

Beretninger

om

Handel og Skibsfart.

Uddrag af Aarsberetninger fra de forenede Rigers Konsuler
for 1890 m. M.

Udgivet ved

Departementet for det Indre.

KRISTIANIA.

1891.

Pris 2 Kroner.

Beretninger

om

Handel og Skibsfart.

Uddrag af Aarsberetninger fra de forenede Rigers Konsuler
for 1890 m. M.

Udgivet ved
Departementet for det Indre.

Kristiania.
I Kommission hos H. Aschehoug & Co.
Trykt i Ringvolds Bogtrykkeri.
1891.

Register.

A. Konsulatberetninger.

Adelaide	pag. 356	Lima (Peru)	pag. 762
Aden	" 606	Lissabon	" 360
Akyab	" 17	Livorno	" 50, 603
Alexandria	" 377	London	" 281
Algier	" 537	Lübeck	" 41, 589
Amsterdam	" 53	Madras	" 606
Antigua (Læøerne)	" 248	Madrid	" 613
Antwerpen	" 557	Malta	" 404
Archangel	" 25, 753	Manilla	" 606
Bangkok	" 407	Marseille	" 371
Barcelona	" 391	Melbourne	" 249
Barbados	" 605	Messina	" 190
Belize (Br. Honduras)	" 606	Mexiko	" 18, 70
Bermuda	" 605	Montevideo	" 482
Bilbao	" 382	Nantes	" 12
Bombay	" 161	Neapel	" 244
Bremen	" 164	New York	" 6, 82
Breslau	" 48	Nürnberg	" 580
Brisbane	" 163	Odessa	" 605
Brüssel	" 70	Papeete (Tahiti)	" 188
Budapest	" 155	Piræus	" 72
Buenos Aires	" 1, 491	Pointe à Pitre (Guadeloupe)	" 606
Cadiz	" 131	Port au Prince (Haiti)	" 357
Cagliari	" 534	Port Louis (Mauritius)	" 587
Calcutta	" 14	Quebec	" 267
Christchurch (New Zealand)	" 481	Rangoon	" 52
Colombo (Ceylon)	" 605	Riga	" 169
Curaçao	" 605	Rio Janeiro	" 550
Danzig	" 276	S. Domingo (Haiti)	" 604
Dresden	" 236	San Francisco	" 473
Fiume	" 71	St. Helena	" 24
Galatz	" 486	St. Johns (Antigua)	" 248
Genf	" 761	St. Petersburg	" 345
Genua	" 195, 457	St. Thomas	" 279
Georgetown (Demerara)	" 605	Shanghai	" 542
Gibraltar	" 121	Smyrna	" 397
Guatemala	" 533	Stanley (Falklandsøerne)	" 603
Hamburg	" 201	Stettin	" 150, 570
Hannover	" 34	Stuttgart	" 596
Havana	" 359, 615	Sydney	" 367
Havre	" 200, 349, 409, 609	Tanger	" 406
Helsingfors	" 176, 604	Triest	" 470
Honolulu	" 489	Trinidad	" 248
Kapstaden	" 530	Tripoli	" 606
Karlsruhe	" 9	Valparaiso	" 604
Kjøbenhavn	" 105	Venedig	" 584
Konstantinopel	" 577, 612	Victoria (Br. Columbia)	" 47
Køningsberg	" 123	Washington	" 73
Larnaca (Cypern)	" 760	Wellington (New Zealand)	" 604
Leipzig	" 592	Wien	" 351
Leith	" 22, 137, 607	Yokohama	" 606

B. Stipendiatberetninger.

Rapport fra Konsulatstipendiat Kielland, Juli 1888, pag. 617

Beretninger om Handel og Skibsfart.

Uddrag af Aarsberetninger fra de forenede Rigers Konsuler
for 1890 m. M.,

No. I. udgivet ved Departementet for det Indre.

1891.

I Kommission hos H. Aschehoug & Co. Subskriptionspris 2 Kroner Aaret
og for Udenbyesboende Porto 20 Øre.

Buenos Aires.

*Indberetning fra kommerciel Stipendiat i Buenos Aires, Chr. Først,
dateret 30te Oktober 1890.*

Herved har jeg den Ære til det kongelige Departement at fremkomme med Indberetning for 2det Stipendieaar om den Argentinske Republiks Handel og Industri, samt de af mig vundne Resultater og Erfaringer vedkommende Afsætning af norske Produkter i Buenos Ayres, saavel som Anvisning om Maaden hvorpaa, efter min Formening, store Resultater for den norske Export til dette Marked vilde kunne opnaaes.

Den Argentinske Republik har, som bekjendt, i det forløbne Aars Tid gennemgaaet en politisk og finantciel Krise, der i høi Grad har hemmet Landets Udvikling og de kommercielle Interesser.

Den stærkt — med stadig voldsomme Fluctuationer — stigende Agio paa Guld, der strax før Revolutionens Udbrud havde naaet en Høide af 214 %, virkede selvfølgelig afskrækkende paa Importen. At sælge tidligere kurante Artikler før Ankomst blev umuligt, idet alle kun forsynede sig for det øieblikkelige Behov i Paavente af bedre Tider.

Eftersom Guldet steg i Pris og Pengemangelen blev mere og mere følelig, blev Vanskeligheden mellem Folk ved at opfylde sine Forpligtelser stadig større, og mange Standsninger af Betalinger og Fallitter resulterede. Mange større Arbeider — saavel offentlige som private — bleve indstillede af Mangel paa Penge til at fortsætte dem, og mangfoldige Mennesker i alle Stillinger kom derved ud af Virksomhed. Kun faa af disse lykkedes det at faa andre Stillinger her i Landet, og de fleste reiste herfra.

Immigrationen, der indtil for et Aars Tid siden stadig havde tiltaget, aftog som Følge af disse Forholde i betydelig Grad.

Det turde i denne Forbindelse være paa sin Plads at advare unge, teknisk og merkantilt uddannede Mænd uden Midler mod at komme herved for at søge Ansættelse, da der for Øieblikket gaar mange saadanne ledige og ingen Plads kan finde, trods at de har været her i flere Aar og kjender Landets Sprog og Forholde.

Tiltrods for den politiske og finantielle Crise er dog den Argentinske Republik indtil Udgangen af Aaret 1889 stadig gaaet raskt fremad, hvilket vil sees af nedenstaaende statistiske Opgaver for sidste Femaar:

	1885.	1886.	1887.	1888.	1889.
	\$	\$	\$	\$	\$
Import . . .	91 221 969	95 408 745	117 352 125	128 412 110	164 569 884
Export . . .	83 879 100	69 834 841	84 421 820	100 111 903	112 815 057
Statsindtægter.	38 550 972	46 634 361	56 882 057	57 110 734	72 976 746

Statsgjælden har rigtignok i samme Tidsrum tiltaget i end større Proportioner.

	1886	1887.	1888.	1889.
Statsgjæld	\$ 117 153 961	\$ 141 717 849	\$ 277 462 571	\$ 295 159 833

Et klart Begreb om Landets indre Udvikling faar man lettest ved at kaste et Blik paa Forøgelsen i Import i sidste Femaar af nedenstaaende Artikler:

	1885.	1886	1887.	1888.	1889.
Stenkul, Tons	268 074	215 123	407 987	333 799	658 055
Jern, Tons	33 484	45 993	36 472	67 333	89 221
Trælast m ²	9 550 329	10 789 016	14 579 326	11 920 902	18 275 809
Plauge, Stkr.	8 493	14 426	17 585	26 950	39 469

Industrien gaar raskt fremad og der findes nu snart sagt Fabriker for Fabrikation af alle mulige Ting, der beskyttes af høi Indførselstold. Denne er i sidste Aar bleven end yderligere forhøiet, idet Halvdelen af Toldbeløbet nu maa betales med Guld og Halvdelen med Papir. Tidligere betaltes det hele Beløb i Papir, og da Agioen paa Guld for Øieblikket staar i circa 160 %, fordyrer denne Bestemmelse Varerne kolossalt. Agerbruget tiltager raskt og synes om ikke ret lang Tid at ville blive Landets vigtigste Næringsvei. Indførselen af Plauge viser en Forøgelse af næsten det femdobbelte i fem Aar. Den første Export af Korn foretoges i Aaret 1879 med 100 Tons. Dette lille Kvantum forøgedes imidlertid hurtigt, hvilket vil sees af nedenstaaende Opgaver over Exporten i det sidste Femaar:

	1885.	1886	1887.	1888.	1889.
Hvede, Tons	78 494	37 865	237 866	178 929	22 807
Mais, Tons	197 860	231 661	361 845	162 038	432 591
Linfrø, Tons	69 427	37 690	81 209	40 223	28 196

De to sidste Aar har, især for Hvedens Vedkommende, givet et daarligt Resultat. Aaret 1890 vil imidlertid heri vise en kolossal Forøgelse, idet der i de første 3 Maaneder af indeværende Aar, ifølge den officielle Statistik, allerede er exporteret over to Gange saameget som i hele foregaaende Aar, eller 269 141 Tons. Kvægdriften er endnu Landets vigtigste Næringsvei. Der skal i den Argentinske Republik forefindes circa 20 Mill. Hornkvæg, 6 Mill. Heste og 85 Mill. Faar.

Alle Dyrets Dele nyttiggjøres nu i de store Slagterier, hvor indtil 1 000—1 200 Kreaturer slagtes pr. Dag. Frosne Faare- og Oxe-kroppe sendes ogsaa nu i store Mængder til Europa.

Nedenstaaende er de vigtigste Artikler af Kvægavlen og Kvantummet af de sidste 2 Aars Export:

		1888.	1889.
Huder	{ af Oxer, saltede Stkr.	793 265	996 178
	” Do. tørrede ”	2 609 342	2 424 526
	” Heste saltede ”	208 655	156 616
	” Do. tørrede ”	49 750	40 358
Faareskind, uvadskede	Kg.	28 040 066	36 378 885
Gjedeskind	”	1 303 767	1 414 834
Uld, uvadsket	”	131 743 339	141 774 435
Talg og Fedt	”	14 819 012	18 319 282
Korn	”	1 683 768	1 756 720
Klover	”	1 613 769	1 488 512
Ben og Benaske	”	35 247 782	27 680 373

		1888.	1889.
Tørret Blod	Kg.	493 038	463 906
— Kjødt	”	25 852 695	41 767 860
Frosset Do.	”	18 247 788	17 490 928
Kjødexrækt	”	64 040	52 834
Konserverede Tunger	”	377 975	391 374
— Kjødt	”	970 177	1 130 146
Hestehaar	”	2 019 212	1 794 652

Skibsfarten antager hvert Aar større Dimensioner. Antallet af Seilskibe ankomne med Ladning fra Udlandet, med Undtagelse af Brasilien, Uruguay og Paraguay, til samtlige Republikens Havne udgjorde ifølge den officielle statistik for 1889, 2 080 Stkr. med 1 193 356 Tons og af Dampskibe 1 383 med 2 189 246 Tons.

Fra Brasilien, Uruguay og Paraguay ankom i samme Aar med Ladning 5 456 Seilskibe med 449 507 Tons og 2 368 Dampskibe med 1 332 347 Tons.

Af de fra Udlandet ankomne Seilskibe var 563 norske med 305 120 Tons.

Med Ladning er i samme Tidsrum afgaaede: af Seilskibe 1 665 med 309 393 Tons og af Dampskibe 3 003 med 3 007 538 Tons.

Importen har, som af ovenstaaende Opgave over Totalimporten vil sees, stadig tiltaget og ikke langtfra fordoblet sig i samme Tidsrum.

Nedenstaaende Opgave over Importen af saadanne Varer, i hvilke den norske Export er interesseret, viser en ikke liden Forøgelse fra forløbne Aar i næsten alle de opførte Artikler. Ligeledes viser denne Opgave Indførselstolden paa de forskjellige Artikler. De opførte Procenter Told beregnes af en i Toldtariffen opført Værdi, der dog, med enkelte Undtagelser, er sat lavere end Varens virkelige Værdi. Til de opførte Procenter kommer et Tillæg af 1 % „adiciona1“ samt „Lanchaje“ og „Eslingaje“, der beregnes efter en speciel Tarif ifølge Varens Natur. Som tidligere oplyst erlægges siden 1ste Juni dette Aar Halvdelen af Toldbeløbet i Guld og Halvdelen i Papir.

Import:

	1888.	1889.	Told.
Trælast, skaaren, Planker og Bord af Pitch Pine, White Pine, Spruce og Gran, Pet. Std.	64 698	99 325	10 % skaaren, 25 % høvlet.
Klipfisk og Stokfisk, Kg.	1 036 223	1 256 359	30 %.
Søm og Spiger, Kg.	1 924 070	2 417 404	25 %.
Hermetiske Fiskevarer, Kg.	1 616 331	1 775 885	30 %.
Øl paa Foustager, Liter	524 792	647 456	§ 0.15 pr. Liter.
Øl paa Flasker, Dusin Flasker	248 681	462 245	§ 0.15 pr. Flaske.
Tjære, Kg.	230 238	131 832	25 %.
Krudt og andre explosive Stoffe, Kg.	144 587	102 687	50 %.
Møbler, §	1 080 293	1 385 837	45 %.
Komfurer og Ovne, §	25 126	35 469	25 %.
Skrivpapir, Kg.	622 358	562 107	10 - 30 %.
Trykpapir, Kg.	2 400 739	4 994 345	10 %.
Pakpapir, Kg.	?	1 007 366	—
Carton, Kg.	388 615	918 901	25 %.

	1888.	1889.	Told.
Pianoforter, Stkr.	1 885	2 637	45 %.
Marmor tilhuggen, m ²	128 757	68 848	25 %.
Fyrstikker af Træ, Kg.	132 851	11 348	45 %.
Smykker, §	797 282	949 544	5 %.
Handsker af Skind, Dusin	4 012	2 435	45 %.
Confect og Syltetøj, Kg.	237 045	249 165	30 %.
Tapeter, Kg.	?	282 627	25 %.
Porcelæn, Kg.	?	340 375	25 %.
Flouge, Stkr.	26 932	39 469	fri.
Harve, §	36 137	—	—
Slaamaskiner, Stkr.	?	4 088	5 %.
Høriver, Stkr.	?	35 542	25 %.
Ljaar, Stkr.	?	31 034	—
Tærskemaskiner, Stkr.	?	1 203	5—25 %.
Saamaskiner, Stkr.	?	205	5 %.

Forbruget af Trælaster, som det vil sees, temmelig stort og har paa 5 Aar fordoblet sig. Størstedelen af den importerede Last kommer fra de Forenede Stater og Canada.

Fra Norge ankom i 1889 kun 464 Standards, medens der fra Sverige ankom over det tidobbelte eller 4 860 Standards. I 1890 er der i de første 9 Maaneder eller til Udgangen af September ankommet 697 Std. fra Norge og 1 808 Std. fra Sverige.

Al denne Last var, med Undtagelse af et Par mindre Ladninger, skaaren Trælaster efter her salgbart Assortement. Vore Exportører maa derfor fraaades at sende høvlet Last da denne ikke længere opnaar tilfredsstillende Priser.

Forbruget af Klipfisk og Stokfisk har ogsaa i de sidste 5 Aar fordoblet sig. Med Hensyn til hvorfra de forskjellige Varer kommer ere de statistiske Opgaver meget upaalidelige og mangelfulde, men man kan dog med temmelig stor Sikkerhed sige, at de $\frac{9}{10}$ af den her indførte Klipfisk er norsk Vare, og Størsteparten kommer med de tyske Dampskibslinier over Hamburg og Bremen. Den bedste Tid for Salg af denne Artikel er omkring Fasten, da Priserne altid gaar betydelig op.

Foruden af Trælaster og Klipfisk har jeg i forløbne Aar modtaget Consignationer af Tapeter, Øl og Hestekosøm. Af alle disse Artikler vilde jeg kunne have solgt mere, om mere var bleven mig sendt i Consignation. Som Tilfældet nu er beløber Salgsværdien af de af mig siden Oktober f. A. solgte Varer sig til § 120 540 Pesos Papir.

Nogen mere indgaaende Beretning om Priser paa de forskjellige Artikler har jeg her ikke opgivet paa Grund af Markedets og Prisernes idelige Omvexlinger, der igjen for en stor Del kom af de i forrige Aar herskende usikre Forholde og deraf følgende Fluctuationer i Papirets Værdi.

Da her næsten alle Varer sælges fortoldet, leveret i Kjøberens Hus eller Magazin, tjener en opgivet Markedspris til Intet, med mindre man nøjagtig kjender alle Omkostninger og Guldagio.

Ved skriftlig Henvendelse til mig under Adresse Casilla del Correo No. 1213 giver jeg Interesserede enhver forønsket Oplysning om Priser, Kvalitet, Omkostninger, Betalingsvilkår etc.

I Kasser er det lykkedes mig, efter mange forgjæves Forsøg, at erholde en Ordre, der sandsynligvis vil lede til store Forretninger, saasomt Guldagioen gaar noget ned, da der heraf bruges i hundrede tusindvis.

En anden Artikel, hvori her utvivlsomt vil kunne gjøres store Affærer, naar Sagen blev grebet an paa den rette Maade, er færdige Træhuse. Disse maa gjøres efter Tegning herfra og være indrettede efter de Indfødtes Smag og de klimatiske Forholde. Trods at Træhuse med den nuværende høje Agio paa Guld falder næsten ligesaa kostbare som Huse af Mursten, er der dog i den senere Tid heraf solgt adskillige svenske og nordamerikanske, omendskjøndt disse ikke ere indrettede med Hensyn paa de herværende Forholde. Forat en saadan Forretning skal kunne komme igang, er det imidlertid aldeles nødvendigt, at man har et saadant Hus til Fremvisning paa Stedet, da det er indlysende, at Ingen kjøber et Hus uden at have havt Anledning til at gjøre sig bekendt med dets Construction. Hertil ere Tegninger ikke tilstrækkelige, da man her ikke er vant til Træhuse og de allerede importerede ingen Anbefaling er, da de lader meget tilbage at ønske baade hvad Construction og Udførelse angaar.

Da de norske Exportører hidtil har været uvillige til at sende et saadant Hus herved til Udstilling, har til Dato intet kunnet gjøres. Alle de fra Sverige ankomne Huse ere sendte i Consignation og paa den iaar afholdte Industriudstilling var ikke mindre end 6 saadanne udstillede, hvoriblandt en stor Pavillon, specielt konstrueret for Udstillingen, og hvori alle mulige svenske Exportartikler fandtes udstillede.

I de fleste af de i Opgaven over Exportartikler af Interesse for norsk Export nævnte Artikler, vilde visselig Norge — ligesaa vel som Sverige — kunne optage Konkurrencen med andre Landes Produktion, naar man blot vilde ofre noget for at gribe Sagen an paa den rette Maade, nemlig med at holde stadig forsynet Kommissionslager og Udstilling af sine Varer her paa Pladsen. Prøver er ikke tilstrækkeligt, da Forbrugerne, for de aller fleste Artiklers Vedkommende, kjøber sine Varer naar de behøver dem og heller tager en lignende Sort af de paa Stedet værende end at give en Ordre, paa hvis Udførelse de maa vente i flere Maaneder.

At faa de store Importhuse til at interessere sig for en ny Vares Indførelse gaar heller ikke, da de efter at have indført sine egne Varer paa Markedet, foretrækker at arbeide med disse. Enhver holder paa sit og maa selv bryde sig Vei.

Sverige synes at have grebet Sagen an paa den rette Maade, da dette Land, ved den nedenfor udviklede Fremgangsmaade, allerede har vundet store Resultater, idet Omsætningen af svenske Produkter i Argentina nu gaar op i flere Hundrede Tusinder af Pesos om Aaret.

Den svenske Exportforening, der oppebærer et Statsbidrag af Kr. 35 000 aarlig, betaler sin Agent i Buenos Ayres £ 500, = Kr. 9 000, i fast Løn om Aaret. Desuden har Agenten Kr. 3 000 til Reise- og Propagandaudgifter. Hans Lokale, der koster 600 Pesos Papir om Maaneden, betales af de interesserede, som der har sine Varer udstillede og paa Lager med en saa og saa stor Kvotadel af Husleien pr. □ Meter, som Varen optager. Han modtager alle Varer i Consignation og det er i hans personlige Interesse at sælge saa meget som muligt, da han, foruden den faste Løn, ogsaa har Commission af Salget.

Paa denne Maade har Sverige allerede, som oven nævnt, opnaaet store Resultater, og ved den sidste Industriudstilling, hvor det var udmærket repræsenteret og erholdt mange Præmier, blev svenske Varer kjendt af Folk fra alle Landets Dele.

Paa Basis af ovenstaaende og min private Erfaring tror jeg derfor at kunne anbefale som den, efter min Mening, bedste og sikreste Vei til at opnaa store Resultater for den norske Export til Buenos Ayres, at sætte en Agent her paa Stedet istand til, ved private eller offentlige Midler at indrette sig nogenlunde paa samme Maade som den svenske Exportforenings Agent hersteds.

Ærbødigst

Chr. Fürst.

New York.

Indberetning dateret 19de December 1890.

Beretning om den norske Isexport til New York i 1890:

Fartøi.	Ankommet		Reise Dage.	Last.		Udlosset Dage efter An- komsten.	Fragt.	
	fra	Dato.		Ind- taget.	Ud- losset.		Contra- heret.	Udbytte.
				Tons.	Tons.		Sh. Stlg.	£ Stlg.
Nornen . . .	Brevig	Juni 19	31	1 000	690	11	20	690
Sirius . . .	Christiania	- 23	61	1 200	640		16	?
Gulnare . . .	Kragerø	- -	45	700	450	10	16	360
Mary Stuart	—	Aug. 22	60	1 500	750	22	17	640
Pisco . . .	Drøbak	Sep. 2	56	1 000	563	8	18	507
Cathrine . .	—	- 8	73	2 000	1 059	22	17	850
Agerøen . .	—	- -	100	550	196	30	17/6	172
Flora . . .	Kragerø	- 13	55	1 150	680	12	20	680
Almaria . . .	—	- 16	56	1 000	520	9	17	360
Aug. Leffler	Christiania	- 17	57	740	289	21	16	233
Ganger Rolf	—	- -	62	460	247	6	18	222
Agra . . .	Soon	- -	65	1 160	210	56	15	80
Achilles . .	Porsgrund	- 19	58	530	220	34	19	90
Carl . . .	Christiania	- 22	72	650	218	12	20	218
Preciosa . .	Drøbak	- -	64	1 100	611	8	18	550
Aphrodite . .	Kragerø	- 29	58	1 100	530	10	17	451
Marie . . .	Christiania	Oct 22	58	800	500	14	£ 300	300
Britania . .	Kragerø	- 27	73	980	470	12	20	220
Sigrid . . .	—	Nov. 18	84	1 800	*)500	30	18	*)155
				19 520	9 343			6 778

*) Anslaaet.

Da Export af Is hertil fra Norge blot vil kunne ske under Forholde, der opmuntre til Speculation og Risicoen ved samme ikke altid, som ovenstaaende Oversigt viser, indskrænker sig til Eieren af Lasten, men ogsaa paa en meget følelig Maade kan gaa ud over Skibet, der fører den, vil det synes nødvendigt, at Skibe med Islast sikkres mod de Tab og Ubehageligheder, som et faldende Marked kan foraarsage, ved altid at have Fragten garanteret.

Prisen for Is, der i Marts stod i § 3 à 3.50 pr. Ton — 2000 Pd. — var henimod Midten af Mai avanceret til § 6 à 7.25 pr. Ton prompt Leverance og § 7 à 8 for Juli—Septbr. Leverance; den faldt derpaa i Juni til § 4 à 4.50, men steg atter henimod Slutningen af Juli til § 6 à 7 og i Begyndelsen af August for prompt Leverance til § 8 à 10 pr. Ton; for fremtidig Leverance noteredes fremdeles § 6 à 7.

Som i Consulatets Rapport af 25de Juli meddelt ventes almindeligvis et stærkt Fald i Markedet henimod Midten af September, da den egentlige Saison da er til Ende, og dette indtraf ogsaa iaar, idet Prisen mellem den 10de og 15de September faldt til § 3 à 3.50 pr. Ton. Fra Midten af October til Dato har Prisen været § 2 à 2.25 pr. Ton.

Af de 19 ovenanførte Ladninger vare 14 solgte „to arrive“ som følger: 1 à § 7.62½ pr. Ton, 1 à § 7.15, 5 à § 7, 1 à § 6.90, 3 à 6.75 og 3 à § 6.25. En af disse refuseredes paa Grund af Contraktbrud og blev ved Ankomsten solgt for § 3 pr. Ton.

Fem Fartøier ankom med usolgt Ladning og af disse var især tre meget ubehageligt stillede. Med en Last, der daglig aftog i Værdi paa Grund af Svinding og nedadgaaende Priser, vare de tvungne til at vente sine Liggedage ud før Lasten kunde sælges til Betaling af Fragten, og Følgen var et stort Fragttab og langt Ophold uden Erstatning for Overliggedagene.

I et af disse Tilfælde kunde saaledes Lasten være bleven solgt ved Ankomsten af § 3.50 pr. Ton, — tilstrækkeligt til at dække Fragten, — men Afskiberen, som Intet synderligt havde at tabe ved at se Tiden an, spekulerede fremdeles paa stigende Priser og afslog Salg. Ikke før Liggedagene vare næsten udløbne overlod han Skibet Lasten, men da var Markedet yderst flaut og først 36 Dage efter Fartøiets Ankomst lykkedes det at finde Kjøber à § 2.15 pr. Ton, eller 6 f. Stg. pr. Ton mindre end den betingede Fragt. Isen var da ovenikjøbet svunden ind til nær det Halve af hvad den var ved Ankomsten; for Overliggedagspenge var der selvfølgelig Intet at holde sig til. Havde Fragten været tilbørligt garanteret og Afskiberen saaledes fremdeles været interesseret i Lasten, vilde han neppe have været saa tilbøielig til at spekulere paa stigende Ispriser i Septbr. og October, men heller sørget for dens Udlosning før Liggedagenes Slut. I modsat Tilfælde vilde Skibet have havt Lasten at holde sig til for Overliggedagspengene, eller idetmindste den større Del deraf.

En anden Aarsag til Tab og Ubehageligheder var en Klausul i enkelte Certepartier, der bestemte at Losning skulde foregaa ifølge Coutume her paa Stedet, idet det er bleven paastaet at være Coutume, at Fartøjerne vente deres Tour for Losning eftersom de ankomme, uden Erstatning for Ophold. De amerikanske Isfartøier skal ikke destomindre tilstaaes Godtgjørelse for Folkehyre, Kosthold og andre Udgifter, naar de efter nogle Dages Venten protestere mod længere Ophold; dertil kommer at de oppebære Fragt for det indtagne, ikke det udlossede Quantum Is. Det er neppe sandsynligt at nogen Ret vilde anerkjende denne angivelige Coutume som lovgyldig; to af vore Fartøier fik ogsaa den større Del af deres Fordring paa Overliggedags-

penge betalt efter mindelig Overenskomst, men et tredie saa sig nødt til at anlægge Søgemaal i samme Anledning; man bør derfor vogte sig for denne Klausul.

Bk. „Sirius's“ Sag — Petroleumsskade paa Lasten — henstaar fremdeles uafgjort. Bk. „Agra's“ Last viste sig ogsaa smittet af Petroleum og vilde utvivlsomt, om solgt paa et høit Marked, være bleven refuseret; som Forholdet var lod imidlertid Kjøberen sig nøie med et Afslag i Prisen af 50 cents pr. Ton. Enkelte andre Fartøier, der ogsaa tidligere havde ført Petroleum, fandtes derimod ikke at have taget Skade paa Lasten. Det synes at vise sig, at naar Is stuves paa Tyskendæk, hvor der tidligere har lagt Petroleumslast, vil Isvandet føre det tilbageværende Petroleumsaffald med sig ned over den underliggende Last og det antages, at have været især paa denne Maade at Petroleumsskaden opstod i nævnte Fartøier.

Til Isens Bevaring brugtes hovedsagelig Sagmug i Sække ovenpaa Lasten og i Bunden af Skibet Bord og Planker, tildels bedækket med Sagmug eller Hø, i enkelte Tilfælde brugtes ogsaa Planker løs paa Dækket, Hø mellem Dækket og Bord spigrede til Dæksbjælkerne, eller Sagmug løst over Lasten. De tre første Metoder synes at have givet omtrent det samme Resultat, men den sidste er ikke at anbefale, da Sagmugget, der fryser fast i Isen, forringer dens Værdi, dels paa Grund af dens Udseende og dets fordi saadan Is er uanvendelig for Familiebrug, da Sagmugget, naar det smelter af Isen, opstopper Afløbsrenden i de her brugelige Refrigeratorer og forhindrer Isvandet fra at flyde bort. Maine-fartøier bruge undertiden Hø og siges ogsaa at have eksperimenteret med to eller flere Lag Avispapir over Lasten med godt Resultat, men som oftest bruges intet Bevaringsmiddel uden for længere Reiser som f. Ex. til New Orleans, og da tages gjerne en Dækslast af Bord, der bevarer Isen paa samme Tid som den indbringer Fragt.

Hvorvidt Is vil kunne indføres hertil næste Aar er det endnu umuligt at kunne vide; den overliggende Beholdning er naturligvis ubetydelig, men i Tilfælde af en mild Vinter vil man i Maine og Canada være forberedt paa Indsamling af store Quantiteter Is for dette Marked. Opførelsen af Kold-Luft Apparater og Ismaskiner gjorde ogsaa forrige Saison tilstrækkelige Fremskridt til at blive af nogen Indflydelse paa Markedet. Skulde der blive Anledning til Export hertil fra Norge vil man gjøre vel i at forvisse sig om vedkommende Kjøbers Soliditet, da de fleste Iscompagniers Credit er mindre god paa Grund af store Tab i den forløbne Saison, foraarsaget ved Overspekulation. I den Formening, at Ismangelen var langt større end den senere viste sig at være og i Forventning af et overordentlig høit Marked sluttede nemlig Iscompagnierne i April og Mai store Kontrakter til de da herskende høie Prisnr; men paa Grund af den uventet vedholdende Tilførsel af Is fra Maine, den forholdsvis milde Sommer og det betydelig indskrænkede Forbrug, i Forbindelse med gjensidig Mistillid, der forhindrede Kompagnierne fra at slutte sig sammen om at opsætte Priserne, bleve deres Forventninger i høi Grad skuffede og Følgen var store Tab, der ledede til at flere af de større Kompagnier fallerede, medens de Tilbagestaende berettes at være for Størstedelen i en mere eller mindre tvivlsom Stilling.

Chr. Ravn,
p. t. Consul.

Beretninger om Handel og Skibsfart.

Uddrag af Aarsberetninger fra de forenede Rigers Konsuler
for 1890 m. M.,

No. 2.

udgivet ved Departementet for det Indre.

1891.

I Kommission hos H. Aschehoug & Co. Subskriptionspris 2 Kroner Aaret
og for Udenbysboende Porto 20 Øre.

Karlsruhe.

Aarsberetning dateret 6te Februar 1891.

Mine betænkelige Udtalelser i sidste Beretning om Fremtiden var ikke ganske uberegtiget. Dog synes Aaret 1890, skjøndt i mange Henseender staaende tilbage for sin Forgjænger, med Hensyn til alle Næringsgrene idethele ikke ganske utilfredsstillende. Vor Kornhandel var især i enkelte Sorter, navnlig Havre, livligere end 1889. Tilførslerne var noget større, skjøndt de ikke kunde sammenlignes med de tidligere Aar, og den indenlandske Høst var god, uagtet den ikke overalt kom ganske tør ind. Handelen med Schweiz er atter tiltaget noget, men om det atter nogen-sinde vil lykkes at bringe den op til sit tidligere Omfang maa staa derhen, naar Hensyn tages til den livlige Konkurrence fra italienske Havne for Transithandelen over Alpepasserne. Af Humle var sidste Høst ikke blot ringere i Kvantitet, men ogsaa lettere i Kvalitet end i 1889, og de altfor store Forraad fra forrige Høst medførte næsten for hele Aaret en tilbage-gaaende Priskonjunktur. Dertil kom, at ogsaa England købte lidet Humle, og at de forenede Stater nu selv kan udføre deraf. I Frø var der hele Aaret livlig Omsætning, men desværre ikke med ganske tilfredsstillende Priser. For Møllerne var Aaret i det Hele tilfredsstillende og normalt, skjøndt der i dette Aar var større Tilførsel, ialfald i Hvedemel, fra de nordtyske Møller. Handelen med Mel, især af Rug, udviklede sig især efter Høsten hjemme med livligt stigende Priser. Brændevinshandelens Stilling er heller ikke iaar bedret, skjøndt det en Tid saa ud til en For-bedring i den hidtilværendes Stilstand. Derimod har Brændevinsbræn-deriet ogsaa dette Aar havt en normal Periode, ligesaa Presgjærfabri-kationen, som dog har at kæmpe med trykkede Priser. I Maltfabri-kationen var der vistnok ikke Mangel paa Bestillinger, men paa Grund af stor Konkurrence aftog Udbyttet mere og mere. Ølbryggeriet led i dette Aar baade under Raastoffernes Fordyrelse og den stadige Tiltagen og Forstørrelse af Bryggerierne. Vinhøsten 1890 er vel i Kvantitet god, men lover ikke kvalitativt et godt Udbytte. Desto livligere var Omsæt-ningen i ældre Vine. Af fremmede Vine tiltog atter Afsetningen. For vort Sukkerrafinaderi var Aaret paa Grund af gunstige Prisforhold mellem raa og raffineret Vare meget godt. I Sukkerhandelen er efter det foregaaende Aars stormfulde Periode fulgt en regelmæssigere og roligere

Forretning. Aaret slutter med smaa Lagere, men med en meget rig Rosukkerkampagne. Ogsaa Kaffehandelen forskaanedes for det tidligere Aars store Omvexlinger, og der herskede ved Aarets Slutning endog en i aarevis ikke oplevet Stilhed deri. Forraadene er paa alle Hovedstabelpladse siden nogle Aar gaaet meget tilbage. Tobaksforretningen staar for 1890 i et noget bedre Lys end i 1889; dog kan Aaret langtfra kaldes virkelig godt og lønnende, da den flotte Afsætning af Tobakkerne fra 1889 kun varede i nogle Maaneder, og Udbyttet blev meget begrændset ved høie Indkjøbspriser og stærk Dekalo. Cigarfabrikerne blev atter godt beskjæftiget, men Udbyttet var ikke godt, naar hensees til de dyre udenlandske Dæktobaker og den voxende Mangel paa tilstrækkelige Arbeidskræfter. Fabrikationen af Speile, Billedrammer og Møbler var godt beskjæftiget, ogsaa udad. Efterspørgselen efter Portlandcement vedblev ogsaa dette Aar uagtet aftagende Byggelyst; det samme gjaldt Lervarefabrikationen for Kanalsiemed, og den kemiske Industri. Bygningsvirksomheden hersteds vedbliver, om end i noget mindre Udstrækning. Kulhandelen har nu at kjæmpe med en nedadgaaende Prisbevægelse, medens omvendt i det forrige Aar en fortsat opadgaaende Prisskala var den til Nytte. I Forhold til det foregaaende Aar var Udbyttet af Handelen med Jern og Jernvarer ugunstig og tabbringende. Skylden herfor tillægges for en Del den Omstændighed, at de tilveiebragte Priskonventioner stræbte at gaa udover sit oprindelige Maal. Dog indtraadte ved Aarets Slutning atter en liden Bedring og man haaber, naar Foreningerne drage sig de indhøstede Erfaringer til Nytte, paa Markedets Befæstelse og Forbedring. Vore Maskinfabriker og Støberier var næsten hele Aaret godt beskjæftiget med tilsvarende Afsætningspriser, ialfald forsaavidt ikke den ugunstige Konjunktur paa Jernmarkedet indvirkede. Især var Aaret godt for Fabriker for Landbrugsartikler, der paa Grund af den gode Høst havde et ualmindelig godt Forretningsaar. I Speceri- og Materialvarer var Handelen ligesaa god som i 1889. Det samme gjælder Handelen med tekniske og pharmaceutiske Artikler, hvis Fabriker efter Grossisternes Meddelelser var godt beskjæftiget. Navnlige indtog Schellak en fremragende Plads paa Grund af deres usædvanlige Prisstigning, hvilket maatte virke noget uheldigt paa den i en Del af vort Land meget udviklede Harpikproduktion, medens denne Branche var tilstrækkelig beskjæftiget i sine andre Frembringelser. Chinifabriken havde nok at gjøre, men ikke til lønnende Priser. Handelen med alle Slags Kryderier lod vel ikke Noget tilbage at ønske med Hensyn til Afsætningen, men vel til Fortjenesten paa Grund af vigende Priser. Petroleumshandelen tog i Aaret et nyt Opsving derved, at nogle nye Reservoirer istandbragtes og flere Tankskibe nu stadig gaar mellem Vlissingen & Rotterdam og Mannheim. Fabrikationen af Madolier paavirkedes dels ved den slette og dyre Høst af indiske Oliefrugter, og dels ved den skadelige Indflydelse af den fortsatte, uforholdsmæssigt tiltagende Indførsel af amerikanske Cotton Olie til Næringsbrug, der mærkelig nok fremdeles har den Fordel at ansees som „teknisk“ Olie af vor Toldlov. Derimod var der mindre at klage paa Afsætningen af tekniske Olier, undtagen Palmekjerneolie. I Kultjæreprodukter var Forretningen, uagtet stærk Prisstigning af Raastoffet, tilfredsstillende. Sæbefabrikationen har, paa Grund af Afslutningen af en Forening, forbedret sig noget ved Aarets Slutning, efter i de forudgaaende Maaneder at have lidt af de største Omslag i Raastoffene. Forretningen i Strømpe- og Uldvarer var paa Grund af Vinterens sene Indtræden lidet gunstig.

Endnu vanskeligere var Handelen med Uldgarn, der maa betegnes som meget lidet lønnende. For Manufakturvarer kan Aaret i det Hele ansees som normalt. Den i aarevis fordelagtigt drevne Herreklædeforretning led ogsaa noget af Veiret i Aarets Løb, men var dog i det Hele tilfredsstillende. Fabrikationen af Jutesække og Vogntæpper skadedes af Konkurrenten af Jutestofte. Fabrikationen af Transmissionsremme af enhver Slags har god Afsætning, men Priserne svarer ikke ganske til Omkostningerne. Tapetfabrikerne var godt beskjæftiget, dog viste der sig delvis en Nedgang i Bygningsvirksomheden. Cellulosefabriken Waldhof har ved nye tekniske Forbedringer ikke blot kunnet bevare sin første Stilling paa Verdensmarkedet, men ogsaa stadig skaffet sine Fabrikater større Anerkjendelse. Støvlelæderfabrikationen gik ligesaa godt som det sidste Aar, ligesaa Læderhandelen. Handelen med Skotøi var ogsaa tilfredsstillende i det forløbne Aar. For Tømmer af Naaletræ var 1890 fuldt af Skuffelser uagtet de i Begyndelsen gunstige Udsigter. Derimod var Handelen med Egetømmer bedre. Handelen med Aannener saget Virke var ligesom rundt Tømmer i det Hele ikke god, og delvis tabbringende. Ogsaa Høvleindustrien følger næsten fuldstændig i Bordhandelens Spor. De Sagbrug, der tilvirke Geværskafter stod sig godt, væsentlig fordi de dertil hørende Biprodukter, (Parketter, Stoldele, Træksaaler), havde rask Afsætning. Vor Fabrik til Fremstilling af Trætyper og Bogtrykkerutensilier var fremdeles beskjæftiget til lønnende Priser; især var der større Efterspørgsel udenfra. Korkepropbranchen klager fremdeles over, at dens Produkter behandles som „sperrig“, hvilket desværre støtter den udenlandske Konkurrent fra de nordiske Havnes Side. Fabrikerne for Gummi, haardt og blødt, Celluloid og Asbestvarer var godt beskjæftiget, men i Raagummi var store Omvexlinger i Priserne. Forretningen i vandtæt Lintøi lider under Konkurrencen med ringere Surrogater. Af nye Fabriker nævnes en Benvarefabrik og en for Børsteverer til Bryggerier, der begge var godt sysselsat. Skibsfarten havde et godt Aar formedelst den indtil December gunstige Vandstand, afseet fra Vaarmaanederne; det samme gjælder Persontrafiken. Hele Udførselsmængden af Varer i Mannheims Havn vil sikkert meget overstige det foregaaende Aar, især for Kul og Korn. I Speditions kredse klages fremdeles over stærkt trykkede Priser ved Kontrakter. For Transportforsikringsselskaberne var 1890 ikke noget godt Aar, især da der er tilkommet flere nye Selskaber. Ogsaa Glas- og Ulykkesforsikring lider af altfor stor Konkurrence. Vore tilfredsstillende Bemærkninger om Pengemarkedet i forrige Aar kan desværre ikke anvendes paa denne Periode, da der ikke manglede paa ophidsende Begivenheder baade for Børsen og Privatkapitalen. Rentefoden var hele Aaret højere end det foregaaende, og vi er indtraadt i det nye Aar med den usædvanlig høje Diskontosats af $5\frac{1}{2}$ %. Vistnok er denne i Mellemtiden nedsat til 4 og $3\frac{1}{2}$ %, men Tiden for Overflod paa Penge synes dog at være forbi. Ogsaa for Bankforretningen var Perioden mindre gunstig end i 1889. Emissions- og Spekulationsvirksomheden var betydelig indskrænket. Industri og Handel blev uheldig paavirket af Kriserne i New York, London og Sydamerika, og Mac Kinley Billen, og hvorved led naturlig ogsaa Bankforretningen, saa at der i det Hele klagedes over Forretningsstilhed, skjøndt den politiske Horisont hele Aaret igjennem var uforstyrret og der derfra ikke skeede nogen Forstyrrelse af Børsomsætningen. Publikum her havde dog sat store Kapitaler i fremmede, tildels tvivlsomme Fonds, der bragte store Kurstab, og da der-

hos Udbyttet af solide indenlandske Værdipapirer er gaaet ned ved de stadige Rentereduktioner i de sidste Aar, er Nationens Sparekraft, forhaabentlig dog kun midlertidig, aftaget.

Ogsaa paa Markedet for Bank- og Industripapirer bragte 1890 store Skuffelser og Tab, men da Kursbevægelsen nu i tolv Maaneder stadig har været tilbagegaaende, og de forskjellige Selskabers Stilling i sig selv ikke har været usund, kan man haabe, at en vis Stadighed vil indtræde paa det nuværende Niveau.

Alt i alt kan 1891, om det end ikke lover at blive glimrende, berettiget til beskedne Forventninger om en solid, legitim Forretning.

Robt. Koelle.

Nantes.

Skibsfartea 1890.

Norske Fartøier.	Med Ladning		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter fres.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne:									
Fra Norge til Hovedstationen	12	3 530	-	-	12	3 530	-	-	67 173
” Norge til Vicekonsulsstationerne	101	14 271	-	-	101	14 271	-	-	260 646
” Sverige til Hovedstationen	1	424	-	-	1	424	-	-	13 200
” Sverige til Vicekonsulsstationerne	40	10 064	-	-	40	10 064	-	-	256 997
” andre Lande til Hovedstationen	25	9 556	4	1 125	29	10 681	-	-	149 500
” andre Lande til Vicekonsulsstationerne	42	17 242	5	1 607	47	18 849	-	-	402 070
Ialt	221	55 087	9	2 732	230	57 819	51	20 957	1 149 586
II. Afgaaede:									
Til Norge fra Hovedstationen	-	-	5	1 502	5	1 502	-	-	-
” Norge fra Vicekonsulsstationerne	-	-	43	9 891	43	9 891	-	-	-
” Sverige fra Hovedstationen	-	-	1	318	1	318	-	-	-
” Sverige fra Vicekonsulsstationerne	-	-	16	4 206	16	4 206	-	-	-
” andre Lande fra Hovedstationen	19	6 648	16	6 028	35	12 676	-	-	30 650
” andre Lande fra Vicekonsulsstationerne	15	4 234	113	24 602	128	28 836	-	-	40 004
Ialt	34	10 882	194	46 547	228	57 429	51	20 957	70 654

Til Bruttofragterne for afgaaede Skibe bliver at lægge Maanedsfrafter for 15 Dampskibe paa 6 463 Tons.

Af Svenske Skibe ankom 40 dr. 16 937 Tons.

En Tremastet norsk Skonnert solgtes til et fransk Rederi i St. Servan.

Erlagte Konsulatsafgifter: Af norske Skibe ved Hovedstationen frcs. 2 522.45, ved Vicekonsulaterne frcs. 7 005.70, hvoraf tilfaldt Konsulen frcs. 3 502.85. Af svenske Skibe, ved Hovedstationen frcs. 1 186.65, ved Vicekonsulaterne frcs. 1 646.10, hvoraf tilfaldt Konsulen frcs. 823.25. Ialt tilfaldt Konsulen frcs. 8 035. Expeditionsafgifter af norske Expeditioner frcs. 193, af svenske frcs. 84.

Aarsberetning dateret 4de Februar 1891.

Fra norske Skibe afmønstrades 14 og paamønstrades 10 Mand i Nantes. Ingen Rømning anmeldtes i Aarets Løb.

Den norske Skibsfart paa Distriktet i de sidste 5 Aar udviser ingen bemærkelig Forandring; den var i 1886 220 Skibe paa 59 847 Tons, 1887 243 paa 62 065 Tons, 1888 232 paa 58 306 Tons, 1889 201 paa 51 399 Tons, 1890 230 paa 57 819 Tons.

Fragter. Trælastfragterne til Loires Havne, der trykkedes ved den store engelske Dampskibskonkurrence, var i 1890 ca. 15—20 pCt. lavere end de to foregaaende Aar. Gjennemsnitlig betaltes fra Norrbotten til Nantes 55—60 frcs. pr. Std., efter Aarstiden, og 30—40 frcs. fra Norge. Rognudførselen fra Bergen og Aalesund m. M. til de smaa Havne paa Bretagnes og Vendées Kyster beholdt derimod sin sædvanlige Pris 3 frcs pr. Tønde Rogn.

De faa Udfragter fra Distriktet, som de forenede Rigers Skibe har havt, var ogsaa lave, ca. 6—7 frcs. for tomme Vinfade eller Piber til Spanien, Boghvede til Holland og Tydskland à 10—12 frcs. pr. 1000 Kg., Pakker af Tøndebånd til Østkysten af England og Skotland, og Stykgods til Vestindien for en rund Fragtsum.

Handel. Fra Norge indførtes til Distriktet Rogn, Trælast, Træmasse, Is og et ubetydeligt Parti Tran. Fra Sverige Jern, Trævarer og Papirmasse. Af Distriktets Produkter udførtes Intet til de forenede Riger i 1890.

Jern. Indførselen af svensk Jern til Nantes steg til 3 079 988 Kg. i Stænger og 30 071 Kg. i massiaux, mod 2 399 500 Kg. i 1889 og 4 207 000 Kg. i 1887. I 1888 var Importen endog 5 356 100 Kg. Middelprisen paa ufortoldet svensk Jern var efter Opgave ifjor følgende: frcs. 22 pr. 100 Kg. hamret Lancashire, 1ste Klasse, frcs. 21.75 for valset do., frcs. 23.50 for Vergettes do., fr. 21.75 for hamret ordinært Jern.

Trælast. Med de forenede Rigers Skibe inførtes til alle Distriktets Havne i 1890 fra Norge 3 445 Std. saget Træ og 688 Std. Grankubber og Plankeender; fra Sverige 7 380 Std. saget Last. De store Variationer og Pristald i Sverrige ved Begyndelsen af Skibningen i 1890 bidrog meget til Markedets Slaphed, og da de bevirkede Frygt hos Importørerne for at Priserne skulde gaa endnu mere ned, vægrede disse sig for at købe større Kvantiteter end det nødvendige Behov. Trælastbeholdningen i Nantes er ikke nu saa betydelig som paa samme Tid de foregaaende Aar, skjøndt Salgene ifjor gik trægt af Mangel paa større Bygningsforetagender m. M.; men Importen var ogsaa langt mindre end i 1889. Hvis Priser og Fragter om Vaaren stille sig normale og faste, uden Overdrivelse, antager jeg at

en vis Kjøbelyst gjør sig gjældende, især for norske Trævarer, der er underkastet mindre Variationer i Priser og Befragtninger.

Træmasse indførtes i ikke ringe Kvantum over Antwerpen med fremmede Lastedampskibe. Med de forenede Rigers Skibe ankom direkte fra Norge 2 180 Tons, fra Sverige 525 Tons.

Is. Til Bevaring af fersk Fisk under Transport indkom til Bretagne 1 389 Tons fra Norge med norske Skibe, ca. 600 Tons med danske.

Rogn. Indførselen til distriktets smaa Fiskerhavne af denne Artikel fra Bergen, Aalesund m. M. var i 1890 meget betydelig: 47 780 Tdr. mod 24 373 Tdr. det foregaaende Aar. Middelprisen holdt sig i Douarnenez hele Aaret paa frcs. 30 for Ima Sort og 24 frcs. for 2da, med 2 frcs. Rabat for 1889 Aars Produktion. I Concarneau betales Middelpris for Aaret med frcs. 33 for Bergens prima Rogn. Oplaget af Rogn i Bretagne er temmelig stort, og kan anslaaes til ca. 18 000 Tdr., hvoraf alene for Douarnenez 12 000 og for Concarneau 3 000 Tdr.

Tran. Heraf indførtes kun et mindre Parti paa 831 Tdr.

Sardin fisket slog i 1890 i det Hele daarligt til. Resultatet anslaaes til middelmaadigt i Vendée og Sydbretagne, men meget daarligt i Nordbretagne, især i Douarnenez.

Salttilvirkningen i le Croissic var tilfredsstillende, uden dog at give Anledning til Export til Nordeuropa.

Helbredstilstanden er god i hele Distriktet.

Konsulatets Adresse er fremdeles rue Jean Jaques Rousseau No. 15, aabent 9 Fm.—6 Eftm.

A. Backman.

Calcutta.

Af norske Skibe ankom i 1890 til Hovedstationen fra fremmede Lande i Ballast 2 Seilskibe dr. 693 Tons. Der afgik til andre Lande med Ladning 3 Skibe dr. 1 509 Tons. Bruttofragt £ 3 150.

Af svenske Skibe ankom 2 dr. 812 Tons. Bruttofragter £ 2 000.

Konsulatafgifter af norske Skibe Rs. 53.10, af svenske Rs. 37. 4. 3.

Aarsberetning dateret 15de Januar 1891.

Toldsatser. Den eneste Forandring er et Tillæg af Rs. 1 pr. Gallon til Indførselstolden paa Brændevin, og et lidet Tillæg i Afgiften paa Øl tilvirket i Indien.

Finantserne er gode. Budgettet for 1890—91 viser et beregnet Overskud af Rs. 2 700 000, der sandsynligvis vil stige betydeligt paa Grund af Besparelse ved Kursens Stigning. Intet offentligt Laan er optaget i Aaret, men Papirpengene er forøget med 20 Millioner Rupees.

Lovgivning. Regjeringen har forsøgt at gjøre Indkomstskatten anvendelig paa fremmede Forsenderes Udbytte af Varer solgt i Indien. Handelskamrene indgav stærke Protester derimod, og efter nogen Tid gav Regjeringen efter, dels dog vel ogsaa paa Grund af de praktiske Vanskeligheder ved at iværksætte Bestemmelsen.

Et eiendommeligt Tilfælde, der har vakt megen Misfornøjelse i Handelskredse, har hændt i Kriminalretten i Calcutta. Kasseren for en af de engelske Banker tiltaltes for Besvigelse til et Beløb af 300 000 R., der kun var en Del af en større Sum, som han antages at have forvendt fra sine Principaler. Dommeren fandt, at den Tiltaltes Tilstaaelse af Besvigelsen, skjøndt bekræftet ved særskilt Vidnesbyrd om at Beløbet var bortkommet under hans Besiddelse deraf, ikke var tilstrækkelig til Fældelse af Mangel paa Bevis for, paa hvilken Dag de særskilte Beløb var forvendt, og Juryen havde saaledes ingen anden Udvei end at frifinde den Anklagede.

Høsten. I denne Henseende har Aaret været heldigt. Høsten af Jute og Hvede er komplet. En Undtagelse danner Indigo, der var under middels, og kun var ca. 96 000 Mounds. Heller ikke Bomuld gav fuld Høst og anslaaes for de nordvestlige Provindser til 205 000 Baller. Jutehøsten antages at give tilstrækkeligt Overskud til Forsendelse af $2\frac{1}{2}$ Million Baller til Europa. Et sjældent Fænomen har vist sig i Vinter, idet uhyre Sværme af Græshopper optraadte i Bengalen og lige ved Hovedstaden, heldigvis paa en Tid af Aaret, hvor det Meste af Høsten var indbjerget, saa der ikke indtraf nogen væsentlig Skade.

Helbredstilstanden i Distriktet var i Aarets Løb normal. Calcuttas Sundhedstilstand vedbliver at forbedres og den gennemsnitlige Dødelighed var i Aaret ca. 25 pro mille, hvilket er moderat i Betragtning af Landets tropiske Klima. I Forstæderne er Dødeligheden større.

Emigration af indiske Coolies, under strengt Opsyn af Regjeringen, indskrænker sig til britiske og hollandske Kolonier i Vestindien.

Den officielle Statistik for 1889—90 er allerede oversendt.

Pengemarkedet. Den bengalske Banks Minimums-Diskontosatser var i 1890: Januar 6 %, Februar 10 %, Marts 11 %, April 12 %, Mai 6 %, Juni 4 %, Juli 4 %, August 4 %, September 3 %, Oktober 3 %, November 3 %, December 3 %. Værdien af 4 % Government Rupee Laan bevægede sig saaledes: Januar $96\frac{1}{2}$ %, Februar $98\frac{1}{4}$ %, Marts $98\frac{1}{2}$ %, April $99\frac{1}{2}$ %, Mai 103, Juni 103, Juli $102\frac{1}{2}$ %, August $101\frac{1}{2}$ %, September 103, Oktober $103\frac{1}{8}$ %, November $103\frac{1}{8}$ %, December 104.

Skibsfart. De forenede Rigers Flag repræsenteredes i Calcutta ved to norske og to svenske Skibe, der ankom i Ballast og udførte Ladninger af Ris og Jutesækketøi til Kapkolonien.

Handelen i britisk India blev i Aaret meget stærkt paavirket af de voldsomme Bevægelser i Sølvværdien og Rupeekursen, hvilken har været ganske enestaaende. Under Kursens Høidepunkt herskede en sand Panik i Importbasarerne paa Grund af den pludselige billige Pris paa Varer indført fra England og andre Lande med Guldmyntfod, og engang truede det med at ende med en Katastrofe af største Omfang.

Exporten blev derhos af samme Grund meget hemmet. Paa Grund af den høiere Pris i Sterling og anden Guldmynt, kan mange Varer ikke længere konkurrere paa Hjemmemarkederne med lignende Produkter fra Amerika, Rusland eller Kolonierne. De voldsomme Fluktuationer vil fremgaa af følgende Oversigt over Kurserne paa London: Januar Sigt 1 sh. $5\frac{1}{4}$ d pr. Rupee, 6 Mdr. 1 sh. $5\frac{5}{8}$ d, Februar 1 sh. $5\frac{1}{4}$ d og 1 sh. $5\frac{3}{8}$ d, Marts 1 sh. $5\frac{3}{16}$ d, og 1 sh. $5\frac{1}{2}$ d, April 1 sh. $5\frac{1}{8}$ d og 1 sh. $5\frac{7}{16}$ d, Mai 1 sh. $5\frac{9}{16}$ d og 1 sh. 6 d, Juni 1 sh. $6\frac{7}{16}$ d og 1 sh. $6\frac{3}{4}$ d, Juli 1 sh. $7\frac{1}{16}$ d og 1 sh. $7\frac{1}{2}$ d, August 1 sh. 8 d og 1 sh. $8\frac{8}{16}$ d, September 1 sh. $8\frac{1}{2}$ d og 1 sh. $9\frac{1}{16}$ d, Oktober 1 sh. $6\frac{3}{8}$ d og 1 sh. $7\frac{1}{16}$ d, November 1 sh. 6 d og 1 sh. 7 d, December 1 sh. $6\frac{3}{8}$ d og 1 sh. $6\frac{7}{8}$ d.

Følgende Opgave viser Priserne i Calcutta for de fornemste Udførselsartikler: Prima bengalsk Bomuld pr. B Md Rupees 15. 8.—17. 8., Jute, prima, pr. Balle à 400 R R. 21—33., Cutch pr. B M R. 10. 8.—12. 4., Shillong India Rubber R. 88.—100., god 2da Kastorolie R. 12.—15., Linfrøkager pr. Sæk à 2 Mds R. 1.—1. 12., small grain Linfrø pr. B M R. 4. 4.—5., brunt Rapsfrø R. 4.—4. 8., Colgong Kastorfrø R. 4. 4.—5., Cawnpore Hvede R. 2. 12.—2. 14., grønne Ærter R. 1. 13.—2. 5., Pubna Gurgemeie R. 2. 12.—6. 8., Ingefær R. 4. 10.—7. 8., T N Shellak R. 33.—41., alt pr. B Md, Calcutta Salpeter pr. F Md R. 6. 2.—7. 6., Cossipore Tincal pr. B Md R. 8. 8.—9. 8., Borax R. 12.—13. 8., No. 1 Gross Taffelris R. 3. 8.—4. 8., No. 2 Ballam Ris R. 3. 2.—3. 7., Kazlaris R. 2. 4.—2. 12., alt pr. B Md, Surdah Silke pr. F Seer R. 17.—19. 8., Benares Sukker pr. B Md R. 10.—12., Ackrasukker R. 7. 8.—7. 12., god Tirhoot Indigo pr. F Md R. 225.—245., alm. Oude Do. R. 120.—155., R. $6\frac{1}{2}$ —7. R Dacca Huder R. 44.—50, slagtede pr. 20 Stk., Do. døde R. 34.—37. 8.

The. I min Beretning for forrige Aar omtalte jeg den tiltagende Betydning af Udførselen fra Calcutta af indisk The. Videre Fremskridt heri er skeet i 1890. Udførselen til Storbritannien af indisk The var 101 192 922 lbs. mod 93 932 240 i 1889 og 89 746 701 i 1888, uden Hensyn til Udførsel til Amerika og Kolonierne. Følgende viser Priserne her og i Magasin i England: Dust indtil 5 Annas, og $7\frac{3}{4}$ d pr. R , Broken og Fannings a. 5.1 til 7.3 og 8— $10\frac{1}{2}$ d, Broken Pekoe Souchong & Pekoe Fannings a. 7.4 til 10 og $10\frac{3}{4}$ d—1 sh. 2 d, Souchong og Congou a. 10.3 til 12.9 og 1 sh. $2\frac{1}{4}$ d—1 sh. $5\frac{1}{2}$ d, Pekoe Souchong a. 13—15.9 og 1 sh. $5\frac{3}{4}$ d—1 sh. $9\frac{1}{4}$ d, Pekoe R. 1 til 1. 2. 6 og 1 sh. $9\frac{1}{2}$ d—2 sh. $\frac{3}{4}$ d, Broken Pekoe R. 1. 3. 0 til 1. 6. 0 og 2 sh. $1\frac{1}{2}$ d—2 sh. $5\frac{1}{4}$ d, Orange Pekoe og Broken Orange Pekoe R. 1. 6. 6 og mere, og 2 sh. $5\frac{3}{4}$ d og mere. Lignende Fremgang har Ceylon The. Hele Udførselen fra Ceylon i Aaret var 46 310 295 R mod 33 468 212.

Jeg har ikke kunnet erfare, om direkte Forretning i The er skeet med de forenede Riger fra Calcutta, skjøndt utvivlsomt endel gaar didhen.

Indførselsartikler. Salt og Keroninolie (Petroleum) er stedse de fornemste Artikler, der indføres til Calcutta med ankomne Skibe. Udfragter kan altid faaes til alle Dele af Verden. Priserne for disse to Artikler var i 1890: Januar, Liverpool Salt pr. 100 B. Mds. ex. Skib R. 100, Petroleum ord. brand pr. Kasse à 2 tins R. 3. 14. 0., Februar R. 95 og R. 3. 12. 0., Marts R. 88 og R. 3. 13. 0., April R. 88 og R. 3. 14. 0., Mai R. 90 og R. 3. 15. 0., Juni R. 79 og R. 3. 15. 0., Juli R. 72 og R. 3. 15. 0., August R. 70 og R. 3. 14. 0., Sepbr. R. 77 og R. 3. 10. 0., Oktober R. 77 og R. 3. 10. 0., Novbr. R. 72 og 3. 12. 0., Decbr. R. 80 og R. 3. 12. 0.

Metaller. Priserne for de fornemste Artikler har varieret saaledes: Kobber, Plader pr. F. M. 27.6 til 29.8, Yellow Metal Sheeting 22.4 til 29, Pig lead 6.8 til 7.2, blød Zink Ct. Rs. pr. F. M. 13 til 15.8, Tin i Blokke 42 til 50.8.

Fyrstikker. Nuværende Basar Notering for skandinaviske 10—15 annas pr. Gros efter Kvalitet og Mærke.

Beg og Tjære. Kultjære R. 11, Kulbeg R. 9.12 annas, Stockholm Beg R. 13, Do. Tjære R. 15 pr. Cwt.

Jern. Gartsherrie Rujern No. 1 R. 60, ordinære Mærker R. 50—55 pr. Ton, Belgisk R. 3—3.4 as. Staffordshire, Refined R. 4 til R. 4.8. Svensk Jern R. 5.8, T Jern R. 4.8 til 5, Vinkeljern R. 4.8 til 5.4, Baandjern R. 6 til 6.8 pr. Cwt.

Søm. Patent R. 8 til 10.8, Danske R. 6.8. Traad R. 7.8 til 8.8 pr. Cwt.

Staal. Tysk R. 6, Engelsk R. 8 til 16, Svensk, almindeligt, R. 4.8 til 5 pr. Cwt.

Galvaniseret Jernblik R. 7.8 til 8 pr. Cwt.

Udfragter 1890. Kanalen og London: Hvede 20—30 sh., Rapsfrø 30—40 sh., Jute 27 sh. 6 d—37 sh. 6 d. Til Cap, London: 20 sh.—35 sh., Do. Dundee 21 sh. 3 d—35 sh.

Gjængse Fragter til andre Havne end London: Dundee, Jernseilskibe 32 sh. 6 d, Dampskibe 31 sh. 3 d, Hamburg, Damp measurement 32 sh. 6 d. light freight 40 sh., italienske Havne, Damp, 35, New York, Seil, Linfrø, measurement § 5 1/2, Salpeter § 3 1/4, Boston ca. § 1/2 over New York, Mauritius, Korn, Seil R. 1 pr. Sæk, Damp R. 1, Jedda og Aden, Damp R. 1.4 as.

Fragt til Amerika er beregnet efter den specielle amerikanske Tonnage-skala, ellers, hvis ikke særskilt angivet, efter det bengalske Handelskammers Skala.

Megen Opmærksomhed har Kapitalister og Spekulanter paa Calcuttas Aktiemarked henvendt paa flere Guldkompagnier og Syndikater, dannet i de Egne, der nu er aabnet ved den nye Bengal-Nagpore Jernbane. Guld er fundet her i Alluvialland, hvoraf man slutter, at det sydlige Indiens Guldgange gaar saa langt nord. Selskaber er dannet for at søge efter Guld og skaffe Maskiner etc. En vild Spekulation fandt i nogen Tid Sted i saadanne Aktier, der til sine Tider forhandlede til en Kurs af 1000 %. Den første Ophidselse har lagt sig, og før man ser virkelige Resultater, der viser lønnende Forekomst af Guld, maa disse Planer ansees som kun foreløbige.

S. E. Volgt.

Akyab.

Aarsberetning dateret 15de Januar 1891.

Der ankom 3 norske Skibe dr. 167 Tons i Ballast fra fremede Havne, deraf 1 Seilskib, dr. 1303 Tons. Alle afgik med Ladning til fremmede Havne. Fragter resp. £ 1. 15., £ 1. 16. 3 og £ 1. 17. 6.

Med Ris afgik til Europa i 1890 ialt: britiske Skibe, 3 Seilskibe med 5563 Tons Ris og 34 Dampskibe med 104957 T., tyske 3 Seilskibe med 7444 T. og 2 Dampskibe med 5579 T., norske 1 Seilskib med 2006 T. og 2 Dampskibe med 5289 Tons Ris, ialt 130838 Tons. Heraf gik til Tyskland 41702 T., Holland 30638 T., Belgien 22728 T., Østerrige 13440 T., Frankrige 11367 T., England 8205 T., Danmark 2758 T.

Rishøsten 1890 var 182328 Tons, hvoraf 130000 udførtes til Europa og 51500 til indiske Havne. Dette Tal svarer til Regjeringens Overslag ved forrige Aars Begyndelse. Kvaliteten var god og Arracan Ris blev foretrukket i Europa for andre Sorter fra nedre Burmah, der led meget af Regn

i Februar. Akyabs Distriktet var frit for Regn til henved Midten af Marts, da fuldt $\frac{2}{3}$ af Høsten var bragt paa Markedet. Priserne var faste til R. 30 % Baskets til henved Midten af Marts, de paa Grund af stærk Efter-spørgsel fra indiske Havne Satserne gik op til R. 36 % og holdt sig Sæsonen ud. Leverancerne af Akyab Risladninger i Europa, nogle Ladninger undtaget, var gode.

Fragterne til Europa varierede ikke stort, og var i Gjennemsnit ca. 35 sh. pr. Damp- og Seilskibe.

Import. Stedet er ikke stort nok til at have direkte Indførsel fra Europa og afhænger ganske af Calcutta og Rangoon fra sit Behov.

Fyrtaarnet ved Indløbet til Havnen er repareret og et nyt 1ste Klasses Fyr paa 20 Miles Radius vil om nogle Dage blive tændt. Forbedringerne ved Fyret paa Oyster Øen gaar ogsaa fremad og vil blive afsluttet i dette Aar.

Det med Ris dyrkede Land var sidste Høst ca. 460 000 Acres og anslaaes fra dette Aar til 477 000 Acres.

Regnfaldet for kommende Sæson er 157 Tommer, og skjøndt mindre end i andre Aar, var det vel fordelt over den Tid da Dyrkingen fandt Sted, hvorfor nu ventes en ligesaa god Høst som den forrige.

F. Müller.

Mexiko.

Til Tampico ankom 1 norsk Seilskib dr. 338 Tons og 4 Dampskibe dr. 1521 Tons, alle fra fremmede Steder med Ladning. 2 Dampskibe, dr. 762 Tons, afgik med Ladning til fremmede Steder, Resten i Ballast.

Guaymas (Vicekonsulens Beretning). Handelen i Distriktet i 1890 viser en Nedgang mod 1889. Handelen med de forenede Stater overgaar den med alle andre fremmede Lande. Nedgangen skriver sig især fra den store Udførsel af Hvede og Mel i 1889, der var et ualmindelig rigt Aar, medens der i Aar ikke har været nogen Export. Statens Handel er især i Hænderne paa mexikanske, tyske, franske og spanske Huse, hvorimod der ikke findes amerikanske eller skandinaviske.

Grubemaskiner kommer hid især fra de forenede Stater, ligesaa Agerbrugsredskaber og Træ. Svenske og norske Indførselsartikler, som Jern og norsk Øl, indføres ved tyske Huse via Hamburg eller England. Et lidet Parti svenske Fyrstikker er nu paa Veien hid via New Orleans, men det er tvivlsomt om det vil lønne sig, da Tolden er saa høi. Før, indtil 1882, gik al Ind- og Udførsel her i Seilskibe, men senere er Staten med Jernbane forenet med Sonora Banen, og den meste Trafik foregaar nu over Nogales.

Import. Af Mangel paa Oplysning om Indførselsværdierne er en korrekt Opgave over Indførselen til Mexiko vanskelig at give. Told opkræves efter Vægt og Maal, men ikke efter Værdier, der saaledes maa ansættes efter Skjøn. I Indførselen over de forenede Stater skjelnes ikke mellem

amerikanske og europæiske Varer. Hvad der indføres fra Europa tilsøs til Guaymas kommer derimod direkte.

De vigtigste Forandringer i Mexikos Toldtarif i 1890 var: Heste mex. \$ 20 pr. Stk., Faar og Gjeder \$ 0.35, Svin \$ 2.25, Hornkvæg \$ 3, Muldyr \$ 2, ferskt Kjød, Flesk og Fuglevildt pr. Ø 5 c.

Exporten gaar næsten udelukkende til de forenede Stater undtagen Phosfat fra Øerne i Bugten, der gaar til Europa. I 1889 havde vi en stor Export af Hvede, ca. 1 500 Tons, alt pr. Jernbane til New Orleans og Galveston, først til Europa, og senere til Vera Cruz for at fylde den bristende Høst i den sydlige Del af Republiken. Iaar udførtes især Sølv- og Guld-malm, Sølv og Guld, Apelsiner, Kvæg, Huder m. M. Nøiere Opgaver herover kan ikke erholdes.

Søfarten. I Havneafgifterne er iaar ingen Forandring. Alle fremmede Flag behandles lige. Maaling af Skibe sker efter mexikansk Maal, der medfører et betydeligt Tillæg i Tonsdrægtigheden over det engelske Maal, maaske ca. $\frac{1}{4}$ mere efter Skibets Konstruktion og Bygning.

Den fremmede Tonnage viser en Nedgang mod tidligere Aar paa Grund af aftagende Udførsel af Phosfat.

Den eneste Dampskibslinie til fremmede Lande er den amerikanske Pacific Coast Navigation Companys Dampskib Newbern med regelmæssige maanedlige Ture herfra til San Francisco, anløbende Ensenada, Magdalena Bay, San José del Cabo, Mazatlan og La Paz i nedre Californien. Skibet har Understøttelse af den mexikanske Stat og fører Post frit, samt Regjerings Embedsmænd til halv Fragt. Amerikanske Seilskibe føre Tømmer fra Puget Sound og Humboldt Bay, og bringe tilbage Gibs eller Guano fra Øerne i Bugten.

De faa tyske og danske Skibe, som kommer her hvert Aar fra Europa med assorterede Ladninger, udlosser sædvanlig endel i Mazatlan og Resten her, samt gaar tilbage til Europa med Phosfat, Farvetræ, Malm og Perlemoder fra andre Havne i Bugten, eller gaar videre syd i Mexico for at indtage Cedrertræ.

Af mexikanske Dampskibe gaar kun tre paa Kysten; „Alejandro“, 600 Tons, gjør 14 daglige Ture til Manzanillo anløbende La Paz, Allata, Mazatlan og San Blas. Det havde en Understøttelse af Staten paa \$ 2 700 for en maanedlig Tur til San Francisco, men Kontrakten ophævedes, da en Differentialtold af 10 % blev paalagt mexikanske Skibes Ladninger i de forenede Staters Havne. Dampskibene „Allata“ og „Porfirio Diaz“ gjør uregelmæssige Ture mellem Mazatlan og denne Havn. To andre gaar uregelmæssig, en til Santa Rosalia og Mulegé, og en anden, tilhørende Phosfatselskabet, til Øerne, og især til Carmen Øen efter Salt. Af mexikanske Seilskibe er der ingen i Kystfarten.

Den mexikanske Stat opmuntrer sine Skibe i fremmede Fart ved et Nedslag af 2 % i Indførselstolden paa alle Varer, som de medfører. Kystfarten indtil Manzanillo udgøres især af Mel, Bønner, Korn og tilbage med tørrede Frugter, Lervarer, Kokosolie, Palmehatte, cotton sheating fra Bomuldsspinderier i Pepic, og Cigarer, hvorefter aarlig maaske indføres hid 350—450 000.

Jernbaner. Den eneste i Staten er Sonorabanen fra Guaymas til Nogales, forbundet med Ny Mexiko og Arizona Linierne, der ved Benson slutter sig til Southern Pacific. Trafiken er tiltaget betydelig, og der skal være et stort Overskud af Indtægten. Den nye Bane, Sonora-Sinaloa og Chihuahua, der har faaet Concession, er ikke paabegyndt, og det er tvivl-

somt, naar dette overhovedet vil ske. Heller ikke er noget foretaget ved den paatænkte Mexican Pacific Bane.

Grubedrift. I 1890 og 1889 dannedes flere nye Selskaber til Drift af Guld- og Sølvgruber i de forenede Stater og i England med betydelige Kapitalanbringelser. Den meste Export af Guld og Sølv gik til Smelteovnene i de forenede Stater. Der blev ogsaa gjort Concessioner for nogle saadanne her i Sonora, med visse Privilegier og Frihed for Skatter, men da Toldspørgsmaalet i de forenede Stater nu er afgjort, er Interessen herfor borte og Værkerne er ikke blevne opført. Da der ikke er saadanne Værker her, maa saaledes Malmen udføres. Zinob er opdagedes for nogle Aar siden i Distriktet Ures ca. 150 Mil herfra med Malm indeholdende fra 30 til 50 %. Leierne skal være optaget af et engelsk Selskab. Sølv- og Guldminerne her i Staten frembringer alle meget Metal og leverer sit Udbytte regelmæssig hver 18—20 Dag. De vigtigste er La Trinidad, La Barranca, La Dura, Minas Prietas, Colorado Mulatos, Santa Elena, Cerro Blanco, og i nedre Californien San Juan Mining Co. lige ved Los Angeles Bay, der gaar udmærket godt. Eierne af Cerro Blanco bygger nu en smalsporet Bane til Gruben fra Ymuris Station paa Sonora Banen.

Autheacitkulgruberne i Sonora tiltrænge endnu Bearbejdelse og billig Transport til Kysten for at faa et Marked. Et Chicago Selskab har en Ret i disse Gruber og hvis de gaar over i dettes Hænder vil antagelig en Bane blive anlagt til Kysten, der vil frembringe stort Behov for Skibsrum her.

Landbrug og Havedyrkning. Af Mangel paa Statistik kan ikke nøiere Opgave gives om Avlingen af Mais, Hvede og Bønner. Der var sidste Aar en rig Hvedehøst, men iaar er den slaaet feil, navnlig var der paa Grund af Regnmangel i Hermosillodalen kun $\frac{1}{2}$ Høst. Mais og Bønner gav ogsaa ringe Udbytte. Den i Staten dyrkede Bomuld sendes især til San Blas for Spinderierne i Tepic. Apelsinhøsten var god, og Priserne var fra 8 til 10 \$ p. m. Kjøbere kommer i Regelen hid aarlig fra forskellige Dele af de forenede Stater og kontrahere om Høsten før den er plukket. Frugten modnes her i November, Druer dyrkes, men Vin til Export produceres ikke. Oliven, Citroner og Figener dyrkes kun til Hjemmeforbrug, skjøndt Jordbund og Klima er meget gunstige for deres Dyrkning.

Befolkningen i Sonora var efter sidste Folketælling ca. 150 000, hvoraf $\frac{1}{4}$ Indianere, Yaquis, Mayos, Opatas og Pimas, der i Regelen lever i Landsbyer og dyrker Jorden. Den fremmede Befolkning er ca. 2 000, antagelig Halvdelen Amerikanere, Resten Tyske, Franske, Spanske og faa Skandinaver. Kineserne er filtaget og udgjør i Staten antagelig ca. 300. I de to kinesiske Skofabriker her anvendes vel ca. 100. I Regelen betragtes den kinesiske Indvandring med Misnøje af Befolkningen, og dette vilde vistnok afgjort vise sig, hvis større Mængder ankom og begyndte at konkurrere med indfødte Arbeidere. Der mangler nu Arbeidere paa Landet og i Gruberne, men om dette kan afhjælpes ved indførte kinesiske Arbeidere, kan kun Fremtiden afgjøre.

Helbredstilstanden i Staten har i Aaret været særdeles god.

Yaqui Dalen. Krigen med Yaquierne, som bebo Dalen af samme Navn ca. 60 Mile sydlig herfra, er næsten endt, skjøndt Regjeringen har store Troppeafdelinger der for at søge at undertvinge de omstreifende Bander i Bjergene, der overfalder Gaardene og stjæler Kvæg. Der er gjort alt for at tilfredsstille dette Folk, og man ønsker kun at de vil slaa sig rolig ned og erkjende Regjeringens Autoritet. Man forsøger at kolonisere de store Strækninger mellem Yaqui og Mayo Flodene, og et amerikansk Selskab har

sluttet en Kontrakt med Staten om Anlæg af Kanaler til Vanding, hvorved flere hundrede Tusinde Acres af det bedste Land i Verden vil blive lagt under Dyrkning.

Kolonister. Siden min sidste Rapport har jeg ikke hørt noget om de svenske Kolonister i nedre Californien. Det er meget vanskeligt at danne sig en bestemt Mening hvorvidt Topolobampo Kolonien i Sinaloa, lige over Linien fra Sonora, vil lykkes eller ikke. Flere Familier, det sidste Selskab ialt ca. 150 Personer, med Heste, Kjør, Redskaber og Effekter, Frø etc., aabenbart Folk med endel Midler, har nu begivet sig til denne Koloni fra alle Dele af de forenede Stater. Samtidig er flere Kolonister kommet tilbage derfra skuffet og forsaavidt hjælpeløse, at de alene ved veldædig Hjælp hersteds kunde komme hjem.

Bugten ved Californien er meget god at befare fra November til Juli, men derfra til Oktober blæser sædvanlig sydlige og sydøstlige Vinde, hvorfor Søfarende maa være yderst forsigtige, da i disse Maaneder de Orkaner, som man her kalder Cordonazos, og som er ligesaa stærke som Tyfonerne paa Kinas Kyst, indfinde sig til enhver Tid. Iaar var der to Forlis lige ved Santa Rosalia, et engelsk og et fransk Jernskib; som en Undtagelse fra den almindelige Regel forliste dog disse i en Storm fra Nord, der begyndte fra Sydøst og pludselig slog om.

Almindelige Bemærkninger. Jeg tror sikkert, at der her paa Kysten er et godt Feldt for skandinaviske Skibe til at faa Sysselsættelse, og jeg har ofte undret mig over, at hidtil intet har forsøgt sig i denne Trade. Santa Rosalia behøver især aarlig mange Skibe til Indførsel af Kul, Cokes og Stykgods, og med Kobber, hvis det er A. Skib, ellers med Ceder og Farvetræ paa Kysten længere Syd. Flere Træladninger er ogsaa indført hid fra Puget Sound i Aarets Løb; foruden Skibe med Stykgods fra Europa har Guaymas indført sex Ladninger Trælast. Fragterne fra Europa til Santa Rosalia har været meget høie, og Træfragter fra Puget Sound i Gjennemsnit pr. 1 000 Fod \$ 11—13 amerikansk Guld hele Aaret. Et eller to Dampskibe til paa ca. 400 Tons og ringe Dybgaaende vilde faa fordelagtig Sysselsættelse i Bugten og paa Kysten, og en maanedlig Dampskibslinie fra Puget Sound anløbende alle mexikanske og centralamerikanske Havne vilde lønne sig godt. Centralamerikansk Kaffe bestemt til de østlige og mellemste af de forenede Stater burde komme hid med Skib og gaa over Sonora i Transit med Jernbanen nordover, i Stedet for først at gaa til San Francisco. Ligesaa burde alle Kystens Luxustræsarter, som Ceder, Mahogni, Ibenholt, Tampiseran, Primavera, hvoraf der er Overflod, og som har Afsætning til gode Priser i de forenede Stater, gaa over Guaymas i Stedet for først til San Francisco og derfra mod Øst. Jeg haaber snart at se et foretagsomt Handelshus aabne saadanne Forretninger.

William Lund.

Vicekonsul.

Leith.

Gjenpart af Rapport til det kgl. Udenrigsdepartement fra de forenede Rigers Consulat i Leith dateret 9de Februar 1891.

Jeg har i flere tidligere Rapporter paavist, hvilket betydeligt Marked Skotland frembyder for Slagtekvæg samt Vigtigheden for de forenede Riger af her at kunne finde Afsætning for Kreaturer og Faar. Et Uddrag af disse mine Rapporter, som jeg lod trykke ifjor i Anledning af et større Selskab svenske Landmænds Besøg i Skotland for at studere Landbrugsforholdene herover, har jeg den Ære at vedlægge.

For Sveriges Vedkommende synes disse mine Bestræbelser imidlertid ikke at have ført til noget Resultat. Den Export af svenskt Slagtekvæg, som i sin Tid fandt Sted til Leith, er endog ganske ophørt. Grunden hertil maa vistnok hovedsagelig søges deri, at de hertil importerede Dyr fornemmelig bestod af gamle Oxer og ikke passede for det skotske Marked, der forlanger en Vare af prima Qualitet.

I mine Rapporter har jeg videre paavist Vigtigheden af gjennem Indførsel af Avlsdyr af de udmærkede, haardføre skotske Kvæg- og Faareracer at forædle vore egne Racer.

For Norges Vedkommende har det lykkedes mig at formaa det her-værende Firma Slimon, som i en Række af Aar har drevet en betydelig Import af Faar fra Island til Skotland, til ved personligt Besøg i det vestlige Norge, der specielt egner sig til Faareavl, at gjøre sig bekendt med Forholdene der. Resultatet heraf har været, at nævnte Firma i Løbet af de sidste Aar har indført fra Norge: i 1887 1 600 Faar og 100 Heste, i 1888 6 000 Faar og 80 Heste, i 1889 15 306 Faar og 256 Heste og i 1890 13 666 Faar og 158 Heste.

Totalimporten af Kvæg og Faar fra Udlandet til Skotland opgik i 1890 til: Kvæg 110 950 Stykker af omtrentlig Værdi £ 1 686 414, Faar 53 619 Stk. til Værdi £ 70 504. Desuden indførtes et betydeligt Antal Kreaturer fra Irland og det nordlige England, fornemmelig til Fedning.

I Forhold til denne betydelige Import er den, som kommer fra de forenede Riger, overmaade ringe. Især stiller dette Forhold sig ugunstigt for Sveriges Vedkommende, der, efter hvad competente Mænd paastaa, har Betingelserne for, om man der vilde kaste sig paa Opdræt af kjødproducerende Racer, at kunde frembringe et for det skotske Marked vel skikket Slagtekvæg. Det maa ogsaa fremholdes, at det svenske Kvæg maatte konkurrere med det canadiske, hvoraf der nu, efterat Havnene i Dundee og Aberdeen for nogle Aar siden ere blevne aabnede for Import af levende Kreaturer fra Lande, der ere fri for Kreatursygdomme, foregaar en betydelig Indførsel. Til disse tvende Pladse indførtes der saaledes under forrige Aar et Antal af respektive 8 950 og 17 537 Stykker. Indførselen til Aberdeen alene overstiger Sveriges hele Kvægexport til Storbritanien. Hvad Transporten angaar, stiller denne sig selvfølgelig langt ugunstigere for Canadas end for Sveriges Vedkommende, idet Reisen fra Montreal til Skotlands Østkyst medtager 11 à 12 mod fra Gøteborg kun et Par Døgn. Hertil kommer at Tabet af Kreaturer paa Overfarten fra Canada i den stormfulde Aarstid er meget betydeligt.

Spørgsmaalet om, hvad der bør gjøres for at fremme Exporten af svenskt Slagtekvæg, er selvfølgelig af stor Betydning for Sverige. Det er fra sagkyndigt Hold udtalt, at Opdræt af Kvæg til Slagt burde spille en langt vigtigere Rolle i dette Lands Landbohusholdning end nu Tilfældet er, idet mange Egne af Landet antages specielt at egne sig til Kreaturopdrætning. Denne Gren af Landbruget synes imidlertid hidtil at have været bleven stedmoderligt behandlet, idet Interessen fortrinsvis har concentreret sig paa Meierivirksomheden. Medens derfor ogsaa Sveriges Udførsel af Meieriprodukter til Storbritanien nu aarlig opgaar til ca. 1 Million Pund Sterling eller ca. 7 % af Værdien af dette Lands Totalimport af disse Artikler, indføres der sammesteds hen fra Sverige af Slagtekvæg kun for ca. 190 000 Pund Sterling eller blot ca. 1 % af Værdien af den samlede Import heraf. I Forhold til Danmarks Export til Storbritanien af levende Kvæg er den svenske meget ringe, idet den danske Export heraf opgaar aarlig til en Værdi af ca. 1 Million Pund Sterling.

Den samme Anstrængelse, som fra det Offentliges og den svenske Landmandstands Side er bleven udvist forat fremme den svenske Meieribedrift, burde sikkert ogsaa udvises ligeoverfor Exporten af Slagtekvæg; den Hjælp, som en Konsul gennem Rapporter kan yde til Sagens Gjennemførelse, kan kun være ringe.

Der er vistnok fra Tid til anden blevet udsendt Fagmænd til Udlandet, deriblandt til Skotland, forat gjøre sig bekendt med Kvæghandelen og hvad dermed staar i Forbindelse; men dette er neppe foregaaet i tilstrækkelig Udstrækning. Jeg tillader mig derfor at henlede Opmærksomheden paa Ønskeligheden af at udsende nogle med de svenske Landboforhold vel kjendte Fagmænd ikke alene til Storbritanien, Tyskland og andre Lande, hvor der kan være Spørgsmaal om at finde et Marked for svenskt Slagtekvæg, men tillige til de Lande, med hvilke vi paa dette Feldt vilde have at concurrere paa de fremmede Markeder, som f. Ex. til Canada, de forenede Stater og Danmark, for der at gjøre sig bekendt med alle Forhold vedrørende Avl og Opdræt af Slagtekvæg samt Handelen og Transporten heraf. Saadanne Udsendinge ville derefter kunne bistaa med værdifulde Raad og Oplysninger med Hensyn til de Foranstaltninger, som i Hjemlandet burde træffes til Fremme af Opdrætningen samt Exporten af Slagtekvæg.

Specielt burde det gjælde at skaffe sig nøie Kjendskab til, hvad Danmark, med hvem Sverige fortrinsvis vil have at concurrere, har gjort forat oparbejde denne Næringsgren. Statsunderstøttelse og Støtte fra det danske Landhusholdningsselskab har uden Tvivl i væsentlig Mon bidraget til Udviklingen af den betydelige danske Kvægexport.

A Bødtker.

St. Helena.

Aarsberetning dateret 1ste Januar 1891.

Hertil ankom med Ladning 13 norske Skibe dr. 8 051 Tons og i Ballast 1 dr. 371 Tons, væsentlig for at indtage Vand og Proviant. I Ballast afgik 3 dr. 2 402 Tons, Resten med Ladning.

Handelen paa Øen er ikke i nogen Henseende forbedret siden min sidste Beretning. Et i Forhold til Befolkningens ringe Størrelse stort Antal Emigranter — 4—5 000, er reist til Kapkolonien og Natal, og andre har som sædvanlig forhyret sig paa anløbende Skibe, især Hvalfangere.

Antallet af Skibe, der anløb her for at proviantere, er aftaget i Aaret Ialt ankom 211 Skibe, nemlig 35 amerikanske, 3 østerrigske, 1 dansk, 9 hollandske, 1 chilensk, 4 franske, 8 tyske, 5 italienske, 14 norske, 1 portugisisk, 1 russisk, 1 svensk og 124 engelske.

Indførselen i Aaret var 2 Oxer, 211 Faar og ca. 5 187 Tons Varer, nemlig Kul, Kornvarer, Luxusartikler, Støbegods og Fødevarer af alle Slags samt Varer til Brug for Garnisonen, og ca. 50—60 Tons Proviant og Materiel sendt fra Amerika for de regelmæssig anløbende Hvalfangere. Importens Tilvæxt i 1889 mod 1890 var grundet paa en større Indførsel af Kul end sædvanlig. Endel Mynt er ogsaa indført af Regjeringen, men til ukjendt Beløb. Importen kommer især fra Storbritannien, Kapkolonien, Australien og de forenede Stater.

Udførselen var ca. 1 465 Tons, der dog især udgjøres af en Ladning Kokusnøddolie, Blyant etc., udskibet fra et havareret Skib og sendt til Bestemmelsesstedet med et andet, to Ladninger Hvaltran overskibet fra de nævnte periodisk anløbende amerikanske Hvalfangere, og ca. 220 Tons gammelt Jern etc. De eneste fra St. Helena virkelig udskibede Produkter var ialt ca. 20 Tons Uld, Huder, tomme Sække og gammelt Metal. Ligesaa udførtes noget Mynt til Værdi ca. £ 1 580.

S. Solomon.

Indhold: **Akyab** Side 17. — **Calcutta** Side 14. — **Karlsruhe** Side 9. — **Leith** Side 22. — **Mexiko** Side 18. — **Nantes** Side 12. — **St. Helena** Side 24.

Beretninger om Handel og Skibsfart.

Uddrag af Aarsberetninger fra de forenede Rigers Konsuler
for 1890 m. M.,

No. 3.

udgivet ved Departementet for det Indre.

1891.

I Kommission hos H. Aschehoug & Co. Subskriptionspris 2 Kroner Aaret
og for Udenbysboende Porto 20 Øre.

Archangel.

Aarsberetning, 1ste Afdeling, dateret $\frac{7}{19}$ Januar 1891.

Archangels Skibsfart paa Udlandet afsluttedes med et norsk Skibs Afgang herfra den 2den Oktober. Exporten fra Archangelsk har, som Følge af forskellige sammenvirkende Omstændigheder, men særlig paa Grund af den herskende Krisis i Trælastforretningerne, været betydeligt mindre end ifjor. De forenede Rigers Deltagelse i Skibsfarten har derimod været af nogetnær samme Omfang som i 1889. Der ankom til Archangelsk 49 norske Fartøier (deraf 2 Dampskibe) med samlet drægtighed 14 539 Tons, og for Sveriges Vedkommende 3 Fartøier (intet Dampskib) med samlet Drægtighed 744 Tons. Sammenlignet med forrige Aar udgjør dette for Norges Vedkommende en Formindskelse af 5 Fartøier men derimod en Forøgelse i Tonnagen af 1136 Tons, og for Sveriges Vedkommende en Nedgang af 2 Skibe og ca. 2 000 Tons. I det Hele taget har altsaa den skandinaviske Skibsfart holdt sig omtrent paa det samme lave Niveau som ifjor, da den pludselig gik ned til det Halve, sammenlignet med Aaret 1888.

Dette Aars Skibsfart har ikke været tilendebragt uden Forlis af skandinaviske Fartøier. Saaledes forliste Bark „Bernadotte“ af Grimstad ved Onega og blev kondemneret. Bark „Queen“ af Arendal, der forlod Archangelsk i den sidste Del af Sæsonen, vides at være forlist i Varangerfjorden. I Mesen er forlist et større engelsk Dampskib, angivelig som Følge af Lodsens Ubekjendtskab med Farvandet.

Archangels Export omfattede iaar i det væsentligste følgende Artikler i de hosføiede Kvanta: Linsæd 41 055 Tschetvert, Havre 273 141 Tschetvert, Flachs 104 733 Pud., Tow og Codilla 123 887 Pud., Tran 5 327 Pud., Fjær 693 Pud., Terpentin 6 569 Pud., Linkager 17 068 Pud., Harpix 130 Pud., Tjære 113 446 Tønder, Beg 18 650 Tønder, Tunger 2 464 Dusin, Skind 6 644 Stykker og Trælast 36 651 Standard. Exporten af disse Varer besørgedes af 120 Dampskibe og 118 Seilskibe. Sammenlignet med forrige Aar viser dette en Nedgang af ikke mindre end 46 Dampskibe, hvorimod Seilskibenes Antal er forøget med 6. Exportkvantaernes Formindskelse falder hovedsagelig paa Artiklerne Trælast, Flachs, Tow og Codilla samt Tran, for hvilken sidste Artikels Vedkommende det imidlertid maa bemærkes, at adskillige Kvanta iaar med Pomorfartøier ere afsendt til Norge. Derimod

har det exporterede Kvantum Tjære og Beg været betydelig større end Fjoraarets.

Fragterne, der i Løbet af Sommeren vare i Synkende, kunde selv ved Navigationens Aabning ikke maale sig med Fjoraarets. Til Østkysten af Storbritanien betaltes: for Havre $2\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$ pr. Quarter à 320 engl. Pund, Tjære $3\frac{3}{4}$ — $2\frac{9}{16}$ pr. Tønde, Beg 9 d—1 sh. mere end for Tjære, Flachs $27\frac{6}{16}$ — $25\frac{1}{16}$ pr. Ton à 63 Pud., Tow og Codilla $47\frac{6}{16}$ — $45\frac{1}{16}$ pr. Ton à 63 Pud. og for Træløst $45\frac{1}{16}$ — $37\frac{6}{16}$ pr. Standard à 165 Kubikfod. Til Kontinentet mellem Havre og Hamburg samt til Vestkysten af Storbritanien betaltes omtrent 10 % mere.

Varernes Indkjøbspriser vare i Begyndelsen temmelig høje, da der i Løbet af Vinteren og Foraaret havde været ganske livlig Efterspørgsel efter næsten samtlige Artikler. Senere dalede Priserne succesivt, følgende Bevægelsen paa de udenlandske Markeder og stærkt paavirket af den russiske Valutas stadige Stigning. I Forretningsaarets Løb steg Rubelens Cours 20 %, og Sommerforretningerne vare som Følge deraf ret slæbende og tabbringende for de russiske Kjøbmænd, med Undtagelse dog af de, der havde solgt sine Varer muligt tidligt. Om Forretningernes Gang for hver enkelt Artikels Vedkommende kan anføres Følgende:

Linsæd. Exporten heraf var ca. 4 000 Tschetvert større end forrige Aar, hvad der væsentligt skyldes det gode Udfald af den forudgangne Høst. De betalte Priser fluktuerede mellem SRbl. 10 og SRbl. 9 pr. Tschetvert à 8 Pud 15 Pund. Til England blev denne Vare for det meste solgt efter en Pris af $38\frac{1}{2}$ pr. 424 engl. Pund cif.

Havre. Exporten heraf har været 37 000 Tschetvert mindre end Aaret forud, og viser det sig altsaa, at Udfaldet af Høsten tidligere har været anslaaet for høit. Forøvrigt kan det bemærkes, at flere Partier, der ellers pleier at exporteres via Archangel, i dette Aar er gaaede til St. Petersburg, fordi Sælgerne under en temperær Flauehed i Forretningerne i Archangel haabede dersteds, det er i St. Petersburg, at opnaa bedre Priser. Efter hvad der berettes skal imidlertid disse Forhaabninger være blevne fuldstændigt skuffede, da Varerne ankom paa et Tidspunkt, paa hvilket Markedet allerede var overfyldt, og som Følge heraf enkelte Partier endnu skal være gjenliggende usolgt dersteds. I Archangelsk betaltes for en Tschetvert à 5 Pud 30 Pund, god Gjennemsnitsvare, i Tiden før Navigationens Aabning, altsaa medens Kursen og de udenlandske Priser endnu vare favorable, SRbl. 3.60, i enkelte Tilfælde endog mere, men Konjunkturernes Forandring førte snart til en stadig fortsat Dalen. Midtsommers betaltes SRbl. 3.20 pr. Tschetvert, tildels ogsaa billigere, og dog var dette paa den Tid i Virkeligheden en for høi Pris, der kun forklares ved, at Exportørerne for det meste havde sluttet tidligt og derved opnaaet Priser, som satte dem istand til at betale Indlandets Sælgere bedre, end det vilde været muligt, om Varerne først paa Sommeren havde været solgt til Udlandet.

Før Navigationens Aabning betaltes i England indtil $16\frac{1}{2}$ pr. 304 engl. Pund cif. Østkysten. god Gjennemsnitskvalitet; men om Sommeren og under Navigationens Slutning var det neppe muligt at opnaa $15\frac{1}{2}$ pr. 304 Pund cif. Østkysten og Fr. $13\frac{3}{4}$ pr. 100 Kg. cif. Belgien.

Rug er ikke kommet til Export.

Flachs. For denne Artikel bemærkes en meget alvorlig Nedgang. Der er exporteret 64 000 Pud mindre end i 1889. Hovedaarsagen er vel at søge i de lave Priser, sammenlignet med Fjoraaret; thi man betalte her, uden stærk Fluktuation, 32—33 Rubel pr. 10 Pud I Zabrak, medens

Priserne for det samme Kvantum Aaret forud dreiede sig om 40 Rubel eller aller lavest 37 Rubel. Det antages derfor, at en Del af sidste Aars Høst ikke er kommet til Export men endnu befinder sig uforbrugt inden Landet. Videre maa det tages i Betragtning, at betydelige Kvanta fra Distrikter, der tidligere sendte sine Produkter over Archangel, i Vinterens Løb afsendtes til Udlandet pr. Jernbane. Og endelig bliver der i enkelte Distrikter klaget over, at Jordens Produktionskraft er udtømt af Flachs-Dyrkningen, hvorfor der ikke er usandsynligt, at det dyrkede Areal befinder sig i Aftagende. Efterspørgselen fra Udlandet har ikke været livlig, som Følge hvoraf man neppe har opnaaet høiere Priser end £ 30 pr. Ton à 63 Pud for I Zabrak cif. Dundee eller Leith og fr. 75 pr. 100 Klg. cif. Dunkirchen. En betydelig Ordre har været effektueret til Amerika, og haaber man derfor dette Marked, der i nogen Tid, nærmest som Følge af Misnøje med Archangels Sortering, syntes ganske at skulde lukke sig, fremdeles vil kunne fastholdes. Man gaar ogsaa nu strængere tilværks ved Sorteringen.

Tow og Codilla. Forretningerne have ogsaa for denne Artikels Vedkommende været meget slæbende, og Priserne som Følge deraf meget lave. Fra Udlandet var kun ringe Efterspørgsel efter denne Vare.

Man betalte hersteds: For I Tow SR. 27—28 pr. 10 Pud, for II Tow SR. 23—24 pr. 10 Pud og for II Codilla SR. 23—24 pr. 10 Pud og solgtes Varen til Udlandet efter følgende Priser: $\frac{1}{2}$ I, $\frac{1}{2}$ II Tow à £ 21—22 cif., II Codilla à £ 20—21 cif. pr. Ton til Skotland.

Tran. Paa foranstaaende Oversigt over de vigtigste Exportartikler pr. 1890 er Tranen opført med ikke mindre end 14 500 Pud mindre end i 1889. Dermed er imidlertid ikke medtaget i Beregningen 8 400 Pud, der afsendtes til Tromsø. Hersteds betaltes ca. SR. 1.75 pr. Pud, delvis noget høiere.

Fjær i raa Tilstand forhandlede efter en Pris af SR. 6.90—7.00 pr. Pud.

Terpentin. For rød Terpentin betaltes 55—60 Kopek pr. Pud.

Tjære. Af denne Artikel exporteredes over 22 000 Tønder mere end det foregaaende Aar, hvad der væsentligt beroede paa to sammenstødende Omstændigheder. For det første gjorde der sig, som Følge af formindsket Tømmerhugst i Skovtrakterne, et stort Krav gjældende paa Beskæftigelse for de arbejdsløse Personer, hvilke derfor i en forøget Tjæreproduktion søgte Erstatning for den manglende Anledning til Tømmerhugst. Men dertil kom, at Tjærepriserne i Vinterens Løb holdt sig høje, saaat Produktionen af denne Artikel i og for sig var lønnende. Handler afsluttedes i Vinterens Løb efter Pris af SR. 3.50 for tyk og SR. 4.00 for tynd Tjære, leveret i Archangelsk i Løbet af Navigationen, hvilket svarer til de allerhøieste ifjor betalte Priser. I Vinterens Løb var Efterspørgselen og Spekulationen i Udlandet meget livlig, og betaltes f. Ex. i England for tyk Tjære (IV og V Sort) indtil 14 sh. cif. og 11 sh. pr. Tønne f. o. b. Archangelsk. I Holland indtil $9\frac{1}{2}$ fl. pr. Tønne cif. for de tynde Sorter (I, II og III). I Løbet af Foraaret og Sommeren faldt de udenlandske Priser succesivt, saaat man tilsidst kunde opnaa i England for tyk Tjære 10 sh. 6 d cif., i Holland for tynd Tjære $7\frac{1}{2}$ fl. cif. pr. Tønne. Som Følge heraf faldt ogsaa de russiske Priser stadigt indtil SR. 2.70 for tyk og 3.10 for tynd Tjære. Et temmelig betydeligt Kvantum haves endnu paa Lager, af hvilket dog en større Del skal være solgt til Udlandet men endnu ikke afhentet.

Beg. Forretningerne havde for denne Artikels Vedkommende et lignende Præg som for Tjære. De i Begyndelsen høje udenlandske Priser

— indtil 5 sh. 10 $\frac{1}{2}$ d pr. cwt. cif. England — gik efterhaanden ned til 4 sh. 9 d, medens Holland i Begyndelsen betalte fl. 175 pr. 2 400 Klg. cif. men senere neppe fl. 150. De indenlandske Priser fluktuerede mellem 56 og 49 Kopek pr. Pud.

Skind. Exporten var omtrent af samme Omfang som Aaret forud, hvad der imidlertid ikke kan sees af foranstaaende Exportliste, der intet Hensyn har taget til et Parti af ca. 3 400 Stk., som exporteredes til Tromsø. Prisen paa Sælskind SR. 1.50—2.70 pr. Stk., alt efter Størrelsen. Rensdyrskind betales med ca. 2 SR. Stykket. For Lastematter betalte man her 26—27 Kopek Stykket og erholdt i England 75—80 sh. pr. 100 Stykker cif.

Trælast. Denne Forretningsgren befinder sig i en fuldstændig Krisis, og det er særlig at tilskrive Formindskelsen af Exportkvantummet i denne Artikel, at Antallet af expederede Skibe i 1890 har været saa betydelig ringere end Aaret forud. Forskjellen beløber sig til næsten 18 000 Standard. Da 400 Standard udgjør en god Dampskibslast, kan man regne, at 45 saadanne Ladninger iaar er faldt ud, svarende omtrent nøiagtigt til den iaar bemærkede betydelige Reduktion af Dampskibenes Antal. Til næste Aar vil Trælastexporten sandsynligvis blive endnu mindre; thi ved Tømmerauktionen denne Høst, paa hvilken der udbødes omtrent 1 Million Stokke, holdt samtlige Sagbrugseiere med Undtagelse af en, sig fuldstændigt tilbage, da de høje Taxter gjør Forretninger umulige. Taxterne ere nemlig uforandret de samme som i 1889, og det kan ikke betvivles, at Sagbrugseierne har gjort sørgelige Erfaringer med Hensyn til de paa Indkjøbene i 1889 baserede Forretninger, som siges at have været mere eller mindre tabbringende for alle. Stigningen af Rubelens Kurs har ogsaa forværret Konjunkturerne og gjort Misforholdet mellem Priserne paa Raamaterialet og paa den skaarne Last end mere afskrækkende. Tvunget af de tabsbringende Priser paa Raamaterialet har Sagbrugseierne været nødsaget til at søge at bringe det mest mulige ud af samme, baade med Hensyn til Kvalitet og Sortering. Hermed har den skaarne Lasts Kvalitet lidt, hvad der igjen i mange Tilfælde har draget Erstatningskrav efter sig. Disse Omstændigheder kan selvfølgelig ikke have virket gunstigt for Opretholdelsen af Archangelsvarens gode Renomé. Stillingen siges at være saa vanskelig, at flere Sagbrugseiere antagelig med Glæde vilde skille sig af med deres Fabriker, om der blot fandtes Liebhabere, som vilde byde en nogenlunde antagelig Pris, og dette uagtet Driften nu ved Indførelse af elektrisk Belysning, ved Anvendelse af Sagmuggen til Brændsel o. s. v. er indrettet paa den mest økonomiske Maade. Man ansætter til 100 000 Stokke det samlede Kvantum Tømmer, der iaar er indkjøbt. Heraf er en Del opkjøbt af Spekulanter i det Indre, der uden Formidling af Kjøbmændenes dyrt betalte Skovfuldmægtige selv overtage Hugsten og Flødningen, og som derved haabe at kunne levere Tømmeret saa meget billigere i Archangel, at de endnu skulde kunne skaffe sig nogen Fortjeneste ved at afhænde samme til Archangels Exportører. Denne Beregning tør dog iaar vise sig at have været høist hazardiøs. I foranstaaende Oversigt er intet Hensyn taget til det i 2det Kemske Forstdistrikt paa Vestkysten af Hvidehavet iaar stedfundne Salg underet af 900 000 Stokke til Udhugning i Løbet af 9 Aar. Dette Salg, der effektueret efter en lavere Taxt, end den, som anvendes paa Østsiden af Hvidehavet, vil selvfølgelig give Anledning til snarlig Opførelse af et nyt Sagbrug. Ligeledes er et nyt Sagbrug under Forberedelse i Mesen.

Export af Smør. I Archangels Guvernement opgives Kvægholdet 1886 at have udgjort 97 078 Stykker Hornkvæg, 118 916 Faar, 46 343 Heste og 246 776 tamme Ren. Gjeder holdes saavidt vides, ikke i Landdistrikterne. Holmegaardskvæget, en hollandsk Race, der indførtes af Peter den Store, har vundet megen Anseelse og er fra Holmegaard blevet udbredt til de tilgrænsende Distrikter. Kvægholdet er i det Store og Hele væsentlig anlagt paa Opdrættelse af Slagtekvæg, hvoraf Aar om andet ikke ubetydeligt Kvantum opkjøbes og i levende Tilstand drives til St. Petersburg og andre sydligere Steder. En betydelig Del bliver desuden nedslagtet inden Distrikterne, isærdeleshed inden Mesens Ujesd, hvorfra Kjødets om Vinteren i frossen Tilstand finder sin Afsætning paa Pinegas to ikke ubetydelige Markeder i December og Marts Maaned. Meieriprodukterne har indtil den sidste Tid væsentlig indskrænket sig til det saakaldte smeltede Smør, der stedse har fundet sin største Afsætning i norsk Finmarken. For en del Aar siden anlagdes et Meieri i Archangelsk, hvis Bestaaen dog blev af kort Varighed. Det sandtes fordelagtigere at lade Bønderne selv foretage den første Tilberedning af Smøret, som derpaa forædles i Archangel og fortrinsvis afsættes til Skibsbrug. Omtrent paa samme Tid blev der af en Kjøbmand i Holmegaard anlagt et Ysteri i Nærheden af nævnte By. Entreprenøren, der med offentligt Stipendium havde opholdt sig nogen Tid ved forskellige Meieriskoler i Moskaus og Vologdas Guvernementer, forpagtede en større Eiendom til Ysteriets Drift. Forretningen, der i Begyndelsen nød et ikke ringe Pengetilskud fra det Offentliges Side, viste sig dog i Længden mindre lønnende, da Produktet, der omtales som tilfredsstillende, dog fandt liden Afsætning inden Guvernementet og i Archangels By, hvor Befolkningen ikke er vandt til dette Fødemiddel. Da Statstilskudet ophørte, blev derfor Ysteriet nedlagt. I dets Sted forsøgte Ysteriets Eier sig i Smørproduktionen. Denne Forretning, der i Begyndelsen heller ikke vilde gaa synderligt, synes imidlertid nu at skulle have en Fremtid for sig. Ved en omhyggeligere Behandlingsmaade og ved Indredning af tidsmæssige Opbevaringsrum er Smørets Kvalitet steget, og det har vundet Bifald baade i England og i norsk Finmarken, hvad der har givet Anledning til Oprettelsen af endnu et Meieri. Den russiske Styrelse synes ogsaa at have læstet sin Opmærksomhed paa denne Betrifts Betydning for Udnyttelse af Holmegaardsdistriktets rige Græsgange; idet der til Holmegaards Ujesd for et Aars Tid siden er blevet afsendt en Meierist, der drager omkring fra Landsby til Landsby og giver Bønderne Undervisning i Smørproduktion ved Hjælp af Laval's Haandseparator, hvilket har haft tilfølge, at fire saadanne Maskiner inden en ganske kort Tid ere blevne anskaffede i Distriktet. I 1889 var Smørexporten til England og Finmarken efter Toldbodens Opgaver 2 000 Pud til en samlet Værdi af ca. 20 000 Rubel. Som en Følge af de ufordelagtige Kursforhold og af Indførselstolden i Norge klager Producenterne over en Tilbagegang i Forretningen under Aaret 1890.

Under den første Del af Skibsfartssæsonen modtog Konsulatet gjentagende Henvendelser i Anledning paatænkt Opkjøb af Kreaturer for Export til Norge. Ved de derved foranledigede Forespørgsler i Archangels Toldbod erfarede, at Udførsel af Kreaturer og Faar fra Archangelsk er blevet forbudt ved en Resolution af 1889. Om Aarsagen til dette Forbud vides imidlertid intet.

Udfaldet af Høsten 1890 ansees for Nordruslands Vedkommende at være særdeles tilfredsstillende. Havren har leveret en rigelig Afkastning, der, saavidt man til Dato kan dømme, er af en meget god Kvalitet.

Linfrø har ogsaa givet en god Høst, hvorimod Rugen kun har givet en ringe Afkastning. Det producerede Kvantum vil derfor antagelig medgaa til Distrikternes eget Forbrug, og nordrussisk Rug følgerig ikke komme til Export under Aaret 1891. Flachshøsten er saavel i kvantitativ som kvalitativ Henseende faldt heldig ud. I Nordrusland har man havt en særdeles god Høst, og Priserne ere billige. Upresset Hø sælges for 14 Kopek Pudet.

Høstmarkedet i Archangelsk. Ifølge foreløbige Opgaver skal der i Sommerens Løb være hidført fra Murman og Norge følgende Kvantum Fiskevarer:

Fra Murman: 107 129 Pud Saltfisk, 2 679 Pud Tørfisk, 7 604 Pud Tran og Lever, 15 Tønder Sild. Fra Norge: 805 036 Pud Saltfisk, 45 548 Pud Tørfisk, 30 991 Pud Sild. Fra Hvidehavet angives desuden hidført ca. 160 000 Dunker Sild à 30 russiske Pund pr. Dunk.

Under Høstmarkedet opgives følgende Fiskepriser at have været de mest almindelige pr. Pud: Torsk, stor SR. 1.10—1.15 1ste September, SR. 1.00 15de September, SR. 0.90 30te September. Torsk, middels resp. 0.90, 0.80 og 0.70. Sej, stor resp. 0.30—0.40, 0.30 og 0.25. Sej middels resp. 0.15—0.18, 0.15 og 0.10. Hyser resp. 0.30—0.35, 0.30—0.35 og 0.28—0.30. Stenbit resp. 0.50, 0.50 og 0.50. Kveite, stor resp. 1.80—2.00, 2.60—2.70 og 1.50. Kveite, smaa resp. 1.30—1.50, 1.40—1.50 og 1.25. Rotskjær resp. 2.60—2.70, 2.60—2.70 og 2.60—2.70. Tørsej resp. 1.00, 1.00 og 1.00. Sild pr. Tønde resp. 2.50—3.00, 2.50 og 2.00.

Archangels Høstmarked har iaar været flaut, og har Pomorerne atter lidt betydelige Tab.

Hvidehavsbefolkningens økonomiske Tilstand siges Aar for Aar at forværres, og forudses at Sommerfarterne paa Norge for enkeltes Vedkommende vil ophøre, da de ikke ere i Besiddelse af den fornødne Kapital til Melindkjøb i Archangel, og desuden Krediten er svækket. I de senere Aar ere flere Pomorfartøier gaaet over paa Kjøbmændenes Hænder til Dækning af Gjæld. Da Fjoraarets Fiskeomsætninger i Landets Indre medførte Tab, mødte Kjøberne iaar faatalligere frem end sædvanligt.

Dvinaflodens Vandstand var under hele Markedet usædvanlig lav, hvad der i høi Grad besværliggjorde og fordyrede Varetransporten.

Den fra Hvidehavet hidførte Sild i Dunker omsattes under Markedet til en Pris af 50—75 Kopek pr. Dunk. Bedste Salovetskisild opnaaede endog SR. 1.00. Efter Markedets Ophør antages den resterende Fiskebeholdning i Archangel at have udgjort ca. 60 000 Pud.

Hvad der iaar i-væsentlig Grad har bidraget til at gjøre Pomorernes Operationer tabsbringende, er de ugunstige Forhold, hvorunder Melindkjøbet har fundet Sted. Under Foraaret frygtede man stærkt for, at den største Del af det undervejs værende Mel skulde komme til at ligge fast i Vologda; thi Vandstanden i Suchona var stadigt faldende, og Jernbanen fra Jaroslavl til Vologda kunde ikke befordre Melet med tilstrækkelig Hurtighed. Som Følge heraf steg Melpriserne i Archangelsk betydeligt, og Pomorerne maatte betale lige til 10 Rubel pr. Matte à 9 Pud. Med hvert Fartøj, der ankom til Archangelsk, lastet med Mel, sank Priserne uden Ophør. Ud paa Høsten betaltes en 9 Puds Matte med SR. 6.80—7.00. Disse Priser vare tabsbringende for herværende Kjøbmænd, men heller ikke Pomorerne har kunnet glæde sig over Markedets Tilstand. De først afseilede Kystfartøier medbragte til Norge det dyrest indkjøbte Mel, og hvert efterfølgende Fartøj, hvis Ladning var erhvervet paa gunstigere Vilkaar end de tidligere afseile-

des, maa have virket ødelæggende paa disses Handelsomsætninger. Denne Position varede hele Sommeren.

I det tilbagelagte Aar har Fiskeriselskabet Rybak, der havde sin Station i Korabelnaja paa Fiskerhalvøen, difinitivt indstillet sin Virksomhed, afgivende et nyt Exempel paa med hvilke Vanskeligheder det er forbunden at organisere nogen efter en større Maalestok anlagt Virksomhed paa den murmanske Kyst.

Faktoriet i Korabelnaja anlagdes for en Snæs Aar siden, paa den Tid, da Bestræbelserne for Murmans Opkomst begyndte at tage en noget raskere Fart. Det tilhørte først Handelshuset Pallisen i St. Petersburg og bestyredes af en norsk Forretningsmand. Senere overgik det til en Driftsherre fra Østersøprovincerne, der gjorde sig bemærket ved flere fortjenstfulde Forsøg paa at indføre mere tidsmæssige Metoder. De første Bestræbelser forat anvende frossen Lodde som Agn, og til den Ende at istandbringe kunstig Frysning, skal skrive sig fra denne Periode, ligesom der fra Amerika blev forskrevet et amerikansk Fiskefartøj, som dog har vist sig lidet anvendbart ved Ishavskysten. Der blev ogsaa af denne Forretningsmand gjort Forsøg paa at organisere en større Sildefangst i Kandalaksbugten, men ligeledes uden Held. For nogle Aar siden selgtes Etablissementet til et i St. Petersburg dannet russiskt Kompani, der som Bestyrer ansatte en Russer fra det Indre af Landet. Selskabet led i disse første Aar betydelige Tab. Senere overtoges Ledelsen af en lokalkjendt Nordmand, under hvem Stillingen bedredes det første Aar, men en Række af uheldige Omstændigheder har dog nu bevirket, at Selskabet, som sagt, iaar har afviklet.

Da ogsaa begge de russiske Selskaber for Hvalfangst i Løbet af de sidste Par Aar har indstillet sin Virksomhed og realiseret sine Eiendele, befinder Kysten sig for Tiden i en Tilstand af Tilbagegang, der staar i skarp Kontrast til Styrelsens Bestræbelser for ad administrativ Vei at befordre dens Opkomst.

At Udviklingen i Fiskerieistrikerne sker periodisk er dog en Omstændighed, der kommer tilsyne ikke alene paa russisk Territorium, og Fiskeriernes Gang kan i de nærmest kommende Aar meget muligt medføre et Omslag til det Bedre, hvad der ogsaa i høi Grad vilde være at ønske for den fiskende Befolkning, blandt hvilken Klagerne over Fattigdom blive mere og mere høilydte.

Efter sikkert Forlydende skal den længe ønskede Telegrafforbindelse paa Murman kunne ventes paabegyndt i 1891. En saadan Telegrafforbindelse vil i mange Henseender være af væsentlig Betydning. For det første vil den sætte Fiskeværene paa den murmanske Kyst i Forbindelse med hinanden, og derved gjøre det muligt for saavel Sælger som Kjøber at følge Fiskeriets Gang og ordne sig derefter. Men dernæst vil en Telegraflinie paa Murman, om den kommer i umiddelbar Forbindelse med den norske Linie, gjøre det muligt saavel i Finmarken som paa Russekysten at tage det fornødne Hensyn til Forretningernes Gang paa Nabolandets Kyst. Og for det store Antal Pomorer, der om Sommeren opholder sig paa Fiskekjøb i Finmarken, vil dette være en Omstændighed af væsentlig Betydning. Endelig vil den murmanske Linies Forbindelse med Hovedlinien fra Archangelsk rundt det Hvide Hav, med dens nuværende Endepunkt i Byen Suma, gjøre det muligt ogsaa paa Murmanskysten til enhver Tid at være à jour med Forholdene paa Fiskemarkedet i Archangelsk. At Pomorerne for Tiden i stor Udstrækning maa sayne disse Meddelelser, bidrager naturligvis sit til at gjøre den i og for sig hazardiøse Fiskeribedrift end mere usikker.

Hvor det projekterede Telegrafanlæg vil blive paabegyndt, og hvor hurtigt det vil blive fremmet, vides ikke med Bestemthed, men man tager neppe Feil, naar man forudsætter, at der fra den lokale Administrations Side vil blive lagt saa megen Vægt paa Ønskeligheden af Kystens telegrafiske Forbindelse med Guvernementets Administrationscentrum, at Anlæggets Iværksættelse sandsynligvis vil blive fremmet ved først at føre Linien fra Suma over Laplandshalvøen til Kola, og derfra i sin Tid Sidelinier til Øst og Vest, den sidstnævnte eventuelt med Anslutning til Finmarkens Linier. Det siges at være en i Rusland gjældende Regel, at Telegrafiner kun anlægges, hvor man ogsaa har Landeveie, en Omstændighed, der paastaas hidtil at have virket hemmende paa den videre Udvikling af Telegrafinien paa Vest-siden af Hvidehavet. At man nu, som det synes, er ifærd med at fravige denne Regel, skal tildels skyldes indhentede Oplysninger om Maaden at føre Telegraftraaden frem paa i Norge.

Oplodningsarbejderne i Hvidehavet har i det forløbne Aar været fortsat med uforandret Styrke. Om Resultaterne af de hidtil stedfundne Arbejder kan jeg efter en velvillig Meddelelse fra Oplodningschefen anføre følgende:

Indtil 1891 ere de hydrografiske Arbejder i Onegabugten i Hvidehavet foregaaet paa forskellige Steder, for derved saa hurtigt som muligt at tilfredsstille de Søfarendes Behov i de Havne, der fortrinsvis besøges af udenlandske Skibe. Derfor blev først og fremst Indseilingsløbene til Onega, og Rheden ved denne By, samt Bugten ved Soroka gjort til Gjeestand for Undersøgelser.

Efter Oprettelsen af et Sagbrug i Nærheden af Byen Kem, paa Øen Popoff, blev Seilløbet fra Øen Rombak til Byen Kem nøiagtigt undersøgt i Vinteren 1889—90.

Da der paa Veien fra Solovetskiøen til Kem findes et stort Antal Undervandsstene, blev Beliggenheden af den saakaldte „Kemske Klippe“ samt af to Banker, der befinder sig i Øst for Indløbet til det Kemske Seilløb, nøiagtigt bestemt. De nye Stedsangivelser ville sandsynligvis snart blive paaført de eksisterende ældre Søkartter.

For Indseilingen til Kem er det østlige Seilløb fra Øen Rombak betegnet ved Bøier og Mærker, udlagte fra Surkoff & Shergolds Sagbrug, og ville Fartøjerne altid blive mødt af private Lodse, der har sin Station paa Øen Store Rombak. Kartter over dette Seilløb er allerede i 1890 udgivet af den hydrografiske Generaldirektion, men de ville endnu blive fuldstændiggjort ved Resultaterne af det under Sommeren 1890 udførte Arbejde, efter hvilket man er istand til at paaføre det nu undersøgte Seilløb, forbi Øen Chochotanenska. I en nær Fremtid kan man ogsaa imødesee Offentliggjørelsen af Indseilingskartter til Bygten ved Soroka og til Onegas Rhed. Forat lette Indseilingen til førstnævnte Bugt har de derværende, under Navn af „Belaevs Klipper“ bekjendte Banker været underkastet en Oplodning, under hvilken der blev fundet og bestemt en 11 Fods Banke i selve Bugten, hvor for nogle Aar siden et Seilfartøj, der havde indtaget Last ved Belaves Sagbrug, stod paa Grund. Foran Indseilingen til Onegas Rhed er fundet og bestemt en Sten paa $3\frac{1}{2}$ Fods Dybde, der benævnes Schoglanka, og som paa de ældre Kartter er angivet som beliggende for langt mod Syd og paa en Dybde af 6 Fod. Af de to Seilløb, der føre ind til Byen Onega, er det østlige betegnet ved Bøier fra „Brødrene Schönleins“ Sagbrug. Dette Seilløb er mere bugtet end det nordlige, men da det har 1 Fods større Dybde end

sidstnævnte, kunne Fartøier, der skulle indtage Last ved de tvende der-værende Sagbrug (af hvilke dog det ene ifjor har indstillet sin Virksomhed), foretage Indlastning umiddelbart ved Sagbrugene indtil 11 à 12 Fods Dyb-gaaende, og dermed paa Høivand og ved Brug af Lods uden Fare ad dette Seilløb gaa ud paa Rheden, hvor saa den endnu manglende Last kan ind-tages. Om Sommeren 1889 gik allerede 8 udenlandske Dampskibe op i Floden.

Foruden ovennævnte hydrografiske Arbeider er desuden paabegyndt en hydrografisk Opmaaling af Kystfarvandet ved den sydlige Del af Solovetski Øen, samt i Sommeren 1890 undersøgt det muksholmske Rev. Om Resul-taterne af disse Arbeider vil der antagelig snarlig foreligge officiel Kund-gjørelse fra den hydrografiske Generaldirektion.

Jeg gav i forrige Aars Rapport en Oversigt over Uddybningsar-beiderne paa Archangels Bar. Disse Arbeider, der, som anført, tilsigtede Udmudring af en Seilrende i 50 Favnes Bredde og 21 Fods Dybde, har i det forløbne Aar været fortsat med Kraft og givet et tilfreds-stillende Resultat. Udmudringen af Seilrenden i dens halve Bredde antages at kunne afsluttes i Løbet af næste Aar, 1891, og vil derved Adgangen til Havnestaden Sollombal være aabnet for de dybere gaaende Fartøier. Den officielle Dybde paa Baren er for Tiden 14 Fod.

Ligeledes ere Arbeiderne fortsat paa den mellem Sollombal og Archan-gelsk beliggende Grund, der hidtil har hindret de udenlandske Skibe fra at komme op til selve Byen. Ved de til Dato udførte Mudringsarbeider har man uddybet Farvandet paa dette Sted til 14 Fod, eller til den samme Dybde som paa Baren, hvorved Adgangen til Archangelsk — hvis ikke næste Vaars Isgang mod Formodning atter skulde tilstoppe Seilløbet — fra næste Aar vil være aaben for Fartøier af 14 Fods Dybgaaende. Exporten af Tjære og Beg antages først at ville nyttiggjøre sig den aabnede Passage op til Byen. Den saakaldte Tjærestrand, hvor den ved Floden hidbragte Beg og Tjære modtages og oplægges under aaben Himmel, befunder sig ovenfor Byens øverste Ende, saaat Varen hidtil med Lægtere har maattet bringes ned til Sollombal. Fra næste Vaar antages som sagt Exporten af disse Varer at ville foregaa direkte fra Tjærestranden.

Det er Meningen senere at uddybe Farvandet mellem Sollombal og Archangelsk til den samme Dybde, som tilsigtes paa Baren, og vil Export-forretningerne, naar disse Arbeider antagelig om nogle Aar i sin Helhed ere fuldendte, faa et helt andet Præg end nu for Tiden. Hvorvidt Exporten fra Archangelsk vil faa noget nyt Opsving er dog vistnok mindre betinget af disse Havnearbeider, der imidlertid, som tidligere anført, maa antages mere og mere at ville bringe den til enhver Tid forhaandenværende Export over paa de Nationers Hænder, der raade over den talrigste Dampskibsflaade.

Jeg benytter Anledningen til paany at fæste Opmærksomheden paa Nødvendigheden af, at der fra Kapteinernes Side iagttages den største Nøagtighed i Befølgelsen af alle foreskrevne Former for Dokumenter ved-kommende Skib og Ladning, navnlig for Manifesterne, da Afvigelser herfra, selv om større Udgifter til syvende og sidst undgaaes, dog giver Anledning til Ubehageligheder og adskilligt Arbeide og Tidsspilde. Et Parti Mursten, der iaar hidbragtes som Ballast, uden Konnossement, foranledigede en for-holdsvis høi Straf, fordi Varerne i Manifestet vare angivne efter Stykketal og ikke efter Vægt, hvilket sidste fordres, naar Tolden beregnes paa denne Maade. Bøderne ere dog senere eftergivne.

Archangels tyske Menighed skal efter Sigende være en af de ældste i Rusland og raader over en rummelig og vel udstyret Kirke. Ligeledes har der været opretholdt en tysk Borgerskole for begge Kjøen, forholdsvis godt udstyret med Lærekræfter. Da imidlertid den tyske Koloni er i stærk Aftagende og mere og mere smelter sammen med Russerne, bliver Misforholdet mellem de under tidligere Blomstringsperioder grundlagte Institutioner og den Søgning, der nu bliver dem tildelt, stadig mere fremtrædende, hvorfor Borgerskolen nu omorganiseres efter en beskednere Maalestok og i Fremtiden kun vil optage Pigebørn.

Den tidligere engelske Koloni i Archangel, der ikke alene raader over et pragtfuldt, efter engelsk Stil opført Stenhus med tilhørende Park, tjenende saavel til Bolig for den engelske Præst, som til Afholdelse af Gudstjeneste, men ogsaa over en for Sømændene bestemt Trækirke i Sollombal, er forlængst opløst, og saagodtsom alle dens tidligere Medlemmer fortrukne fra fra Byen. Indtil 1886 hidsendtes fra England i Sommermaanederne en Sømandspræst, der afholdt Gudstjeneste i Kirken i Sollombal; men da i det nævnte Aar det brittiske Vioekonsulat hersteds blev omorganiseret, saaledes at Konsulats Indehaver kun opholder sig her i Sommermaanederne, indstilledes ogsaa den engelske Sømandspræsts Virksomhed, og Præsteboligen overlodes den engelske Vicekonsul til Afbenyttelse. Forholdene i Archangelsk har nemlig forandret sig saaledes, at der i de senere Aar er forbunden med megen Vanskelighed at finde en hensigtsmæssig Bolig.

Archangelsk, hvor det fremmede Element i tidligere Tider spillede en dominerende Rolle, er saaledes stærkt paa Veie til at blive en fuldt ud russisk By, en naturlig Udvikling, der paaskyndes ikke alene ved Handelens Nedgang og de udenlandske Firmaers Opløsning og Indehavernes Fraflytning, men ogsaa ved den i de senere Aar stedfundne Oprettelse af en Række nye overordnede Embeder, hvis Indehavere selvfølgelig i væsentlig Grad forstærke Byens russiske Intelligents.

C. Falsen.

Hannover.

Medens 1889 medførte en uanet Fremgang i Handel, bragte 1890 mange Næringsgrene en stærk Nedgang, der undertiden truede med at antage en kriseagtig Karakter, grundet paa Reaktion efter en overdreven Udvikelse, som Tilfældet er med alle altfor store Fremskridt. Paa de tyske Børser og blandt Publikum herskede en overdreven Tiltro til vor Industris stedse stigende Udvikling, og dennes Opsving i alle Retninger bevirkede en Mængde Nyanlæg og en saa overdreven Kursudvikling, at der ved Tilbageslaget i 1890 maatte medføres saameget større Tab. Naarmanfra flere Kanter har ment, at man ogsaa i Fremtiden maa frygte lignende Tilstande, som de, der fulgte med Krisen i 1873, saa maa dog herved bemærkes, at den nye Aktielov, der i Kraft siden den 6. Apr. siden har forhindret mange Operationer af

den Slags, som dengang fandt Sted, hvorvel det snart viste sig, at Bestemmelserne i den nye Lov ikke hindrede Gründingsvæsenet. Paa Gründingtiden i 1870 Aarene fulgte en stor Krise med aarevis langsom Nedgang. indtil lidt efter lidt Helbredelse indtraf; dengang forsvandt en stor Del af de nye Selskaber, efterat deres Kapital var gaaet mere eller mindre tabt, enten strax ved Krisens Indtrædelse eller ved langsom Hendøen. Ogsaa nu vil Dannelsen af de mange Nyanlæg medføre, at mange af dem ikke vil blive levedygtige og at de under en stor Fremgang foretagne Forstørrelser af Aktiekapital ved nedgaaende Konjunktur vil formindske Renteudbyttet, men, skjøndt Tabene ogsaa nu er store, er vi dog skaanet for den svære Krise, som i de Aar afsluttede Opsvinget.

Paa Verdensmarkedet virkede den politiske og finansielle Krisis i Argentina det hele Aar ikke alene paa Forretningen med dette Land, men den store Nedgang i argentinske Værdipapirer havde i vide Kredse den mest foruroligende Indflydelse. Londonerhuset Barings Fald begrænsedes vistnok i sine Følger ved kraftig Indgriben, men maatte dog udøve vidtrækkende Følger. Den nye Sølvslov i de forenede Stater og Forsøget paa en hovedkurs og ubegrænset Udnyttelse af de Sølvpartiet derved tilstaaede Fordele ledede til overordentlige Svingninger i Sølvprisen og Usikkerhed i de vidtforgrenede, deraf afhængige Interesser. Yderligere Uro vakte den nye Toldlovgivning i de forenede Stater; skjøndt denne nærmest medførte paaskyndet Udsendelse af store Varemængder til dette Land før Indtrædelsen af de delvis exorbitante Toldforhøielser, kunde den dog ikke undlade at medføre særdeles skadelig Indflydelse paa Vareudbyttet med dette vigtige Handelsgebet.

Gangen for Udviklingen af Markedet for Kul og Jern, der ikke har været tilfredsstillende, har i Aarets Løb fulgt Udviklingen af Kartellerne, og fra dette Synspunkt kan Aaret betegnes som specielt frugtbringende. Aaret begyndte med den største Virksomhed, og skjøndt Afsætningen af Produkterne udad lod meget tilbage at ønske, idet det navnlig mere og mere viste sig, at det for den tyske Jernindustri vigtige nordamerikanske Afsætningsgebet efterhaanden gik tabt, trøstede man sig med, at Armeens, Marinens og Jernbanernes Krav til vor Industri vilde byde rigelig Erstatning for den aftagende amerikanske Konsumtion, og at Erstatning vilde findes paa nye Afsætningssteder, særlig Central- og Sydamerika, Lilleasien og China. Overalt forberedte Værkerne sig paa at møde Regjeringens Fordringer og den udenlandske Konkurrence ved udvidede Anlæg og forøget Produktion samt bedre Fordeling af Udgifterne, og der paafulgte en uhyre Stigning af mange Maskinfabrikers og Valseværkers Virksomhed. Da Adgangen til Sysselsættelse for den udvidede Arbeidskraft af tog og Konkurrentsen paa Grund af Udvidelserne tiltog, medførte Overproduktionen og den udenlandske Konkurrence allerede i Aarets senere Halvdel betydeligt Pris-„schleuderei“, der var saameget værre for Jernindustrien. som den havde at paaregne væsentlig høiere Produktionsudgifter, og maatte betale Jern, Kul, Cokes og levende Arbeidskraft betydelig dyrere. I første Halvår fik man vistnok efter Kontrakter fra Foraaret 1889 det meste Brændemateriale til rimelige Priser, men næsten intetsteds var hele Behovet derved dækket, og der forlangtes derfor fra alle Kanter nye Leverancer fra Gruberne, navnlig ogsaa fordi man ønskede at forsyne sig før den varmere Aarstids Begyndelse af Hensyn til en mulig Streik af Grubearbejderne. Paa Grund heraf blev Gruberne i det første Kvartal overhobet med Bestillinger, og der betaltes ikke alene for øieblikkelig Leverance, men ogsaa for længere Tids Kontrakter, Priser, der for prima melerede Førderkul steg til

145 M., og for prima Cokes til 300 M. pr. Dobbeltvogn. Af disse Kontrakter løber mange til April, delvis endog til Juli 1891, men er senere lettet for Konsumenterne ved Tillægskontrakter til billigere Priser. Jernbanerne ventede med at dække sit Behov i Paavente af at Anledning vilde byde sig, naar Jernindustriens mest trængende Krav var opfyldt, hvilket ogsaa viste sig berettiget. Nogle Gruber, der kun levere de af Jernbanerne mindre søgte halvfede Kul, indgav, da de schlesiske Gruber søgte at udvide sit Afsætningsgebet mere mod Vest, Offerter til Jernbanedirektionen i Magdeburg, og en i Midten af April med „Ringeltaube“ sluttet Kontrakt til 125 M. gav Signal til en almindelig Underbyden, især i Ruhrort, der tilsidst trykkede Prisen for Fett Førderkul ned til ca. 80 M., og for Cokes til ca. 110 M. Heri havde Udlandets Konkurrence ingen Del. Englands Indflydelse føltes kun tydeligere ved Nederrhin og Belgiens Kyst, og de bøhmiske Brunkul bevirker i Storkonsumen ingen egentlig Konkurrence for de schlesiske og westphalske Stenkul, hvis Produktion i de sidste Aar kun er steget ved stærkere Udnyttelse af de allerede drevne Gruber, medens nye Schachter ikke er aabnet. De westphalske Grubers grændseløse Konkurrence paa et Afsætningsgebet, der vanskelig kunde gøres dem stridigt og ligeoverfor en Konsum, som omtrent havde naaet Producenters øjeblikkelige Produktions-evne, viste Nødvendigheden af en nøiere Sammenslutning for disse, og man tog nu med Energi fat paa at formindske Salgsstederne for Kul i Westphalen, med Exempel af Statsgruberne ved Saar, der ikke paavirkedes af den nye Prisbevægelse ved Ruhr, og Organisationen af Kulforretningen i Schlesien, hvor nogle faa store Firmaer i sig forene Salget af de fleste Privatgruber. Bestræbelserne for at tilveiebringe en fælles Organisation viste sig kun heldig i Kokesindustrien, der fast sammensluttet har dannet et eneste Salgsbureau. For Kul dannedes nylig en Salgsforening i Dortmund efter hvis Mønster lignende Organisationer er dannet i de mindre Distrikter.

Forhaabentlig opfyldes Forventningen om, at den nye Organisation ikke vil blive misbrugt til ubillige Prisforhøielser. Med de nuværende Priser i Schlesien og Westphalen kan Kulindustrien ganske godt bestaa og bringe et rimeligt, endog udmærket Udbytte af deri nedlagt Kapital. Kulselskabernes seneste Beretninger og Kulprisernes Stedighed siden Foreningernes Istandbringelse har i det sidste Fjerdingaar ledet Kapitalens Opmærksomhed og Spekulationen i høiere Grad paa Kulpapirer, der efter en stærk Nedgang i Aarets Begyndelse først hævede sig ved Udsigten til Dannelse af Kvalitioner.

I Jernindustrien kom de første Antydninger til en Forandring fra Glasgow, hvor i Januar Prisen paa Warrants var steget til 65 sh., men den kunde ikke længe holde sig paa denne Høide, og der indtraadte en Tilbagegang for skotsk Rujern af næsten $\frac{1}{3}$ i faa Maaneder. Dette var saameget mere overraskende i Forbindelse med den Kjendsgjerning, at det synlige Forraad af Rujern i Glasgow aftog fra Uge til Uge, hvad alene kunde ansees som et Bevis paa, at Behovet oversteg Produktionen. I et Aar er Jernforraadet i Glasgow næsten sunket til det Halve; det er abnormt lavt og synes at berettigt til en Forventning om, at efterhaanden Hullerne maa fylde. Ligesaa frappant som denne Nedgang af Forraadene under fuld Drift af de skotske Masovne er den Omstændighed, at de, efterat i November paa Grund af Streiken samtlige skotske Ovne paa 6 nær sættes ud af Virksomhed, forblev stationære og Priserne ikke steg. Heraf maa logisk sluttet, at ogsaa den engelske Valseindustri betydelig har indskrænket sin Virksomhed, og det er saameget mærkeligere, at der hverken i Eng-

land eller paa Kontinentet er indtraadt en væsentlig Bedring i Markedet for tilvirket Jern. Kun nogle Værker har, antagelig ved særlige Priskoncessioner, ved Aarets Slutning nogen Beskæftigelse, enkelte, der i Vaares havde Sysselsættelse for flere Maaneder, har kun Specifikationer for nogle Dage, og andre har ganske fri i maanedsvis. Man kan vistnok ikke vente at alle skal have stadigt Arbejde, naar Produktionen er fordyret og Afsætningen til Udlandet delvis afskaaret; men at der efter den anspændte Virksomhed i Aarets første Del i saa kort Tid er indtraadt en næsten fuldstændig Stagnation, der vedvarer saa længe, skjøndt Konsumenterne imødekomes med store Prisnedsættelser, er et meget bedrøveligt Fænomen, især da Maskinfabrikerne endnu er temmelig godt sysselsat og specielt har store Leverancer for Jernbanerne. Waggon- og Lokomotivfabriker er godt sysselsat og har den bedste Udsigt til lønnende Sysselsættelse for flere Aar.

For Sukkerindustrien var sidste Aar ikke saa heldigt som det tidligere, (der som bekendt atter stod tilbage for 1888), da Sukkerpriserne gik tilbage i de første Maaneder, og den i Februar indtraadte Bedring ikke kan sammenlignes med den i det foregaaende Aar. Efter stedfundne Salg er Gjennemsnitsprisen for 88 % Rendement paa Magdeburger Sukkermarked kun M. 15.50 mod i de tre forudgaaende Driftsaar M. 18.55, 21.90 og 19.35. Da arbejdende Fabrikers Antal steg fra 396 til 401. Udbyttet af Driften var ca. 24 % større end det foregaaende Aar. Udførselen steg tilsvarende, og var fra September—August 1889/1890 af raffineret Sukker DCtr. 2 362 935, og af Raasukker 5 011 780. Forbruget tiltog og var i Raasukker-værdi 503 006 Tons mod 402 316 i 1888/89.

Af Europas Roesukkerproduktion, indbefattet Spanien og Madeira, frembragte det tyske Rige 1 264 607 Tons, udtrykt i Raasukker af middels Godhed, Frankrig 787 989 T., Østerrige-Ungarn 753 078 T., Rusland 465 000 T., Belgien 221 480 T., Holland 55 813 T. Ialt med Tillæg af Danmark, Sverige, Italien, Rumænien og Rørsukker fra Spanien og Madeira 3 627 967 T.

I 1890/91 staar Sukkerudbyttet af Fabrikerne i Provindsen Hannover ca. 1 % tilbage for Sæsonen 1889/90, hvorhos Roehøsten var ca. 15—20 Ctn. ringere pr. hannover. Morgen, saa at de fleste Fabriker uagtet et større dyrket Areal forarbejdede ringere Mængder Roer mod det foregaaende Aar. Interessenterne i de hannoveranske Sukkerfabriker venter derfor, da Priserne er omtrent de samme som forrige Aar, en Nedgang i sine Fabrikers Indtægter.

Kornhandelen var i det forløbne Aar gunstig og Priserne efter Marts opadgaaende. Følgerne af den ringe Høst 1889 og Høstens Indtræden i 1890 4 Uger senere end ventet viste sig i tomme Lagere af det gamle Forraad, saa at man endog maatte søge Hjælp fra Ungarn. De stigende Rugpriser faldt henimod November paa Grund af fornyet Usikkerhed om Kornholdens Ordning, og saalænge dette ikke er opklaret, kan Forretningen ikke komme ud af sin nuværende matte Tilstand. I Verdenshandelen var Rusland den største Exportør af Korn, navnlig over Odessa, først mod Aarets Slutning i større Grad over Libau. Gjennemsnitspriserne i Berlin var for Hvede fra 192—231, for Rug fra $154\frac{5}{8}$ — $189\frac{1}{4}$ og for Havre fra 137 — $170\frac{5}{8}$ mod i 1889 $178\frac{1}{2}$ —196, $143\frac{3}{4}$ —175 og 138 — $174\frac{1}{2}$.

For Realkrediten var Aaret i Forhold til de tre tidligere ikke heldigt. Medens der i de første tre Maaneder var rigelige Kapitaler for hypothekariske Anlæg, aftog Omsætningen stedse mere, og mod Aarets Slutning var der Pengeknaphed. Efter Kursstigningen paa alle Rentepapirer og Pantebreve i 1889, der gav Anledning til Anbringelse af Penge i

Hypotheker, fulgte i 1890 en hurtig Tilbagegang i Kursen paa alle disse Effekter, hvorfor Omsætninger alene kunde ske med større Tab. Forhøjelsen af Rigsbankens Diskonto bidrag ogsaa til at holde Kapitaler tilbage, og Omsætningerne i Hypotheker aftog stærkt. Hypothekbankerne, som før havde faaet stærk Anvendelse for sine $3\frac{1}{2}$ % Pantebreve, maatte i Aarets Løb forhøje Rentefoden og mod Slutningen meget indskrænke sin Virksomhed.

Ligesaa er tyske Statspapirer i 1890 undergaaet større Kursfald. Der noteredes for 4 % tyske Rigslaan, 2 Januar 1890 107.50, 31 Decbr. 1890 105.30, $3\frac{1}{2}$ % Do., 103.40 og 98, 4 % preussiske Konsols 106.50 og 105.10, $3\frac{1}{2}$ % Do. 103.50 og 98.10. Den ofte nærede Plan at overføre det tyske Riges og den preussiske Stats Laan til 3 Procenttypen, er i forrige Aar bragt til Udførelse, og man tror at kunne haabe, at disse 3 procents Obligationer, der noteres lavere end andre Staters Laan til samme Rente, ved gunstige Forholde paa Pengemarket vil komme bedre ind end hidtil. Bankdiskontoen var ved Aarets Begyndelse 5 %, gik tilbage til 4 %, steg i September til 5 % og i Oktober til $5\frac{1}{2}$ %, hvorpaa den blev staaende til Aarets Slutning.

Træforretningen her paa Pladsen var i 1890 under delvis reducerede Priser livlig, skjøndt Byggevirksomheden var mindre end i 1889. Svenske Gulvplanker stod lavt, bedre Snedkermateriale, som polsk Kiefer og galizisk Furu, samt Bjelker og Sparrer fra Harzen, var fast i Pris. Indførselen af svensk og norsk Træløst til tyske Østersøhavne er betydeligt aftaget mod 1889. Skjøndt Afsætningen i Indlandet var livlig, afholdt Kjøberne sig, paa Grund af de store Prisbevægelser, fra større Afslutninger, hvorfor Forraadene saavel i Havnene som i Indlandet er ringe, og en livlig Forretning kan ventes til Vaaren efter Skibsfartens Aabning.

Det herværende Bomuldsspinderis Stilling var i 1890 meget ugunstig. Strike i April og nedgaaende Garnpriser hindrede normal Afsætning og gjorde Tab uundgaaeligt. Hertil kom Overproduktion af Garn, der bevirkedes ved Opsætning af ca. 660 000 nye Spindler i Tydskland, samt Mac Kinley Billen, der truede med stor Skade for Exporten af den tyske Textil Industris Produkter, og endelig de betydelige finansielle Vanskeligheder, der paa de engelske og amerikanske Markeder førte til delvis panikartede Begivenheder. I Amerika stødte dette sammen med et væsentligt høiere Overslag over Udbyttet af Aarets Bomuldshøst, der bevirkede en uventet stærk Nedgang i Bomuldsspriserne. Garnpriserne noteres nu endog under de paa Grundlag af de meget billige Bomuldsspriser beregnede Produktionsomkostninger. I Bomuldssilkeindustrien er en Forandring til det Bedre, saa at det herværende mekaniske Væveri har kunnet forhøje sine Priser og nu efter lang Tids Mangel paa Udbytte synes at ville kunne arbejde med Held. Hamp- og Linspindlerierne var i det Hele tilfredsstillende beskæftiget. For Uldvaskerierne var Aaret ikke gunstigt, da der delvis manglede nødvendig Beskæftigelse. Den kemiske Industri var i Aaret tilstrækkelig beskæftiget, og de høiere Priser opveiede de forøgede Produktionsomkostninger, der foraarsagedes ved høiere Kul- og Raastofpriser samt Arbejdsløn. I Ultramarinbranchen er en Bedring indtraadt ved at næsten alle tyske Fabriker midt i 1890 forenedes til et stort Aktieselskab, der dog ikke tilsigter at skruer Priserne uforholdsmæssig op, men kun at sikre den i Fabrikationen anlagte Kapital en rimelig Forrentning. De udenfor Forretningen værende Fabriker har sluttet sig dertil, dels ved at overdrage den

Salget af sin Produktion, dels ved at holde samme Salgspriser som Foreningen.

Papirindustriens Stilling i 1890 var i det Hele ikke ilde. Behovet var temmelig stort og næsten alle Fabriker tilstrækkelig beskæftiget. En Forsamling af tyske Papirfabrikanter i Berlin i Aarets Begyndelse enedes om en Forhøjelse af Priserne med 10—20 Procent, der antoges begrundet ved de høiere Priser paa Kul og flere andre Raastoffe. Hertil sluttede sig siden de fleste Fabriker, og skjøndt Prisforhøjelsen ikke ganske kunde holdes oppe, er dog Papirpriserne blevet fastere, dog med Undtagelse af Trykpapir og ringe Pakpapir, navnlig Straapapir, der ved Aarets Slutning atter solgtes til tidligere Priser. Behovet for Papir er i det Hele meget tiltaget, og de leveringsdygtige Fabriker turde været gaaet ind i det nye Aar med store Bestillinger. Især var de Fabriker stærkt sysselsat, der gjør bedre hvide Papirer, som de Winter'ske, Lachendorfer, Alfeld-Gronauer og Winsener Fabrikerne, samt de, der frembragte Specialiteter i fast, seigt Pakpapir og Silkepapir. Mindre gunstig stillede sig Cellulose- og Træmasseindustrien, der led stærkt ved svensk og norsk Konkurrence, saaat Priserne maatte reduceres betydelig, Træ- og Straapap kunde heller ikke holde Priserne fra forrige Aar, ligesom Papfabrikationen led af Overproduktion. Exporten af bedre Papir, især træfrit Skriv- og Trykpapir og stærkt Pak- og Silkepapir til Sydamerika var temmelig stor, og der er ogsaa for det nye Aar betydelige Bestillinger. Mac Kinley Billen var uden Indflydelse, da Exporten til Nordamerika allerede er ophørt for Aar tilbage.

Bryggeribedriften led $\frac{3}{4}$ af Aaret af Dyrhed paa Raastof og Arbejde samt en kold Sommer. Senere blev Byg og Malt meget billigere. Humlehøsten 1889 var god og billig, hvorfor flere Bryggerier deraf dækkede sit Behov for 1890/91. Høsten 1890 var i Pris over dobbelt saa dyr.

Forretningen i Asphalt-Mastix og Stampe-Asfalt udviklede sig videre i 1890 uagtet ny Konkurrence. Vognmangel paa Banerne bevirker en væsentlig Hindring og delvis Afbrydelse. Parafinolie er steget betydeligt og paa Grund af indskrænket Produktion vanskelig at faa uden Kontrakt.

Mølleindustrien var i en vanskelig og lidet lønnende Stilling i det 1ste Halvaar, hvorimod det 2det Halvaar 1890 paa Grund af Høstens gode Kvalitet var godt og delvis lønnende.

Bygningsvirksomheden var i 1890 mindre, vel nærmest paa Grund af Pengeknapheden, der hindrede Anledningen til at faa Hypotheklaan. Teglværkerne kunde ikke afsætte Produktionen, og har for det nye Aar mere eller mindre store Lager tilovers. Kalkbrænderierne var godt beskæftiget og Priserne som i 1889. Efter Cement var god Efterspørgsel, skjøndt de høie Kul-, Cokes- og Arbeidspriser formindskede Udbyttet.

Den i vor Provinds blomstrende Gummifabrikation var rigeligt beskæftiget, dog var nogle Anlæg ufordelagtig paavirket af de høie Priser paa Raastoffe, især Raagummi og Brænde.

Den offentlige Kanalbygning vil — efterat man ved Netzes Regulering har begyndt en virksommere Forbindelse mellem Weichsel og Oder og de samme med Elben forbindende Vandveie, samt ved Dortmund-Ems Kanalen og Kanaliseringen af øvre Oder tilsluttet Preussens største Kul-distrikter til Kanalnettet — nærmest vende sig til Forbindelse mellem Dortmund-Ems Kanalen og Elben, samt dens Fortsættelse til Rhin og dennes Forbindelse med det elsass-lothringske og belgiske Vandveissystem. Man vil fastholde som Princip, at foruden det Offentlige ogsaa de nærmest Interes-

serede vil have at tilsvare en forholdsmæssig Ydelse, enten som Udgiftsbidrag, eller som Skibsfartsafgift.

Tydsklunds Indførsel var i 1890 af Hvede Dobbeltctr. 6 723 444, Rug 8 762 144, Havre 1 876 116, Byg 7 349 670, Mais 5 619 322. Af Poteter var Indførselen i 1890 DC. 987 894 og Udførselen 905 820, medens i 1889 Udførselen oversteg Indførselen med 650 000 DC. Der indførtes af Oxer 15 538 Stkr., af Kjør 106 545, Ungkvæg 58 304, Svin 596 823, Grise 235 546, Kjødt DCtr. 242 528, salt Fisk (undt. Sild) DC. 94 140. Af Kaffe indførtes 1 180 795, af The 19 944 DCtr., af Arak, Cognac og Rum paa Fad 47 084 DCtr. Af Bomuld indførtes 2 506 408 DCtr. eller omtrent som i 1889, af Garn mindre (188 104 DCtr.), medens Udførselen af Bomuldsvare steg fra 261 363 DCtr. i 1889 til 281 260 i 1890. Indførselen af Uld, 1 286 081 DCtr., viser en Aftagen, ligesaa af Uldgarn (184 099 DCtr.), medens Exporten af Uldvarer viser en ringe Tilvæxt. Exporten af Silke- og Halvsilkevarer (57 405 DCtr.) er gaaet ned, men steget lidt af Rebslagerarbeide (45 218 DCtr.), medens Udførselen af færdige Klæder og Linned (54 622 DCtr.) er stationær. Af Handskeskind er Exporten (37 131 DCtr.) noget steget, men af Lædervarer gaaet tilbage; den var af grove Lædervarer 10 612, af fine 33 586 og af Handsker 3 390 DCtr. Exporten af Kortevarer (955 DCtr.) var i Nedgang, af Dukker (21 063 DCtr.) i Stigende, ligesaa af Glasvarer, nemlig af almindeligt Hulglass 552 501, hvidt Hulglass 143 987 DCtr. Træmasseexporten (382 028 DCtr.) gik ned, ligesaa af Pap (106 813 DCtr.), og af egentligt Papir (272 316 DCtr.)

Indførselen af Rujern og hvidt Blik er tiltaget. Udførselen er tiltaget i forskellige Jernartikler, men aftaget for Stangjern, Jernplader, Jerntraad, Jernstøbevarer, Liner, Jernrør og Traadstifter. I den kemiske Industri var Indførselen af Alizarin 78 111, Anilin 72 809, Mineralvand 363 990, Kalisal peter 100 711, Saltsyre 80 694, calcineret Soda 269 217, Potaske 106 335 DCtr. Stigning viser sig i Indførselen af Spiritus (297 978 DCtr.), Vin paa Fad (125 357), Sukker (7 965 167), men en Tilbagegang for Øl (774 529), Mel (1 161 912) og Faar (398 820 DCtr.) Indførselen af Bygnings- og Gavutømmer er i det Hele aftaget, ligesaa af Stenkul (fra 45 til 41 Mill. DCtr.) medens Udførselen deraf er steget fra 88 til 91 Mill. DC. Af Brunkul steg Indførselen fra 56 til 65 Mill. DC.

Indvaanerantallet var i følgende Byer efter Folketællingen i 1890: Berlin 1 574 485, Leipzig 353 272, München 344 898, Breslau 334 710, Hamburg 323 729, Köln 282 537, Dresden 276 085, Magdeburg 201 913, Frankfurt a/M. 179 666, Hannover 165 499, Königsberg 161 149, Düsseldorf 147 000, Altona 144 636, Nürnberg 142 404, Stuttgart 139 659, Chemnitz 138 855, Elberfeld 125 830, Bremen 124 940, Strassburg 123 566, Danzig 119 714, Barmen 116 192, Stettin 116 000, Krefeld 105 000, Aachen 102 474, Halle 101 227, Braunschweig 100 883.

Bernhard Caspar.

Indhold: **Archangel** Side 25. — **Hannover** Side 34.

Beretninger om Handel og Skibsfart.

Uddrag af Aarsberetninger fra de forenede Rigers Konsuler
for 1890 m. M.,

No. 4. udgivet ved Departementet for det Indre.

1891.

I Kommission hos H. Aschehoug & Co. Subskriptionspris 2 Kroner Aaret
og for Udenbysboende Porto 20 Øre.

Lübeck.

Skibsfarten 1890.

Norske Fartøier.	Med Ladning		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter Rm.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne:									
Fra Norge til Hovedstationen	1	500	-	-	1	500	-	-	5 000
” Norge til Vicekonsulsstationerne	51	4 858	-	-	51	4 858	-	-	51 910
” Sverige til Hovedstationen	2	236	-	-	2	236	-	-	2 995
” Sverige til Vicekonsulsstationerne	4	473	-	-	4	473	-	-	4 400
” andre Lande til Hovedstationen	14	3 934	-	-	14	3 934	-	-	66 065
” andre Lande til Vicekonsulsstationerne . .	55	16 205	1	59	56	16 264	-	-	431 753
Ialt	127	26 206	1	59	128	26 265	34	11 461	562 123
II. Afgaaede:									
Til Norge fra Hovedstationen	-	-	9	2 474	9	2 474	-	-	-
” Norge fra Vicekonsulsstationerne	3	152	54	7 145	57	7 297	-	-	1 415
” Sverige fra Hovedstationen	-	-	6	1 473	6	1 473	-	-	-
” Sverige fra Vicekonsulsstationerne	1	52	17	3 934	18	3 986	-	-	230
” andre Lande fra Hovedstationen	1	228	3	1 007	4	1 235	-	-	900
” andre Lande fra Vicekonsulsstationerne . .	9	1 709	29	8 860	38	10 569	-	-	-
Ialt	14	2 141	118	24 893	132	27 033	36	11 892	2 595

Af svenske Skibe ankom 1 688 dr. 306 862 T.

Erlagte Konsulatafgifter: Af norske Skibe ved Hovedstationen M. 333.61, ved Vicekonsulaterne M. 1 538.20, hvoraf tilfaldt Konsulskassen M. 769.10. Af svenske Skibe ved Hovedstationen M. 5 052.67, ved Vicekonsulaterne M. 6 396.80, hvoraf tilfaldt Konsulskassen M. 3 198.40. Ialt tilfaldt Konsulskassen M. 9 353.78. Expeditionsafgifter af norsk Exp. M. 65.96, af svenske M. 559.20.

Den norske Skibsfart i 1890 udviser i Forhold til 1889 en Nedgang af 31 Skibe, men en Forøgelse i Drægtighed af 393 Tons. Den norske Skibsfart paa Distriktet var i 1886 124 Skibe paa 27 269 T., 1887 125 paa 23 064 T. 1888, 147 paa 28 188 T., 1889, 163 paa 26 640 T., 1890, 132 paa 27 034 T. De optjente Bruttofragter var i samme Aar Kr. 513 707, 380 534, 401 425, 395 736, 501 972.

De forskellige Havne i Distriktet besøgte i 1890 af følgende Antal norske Skibe: Lübeck 19, Apenrade 4, Burg 5, Eckernförde 7, Flensburg 25, Friedrichstadt 2, Hadersleben 3, Heiligenhafen 3, Holtenu 1, Itzehoe 3, Kiel 14, Neustadt 2, Rendsburg 1, Rostock 31, Schleswig 2, Sonderburg 5, Tönning 1, Wismar 4.

Forholdet mellem norske Damp- og Seilskibe var i 1890 36 Dampskibe dr. 11 892 Tons mod Seilskibe 96 dr. 15 142, 1889, 46 dr. 12 779 mod 117 dr. 13 862, 1888, 48 dr. 10 664 mod 99 dr. 175 44, 1887, 26 dr. 6 365 mod 99 dr. 16 681, 1886, 33 dr. 10 626 mod 91 dr. 16 644.

De Konsulskassen tilfaldne Afgifter aftog mod 1889 med 2 014 Kr., dels paa Grund af Formindskelse i Antallet af ankomne Skibe, dels ved Ophør af endel før ved Hovedstationen udstedte Attester om Huder, Uld etc. Det store Expeditionsarbejde for Tjenestefolk, Geseller og Daglønnere, der for en stor Del optager Generalkonsulatets Tid, sker næsten altid uden Afgift.

Ved Hovedstationen udstedtes nye Matrikelbeviser for 294 Svenske og 24 Norske, hvoraf i 34 Tilfælde erlagdes Afgift. Saalænge Indehaveren beholder sin Nationalitet, maa det gamle Matrikelbevis aarlig fornyes.

Ved Hovedstationen paamønstredes paa norske Skibe 17 og afmønstredes 8 Mand. Maanedshyrerne vare paa Dampskibe: For Styrmand 90 Kr., 1ste Maskinist 125—150 Kr., Matroser og Fyrbødere 40—45 Kr., og paa Seilskibe: For Styrmand 65—70 Kr., Bedstemænd 50 Kr., Matroser 40—50 Kr. og Letmatroser 30—35 Kr. Ingen Rømning anmeldtes fra norske Skibe.

Handelshuset Hallbäck & Sønner (C. G. & J. Th. Hallbäck) i Malmø har her i Lübeck grundet en Filial for Speditions- og Kommissionsaffærer. Generalkonsulatets Adresse er Mengstrasse No. 30, aabent Kl. 10—1 Fm. og 3—5 og 6—8 Em.

Da i 1888 og 1889 en livligere Virksomhed havde gjort sig gjældende i næsten alle Forretningsgrene, haabede man, at denne ogsaa vilde vedblive i Træmarkedet, hvorfor ved Aarets Begyndelse betydelige Leverancer sluttedes paa Grundlag af det foregaaende Aars Priser. For 7" Furu I fordredes 210 Mk. og for 7" Gran 115 Mk. og derover. De tidligere Aars Overproduktion i Bygningsveien, almindelige Streiker, høiere Arbejdsløn og især den store Beholdning fra tidligere Aar bevirkede dog allerede inden Søfartens Aabning en Nedgang i Priserne, der vedblev til Aarets Slutning. Den Prisforbedring, der i de to næstforegaaende Aar var vundet, gik tabt og Raterne sank til og med under Noteringerne for 1888. Lübecks Træimport, der i 1889 opgik til ikke mindre end 80 000 Std., sank til høist 55 000. Da de overmaade store Lagere i Nordtyskland delvis var bleven rømmet, indtraadte noget større Fasthed i Priserne, men betydeligere Forbedring modvirkedes af en uforudset Omstændighed. I Sydtykland, især i Bayern, havde et Skadeinsekt „die Nonne“ anrettet overordentlige Hærjninger i Skovene, hvilket gjorde en større Afvirkning nødvendig, og de der afholdte store Auktioner nedtrykkede ogsaa Træpriserne i Nordtyskland. Trælagrene var ved Søfartens Slutning vel forsynet og ingen Forbedring

ventes i de overmaade lave Satser, da man er overbevist om, at Producenterne i Sverige og Finland er ude af Stand til at indskrænke Afvirkningen.

Af Importen af Bord og Planker kom fra Sverige i 1890, 49 %, 1889, 48 %, Finland 1890, 24 %, 1889, 26 %, Rusland 1890, 12 %, 1889, 16 %, preussiske Havne 1890, 15 %, 1889, 10 %.

Følgende Priser opgives at have raadet for firskaarne Furubord og Planker fra Gefle og Søderhamns Distrikter, alt pr. Std. f. o. b.

9 Toms, M. 270 for I, 230 for II, 180 for III og 160 for IV. 8 Toms henholdsvis for I, II, III og IV, 200, 160, 140 og 130 M., $6\frac{1}{2}$ —7 Toms, 190, 150, 130 og 120 M., 6 Toms 170, 130, 115 og 110 M., 4, $4\frac{1}{2}$ og 5 Toms, 160, 120, 105 og 105 M. Mange Ladninger solgtes dog 20—30 M. billigere.

Saget Vare fra Hernøsand: 9 Toms, 250 M. for I, 220 for II, 175 for III og 152 for IV, 8 Toms, 200 for I, 150 for II, 140 for III og 120 for IV.

For sagfaldende betales: 4", 70 M., $4\frac{1}{2}$ " og 5" 80 M., 6", 100 M. $6\frac{1}{2}$ " $127\frac{1}{2}$ M. og 7" 130 M. Sagfaldende fra Sundswall betingede: 4"—5", 75—80 M., 6", $82\frac{1}{2}$ —90 M., 7", 85—100 M., 8", $112\frac{1}{2}$ —115 M.

Saget Vare fra Ørnskøldsvik, 9 Toms, I, 240 M., II, 200 M., III, 170 M., IV, 150 M. Sagfaldende: 8" 90 M., 7" 85 M., 6" 80 M., 7" 75 M. og 4" 70 M.

For Gran fra Hernøsand regulerede, 9 Toms 125— $127\frac{1}{2}$ M., 7—8" sagfaldende $87\frac{1}{2}$ M., 6" $82\frac{1}{2}$ M., 5", 65—75 M., 4" 60—70 M.

Bygningsvirke indføres nu mest fra Finland; over Bearbejdelsen af svenske Sparrer klages stedse. For $\frac{4}{4}$ "— $\frac{6}{7}$ " Norrbottenssparrer betales 28—31 pf., for $\frac{7}{7}$ "— $\frac{9}{9}$ ", 31—34 pf., alt pr. eng. Kubfod f. o. b. paa Afledningsstedet. For Gran bevilgedes 10—15 % Rabat. Finsk Virke betales højere.

For vankantede $12" \times 1\frac{1}{4}"$ Furubord eller sk. Valbord fra Oskarshamn, Vestervik og Kalmar Distrikt, hvoraf Importen var mere begrændset end i 1889, betales omtrent samme Priser som nævnte Aar, nemlig pr. 12", 20— $18\frac{1}{2}$ M., 11", $18\frac{1}{2}$ —17 M., 10", 17—16 M., 9", $13\frac{1}{2}$ —15 M., 8", 9—10 M., 6"—7", 6— $7\frac{1}{4}$ M. $14" \times 1"$ betales i Forhold, 2 a med 25—30 % Rabat. Vankantede $14" \times 3"$ og 2" Planker samt $1\frac{1}{2}"$ Bord 1 a betingede 1 M. 30 pf. à 1 M. 40 pf. pr. Kubfod; paa 2 a Sort gaves 25 % Rabat. Firskaarne Granbord, sagfaldende, fra Sydsverige pr. Std. cif.: 6", 100 M., 7", 115 M., 8", 120 M., 9", 125 M., 10—12", 130 M.

Importen af Pitch Pine fra Nordamerika begrændsede sig til en Ladning.

Stemningen i Træmarkedet er for Tiden flau og man er i Betragtning af de formodede store Forraad i Sverrige og Finland samt den ringe Efterspørgsel paa Konsumtionsmarkederne ikke villig til at give nogen Avance paa forrige Aars lave Priser.

Importen af svensk Jern var større end noget foregaaende Aar og opgives til ca. 132 000 metr. Ctr. Priserne var for 100 Kg. inkl. Told (2 M. 50 pf.) og paa 3 Mdr.: For smedet Jern M. 21— $22\frac{1}{2}$, valset M. 22—23, Hufnagleisen M. $23\frac{1}{2}$ — $24\frac{1}{2}$. Paa Grund af den store Bygningsvirksomhed i hele Tydskland, og Stigningen i Priserne paa Malm og Kul samt Arbeidsløn, steg Prisen paa tydsk Stangjern i 1889 fra 130 til 200 M. pr. 1 000 Kg. ab Værk. Fra Marts 1890 til Aarets Slutning veg Priserne paany paa Grund af manglende Efterspørgsel inden Landet fra 200 til 140 M.

Tilførselen af norsk Sild til Lübeck, der siden flere Aar næsten udelukkende er foregaaet over Hamburg, Kjøbenhavn og Stettin, opgives for forrige

Aar til ca. 6 500 Tdr. mod 7 000 i 1889 og 6 000 i 1888. Det her ved Aarets Begyndelse værende Lager af norsk Fedsild var baade af god Kvalitet og reel Størrelse, hvorfor det inden Sommerens Begyndelse med Lethed rømmedes med Undtagelse af Mærket K, der maatte sælges til den lave Pris 9—10 M., da Tilgangen var for stor. Sommerfangsten, der indtraf sent, befandtes ikke alene at være af underlegen Kvalitet, men ogsaa i Kvantitet ikke modsvarende Behovet. De først ankomne Partier realiseredes til 37—39 M. for KKK, 35—36 M. for KK og 18—20 M. for K. Med faa Undtagelser kom fra August til December kun ordinære Kvantiteter paa Markedet, der omsattes til resp. 22—24 M., 20—22 M. og 15—17 M.

Til Røgerierne i Lübeck og den nærliggende Fiskerby Schlutup ankom i Aaret 143 546 Kasser fersk Sild mod 136 746 Do. i det næstforegaaende Aar, og 77 625 Do. i 1888. For Gøteborgsild betaltes i Januar og Februar $3\frac{1}{2}$ M., i første Halvdel af November 8—12 M., i den sidste Halvdel 7— $5\frac{1}{2}$ M., og i December 5—6 M., alt pr. Kasse paa 4 Kub.fod indeholdende ca. 90 Kg. netto. Varbergsild betingede i September og Oktober 1—2 M. pr. Val. Silderøgerierne i Lübeck, Kiel og Eckemförde m. fl. nordtyske Havne vinde hvert Aar større Betydning. De største Konsumenter er de tæt befolkede Lande Sachsen, Westphalen og Rhinprovidnsen.

Til Rostock ankom efter Vicekonsulens Opgave 32 ladede norske Skibe paa 5 047 Tons, deraf 23 fra Norge. Et med Trævarer fra Gefle i Havari indkomne norsk Skib blev kondemneret og solgt. De fleste af de fra Norge med Sild ankomne Dampskibe lossede kun en Del af Lasten i Rostock og afgik med Resten til preussiske Havne. De indseilede Fragter paa Rostock for norske Skibe angivne til 56 116 M. Fra Sverige indførtes 9 608 Kbm. Bord og Planker, 1 919 Do. Sparrer, 106 Do. Bjelker, 17 000 St. ildfast Teglstén, 275 Kbm. Kalksten, 8 411 Hekt. ulædsket Kalk, 3 Ladninger Træmasse og hugget Stén til Værdi Kr. 30 853, alt i svenske Skibe. Derhos indførtes fra Sverige 2 Ladninger Bord, 4 Træmasse, 7 ildfast Stén, 55 Kalksten, samt pr. Rutedampskib Stangjern, Tjære, Fedt, Kvæg, Svin og Fisk.

Den direkte Import fra Norge var 23 522 Hekt. Sild og 582 Do. Tran. I 1889 ankom 36 988 Hekt. Sild, i 1888 kun 22 677 Hekt. Priserne for de fire Mærker KKK, KK, K og M var resp. 20—22, 18—20, 15—16 og 13—14 M ved Sæsonens Begyndelse, 40, 35, 23—25 og 16—17 M. ved Midten deraf, og 29, 31, 29—30, 24—25 og 16—17 M. ved Aarets Slutning, alt pr. ufortoldet Tønde. Norsk Træmasse indførtes ikke i Aaret.

Til Wismar indførtes fra Sverige 22 139 Kbm. Bord og Planker, 3 145 Do. Bjelker og Sparrer, 33 834 Ctr. Træmasse, 45 062 Hekt. brændt Kalk, samt Kalksten, Jerntraad, Teglstén, Klinkersten, Sild m. M. Træmasse kom næsten udelukkende fra Gøteborg, derimod intet fra Norge; fra Norge indførtes derimod i 1880 32 160 Ctr. Træmasse og 1888 47 100 Ctr.

Til Kiel ankom 358 svenske Skibe paa 54 509 Tons og 13 norske paa 2 306 Tons. Dampskibet „Diana“ gjorde hele Aaret regelmæssige Ture mellem Gøteborg og Kiel. Af de norske Skibe kom 4 fra Norge med Trælaster, 1 fra Sverige med Stén, 5 fra Memel med Trælaster, 1 fra Bangkok med Do. og 2 fra England med Kul. Paa Grund af Streiker og andre Aarsager bevirkede Stilheden i Bygningsvirksomheden at Træimporten var mindre end sædvanligt. Fiskeimporten fra Sverige tiltager og antages at have været 30 pCt. større end i 1889. Der indførtes ikke i Aaret Is fra Norge, derimod udførtes til Norge nogle Ladninger Mel fra den baltiske Dampmølle i Neumühlen nær Kiel.

Til Flensburg ankom 94 svenske Skibe paa 10 511 Tons og 25 norske paa 7 936 Tons. Fra Sverige indførtes 8 720 Kbm. og 175 Std. Bord og Planker, 3 275 Kbm. Bjelker og Sparrer, hugget Sten til Værdi 8 100 Kr., 5 700 Kubfod Aspeved, 36 000 Kg. Forhudningskobber, 110 000 Stænger Jern, 37 000 Kg. Havre og 3 Ladninger Træmasse. 3 norske Skibe ankom fra Ostindien med 7 630 Tons Ris, 2 fra Nordamerika med Petroleum, 5 fra England med diverse og 2 fra preussiske Havne med Linfrø og Korn.

Til Ekensund indførtes fra Sverige Sparrer og Bjelker.

Til Eckernförde indførtes fra Sverige ca. 180 000 Kubfod Trælæst, samt 30 Kubikfayne Kalk. Fra Christiania indførtes ca. 2 000 Ctn. Rugklid. Af svensk Sild indførtes fra Røgerierne via Fredrikshavn og Kiel ca. 250 000 Kubfod til Værdi ca. 160 000 M.

Til Cappeltn kom fra Sverige 12 Skibe med Trælæst.

Til Schleswig kom fra Norge 2 norske Skibe med Bord og 2 svenske med Granit; fra Sverige 13 Skibe med Trælæst.

Til Sonderburg indførtes fra Sverige 2 392 Kubm. og 55 Tylvter Bord, 175 Kubm. Planker, 725 Do. Sparrer og 70 Do. Lægtter. 4 norske Skibe ankom, hvoraf 1 Seilskib med Kul, 1 Dampskib med Palmeolie og Palmekager, 1 Do. med Hvede og 1 Do. med Rug.

Til Apenrade indførtes fra Sverige 794 Kubm. Bjelker og Sparrer, 8 808 Do. Bord, og 37 000 St. Tagspaan, og fra Norge 204 Kubm. Bord.

Til Hadersleben kom fra Norge 1 911 Baller Træmasse og fra Sverige 3 581 Tylvter Bord og Planker, 27 000 Kubfod Sparrer, 30 000 Stk. Tagspaan m. m.

Til Rendsburg ankom fra Norge 1 261 Tylvter s. k. „Verschaalungsbretter“ og 6 202 Ctr. Apatit, og fra Sverige 12 869 Tylvter og 24 700 Kubfod Bord og 2 058 Ctr. Superfosfatgibs. Vicekonsulen bemærker, at Mangel paa for Eiderkanalen passende Skibe paa 100—125 Tons og 3 Meters Dybgaaende, aarlig tiltager, da flere saadanne ikke bygges, og at de til Rendsburg bestemte Trævarer derfor sædvanlig omlastes i Lægttere ved Holtenau. Man antager imidlertid, at Nord-Ostsee-Kanalen i 1894 vil blive færdigbygget, hvorefter Rendsburgs Havn vil faa en Dybde af $5\frac{1}{2}$ Meter. Sluserne ved Kanalens to Endepunkter, Brunsbüttel og Holtenau, er for Tiden under Bygning, og Linien paa begge Sider af Rendsburg har allerede en anelig Dybde. Bygningsvirksomheden langs Kanalen antages i dette Aar at ville blive noget livligere.

Til Burg paa Fehmern kom fra Norge 267 Kubm. Bord og fra Sverige 1 137 Tylvter Bord, 57 Kubm. Sparrer, 3 839 Tdr. Kalk etc. 3 norske Skibe ankom fra Udlandet med Kul og et med Klid.

Til Neustadt bragte 1 svensk Skib fra Norge 713 000 St. Stav. Fra Sverige indførtes 1 980 Kubm. og 9 648 Tylvter Bord, 79 Kubm. Planker, 129 Do. Bjelker, 1 193 Do. Sparrer, 30 St. Rundholter, 302 Kubm. ulædsket Kalk m. m.

Til Friedrichstadt indførtes fra Sverige 2 og fra Norge 2 Ladninger Trælæst. Fra Udlandet ankom derhos 1 norsk Skib med Trælæst

Til Tønning ankom fra Norge 1 norsk Dampskib, 423 Tons, med Svovlkis.

Til Itzehoe ankom fra Norge 9 Skibe med Stav. Fra Sverige indførtes Stav, Bord og Planker, hugget Sten, Gadesten fra Halmstad, ildfast Tegl fra Höganäs. 1 norsk Skib indførte Raasukker fra Aracaju, 1 Linfrø fra Memel. Der udførtes til Norge 2 396 Kubm. Cement. Vicekonsulen op-

giver, at Trælasthanlerne forsyne sig med en stor Del af sit Behov i Kiel og Lübeck. De mest efterspurgte Sorter er □ Sparrer, firskaarne Lægter, tynde 1" og $\frac{3}{4}$ " s. k. Schaalbretter og Furu og Granbord paa 1", $\frac{5}{4}$ " og $1\frac{1}{2}$ " Tykkelse samt 5"—7" Bredde til Høvling og Spantning. Itzehoe er en opblomstrende Fabrikby med en ganske betydelig Trafik.

Den regelmæssige svenske Dampskibsfart paa Lübeck opretholdtes om Sommeren, som før, nemlig daglig Kl. $5\frac{1}{4}$ Em. med Malmø, Landskrona, Helsingborg, Halmstad og Göteborg, hver Mandag med Stockholm, Kalmar, Karlskrona og Norrkøping, hver Onsdag og Lørdag med Stockholm og Kalmar, med Gefle og Hernösand hver Søndag, med Ystad og Norrkøping hver 14de Dag.

Til Christiania befordres Gods ved Omlastning i Kjøbenhavn hver Mandag og Thorsdag med de hallandske Dampskibe.

Vinteren 1889—90 var saa mild, at Isbrydernes Virksomhed neppe behøvedes.

Fragterne var hele Aaret saa lave, at de især for Seilfartøier neppe har givet videre Udbytte. Dampskibstrafiken paa Lübeck var omtrent den samme som i 1889. Seilskibsfarten derimod, som i 1888 naaede sit Hødepunkt — 1 035 Skibe paa 123 236 Tons — viste i 1890 en endnu større Nedgang end i 1889.

For Seilskibe gjaldt følgende Rater: Fra Havnene i Sydbotten 21—23 M., in full pr. Std., senhøstes 24—26 M. I 1889, 27—28, 24—25 og 27—30 M.

Til Kiel, Holtenau, Flensburg og nærliggende Havne betaltes om Vaaren fra Gefle og Søderhamn 24 M., fra Sundswall og Hernösand 25 M., med Nedgang om Sommeren lige til 18—20 M.

Fra Piteå og Skellefteå for Sparrer og Bjelker $4\frac{1}{2}$ — $5\frac{1}{2}$ Kr. in full for $31\frac{1}{2}$ Kubfod.

Fra Valdemarsvik, Vestervik, Oskarshamn, Norrkøping, Oxelösund m. fl. Havne 17—20 M. in full pr. Std. firskaarne Bord mod 20—24 M. i 1889; for vankantede $1\frac{1}{2}$ Kr. med 5 % for reduceret Tylvt $12" \times 12" \times 1\frac{1}{4}"$ mod 2 Kr. i 1889.

Fra russiske og finske Havne omtrent samme Træfragter som fra de svenske; fra Memel, Danzig og Kjøbenhavn 21—22 M. mod 24—26 M. i 1889.

Fra de engelske og skotske Kulhavne betaltes hele Aaret 5 sh. 6 d pr. 1 000 Kg; fra New York for Petroleum 3 sh. pr. 40 Gallons. Ildfast Tegl fra Hasle (Bornholm) 11—12 M. pr. 1 000 St.

Til Flensburg betaltes for Petroleum fra nordamerikansk Havn 2 sh. 9 d—3 sh. 6 d pr. 40 Gallons, for Ris fra Ostindien 37 sh. 6 d, 36 sh. og 35 sh. pr. Ton, for Klid fra engelsk Havn 14 sh. 10 d pr. 1 016 Kg. og fra fransk 17 frcs. pr. 1 000 Kg.

For Dampskibe gjaldt følgende Fragter: For Trævarer samme Satser som for Seilskibe. For Jern fra Stockholm Kr. 7—9 in full pr. 1 000 Kg. (efter Aarsakkord billigere), fra Norrkøping, Øfverum og Vestervik $4\frac{1}{2}$ —6 M.

For Fyrstikker fra Kalmar og Norrkøping Kr. 1.25—1.50 in full pr. Kasse, fra Malmø Kr. 1 (efter Akkord 50 Øre pr. 100 Kg.).

For Maskingods fra Stockholm Kr. 18 in full pr. 1 000 Kg.

For Snedkeriarbejder, som Døre, Vindusrammer m. M. 16 M. in full pr. 1 000 Kg.

For Spaankurve fra Malmø Kr. 1 in full pr. 50 Kg.

For fersk Sild fra Marstrand og Gøteborg Kr. 1.20 -1.50 in full pr. Kasse, fra Malmø Kr. 1.20.

For Granit fra Varborg 46 Øre in full pr. 50 Kg., fra Gøteborg 50 Øre og fra Vestervik 40 Øre pr. Do. .

For Tyttebær 3 Øre pr. Kande med 10 %.

Fra russiske Havne betales 6—11 M. pr. 1 000 Kg. Rug, andet Korn i Forhold. I 1889 var Rugfragterne 12—15 M.

Fragterne for Cokes fra Lübeck til Syd- og Mellem-Sverige var 3—5 M. pr. Ton, i December Kr. 5.

Efter officielle Opgaver ankom til Lübeck i 1890 1 563 Dampskibe paa 1 230 328 Kubm., og 820 Seilskibe paa 216 528 Kubm.; hvoraf svenske 39¼ % af hele Drægtigheden. I 1889 ankom 1 565 Dampskibe paa 1 184 723 Kubm. og 1 031 Seilskibe paa 323 646 Kubm. Af de i 1890 ankomne var 1 012 tyske, 800 svenske, 270 russiske, 257 danske, 21 engelske, 18 norske, 5 hollandske. I Drægtighed staar det svenske Flag først, endog over det tyske.

Leonard Åkerblom.

Victoria (Br. Columbia).

Aarsberetning dateret Januar 1891.

Der ankom i Ballast fra fremmede Steder 2 norske Seilskibe dr. 1 627 Tons, hvilke afgik til fremmede Steder med Ladning.

Fiskeriet af sort Torsk eller Skil, som jeg kortelig omtalte i sidste Rapport, er ikke gaaet frem i forrige Aar paa Grund af manglende Efter-spørgsel. Sælfangsten, der nu er Gjenstand for en international Forhandling mellem de forenede Stater og Storbritanien, er gaaet betydelig frem, idet ikke mindre end 25 Skonnerter og et Dampskib er optaget i denne Trafik. Flere af disse Skibe eies af Skandinaver og deres Forsøg i sidste Sæson gav dem stort Udbytte. Der er endnu god Efterspørgsel efter Søfolk og Jægere. Hyrerne for Søfolk er \$ 40 Maaneden, og Jægerne faar \$ 3 pr. Skind, saa at erfarne Folk kan tjene indtil 5—700 \$ i en Sæson. Mange Nyfoundlændere har forladt sit Hjem i Aarets Løb for at drive denne Næring, og jeg tror at Sømænd fra de forenede Riger vilde finde lønnende Sysselsættelse deri. Store Forberedelser gjøres nu for den kommende Sæson og den allerede store Flaade forøges med mange nye Skibe.

Jeg sender et Aftryk af Aarsrapport fra British Columbias Board of Trade fra Aaret indtil Juli 1890, hvori vil findes fuldstændig Underretning om Indførsel, Udførsel og Skibsfart.

I det forløbne Aar har der været en betydelig Fremgang i Br. Columbias Handel, især paa dette Sted, Vancouver Øen, og New Westminster eller

Frazer River, der har oversteget de mest sangvinske Forventninger. Aldrig før har Provindsernes Handel været i en saa tilfredsstillende Tilstand, og den eneste Mangel var en uheldig Streike i Wellingtons Gruber, ved Nanaimo, ca. 80 Miles herfra; denne bidrog imidlertid alene til at fremhjelpe de andre Kulgruber i Egnen. Efterspørgselen efter denne Vare her paa Kysten er meget forøget ved Arbeidsnedlæggelsen i de australske Gruber, og Udførselen fra denne Provinds har været større end nogensinde før. De betalte Lønninger var fra § 2—3 daglig, og der er endnu stor Efterspørgsel efter gode Grubearbejdere.

Bygningsvirksomheden i Aarets Løb har intet tidligere Sidestykke i Landets Historie. Daglønnen var for Haandværkere og Tømmermænd § 3, Arbejdere § 2, Murere § 5—10.

Skibsbyggeriet var betydeligt, og Skibstømmermænd tjente § 5—7.50 pr. Dagen. Orlogsskibet *Amphion*, der fik sin halve Side slaaet itu paa Kysten, blev repareret i Tørdokken i Esquimalt med en Udgift af § 150 000. Derhos benytte mange Handelsskibe denne Dok. Vedlagte Opgaver over Udgifterne dersteds turde være til Nytte for de forenede Rigers Skibsrhedere.

For Trælast kan jeg ogsaa berette om tiltagende Export. Som forudseet i min sidste Rapport, er to nye Jernbaner bygget, og endnu flere under Anlæg, hvilke vil blive fortsat i dette Aar.

Indvandringens Tiltagen er af megen Betydning, og, som nævnt, er der endnu Plads for dygtige Haandværkere og Arbejdere.

Der er Mangel paa kvindeligt Tjenestetyende, og Folk af denne Klasse kan altid finde Sysselsættelse til god Løn. Af Skrivere og Kontorister er der derimod, som nævnt i forrige Rapport, flere end Landet behøver. Dog kan dygtige Folk med lidt Kapital i Regelen komme frem her.

Driften af Kvarter har ikke givet tilfredsstillende Resultater, men endnu dannes der nye Selskaber, og jeg haaber i mit næste at kunne give Meddelelse om hurtig Fremgang i denne Branche.

Laxefiskerierne har, som i tidligere Aar, udgjort en væsentlig Indtægtskilde for Provindsen. I den forløbne Sæson nedlagdes omtrent 400 000 Kasser.

for Robt. Ward.

W. A. Ward.

Breslau.

Aarsberetning dateret 26de Februar 1891.

Som allerede sagt i Beretningen for 1889 lod Udviklingen af de kommercielle Forhold forudse en Nedgang. Denne er ogsaa indtraadt og har ganske væsentlig forandret Situationen i mange Brancher. I høi Grad gjælder dette for Bjergværksindustriens Vedkommende Jernbranchen. Allerede i 1ste Kvartal begyndte Ordres at indløbe sparsommere og manglede senere ganske, saaat mange Valseværker maatte arbejde og endnu arbejde paa Forraad.

Tilbageslaget paa Masovnværkerne føles endnu ikke i samme Grad, da disse for største Delen har ordnet sine Afsætningsforhold ved længere Kontrakter med Valseværkerne. Overordentlig gunstig var og forbliver endnu Kulindustriens Stilling. De nuværende Kulpriser er ganske uhørt høie, i den Grad, at man neppe kan regne paa deres Bestaaen for længere Tid. For Streiker blev denne Montanindustri næsten ganske skaanet. Bankforretningen led naturligen et Tryk under den almindelige Forretningsafsvækkelse, hvorved Forretningen i visse længere Perioder næsten lammedes. Rentefoden var i Begyndelsen og den anden Halvdel af Aaret høi, Rigsbankens Diskonto steg i Oktober til den høie Sats $5\frac{1}{2}$ %, og alene denne Omstændighed har Bankerne at takke for, at de fik nogen Erstatning for Tilbagegangen af Udbyttet af deres øvrige Virksomhed. Kurserne paa Industri- og Bankpapirer opvise Nedgang af indtil 50—60 %, ligesom Fonds ogsaa er betydelig lavere. Textil- og Spinderiindustrien stillede sig ikke mere saa gunstig som før. Priserne modereredes under Indflydelse af de faa indløbende Ordres. I Porcelæn- og Glasindustrien er ingen bemærkelig Forandring. Forretningen er normal. Uldforretningen og Klædeindustrien naaede tilfredsstillende Resultater. Vistnok bragte det for Konsulatdistriktet bestemmende Breslauer Uldmarked Uldproducenterne kun middels Priser, men Tilførslerne blev hurtigst optaget. Rhederiforretningen florerede, takket være den af Skipperkonventionen øvede Indflydelse. Maskinbygningsindustrien har arbeidet ganske heldigt. Det samme gjælder den kemiske Industri. Ogsaa Cementfabrikationen kan glæde sig over god Fremgang; dog er Udbyttet gaaet noget ned. Bryggeriforretningen opviser atter et daarligt Aar. Høie Materialpriser og en regnfuld Sommer skadede meget Udbyttet. Sukkerindustrien arbeidede ikke fordelagtigt, da Roehøsten vel i Kvantitet var god, men i Kvalitet meget middels. Denne Industri foruroliges meget ved den tilsigtede Ophævelse af Exportpræmierne. Spritfabrikationen havde en meget god Fremgang navnlig da ved Høstens Begyndelse Priserne hurtig begyndte at stige til den Høide, hvorpaa de endnu for Tiden befinde sig. For Landbruget var det forløbne Aar kun middels. Høsten kunde i det Høieste anslaaes til en middels. En stærk Uro gjorde sig gjældende blandt Landbrugerne paa Grund af den paatænkte Ophævelse af Sukker-Exportpræmierne og de øiensynlig paatænkte Modifikationer i Korn- og Kvægtolden. Det kan ikke nægtes, at disse Forholdsregler, som Regjeringen tilsigter tilligemed andre i socialpolitisk Retning gaaende Love, tyder paa en ganske forandret Handelspolitik, hvis Følger endnu ikke kan overskues. Saameget er dog allerede nu klart, at de Ofre, der paalægges Industrien og Landbruget til Arbeidernes Understøttelse, maa formindske disses Udbytte. Disse Omstændigheder tilligemed en vis allerede før antydet umiskjendelig Nedgang i Næringslivet gjør Udsigterne for det nye Aar ikke egentlig gunstige.

v. Wallenberg Pachaly.

Livorno.

Aarsberetning dateret 26 Februar 1891.

Der ankom fra Norge med Ladning til Hovedstationen 5 norske Skibe dr. 1 830 Tons og til Civitavecchia 10 dr. 3 878 Tons, samt fra andre Lande til Livorno 16 dr. 14 058 T. og til Civitavecchia 2 dr. 2 725 Tons, ialt 33 dr. 22 491 T., hvoraf 1 Seilskib dr. 154 Tons. Bruttofragter fra Norge it. L. 4 017, fra fremmede Lande L. 116 900 og £ 6 074.

Til andre Lande afgik med Ladning fra Livorno 11 dr. 6 906 og fra Civitavecchia 8 dr. 3 145 T., og i Ballast fra Livorno 9 dr. 8 828 T. og fra Civitavecchia 4 dr. 3 458 T. Bruttofragt £ 1 580.

Der ankom 10 svenske Skibe dr. 6 837 Tons.

Erlagte Konsulatafgifter: Af norske Skibe ved Hovedstationen Lire 1248.78, ved Vicekonsulsstationen L. 426.23, hvoraf tilfaldt Konsulen L. 213.31. Af svenske Skibe ved Hovedstationen L. 363.27, ved Vicekonsulsstationen L. 78.50, hvoraf tilfaldt Konsulen L. 39.25. Ialt tilfaldt Konsulen L. 1 865.61. Expeditionsgebyrer, norske Exp. L. 2, svenske L. 9.

Af de ankomne norske Skibe kom til Livorno 20 Dampskibe og et Seilskib med Klipfisk fra Newfoundland, og til Civitavecchia 10 Dampskibe fra Norge med Klipfisk og 2 med Stenkul fra Newcastle.

Fragtsatserne. De udgaaende Fragter fra Livorno i 1890 var betydelig lavere end de i Aaret forud. Til London varierede Fragterne mellem 10—25 sh. pr. Ton à 1 000 Kilos, som Følge af den store Dampskibskonkurrence. Til andre engelske Havne samt til Kontinentet 20—25 sh. pr. 1 000 Kilos. Til de skandinaviske Havne og til Østersøen 26—35 sh. pr. Ton efter Varens Slags og den større eller mindre Konkurrence. Til Amerikas forenede Stater med Marmor 5 Dollars pr. Ton. Af de 6 Dampskibe af svenske Lloyds, som hidkom i afvigte Aar, udgjorde 4 £ 2 076 i udgaaende Fragt med Stykgods. Alle de til Civitavecchia ankomne Fartøier afgik dels med Restladning og de øvrige i Ballast af Mangel paa Sysselsættelse.

Indførselen af Rundfisk var i 1890 ca. 110 000 Kilos, som er noget mindre end Aaret forud. Indkjøbsprisen stillede sig paa Lire 60—80 pr. 100 Kilos cif., og fortoldet solgtes til L. 70 à 90 pr. 100 Kilos. Af norsk Klipfisk har Indførselen derimod oversteget det Kvantum, som ankom hertil i forrige Aar. Til Livorno ankom ca. 410 000 Kilos, indkjøbt til L. 48—60 pr. 100 Kilos cif. og forhændles paa Pladsen à L. 58—63 pr. 100 Kilos, indbefattet Told. Til Civitavecchia indførtes med direkte Leilighed fra Norge 714 000 Kilos mod 469 000 i 1889. Denne betydelige Forøgelse beviser, at den norske Fiskesort er afholdt og eftersøgt og derved konkurrerer stærkt med den Newfoundlandske. Efterstaaende Opgave viser, til hvilke Tider norske Fiskevarer ankom til denne Havn:

Klipfisk. Jan. 12. Dampskib Livorno fra Hamburg 250 Baller, ca. 100 Kilos hver, dog ogsaa à 50 Kilos, Februar 15. D. Frigge fra Christiansund 950 B., Juni 2. D. Concordia fra Bergen 900 B., Juni 24. D. Livorno fra Hamburg 589 B., Juli 9. D. Hermes fra Bergen 540 B., D. Messina fra Hamburg 17 B., August 17. D. Neapel fra Hamburg 134 B., September 3. D. Utstein fra Bergen 540 B., Oktober 15. D. Como fra Hull 161 B., December 7. D. Bernadotte fra Christiansund 560 B.

Stokfisk. Jan. 30. D. Malaga fra Hambnrg 42 B., Febr. 23. D. Ventimigla fra Messina 3 B., Marts 24. D. Livorno fra Hamburg 100 B., April 3. D. Ceres fra Amsterdam 1 B., 8. D. Malaga fra Hamburg 40 B., 16. D. Barcelona fra Do. 60 B., Juni 11. D. Saturnus fra Amsterdam 50 B., D. Girgenti fra Hamburg 70 B., Juli 20. D. Malaga fra Hamburg 50 B., Septb. 3. D. Genua fra Hamburg 60 B., 9. D. Ceres fra Amsterdam 50 B., 28. D. Malaga fra Hamburg 25 B., Do. fra Genua 10 B., 29. D. Calypson fra Hull 90 B., Oktb. 15. D. Neapel fra Hamburg 100 B., 18. D. Mario fra Genua 50 B., 25. D. Girgenti fra Hamburg 100 B., Nov. 3. D. Livorno fra Do. 50 B., 15. Do. Genua fra Do. 70 B., Dcbr. 1. Do. Malaga fra Do. 70 B., 5 Do. Como fra Hull 25 B. 7. Do. Bernadotte fra Christianssund 100 B.

Af engelsk Klipfisk indførtes til Livorno Kilos 2 296 300 med et Dampskib og 12 Seilskibe, hvoraf 8 736 Cwt. Shore Fisk fra St. John, som forhandlede til følgende Priser: 22 sh. 6 d, 22 sh., 21 sh. 1 d, 19 sh. 1 d og 16 sh. pr. Cwt., som svarer til en Mellempriis af 20 sh. pr. Cwt., og 37 190 Cwt. fra Labrador, som solgtes efter Kvaliteten til 18 sh., 16 sh., 14 sh., 13 sh. 2 d, og 13 sh. pr. Cwt., hvis Mellempriis beregnes à 14 sh. pr. Cwt. Disse Priser svare til L. 40—50 pr. 100 K., Cost & Fragt og fortoldet solgtes à L. 50 à 60 %.

Af islandsk Klipfisk indførtes paa indirekte Vei 20 000 Kil., opkjøbt til L. 58 % cif. og detailleret à L. 68—70 %. Indførselen af fransk Klipfisk bestod af 30 000 Baller à 60 Kilos hver eller 1 800 000 Kilos, som betaltes L. 45—57 pr. 100 Kilos cif. og solgtes igjen à L. 55—70 pCt.

Af pressede Sild, „Pilchards“ fra Cornwall, importeredes 1 000 Tdr., „half hogsheads“ cif Pris L. 35—50 og solgtes à L. 40—60 pr. Fad. Denne Fiskesort er toldfri.

Røget Sild. Fra Yarmouth ankom hertil 20 000 Fade, „barrels“, som kostede L. 20—28 cif og forhandlede à L. 25—35 pr. Barrel fortoldet.

Af spansk presset Sild, „Sardina pressada“, indførtes 10 000 smaa Fade à L. 40—50 pr. Fad og solgtes à L. 45—60 uden Told, som toldfri.

Norsk Vaarsild er gaaet i Forglemmelse paa dette Marked. Norske Trævarer komme aldrig hertil. Tran importeret fra Hamburg, og Toldboden her angiver den ikke for norsk Vare.

Af svenske Produkter bestod Indførselen til Distriktet hovedsagelig af Trælast. Hertil ankom 3 Ladninger med fremmede Fartøier med omtrent 3 300 Tylvter 3×9×14 Fods Planker, som vurderes til ca. L. 50—55 pr. Dusin cif Livorno. Detailprisen noteres L. 65—70 pr. Tylvt Furu. Granplanker, som forhen meldt, er uafsættelige her paa Stedet. Bord fra det adriatiske Hav og Pitchpine fra Nordamerika hemmer for en stor Del Forbruget af de gode svenske Planker. Der ankom til Civitavecchia 3 Ladninger Planker, som helt og holdent var bestemt til Hovedstaden, hvis Værdi angives til L. 86 000, men intet forblev til Lokalforbruget. De udmærkede svenske Bjelker er desværre ei mere efterspurte. Ingen direkte Indførsel fandt Sted i afvigte Aar fra Sverige af Beg og Tjære; derimod indførtes fra Finland og Archangel 1 050 Tønder Beg, som sælges til en Mellempriis af L. 20 pr. 100 Kilos Thara 16 %, og 1 000 Tdr. Tjære à L. 36 pr. Fad. Af det udmærkede svenske Jern er intet blevet importeret.

I Toscana smedes nu Stangjern, som kommer efter det svenske og svarer god Regning. Gamle Jernbaneskiner finde altid let Afsætning.

Den 31te December 1890 noteredes følgende Vexelkurs: London 3 Mdr. L. 25.63 pr. £, Paris à vista L. 101.60 pr. 100 Frs., Tydskland 3 Mdr. L. 123½ pr. 100 Rm. Idag er de meget lavere.

Harald Kield Stub.

Rangoon (Birma).

Aarsberetning dateret 7de Februar 1890.

Der ankom fra fremmede Steder med Ladning til Hovedstationen 1 norsk Skib dr. 1 142 Tons og i Ballast til Hovedstationen 9 dr. 10 669 Tons og til Vicekonsulsstationerne 2 dr. 1 715 Tons, ialt 12 dr. 13 526 Tons. Alle afgik med Ladning til fremmede Steder. Bruttofragt £ 38 590. Af de ankomne var 6 Dampskibe dr. 7 668 Tons.

Ingen svenske Skibe ankom.

Pacifikationen af det egentlige øvre Birma kan nu siges at være fuldendt, skjøndt man endnu har at gjøre med nogle fjernere og Grændestammer. Øvre Birmas Indtægter for Aaret indtil 31 Marts 1889/90 var £ 1 120 386 mod £ 222 510 i 1886/87.

Teaskskovenes Udbytte tiltog betydelig i Aaret. Udførselen til alle Lande var i 1889/90 fra Rangoon ca. Tons 39 180, Moulmein T. 28 694, Bassein T. 128 og Akyab T. 32, ialt 68 034 C. Tons.

Ris. Aaret 1890, sluttende 31te December, var meget fordelagtigt for Møllerne og Udskiberne. Høsten var den største der er kjendt, og der var i Aaret god Efterspørgsel efter Ris fra Europa, Sydamerika, the Straits-Singapore og Japan. Høsten skadedes i Januar noget ved uventet og usædvanlig stærkt Regn, men Rismarkedet var saa aktivt, at skjøndt noget af Risen var mere eller mindre beskadiget, saa fandt dog alt et Marked. Hele Udførselen fra Birma var i Aaret indtil 31te December 1890:

Fra Rangoon til Europa 430 742 T., andre Steder 496 731 T., ialt 927 473 T.

"	Bassein	"	—	141 753	"	—	—	14 032	"	"	155 785	"
"	Moulmein	"	—	21 165	"	—	—	54 111	"	"	75 276	"
"	Akyab	"	—	130 796	"	—	—	58 539	"	"	189 335	"

Ialt	724 456	"	—	—	623 413	"	"	1 347 869	"
------	---------	---	---	---	---------	---	---	-----------	---

Rubiner. The Birma Ruby Mines Cy Ltd. begyndte sin Virksomhed i November 1890, men har hidtil ikke havt stort Held.

Indførselen affremmede Varer var til Værdi i 1889/90 Rs. 54 543 948, 1888/89 Rs. 50 053 781 og 1887/88 Rs. 56 893 422.

Udførselens Værdi var i samme Aar henholdsvis Rs. 77 813 576, 61 088 221 og 66 317 470.

George Gordon.

Amsterdam.

Aarsberetning dateret 2den Marts 1891.

Den norske Skibsfart paa Distriktet har i 1890 været følgende:

Norske Skibe.	Med Ladning.				I Ballast.				Tilsammen.		Bruttofragt i Kroner.	
	Seilskibe.		Dampskibe.		Seilskibe.		Dampskibe.					
	Antal.	Tons.	Antal.	Tons.	Antal.	Tons.	Antal.	Tons.	Antal.	Tons.	Seil- skibe.	Damp- skibe.
I. Ankomne:												
Fra Norge til Hovedstationen . . .	46	9 706	58	22 789	-	-	-	-	104	32 495	98 915	162 000
- — - Vicekonsulsstationerne	94	21 008	32	10 742	-	-	-	-	126	31 750	216 884	91 557
- andre Lande til Hovedstationen	30	13 409	23	8 072	3	1 061	-	-	56	22 542	387 634	35 229
- — — - Vicekonsulssta- tionerne . . .	154	62 222	31	20 807	5	821	4	1 535	194	85 385	1 737 954	479 749
Ialt	324	106 345	144	62 410	8	1 882	4	1 535	480	172 172	2 441 387	768 535
												3 209 922 *)
II. Afgaaede:												
Til Norge fra Hovedstationen . . .	6	1 264	46	18 977	46	12 146	-	-	98	32 387	4 740	139 381
- — - Vicekonsulsstationerne	9	2 164	24	7 499	118	35 370	4	1 445	155	46 478	10 173	43 571
- andre Lande fra Hovedstationen	8	5 324	10	2 845	19	6 319	25	9 039	62	23 527	100 033	252
- — — - Vicekonsulssta- tionerne . . .	16	5 958	11	4 367	119	47 991	29	20 482	175	78 798	131 432	15 572
Ialt	39	14 710	91	33 688	302	101 826	58	30 966	490	181 190	246 378	198 775
												445 153 *)

Af svenske Skibe ankom 132 dr. 52 626 Tons.

*) Exclusive de af Fartøier med „Time-charters“ og „Rundcharters“ optjente Fragter.

Sammenlignet med de fem foregaaende Aar, stiller Aar 1890's Skibsfart sig som følger:

Ankomne Skibe.	Norske.		Svenske.	
	Antal.	Tons.	Antal.	Tons.
1890	480	172 172	132	52 626
1889	407	152 005	93	37 403
1888	389	138 442	91	40 226
1887	470	170 311	105	45 932
1886	425	151 094	97	41 342
1885	439	160 584	79	35 090
I Gjennemsnit for 1885—1889	426	154 487	93	39 999

De forenede Rigers Skibsfart paa Nederlandene har i det henrundte Aar været betydeligt større end i det næstforegaaende Aar 1889, selv større end Gjennemsnittet for Femaaret 1885—89, en glædelig Meddelelse, som ei kunde gjøres i de sidste 3 Aarsberetninger. Skibenes Antal er fra 500 i 1889 steget til 612 i 1890, den samlede Drægtighed fra 189 408 til 224 798 Tons eller med henholdsvis 23 % og 19 %. Medens det i de foregaaende Aar især havde været de svenske Skibes Udebliven, der i væsentlig Grad bidrog til Aftagen af de forenede Rigers Skibsfart paa Distriktet, viser disse denne Gang en forholdsvis betydeligere Tiltagen end de norske Skibe: den samlede Tonnage af de i 1890 ankomne norske Skibe er saaledes tiltaget med 20 167 Tons eller 13 % og de svenske med 15 223 Tons eller 40 %. Sammenlignes Aar 1890's Skibsfart med Gjennemsnitssiffrerne for det Aar 1890 foregaaende Femaar 1885—85 sees, at de norske Skibe viser en Tiltagen af det samlede Tonnageindhold af 11 %, de svenske af 31 %. For begge Rigers Skibsfart tilsammen overstiger Aaret 1890 Gjennemsnittet for Femaaret 1885—90 med i runde Tal 30 000 Tons eller 13 %. Ovenanførte Tiltagen af Skibsfarten paa Distriktet kommer saagodtsom udelukkende de med Ladning ankomne Skibe tilgode, hvis Antal er steget fra 429 i 1889, til 592 i 1890 eller med 20 %, medens Drægtigheden er gaaet frem fra 185 955 Tons til 217 614 Tons eller med 17 %. I Ballast ankom i det hele 20 Skibe med 7 184 Tons, mod i 1889 8 Skibe med 3 453 Tons; omtrent Halvparten af disse Fartøier ankom dog fra en anden Havn i Distriktet, hvor de havde losset en Ladning. Samtlige 12 i Ballast mere ankomne Skibe var norske. I Modsætning til hvad som netop er sagt om de ankomne Skibe sees, at kun en mindre Del af Skibeantallets Forøgelse tilfalder de med Ladning afgaaede Fartøier; disses Antal er gaaet frem med 41 eller 27 %, nemlig fra 153 til 194 og den samlede Drægtighed med 14 263 Tons eller 24 %, nemlig fra 59 171 til 73 434 Tons. Resten 71 Skibe med 21 461 Tons kommer de i Ballast afgaaede Skibe tilgode. I det procentvise Forhold mellem de med Ladning og de i Ballast afgaaede Fartøier er, naar dette sammenlignes med

tidligere Aar, ikke kommen nogen væsentlig Forandring; i 1889 har Forholdet været 30 % og 70 %, i 1890 var det 32 % og 68 %.

Mellem norske Damp- og Seilskibe har i 1890 Forholdet været følgende: 148 Dampskibe, drægtige 63 945 Tons, 332 Seilskibe, dr. 108 227 Tons. I 1889 var dette Forhold: 115 Dampskibe, drægtige 47 811 Tons og 292 Seilskibe, dr. 104 194 Tons, hvoraf fremgaar at største Del af Skibsfartens Forøgelse i 1890 tilfalder Dampskibene. I 1889 indtager Dampskibene 30 pCt. af Antallet og 36 pCt. af Tonnagen, mod i 1889 28 og 31 pCt.

Den sammenlagde Sum af de ankomne og afgaaede norske og svenske Skibe optjente Bruttofragter viser en Tilvæxt i Sammenligning med 1889 af Kr. 383 831 eller 9 pCt.; heraf tilfalder Kr. 229 391 paa de ankomne og Kr. 154 440 paa de afgaaede Skibe, som henholdsvis udgjør 6 % og 31 % mere end de tilsvarende Tal i 1889. Da de i 1890 ankomne norske og svenske Skibe, viser en Tonnageforøgelse af 19 % over Aar 1889's Skibsfart og denne Tilvæxt saagodt som udelukkende tilfalder de med Ladning ankomne Skibe, medens der, som nedenfor skal blive nærmere paavist, ei er kommen nogen betydningsfuld Forandring i de Farvande, som de til Distriktet ankomne Skibe har besøgt, maa den forholdsvis ringe Forøgelse (6 %) af de af ankomne Skibe optjente Bruttofragter tyde hen paa, at Fragtraterne i 1890 i Gjennemsnit maa have holdt sig betydelig under Aar 1889's Rates. Omendskjønt dette, som senere nærmere skal blive omtalt, har været Tilfældet, maa det dog ei tabes af Sigte, at de saakaldte Time-charters med hvert Aar kommer mere i Anvendelse, og at den optjente Bruttofragt ikke bliver opregnet i de derfor afseede Rubrikker for hvad de Fartøier betræffer, hvis Fragtrater angives per Maaned istedetfor per en bestemt Reise. I det hele ankom til Distriktet 4 tidsbefragtede Dampskibe, der isammen gjorde 16 Reiser, repræsenterende en Tonnage af 4 748 Tons; et Seilskib ankom desforuden med saakaldet „Rund“ eller „Out & Home Charter“. De med time-charter farende Dampskibe underholdt en Tid lang en regelmæssig Fart, delvis paa Englands Østkyst, delvis paa Kulhavnene i Wales og et Par franske Kanalhavne og tjente fra £ 200 til 330 i Maaneden.

Dampskibenes og Seilskibenes Andel i de optjente Bruttofragter fremgaar af følgende Opgave: Ankomne norske Dampskibe Kr. 768 535, Do. Seilskibe Kr. 2 441 387; afgaaede norske Dampskibe Kr. 198 775, Do. Seilskibe Kr. 246 478.

Hvilken Plads den norske og svenske Handelsflaade indtager blandt de fremmede Nationers Skibe, der aarlig besøger nederlandske Havne, fremgaar af følgende Opgave for 1889 (for 1890 foreligger endnu ikke nogen Opgave).

I 1889 ankom i det hele til nederlandske Havne 9 181 Skibe, drægtige 5 221 043 Tons, heraf var nederlandske 2 745, dr. 1 576 188 T. og fremmede 6 437, dr. 3 644 855 T. Blandt sidstnævnte var følgende af større Betydning: engelske 4 608 Skibe, drægtige 2 727 947 Tons, tyske 931, dr. 469 303 T., norske 425, dr. 153 961 T., spanske 104, dr. 119 636 T., danske 137, dr. 72 763 T., svenske 92, dr. 35 326 T. og alle øvrige 140 Skibe, drægtige 65 919 Tons.

Endnu haves ingen Opgaver her i Landet over de i 1890 til Nederlandene fra norske og svenske Havne ankomne Fartøier (alle Nationers). Som allerede i tidligere Aarsberetninger meddelt, mangler Uge- eller Maanedsopgaver over Ind- og Udførselens Omfang, og de herom hanlende Aars-tabeller udkommer først efter længere Tids Forløb. Mangelen har man savidt muligt forsøgt at afhjælpe ved at holde Lister over de til de for-

skjellige Havne i Distriktet fra Norge og Sverige ankomne Fartøier, saavel ved Generalconsulatet som ved Viceconsulaterne, dog er disse, som let forstaaeligt er, paa ingen Maade fuldstændige.

Ifølge Finantsministeriets Tabeller for 1889 ankom i det Hele til Nederlandene: fra Norge 304 Skibe, dr. 87 354 Tons, deraf var: norske 202, dr. 60 048, svenske 1, dr. 269 T., nederlandske 96, dr. 26 184 T. og alle andre 5 dr. 853 og fra Sverige 440 Skibe, dr. 205 717, deraf var: norske 58, dr. 13 984 T., svenske 73, dr. 26 641 T., nederdelandske 185, dr. 80 887 og alle andre 124 Skibe, dr. 84 205 Tons.

Af denne Opgave fremgaar, at vore Skibe kun har en ringere Andel i Farten paa Sverige (30 %), derimod en langt større Andel i Trafiken paa Norge (70 %). Sammenlignes disse Zifre med tilsvarende i tidligere Aar f. Ex. med Tallene for 1870—1880, sees, at Andelen i Farten paa Norge har holdt sig omtrent stationær, medens den i Farten paa de svenske Havne, hovedsageligen de svenske Østersøhavne, er gaaet betydelig tilbage. Det har allerede i tidligere Aarsberetninger været paapeget, at Grunden til denne Tilbagegang ligger deri, at mange engelske og tyske Dampskibe samt større nederlandske Ostindienfarere har været sat i Østersøtrafiken under de for nogle Aar siden raadende daarlige Fragtforholde og lidt efter lidt i betydelig Grad har fortrængt vore Fartøier, som før saagodtsom udelukkende besørgede Farten fra de svenske Trælsthavne til Distriktet. Omendskjøndt det endnu ei med Bestemthed kan siges hvorledes det i saa Henseende har forholdt sig i det henrundne Aar, tyder nedenstaaende Tal hen paa, at vore Skibe, atter er paa Veien til at sikre sig en større Andel i Farten fra Østersøen til Nederlandene. De til Distriktet med Ladning ankomne norske Skibe fordeleles efter Afgangsløbene som følger: fra Norge 230, dr. 64 246 Tons, Sverige 54, dr. 14 922 T., Ruslands nordlige Havne 28, dr. 9 018 T., Ruslands sydlige Havne 4, dr. 4 893 T., Tydske Havne 4, dr. 1 056 T., England og Skotland 29, dr. 9 484 T., Frankrige 3, dr. 871 T., Spanien og Portugal 7, dr. 3 952 T., Donau-Fyrstendømmer 1, dr. 1 396 T., Amerikas for. Stater 54, dr. 36 585 T., Mexiho, Vestindien 31, dr. 11 415 T., La Plata Staterne 5, dr. 2 382 T., Afrikas Vestkyst 7, dr. 1 731 T., Afrikas Østkyst 6, dr. 1 699 T. og fra Ostindien 5, dr. 5 101 T.

Sammenlignes disse Tal med de i den i Aarsberetningen for 1889 indtagne Tabel fremgaar, at den førømtalte Skibsfartsforøgelse for en stor Del tilfalder Farten paa Norge og Sverige; derefter kommer Farten paa Vestindien og paa England, der begge to viser en betydelig Fremgang; hvad sidstnævnte Trafik angaar, haves at bemærke, at endel norske Dampskibe for første Gang har været sat i regelmæssig Fart mellem de engelske og skotske Kulhavne og Distriktet.

Det har allerede ovenfor været antydnet, at de fra Distriktet afgaaede norske og svenske Skibe, i Modsætning til hvad der er Tilfældet med de ankomne, for største Delen har været uladede; af norske Skibe ankom saaledes: med Ladning 130 dr. 48 398 Tons og i Ballast 360 dr. 132 792 Tons. Forholdet mellem de ladede og i Ballast afgaaede udgjør henholdsvis 27 % og 73 %.

De med Ladning fra Distriktet afgaaede Skibe var bestemte til følgende Lande: Norge 85 dr. 29 904 T., Sverige 6 dr. 1 633 T., England & Skotland 14 dr. 3 636 T., Frankrige 2 dr. 827 T., Amerikas forenede Stater 3 dr. 3 081 T., Afrikas Vestkyst 3 dr. 727 T., Afrikas Østkyst 4 dr. 965 T., Ostindien 7 dr. 5 057 T. Sammenlignes disse Tal med den modsvarende Tabel i Aarsberetningen for 1889 fremgaar, at det især er Udførselen til

Sverige, der er gaaet frem, medens den til Norge er forbleven stationær. Videre fremgaar, at de med norske og svenske Skibe fra Distriktet udførte Ladninger for den allerstørste Del har været bestemt til Hjemlandene; ligesom i tidligere Aar besørgetes en overveiende stor Del af denne Export af de i faste Router gaaende Dampskibe, de samme, som omhandlet i forrige Rapport: Rederiet Winge & Co. i Christiania deltog med 26 476 Ton i Exporten til Norge, og Selskaberne „Svea“ i Stockholm og „Göta“ i Göteborg med omtrent 17 404 Ton i Udførselen til Sverige; enkelte af Førstnævntes Dampskibe anløb dog Göteborg paa Hjemreisen, hvorved det hele til Sverige bestemte Kvantum bliver omtrent 3 500 Ton høiere og Norges Andel lige meget mindre.

Andre Udfragter fra Distriktet har hovedsageligen bestaaet af tyske Cokes til norske og svenske Havne, Stykgods til England og Skotland, Ost og Vestindien, Afrikas Øst og Vestkyst, etc.

Strandinger. Med Hensyn til Forlis af norske og svenske Skibe paa den nederlandske Kyst har vi i Aaret 1890 været heldigere end 1889. Der strandede i det Hele 2 Skibe, begge norske, hvis Besætninger blev reddet; 2 andre Fartøier, ogsaa norske, blev forladt i Nordsøen og Mandskaberne anbragt til en af Distriktets Havne.

Efterladenskaber. Efter ombord i norske, svenske og hollandske Skibe afdøde Sømænd, der blev indbetalt til General-Konsulatet og remiteret til Hjemlandene, udgjorde til Norge Kr. 418.57, til Sverige Kr. 1 889.33.

Opsparede Hyrer. Der udfærdiges Sømandsanvisninger til Hjemsendelse af opsparede Hyrer til følgende Beløb: til Norge Antal 7, Kr. 2 392.50, til Sverige Antal 8, Kr. 1 152.00. Foruden disse Hyrebeløb, der hjemsendtes i den foreskrevne Form per „Sømandsandragende“ eller „Sømandsinvisning“, har den herværende Sømandspræst eller hans Assistent i Rotterdam, ifølge derom modtagen Meddelse, paa norske og svenske Søfolks Vegne remiteret Kr. 4 967.50 i Banksedler eller Postanvisninger til Slægtninger hjemme. Omendskjønt Hjemsendelse af Penge gennem Konsulatet er billigere, synes mange Søfolk at foretrække den noget dyrere Fremgangsmaade at købe Banksedler, paa Grund af at Pengene da formenes at komme betydelig hurtigere frem.

Ved at omtale det med Hensyn til Hjemsendelse af Hyrer opnaaede Resultat, er det naturligt, at Tankerne kommer til at dvæle ved den norske Sømandsmissionens Virksomhed i de udenlandske Havne, og synes det her at være Pladsen for med et enkelt Ord at omtale Missionsselskabets velsignelsesrige Gjerning blandt vore Søfolk. I Amsterdam er Selskabet siden 1880-Aarene i Besiddelse af et eget Hus, der nedenunder er indrettet til Kirke- og Læseværelse og hvis øverste Etager tjener til Bolig for Præsten. I Rotterdam har de til Læseværelse og Kirke benyttede Lokaler vist sig at være for smaa og er det lykkedes Præsten at leie og indrette et udmærket beliggende smukt Vaaningshus til Misionslokale med Kirke, etc. Desforuden har det været ham muligt med velvillig Hjælp at kunne aabne et Hjem for vore Søfolk dersteds, hvor de kan være i Ly for mange af de Farer og Fristelser, som stedse ligger færdige for dem, saasnart de forlader sine Skibe i en fremmed Havn; efter hvad som Skibsførere og andre med Forholdene her kjendte ofte har meddelt mig, regnes de hollandske Havnepladse, især Rotterdam, blandt de værste med Hensyn til Værts- og Dansehusevæsenet og alle de dermed forbundne Farer. Saameget mere vil det glæde alle, der mener det vel med vor hæderlige Sømandsstand, at erfare,

at der nu bydes vore Søfolk Adgang til at slaa sig en Tid ned paa et Sted, hvor der gjøres Alt for at bygge for dem og hvor de maa føle sig vel. Jeg har troet her at burde paavise den store Nytte disse Sømandshjem har for os, som søfarende Nation, i Haab om at det maa give Anledning til at ogsaa andre Venner af Sømandsstanden vil bidrage sit til at faa saadanne Hjem oprettet i andre Havne. Alle der har hørt om eller af egen Erfaring ved om Sømandshjemmernes Virksomhed i London, Antwerpen, Houffleur, Newyork og andre Pladse, vil uden Tvivl være enige om, at det er vel værd, at anbefale disse Institutioners Oprettelse paa alle Steder, som besøges af vore Søfolk.

Paamønstring, Rømning. Antallet af Paa- og Afmønstringer samt af anmeldte Rømninger udgjorde i 1890 for norske Skibe: Ved Hovedstationen, paamønstret med norske Skibe, svenske 14, norske 32, fremmede 21, ialt 67, afmønstret fra norske Skibe, svenske 9, norske 74, fremmede 9, ialt 92. Ved Vicekonsulsstationerne, paamønstret med norske Skibe, norske 139, svenske 58, fremmede 191, ialt 388, afmønstret fra norske Skibe, norske 316, svenske 101, fremmede 116, ialt 533, rømt fra norske Skibe, norske 14, svenske 3, fremmede 3, ialt 20.

Emigranter. Med de regelmæssig mellem Hjemlandene og Hovedstationen farende Dampskibe ankom i 1890 101 norske og svenske Emigranter, de fleste dog norske. I 1888 og 1889 var disses Antal henholdsvis 799 og 383. Emigranterne reiser herfra til Newyork eller Montevideo og Buenos Ayres med det Nederlands-Amerikanske Dampskibsselskabs Baade. Foruden de Ovennævnte ankom et noksaa betydeligt Antal svenske Emigranter hertil med Jernbanen fra Lubeck eller Stettin; over Antallet mangler dog enhver Opgave.

Skibsafgifter, Havneindretninger, etc. Om Skibsfarten i Almindelighed haves følgende at indberette vedkommende 1890:

Den i 1889 i Udsigt stillede og i General-Konsulatets foregaaende Aarsberetning omtalte Nedsættelse af de Skibsfarten paa Amsterdam paa-hvilende Kanal- og Havneafgifter er i 1890 bleven til Virkelighed, idet en mellem Byen Amsterdams Magistrat og den Nederlandske Stat, som nu-værende Eier af Nordsøkanalen afsluttede Overenskomst godkjendtes af General-Staterne, og traadte i Virksomhed fra den 1ste Juli. Lignende Overenskomst afsluttedes med to andre Byer Zaandam og Westzaan, hvis Havne ved korte Sidekanaler staar i Forbindelse med den store Nordsøkanal (fra Amsterdam til Ymuiden); ogsaa disse Byer har stor Interesse i Afskaffelsen af Kanal- og Havnepengene. Exemplarer af den gjældende Tarif, som ved Overenskomsten er traadt ud af Kraft, tilstilledes i sin Tid det Kgl. Norske Indre Departement og det Kgl. Svenske Commerce Collegium. Man lader her følge et Par Exempler paa hvad denne Afgiftsnedsættelse betyder for Skibsfarten.

Et Dampskib, stort 374 Reg.-Tons, der ankom fra Norge med Træløst og afgik med Stykgods, betalte efter den nu afskaffede Tarif fl 79 i Kanal- og Havnepenge; et Seilskib, stort 395 Reg.-Tons, der ankom med Træløst fra Østersøen og afgik i Ballast, betalte fl 85; et Seilskib, stort 1 276, der ankom med Træløst fra den mexicanske Bugt og afgik i Ballast, betalte fl 274, et Seilskib, stort 1 297 Reg.-Tons, der ankom med en Petroleum Ladning fra New York og afgik med Stykgods til Ostindien, betalte fl 517 o. s. v. Man nærer store Forhaabninger blandt Handelsstanden i Amsterdam om, at Skibsfarten paa Stedet nu atter vil hæve sig. Et Resultat, som ved de omtalte Afgifters Afskaffelse allerede skal være opnaaet er, at

Amsterdam nu ikke længere udtrykkelig undtages i Carterpartier, der giver Ladningens Afskiber Ret til at sende Fartøiet til en mellem Havre og Hamburg beliggende Havn, noget som i de seneste Aar skal være forekommet i ikke saa faa Tilfælder. Et andet Resultat er at Amsterdam fremfor Antwerpen er bleven valgt som Anløbshavn af den af den tyske Stat subsidierede Dampskibslinie paa Nederl. Indien (Sunda Linien), der nylig har begyndt sin Virksomhed.

Med det i Aarsberetningen for 1889 udførlig omtalte Slusarbejde ved Ymuiden, der bygges for at kunne lade større Skibe end hidtil komme op til Amsterdam, gaar det smaat. Arbeidet vil neppe være færdigt før om 4 eller 5 Aar.

Med Isforholdene paa Kanalen til Ymuiden har det under den tidlig indtraadte og ualmindelig strenge Vinter i Slutten af det henrundne Aar været daarlig stillet. Ligesom flere andre tidsmæssige Indretninger manglede Byen Isbrydere, der var beregnet paa at give sig i Kamp med et 40 a 50 Centimeter tykt Islag; i sidste Øieblik blev der af Staten stillet et Panteskib til Disposition, men ogsaa dette maatte snart opgive Kampen. Følgen var da, at hele Skibsfarten laa stille i over en Maanedes Tid fra omtrent Midten af December, til stor Skade for Handelen.

Medens Amsterdam maatte dele denne Skjæbne med de andre Nord-søhavne, Antwerpen, Bremen, Hamburg etc., har det alene været Rotterdam, der har seet sin Havn fritaget for Isspæring i hele Vinterens Løb; dette for denne By særdeles heldige Resultat skyldes uden Tvivl i første Række de i de senere Aar foretagne energiske Forholdsregler med Hensyn til Uddybningen af Maasfloden fra Rotterdam til den nys gravne kunstige Munding, Kanalen gennem „Hoek van Holland“, Afrundning af korte Svinger i Flodens Leie, etc. Rotterdams Skibsfart skal i det henrundne Aar atter have været adskilligt større end i det næstforegaaende; officielle Zifre foreligger imidlertid endnu ikke. Denne i de senere Aar ofte omtalte Tiltagen af Skibsfarten paa Rotterdam, bør imidlertid ikke opfattes som om Stedets Import og Omsætning for egen Regning var gaaet frem i den Grad, men viser, at Havnen med hvert Aar søges mere og mere som Transitohavn; dens fortrinlige Beliggenhed ved Maasmundingen, som samtidig er den faktiske, omend ikke den som saadan anseede geografiske Munding af Rhinfloden, anviser den som den selvskrevne Stapelplads for det hele vestlige og mellemste Tyskland. For „Strikes“ blandt Havnearbejdere, Søfolk og andre ved Skibsfarten sysselsatte Arbeidsfolk har de nederlandske Havne været sparet i 1890.

De af norske og svenske Skibe inden Distriktet erlagte Konsulatafgifter samt de oppebaarne Konsulatgebyrer udgjorde i 1890:

	Ved Hovedstationen.	Ved Vice-Konsulaterne.		Ialt tilfaldt General-Konsulen.	Expeditions Gebyrer.
		Ialt erlagt	Heraf tilfalder General-Konsulen.		
	Gulden.	Gulden.	Gulden	Gulden.	Gulden.
Erlagt af norske Skibe . .	1 564.87	4 822.23	2 411.11	3 975.98	248.00
— - svenske Skibe . .	603.24	1 347.66	673.83	1 277.07	
Ialt	2 168.11	6 169.89	3 084.94	5 253.05	248.00

Fragtmarkedet. Da der ved Udgangen af Aaret 1889 fra flere Hold blev henvist til endel uheldige Faktorer, som begyndte med at lade føle sin Indflydelse paa Skibsfartens Omraade og som det maatte befrygtes vilde i mere eller mindre stærk Grad paatrykke det derpaa følgende Aar 1890 sit Præg, var der vist faa, muligens ingen, der ventede, at Omslaget skulde komme saa hurtig og antage en saa alvorlig Proportion, som det henrundne Aar har vist os. Det fremhævedes i General-Konsulatets forrige Aarsberetning, at der laa en stor Fare i den ellers glædelige store Virksomhed, som især i den sidste Halvdel af 1889 herskede paa Verdens store Skibsværfter, en Travlhed, der, som det kunde regnes, endnu vilde vedvare i det mindste i den første Halvpart af 1890. Vist aldrig tilforn i Skibsfartens Historie har et saa betydeligt Antal Fartøier, mest Dampskibe, i saa kort Tidsrum været sat paa Vandet. Desværre holder dette Antal paa ingen Maade Regning, hverken med den aarlig ved Forlis etc. indtrædende Formindskning af Handelsflaaden eller med Forholdet mellem Tilbud og Efterspørgsel af Tonnage paa alle Verdens Farvande, og maatte med mathematisk Sikkerhed atter føre til Overproduktion med dens hele fra Aarene 1883 til 1887 saavel kjendte sørgelige Følger. At denne Overproduktion skulde vise sin Indflydelse saa snart og i en saadan Grad, at Aaret 1890 ved sin Slut atter skulde vise Rater lige lave som under den værste Periode i de nævnte Uheldsaar 1883—87, det havde som sagt, vist neppe nogen forventet. I den første Del af Aaret var Noteringerne paa de fleste Farvande, omend ikke høie, dog meget acceptable og dette har vist gjort, at Aarets Udbytte i det hele taget muligens har været nogenlunde tilfredsstillende, især for de Rederier, der har erhvervet sine Skibe til en billig Pris paa den Tid, da de i Udlandet stod lavt og der saaledes kun arbejdes med en forholdsvis ubetydelig Kapital. Anderledes maatte dette imidlertid nødvendigvis forholde sig med de Rederier, der til høie, tildels overordentlig høie Priser har ladet bygge Fartøier paa de udenlandske Værfter eller indkjøbt dem færdige. Hvor glædeligt det end har været at se i hvilken Grad Hjemlandenes Handelsflaader atter i Aarets Løb har udbredt og fornyet sig, saa blev det dog jo mere Aaret skred frem desto uforklarligere, at vore Redere fremdeles vovede at bestille og indkjøbe Skibe til Priser, der ei længere paa nogen Maade stod i Forhold til de noterendes Fragtsatser. Det er at haabe, og der er mange Sagkyndige som opfatter Situationen saaledes, at „Up and Down“ Perioderne vil afløse hinanden langt hyppigere end før, at den økonomiske Tilstands bølgende Bevægelse vil vise kortere omend skarpere Svingninger end forhen, (baade Opsving og Nedgang, naar de engang var indtraadt, varede dengang betydelig længere) og at vi derfor snart tør haabe paa Stigning.

I Distriktet er i det henrundne Aar bleven indkjøbt 1 Dampskib og 5 Seilskibe, alle for norsk Regning, tilsammen drægtige 6 132 Tons og for en total Kjøbesum stor fl. 346 000, som udgjør omtrent fl. 56 pr. Ton; medregnes ikke Dampskibet, bliver Gjennemsnitsprisen for Seilskibene fl. 46 pr. Ton mod i 1889 fl. 50 og i 1888 fl. 17.

Nedenstaaende følger en Opgave over Størrelsen og Kjøbesummen af ethvert af de i 1890 erhvervede Skibe.

Dampskibet:

709 Reg.-Tons, bygget 1879, Klasse 100 A 1 Lloyds for . . fl. 96 000

Seilskibe:

643	Reg.-Tons, bygget	1876,	Klasse A 2	Ned for	fl. 36 000
1 091	—	—	1869, —	5/6 L 1 1 F Ver for . . .	„ 30 000
1 022	—	—	1874, —	A 1 1 N N Ver for . . .	„ 62 500
1 334	—	—	1879, —	3/3 L 1 1 F Ver . . .	„ 66 000
1 333	—	—	1877, —	3/3 L 1 1 F Ver . . .	„ 55 800

De optjente Fragter af norske og svenske Skibe, der ankom til og afgik fra Distriktet med Ladning har været følgende:

Indgaaende Fragter: Trælast, fra nordlige Østersøhavne fl 17 à fl 21 pr. Std., finske og livlandske Havne Do. Do., Vestkyst af Sverige, Fredrikstad fl 13 à fl 16 pr. Std., Kristianiafjorden, Laurvig Do. Do., forenede Stater, atlantiske Havne 47 sh. 6 d à 60 sh. pr. Std., forenede Stater, mexikanske Bugt £ 4. 10. à £ 6. pr. Std., Canada 50 à 60 sh. pr. Std. Farvetræ fra Mexico 34 à 52 sh. 6 d pr. Ton, Vestindien 30 à 40 sh. pr. Ton. Harpix fra de forenede Stater 3 à 3 sh. 6 d pr. 310 eng. $\mathcal{H}$. Terpentin fra Do. 3 sh. 6 d à 4 sh. 6 d pr. 40 Gallons. Rug fra Østersøen 1 sh. 6 d à 1 sh. 9 d pr. 480 $\mathcal{H}$, det Sorte Hav 1 sh. $3\frac{1}{2}$ d à 3 sh. 9 d pr. Quarter. Hvede fra Østersøen fl 11 à fl 13 pr. 2 400 Kil., det Sorte Hav 3 sh. $7\frac{1}{2}$ d à 3 sh. 10 d pr. Quarter. Havre fra Østersøen 1 sh. 3 d à 1 sh. $4\frac{1}{2}$ d pr. 320 $\mathcal{H}$. Petroleum fra de forenede Stater 1 sh. 9 d à 3 sh. 6 d pr. 40 Gallons. Kaffe fra nederlandsk Ostindien fl 70 à fl 85 pr. 1 800 Kil. Ris fra nederlandsk Ostindien fl 45 à fl 55 pr. 2 000 Kil., Birmah 30 à 40 sh. pr. Ton, Japan 32 sh. 6 d à 65 sh. pr. Ton. Kobber og Jernmalm fra Sverige Rm. 7 pr. Ton, Spanien 6 sh. à 11 sh. 6 d pr. Ton. Svovlerts fra Norges Vestland 7 sh. à 8 sh. 6 d pr. Ton, Sverige Do. Do. Stenkul fra Englands Østkyst 5 sh. 6 d à 8 sh. pr. Ton, Englands Vestkyst 7 à 9 sh. 6 d.

Udgaaende Fragter: Cokes til Sveriges Vestkyst Rm. $4\frac{1}{2}$ à Rm. 6 pr. Ton, Kristiania Rm. 5 à Rm. 6 pr. Ton. Kul til Kristiania Rm. 4 à Rm. 5 pr. Ton, Tydskland Rm. 5 pr. Ton, Sydamerika 15 à 22 sh. pr. Ton. Cement og Phosphat til Østersøen Rm. 5 à Rm. 8 pr. Ton. Pibeler til danske Havne Rm. 5 à Rm. 7 pr. Ton. Kli til danske Havne fl 6 à fl 8 pr. Ton. Linkager til Sverige fl 7 à fl 8 pr. Ton, danske Havne fl 5 à fl $5\frac{1}{2}$ pr. Ton, etc.

Handelen. Kaster man et Blik tilbage paa Handelsrørelsen i Almindelighed i det henrundne Aar, viser Billedet sig mindre gunstigt end i det Tidsrum, som den forrige Aarsberetning omfattede og kanske noget mere blandet, end pleier at være Tilfældet. Det som mest betegner Aaret, kan siges at være den Blanding af gunstige og ugunstige Konjunkturer, som har gjort sig gjældende i de forskjellige Næringsveie. Medens der om enkelte Næringsgrene kan siges, at de har glædet sig ved gode, for endels Vedkommende særdeles gode Konjunkturer, har andre havt at kjæmpe med trykkede Vilkaar og atter andre holdt Middelveien. Det er især naar Hensyn tages til Varernes Prisnotering, at dette er Tilfældet og kun i mindre Grad for hvad angaar selve Forretningsrørelsens Omfang, der kan siges at have været ret tilfredsstillende. Tilrods for mangt og meget, der har været uheldigt, maa det henrundne Aar seet under Et dog i økonomisk Henseende betegnes som et godt Middelsaar, og kan det siges, at Næringslivet har kunnet fyldestgjøre rimelige Fordringer. Imidlertid, de gode Forhaabninger som man ved Slutten af 1889 nærede for den nærmeste Fremtid, den Tro,

at man havde at gjøre med et Opsving i den økonomiske Tilstand, der bød Udsigt til større Varighed end dets Forgjængere, er for største Delen forsvunden, og har gjort Plads for mindre lyse Udsigter, som maa stemme enhver Eftertænkso som alvorlig og lader befrygte, at man i 1891 atter skal have at gjøre med en nedadgaaende Bevægelse i Handelsrørelsen. Som allerede antydet ved Beretningen om Skibsfarten og som nedenstaaende skal blive nærmere omtalt ved enkelte Handelsartikler, er Factorer tilstede, der enten allerede har ledet eller om kortere eller længere Tid neppe vil undlade at lede til en Crisis.

Med Tal i Haanden at antyde i hvilken Grad de enkelte Næringsgrene er gaaet frem eller tilbage her i Landet, ser jeg mig ikke istand, da alle statistiske Meddelelser herom endnu ikke foreligger; ei heller kan jeg i Mangel af tilsvarende Données, indkomme med en Oversigt over Omfanget af Handelen mellem de forenede Rigers og Nederlandene. Efter hvad der er mig bleven meddelt fra competent Side kan det siges, at Handelsrørelsen mellem Hjemlandene og Distriktet i det hele snarere har holdt sig noget over Omsætningen i 1889 end derunder.

Om Handelsforholdene i Almindelighed haves ikke meget at bemærke. Det i min forrige Aarsberetning omtalte Lovforslag om Indførselstold paa Kornvarer, som var bleven fremlagt af et Medlem af General-Staternes 2det Kammer, og blevet forkastet med stor Majoritet, noget som efter hvad erfares overalt i Landet har været hilset med stor Tilfredsstillelse og beviser at „Laisser aller“ Tiden endnu ei er forbi, omendskjøndt flere andre Tegn tyder hen til, at Systemet har levet sine længste Dage, Raabet om Beskyttelse af de forskjelligste Næringsgrene trænger mere og mere igjennem og bliver stedse kraftigere og vil vist om kortere eller længere Tid føre til forhøiede Toldsatser paa forarbejdede Varer; man forventer, at de om kort Tid for Døren staaende nye Handelstraktater skal komme til have væsentlig Indflydelse paa Spørgsmaalets Løsning.

Af de nylig i de forenede Stater ved Mc. Kinley-Billen indførte nye Toldsatser frygter man her i Landet ikke nogen skjæbnesvanger Virkning for Landets eller Koloniernes Produkter. Indførselstolden paa den vigtigste Handelsartikel, Sumatratobakken, der før var \$ 0.35 à \$ 0.75 er nu forhøiet til \$ 2 pr. $\mathcal{W}$. Man er saa sikker paa Varens fortrinlige Egenskaber og Uundværlighed, at Indskrænkningen i Exporten efter Sagkyndiges Mening neppe vil finde Sted. Paa Cacao og Chocolate, to andre vigtige Exportartikler, har Toldsatsen ei undergaaet nogen Forandring; paa Ris er Tolden bleven noget nedsat. Genever-Tolden derimod er bleven forhøiet fra \$ 1.10 pr. Gallon til \$ 1.60, noget som for f. o. b. Prisen i Schiedam (omtrent \$ 0.15 pr. Gallon) er af forholdsvis større Betydning og sandsynligvis vil medføre Formindskning i Exporten; Tolden paa Ost er ligeledes forhøiet, fra 4 til 6 \$ Cents pr. $\mathcal{W}$, og vil formodentlig skade Udførselen af Edammer Ost; detsamme gjælder om Udførselen af Bønner, der er af noksaa stor Betydning; de paalægges nu en Indførselstold af \$ 0.40 pr. 60 $\mathcal{W}$, istedetfor som tidligere 10 % af Værdien eller omtrent \$ 0.18.

Nedenstaaende følger en kortfattet Oversigt over Handelen i endel fra vore Lande til Nederlandene indførte Handelsvarer, samt i de for Nederlandene vigtigste Handelsartikler; videre gives en Oversigt over Fonds-handelen og Pengemarkedet og to for Landet særdeles vigtige Næringsgrene, Landbruget og Fiskeriet.

Trælast. For denne Arlikel har det henrundne Aar været meget uheldigt; sjældent har i saa kort Tid et saadant Prisfald fundet Sted, som Aaret 1890 har opvist. Det begyndte med gode Udsigter, Beholdningerne

her var ikke for store og Efterspørgselen ret livlig, saa flere større Partier i Januar og Februar kunde placeres til Foraarets lønnende Priser; den tidlige Aabning af Skibsfarten paa Østersøen gjorde imidlertid, at Afskiberne, der i Vinterens Løb havde forsøgt at holde Priserne oppe og derved solgt lidet, begyndte at blive bange og gennem sine Agenter søgte at presse Salg, som nødvendig maatte lede til et Prisfald, der alt eftersom Vaaren skred frem og man fik Sikkerhed for at Hugsten paa alle Kanter havde været langt større end i det foregaaende Aar, antog Formen af Salg „à tout prix“, og maa have forvoldt Afskiberne forholdsmæssig store Tab. I Gjennemsnit kan det regnes at Priserne har holdt sig 25 à 35 % under Foraarets Noteringer.

Priserne for de mest gangbare Gransorter („Mixed“) har været følgende: 3×9 —11 fl 90—100, 3×7 —8 fl 80—90, $2\frac{1}{2} \times 6$ —7 fl 70—80, $1\frac{1}{2} \times 10$ —11 fl 110—120, 1×11 fl 120—130, 1×10 fl 110—120, 1×9 fl 90—100, 1×8 fl 80—90, 1×6 —7 fl 70—80 og 1×4 fl 65—75, alt pr. Petb. Std. Sammenlignes disse Priser med 1889's viser det sig, at det især er $2\frac{1}{2} \times 6$ —7 og derefter 3×9 —11, der er kommen ned. Af Furu blev lidet tilført, endnu mindre end i tidligere Aar. Prisen holdt sig omtrent 10 % høiere end for Granvirke. Importen af „hollandske“ Bjælker, der i de sidste 3—4 Aar atter var tiltaget, har i 1890 været betydelig mindre end i 1889; en stor Tilførsel af Pitch Pine Bjælker, der solgtes til meget billige Priser, forhindrede imidlertid at vore Bjælker, som ellers turde have været Tilfældet, opnaaede god Betaling. Fra Laurvigs og Skienskanten tilførtes saavidt vides for første Gang efter en mangeaarig Standsning atter ret betydelige Partier Pæle, som her i Landet bruges for at rammes ned for Husenes Fundamenter. Af andre Trævarer, som færdiggjorte Døre og Vinduer, Lister, etc., var Tilførselen noget større end i tidligere Aar, paa Grund af livlig Efterspørgsel for Nybygning; Priserne holdt sig omtrent paa samme Høide som i 1889.

Af Træmasse og Cellulose tiltager Forbruget meget langsomt; saavidt vides dreier Importen sig kun om 2 à 3 000 Tons pr. Aar, der fordeles over flere Fabrikker og anvendes til Blanding med Straa og Klude.

Is. Importen af Blokis fra Norge har i det henrundne Aar atter været høist ubetydelig; alt hvad der tilførtes anvendtes ved Fiskeriet; i Husholdningen bruges saagodtsom ingen Is. I Kunstmørfabrikkerne og Ølbryggerierne er Blokisen fortrængt af Kunstis, der kan leveres adskilligt billigere, eller disse Indretninger har anskaffet Refrigeratorer. I Iskælderne og Meierieierne bruges næsten udelukkende den paa de mangfoldige smaa Kanaler, ofte allerede efter en Nats Frostveir, indsamlede Is. Til det for Nord-søfisket betydeligste Centrum Vlaardingen ankom i 1890 5 Ladninger norsk Blokis, ialt 1 530 Tons.

Granit. Heraf er Importen i Tiltagen, dog kun for Arbeider, som Sluse- og Havneanlæg etc., hvor en ualmindelig haard Stensort tiltrænges, eller ved kostbare Byggeforetagender, hvor en varig og smuk Sten ønskes; ved alle andre Foretagender foretrækkes her i Landet den fra Belgien indførte og billige Blaasten samt for Brolægning en anden ligeledes fra Belgien importeret Stensort, der foruden en langt billigere Pris, har det fremfor Granit, at den slides glattere, medens de ved Konsulatets Hjælp for flere Aar siden gjorde Forsøg med Granitgadesten fra Sverige og Norge, har givet det Resultat, at Stenen er varigere, men bliver rund oventil, derved at Kanterne afslides.

Fisk. Importen af Tørfisk (Stokfisk) som hovedsagelig foregaar paa Rotterdam, der staar i direkte Dampskibsforbindelse med Norges Vestland, har holdt sig omtrent stationær; Omsætningen skal have været træg, Priserne omtrent desamme som i 1889.

Af fersk Fisk er betydelig mindre importeret end i forrige Aar og de i 1887—1889 gjorde Forsøg paa at aabne et Marked her i Landet for Kolje og Skrei fra de norske Fiskevær maa ansees som mislykket. Der henvises til hvad som derom har været anført i Konsulatets forrige Aarsberetning; kun undlades ikke at gentage, at den fornemste Grund, hvorfor de gjorde Forsøg er strandede, er den, at Fiskene hidførtes med aldeles uhensigtsmæssige Dampskibe, som ved at gaa indom flere Anløbssteder er for længe underveis og desforuden mangler de allernødvendigste Indretninger for at holde Fiskene kølige, og jeg er fremdeles af den Formening, at dersom tidsmæssige Dampskibe sættes i Fiskefarten paa Holland og Af-sætningen ved gode Konnektioner blev vel indledet i de forskjellige store Byer, Tilførselen af fersk Fisk maatte kunne give et godt Udbytte.

Fersk Sild i Borsyre eller Is for Røgerierne tilførtes i noget større Partier, især fra Bohuslänkysten og Hvaløerne, der kommer delvis direkte fra Gøteborg og Fredriksstad, delvis med Jernbanen over Danmark.

Af Kornvarer tilførtes kun et Par Ladninger Byg fra Sverige.

Tjære. For denne Artikel har 1890 været et mindre godt Aar, idet den i det næstforegaaende Aar opnaaede Prisstigning atter forsvandt. Prisen, der, som i 1889 berettet, var kommen op til fl 195, for prima Umeå Vare, steg i de 3 første Maaneder af 1890 til fl 207, men faldt saa lidt efter lidt indtil den om Høsten var kommen ned til fl 159, det sammelave Standpunkt som ved Slutten af 1888. Tilførselen til Nederlandene har som sædvanligt kun fundet Sted i smaa Ladninger fra de nordlige svenske og finske Østersøhavne.

Med Beg-priserne har det gaaet som med Tjærens, først nogen Stigning til fl 205, derefter Nedgang til fl 165.

Tran. Priserne for denne Vare holdt sig paa omtrent samme Høide som i 1889, nemlig fl 18 à fl 22 for brun og fl 23 à fl 35 for blank. Tilførselen var dog ubetydelig; fra Bergen ankom 400 Tønder brun og 600 blank og brun-blank.

Om Importen af Fyrstikker, Jern, Kobber, Øl, mangler enhver paalidelig Opgave.

Java Kaffe. Aaret 1890 vil længe blive bevaret i Erindring som det Aar, i hvilket den til 460 000 Baller anslaaede Gouvernements Kaffe-høst paa Java, paa Grund af Mishøst kun har udgjort omtrent 90 000 Baller. Omendskjønt 1890's Høst for største Delen først kommer paa de europæiske Markeder i 1891 og de ringe Tilførsler først da vil komme til at udøve sin fulde Virkning, saa har de med hver Mail i det henrundne Aar indløbne daarlige Efterretninger om Høsten paa Java og Sumatra, der tilslut kulminerede i den fra Koloniets Styrelse modtagne Meddelelse om en grundig mislykket Kaffe-høst, dog allerede i 1890 været af stor Betydning for Prisernes Løb. Det meddeltes allerede i Aarsberetningen for 1889, at Udsigterne for Kaffepriserne i 1890 ansaaes at være særdeles gunstige, uagtet den høie Notering Aaret begyndte med, da Forraadene var ringe og større Tilførsler ei ventedes fra noget af de kaffeproducerende Lande. Da Brasilhøsten ligeledes var betydelig mindre, opsamledes der ingen store Forraad af ny Vare og Følgen, endnu højere Priser end i Slutten af 1889, udeblev ikke; Prisnoteringen paa den tonegivende og mest eftersøgte Sort

„Java god ordinær“ viser da ogsaa en yderligere Forbedring af $3\frac{1}{2}$ Cents. Aaret aabnede med en Notering for nævnte Sort af $54\frac{1}{2}$ Cents, der snart steg til 58 i Marts; i Mai, da Tilførslerne blev livligere og alt Haab om Aarets Javahøst endnu ei var opgivet, kom Prisen igjen noget ned, til $54\frac{1}{2}$ Cents, men gjentog snart sin langsomme men jevne Stigning, der ved Aarets Slut atter bragte Noteringen op til 58 Cents. Det gjenkaldes i Erindring, at Prisen for ikke længere end 5 Aar siden, i December 1885, stod paa 25 Cents for „god Ordinær“; ligeledes gjentages hvad som i Konsulatets forrige Aarsberetning blev anført om Kaffehøstens store Betydning for den nederlandske Stathusholdning, nemlig at enhver Cent i Prisen paa den af det Offentlige solgte saakaldte „Gouvernementskaffe“, naar denne sidste har en normal Størrelse af 600 000 Baller, udgjør en Forskjel af fl 720 000. For Budgetaaret 1890 havde Gouvernementshøsten paa Jaara været anslaaet til 460 000 Baller og Priserne til 45 Cents; som allerede sagt har Gouvernementshøsten kun udgjort 90 000 Baller eller 350 000 Baller mindre, Gjennemsnittsprisen regnes at have været 50 Cents for alle Sorter. Forskjellen mellem det paa Statsbudgettet som formodentlig Provenue af Gouvernements-Kaffehøsten anførte Ziffer og Virkeligheden bliver derved ca. 14 000 000.

Solgt blev:

af den nederlandske Handel-Maatschappy, som Statens Mægler	447 000	Baller
af den første Haands Handel	245 000	—

Ialt 692 000 —

Omsætningen har imidlertid været større, da endel Kaffe har været solgt paa Leverance eller Termin og da afleveres til Terminhandelens Lekvidationskasser; disse Transactioner regnes ikke blandt ovenstaaende Opgaver. Tilført blev i nederlandske Havne af alle Slags 899 000 Baller, mod i Gjennemsnit for Aarene 1880—89 1 197 000 Baller.

Prisen for Santos Kaffe, der som allerede ofte paapeget stedse angiver Tonen, ogsaa for Javakaffens Vedkommende, noteredes ved Aarets Begyndelse til 47 Cents; den steg i Sommerens Løb med endel noksaa stærke, af Speculationen fremkaldte Svingninger op til 55, men kom snart efter ned igjen til 49, paa hvilken Høide den vedvarende holdt sig lige til Aarets Slut.

Prisforskjellen mellem Java- og Santoskaffe er som af Ovenstaaende fremgaar, betydelig tiltaget; da Terminmarkedet aabnedes i 1884 regnedes, at Javakaffe høist vilde kunne holde sig $1\frac{1}{2}$ à 2 Cents over Santospriserne, i Slutten af 1890 er Forskjellen 9 Cents; det forventes dog, at endel af denne Prisforskjel atter vil bortfalde, naar den nye Høst (1891), hvormod gode Efterretninger hidtil er indløbne, udfalder meget rigelig.

Den mislykkede Javahøst har havt det heldige ved sig, at den har tvunget den første Haands Handel til langt mere end ellers at beskæftige sig med andre Kaffesorter; det nederlandske Marked er derved blevet mindre ensidigt, og har vundet i Betydning. Da man i 1891 vil kunne regne paa større Tilførsler end i de sidste 3 Aar er det sandsynligt, at Forraadene i Aarets Løb vil kunne forsyne sig godt og imødesees en Nedgang i Prisernes Løb, om denne imidlertid bliver af nogen Betydning, derom er Meningerne delte og vil for største Delen bero paa Høsternes Udfald i samtlige kaffeproducerende Lande.

The. Tilførselen af Java-The, der i 1889 havde taget et noksaa betydeligt Opsving, har i det henrundne Aar været af mindre Omfang; den

har bestaaet af 30 700 Kvartkasser, mod 33 500 i 1889. Derimod har Importen af andre Thesorter især Britisk-indisk- og Ceylonthe, været betydelig større end i de næstforegaaende Aar. Store Prisfluktuationer har ei fundet Sted, Noteringerne for Java-Pecco holdt sig som i 1889 mellem 40 og 60 Cents pr. $\frac{1}{2}$ KG.

Ris. Handelen i denne Vare har i 1890 været ret livlig og idetheletaget givet godt Udbytte. Tilførselen fra Java var noget større end i 1889 og Priserne har langsomt men jevnt kunnet forbedre sig. I Slutten af 1890 noteredes for de mest eftersøgte Sorter: „Java Taffel“ fl 11, og Blank Java fl 8 mod i 1889 henholdsvis fl 9 og fl $6\frac{1}{2}$. Omtrent Alt, som tilførtes, blev solgt til Rismøllerne, da Priserne var for høje til at tillade Re-export. Tilførselen af paa Java skillet Ris holdt sig omtrent paa samme Høide som i 1889.

Sukker. I Modsætning til det næstforegaaende Aar, der som i den forrige Aarsberetning omtalt, havde været Vidne til en kjæmpemæssig, men lykkeligt i sidste Øieblik mislykket Spekulation, har Aaret 1890 kun seet et roligt Prisforløb paa Sukkermarkederne. I Januar noteredes Bedrodsukker fl $14\frac{1}{4}$, i September fl $17\frac{1}{4}$, i December fl 15, den største Prisforskjel i Aarets Løb altsaa fl 3, mod fl 18 (fra fl 14 til fl $32\frac{1}{8}$) i 1889. Java Sukker No. 15 & 16 noteredes paa Varens Hovedmarked London i Januar 15 sh., i Juni 14 sh. 6 d, i September 15 sh. 9 d og ved Aarets Slut 15 sh.

En for Sukkerhandelen betydningsfuld Begivenhed er den i de forenede Stater i Høst 1890 ikrafttraadte Afskaffelse af Indførselstolden paa alt uraffineret Sukker, der ei overskrider No. 16 af den hollandske Sukkerstandard. Man forventer at denne Toldafskaffelse skal medføre en betydelig Tiltagen af Sukkerforbruget i de forenede Stater, der hidtil kun har været anslaaet til 22 Kg. pr. Person pr. Aar; kan Forbruget faaes op til Gjennemsnitsziffret for England 30 Kg. betyder dette en Forøgelse af Forbruget med 500 000 Tons eller $\frac{1}{12}$ af den aarlige Verdensproduktion.

Tobak. Det henrundne Aar har for denne vigtige Handelsartikel atter været et gyldent Aar, isærdeleshed for Sumatratobakken. Efterspørgselen for denne Sort, der i de senere Aar overalt er bleven anerkjendt at være den allerbedste for Cigardækblad, har saagodtsom uafbrudt været livlig i 1890. Medens det i 1889 maatte berettes, at Varens Beskaffenhed seet under Et ei længere vidnede om den af Plantørerne tidligere viste store Omsorg for behørig Fermentation, Forpakning etc., er det glædelig denne Gang at kunde melde, at heri atter er indtraadt god Forbedring for flere Plantagers Vedkommende. Af den i 1890 tilførte 1889's Sumatra Høst, der har været 184 000 Baller eller 1 700 Baller større end dens Forgjænger, anførtes 161 500 Baller til Nederlandene, 20 000 til Bremen og Resten til London. Værdien af den hele Høst har været $40\frac{1}{2}$ Mill. Gulden, hyoraf $36\frac{1}{2}$ Mill. falder paa de til Nederlandene og 4 Mill. paa de til andre europæiske Havne afskibede Varer, mod $35\frac{1}{2}$ Mill. i 1889. I Gjennemsnit har $144\frac{3}{4}$ Cents pr. $\frac{1}{2}$ Kg. kunnet betinges, mod $127\frac{3}{4}$ Cents i 1889. For Varens Fremtid vil de for kort Tid siden i de forenede Stater vedtagne nye (Mac-Kinley) Toldsatser neppe have nogen stor Betydning, selv for de Sorter, der paa Sumatra særlig produceres for det amerikanske Marked og ei ønskes i Europa. Som allerede anført under Handelsoversigten i Almindelighed, tror man imidlertid i den Grad at kunne være sikker paa Sumatratobakkens Uundværlighed som Cigardækblad, at man, uagtet den nye Indførselstold af § 2 pr. ₤ maa kaldes overmaade høi, dog

ikke anser den for at være prohibitiv. Den af de amerikanske Kjøbere i 1890 viste Holdning, da de faste Dampskibslinier paa Nordamerika maatte sætte Extrabaade i Farten for at kunne befordre den til de forenede Stater solgte Tobak, der ønskedes indført inden de nye Toldsatser traadte i Virksomhed, har givet tydelig Vidnesbyrd om, hvor uundværlig Sumatratobakken er der i Landet.

Kvaliteten har over det hele taget som allerede sagt været bedre end i 1888, baade hvad Varens Lethed og Farve angaar.

Med Java Tobakken har det ligeledes været heldigere stillet end i 1889, ikke med Hensyn til Høstens Mængde, der holdt sig omtrent 28 000 Baller under Forraarets Høst, men med Hensyn til Varens Kvalitet; i Gjennemsnit har 31 Cents kunnet betinges mod i 1889 27 Cents.

Hele Høsten udgjorde 141 000 Baller og repræsenterede en Værdi af $7\frac{1}{2}$ Mill. Gulden.

Foruden ovennævnte tvende Tobaksorter tilførtes de nederlandske Markeder fra Landets ostindiske Kolonier 3 400 Baller Bornes Tobak, mod i 1889 1 200 Baller, 800 Baller Celebes og 650 Baller Batjan Tobak. Førstnævnte Sorter, der for et Par Aar siden for første Gang indførtes her til Landet og hvorom gode Forhaabninger næredes, har ei kunnet haandhæve den først opnaaede Position; Gjennemsnitsprisen har kun været $85\frac{1}{4}$ Cents mod i 1889 119 Cents. Skjødsløs Behandling paa Plantagerne skal for største Delen være Skyld i dette utilfredsstillende Resultat.

Tobakken fra Celebes viste sig af god Kvalitet og egnet til Cigardækblad; fra Øen Batjan var den ei mere end middelmaadig; Gjennemsnitsprisen henholdsvis 63 og 58 Cents.

Cacao. Man bliver i de sidste Aar saa ofte og saa indtrængende paamindet om denne Artikel, at den synes at maatte finde en Plads blandt de for Holland vigtige Handelsvarer, der bliver omtalt i Konsulatets Aarsberetninger. Der tilførtes i det hele 3 161 Baller surinamske (vestindiske) Cacaobønner, 2 739 Baller fra Java og 2 386 Baller fra andre Lande; blandt disse Sidste indtager Importen af Guayquil en fremragende Plads. Priserne er i Sommerens Løb gaaet noget ned, men har snart kunnet gjenvinde sin forrige Stilling, 35 å 37 Cents for surinamske Bønner.

En vigtig Artikel bliver mere og mere Cacaobutter, hvorover det over hele Verdenen kjendte Firma C. J. van Houten Zoon hver Maaned holder offentlig Auktion. I 1884 solgtes paa denne Maade 192 000 Kg., i 1887 315 000 Kg. og i 1890 718 000 Kg. Prisen har i det henrundne Aar varieret mellem 64 og 82 Cents pr. $\frac{1}{2}$ Kg. De andre Fabrikers Produktion tiltager ligeledes, dog sælger de fleste sin Cacaobutter direkte til Udlandet og Opgave over Afsetningens Omfang haves derfor ikke.

Fondshandelen og Pengemarkedet. Fondsbørsen og Penge-markedet har i det henrundne Aar gaaet igjennem alleslags Phaser. Det mest karakteristiske har dog vel været, at mangt og meget har havt ganske andre Følger end man paa Grund af Erfaringen fra tidligere Aar mente at kunne vente. I første Række paa det politiske Terræn. Hvilken Bekymring fremkaldtes f. Ex. ikke i Marts Maaned ved Fyrst Bismarcks Fratræden som tysk Rigskansler og hvor gunstig har ikke de gjensidige Forhold, de europæiske Stormagter imellem, gestaltet sig. For Fondsbørsen var dette af særdeles stor Vigtighed, thi deri laa Grunden til Statspapirernes høje Kurser, som senere om Aaret, da alleslags Vanskeligheder kom for Dagen med Hensyn til de mere speculative Værdipapirer, for mangan En har været Ankeret, der har gjort det muligt at ride Stormen af.

Medens Freden vedvarede i Politiken, kom det imidlertid ofte til Sammenstød og Brud paa det økonomiske Terræn. Som saadan maa ansees de store Arbeidsindstillinger i England og dets australiske Kolonier, hvis Følger trykker tungt paa alle de i denne Strid mellem Kapital og Arbejde forviklede Partier, saavel som den i den saakaldte Mc. Kinley-Lov nedlagte mod Europa rettede Krigserklæring fra Protectionisterne og endel med en fanatisk Udstængningsaand besjælede Politikledere i de forenede Stater. Nederlaget fulgte snart: Handelsbalancen voldsomt forstyrret, Creditvæsenet rystet i sine sikreste Fnudamenter og et Antal Slagtoffre hors-de-combat, det var i Amerika den allerførste Følge af en Forholdsregel, til hvis Gjennemførelse havde været knyttet saa mange høittravende Løfter og Forhaabninger. For Verdenshandelen ligger et stor Besvær i denne for Tiden i Amerika befulgte Handelspolitik. Den tvinger til mangfoldig Afregning i Guld og Sølv, hvor Ombytning af Varer ellers skulde have fundet Sted, og fordrer desforuden store Beløb i rede Penge for Tolderlæggelse. I dette Penge-spørgsmaal, eller rettere, i denne gjentagende Afvexling af Mangel paa tilstrækkeligt Pengeforraad og forholdsvis Overflod af Penge, som det henrundne Aar flere Gange har været Vidne til, ligger det vanskeligste Problem, som Fonds- og Pengebørserne har maattet forsøge at løse. Denne Penge-mangel optraadte desforuden meget uregelmæssig. I Lande med en stor national Rigdom, som Frankrige og Nederlandene, har den ei ladet sig føle saaledes som i de „nye Lande“; ei heller har den paa førstnævnte øvet et Tryk som paa det engelske Marked, der stedse bliver nødt til at optræde som Midler med sit store Creditvæsen og sin Guldbeholdning. Dog har den ei helt undladt at vise sin Virkning her. Den nederlandske Banks Guldforraad, der i de senere Aar ei har fluctueret meget og som Regel holdt sig mellem 60 og 70 Million Gylden, faldt ved Aarets Slut ned til 39 Millioner og nødvendiggjorde en Forhøjelse af den traditionel blevene $2\frac{1}{2}$ % Disconto til successive $4\frac{1}{2}$ %. Den Omstændighed, at Bortflydningen af den betydeligste Del af Bankens Guldforraad hændte under den store Crisis i London, synes at tyde hen til, at de nederlandske Børsers Andel i de syd-amerikanske Laan, der som bekendt har fremkaldt Londoner Crisen, ei kan have været ringe. Ligesom i England er der paa Speculationens Terræn bleven lidt store Tab i det henrundne Aar, foruden i de allerede nævnte sydamerikanske Papirer, ogsaa i endel industrielle- og indiske Kultur-Foretagender, sydafrikanske Miner og amerikanske Jernbaner. Likvidationen af den allerede i Generalkonsulatets sidste Aarsberetninger omtalte Luleå-Ofoten Jernbanesag, der, hvor høist ufortjent og urimelig dette end er, dog i mange Folks Øie har skadet vore Hjemlandes Credit, kom ikke til Afslutning i 1890; Kursen paa Selskabets 5 % Obligationer, der i Januar 1889 endnu holdt sig paa 61 % og i December s. A. var kommet ned til 21 %, faldt i 1890 endnu lavere til 8 %.

Kursen paa de nederlandske Statspapirer er i Aarets Løb gaaet noget tilbage. De saakaldte „Integralen“ ($2\frac{1}{2}$ %s Certificater) har holdt sig mellem $83\frac{1}{4}$ som høieste og $78\frac{1}{4}$ som laveste Kurs, de 3 % mellem $97\frac{1}{2}$ og $92\frac{1}{8}$, de $3\frac{1}{2}$ % mellem $102\frac{3}{8}$ og 100. De laveste Noteringer forekom i December, de høieste i Slutningen af Januar Maaned.

Norske og svenske Statspapirer blev som stedse kun sjældent forhandlede paa den herværende Børs; de faa Gange, Omsætning fandt Sted noteredes følgende Kurser:

Norske Statsobligationer.		Laveste Kurs.	Høieste Kurs.
Aar 1886	3½ % Laan	100	100
— 1888	3 % —	88	91
Svenske Statsobligationer.			
Aar 1875	4½ % Laan	97¾	102
— 1880	4 % —	104	104¾

Ved en Sammenligning med de paa andre Børser noterede Kurser bør det bæres i Erindring, at Obligationernes i tyske Rigsmark angivne nominelle Værdi omsættes i Gulden à 60 Cents hollandsk pr. Rigsmark, og at den siden den sidste Couponbetaling paaløbne Rente ikke er indbefattet i Kursen.

Privatdiscontoen fulgte Bankens Disconto og noteredes ved Aarets Slut 2 % højere end ved dets Anfang; den holdt sig de første 6 Maaneder omtrent uforandret mellem 2½ og 3 %, men steg saa derefter successive til 5 % i December Maaned.

Fiskeri. Sildefisket i Nordsøen har i 1890 givet rigt Udbytte. Den totale Fangst beløber sig til i runde Tal 425 700 Tønder mod omtrent 407 000 Tønder i 1889 og 346 600 Tønder i 1888.

Fiskesæsonen begyndte meget tidlig, saa den største Del af Flaaden allerede var tilbage fra dens første Reise den 22de Juli, noget som ellers hænder meget sjældent. Den første Del af Sæsonen til Begyndelsen af September var særdeles heldig, saavel med Hensyn til Fiskemængden som med Veiret, September var imidlertid meget stormfuld. Fra de første Octoberdage begyndte atter en ny rig Periode, der varede lige til Aarets Slut. Prisen holdt omtrent Skridt med den tilførte Fiskemængde, men var dog betydelig højere end i 1889, den var lavest i Juli—August. fl 10.10 à fl 12, og gik senere langsomt men jevnt opad til den i November var kommen op til fl 16.50; i 1889 fluctuerede Noteringerne mellem fl 10.10 og fl 14.10. Saagodtsom samtlige Rhederier har i 1890 gjort gode Forretninger. Man venter, at Fiskeflaaden ivinter ved Indkjøb og Nybygning skal blive betydelig forøget. Efterspørgselen efter hollandsk Sild tiltager stadig, som vist for største Delen maa tilskrives, at man i de nu ovenstaaende mavre Aar lærte at bruge langt større Omhu ved Tilberedningen og Forpakningen.

Kolje-, Skrei- og Torskfiskerierne, samt Fisket af Flyndre, Pigvar, Tunger og andre finere Fiskesorter har ikke givet stort Udbytte; især med det sidstnævnte Fiskeri (Trawlfisket) gaar det stadig tilbage. Uagtet der som Regel kan betinges forholdsvis meget høje Priser for hvad som tilføres, er Fangsten saa knap, at Resultatet er ulønnende. Især Tunger forekommer næsten ikke mere paa den hollandske Kyst.

Landbruget. Høsten af Jordbrugets Produkter, med Undtagelse af Høavlen, har idetheletaget ikke været saa gunstig i 1890 som i det næstforegaaende Aar, hovedsagelig paa Gruad af den kolde og fugtige Sommer, og Natfrosterne i Juni og Juli. Det samme har været Tilfældet med Havevæxt og Frugtavl, men da Priserne paa de fleste Landbrugsartikler har holdt sig højere, end i de sidst foregaaende Aar, er Aarets Resultater dog bleven noksaa tilfredsstillende.

Om Fædriften hører man kun gode Beretninger. Med Undtagelse af ét enkelt Tilfælde af smitsom Mule- og Kløvesyge, der forekom i Landets sydligste Provinds Limburg, tæt ved den belgiske Grændse, har man her i Landet været sparet for Fæsygdomme af nogen Betydning. Idetheletaget kan det siges, at Sundhedstilstanden blandt Fæet, med Undtagelse af Svinene, har været særdeles god i 1890. Den farlige Svinetyphus, som i de to næstforegaaende Aar har forvoldt Landet betydelige Tab, er stærkt aftaget, men skal dog endnu vise sig hist og her, ligesaa Droes blandt Heste.

Galskab blandt Hundene forekom atter i noksaa betydelig Udstrækning.

Den nederlandske Toldtarif har i 1890 ikke undergaaet nogen Forandring.

Thv. Egidius.

Bryssel.

Der ankom hertil fra Norge 5 norske Skibe dr. 593 Tons, hvoraf med Ladning 1 dr. 197 Tons. Disse afgik til fremmede Havne, deraf med Ladning 4 dr. 396 Tons. Fragt for Indgaaende fr. 4 000, for Udgaaende fr. 23 500.

Skibsfarten blev i Vinter standset paa Grund af Vinterens Strengthed. Kanalen var bedækket med Is næsten i to Maaneder, hvilket hidtil ikke har havt noget Sidestykke. Paa Grund heraf har Landbrugerne lidt betydelige Tab; meget Hvede og endog Rug er ødelagt af Kulden og man maa saa paany Vaarhvede og Havre for at erstatte den tabte Sæd.

G. Brugmann.

Mexico.

Til Vicekonsulatet i Tampico ankom 4 norske Dampskibe fra de forenede Stater.

Merida og Progreso (Vicekonsulens Indberetning). Fra fremmede Lande ankom 32 norske Skibe dr. 15 715 Tons, hvoraf 4 dr. 1 705 Tons afgik i Ballast. Resten med Ladning. Af svenske Skibe ankom 6 dr. 1 868 T. Erlagte Konsulatafgifter \$ 196.78.

Medens der i Rapporten for 1889 omtaltes, at Handelen i det Hele var gaaet frem, paa Grund af høiere Priser paa Exportartikler, har i 1890 et stort Tilbageslag vist sig i alle Handelsbrancher, og skjøndt Udførselen af Hamp er tiltaget formedelst faldende Priser, viser Værdien af Indtægten af denne Næringskilde en stor Nedgang. Udførselen af Sisal Hamp, den eneste betydelige Artikel, viser følgende Tal:

i 1889	71 531	Baller til Værdi	ø 2 422 146
- 1890	76 668	— - —	- 1 569 458

Indførselen har været betydelig mindre paa Grund af Handelens almindelige Stilstand, og hidtil kan der ikke opgives nogen direkte Import fra de forenede Riger.

Antallet af norske og svenske Skibe anløbende Havnen er meget tiltaget, og paa Grund af de norske Dampskibes i Almindelighed ringe Dybgaaende er de meget efterspurgt til Transport af Hamp, da Ladning kan finde Sted ved Kaien i meget kort Tid.

Yucatan gaar fremdeles meget hurtig frem, grundet paa Indbyggernes i det Hele taget arbeidsomme og omsigtsfulde Karakter og den vedvarende Fred og Ro, der hersker i hele Republiken.

Arthur Peirce.

V. Consul.

Fiume.

Der ankom fra fremmede Steder 11 norske Dampskibe dr. 4 688 Tons i Ballast, og 1 dr. 339 Tons med Ladning. Det sidstnævnte afgik i Ballast, de andre med Ladning til fremmede Steder. Bruttofragt Kr. 55 600. Læsteafgifter Kr. 288.11.

Ingen svenske Skibe ankom.

De ovennævnte 11 Dampskibe ankom fra Triest og Italien i Ballast og afgik med Trælast til meget lave Fragter til Frankrige og Italien. Det store Trælastoplæg paa den nye Esplanade er altid forsynet med alle Slags Trævarer og forbundet med Jernbanestationen ved et Spor, som gaar tvers igjennem Byen.

Udførselen af Korn var meget stor i 2det Halvaar, Byg, Raps, Hvede og Mel til England, Hvede og Mel til Brasilien, Svedsker til Amerika, Vin til Frankrig og Amerika.

Frihavnen vil ophøre iaar ved Midten af Juli. De fleste store Magaziner, Pakhuse og en stor Elevator, alt efter nyeste Konstruktion, vil snart være færdige. Den store Havn vil ogsaa komme istand snarest muligt, og Handelsministeriet forlænger Esplanaden til Træoplaget og Havnearbejderne for denne Vare.

A. F. Luppis.

Piræus.

Fra fremmede Steder ankom 29 norske Skibe dr. 11 819 Tons (hvoraf 1 Seilskib dr. 99 Tons), heraf med Ladning 14 dr. 6 794 Tons. Til fremmede Steder afgik i Ballast 14 dr. 6 881 T., Resten med Ladning. Oppebaarne Konsulatafgifter af norske Skibe ved Hovedstationen Kr. 156.69, ved Vicekonsulsstationerne 471.47, hvoraf tilfaldt Konsulskassen 235.73. Af svenske Skibe ved H. Kr. 50.16, ved V. 115.88, hvoraf tilfaldt Konsulskassen 57.94. Ialt tilfaldt Konsulskassen Kr. 500 52.

Af svenske Skibe ankom 4 dr. 2 455 Tons.

Trælast. Det glæder mig at kunne meddele, at mine Bestræbelser er kronet med Held, idet Importen af Trælast fra de forenede Riger til Grækenland er ordnet og har et udmærket Renomé især for Planker, som derfor er bleven meget søgt til Gulve. Andet Træ som sendtes fra Sverige var tildels raat ved Ankomst til Grækenland og led under Klimatets Virkninger, hvorfor adskillige Stykker har bøiet sig, hvilket afskrækker Kjøberne, der længe afslog at benytte sig deraf til Døre, Vinduer, etc.; først nylig har de begyndt at give Ordres, og da det resterende antagelig er blevet meget tørt, behøver man ikke nu at frygte for, at det skal slaa sig.

De mest eftersøgte Dimensioner er $1\frac{3}{4}\times 6$ & 9 for Døre og Vinduer, og $1\frac{1}{4}\times 5$ & 6 for Gulve. Bjælker er meget lidet efterspurgt for Tiden, men jeg haaber senere at kunne faa dem i Brug.

Det glæder mig ogsaa at kunne berette, at jeg i Aarets Løb har kunnet indføre Trævarer fra de forenede Riger i flere Provindser. Ved Hjælp af den fungerende Vicekonsul i Calamata har jeg der kunnet placere flere Partier. Til Døre og Vinduer pleier man at benytte $1\frac{1}{2}\times 9$ Planker, der kaldes Archangel Træ, og som indføres fra Marseille. Jeg tror at deriblandt ogsaa er Træ fra de forenede Riger.

M. N. Rodocanachi.

Indhold: **Amsterdam** Side 53. — **Breslau** Side 48. — **Brüssel** Side 70. — **Fiume** Side 71. — **Lübeck** Side 41. — **Livorno** Side 50. — **Mexico** Side 70. — **Piræus** Side 72. — **Rangoon (Birma)** Side 52 — **Victoria (Br. Columbia)** Side 47.

Beretninger om Handel og Skibsfart.

Uddrag af Aarsberetninger fra de forenede Rigers Konsuler
for 1890 m. M.,

No. 5.

udgivet ved Departementet for det Indre.

1891.

I Kommission hos H. Aschehoug & Co. Subskriptionspris 2 Kroner Aaret
og for Udenbysboende Porto 20 Øre.

Washington.

Norske Fartøier.	Med Ladning		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter £
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Vicekonsuls- stationerne	1	871	7	5 561	8	6 432	-	-	300
” andre Lande til Vice- konsulsstationerne . . .	363	200 455	564	393 834	927	594 289	-	-	98 324
Ialt	364	201 326	571	399 395	935	600 721	323	183 877	98 624
II. Afgaaede.									
Til Norge fra Vicekonsuls- stationerne	8	4 761	-	-	8	4 761	-	-	8 343
” Sverige fra Vicekon- sulsstationerne	7	3 089	-	-	7	3 089	-	-	9 650
” andre Lande fra Vice- konsulsstationerne . . .	697	467 130	240	126 048	919	593 178	-	-	821 558
Ialt	694	474 980	240	126 048	964	601 028	322	184 387	839 551

For at reparere eller for Ordre anløb 3 Skibe dr. 1 868 Tons.

Af svenske Skibe ankom 105 dr. 67 499 Tons.

Fra norske Skibe rømte 176 norske, 18 svenske og 103 Fremmede,
ialt 297 Mand.

Erlagte Konsulatafgifter ved Vicekonsulaterne af norske Fartøier §
9 505.93, af svenske § 955.85, ialt § 10 461.78, hvoraf tilfaldt Konsulskassen
£ 5 230.89. Expeditionsafgifter, norske ved Hovedstationen § 40.

Aarsberetning dateret 25 Februar 1891.

Det forgangne Aar udmærkede sig ved stor Livlighed i Handel og
Varetransport, og Værdien af Omsætningerne var højere end under noget
foregaaende Aar. Paa Forsommeren vare saagodtsom alle Børsnoteringer i
stadigt Stigende, men allerede i August Maaned begyndte der at vise sig

Knaphed for Penge, og Krisen kom til Udbrud i November, da flere større Huse falleder samtidig med de i London opstaaede Forviklinger paa Penge-markedet. En af Aarets mærkeligste Forteelsler paa Forretningens Omraade var de heftige Spekulationer, hvortil Kongressens Behandling af Sølvmyntningen eller Sølvindkjøbet gav Anledning; den almindelige Omsætning og den industrielle Foretagsomhed tog samtidigt et uventet Opsving, men Tilbagevirkningen indtraadte snart, dels paa Grund af det store Forbrug af Kapital, dels paa Grund af Begivenhederne i London, der havde til direkte Følge, at derværende Værdipapirer i stort Antal tilbagesendtes til de forenede Stater; hertil kom, at Hvede-, Byg- og Maishøsten var forholdsvis ringe; endelig foraarsagede Kongressens Forhandlinger i Toldspørgsmaalet megen Usikkerhed inden Handelsverdenen; den nye Tarif traadte i Kraft først den 6 Oktober, og tillige de sidste Dage var adskillige vigtige Toldsatser endnu uafgjorte; Bankerne, som havde udtømt sine Resurcer under det første Halvaar, havde vanskeligt for at staa imod, da Reaktionen indtraadte paa Høsten og da de fleste Værdipapirer faldt i Kurs. Regjeringen søgte at bringe Pengemarkedet Hjælp, men en almindelig Krise afværgedes alene ved de større Bankers Sammenslutning og Overenskomst om at udgive og modtage saakaldte „clearing house“ Certifikater. Begivenhederne bare idetheletaget Vidnesbyrd om Bankvæsenets utilfredsstillende Ordning. Fallitterne under Aarets første ni Maaneder havde at opvise et samlet Passivum af 100 Millioner Dollars mod 105 Mill. i de samme Maaneder af 1889; under Aarets sidste Maaneder var Beløbet 89 Millioner mod 44 i det foregaaende Aar. Bankklareringerne, som i det hele Land opgik til 56 Milliarder i 1889, beløb sig i 1890 til 60 Milliarder. Diskontopræmien for 60 Dages prima Vexler var i Begyndelsen af Aaret $5\frac{3}{4}$ à $6\frac{1}{2}$, men gik paa Efterhøsten op til $6\frac{1}{2}$ à $7\frac{1}{2}$ %; saakaldte Anfordringslaan, „call loans“, noteredes den 1 Januar $4\frac{1}{2}$ à 5, den 1 April 4 à 6, den 1 Juli 3 à 8, den 1 Oktober 2 à 4, og vare ved Aarets Udgang $2\frac{1}{2}$ à 3. For Sterling betaltes i Begyndelsen af Aaret 4.80, senere 4.85 og ved Slutningen af Aaret atter 4.80 à $80\frac{1}{2}$. Handelsbalancen var nemlig til de forenede Staters Fordel i Begyndelsen af Aaret paa Grund af den stærke Skibning af Kornvarer; da senere Importen tiltog, blandt andet paa Grund af de ventede Toldforpligtelser, vendtes Forholdet om og 8 Millioner i Guld exporteredes; i December indførtes dog igjen Guld for 5 Millioner.

Som Exempel paa Jernbaneværdiernes stærke Falden mellem Juli og December kan anføres, at New York Central gik ned fra 108 til $101\frac{1}{2}$, Erie fra $26\frac{1}{2}$ til $18\frac{7}{8}$, Lake Shore & Mich. fra 110 til $106\frac{1}{8}$, Mich. Central fra 98 til 91, Chicago Rock Isl. & Pac. fra 92 til $70\frac{1}{2}$, Ill. Central fra 117 til 97, Chicago & Northw. fra 111 til 105, Chicago Milw. fra 74 til $51\frac{3}{8}$, Del. Lock. & Western fra 145 til 131, Central of N. J. fra 123 til 105.

Jernpriserne faldt samtidigt, saaledes som det nedenfor vil paavises; derimod steg, som det ogsaa vil sees, Kornpriserne.

Ny Jernbanebygning foregik under disse Forhold selvfølgelig næsten kun i Aarets første Halvdel; men den da byggede Milelængde, 6 081, var dog 900 Mil betydeligere end i 1889. De nye Stater i Vesten, Montana og Washington, Nebraska og Colorado anlagde henholdsvis 421, 341, 218 og 211 Mil; men ogsaa de ældre Stater i Østen og Syden byggede nye Baner, f. Ex. Pennsylvanien 253 Mil, Georgia 375, Nord Carolina 309, Virginien 228.

Ved Aarets Begyndelse var Markedet endnu overfyldt med Kornvarer efter den rige Høst i 1889. Priserne vare som Følge heraf trykkede, og Hvede noteredes for Udførsel 85 Cents pr. bushel, Majs 37. Da Aarets Høst senere viste sig at give et forholdsvis daarligt Udbytte, aftog Exporten og Priserne steg til henholdsvis 105 $\frac{3}{4}$ og 59 i December. Aarets Udbytte anslaaes for Hvede til 402 Mill. bushels mod 490 i 1889, for Byg til 536 mod 751 Mill. i 1889, og for Mais til 1568 Mill. mod 2112 i 1889. Bomuldshøsten var derimod betydeligere end under nogetsomhelst foregaaende Aar, og Prisen, som i Januar noteredes 10 $\frac{1}{4}$ og i Juli 12, faldt i December til 9 $\frac{1}{4}$ pr. $\mathcal{B}$.

Følgende Oversigt viser det aarlige Udbytte af Hvede-, Mais-, Byg- og Bomuldshøsten fra 1876 af:

	Hvede. bushel.	Mais. bushel.	Byg. bushel.	Bomuld. Baller.
1876	289 Mill.	1 284 Mill.	321 Mill.	4 485 000
1877	364 —	1 343 —	406 —	4 811 000
1878	420 —	1 388 —	414 —	5 074 000
1879	459 —	1 755 —	408 —	5 757 000
1880	499 —	1 717 —	418 —	6 589 000
1881	383 —	1 195 —	416 —	5 435 000
1882	504 —	1 617 —	488 —	6 992 000
1883	421 —	1 551 —	571 —	5 714 000
1884	512 —	1 796 —	584 —	5 669 000
1885	357 —	1 936 —	629 —	6 550 000
1886	457 —	1 665 —	624 —	6 514 000
1887	456 —	1 456 —	660 —	7 017 000
1888	415 —	1 998 —	702 —	6 935 000
1889	490 —	2 112 —	751 —	7 314 000
1890	402 —	1 568 —	536 —	8 000 000

Middelpriserne for Kornvarer vare inden de forskjellige Stater selvfølgelig langt højere end under det foregaaende Aar; saaledes var Maisprisen 50 Cents pr. bushel mod 28.3 i 1889, Hvedepriisen 84 mod 69.8 og Bygprisen 42.2 mod 23 under forrige Aar. De ovenanførte Udskibningspriser ere naturligvis højere, da de ere noterede med Tillæg af Transportomkostninger til Havn paa Østkysten.

Efterspørgsel efter Jern var i Begyndelsen af Aaret overmaade livlig og indenlandsk Støbejern noteredes i Januar omkring $\mathcal{S}$ 20 pr. Ton, Staal-skinners $\mathcal{S}$ 35; Tilvirkningen forøgedes som Følge heraf og var under Aaret større end nogensinde forud, Priserne faldt nu hurtigt og vare i December $\mathcal{S}$ 17 à 18 for Støbejern og $\mathcal{S}$ 28.50 for Staalskinners Vedkommende. Den amerikanske Jern- og Staalforening har offentliggjort nedenstaaende statistiske Opgaver over Produktionen af Støbejern i de Forenede Stater under 1890:

Samlet Produktion af Støbejern (pig iron): Maine 1 200 Tons (à 2 000 $\mathcal{B}$), Mannachusetts 5 531, Connecticut 22 552, New York 369 381, New Jersey 177 788, Pensylvania 4 945 169, Maryland 165 559, Virginia 327 912, North Carolina 3 181, Georgia 32 687, Alabama 914 940, Texas 10 865, West Virginia 144 970, Kentucky 53 604, Tennessee 299 741, Ohio 1 389 170, Indiana 16 398, Illinois 785 239, Michigan 258 461, Wisconsin 246 237,

Missouri 100 550, Colorado 23 588, Oregon 12 305, tilsammen 10 307 028 Tons mod 8 516 079 Tons i 1889.

Produktionen af Trækulsjern (charcoal pig iron): Maine 1 200 Tons (à 2 000 H), Massachusetts 5 531, Connecticut 22 552, New York 17 948, Pennsylvania 18 278, Maryland 16 824, Virginia 7 023, North Carolina 2 604, Georgin 6 630, Alabama 110 352, Texas 10 865, Kentucky 3 747, Tennessee 54 012, Ohio 26 197, Michigan 258 461, Wisconsin 95 028, Missouri 33 965, Oregon 12 305, tilsammen 703 522 mod 644 300 Tons i 1889.

Det fremgaar af Ovenstaaende, at alt det Jern, som tilvirkes i Staterne Maine, Massachusetts, Connecticut, Texas og Oregon, er Trækulsjern; i alle disse Stater er dog Produktionen ubetydelig, især naar den sammenlignes med Tilvirkningen i Stater som Alabama, Michigan og Wisconsin.

Den 31te December forefandtes nedenstaaende Oplag af usolgt Støbejern: Ny England Staterne 11 572 Tons (à 2 000 H), New York 64 381, New Jersey 25 068, Pennsylvania 204 535, Maryland 1 637, Virginia, North Carolina, Georgia og Texas 28 707, Alabama 69 957, West Virginia 11 414, Kentucky 9 413, Tennessee 28 142, Ohio 116 608, Michigan og Indiana 56 452, Illinois og Wisconsin 19 504, Missouri og Colorado 29 434, Staterne ved det Stille Hav 5 168, tilsammen 681 992 Tons.

De Kvantiteter usolgt Trækulsjern, som forefandtes den 31te December vare: Ny England Staterne 11 572 Tons (à 2 000 H), New York 11 855, Pennsylvania 10 382, Maryland 1 492, Virginia, N. Carolina, Georgia og Texas 13 318, Alabama 19 943, Kentucky 2 054, Tennessee 15 485, Ohio 7 770, Michigan 55 037, Wisconsin 14 936, Missouri 7 376, Staterne ved det Stille Hav 5 168, tilsammen 176 388 Tons.

Med Hensyn til det benyttede Brændemateriale fordeler Aarets Produktion af Støbejern (pig iron) sig saaledes: Bituminøst Brændsel 7 154 725 Tons, Anthracitkul 2 448 781, Trækul 703 522, tilsammen 10 307 028 Tons.

Produktionen af Bessemer Støbejern (Bessemer pig iron) var i New York 199 124 Tons, New Jersey 72 476, Pennsylvania 2 637 864, Maryland 144 285, North Carolina 2 357, West Virginia 138 308, Ohio 551 107, Illinois 704 327, Michigan 1 285, Missouri 69 454, Wisconsin 41 464, Colorado 21 373, tilsammen 4 583 424 Tons.

Som den mærkeligste Omstændighed ved Jernproduktionen anføres, at 7 % deraf aldrig fik Form af Støbejern, men førtes i smeltet Tilstand direkte fra Smelteovnen til Staaltilvirkeren.

Den ovenanførte Kvantitet af tilvirket Støbejern under 1890, nemlig 10 307 000 Tons, opgives at være over en Million Tons højere end Storbritanniens Produktion under Aaret.

Fra en statistisk Haandbog hentes nedenstaaende sammenlignende Oversigt over Jordens Produktion af Jern og Staal under følgende Aaringer: Storbritannien i 1889 8 322 000 Tons Jern og 3 669 000 Tons Staal, de forenede Stater 8 516 179 og 3 385 732, Tydskland 4 524 000 og 2 046 000, Frankrig 1 722 000 og 529 000, Belgien 847 268 og 248 641, Østerrige-Ungarn 816 000 og 398 156, Rusland i 1887 532 000 og 222 000, Sverige i 1888 457 052 og 114 537, Spanien i 1888 232 000 og 28 600, Italien i 1887 12 265 og 73 000, andre Lande i 1889 100 000 Tons og 30 000 Tons.

Værdien af den samlede Import for 1890 anslaaes til 823 Mill. Doll. mod 770 i 1889. Exporten i 1890 anslaaes til en Værdi af 846 Mill. mod 814 Mill. i 1889. Den betydelige Tilvæxt i Importen hidrører for en Del fra den stærke Indførsel under Forsommeren af Varer, som i Tarifforslaget,

medens dette endnu var under Behandling i Kongressen, vare truede med en Forhøielse af Tolden.

De importerede Varemængder indførtes overland til en Værdi af 42 Mill. Doll., i amerikanske Dampskibe 71 Mill. Doll., i Do. Seilskibe 52, i fremmede Dampskibe 607, i Do. Seilskibe 51 Mill. Doll.

Udførselen foregik overland for Varer til Værdi af 29 Mill. Doll., i amerikanske Dampskibe 39 Mill. Doll., i Do. Seilskibe 35, i fremmede Dampskibe 651, i Do. Seilskibe 89 Mill. Doll.

Det vil af ovenstaaende sees, at det til en overveiende Del er den udenlandske Dampskibsflaade, som besørger Vareførselen mellem de forenede Stater og andre Lande. Det er af Hensyn til dette Faktum, at et Lovforslag, hvis Skjæbne paa den nu forsamlede Kongres endnu er uafgjort, men som støttes af det for Tiden raadende politiske Parti, henstiller at bevilge betydelige Subsidier for indenlandske Fartøier, der deltagte i Fragtfarten paa Udlandet.

De betydeligste Indførselsartikler vare: Kaffe til Værdi af 84 379 000 Doll., Sukker 94 480 000, Kemikalier 46 400 000, Tobak og Cigarer 22 580 000, Uldvarer 53 890 000, Uld 15 483 000, Silkevarer 41 085 000, Raasilke 19 814 000, Bomuldsvarer 32 912 000, Vline 10 061 000 Doll.

Hvad Jern- og Træimporten angaar, indeholde de officielle Lister følgende Opgaver: Af Jernerts indførtes 1 246 830 Tons til Værdi af 2 854 000 Doll., Takjern 134 955 Tons, 3 694 000 Doll., gammelt Jern 56 273 T., 840 000 Doll., Stangjern 53 835 000 $\text{\pounds}$, 1 002 000 Doll., Jern- eller Staal-skiner 124 157 000 T., 2 346 150 Doll., Knive til Værdi af 2 381 000 Doll., Ildvaaben 1 477 000 Doll., Maskiner 2 590 000 Doll.

Af uforarbejdet Træ indførtes til Værdi af 5 028 000 Doll., hugget og saget Tømmer 46 850, Bord og Planker 8 250 398, forarbejdede Trævarer 2 150 000, Træmasse 88 746 000 $\text{\pounds}$, 1 722 900 Doll.

Exporten af Jern og Træ angives saaledes: Træ og Trævarer udførtes til Værdi af 27 890 000 Doll., Jern og Jernvarer 27 000 100 Doll.

De vigtigste Exportartikler vare forøvrigt følgende: Af Mais udførtes 87 Mill. Bushels til en Værdi af 37 603 000 Doll.; i 1889 var Kvantiteten og Værdien 81 Mill. Bushels til Værdi af 35 962 000 Doll. Af Byg udførtes 12 207 000 Bush. til Værdi af 4 141 000 Doll., i 1889 udførtes der af denne Kornsort kun $2\frac{1}{2}$ Mill. Bush. vurderede til 774 000 Doll. Hvedeudførselen beløb sig til 49 Mill. Bush. til Værdi 42 Mill. Doll., mod 45 610 000 Bush. og $38\frac{1}{2}$ Mill. Doll. i 1889. Af Hvedemel udførtes desuden over 11 Mill. $\text{\pounds}$ til Værdi af 52 709 000 Doll. Værdien af Aarets samlede Export af de forskjellige Kornsorter var 141 602 000 Doll.

Af Bomuld udførtes der 5 034 656 Baller eller 2 505 239 000 $\text{\pounds}$ til Værdi af 254 275 000 Doll. De tilsvarende Ziffre for 1889 vare 5 411 788 Baller til Værdi af 266 650 000 Doll.

Mineralolier udførtes til Værdi af 52 270 000 Doll. mod 53 293 000 i 1889. Flæsk og andet tilberedt Svinekjød udførtes til Værdi af 87 090 000 Doll. mod 77 774 000 i 1889. Af Kvæg udførtes der 417 000 Stk. værdsatte til 33 297 000 Doll. Oxekjød exporteredes til en Værdi af 34 280 000 Doll. mod 27 645 000 i 1889. Tobak og Cigarer udførtes til Værdi af 25 160 000 Doll. mod 25 807 000 i 1889. Læder og Lædervarer udførtes for 12 275 000 Doll. mod 12 228 000 i 1889. Klædevarer udførtes for 11 113 000 Doll. mod 10 353 000 i 1889. Agerbrugsmaskiner eyporteredes til Værdi af 3 264 000 Doll. mod 4 246 000 i 1889. Af Stenkul udførtes der 2 075 000 Tons til Værdi af 7 277 000 Doll. mod

1 792 000 Tons for 6 419 000 Doll. i 1889. Fiskevarer udførtes til en Værdi af 4 895 000 Doll.; den væsentligste af de Poster, som gjøre op dette Beløb, er konserveret Lax, hvoraf Udførselsværdien var 1 900 000 Doll. Ost udførtes til Værdi af 8 130 000 Doll. og Smør for 3 228 000 Doll.

For de forskellige Næringsveies Vedkommende stille Udførselsværdierne sig saaledes: Agerbrugsprodukter 628 Mill. Doll., Fabriksprodukter 157, Skovprodukter 30, Bjergværksprodukter 21 og Fiskeriprodukter 6 Mill. Dollars.

Udførselen af Hvede foregik fornemmelig til: England 34 Mill. Bush., Værdi 29 Mill. Doll., Frankrig 53 Bush. og 4.5 Doll., andre europæiske Lande 6.9 Bush. og 6.2 Doll., Britisk Nordamerika 1.99 Bush. og 1.91 Doll., Sydamerika 0.91 Mill. Bush. og 0.79 Mill. Doll.

Af Hvedemel udførtes der til England 6 888 000 b. til Værdi af 32.3 Mill. Doll., Tydskland 10 000 b. og 0.04 Doll., andre europæiske Lande 657 000 b. og 3.1 Doll., Britisk Nordamerika 475 000 b. og 2.08 Doll., Vestindien 1 262 000 b. og 5.9 Doll., Asien og Oceanien 660 000 b. og 2.6 Mill. Doll.

Af Mais udførtes der til England 45 036 000 Bush. til Værdi af 19 474 000 Doll., Tydskland 11 519 000 Bush. og 5 054 000 Doll., Frankrig 4 892 000 Bush. og 2 000 000 Doll., andre europæiske Lande 14 954 000 Bush. og 6 507 000 Doll., Britisk Nordamerika 7 914 000 Bush. og 3 232 000 Doll.

Næsten alt det levende Kvæg udførtes ogsaa til England, nemlig 385 000 Stk. værdsatte til 31 364 000 Doll.; til andre Lande i Europa udførtes 18 900 Stk. Værdi 1 476 000 Doll.

Bomuldsudførselen fordeler sig saaledes paa de forskellige Lande: Raa Bomuld: England 2 910 000 Baller til en Værdi af \$ 148 400 000, Tydskland 924 000 Baller til en Værdi af \$ 45 800 000, Frankrig 444 000 Baller til en Værdi af \$ 22 030 000 og andre Lande i Europa 667 000 Baller til en Værdi af \$ 33 600 000.

Af Bomuldsvarer udførtes til England ialt 9 668 000 yards, for \$ 759 000, Tydskland 504 000 yards, for \$ 48 000, andre europæiske Lande 1 858 000 yards, for \$ 124 000, Mexiko 6 678 000 yards, for \$ 418 000, Centralamerika 7 586 000 yards, for \$ 459 000, Vestindien 16 223 000 yards, for \$ 1 278 000, Brasilien 9 269 000 yards, for \$ 743 000.

Af Træ og Trævarer udførtes der til England for \$ 7 640 000, Tydskland \$ 1 496 000, Frankrig \$ 716 000 og til andre Lande i Europa for \$ 3 366 000.

Af Agerbrugsredskaber udførtes der til England for \$ 417 000, Tydskland for \$ 266 000, Frankrig for \$ 321 000, andre europæiske Lande for \$ 314 000, Britisk Nordamerika \$ 127 000, Argentina for \$ 310 000, andre sydamerikanske Lande for \$ 476 000 og til Australien for \$ 552 000.

Saagodtsom den eneste Udførselsvare af nogen Betydning, for hvilken England ikke er de Forenede Staters vigtigste Kunde, er Parafinolie; Tydskland importerer deraf mere end England; under 1890 udførtes nemlig til Tydskland 159 Mill. Gallons, Værdi \$ 8 974 000, England 90 Mill. Gallons, Værdi \$ 6 985 000, Frankrig 12 Mill. Gallons, Værdi \$ 1 238 000 og andre europæiske Lande 142 Mill. Gallons, Værdi \$ 8 946 000.

Af ædle Metaller udførtes der under Aaret til et Beløb af 51 Mill. \$, medens Indførselen deraf opgik til 43 Mill., altsaa et Overskud af 8 Mill. for Exportens Vedkommende; i 1889 gik dette Overskud op til 60 Millioner.

Det beregnes officielt, at i sin Omsætning med Europa exportere de Forenede Stater for 234 Millioner Dollars mere end Beløbet af Importen. Det er i Særdeleshed Handelen paa England, som er fordelagtig; der udførtes nemlig for 447 Mill til England, medens Værdien af de derfra importerede Varer gik op til 186 Mill.; der var altsaa en Forskjel til Fordel for de Forenede Stater af det enorme Beløb af 261 Mill. Dollars.

Tydkernes Export hertil overgik derimod Importen med $\$$ 13 Mill.; Frankrig exporterede ogsaa Varer hertil med en Fordel for dets Handelsbalance af $\$$ 28 Mill. Til Belgien udførtes der Varer for 26 Mill., medens der indførtes derfra for 9 Mill.; Fordelen for Amerika er altsaa $\$$ 17 Mill.

Skibsfart.

I de Forenede Stater fandtes der i 1890 1 527 registrerede Skibe — det vil sige Skibe, som kunne gaa i udenrigsk Fart — med en Drægtighed af tilsammen 946 695 Tons; de tilsvarende Tal for 1889 vare 1 681 og 1 021 694. Den registrerede Tonnage er saaledes under Aaret paany gaaet noget tilbage. Af indrullerede Skibe — Kyst-, Kanal- og Flodskibe — fandtes 21 940 paa ialt 3 447 801 Tons.

Under Aaret er der bleven bygget 505 nye Seilskibe paa ialt 102 873 Tons, 410 Dampskibe paa ialt 159 045 T. og 40 Kanalbaade paa ialt 4 346 Tons.

Af de ind- og udførte Varer transporterendes der i 1858 i fremmede Skibe 213 Mill. Doll., i amerikanske Skibe for 510 Mill. Doll., (73.7 %) 1860 fr. 255, am. 507, (66.5 %) 1865 fr. 437, am. 167, (27.7 %) 1870 fr. 638, am. 352, (35.6 %) 1875 fr. 884, am. 314, (25.8 %) 1880 fr. 1 224, am. 258, (17.8 %) 1885 fr. 1 079, am. 194, (14.7 %) 1890 fr. 1 371, am. 202, (12.3 %).

De ovenanførte Aar ere Fiskalaar, som altsaa regnes fra 1 Juli til 30 Juni.

Antallet og Drægtigheden af ankomne Skibe i udenrigs Fart stiller sig paa følgende Maade for Fiskalaaret: amerikanske Seilskibe i 1890 3 338 dr. 1 394 665 Tons, Do. Dampskibe 2 096 dr. 2 009 914 T., indenlandske Skibe ialt 5 434 dr. 3 404 584. Udenlandske Seilskibe 6 959 dr. 3 071 111 T., Do. Dampskibe 5 814 dr. 8 889 909 T., udenlandske Skibe ialt 12 773 dr. 11 961 020, tilsammen ankom altsaa 18 207 dr. 15 365 604 T. mod i 1889 16 800 dr. 13 311 652 T.

Til Indsøhavnene ankom der i 1890 15 241 Fartøier af en Drægtighed af ialt 2 741 657 Tons.

Drægtigheden af de ankomne Fartøier fordeler sig paa nedenstaaende Maade for de vigtigste Søhavnes Vedkommende: New York 6 258 222 Tons, Philadelphia 1 410 640 T., Boston 1 404 828 T., San Francisco 1 030 538 T., New Orleans 1 019 522 T., Baltimore 845 239 T.

Antallet af de under sidstafvigte Aar ankomne norske Fartøier fordeler sig saaledes paa de forskellige Havne inden Distriktet: Apalashicola 9, Baltimore 24, Beaufort 7, Boston 117, Brunswick 49, Charleston 41, Darien 6, Fernandina 3, Galveston 23, Mobile 42, New Orleans 66, Newport News 3, Norfolk 5, Pascagoula 67, Pensacola 173, Philadelphia 143, Richmond 1, Savannah 102, Wilmington 54.

Den norske Skibsfart paa Distriktet har følgende Tal at opvise for de sidste 5 Aar. Ankomne Fartøier: 1886 727 dr. 428 052 Tons, 1887 708

dr. 438 643 T., 1888 632 dr. 385 393 T., 1889 765 dr. 476 968 T., 1890 935 dr. 600 721 T.

Fragtmarkedet er under Aarets Løb stadig bleven mere trykt. Fra Golfhavnene, hvor Fragterne i Begyndelsen af Aaret noteredes omkring £ 5 10 sh. for England og Kontinentet, samt § 20 for sydamerikanske Havne, angives de ved Aarets Udgang at have været £ 4. 5. 0. à £ 4. 7. 6. samt § 14.50 à 15. Fra atlantiske Havne noteredes $\frac{5}{16}$ d for Bomuld til Liverpool.

Emigration. I 1890 ankom til de forenede Stater 491 026 Emigranter mod 426 712 i 1889. Heraf vare fra Sverige og Norge 43 197 mod 42 419 i 1889; i 1888 ankom der fra de forenede Riger ialt 66 023 Emigranter. Den officielle Oversigt over Indvandringen i det forløbne Kalenderaar opfører Sverige og Norge under samme Rubrik; først senere paa Aaret udkomme detaljerede Opgaver over de forskellige Nationaliteter.

Under 1890 ankom der fra det britiske Rige 120 567 Emigranter, fra Tydskland 96 482, fra Østerrige Ungarn 63 095, fra Rusland 40 883, fra Italien 62 492, fra Danmark 9 953, fra Frankrig 6 684, fra Holland 4 414.

De Havne, hvor Emigranterne landede, vare: New York 398 396 Emigranter, Boston 30 971, Baltimore 29 125, Philadelphia 23 434, San Francisco 4 800, New Orleans 4 300.

Ifølge statistiske Opgaver fordeler den i Udlandet fødte Befolkning sig paa nedenstaaende Maade mellem de forskellige Nationaliteter: Fødte i Tydskland 1 966 742 Personer, Irland 1 854 571, England 745 978, Canada 717 157, Sverige og Norge 376 066, Skotland 170 136, Østerrige Ungarn 135 550, Frankrig 106 971, Schweitz 88 621, Rusland 84 279, Mexiko 68 399, Danmark 64 196, Holland 70 926, Italien 44 230, andre Lande 65 857; disse Opgaver hidhøre imidlertid fra ældre Folketællinger; naar Resultaterne af den, som i 1890 er foregaaet, foreligge i sin Helhed — og dette forventes paa Grund af det store Materiale først at kunne ske om flere Aar, vil Forholdet mellem de forskellige Nationaliteter formentlig vise sig at være et helt andet, især for de sidstnævnte Landes Vedkommende.

A dskilligt. Ifølge officielle Opgaver var Mynt- og Seddelcirkulationen 1 Januar 1891: Guldmynt 411 080 597 Doll., 1 Januar 1890 375 705 922 Doll., Sølvdollars 1891 67 547 023, 1890 61 402 501, Sølvskillemynt 1891 58 651 154, 1890 54 769 403, Guldcertifikater 1891 144 047 279, 1890 122 985 889, Sølvcertifikater 1891 308 289 463, 1890 282 949 073, Sølv „Treasury notes“ 1891 21 896 783, 1890 0, United States notes 1891 343 485 385, 1890 340 007 091, National bank notes 1891 173 938 259, 1890 192 730 050, tilsammen 1891 1 528 935 943 Doll., 1890 1 430 549 929.

Ovenstaaende viser altsaa den cirkulerende Mynt- og Seddelmasse; Nedenstaaende vil vise de befindtlige Kvantiteter samt den Del deraf, som befinder sig i Finantsdepartementets Kjældere:

Samlet Kvantum Guldmynt 637 301 201 Doll., opbevaret i Finantsdepartementet 226 220 604 Doll., Sølvdollars 387 981 005 og 320 433 982, Sølvskillemynt 77 638 844 og 18 987 690, Guldcertifikater 175 431 969 og 31 384 690, Sølvcertifikater 309 855 778 og 1 566 315, Sølv „Treasury notes“ 24 090 500 og 2 193 717, United States notes 246 681 016 og 3 195 631, National bank notes 177 287 846 og 3 349 587, tilsammen 2 136 208 159 Doll. og 607 332 286.

Som det vil sees, findes der her ikke mindre end 5 forskellige Arter Pengesedler; Pengevæsenets Ordning er nemlig udsat for hyppige Forandringer som Følge af de Bestræbelser, som gjøres af et mægtigt Parti for

definitivt at indføre den dobbelte Myntfod; et Lovforslag i denne Retning er antaget af Senatet i dets nuværende Session, men det er endnu uvist, hvorvidt det vil godkjendes af Repræsentanthuset paa denne Kongres og saaledes blive gjældende Lov.

Under det forløbne Aar er der foregaaet en Folketælling over det hele Land. Da talrige statistiske Opgaver samtidigt ere blevne samlede, kan man, naar det betydelige Materiale er bleven bearbejdet, imødesee særdeles interessante Oplysninger over de forenede Staters saavel økonomiske som sociale Forholde. Alene Indbyggerantallet er hidindtil bleven fuldstændigt opsummeret. Befolkningen udgjør 62 600 000, noget mindre end man havde formodet; man havde nemlig ventet, at den udgjorde 65 à 66 Millioner.

De største Stæder ere: New York med 1 513 501 Indvaanere, Chicago 1 098 000, Philadelphia 1 044 000, Brooklyn 806 000, St. Louis 460 000, Boston 446 000, Baltimore 434 000, San Francisco 297 000.

De betydeligste Stater ere: New York med 5 997 000 Indbyggere, Pennsylvania 5 258 000, Illinois 3 826 000, Ohio 3 672 000, Missouri 2 679 000, Massachusetts 2 238 000, Texas 2 235 000, Indiana 2 192 000, Michigan 2 093 000.

De mindst befolkede Stater Nevada med 45 700 Indbyggere, Wyoming med 60 700 og Idaho med 84 400.

De Beløb, som gennem dette Generalkonsulat under Aarets Løb ere blevne opkrævede og hjemsendte til Fordel for Nordmænd eller Svensker, udgjøre tilsammen Kr. 83 441.39, heraf sendtes til Norge Kr. 29 816.78, til Sverige Kr. 53 624.61.

Kontoret, hvis Adresse er 2 011 q St., holdes aabent fra 11 til 4.

A. Grip.

New York.

Skibsfarten 1890.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. £
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge	20	14 179	6	5 732	26	19 911	-	-	7 760
„ Sverige	2	2 048	-	-	2	2 048	-	-	750
„ andre Lande	295	157 376	54	40 012	349	197 388	-	-	103 826
Ialt	317	173 603	60	45 744	377	219 347	238	114 509	112 336
II. Afgaaede.									
Til Norge	10	6 822	-	-	10	6 822	6	-	7 344
„ Sverige	14	8 814	-	-	14	8 814	-	-	11 970
„ andre Lande	155	113 475	191	86 030	346	199 505	-	-	179 974
Ialt	179	129 111	191	86 030	370	215 141	234	112 651	199 288

Et norsk Dampskib indbjergedes og solgtes som Vrag for £ 22 000 Brutto.

For at reparere eller pr. Ordre ankom 4 Skibe dr. 2 996 Tons.

Af svenske Skibe ankom 8 dr. 6 412 Tons.

Erlagte Konsulatafgifter: af norske Fartøier £ 3 083.18, af svenske £ 90.18, ialt £ 3 173.36. Expeditionsgebyrer af norske Exp. £ 529.41, af svenske £ 374.47.

Aarsberetning dateret 21de Februar 1891.

Af 139 norske Seilskibe ankom 19 med Is og 1 med Træmasse og Brosten fra Norge, 2 med Stykgods, hovedsagelig Jern og Træmasse fra Sverige, 14 med Sukker fra Sydamerika og Vestindien, 11 med Huder fra Sydamerika, 13 med Stykgods, hovedsagelig bestaaende af Cement, Asphalt, Filler, Fosfat og Glasvarer og 3 med Jernmalm fra Europa, 5 med Cedertræ fra Cuba, 3 med Kaffe fra Sydamerika og Ostindien, og 18 med forskellige Ladninger bestaaende af Kridt, Cement, Filler, Linsæd, Hamp, Ben, Kul, Asphalt og tomme Tønder. I Ballast ankom 6 fra Norge, 8 fra Europa, 6 fra Sydafrika, 24 fra Sydamerika, 3 fra Barbados, 2 fra Boston og 1 fra Philadelphia.

Af 238 Dampskibe ankom 153 fra Cuba og 34 fra Jamaica med Frugt 13 fra Cuba og et fra Europa med Sukker, 5 fra Haiti med Logwood, 11 fra Centralamerika, 5 fra Nassau, Bahamaerne og 1 fra Europa med Stykgods af Gummi, Farvetræ, Sukker, Hamp, Kaffe og Frugt; 1 fra Prince Edwards Island med Poteter, 2 fra Sydamerika med Kaffe og 10 i Ballast fra For. Staters Havne.

Af 136 norske Seilskibe afgik 94 med Petroleum, deraf 7 til Christiania, 1 til Bergen og 1 til Christianssand, 4 til Stockholm og et hver til Norrköping, Gøteborg, Uddevalla, Malmø, Sødertelje, Helsingborg, Gefle og Luleå, 68 til det øvrige Europa, 4 til Australien og 2 til Ostindien; 36 med Stykgods, deraf 2 til Sverige med Sirup og Tobak, 11 til Sydamerika, 15 til Australien, 5 til Sydafrika; 2 afgik med Hvede til Oporto og 4 i Ballast til For. Staters Havne.

Af Dampskibene afgik 5 med Last til Europa og 42 med Stykgods til Vestindien og Centralamerika, de øvrige afgik i Ballast hovedsagelig til Cuba og Jamaica.

Af de svenske Fartøier ankom et fra Gefle med Stykgods, hovedsagelig Jern, 1 fra Shields med Petroleumsfade; 1 fra Stettin med Cement og Filler, 1 fra Pt. Elizabeth med Uld; de øvrige i Ballast fra Rio Grande do Sul, Pelotas og Liverpool. Herfra afgik 4 svenske Fartøier med Last af Petroleum, hvoraf 2 til Stockholm, 1 til Sundsvall og 1 til Kolding; 4 med Stykgods, hvoraf 3 til Rio Grande do Sul og 1 til Pt. Natal.

Følgende Fortegnelse viser de til New York fra fremmede Havne ankomne Skibe i 1890 i Sammenligning med de 3 foregaaende Aar:

Flag.	Dampsk.	Skib.	Bark-Sk.	Brig.	Skonnert.	Total.		
	1890.	1889.	1888.			1890.	1889.	1888.
Storbritanien . . .	1 572	125	280	133	659	2 769	2 651	2 498
For. Stater . . .	283	80	185	166	775	1 489	1 532	1 441
Tydskland . . .	391	51	55	4	-	501	437	435
Norge . . .	238	15	123	1	-	377	352	315
Italien . . .	21	3	148	11	-	183	152	152
Belgien . . .	95	4	1	-	-	100	80	88
Frankrige . . .	93	-	-	-	-	93	92	94
Holland . . .	75	3	6	-	1	85	78	78
Spanien . . .	55	8	6	-	-	69	77	78
Danmark . . .	27	-	1	2	-	30	30	36
Østerige . . .	-	-	26	-	-	26	38	27
Portugal . . .	11	-	10	-	-	21	20	15
Rusland . . .	8	2	1	-	-	11	4	2
Sverige . . .	-	1	4	2	1	8	20	20
Brasilien . . .	-	-	4	-	-	4	2	3
Argent. Republik . .	-	-	2	-	-	2	2	2
San Domingo . . .	-	-	-	2	1	3	1	4
Colombia . . .	1	-	-	-	-	1	1	2
Total i Aaret	1890 2 820	297	852	320	1 436	5 771	5 570	5 291
" " "	1889 2 540	378	971	329	1 350			
" " "	1888 2 360	352	1 055	359	1 184			

Fra Havne i de For. Stater ankom 13 918 Fartøier mod 13 491 i 1889.

Skibsfarten paa New York har i det forløbne Aar afgivet et høist misligt Resultat saavel for Dampskibe som Seilskibe, idet Fragtmarkedet i den allerstørste Del af Aaret har lidt under en altid tilstedeværende Overflod af ledig Dampskibs-tonnage, der hovedsagelig var Resultatet af de 2 sidste Aars Overbygning af Lastedampskibe, hvoraf et stort Antal søgte Beskæftigelse paa denne Side af Atlanterhavet — i Forbindelse med en Formindskelse i Omsætningen med La Plata Landene, som Følge af de finansielle Forviklinger der og tildels ogsaa en formindsket Udførsel af amerikanske Kornvarer.

Især har Seilskibene lidt under Trykket af den saaledes opstaaede skarpe Konkurrence, da Dampskibene har trængt sig ind paa de længere Farvande, som hidtil har været udelukkende forbeholdt Seilfarten, og fra hvilke de fortfarende antoges udelukkede paa Grund af de lange Afstande

og den derhen afskibede Klasse Fragtgods, som for en stor Del bestaar af Gjenstande af stort Omfang og forholdsvis ringe Værdi, der kræve den billigst mulige Transport. Saaledes befragtedes i Juli det engelske Dampskib „Prodano“, 1 624 Reg. Tons, til Australien med Stykgods à blot 5 % høiere Rate end de da noterede overordentlig lave Frægter for Seilskibe — og ligeledes i September det tyske Dampskib „Karlsruhe“ — 3 464 Reg. Tons; dette indtog Kul her for den hele Tour og gjorde Reisen direkte til Adelaide 45 Dage. Et Dampskib befragtedes ogsaa herfra til Vestkysten af Sydamerika, og da disse Forsøg ansees som ganske vellykkede, vil de utvivlsomt blive gjentagne i Fremtiden.

Ogsaa i Farten paa Central- og Sydamerika og Mexico har mange Dampskibe, deriblandt flere norske, afløst Seilskibene i Frugt-, Sukker- og Stykgodstransporteu. Cisterne-Damperne indskrænke sig heller ikke længere til Petroleumstransporten, idet 2 Cisternedampere af 1 000 Reg. Tons, tidligere anvendte i Petroleumstraden befragtedes i December forat føre Molasses „in Bulk“ fra Cuba til New York à 14 sh. Fragt pr. Brutto Ton, og da man heraf lover sig en temmelig stor Fragtbesparelse, vil det sandsynligvis, om Forsøget falder heldigt ud, ikke vare længe før Seilskibene vil blive fortrængte ogsaa fra denne Trafik.

Af Petroleumsexporten herfra til Europa foregik i 1890 ca. 65 % i Cisternedampere, idet der af 6 Mill. Tønder exporteredes 3 907 000 Tdr. „in Bulk“. Cisterneflaaden paa New York bestod af 19 engelske, 17 tyske, 2 belgiske, 1 fransk, 1 russisk og 1 dansk Dampskib, og 1 belgisk Seilskib, ialt 42 Fartøier mod 34 Fartøier i 1889, der gjorde tilsammen 164 Reiser mod 108 i 1889. I 1887 udførtes herfra blot 333 276 Fade „in bulk“ i 5 Dampskibe, der gjorde ialt 16 Reiser.

En Undtagelse fra de uheldbringende Resultater af Aarets Skibsfart gjør vore Dampskibe i Frugtfarten, idet disse befragtedes udover Høsten 1889, da Markedet endnu var ganske fordelagtigt, for Tidsrum af endog op til 3 Aar fra sidste Saisons Begyndelse; Fragternes Nedgang har imidlertid ikke været uden Virkning ogsaa for disse, idet Befragterne har grebet, vistnok tildels berettigede Anledninger til at gjøre Afdrag i Fragterne, som de dog paa et opadgaaende eller normalt Marked muligvis ikke vilde have benyttet sig af. En af de hyppigst forekommende Grunde til Klager har været, at Farten ikke har kommet op til hvad er bleven garanteret for de fleste af de nye Dampskibe og det man for en stor Del tilskrives en utrættelig Imødekommenhed og Opmærksomhed fra vore Dampskibsføreres Side ligeoverfor Befragterne, at der ikke er opstaaet flere Ubehageligheder end har fundet Sted. I enkelte Tilfælde er imidlertid Befragterne fremkomne med ganske urimelige Fordringer om Vedligeholdelse af den i Certepartiet stipulerede Fart, uden tilbørligt Hensyn til Vind- og Veirforholde, som har resulteret i Differencer, der endnu henstaa uafgjorte. Paa samme Tid som Befragterne saaledes er temmelig nøieregnende angaaende Certepartiets Overholdelse fra Skibets Side, er de ofte meget ligegyldige med Hensyn til Kvaliteten af Kul, hvormed de har at forsyne Skibet, og som naturligvis er et Punkt af Vigtighed for god Fart.

I et af disse Tilfælde, hvor Farten var Gjenstand for Tvistighed, fandt Rederiet det fordelagtigst at indgaa paa Overenskomst om at hæve Certepartiet og dertil betale en ganske betydelig Sum som Skadeserstatning.

De specielt for Frugttraden med Maskinum agterud indredede Dampskibe har ikke været saa heldige, som man kunde have ventet; for et af disse Skibe, bygget specielt for Traden paa Bluefields, hævedes Certepartiet

efter 5 Maaneders Fart, paa Grund af at Skibets Dybgaaende var større end garanteret i Certepartiet, der lyder paa „11 feet extreme draft on 350 Tons Cargo“; med 350 Tons Last paa Kjølen inclusive Bunkekul, stikker nemlig Fartøiet $11\frac{1}{2}$ Fod dybt agterud.

Markedet har i November og December været saa yderst flaut, at acceptabel Fragt ikke har været at opdrive, saa at det nævnte Dampskib uheldigvis har henligget ledigt i henved 3 Maaneder. Paa Grund af Markedets Flaahed har ogsaa Befragterne tabt adskilligt paa vore Fartøier i Høst- og Vintermaanederne, da de ikke selv kunne beskjeftige dem i Frugtfarten, idet de har maattet bortbefragte dem med 100 à 125 £ Tab pr. Maaned og ofte har havt dem liggende ledige; men saa har ogsaa deres „Re-charters“ i foregaaende Aar været mere end tilstrækkeligt indbringende til at erstatte denne Vinters Tab.

De i Høst sluttede Fragter for kommende Saison er fra 10 til 12 % lavere end foregaaende Saisons Rater. Af nedenstaaende Fortegnelse over de for Saisonen 1891 sluttede Dampskibe vil disses Antal sees at beløbe sig til 41 mod 43 i 1889.

For en Oversigt over Fragtmarkedet henføres til nedenstaaende Fragtfortegnelser i Aarets Løb for de forskellige Farvande. Fragterne vil deraf sees at have ved Aarets Slut staaet paa et yderst lavt Trin i de fleste Brancher, og taget i Betragtning, at Resultatet af de engelske Skibsbyggeriers Activitet i 1890 repræsenteredes ved en Forøgelse i Handelsflaaden af 1 283 000 Tons, for største Delen Dampskibe, og at der er mange Fartøier oplagte paa Grund af de nuværende lave Fragter, synes Udsigterne for Skibsinteresserne i 1891 at være lidet lovende.

Ogsaa den amerikanske Flaade er i de sidste 2 Aar bleven forøget med et ikke ubetydeligt Antal større, fire- og fem-mastede Skonnerter af 800 à 1 500 og endog op til over 3 000 Reg.-Ton. Disse Fartøier, der anvendes i Kystfarten og i Fart paa Syd- og Central-Amerika og paa Amerikas Vestkyst, findes meget fordelagtige paa Grund af de billigere Driftsomkostninger ved et mere faatalligt Mandskab, og uagtet det sidste Aars uheldige Fragtforholde og de utilfredsstillende Udsigter, især for Seilskibe, skal der fremdeles ikke feile amerikanske Skibsværfter paa indkommende Ordres for denne Klasse Træskibe.

De forandrede Toldforholde vil neppe have nogen synderlig Indflydelse paa vor Skibsfart. Blandt de i vore Skibe indførte Artikler ere Cedertræ, Cement, Cellulose, Linsæd, Poteter og Glasvarer bleven toldforhøiede, skjøndt neppe nok til at bevirke nogen synderlig Indskrænkning i Importen. Tolden paa China Clay er reduceret § 1 pr. Ton, og Sukker fra 3 og $3\frac{1}{2}$ c. til $\frac{1}{2}$ c. pr. Pd., som uagtet den bevilgede Præmie paa hjemmeproduceret Sukker sandsynligvis vil forøge Indførselen for en længere Tid. Af de vigtigere andre Artikler er Asphalt, Fosfat, Filler, Gummi, Hamp, Anthracitekul, Huder, Kaffe, Frugter, Ben og Logwood frie, medens Tolden for Kridt, Jernmalm og Jernskot er uforandret.

Hyrrerne vare her for Matroser med skandinaviske Skibe til Europa fra 50 Kr. til § 25 pr. Maaned, og for længere Reiser 55 à 65 Kr., for Fyrbødere § 25, med amerikanske Fartøier for Matroser § 25 à 30 pr. Maaned og for Fyrbødere § 35 à 40 pr. Maaned.

Med norske Fartøier paamønstredes 576 norske, 155 svenske og 165 fremmede, ialt 896 Søfolk og afmønstredes 377 norske, 77 svenske og 97 fremmede, ialt 551 Mand, samt rømte 208 norske, 38 svenske og 63 fremmede, ialt 309 Mand.

Paa Hospitalet indlagdes fra norske Fartøier 124 Mand, hvoraf 108 helbrededes, 6 hjemsendtes og 10 vare gjenliggende ved Aarets Slut; fra svenske Fartøier indlagdes 7 Mand, som alle udskreves helbredede. Fra forliste Fartøier ankom 186 Mand, hvoraf 74 hjemsendtes, 48 skaffedes Hyre, 63 valgte at sørge for sig selv, og en døde her.

For Sømænd hjemsendtes gennem Consulatet Kr. 10 396.24 til Norge og Kr. 9 211.45 til Sverige. Gennem det Skandinaviske Sømandshjem (Scandinavian Seamen's Temperance Home, Brooklyn) hjemsendtes ifølge Bestyrerens Opgave Kr. 256 426.51 til Norge og Kr. 16 225.14 til Sverige. Gennem den norske Sømandskirke remitteredes ligeledes af Søfolk, Kr. 58 822.50 til Norge og Kr. 736 til Sverige.

Postremisserne gennem New York Postkontor var i 1890 ifølge Opgave af Postmesteren: Antal Ordres til Norge 22 210, \$ 548 355.19, til Sverige 52 589, \$ 1 152 778.20, fra Norge 1 410, \$ 44 217.09, fra Sverige 2 872, \$ 127 407.26. Det bemærkes at den største Del af Sømandshjemmets Pengeforsendelser sker ved Postremisser.

Af Arvemedler indkasseredes ved Consulatet Kr. 3 243.65 for norsk og Kr. 13 965.65 for svensk Regning.

Antallet af fra Consulatet udgaaede Skrivelser udgjorde: Til det kgl. Udenrigsdepartement 55, til det kgl. Kommerce Kollegium 80, til det kgl. Indredepartement 156, til forskjellige Myndigheder og private Personer 1 452, ialt 1 743 mod 1 593 i 1889, 1 700 i 1888, 1 488 i 1887.

Fortegnelse over norske Dampskibe sluttede i New York for Frugt-farten til de forenede Stater Aar 1891.

„Amerika“, Bergen, 589 Ton, 36 Mdr. fra Marts 90, Fart New York & Jamaica, „George Dumois“, Do., 476, Do. Do., New York & Cuba, „Yumuri“, Do., 524, Do. Do., N. Y., Boston & Cuba, „Banes“, Do., 460, Do. Do., N. Y. Do. & Do., „Alfred Dumois“, Do., 455, Do. April 16/90, Do. & Do., „Sama“, Do., 462, Do. Juli 3/90, Do. & Do., „Simon Dumois“, Do., 449, Do. Juli 17/90, Do. & Do., „Holguin“, Do., 442, Do. Jan. 91, Do. & Do., „Gurlee“, Do., Do. Jan. 91, Do. & Do., „Henry Dumois“, Christiania, Do. Apr. 91, Do. & Do., „Albert Dumois“, Do., Do. Apr. 91, Do. & Do., „Leon“, Bergen, 485, 30 Do. Sept. 90, N. Y., Boston & Jamaica, „Johan Sverdrup“, Do., 494, 12 Do. Marts 15/90, New York & Cuba, „Antoni Zambrano“, Christiansund, 355, 12 Do. Apr. 16/90, samme, 6 Do. Apr. 1/91, Do. & Do., „Gwent“, Florø, 447, 12 Do. Aug. 15/90, Philadelphia & Jamaica, „Bergenseren“, Bergen, 493, 12 Do. Aug. 25/90, New York & Cuba, „Baracoa“, Do. 503, 12 Do. Sept. 2/90, Philad. & Jamaica, „Agnes“, Do., 318, 12 Do. Oct. 10/90, Galveston & Bluefields, „Washington“, Do., 450, 12 Do. Dec. 10/90, Philad. & Jamaica, „Jarl“, Stavanger, 327, 12 Do. Febr. 15/91, Boston & Jamaica, „Franklin“, Bergen, 12 Do. Apr. 1/91, Philad. & Bluefields, „Breifond“, Stavanger, 325, 12 Do. Apr. 91, New Orleans & Bluefields, „Unita“, Bergen, 371, 9 Do. Sept. 11/90, Savannah & Do., „Wergeland“, Do., 383, 9 Do. Do. N. Y., Boston & Cuba, „Kitty“, Do., 9 Do. Febr. 91, N. Y. & V. Indien, „Stamford“, Stavanger, 380, 6 Do. Oct. 90, Mobile & Tampico, „Tordenskjold“, Bergen, 434, 6 Do. Marts 91, Philad. & Jamaica, „Managua“, Do., 452, 6 Do. Do. N. Y., Boston & Cuba, „Kong Frode“, Christiania, 692, 6 Do. 15/91, for. Stater & V. Indien, „Cuba“, Do., 543, 6 Do. 26/91, N. Y., Boston & Cuba, „Kong Alf“, Do., 581, 6 Do. Apr. 1/91, Do. Do., „Haugesund“, Haugesund, 5 Do. Do. 91, for. Stater & Cuba, „Breidablik“, Bergen, 5 Do. Do. 91, for. Stater & Cuba, „Viking“, Do., 362, 5 Do. Marts 91, N. Y. & Cuba, „Carl Konow“,

Do., 379, 5 Do. Do., & Do. Do., „Albert“, Do., 545, 5 Do. Do., Do. & Do., „Welhaven“, Do., 384, 5 Do. Do., Do. & Do., „Utstein“, Stavanger, 535, 5 Do. Do., Do. & Do., „Banan“, Bergen, 697, 5 Do. Apr. 91, Galveston & Bluefields, „Dana“, Bergen, 377, 5 Do. Febr. 91, Philad. & Jamaica, „Hugin“, Do., 326, 4 Do. Nov. 90, N. Orleans & Bluefields. Af disse Dampskibe ere 14 befragtede gennem Skibsmæglerfirmaet Funch, Edye & Co. og alle de øvrige gennem W. W. Hurlbut & Co.

Fragterne ere for de i 1890 for 36 Mdr. befragtede Dampskibe 595 à 610 £ Stg. pr. Maaned og rangere for de øvrige mellem 350 og 635 £ pr. Maaned, ifølge Skibets Hurtighed, Hensigtsmæssighed, Størrelse o. s. v.

(Se Side 88—90.)

Oversigt over Kornfragterne pr. Lastedampskibe:

	Lissabon.	Cork s. o.	Continentet.	U. K. direct.
Februar	5/ à 5/1	4/6 à 4/9	3/6 à 4/9	4/3 à 4/6
Marts	4/4½ à 5/	4/3 à 4/9	4/ à 4/6	4/ à 4/6
April	3/ à 4/3	3/ à 4/3	2/9 à 4/3	2/9 à 4/
Mai	3/ à 3/9	2/9 à 3/6	2/9 à 3/	2/6 à 2/9
Juni	2/7 à 2/	2/6 à 3/1½	2/3 à 2/9	2/3 à 2/6
Juli	2/7½ à 2/9	2/6 à 3/	2/9	—
August	2/4½	2/6 à 2/9	2/6 à 2/9	2/3 à 2/6
November	2/6	2/6	2/6	2/3
December	2/9 à 3/	2/6 à 2/9	2/6 à 2/9	2/3 à 2/6

Aaret 1890 var rigt paa Begivenheder som bevirkede et ualmindelig bevæget Liv i næsten alle Forretningsbrancher. De lange Forhandlinger i Congressen angaaende Sølvloven ledede til en animeret Speculation i Sølv fra Forhandlingernes første Begyndelse i Februar indtil det i Juli vedtoges, at der fra den 10de August skulde af „The United States Treasury“ indkjøbes maanedlig fire og en halv Million Unser Sølv. Som Følge heraf steg Prisen fra 95 c. pr. Unse i Februar til 119½ c. i August, den højeste Pris siden 1878. Under Krisen i November faldt Prisen atter til 96 c., men i December steg den igjen, indtil den ved Aarets Slut stod i 103¾. Denne høje Pris standsede aldeles Udførselen i flere Maaneder, og foraar-sagede endog ganske betydelige Forsendelser hertil, saa at der i September var 8 Millioner Unser Sølv lagret i New York. Omsætningen af Sølv Certifikater paa New Yorks Fonds Børs beløb sig i 1890 til 50 Millioner Unser.

I Forventning af McKinley-tariffens Vedtagelse blev der i Juli til Oktober indført større Quantiteter Varer af alle Slags, for hvilke Toldforhøjelse bebudedes og dette i Forbindelse med den, paa denne Aarstid intræffende Afskibning af større Quantiteter Agerbrugsprodukter bevirkede en Knaphed i Pengemarkedet i Oktober og November. Den finansielle Krise i Buenos Ayres og London forplantede sig ogsaa samtidig til New York, idet store Mængder af amerikanske Actier og Obligationer returneredes hertil og bevirkede en Reduktion i Værdierne, som paa Grund af Vanskelighederne ved at faa Penge tillaans havde til Følge, at flere større Bankierfirmaer fallerede. Renten for Laan fra Dag til Dag, som i Januar var 2 % pr. annum, steg derfor i Midten af November til 6 % pr. annum, plus ½ % pr. Dag, eller over 180 % pr. annum; men allerede ved Aarets Udgang var Renten for daglige Laan atter 2 à 6 % pr. annum. Discontoen for første Klasses com-

(Fortsættelse Side 91).

Oversigt over Petroleumsfragterne i 1890.

	U. K.	Continentet.	Shanghai.	Hong-kong.	Java.	Calcutta.	Japan.	Middel-havet.	Østersøen.	La Plata.
	sh. d	sh. d	cent.	cent.	cent.	cent.	cent.	cent.	sh. d	cent.
Januar . .	2/ à 3/6	—	37	30	33½ à 34½	—	34 à 35	—	—	—
Februar .	2/ à 3/6	2/ à 2/7	37	30 à 31	31 à 32	21 à 23	34 à 35	2/9	3/ à 3/3	—
Marts . .	2/ à 3/	1/10 à 1/2	35 à 37	29 à 31	—	21 à 22	32 à 35	19 à 20	3/	—
April . . .	1/9 à 3/6	1/9 à 2/6	34 à 37	29	29½ à 31	20 à 21	31 à 32	—	3/ à 3/6	30
Mai	2/ à 3/3	2/3 à 2/6	35 à 37	30 à 31	30 à 34	21½ à 22	32 à 32½	15 à 18½	2/9 à 3/6	29½
Juni . . .	2/3 à 3/3	2/3 à 2/6	36 à 37	29 à 31	32 à 34½	22 à 21	31 à 33	15¾ à 17	3/ à 3/6	26
Juli	2/3 à 3/3	2/3 à 2/6	34 à 36	29 à 31	29 à 33	20 à 21	29 à 32	15¾ à 19	3/ à 3/7	—
August . .	2/ à 3/	2/1 à 2/	34 à 35	28 à 30	27 à 30	20 à 21	29 à 30	15 à 18	2/7½ à 3/6	32
September	1/10 à 3/	1/10 à 2/	31 à 33	27 à 28	25 à 26	18 à 21	27 à 29	15 à 16	2/4½ à 3/4½	27 à 29
Oktober .	1/9 à 3/	1/10 à 2/	30	26	25 à 26	19 à 20	29 à 28½	16 à 16¾	—	22 à 28
November	1/6 à 2/6	1/7 à 1/9	29 à 30	24 à 26	24 à 26	18 à 18½	26 à 28½	14	2/4½	25
December	1/3 à 2/6	1/4 à 1/9	28 à 29	24 à 26	24 à 25	18 à 18½	25 à 27	11¼ à 14	—	—

Oversigt over Stykgodsfragterne for Seilskibe i 1890.

	Brisbane.	Melbourne.	Sidney.	Adelaide.	New Zeeland.	Syd-Afrika.	Pt. Elisa- beth.	Syd Amerikas Vestkyst.	Buenos Aires og Montevideo.
	sh. d	sh. d	sh. d	sh. d	sh. d	sh. d	sh. d	sh. d.	Cent.
Januar	40/	32/6	30/	37/6	37/6 à 40/	30/ à 37/6	37/6	35/ à 40/	17
Februar	—	27/6 à 30/	—	30/ à 32/6	37/6 à 42/	30/ à 37/6	35/	32/6 à 40/	16
Marts	32/6	25/ à 27/6	26/6	30/	32/6 à 37/6	30/ à 38/9	—	32/6 à 37/6	18
April	28/ à 37/6	30/	22/6 à 25/	27/6 à 30/	32/6 à 37/6	30/ à 40/	—	30/ à 35/	15½
Mai	—	—	—	—	—	28/ à 36/3	—	—	17½
Juni	32/	22/6 à 28/	26/6	26/	35/ à 40/	30/ à 40/	35/	30/ à 32/	16 à 17¼
Juli	30/	26/3 à 23/6	22/ à 25/	25/	—	28/9 à 38/	—	30/	16½
August	28/ à 32/6	23/9	22/6	26/ à 27/6	—	27/6 à 37/6	30/	25/ à 27/6	16 à 17
September . . .	28/	22/6	20/ à 22/6	23/ à 27/6	30/ à 35/	25/ à 32/6	—	22/6 à 27/6	15 à 16
Oktober	30/	21/ à 22/6	20/ à 21/	22/6 à 25/	27/6 à 30/	22/6 à 30/	30/	22/6 à 25/	15 à 16
November	25/ à 28/	22/ à 22/6	21/	22/6 à 25/	27/6 à 32/	22/6 à 30/	—	22/ à 27/6	14½ à 13½
December	27/6	22/6	21/	22/6 à 25/	27/6 à 30/	22/6 à 28/3	28/	25/ à 25/9	13 à 15

Oversigt over Dampskibsliniefragterne i 1890.

	Kjøbenhavn.			Liverpool.			Hull.			Hamburg.		
	Korn.	Provi- sions.	Maale- gods.	Korn.	Provi- sions.	Mel i Sække.	Korn.	Provi- sions.	Mel i Sække.	Korn.	Provi- sions.	Maale- gods.
	sh. d	sh. d	sh.	d pr. Bushel.	sh. d	sh. d	d pr. Bushel.	sh.	sh. d	Pfennige	Pfennige	Mark
Januar. . .	5/3	32/6 à 35/	25	5½	27/6 à 35/	17/6 à 20/	6	30 à 32	17/6 à 20	95 à 100	150	50
Februar . .	5/3	32/6	25	5 à 5½	27/6 à 35/	18/9 à 20/	6 à 5¾	30 à 32	20/	100	150	50
Marts . . .	4/9 à 5/	30/ à 32/6	25	3½ à 4½	22/6 à 35/	18/9 à 20/	4½ à 5½	30 à 32	20/	80 à 100	125 à 150	50
April . . .	3/6 à 4/6	27/6 à 30/	25	2 à 3	17/6 à 25/	11/6 à 12/6	3½ à 4½	30 à 32	17/6	45 à 80	100 à 125	50
Mai	3/3 à 3/6	25/	25	1¼ à 2½	12/6 à 15/	7/6 à 10/	3½	30	17/6	60	100	50
Juni	2/9 à 3/3	22/6	25	1 à 1½	12/6 à 15/	5/ à 10/	2 à 2½	25 à 30	12/ à 15/	50 à 60	100	50
Juli	2/9 à 3/3	22/6	25	2 à 2½	12/6 à 15/	5/ à 10/	2½ à 3½	25	12/ à 15/	60	100	50
August . .	2/6	22/6	25	1 à 1¾	12/6 à 15/	2/6 à 7/6	1 à 2½	25	12/ à 15/	30 à 60	90 à 100	50
September	2/6 à 3/	22/6	25	2 à 1½	12/6 à 15/	2/6 à 7/6	2	25	12/	50	90	50
Oktober . .	2/6	25/ à 27/6	25	¾ à 1	12/6 à 15/	2/6 à 5/	2	25	12/	30 à 50	90	50
November .	2/6	27/6 à 30/	25 à 26	2 à 3	12/6 à 15/	5/ à 10/	2½ à 4	25	12/	30 à 50	90	50
December .	2/6	30/ à 27/6	25 à 26	2 à 3	12/6 à 17/6	7/6 à 12/6	3 à 3½	25	12/	40 à 50	80	50

mercielle Vexler varierede i Aarets Løb mellem 5 à 7 % pr. annum. Coursen for £ Sterling var for Sigt Vexler fra 4.84 (det laveste Punkt) i December, til 4.89 (den høieste Rate) i August; for 60 Dages Vexler 4.80 à 4.86.

Coursen for Kroner var 27 à 27¹/₈ c. pr. Kr. for Sigt. Omsætningen paa „New Yorks Fonds Børs“ og N. Y. Consolidated Exchange“ udgjorde 104 597 000 Actier mod 109 136 000 Actier i 1889, og Obligationer til Værdi af 440 Mill. \$ mod 441 Mill. \$ i 1889.

Flere af de saakaldte „Trusts“, eller consoliderede Fabrikforetagender ere nu efter at være blevne af Retten erklærede ulovlige omorganiserede til Aktieselskaber, deriblandt „The Sugar Trust“ med 50 Mill. Dollars Kapital. Denne Tilbøielighed til at danne Aktieselskaber med store Kapitaler har i det forløbne Aar ogsaa yttret sig i en anden Retning, idet flere større private Firmaer ere blevne omdannede til Aktiebolag, som f. Ex. „T & T Coats Thread Works“ med 18 Millioner Dollars Kapital, H. B. Claflin Co. (Manufacturvarer) med 8 Mill. Doll. og flere andre.

Med Hensyn til Vareomsætningen og Fabrikdriften, saa var den i de første Maaneder af Aaret overordentlig livlig i de fleste Brancher, ligesom ogsaa Jernbanetrafikken, som en Følge deraf har været ualmindelig profitabelt. Udførselen af Petroleum og Bomuld var ganske stor, men Kornexporten var derimod mindre paa Grund af den mislykkede Mais- og Hvedehøst. Fremmedhandelen viser en Overbalance i Import over Export af \$ 194 724 000 mod \$ 147 141 000 i 1889, hvilket har sin Aarsag i den ovenomtalte forcerede Indførsel under Forventning af McKinley Tariffens Vedtagelse til Lov. Følgerne af Tariffen antages forøvrigt her at ville blive en Formindskelse saavel i Import som Export, og da især Importen, idet mange Artikler ville blive saa meget pris-forhøiede, at Forbruget nødvendigvis maa aftage, hvad Mangelen kan afhjælpes ved Produktion her af vedkommende Artikler, eller ikke.

Fallitterne i New York Stat beløb sig til 1 375 med 46 Mill. Doll. Passiva og 24³/₄ Mill. Doll. Activa i 1890 mod 1 463 med 18¹/₄ Mill. Doll. Activa i 1889. De sammenlignelsesvis større Passiva og Activa for 1890 har sin Grund i de mange Bankierfallitter under Krisen i November.

Der udveksledes gennem New York Clearing House 37 459 Mill. Doll. mod 33 898 Mill. Doll. i 1889.

Som et nævneværdigt Foretagende paa Industriens Omraade kan omtales den projecterede Nyttiggjørelse af Niagaras Vande for Fabrikdrift. En Vandmasse af 120 000 Hestekræfter tænkes nemlig ledet fra Niagaraelven overfor Vandfaldet, hvor Entreprenørerne, „The Cataract Construction Co.“ har indkjøbt 1 400 Acres Land for Anlæg af en Fabrikby. Vandet vil derpaa blive ledet gennem 1¹/₄ eng. Mile lang Tunnel under Byen Niagara og udmundende nedenfor Niagarafaldet. Arbeidet paa Tunnelen begyndtes d. 4de Oktober og flere Privilegier er bleven tilstaaet Selskabet af Staten New York for at ophjælpe Foretagendet.

For Lettelse af Samfærdselen mellem New York, Long Island og Fastlandet er der foruden den nu mere end halvfærdige Tunnel under North River mellem New York og Jersey City, der paabegyndtes for 13 Aar siden og paa hvilken Arbeidet ved Hjælp af engelsk Kapital gjenoptoges i 1890, dannet et Selskab for Bygning af en Jernbanebro, ligeledes mellem Jersey City og New York. De vestlige Jernbaner vil derved udmunde i New Yorks Centrum istedet for som nu i Jersey City. New York og Long Island R. R. er ligeledes bevilget Ret til at bygge en Tunnel under East River, hvilket har til Hensigt at forlænge den direkte Jernbanelinie fra

Vesten til Long Islands Østkyst og derved eventuelt forkorte Afstanden pr. Dampskib til Europa. En Tunnel mellem Staten Island og Brooklyn, der her det samme Øiemed i Sigte, er ogsaa paataænt.

New Yorks Ind- og Udførsel udgjorde henholdsvis 62 og 45 % af de forenede Staters samlede Fremmedhandel. Indførselen beløb sig i 1890 til 562³/₄ Mill. Doll., hvoraf 20¹/₄ Mill. Doll. Specie og Bullion mod 500 Mill. Doll., hvoraf 8 Mill. Doll. Specie og Bullion i 1889.

Udførselen udgjorde 389¹/₄ Mill. Doll., hvoraf 41¹/₂ Mill. Specie og Bullion mod 417 Mill. Doll., hvoraf 71¹/₂ Mill. Doll. Specie og Bullion i 1889.

Toldintraderne beløb sig til 163¹/₄ Mill. Doll. mod 147¹/₂ Mill. Doll. i 1889.

De vigtigste Indførselsartikler vare: Manufakturvarer til Værdi af \$ 148 303 000, Kaffe 67 505 000, Sukker 41 808 000, Drogueries 33 110 000, Metaller 26 269 000, Huder og Læder 23 170 000, Frugter 22 106 370, Tobak og Cigarer 16 966 000, Gummi 15 221 000, Edelstene 11 647 900. Vine og Spirituosa 11 630 000, The 9 813 000, Hamp 7 339 000, Peltsværk 6 658 000, Porcelain & Glasvarer 6 559 000, Uld 5 413 000, Papir-Materiale 2 490 000.

De vigtigste Udførselsartikler vare: Bomuld til Værdi af \$ 42 241 800, Mineralolier 34 078 000, Smult 21 605 000, Fleskevarer 18 904 000, Talg 6 215 000, Smør og Ost 10 200 000, Hvedemel 19 579 000, Hvede 12 471 000, Mais 12 189 000, Tobak 12 175 000.

Følgende fra New Yorks Toldbod indhentede Opgave viser De Forenede Rigers Handel paa New York i Sammenligning med Aaret 1889.

Indførsel fra De forenede Riger. Jern og Staal 1890 \$ 1 381 800, 1889 \$ 1 080 948, Jern og Staalvarer 8 812, 9 326, andre Metaller 8 352, 13 049, Maskindele 42 697, 24 472, Træmasse 610 539, 659 049, andet Papirmateriale 10 668, 11 591, Papir og Papirvarer 782, 2 048, Sild lagesaltet 46 512, 25 462, Sild røget 11 114, 6 480, Makrel 101 994, 7 720, andre Fiskevarer 39 203, 19 646, Medicintran 77 219, 38 353, Tændstikker 39 573, 42 493, Skind 30 285, 26 258, Kemikalier 5 778, 12 185, Glasvarer og Flasker 5 096, 9 355, Bøger 5 120, 3 767, Spirituosa og Vin 3 558, 2 782, Frugter 2 705, 2 743, Ost 4 265, 1 681, Handsker 1 210, 1 253, Kunstgjenstande 249, 579, Peltsværk 1 191, 491, Porcelæn 1 345, 449, Malttdrikke 1 227, 370, Fabrikata af Træ 12 623, 11 144, Sten 1 863, Kjød Hermetik 353, Is 35 562, andre Artikler ikke specificerede 73 574, 15 688, tilsammen 1890 \$ 2 565 267, 1889 \$ 2 029 389.

Udførsel til de forenede Riger. Flæsk 1890 \$ 486 742, 1889 \$ 372 483, Smult 78 257, 40 329, Kjød, lagesaltet 188 973, 52 729, Kjød, konserveret 106, 4 262, Talg 28 855, 1 488, Margarinolier 128 582, 15 950, Margarinsmør 13 983, 10 841, Natursmør 103 613, 53 871, Ost 1 714, Petroleum 344 414, 390 543, Parafinvox 2 019, Bomuld 25 517, 115 552, Bomuldstøi 5 422, 4 385, Hvedemel 62 489, 25 012, Mais 64 579, 32 525, andre Kornsorter 1 683, 1 736, Frøsorter 9 905, 15 117, Saalelæder 667 274, 602 434, Bladtobak 49 285, 82 692, Cigaretter 44 868, 30 449, Cigarer 0, 1 400, andet Tobaksfabrikat 911, 1 215, Sirup 71 501, 43 606, Maskindele 34 977, 42 747, Agerbrugsredskaber 58 543, 18 692, Værktøi 7 584, 9 540, 1 Locomotiv 6 500, 7 850, Bomolie 0, 14 019, Skjælfisk 1 512, 8 921, Musikalske Instrumenter (og Dele deraf) 4 271, 5 337, Videnskabelige Instrumenter 5 043, 1 003, Maling og Fernis 4 472, 5 591, Bøger og Papir 2 179, 4 359, Gummi 3 861, 3 917, Husholdningsgjenstande 4 885, 3 741, Klokker

5 723, 3 409, Spirituosa og Vine 1 539, 2 689, Glucose 1 258, 2 682, Lim 970, Frugter 4 469, 2 645, Droguier 2 225, 1 503, Pletterede Sager 650, 1 247, Trykkepresser 5 620, 412, Ovne 531, 628, Lamper 446, 447, Vogne 865, Stentøi 2 004, Lax Hermetik 316, andre Artikler 15 603, 33 372, tilsammen 1890 § 2 556 738, 1889 § 2 073 470.

Jern. Indførselen af svensk Jern var i Sammenligning med de 3 næstforegaaende Aar som følger:

		1890.	1889.	1888.	1887.
Stangjern	Tons	9 662	11 793	9 030	14 161
Wire-Rods	—	19 616	14 156	13 947	16 891
Rujern	—	5 734	1 160	5 162	2 138
Jernskrot	—	910	500	1 991	7 981
Stangstaa og Ingots .	—	1 560	2 113	942	734
Staalbaand og Plader .	—	6	21 $\frac{1}{2}$	32	9 $\frac{3}{4}$
Staalkabel	—	20	22 $\frac{1}{2}$	"	1 $\frac{1}{4}$
	Tons	34 208	29 776	31 104	41 915

Som Følge af det stigende Marked i de sidste 6 Maaneder af 1889, stod Priserne i Januar 1890 i § 70 à 72.50 for Stangjern og § 77.50 for Wire-Rods. I Forventning af lavere Priser var Omsætningen i Aarets første Maaneder forholdsvis ringe, idet man kun gjorde Indkjøb for at tilfredsstille uundgaaelige Behov, men eftersom Markedet indtog sin vanlige Holdning blev Omsætningen livligere. Priserne faldt gradvis i Aarets Løb og var ved dets Udgang:

For Wire-Rods § 62.50 for prompt og omtrent § 60 for fremtidig Leverage og for Stangjern § 64 à 65.

Som vil sees af ovenstaaende Opgave, forøgedes Indførselen af svenske Wire-Rods ganske betydeligt, skjønt Total-Importen aftog med 9 335 Tons. Med Hensyn hertil er det at bemærke, at der indførtes i det forløbne Aar en ganske betydelig større Kvantitet „Siemens Martins Steel Rods“ fra Sverige som dog maa for en Del antages at have replaceret Jern Rods. Indførselen fra England aftog fra 7 490 Tons i 1889 til 3 870 Tons, og tyske Wire-Rods aftog fra 22 995 Tons til 7 100 Tons i samme Tidsrum. Fra Belgien indførtes i 1889 3 460 Tons, men i 1890 ingen. Denne Formindskelse i den lavere Grad Wire-Rods har sin Grund i den store Tilvæxt i Productionen af amerikanske Rods for „fence-wire“ og især „wire-nails“; for disse Rods anvendes nu amerikanske „Steel billets“ og „Bessemer Pig“ i en meget forøget Maalestok, hvilket ogsaa forklarer den formindskede Indførsel af samme.

Formindskelsen i Indførselen af Rujern ligger i skotsk Jern, hvoraf der importeredes blot 10 066 Tons mod 26 470 Tons i 1889.

Total-Indførselen hertil af Jern og Staal vil sees af nedenstaaende Oversigt over samme.

Den nye Toldtarif vil sandsynligvis have en meget gunstig Indflydelse paa Indførselen af svenske Nail Rods, idet den bestemmer, at ikke blot runde Jern Wire-Rods som hidtil, men ogsaa Jern og Staal Wire og Nail Rods, runde, ovale, flade og firkantede, eller i anden Form, „in coils or otherwise“ ikke mindre end No. 6 „Wire Gauge“ og værd 3 $\frac{1}{2}$ c., eller mindre pr. Pund skal betale $\frac{6}{10}$ c. pr. Pund Told. For Staal Nail Rods, som hovedsagelig indføres, har Tolden før været 45 % ad valorem. Ifølge herværende Toldkammers Forklaring sker Maalningen af flade og firkantede

Rods ved „Wire-guage“ derved, at man maaler Fladeindholdet af et Tvær-snit af Traaden „the superficial area of a cross section of the rod“ og sammenligner dette med Fladeindholdet af en rund No. 6 Rod.

Paa den anden Side er det et Spørgsmaal om Forandringen i Tolden paa Trækuljærn fra „22 Doll. pr. Ton“ til „not less than \$ 22 pr. Ton“ ikke kan have til Følge, at extra Jernsorter, hvis Værdi à 35 % ad valorem, overstiger \$ 22 pr. Ton, vil maatte betale denne høiere Rate, (35 %) skjøndt det rigtignok fra paalidelig Kilde erfares, at en ganske liden Kvantitet extra Jærn, der tilhørte et større Parti almindelige Sorter, har passeret Toldboden à \$ 22 pr. Ton.

Med Hensyn til amerikansk Jærn lyder alle Beretninger paa en ualmin-delig stor Production og Konsumtion, skjønt med stadig faldende Priser i Aarets Løb, og viser Markedet i Januar 1891 fremdeles en nedadgaende Tendents. Af en Totalproduktion af 9 202 000 Tons (à 2 240 Pd.) Rujern mod 7 603 642 Tons i 1889 producerede New York Stat blot 329 800 Tons. Af 4 092 270 Tons „Bessemer Pig“ producerede New York Stat kun 177 900 Tons.

Priserne vare:

	Rujern. No. 1 Foundry. Doll pr. Ton.	Stangjern. Steel Billets. Ct pr. Pd. Doll. pr. Ton.	Wire-Rods. Doll pr. Ton.
Januar 1890	20.50	1.95 à 2 37	54 à 55
December 31te 1890 . .	18.00	1.80 à 1.85 29.50	40.50 à 41
Januar 31te 1891 . . .	17 à 17.50	1.75 à 1.85 27.50	38.50

(Se Side 95).

Fiskevarer. En Oversigt over Total-Indførselen af Fiskevarer følger herved.

Sild. Indførselen stiller sig sammenlignet med 1889 som følger: Fra Norge 1890 10 198 Tdr., 1889 7 590 Tdr., fra Holland 34 701, 33 396, fra Nowa Scotia 4 162, 1 196, fra Newfoundland 2 608, 363, fra England 2 047, 1 495, fra Skotland 13 042, 6 430, fra Irland 130, 170, fra Tyskland 11 587, 9 912, fra andre Lande 49, 225, tilsammen 1890 78 524 Tdr., 1889 60 777 Tdr.

Den skotske Sild sees altsaa at have vundet den største Tilvæxt i Indførselen, hvilket har sin Grund i det udmærkede Renomme den har vundet baade med Hensyn til Kvalitet og reel Pakning. Hvad den norske Sild angaar, saa har man meget ofte at udsætte paa Pakningen, da det ofte vil hænde, at Tønden ikke indeholder mere end 175 à 190 Pd. og endog mindre, medens den regelmenterede Fiskevægt her er 220 Pd. (100 Kg.) og Tønden heller bør indeholde nogle Kg. mere end mindre. Man skal ogsaa tillade sig at gjentage hvad i tidligere Rapporter er bleven berørt, at Consignationer ikke bør sendes til ubemidlede og upaalidelige Firmaer, da disse ofte, for at tilveiebringe Penge til Told og andre Omkostninger, sælge til Priser, som ikke alene maa være utilfredsstillende for vedkommende Afskiber, men som ogsaa nedbryder Markedet for andre. Man har ogsaa tidligere søgt at gjøre opmærksom paa det u hensigtsmæssige i at træde i Forbindelse med Detaljehandlere paa samme Tid, som man vil vedblive at gjøre Forretninger med Importørerne, da disse derved berøves deres Kunder; man faar enten holde sig til den ene eller den anden, og det tør synes ulige bedre, at vælge en større og solid Forbindelse end

(Fortsettelse Side 96).

Oversigt over Indførselen af Jern og Staal til New York Aar 1890.

	Jernmalm.		Rujern.		Jern og Staal Skrot.		Stangjern.	
	Tons.	Doll.	Tons.	Doll.	Tons.	Doll.	Tons.	Doll.
Sverige	—	—	2 734	63 191	610	13 118	9 662	418 051
England	3 002	17 000	42 757	1 308 516	6 820	107 203	177	12 048
Skotland	—	—	10 066	199 819	674	11 591	—	—
Tyskland	—	—	28 838	697 389	100	1 333	140	4 949
Belgien	—	—	—	—	—	—	—	—
Frankrige	404	1 094	2 364	88 261	2 992	49 399	—	—
Spanien	12 916	28 683	—	—	—	—	—	—
Holland	—	—	—	—	5 124	94 331	—	—
Andre Lande	18 387	46 480	—	—	2 454	26 920	—	—
Total 1890	34 709	93 257	86 759	2 357 156	18 774	303 895	9 979	545 048
Total 1889	25 824	72 170	100 392	1 939 931	13 929	189 352	12 978	519 439

	Staalbaand og Plader.		Stang-Staal & Ingots.		Wire Rods.		Plade-Jern.		Staalkabel.	
	Tons.	Doll.	Tons.	Doll.	Tons.	Doll.	Tons.	Doll.	Tons.	Doll.
Sverige	6	905	1 560	61 701	19 616	820 903	4	614	20	3 318
England	1 351	141 183	3 871	537 902	6 652	322 665	3 670	255 557	1 223	220 058
Skotland	1 833	40 405	2 480	72 551	—	—	—	—	—	—
Tyskland	—	—	7 100	154 568	11 439	485 273	13	2 772	274	114 303
Belgien	3	1 610	—	—	736	27 773	2	158	—	—
Frankrige	22	18 779*)	—	—	336	10 594	—	—	5	3 780
Spanien	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Holland	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Andre Lande	—	—	22	5 850	—	—	—	—	—	—
Total 1890	3 215	202 882	15 033	832 572	38 779	1 667 208	3 689	259 101	1 522	341 459
Total 1889	7 740	507 170	27 926	784 218	48 104	1 548 284	—	—	1 654	311 886

*) „Cold rolled polished Steel“.

mange smaa, da disse dog tilslut vil forlange Importpriser, dersom de skal have Bryderiet med at importere direkt.

Priserne for Sild vare som følger: Norsk Vaarsild § 6.75 à § 8 pr. Td., norsk Fedsild KKK § 11.50 à 9.50 pr. Td., Do. KK § 11 à 9 pr. Td., norsk Brisling § 5.60 à 4.25 pr. Td., hollandsk Sild § 11.50 à 8 pr. Td., Do. 50 c. à 80 c. pr. $\frac{1}{16}$ Td., skotsk Sild § 11 à 9.50 pr. Td., Nova Scotia Sild § 3.50 à 6 pr. Td., newfoundlandsk Sild § 3.50 à 6 pr. Td.

Ansios. Nogen paalidelig Opgave over den importerede Kvantitet er ikke at erholde, men Indførselen berettes at være i Tiltagende. Prisen var for god Vare § 4.50 à § 6 pr. Halvtønde ifølge Kvantitet og Partiets Størrelse. Importen i Daaser og Kagger er ubetydelig, da disse komme forholdsvis altfor høje i Pris. Detaljehandlerne finder det fordelagtigst at sælge fra Halvtønden i Pundvis à 12—15 cent pr. Pund og dette synes at konvenere den største Del af deres Kunder bedst.

Røgesild. Sammenlignet med 1889 tiltog Indførselen med 10 072 Kg. fra Norge og med 26 382 Kg. fra andre Lande, hovedsagelig Canada. Prisen var for: Norske „Bloaters“ § 3.75 à § 5.25 pr. Halvtønde, amerikanske Do. 60 c. à § 1 pr. Kasse af 100 St., Do. Røgesild 10 c. à 15 c. pr. Æske af 40 St., Do. 12 c. à 13 c. pr. Æske af 20 St. Røgede Sardinier i Olie vinde stadig større Faveur. Prisen var § 9 à 10 pr. Kasse af 100 Dauser.

Makrel. Indførselen der var mere end 130 % større end i 1889, viser især en stærk Forøgelse af norsk Vare. Sammenlignet med 1889 stiller Indførselen sig som følger: Fra Norge 1890 6 221 Tdr., 1889 475 Tdr., England, Skotland og Irland 9 542, 5 750, Nova Scotia 2 790, 1 183, Afrika 1890 267, Frankrige 29, 591, andre Lande 27, 12, tilsammen 1890 18 876 Tdr., 1889 8 011 Tdr.

Den norske Makrel har alle Betingelser for at give fuldkommen Tilfredsstillelse i dette Marked, og vil utvivlsomt bringe de høieste Priser, dersom man blot iagttager hvad her forlanges med Hensyn til dens Tilberedelse og Pakning, hvilket slet ikke altid sker.

Først og fremst bør Fisker sorteres i „Bloaters“, No. 1, 2 og 3 og Tønderne saa mærkes, istedetfor at sendes samfængt, som for en stor Del endnu gjøres. Samfængt Vare maa her omlægges og bringer almindeligvis kun den for No. 3 gjængse Pris. Endvidere maa Tønden indeholde 200 Pund (91 Kg.) Fisk, da dette er Reglen her og kort Vægt altid forarsager Ubehageligheder og maa i ethvert Tilfælde godtgjøres. Endelig, Fisker bør være „rimmed“, det vil sige, gives det oftere beskrevne Indsnit i dens kjødfuldeste Del, som skal tjene til at lade Saltet trænge ind og give Anledning til at vise Fiskens Fedme og Hvidhed i Kjødet. Makrel der ikke er „rimmed“ er mindre salgbar og bringer derfor ikke den samme Pris, som den der er „rimmed“.

Den irske Makrel, hvorunder ogsaa kan indbefattes den, der er opført som importeret fra England og Skotland, var af mindre god Kvalitet, og heller ikke omhyggelig behandlet.

Den afrikanske Makrel viste sig at være en Afart af den almindelige Makrel og at ligne den saakaldte „Bull's Eye Mackerel“, som undertiden fanges under den amerikanske Kyst. Den var fra 13 til 15 Tommer lang, skjøndt den enkeltvis fandtes i op til 23 Tommers Længde og 3 Pds. Vægt, og berettes at være af middels god Kvalitet.

Af amerikansk Makrel nedsaltedes i alt 19 402 Tdr. mod 21 918 Tdr. i 1889, 48 205 Tdr. i 1888 og 88 382 Tdr. i 1887. Det berettes, at der henimod Fiskesaisonens Slut bemærkedes ganske store Stimer af smaa Makrel under Kysten, og man tror at deraf kunne vente sig et bedre Fiske i 1891.

Priserne vare paa Grund af den større Tilførsel noget lavere end i 1889. Der betaltes for norsk Sommermakrel § 16 à 19 pr. Td., norsk Høstmakrel ved dens Ankomst hertil 26 for No. 1, 24 for No. 2, 23 for No. 3 og 26 à 27 for samfængt, men allerede omkring den 20de September, da større Partier ankom, faldt Prisen § 2 pr. Td. og senere reduceredes den yderligere § 4 à 5 pr. Td.

Nova Scotia Makrel var § 10 à 25 pr. Td., Gloucester No. 1 16 à 25, No. 2 16 à 20, No. 3 14 à 17, Irsk 12 à 18 og afrikansk § 14 à 18 pr. Td.

Saltet Torsk. Indførselen fra Nova Scotia var 195 000 Kg. større og fra Newfoundland ca. 8 000 Kg. mindre end i 1889. Nedenstaaende Oversigt over Udførselen af Fiskevarer viser, at der udførtes herfra ca. 40 % mindre saltet Torsk end i 1889, og at det er i Udførselen af amerikansk Torsk Formindskelsen ligger, saa at Grunden for en Del sandsynligvis er at tilskrive det mindre Fiske i New England. Man klager forøvrigt over at Exportforretningen aftager her med hvert Aar, da Canada istedetfor at sende sin Fisk til New York, som tidligere, afskiber den i stedse større Kvantiteter direkte til de Sydlige Markeder. Prisen var for: „Large Pickled Bank“ § 4.50 à 5.12 pr. Qvintal (51 Kg.), „Medium Pickled Bank“ § 3.75 à 4.37½ pr. Qv., „Large dry Bank“ § 4.87 à 6.00 pr. Qv., „Medium dry Bank“ § 4.37 à 5.00 pr. Qv., Newfoundland § 6.00, Georges § 5.25 à 6 pr. Qv.

Stokfisk. Nogen bestemt Opgave over Indførselen hertil er ikke at erholde, da Toldboden i Regelen opfører Stokfisk under „al anden Fisk“, men den kan anslaaes til ca. 150 000 Kg. Prisen var for Sei 3 à 5 cents, Rødskjær 7½ à 8 c. Toldforhøielsen paa denne Vare af ¼ c. pr. Pd. antages neppe at ville have nogen Indflydelse paa Importen. Prisen for saltet Lax, hvoraf der blev indført ca. 1 000 Tdr. mere end i 1889, var § 17 à 28 pr. Td. af 200 Pund (91 Kg.).

Medicintran. Den overordentlig store Indførsel af norsk Medicintran, som antageligvis ogsaa omfatter hvad der er opført som importeret fra England, Tyskland og Holland, eller 8 000 Tdr. mod 3 785 Tdr. i 1889, har selvfølgelig sin Grund i den forventede Toldforhøielse af over 150 %. Indførselen fra Canada beløb sig til blot 3 685 gall. mod 20 818 gall. i 1889, paa Grund af den stedse mindre tilfredsstillende Kvalitet.

Prisen for norsk Medicintra var fra § 14 til 20 pr. Td. Udførselen af Fiskevarer fra New York var som følger:

Amerikansk Vare.	1890 11 Mdr. til 30 Nov.	Aaret 1889.
Torsk	Kg. 2 986 710	6 479 200
Sild (lagesaltet)	Tdr. 1 718	2 057
Røgesild	Kg. 850 900	1 116 580
Makrel	Tdr. 632	517
Lax hermetisk	Kg. 206 560	310 380
— anden	§ 12 053	10 886
Anden hermetisk	„ 45 879	79 763
Østers	„ 86 389	629 048

Amerikansk Vare.	1890 11 Mdr. til 30 Nov.	Aaret 1889.
Anden Skjælfisk	§ 42 754	123 542
Anden Fisk	” 94 798	173 520
Importeret Vare:		
Sardiner	” 973	2 477
Torsk	Kg. 1 753 000	1 547 700
Sild (lagesaltet)	Tdr. 2 409	2 679
Røgesild	Kg. 477 720	229 530
Makrel	Tdr. 272	315
Lax (saltet)	” 0	46
Anden Fisk	§ 39 150	36 822

(Se Side 99).

Menhadentran- og Guanoindustrien repræsenteredes af 29 Fabriker med 84 Seil- og 46 Dampskibe mod 28 Fabriker med 27 Seil- og 52 Dampskibe i 1889. Der produceredes 3 327 000 Gall. Tran, 25 859 Tons raa og 24 359 Tons tørret Guano mod 2 939 000 Gall. Tran, 21 173 Tons raa og 20 339 Tons tørret Guano i 1889. Ved Aarets Slut havde paa Lager 341 200 Gall. Tran og 10 700 Tons Guano mod 129 600 Gall. Tran og 11 800 Tons Guano December 30, 1889. Nogen statistisk Opgave over Udførselen er endnu ikke at faa. Prisen var:

	Prime Crude.	Brown strained.	Light strained.
I Januar	22 à 33 pr. Gall.	26 à 27	28 à 29
- December	24 à 25 - —	25 à 26	27 à 28

Det forlyder, at Fabrikanterne ere komne overens om at regulere Produktionen og Priserne, hvilke sidste indtil videre skal være fastsatte til 25 c. for brun og 27 c. for lys Tran. Af Hvaltran udførtes herfra 78 688 Gall. mod 2 963 i 1889; af Spermacetolie 67 601 Gall. mod 191 091 Gall. i 1889 og af Hvalbarder 148 494 Pd. mod 213 594 Pd. i 1889. Prisen var for Hvalolie fra 37 c. i April til 47 c. pr. Gall. i Novbr., for Spermacetolie 62½ c. à 70 c. pr. Gall., for Hvalbarder § 3.70 à 4 50 pr. Pd.

Kunstig Fiskeavl. De senere Aars stadige Aftagen i Fiskerierne og Dyretid paa fersk Fisk har vakt mere og mere almen Interesse for kunstig Fiskeavl, og „the Fish Commissioner for New York State“ har fra d. 30te Sept. 1889 til samme Dato 1890 uddelt ialt 39 844 688 Æg og Yngel, hvoraf Shad 12 238 688, forskellige Slags Lax og Ørret 11 668 000, Frostfish 3 320 000, Whitefish 3 998 000, Gjedde 4 000 000 o. s. v.

Træmasse. Total Indførselen beløb sig til § 1 169 604 mod § 1 330 287 i 1889 og § 998 819 i 1888; Indførselen fra de forenede Riger til § 610 537 mod § 659 049 i 1889 og § 470 487 i 1888.

Af mekanisk Træmasse indførtes kun en Ubetydelighed, ca. 400 Tons. Fra 12 500 Tons i 1888 faldt Importen til omtrent 200 Tons i det første Halvaar af 1889, hvorefter den standsede ganske i længere Tid paa Grund af, at den hurtigt tiltagende Produktion her nedtrykte Prisen saa lavt, at det blev umuligt for importeret Træmasse at konkurrere; men det varede heller ikke længe førend herværende Fabrikanten ogsaa fandt, at de solgte

(Fortsettelse Side 100.)

Oversigt over Indførselen af Fiskevarer til New York i 1890.

	Sardiner.	Torsk, tørret eller saltet.		Sild, lagesaltet.		Røgesild.	
	Doll.	Kg.	Doll.	Tdr.	Doll.	Kg.	Doll.
De Forenede Riger	13 183	890	79	10 198	46 512	152 563	11 114
Holland	1 751	—	—	34 701	403 497	—	—
Nova Scotia	—	1 573 661	153 355	4 162	11 595	887 116	41 542
Newfoundland	—	529 053	49 527	2 608	8 205	—	—
England	25 125	—	—	2 047	14 052	8 180	399
Skotland	—	—	—	13 042	92 084	—	—
Irland	—	—	—	130	892	3 374	303
Frankrige	630 611	—	—	—	—	—	—
Tyskland	8 790	—	—	11 587	93 565	1 330	129
Portugal	33 114	—	—	—	—	—	—
Andre Lande	7 300	—	—	49	338	—	—
Total i 1890	719 874	2 103 604	202 961	78 524	670 740	1 052 563	53 487
— - 1889	497 807	1 930 189	176 964	50 777	551 570	1 006 109	59 624

	Makrel.		Lax.		Al anden Fisk	Tran.		Total.	
	Tdr.	Doll.	Tdr.	Doll.	Doll.	Gall.	Doll.	1890.	1889.
De Forenede Riger	6 221	101 994	—	—	25 941	206 169	94 316	293 139	97 662
Holland	20	301	—	—	939	1 480	471	406 959	469 845
Nova Scotia	2 790	35 521	867	13 527	17 183	3 685	1 017	271 740	232 251
Newfoundland	—	—	900	13 648	3 162	—	—	74 542	67 074
England	7 424	88 545	—	—	5 603	13 080	5 315	139 039	90 071
Skotland	1 019	12 587	—	—	7 384	—	—	112 055	55 447
Irland	1 099	14 137	—	—	—	—	—	15 332	1 436
Frankrige	29	387	—	—	2 292	—	—	633 290	369 714
Tyskland	2	21	—	—	9 698	20 200	6 067	118 270	84 034
Portugal	4	32	—	—	94	—	—	33 240	47 985
Andre Lande	268	3 115	—	—	6 030	—	—	16 783	11 647
Total i 1890	18 876	254 640	1 767	27 175	78 326	244 614	107 186	2 114 389	1 527 166
— - 1889	8 011	115 084	742	12 064	42 351	136 138	51 702		

deres Vare til Priser, der bragte dem absolute Tab, og enkelte af dem uddede derfor sine Brug til Fabrikation af Papir og konsumerede saaledes selv en stor Del af deres Træmasse. Flere Papirmøller forøgede ogsaa samtidig deres Produktions-capacitet, og som Følge heraf steg atter Prisen tilstrækkelig til at muliggjøre Indførsel i de sidste Maaneder af Aaret.

Prisen, der i Januar var $1\frac{1}{4}$ c. pr. Pd. leveret til Papirmøllerne, faldt i April til $1\frac{1}{8}$ c. og i Juli til 1.05 c.; paa Grund af det forøgede Forbrug udover Sommeren steg den atter i September til 1.20 à 1.30 c. og i Oktober til 1.30 à 1.40 c., hvilke Priser noteredes ved Aarets Slut.

Indførselen af kemisk Træmasse beløb sig til ca. 28 400 Tons, hvilket var omtrent 3 650 Tons mindre end i 1889. Dertil er endvidere at bemærke, at Konsumtionen her har i det forløbne Aar heller tiltaget end aftaget. Den formindskede Indførsel tør i en ubetydelig Grad skyldes de forandrede Toldforholde, men var hovedsagelig foraarsaget ved den større Produktion af amerikansk Cellulose. Adskillige forbedrede Metoder i Fabrikationen skal være bleven indført her i den senere Tid, men den amerikanske Cellulose kan dog endnu ikke taale Sammenligning med den importerede og anvendes fremdeles kun for de forholdsvis simple Sorter Papir. Grunden hertil er antageligvis den, at den større Onhu, der anvendes ved Fabrikationen hos os vilde her medføre for store Omkostninger, hvortil kommer at man her endnu staar tilbage for vore Fabrikanter saavel i Erfaring som i videnskabelig Kundskab, der er nødvendige Betingelser for Konkurrence-Dygtighed.

Flere Sulfitfabrikker ere nu under Opførelse, hvoriblandt kan nævnes 2, der bygges af „The Manufacturers Investment Co. of New York“, nemlig en i Madison, Maine, og en anden i Appleton, Wisconsin, hvilke tilsammen vil have en Capacitet af 100 Tons pr. Dag.

Priserne for Cellulose var:

Importeret. Sulfit, ubleget $2\frac{3}{5}$ à $3\frac{1}{2}$ c. pr. Pd. ex Skib i N. Y. ifølge Kvalitet, Sulfit bleget 4 à 4.30 c., Natron Cellulose og Sulfat, ubleget 2 60 à 2 80, bleget 3.15 à 3.85.

Amerikansk. Sulfit, ubleget $2\frac{3}{4}$ à $3\frac{1}{4}$ c. pr. Pd. leveret til Papirmølle, Natron Cellulose bleget 3.05 à $3\frac{3}{4}$.

Tændstikker. Indførselen beløb sig til Doll. 63 762, hvoraf Doll. 39 573 fra de forenede Riger mod Doll. 57 559, hvoraf Doll. 42 493 fra de forenede Riger i 1889.

Det er fremdeles hovedsagelig Paraffinstikker der importeres, og dernæst Sikkerhedsstikker. Med Hensyn til Svovlstikker controllerer „The Diamond Match Co.“ Markedet ved at tilstaa en extra Disconto ved hvert Aars Udgang til alle Detaljehandlere, der kun sælge „Diamond“ Svovlstikker. Størstedelen af de faa Svovlstikker, der ankomme hertil, er bestemt for direkte Afskibning til Vest-Indien. Toldforandringen for Tændstikker ansees ikke at ville have nogen synderlig Indflydelse paa Indførselen. Prisen var for: Paraffinstikker 44 à 47 c pr. Gross, Sikkerhedsstikker 45 à 49 Do., Svovlstikker 43 à 46 Do.

Gjædeost solgtes fra 18 à 22 c. pr. Pd.

Forbruget her og i Østen i det Heletaget er ubetydeligt, da det indskrænker sig til Skandinaverne, for hvem den bliver en altfor dyr Luxus-artikel. God amerikansk Mysost, (Sandost) sælges i Kasser paa 100 Pund fra $7\frac{1}{2}$ à 9 c. pr. Pd.

Brosten. Et Parti Brosten ankom hertil fra Norge, men bragte et

mindre heldigt Resultat, ifølge hvad der berettes, fornemmelig fordi Dimensionerne ikke passede for dette Marked.

De her brugelige Størrelser ere: 10 à 13 $\times$ 4 à 4 $\frac{1}{2}$ $\times$ 7 à 8 Tommer; Prisen er for Nærværende Doll. 70 pr. Tusen leveret her.

Is. En Redegjørelse for Isimporten i 1890 vil findes i Consulatets Rapport af d. 19de December. Allerede i Slutningen af December indhøstedes adskillig Is fra Hudsonfloden og Indsøerne i Nærheden af New York, men Meningerne ere delte om det indhøstede Kvantums Størrelse. Det forlyder, at mange af Ishusene langs Hudson ikke paa langt nær ere fyldte; i Maine skal man derimod have gjort en rigelig Indsamling.

Petroleum. Produktionen, som i 1888 og 1889 var faldt af saa ganske betydeligt, at man begyndte at frygte for at det i en nær Fremtid vilde blive umuligt at møde Forlangendet for det stedse voxende Hjemmebrug og for Udførselen, forøgedes atter i 1890 med 7 $\frac{1}{2}$ Mill. Tønder over Produktionen i 1889. Anvendelsen af Petroleum som Brændematerial berettes at være i stadigt Tiltagende og Konsumtionen herfor anslaaes til 5 $\frac{1}{2}$ Mill. Tdr. i 1890 mod 700 000 Tdr. i 1887; det er især den billige saakaldte „Lima“ Olie, som produceres i Ohio, der anvendes for dette Øiemed.

Forretningen i Petroleum har i de sidste 2 Aar mere og mere gledet ud af Mellemmænds Hænder, saaat ikke alene Udskibningen gjøres i stedse større Maalestok direkt af Producenten, men „The Standard Oil Co.“ berettes endog at eie to Trediedele af de Cisternedampskibe, der gaa i Fart paa New York under engelsk og tysk Flag og at have sine egne Cisterneoplag i Tydskland og England. Som Følge heraf har flere af de største Exportører trukket sig aldeles tilbage fra Petroleumsforretningerne. Børsrapporterne vise af samme Grund en Aftagen i Omsætningen fra 524 850 000 Tdr. i 1889 til 169 017 000 Tdr. i 1890.

Der udførtes fra New York: 405 135 000 Gall. raff. Petroleum mod 37 607 300 Gall. i 1889, 47 550 000 Gall. Crude mod 52 470 000 Gall. i 1889, 11 390 000 Gall. Naphta mod 11 592 000 Gall. i 1889, deraf til de forenede Riger: 3 668 190 Gall. raff. Petroleum mod 3 944 358 Gall. i 1889, 188 785 Gall. Crude mod 170 805 Gall. i 1889, 343 812 Gall. Naphta mod 753 382 i 1889. Priserne vare:

	„Refined“.	„Crude“.	Naphta.
Januar	7.50	7.75 à 7.80	8.10
Februar	—	7.50 à 7.65	—
Marts	7.20 à 7.50	—	8 à 8.10
April	7.10 à 7.20	7.25 à 7.50	7.40 à 7.80
Mai	7.20 à 7.40	7.30 à 7.50	7.40
Juni	7.10 à 7.30	7.35 à 7.40	—
Juli	7.10 à 7.20	—	—
August	7.30 à 7.35	7.40 à 7.50	—
September	7.35 à 7.40	7.25 à 7.35	—
Oktober	7.40 à 7.60	7.15 à 7.25	7.20 à 7.40
November	7.30 à 7.60	7.05 à 7.20	7.20
December	7.25 à 7.35	7.00	—

„Crude“-Certificater rangerede mellem 108 i Februar og 60 $\frac{1}{2}$ i December.

Kornvarer. Paa Grund af en mindre heldig Høst, forarsaget hovedsagelig ved en vidtstrakt Tørke og deraf følgende høiere Priser, var Udførselen af Mais noget mindre end i 1889, hvorimod der af Havre udskibes en betydelig større Kvantitet til Europa end i tidligere Aar.

Udførselen stillede sig som følger: Mais 24 368 000 Bush. i 1890, 29 205 000 i 1889, Hvede 12 857 600 og 10 916 600 Bush., Havre 9 505 600 og 1 296 900 Bush., Byg 301 900 og 4 970 Bush., Hvedemel 4 351 318 og 4 207 005 Tdr.

Til Norge og Sverige udførtes: 129 751 Bush. Mais og 13 478 Tdr. Hvedemel (å 196 Pd. pr. Tdr.) mod 77 874 Bush. Mais og 5 042 Tdr. Hvedemel i 1889.

Omsætningen paa New York Produce Exchange beløb sig til 1 238 Mill. Bush. Hvede, 413 Mill. Bush. Mais og 129 Mill. Bush. Havre mod henholdsvis 1 123 Mill. Bush., 253 Mill. Bush. og 90 Mill. Bush. i 1889.

De maanedlige Gjennemsnittspriser vare: Januar, Hvede No. 2 red. $87\frac{3}{8}$ c. pr. Bush., Mais No. 2 mixed $39\frac{13}{16}$ c. pr. Bush. og Havre No. 2 mixed $29\frac{3}{16}$ c. pr. Bush., Februar Do. resp. $86\frac{3}{4}$, $36\frac{3}{16}$ og $27\frac{7}{8}$, Marts Do. resp. $89\frac{1}{4}$, $37\frac{3}{8}$ og $28\frac{3}{4}$, April Do. resp. $94\frac{11}{16}$, $41\frac{5}{8}$ og $31\frac{3}{4}$, Mai Do. resp. $100\frac{5}{16}$, $41\frac{3}{4}$ og $34\frac{1}{8}$, Juni Do. resp. $95\frac{5}{8}$, $41\frac{13}{16}$ og $34\frac{1}{4}$, Juli Do. resp. $97\frac{7}{8}$, $45\frac{3}{4}$ og $37\frac{7}{16}$, August Do. resp. $105\frac{3}{4}$, $55\frac{7}{8}$ og $43\frac{3}{4}$, September Do. resp. $103\frac{11}{16}$, $55\frac{1}{2}$ og $43\frac{1}{8}$, Oktober Do. resp. $107\frac{3}{4}$, 58 og $46\frac{3}{8}$, November Do. resp. $104\frac{3}{8}$, $59\frac{8}{8}$ og $48\frac{9}{16}$, December Do. resp. $105\frac{11}{16}$, $62\frac{3}{8}$ og $49\frac{15}{16}$.

		Hvedemel.					
		Patent.		Straight.		Clear.	
		Winter.	Spring.	Winter.	Spring.	Winter.	Spring.
Januar . . .	pr. Td.	4.63	4.85	4.24	4.29	3.91	3.53
Februar . . .	" "	4.54	4.69	4.16	4.20	3.81	3.50
Marts . . .	" "	4.55	4.65	4.20	4.25	3.81	3.63
April . . .	" "	4.70	4.97	4.35	4.49	3.93	3.85
Mai . . .	" "	4.99	5.30	4.59	4.76	4.10	4.10
Juni . . .	" "	4.91	4.96	4.49	4.51	4.15	3.96
Juli . . .	" "	5.01	5.15	4.53	4.59	4.35	4.00
August . . .	" "	5.46	5.55	5.04	5.06	4.79	4.47
September . .	" "	5.59	5.80	5.09	5.41	4.83	4.72
Oktober . . .	" "	5.52	5.59	5.13	5.38	4.79	4.66
November . .	" "	5.25	5.33	4.98	5.10	4.76	4.25
December . .	" "	5.16	5.18	4.88	4.86	4.79	4.35

Flæskevarer, Kjød etc. Udførselen herfra beløb sig til: Smult Kg. 77 856 034 mod Kg. 118 208 982 i 1889, Flæsk „bacon“ Kg. 86 976 880, 1889 123 357 486, Flæsk Tdr. 160 491, 1889 201 251, Flæsk Tdr. 79 825, 1889 105 821, Talg Kg. 23 157 622, 1889 30 602 020. Forskjellen i Udførselen har sin Grund i en mindre Produktion paa Grund af den ringe Maishøst i 1890, sammenlignet med den overordentlige rige Høst i 1889.

Til Norge og Sverige udførtes: Smult Kg. 515 095 1890, 271 087 1889, Flæsk „Bacon“ Kg. 3 478 099, 2 387 700, Flæsk Tdr. 463, 50, Kjød 17 400, 4 954, Talg 208 700, 16 180.

Gjennemsnittspriserne vare:

	Flæsk.			Smult.		Kjød.
	Mess Pork pr. Td.*	Long clear. pr. Pd.	„Bacon“ Short clear. pr. Pd.	Refd. pr. Pd.	Steam. pr. Pd.	Mess Beef. pr. Td.*
	ø.	c.	c.			
Januar	10.50	5.12	5.25	6.34	6.20	7.12
Februar	10.75	5.30	5.50	6.30	6.18	6.77
Marts	11.05	5.60	5.80	6.32	6.42	6.75
April	12.55	5.85	6.10	6.67	6.65	6.90
Mai	13.75	5.89	6.09	6.51	6.51	6.80
Juni	13.85	5.62	5.82	6.34	6.10	6.75
Juli	13.40	5.32	5.55	6.37	6.12	6.81
August	13.05	5.77	5.97	6.51	6.42	6.62
September	11.85	5.88	6.09	6.70	6.45	7.32
Oktober	11.75	6.01	6.24	6.74	6.50	7.25
November	11.72	6.03	6.23	6.50	6.30	7.15
December	11.30	5.74	5.94	6.22	6.10	7.25

Smør og Oleomargarin. Ifølge Opgave fra „The Mercantile Exchange“ udførtes: 8 545 065 Kg. Smør og 746 000 Kg. Oleomargarin.

Til Norge og Sverige udførtes: 432 716 Kg. Smør, 60 600 Kg. Oleomargarin og 608 430 Kg. Oleomargarinolie.

Nøiagtig statistisk Opgave over de to sidstnævnte Artikler er ikke at faa, da vedkommende Børser modsætte sig al Handel med disse Artikler og derfor ikke holder Fortegnelse over Priser etc. Prisen for Smør var: Januar „Western Dairy“ c. pr. Pd. 14 à 17, „Factory“ c. 14 à 17, Februar c. 15 à 18 og c. 16 à 16, Marts c. 15 à 18 og c. 15 à 18, April c. 12 à 13½ og c. 12 à 14, Mai c. 10 à 12 og c. 8 à 10, Juni c. 9 à 11 og c. 6 à 10, Juli c. 9 à 11 og c. 6 à 10, August c. 10 à 12 og c. 7 à 10½, September c. 10 à 13½ og c. 8 à 11, Oktober c. 12 à 15 og c. 10 à 14, November „Factory“ c. 16 à 18 og December Do. c. 19 à 20½.

Saalelæder. Udførselen beløb sig til 1 538 377 Sider mod 1 678 203 i 1889, hvoraf ca. 65 % til England og 35 % til Continentet. Til Norge og Sverige udførtes 1 754 700 Kg. mod 1 218 945 Kg. i 1889.

Prisen for Saalelæder havde siden Januar 1889 stadig været nedad-gaaende og stod saaledes ved Aarets Begyndelse lavere end i flere Aar. Markedet vedblev fremdeles svagt i de første 6 Maaneder, og de lave Priser foraarsagede en ualmindelig stor Export i Marts til Juli, men ved større Ordres fra de amerikanske Fabrikker begyndte imidlertid Beholdningen og Produktionen at falde agterud for Forlangendet, hvilket bevirkede et hurtigt stigende Marked, der saagodtsom standsede Udførselen i Høst- og Vintermaanederne. Efterat det indenlandske Behov var bleven nogenlunde tilfredsstillet, begyndte Prisen atter at falde, indtil den ved Aarets Slut stod blot 1 à 1½ c. højere end ved dets Begyndelse.

„Best Hemlock“ stod i Januar i 18½ c. pr. Pd., steg til 22 c. i August og faldt til 20 c. i December. „Common“ steg fra 17 c. i Januar til 20 c. i August og var ved Aarets Slut 18 c.

Af Gjedeskind indførtes 22 216 600 St. (mod 17 660 000 i 1889), hvoraf 9 280 000 fra Europa, Asien og Afrika, og 8 380 000 fra Indien, Central- og Sydamerika.

*) Td. à 200 Pd.

Bomuld. Uagtet den ualmindelig store Høst udførtes der 239 186 Baller mindre fra New York end i 1889, hvilket antageligvis havde sin Grund i de større Faciliteter under Aarets særegne Fragtforholde for direkte Udslibning fra de sydlige Havne. Udførselen herfra beløb sig til 768 025 Baller mod 1 007 211 i 1889, hvoraf til Norge og Sverige blot 500 Baller mod 2 325 i 1889 og 5 690 i 1888. Prisen for „middling uplands“ var i Januar $10\frac{1}{4}$ c.; den steg gradvis til $12\frac{3}{4}$ c. i Slutningen af Mai, hvorefter den langsomt faldt til $9\frac{5}{16}$ c. ved Aarets Slut.

Immigrationen. Ifølge Opgave fra „The United States Superintendent of Immigration“ ankom der til New York i 1890 411 697 Udlændinge, hvoraf blot en liden Andel antages ikke at kunne betragtes som Indvandrere, mod 349 133 i 1889. De forskellige Nationer vare repræsenterede som følger: Tyskland 77 188, Italien 59 154, England 45 374, Irland 38 568, Rusland 32 265, Østerrige 25 232, Sverige 25 095, Ungarn 23 205, Polen 17 409, Skotland 10 391, Norge 9 975, Danmark 8 735, Bøhmen 7 954, Schweiz 7 144, Frankrige 7 082, Holland 4 325, Belgien 2 527, Finland 1 377. andre Lande 7 975, Total i 1890 411 697, Total i 1889 349 133.

Fra August 1855 til Mai 1890, i hvilken Tid Castle Garden har tjent som Landingsplads for Indvandrere, ankom hertil 9 720 667 Immigranter, hvoraf 173 041 Nordmænd og 325 581 Svensker. Ifølge den sidstledne Mai indtraadte nye Ordning vil Landstigningen nu ske umiddelbart under Opsyn af en Forenede Staters Embedsmand (U. S. Supt. of Immigration) istedetfor som før under de of Staten New York ansatte „Commissioners of Immigration“. Nævnte Superintendent forkynder en strengere Overholdelse end hidindtil af De Forenede Staters Love angaaende Udelukkelsen af ufordelagtige Immigranter. De gennem Immigrationsarbeidsbureauet opnaaede Lønninger var for Jordarbeidere § 12 à 13 pr. Maaned med Kost og Logi og for Tjenestepiger § 10 à 12. For Haandværkere, Kontorister osv. er det fremdeles vanskeligere at finde Beskæftigelse her.

Ifølge den i 1890 foretagne Folketælling er Staten New York den størst befolkede blandt Unionens Stater og tæller 5 997 653 Indvaanere, hvoraf 1 513 501 falder paa New York og 804 377 paa Brooklyn, som dog ifølge en senere af Politivæsenet i disse Byer foranstaltet Folketælling falder ca. 300 000 tilkort for det virkelige Tal.

Konsulatkontorets Adresse er fremdeles No. 41 Broad Street: Kontortiden fra Kl. 10—4.

Chr. Ravn.
p. t. Konsul.

Indhold: **New York** Side 82. — **Washington** Side 73.

Beretninger om Handel og Skibsfart.

Uddrag af Aarsberetninger fra de forenede Rigers Konsuler
for 1890 m. M.,

No. 6. udgivet ved Departementet for det Indre.

1891.

I Kommission hos H. Aschehoug & Co. Subskriptionspris 2 Kroner Aaret
og for Udenbysboende Porto 20 Øre.

Kjøbenhavn.

Skibsfarten 1890.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter Kr.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne:									
Fra Norge til Hovedstationen	53	5 265	-	-	53	5 265	-	-	43 760
„ Norge til Vicekonsulsstationerne	622	47 821	-	-	622	47 821	-	-	229 529
„ Sverige til Hovedstationen	14	846	2	68	16	914	-	-	7 870
„ Sverige til Vicekonsulsstationerne	30	2 009	2	100	32	2 109	-	-	18 051
„ andre Lande til Hovedstationen	76	27 989	10	1 206	86	29 195	-	-	478 920
„ andre Lande til Vicekonsulsstationerne	400	76 313	17	1 555	417	77 868	-	-	775 497
Ialt	1 195	159 643	31	2 929	1 226	163 171	308	84 211	1 553 627
II. Afgaaede:									
Til Norge fra Hovedstationen	20	2 309	71	15 383	91	17 692	-	-	14 215
„ Norge fra Vicekonsulsstationerne	216	34 462	705	69 426	921	103 888	-	-	62 706
„ Sverige fra Hovedstationen	3	102	30	4 087	33	4 189	-	-	500
„ Sverige fra Vicekonsulsstationerne	4	188	49	7 305	53	7 493	-	-	1 220
„ andre Lande fra Hovedstationen	12	3 938	19	10 064	31	14 002	-	-	800
„ andre Lande fra Vicekonsulsstationerne	43	5 206	53	12 167	96	17 373	-	-	45 894
Ialt	298	46 205	927	118 432	1 225	164 637	308	84 211	125 335

For at reparere eller for Ordre ankom 19 Skibe dr. 6 778 Tons.

Af svenske Skibe ankom 3 935 dr. 485 479 Tons.

Erlagte Konsulatafgifter af norske Skibe ved Hvst. Kr. 2 270.76, ved Vicekst. Kr. 6 258, hvoraf tilfaldt Konsulskassen Kr. 3 134.34. Af svenske

Skibe ved H. Kr. 6 785.73, ved V. Kr. 10 373.22, hvoraf tilfaldt Konsulskassen Kr. 5 186.61. Ialt tilfaldt Konsulskassen Kr. 17 377.44. Expeditionsafgifter af norske Exp. Kr. 261.75, af svenske Kr. 753.75.

Aarsberetning dateret 14de Marts 1891.

Med Hensyn til de i dette Generalkonsulat under Aaret 1890 foretagne Mønstringsexpeditioner kan anføres, at fra norske Fartøier afmønstredes 174, paamønstredes 164 og afskreves som rømte 5, ialt 343 Sømænd.

Generalkonsulatet har under Aaret 1890 ikke udfærdiget svensk eller norsk Sømandsanvisning, da hertil af Søfolk ikke er indbetalt opsparede Hyrebeløb.

Ifølge indkomne Meddelelser til Generalkonsulatet er under Aaret 1890 anmeldt et Antal af 25 norske og 18 svenske Havarister i danske Farvande, hvoraf 8 ere blevne kondemnerede.

Antallet af Udvandrere, som i Aaret 1890 bleve saavel direkte som indirekte befordrede gennem herværende Udvandringsagenter, udgjorde 12 082, nemlig 6 541 Mænd og 3 675 Kvinder samt 1 866 Børn. Af dette Antal Udvandrere vare 2 048 hjemmehørende i Kjøbenhavn, 6 196 fra det øvrige Danmark, 2 779 fra Sverige og 1 059 fra andre Lande. Til de forenede nordamerikanske Stater befordredes 11 179 Personer, til Kanada 458, til Sydamerika 340, 4 til Asien og 7 til Afrika samt 94 til Australien. Antallet af Mormoner, som i Aaret 1890 befordredes fra Kjøbenhavn til England, for derfra videre at befordres til Utah, opgik til 528 Personer, deraf 122 Mandfolk, 171 Kvinder samt 255 Børn. Af disse Mormoner vare 273 hjemmehørende i Danmark og 255 i Sverige. Det sammenlagte Antal Udvandrere fra Kjøbenhavn var 12 610 Personer, som sammenlignet med Aaret 1889 udviser en Forøgelse af 1 071 Personer.

Fortegnelse over de i Danmark etablerede svenske og norske Firmaer:

Firmaets Navn.	Etableringsaar.	Interessenternes Navn.	Nationalitet.	Specialitet.
Kjøbenhavn.				
L. H. Arnesen	1869	L. H. Arnesen	norsk	Kornforretning.
L. Chr. Gjertsen . . .	1865	L. Chr. Gjertsen	—	{ Kommissionshandel i Sild samt norske Produkter.
Wilh. Schjelderup . .	1865	Wilh. Schjelderup	—	
Brødrene Hjort . . .	1856	{ A. E. Hjort H. J. Hjort	{ —	{ Kolonial- og Korn- forretning.
Carl Nordstrand . . .	1880	Carl Nordstrand	—	Jern- og Assurance- forretning.
I. S. Thorvildsen . . .	1873	I. S. Thorvildsen	—	Smørforretning.
H. Konow	1860	H. Konow	—	Skibsreder.
P. T. Wøllner	1878	P. T. Wøllner	—	Do.
Tom Tjäder	1880	Tom Tjäder	svensk	Detailforretning.

Firmaets Navn.	Eta- ble- rings- aar.	Interessenternes Navn.	Natio- nalitet.	Specialitet.
Island. Akueyri.				
E. Berentsen	1880	bestyres af Olaus Housken	norsk	Kommissionsforret- ning.
Seydisfjord.				
G. A. Jonasen	1882	bestyres af Imsland	—	Export og Kjøbmands- handel.
„Norske verzlan“ . . .	1881	S. Johansen	—	Do.
Otto Wathne	1886	Otto Wathne	—	Kulforretning, Export af Fiskeriprodukter.
Reykjavik.				
M. Johansen	1880	M. Johansen	—	Kjøbmandshandel.
I. Fredriksen	1887	I. Fredriksen	—	Tømmerhandel.

Af fremmede Skibe ankom til Kjøbenhavn i 1890: danske 6 390, engelske 427, hamborgske 30, lybeckske 20, fra Slesvig & Holsten 140, fra det øvrige Tyskland 264, russiske 115, hollandske 68, franskr 2, ialt 12 350.

Import. Fra Norge indførtes til Danmark:

a. Trævarer. Tømmer, Planker, Bræder m. m. 807 697 Kbf, hvoraf 28 809 til Kjøbenhavn, Egetræ 25 333 Do. til Do., Bygningstømmer (forarb.) 73 788, hvoraf 8 728 til Do., Tagspaan 76 Cnt., hvoraf 4 til Do., Snedkerarbeide 19, hvoraf 7 til Do, Brænde 1 482 Favne, hvoraf 1 068 til Do. Indførselen fra Norge af Trævarer har været endel mindre end Aaret forud.

b. Fiskevarer. Tørfisk 2 126 Cnt., hvoraf 1 964 til Kjøbenhavn, Ansjovis 713, hvoraf 574 til Do.

c. Høstsild. Tilførselen er 54 000 Tdr., Beholdning er 2 600 Tdr. Ved Aarets Begyndelse var Beholdningen ca. 2 600 Tdr., som tillagte førnævnte Tilførsel 54 000 Tdr., udgjør 56 600 Tdr. Deraf er i Aarets Løb solgt in loco ca. 27 600 Tdr. og lægges hertil førnævnte Beholdning 2 600, tilsammen ca. 30 200 Tdr. Resten ca. 26 400 Tdr. er udført til fremmede Steder.

Priserne stillede sig som følger:

For fjorgammel Vare:

	Kjøbmands Sild.	Stor middel Sild.	Middel Sild.	Smaa middel Sild.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
I Januar til April 21	å 19½	19 å 17	16 å 14¼	14 å 12
I Mai til Juli . .	—	17 å 15½	14 å 13	12½
I Juli	21	18 å 20	14½ å 16	12½ å 14

For ny Vare:	Kjøbmands Sild. Kr.	Stor middel Sild. Kr.	Middel Sild. Kr.	Smaa middel Sild. Kr.
Fra medio Juli til medio August .	40 à 45	32 à 40	27 à 35	22 à 24
Til Slutningen af August . . .	39 à 34	34 à 33	29 à 28	24 à 33
I September . .	31½ à 30	31½ à 30	27 à 25	20 à 18
I Oktober . . .	32 à 28	31 à 27	25½ à 23	19½ à 16
I Novbr. & Decbr.	29 à 28	28½ à 28	24½ à 23	18 à 17

Alt pr. Td. fortoldede Priser. Tilførselen var ca. 2 000 Tdr. mindre end forrige Aar.

Fra Sverige indførtes til Danmark:

a. Jern og Staal. Stangjern 167 897 Cnt., Staal 10 842, Søm og Spiger 8 435, Plader 10 656, Støbegods 2 110, andre Jernvarer 16 012, alt dansk Vægt. Med Undtagelse af Staal var Tilførselen af Jernvarer mindre end Aaret forud.

Raajern. Ved Aarets Begyndelse stode Priserne høit her for alle Raajernssorter, men de engelske Noteringer, der vare paa det høieste medio Januar, gav efter, og efterhaanden, som Aaret skred frem, faldt Priserne for alt Raajern og saaledes ogsaa for svensk; dette, der i Aarets Begyndelse stod i Kr. 10 pr. Kilo cif. Kjøbenhavn, gik snart ned i Kr. 9 og kunde tilsidst kjøbes for Kr. 8½ pr. 100 Kilo cif. her. Der fandt kun faa Salg Sted, og dette, uagtet den i Skotland i Slutningen af Oktober udbrudte Streik blandt Højovnsarbejderne. Danske Forbrugere af skotsk Raajern fandt det fordelagtigere at tage Forsyning fra Spanien. Herved bevises bedst, hvor vanskeligt det er at finde et Marked i Danmark for svensk Raajern til Priser der svare til de Noteringer, som svensk Raajern opnaar i flere andre Lande, eller som staa i Forhold til Produktionsomkostningerne i Sverige. Da Raajern imidlertid er toldfri her, og denne Vare ikke taaler mange Omkostninger ved gjentagen Omladen, tør det forudsættes, at en Færgeforbindelse mellem Sverige og Danmark over Øresund vil muliggjøre en Fremtidsforretning i svensk Raajern her. Jernet kunde da gaa direkte og i samme Vogn — fra den svenske Højovn til det danske Støberi. Gammelt svensk Jern kom der endel af ogsaa i Aar, men ikke saa meget som ifjor, og de opnaaede Priser vare væsentlig lavere. Hvad der gjælder for Raajernspriserne — et stadigt Fald over 1890 — gjælder derefter ogsaa for de andre Jernsorter, men medens Priserne vare nedadgaende for Raajern lige fra Januar Maaned, viste de andre Artikler Fasthed til Juni Maaned, men maatte saa give efter.

Stangjern. I Begyndelsen af Aaret 1890 var Prisen Kr. 18 pr. 100 Kilo cif. her og holdt sig saaledes til Mai og Juni Maaned. Tilbudene fremkom da hyppigere og billigere, og Aaret slutter efter en — Maaned for Maaned — lavere Prisnotering, i Kr. 15 pr. 100 Kilo cif. her. Det tør forudsættes, at Priserne endnu ville gaa noget lavere. Forholdene paa det engelske og tyske Marked — og navnlig Arbejderforholdene — ere jo af væsentlig Betydning.

Jernplader. Prisen gik fra Kr. 34 pr. Kg. ned til Kr. 27½ og Prisfaldet kommer ogsaa her paa Aarets sidste Maaneder. Efterspørgslen var kun ringe, Tilbudet betydeligt.

Staal, der i Januar 1890 noteredes Kr. 23 pr. 100 Kilo cif. her, gik i Februar ned i Kr. $22\frac{1}{2}$, holdt sig saaledes et Par Maaneder for at falde yderligere i Pris og kunde i Slutningen af December Maaned ei opnaa over Kr. $18\frac{3}{4}$ pr. 100 Kilo cif. her.

Søm og Spiger. I Aaret 1890 har Forretningen heri været betydelig mindre og Priserne ere faldne stærkt. Januar begyndte med Kr. 56 pr. Par Kister 3 à 4 cif. Kjøbenhavn. I Februar opnaaedes Kr. 62, derefter faldt Noteringerne og i December Maaned vare Tilbudene rigelige til Kr. 49 pr. Par Kister 3 à 4 cif her.

b. Trævarer. Egetræ 59 024 Kbf., Bjælker, Sparrer, Bræder, Planker m. m. 8 914 712, Bygningstømmer (forarb.) 82 025, Tagspaan m. m. 59 730 Cnt., Snedkerarbeide 17 442, Brænde 38 700 Favne. Med Undtagelse af Egetræ og Brænde var Importen betydelig større end Aaret forud.

Ifølge Opgivelse fra herværende Mæglere ere Partipriserne paa svenske Trævarer, iberegnet Told, under Aaret noteret til: 12 Fods $1\frac{1}{4}$ " & 9" à 10" Kalmar Fyrrebræder ca. 8 à 9 Kr., 8" à 9" 7 à 8 Kr., 7" à 8" 6 à 7 Kr., 6" à 7" 5 à 6 Kr., 1" & 8" à 9" firskaarne Piteå Fyrrebræder 7 à $7\frac{1}{2}$ Kr., 1" & 7" 5 à 6 Kr., 14 Fods 2" & 8" Do. Fyrreplanker 12 à 13 Kr., 2" à 9" 14 à 15 Kr., 3" & 9" 23 à 24 Kr., Piteå Fyrretømmer (firhugget) 4" 9 à 10 Kr., 5" 14 à 16 Kr., 6" 23 à 24 Kr., 7" 30 à 32 Kr., 8" 50 à 53 Kr., 9" 60 à 65 Kr.

Alt fortoldet, og ere Priserne gennemgaaende lavere end under Aaret 1889.

c. Kornvarer: uformalet Hvede 466 Cnt., Rug 177, Korn 1 287, Havre 167 375, formalet Hvede 10 237, Rug 2 889. Importen har med Undtagelse af formalet Hvede været betydelig mindre end Aaret forud.

d. Levende Kreaturer. Heste 3 627 Stk., Oxer, Kjør og Kalve 23 064, Faar og Gjeder 24 286, Svin og Grise 247. Sammenlignet med foregaaende Aar har Tilførselen af ovenstaaende Kreaturer, med Undtagelse af Faar og Gjeder været større.

e. Andre Landbrugs Produkter. Smør 80 906 Cnt., Kjød 12 643, Flæsk 33 628, Æg 455 088 Snese, hvilken Tilførsel, med Undtagelse af Flæsk og Æg, var større end Aaret forud.

Den norske Skibsfart for ankomne Fartøier til Distriktets Havne i 1890 fordeler sig saaledes: Kjøbenhavn 155, Tuborg 13, Helsingør 24, Holbek 16, Roskilde 9, Nykjøbing p. S. 8, Kallundborg 18, Korsør 12, Skjelskjør 5, Nestved 9, Vordingborg 7, Præstø 2, Faxe 4, Kjøge 10, Stege 6, Stubbe-kjøbing 1, Nykjøbing p. F. 5, Nakskov 11, Bandholm 7, Rudkjøbing 3, Svendborg 17, Nyborg 4, Odense 48, Assens 3, Middelfart 4, Faaborg 1, Rønne 7, Nexø 1, Kolding 14, Fredericia 12, Veile 25, Horsens 17, Aarhus 45, Ebeltoft 1, Grenaa 7, Randers 19, Mariager 43, Hobro 1, Aalborg 95, Skive 27, Løgstør 17, Lemvig 30, Nykjøbing p. J. 16, Thisted 44, Sæby 15, Frederikshavn 244, Struer 39, Esbjerg 64, Læsø 1, Fanø 1, Akureyri 6, Eskefjord 13, Isafjord 13, Reykjavik 7, tilsammen 1 226.

Fra Danmark udførtes i Aaret 1890 til Sverige: Levende Kreaturer: Heste 32 Stk., Oxer og Kjører 134 Stk., Faar, Gjeder m. m. 3 Stk.

Kornvarer: Uformalet Hvede 200 271 Td., Do. Rug 10 746 Td., Do. Korn 7 897 Td., Do. Havre 450 Td., formalet Hvede 195 658 Cnt., Do. Rug 3 404 Cnt.

Andre Landbrugs-Produkter. Flæsk og Skinker 7 574 Cnt., Kjød, alle Slags 2 286 Cnt., Ister og Fedt 9 628 Cnt., Smør 2 645 Td., Æg 19 559 Snese.

Til Norge. Levende Kreaturer: Heste 12 Stk., Oxer, Kjører og Kalve 500 Stk., Svin 46 Stk., Grise 2 506 Stk., Faar, Gjeder m. m. 10 Stk.

Kornvarer: Uformalet Hvede 25 326 Td., hvoraf 2 803 Td. fra Kjøbenhavn, Do. Rug 13 225, hvoraf 2 760 fra K., Do. Korn 81 249, hvoraf 22 141 fra K., Do. Havre 2 127, hvoraf 171 fra K., formalet Hvede 108 643 Cnt., hvoraf 107 080 Cnt. fra K., Do. Rug 5 642, hvoraf 5 547 fra K.

Andre Landbrugs-Produkter: Flæsk 3 870 Cnt., hvoraf 3 415 Cnt. fra Kjøbenhavn, Kjød, alle Slags 4 110, hvoraf 2 644 fra K., Ister og Fedt 459, hvoraf 458 fra K., Smør 1 444 Td., hvoraf 914 Td. fra K., Æg 89 097 Snese, hvoraf 28 141 Snese fra K.

Fra Island. Uagtet Torskefiskeriet paa Sønder- og Vesterlandet, hvoraf ganske vist en meget væsentlig Indtægtskilde for Island er afhængig, i 1890 kun har været ringe, maa Forholdene for Islands Vedkommende iøvrigt siges at have været gunstige i det forløbne Aar, og da specielt for Bøndernes Vedkommende. Landet har atter i dette Aar været fri for Grønlandsisen og Veiret har gennemgaaende været ret godt. Faareavl, der har været gunstig, har bragt en Forøgelse i Uldproduktionen og bevirket en stor Export af levende Faar til England. Halvkalfiskeriet, der har været noget mindre end Aaret forud, maa dog betegnes som et godt Middelaar. Paa Nord- og Østerlandet af Island fandt paa Slutningen af Aaret noget Sildefiskeri Sted.

Aaret 1890 hidførtes: Klipfisk ca. 6 085 000 $\mathcal{R}$, Beholdning ca. 850 000 $\mathcal{R}$, Platfisk 91 500 $\mathcal{R}$, Uld 1 090 000 $\mathcal{R}$, B. 65 000 $\mathcal{R}$, Talg 16 700 $\mathcal{R}$, Tran 9 100 Td., B. 1 400 Td., salt Lammeekjød 1 500 Td., B. 50 Td., saltede Faareskind 3 780 Bdt, rensede Edderdun 5 600 $\mathcal{R}$, B. 100 $\mathcal{R}$.

Da det norske Fiskeri i Aaret 1890 har været usædvanligt stort, og Fisken dertil viste sig at være af sjelden god Kvalitet, var der kun lidet Haab om gode Priser for Klipfisk i den kommende Saison. Det viste sig imidlertid, at der var god Brug for de første Ladninger, der afskibedes fra Sønderlandet og Island direkte til Spanien, idet der af disse allerede i Juni og Juli Maaned solgtes flere Ladninger til Priser fra 56 til 59 R. og at der endog for en enkelt Ladning i August opnaaedes 60 R. pr. 320 $\mathcal{R}$ frit ombord ab Island. Efter August Maaned var Markedet stille og Priserne dalede atter til 57 à 56 R. For senere i September og Oktober Maaned til Ordrehavn ankomne usolgte Ladninger sønderlandsk Fisk opnaaedes, med Betingelse af at Ladningerne skulle forblive henliggende omtrent en Maaned i Ordrehavn, fra 57 til 58 R. pr. 320 $\mathcal{R}$ frit ombord ab Island. For den første fra Vesterlandet af Island afskibede Ladning Spaniefisk opnaaedes i Juli paa Levering 63 R. medens der i Oktober, ligeledes paa Levering solgtes den fra Vestersandet senest formodede afskibede Ladning til 65 R.

De forenede Rigers Vicekonsulat i Akureyri har indberettet at i Aaret 1890 har Akureyri kun været besøgt af 6 norske Skibe, nemlig 3 Dampere og 3 Seilskibe, hvoraf de fleste har været i Fragefart, kun et Dampskib „Thor“, kom for Sildefiskeri i September Maaned, men fiskede Intet, da Silden ikke var kommen rigtig ind i Fjorden paa den Tid; ellers har Skibsfarten

for de Skibe, der fra Danmark og England aarlig komme hertil, været god og Farvandet stadig aabent og ikke forhindret af Drivisen.

Aaret har været godt for Indbyggerne, i Særdeleshed for Landbønderne, Græsvæxten god og Kreaturholdet udmærket. I Efteraaret var der som forrige Aar, en storartet Omsætning i Faarehandel til England. Der er afskibet af levende Beder og Faar ca. 75 000 Stk. og fra hele Landet til et Beløb af ca. 1 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Bederne, 1—3 Aars, bleve betalte med 12—20 Kr. pr. Stk., som er en høi Pris, og Landbønderne tjente meget ved denne Handel.

Torskefiskeriet har ikke været af Betydenhed paa Nordlandet og under middelmaadigt, paa Østlandet har derimod været et storartet Torskefiskeri. Sildefiskeriet har været godt her paa Garn i de 2 sidste Maaneder, Netfiske er ikke at tale om her nu, da der ikke findes flere end 3 Nordmænd, som ere bosatte som Fiskere og drive mest Garnfiske. Havkalvfiskeriet var meget godt og lignede Aaret forud.

Emigrationen til Amerika er for intet at regne i Aarets Løb, paa Grund af de sidste gode Aaringer.

Sundhedstilstanden har været mindre god, da hele Landet i Sommer blev hjemsøgt af Influenza, som dog ikke havde videre Dødelighed til Følge, men derimod har Kighosten krævet mange Ofre blandt Børn i 1 og 2 Aars Alderen især paa Sydlandet og op i Landet.

De forenede Rigers Vicekonsulat i Reykjavik har indrapporteret, at for Landmændenes Vedkommende har Vinteren de fleste Steder været særdeles heldig, Faarene har som oftest kunnet søge deres Føde ude, og om saa Foraaet bliver nok saa strengt, er der neppe Fare for, at der noget Steds indtræder Fodermangel. Sygdommen blandt Faarene, især den farlige saakaldte „Bradsot“, har i Vinter mange Steder gjort betydelig Skade. Faarehandelen var sidste Efteraar meget indbringende, Vinteren meget mild men stormfuld; ved Julen og i Begyndelsen af Januar vare Markerne begyndt at grønnes, og Spirerne tittede alle Vegne frem i Haverne; Veiret var dog som oftest ustadigt, og det regnede næsten daglig. Først den 19 Januar kom der en ordentlig Snestorm, som varede i et Par Dage, og siden har der ligget Sne paa Jorden, indtil den nu igjen er tøet af. I December Maaaned var Veiret som oftest saa ustadigt, at Fiskerne kun sjælden kunde komme ud paa Søen men der var ingen Mangel paa Fisk, saa snart man kunde komme ud. Fra Nytaar har Fiskeriet været ret livligt ved Fiskerleierne paa den sydlige Side af Faxebugten, men efter de sidste Efterretninger fra Isafjord paa Vetslandet har Fiskeriet der været ret godt, og paa Østlandet har man de fleste Steder været uheldig, idet kun Torskefiskeriet paa Reydarfjorden har givet et godt Udbytte.

Det ustadige Veir har som sædvanlig foraarsaget adskillige Ulykkestilfælde paa Søen. Ligesom man nu i Reykjavik og paa Isafjord har Understøttelseskasser til druknede Søfolks Efterladte, vil man nu stifte en lignende paa Øfjord.

Af Love fra sidste Althing og vedrørende Handel og Skibsfart have følgende opnaaet kongelig Stadfæstelse og Bekjendtgjørelse her: 1) Lov af 22 Marts vedrørende Søfarten, 2) Lov af 22 Mai om oprettelse af en Navigations Skole paa Island, 3) Lov af 31 Mai om Havnereglement paa Akureyvi, Nedsættelse af Taxt.

Exporten fra Danmark til Storbritanien og Irland af levende Kreaturer har i Aaret 1890 udgjort:

Fra	Hornkreaturer.		Faar m m.	Heste.	Svin og Grise.
	Okser og Kjør.	Kalve.			
Kjøbenhavn . . .	2 795	25	5 851	55	—
Nykjøbing p. F. . .	124	2	814	—	—
Bandholm . . .	154	29	1 170	—	—
Nakskov . . .	257	60	1 272	—	—
Odense . . .	792	2 584	5 674	—	—
Svendborg . . .	41	67	704	—	—
Aalborg . . .	13 147	3 129	8 942	2	—
Aarhus . . .	7 372	1 267	4 570	—	—
Esbjerg . . .	24 807	5 335	30 104	114	1 418
Frederikshavn . . .	2 804	1 069	4 386	2	—
Horsens . . .	1 996	547	2 453	—	—
Randers . . .	5 460	1 115	4 312	1	—
Summa	59 749	15 229	70 252	174	1 418

Danmarks Ind- og Udførsel vedrørende Landbrugsaarets Omsætninger.

Aaret 1890 maa siges at have været et eiendommeligt for Landbruget i Danmark. En Modsætning til 1889 og dog vidt forskjelligt fra 1888.

Det har vist sig paa Masseproduktionen forholdsvis fattigt i Kvalitet. Mere lovende har vel neppe noget Foraar eller Forsommer været, mere skuffende neppe nogen Eftersommer og den endelig opgjørende Tærskning. Ved Tærskningen kom imidlertid Skuffelsen, og Kjerneudbytets Mangelfuldhed viste sig stærkest hvor Produktionen gik ud paa Handelssæd, idet en usædvanlig stor Mængde Kjærner bleve smaa og ufuldkomne og saaledes reduceredes til Foderkorn.

Denne Eiendommelighed ved 1890 har selvfølgelig sat sine Spor i Vareomsætningen især paa Kornsorternes Omraaade. Kornhandelen i Landbrugsaaaret viser at af uformalet Korn er der indført 644 Mill. $\mathcal{H}$ og udført 149 Mill. $\mathcal{H}$, saaledes at der viser sig en Overskuds Indførsel af 495 Mill. $\mathcal{H}$.

Af formalet Korn indførtes ca. 18 Mill. $\mathcal{H}$ men udførtes over 38 Mill. $\mathcal{H}$, saa at her fremkommer en Overskuds Udførsel af 20 Mill. $\mathcal{H}$.

Uformalet Korn:

	Indførsel, 1890.	Udførsel, 1890.	Overskuds-Indførsel,	
	$\mathcal{H}$	$\mathcal{H}$	1890. $\mathcal{H}$	1889. $\mathcal{H}$
Boghvede . . .	4 761 044	146 200	4 614 844	4 479 160
Byg . . .	45 766 165	63 990 390	÷ 18 224 225	÷ 49 563 720
Bønner . . .	375 734	136 180	239 554	155 732
Ærter . . .	3 918 943	964 125	2 954 818	3 424 725
Havre . . .	70 138 553	578 980	69 559 573	72 404 640
Hvede . . .	77 626 122	56 903 620	20 722 502	111 992 425
Mais . . .	273 038 660	16 140 400	256 898 260	91 627 600
Malt . . .	5 150 580	1 027 950	4 122 630	4 172 250
Rug . . .	161 450 397	9 049 725	152 400 672	209 612 910
Vikker . . .	2 157 344	73 040	2 084 294	775 940
Andre Kornvarer . . .	10 500	—	10 500	269 755
Total	644 394 032	149 010 610	495 383 422	499 351 417

Formalet Korn:

	Indførsel, 1890. ℥	Udførsel, 1890. ℥	Overskuds-Udførsel, 1890. ℥	1889. ℥
Boghvede	3 333 363	7 357 ÷	3 326 006	2 930 380
Byg	48 976	1 739 614	1 710 638	2 626 151
Havre	483 515	13 507 ÷	470 008 ÷	465 220
Hvede	5 786 222	32 058 899	26 272 677	41 241 111
Mais	1 076 050	156 603 ÷	919 447 ÷	300 811
Rug	7 306 718	4 611 009 ÷	2 695 709	2 210 944
Andre Kornvarer	16	— ÷	16 ÷	30
Total	18 034 860	38 606 989	20 572 129	42 381 765

Sammenligner man dette Landbrugsaar med det foregaaende Aar 1889, har Danmark havt en Merindførsel af uformalet Korn af ikke mindre end 68 Mill. Pund og en Merudførsel af 22.4 Mill. Pund, saa at Aaret har en Overskudsindførsel der er 46 Mill. Pund større end i Aaret 1889.

Derimod er Overskudsudførselen af formalet Korn 21.8 Mill. Pund mindre end i 1889. Hvorledes Danmarks eget Forbrug af Kornvarer vedblivende er i stadig Stigen, maa ogsaa her konstateres, idet Total Overskudsindførselen af samtlige Kornvarer har været i Aaret 1890 484 811 293 Pund og i 1889 406 969 562 Pund, saa at Landbrugsaaaret altsaa viser et forøget Merforbrug af ca. 68 Mill. Pund.

Med Hensyn til Dyr og dyriske Produkter samt andre af Landbrugets vigtigste Artikler er Resultatet følgende:

	Indførsel, 1890.	Udførsel, 1890.	Overskudsindførsel, 1890.	1889.
Faar og Gjeder Stk.	24 797	77 998	53 201	55 737
Heste —	5 707	15 043	9 336	10 216
Oxer og Kjør —	21 644	129 557	107 913	79 714
Kalve —	944	19 023	18 079	7 828
Svin —	30	64 767	64 737	21 530
Grise —	3	2 581	2 578	3 384
Flæsk og Skinker ℥	4 652 629	64 413 871	59 761 242	74 595 144
Kjød og Pølser —	3 357 270	1 882 392 ÷	1 474 878 ÷	834 000
Ost —	1 004 846	148 533 ÷	856 313 ÷	453 014
Uld —	2 951 032	2 575 612 ÷	375 420 ÷	935 222
Fedt og Ister —	19 218 475	7 583 628 ÷	11 634 847 ÷	6 440 488
Æg pr. Snæs à 20 Stk.	873 813	6 652 491	5 788 688	4 854 891
Smør ℥	18 083 809	83 577 076	65 493 267	51 713 145
Margarine —	3 353 886	114 184 ÷	3 239 702 ÷	3 331 594
Klid —	243 029 039	3 888 049	239 140 990	212 274 965
Oliekager —	128 207 372	4 058 002	124 149 370	134 540 141
Kløverfrø —	6 312 560	874 114	5 438 446	4 908 135
Græsfrø —	6 379 287	1 141 485	5 237 802	5 071 626
Gjødning, naturlig —	12 749 634	169 350	12 580 284	2 966 152
Do. kunstig —	52 061 056	12 160 944	39 900 112	47 269 236

Af ovenstaaende Tal ser man at de Produkter hvis Overskudsudførsel er stegen betydelig ere Oxer og Kjør med 35 %, Kalve med 125 % og Svin endog med 205 %, medens Flæsk og Skinker viser en Tilbagegang af 25 %. Hvad Kalve angaar begrundes Forøgelsen sig tildels i en forøget større

Udførsel til England, hvortil der i 1890 er indført 11 110 Stk. mere end i 1889, medens den forøgede Udførsel af Hornkvæg og Svin er gaaet til Tyskland.

Det forbauser strax at se en Tilbagegang af 25 % i Udførselen af Flæsk og Skinker, men naar man erfarer, at alene Udførselen til England viser en Tilbagegang af 11 119 416 Th , saa ligger det nær at Grunden maa søges i den forøgede Udførsel af levende Svin til Tyskland, en Udførsel der netop er stegen saa overordentlig efterat det tyske Rige ophævede Forbudet mod Indførselen.

Hvad Produktionen af Smør angaar, som jo er et af Danmarks Hovedprodukter, har denne i kvantitativ Henseende været tilfredsstillende i Aaret 1890. Medens Produktionen i Aarene 1887 og 1888 tiltog med omtrent 25 %, hvert Aar sammenlignet med det nærmest foregaaende, betegnede Aaret 1889 en Stilstand. I det nu afsluttede Aar er Udførselen atter tiltagen og viser sig 27 % større end i Aaret 1889. Overraskende er den kolossale Stigen i Indførselen til England af dansk Smør; man troede at Indførselen havde kulmineret i 1889 da den var naaet op til 68 836 270 Th mod 61 421 260 Th i 1888. Ikke destomindre er den danske Indførsel af Smør til England i 1890 naaet op til det kolossale Tal af 83 798 375 Th . Værdien af det fra Danmark til England i 1890 indførte Smør angives til en Værdi af 79 600 626 Kr. mod 67 384 368 Kr. i 1889.

Danmark staar i Retning af Smør som den vigtigste og største Forsyner af det engelske Marked og det har til England indført 30 445 239 Th mere Smør end Frankrig, der kommer som No. 2 i Rækken med 53 353 136; Th , Sverige er No. 3 med 22 783 330 Th . Denne stærke Tilvæxt i Danmarks Smørudførsel skyldes neppe saa meget som en stærk forøget Produktion af Margarine. Den indenlandske Produktion af Margarine har ifølge Kontrollens Beretninger i sidste Aar været omtrent tredobbelt og da der næsten ingen Margarine udførtes herfra, har denne forøgede Produktion frigjort en tilsvarende Mængde Smør til Udlandet. I Aaret 1888 var Forbruget af Margarine i Danmark ca. 2 Th pr. Individ, men i 1890 var det steget til over 5 Th . I Aarets Løb er der anlagt flere Margarinefabriker i Landet.

Da denne hurtige Stigning af Landets Smørexport særlig skyldes Andelsmælkerierne skal jeg herved omtale disse nærmere. Fra at være et kornudførende Land er Danmark hurtig gaaet over til at blive et kornindførende Land, idet hele den store Bondestand nu opfodrer ikke alene den meste hjemmeavlede Sæd, men ogsaa meget indført Foder paa Mælkekvæget. Denne Fremgangsmaade kan kun da bringe Fordel, naar Mælken paa økonomisk Maade oparbejdes til gode Produkter, der kunne opnaa høje Priser. Englænderne, der have mest Brug for dansk Smør, fordre, at det skal fremkomme som store, ensartede og fine Mærker, og saaledes kan det nu leveres fra Andelsmælkerierne. Ved Centrifugens Hjælp blev det for ti Aar siden muligt, let og sikkert at skumme al Fløden af den fra mange smaa Kvæghold samlede Mælk. Datidens Fællesmælkerier havde ondt ved at skaffe sig Mælken tilstrækkelig god, ordne Kjørselen billig og udnytte den afskummede Mælk økonomisk, og derfor gik de ofte fallit; disse Vanskeligheder blive aldrig fremtrædende i Andelsmælkerierne, hvori oftest alle Egnens Beboere direkte eller indirekte ere interesserede. Det er syv Aar siden, de første Andelsmælkerier begyndte at blive oprettede i det vestlige Jylland. Mælken blev hver Morgen bragt til Mælkeriet for at skummes og den friske Skummetmælk tilligemed Kjærnemælken blev strax hver Dag fordelt til Interessenterne, der derved kunde bibeholde eller endog forøge deres Opdræt og Svine-

hold. I Aaret 1884 byggedes enkelte Andelsmælkerier hist og her paa forskjellige Steder i Landet. Hurtig vandt Systemet almindelig Opmærksomhed og i Aarene 1885—88 er der nu hele Landet over bygget mange Hundrede; saamange at der i nogle Egne ikke er Plads til flere. Flertallet af disse Andelsmælkerier gaa godt; Beboerne ere tilfredse med Tilstanden og Udbyttet. Andelsmælkerierne ere af meget forskjellig Størrelse. Interessenternes Antal er undertiden lille, men dog hyppigst 50—150. Nogle ere oprettede med mindre end 300 Kjør; men oftest er Koantallet 500—1 000; kun faa have 1 200 Kjør og derover. I Almindelighed maa det fastsættes som det fordelagtigste at have store Mælkerier med megen Mælk; men en naturlig Grændse for Størrelsen fremkommer derved, at Transporten, der oftest er den største Driftsudgift, maa holdes indenfor rimelige Grændser, og Mælken maa helst leveres tidlig paa Dagen og saa frisk som mulig. En enkelt Landsby har sjældn Melk nok, oftest maa der samles fra 2—4, undertiden 6—7. Det gjælder altid om at faa saa megen Mælk som mulig fra mindst mulig Afstand, og almindelig ansees selv i tyndt befolkede Egne en Mil for at være den længste Vei, det er økonomisk at transportere Mælken. Kjørslenciteres i Reglen bort saaledes at Interessentskabet leverer Vognene og Staldrum til Hestene at bede i og betaler 10—20 Øre i Forhold til Veien pr. 50 Kilos Mælk, der bringes til Mælkeriet, medens Kuskene ere pligtige til at møde med Mælken til visse Klokketider og atter snarest mulig bringe Skummetmælken tilbage. Interessentskaberne have i Reglen nogle paa deres første Generalforsamling vedtagne Love, tillempede efter de stedlige Forhold. Til at varetage Foreningens Tarv, vælges blandt Interessenterne en Bestyrelse bestaaende af 5 Mænd, der ere erfarne og solide Mælkerimænd. Halvdelen af Bestyrelsen gaar af hvert Aar og der vælges nye Stedfortrædere paa to Aar. Gjenvalg kan finde Sted; men har en Mand siddet 2 eller 4 Aar i Bestyrelsen, har han Ret til nægte at modtage Valget. Sekretæren og Kassereren blive i Regelen lønnede. Pengene til Anlægget ere i Almindelighed laante i en Bank eller Sparekasse, og ofte har det været muligt at skaffe Anlægget fuldkommen færdig og vel udstyret med alt Inventar, Transportspande, Vogne, osv. for ca. 30 Kr. pr. Kilo. Laanet er i Regelen bleven afbetalt i Løbet af 2—3 Aar. Mælkeriet anlægges saavidt mulig paa en Plads midt i Distriktet og helst hvor gode Veie mødes, men navnlig at der findes godt og rigeligt Vand og at Beliggenheden bliver saaledes, at man let og sikkert kan skaffe Afløb for den store Mængde Spildevand, der nødvendig maa blive. Driften af Mælkeriet ordnes i de senere Aar næsten overalt saaledes, at Bestyrelsen fæster en Meierist, der igjen skal antage og lønne det øvrige Personale. Foruden sin faste Løn har han Procenter af Omsætningen, til Ex. 2 Kr. for hvert hundrede Kilo Smør, der kan blive solgt til en efter Bestyrelsens Mening tilfredsstillende Pris. Da det er af høieste Vigtighed for Mælkeriet at faa Mælken saa fed og velsmagende som muligt, blev der tidligere i Lovene optaget mange Bestemmelser om Fodringen, der ofte kunde være høist generende for mange Avlsbrugere. Nu tilstræber man derimod fuld Frihed i saa Henseende imod at der vedtages at Mælkeriet skal betale Mælken efter Fædtindhold og at den skal være frisk og velsmagende. Derved kommer Meieristen uvilkkaarlig til at lægge nøie Mærke til Beskaffenheden af hver enkelt Interessents Mælk, og de mange Landbrugere faa Interessen vakt for Kvæggets Røgt og Pleie, og de blive ansporede til at producere god fed Mælk. Andelsmælkerierne kunne endvidere byde sine Interessenter en betydelig Fordel ved at besørge Fællesindkjøb af Foderstoffer. Det er særlig de ganske smaa Kvægholdere, der

med Iver have sluttet sig sammen, og det er ogsaa dem der have den største Fordel, idet de tidligere oftest havde Vanskelighed ved at faa Smørproduktionen fordelagtig, men nu opnaa at faa deres Mælk ligesaa vel udnyttet som de store Gaardes. Og skulde saadanne smaa Kvæghold forsynes med mange forskellige Foderstoffer, maa disse smaa Partier betales med høje Detailpriser. Transporten bliver besværlig og der er ingen Garanti for Varernes Godhed. Andelsmælkeriet kan derimod købe til Engrospriser ved paalidelige Analyser garanterede Varer, der fordeles ved nærmeste Jernbanestation eller udleveres fra selve Mælkeriets Loft. Som foran omtalt er det almindeligt, at den skummede Mælk og Kjernemælken leveres tilbage til Interessenterne for at anvendes i Husholdningen og til Føde for Kalve, Svin, Føl og Fjederkræ, idet nemlig Andelsmælkerierne hidtil ikke have befattet sig med Produktion af Ost. Men da Centrifugeost er et sundt og billigt Fødemiddel, er der for Tiden stor Bevægelse igang vedrørende dette Spørgsmaal og som sikkert fører til, at Produktionen af Ost fremtidig ogsaa vil komme til at spille en betydelig Rolle i Andelsmælkerierne.

Det maa betragtes som afgjort, at Danmark indtager den ypperste Plads blandt alle Lande med Hensyn til sit Mælkerivæsen, og det bliver derfor i den Anledning besøgt af Udlændinge, der drage hid for at hente Erfaringer og Lærdomme som de derefter gjøre frugtbringende i deres Hjemlande. En Bekræftelse har dette i den sidste Tid fundet i det gamle Mælkeriland Schweiz, som har sendt en af sine dygtigste Mænd, Professor F. Anderey i Bern, herop for at studere Mælkeriet i de nordiske Lande og hans Beretning, som findes offentliggjort i „Milch-Industrie“ (Bern), bekræfter netop at han i Kjøbenhavn har fundet den høieste videnskabelige Udvikling af Mælkeridriften; og han pointerer samtidigt hvor langt Schweiz staar tilbage i den Retning, og at det bør hente Lære hos Danmark.

Mælkerivæsenet i Danmark dyrkes som Videnskab og under Statens Beskyttelse. Det videnskabelige Mælkeri-Institut i Kjøbenhavn er forbunden med den derværende Landbo-Høiskole og den Kongl. Veterinair Skole og ledes som saadant rent videnskabelig. Da alle Forsøg enten hentes eller foranstalles ude i den almindelige Praksis, omfatter Institutet det kemiske-, tekniske og bakteriologiske Laboratorium, som er nødvendigt til Forsøgene og Undersøgelserne, tilligemed de fornødne Samlinger og Lærekrafter. Undervisningsanstalten er skilt fra Forsøgs- og Undersøgelsesanstalten.

Undervisningsanstalten har til Formaal at uddanne Lærere i Melkerivæsenet, men tjener ogsaa til at uddanne dygtige Landmænd, som i Praksis kunne tjene som lysende Exempler. For at fuldstændiggjøre Undervisningen foretages hyppigt Ekspursioner i Mælkerier rundt om i Landets forskellige Egne, hvor Fordringsmaaden, Indretningen, eller klimatiske Forhold studeres. For at vinde Adgang til disse Undervisninger udfordres samme Betingelser som Adgangen til Universitetet. Naar de Studerende have bestaaet to Examiners godt, erholde de et Diplom, der berettiger dem at optræde som Lærere i meierividenskabelig Teknologi, Chemie eller Bakteriologi eller som Meierikonsulent.

Forsøgs- og Undersøgelsesanstalten besidder sit eget Laboratorium med en Mængde tekniske Apparater og er tillige Forsøgsanstalt for Meieri-Geraad og Maskiner. Fra denne Afdeling er udgaaet mange forskellige nye Hjælpemaskiner; blandt andet det Fjordske Apparat, et Instrument hvormed man ikke alene kan bedømme hvormeget Fedt Mælken indeholder, men endog hvormeget Fløde Mælken fra hver enkelt Ko giver. Medens denne Anstalt stedse beskæftiger sig med Undersøgelser af alle Emner

henhørende under Landhusholdningen, udstrækker den tillige disse Undersøgelser ud over hele Landet.

De permanente Mælkeprodukt-Udstillinger og Forsøgsstationer er en Indretning som er ny og vistnok enestaaende. En stor Mængde danske Mælkerier have forpligtet sig til hver Maaned eller hver Uge at indsende deres Fabrikata (Smør og Ost) til upartisk Bedømmelse i Anstalten. Af det indsendte Produkt bliver der udtaget en Prøve til kemisk Undersøgelse. Varen opstilles derpaa i et passende indrettet Lokale, forsynes med et Nummer, uden at Fabrikantens Navn publiceres, og Undersøgelseskollegiet udtaler da sin Dom over Varens Lugt, Smag og Finhed. Ind- og udenlandske Kjøbmænd indfinde sig til disse Udstillinger, undersøge den Vare de finde passende, og først da, naar Kjøbet er vedtaget, opgiver Anstalten Navnet paa Fabrikanten, hos hvem de da kunne gjøre deres fremtidige Indkjøb. De udstillede Prøver ere i Regelen, i Kvantiteter der svare til som Pakningen gaar i Handelen til Ex. Smør i Fade paa 40—45 Kilo og af Ost un pain de fromage af hver Sort.

Den indenlandske Frembringelse af Roesukker kalkulerer sig for Aaret 1890 til 37 787 500 Pund, hvilket er ca. 10 Mill. Pund mere end i 1889. Afgiften, som i den Anledning er tilflydt Statskassen, beløber sig til 3 400 870 Kr.

Fabrikation af Brændevin andrager i Aaret 1890 30 900 000 Potter af 47.4 pCt. og Udførslen kalkulerer sig til 378 300 Potter. Statskassen har som Brændevinsafgift oppebaaret en Sum af 2 636 374 Kr.

Høsten i Danmark 1890.

Udbyttet har i Almindelighed ikke blot været over et Middelsaar, men endog betydelig derover. Det heder i adskillige Beretninger, at Aaret 1890 har været bedre end noget i den sidste Menneskealder, det bedste der kan mindes etc. etc. For gennem de for de enkelte Egne stærkt varierende Angivelser om Udbyttet af de mange forskellige Afgrøder at komme til et Overblik for Landet i det hele taget, er det nødvendigt at betragte Størrelsen af det Areal, der optages af hver af de vigtigste Kulturplanter og som Lettelse herved anføres nedenstaaende Tabel. Det vil af denne fremgaa at det er de 4 Hovedkornsorter, Høet og Græsningen, der er afgjørende for Landets Høst-udbytte seet under Et.

Procent af Landets Areal: de fire Kornsorter 29, til Afgræsning 20, til Høvl $10\frac{1}{2}$, til Bælgsæd, Boghvede, Handelsplanter, Rodfrugter, Grøntfoder og Spergel 4, Fællede og Overdrev 3.

Vende vi os derpaa til det Billede, Høstudbyttet giver for 1890, vil efterfølgende Tabel illustrere samme, idet der i denne er taget 100 som Middelhøst; og en Sammenligning med det foregaaende Aar belyser yderligere Aarets usædvanlig heldige Resultat:

Høsten	Hvede	Rug	Byg.	Havre	Bland-sæd.	Bælg-sæd.	Kar-tofler.	Rod-frugter	Ager-hø.	Eng-hø.
i Aaret 1889	92	103	85	81	84	81	104	90	95	104
- — 1890	118	107	137	141	141	123	96	113	138	138

Medens det ifjor var Vintersæden der gav det bedste Udbytte, er det i Aar Vaarsæden, Byg og Havre, der staar bedst mellem de 4 Hovedkornsorter,

et Forhold, der nuomstunder, da Prifsorskjellen mellem Vaarsæd og Vintersæd er langt mindre end før, faar stor Betydning, da Vintersæden optager langt mindre Areal end Vaarsæden.

Rugen har givet en god Middelhøst, men nogle Beretninge gaa ud paa, at den ved Tærskningen ikke giver saa megen Kjærne, som man havde ventet. Rugen maa derfor antages at være den af de 4 Hovedkornsorter, der giver forholdsvis mindst Udbytte, hvad Kjærnen angaar, om man naar lidt over Middelhøst i Kjærne af denne Afgrøde. Halmudbyttet er noget over Middel. Særlig paa Øerne var Rughøsten ofte meget vanskelig og langvarig, da den ustadige Periode i Veirforholdene begyndte midt i Indkjørselstiden for Rug. Kvaliteten af Rugen har derfor lidt noget, dog ikke af Betydning. Det er betegnende for Sammenligningen mellem 1889 og 1890, at Rughøsten for begges vedkommende viser omtrent samme Udbytte-Tab, men ifjor var Rugen den bedste Kornafgrøde, i Aar er den den mindst gode.

Hveden faar for Landet i det Hele en langt mindre Betydning, da den kun optager et fem Gange mindre Areal end Rugen og kun i et mindre Antal Amter spiller en betydelig Rolle, medens dens Betydning for den største Del af Jylland til Ex., er ringe. Tabellen viser et godt Resultat for Hveden, og udelader man de Amter, hvor Hvededyrkningen kun har meget ringe Udbredelse, faar man et andet lysere Billede frem. Halmudbyttet er at betragte som betydelig over Middel. Kvaliteten af Kjærnen kan for Landet i det Hele ikke sættes over Middel, hist og her har der været ikke saa lidt Spiring i Hobene, medens Hveden stod paa Marken, og mange Beretninger tyde paa at Kjærnen er temmelig lille.

For Byg, der optager et ligesaa stort Areal som Hvede og Rug tilsammen, er der over Middelhøst i alle Amter og Tærskningsresultatet stiller sig meget gunstigt. Bygavlen maa saaledes betragtes som særdeles god saavel med Hensyn til Kjærens som Halmens Mængde. Beskaffenheden er derimod ikke den bedste; Kjærnen er vel i Reglen fyldig og vel udviklet, men Farven er paa Grund af uheldigt Høstveir mindre god, et Forhold der selvfølgelig kun faar Betydning over for den Bygavl, der var beregnet paa at sælges som fine Maltvarer. Halmen har ogsaa lidt noget under den megen Regn i Høsttiden.

Om Havren, der blandt alle Kornsorterne optager det største Areal, gjælder helt igjennem noget lignende som for Bygafgrøden, kun at Havreavlen i det Hele taget har været endnu bedre end Bygavlen, at betegne som den bedste Avl blandt Kornsorterne.

Blandsæd til Modenhed (mest Byg og Havre) der iøvrigt kun optager et Par Procent af Arealet, staar lig Havren saavel i Udbytte som i Beskaffenhed.

Sommergræsningen har ved Husdyrholdets nuværende store Udvikling en meget stor Betydning ved Bedømmelsen af Udbyttet af Aarets samlede Avl. Det direkte til Opgræsning bestemte Areal optager henvend $\frac{1}{3}$ af det hele i Landbrugets Tjeneste benyttede Areal, og hertil kommer endnu Græsningen paa Halvbrakmarkerne og efter Høslet. Det maa derfor bidrage væsentlig til at hæve Aarsudbyttet, at Græsningen i Aar næsten overalt har været rigelig, ja over Middelhøst, idet jeg med Tallet 100 som Middelhøst maa for i Aar sætte Tallet 142.

Græsningen har ikke alene været meget rigelig i den almindelige Græsningstid — med Undtagelse af en kort Periode i Midtsommertiden — men den har tillige været ualmindelig tidlig. Udbindingen af Kreaturer skede 2—3 Uger før sædvanlig og derved sparedes store Udgifter til Kraftfoder.

De Forhold som vare saa gunstige for Sommergræsningen, have selv-

følgelig ligeledes fremkaldt et ualmindelig gunstigt Ufald af Avlen af Agerhø. Udbyttet sees at være betydeligt over Middel og fra flere Egne lyde Meddelelserne paa at Udbyttet er 2—3 Gange større end i almindelige Aar. Paa Grund af uheldige Veirforholde under Højbjergningen har Høets Kvalitet lidt noget, alt eftersom det var sat i store Stokke eller ei. Men for Landet i i det Hele har denne Skade dog ikke været af synderlig Betydning.

Udbyttet af Enghø stiller sig paa lignende Maade og de gode Resultater vise sig især i Jylland, hvilket er af saameget større Betydning som Engene der spille en langt større Rolle end paa Øerne. Hjembjergningen af Enghøet, der falder i en mere regnfuld Tid end Bjergningen af Agerhøet, har i Aar været temmelig vanskelig og Kvaliteten har lidt noget hist og her, og vedvarende stærke Regnskyl og høi Vandstand foraarsaget betydelige Tab.

Ærter og anden Bælgsæd, Grøntfoder, Rodfrugter, Handelsplanter m. m. optage tilsammen kun omtrent $\frac{1}{20}$ af Landets hele Areal. Disse Afgrøder faar derfor hver for sig en mindre Betydning ved en Rapport over Landet i sin Helhed, medens de derimod i de enkelte Egne kunne have stor Betydning.

Ærterne have givet et godt Udbytte; Grøntfodermarkerne have givet et fortræffeligt Udbytte, der kan sættes med Tallet 143, Rodfrugterne tegne ogsaa til et godt Resultat.

En Undtagelse danner dog Kartofflerne. Udbyttet i Mængde er ikke stort og Kartoffelsygdommen er almindelig udbredt og synes at antage store Dimensioner; der omtales endog Tilfælde hvor 50—75 % af Kartofflerne ere syge. Kartoffelavlens er saaledes den eneste Afgrøde, der er falden uheldig ud.

Betragter man dernæst under et de Afgrøder, hvis Udbytte er afgjørende for Landet i det Hele, nemlig de 4 Hovedkornsorter, Sommergræsningen og Høavlen, saa bliver Resultatet, at Høsten 1890 har givet et ualmindelig gunstigt Resultat, langt over et Middelsaar.

Oversigt over Kornpriserne fra 1875 til og med Aaret 1890: Pris i Øre pr. 100 K , Hvede 1875—83 860, 1884—88 630, 1889 590 og 1890 660, Rug 680, 500, 520 og 580, Byg 690, 560, 540 og 545, Havre 620, 520, 575 og 525.

Disse Tal viser kun en ringe Fremgang fra ifjor. Hveden staar vel i Aar $\frac{3}{4}$ Kr. høiere pr. 100 Pund, og for Rug og Byg er der en mindre Fremgang, men for Havren er der Tilbagegang af $\frac{1}{2}$ Kr. Tages Gjennemsnittet for alle 4 Kornarter, faar man omtrent samme Pris som i Femaaret 1884—88, der var omtrent samme Gjennemsnitspris som for 1889. Denne Pris staar vel henved 1 Kr. høiere end Prisen for det uheldige Aar 1887, men den er endnu $1\frac{1}{2}$ Kr. pr. 100 Pund lavere end Gjennemsnit for Perioden 1875—83.

Frugtmarkedet. Frugtmarkedet i Aaret 1890 har haft en væsentlig anden Karakter end i Aaret forud, idet den tørre Sommer i 1889 bevirkede en ringe Høst af Hø og Straa, medens den fugtige Sommer 1890 gav stor Rigdom af disse for Danmarks store Kvægbestand vigtige Artikler.

I Vintermaanederne og om Foraaret vedblev endnu Importen af Klid og Oliekager til Landet efter en stor Maalestok og der betaltes i Fragt fra Nordfrankrig og Belgien 15 à 17 fr. pr. Ton Klid og 12 à 13 fr. pr. Ton Oliekager, men da Sommeren som sagt blev meget fugtig ophørte denne Import af sig selv og der haabedes almindelig paa at der skulde blive meget Korn at exportere om Efteraaret, men uagtet her var en i kvantitativ Retning rig Høst, blev Exporten dog ikke stor, idet Byggens Kvalitet ikke tilfredsstillende de fremmede Markeder og Priserne bleve holdte temmelig høit, grundet paa

at Maispriserne formedelst slet Høst i Nordamerika, vare høje. Følgen blev at her fodredes med Byg istedetfor, som i tidligere Aar, med Mais, og derved aftog saavel Importen af sidstnævnte Varesort, som Exporten af Byg. En Del blev der dog exporteret, ogsaa af Hvede, og der betaltes i Fragt 1 sh. 9 d pr. 448 lbs. Byg til Hull og 2 sh. 3 d pr. 564 lbs. Hvede til Antwerpen og Nordfrankrig, men Skibene have dog ondt ved at finde Beskjæftigelse. Kulfragterne til Danmark holdt sig i £ 7 à 8 pr. Keel og først henad Efteraaret steg de lidt.

Træfragterne til Danmark vare ikke høje og Importen heller ikke stor. Der betaltes fra Sydbotten pr. første aabent Vande Rm. 26, men da Seilladsen begyndte var den ikke over 23 Rm. at betinge.

I Mai steg Fragten vel til 25 Rm, men i Sommermaanederne var der en Tilbagegang til 22 à 23 Rm., medens der om Efteraaret betaltes 26 à 28 Rm.

Aaret har for Fragternes Vedkommende været daarligt og kun faa af Dampskibsselskaberne ser sig istand til at give Udbyttet til Aktionærerne, ligesom Seilskibsrederne gennemgaaende kun have daarlige Resultater at opvise. Aaret endte med stor Stilstand i alle Brancher.

Kursen paa herværende Børs i Aaret 1890 paa svenske og norske Værdipapirer.

Af svenske og norske Papirer er der i det forløbne Aar ikke optaget nye ved den officielle, daglige Kursnotering paa Kjøbenhavns Børs. Priser er derfor uforandret fra det foregaaende Aar og bestaar af følgende, der i Aarets Løb blev noteret til de Papirer vedføjede Kjøbs- og Salgskurser, medens der af og til, dog kun efter en meget ringe Maalestok, har fundet Omsætning Sted mellemiggende Kurser. I de Papirer, hvorved ingens Kurs findes ansat, er ingen Forretning bleven bekjendt.

5 % Gothenborg Kom. Obl. af 1869 106 à 108, 5 % 1873 105 à 107½, 106½ à 107, 3½ % Stockholm Kom. Obl. af 1887 95½ à 97½, 4 % 1880, 5 % 1869 105 à 107, 3½ % Hyp. Obl. 1886 94½ à 96 à 97, 4½ % 104 à 106, 103 à 105, 102½ à 104½, 4 % Skaanske 100 à 103 gjort til 100½ & 100¼, 4 % Norske 1884—85.

Foruden disse Papirer findes der endvidere her i Landet anbragt forskellige andre svenske og norske Papirer saasom: 4½ % Helsingborg Kom. Obl. af 1886, 5 % Hessleholms Jernb. 1882, 4½ % Do 1886, 5 % Landskrona Engelholm 1880, 4 % 1887, 4 % Kristiania Kom. 1880, 4½ % Stats 1883, 4 % Norske Hyp. Bank 1886, 3½ % 1887, 3½ % Stockholm Hypothekasse 1886, 4 % Vesterås Bergsl. Jernb., 5½ % Sundswall Stads, 4 % Skaanske Intecknings Aktiebl., 3½ % Svenske Stats 1886, 3 % Do. 1888, 3½ % Almänna Hypothekasse 1888, 4½ % Ystad Kom. 1883, ligesom der i den allerseneste Tid her i Byen har været fremlagt til Subskription Kr. 100 000 Aktier i det skaanske Superphosfat og Svafvelsyrefabriks Aktiebolag. Endelig findes ogsaa her paa Markedet de af dette Selskab udstedte Partial Prioritetsobligationer, lydende paa Kr. 2 000 Stk., som i Oktober 1890 blev optaget til Notering paa Kjøbenhavns Børs, en Gang ugentlig. Den officielle Kurs har været Kjøber 100, Sælger 102 %.

Det hænder ofte at der her paa Markedet udbydes Aktier i svenske Aktieforetagender, navnlig i skaanske, men saadanne Aktier maa som Regel betegnes som uafsættelige, selv om de ere af den allerbedste Art, og jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Grunden dertil er den, at der i Sverige ikke findes nogen Fondsbørs, paa hvilken Landets egne gangbare Værdipapirer faa deres officielle Værdistempel ved en regelmæssig Kursnotering.

Redningsvæsenet paa de danske Kyster.

I de sidste 8—10 Aar er der fra Indenrigsministeriets Side truffet adskillige hensigtsmæssige Foranstaltninger til Forbedring af Redningsvæsenet.

Saa vel ved Telefonanlæg som ved Anskaffelse af nyt og fortrinligt Materiel til Redningsstationerne er der virket for dette Formaal. En Mængde Stationer ere saaledes i en forholdsvis kort Aarrække forsynede med nye Redningsbaade, der ved heldig Konstruktion og Indretning have vist sig hensigtsvarende, og som alle ere byggede paa Marinens Baadeværft.

Efter at de to Stationer „Kandestederne“ og „Nørre Tornby“ i 1882 havde faaet saadanne nye Baade, bleve lignende byggede 1883 til „Blokhus“ og „Løkken“, 1884 til „Blaavand“, „Løustrup“ og „Søndre Lyngvig“, 1885 til „Hanstedholm“, „Nørre Borupøre“ og „Vester-Agger“, 1886 til „Lildstrand“, „Tuskjær“, „Vedersø“, „Flyvholm“ og „Rønne“, 1887 til „Sønderhø“, „Veirs“, „Slettestrand“, „Skagen“, „Haurvig“, „Søndervig“, „Liløre“, „Nymindegab“, „Thorupstrand“ og „Rindby“, 1888 til „Gammel Skagen“ (Hoyen), 1889 til „Tversted“, og endelig er der i Aar til „Lilleheden“ bygget et Fartøi, som den 14de September blev afsendt til sit Bestemmelsessted; dette bliver saaledes den 28de nye Redningsbaad, som i Løbet af ikke fuldt 10 Aar er anskaffet af Indenrigsministeriet. Det er jo ingenlunde tilstrækkeligt, at der paa Stationerne haves et dygtigt og uforfærdet Bjergningsmandskab; men at dette har det bedst mulige Materiel til sin besværlige og farefulde Gjerning, er et Hensyn, som skyldes dette Mandskab saavel som de Skibbrudne.

Virkningen af Indenrigsministeriets Bestræbelse paa dette Omraade har ogsaa vist sig. Medens i Tiaaret 1870—80 Antallet af de Forulykkede udgjorde omtrent $5\frac{1}{2}\%$ af de Skibbrudnes Antal, er i Tiaaret 1880—90 kun ca. $3\frac{1}{2}\%$ af de Skibbrudnes Antal forulykket, og der har altsaa i sidstnævnte Periode fundet en Nedgang Sted af 2% . Dette gode Resultat kan sikkert for den allerstørste Del tilskrives de indførte Forbedringer af forskjellig Art.

Generalkonsulatets Kontor er i Lille Strandstræde No. 24 1ste Sal og er aabent hver Søgnedag fra Kl. 10 Fmdg. til 3 Eftmdg.

H. Bernhoft.

Gibraltar.

Aarsberetning dateret 28de Februar 1891.

Til Gibraltar ankom forrige Aar for at losse, 17 norske Fartøier dr. 5 272 Reg.-Tons, nemlig 9 Dampskibe dr. 3 518 Reg.-Tons, hvoraf 4 med Fisk fra Norge, hvilke her lossede kun en Del af Ladningen, for en Bruttofragt af frcs. 2 100, og de øvrige med Kul fra England med en Bruttofragt af frcs. 34 410, samt 8 Seilskibe dr. 1 754 Reg.-Tons, hvoraf 5 dr. 610 Reg.-Tons med Kul fra England for en Bruttofragt af frcs. 12 425, 3 dr. 1 144 Reg.-Tons fra Canada med 517 Standards Planker for en Bruttofragt af frcs. 37 650.

For at indtage Kul ankom 221 norske Dampskibe.

For at reparere lidt Skade indkom 1 Seilskib, (tillige for at losse) og

3 Dampskibe; for Order 23 Dampskibe; for Modvind og Proviant 12 Seilskibe.

Gibraltar besøgtes f. A. ialt af 245 norske Skibe eller 5 mindre end i 1889. Heraf 1 Krigsskib.

Af Klipfisk direkte fra Norge er der paa dette Konsulat anmeldt 1 650 Baller à 50 Kgr. og via England ca. 2 350 Baller, total ca. 4 000 Baller, hvilket altsaa udgjør en Forøgelse af ca. 1 000 Baller mod i 1889.

Prisen varierede fra Ps. 25 til 40 pr. Balle.

Af svenske Skibe ankom 10 dr. 5 445 Reg.-Tons for at losse, hvoraf 7 Seilskibe dr. 2 010 Reg.-Tons fra Sverige, 1 Do. dr. 366 Reg.-Tons og 2 Dampskibe dr. 3 069 Reg.-Tons fra andre Lande for en sammenlagt Bruttofragt af frcs. 62 350. Af svenske Dampskibe ankom 72 for at indtage Kul (hvoraf 3 ogsaa for Order og 2 for at losse), 1 Seilskib for at reparere lidt Skade, 1 Do. for Order, 3 Do. for Modvind og Proviant. Gibraltar besøgtes f. A. af 89 svenske Skibe, eller 18 flere end i 1889 og 35 flere end i 1888. Heraf var 4 Krigsskibe.

Trælast. De fra Sverige ankomne 7 Seilskibe lossede 915 Std. Planker, mest 3"×9" Furu, hvilke solgtes til frcs. 55 à 65 pr. Dusin, beregnet efter 14 Fod. Desforuden lossede et Skib fra Finland 330 Std., samt 3 norske fra Canada 517 Std., altsaa total 1 762 Std., saaledes var Pladsforbruget meget større end i 1889.

Handelen er stadig i Aftagende og under f. A. i Særdeleshed, mest grundet paa den lange Karantæne for Skibe fra kolerasmittede Steder, ogsaa paa Grund af 2de Kulstreiker, hvorved flere Skibe ikke kunde indtage Kul hersteds.

I 1889 ankom til Gibraltar 7 146 Fartøier dr. 6 256 932 Reg.-Tons, men f. A. kun 6 333 dr. 5 756 461 Reg.-Tons, altsaa 813 dr. 500 471 Reg.-Tons mindre.

Her solgtes f. A. 487 073 Tons Kul mod 562 122 Tons i 1889. Prisen var ca. 24 sh. pr. Ton.

Nogle statistiske Opgaver over den almindelige Skibsfart paa Gibraltar under 1890 turde i Sammenhæng hermed være af Interesse.

Ankomne Dampskibe: engelske 4 435, norske og svenske 297, spanske 228, franske 222, tyske 132, græske 71, hollandske 64, italienske 63, russiske 38, danske 37, østerrigske 36, belgiske 13, tyrkiske 5, portugisiske 2, japanesisk 1 og siamesisk 1, ialt 5 645 Dampskibe.

Ankomne Seilfartøier: engelske 193, spanske 301, portugisiske 75, norske og svenske 32, franske 31, italienske 20, danske 12, russiske 9, hollandske 7, østerrigske 6 og tyske 2, ialt 688 Seilfartøier.

Heraf vil sees, at Norge og Sverige er høiest i Antal efter England og dets Kolonier.

Fragterne vare i Begyndelsen af Aaret udmærkede, men i den sidste Halvdel af Aaret vare de meget lave.

Ny Export. Under Aaret er her exporteret et mindre Parti Kork til Norge, som synes at komme til at give godt Resultat.

Ny Import. Foruden svenske Tændstikker er her importeret et større Parti Medicintran og kondenseret Melk fra Norge, samt et lidet Parti Øl.

Under Aaret er en skandinavisk Agentur- og Kommissionsforretning oprettet hersteds af Nordmanden Sigward Leigh Dietrichson og Engelskmanden John B. Croce under Firmaet „Dietrichson Croce & Co.“

Den paabegyndte Jernbane fra Algeciras til Bobadilla blev i December f. A. aabnet fra Algeciras til Jimena, med daglig Dampskibsforbindelse mellem Algeciras og Gibraltar.

Hospitalerne have været besøgte af 25, hvoraf 11 Nordmænd og 14 Svenske. 2 Dødsfald, hvoraf 1 Norsk og 1 Svensk.

Ingen Rømninger fandt Sted.

I Konsulatafgifter betales Kr. 643.57, hvoraf for norske Skibe Kr. 297.75 og for svenske Kr. 345.82. Expeditionsgebyr Kr. 304.87, hvoraf for norske Kr. 207.90 og for svenske Kr. 96.97.

Sundhedstilstanden har været mindre god paa Grund af en ondartet Influenza og Rock-Fever som Følge af flere Maaneders Vandmangel.

Til Konsulatet adresseredes over 1 200 Breve og Telegramer til vore Sømænd.

Konsulatets Adresse er Cornwalls Lane D 12 H 9, aabent fra 11—1 og fra 3—5.

A. S. B. Dietrichson.

Køningsberg.

Skibsfarten 1890.

Norske Fartsier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hovedstationen	44	8 768	-	-	44	8 768	-	-	82 590
„ Norge til Vicekonsulsstationen	23	3 822	3	1 413	26	5 235	-	-	32 980
„ Sverige til Hovedstationen	1	68	1	277	2	345	-	-	370
„ Sverige til Vicekonsultstation	-	-	4	1 072	4	1 072	-	-	-
„ andre Lande til Hovedstationen	52	12 174	12	2 326	64	14 490	-	-	159 270
„ andre Lande til Vicekonsulsstation.	20	8 445	24	6 583	44	15 028	-	-	104 870
Ialt	140	33 277	44	11 670	184	44 938	106	26 953	380 080
II. Afgaaede.									
Til Norge fra Hovedstationen	38	7 442	5	1 553	43	8 995	-	-	70 020
„ Norge fra Vicekonsulsstationen	12	2 964	4	1 138	16	4 102	-	-	23 430
„ Sverige fra Hovedstationen	3	590	2	778	5	1 368	-	-	3 720
„ Sverige fra Vicekonsultstation	3	404	5	1 867	8	2 271	-	-	3 100
„ andre Lande fra Hovedstation	54	10 503	8	2 747	62	13 250	-	-	97 010
„ andre Lande fra Vicekonsulsstation	48	14 733	2	219	50	14 952	-	-	124 230
Ialt	158	36 636	26	8 302	184	44 938	106	26 953	321 510

For at reparere eller for Ordre ankom 2 Skibe dr. 161 Tons.

Af svenske Skibe ankom 156 dr. 35 375 Tons.

Erlagte Konsulatafgifter af norske Skibe ved H. M. 1 482.05, ved V. M. 1 494.20, hvoraf tilfaldt Konsulen M. 747.10. Af svenske Skibe ved H. M. 1 516.40, ved V. M. 871.20, hvoraf tilfaldt Konsulen M. 435.60. Ialt tilfaldt Konsulen M. 4 234.80. Expeditionsafgifter af norske Exp. M. 22.25, af svenske M. 31.40.

Aarsberetning dateret 15 Marts 1891.

Der ankom til Pillau: i 1890 1 839 Fartøier dr. 540 629 Reg.-Tons imod i 1889 2 209 dr. 595 734, deraf var i 1890 1 188 Dampskibe dr. 478 459 Reg.-Tons, imod i 1889 1 360 dr. 522 534, og i 1888 1 488 dr. 620 089.

Nævnte 1 839 Fartøier vare lastede med: 1890: Ballast og tom 344 Fartøier med 118 086 Reg.-Tons, diverse Stykgods 593 med 237 038, Stenkul, Kokes 273 med 96 855, Gibs, Kalksten 215 med 19 327, Cement, Guano etc., Sild 165 med 35 453, Olie, Petroleum 42 med 12 889, Salt 11 med 4 154, Tagsten, Sten 185 15 308, Vin, Frugt, Spiritus 6 med 1 029, for Nødhavn 5 med 490.

Af de indkomne Fartøier vare under tysk Flag 1 042, norsk 131, svensk 123, dansk 249, engelsk 209, hollandsk 58, russisk 14, belgisk 13.

Af ovennævnte Fartøier vare 1 488 i Königsberg. Der afgik fra Pillau; i 1890 1 800 Fartøier dr. 535 633 Tons, mod i 1889 2 176 dr. 599 782, deraf var: i 1890 1 186 Dampskibe dr. 478 304 Reg.-Tons, mod i 1889 1 360 dr. 527 251, og i 1888 1 486 dr. 618 036.

Af nævnte 1 800 Fartøier afgik til tyske Havne 943, Storbritanien 295, Holland 89, Norge 79, Sverige 124, Danmark 117, Belgien 27, Frankrig 53, Rusland 66, Amerika 7. Deraf afseilede i Ballast, tomme og med indbragte Ladninger 162 Fartøier dr. 79 011 Reg.-Tons imod 223 Fartøier dr. 100 720 Reg.-Tons i 1889.

Hovedexporten søvarts fra Königsberg bestod i Hvede 112 000 Tdr., Rug 42 000, Byg 5 800, Havre 36 400, Erter 19 800, Bønner 8 500, Vikker 12 500, Linsæd 12 100, Raps, Hampefrø & Diverse 14 900, Mel 8 200, Klid 6 800, Mais 1 100, Lin 4 300, Hamp, Hampegarn 27 000, Lin, Hampeblaar 800, Sukker 1 600, Mellasse 500, Shoddy & Uld 100, Æg, Æggeblomme, Æggehvite 200, Spiritus 1 800, Oliekager 2 200, Kreaturben 200, raa Huder & Skind 800, Klude, gammelt Taugværk 9 200, Linsæd, Raps, Terpentiniolie 1 400, Tømmer, Stav, Props etc. 104 000 Læster.

Desværre maa ogsaa i Forretningsaaret 1890 noteredes en Tilbagegang i den herværende Skibsfart. Tilførselen af Hovedartiklen, Korn, var indtil Høsten meget liden, saa at Afskibningen var mindre, og omendskjønt Tilførselen steg senere som Følge af den rigere Høst, blev dog denne Exportgren 56 000 Tons under forrige Aar.

Udførselen af Træ, Hamp og andre Artikler holdt sig ogsaa kun indenfor det Kvartums Grændsev som afskibedes i Aaret 1889, saa at heller ikke her blev ydet noget Vederlag for den mindre Kornexport. Fragterne har derfor gjennemgaaende, selv i den livligste Periode, holdt sig paa et midre rentabelt Standpunkt og Aaret saaledes forløbet ugunstigt for Rederierne.

Fragtnoteringerne stillede sig i Vintermaanederne følgende: for Dampskibe fra Königsberg til Englands Østkyst 1 sh. til 6 sh. pr. 500 Th Hvede, 9 sh. for Sukker, 16 sh. til 17 sh. 6 d for Lumper, 18 til 20 sh. Hamp pr. Ton, 9 til 12 sh. pr. Load Sleepers, til Amsterdam, Rotterdam, Antwerpen. 2 sh. til 2 sh. 3 d Hvede, 9 til 10 sh. Sukker, 15 sh. Lumper, 18 til 20 sh. Hamp. Til Hamburg 10 til 19 Mk., Norges Østkyst og Bergen 17 til 20 Mk., Kiel, Flensburg, Danmark 16 til 19 Mk. pr. 2 500 Kg. Rug. Til Stettin $9\frac{1}{2}$ til 11 Mk. pr. Læst Kornvarer, 10 til $11\frac{1}{2}$ Mk. pr. Læst Bredder, til Rotterdam 3 sh. 6 d pr. 500 Th Hvede. Fragterne fra Pillau stillede sig 3 d pr. 500 Th resp. 3 Mk. pr. Læst Kornvarer og 2 sh. til 2 sh. 6 d. pr. Ton Hamp mindre end fra Königsberg. For Seilskibe betaltes til Danmark 17 til 18 Mk. pr. 2 500 Kg. Rug, 45 til $52\frac{1}{2}$ Pfg. pr. 50 Kg. Klid, til Vestfrankrig 35 sh. pr. Ton Hamp. Noteringerne for Foraaret var for Dampskibe: til Englands Østkyst 1 sh. til 1 sh. $4\frac{1}{2}$ d pr. 500 Th Hvede, Hamp 12 sh. 6 d til 15 sh., Hampblaar 10 sh. til 20 sh., Lumper 10 sh. til 12 sh. 6 d, Børster 30 sh., Risstivels 15 sh. pr. Ton, Minetræ 9 til 12 sh., Sleepers 6 sh. til 8 sh. 6 d pr. Load. Til Rotterdam 1 sh. 3 d til 1 sh. 6 d, Antwerpen 1 sh. 6 d til 1 sh. 9 d pr. 500 Th Hvede. Hamp & Hør 12 sh. 6 d til 17 sh. 6 d pr. Ton. Til Amsterdam 9 til 11 holl. Gulden pr. 2 400 Kg. Hvede, Hamp 15 sh. til 19 sh. Til Irland 2 sh. 9 d pr. 500 Th Hvede. Til Danmark og Sydsverige 13 til 17 Mk., Gøteborg 16 til 18 Mk. Flensburg 18 til 20 Mk., Kiel 13 til 18 Mk., Hamburg 13 til 17 Mk. pr. Læst tilskaaret Træ. Stettin 6 til 10 Mk. pr. Læst Kornvarer, 9 til 10 Mk. pr. Læst Træ, $35\frac{1}{2}$ Pfg. pr. Jernbaneskiner. Stavanger, Bergen 17 til 20 Mk., Kristiania og Moss 15 til 18 Mk. For Seilskibe: til Danmark, danske Øer og Hertugdømmerne 13 til 15 Mk., Sydsverige 13 til 14 Mk., Østnorge 10 Mk. pr. 2 500 Kg. Rug. Norrkøping 16 sh. pr. Ton Lumper, Træport 24 sh. pr. Ton Hamp, Englands Østkyst 1 sh. 6 d, engl. Kanal 1 sh. 9 d til 2 sh., Bristol Kanal 2 sh. 6 d, Nordfrankrig 2 sh. 3 d pr. 500 Th Hvede. Kiel 10 til 11 Mk., Altona 16 til 17 Mk. pr. Load tilskaaret Træ. Bremen, Minetræ 9 sh. til 10 sh., Sleepers 6 sh. pr. Load. Til Königsberg blev bevilget for Dampskibe fra Englands Østkyst 6 sh. til 6 sh. 3 d pr. Ton Kul, 10 til 14 sh. pr. Ton Chemikalier. Fra Leer 8 Mk. fra Antwerpen $7\frac{1}{2}$ Mk. pr. Ton Jern og Gods. For Seilskibe fra Englands Østkyst £ 7 5 til £ 7.12 6 d pr. Kiel Kul, fra Antwerpen 15 Mk. pr. 1 000 Stykker Tagpander, fra Sverige 35 Pf. pr. 100 Kg. Chamottsten og Lerrør, 26 Pf. pr. 100 Kg. Kalksten. I Sommermaanederne betaltes: for Dampskibe til Englands Østkyst 1 sh. til sh. $4\frac{1}{2}$ d, Rotterdam, Antwerpen 1 sh. $4\frac{1}{2}$ d til 1 sh. 6 d, Amsterdam $9\frac{1}{2}$ til 11 holl. Fl., Nordfrankrig 2 sh. 3 d, Øst og Vestkysten Norges 18 til 20 Mk., Danmark og Hertugdømmerne 12 til 15 Mk., Hamburg 13 til 15 Mk. For Seilskibe til engl. Kanal 1 sh. 19 d, Nordfrankrig 2 sh. Hvede, Norges Østkyst 12 Mk., Danmark 11 Mk. Rug, Elben 14 Mk. Trævarer. I Høstmaanederne noteredes for Dampskibe til Englands Østkyst for Kornvarer 1 sh. 3 d til 1 sh. 9 d pr. 500 Th Hvede, Sukker 8 sh., Hamp 15 sh. til 20 sh., Filler 15 sh. til 17 sh. 6 d pr. Td., Sleepers 6 sh. til 7 sh. 6 d pr. Load. Til Rotterdam, Amsterdam, Antwerpen 1 sh. 6 d til 1 sh. $10\frac{1}{2}$ d til Øst og Vestnorge: Kristiania 18 til 20 Mk., Bergen 19 til 22 Mk., Kristiansund, Trondhjem 22 til 27 Mk., til Weser og Ems 20 til 30 Mk., til Hamburg 14 til 18 Mk., til Kiel, Flensburg, Sonderburg, Sverige og Kjøbenhavn 13 til 18 Mk., til Stettin 7 til 12 Mk. pr. Læst Rug. For Seilskibe: til Englands Østkyst 1 sh. $10\frac{1}{2}$ d til 2 sh. pr. 500 Th Hvede, 6 sh. pr. Load Sleepers, 10 sh. pr. Load Minetræ, til Gøteborg $15\frac{1}{2}$ Mk., Sundhafen $13\frac{1}{2}$ til 19

Mk., Hertugdømmerne 16 Mk. Kristiania 17 Mk., Leer 24 Mk. pr. 2 000 Kil. Rug. Til Nordfrankrig 26 sh. pr. Ton Hamp, til Stettin 40 til 50 Pf. pr. Stykke Furretre.

Landbruget 1890. Høsten var kvantitativ stor saa at Ladebygningerne overalt viste sig ikke at række til, desværre stod Tærskningen kun i svagt Forhold til den vunde Straamængde og til de store Forventninger. Hvede, Rug og Havre lønnede sig kun lidet, Byg og Rundsæd bedre. Fortræffelig vare Foder-Roerne, mindre gode Kartoflerne. Kornpriserne holdt sig høje, hovedsagelig som Eølge af de smaa Forraad.

Høstresultaterne stillede sig gjennemsnitlig saaledes: Raps pr. Hectar 15—20 Centner, Hvede pr. H. 20—25 C., Rug pr. H. 20—30 C., Havre pr. H. 25—35 C., Byg pr. H. 35—45 C., Rundsæd pr. H. 30—40 C., Kartofler pr. H. 100—200 C., Foder Roer pr. H. 800—1 200 C., Kløver pr. H. 70—120 C. og Hø pr. Hectar 60—100 Centner.

Kornpriserne stillede sig for: Hvede M. 165—190, Rug M. 160—167, Havre M. 120—135, Byg M. 120—120, Erter M. 115—140, Bønner M. 120—130, Vikker M. 112—120, Raps M. 215—240, alt pr. Ton = 1 000 Kilo indenlandsk Korn.

Anvendelsen af kunstig Gjødning er stegen, trods høiere Priser, fordi Produktionen af naturlig Gjødning, som Følge af forrige Aars uheldige Høst, kun var lille. Af Faxe Kalkmergel er der importeret ha. 10 000 Centner; Følgerne af dette pulveriserede Mergel viste sig overalt gunstigt. Priserne for Smør holdt sig faste 100—120 Mark pr. Centner. Der opstaar fremdeles nye Meierier i herværende Provinds og Melkeproduktionen hæver sig vedvarende. Remonter bleve godt betalte med indtil 700 Mark.

Som en Følge af Artilleriets Forøgelse var der stor Efterspørgsel efter Fømaarige og ældre Heste, som bleve betalte med 800—1 200 M. Kjør og drægtige Kvier udbragte indtil 450 Mark. Kjødpriserne vare høje: Okser pr. 1 Kilo 50 til 60 Pf. alt i levende Vægt Foderpriserne stillede sig saaledes: Hvedeklid grov M. 4.50—4.80, Hvedeklid fin M. 4.30—4.60, Rugklid M. 4.40—4.80, indenlandske Roekager M. 6.20—6.50, russiske Roekager M. 5.50—6, indenlandske Linkager M. 6.30—6.50, russiske Linkager M. 6.50, Hampkager M. 4.20—4.50, Solblomstkager M. 5—6, Jordnød Kagemel M. 8, alt pr. Centner.

Kornhandelen i Aaret 1890 havde omtrent det samme Omfang som i 1889. Tilførslerne vare med faa Undtagelser i det første Halvaar meget smaa, og bleve hovedsagelig afskibege til England, Frankrig og tyske Østersøhavne.

I den anden Sæson udviklede Forretningerne sig temmelig godt ved større Tilførsler, især til Rhinen, Vest Tyskland og Belgien, de tyske Østersøhavne tog mindre. Hovedartiklen var Hvede, medens Rug hvoraf Tilførselen i det første Halvaar var større, i det andet Halvaar var mindre og blev hovedsagelig kjøbt af de herværende Møller. Bælgsæd manglede næsten fuldstændig i Begyndelsen, vandt efter den nye Høst meget i Betydning, og blev hovedsagelig exporteret til Vesttyskland, England, Norge og Danmark. Hvad Priserne angaar saa gjorde Rug forskellige Bevægelser. I Begyndelsen stode de temmelig høit, faldt da ved Uesigterne til en god Høst, og stode ved Udgangen af Aaret, da Forraadene overalt vare meget smaa, omtrent paa samme Standpunkt som i Januar. Rundsæd stod i den første Sæson meget høit, faldt saa hurtigt, da den nye store Høst kom frem.

Efter de officielle Optegnelser blev der i 1890 tilført: af Hvede fra Indlandet 26 069 T. ifra Rusland 88 141 T., Rug I. 29 844 R. 21 080, Byg I. 5 144 R. 8 055, Havre I. 21 599 R. 22 798, Boghvede I. 25 R. 826, Ærter

I 5 596 R. 21 140, Bønner I. 2 072 R. 7 159, Vikker I. 7 846 R. 5 244, Linsæd I. 1 919 R. 15 422, Hampsæd I. 134 R. 3 570, Rûbs Raps I. 2 759 R. 13 261, Klid I. 251 R. 12 187, Valmue R. 1 140, Mais I. 30 R. 4 684, diverse Sæd ifra Indlandet 1 629 T. ifra Rusland 7 705 T.

Der afsendtes i 1890: af Hvede landværts 1 447 T. og søværts 112 625 T., Rug I. 8 444 s. 41 997, Byg I. 14 745 s. 5 847, Havre I. 4 349 s. 36 456, Boghvede I. 149 s. 1 299, Ærter I. 346 s. 19 737, Bønner I. 148 s. 8 491, Vikker I. 165 s. 12 467, Linsæd I. 2 882 s. 12 145, Hampsæd I. 5 s. 2 235 Rûbs Raps I. 2 853 s. 11 477, Klid I. 4 886 s. 4 168, Valmue I. 29 s. 1 007, Mais I. 2 409 s. 1 142, diverse Sæd landværts 2 061 T. og søværts 4 892 T.

Gjennemsnitspriserne har i det forløbne Aar stillet sig frit ombord fortoldet pr. 100 Kilo for

	Hvede. M.	Rug. M.	Byg. M.	Havre. M.	Erter. M.
Januar	19.00	16.50	12.30	15.70	17.50
Februar	19.30	16.40	12.50	15.30	17.50
Marts	19.00	16.00	12.50	15.00	18.00
April	19.70	15.60	12.70	15.30	18.50
Mai	19.40	14.60	12.70	15.00	18.50
Juni	19.00	14.70	12.60	14.80	18.50
Juli	26.00	15.20	13.00	15.40	?
August	19.40	15.20	12.80	13.00	18.00
September	19.00	16.00	12.50	13.90	16.00
Oktober	19.10	16.50	12.50	13.30	15.70
November	19.00	16.30	12.20	13.80	16.00
December	18.60	15.70	12.20	13.00	16.00

Beholdningerne ved Aarets Slutning udgjorde: Hvede 1890 20 400 Tons mod i 1889 17 700 Tons à 1 000 Kilo, Rug 4 000 T. 1889 7 800 T., Byg 1 900 T. 1889 2 600 T., Havre 5 500 T. 1889 1 000 T., Ærter 2 600 T. 1889 2 000 T., Bønner 2 000 T. 1889 1 800 T., Vikker 2 800 T. 1889 1 400 T., Linsæd 2 900 T. 1889 1 700 T., Rapsæd, Dottersæd, Hampefrø, Boghvede, Kløverfrø og Thimotheifrø 5 000 T. 1889 3 900 T., Lin og Linblaar 1 000 T. 1889 1 500 T., Hamp og Hampeblaar 3 600 T. 1889 4 000 T.

Forretningen i Lin og Hamp og Blaar stillede sig dette Aar mindre tilfredsstillende. Tilførslerne fra Rusland var ubetydelig og stod Kvaliteterne meget under Høsten 1888. Foraarspriserne noteredes følgende for:

Lin geweichte Kronlin à 22 $\frac{3}{4}$ —24 Mk., geweichte Sorter I à 17 $\frac{1}{2}$ —18 Mk., geweichte Sorter II à 14—15 M., Slanitzalin à 16 $\frac{1}{2}$ —24—25 Mk. pr. 50 Kilo.

Hamp for Middellagen (gammel) à 27 $\frac{1}{2}$ —28 Mk., russisk Lagen (ny) à 20 $\frac{1}{2}$ —22 $\frac{1}{2}$ Mk., Malestowker (gammel) à 24 $\frac{1}{2}$ —25 $\frac{1}{2}$ Mk., Petersburger Lagen (gammel) à 19—19 $\frac{1}{2}$ Mk., Malestowker (ny) à 23 $\frac{1}{2}$ —24 $\frac{1}{2}$ Mk., Petersburger Lagen (ny) à 17—18 Mk., sibirisk Streimel à 15 $\frac{1}{2}$ —18 Mk. pr. 50 Kilo.

Hamp-Blaar. For Polsk Blaar à 11 $\frac{1}{2}$ —12 $\frac{1}{2}$ Mk., russisk à 8 $\frac{1}{2}$ —9 $\frac{1}{2}$ Mk., Petersburger 8—9 Mk., Streimel Blaar à 7—8 Mk. pr. 50 Kilo.

Høstpriserne stillede sig for:

Lin geweichte Kronlin à 20—23 Mk., i Sorter I & II à 14—18 Mk., Stanitzalin à 14 $\frac{1}{2}$ —25 $\frac{1}{2}$ Mk., 1889 Malestowker à 21—22 $\frac{1}{2}$ Mk., 1889 russisk Lagen à 17 $\frac{1}{2}$ —22 Mk., 1888 russisk Lagen à 23 $\frac{1}{2}$ —25 Mk., 1889 Petersburger Lagen ordinær à 14—16 Mk., bedre Sorter à 16—18 Mk., 1889 Podszatzka à 18 $\frac{1}{2}$ —21 Mk., 1889 Streimel à 14—15 Mk. pr. 50 Kilo.

Lin-Blaar ordentlig à $3\frac{1}{2}$ — $4\frac{1}{2}$ Mk. pr. 50 Kilo.

Hamp-Blaar bedre à $10\frac{3}{4}$ — $11\frac{1}{2}$ Mk., pr. 50 Kilo.

Sildeberetning for 1890.

Total-Importen af Sild beløb sig til 279 000 Tønder imod 299 665 Tønder i 1889.

Fra Norge og Sverige ca. 111 000 Tdr. fra Storbritanien 167 000 Tdr., fra Holland 1 000 Tdr., tilsammen 279 000 Tdr. Exporten af Sild i 1890 til Rusland ca. 160 000 Tdr. imod 140 000 1889.

Sildemarkedet var i de første Maaneder af Aaret stille og fandt der kun faa Omsætninger Sted: det ualmindelige milde og regnfulde Veir lagde Hindringer i Veien for Transporten og holdt Kjøberne borte fra Markedet. Tilførslerne i Januar, Februar bestode af 1 589 Tdr. norsk Sild, 8 603 Tdr. svensk Sild, 326 Tdr. eng. Sild og desuden 1 900 Kasser fersk svensk Sild saltet paa skotsk Methode, der bleve offererede til 18 à 20 Mk. trs. for Fulls og 9 til 12 Mk. trs. for stor Spents, medens smaaafaldende Spents offereredes billigere. For Fedsild stillede Noteringerne sig følgende: II Stregs à 16—18 Mk., trs. III Stregs à $13\frac{1}{2}$ —15 Mk., IIII Stregs à 10—12 Mk. trs. pr. Tdr. efter Kvalitet og Pakning. Følgende Maaneder tilførtes Markedet ca. 2 707 Tdr. norsk og 3 142 Tdr. saltet, samt 2 067 Kasser fersk svensk Sild. Afsætningen var ret tilfredsstillende paa denne Tid, saa at Lageret deraf blev meget reduceret. Fedsild noteredes for II Stregs à 17—19 Mk. trs. III Stregs à 14—15 Mk., IIII Stregs à 10 til 12 Mk. trs. Svensk Sild fandt god Søgning, isærdeleshed for Spents, medens Fulls var mindre begjært. Priserne dreiede sig om 9 til 10 Mk. trs. for storfaldne Spents 7 til 8 Mk. trs. for smaaafaldne Spents og 18 til 20 Mk. trs. for Fulls. Sommermaaderne bragte faa Tilførsler og liden Omsætning. Importen af den samlede Tilførsel Norsk Sild for Saisonen fra 1 Juli til 1 December var 37 457 Tønder imod 65 970 Tønder 1889 i samme Tidsrum.

Priserne varierede fra 32—25 Mk. trs. for I Stregs, 30—23 Mk., trs. for II Stregs, 25—19 Mk. for III Stregs, 15—20 Mk. trs. for IIII Stregs, alt for veritabel Istersild, medens magrere Vare (af den i Trondhjemsfjorden fiskede Indmadsild) opnaede 22 Mk. trs. for KK (smaaafaldende) til 19—20 Mk. trs. for K. Af ny Svensksild indtraf i Begyndelsen af Oktober Maaned 908 Tønder; da Varen var ret god, fandt den villig Kjøbere til 24—25 Mk. trs. for Fulls og 20—21 Mk. trs. for Medium og 17—18 Mk. trs. for Spents, alt pakket og behandlet paa skotsk Methode.

Som ovennævnt angivet beløb Importen af skotsk Sild sig til ca. 167 000 Tdr. imod ca. 164 000 Tdr. i forrige Aar. Der herskede en livlig Forretning i denne Artikel til animerende Priser, Noteringerne stillede sig gjennemsnitlig hele Saisonen for Crown og Trade Marks fulls à 28—31 Mk. trs. for Crownmatfulls og Medium à 22—24 Mk. trs. og for Crownmixeds og Crownspents à 19—21 Mk. trs. pr. Tdr.

Lageret bestod den 31te December 1890 af:

Norsk (ny) Sild	14 393	Tdr. mod	25 484	Tdr. i 1889
Do. (gl.) Do.	447	— —	8 651	— - —
Svensk (ny) Do.	7 634	— —	604	— - —
Do. (gl.) Do.	338	— —	2 068	— - —
	22 802	— —	36 807	— - —
Hollandsk Do.	—	— —	918	— - —
Skotsk-engelsk Sild	25 746	— —	36 585	— - —

48 548 Tdr. mod 74 305 Tdr. i 1889

Som det vil sees, ere Beholdningerne af Sild i Aar nsædvanlig lille da Afsætningen i Løbet af Høsten var ret livlig. I Rusland aabnes der stadig nye Markeder for Sild, forarsaget ved nye Jernbaneanlæg, og Konsumenten af Sild har derfor stadig været i Tiltagende, tiltrods for at Tolden fra russisk Side gjentagne Gange er bleven forhøjet, saaledes blev samme i forløbne Høst paa Sild paalagt 20 %, hvilket er omtrent = $1\frac{3}{4}$ M. pr. Tønde og hvorved den russiske Told paa en Tønde Sild nu beløber sig op til ca. 10 Mark. Der er igjen Tale om en ny stor Tøldforhøielse paa Sild i Rusland, kommer dette Project virkelig til Udførelse, vil det uden Tvivl hemme Handelen ganske betydelig.

Paa- og Afmønstring. Ved Hovedstationen paamønstreet Aar 1890, 11 Sømænd (2 Svenske, 2 Norske, 3 Danske, 4 Tyske), afmønstreet 5 Sømænd (1 Svensk, 3 Norske 1 Tysk).

Korrespondance. Antallet af Skrivelser i 1890 fra Konsulatet udgjorde: Til Udenrigsdepartementet 7, til Commercecollegiet 16, til Indredepartementet 4, til Gesandtskabet i Berlin 6, Vicekonsulerne 22 foruden Cirkulærer til andre Myndigheder og Private 37, tils. 92. Journalen over indkomne Skrivelser omfattede 75 Nummere. Af trykte Sager har Konsulatet modtaget 110, samt 8de Aarg. Norsk Kundgjørelsestidende 302 Nummer. Til Sømænd adresserede Breve 1007.

Ifølge Beretning fra Vice-Konsulatet i Memel over derværende Handel og Søfart pr. 1890, opgives at der ialt var indkommet 1053 Skibe med 279 950 Reg.-Tons, imod 1136 Skibe med 273 291 Reg.-Tons 1889, og udgaaet 1051 Skibe med 278 716 Reg.-Tons, imod 1136 Skibe med 271 749 Reg.-Tons.

I det Hele taget har Handelen i Memel ikke været tilfredsstillende, og for de fleste Grenes Vedkommende var Resultatet ikke gunstigt. Fragterne have hele Aaret igjennem holdt sig paa et lavt Standpunkt. Pengemarkedet har været mindre tilgængeligt end Aaret før, og Bankdiscontoen har holdt sig i 4 à $5\frac{1}{2}$ % f. A.

Sundhedstilstanden inden Distriktet har i enhver Henseende været god.

Af Artikler, som indførtes, er at fremhæve: Stenkul, udelukkende fra Storbritanien og hvis Mængde udgjorde 57 356 200 Kil. imod 72 970 000 Kil. pr. 1889. Salgspriserne paa Stedet vare hele Aaret igjennem temmelig uforandrede, og er at notere for engelske Maskinkul M. 0.95 à 1.05, skotske Do. M. 0.80 à 0.95 og for Smedekul M. 0.85 à 1.10, Alt pr. 50 Kilo.

Sild. Deraf tilførtes fra Norge 16 871 Tdr., fra Sverige 9 761 og fra Skotland 8 432, tilsammen 35 064 Tdr., imod 22 620 Tdr. fra Norge, 8 095 fra Sverige og 5 925 fra Skotland, tilsammen 36 640 Tdr. i 1889.

Salgspriserne stillede sig som følger: Mk. 10 op til Mk. 26 for norsk Fedsild, efter Kvalitet og Størrelse, Mk. 10 à 12 for norsk Vaarsild, Mk. $7\frac{1}{2}$ à 11 for svensk Sild efter Størrelse, Mk. 20 à $24\frac{1}{2}$ for skotsk crown-brand Sild, Alt pr. Tønde ufortoldet.

Salt. Fra England importeredes 2 094 400 Kil. mod 5 227 000 Kil. i Aaret før og Salgsprisen stillede sig i Mk. 0.95 à 0.95 pr. 50 Kilo ufortoldei.

Memels Udførsel bestaar hovedsagelig i Trælaster, og udgjorde 501 497 Kbm. imod 492 487 Kbm. pr. 1889.

Priserne til Udførsel have været følgende: For Egebjælker, Kron, 95 sh. pr. Load, andre Sorter i Forhold. Furubjelker, middels Sort, om Vaaren 54 sh., om Sommeren 52 sh. 6 d og om Høsten 47 sh. 6 d pr. Load. andre Sorter i Forhold: Furuplanker, 3 Toms, 1ste Sort, om Vaaren £ 8, om Sommeren

£ 7. 10., om Høsten £ 7 pr. Std., andre Sorter i Forhold. Granplanker, 3 Toms, 1ste Sort £ 6. 12. à £ 6 pr. Std., andre Sorter i Forhold. Furu-Bord, 1 Toms, 1ste Sort M. 0.10 à 0.09 pr. løbende Fod, andre Sorter i Forhold. Granbord, 1 Toms, 1ste Sort M. 0.09 à 0.08 $\frac{1}{4}$. Furusleepers 32 à 30 sh. pr. Load, Ege-Pibestav, Kron, om Vaaren £ 172. 10., om Sommeren £ 175, om Høsten £ 180 pr. mille.

Dernæst maa nævnes Kornvarer, som dog er af liden Betydning sammenlignet med Udførselen fra Nabohavnene Königsberg og Libau, hvortil Grunden ligger i Memels ugunstige Jernbaneforbindelser med Rusland. Der udførtes: 2 329 200 Kil. Rug, 387 300 Kil. Byg, 4 054 300 Kil. Havre imod 1 977 365 Kil. Rug, 1 299 160 Kil. Byg, 4 011 680 Kil. Havre pr. 1889.

Transito-Noteringerne frit ombord have været: for Rug, om Vaaren M. 11.20, om Sommeren M. 10.60, om Høsten M. 11.80, for Byg om Vaaren M. 10.60, om Sommeren M. 10.00, om Høsten M. 10.70, for Havre om Vaaren M. 11.00, om Sommeren M. 10.80, om Høsten M. 10.00, Alt pr. 100 Kil. Kornhøsten i Distriktet gav et ringe Udbytte og man hører mange Klager fra Landmanden; ogsaa Kartoffelhøsten staar langt tilbage mod et Middelsaar.

Udførselen af Hørfrø beløb sig til 7 418 100 Kil. mod 6 229 670 Kil. i Aaret før og Priserne vare frit ombord for fin Vare M. 190 à 200, middels Vare M. 165 à 180, Alt pr. 1 000 Kilo.

Hør udførtes kun til Tyskland og Nord-Frankrig med Jernbanen, ad Søveien fandt ingen Afskibning Sted. Over det omsatte Kvantum mangler enhver Opgave, dog har Forretningen været uden alt Liv. I November ankom fra Rusland de første Tilførsler af den nye Høst, som udviser en tilfredsstillende Kvalitet. Salgspriserne vare: for Kron om Vaaren M. 24, om Sommeren M. 21 $\frac{1}{2}$, om Høsten M. 22 $\frac{1}{2}$, for Brand om Vaaren M. 17, om Sommeren M. 14 $\frac{1}{2}$, om Høsten M. 15 $\frac{1}{2}$, Alt pr. 50 Kilo.

Fragterne noteredes for Seilskibe: paa London 8 sh. 6 d—9 sh., Lynn 10 sh., Hartlepool 8 sh. 6 d, Lowestoft 10 og 9 sh., Grimsby 9—9 sh. 3 d, Plymouth 11 sh., Dundalk 12 sh. 6 d, Belfast 12 sh., 11 sh. 6 d, 11 og 12 sh., Dublin 12 sh. 6 d, Rochester 9 sh., Wisbeach 10 sh., Southampton 10 sh. 9 d, Cardiff 10 sh. 3 d—11 sh., Sligo 17 sh. pr. Load Furubjelker, Hull 27 og 25 sh., Lowestoft 30, 27 og 28 sh. 6 d, Tyne 24 sh., 22 sh. 6 d, 20, 22 og 27 sh., Sunderland 23 sh. 6 d, 21, 20 og 21 sh., 24 sh. 6 d, Lynn 27 sh. 6 d, 26 sh., Leith 20 sh., Cardiff 30 sh., Oporto 45 sh. pr. Std. Furuplanker, Dortrecht fl. 20—17, Krimpen fl. 19, Rotterdam fl. 18—18 $\frac{1}{2}$, Papenburg M. 36, Emden M. 35—33, Lübeck M. 21, 19, 18, 20, 21, Kiel M. 21, 20, 19 $\frac{1}{2}$, 20, Stralsund M. 22, Bremen M. 33 pr. Std. Furubord, Varel M. 19, Stralsund M. 10 $\frac{1}{2}$, 11, 10, Bremen M. 18 $\frac{1}{2}$, 16, 16 $\frac{1}{2}$. Geestemünde M. 17, 15 $\frac{1}{2}$, Stettin M. 9 $\frac{1}{2}$, Kiel M. 10, Rostock M. 11, Emden M. 17, 16, Altona M. 16, 16 $\frac{1}{2}$, Lübeck M. 10, Flensburg M. 17, 17 $\frac{1}{2}$, Brake M. 16 pr. Læst Furubord, Hartlepool £ 8 $\frac{1}{2}$, 9, 9 $\frac{1}{2}$, Firth of Forth £ 9, 8 $\frac{1}{2}$, 9, 9 $\frac{1}{2}$, London £ 10 $\frac{1}{2}$, 10, 11 $\frac{1}{2}$, 12, Granton £ 8 $\frac{1}{2}$, Alloa £ 8 $\frac{1}{2}$, 9, Goole £ 11 $\frac{1}{2}$, Oporto £ 18, 17 pr. mille Pibestav. Dampskibsfragterne vare paa London 8 sh. 9 d, 8 sh., 8 sh. 3 d, 9 sh., 9 sh. 3 d, 10 sh., 10 sh. 6 d, 11 sh., Tyne 7, 8, 9 og 10 sh., Hartlepool 7 sh. 6 d, 9 sh., Boston 9 sh., Lowestoft 8 sh. 6 d, Lynn 11 sh. 3 d, Liverpool 14 og 12 sh. pr. Load Furubjelker, London 30, 26, 27 sh., 31 sh. 6 d, Grangemouth 20 sh., Tyne 21 sh., 22 sh. 6 d, 24 sh. 6 d, 24 sh., Sunderland 20 sh. 6 d, 23 og 25 sh., Hartlepool 26 sh., Oporto 45 sh. pr. Std. Furuplanker, Dortrecht fl. 17, 15, 15 $\frac{1}{2}$, Rotterdam fl. 17 $\frac{1}{2}$, Glückstadt M. 34, Kiel M. 21, 19, 24, Lübeck M. 20, 21, 20, 18, 19, 20, 21, 22, Papenburg M. 31,

36, 37 pr. Std. Furubord, Hartlepool £ 7 $\frac{1}{2}$, 8, 8 $\frac{1}{2}$, 9, 9 $\frac{1}{2}$, London £ 10, 10 $\frac{1}{2}$, 12, Firth of Forth £ 9, Oporto £ 18, 17, 18 $\frac{1}{2}$ pr. mille Pibestav, Boness 6 sh., Hull 6 sh. 6 d, London 8 sh. 6 d, 7 sh. 6 d, 8 sh. 3 d, Birkenhead 9 sh. 6 d, Waterford 10 sh. 3 d, Hartlepool 6 sh. 6 d, 8 og 7 sh. pr. Load Furu-Sleepers, Stettin 40 d, 39 d, Flensburg 44 d pr. Std. Furu-Sleepers, Stettin M. 14 $\frac{1}{2}$, Kiel 13 $\frac{1}{2}$, Kristiania 13, 15, 14, 16, 19 pr. 5 000 R Rug.

Havneforholdene ere i enhver Henseende gode og sikre, og Vanddybden i Indløbet er 20 $\frac{1}{2}$ Fod ved middels Vandstand.

Carl L. Meyer.

Cadiz.

Skibsfarten 1890.

Norske Fartøier.	Med Ladning		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter Kr.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hovedstationen	-	-	-	-	-	-	-	-	-
” Norge Vicekonsulsstationerne	15	4 692	-	-	15	4 692	-	-	34 200
” Sverige til Hovedstationen	1	274	-	-	1	274	-	-	6 600
” Sverige til Vicekonsulsstationerne	7	2 079	-	-	7	2 079	-	-	44 700
” andre Lande til Hovedstationen	28	9 593	24	6 207	52	15 800	-	-	68 375
” andre Lande til Vicekonsulsstationerne	35	12 358	17	7 030	52	19 388	-	-	95 900
Ialt	86	28 996	41	13 237	127	42 333	79	30 751	249 775
II. Afgaaende.									
Til Norge fra Hovedstationen	18	4 735	-	-	18	4 735	-	-	76 100
” Norge fra Vicekonsulsstationerne	-	-	1	327	1	327	-	-	-
” Sverige fra Hovedstationen	-	-	-	-	-	-	-	-	-
” Sverige fra Vicekonsulsstationerne	-	-	-	-	-	-	-	-	-
” andre Lande fra Hovedstationen	35	11 425	2	1 156	37	12 581	-	-	234 125
” andre Lande fra Vicekonsulsstationerne	51	19 825	19	5 176	70	25 001	-	-	176 200
Ialt	104	35 985	22	6 659	126	42 644	80	31 235	486 425

For at reparere eller pr. Ordre ankom 37 norske Skibe dr. 13 181 Tons.
Af svenske Skibe ankom 72 dr. 31 929 Tons. Bruttofragter for indkom-
mende Kr. 226 000, for udgaaende Kr. 334 825.

Erlagte Konsulatafgifter af norske Skibe ved Hovedstationen Pesetas 1 375.55, ved Vicekonsulsstationerne P. 1 921.75, hvoraf tilfaldt Konsulen P. 960.88. Af svenske Skibe ved H. P. 885.40, ved V. P. 1 433.70, hvoraf tilfaldt Konsulen P. 716.85. Ialt tilfaldt Konsulen P. 3 938.68. Expeditionsafgifter af norske Exp. P. 220.90, svenske 163.50, fæller 182.50, ialt P. 566.90.

Aarsberetning dateret 18de Marts 1891.

Høsten var i Aaret middels undtagen Byg, hvoraf høstedes mindre end i et middels Aar, hvilket tvang de herværende Provindser Cadiz, Sevilla og Huelva til at forsyne sig af denne Kornsort saavel fra andre Provindser i Spanien, som fra Madrid. Figenhøsten gav et middels Udbytte, men af god Kvalitet. Appelsin- og Olivenhøsten slog næsten ganske feil formedelst stærk Kulde og Mangel paa Regn. Her hersker fremdeles Tørke, hvilket tilligemed den i Forhold til dette Klima særdeles kolde Vinter, som vi har havt med Is og Sne, noget som ei har hændt i Mands Minde — gjør, at man frygter for at hele Kornhøsten iaar skal gaa tabt, samt at Vinplanterne og Oliven- og Appelsintræerne vil lide, hvis der ikke snart kommer stærkt Regn.

Af Thunfisk fangedes lidet i den Tid, da denne Fisk fra Havet gaar ind i Middelhavet, men ved dens Tilbagekomst til Havet var Fangsten rigeligere, hvilket erstattede det Tab, som Fiskerne led i det første Tilfælde.

Sardinisket var tilfredsstillende, uagtet det ikke gav samme god Resultat som i det foregaaende Aar.

Den almindelige Helbredstilstand i Distriktet var i Aaret god undtagen den Sygelighed, som i Begyndelsen af 1890 bevirkedes af Influenza, der nu i de sidste Uger har vist sig paany, og begge Gange har foraarsaget ikke faa Dødsfald.

De Rygter, der i Høst gik om Kolera i Provindserne Cadiz og Sevilla, manglede enhver Grund, thi dette Distrikt gik fri for Epidemien, medens den herjede i andre Provindser.

Under den Produktion, hvormed den spanske Regjering vil beskytte sit Skibsbyggeri, er et Cadiz-Firma sysselsat med i den herværende Havn at anlægge et Arsenal af betydelige Dimensioner, med hvis Fuldførelse man allerede er naaet temmelig langt, og hvis Dok bliver den største i Spanien. Dette Anlæg har allerede kontraheret med Regjeringen om Bygning af en Krydser paa 9 000 Tons og Torpedobaadsjagere paa 750 Ton.

„La Compania Trasatlantica Espanola“, som har sin Dok og sine Reparationsværksteder i Cadiz, holder paa at udvide sit Etablissement ogsaa til Bygning af Skibe, og for Tiden ligger der færdig til at gaa af Stabelen et Dampskib paa ca. 500 Tons, den 2den, som der er udført; derhos tales der om, at der om kort Tid der vil blive bygget et stort transatlantisk Dampskib. Der er ogsaa Tale om, at Regjeringen vil udvide en af sine Dokker i Arsenalet ved Carraca i Cadizbugten, saa at de største Krydsere skal kunne faa Plads deri.

Andre større paatænkte Arbeider i Cadiz, som Udførelse af nye Havnearbejder, Bygning af en ny Kloakledning og Fortsættelse af det allerede paabegyndte til et stort Theater, ligge for Tiden nede.

Paa Grund af Bestemmelser i en ny udkommen Lov er man ifærd med at oprette flydende Kuldepotter i Havnen, for at Dampskibe her skal kunne forsyne sig billigere end før, men indtil Redjeringen gjør endnu større Indrømmelser, kan man ikke konkurrere med Gibraltar i denne Vare.

Til Sevilla ankom 20 norske Damp- og 10 Seilskibe, opseilet Fragt Kr. 118 300, til Huelva 30 Damp- og 1 Seilskib, Fragt Kr. 182 500, til Sanlucar de Barrameda 2 Damp- og 2 Seilskibe, Kr. 11 600, Ayamonte 2 Dampskibe, Fragt Kr. 11 000, Sta. Cruz de Tenerife 7 Seilskibe, Fragt Kr. 27 000.

Fragterne var i Aaret:

Cadiz: Trævarer, Bord, Planker, Battens fra Sverige og Finland, Seilskib 62—65 Pesetas, enkeltvis 68, Bjelker 70 P. Vin til Sverige og Kjøbenhavn, Damp £ 1. 5. 0. pr. Pibe, Norge og Seilskib £ 1, alt med 10 %. Salt til Norge i Begyndelsen af Aaret Damp Kr. 1.50 à 1.60 pr. norsk Tønde, Seil, Kr. 1.30. I Slutningen, Damp Kr. 1.25. Til Finland om Vaaren, Seil Fm. 1.40 à 1.60 pr. finsk Td., om Sommeren, Seil Fm. 1.30 à 1.40, Montevideo sh. 15—20 pr. Ton, Buenos Ayres og nærliggende Havne sh. 18—22 pr. Ton, Rio Parana og Uruduay sh. 23—26 pr. Ton. Fraybentos sh. 30 pr. Ton, enkeltvis. San José de Norte, Rio Grande do Sul og Pelotas sh. 32. 6—42. 6 pr. Ton, Porto Alegre 38—40 sh. pr. Ton, New Foundland 10—16 sh. pr. Ton.

Sevilla. Trævarer fra Sverige og Finland, Seil P. 70—75 pr. Std., Kul fra England 8 sh. 6 d—9 sh. 6 d pr. Ton. Cokes, fra do. 14 sh. pr. P., Petroleum for. Stater P. 0.70—0.85 pr. Blikkasse. Byg fra Cypren frcs. 22—14 pr. Ton, Do. fra Phillippeville frcs. 20 pr. Ton. Korkebark til de for. St. P. 5—6.25 pr. Balle, Buteljekorke i Baller do. P. 6.25—7.50 pr. do., Sæbe i Kasser, do. P. 30 pr. Ton, Vin do. P. 15 pr. Pibe, Oliven, do. P. 15 pr. Pibe plus 25, Lakrits do. 22.50—30 pr. Ton.

Mineraler. England 8 sh. 6—10 pr. Ton, Antwerpen frcs. 14, Apelsiner England 2 sh. pr. Kasse, Frankrige frcs. 2.50, Antwerpen frcs. 2.50, Bly i Klumper Frankrige 10 frcs pr. Ton, Vin do. 22—25 frcs. pr. Ton. Korkebark Antwerpen 55 sh. pr. Ton, Buteljekorke i Baller do. 60—56 sh. pr. Ton, Vinsten do. Rm. 20 pr. Ton, Korkeespaan do. frcs. 32 pr. Ton.

Huelva. Trævarer fra Sverige og Finland, Seil Pesetas .65 pr. Std. Mineraler til Kulhavn i England 7 sh. pr. Ton, andre Havne do. 8 sh. 6 d, Rotterdam 7 sh. 6 d, Stettin 10 sh., Hamburg 8 sh. 6 d, Kul og Jern fra England 7 sh. 3 d pr. Ton, Stykgods fra do. 12—20 sh. pr. Ton. Vin til Rouen 18 sh. pr. 1 000 Liter, Bordeaux 17 sh. Cette 18 sh.

Sta Cruz de Tenerife efter Lastens Beskaffenhed pr. Ton: til Marseille 25—40 frcs, Havre 20—40 frcs., England 20—40 sh., alt med 10 pCt, Cadiz 40 Pes. med 5 pCt.

Import 1890. Af Trælast indførtes til Cadiz, Sevilla og Huelva 17 824 Pet. Std., heraf fra Norge 268 og fra Sverige 4 763, Resten fra Finland 3 282 Std., Frankrige 2 512 Sleepers og Grubestolper, og de for. Stater 326. I 1890 indførtes fra Norge 259 Std.

Af Tøndestav indførtes 3 837 409 St., hvoraf 3 683 412 fra de forenede Stater.

Jern. Til Cadiz indførtes af Baandjern til Tønder 1 083 726 Kg., samt af Rujern og Jernrør 355 008 Kg., Stangjern, Jernplader og Nitter 2 226 019 Kg., Jerntraad, Skruer og Spiger 541 221 Kg., Jernmanufaktur 2 505 222 Kg.

Salt Fisk. Der indførtes til Cadiz og Sevilla 1 436 784 Kg., hvoraf fra Norge 1 223 846, Resten fra Tydskland, England og andre Lande. Til Huelva 193 421 Kg. fra Skotland og Norge.

Af Sprit indførtes til Cadiz 2 880 396 Liter fra Tydskland, 346 317 fra Sverige, 68 225 fra Norge, 67 989 fra andre Lande, 216 323 af Sukker-rør fra spanske Besiddelser i Amerika, ialt 3 570 250 Liter. Til Sevilla 1 771 000 L., mest fra Tydskland. Til Huelva 802 242 L. fra Tydskland og Sverige.

Til Cadiz indførtes derhos i Aaret: Byg 908 935 Kg., Ærter og Bønner 1 641 007 K., Hvede og Hvedemel 312 391, Hø og Klid 23 584, Mais 2 638 387 K., Potetes 1 145 420 Kg., Petroleum 168 841 Kg., Likører 2 139 Kg., Tjære og Beg 3 646 084 Kg., Risengryn 28 727 Kg., Kaffe 747 600 Kg., Sukker 2 254 511 Kg., Kakao 42 204 Kg., Dadler 88 327 Kg., Chokolade og Konfekturner 15 707 Kg., Konserver 5 311 Kg., Smør 44 354 Kg., Æg 423 826 Kg., Ost 73 562 Kg., Kokusnødder 142 434 Kg., Kummen 4 170 Kg., Øl 51 884 Kg., Olier, alle Slags 90 140 Liter, Ristivelse 46 991 Kg., Svovl 553 213 Kg., Kul og Cokes 54 261 072 Kg., Droguer og Fernisser 492 928 Kg., raa Huder 48 232 Kg., Voxdug, alle Slags 20 191 Kg., Sæbe 1 615 Kg., Maskiner, alle Slags 1 556 630 Kg., Trykpapir 59 476 Kg., Skrivpapir 9 185 Kg., Krigsmaterial 205 800 Kg., raa Tobak 2 990 629 Kg., do. forarbejdet 162 600 Kg., The 804 Kg., Vævneder, 87 374 Kg., Stearinlys 11 744 Kg., tomme Flasker 1 034 585 Kg., Vinduesglas 7 248 Kg., Glasvarer 37 756 Kg., tomme Fade 87 374 Kg., Jernbanevogne 2 214 421 Kg., Jernskibe 3 539.

Til Sevilla indførtes i Kg.: Olier 259 156, Petroleum 6 338 051, Staalvarer 368 610, Stivelse 270 186, tomme Fade 747 569, Cement 2 906 027, Hamp 396 536, Kul 54 841 470, Byg 4 193 253, Glasvarer 543 949, Kjød 441 074, Droguer 8 686 061, Stav 954 426, Mel 287 875, Teglsten og Tagtegl 1 354 250, Porcelænsvarer 75 290, Smør 131 073, Marmor 1 375 080, Møbler 205 758, Farvetræ 42 653, Papir 315 199, Bijouterievarer 437 132, Vandledningsrør 73 702, Talg 118 718, Frø, alle Slags 150 610, Tobak 42 243, Kaolin (Porcelænsler) 3 364 263, Vin og Øl 204 230, Metaller 6 640 201, Vævneder 1 374 912, Kolonialvarer 972 336.

Til Huelva indførtes i Tons: Stenkul 86 383, Cement 1 792, Kreosot, 1 853, Maskiner 535, Jernbanevogne 311, Plouge 8, Ærter og Bønner 2 699, Mais 4 214, Hvedemel 80.

Til Sanlucar indførtes i Tons Kul 966, Svovl 187, tomme Fade 342, Mais 928, tørrede Grønsager 152, Byg 1 143.

Export. Vin. Høsten var middels saavel i Kvantitet som Kvalitet. For at møde flere Landes Lovgivning gjordes iaar større Forsøg paa at fabrikere Vine uden Gibs, men disse faldt uheldigt ud, og saadanne Vine maatte brændes til Spirit, da de viste sig uholdbare. Da Forraadene saaledes aftog betydeligt, steg Priserne noget. Exporten var fra Cadiz, Sevilla, Huelva og Sanlucar, 78 967 167 Liter.

Salt. Høsten anslaaes til ca. 180 000 Læster, hvorfra gaar 36 000, som afskibet 1 December 1890. Af de resterende 144 000 beregnes 14 000 at forsvinde i Smeltning inden de afskibes, og bliver altsaa 130 000 Læster disponible i kommende Skibningsaar. Foruden at Høsten var rigelig, da et Middelsaar beregnes til ca. 120 000 Læster, udmærker den sig ogsaa ved særdeles god Kvalitet. I Begyndelsen af 1890 var Prisen Pesetas 27.50 pr. Læst, men

paa Grund af Forraadets Ringhed forhøiedes den af Saltassociationen den 1 Februar til Pesetas 30, der fremdeles er den raadende Pris. Uagtet denne Pris er forholdsvis høiere end paa andre Saltpladse, og hvilket bevirkede den store Aftagen i Exporten paa Norge. modsatte Salineierne sig Exportørernes Ønske om Nedsættelse og gjør dette fremdeles, da deres Mening er at standse Exporten, forat Lagrene skal kunne strække til, indtil indeværende Aars Høst bliver moden til Export, hvilket først sker, naar den er rensat af den sædvanlige Høstregn. I 1890 sluttede nemlig det gamle Salt saa tidligt, at man allerede i Juli maatte begynde Skibningen af Aarets Høst. Fra Cadiz udførtes 104 944 Læster, hvoraf til Norge 3 903 mod i 1889, 10 811. Fra Sanlucar udskibedes 1 717 Læster; Lageret ved Aarets Slutning var 1 552 Læster.

Olivenolie. Heraf udførtes fra Cadiz og Sevilla 7 780 996 Kg., og af Oliven fra Cadiz og Cevilla 3 970 147 Kg.

Malme fra Huelva. Fra England indførtes til Fabrikation af precipiteret Kobber 28 457 Tons Rujern. Exporten var 637 891 Tons Kobberpyrit med $3\frac{1}{2}\%$ Malmgehalt til England og Amerika, 1 895 T. rostet Kobbermalm, 35 % Kobber til England, og 66 909 T. precipiteret Kobber, 60 % til England, Frankrige, Tydskland og Amerika. 4 670 Tons Manganmalm med 48 % Metalgehalt til Frankrige, Portugal og England. 950 Tons Bly i Takker til England 410 Tons Kviksølv til England. 2 810 T. Jernmalm til Frankrige, Tydskland og England, 166 T. Jernpyrit med 50 % Svovl.

Fra Cadiz er bl. A. exporteret Spirituosa, Hvidløg, Mandler og Nødder, Anis, Canarifrø, Risengryn, Thoufisk, Fisketran, Havre, Hvede og Hvedemel, Safran, Kastanier, spanske Løg, Peber, malet, Kummen, Konserver, Ærter, Granatæbler, Apelsiner, Rosiner, Figen, Vindruer, tørrede Grønsager, Smør, Lakrits, Sardiner, Potetes, Edikke, Korkebark, Flaskekørke, Guano og andre Gjødningsstoffer, Jernarbeider og Maskiner, Ben, Tryksager, alle Slags, Sæbe, Porcelænsvarer, Møbler og forarbejdede Trævarer, Spillekort, Tobaksaffald, Vævneder, alle Slags, tomme Flasker, Sølv, Bly i Klumper, Blyhagl, Vinsten, tomme Fade.

Fra Sevilla exporteredes Kviksølv, Byg, Kork, Huder, Ben, Sække, Uld, pressede Druer og Oliven, Lakrits, Vinsten, Frø, Mineraler og Metaller, Frugt, alle Slags.

Fra Huelva Korkebark, Kastanier, Figen, Apelsiner, Vindruer.

Kurser. Middelkurserne var i Aaret i Cadiz paa London 3 M. Pesetas 25.75 à 26.60 pr. £ 8 D. S. P. 26 à 26.90. Paris 8 D. S. P. 102—106.50 pr. fcs. 100. I Sevilla London 3 M. P. 25.50 à 26.95 pr. £. Paris 8 D. S. Pes. 102.20 à 106.20 pr. fcs. 100. I Huelva London 3 M. Pes. 25.85 pr. £. Paris 8 D. S. Pes. 103.10 pr. fcs. 100. I St. Cruz London 8 D. S. Pes. 26.05 pr. £ 1, 2 M. Pes. 25.94 pr. £ 1, 3 M. Pes. 25.89. Paris 8 D. S. Pes. 103.14 pr. fcs. 100, 1 M, Pes. 102.

Karantæne. Obligatorisk Karantæne i Vigo eller Makon er bestemt for Skibe, kommende fra

Asien: Tonkin (Anam), Nagasaki og Kiusiu (Japan). Alle Havne paa den arabiske Kyst ved det røde Hav mellem Lith i Nord og Lohaia i Syd.

De philipinske Øer. Følgende Provindser og Steder: Tarlec, Nueva Ecija, Pampanga, Pangasinan, Tayabes, Sanvle og Morong.

Amerika: Tampa i Florida, Trujillo og Pinra i Peru, Curumba, Rio Janeiro, Santos og Uriguayana i Brasilien.

Skibe fra alle Havne i den mexikanske Bugt, La Guayra, Costa Firma og Antillerne ansees smittet, naar de komme mellem 1 Mai og 30 September, men er fritaget den øvrige Del af Aaret.

Ved Konsulatet blev paa norske Skibe paamønstret 2, og afmønstret 6 Mand.

Af Skandinaviske Undersaatter er bosat i Cadiz 12 Svensker og 1 Nordmand, og i Sevilla og Huelva 2 og 5 Svensker.

C. Segerdahl.

Indhold: **Cadiz** Side 131. — **Gibraltar** Side 121. — **Kjøbenhavn** Side 105. — **Königsberg** Side 123.

Beretninger om Handel og Skibsfart.

Uddrag af Aarsberetninger fra de forenede Rigers Konsuler
for 1890 m. M.,

No. 7. udgivet ved Departementet for det Indre.

1891

I Kommission hos H. Aschehoug & Co. Subskriptionspris 2 Kroner Aaret
og for Udenbysboende Porto 20 Øre.

Leith.

Aarsberetning dateret 24 Marts 1891.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Ialt.				Brutto- fragter. £
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hovedsta- tionen	86	21 269	2	1 132	88	22 401	-	-	8 151
„ Norge til Vicekon- sulstationerne	528	128 199	92	20 452	620	148 651	-	-	54 343
„ Sverige til Hoved- stationen	11	2 555	-	-	11	2 555	-	-	1 644
„ Sverige til Vicekon- sulsstationerne	94	27 537	-	-	94	27 537	-	-	18 374
„ andre Lande til Ho- vedstationen	55	13 920	11	4 852	66	18 772	-	-	9 869
„ andre Lande til Vice- konsulsstationerne . .	362	162 378	548	159 050	910	321 428	-	-	185 428
Ialt	1 036	355 858	653	185 486	1 789	541 344	489	207 900	277 809
II. Afgaaede:									
Til Norge fra Hoved- stationen	58	15 785	3	1 086	61	16 871	-	-	5 919
„ Norge fra Vicekon- sulsstationerne	668	176 973	65	16 856	733	193 829	-	-	64 622
„ Sverige fra Hoved- stationen	9	2 109	-	-	9	2 109	-	-	707
„ Sverige fra Vicekon- sulsstationerne	61	20 755	13	4 618	74	25 373	-	-	8 196
„ andre Lande fra Ho- stationen	24	10 050	73	15 715	97	25 765	-	-	11 659
„ andre Lande fra Vice- konsulsstationerne . .	495	186 521	329	98 873	824	286 394	-	-	199 841
Ialt	1 315	412 193	483	138 148	1 798	550 341	488	207 775	290 974

For at reparere eller for Ordre ankom 17 Skibe dr. 3 978 Tons.

Af svenske Skibe ankom 322 dr. 126 000 Tons.

Regelmæssig Dampskibsforbindelse mellem Skotland og de forenede Riger underholdtes af følgende Linier i 1890. 1. Granton—Bergen, en Gang ugentlig i Sommermaanederne med norsk Dampskib kun medtagende Post og Passagerer og udelukkende baseret paa Turisttrafikken.

2. Grangemouth—Christiania, en Gang ugentlig med norske Dampskibe; foruden Passagerer medtagende fra Norge hovedsagelig Trælast, Træmasse, Tran etc. og fra Skotland Kul, Jern, Jute, Sukker etc. 3. Leith—Christianssand (og videre til Kjøbenhavn) en Gang ugentlig med skotske Dampskibe; Passagerer og Gods. 4. Granton—Gøteborg, en Gang ugentlig med svenske Dampskibe; Passagerer og Stykgods. 5. Grangemouth—Stockholm, jevnlig Forbindelse med skotske Dampskibe. 6. Firth of Forth, det vestlige og nordlige Norge med 2de norske Dampskibe uden bestemte Afgangs- og Ankomsttider, medtagende fra Norge hovedsagelig Trælast, Træmasse, Kis, Tran og Fisk samt fra Skotland Kul, Jernvarer, Sukker, Seildug og Ballegods. 7. Glasgow—Gøteborg med skotsk Dampskib, Gods. Hertil kommer flere norske og britiske Dampskibe, som i Turisttiden bringe et stort Antal Passagerer herfra over til de forøenede Riger, hovedsagelig Norge. De med disse Dampskibe kommende Passagerer forblive imidlertid sædvanlig ombord i Fartøiet under saagodtsom hele Reisen, hvorfor de nedlægge forholdsvis lidet Penge i Landet, sammenlignet med de Turister, som ankomme med de routegaende Dampskibe.

I Aarets Løb er der i Skotland indkjøbt 23 norske og et svenskt Fartøi med resp. Drægtighed 15 500 Tons og 87 Tons.

I skotske Farvande forliste i 1890 8 norske Fartøier og 3 svenske; for Ordre eller Reparation indkom til Distriktets Havne 17 norske Fartøier.

Ved samtlige Stationer paamønstredes 470 og afmønstredes 568 Mand paa norske Fartøier. Der rømte fra norske Fartøier 47 Mand.

Gjennem Konsulatet hjemsendtes for norke Sømænd £ 219. 12. 8 af opbespærede Hyrebeløb.

I frivillige Bidrag til Sømandsmissionen i Leith indkom £ 15. 9.

I Konsulatafgifter erlagdes af norske Fartøier ved Hovedstationen og ved Vicekonsulsstationerne £ 1 719. 1. 3 og af svenske £ 329. 4. Heraf tilfaldt Konsulskassen £ 1 103. 4. 3. Af Expeditionsafgifter tilfaldt der Konsulskassen £ 23. 7. 3. Under Aarets Løb ankom til Konsulatet 1 141 og afgik 1 622 Skrivelser.

Fragtmarkedet. Kulfragter fra Firth of Forth til Cronstadt pr. Ton i April 5 sh. 3 d, Juli 4 sh. 4½ d, Oktober 6 sh. 3 d, Aarhus i Januar, April, Juli, Oktbr. og December 4 sh. 10½ d, 4 sh. 9 d, 3 sh. 10½ d, 5 sh. 6 d, 4 sh. 4½ d, Kjøbenhavn 5 sh. 9 d, 5 sh. 4½ d, 4 sh. 7½ d, 6 sh. 6 d, 4 sh. 10½ d, Kiel & Flensborg 5 sh. 3 d, 5 sh. 3 d, 4 sh. 6 d, 6 sh. 3 d, 4 sh. 7½ d, Swinemünde 4 sh. 9 d, 4 sh. 9 d, 4 sh. 6 d, 5 sh. 6, Pillau 4 sh. 9 d, 4 sh. 9 d, 5 sh., 5 sh. 6 d, 5 sh. 3 d, Libau 5 sh. 4½ d, 5 sh. 6 d, 5 sh. 4½ d, 5 sh. 3 d, Christiania 4 sh. 9 d, 4 sh. 9 d, 5 sh. 10½ d, nordlige Norge 5 sh., 5 sh., Riga 4 sh., 7½ d, 4 sh. 3 d, 5 sh., Stockholm 5 sh. 1½ d, 4 sh. 6 d, 5 sh. 10½ d, Helsingborg & Malmø 5 sh. 10½ d, 5 sh. 4½ d, 5 sh. 1½ d, 4 sh. 6 d, 5 sh. 6 d, Genua 9 sh., 9 sh., 6 sh., 7 sh. 6 d, Alexandria 9 sh. 10½ d, 9 sh. 1½ d, 7 sh. ½ d, Odessa 9 sh., 8 sh. 1½ d, Venedig 11 sh., 10 sh. 9 d, 8 sh., 7 sh. 6 d, 9 sh. 3 d.

Trælastfragter til Firth of Forth: fra Cronstadt pr. Std. Januar 24 sh. 6 d, April 21 sh. 9 d, Juli 22 sh. 6 d, Oktober 27 sh. 6 d, Riga pr. Load resp. 7 sh. 9 d, 6 sh. 7½ d, 7 sh. 6 d, Lower Baltic pr. Std. 25 sh., 21 sh. 9 d, 22 sh. 6 d, sydlige Norge for kort Pitprops pr. Std. 18 sh. 6 d, 16 sh., 15 sh. 6 d, 16 sh., 18 sh. med Tillæg af 1 sh. à 1 sh. 6 d for lang Props og Battens.

Jernfragter fra Bilbao til Firth of Forth pr. Ton Januar 7 sh. 1½ d, April 6 sh. 6 d, Oktober 7 sh., Do. til Clyden Januar 8 sh.

Espartofragterne fra nordafrikanske Havne har gjennemsnitlig holdt sig i ca. 17 sh. 6 d pr. Ton.

Jutefragterne fra Calcutta til Dundee stod i 30 à 35 sh. pr. Ton.

De oversøiske Kulfragter noteredes i Aarets Begyndelse: Demerara 17 sh., Trinidad 14 sh., Rio de Janeiro 26 sh. og Buenos Ayres 27 sh., men faldt gradvis ned til resp. 12 sh. 6 d, 11 sh., 18 sh. 6 d og 21 sh.

Det forløbne Aar har, undtagen kanske for nogle enkelte regelmæssige Dampskibsliniers Vedkommende, for de fleste skotske Redere stillet sig gjennemgaaende meget ugunstigt. Istedetfor, som ventet, at Fragterne efter Skibsfartens Aabning paa Østersøen skulde bedres, faldt de kun yderligere til betydeligt Tab for de mange, som i Haab om Stigning havde udsat længer end vanligt med at slutte deres Fartgier.

Medens Udgifterne har været mindst ligesaa store som tidligere — Kul delvis endog ikke lidet dyrere —, har Fragterne i Aarets Løb sunket ned til et Lavmaal, der næsten nærmer sig de i Aarene 1885 og 1886 noterede Rater. Noget Haab om snarlig Bedring synes heller ikke at næres af Rederne herover, og mange af dem har saagar fundet det mest regningssvarende at lægge deres Fartøier op.

Paa Grund af elendige Returfragter holdt Kulfragterne sig dog nogenlunde jevne Aaret igjennem og var Efterspørgselen efter Tonnage for Kul-eksporten til sine Tider endog ret livlig.

Industri. De udmærkede Forhaabninger, som ved Udgangen af 1889 næredes til, at det følgende Aar vilde blive et for den skotske Industri særlig gunstigt Aar, kan for mange Branchers Vedkommende neppe siges at have gaaet i Opfyldelse. Der har vistnok paa de fleste industrielle Feldter hersket en i tidligere Aar uovertruffet Activitet; men har Fortjenesten for Arbeidsgivernes Vedkommende ofte — særlig i Aarets sidste Halvpart — været meget ringe, ja, har Udbyttet sikkerlig for Mange vist sig kun at have været negativt. Som Følge af den betydelige Udvidelse af Forretningerne og Forøgelse af Produktionen, som fandt Sted i nær sagt alle Industrigrene i Aaret 1889, steg Efterspørgselen efter Arbeidere meget og Arbeidslønnen naaede snart en betydelig Høide. Den med den øgede Produktion indtraadte store Consumption af Raamaterialier, drev disses Pris betydeligt op og bidrog følgelig til i høi Grad at forøge Produktionsomkostningerne. For nogen Tid var Producenterne vistnok istand til at faa deres Fabrikata afsatte til Priser, der baade rundeligt dækkede Omkostningerne og gav en meget god Fortjeneste. Men eftersom de fleste Markeder bleve mere og mere overfyldte og Consumptionen ikke kunde holde Skridt med den excessive Produktion, blev det stedse vanskeligere at faa Varerne afsatte til lønnende Priser og de sædvanlige Følger af Overproduktion har indtruffet. Det er derfor at vente, at en Indskrænkning i Produktionen i den nærmeste Fremtid vil komme til at afløse den forcerede Activitet, der nu i længere Tid har været drevet altfor vidt.

For Arbeidernes Vedkommende har det forløbne Aar imidlertid stillet sig overmaade gunstigt. Stadig Beskæftigelse og høi Arbeidsløn har udmærket Aaret 1890. Det turde i Forbindelse hermed nævnes som et glædeligt Tegn, at de arbeidende Klasser ifølge Opgaver fra Savings Banks og andre offentlige Institutioner sees at have lagt tilside betydeligt mere af deres Løn end i tidligere gode Tider, samtidig med at Kravet til bedre Føde, Klæder, Boliger og andre Livsfor nødenheder har tiltaget.

Med Undtagelse af den i Begyndelsen af Marts Maaned dette Aar afsluttede langvarige Jernbanestrike, har der i det forløbne Aar været usædvanligt faa Arbeidsnedlæggelser af større Betydning.

Skibsbyggeriet. Tonnagen af de Fartøier, som under Aaret 1890 blev sat paa Vandet ved skotske Skibsværfter, har været fordelt saaledes: ved Clyden 364 000 Tons, Firth of Forth 32 900, Dundee 24 494 og ved Aberdeen 9 228 eller tilsammen 430 622 Tons mod 396 841 Tons Aaret forud.

Til Belysning af Udviklingen af Skibsbyggeriet ved Clyden, der indtager en saa dominerende Plads som et af Hovedcentrerne for denne Virksomhed, hid sættes nedenstaaende Tabel over den derfra leverede Tonnage i Løbet af de tre sidste Decennier: i Aaret 1890 364 000 Tons, 1889 334 500, 1888 280 037, 1887 185 362, 1886 175 972, 1885 193 453, 1884 296 854, 1883 415 694, 1882 391 934, 1881 341 022, 1880 241 114, 1875 211 824, 1870 180 401, 1865 153 932, 1860 47 833 Tons.

Som det sees har den i 1890 leverede Tonnage kun været overgaaet 2de Gange tidligere, nemlig i 1882 og 1883, med resp. 27 934 og 51 694 Tons. Videre hid sættes en Opgave udvisende Antallet, Tonnagen og Beskaffenheden af de i Aarene 1883, 1886, 1889 og 1890 ved Clyden byggede Fartøier:

	1883.		1886.		1889.		1890.	
	Antal.	Tons.	Antal.	Tons.	Antal.	Tons.	Antal.	Tons.
Dampskibe:								
Krigsfartøier . . .	2	5 048	14	16 579	4	6 810	3	9 250
Hjuldampskibe . . .	26	13 446	22	13 601	17	5 734	19	7 478
Skruedampsk. af Staal	208	316 202	48	69 002	124	226 150	124	239 418
Do. af Jern			19	4 855	20	3 157	12	2 500
Mudderpramme etc. .	19	7 309	4	2 498	13	5 430	30	10 315
Seilskibe: af Staal	42	64 156	17	19 799	39	75 801	54	86 281
Do. af Jern			26	46 113	2	3 038	—	—
Do. af Træ	2	380	8	597	1	18	—	—
Pramme	103	7 652	12	734	72	6 677	35	6 997
Lystjagter: Damps.	6	1 300	10	2 123	10	1 554	8	1 496
Do. Seilsk.	5	201	13	71	17	131	31	265
Tilsammen	413	415 694	193	175 972	319	334 500	316	364 000

Som det fremgaar af denne Tabel, har Staalet i den senere Tid mere og mere fortrængt Jernet som Bygningsmateriel. Uagtet vistnok Staalskibe bliver en Del kostbarere at bygge, er det vist imidlertid ganske utvivlsomt at Prisforskjellen mere end opveies ved den forøgede Værdi disse Fartøier opnaar baade ved deres langt større Varighed og større Bæreevne end Jernskibene.

Af den i forrige Aar leverede Tonnage ere ca. 50 Fartøier med tilsammen ca. 90 000 Tons byggede for udenlandsk, væsentlig tysk, norsk, fransk, belgisk og spansk Regning, med resp. 45 317, 19 727, 12 940

7 153 og 5 806 Tons. Af de for norsk Regning byggede Fartøier ere de fleste hjemmehørende i Bergen og bestemte for Frugtfarten mellem Vestindien og de forenede Stater.

Paa Grund af høiere Arbeidsløn og dyrere Material — blandt andet den paa pegede Anvendelse af Staal istedetfor Jern — repræsenterer den under sidste Aar leverede Tonnage en forholdsvis større Kapitalanbringelse end tidligere og er denne anslaaet til ca. £ 9 400 000 eller £ 1 400 000 mere end i 1889, medens Tilvæksten i Tonnage kun udgjør ca. 26 000 Tons.

Den Kapital, som de i Løbet af de 10 sidste Aar ved Clyden byggede Fartøier antages at repræsentere, er anslaaet til: i 1890 ca. £ 9 400 000, 1889 8 000 000, 1880 6 000 000, 1887 4 500 000, 1886 4 000 000, 1885 3 000 000, 1884 7 500 000, 1883 10 000 000, 1882 9 000 000, 1881 8 000 000 og 1880 £ 6 000 000.

Paa Grund af Fragtmarkedets trykkede Stilling og den overordentlig store Tonnage, som i den senere Tid er kastet ud paa Markedet, tør det vel antages, at der i den nærmere Fremtid vil blive iagttaget mere Forsigtighed med Hensyn til Bestillinger paa Nybygning, Naar det nemlig tages i Betragtning, at den ved Forlis og paa anden Maade indtrædende aarlige Formindskelse i hele Storbritaniens Tonnage antages kun at udgjøre ca. 400 000 Tons, medens Tilvæksten i de to sidste Aar har udgjort ikke mindre end resp. ca. 1 300 000 Tons og 1 283 000 Tons, vil det indsees, at et saadant Forhold ikke ret længe kan vedvare, selv om man forudsætter, at Kravet til forøgede Transportmidler vil stige i en betydelig stærkere Proportion end hidtil. Hertil kommer, at der ved Udgaugen af 1890 var dels under Bygning og dels bestilt en Tonnage af tilsammen ca. 800 000 Tons; heraf falder paa Clyden ca. 280 000 Tons.

Imidlertid er det antageligt, at man i temmelig stor Udstrækning vil komme til at sysselsætte Maskin- og Kjedelværkstederne med at forsyne ældre Dampskibe, hvis Skrog endnu er gode, men hvis Maskineri maa ansees som forældet eller udslidt, med nye kulbesparende og mere effektive Maskiner.

For vore Rhedere er sikkerlig ogsaa nu det rette Tidspunkt inde til at lade deres gamle Dampskibe udbedre samt forsyne med tidsbesparende Maskiner, uden hvilke det i Fremtiden tør blive vanskeligt at holde sig i Konkurrencen med de nyere fordelagtigere Konstruktioner. Baade ere Fragterne nu saa lave, at mange endog finder det mest regningssvarende helt at lægge op, og Omkostningerne ved Udførelsen af det nævnte Slags Arbejde stiller sig for nærværende meget gunstigt. En Flerhed af nyere Konstruktioner, der have givet gode Løfter, ansees nu efter Sagkyndiges Mening at have staaet deres Prøve og kunne sikkerlig for Fremtiden adopteres uden Betænkelighed. Det vilde derfor visselig være en daarlig Økonomi for vore Rhedere, om de af Hensyn til det øieblikkelige Udlæg undlod at benytte denne gunstige Anledning til at bringe gammeldage og slidte Dampskibe i en tidsmæssig og komplet Stand. Om Udbedring ikke foretages nu, bliver den ganske vist for mange Dampskibes Vedkommende om føie Tid paakrævet, og ville Konjunkturerne lettelig da kunne have forandret sig derhen, at baade Tabet af Fragtfortjenesten bliver større og Arbeidet kostbarere at faa udført. Da derhos de nyere Opfindelser paa Maskinkonstruktionens Omraade særlig har Kulbesparelse for Øie og der formentlig er liden Udsigt til at de høie Kulpriser i den nærmere Fremtid ville synke i nogen betragtelig Grad, vil man sikkerlig i forholdsvis kort Tid have indsparet de Penge, man maatte lægge ud i det heromhandlede Øiemed.

Man vil imidlertid ikke i denne Forbindelse undlade at henlede Opmærksomheden paa, at flere af de af vore Rhedere i de senere Aar indkjøbte ældre Dampskibe have vist sig langt snarere end forudsat at tiltrænge Forandringer og Reparationer, hvorved Skibene følgerlig tilslut ere komne op i en langt højere Pris end fra først af beregnet, ja ere undertiden endog blevne næsten lige kostbare som nye, uden at de naturligvis paa langt nær have disses Værdi. Grundet paa flere i denne Retning indvundne Erfaringer maa det derfor bestemt tilraades vore Rhedere ikke at indlade sig paa Indkjøb af ældre Dampskibe i Udlandet, medmindre de sikre sig sagkyndig Bistand hertil. Til at erholde en saadan er der nu bleven givet vore Rhedere yderligere Anledning ved at norsk Ingeniør C. Conradi, der i flere Aar dels har været ansat ved engelske og skotske Skibsbyggerier, og dels assisteret norske Redere ved Afslutning af Kontrakter for Bygning af Dampskibe herover samt ført Tilsynet hermed, nu har nedsat sig i Glasgow som consulting engineer. Hans Adresse er 5 Prince of Wales Terrace, Hillhead, Glasgow.

Priser. For godt udrustede almindelige Lastedampskibe af Staal med triple Expansionsmaskiner og ca. 9 Knobs Fart i Søen har der i forrige Aar været betalt følgende Gjennemsnitspriser:

For 1 000 Tons Bæreevne (dead weight) £ 11 500—12 500, 1 200 £ 13 500—14 500, 1 500 £ 15 000—16 500, 1 800 £ 17 500—18 500, 2 000 £ 18 500—20 000, 2 500 £ 21 500—23 000, 3 000 £ 24 500—26 000, 4 000 £ 32 000—38 000.

Samt for Seilskibe af Staal: for 1 000 Tons net. register £ 12—13 pr. Ton, 1 500 £ 10—11, 2 000 £ 9—10, 2 500 8—10 og 9—10.

For Dampskibe byggede for et eller andet specielt Øiemed, saasom Passagerskibe, Frugtskibe, Petroleumsskibe og lignende er det vanskeligt at opstille en endog nogenlunde tilnærmelsesvis korrekt Skala, da Prisen varierer betydeligt for saadanne Skibe, hvor Udstyr, Fart etc. spiller en saavæsentlig Rolle.

Jernmarkedet. Det forløbne Aar har for det skotske Jernmarkeds Vedkommende været et af de mærkeligste, der nogensinde har været observeret. Medens Produktionen af Rujern de to nærmest foregaaende Aar opgik til respektive 998 928 og 1 027 774 Tons og den i de første ni Maaneder af 1890 betydelig oversteg det Gjennemsnitlige, udgjorde den i 1890 kun 798 333 Tons, et Tal, der er saa lavt, at man maa gaa lige tilbage til Aaret 1854 for at finde et endnu lavere. Dette Fænomen skyldtes, at samtlige Masovne, hvoraf der ved Aarets Begyndelse var 88 Stykker igang, ud paa Høsten bleve slukkede med Undtagelse af 6, og hermed indtraadte følgerlig et næsten fuldstændigt Ophør i Tilvirkning af skotsk Rujern. Den ydre Foranledning til denne Forholdsregel gaves vistnok ved at Arbejderne strikede paa Grund af, at Grubeieerne nægtede at indgaa paa visse forholdsvis mindre Fordringer. Men den egentlige Grund til Standsningen, eller ihvertfald til sammes Langvarighed, maa formentlig snarere søges i den Omstændighed, at det var blevet en Nødvendighed for Producenterne at faa fremdrevet en grundig Reduktion i de Beholdninger, som lidt efter lidt havde ophobet sig paa Glasgow Kjøbmændenes Hænder og som tilslut havde naaet en Høide, der gjorde Ihænderne til fuldstændige Herrer over Markedet og udelukkede ganske Producenterne fra enhver Indflydelse paa sammes Gang.

I en Henseende viste ogsaa Resultatet af Standsningen sig at være det paaregnede, idet Beholdningerne bleve reducerede med ikke mindre end ca.

300 000 Tons, et Tal, der repræsenterer omtrent en Trediedel af Skotlands hele gennemsnitlige aarlige Produktion af Rujern. Situationen ved forrige Aars Udgang sammenlignet med samme Tidspunkt de nærmest foregaaende Aar stillede sig saaledes:

		1890.	1889.	1888.
Paa Producenternes Hænder . .	Tons	25 793	92 065	213 213
- Connals (Glasgow Kjøbm.) .	—	587 652	943 775	1 031 220

Tilsammen Tons 613 445 1 035 840 1 244 433
 eller et Underskud for 1890 Aars Vedkommende af respektive 422 395 og 630 988 Tons.

Forventningerne til Jernets Stigen i Pris blev derimod en Skuffelse. En Prisstigning indtraadte vistnok samme Øieblik, Tilvirkningen indskrænktes, og gik Rujern saaledes i Oktober lige op i 54 sh. Denne Stigning viste sig imidlertid kun at være af en ganske forbigaaende Natur og gav snart Plads for et stærkt Prisfald, saaat Rujern, der ved Aarets Begyndelse havde staaet i 62 sh, nu ved dets Udgang noteredes lige ned i 46 sh. 3 d.

Dette Fænomen, der vakte megen Forundring, viste sig imidlertid snart at hidrøre fra, at der saavel i Forbruget som Efterspørgselen af Rujern var indtraadt en Nedgang, der var tilstrækkelig til mere end at neutralisere Virkningerne af den indskrænkede Produktion.

Fra Skotland udførtes i 1890 til Norge: Rujern Tons 1 684 Værdi £ 5 222, Stangjern 2 260 £ 16 345, Forarbeidet 1 724 £ 18 983, Staal, uforarbeidet 2 651 £ 20 826, Do. forarbeidet 5 Tons, £ 149.

Til Skotland indførtes i 1890 fra de forenede Riger: fra Sverige Jernmalm Tons 700 Værdi £ 700, Rujern T. 55 £ 280, Stangjern T. 1 775 £ 16 290, Staal uforarbeidet T. 152 £ 1 594, Do. forarbeidet cwt. 36 718 £ 24 822 og fra Norge forarbeidet Staal Cwt. 333 Værdi £ 3 080.

Kulmarkedet. Det skotske Kulmarked har under det forløbne Aar stillet sig særdeles gunstigt for Producenterne. Efterspørgslen var den største Del af Aaret meget livlig saavel for Hjemmeforbruget som for Export og er Aarets Produktion formentlig den største, der nogensinde har taget Plads her i Landet. Den samlede Export af Kul fra Skotland i 1890 beløb sig ifølge de officielle Opgaver til mere end 6 300 000 Tons eller ca. 620 000 Tons mere end i 1889. Der blev til de forenede Riger udført: til Norge Tons 273 943 til Værdi £ 140 683, til Sverige Tons 322 684 til Værdi £ 171 074.

Det er af Interesse at lægge Mærke til, at skotske Kul mere og mere har vundet Indpas i de forenede Riger, en Omstændighed, der er af ret væsentlig Betydning blandt andet for Vedligeholdelsen af de mellem Skotland og Norge og Sverige regelmæssigt gaaende Dampskibe, som af den Grund altid kunne gjøre Regning paa at faa Returlast af Kul.

Priserne paa skotske Kul stillede sig i Aarets Løb saaledes: Hamilton Ell prima 11 sh. 6 d—12 sh. 6 d, Lochgelly, Elgin Wallsend, Lassodie, Cowdenbeath prima 10 sh. 9 d—11 sh. 3 d, sekunda 10 sh. 3 d—10 sh. 9 d, tertia 9 sh. 9 d—10 sh. 3 d, Slamannan Rigg 11 sh.—11 sh. 6 d, alt pr. Ton f. o. b. Havne ved Firth of Forth. Wishaw—Main Coals 8 sh. 6 d—10 sh., Slamannan Steam Coals 11 sh. 6 d—11 sh. 8 d, Hamilton Ell Coals 10 sh.—10 sh. 6 d, alt pr. Ton f. o. b. Glasgow.

Aarets Priser, der gennemsnitlig vare indtil 5 sh. højere end ved Begyndelsen af 1889, stillede sig høiest i Løbet af Vaaren og Høsten samt lavest Midtsommers. Ved Siden af den store Efterspørgsel efter Kul har

visselig en mellem Grubeeierne indgaaet Overenskomst om ikke at sælge under en vis, ved maanedlige Møder, fastsat Pris, virksomt bidraget til at holde de høje Priser oppe.

Ingen Strike blandt Kulminearbeiderne fandt Sted i det forløbne Aar og Arbejdslønnen holdt sig gennemsnitlig i 6 sh. pr. Dag.

Fiskerierne. Udbyttet af det skotske Hav- og Kystfiske — herunder indbefattet Fangsten af Østers, Hummer, Krabbe, Muslinger etc. — i 1890 anslaaes til en Værdi af ca. £ 1 627 000 mod i 1889 ca. £ 1 493 000. De vigtigste Sorter Saltvandsfisk, som her fanges, ere Sild, Kolje, Tunge (Pigvar), Kveite (Flyndre), Torsk, Makrel, Lange, Sei og Brosme. Forrige Aars Laxefiske gav et Udbytte af ca. 250 000 £.

Den skotske Fiskerflaade udgjorde, ifølge Opgave fra the fishery Board for Skotland, ved forrige Aars Begyndelse tilsammen 14 714 Baade med en Tonnage af 122 245 Tons, og var fordelt saaledes: 1ste Klasses Fiskerbaade paa 30 Fods Kjøl og derover 4 604 med en Tonnage af 84 127, 2den Do. paa 18—30 Fods Kjøl 4 239 og 21 565, 3de Do. under 18 Fods Kjøl 5 761 og 12 945, „Beam Trawlers“ 110 dr. 3 608 Tons, tilsammen 14 714 med en Tonnage af 122 245, og antages Fiskerflaaden og dens Udrustning at repræsentere en Værdi af: for Baadenes Vedkommende £ 828 728, for Nettetenes £ 647 879, for Linernes £ 126 700 eller tilsammen £ 1 603 307.

I Fiskeribedriften var beskæftiget ca. 100 000 Personer; deraf som Fiskere ca. 48 000.

Der høres fra de skotske Fiskere megen Klage over Manglen paa passende Agn, og indføres der til Montrose, Aberdeen, Peterhead, Macduff, Fraserburgh og Buckie betydelige Quanta heraf især fra Holland. Tilførselen finder Sted ugentlig i særskilt herfor indrettede Dampskibe. Uagtet de falder kostbarere, foretrækkes de hollandske Muslinger for de skotske. Priserne paa Muslinger er opgivet saaledes: for skotske (fra Clyden) ca. 42 sh. pr. Ton, irske 49 sh., hollandske 55 sh. Et fast Marked for norsk Agn vil sikkert altid være at finde herover.

Sæl- og Hvalfangst. Udbyttet af den skotske Sæl- og Hvalfangst i Aarene 1890 og 1889 er opgivet til: Sæl: Antal Skind i 1890 54 686, 1889 91 365, Tran, udvundet 647 Tons 1889 1 062 Tons, Hval-Tran, 402 Tons, 1889 323 Tons, Barder 13½, 1889 16⅔, Botlenose Tran 17 Tons, 1889 33 Tons eller et Underskud for 1890 Aars Vedkommende af 36 679 Sælkind, 352 Tons Tran samt ca. 3 Tons Hvalbarder.

Medens Priserne paa Tran holdt sig temmelig uforandrede i Løbet af forrige Aar, der endte med faste Noteringer à £ 21 pr. Ton for Sæltran og £ 22 pr. Ton for Hvaltran, faldt Priserne paa Sælkind betydeligt og ere større Skind blevne solgte for 2 sh. 6 d à 5 sh. og smaa Skind for 1 à 1 sh. 6 d mindre pr. Stykke end Aaret forud. Priserne paa Hvalbarder har derimod naaet en tidligere ukjendt Høide, idet der har været betalt lige op til 2 450 £ pr. Ton for dem. De første Dage af Januar dette Aar noteredes de i ca. £ 2 300 pr. Ton.

Af 1890 Aars Totalfangst kommer 48 083 Sæl paa Newfoundland's Fangstteritorium og kun 6 603 Stykker paa de øvrige Fangstpladse, nemlig Grønlands og den saakaldte „Cape-fishing“ d. v. s. paa Strækningen mellem Island og Cap Farvel paa Grønland.

Sælfangsten paa Newfoundland foregaar udelukkende med større kraftige Damp-Fangstskibe. Efterat have bragt Fangsten iland i St. Johns, gaa de almindeligvis bagefter til Davids-Strædet paa Sorthvalfangst.

Den skotske Sæl- og Hvalfangerflaade bestaar for Tiden af 17 Fartøier; heraf kommer paa Dundee 10 Dampskibe og paa Peterhead 3 Damp- og 4 Seilskibe.

Jordbrug. Trods de mindre gunstige Udsigter i Løbet af For sommeren stillede Aarets Udbytte af det skotske Landbrug sig dog meget tilfredsstillende. Poteter, som herover dyrkes i stor Udstrækning, har imidlertid været meget angrebne af Sygdom; en ualmindelig rig Turnipshøst har forørrigt i væsentlig Mon bødet paa Ulemperne herved for Kreaturfedningens Vedkommende, — en Sag, der spiller en saa fremtrædende Rolle i den skotske Landhusholdning.

Trælastmarkedet. Af Trælast importeredes til Skotland fra de forenede Riger i 1890:

	Fra Norge.		Fra Sverige.	
	Loads.	Værdi i £.	Loads.	Værdi i £.
Hugget Virke	73 282	83 252	66 319	83 755
Saget Do.	46 692	82 741	98 447	188 098
Stav	7 567	21 849	10	30
Bearbejdet Trævirke . .	—	61	—	858
Tilsammen	127 541	187 903	164 766	272 741
Mod i 1889:				
Hugget Virke	86 047	97 344	71 544	92 770
Saget Do.	48 264	93 329	155 438	333 973
Stav	4 836	12 420	1 866	3 545
Bearbejdet Trævirke . .	—	90	—	1 256
Tilsammen	139 147	203 183	228 848	431 544

Det forløbne Aar udmærkede sig ved stærkt nedgaaende Conjuncturer i det herværende Trælastmarked særlig for Plankers og Battens Vedkommende. Den store Kjøbelyst der karakteriserede Aaret 1889, resulterede i, at Beholdningerne herover i Begyndelsen af 1890 vare usædvanligt store, endog tilstrækkelige til at gjøre synderlige Indkjøb for Afskibning for første aabent Vande fra Østersøen unødvendige. Da hertil kom, at Størrelsen af de Beholdninger, som udbødes for norsk, svensk, finsk og russisk Regning, tydede paa en forøget Produktion af ny Last, blev det Importørene mere og mere indlysende, at der forestod en Reaktion, hvorfor de begyndte at optræde meget tilbageholdent. Vistnok blev i Begyndelsen af Aaret nogle faa Salg effectuerede til det foregaaende Aars Priser nemlig £ 6 10 sh. for 3×9 usortet Gran pr. Std. f. o. b. svensk Østersøhavn, £ 5 15 sh. for 2½×6½—7 Do. Do., men var Antallet af saadanne Kontrakter ringe og endog til £ 6 5 sh. og £ 5 10 sh. for henholdsvis Planker og Battens blev der gjort faa Forretninger. De fleste Afskibere antog vistnok, at den indtraadte Flaahed kun vilde blive forbigaaende, og at de ved at vente skulde opnaa bedre Priser, hvorfor mange udsatte med at sælge. Efterhvert som Sæsonen imidlertid skred frem, viste der sig større og større Trang til at realisere; men de Priser, som da opnaaedes, sank stadig, indtil de ved Skibningssæsonens Slutning naaede deres Minimum ca. £ 5 og £ 4 for respektive Gran-Planker og Battens f. o. b. Østersøhavn. Disse lave Priser havde dog den Virkning, at flere Afskibere solgte lidet, hvorfor ikke ubetydelige Quanta af Aarets Produktion kom til at overvintre.

Norsk og svensk Granlast blev i Begyndelsen af Aaret skibet fra Trodhjem til ca. £ 7 5 sh. for Planker pr. Std. cif. Leithfjord og £ 6 10 sh. for Battens Do. Do., men undergik disse Priser i Aarets Løb en Reduktion af ca. £ 1 10 sh. pr. Std.

Fra sydnorske Havne skibedes under Foraaret nogle Ladninger til ca. £ 6 5 sh. for $2\frac{1}{2} \times 6\frac{1}{2}$ for Gran cif. Leithfjord og andre Dimensioner i Forhold hertil; disse Priser sank udover Sommeren og Høsten til £ 4. 17. 6 à £ 5.

Af Pitprops foretrækkes her almindeligvis tysk Vare som den omhyggeligst assorterede og for Øiemedet bedst afpassede og kommer dernæst i Orden svensk, norsk og russisk. Der føres fra Modtagerne jevnlig stærke Klager over, at den norske Props ofte er lidet afpasset efter det specielle Behov paa det Sted, hvortil den sendes. De forskellige Miner forlanger nemlig sine nøiagtigt bestemte Dimensioner, og saafremt disse ikke ere omhyggeligt iagttagne, foraarsages ofte stor Uleilighed ikke blot for Afskiberne men ogsaa for Modtagerne, idet disse blandt andet maa finde sig i at betale Jernbanefragt for den større Dimension, hvor Tømmerets Dimensioner befindes at ligge mellem to Nummere; hertil kommer ogsaa Omkostninger og Ulemper forbundne med Afkapning forat opnaa de rette Størrelser. Da nemlig Inspektionen ved Minerne er meget nøielseende i Henseende til, at det foreskrevne Slags Tømmer benyttes til Minebygningen, er det meget nødvendigt for Lastemodtagerne at udvise megen Strengthed ved Modtagelsen af Tømmeret. Af denne Grund opstaar der ofte Stridigheder og Ubehageligheder, som kunde være undgaaede, saafremt der havde været anvendt mere Omhu ved Afskibningen i den paa pegede Retning. Saavel i denne Henseende som i Henseende til nøie at holde sig underrettede om, til hvilken Importhavn de forskellige Slags Props bør sendes til de forskellige Tider, turde mange af de norske Afskibere have adskiligt at lære af de tyske og svenske Exportører.

Priserne for Pitprops stillede sig i Løbet af Aaret for almindelige „blandede Ladninger“ cif. Leithfjorden omtrent saaledes:

	Dimensioner	2½"	3"	3½"	4"	4½"	5"	5½"	6"
		sh. d	sh. d	sh. d	sh. d	sh. d	sh. d.	sh. d	sh.
Januar		2	3 6	4	4 6	5	5 6	7	8
April		1 6	2 9	3 3	4	4 6	5	5 6	7
August		1 3	2 6	3	3 9	4 3	5 3	6 3	8
December		1 6	2 9	3 3	4 3	4 9	5 6	6 6	8

Som sædvanlig realiserede Ladninger, der vare afpassede efter Kjøbernes specielle Behov, fra 3 d til 6 d mere end de „blandede“ Ladninger.

Lang 3" Props à 11 à 12 Fods Middellængde solgtes i Begyndelsen af Aaret til ca. 4 sh. 6 d pr. 100 Fod cif. Leithfjord, men faldt i Løbet af Sommeren lige ned i 3 sh. 5 d; i Saisonens Slutning betaltes dog 3 sh. 10 d. For den fra Oskarhamns Distrikt ankomne almindelige Længde 15—16 Fod betingedes 3 sh. mere og større Middelslængder i Forhold.

Af Telefonstolper importeredes nogle Ladninger til følgende Priser pr. Stk. cif. Leithfjord for Dimensioner 16 Fod 2 sh. 6 d, 18 Fod 3 sh., 20, 3 sh. 6 d, 22 Fod 4 sh. 2 d.

Naar hensees til at Beholdningerne af saavel rund som skaaren Last ved dette Aars Begyndelse vare betydelig mindre end ved samme Tidspunkt forrige Aar, samt til de mellem finske og svenske Skoveiere indgaaede

Overenskomster om at indskrænke Produktionen med 30 %, turde der vel synes at være noget Haab om at Priserne ud paa Sommeren eller Høsten atter maatte stige noget. Men maa det paa den anden Side erindres, at de fra ifjor overliggende usolgte Partier ville forøge dette Aars nye Lagre ganske betydeligt, hvortil kommer, at den langvarige skotske Jernbanestrike i dette Aars Begyndelse i ikke ringe Grad har hindret den paaregnede Udrømning af Lagrene i Importhavnene. En kold Januar Maaned har derhos lagt Hindringer iveien for en livlig Konsumption.

Af Splitved importeredes i 1890 hertil adskilligt mere end sædvanligt, hvorfor Beholdningerne ved dette Aars Begyndelse viste sig at være adskilligt større end Tilfældet pleier at være paa denne Aarstid. Der opnaaedes i Vaarmaanederne for Planke- og Battensved ca. £ 3. 10. pr. Kbsavn cif. Leithfjord; senere paa Aaret sank Priserne imidlertid til ca. £ 3. Bordved noteredes ca. 5 sh. lavere. Tyk Hunved holdt sig gennemsnitlig i ca. £ 2.

I Birkestav gjordes ikke ubetydelige Forretninger til ca. £ 3 pr. 1 000 overfladiske Fod cif. Leithfjord og nordskotske Fiskerpladse, hvilken Pris holdt sig hele Saisonen uden synderlig Fluktuation.

Træmasse. Mekanisk Masse. Det forløbne Aar har vist en forøget Consumption af denne Vare, hvilken Consumption vistnok tør antages endnu at ville tiltage endel, omend vel neppe i nogen synderlig Udstrækning. Papirfabrikanterne herover synes nu fuldere end tidligere at erkjende dens Fortrin samt bedre at forstaa dens Behandling. Produktionen har imidlertid voxet hurtigere end Consumptionen, og Priserne faldt derfor ogsaa saa betydeligt, at prima Sort vaad „fresh pulp“ i Sommermaanederne blev udbudt til £ 1. 17. 6. pr. Ton leveret frit paa Jernbane i Leith eller Grangemoth. Paa Grund af at Tilvirkningen efter Overenskomst mellem en Flerhed af større Producenter blev noget indskrænket, steg imidlertid Priserne lidt, og ved Aarets Udgang stod de faste i £ 2. 2. 6. for almindelige Mæker med et Tillæg for specielt udsøgt Vare.

Chemisk Masse. Benyttelsen af Sulphite har ogsaa tiltaget, men enhver Prisstigning er bleven hindret ved den endnu mere voxede Produktion. Det ser forøvrigt ud til, at denne Slags Træmasse i større Udstrækning end hidtil vil komme til at fortrænge andre Stoffer for Tilvirkning af Papir, og en jævnt øget Consumption er derfor at vente i Løbet af dette Aar. Priserne faldt for en kort Tid i Sommermaanederne, men har nu atter rettet noget paa sig. Paa Grund af de mange Sorter af denne Vare, som nu frembydes, er det umuligt at opgive nogen bestemt Pris for den i sin Almindelighed. For prima Sort opnaaedes i Begyndelsen af Aaret £ 13. 15. med gradvis synkende Priser lige ned til £ 9 pr. lufttørret Ton.

Sulphate eller Soda Masse er atter mere søgt; men Consumptionen har ikke tiltaget synderlig, og en i Inverkeithing nylig anlagt Fabrik herfor — forøvrigt den eneste her i Landet — antages at være istand til at kunne mere end balancere al forøget Consumption.

Vor farligste Konkurrent med Hensyn til chemisk Træmasse er Tydskland. Den store Omhyggelighed, man der anvender paa Fremstillingen af en stærk, ren og klar Fiber, har udentvivl forskaffet de tyske Mærker stor Fremgang; flere Papirfabrikanter giver den ogsaa et decideret Fortrin.

Importen til Skotland af Papir og Papirmasse fra de forenede Riger var i Aaret 1890:

	fra Norge.		ffa Sverige.	
	Kvantum.	Værdi £.	Kvantum.	Værdi £.
Trykpapir	cwts. 44	50	11	16
Forskjellige andre Slags . .	- 10 718	7 934	25 276	20 986
Pap	- 1 142	806	48	22
Træmasse	Tons 21 184	73 044	3 461	23 766
Andet Slags Papirmateriel .	- 152	1 523	46	393

Kreaturmarkedet m. m. Totalimporten af levende Kvæg og Faar fra Udlandet til Skotland opgik i forrige Aar til resp. 110 950 og 53 619 Stk. til en omtrentlig Værdi af £ 1 686 000 og 79 000. Hertil kommer en betydelig Mængde Kvæg fra Irland og Nordengland, fornemmeligt magert Kvæg til Fedning. Med Undtagelse af ca. 13 000 Stk. Faar, som importeredes fra Norge, var Indførselen fra de forenede Riger ganske forsvindende. Af det importerede Kvæg kommer det meste nu fra Canada og de forenede Stater; naar denne Forretning, hvad det lader til, viser sig lønnende uagtet den lange Transport — fra Montreal til Skotlands Østkyst 11 à 12 Dage — og uagtet det dermed særlig i den stormfulde Aarstid forbundne store Tab af Kreaturer underveis, turde det vel være megen Udsigt til, at de forenede Riger, særlig Sverige, der visselig i mange Henseender har de naturlige Betingelser for at kunne frembringe et godt Slagtekvæg og hvorfra Transporten jo kun medtager et Par Døgn, paa dette Gebet med Held skulde kunne optage Konkurrancen paa det skotske Marked med nævnte Lande. Efterat nu Havnene i Dundee og Aberdeen ogsaa ere blevne aabnede for Indførsel af levende Kvæg, vilde selvfølgelig en saadan Forretning yderligere lettes; der indførtes i forrige Aar til disse Havne respektive 8 950 og 17 537 Stk. levende Kvæg.

Af Heste importeredes i 1890 fra Norge 158 Stk., der solgtes til en Gjennemsnitspris af £ 15 pr. Stk. Fra Island ankom 847 Stk.

Norske Faar, hvis Kvalitet nu siges at have bedret sig noget, opnaaede en gjennemsnitlig Pris af 22 sh. 6 d pr. Stykke. Til Forbedring af den norske Faarerace blev der forrige Aar indkjøbt herover et større Antal Faar til Statens Stamschæferi.

Granit. Af Granit importeredes til Skotland (Aberdeen) i 1890 fra Norge og Sverige respektive ca. 200 Tons og 5 300 Tons. Denne Forretning, der synes at have ikke ringe Fremtid for sig, har praktisk talt begyndt først for nogle faa Aar siden, men synes Efterspørgslen efter god blaa og graa Granit fra de forenede Riger at være i Tiltagende.

Priserne har varieret mellem 3 og 5 sh. pr. Kbfod leveret i Aberdeen; gjennemsnitlig kan de formentlig sættes til 4 sh. 3 d og 4 sh. 6 d.

Smørmarkedet etc. Der blev af følgende Artikler importeret til Skotland i 1890:

Smør cwts. 167 013 til angiven Værdi £ 925 357, Margarin cwts. 114 561 til Værdi £ 344 461, Ost cwts. 265 178 til Værdi £ 552 097, Æg (stort Hundrede) 571 511 til Værdi £ 189 806.

Hvor meget der heraf kom fra de forenede Riger kan der ikke skaffes nogen paalidelig Opgave over, idet en væsentlig Del heraf dels ankommer via engelske Havne og dels importeres via Kjøbenhavn som dansk Vare.

Gjennemsnitsprisen paa bedste Sort Smør var i det forløbne Aar i Leith ca. 109 sh. pr. cwt. Smørmarkedet var imidlertid meget fluktuerende. Konsumtionen var dog forholdsvis gennemgaaende ret betydelig, hvorfor Beholdningerne ved Aarets Udgang vare smaa.

Indførslen af Smør fra Amerika har i den senere Tid aftaget, men er der til Gjengjæld blevet importeret saa langt betydeligere mere af Ost derfra end tidligere.

Med en tiltagende Produktion af Margarin inden selve Landet, er Importen af denne Artikel minket.

Priserne paa Æg noteredes i Leith pr. 120 Stk. i Jauuar 10 sh. 4 d, April 6 sh. 7 d, Juli 7 sh. 1 d, Oktober 9 sh. 3 d og December 10 sh. 4 d.

Fra Sverige importeredes til Skotland i 1890: af Havre cwts. 14 664 til angiven Værdi £ 4 462, af Ærter cwts. 1 622 til Værdi £ 693, af Bønner cwts. 7 739 til Værdi £ 2 518, fra Norge ankom saagodtsom Intet af disse Artikler.

Af Torvstrøelse importeredes i det hele 7 260 Tons til en omtrentlig Værdi af 9 379 £, væsentlig fra Holland.

Frugtmarkedet. Paa Grund af det for den skotske Frugtavls ugunstige Veir forrige Sommer blev der i 1890 importeret betydelig mere Frugt og Bær til Skotland end almindelig, særlig af Ribs, Stikkelsbær, Solbær og Blommer, samt til høiere Priser end Aaret forud. Der betaltes saaledes for: Jordbær 18 sh. à 20 sh. pr. cwts., Bringe-bær 23 sh., Ribs 14 sh. 6 d à 17 sh., Solbær 25 sh. à 26 sh., grønne Stikkelsbær 14 sh., røde Do. 12 sh. 6 d, Blommer 18 sh. à 19 sh.

Som af Konsulatet tidligere paapeget er der i Skotland dels paa Grund af den store Konsumption af Bær og Frugt i alle Befolkningens Lag og dels paa Grund af den storartede fabrikmæssige Nedlægning heraf til Export, som herover, særlig i Dundee, finder Sted, stadig stor Efterspørgsel efter disse Artikler, hvorfor man fremdeles vil henlede norske og svenske Producenters og Exportørers Opmærksomhed paa dette Marked.

Af Forbedringer og Udvidelser af Dok- og Havneanlæg inden Distriktet kan nævnes:

I Aberdeen er der i den senere Tid anvendt betydelige Summer paa Udvidelse og Forbedring af Havnen, anlagt store, nye Kvæg- og Fiskebrygger samt opført rummalige Kvægstalde og Fiskehaller for den stadig tiltagende Indførsel af Kvæg og Fisk, og kunne nu Dampskibe af betydelig større Dimensioner end tidligere med Lethed finde Plads. Anlægget af en ny 500 Fod lang Tørdok har derhos medført, at mange Fartøier i det sidste have søgt Aberdeen for Reparation.

I Dundee er der ogsaa foretaget betydelig Udbedring af Havneanlægene forat lette Kvægimporten; et større Bryggeanlæg med tilstødende Kvægstalde er saaledes opført ved Carolina Port, og kunne de største Dampskibe losse her ved Høivande. Fartøier, som lægger til her og losser, have at erlægge Bryggepenge efter $7\frac{1}{2}$ d pr. Registerton, dog med 25 % Afslag, saafremt kun en Del af Ladningen udlosses eller en anden Havn anløbes paa samme Reise.

I Montrose er Indløbet til Havnen blevet opmudret, og kunne nu Fartøier paa 22 à 23 Fods Dybgaaende trygt gaa ind. Et Bassin, hvor Fartøier indtil 21 Fod altid kunne ligge afloat, er ogsaa anlagt.

I Arbroath ere betydelige Forbedringer foretagne med Hensyn til Dokanlæg og Bygning af Varehuse etc. samt meget gjort for at fremme en hurtig Expedition af Fartøierne.

I Boness er der under Opførelse en hydraulisk Kran, efter hvis Fuldførelse selv de største Fartøier med Lethed ville kunne laste uanseet Høiden. Dokken oplyses med elektrisk Belysning. Indløbet holdes godt

opmudret, saaat Fartøier med fuld Last ingen Vanskelighed nu mere skulle have for at komme ind.

I Adrossan er der under Bygning en ny udmærket Dok, der antages at ville blive færdig denne Sommer, og som er beregnet paa at kunne tage Fartøier paa indtil 25 Fod. Der er ogsaa anlagt en Jernbane, som bringer denne Dok i direkte Forbindelse med Lanarkshise Kuldistrikt.

Det storartede Broanlæg over Firth of Forth blev tilendebragt og taget i Brug i Begyndelsen af forrige Aar.

Peter Ottesen.

tilf. Consul.

Stettin.

Skibsfarten i 1890.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. Rm.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hovedsta- tionen	49	8 432	-	-	49	8 432	-	-	162 547
” Norge til Vicekonsuls- stationerne	7	1 218	-	-	7	1 218	-	-	13 695
” Sverige til Hovedsta- tionen	9	714	-	-	9	714	-	-	7 148
” Sverige til Vicekon- sulsstationerne	1	56	-	-	1	56	-	-	460
” andre Lande til Ho- vedstationen	108	43 222	5	2 577	113	45 799	-	-	947 004
” andre Lande til Vice- konsulsstationerne	18	6 141	1	327	19	6 468	-	-	105 868
Ialt	192	59 783	6	2 904	198	62 687	95	28 896	1 176 722
II. Afgaaede.									
Til Norge fra Hovedsta- tionen	4	390	54	18 214	58	18 604	-	-	3 325
” Norge fra Vicekon- sulsstationerne	-	-	4	750	4	750	-	-	-
” Sverige fra Hovedsta- tionen	10	745	4	865	14	1 610	-	-	4 560
” Sverige fra Vicekon- sulsstationerne	-	-	9	3 107	9	3 107	-	-	-
” andre Lande fra Ho- vedstationen	49	20 239	51	14 318	100	34 557	-	-	150 627
” andre Lande fra Vice- konsulsstationerne	3	554	11	3 332	14	3 886	-	-	4 075
Ialt	66	21 928	133	40 586	199	62 514	96	29 071	162 587

Af svenske Skibe ankom 839 dr. 176 806 Tons.

Erlagte Konsulatafgifter af norske Skibe ved Hvst. M. 3 799.05, ved Vicekst. M. 553, hvoraf tilfaldt Generalkonsulen M. 276.50. Af svenske Skibe ved H. M. 5 066.15, ved V. M. 1 681.70, hvoraf tilfaldt Generalkonsulen M. 840.85. Ialt tilfaldt Generalkonsulen M. 1 117.35. Expeditions-afgifter af norske Exp. M. 45, af svenske M. 226 15, af fælles M. 30.

Aarsberetning dateret 213e Marts 1891.

Distriktets Havne besøgte af følgende Antal norske Skibe: Stettin 137 Colberg 6, Greifswald 2, Rügenwalde 2, Stolpemünde 5, Stralsund 3, Swinemünde 3, Wolgast 6.

Af norske Skibe ankom til Distriktet 1886, 211 dr. 67 668 Tons, 1887, 218, 68 787 T., 1888, 190, 58 703 T., 1889, 229, 60 163 T., 1890, 200, 63 703 T. Den norske Skibsfart har saaledes holdt sig nogenlunde paa samme Punkt. Derimod er den svenske steget fra i 1886, 463 Fartøier dr. 113 990 Tons til i 1890 842 dr. 177 545. Aarsagen til denne Forøgelse ligger især i den stegne Import af Sten og Jernmalm. Af de i 1890 til Distriktet ankomne Skibe bragte nemlig 368 eller 44 % Last af Sten og 101 eller 12 % Last af Jernmalm. Aaret før kom kun 270 med Sten og 52 med Jernmalm.

Opseilede Bruttofragter i 1890 i Distriktets Havne af norske Skibe: Stettin 1 215 211 M., Colberg 9 940 M., Greifswald 1 170 M., Rügenwalde 5 325 M., Stolperemünde 6 076 M., Stralsund 17 749 M., Swinemünde 22 514 M., Wolgart 61 325 M., ialt 1 339 310 M. mod i 1889 1 405 231 M.

De af norske og svenske Skibe opretholdte regelmæssige Forbindelser mellem Pommern og de forenede Riger forblev i 1890 de samme som Aaret før, nemlig: Bergen—Stettin anløbende mellemliggende norske og svenske Havne, af Dampskibene Iris, Nornan og Temis, der ialt gjorde 47 Reiser paa Stettin. Stockholm—Stettin anløbende Wisby af Dampskibet „Thjelvar“, 19 Reiser. Stettin—Sundswall og Mellemhavne, Dampsk. „Germania“, „Gøthe“ og „St. Eric“, ialt 29 Reiser. Malmø—Stralsund, Dampsk. „Sten Sture“, 92 Reiser paa Stralsund med Afgang hver Dag fra en af Havnene. Mellem Karlskrona og Swinemünde eller Stettin gik Dampskibene „Baltic“, „Karlshamn“ og „Orvar Od“ uafbrudt i Aarets Løb.

I 1890 blev paa norske Skibe ved Generalkonsulatet paamønstret 69 og afmønstret 115 Mand. 4 rømte. Hyrerne var i det Hele noget lavere end i 1889, nemlig for Matroser Kr. 48, Letmatroser Kr. 36, Jungmænd Kr. 26 —27.

Ialt understøttedes i 1890 af Generalkonsulatet 36 Personer, 13 norske og 23 svenske.

Generalkonsulatets Adresse er Mittwochstrasse 18, aabent 9—12 og 3—6.

Import til Stettin i 1890 i Ton à 1 000 Kg. fra Norge: fersk Fisk 42 Tons, Tørfisk 68.1, saltet Sild 18 214.7, Frugter og Bær 0.2, Feldspat, Kvarts, Apatit, 8 572.9, Zinkhvidt 2.8, Is 246.7, Stangjern 7.7, fosforsur Kalk 1 388, Klid 5 425.5, Kobber, raa 87, Kridt, slemmet 11.8, Ler 0.2, Filler 5.4, Nøttehaar 16.1, Papirspaan 20.3, Snedkeriarbejder, grove 0.5, Kløverfrø 111.5, Sten, raa og huggen 12 518.5, Svovlkis 1 147, Terpentinolie 1.3, Tjære 500.7, Tran 2 029.6, Træmasse 1 113.5.

Fra Sverige indførtes samme Slags Varer som fra Norge, undtagen Tørfisk, Is, Kalk, Klid, Papirspaan og Svovlkis, samt derhos Blæk 1.8 T., Benkul 45.4, Rujern 970.3, Traadjern 218, Jernmalm 116 037, Bly og Kobbermalm 1 630 6, Zinkmalm 2 034.4, Jernslag 7 552.5, ildfast Sten 1 848.2, Mursten 327, Træbygnings- og Haandværksvirke 87.9, Fyrstikker 71.7, Zink 50.7.

Udførsel fra Stettin til Norge. Ammoniak 9.6 Tons, Anis 12.9, Bark 10.4, Blanksværte 8.9, Cement 2 282.2, Smeltedigler 91.2, Dextrin 17.1, Frugt 341.9, Blyhvidt 4, Zinkhvidt 303.8, Farvetræ 323.5, Gibs 3.4, farvet Glas 28.3, Flasker etc. 15.9, Graphit 8, friske Grønsager 243, Hamp 1.2, Terpentinharpix 0.2, Hatte, alle Slags 2 414 Stkr., grove Jernvarer 33.2, finere do. 13.2, Jord, Sand etc. 0.1, Klorkalium 0.2, Sukkerfarve 4.2, Lim 22.4, Talg- og Stearinlys 6.7, Filler 6.8, Symaskiner 20.3, andre Maskiner 193.1, svovlsurt Natron 3, Mineralolier 1.7, Roeolie 144.4, Pap 5.8, Tagpap 17.2, Skrive- og Trykpapir 4.7, glat Pakpapir 9.5, Porcelæn, hvidt og farvet 61.1, Potetes, friske 12.6, Potetesmel 462.4, Potaske 100.1, Bær- og Frugtsafer 35, Chilisalpeter 5, Kogsalt 469, Saltsyre 42.5, Smør, fersk 103.9, Sukker 2 329.2, Raasukker 147.5, kalcineret Soda 0.7, krystaliseret do. 0.3, Byg 928.4, Bønner 37.7, Ærter 229.2, Kløverfrø 17, Malt 2 655, Mel 6 123.1, ildfast Sten 140.4, Mursten 55.5, Møllestene 3.2, Stenkul 156, Svovlsyre 37.2, Terpentiniolie 4.3, Trikotvarer 52.6, Egestav 169.5, Kurvpil 8.7, Tungspat 0.5, Tøier 23.8, Faareuld 59.3, Ure 1.8, Mineralvande 8.6, Vandglas 55.8, Zink 54.2, Øl 0.1.

I 1890 ankom til Stettins Havn 2 804 Dampskibe paa 1 148 960 Tons og 1 542 Seilskibe paa 156 329 T., ialt 4 346 paa 1 305 289 T. mod 4 197 paa 1 240 320 T. i 1889. Af de ankomne var tyske 2 510, svenske 526, engelske 468, danske 580, norske 171, hollandske 52, russiske 22, spanske 1, franske 10, østerrigske 3, italienske 2, amerikanske 1.

Fragtmarkedet. Fragterne for Dampskibe holdt sig næsten jevnt paa det lave Standpunkt, hvorpaa de befandt sig ved Aarets Begyndelse. Selv om nogen betydeligere Tilbagegang ikke kunde konstateres i Sommer-tiden, indtraadte dog heller ikke den sædvanlige Forbedring om Høsten. Der blev nemlig ikke nogen større Kornexport, og da derhos et stort Antal Dampskibe, der havde losset i nærliggende Steder, udbødtes paa Fragtmarkedet hersteds, bidrog ogsaa dette til at hindre en Forhøielse af Fragterne.

Kornimporten fra Rusland indskrænkede sig i Aarets første Halvdel til kun mindre Kvantiteter, der især hidkom med de regulære Dampskibe. Først i Løbet af Høsten, især i November Maaned, udviklede sig en livlig Import af Korn fra Rusland, navnlig fra Libau, hvorved mange Dampskibe fandt lønnende Sysselsættelse. Importen af Mais var temmelig livlig, lige-saa af Oliekager fra Frankrig, hvilken sidste Import i 1890 steg betydeligt.

Af Potetes afgik ikke ringe Kvantiteter til Sverige, til England derimod foregik i Aaret kun en meget ringe Export.

Spritexporten til Spanien tiltog meget og der kunde i Gjennemsnit befragtes to Dampskibe hver Maaned. I Export af Sukker til England fandt ogsaa i 1890 flere Dampskibe Sysselsættelse end hvad der var Tilfældet i tidligere Aar.

Kulfragterne fra England var fordetmeste mellem 4—5 sh. til Swinemüde, og 4 sh. 6 d—5 sh. 6 d til Stettin.

Fragterne for Dampskibe var til Udgangen af April: Stockholm, Oliekager pf. 45—40, Mel 40—30 pr. Ctr., Ystad Raasukker M. 6.50—6, Landskrona M. 7.50—6.50, Gøteborg M. 8—7, Sundswall Mel M. 6—4, Riga Ler M. 3.50, alt pr. 1 000 Kg. London Sukker 10—7 sh., 1889 10—8 sh., Zink 7 sh. 6 d—6 sh., 1889 6 sh.—5 sh. d, Hull, Sukker 10—8 sh.,

1889 11—9 sh., Zink 7 sh. 6 d—6 sh. 6 d, Leith, Sukker 10—8 sh., alt pr. Ton. Leith, Korn 1 sh. 4½ d—1 sh. 3 d, 1889 2 sh. 3 d—1 sh. 7½ d pr. Quarter. Greenock, Sukker 9 sh. 6 d—8 sh. 6 d, 1889 12 sh. 6 d—11 sh. pr. Ton. Liverpool Do. 9 sh. 6 d—8 sh. 6 d, 1889 11 sh. pr. Ton. Rotterdam, Hvede M. 7.50—5.75, 1889 M. 6.50, Mel M. 8—7.50, 1889 M. 9—10, Amsterdam, Sukker M. 9—7, 1889 M. 10.75—8.50, Mel M. 10—8, 1889 10—8.50, alt pr. 1000 Kg., Østspanien, Sprit 30 sh.—27 sh. 6 d, 1889 30 sh.—27 sh. 6 d pr. Ton, New York, Sukker 12 sh.—11 sh. 6 d, 1889 17 sh. 6 d—16 sh., Træmasse 18 sh. 6 d—18 sh., 1889 22—20 sh., Filler 18 sh. 6 d, 1889 26—22 sh., alt pr. Ton.

Til Slutningen af August, Stockholm Sukker i Fade 60 pf., Mel 30—25 pf. pr. Ctr., Ystad, Raasukker M. 6, Landskrona M. 6, Gøteborg M. 6—7, Sundswall, Mel M. 5—4.50, Riga, Ler M. 4, alt pr. 1000 Kg. London, Sukker 7 sh. 6 d, 1889 7 sh. 6 d—8 sh., Zink 6 sh. 6 d—5 sh. 6 d, 1889 6 sh.—6 sh. 6 d, Hull, Sukker 8 sh., 1889 8 sh., Zink 6 sh. 6 d, 1889 6 sh., Leith, Sukker 8 sh. 6 d—8 sh., 1889 7 sh. 6 d—8 sh., alt pr. Ton. Leith, Korn 1 sh. 3 d, 1889 1 sh. 3 d pr. Quarter, Greenock, Sukker 8 sh. 6 d—8 sh. 1½ d, 1889 10 sh. 6 d—10 sh. 9 d, pr. Ton. Liverpool, Sukker 9 sh. 6 d—8 sh. 6 d, 1889 10 sh. 6 d—11 sh. pr. Ton. Amsterdam, Mel M. 8—7.50, 1889 M. 8, Sukker M. 7—6.75, 1889 M. 8, Rotterdam, Mel M. 7, 1889 M. 6.50—7, alt pr. 1000 Kg., Østspanien, Sprit 30 sh.—27 sh. 6 d, 1889 30 sh., New York, Sukker 12 sh. 6 d—12 sh., 1889 17 sh., Træmasse 18 sh. 6 d—17 sh. 6 d, 1889 20 sh.—17 sh. 6 d, Filler 18 sh. 6 d—17 sh. 6 d, 1889 21 sh. 6 d—17 sh. 6 d, alt pr. Ton.

Indtil Aarets Slutning: Stockholm, Poteter M. 6.50, Mel M. 6, Oliekager M. 8 pr. 1000 Kg. London, Sukker 7 sh. 6 d—9 sh., 1889 8 sh. 6 d—10 sh., Zink 6 sh. 6 d—7 sh. 6 d, 1889 6—7 sh., Hull, Sukker 8 sh.—9 sh. 6 d, 1889 8—10 sh., Zink 6 sh. 6 d—7 sh. 6 d, 1889 7 sh.—7 sh. 6 d, Leith, Sukker 10—8 sh., 1889 8 sh. 6 d—10 sh., Greenock, Sukker 8 sh. 6 d—9 sh. 6 d, 1889 11 sh. 6 d—12 sh. 6 d, Liverpool, Sukker 9—11 sh., 1889 11—12 sh. pr. Ton, Sunderland, Pitprops 13 sh. pr. Load, Amsterdam, Sukker M. 7—8, Mel M. 8—8.50, 1889 M. 8.50—9, Rotterdam, Mel M. 7—8, 1889 M. 7.50—8.50, Østspanien, Sprit 27 sh. 6 d—30 sh., 1889 30 sh.—32 sh. d, New York, Filler 17—19 sh., 1889 20 sh.—17 sh. 6 d, Træmasse 17—19 sh., 1889 20 sh.—17 sh. 6 d pr. Ton.

For Seilskibe var Fragterne ved Sæsonens Begyndelse meget lave, hvilket kan tilskrives det store Antal Skibe, 85 mod 58 1888—89, som overvintrede her. Da tilstrækkelig Last ikke fandtes, gik Fragterne de første Maaneder yderligere ned.

En Del af de her overvintrede Skibe maatte afseile i Ballast til andre Havne, især Danzig og Memel, for der at faa Last. Paa Grund af de høje Kulpriser i England gik Kulfragterne meget tilbage, hvorfor Seilskibe i Regelen alene kunde betinge 4—5 £ pr. keel. Af schlessiske Exportkul kom paa Grund af Prisstigningen paa engelske Kul en forøget Export istand, hvorved mange mindre Seilskibe fik lønnende Udfragter.

Fra Stettin var Fragterne for Seilskibe til Slutningen af April Maaned.

Carlskrona, Saltsyre Mark 1 pr. Ballon, Åhus, Salt pfg. 20 pr. 50 Kg., Ystad, Oliekager pfg. 25 pr. Do., Helsingborg, Salt pfg. 20 pr. Do., Aalborg, Rapskager pfg. 32½ pr. Do., Wasa, Sukker pfg. 50 pr. Do., London, Eggestokke 10 sh.—10 sh. 6 d mod 1889 13 sh. pr. load, Hull, Eggestokke 10 sh. mod 11 sh. 6 d pr. Do., Hartlepool, Eggestokke 8 sh. 3 d—9 sh.

mod 10 sh.—11 sh. 6 d pr. Do., Plymouth, Furubjelker 8 sh. 6 d mod 10 sh. 6 d mod 10 sh. 6 d pr. Do., Liverpool, Do. 9 sh. 6 d mod 14 sh. pr. Do., Grimsby, Egestokke 8 sh. mod 11 sh. pr. Do., Ghent, Furubjelker 8 sh. 6 d mod 10 sh. 6 d, pr. Do., Antwerpen, Do. 8 sh. 3 d mod 11 sh. 6 d pr. Do., Philadelphia, Cement 10 sh. 6 d pr. Ton, Do. Filler 12 sh. 6 d pr. Do.

Indtil August Maanedes Udgang: Westervik, Gjødningsstofte pfg. 18 pr. 50 Kg., Oscarshamn, Do. pfg. 18 pr. Do., Kalmar, Glassand pfg. 13—15 pr. Do., Do. Salt pfg. 20 pr. Do., Malmø, Sukker pfg. 22 $\frac{1}{2}$ pr. Do., Do. Benmel pfg. 25 pr. Do., Do. Salt pfg. 20 pr. Sæk 1 $\frac{1}{4}$ Ctr., Lomma, Cement pfg. 65 pr. Td., Landskrona, Gjødningsstofte pfg. 15 pr. 50 Kg., Helsingborg, Salt pfg. 16—17 pr. Do., Gøteborg, Salt 20 øre pr. Sæk (1 $\frac{1}{2}$ Ctr.), Do. Facadstene pfg. 30 pr. 50 Kg., Christiania, Salt pfg. 28 pr. Sæk (1 $\frac{1}{2}$ Ctr.), Christiansand, Do. pfg. 30 pr. Do., Kjøbenhavn, Cement pfg. 50—60 pr. Td., Wiborg, Sukker pfg. 60 pr. 50 Kg., London, Egestokke 11 sh. 6 d—12 sh. mod 1889 15 sh. pr. load, Hartlepool Do. 9 sh.—9 sh. 6 d mod 12 sh.—11 sh. 6 d pr. Do., Cardiff Do. 12 sh.—11 sh. mod 15 sh. pr. Do., Tyne, Furubjelker 7 sh. 3 d mod 9 sh. 6 d pr. Do., Bristol. Egestokke 14 sh. 6 d mod 18 sh. pr. Do., Dover Do. 12 sh. pr. Do., New York, Cement 5 sh.—6 sh. pr. Ton, Do. Filler 14 sh.—15 sh. pr. Do., Philadelphia, Cement 9 sh.—8 sh. mod 10 sh. 6 d pr. Do.

Indtil Aarets Slutning: Gefle, Glassand pfg. 38—40 pr. 50 Kg., Stockholm Do. pfg. 38—40 pr. Do., Do. Potetes pfg. 32 pr. Do., Do. Oliekager pfg. 40 pr. Do., Norrkøping, Glassand pfg. 40 pr. Do., Westervik, Salt pfg. 25 pr. Do., Oscarshamn, Glassand pfg. 35 pr. Do., Kalmar, Do. pfg. 20 pr. Do., Karlshamn, Egestav pfg. 22 $\frac{1}{2}$ —30 pr. Do., Ystad, Oliekager pfg. 30 pr. Do., Malmø, Do. pfg. 20—30 pr. Do., Landskrona, Salt pfg. 25 pr. Do., Helsingborg, Oliekager pfg. 22—30 pr. Do., Christiania, Saltsyre Mark 1.50 pr. Ballon, Odense, Kul pfg. 28 pr. 50 Kg., Korsør, Do. pfg. 22 $\frac{1}{2}$ pr. Do., Kjøbenhavn, Cement pfg. 70 pr. Td., St. Petersborg, Ler pfg. 22 pr. 50 Kg., London, Egestokke 13 sh. mod 1889 15 sh. 3 d—17 sh. pr. load, Hartlepool, Do. 11 sh.—13 sh. mod 12 sh.—14 sh. pr. Do., Grimsby, Do. 13 sh. 6 d—11 sh. mod 12 sh. pr. Do., New York, Cement 3 sh. 6 d—5 sh. pr. Ton, Do. Filler 8 sh.—10 sh. pr. Do., Savannah, Gjødnings-salt 9 sh. pr. Do., Hull, Egestokke 12 sh.—13 sh. mod 14 sh. 6 d pr. load.

Fragterne til Stettin stillede sig i 1890 saaledes: Luleå, Jernmalm Mark 7.00 pr. Ton, Køping, Do. M. 7.50—7.00 pr. Do., Oxelösund, Do. M. 5.50—4.00 pr. Do., Carlshamn, Gadesten M. 4.50—4.00 pr. Do., Lysekil, Feltspat M. 6.00 pr. Do., Drammen, Trottoirplader M. 6.50—6.00 pr. Do., Kragerø, Feltspat M. 5.75—6.00 pr. Do., Arendal, Do. M. 6.00—6.50 pr. Do., Haugesund-Bergen, Sild 1.50 pr. Td., Libau, Korn M. 11.00—8.00 pr. 2 000 Kg., Riga, Do. M. 12.00—8.00 pr. Do., Middlesbro, Rujern 5 sh. 6 d—4 sh. 3 d pr. Ton, Fraserburg, Sild 1 sh. 3 d—1 sh. 6 d pr. Td.

For Seilskibe: New York, Philadelphia Petroleum 2 sh. 3 d—3 sh. 6 d pr. barrel (40 gallons), Savanna, Harpix 2 sh. 10 $\frac{1}{2}$ d—3 sh. 3 d pr. barrel (310 Skaalpund), Fowey, Chinaclay 6 sh. 6 d—7 sh. 6 d pr. Ton, St. Ybes, Salt 8 sh. pr. Do.

Høsten i Pommeren kan for forrige Aar betegnes som middels. Rugen har paa Grund af uheldigt Veir lidt meget i Kvalitet og faldt derfor daarligere ud end man fra først af antog. Den udviser dog en maadelig Middeelhøst, navnlig for Regjeringsdistriktet Cöslin betydeligt under middels. Rugen har givet meget Halm, men Kjærnen var let og ufuldstændig udviklet.

Hvede gav derimod over middels, ja i enkelte Dele af Provindsen endog god Høst, skjøndt den tildels blev angrebet af Frost og indbjerget i fugtig Tilstand. Vaarsæden har saavel i Straa som Korn givet rigelig Afkastning; den har imidlertid paa Grund af rengnsfuldt Indbjergningsveir tabt noget i Kvalitet. Af Potetes var Høsten under middels, da de flere Steder paa fed Jord blev angrebet af Raadenhed og da gav liden eller ringe Afkastning. Høsten af Byg betegnes derimod som middels og af Havre som over middels.

For st faa istand en Kanal for dybgaaende Skibe mellem Stettin og Berlin, hvorved altsaa sidstnævnte Sted skulde blive Søstad, arbeides der nu baade i Stettin og Berlin. De forberedende Arbeider og Undersøgelser skal være afsluttet i Løbet af denne Sommer. Det er endnu meget tvivlsomt, om dette storartede Projekt nogensinde vil komme til Udførelse. De Grunde, der tale mod Anlæg af en saadan Kanal, er den uhyre Kapital som Foretagendet vil sluge, samt den Omstændighed, at en stor Del Varer paa Grund af lave Fragter og betydelig billigere Omkostninger i ethvert Fald fremdeles vil blive omlastet i Stettin og Swinemünde.

Større Udsigt til at realiseres har et Forslag om Frihavn i Stettin. Det nye, i en tidligere Rapport omtalte Havneanlæg er fra flere Hold foreslaaet som passende Sted for en Frihavn.

F. L. P. Ivers.

Budapest.

Aarsberetning dateret 21 Marts 1891.

Handelen med Sverige og Norge udviste ingen Forandring. Indførselen bestod kun af de faa Artikler som allerede før har faaet Indgang, hvor af den vigtigste er Tran. Nøiagtige Meddelelser herom er vanskelige. For mange Artikler fra Norge og Sverige, som Fyrstikker, Fisk, Konserver etc. kan Oprindelsen ikke opgives, da de kommer over Hamburg og andre Transitpladse. Industrielle Varer, som Porcelæn fra Rørstrands Fabrik, indførtes i dette Aar første Gang, dog fra Oplaget i Leipzig. Vistnok solgtes disse faa Gjenstande raskt til Amatører, men Artiken vil neppe lykkes en gros, da den ikke kan konkurrere med ungarsk og bøhmisk Majolika. Forrige Aar gjorde Hr. Helander, der havde en Anbefaling fra Udenrigsministeriet, Forsøg med her at skaffe svenske Staalvarer et Marked. Konsulatet understøttede dette efter Evne, og det vil vise sig, om Prøvesalget vil have videre Følger. Bestræbelserne for at skaffe svenske Frøvarer Indgang hindres af Forældingen af Landets eget Produkt, hvorfor man interesserer sig i vide Kredse, og som navnlig for Byg og Kløver har givet gode Resultater. Dog tror jeg, at svensk og norsk Frø, især Byg og ogsaa Havre, kunde faa Afsætning, naar man vilde bestemme sig til i Tide at konsignere et passende Lager her.

Herfra udførtes til Norge og Sverige især Uld, Sengefjær, Mel og Blommer. Den elektriske Fabrik Ganz & Co. indførte i Motala elektrisk Belysning, hvorved den angives at have indlagt sig Ære.

Den lykkelige Vending i Ungarns Finantser vedbliver og Overskudet for 1890 er 9 Millioner Gulden. Kasserne have stadig Overflod, saaat Staten kunde kraftig støtte Bankerne, der til sine Tider, især da Krisen udbrød i London, var betrængt. Ved Statens Overtagelse af flere garanterede Jernbaner er Indtægterne forøget; Banenettet er voxet fra 6 422 til 10 879 Km. og giver stort Overskud uagtet Bestræbelserne for ved billige Tarifer at fremme Landbrug, Industri og Export. Forbedringen i Ungarns Finantser blev ikke uden Indflydelse paa Landets Kredit. I 1881 stod 5 pCt. Papirrente i fl 75,18, nu i 101, og med Privatkrediten gaar det ligedan. Den ungarske Bodenkreditanstalts 5 % Pantebreve kunde før neppe anbringes til 80, men staar nu over 100. Aaret 1890 har godtgjort, at Ungarn ikke mere er saa afhængig af fremmed Kapital. Dette Aars Emissioner og Anlæg er væsentlig skeet med ungarsk Kapital og udgjør 99 Mill. Gulden, hvoraf paa Regalieafløsingen 14 og paa Vicinalbaner 9 Millioner. Ved Sammenligning af Børskurserne ult. 1890 med de 1889 viser sig en Værdiforøgelse af Effekter med fl 14 317 672, og en Formindskelse af fl 7 092 000, der kun træffer nogle faa af disse, væsentlig de ved store Ildebrande berørte Forsikringsselskaber, og den saa hurtig standsede Vaabenfabrik, der dog paa ny er kaldt tillive og sandsynlig vil gaa fremad. Bestræbelserne for ved egen Industri saavidt muligt at gjøre sig uafhængig af fremmede Industrier, har en god Fremgang, og 25 nye Fabriker har gjort Brug af den tilstaaede Afgiftsfrihed for 10 Aar, hvoraf især kan nævnes et Bomuldspindleri og Væveri i Dugaresa med 14 000 Spindler, et stort Uldspindleri og Væveri i Sillein indrettet til Fabrikation af 1 Million Meter Klæde, og en stor Silkefilanda i Slavonien, medens i Barcs i Bosnien et stort Jernværk med Trækuldrift er oprettet af Regjeringen. Cellulosefabrikerne, nylig endnu meget lovende, gaar tilbage som Følge af Sveriges Konkurrents i England og det amerikanske Markeds Afspærring ved høje Toldsatser.

Smaabedriften kunde staa paa et højere Trin, hvis de i Folkeskoler og Fagskoler af Stat og Kommune tilbudne Midler blev behørig benyttet. Det gaar dog stedse fremad, som det viser sig af Haandværksudstillingerne, der holdes snart hist snart her. Særlig præsteredes der af Læderindustrien, hvis Udstilling afholdtes af Handelsmuseet og som selv Udlandet skjænkede Opmærksomhed.

De af Staten ledede Fabriker staar paa et høit Trin. Jern- og Staalværkerne i Diosgyr gav i Aaret et Udbytte af $17\frac{1}{2}$ % og levere nu alle de Jernbaneskiner af Bessemer Staal, som Landet behøver.

Med Hensyn til Arbeiderspørgsmaalet har Regjeringen fortsat det før omtalte Arbeide og udarbeidet Lovforslag, hvoraf det om Søndagshvile allerede er bragt for Parlamentet. Om Reguleringen af Valutaen foregaar gjensidig Meningsudvexling, og der foreligger allerede Grundlag dertil, men det er ikke sikkert, naar man vil gjøre de vundne Resultater offentlige.

Med Ægypten og Tyrkiet sluttedes Handels- og Skibsfartstraktater, der især er af stor Fordel for Handelen med Ægypten. Med Rumænien er man endnu ikke bleven enig. Underhandlingerne med Tyskland, der skal føre til gjensidige Toldlettelser, er endnu i fuld Gang. Ungarn haaber især, at Korntolden, hvorunder det lider, skal blive nedsat.

Pasteurs store Opdagelse i Paris foranledigede, at ogsaa i Budapest en Anstalt blev oprettet, hvor Følgerne af Hundegalskab forebygges, og allerede

mange hundrede Personer har faaet gratis Pleie. Det til Beskyttelse mod Kvægsygdomme nødvendige Indpodningsmateriel er fremstillet fabrikmæssig af et fransk Selskab her. Regjeringen lægger sig Udbredelsen heraf meget paa Hjerte, da Virkningen navnlig er sikker for Svin og vil bidrage meget til Kvægstandens Forøgelse. Den nye Veterinærorganisation er ikke fundet tilfredsstillende og omarbeides. Staten tager hele Veterinærvæsenet i sin Haand, Kommunernes Dyr læger bliver Statens Embedsmænd, og den øverste Læreanstalt for Dyr læger hæves til Rang af et Akademi.

Til Kontrol med rene Racers Vedligeholdelse er der oprettet et Register hvori ult. 1890 var indført 1757 Heste i 14 Stutterier, 6278 Stk. Hornkvæg i 106 Hjorde, 5467 Faar i 15 og 5540 Svin i 19 Stambjorder.

Oprettelsen af et Kommunikationsakademi skaffer Jernbane- og Telegrafbetjente Uddannelse for sin Tjeneste; det vil ogsaa blive udvidet til Skibstjenesten. For vor indenlandske Dampskibsfart forestaar forsaavidt en Forandring, som Subventionen til Lloyd bortfalder, og dette Foretagende herefter bliver et rent østerrigsk Institut, hvorimod den ungarske Regjering saameget kraftigere understøtter Fiume Dampskibene paa Adriaterhavet. Ophevelsen af Frihavnene Triest og Fiume, der allerede skulde være skeet i 1889, antages først at ville finde Sted i 1892. Ved „Jernporten“ begyndte Arbejderne 14 Septbr. 1890 i Nærværelse af Ministre fra Ungarn, Østerrige og Serbien under store Høitideligheder. Entreprenørerne Luther og Hajdu støttes af Berliner Discontobank. Den norske Regjering havde hertil udsendt en Fagmand, der studerede Arbejderne ved Jernporten. Ved den internationale Telegraphkonference optraadte Ungarn med Held for en Nedsættelse af Gebyrerne. Telefonen er vel et Privatforetagende, men under Opsigt af Staten, der faar 5 % af Bruttoindtægten.

I Loven om Konsulaterne i Orienten er optaget den Bestemmelse, at i Udlandet ved de fælles østerrigsk-ungarske Konsulater den ungarske Lov skal gjælde for ungarske Undersaatter og den østerrigske for Østerrigere, og naar Parterne er misforstået med Kjendelsen, skal den fælles Udenrigsminister gjælde som højere Instants.

Paa Børsen er Terminhandelen med Korn omreguleret, ligesaa Agentvæsenet. For unge Folk, staar Stipendier til Benyttelse; for ungarske Reisende sørges ved en særskilt Forening, og for Tiden arbeides paa en Statut for Alderdomsforsikring.

For Paaskyndelse af Rettergangen vil det være af stor Betydning, at herefter alle større Centrer i Landet vil faa egne Appellationsretter. Et stort Arbejde forestaar endnu Justitsministeren i Gjennemførelsen af Forvaltningsreformen. Det gjælder at begrænde Comitaternes Magtfuldkommenhed og overlade Staten Embedernes Besættelse. Dette kan kun være godt for Landet, skjøndt Ministeren her ikke vil høste saa stort Bifald som Handelsministeren for Zonetarifen. Denne har virkelig bevirket, at nu tre Gange saa mange kan benytte Fordelen ved at reise, ueen at Staten derved paadrages Ofre. Ved at simplificere Driften naaes denne større Præstation næsten med samme Antal Betjente, og dertil er endog Udbyttet af Jernbanerne steget. Samme System, anvendt paa Varetransport, er et Resultat af sidste Aar og har ogsaa vist sig heldigt. De fjerneste Dele af Staten kan nu deltage i Konkurrentsen, og Jordens Værdi voxer med Produktets stigende Værdi.

Høstens Resultater var i høj Grad tilfredsstillende. Produkter og Handlende havde Fordel deraf, da Exporten formedelst Behovet i Udlandet, der var fremkaldt ved Misvæxt, gik let og gav gode Priser. Hvede gav 43 Mill. M. Ctr.

($\frac{1}{3}$ over Gjennemsnit), Rug og Blankkorn 15 Mill., Byg $12\frac{1}{2}$, Havre 9, Raps 85 000 M. Ctr. For Mais var der næsten Misvæxt. Med Undtagelse af Mais var alle Sorter tungere end det foregaaende Aar. Priserne var for Hvede fra fl. 8 til 8.65 i April, 6.95 i Septbr., og ved Aarets Slutning fl. 7.70. Exporten var livlig, da baade Amerika, Rusland og Indien høstede mindre end sædvanligt. Der kom saaledes baade Mel og Hvede fra Brasilien. Exporten af Hvede og Mel anslaaes til 11—12 Mill. Ctr. Prisen paa Rug var i de første Maaneder fl. 8.45, der før Høsten faldt til 5.55. Den livlige Efterspørgsel om Høsten fra Østerrige bragte Priserne op til 7.45 i Novbr. I Decbr. 7.20—7.25, Ogsaa for Byg var livlig Efterspørgsel fra Udlandet. I Januar var Priserne fl. 6.30—9.25 efter Kvalitet; Foderbyg gik i Juni ned til fl. 5.40, men siden ikke under 5.80 og Bryggeribyg ikke under fl. 8, i August 8.75. Store Partier sendtes til Sydtyskland, Holland og England, senere ogsaa til Belgien og Italien. Ved Slutningen af Oktober var Priserne for Fodervarer steget til fl. 6.80—7.10 og for bedste Kvalitet fl. 8.85, hvilke Priser omtrent holdt sig til Aarets Slutning. Exporten var 3 860 000 m. Ctr. Priserne paa Havre varierede meget, især fordi en Forening af Kapitalister opkjøbte Forraadene og drev Prisen saaledes op, at Havre undertiden stod høiere end Hvede. I de første Maaneder var Prisen fl. 7, i Marts fl. 8.15, Juni 9.30 for prompte Vare og for Levering i Septbr. og Oktbr. Kontrakter til 5.70. Fra Septbr. til Decbr. varierede Priserne for prompte Varer mellem fl. 6.40 og 7.25. Baade af Havre, Byg og Hvede indførtes der fra Bulgarien. Mais led af den tørre Sommer, og Priserne for gammel Mais steg fra fl. 4.70 til i Septbr. 6.30. Af Raps solgtes de gamle Forraad hurtigt til fl. 12 à fl. 16.50. Terminalsaget for ny Vare bevægede sig mellem fl. 12 og fl. 13.25. Ny Kulraps stillede sig paa fl. 8.50—11.90 og steg i Oktbr. til fl. 14; Banater Raps i Decbr. fl. 10—11.25. Forraadene til Export var allerede i Decbr. saagodtsom medgaaet. Hovedexporten gik til Sydtyskland, Holland og Sydfrankrige. Af Rapskager forblev det Meste i Landet; Prisen var fl. 5—6.75 pr. M. Ctr. Af Bælgrugter skadedes Høsten tildels af Varme og Tørke, hvoraf ogsaa konkurrerende Lande led, hvorfor vi kunde bevæge os friere i Priserne. Størt var vor Export af Fisoler, og til alle Kanter. Af Linser og Valmuefrø fra Mähren, Hampefrø fra Galizien og Rusland havde vi en større Indførsel. Heller ikke dette Aar var der nok Hampefrø for eget Behov, hvilket forsaavidt er at beklage, som fremmed Hampefrø hidtil kun har givet daarligt Udbytte paa ungarsk Jord; men den italienske er for dyr. Priserne var for store Bønner fl. 6—8.25, ved Aarets Slutning fl. 7.75, Dværgbønner fl. 7.75—10.75 og 10.75, Linser fl. 6—16 og fl. 13, Ærter fl. 8—11.25 og 11.25, raa Hirse fl. 5.25—7.60 og 7.60, Hampefrø fl. 9—12.40 og 11.75, Linfrø fl. 10.50—12 og 11.60, blaa Valmue fl. 21.75—32.25 og 32.25, graa do. fl. 20.25—27.50 og 27.50. Priserne for Hamp var fl. 25—38, heklet fl. 40.50; til Udførsel kun lidet.

Udførselen af Tobak er gaaet tilbage, hvorimod Forholdene i Indlandet stedse stillede sig gunstigere. Tobaksindkomstdirektionen meddeler, at der i 1889 indløstes 523 000 M. Ctr. mod 1886 327 000. Producenterne indtog herfor fl. $9\frac{1}{3}$ Mill. mod 1886 6 Mill., og Staten i 1889 fl. 36 Mill., 1886 fl. $32\frac{1}{2}$ Mill.

Frugt, der ogsaa hidtil har været en ikke liden Produktionsgren i Ungarn, vil stedse faa større Betydning for Landet, eftersom Dyrkningen af Druen kaster mindre af sig. Kroatien lægger sig ogsaa særlig derefter. En Joch Æblehave kan indbringe fl. 400. Udførselen udgjorde allerede ca. fl. 5 Mill., over Halvdelen Blommer. De serbiske og bosniske Blommer afsættes fremdeles væsentlig i Ungarn.

Ult. Decbr. lagrede her derfor endnu 15 000 M. Ctr. og i Produktionslandene 32 000 M. Ctr. Kvaliteten var iaar fortrinlig, men Høsten ringe. Priserne steg i Aaret fra fl 15 til fl 30, idet for mindre Vare betaltes nogle Gulden mindre. Af Blommest solgtes 31 000 M. Ctr. mindre og Prisen steg fra fl 19 til fl 25. Ved Aarets Udgang var endnu usolgt 3 000 M. Ctr.

Vinproduktionen gaar mere og mere tilbage. Vinhøsten gav ikke store Mængder, men af bedre Kvalitet end paa længe. Dette erkjendtes snart og de fordrede højere Priser betaltes villigt; kun faa Forraad blev paa første Haand. Der manglede derfor heller ikke Afsætning til Udlandet, skjøndt Italien og Spanien solgte 25 % under Priserne i 1889. Fra Sandjord, hvor man før har maattet vige for Phylloxera, har man allerede ganske gode Vinprøver med Sukkergehalt 24 %. Dette Aars Lovbestemmelser mod de saakaldte Kunstvine vil ogsaa bidrage til at befæste Tilliden til ungarsk Vin i Udlandet. Mange Aar vil dog gaa hen før de af Phylloxera, i den sidste Tid ogsaa af Schimmelpilz anrettede Skader udjævnes. Antallet af Skadelidende ansættes til ikke mindre end 2 Millioner. Der hvor i Hegyalla i 1890 endnu voxede Vin, betalte man for Bondevare indtil fl. 28, Herskabsvarer til fl 47 pr. Hektoliter. Det er paa disse Steder, at den berømte Tokayer tilberedes.

Poteteshøsten faldt meget hnap, ud, hvorved mange Egne kom i stor Nød. Paa Grund af Tørken var der stor Mangel paa Kvægfoder.

For Spiritus var Aaret forsaavidt gunstigt, som vore Exportører igjen havde Adgang til Orienten, efterat Rumænien havde ophævet den høje Exportpræmie og de derværende Fabriker ikke mere kunde konkurrere. Rusland havde derhos dette Aar for dyrt Raastof. Men ogsaa til Italien, Spanien og Frænkrig steg Exporten, saaat der ialt udførtes 142 416 Hekt. mod 101 052 i 1889. Udførselspræmien er faktisk kun fl 3.50, medens den russiske Brænder faar 19—21 Mark, hvorved han i sædvanlige Aar har et stort Forsrang. Produktionen var i vore store Brænderier 867 575 Hekt., i Smaabedriften 27,280. Under Befrielse fra Kommunalafgiften blev denaturaliseret 56 688 Hekt. absolut Alkohol til Edikkefabrikation og andre Industrier, tjenende til Opvarmning, Kogning og Belysning.

Sukkerroernes Beskadigelse af Tørken i Sommer og for stor Væde i Høst skadede Sukkerfabrikernes Udbytte. Paa en Roehøst af 7½ Mill. M. Ctr. regner man nu 750 000 M. Ctr. Raasukker eller 650 000 M. Ctr. Raffinade og med eget Behov ca. ½ Mill. M. Ctr. er man henvist til at sælge 150 000 M. Ctr. til Udlandet, hvilket sluttelig kun kunde ske ved Statens Nedsættelse af Jernbanefragterne. Udførselen gik især til Italien, Tyrkiet og Ægypten og for første Gang til Ostindien (16 300 M. Ctr.).

Mølleindustrien slap for de skadelige Følger af Overproduktion ved at fortsætte den allerede forrige Aar begyndte Driftsindskrænkning indtil August, og kunde derfor ved de billige Priser paa det nye Korn opnaa et godt og lønnende Salg. Østerrig brugte mer end ellers, og til Portugal gik de to sidste Ladninger, idet denne Stat herefter vil producere til eget Behov, England beholdt sin Tiltrækningskraft for de fineste Sorter, saaat alle de gamle Kjøbere indfandt sig, medens Priserne var passende høje, saa at Aarsudbyttet for Møllerne blev rigeligt, indtil 17½ %. Efter den sædvanlige Skala var Priserne for No. 0 til 8¾ mellem fl 15.60 og fl 10.50 i Januar, 13 April fl 15.50—11.20, 6 Juli fl 14.40—10.20, 21 Septbr. fl 15—8, 26 Oktbr. fl 15.20—9.40, 28 Decbr. fl 14.60—8.80. Klid kostede fl 4.10—4.60. Blandt Forbedringer ved Mølleindretninger nævnes en ved Sigtningen, hvorpaa ogsaa er taget Patent i Danmark.

Af Egebark solgtes ca. 550 000 M. Ctr. Prisen holdt sig fra fl 5 pr. M. Ctr. indtil Aarets Slutning hvor den faldt noget. Secunda fl 3, Tertia fl 1.90.

Træexporten til Tyskland var mindre paa Grund af aftagende Byggevirksomhed. Exporten til Balkan hindredes ved Mangel paa direkte Jernbanetarifer, der antages snart at ville blive afhjulpet. Egetøndestav gik i stor Mængde til Frankrige og Portugal.

Ungarns Kvægavl led af Sygdomme og delvis Fodermangel. For Export var Aaret gunstigt, da Tyskland, omend med Begrænsninger, atter tillod Indførsel af Svin, og der opnaaedes Erstatning for den standsede Faareexport til Frankrige ved Export af slagtet Faarekjød, som der fortoldes mindre høit. Denne udgjør allerede nu ca. 50 000 M. Ctr. pr. Aar, men vil blive endnu meget mere betydelig, da der i denne Hensigt er oprettet store Slagterier paa Kvægmarkedet her, beregnet paa 4 000 Stk. om Ugen, og holdes Faaremarked 2 Gange om Ugen, hvorhos Jernbanen letter ved Afkjølingsvogne og billig Fragt og Kommunen ved at eftergive Afgifter. Exporten af Hornkvæg gik som sædvanlig til Wien, hvor der paa Kvægmarkedet mest sælges ungarsk Kvæg. Af Svin tillades ingen Import fra Rumænien paa Grund af den der herskende Sygdom, medens de fra Serbien til Indførsel hid bestemte Hjorder forud undergaar Undersøgelse af Dyrlæge. Det lykkedes herved saameget bedre at blive Herre over den ogsaa her udbrydende Sygdom.

Af Flæsk og Svinefedt kom ialt ca. 100 000 M. Ctr. paa Markedet. Priser fl 43—47 for Flesk, Fedt. crst. fl 58, ult. Decbr. fl 51.

De i dette Aar i Amerika stedfundne prohibitivagtige Forhøielser af Tolden øvede vistnok ikke nogen direkte Virkning paa Ungarns Handel, men vel en indirekte; saaledes gjorde en saadan sig gjældende for Faareuld, hvoraf vi paa Grund deraf ikke kunde afsætte saameget til Tyskland, saa Fabrikerne maatte indskrænke sine Arbejder. Klædeuld holdt sig i Pris fra fl 140—150, for hochfein fl 110—125, for fin, middelfin fl. 90—100. Middelfin Kamuld gik i Juni ned fra fl 82 til 68 à 70, for anden Klipning var Prisen ult. Decbr. fl 72—78 for extra og fl 58—60 for Theissuld; for Sommeruld fl 70—75 for hvid, 56—60 for ringere Uld. Alt pr. Wiener Ctr. pr. 56 Kg.

I det den 30 Juni 1890 afsluttede Aar, der indbefattede den utilstrækkelige Høst 1889, var hele Ungarns Udførsel fl 478 915 307, Indførselen fl 485 177 072.

Hovedstadens Befolkning var ult. Decbr. 1890 steget til 460 000; den har fordoblet sig i ca. 20 Aar. Som Følge heraf er Bygningsvirksomheden betydelig og var det ogsaa i dette Aar.

Bankrentefoden var længe 4 %, men forhøiedes i Oktober til 5½ paa Grund af Pengekrisen i England, og er nu 4 %. Ved Toldbetalinger nedattes Pengeagioen tilsidst til 14½ %.

S. Altschul.

Bombay.

Aarsberetning dateret 14 Marts 1890.

Til Bombay indførtes af Varer og Mynt i 1889 for Rs. 384 926 370 og i 1890 for 422 129 533. De indførte Varers Beløb viser dog ingen Stigning. I Indførsel af Varer fra Storbritanien er en Nedgang af 10 Mill. Indførselen fra de øvrige Lande er tiltaget, deriblandt fra Sverige med R. 54 019, Norge 129 606, Belgien ca. $1\frac{1}{2}$ Million, Frankrig 1 300 000, Tyskland 1 200 000, Mauritius 2 Millioner, China 2 800 000, Spanien 14 000.

Uførselen var 1890 Rs. 409 736 893 mod i 1889, 403 633 149. Den viser en Nedgang for Norge Rs. 9 500, Storbritanien 7 Mill., Frankrig 8 Mill., Holland $1\frac{1}{2}$ Mill., Rusland 2 Mill., men en Tilvæxt fra Sverige med Rs. 42 320, Belgien ca. 6 Mill., Tydskland 9 Mill., Italien $5\frac{1}{2}$ Mill., Abyssinien 800 000, Japan 2 Mill., Persien 2 Mill.

Af Indførselsartikler fra Sverige og Norge er af Interesse Jern, Fyrstikker, Træ og Papir. Den store Konkurrence mellem Importørerne vedblev, og det fremgaar af Ovenstaaende, at Englands Export til Bombay er aftaget, medens andre kontinentale Landes er tiltaget, specielt Belgien, Frankrig og Tyskland. Efter min Opfatning er disse Resultater ikke ganske grundet i Virkeligheden, idet mange af de oprindelig fra fremmede Lande indførte Varer før gik som engelske, som indført via England. Men da forrige Aar the Merchandize Mark Act traadte i Kraft, blev det befundet at disse Varers virkelige Oprindelse ikke var engelsk. De ved Loven foraarsagede Vanskeligheder i England gjorde derhos Transiten derover næsten umulig, hvoraf Følgen var, at der dannedes to tyske Linier, en fra Bremen og en fra Hamburg, til Bombay; den største Del af de Varer, som før kom hid fra disse Havne over London, kommer nu direkte. Af svenske og norske Varer sendes Alt, af Mangel paa direkte Kommunikationer, til Bombay med Wilson Linien via Hull. Dog forhandles og sælges meget i London og indføres endnu som fra England.

Exporten fra Bombay, der stadig tiltager paa Grund af stedse voxende Jernbaneforbindelser med det Indre, udviser to store Faktorer: Agerbrugsprodukter og Produktion af den lokale Industri. Af de første udføres foruden Bomuld store Mængder Hvede, Oliefrø og Myrabolams.

De mange Spinderier og Væverier i Bombay fabrikere meget Garn, der gaar til Havne i China og Japan. Ligesaa fabrikeres Tøier og Klæde, der har stor Anvendelse i Landet selv samt gaar til den persiske Bugt, afrikanske Kyst og Arabien. Bombays Fabriker har Fordelen af billig Bomuld og Arbeide, og skjøndt Prisen for Brændstof er større, er de frygtelige Konkurrenter for de engelske Fabrikanten, som ganske har mistet det asiatiske Marked for den Slags Garn og Tøier, som frembringes her. Fabrikerne sysselsætte daglig over 70 000 Personer, med ialt 2 300 000 Spindler og 17 500 Vævstole, samt brugte 1890 ca. 75 000 Baller Bomuld. De fleste eies af „Limited“ Selskaber, og de vel styrede Fabriker er en Kilde til Velstand for Aktieeierne, idet de give 10 % aarlig, hvorhos gode Reservefond oplægges.

En anden vigtig Industri er opstaaet i de sidste Aar i Mel. Bombay havde før en daarlig Sort Mel tilberedt af Indfødte ved Haandmøller; de bedre Sorter maatte indføres fra Udlandet til høi Pris. Denne Industri har imidlertid nu udviklet sig i saadan Grad, at der er flere Kornmøller

bygget efter de nyeste Principer, der ikke alene dække Stedets Fornødenhed, men udfører store Mængder til den persiske Bugt, Arabien, den afrikanske Kyst og Mauritius.

Bomuld. Udførselen var ialt 1 439 921 Baller, hvoraf til Bergen 50, Gøteborg 3 750, Norrkøping 1 100, Nyköping 200. De vigtigste Udskibere var: Gaddum Bythell & Co., 240 132 Baller, Ralli Brothers 166 618, Volkart Brothers 118 204, F. Sauquet & Co. 89 047, Glade & Co. 91 213, Lyon & Co. 93 119, G. Lockhart & Co. 57 819, E. Spinner & Co. 74 728, Th. Moore & Co. 34 211, A. Blascheck & Co. 58 266, Kollick Nixon & Co. 56 785, Bombay Coy Ltd. 47 009, David Sassoon & Co. 46 188, Dürst & Co. 39 075, J. C. Bushby & Co. 33 062, Ritchie Stuart & Co. 18 167, A. Sabapathy & Co. 39 144, E. D. Sassoon & Co. 33 162, T. Durant & Co. 11 097, flere enropæiske Huse 65 089, indfødte do. 27 793, ialt 1 439 921.

Desuden udføres store Mængder til China og Japan, ligesom meget bruges af de herværende Fabriker.

Af følgende Varer var Udførselen i Tons i 1890: Hvede 272 638, Linfrø 124 633, Sesamfrø 55 141, Rapsfrø 40 309, Kastorfrø 30 368, Nigerfrø 580, Valmuefrø 20 638, Groundnuts 39 882, Myrabolams 24 498, Mowrafrø 1 181, Byg 26, Benmel 3 144, Ben 13 501, ialt 626 539 Tons.

Hvedeexporten afhænger af Høsten i Indien og Efterspørgsel paa europæiske Markeder. De fornemste Udskibere heraf er Ralli Brothers.

Indførsel. Fyrstikker. Hele Indførselen for 1890 var Rs. 667 518, hvoraf fra Norge for Rs. 112 407 og Sverige Rs. 42 243. Derhos kom fra Storbritanien for Rs. 508 229, der for største Delen er af svensk eller norsk Oprindelse, men gaar denne Vei, som solgt i England. Den største Del bestaar af „Tändstickor“, og deres Pris er i det sidste steget. De indføres meget af indfødte Firmaer til Brug paa Stedet og inde i Landet.

Jern. Priserne var højere i Europa ved Begyndelsen af 1889, men da Markedet her dengang var vel forsynet, steg de først ved Aarets Slutning, da Priserne for svensk valset Jern, gik op til £ 10 5 sh pr. Ton. Store Kvantiteter indførtes i 1890; senere gik Prisen paa Grund af uheldig Kurs ned til £ 9 10 sh. pr. Ton, der gjaldt til Slutningen af 1890. Fra Norge indførtes af Søm 2 999 Cwts, til Værde Rs. 26 119.

Trælast. Heraf indførtes i 1890 til Bombay 67 276 Tons Teak fra Burmah og 5 530 fra Siam, samt 72 Tons Naaletræ fra Norge. Af sidstnævnte Sort forbruges ikke meget her i Landet; det passer ikke for varige Arbejder, da det let angribes af hvide Myrer. Priserne pr. Ton à 50 Kubikfod var i 1890 £ 4 5 sh.—£ 4 15 sh. Der indføres adskillige høvlede og pløiede Bord, og Planker samt Bord fra Amerika.

Papir. Heraf indførtes meget. Kvaliteterne ere Tryk-, Pak-, Skriv- og Brevpapir etc. Fra Sverige kom i 1890 1 715 Cwts fra Uddevalla, og der er nylig ogsaa gaaet Ordres til Norge. Af det øvrige kommer det Meste fra England, Østerrige og Tydskland.

Nye Firmaer i Bombay. Der er her oprettet to nationale Huse, nemlig Hr. Gillis de Bildt, Repræsentant for „Sveriges almäna export-förening, Stockholm“ og Hr. Einar Rolfsen, Drammen. Jeg har givet disse nye Huse al Bistand og det glæder mig at sige, at de gaar vel fremad. Det første Hus arbejder i Import, det andet baade i Import og Export.

Ny Dampskibslinie. For at befordre og udvikle Handelen mellem Sverige og Norge og Indien maatte der oprettes en direkte Dampskibslinie. Ved direkte Forbindelse vilde Handelen mellem de to Lande blive lettere, og ved at undgaa Omveie og Transit af Varer om England, kunde de Handlende

konkurrere med Held med andre fremmede Lande og i flere Artikler. I Begyndelsen vilde det være vanskeligt at faa større Mængder Varer, og Dampskibene vilde for at faa fuld Last blive nødt til at gaa i Rute til andre Havne. Der er dog paa Veien flere Havne, som Hamburg, Bremen og Antwerpen, der alle har en uhyre Trafik med Bombay, og naar tørst en regulær maanedlig Linie var dannet, vilde der ikke være nogen Vanskelighed i at faa Ladning baade ud og tilbage. Dampskibene burde udgaa fra Göteborg og anløbe Christiania for at medtage svenske og norske Varer. Men i Betragtning af, at Reisen herfra til Hamburg og Bremen maatte ske med meget liden Ladning og ikke nok til at dække Udgifterne antager jeg, at Staten burde hjælpe den nye Linie, ialfald ved Betaling af Suez Kanal Udgifterne. Jeg skal gjerne give enhver yderligere Underretning herom, som maatte ønskes.

Skibsfart. I 1890 ankom hid 532 Dampskibe dr. 932,957 Tons og 373 Seilskibe dr. 44 672 Tons.

Af norske Skibe ankom i 1889 kun et dr. 276 Tons fra Majunga, der afgik til Port Natal.

I 1890 ankom et norsk Dampskib dr. 1 670 Tons med Ladning fra Batum (Petroleum) og afgik med Ladning til Port Said for Ordres. Erlagt Konsulatafgift i 1889 Kr. 16—96, i 1890 Kr. 107—71.

J. Janni.

Brisbane (Queensland).

Der ankom fra fremmede Lande med Ladning 6 norske Skibe dr. 3 971 Tons, Bruttofragt £ 9 800, fra fremmede Steder. Alle afgik i Ballast.

Et Skib „Joseph“ led Skibbrud i Torres Straits den 25 August.

Ingen svenske Skibe ankom.

Erlagt Konsulatafgift £ 13. 19. 7.

Charles Warde.

Bremen.

Skibsfarten 1890.

Norske Fartøier.	Med Ladning		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter Kr.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hovedstationen	7	1 978	-	-	7	1 978	-	-	19 020
„ Norge til Vicekonsulsstationerne	45	15 275	-	-	45	15 275	-	-	137 658
„ Sverige til Hovedstationen	2	299	-	-	2	229	-	-	3 520
„ Sverige til Vicekonsulsstationerne	4	2 022	-	-	4	2 022	-	-	17 738
„ andre Lande til Hovedstationen	18	4 575	29	9 693	47	14 268	-	-	152 770
„ andre Lande til Vicekonsulsstationerne	37	22 036	14	4 973	51	26 069	-	-	846 737
Ialt	113	46 245	43	14 666	156	60 911	99	41 494	1177443
II. Afgaaende.									
Til Norge fra Hovedstationen	35	11 224	8	1 927	43	13 151	-	-	72 290
„ Norge fra Vicekonsulsstationerne	13	4 233	17	7 628	30	11 861	-	-	17 758
„ Sverige fra Hovedstationen	-	-	-	-	-	-	-	-	-
„ Sverige fra Vicekonsulsstationerne	-	-	1	128	1	128	-	-	750
„ andre Lande fra Hovedstationen	-	-	13	3 396	13	3 396	-	-	-
„ andre Lande fra Vicekonsulsstationerne	17	9 139	62	31 602	79	40 741	-	-	158 198
Ialt	65	24 596	101	44 681	166	69 277	102	44 403	248 996

Af svenske Skibe ankom 88 dr. 17 662 Tons.

Erlagte Konsulatudgifter af norske Skibe ved Hovedstationen Rm. 667.16, ved Vicekonsulsstationerne Rm. 3 190.18, hvoraf tilfaldt Konsulen Rm. 1 595.09. Af svenske Skibe ved Hovedstationen Rm. 448.51, ved Vicekonsulsstationerne Rm. 617.18, hvoraf tilfaldt Konsulen Rm. 308.54, ialt tilfaldt Konsulen Rm. 3 059.30.

Aarsberetning modtaget 5 April 1891.

For Bremen har det forløbne Aar ikke været særdeles gunstigt. Hverken Handel eller Industri har at opvise synderlige Resultater, og de i Forhold til forrige Aar mindre Dividender, som flere af de herværende Rederiselskaber har givet, bevise at Forholdene heller ikke var gunstige for Skibsfarten.

De forenede Rigers Handel med Bremen viser forrige Aar en Tilbagegang. Indførsel og Udførsel med samme var 1890 Kr. 8 907 121, 1889 Kr. 10 326 297, 1888, 8 973 421, 1887, 8 695 563, 1886, 8 879 844, 1880, 9 323 790, 1875, 9 870 686, 1870, 5 994 400, 1866, 7 058 600.

De til Weser kommende norske Skibe, der blev indklareret i Bremen var i 1890, 98 dr. 39 006 Tons, 1889, 100, 39 547 T., 1888, 97, 42 269 T., 1887, 93, 46 609 T., 1886, 97, 41 582 T., 1880, 106, 43 818 T., 1875, 99, 39,687 T., 1870, 39, 5 531 C. L., 1866, 22, 2 219 C. L. Fra Norge kom ialt til Weser 46 norske, 2 svenske, 4 bremiske, 40 andre tyske, 5 danske og 5 hollandske Skibe, ialt i 1890, 102 Skibe paa 22 973 Tons, mod 1889, 78, 18 337 T., 1888, 99, 18 239 T., 1887, 73, 19 788 T., 1886, 60, 14 850 T., 1880, 98, 8 121 T., 1875, 170, 16 447 T., 1870, 126, 4 784 C. L., 1866, 203, 7 377 C. L. Værdien af de indbragte Ladninger var i 1890 Kr. 689 797, 1889 694 457, 1888 623 821, 1887 546 073, 1886 491 353, 1880 467 049, 1875 1 074 788, 1870 651 396, 1866 676 311. Fra Weser gik til Norge 40 norske, 3 bremiske, 38 andre tyske, 13 hollandske, 7 britiske, 1 dansk og 1 fransk Skib, ialt i 1890 103 Skibe, 22 601 T., 1889, 83, 20 764, 1888, 92, 20 204, 1887, 60, 11 966, 1886, 84, 20 042, 1880, 142, 24 807, 1875, 185, 21 146, 1870, 131, 5 934 C. L., 1866, 206, 8 915 C. L. Værdien af de dermed udskibede Ladninger var i 1890 Kr. 2 380 247, 1889 2 698 632, 1888 2 664 531, 1887 2 462 898, 1886 2 969 489, 1880 3 210 670, 1875 3 496 054, 1870 2 2 374 656, 1866 2 602 164. Saavel Ud- som Indførsel fra Norge er saaledes aftaget mod forrige Aar.

Før norsk Regning byggedes her i 1890 2 Dampskibe paa 1 417 T. for Rm. 995 000, og købtes 4 Seilskibe paa 3 022 T. liggende paa Weseren for Rm. 235 500 samt 5 Seilskibe paa 5 285 T. i fremmede Havne, hvorhos et lidet Slæbedampskib paa 42 T. blev erhvervet for norsk Regning for Rm. 3 000 og ført til Stavanger.

Til Brake og Nordenhamm kom 39 norske Skibe paa 16 928 T., til Emden 2 paa 1 011 T., til Leer 3 paa 1 367 T., til Papenburg 7 paa 1 607 Tons.

Hele Bremens Handel i 1890 var: Indførsel Rm. 749 938 507, Udførsel Rm. 706 597 492, ialt 1 456 535 999, mod 1889 1 292 037 794. Der ankom i 1890 2 950 Skibe dr. 1 733 809 Tons, mod 1889 2 883 dr. 1 682 726 Tons. Der udvandrede i 1890 140 410 Personer mod 1889 102 923. Wesers Handelsflaade var i 1890 527 Skibe paa 495 237 Tons mod 1889 513 paa 458 905 Tons.

Bremens Skibsfart har forrige Aar glædelig udviklet sig, skjøndt Vanddybden i Korrektionsgebetet ikke fuldt naaede den ønskede Høide 4½ Meter; man haaber under nogenlunde gunstige Veirforholde iaar at kunne komme væsentlig videre. De nye Dampskibslinjer fra Bremen, der omtales i forrige Beretning, er vistnok bleven vedligeholdt, men Selskaberne er begyndt i en uheldig Fragtperiode og saavel „Neptuns“ som „Hansas“ Dividender er væsentlig slettene end i 1889, nemlig resp. 10 % mod 12 % og 6 % mod 16 %. Norddeutsche Lloyds to Hurtigdampskibe, der byggedes ved Vulcan i Stettin, „Spree“ og „Havel“, leveredes ved Aarets Slutning og er sat i Fart paa New York med 19 Knobs Fart. Under en betydelig Udvandrerbevægelse til Brasilien og Laplatastaterne er i 1890 Antallet af de over Bremen befordrede Udvandrere naaet 140 310, der næsten alle blev befordret af Norddeutsche Lloyd. De 4 store Fragtdampskibe for Varer og Mellemdækspassagerer, der af Norddeutsche Lloyd bestiltes i Glasgow, fandt ved Levering i Aarets Løb strax Anvendelse i denne Fart. Naar desuagtet Norddeutsche Lloyds Dividende for 1890 kun er 7 % mod 11¼ % i 1889, ligger ogsaa her Grunden i lavere Varefragter, samt i de meget dyrere Driftsudgifter, navnlig de høie Priser for Kul, og disse har især Indflydelse ved lange Farter, paa de subvenerede Dampskibe til Øst-

asien og Australien, som derfor ogsaa gav et ret ugunstigt Resultat i 1890. Dampskibet Keiser Wilhelm II's Nordkapsfart sidste Sommer faldt meget tilfredsstillende ud, baade for de 210 Deltagere og for Norddeutsche Lloyd, og Skibet er for denne Sommer bestemt for 2 Reiser til Nordkap.

Under Dampskibenes tiltagende Størrelse kan de to nye Hurtigdampskibe Sree og Havel ikke længere benytte de nuværende Bassiner i Bremerhaven, og det bliver nødvendigt for Bremen at bygge et nyt Basin i Bremerhaven, nord for Keiserhavnen med større og dybere Sluser, hvortil allerede en Begyndelse er gjort. Norddeutsche Lloyd har imidlertid truffet Overenskomst med den Oldenburgske Regjering om et Anlæg af Piere i Norderhamm, hvor der er et godt og dybt Farvand, hvilket Anlæg allerede i Løbet af Sommeren blev færdige, saa at allerede i Høst Expedition af Udvandrere med de nye Hurtigdampskibe fra Norderhamm kunde begynde, og da Skin-nerne føre langs Pieren lige til Skibene, kan Udvandrerne fra Jernbanevognene gaa direkte ombord i Skibet, saaat disse Indretninger er meget hensigtsmæssige og bekvemme. Wesers Farvand fra Søen til Bremerhaven kunde iøvrigt trods den strænge og lange Vinter og dermed forbundne stærke Isgang, takket være Farvandets gode Betonning og Belysning, uafbrudt benyttes, og Skibsfarten paa Bremen er ikke bleven forstyrret, hvorimod baade Damp- og Seilskibe, der var bestemt til Hamburg men paa Grund af Isforholdene paa Elben ikke kunde naa sit Bestemmelsessted, beordredes til Bremerhaven og fordetmeste ogsaa udlossede der. Isbryderdampskibene, der skulde holde Farten fra Bremerhaven til Bremen aaben under Isgang, opfyldte kun delvis dette, og man agter derfor at bygge en endnu kraftigere Dampbaad til Befaring af denne Strækning under Istiden.

Den i forrige Rapport omtalte Trælasthavn, der blev anlagt her ved Staden i Frigebetet er færdig og taget i Brug, hvorimod Styrtningsindretningerne til Ladning af Stenkul i Frihavnen endnu ikke er udført.

I den herværende Frihavns Havnehus er indrettet en Station for Kompasreguleringer, og Tidskugleindretningen dersteds vil vel snart ogsaa sættes igang.

En Revision af Losningsloven og af Lov om Befordring af Udvandrere er taget under Overveielse, og et Andragende om Forhøielse af nogle Skibsfartsafgifter i Bremerhaven indgivet til Borgerskabet. Afgjørelsen herpaa vil ske i dette Aar. Agitationen for Fortsættelse af Arbejder paa de naturlige og kunstige Vandveie blev drevet energisk og fandt Imødekommen paa behørigt Sted, hvilket giver den bedste Udsigt til et godt Resultat. For Bremens videre Udvikling er bedre og billigere Forsendelse af hidbragte Varer til Indlandet paa Sluser og Kanaler af største Betydning.

Den i forrige Aar her stedfundne Udstilling fandt en alsidig gunstig Optagelse og et tilfredsstillende Besøg, saa at man med Rette deraf kan vente et godt Resultat for den yderligere Udvikling af Industri, Haandværk og Handel for Bremen. Handelsudstillingen anerkjendtes som enestaaende i sin Slags, og dens Fortsættelse, foreløbig for de næste to Aar, er sikret ved frivillig Ydelse af tilstrækkelige Midler fra Kjøbmandsskabet hersteds.

De norske Dampskibe „Bremen“ og „Kong Sigurd“ har ogsaa i forrige Aar underholdt den 8-daglige regelmæssige Forbindelse mellem Christiania og Bremen; derimod er den regelmæssige Forbindelse mellem Stockholm og her med Dampskibet „Mudir“ ikke igjen optaget.

Under min 25-aarige Embedsvirksomhed har jeg for her eller paa herværende Skibe afdøde Søfolk i Hyretilgodehavende, foruden andre Efterladenskaber, indkasseret Rm. 30 824, der er indsendt til Arvinger i Norge og Sverige, nemlig til Norge Rm. 12 032, og til Sverige Rm. 18 792.

Sundhedstilstanden var i 1890 baade her og ved Vicekonsulaterne tilfredsstillende, skjøndt ved Aarets Begyndelse Influenzaen ogsaa her, som overalt, optraadte temmelig heftig og ondartet.

Vicekonsulen i Papenburg meddeler: Aaret var temmelig ugunstigt for Handel og Skibsfart. De store Trælagere fra forrige Aar og de tidlig paa Vinteren til forholdsvis høje Priser foregaaede Træindkjøb for dette Aar medførte, at ved Byggesaisonens Begyndelse i Vaares Tilbudet langt oversteg Behovet; dertil kom, at Træpriserne i de oversøiske nordiske Lande gik tilbage, hvorfor ogsaa her Priserne stedse blev mere trykket, saa at der er solgt, ikke alene uden Nytte, men ogsaa ofte med Tab. De stedse vigende Priser bevirkede derhos en saadan Misstemning hos Kjøbere og Sælgere, at Enhver for sin Forretning indskrænkede sig til det Nødvendigste. Trælagerne her var ikke meget store ved Aarets Slutning. Ogsaa i andre Handelsartikler var Forretningen ret ugunstig; der manglede Afsætning, og Priserne trykkedes stedse mere ned ved for store Tilbud. Skibsfarten var ligesaa ugunstig; Tilbudet af Skibe oversteg hele Aaret langt Behovet, hvorved Fragterne trykkedes overordentlig. Der indførtes fra Norge 1 300, fra Sverige 4 200 Std. Træ. Til Norge udførtes 2 100 Tons Cokes. Trælastfragterne fra Norge var i Gjennemsnit Rm. 21 pr. Std., fra Sverige og Rusland 30 Rm., fra tyske Østersøhavne 30 Rm. For Cokes og Kul til Norge Rm. 5—6 $\frac{1}{4}$ for Cokes, Sverige for Cokes Rm. 6—8, Kul 4—4 $\frac{1}{2}$, Rusland 3—6 $\frac{1}{2}$ og 4—4 $\frac{1}{2}$, tyske Østersøhavne 5 $\frac{1}{2}$ —6 $\frac{1}{2}$ og 4 $\frac{1}{2}$ —5.

Der ankom til denne Havn 5 norske Seilskibe og 2 Dampskibe. De norske og svenske Skibes Bortebleven har tildels sin Grund deri, at større Dampskibe, 250—400 Std., ogsaa her mere har bemægtiget sig Træfragterne, til Fragter, der ikke er lønnende for de mindre norske Seilskibe.“

Indførselen fra Norge til Bremen var: Fisk og Sild 20 Ton, 463 Mark, anden saltet og røget Fisk 1 013 Kg. netto, 1 208 M., tørret Fisk 4 551 K., 2 354 M., Havre 68 835 K., 7 489 M., Smør 1 125 K., 1 325 M., andre Levnetsmidler 345 K., 529 M., Tobaksstængler, amerikanske, 7 614 K., 1 300 M., Bygningssten 988 Kbm., 2 552 M., Brosten 17 269 Kvm., 96 347 M., Gødning 806 161 Kg. netto, 29 586 M., Is 42 379 Ctn., 21 190 M., Træ, Gran, Or etc. 3 705 Kbm., 88 238 M., Bord og Planker 1 174 727 Sth., 394 696 M., Naturalier 471 Kg., 685 M., Papirmasse 59 029 Kg., 4 131 M., Tran 1 844 Ton, 72 476 M., andre Raastoffe for 172 M., Jernvarer, Søm, 32 066 Kg., 12 509 M., Malerier 177 Kg., 750 M., Trævarer, alm., 91 556 Kg., 30 519 M., nye Klæder 116 Kg., 708 M., Maskiner 6 394 Kg., 6 000 M., Stenvarer 966 Kg., 425 M., andre Industriprodukter 857 Kg., 372 M., ialt M. 776 024, hvoraf Fortæringsstoffer Dobbeltctr. br. 890, M. 14 668, Raastoffe Dctr. 253 718, M. 710 073, Industriprodukter Dctr. 1 351, M. 51 283.

Udførsel til Norge. Tørrede Frugter, Mandler 1 061, andre 1 394, Krydderier, Kardemomme 161, Kassia lignea 2 311, Macis og Macisnødder 93, Nelliker 2 890, Peber 4 588, Piment 1 539, andre Krydderier 936, Honning 5 400, Kaffe 76 847, Levnetsmidler, Oxekjød 768, Gryn 3 020, Ost 5 900, Sago 1 111, andre Levnetsmidler 1 111, tørrede Frugter 3 867, Ris 2 186 592, Salt 99 736, Spirituosa, Arrak 1 491 Ltr., Kognak 932 L., Rum 11 246 L., andre Spirituosa 463 L., Tobak, Java 2 455 Kg.,

Sumatra 7 810, anden ostindisk 11 620, Havana 5 853, Cuba 1 205, Domingo 2 358, Portorico 1 864, Brasil 26 192, Kanaster (Varinas) 2 700, mexikansk 68, Columbia 4 430, Kentucky 439 725, Maryland 2 089, Ohio 1 572, Seedleaf 5 229, Virginia 806 506, tyrkisk etc. 7 880, Cigarer, fremmede 10 Mille, tyske 742 Mill., Silke, amerik. 10361 Kg., The 392, Vin, fremmed 41 074 Ltr., raat Roesukker 5 835 Kg, raffineret, tysk 97 806, aadre Fortæringsgjenstande for 573 M., Asphalt og Asphaltjord 52 415 Kg., Stenkul, tyske, 70 380 Hekt., Droguerier, raa, Gummi 1 262 Kg., Schellak 2 564. Vinsten 1 105, andre raa Droguer 933, præparerede, Salte 1 764, Saltsyre 37 233, Svovlsyre 32 110, andre Syrer 5 218, andre Kemikalier 15 212, Farvestoffe, Indigo, 272, andre 671, Farvevarer, Fernis 1 936, Ultramarin 415, andre Farvevarer 4 223, Glycerin 1 584, Træ, Snedkertræ 1.8 Kbm., Korktræ 7 873, Kokusnøddolie 3 841, Petroleum 1 138 695, Maskinfedt etc. 14 767, andre Olier 884, Stølrør 1 799, Kløverfrø 704, Tungspat 10 300, Hamp 10 009, Faareuld 35 732, andre Spinde- og Fletstoffer 549, Tobakslud 4 707, Pibeler 100 000, Porcelænsjord m. M. 126 409, Zinkstøv 1 997 Kg. br., andre Raastoffer for 558, tysk Jerntraad 41 828 Kg. netto, do. Staaltraad 15 818, Yellowmetal 1 214, andre Metaller 101, tysk Garn 443, do. Manufakturvarer 116 Kg. br., Bøger og Tryksagsr 957, tyske Søm 93 415 Kg n., andre Jernvarer, tyske og andre 99 822 Kg. br., Galanteri- og korte Varer, tyske og andre 627 Kg. br., Malerier 53, Husgeraad, Mobilier etc. 205, Glasvarer, tyske 2 008, Hampevarer 616, Trævarer, Cigarkassebord, tyske 13 113, fine Trævaver, fremmede 593, tyske 555, Skoplug 18 590 Kg. n., andre alm. Trævarer 7 942 Kg. br., Korkevarer, fremmede 584, tyske 4 064, Maskiner, fremmede 3 850 Kg. n., tyske 3 207, Messingvarer, tyske 2 307 Kg. br., Metalvarer, tyske 9 936, Papir 278, Stentøi, fint tysk 635, Stenvarer, tyske 1 162, Tinfolie 393, Tændstoffer 1 037, andre Industrivarer 1 530, ialt for M. 2 677 778, eller Fortæringsgjenstande Dctr. 41 233, M. 2 025 083, Raastoffer Dctr. 53 895, M. 422 697, Halvfabrikater Dctr. 615, M. 16 875, Manufakturvarer Dctr. 1, M. 144, andre Industriprodukter Dctr. 2 772, Mark 212 979.

Herm. S. Gerdes.

Indhold: **Bombay** Side 161. — **Brisbane** Side 163. — **Budapest** Side 155. — **Bremen** Side 164. — **Leith** Side 137. — **Stettin** Side 150.

Beretninger om Handel og Skibsfart.

Uddrag af Aarsberetninger fra de forenede Rigers Konsuler
for 1890 m. M.,

No. 8.

udgivet ved Departementet for det Indre.

1891

I Kommission hos H. Aschehoug & Co. Subskriptionspris 2 Kroner Aaret
og for Udenbysboende Porto 20 Øre.

Riga.

Skibsfarten 1890.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. Kr.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hovedstati- onen	16	3 120	2	281	18	3 401	-	-	45 020
„ Norge til Vicekonsuls- stationerne	13	1 780	2	544	15	2 324	-	-	20 440
„ Sverige til Hovedstati- onen	1	100	6	2 625	7	2 725	-	-	900
„ Sverige til Vicekon- sultstationerne	2	340	13	3 063	15	3 403	-	-	2 800
„ andre Lande til Hoved- stationen	57	15 746	10	2 138	67	17 884	-	-	310 610
„ andre Lande til Vice- konsulsstationerne	27	7 195	26	6 898	53	14 093	-	-	146 800
Ialt	116	23 281	60	15 549	175	43 830	88	24 496	526 570
II. Afgaaede.									
Til Norge fra Hovedstati- onen	8	1 516	-	-	8	1 516	-	-	19 120
„ Norge fra Vicekonsuls- stationerne	15	3 652	3	282	18	3 934	-	-	34 950
„ Sverige fra Hovedstati- onen	3	400	-	-	3	406	-	-	4 320
„ Sverige fra Vicekon- sultstationerne	8	1 607	2	854	10	2 461	-	-	10 400
„ andre Lande fra Hoved- stationen	83	22 828	1	177	84	23 005	-	-	283 540
„ andre Lande fra Vice- konsulsstationerne	50	11 976	2	531	52	12 507	-	-	123 820
Ialt	167	41 985	8	1 844	175	43 829	88	24 496	476 150

For at reparere eller for Ordre ankom 3 Skibe dr. 590 Tons.
Af svenske Skibe ankom 586 dr. 141 524 Tons.

Erlagte Konsulatafgifter af norske Skibe ved Hovedstationen R. 736.61, ved Vicekonsulsstationerne R. 593.93, hvoraf tilfaldt Konsulskassen R. 296.96. Af svenske Skibe ved H. R. 1 587.43, ved V. R. 1 745.66, hvoraf tilfaldt Konsulskassen R. 872.83. Ialt tilfaldt Konsulskassen R. 3 493.83. Expeditionsafgifter af norske Exp. R. 67, af svenske R. 91.80, af fælles R. 7.20.

Aarsberetning dateret 31te Marts 1891.

Sammenholdt med 1889 er den norske Skibsfart aflaget med 99 Skibe og 23 464 Tons. Forrige Aars Skibsfart er den laveste, næst efter 1886, i de sidste 5 Aar og er under Middeltallet for disse 5 Aar; dette kommer især af, at, som andetsteds allerede skeet, Dampskibe for en stor Del har fortrængt Seilskibe i Trælastfarten.

Det samlede Beløb af de Konsulskassen tilflydte Afgifter af norske og svenske Skibe og i Expeditionsafgifter var i 1890 Rub, 3 626.63, 1889 4 251.85, 1888 5 705.08, 1887 5 096.85, 1886 3 591.46.

Paa norske Skibe paamønstredes 28 og afmønstredes 38 samt rømte 4 Mand.

Konsulatets Embedslokale er fremdeles aabent alle Hverdage 10—4 i No. 1 grosse Küterstrasse.

I 1890 ankom til Distriktets Havne fra Udlandet 3 410 Skibe paa 1 490 992 Tons mod 3 920 paa 1 636 744 T. i 1889. Af de ankomne var 1 011 tyske, 656 engelske, 586 svenske, 563 danske, 351 russiske, 175 norske, 62 hollandske, 6 franske. Fra Norge ankom med Ladning i 1890 29 norske Skibe mod 46 i 1889, samt 6 svenske. Til Norge afgik i 1890 med Ladning 23 norske Skibe mod 52 i 1889, samt 53 svenske Skibe.

Af de fra Norge og Udlandet ankomne norske Skibe indførte 44 Fiskevarer, 22 Stenkul, 21 Farvetræ, 11 Kridt, Ler og Sten etc., 7 Gjødningsstoffer, 6 Harpix, 2 Bomuld, 1 Korkebark, 1 Salt og 1 Soda. Af de afgaaede udførte 68 Korn, 55 Trævarer, 26 Hamp og Lin, 14 Oliekager, 2 Stykgods, 1 Sprit og 1 Olie.

Af de fra fremmede Lande ankomne norske Skibe kom 6 fra Tydskland, 2 fra Danmark, 47 fra Storbritanien, 2 fra Belgien, 4 fra Frankrige, 1 fra Portugal. 22 fra Nordamerika og Vestindien. Der udklarerede til Tyskland 11, Danmark 29, Storbritanien 68, Holland 5, Belgien 2, Frankrige 7, Spanien 2, Portugal 8, Nordamerika 1.

Fragter. Bord og Planker pr. Std. Tydske Østersøhavne Rm. 22—23, Do. Nordsøhavne Rm. 32—34, Belgien frcs. 35, Nordfrankrige frcs. 35—38, Vestfrankrige frcs. 48, Englands Østkyst sh. 25, Do. Syd- og Vestkyst sh. 30. Bjelker pr. Load Englands Østkyst sh. 9, Sydskyst sh. 10, Lathwood pr. Favn til Englands Østkyst sh. 40, Sydskyst sh. 50, Vestkyst sh. 50—65, Aspetræ Kbf. Sverige 19½ Øre, Norge og Danmark 20 Øre, tyske Østersøhavne pf. 19, Pibestav pr. mille, Portugal £ 18—19, Rug pr. 2 000 Kg., Sveriges Østkyst Rm. 13, Vestkyst Rm. 15, Norge og Danmark Rm. 14, tyske Østersøhavne Rm. 14½, Havre pr. 2 000 Kg., Danmark Rm. 16—17, tyske Østersøhavne Rm. 17, Nordsøhavne Rm. 19, Klid pr. 2 000 Kg., Sverige Rm. 25, Hamp pr. Last til Sverige Rm. 26, Norge

Rm. 25—28, Danmark Rm. 25, pr. Ton til Englands Østkyst sh. $17\frac{1}{2}$ —20, Sydkyst sh. $22\frac{1}{2}$, Linfrø 2 000 Kg., Sveriges Vestkyst Rm. 16—18, Danmark Rm. 16—17, tyske Østersøhavne Rm. 18, Oliekager pr. 2 000 Kg., Sveriges Østkyst Rm. 16, Danmark Rm. 16, tyske Østersøhavne Rm. 15, pr. Ton til England sh. 9—11, Petroleum pr. Fad til Sverige Rm. $1\frac{1}{2}$ —2, tyske Havne Rm. 2. Medens sidste Aars Skibsfart var mindre indbringende for de fleste Rederier, synes dog Udsigterne for dette Aars Søfart desværre at være endnu mindre lovende.

Indførselen til Distriktet af norsk og svensk Sild var i 1890 91 800 Tdr. mod 109 892 i 1889. Deraf indførtes til Riga 46 184 Tdr., Libau 39 460, Pernau 1 956, Windau 4 200. Af Indførselen var 37 236 Tdr. svensk. Den til Riga indførte var 29 650 Tdr. Fedsild, 13 250 Tdr. Vaarsild og 3 284 Tdr. Slosild. Af skotsk Sild indførtes, især til Libau 105 837 Tdr. mod 130 944 i 1889.

Nedenstaaende Tabel viser fra hvilke Steder den til Riga ankomne Sild er indført og det Resultat, den har givet efter Vragningen.

Norsk og svensk Sild fra	Før Vragningen.	Efter Vragningen.	I.	II	III.	IV.	Bedærvet.
	Tdr.	Tdr.	Td	Tdr.	Tdr.	Tdr.	Tdr.
Bergen	21 454	18 899	"	17 436 $\frac{1}{2}$	1 417	45 $\frac{1}{2}$	"
Trondhjem	5 716	4 971 $\frac{1}{4}$	"	3 711	1 156 $\frac{1}{4}$	104	6
Christianssund	4 013	3 517 $\frac{1}{2}$	"	3 314 $\frac{1}{2}$	203	"	"
Lysekil	3 207	3 150	"	3 150	"	"	"
Gøteborg	2 291	2 232	"	2 125	106	1	"
Stockholm	2 272	2 164	"	1 938	209	17	16
Stavanger	1 899	1 691 $\frac{1}{2}$	"	1 195 $\frac{1}{2}$	496	"	"
Stettin	1 772 $\frac{1}{2}$	1 557 $\frac{1}{4}$	"	1 294 $\frac{1}{4}$	222	41	$\frac{1}{4}$
Haugesund	1 526	1 323 $\frac{1}{2}$	"	984 $\frac{1}{2}$	332	7	6
Skudesnes	683 $\frac{1}{2}$	610 $\frac{1}{2}$	"	499	107 $\frac{1}{2}$	4	1
Libau	519	510 $\frac{3}{4}$	"	505 $\frac{3}{4}$	5	"	"
Kjøbenhavn	461	408	"	224	157	27	2
Lübeck	370 $\frac{1}{2}$	312	"	236 $\frac{3}{4}$	65 $\frac{1}{4}$	10	"
Tilsammen	46 184 $\frac{1}{2}$	41 347 $\frac{1}{4}$	"	36 614 $\frac{3}{4}$	4 476	256 $\frac{1}{2}$	31 $\frac{1}{4}$
Skotsk Sild:							
Fraserburg	5 791	5 686	"	5 202	479 $\frac{1}{2}$	4 $\frac{1}{2}$	"
Libau	1 347	1 339 $\frac{3}{4}$	"	1 237 $\frac{3}{4}$	96	6	"
Peterhead	832	809	"	663	146	"	"
Stettin	434 $\frac{1}{2}$	430	"	350 $\frac{3}{4}$	77 $\frac{1}{4}$	2	"
Lübeck	3	3	"	"	3	"	"
Tilsammen	8 407 $\frac{1}{2}$	1 267 $\frac{3}{4}$	"	7 453 $\frac{1}{2}$	801 $\frac{3}{4}$	12 $\frac{1}{2}$	"
Tilsammen	54 592	49 615	"	44 068 $\frac{1}{4}$	5 277 $\frac{3}{4}$	269	31 $\frac{1}{4}$

Følgende Priser, iberegnet Told og andre Udgifter, noteredes: Vaarsild, stor, middels og smaa i April—Mai resp. Rub. $9\frac{1}{2}$ —11, 9—10 og $8\frac{1}{2}$ —9, norsk Fedsild KKK, KK, K og MK. i April—Mai resp. Rub. 15—16, 14—15, 13—14 og $10\frac{1}{2}$ —11, i December Rub. 19—20, 17—18, 15—16 og 14— $14\frac{1}{2}$, svensk Sild KKK, KK og K, i April—Mai resp. Rub. $9\frac{1}{2}$ —10, $8\frac{1}{2}$ —9, og 8— $8\frac{1}{2}$, i December KK Rub. 12—13 og K 11—12, skotsk Matjes i April—Mai Rub. 11—13 og i December Rub. 17—19.

Ved Slutningen af 1890 opgaves Beholdningerne i Riga til ca. 6 000 Tdr. og i Libau til ca. 10 700 Tdr.

Den hele Indførsel af Sild i 1890, 197 637 Tdr., er 43 199 Tdr. mindre end i 1889, men 2 106 Tdr. større end Middelindførselen i 5 Aarene 1886—1890. Indførselen af Sild fra de forenede Riger var i 1890 18 092 Tdr. mindre end i 1889 og 1 305 Tdr. mindre end Middelallet i de 5 foregaaende Aar. Sildehandelen skal i Aaret have været lidet lønnende. Endnu høres stedse Klager over den daarlige Pakning, især af den norske Vare. Af den ovenfor indtagne Tabel fremgaar, at Pakningen (Fyldningen) opgik i 1890 for norsk Sild til 12.17 %, for svensk til 2.88 og for skotsk til 1.66, mod i 1889 resp. 11.68, 7.82 og 1.67.

Den samlede Værdi af de til Distriktets Havne i 1890 ind- og udførte Varer ansløges for Indførselen til 41 144 000 Rubel og for Udførselen til 97 081 000 R., ialt 138 225 000, mod 158 510 000 i 1889 og noget mere end Middelbeløbet i de 5 sidste Aar. Ruslands Udenrigshandel beror især paa Høsten i det Indre af Riget, Rubelens Værdi paa Verdensmarkedet og Indførselstolden paa Varer.

Kornhøsten 1890 var kun middelmaadig, vistnok ikke slettere end i 1889, men meget under de rige Høster 1887 og 1888. Efter Meddelelse fra Departementet for Jordbrug og Næringer udmærkede Sommeren 1890 i europæisk Rusland sig ved usædvanlig Varme med ringe atmosfærisk Fugtighed i Rigets sydlige Dele, og stærk Nedbør i de nordlige. Den tidlige og varme Vaar, bragte Kornet 1—2 Uger tidligere end sædvanligt til Modenhed, og det hendte ikke blot inden Omraadet for den „sorte Jord“, men ogsaa andetsteds, at Rug- og Høhøsten maatte foregaa samtidigt. Idethele var Høstsæden middels eller under middels, og de om Vaaren nærede store Forhaabninger blev ingenlunde opfyldt. Høsten af Vaarsæd var endnu uheldigere, da den led mere af Tørke, dels ogsaa Væde. Der høstedes af Høsthvede ca. 12 Mill. Tschetwert, Vaarhvede ca. 22 Mill., Rug ca. 113 Mill., Byg 22 Mill. og Havre 85 Mill. mod i 1888 18 Mill., 31 Mill., 118 Mill., 26 Mill. 91 Mill.; men virkede dette Forhold hemmende paa Udførselen, blev denne endnu mere nedtrykt ved den Vending, der indtraf i Værdiforholdet mellem russiske Kreditsedler og udenlandsk Metalvaluta. En stigende Bevægelse i Rubelens Pris paa Verdensmarkedet mærkedes allerede 1889, men naaede i 1890 en Høide, som ingen havde vovet at forudsige. Kursen paa Berlin for 100 Rm. var i Januar høiest 44.87 $\frac{1}{2}$, lavest 43.60, Februar 45.05 og 44.55, Marts 44.85 og 44.55, April 44.55 og 42.87 $\frac{1}{2}$, Mai 43.05 og 41.70, Juni 42.45 og 41.70, Juli 41.77 $\frac{1}{2}$ og 40.95, Aug. 40.72 $\frac{1}{2}$ og 38.47 $\frac{1}{2}$, Septbr. 39.20 og 37.47 $\frac{1}{2}$, Oktbr. 40.20 og 38.95, Novbr. 41.80 og 39.10, Decbr. 42.45 og 41.32 $\frac{1}{2}$. I det hele Aar høiest 45.05, lavest 37.47 $\frac{1}{2}$ og Middelskurs 41.97. I 1889 var Middelskursen resp. 47.95, 44.65 og 46.24 $\frac{15}{17}$, og i 1888 resp. 61.40, 45.12 $\frac{1}{2}$ og 52.50 $\frac{7}{21}$.

Selv om den stigende Rubelkurs viser, at den russiske Stats Kredit er fæstnet og dens Finantser forbedret, har dog denne Forandring i Pengeforholdene haft betænkelige Følger for den indenlandske Produktion og Handelsforbindelserne med Udlandet. Det er, siger Rigas Børskomite i sin Be-

retning for 1890, en af Erfaring bekræftet Sætning, at enhver Nedsættelse i Papirmyntens Værdiforhold til metallisk Valuta virker, paa den ene Side som en Exportpræmie for indenlandske Udførselsartikler, men paa den anden som en Beskyttelsestold mod Indførsel af Varer fra Udlandet. Har en saadan Nedsættelse foregaaet i længere Tid, vil baade Produktion og Handel have vænnet sig til at regne med en Agio.

Den for Ruslands udenlandske Handel især vigtige Produktion af Jordbrugsprodukter i det Indre har i de sidste 15 Aar forstaaet at gjøre sig den ved Rubelværdiens Fald opkomne Exportpræmie tilgode. Nye Kapitaler er nedlagt i Jordforbedringer, slettere eller fjernere Marker er taget under Arbeide, Foretagender grundlagt eller udvidet, der i Almindelighed eller i større Skala alene har kunnet udføres under en varende høi Agio. En pludselig og betydelig Stigning af Rublens Værdi eller uventet og stærkt Fald i Agioen virker snart laamende paa den under den modsatte Forudsætning øgede Produktion af Jordbrugsartikler. Exportvarernes Handesværdi falder betydeligt, men Produktionsudgifterne blive de samme. Jordbrugeren, som, for at forøge sin Produktion, maaske har optaget Laan, maa fremdeles betale Rente deraf, men medens hans Passiva forblive de samme er hans Tilgange mindre. Heller ikke er Stillingen bedre for Kornexportøren. Hvis f. Ex. denne om Vaaren 1888 har solgt et Parti Korn til Berlin for 17 000 Rm., saa vilde han under derværende Kurs af 100 Rubler = 170 Rm., have faaet 10 000 Rubel, men ved Salg af samme Parti i 1890, under samme Priser ligesaa 17 000 Rm., men efter Kurs 100 Rubel = 238 Rm., modsvarende disse kun 7 143 Rubel. Exportvarens Værdi paa det udenlandske Marked var altsaa faldt med 28 Procent.

En pludselig Stigning i Rubelens Værdi ansees imidlertid almindelig for at bølge Importøren en sikker Gevinst. Men ogsaa dette er ingenlunde altid, og sædvanlig i begrændset Grad, Tilfældet. En høi Agio virker vistnok i og for sig som en Beskyttelsestold og hindrer Indførsel af fremmede Varer. Følgelig mener man, at Agioens Fald fjerner de Importen hemmende Baand og Gevinsten kommer Importøren tilgode, medens den indenlandske Efterspørgsel allerede har vænnet sig til de ved Agioen opstaaede høie Priser. Men det gaar i Virkeligheden ikke saaledes til. Naar Agioen er i stærk og hurtig Falden, trues gamle Importhuse af Tab, da deres Indkjøb for det meste har fundet Sted efter en lavere Kurs, og en rask Omsætning er saa meget nødvendiggjort, som den indenlandske Efterspørgsel, især hos Mellem- og Detailhandlerne, truer med at standse af Frygt for Prisens og Agioens antagelig videre Fald. Samtidig opstaa nye Konkurrenter, som nu først begynde at importere og altsaa kunne sælge billigere. En faldende Agio kan saaledes ogsaa for Importøren medføre store Tab.

Hvis Importørerne forrige Aar maaske har havt nogen Fordel af Rubelens øgede Værdi, varede denne Fordel kun en kort Tid, thi ved Keiserlig Ukas af 16 August 1890 fastsattes en Tillægsafgift af 20 Procent paa Indførselstolden paa de fleste Varer. Denne Toldforhøjelse havde den udtalte Hensigt at lukke fastere den ved Rubelværdiens Forbedring aabnede Toldgrænde.

Paa Grund af den formindskede Kornhøst i 1890, kunde heller ikke Udførselen opnaa samme Høide som i de tidligere to Aar. Der udførtes fra europæisk Rusland, Finland undtaget: Hvede 1890 ca. 177 Mill. Pud., 1888 206 Mill., Rug 74 Mill. og 103 Mill., Byg 56 Mill. og 75 Mill., Havre 51 Mill. og 87 Mill., ialt af de 4 Kornsorter ca. 359 Mill Pud., eller ca. 36 Mill. mindre end i 1890. Fra Riga udførtes i 1890: Hvede 2 757 000 Pud., Rug 4 733 000, Byg 3 259 000, Havre 4 970 000. Fra Libau udførtes:

Hvede 57 000, Rug 8 709 000, Byg 1 369 000, Havre 18 013 000 Pud. Udførselen af Korn var i Riga noget højere end i 1889 undtagen for Havre. Priserne paa alle Kornsorter, og især Rug var i Riga i 1890 meget lave. For Hvede betaltes fra 105—86 Kopek pr. Pud., Rug 85—67 K., Byg, livlandsk, à 100 R 70—74 K., kurlandsk à 110 R 68—78 K., russisk à 110 R 77—88 K. pr. Pud. Havre, lavere Sorter 61—73 K., højere 65—85 K. pr. Pud. De lavere Priser, der i flere Aar har hersket for Rug, ansees af Sagkyndige i ikke ringe Grad at have forvoldt den Krise, hvorunder det russiske Jordbrug for Tiden lider. De høje Rugpriser i første Halvdel af 1880-Aarene, der næsten naaede Hvedeprisens højeste Niveau, ledede mange Jordbrugere, ikke blot i de centrale Guvernementer, men ogsaa i det egentlige Hvedeomraade, til at overgaa til at avle Rug, hvorved opstod Overproduktion heraf. Korndyrkningens Udvidelse, tildels fremkaldt ved Agioen, øvede Tilbageslag paa Prisen.

Af Lin udførtes fra Riga i 1890 3 923 667 Pud. og fra Libau 677 521 Pud. Rigas Udførsel var i 1890 ca. 400 000 Pud højere end i 1865, den højeste hidtil fremkomne. Linproduktionens Stilling kan dog ikke derfor siges at være forbedret. Ved Linprisens yderligere Synken har Producenten intet vundet, og ved Kursens Stigning er Kjøbmandens Gevinst formindsket. Linhøsten 1890 var i Kvantitet $\frac{1}{3}$ mindre end den rige Høst 1889, men Kvaliteten var mere tilfredsstillende og de højere Sorter meget gode. Desuagtet sank Linpriserne. Den russiske Linhandels sørgelige Stilling har været Gjenstand for offentlige Forhandlinger. Linprisernes Fald tilskrives især den trykkende Konkurrence med Bomuld og Jute. At Indførelse af en obligatorisk Vragning af Lin, som foreslaaet fra visse Hold, skulde kunne borttrykke de Vanskeligheder, hvorunder Handelen med denne Vare lider, ansees i Kjøbmandskredse her meget tvivlsomt, især da de hermed forbundne Udgifter og Hindringer vilde lamme Handelens Gang. Heller ikke Regjeringen, der med Opmærksomhed har fulgt dette Spørgsmaal, har fundet en saadan obligatorisk Vragning hensigtsmæssig, men kun fundet at burde fastsætte visse Regler for Pakning af Lin. Efter Finantsministerens Reglement af 24 Juli 1890 kan vedkommende Linexportører ved Toldkammeret paa Afsendingsstedet forsyne med Attest udvisende, at den exporterende Vare modsvare visse om dens Pakning givne Forskrifter. Den praktiske Nytte af disse Regler er dog neppe endnu prøvet.

Udførselen af Hamp fra Riga var i 1890 593 377 Pud. og fra Libau 169 319 Pud. mod 1889 698 969 og 175 412 Pud. Hamp gav i 1890 kun en Middelshøst af ikke god Kvalitet. Efterspørgselen aftager paa Grund af nyaabnede Produktionsfelter i Udlandet, samt tiltagende Anvendelse af Jern- og Staaltraadsliner. Prisen er derfor ogsaa i jevn Nedgang. Endnu i Bedyndelsen af 1890 noteredes de efter Kvalitet 35, 36 à 38 Rubel pr. Cerkowez, men ved Aarets Slutning 31, 32 à 34 Rubel.

Af Tærskelinfrø udførtes fra Riga 3 915 862 Pud. og fra Libau 2 478 682 Pud. Prisen vexlede efter Kvalitet fra 113—121 til 136 Kopek pr. Pud. Af Oliekager udførtes fra Riga 1 325 029 Pud. og fra Libau 1 160 960 Pud. Af Mineralolier fra Riga 309 142 Pud. og fra Libau 629 638 Pud. Efterspørgselen efter russisk Petroleum er stadig steget, men Udførselen til Udlandet har ikke i 1890 været saa lønnende som i 1889. Paa den ene Side hindrede den stigende Rubelpris nogen Gevinst; paa den anden Side var paa amerikansk Vare sunket fra Rm. 750 pr. Centner i Januar 1889 til Rm. 680 i samme Maaned 1890. Af Hensyn hertil er der ogsaa bevilget

Nedsættelse for den til Udførsel bestemte Olie i Fragterne paa de til Libau, Riga, Reval og St. Petersburg fra det indre Rusland førende Jernbaner.

Udførselen af Æg fra Riga var ca. 105 Mill. Stkr. i 1890 mod ca. 86 Mill. 1889. Udførselen fra begge Byer er ca. 16 Gange større end i 1885. Overhovedet er Ægudførselen fra Rusland i hurtig Stigning. I 1881 udførtes blot ca. 68 Mill. Æg over den europæiske Grændse, men i 1888 allerede 678 Millioner, i 1889 605 Mill, og til 1 Decbr. 1890 727 Mill.

Af Trævarer udførtes fra Riga 36 000 000 Kubikfod og fra Libau 689 000 K.f. Resultatet af sidste Aars Udførsel var meget ufordelagtigt for Exportørerne. Efterat Træmarkedet i 5 Aar havde været næsten stillestaaende, begyndte Udsigterne Høsten 1888 at lysne og derved opstod en anselig Prisstigning, der atter havde tilfølgende en Udvidelse af Produktionen. Trods der glædelige Tilvæxt i Konsumtionen i England blev dog paa Grund af den forøgede Afvirkning stedse større Lagere liggende og Priserne gik atter tilbage, saa det blev umuligt at finde Aftagere uden til yderst reducerede Priser. Dertil kom den store Hindring for en god Export, som ogsaa her bevirkedes ved Rubelkursens stadige Stigning.

Af Indførselsartikler af Betydning i Riga og Libau bør her nævnes nogle med Indførselskvantiteter for 1890: Bomuld, Riga 113 415 Pud, Libau 556 030 Pud., Cement 3 050 Tdr. og 13 929 Pud., Gjødningsstoffer 1 231 753 og 865 894 Pud., Harpiz 243 592 og 76 981 Pud., Humle 5 483 og 357 Pud. Rujern og Støbejern 1 918 935 og 235 691 Pud., Smedejern 373 987 og 246 977 Pud, Jernbaneskiner 9 540 og 75 545 Pud., Kaffe 24 988 og 16 036 Pud., Korkebark 211 529 og 30 311 Pud., Ler 891 968 og 189 071 Pud, Maskiner og Dele deraf 202 367 og 83 939 Pud, Ris 16 306 og 6 140 Pd., Kogesalt 101 695 og 148 Pud., Stenkul 9 682 490 og 3 589 930 Pud.

Opgaver over de fra Norge og Sverige indførte Varer eller herfra did udførte er for Tiden endnu ikke tilgængelige, hvorfor jeg først senere kan gjøre Rede derfor.

De i mange Aar paagaade Arbejder for Regulering af Dünaflodens Løb og Farvandets Fordybning er i 1890 fortsat med saadan Fremgang, at Børskomiteen den $13/25$ Septbr. kunde indberette, at Farvandet fra Mühlgraben til Staden nu havde opnaaet en Dybde af 20 Fod.

Efterat der inden Ministeriet for Kommunikationerne er bleven vakt Spørgsmaal om Istandsættelsen af det gamle saakaldte Beresina Kanalsystem eller Anlæg af en ny Kanalforbindelse mellem Dnjeper og Dünafloderne, og i Betragtning af at hvorledes dette end afgjordes, en Regulering af Dünaflodens øvre Løb i ethvert Fald var nødvendig, hvis denne Kanalforbindelse skulde kunne helt tilgodegjøres, er Rigas Børskomite indgaaet med Andragende om at Skridt maa blive truffet til en saadan Regulering paa offentlig Bekostning.

Ligesaa har Børskomiteen sluttet sig til og varmt anbefalet et Andragende til Regjeringen fra Jerbaneselskabet Rybinsk-Bologoje om Koncession paa en Jernbane mellem Bologoje og Pskow, hvorved først en uafbrudt Skibning af Korn fra Wolgaomraadet hele Aaret rundt kan finde Sted, og Jernbanelinien Pskow—Riga blive lønnende.

C. Aug. Tietz.

Helsingfors.

Skibsfarten 1890.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter Fm.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne:									
Fra Norge til Hovedsta- tionen	2	518	1	1 333	31	1 851	-	-	-
„ Norge til Vicekon- sulsstationerne . .	14	1 658	15	7 984	29	9 642	-	-	9 386
„ Sverige til Hoved- stationen	-	-	2	368	2	368	-	-	-
„ Sverige til Vicekon- sulsstationerne . .	2	98	16	5 000	18	5 098	-	-	1 050
„ andre Lande til Ho- vedstationen	21	5 419	7	3 603	28	9 022	-	-	72 025
„ andre Lande til Vice- konsulsstationerne .	36	14 692	99	42 626	135	57 318	-	-	110 730
Ialt	75	22 385	140	60 914	215	82 299	28	19 662	193 191
II. Afgaaede:									
Til Norge fra Hovedsta- tionen	-	-	1	60	1	60	-	-	-
„ Norge fra Vicekon- sulsstationerne . .	2	101	2	204	4	305	-	-	1 575
„ Sverige fra Hoved- stationen	-	-	1	289	1	289	-	-	-
„ Sverige fra Vicekon- sulsstationerne . .	-	-	1	198	1	198	-	-	-
„ andre Lande fra Ho- vedstationen	25	9 028	5	1 570	30	10 598	-	-	146 535
„ andre Lande fra Vice- konsulsstationerne .	165	68 224	12	3 031	177	71 255	-	-	1 493 835
Ialt	192	77 353	22	5 362	214	82 705	28	19 662	1 641 945

Af svenske Skibe ankom 385 dr. 97 536 Tons.

For Havari eller Ordre anløb 1 norsk Skib dr. 570 Tons.

Erlagte Konsulatafgifter af norske Skibe ved Hovedstationen Fm. 991.50, ved Vicekonsulsstationerne 6 088.26, hvoraf tilfaldt Konsulskassen 3 044 53, af svenske ved H. 878.20, ved V. 4 722.43, hvoraf tilfaldt Konsulskassen 2 361.45. Ialt tilfaldt Konsulskassen 7 275.68. Expeditionsafgifter: norske Fm. 108.40, svenske 453.50, fælles 172.50.

Aarsberetning dateret 29de Marts 1891.

Af norske Skibe ankom i 1890, 215 dr. 82 999 Tons, 1889, 272 dr. 98 074 T., 1888, 270 dr. 94 391 T., 1887, 287 dr. 93 681 T., 1886, 275 dr. 103 732 T., Gjennemsnit 264 dr. 94 379 Tons. Opseilede Bruttofragter 1890, Fm. 1 835 136, 1889, 2 636 383, 1888, 2 534 624, 1887, 2 857 742,

1886, 2 175 038, Gjennemsnit 2 207 785. Dampskibenes Andel i denne Fart var: 1890, 28 dr. 19 662 T., 1889, 23 dr. 16 289 T., 1888, 14 dr. 9 116 T., 1887, 6 dr. 2 778 T., 1886, 12 dr. 9 751 T.

Af svenske Skibe, hvoraf i Aarene 1886—90 ankom i Gjennemsnit 324 dr. 75 520 T., var Dampskibe: 1890 233 dr. 69 801 T., 1889, 186 dr. 47 929 T., 1888, 157 dr. 36 951 T., 1887, 167 dr. 40 045 T., 1886, 146 dr. 37 592 T.

Det fremgaar af disse Tal, at Aaret 1890 har været et daarligt Aar for den norske Skibsfart paa Finland, medens den svenske Skibsfart viser en betydelig Tilvæxt mod 1889. Den norske Skibsfart viser en Aftagen mod 1889 af 58 Skibe og ca 16 000 Tons, og i Fragt af ca. 800 000 Fm. Aaret er saaledes det sletteste i de sidste 5 Aar. De norske Dampskibes Antal er tiltaget med 5 dr. ca 3 000 Tons.

Af de ankomne norske Skibe kom til Helsingfors 33, Bjørneborg 37, Borgå 7, Brahestad 1, Ekenäs 2, Fredrikshamn 6, Gamla Karleby 3, Hangø 4, Kotka 33, Kristinestad 3, Lovisa 3, Raumo 1, Torneå 3, Uleåborg 14, Wasa 6, Viborg 39, Åbo 20.

I Aarets Løb solgtes det norske Skib Capella af Farsund til udenlandsk Rhederi, efterat være forlist i Helsingfors Havn. Norsk Brib Delphin blev truffet i synkende Tilstand udenfor Gamla Karleby, og norsk Skib Vestalinden abondonneret nær Ålandsskjærene.

Trælastfragterne i 1890 var pr. Ptb. Std. eller 165 eng. Kubikfod: Fra Helsingfors til tyske Østersøhavne 20—24 Rm., Do. Nordsøhavne 33—35 Rm., danske Øer og Jylland 22—25 Rm., Kjøbenhavn 20—25 Rm., Holland 17—22 fl., Belgien 37—45 frcs., Nordfrankrige 36—47 frcs., Bordeaux 47—55 frcs., London 25 sh.—27 sh. 6 d., Englands Østkyst 22 sh. 6 d.—32 sh., Leith 22—25 sh., Wisbeach 26 sh. 3 d.—27 sh. 6 d., Nordspanien 58—63 pes., Cadiz 62—70 pes., Sevilla 68—75 pes., Malaga, Almeria, Cartagena, Alicante, Valencia og Tarragona. Seil 70—75 pes., Damp 70—75 pes., Barcelona, Seil 75 pes., Damp 77—80 pes., Lissabon 50 frcs.

Fra Bjørneborg til Aberdeen, Damp 30 sh., Arbroath, Seil 27 sh. 6 d., Dundee, Damp 31 sh.—31 sh. 6 d., Firth of Forth, Seil 24—27 Sh., Grangemouth, Seil 23—26 sh., Granton, Seil 30 sh., Montrose, Seil 24 sh. 6 d.—28 sh., Damp 25 sh., South Alloa, Seil 22 sh., Tayport, Seil 25 sh., Wick, Damp 30 sh., Berwick on Tweed, Damp 26 sh. 3 d., Grimsby, Seil 26 sh.—29 sh. 6 d., Damp 30 sh., Great Yarmouth, Seil 30 sh., Hull, Seil 27 sh. 6 d.—30 sh., Damp 27 sh. 6 d.—30 sh., Kings Lynn, Damp 32 sh. 6 d.—35 sh., London, Seil 24 sh.—33 sh., Damp 23 sh. 6 d.—31 sh., Northfleet, Seil 35 sh., Rochester, Seil 32—35 sh., Suttonbridge, Damp 25 sh., Tyne, Seil 26 sh. 6 d.—32 sh. 6 d., Westhartlepool, Damp 28 sh., Wisbeach, Seil 37 sh., Poole, Seil 31 sh. 6 d., Damp 35 sh., Southampton, Seil 45 sh., Gloucester, Damp 37 sh. 6 d., Sharpness, Damp 37 sh. 6 d.—40 sh. 6 d., Torquay, Damp 30 sh., Dunkerque, Seil 38 frcs., Honfleur, Seil 37 frcs., Damp 44 frcs., Kiel, Seil 19 Rm., Lübeck Seil 19—22 Rm., Kjøbenhavn, Seil 18—22 Rm.

Fra Fredrikshamn til Bremen 40 Rm., Rochester 35 sh., London 35—40 sh., Kjøbenhavn 25 Rm., Dunkerque 38 frcs., Bordeaux 40 frcs., Cette 80 frcs.

Fra Kotka til Lübeck og Kiel 20—23 Rm., Kjøbenhavn 25 Rm., andre danske Havne 24—26 Rm., Amsterdam og Harlingen 18 fl., Rotterdam 20 fl., Antwerpen, Gent 40—42 frcs., Ostende 42—45 frcs., London 30 sh.—37 6 d., Hull og Westhartlepool 25 sh.—27 sh. 6 d., Leith 25 sh., Newcastle 25 sh.—27 sh. 6 d., Kings Lynn 27 sh. 6 d., Grimsby 25—30 sh., Rochester 32—36 sh., Grangemouth 25 sh.—26 sh. 6 d., Håvre og Calais 40 frcs.,

Dunkerque 38 frcs., St. Servant 45 frcs., St. Nazaire 48 frcs., La Rochelle 50 frcs., Bordeaux 57—63 frcs., Marseille 72—76 frcs., Cette 75 frcs.

Fra Wiborg til Grimsby 28 sh., Hull 37 sh. 6 d, Mistley 32 sh, Wisbeach 30 sh, Lowestoft 31 sh. 3 d, Stockton 37 sh. 6 d, West Hartlepool 30 sh., Leith 29 sh., London 35 sh., Grangemouth 26 sh., Bristol 49 sh., Caen 42 frcs., La Rochelle 48 frcs., St. Servan 47 frcs., St. Valery 52 frcs. Bordeaux 60 frcs., Rochefort 45 frcs., Algier 72 frcs., Port Natal 110 sh, Nakskov 23 Mk., 24 Mk., Svendborg 24 Mk, Faaborg 27 Mk, Kjøbenhavn 23 Mk.—29 Mk., Tarragona 72 pes., Malaga 73 pes., Purmerende 20 fl, Stavanger 20 Kr.

Paa norske Skibe afmønstredes ved Hovedstationen 19, og paamønstredes 15 Mand. I Maanedshyrer betales for Tømmermænd Kr. 54—59, Matroser Kr. 40—50, Letmatroser Kr. 23—26, Jungmænd Kr 14—21. Fra norske Skibe rømte 1 Mand.

Generalkonsulatets Kontor er fremdeles No. 2B Manegegatan, aabent 10—2.

Den for svenske og norske Arbeidere i Finland grundede Kasse for Syge- og Begravelseshjælp er i 1890 gaaet noget, om end lidet, fremad. Kassen, der ved Udgangen af 1889 havde en kontant Beholdning af Fm. 4 996.32 med 22 Deltagere, viste ved sidste Aars Slutning en Beholdning af Fm. 5 064.43 med 21 Deltagere, altsaa en Forøgelse i Kassen af Fm. 68.16. I Sygehjælp og tilfældige Understøttelser er af Kassens Midler udbetalt Fm. 528. I Aaret er intet Dødsfald forekommet blandt Kassens Medlemmer.

Det Svensk-Norske Gille i Helsingfors har ogsaa i 1890 med Held fortsat sin menneskekjærlige og patriotiske Virksomhed. Medlemmernes Antal vedbliver uagtet mange Dødsfald at holde sig paa samme Høide som i 1889 eller ca. 160. Som Understøttelse til 35 nødlidende svenske eller norske Undersaatter har det i 1890 kunnet udbetale Fm. 603.50.

Finlands Søfart og Omsætning med fremmede Lande. Da de officielle Opgaver ikke bliver tilgængelige før i Løbet af Sommeren indskrænker Redegjørelsen herfor sig til nedenstaaende Fakta, som dels er meddelt fra Vicekonsulerne, dels hentet fra privat Hold.

Bjørneborg (fra Vicekonsulen). Stedets Handelsrørelse blev i 1890 influeret af de daarlige Konjunkturer fra Hovedartikelen Trælast. Exporten heraf var vistnok i Kvantitet kun 5 % mindre end i 1889, men nedgik i Værdi med ca. 22 %, og Importen aftog i det Hele med ca. 15 %. Af saget Virke udførtes 7 641 000 eng. Kubikfod til Værdi Fm. 5 788 636. Handelen med de forenede Riger er dog ikke bleven paavirket af den almindelige Forstemthed, idet Vareudbyttet har været livligere end i 1889. Værdien af Exporten var Fm. 214 371 mod Fm. 198 313 i 1889. Smør er som altid Hovedartikelen og udgjør fulde 72 % af hele Exportværdien.

Værdien af Indførselen fra de forenede Riger var Fm. 811 761 eller ca. 9½ % mere end i 1889. Forøgelsen kommer især paa Maskiner med Fm. 100 146 og Fisk med Fm. 73 790, hvorimod Importen af Jern og Staal gik ned med Fm. 101 580. Der indførtes af Jern og Staal for Fm. 366 201, Maskiner Fm. 100 146, Fisk Fm. 88 279, Farver og Farvestoffe Fm. 30 381, Høfrø Fm. 25 493, Brandredskaber Fm. 17 351, Agerbrugs- og Meieriredskaber Fm. 12 936.

Til Norge og Sverige udførtes Birkeved 413 m. F., Bøger for 8 700 Fm. Heste og Kreaturer 95 Stk., Krebs 357 865, Værdi Fm. 3 579, Krebsekjød

Fm. 1 252, Kjød Fm. 11 470, Rug Fm. 8 424, Smør Fm. 154 634, Trækul Hekt. 28 847, Værdi Fm. 7 112.

Fra Norge og Sverige indførtes: Brandredskaber Fm. 17 351, Bøger Fm. 2 984, Farver og Farvestoffe Fm. 30 381, Fernisser Fm. 1 352, salt Fisk Fm. 82 089, tørret og røget Do. Fm. 956, Sardeller og Ansjos Fm. 2 792, Fosfor Fm. 2 442, Galanterivarer Fm. 3 960, Skind og Huder raa Fm. 10 356, Høfrø Fm. 25 493, Jern og Staal Fm. 332 949, Jernmalm Fm. 33 252, færdige Klæder Fm. 2 760, Kobber og Messing Fm. 12 426, Maskiner Fm. 100 146, Olier Fm. 2 273, Salpeter Fm. 6 737, Snedker- og Dreierarbeider Fm. 7 294, Strømpevarearbeider Fm. 8 377, Spirituosa Fm. 7 326, Tran Fm. 3 415, Bøddkerarbeider Fm. 9 220, Vine Fm. 7 959, vævede Varer Fm. 31 010, Agerbrugs- og Meieriredskaber Fm. 12 936.

Havnen besøgte i 1890 af 187 Dampskibe paa 79 244 Tons og 272 Seilskibe paa 63 024 T., Middeldrægtighed 312 T. mod 320 T. i 1889. For de ankomne norske Skibe var Middeldrægtigheden 371 T. mod 284 i 1889. Fragtmarkedet var i Aaret temmelig jævnt, Fragterne middels og Tilgang og Efterspørgsel for Fartøier omtrent modsvarende.

Fredrikshavn (Vicekonsulens Beretning). 1890 viste en betydelig Afslappelse baade i Træ- og Jerntreden. Af Trælast udbødes enorme Kvantiteter, hvorimod Kjøbelysten baade i England og paa Kontinentet var meget liden, hvorfor Priserne gik ned, ca. 25—30 % under de i 1889 accepterede. Uagtet der har været to nye Sage i Virksomhed i Wederlaks Sogn, var Udførselen mindre end i 1889, og var kun 20 370 Kbm. saget og 1 010 Kbm. hugget Virke, samt mindre Partier Korn, Huder og Tjære til samlet Værdi ca. Fm. 775 000. Importen var derimod større end i 1889 og bestod af Sukker, Kaffe, Salt, Korn og diverse russiske Artikler til et Beløb af Fm. 120 000.

Skibsfarten begyndte 16de April og varede til 25de November.

Kotka (Vicekonsulens Beretning). Havnen aabnedes af Isbryderen „Murtaja“ den 9de April og Skibsfarten begyndte 15de April. Der ankom 303 Skibe, hvoraf 30 norske Seil- og 3 Dampskibe, der afgik med Træladninger. Der udførtes 8 566 030 Kbf. saget og 30 917 Kbf. rundt Virke til samlet Værdi Fm. 6 517 797, 3 725 248 Kg. Træmasse, mest til Rusland til Værdi Fm. 745 050, 96 900 Kg. Smør, 119 605 Kg. Jern- og Staalvarer, 17 697 Kg. Glasvarer, 55 638 Kg. Fisk. Totalexportens Værdi var Fm. 7 523 037. Importen, der især kom fra Rusland, bestod af Korn, Gryn, Tobak, Petroleum, Vævneder m. m., til samlet Værdi Fm. 978 956.

Skibsfarten sluttede 18de November.

Hango (Vicekonsulens Beretning). Importen udgjorde: Bomuld 1 703 002 Kg., Spirituosa 19 368 Kg. og 5 048 Flasker, Fisk, fersk, tør og røget 9 725 Kg., Do. saltet 8 279 Kg., Garn 84 450 Kg., Skind og Huder 275 720 Kg., Jern og Staal 1 196 878 Kg., Jern og Staalarbeider 146 359 Kg., Kaffe 656 618 Kg., Maskiner og Modeller 737 890 Kg., Petroleum og andre Olier 137 576 Kg., Kogsalt 1 860 Hekt., Sukker 1 559 978 Kg., Korn 156 320, Mel og Gryn 207 500, Jern 144 669, Tobak 1 866, Vine 43 509 Kg. og 3 044 Flasker, Vævneder 26 956 Kg.

Exporten var især Fisk, Flæsk og Kjød, Garn, Glasarbeider, Skind og Huder, Jern og Staalvarer, Papir, 1 729 666 Kg., Smør 4 018 827 Kg., Korn, Tjære, Trævarer 24 356 Kbm., Træmasse, Ved, Vævneder. Havnen besøgte af 494 Skibe. Dampskibet Express udførte i Vintersæsonen 1889—90 26 Ture. Den i min sidste Rapport omtalte Isbryder „Murtaja“ der blev bestilt af den finske Stat ved Bergsunds Værksted, leveredes til fastsat Tid i Slut-

ningen af Marts 1890 og afgik strax til sin blivende Station Hangø. Men da der paa Grund saavel af den allerede fremskredne Aarstid som de om Vinteren raadende gunstige Isforhold intet videre Behov var for Isbryder der, fik Skibet i Opgave at forcere de Isbaand, som endnu spærrede Adgangen til Helsingfors, Åbo og Kotka, samt andre ved den finske Bugt liggende Havne, hvor dens Hjælp kunde ansees nødvendig. Ligeledes har Dampskibet i Løbet af Senhøsten havt fuld Sysselsættelse ved at holde Rende aaben i Isen til Helsingfors Havn, hvorved ogsaa Søtrafiken dersteds har kunnet fortsættes til Aarets sidste Dag.

Af stor Betydning, ikke blot for Hangø, men for hele Landet, vil sikkert den paa Initiativ af Hr. M. von Haartman hersteds anlagte Indretning til Frysning af Kjød blive, især beregnet paa Export til England. Den er allerede nu fuldfærdig, men vil neppe begynde sin egentlige Virksomhed før i Løbet af næste Aar.

Helsingfors. Havnen besøgte af 7 047 Skibe paa 440 266 Tons, hvoraf fra Rusland 550, Sverige 156, England 127, Tydskland 85, Danmark 24, Spanien 22, Belgien 7, Frankrige 6, Holland 3, Norge 2, Ostindien 2, Brasilien 1, Italien 1, Nordamerika 1.

Af de fremmede var russiske 154, svenske 46, norske 33, engelske 33, tyske 42, danske 31, hollandske 8, franske 1. Det første Skib ankom 31 Marts og det sidste afgik 31 December.

Fra Norge indførtes følgende Varer: Fisk, Sild saltet, norsk Kg. 192 486, Værdi. Fm. 67 370, Jernspiger af 5 cmt.s Længde og derover 57 160 Kg., Værdi Fm. 17 148, Sølvarbeider 1.64 Kg., Fm. 426.

Kristinestad. (Vicekonsulens Beretning). Hertil indførtes Bomuld. Spirituosa, Fisk, fersk og tørret, Kg. 39 238, do. saltet Kg. 104 746, Garn, Skind og Huder, Jernvarer, Kaffe, Maskiner, Petroleum og andre Olier, Salt, Sukker, Mel, Gryn, Tobak, Vin, Vævneder, 1 Dampskib. Udførselen bestod af Fisk, fersk og saltet, Kjød, Smør, Korn, Mel, Tjære, Trævarer Kbm. 20 782, Ved. Der ankom 116 Skibe dr. 33 723 Tons, hvoraf 3 norske.

Lovisa. (Vicekonsulens Indberetning). Ingen Export fandt Sted til Norge og Sverige. Fra Norge indførtes saltet Sild Kg. 5 578.

Ny Karleby. (Vicekonsulens Indberetning). Hertil indkom 10 fremmede Skibe, der afgik med Havre, Tjære, Papirved og Props.

Torneå. (Visekonsulens Beretning). Der indførtes hertil Sukker, Kaffe, Rugmel, Hvedemel, Malt, Tobak og Kogsalt. Exporten var Rensdyrhuder 21 219 Kg., Rensdyrkjød 4 800 Kg., Fisk, fersk 4 299 Kg., do. saltet 26 826 Kg.

Uleåborg. (Vicekonsulens Beretning). Søfarten aabnedes 9 Mai. Der ankom 194 Skibe, hvoraf 14 norske Seilskibe. Af de sidstnævnte kom 12 i Ballast og 2 med Egebark fra Carlshamn, og afgik, 11 med Trævarer og 1 med Tjære, til England samt 1 til Danmark og 1 til Tyskland med Tjære. Indførselen bestod af Bomuld, Spirituosa, saltet Fisk, 29 101 Kg. Garn, Egebark, Skind og Huder, Jern- og Staalvarer, Kalk, Kaffe, Maskiner, Olier, Salt, Sukker, Korn, Rujern, Tobak, Vin og Vævneder. Udførselen var Trævarer, sagede 68 815 Kbm., Bjelker 280 Kbm. Plankeender 1 919 Kfvn., Papirved 3 202 Kbfvn., Tjære 65 509 Tdr. Beg, Grankvade, Træsyre, Skind og Huder, beredte, 10 282 Kg., beredte, til Rusland, 398 726 Kg., Lax, saltet, til Rusland 17 071 Kg., til Sverige 10 175 Kg., Sik, saltet, til Rusland 500 Kg., Smør, Rensdyrkjød, Lim, syltede Bær, Sadelmagerarbeider, Konserver, Tyttebær, Fiskerogn, Asphaltfltt.

Indførselen af Egebark fra Sverige sker alene af et Firma her, som driver en stor Læderfabrikation.

Wasa. (Vicekonsulens Beretning). Der fandt ingen Samfærdsele Sted med Sverige over Qvarken, medens den var isbelagt, hvorimod Søfarten aabnedes den 20 April. Samfærdsele med Sverige foregik ogsaa iaar med regelmæssige Dampskibe. Intet norsk Dampskib besøgte Stedet, og af Seilskibe kun faa. Af andre Skibe ankom 321 finske, 35 danske, 11 tyske, 1 italiensk, 1 amerikansk og 1 engelsk. Ialt ankom 441, hvoraf 223 Dampskibe. Nogen Konkurrentse med de forenede Rigers Skibe i Fragtfarten er ikke at omnævne.

Importen fra Sverige og Norge bestod især af Spiger, Staal, Hesteskøsm, Smedearbeide, Plader, Kridt, Rødfarve, ildfast Sten, tomme Dritler, Meieri- og Jordbrugsredskaber, Brød, Bøger, Metalvarer, Huder og fra Norge Sei og Sild.

Til Sverige foregik hele Sommeren en livlig Export. Der udførtes Kjød og Flesk, Smør, Fisk, fersk og saltet, Skind og Huder, Rug og Havre, Mel og Gryn, Foderklid, Rørduske, Drev, Tagvirke, Tjære og Beg, Æg, Frugt, Kreaturer. Exporten af sidstnævnte Artikel faar stedse større Betydning. Ansættes Hornkreaturenes Værdi til ca. 100 Fm, Hestenes til 200 og Svin og Faar til 30 Fm, bliver den samlede Værdi af denne Export ca. $\frac{1}{2}$ Million Fm, og en yderligere Forøgelse er at forudse med den hurtige Udvikling, hvortil Landets Kvægdrift i de senere Aar har vist sig at være istand. Stedets fornemste Export til Udlandet var Havre, hvoraf i 1890 udførtes 11 190 569 Kg, ca. 132 000 Tdr. samt Tjære 32 312 Hekt., ca. 19 400 Tdr. og Beg 2 426 Tdr.

Denne Egn har kunnet glæde sig ved en god Høst undtagen af Poteter, der viser Tegn til Bedærvelse.

Jernbanen til Wasaklot Havn er nu under Bygning, men vil ikke fuldendes før om et Par Aar.

Emigrationen har været temmelig stor, og var i 1890 til Amerika 4 865 Personer, hvoraf 608 har efterladt Hustru og 1 158 Børn, hvilket har foranlediget adskillig Fattigunderstøttelse.

Viborg. (Vicekonsulens Beretning). Søfarten begyndte den 14 April og varede til 23 November. Der ankom 39 norske Skibe, hvoraf fra Norge 9. Indseilet Bruttofragt for norske Skibe var Fm. 272 250. Af norske Skibe ankom i Aarene 1882—90: Seilskibe: 1882 91 dr. 31 081 T, 1883 75 dr. 25 367 T., 1884 63 dr. 20 102 T., 1885 57 dr. 17 220 T., 1886 50 dr. 18 541 T., 1887 72 dr. 22 887 T., 1888 49 dr. 14 898 T., 1889 47 dr. 12 796 T., 1890 34 dr. 10 286 T. Dampskibe: 1882 3 dr. 1 531 T., 1883 2 dr. 496 T., 1884 5 dr. 3 580 T., 1885 2 dr. 2 340 T., 1886 1 dr. 583 T., 1887 0, 1888 1 dr. 868 T., 1889 4 dr. 2 114 T., 1890 5 dr. 2 214 T. Heraf sees, hvorledes Antallet og Drægtigheden aarlig gaar ned.

Tonsdrægtigheden af andre Nationers hertil ankomne Skibe var i 1890: Finske 101 185 Tons, russiske 3 963, svenske 5 176, engelske 29 601 (hvoraf Dampskibe 28 074), tyske 9 990 (Dampsk. 7 228), hollandske 3 494, danske 5 232, franske 1 709, italienske 1 772, østerrikske 1 006. Ialt, iberegnet norske, 462 Dampskibe paa 92 135 Tons og 723 Seilskibe paa 83 493 T.

Ved Transport af Trævarer anvendtes 88 Damp- og 145 Seilskibe, hvoraf 1 norsk Damp- og 31 Seilskibe.

Indførselen til Wiborg fra Udlandet bestod af Sukker, Sirup, Kaffe, Cichori, The, Frugter, Kryderier, Konfekt, Korn, Mel, Malt, Hvodeklid, Gryn, Rodfrugter, Grønsager, Kjød, Æg, Fisk, tørret, Kg 47 042, saltet Sild Kg. 1 398 959, Delikatesser, Smør, Talg, Lys, Sæbe, Tobak, Frø, Gjødningstoffer, Kraftfoder, Vævede Varer. Baand, færdige Klæder, Garn, Galanteri- og

korte Varer, Gummiarbeider, Papir, Glasvarer, Jern- og Staalvarer, Maskiner, Metalarbeider, Stenkul, Farver, Olier, Fernisser Petroleum, ildfast Sten, Cement, Kridt, Alabast, Svovl, Korkebark, Huder, Humle, Harpax, Patroner, Snedkerarbeider, Tjære, Hamp, Soda, Glaubersalt, Bordsalt, Vin, Spirituosa, Øl, Apothekervarer, Bøger, Syrer. Samlet Vægt Kg. 49 474 627, Værdi Fm. 17 922 298.

Udførselens Værdi var Fm. 9 190 498. Af Trælast udførtes Std. 37 402, hvoraf til England 11 253, Frankrige 8 003, Danmark 5 333, Tydsland 4 121, Holland 2 928, Belgien 2 558, Spanien 1 938, Afrika 1 220. Af færdige Trævarer ligger i Trångsund færdige til Udslibning ca. 20 000 Std.

Tammerfors. (Vicekonsulens Beretning). Uagtet den i 1890 indtraadte daarligere Trælastkanjunktur og Bankernes deraf følgende mere reserverede Holdning med Hensyn til Udlaan og Diskontering, var dog alle Fabriker som Følge af livlig Efterspørgsel baade inden- og udenlands, i fuld Gang hele Aaret, og Omsætningen i alle Varer var jevn.

Ved Bomuldsspinderiet (Finlayson & Co.) er opført nye Bygninger og Maskinhus, Asphalttagfiltfabriken er ombygget, og derhos er 7 nye Fabriker anlagt i Distriktet, nemlig 1 Dampsag og Høvleri, 2 Dampsage, hvoraf en for Sugning af saakaldte squares af Birk til Traadsneller, 1 Trikotfabrik (N. Bauer) ved Pynnike, 1 Papfabrik, 1 Sagbladfabrik (finske Sågbladsfabriks Aktiebolag), samt et Uldspinderi, (H. Liljeroos) ved Fossens Udløb i Pyhäjärvi, forenet med Farveri. Derhos forberedes større Indredninger paa det herværende Papiersbrug (J. C. Frenckel & Søn), Klædes- og Fyrstikfabriken, hvilken sidste hidtil ubetydelige Indretning fra Nytaar af ledes af en ung svensk Fagmand og vil blive betydelig udvidet. Alt dette maa ansees som glædelige Tegn paa Foretagsomhed.

Aarets Høst kunde i det Hele kaldes middels, men for Rodfrugter, især Poteter, daarlig. Poteterne naaede den her uhorste høie Pris 12 Fm. pr. Td. Havre betingede i December ca. Fm. 1, Rug ca. Fm. 1.40 pr. 20 $\mathcal{L}$. Exporten af Skovfugl begrænsede sig næsten udelukkende til Sverige, men var meget livlig. Priserne var for Tiur, Parret Fm. 6, Aarfugl 3, Hjerpe 1.50. Ogsaa Harer efterspurgtes fra Sverige og didførtes i Partier paa 50—100 Stk. til en Pris af 60—70 Penni pr. Stk. Af Dyreskind anslaaes Exporten til ca. 800 Stkr. Ræveskind á Fm. 16—17, ca. 100 000 Ekornskind á 50—60 Penni, den høieste nogensinde betalte Pris, ca. 10 000 Hareskind á 20—25 p, ca. 100 Maarskind á Fm. 10, ca. 100 Odderskind á Fm. 15, der alt tilligemed nogle Partier Faareskind førtes til Rusland. Kalveskind i mindre Partier fandt villige Kjøbere baade i Sverige og Rusland. Smørexporten var ogsaa iaar ret betydelig, og ansloges det til England herfra afsendte Meierismør til ca. 60 000 Kg. á Fm. 2.25—2.35. Saakaldt Bondesmør opkjøbtes som før mest for Sverige og Norge, hvortil udførtes ca. 1 600 L $\mathcal{L}$ til Fm. 12 á 15 pr. 20 $\mathcal{L}$.

Tammerfors har ca. 20 000 Indbyggere.

Åbo (fra Vicekonsulen). Reaktionen paa Træmarkedet formindskede Exporten; ogsaa af Korn er Høsten og Exporten mindre end i 1889, paa Grund af en regnfuld Sommer; det antages derfor, at Udsæden bliver liden og Kvaliteten daarlig i 1891. Vaarsæden led mindre og Exporten heraf tør blive noget større end i 1890. Poteteshøsten slog ganske feil og det Indhøstede raadnede snart.

Blandt Importartikler tør Hvaltran komme til at indtage større Plads end hidtil, da den i flere Fabriker for en stor Del kan erstatte Bomolie. Dog har endel af det hidkomne havt en saa modbydelig Lugt, at den ikke kan anvendes, men ogsaa næsten lugtfri Vare er modtaget.

Udførselen var af saget Virke 29 101 Std., Havre 13 177 037 Kg., Rug og Byg 1 138 090 Kg.

Den fornemste Indførsel fra de forenede Riger bestod af Alun, Bly og Tinvarer, Cement, Fisk, saltet Kg. 680 267, tørret 78 115, Farver, Huder, Jernmalm, Jern og Staal, Jernvarer, Kridt, Ler, Lerrør, Maskiner, Olier, Kvarts, Slibe- og Trappestene, Træ, Tegl.

Der ankom 1 272 Skibe dr. 389 106 Tons, hvoraf 844 finske, 52 russiske, 62 svenske, 40 norske, 144 danske, 58 tyske, 62 engelske, 4 hollandske, 2 franske, 2 østerrigske, 2 spanske.

Nedenstaaende Opgave viser Art og Mængde af de i Finlands Handelsomsætning med Udlandet i 1890 indgaaende Artikler:

Export: Fisk, levende, fersk, tør og røget Kg. 2 830 691, saltet 3 913 328, Kjød og Flæsk 1 126 931, Garn 384 815, Glas- og Krystalarbejder 3 513 298, Skind og Huder 631 441, Jern og Staal 14 304 503, Jern- og Staalarbejder 428 455, Heste og Kreaturer 44 652 Stk., Papir Kg. 10 863 617, Smør 7 685 101, Kornvarer 35 543 417, Tjære Hekt. 187 655, Trævarer Kbm. 1 402 668, Træmasse og Pap Kg. 23 139 782, Ved met. Favn 160 427, Vævninger Kg. 967 011.

Import: Bomuld Kg. 4 183 667, Spirituosa 524 852 og 114 215 Flasker, Fisk, fersk, tør og røget Kg. 705 698, saltet 3 775 542, Garn 893 478, Skind og Huder 3 334 604, Jern og Staal 17 892 020, Jern- og Staalarbejder Værdi Fm. 6 546 236, Kaffe Kg. 5 107 744, Maskiner Fm. 4 201 061, Olier Kg. 11 408 266, Salt Hkt. 801 423, Sukker Kg. 12 280 366, Kornvarer 95 302 387, Rujern 9 265 732, Tobak 3 190 274, Vine Kg. 1 477 574 og 93 532 Flasker, Vævninger Kg. 1 711 444.

Af de nævnte 20 Udførselsartikler vise 10 en Forøgelse mod 1889 og 10 en Formindskelse. Den største Forøgelse falder paa Træmasse og Pap, ca. 5 800 000 Kg., Jern og Staal, Fisk, levende, tørret og røget ca. 600 000 Kg., Glas og saltet Fisk ca. 300 000 Kg. Formindskelsen falder især paa umalet Korn, ca. 9 Mill. Kg., Papir ca. 1 600 000 Kg., Jern- og Staalarbejder ca. 1 Mill. Kg., Smør ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kg. og Trævarer ca. 100 000 Kbm.

I Indførselen viser sig en Forøgelse for de fleste Artikler, især Rujern, saltet Fisk, ca. 1 Mill. Kg., Huder, Sukker, Vævninger, Petroleum, Jern og Staalarbejder og Maskiner. En stor Nedgang viser sig derimod i Mel og Gryn, ca. $15\frac{1}{2}$ Mill. Kg. og umalet Korn, ca. 5 Mill. Kg.

Med det, som nævnt, endnu ufuldstændige Materiale, kan jeg ikke her give nogen udførligere Redegjørelse over Distriktets Handelsforhold i sin Helhed i 1890, eller de forenede Rigers Andel deri, og maa saaledes indskrænke mig til nogle Artikler af særskilt Interesse, hvorom jeg velvillig har private Oplysninger.

Træhandelen. Sjelden har Træmarkedet undergaaet en værre Krise end i 1890. Efterat Trævarer i 1890 var steget til en Pris som overtræffer de glimrende Aar i 1870, søgte Exportørerne ved Salgssæsonens Begyndelse i December 1890 ikke alene at holde de høje Priser oppe, men ogsaa i visse Tilfælde yderligere at øge sine Fordringer. Dette viste sig dog snart mindre velberegnet, da Salg saa godt som standsede, og meget faa kom i Stand til de forlangte høje Priser. Da det senere, eftersom Vinteren skred frem, viste sig at Lagrene ikke blot i England og paa Kontinentet, men ogsaa i selve Produktionslandene var usædvanlig store, drog Kjøberne sig yderligere

tilbage, og en Synken i Prisen begyndte, der siden vedblev under hele Aaret, indtil den ved dets Slutning gik ned saa lavt, at visse Trævarer noteredes lavere end i de ugunstige Konjunkturer i 1879. Paa Grund af at Priserne holdt sig høie i Begyndelsen af Vinteren 1889—90, og opmuntret af de gode Konjunkturer i 1889 lod Skoveierne sig bevæge til ifjor Vinter at drive Afvirkningen i større Skala end sædvanligt; nye Sage anlagdes, og man forberedte sig almindelig paa en stor og lønnende Export, da Prisfaldet indtraadte og gjorde en sørgelig Streg i Beregningerne. Uegtet de større Afvirkninger om Vinteren afskibedes dog i 1890 mindre end i 1889, nemlig kun 1 283 292 Kbm. mod 1 398 369 i 1889. Grunden hertil er let at finde. De Priser, der kunde faaes Sommeren og Høsten, var saa lave, at de i Regelen gav Sageierne ikke lidet Tab, og dette saameget mere, som Spekulationen og Iveren efter at faa Stok om Vinteren 1880—90 betydeligt havde opdrejet Prisen hjemme. Man haabede ogsaa at Aarets tabbringende Konjunktur vilde vise sig af forbigaaende Art, hvorfor de, som ikke var absolut nødt til at sælge, alene afhændede mindst mulige Kvantiteter, hvorefter Følgen naturligvis blev, at der iaar i Finland overvintrer større Lagere end sædvanligt, baade af tilvirket Vare og Beholdning oplagt for Vintersagning. Forskjellen i Exportværdien af de Trævarer der er afskibet i 1889 og i 1890 er temmelig stor, naar Hensyn tages baade til Kvantitet og Pris; sidstnævnte kan beregnes til ca. $1\frac{1}{2}$ £ pr. Std., i enkelte Fald endnu mere. Saaledes betales for Planchetter, der i 1889 kunde sælges til 130 francs og derover, i sidste Halvdel af 1890 en mindre Pris end i Mandsminde eller 70 francs f. o. b., til og med derunder. Lignende var Forholdet med „Scantlings“. Prisforskjellen for de grovere Dimensioner var dog mindre, hvorfor ca. $1\frac{1}{2}$ £ pr. Std. overhovedet kan betegnes som Middelminskningen.

I 1889 skibedes fra Finland som før nævnt 1 398 369 Kbm. eller 299 300 Std. til en Værdi af 140 Fm. pr. Std. og en Salgspris af ca. 42 Mill Fm., medens derimod Skibningen i 1890 kun var 1 283 292 Kbm. eller 275 000 Std. til Værdi 110 Fm. pr. Std. og en Salgspris af ca. 30 Mill. Fm., eller saaledes en Formindskelse i Exportværdi i 1890 af næsten 12 Mill. Fm. Grunden til den lave Pris 110 Fm. pr. Std. turde ogsaa tildels være at søge i den Omstændighed, at en stadig Nedgang finder Sted i det herfra skibede Virkes Dimensioner, idet de fleste Stokke, som nu sages, kun er 9 Tom og derunder, medens endnu for 15 Aar siden kun undtagelsesvis nogen Stok sagedes under 9 Tom. I de sidste Aar er anlagt adskillige mindre Sage, udelukkende for Sagning af 6—9 Toms Stok, og Følgen er ogsaa blevet, at en betydelig Del af det Virke, der nu sages i Finland, kun maaler 6 Tommer og derunder. Udsigterne til en Forbedring i Markedet er for Tiden ikke store; den snefulde Vinter og de betydelige Fallitter paa Londons Træmarked bidrage til at gjøre Situationen nedstemt og temmelig mørk for den nærmeste Fremtid. Et lyst Punkt er dog den Overenskomst, der blev truffet paa Sageiermødet hersteds i December Maaned om i Vinter betydeligt at indskrænke Afvirkningen af Sagstokke. Holdes denne Aftale, og lykkes det ogsaa at vinde de svenske Sageieres Tilslutning, til en lignende Forholdregel, kan man forudse en Forbedring i Konjunkturerne, men som dog antagelig ikke vil vise sine Virkninger før 1891—92.

Smørmarkedet. Kun faa Forandringer indtraadte i Aaret paa det finske Smørmarked. Produktionen er fremdeles i rask Fremadskriden, og kun under Høstmaanederne mærkedes en usædvanlig Formindskelse mod det foregaaende Aars, men dette beroede antagelig paa de raadende særdeles ugunstige Veirforhold. Kvaliteten gjør ogsaa bemærkelige Fremskridt, hvorfor det finske

Smør nu begynder at kunne udholde Konkurrencen med andre Landes i Finhed og Holdbarhed. Dette har gjort det muligt for de finske Meieriere at opgive det hidtilværende Konsignationssystem og faa sit Smør solgt til faste Priser, grundet paa gjældende Notering for de forskjellige Klasser. Men dette gjælder naturligvis kun med Hensyn til de finere Kvaliteter; for de mindre gode og i Holdbarhed mindre paalidelige Sorter tør den fremmede Kjøber ikke slutte Kontrakt, men de tages fremdeles kun i Kommission. Den herved opstaaede Konkurrence mellem Meierierne har dog i mange Henseender vist sig velgjørende, idet Antallet af de fine Mærker betydelig er tiltaget, hvorfor Aarets Nettoresultat turde stille sig adskilligt bedre end det foregaaende Aars. Middelpriisen har vistnok i England 1890 været ca. 5 sh. lavere end i 1889, men desuagtet vil maaske, da Exporten herfra søværts har kunnet fortsættes hele Vinteren, Middelpriisen for det finske Smør vise sig højere end det forrige Aar. Noteringerne var for prima Vare 108 penni pr. f. $\mathcal{H}$ netto finsk Havn, og for sekunda 102 penni. For det til Rusland udførte Smør har Prisen holdt sig lige med Fjoraarets, eller 13—20 Rubel pr. Pud., men da Kursen var højere, stillede ogsaa Nettoresultatet sig fordelagtigere. Bondesmøret synes i Kvantitet at være i Aftagende, idet Prisen i Aaret har staaet noget højere end i 1889. Der er opstaaet flere nye By-meierier, og flere mindre Gaarde, som før producerede Bondesmør, finde nu sin Regning ved did at sælge sin Melk. Til Ordning af Smørexporten paa en praktisk og tidsmæssig Maade gjøres stedse meget fra Statens Side, dels ved Lettelser paa Statens Jernbaner, dels ogsaa ved Indretning med Statsbidrag af en Fryseindretning i Hangø og afkjølede Rum paa nogle af de for direkte Fart paa England bestemte finske Dampskibe, hvis Antal i dette Aar skal yderligere forøges.

Sildemarkedet. Der tør kun være lidet at anføre om Sildemarkedet i 1890. Da Priserne paa alle Slags Sild holdt sig moderate, er Omsætningen gaaet sin jevne Gang og har i det Hele stillet sig omtrent lige med den i 1889. De Ladninger Vaarsild, som ankom til Finland „per aventura“ eller indkjøbtes did fra andre Havne i Østersøen, betingede, som sædvanligt for saadanne Ladninger, kun temmelig lave Priser. Den norske Vaarsild var iaar af særdeles god Kvalitet og følgerig adskillig eftersøgt. Derimod kom for svensk Regning en større Ladning behuslensk Sild, udelukkende Tomsild, som var af en yderst daarlig Kvalitet og derhos saa skjødesløst nedsaltet, at en stor Del af Partiet maatte under Sommerens Løb helt omsaltes. Denne Vare var ogsaa meget vanskelig at sælge, skjøndt den udbødes til temmelig lav Pris, hvorfor en stor Del deraf fremdeles gjenligger usolgt hersteds. Skal den svenske Tomsild, som sædvanlig er af temmelig underlegen Beskaffenhed, i Finland kunne afsættes, maa den ialfald være vel behandlet og ordentlig pakket.

Det kan ikke ofte nok fremholdes, hvor vigtigt det er at i Sildehandelen kun stærke og vel arbejdede Tønder anvendes. Paa de norske Tønder har vistnok endnu adskilligt været at bemærke, men dog staa de i de fleste Tilfælde langt over de hid ankomne svenske Tønder. Bedst var det vistnok, om alle Tønder kunde forarbejdes efter skotsk Methode. Prisen for saadanne stiller sig vistnok noget dyrere, men sikkert vilde man her overalt gjerne betale en modsvarende højere Pris for Sild indsaltet i saadanne Tønder.

Paa Grund af det daarlige Resultat af Fedsildfangsten i Norge Høsten 1889 og den deraf følgende opdrevene Pris paa denne Vare, nødsagedes man her til at importere et større Parti skotsk Sild. Prisen var moderat, og Varen har havt god Søgning. Ubehageligt nok synes det, som om den skotske Fedsild begynder stedse mere at fortrænge den norske fra herværende Marked,

men dette kan neppe vække Forundring, naar man betænker, at saavel Tønder som Saltningsmaaden og Pakning er langt bedre i Skotland en i Norge. De skotske Tønder indeholde derhos 15 til 20 Kilogram mere Sild end de norske, og dette spiller jo en ganske stor Rolle for Detailhandlerne, som skal udstykke Varen. Kvaliteten af den skotske Sild er ingenlunde bedre end den norske, snarere modsat, men de ovenfor angivne Forhold gjør, at den skotske Vare begynder at foretrækkes for den norske. Udsigterne for Sildemarkedet hersteds i dette Aar synes ganske lovende, da Lagrene af gammel Sild ikke er synderlig store.

Jordbrugs- og Meieriredskaber. Efter Indførelse af høiere Told ogsaa paa de for Landbruget bestemte Maskiner og Redskaber er Importen deraf gaaet betydelig ned, saa at de til Finland i 1890 indførte Landbrugsmaskiner kun repræsentere et Beløb af Fm. 177 000, og Maskiner og Apparater for Meierihaandteringen Fm. 106 000; heraf turde dog største Delen være indført fra Sverige; samtidig indførtes Damp- og andre Maskiner til Værdi 2½ Million Fm. De finske Værksteder har i de foregaaende Aar stedse mere begyndt at tilvirke Jordbrugsmaskiner som Specialitet, hvorved det udenlandske Fabrikat er bleven udestængt. Om nu ogsaa de finske Tilvirkninger i mange Henseender lade adskilligt tilbage at ønske, er det dog at formode, at de lidt efter lidt vil forbedres og fremtidig stedse mere fortrænge Importen af fremmede Redskaber og Maskiner. Endnu for nogle Aar siden førtes her paa Markedet næsten udelukkende svenske Stiftræskeværk og Hestevandringer, fordetmeste ogsaa svenske Slaatemaskiner, Hesteriver, Plouge etc., men disse tilvirkes nu af finske Værksteder. Gode Høster, Udvikling af Landets Kommunikationer og forøvrigt gunstige Forretningsforhold har desuden paa Jordbrugets Omraade givet Opsving især til Meierihaandteringen, saa at f. Ex. alene fra et eneste svensk Firma er leveret De Laval's Separatorer til 143 Meierier. Savolaks, som hidtil har været det store Produktionssted for det i Norden Europa velkendte finske Bondesmør, begynder efterhaanden mere at indføre en rationel Meieriskjøtsel, saaat i denne Landsdel, hvor Meierivæsenet hidtil har været saa godt som ubekendt, en Mængde Meierianlæg er opkommet, dels etableret af dannede Jordbrugere, men ogsaa af Almuesfolk. Ved Savolaksbanens Aabning tør her forudsees samme Reaktion som er foregaaet i Østerbotten paa Meierivæsenets Omraade. De i Aaret i England gjældende høiere Smørpriser har formodentlig ogsaa været en Spore til Anlæg af nye Meierier. I Landets østlige Del, fra hvis ældre Meierier Smørporten næsten udelukkende er gaaet til Rusland, har ogsaa flere nye Meierianlæg været at notere, dette formentlig for en stor Del foranlediget af Rubelkursens successive Stigning. De andre for Smørproduktionen nødvendige Maskiner og Apparater er placeret fra Sverige til de forskjellige Landsdele i omtrent samme Mængde som de foregaaende Aar, dog især til Østerbotten og Savolaks. Skjønt der i Finland ved flere Jernværker tilvirkes Plouge, synes det svenske Fabrikat dog ikke helt og holdent at kunne undværes, saaat, skjønt Omsætningen er gaaet nedad, har dog Salget været forholdsvis tilfredsstillende. De Palmcrantzke Slaatemaskiner har Aar for Aar vundet større Indgang hos Landets Jordbrugere. Saaledes er t. Ex. alene af ovennævnte svenske Firma i det forgangne Aar solgt ikke mindre end 330 Stk. Slaatte- og Høstemaskiner, hvoraf Størstedelen har fundet Kjøbere i Østerbotten. I Forening med Slaatemaskiner er et ikke ubetydeligt Antal Hesteriver af svensk Tilvirkning placeret, og det er at formode, at begge disse Slags Redskaber fremtidig vil finde endnu større Efterspørgsel.

De naturlige Enge giver efterhaanden Plads for den kunstige Engkultur,

og Slaatemaskiner og Hesteriver bliver saaledes stedse mere uundværlige for Jordbrugeren. Skjøndt de svenske Træskeværk eftergjøres i Finland finde de endnu Efterspørgsel, og er nogle svenske Modeller meget eftersøgt og uundværlige for dem som engang har vænnet sig dertil. Nu som før er det kun undtagelsesvis at større Damptræskeværker kan sælges, af den naturlige Grund, at de finske Jordbrug almindelig er mindre, og det kuperede Terræn idethele ikke egner sig til Benyttelse deraf. De østerbottenske Sletter burde dog i Fremtiden blive det rette Sted for deres Anvendelse. Hestevandringer, der har en høi Told i Forhold til sin billige Pris, erstattes nu hovedsagelig af finske Tilvirkninger. Hakkelsemaskiner af svensk Fabrikat finde ikke saa god Efterspørgsel som før, især vel fordi Kvæget nu fodres mere med Hø og Kraftfoder.

At den finske Regjering har ydet Mølleanlæg visse Lettelser i Form af Toldfrihed for indførte Maskiner og rentefri Anlægslaan, kan spores af den større Efterspørgsel ifjor efter Møllemaskiner. Dog er Maskiner og Tilbehør til de fleste større Anlæg forskrevet fra Tydskland, men ikke fra Sverige, da desværre intet svensk Værksted som Specialitet tilvirker Møllemaskiner af allernyeste Konstruktion, som f. Ex. Valsekværne.

Siden Damp indførtes som Drivkraft, har de svenske Sagbrugsmaskiner været eftersøgt i Finland. Den nu mere og mere forbedrede Konstruktion, især af Rammer og Kantværk har muliggjort Salg af et ikke lidet Antal saadanne. At Omsætningen har været mindre end f. Ex. i 1889 kommer alene af, at Trækonjunkturerne over hele Norden i de sidste Aar har været høist ugunstige. Dog kan man formode, at naar i den nærmeste Fremtid endel Sagbrug paa Grund af aftagende Tilgang paa Skov faar en ny og heldigere Dislokation, flere ældre Værk vil blive sløfet og erstattet ved nye, og at saaledes fremtidig bedre Udsigter vil findes til Placering af svenske Sagbrugsmaskiner i Finland. Ved flere finske Sagbrug har man begyndt at forædle Varen og det er lykkedes at sælge flere Træforædlingsmaskiner fra Sverige. De svenske Tilvirkninger i denne Branche, der allerede har vundet et vist Renomé, turde blive endnu mere eftersøgt, da det fra flere Hold forlyder om nye og større Anlæg i denne Retning. I Forbindelse hermed turde det burde nævnes, at flere Forespørgsler er gjort om Maskiner til Fyrstiktilvirkning. De finske Aspeskove, der er udnyttet ved Export af Raavare, vil trolig snart blive forædlet i eget Land, ialfald til Fyrstikemner (Splint), hvorefter der har været stor Efterspørgsel, især i Frankrige. Herved kan muligens fremtidig opstaa en fordelagtig Afsætning for de svenske Verksteder, som tilvirke saadanne Maskiner.

Saa vel i Byerne som paa Landet udvikles Ildslukningsvæsenet med forbausende Hurtighed. Den utallige Mængde frivillige Brandkorpser, der overalt er opstaaet, anskaffe sig dyre og tidsmæssige Redskaber, og der er af samme allerede nævnte svenske Firma bl. A. i sidste Aar til Finland solgt ikke mindre end 32 Stk. større og 263 mindre svenske Sprøiter. Store Drivmaskiner og Dampkjedler af svensk Fabrikat er i Aarets Løb solgt i omtrent samme Antal som foregaaende Aar. Uagtet den høie Told har de svenske Maskiner et saa befestet Renomé, at de stedse finde Kjøbere.

Angaaende i Aaret vedtagne vigtigere Foranstaltninger angaaende Handel og Søfart, skal jeg nævne følgende:

Forordning 27 Marts 1890 om Passagerdampskibe.

Kundgjørelse 19 Juni om hvad Jagtklubber og private Seilselskaber skal iagttage for at kunne føre særskilt Flag og Vimpel.

Kundgjørelse af 14 August om de i Rusland udstedte Kreditsedlers og Skillemynts Modtagelse efter Kurs ved visse Opgjør i Finland.

Kundgjørelse af 10 December om Sagbrugsafgiftens Erlæggelse i Finland i yderligere 3 Aar.

Kundgjørelse samme Dag om Udførselstold paa Sagtømmer og andet saget grovere Virke.

Blandt Forandringer i Finlands Toldtarif i Aaret erindres Tillem্পning fra 3 September af de nedsatte Toldafgifter, som ved den mellem det russiske Rige og Spanien i 1888 afsluttede Handels- og Søfartstraktat er fastsat for Korkevarer, Olivenolie, Vin og Salt fra Spanien, og ved direkte Indførsel af saadanne Varer fra Portugal.

Af nye Kommunikationer, der er aabnet i 1890, kan nævnes Statsbanen fra Konvola Station paa Jernbanen mellem Rihimäki og St. Petersburg til Kotka.

I Aaret er derhos arbejdet paa Fuldendelse af den nye Statsbane gennem Karelen fra Wiborg over Sordavala til Joensuu med Sidebaner til Värtsilä Brug og Imatra, samt Begyndelse af den nye Statsjernbane fra Tammerfors til Bjørneborg.

M. Bjørnstjerna.

Papeete (Tahiti).

Der ankom fra fremmede Havne i Ballast et norsk Seilskib dr. 489 Tons, hvilket afgik med Ladning til fremmede Havne. Afgift Kr. 58.75.

Den bedre Koprahøst har i det Hele bevirket en bedre Forretning, dog er det mere Nabøerne end vor egen Ø, som er skredet frem i Produktionen. Paa de indforlivede Øer Raiatea, Huahine og Borabora, er der endnu den gamle Tilstand og Intet har forandret sig. De herværende Tropper, 240 Mand, skal kaldes tilbage til Frankrige. De faa fransksindede Indfødte i Raiatea, skal naar Soldaterne flytter, have anholdt om Overflytning hid, da de frygte for Modpartiet.

For vort Hovedprodukt Koprah var Prisen i Europa ret gunstig; der er solgt for indtil £ 19 pr. Tonne, og selv om Priserne gaar noget ned og nu endnu kun noteres til £ 16—17, er denne Pris dog høi nok, til at der kan betales de Indfødte de tidligere Priser, og som Følge heraf er der produceret temmelig meget. Med Bomuld gaar det endnu temmelig daarligt, og der er desværre en Tilbagegang i Priserne i Europa, saa at det er et Spørgsmaal, hvorvidt de, som har plantet i Slutningen af 1889 og Begyndelsen af 1890, virkelig ville selv faa høste deraf. Paa Sukker er den høie Beskyttelsestold atter ophævet, og hele Produktionen er nu kun nogle faa Tons aarlig. Perlemoderskal stod i Europa ret godt, indtil Indførelsen

af Mc. Kinley Billen i de forenede Stater; der syntes da at indtræde en Slags Panik i denne Artikel, ialfald en Pause. Dog synes dette kun at have været forbigaaende, og efter de sidste Meddelelser er Priserne i Europa uforandret. For os har det havt den Nytte, at Priserne her, som var naaet til en meget farlig Høide, er gaaet tilbage, ikke saa meget, at Fiskeriet er hindret, men nok til at bringe Forretningen paa en fornuftig Fod.

I Kommunikationer er ingen Forandring indtraadt; vistnok hed det sig her, at en Dampskibslinie (John D. Spreckels & Brothers i San Francisco) herfra til Honolulu vilde blive sat i Forbindelse med Honolulu & San Francisco Dampskibslinien, hvorfor ogsaa vedkommende Seilskibskontrakt med San Francisco efter Udløb ult. 1890 ikke blev fornyet. Imidlertid reiser Seilskibene under Kontrakt for hver enkelt Reise.

Udførsel 1890: Bivox 780 Kg, Pris M. 1.80, Værdi Mark 1 404, Kokusnødder 628 717 Stk., 60, M. 37 723.02, Kokusnøddolie 25 206 Kg., 0.40, M. 10 087.40, Kopra 3 559 591 Kg, 0.25, M. 889 897.75, Bomuld 203 015 Kg., 1 00, M. 203 015, gammelt Kobber 5 941 Kg, 0.50, M. 2 970.50, spiselige Svampe 22 797 Kg, 0.60, M. 13 678.20, Bomuldsfrø 106 484 Kg., 36 00, M. 3 833.42, Citronsalt 6 214 Liter, 0.25, M. 1 554.25, Perlemoderskal 633 459 Kg., 2.00, M. 1 266 918, Oranger 1 685 780 Stk., 20⁰/₁₀₀, M. 33 715.60, Huder 528, 4, M. 2 112, Vanille 7 219 Kg., 9, M. 64 971, beche de mer 19 130 Kg., 0.20, M. 3 826, Kaffe 19 532 Kg., 2.00, M. 39 064, Uld 750 Kg., 0.30, M. 225, Pulubomuld 1 400 Kg. 1.20, M. 1 680, tørre Bananer 40 Bundter, 1.00, M. 40, Skildpadde 200 Kg., 240, M. 482.40, Koraller 310 Stk., Bambus 715 Bundter, M. 715, gammelt Bly 660 Kg., M. 264, ialt Værdi M. 2 578 175.54.

H. F. Jørrs.

Messina.*Skibsfarten 1890.*

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. Lire.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hoved- stationen	7	2 586	-	-	7	2 586	-	-	26 850
„ Norge til Vicekon- sulsstationerne . . .	-	-	-	-	-	-	-	-	-
„ Sverige til Hoved- stationen	-	-	-	-	-	-	-	-	-
„ Sverige til Vicekon- sulsstationerne . . .	-	-	-	-	-	-	-	-	-
„ andre Lande til Ho- vedstationen	52	18 035	8	3 661	60	21 696	-	-	183 500
„ andre Lande til Vice- konsulsstationerne	99	37 225	121	55 200	220	92 425	-	-	195 300
Ialt	158	57 846	129	58 861	287	116 707	272	109 094	405 650
II. Afgaaede.									
Til Norge fra Hoved- stationen	-	-	-	-	-	-	-	-	-
„ Norge fra Vicekon- sulsstationerne . . .	62	33 274	-	-	62	33 274	-	-	692 900
„ Sverige fra Hoved- stationen	-	-	-	-	-	-	-	-	-
„ Sverige fra Vice- konsulsstationerne . .	1	354	-	-	1	354	-	-	7 000
„ andre Lande fra Hovedstationen . . .	53	18 650	14	5 625	67	24 275	-	-	221 250
„ andre Lande fra Vicekonsulsstationerne	137	46 804	19	10 422	156	57 226	-	-	354 550
Ialt	253	99 082	33	16 047	286	115 129	271	107 774	1 275 700

For at reparere eller for Ordre ankom 19 Skibe dr. 7 218 Tons.

Af svenske Skibe ankom 34 dr. 18 501 Tons.

Erlagte Konsulatafgifter af norske Skibe ved H. Lire 1 626.95, ved V. 6 884.90, hvoraf tilfaldt Konsulen L. 3 442.45. Af svenske ved H. 192.05, ved V. 1 013.20, hvoraf tilfaldt Konsulen 506.60. Ialt tilfaldt Konsulen L. 5 768.05. Expeditionsafgifter af norske Exp. 433.30, af svenske 43.30.

Aarsberetning dateret 24de Marts 1891.

Skibsfarten. Til Messina Konsuldistrikt ankom i Aaret 1890 321 svenske og norske Fartøier, nemlig til Messina 74 dr. 28 640 R.-Tons, Catania 48, 17 899, Girgenti 21, 6 697, Licata 19, 6 987, Milazzo 2, 568, Palermo 17, 10 560, Riposto 28, 9 009, Scoglitti 8, 2 661, Siracusa 21,

7 100, Terranova 2, 663, Trapani 81, 44 424, tilsammen 321 dr. 135 208 R.-Tons.

Imod i 1889 114 dr. 59 972 R.-Tons, 1888 112, 59 827, 1887 177, 92 993, 1886 205, 100 316, 1885 294, 146 407 og 1884 193 dr. 109 631 R.-Tons.

Denne Forøgelse fra 1889 var saaledes fordelt: 16 svenske Fartøier, der optjente en Bruttofragtforøgelse af ca. 30 000 Lire, og 191 norske Fartøier, der optjente en Bruttofragtforøgelse af ca. 530 000 Lire mod 1889. Vor Skibsfart paa Sicilien har saaledes taget et stort Opsving, og er det især de i min forrige Aarsberetning omtalte Maanedsbefragtninger af norske Baade for siciliansk Regning, der har bragt de forenede Rigers Skibsfart paa Sicilien til at indtage en Plads, som den ikke har havt siden Aaret 1885, da Vinexporten til Frankrig stod paa sit Høieste.

Den „trade“, hvori disse Baade især har været beskæftiget — Foraaret og Høsten 1890 —, var hovedsagelig Sicilien—Genua samt Sicilien—Triest. Til Genua førtes mest sicilianske Vine, der med Gotthardbanen indførtes til Tyskland og vel tildels ad denne Omvei til Frankrig, medens Hovedexporten til Triest bestod af Citroner og Appelsiner, der antageligvis derfra førtes videre til hele Østeuropa. Fra Genua bragte Fartøierne tilbage Mel, Styk-gods, tomme Fade etc., medens fra Triest og Fiume tilbageførtes store Kvantiteter af Trælast, saget i de Tykkelser, der fordres til Forfærdigelse af Frugtkasser.

Ved dette Konsulats Bestræbelser for at bringe Fiskeimporten fra Norge ind i et andet Spor end det, hvori den i de senere Aar var kommet derved, at Hovedmassen af Tørfisken indførtes med engelske Dampere via Hull og med tyske via Hamburg, lykkedes det at bringe denne Sag saa vidt, at omtrent Halvdelen af den samlede Import skeede gennem norske Dampere, hvorved en ikke ubetydelig Fragt optjentes af vore egne Fartøier istedetfor som tidligere af fremmede.

Uagtet Maanedsfrakterne i sidste Høst og fremover til nu stod betydeligt tilbage for de i Foraaret betalte Fragter, saa var dette blot en naturlig Følge af Fragtmarkedets Flaahed overalt, og naar Hensyn tages til den ringe Slitage, som Fartøierne lider paa disse Farvande om Vinteren imod paa andre Router, saa kan man med Sikkerhed antage, at Rhederierne har været tilfreds. I denne Trafik deltog kun en svensk Baad paa 350 Tons. For fransk Regning var nogle mindre Dampere befragtet i „timecharter“ for Svovltransporten mellem sicilianske Svovlpladse og Sydfrankrig.

Maanedsfrakterne dreiede sig i Foraaret om Lire 6 250 for Baade paa lidt over 300 R.-Tons, 7 000 Lire for Baade paa 350 Tons og 8 000 Lire for en 430 Tons Baad, medens Høstfrakterne eksempelvis stillede sig saaledes: Lire 5 000 à 5 600 for Baade paa 300 à 330 Tons og optil 6 750 à 7 000 Lire for gode Dampere paa 350 à 360 R.-Tons. Ved saadanne Befragtninger er som bekendt alle Udgifter for Kul, Havnepenge, Konsulatafgifter etc. for Befragternes Regning.

Naar man tager i Betragtning, at alene det store italienske Dampskibsselskab, Florio & Rubattino, nu har en Flaade paa over 100 store Dampere, er det at undres paa, at en saa stor Mængde af vore Fartøier har kunnet finde en saa vidstrakt Beskæftigelse paa disse korte Farvande. Størsteparten af nævnte Compagnies Baade er dog hovedsagelig indrettet paa Passagerfart i faste Router, og Frugtexportørerne i Catania og Syracusa maa stadig have flere Smaadampere paa ca. 300 Tons til sin Disposition, efterhvert som de forskellige Markeder tiltrænger Varer.

I Messina er Exportørerne mere uafhængig, idet Konkurrencen mellem de mange fremmede og indenlandske Linier sjælden lader dem mangle Skibsrum.

Uagtet Mæglerfirmaerne, der tildels blot nominelt har befragtet vore Dampere (medens Frugtexportørerne faktisk er de virkelige Befragtere) som det synes taber Penge paa Befragtingerne, saa er den Omstændighed, at Baadene ved Certepartiernes Udløb stadig har kunnet fornye sine Kontrakter, omend af og til med lidt Afslag i Fragten, det bedste Bevis for, at Exportørerne, der staar bag Mæglerne, ser sin Fordel ved at have vore Baade til Disposition, eftersom Konjunkturerne for Frugten eller Vinen stiller sig.

Fragterne i Svovltraden paa Amerika, hvori de forenede Rigers Fartøier tog liden Del, da Hovedmassen udskibes med de store engelske Frugtdampere, der tage Svovlen som Ballastpartier, varierede stærkt. Til New-York noteredes fra Catania 10—12 sh, fra andre Svovlpladse 12—13 sh. Til Charlestown betales for smaa Fartøier 12—14 sh. pr. Ton. Til England 6, 7 og 8 sh. og til russisk Østersøhavn 15—17 sh.

Saltfragterne fra Trapani stipuleredes hjemme og omtales senere i denne Aarsberetning.

Kulfragterne fra England til Palermo og Messina noteredes i 8 sh. 6 d å 9 sh. pr. Ton for større Dampere, og op til 11 sh. for mindre Baade.

Dampskibene har saa aldeles Overtaget i de forenede Rigers Fart paa disse Farvande, at naar undtages Trapani har næsten intet svensk eller norsk Seilskib vist sig i Distriktets Havne.

Siciliens Handel. Vinproduktionen resulterede i afvigte Høst som i et Middelbaar. og da de første famlende Skridt nu er gjort efter at Opsigelsen af den fransk-italienske Handelstraktat med et Slag umuliggjorde Vinexporten til Frankrig, synes de italienske og specielt sicilianske Vine at vinde et stort Indpas i Tydskland, hvor store Lagere er oprettet i Frankfurt, München og Berlin, og hvor Kompagnier, støttede og opmuntrede af begge Rigers Regjeringer, synes at gjøre brillante Forretninger. Man lægger nu desuden her i Sicilien mere Vægt paa Tilberedelsen af Luxusvine end som dengang var Tilfældet, da franske Huse købte op de naturlige, sicilianske Vine for dermed at forbedre sine Bordeaux-Vine og for at forøge Kvantummet deraf.

Svovlproduktionen i Sicilien er i stærkt Aftageude, da Minerne giver stadigt mindre Udbytte end tidligere. Enkelte Miner er løbet fuld af Vand, og andre lønner det sig ikke længere at drive, da man er kommet saa dybt ned i Jorden, at Arbejdslønnen for at bringe Svovlen frem i Dagen voxer saa uforholdsmæssigt, at Driften ei lønner sig trods de stigende Priser paa Productet. Da det samtidigt viste sig, at visse Kisarter (piriti-engelsk: pyrites), hvoraf man i Udlandet havde haabet at kunne udvinde betydelige Kvanta Svovl, i Virkeligheden lidet duede, saa steg selvfølgelig Svovlpriserne i Sicilien succesivt til en ukjendt Høide. Den Kvalitet, som for et Aar siden gjaldt Lire 6 pr. 100 Kilo, koster nu 12 Lire, altsaa 100 % mere. Det er et Faktum, at Forbruget af Svovl langt overgaar Produktionen, der i 1890 kalkuleredes til 70 000 Tons mindre end i det foregaaende Aar. Man kan derfor let begribe Panikken blandt Forbrugerne i America, Frankrig og England, da det gik op for dem, at Prisstigningen ikke havde sin Grund i lokal Spekulation, men vel i den overordentligt aftagende Produktion. Ogsaa for de svenske og norske Træmassefabrikker er dette af stor Betydning.

Frugtavlen var for Citroners Vedkommende temmelig liden og ansloges til $\frac{2}{5}$ Dele af en regulær, god Høst. Derimod var Udbyttet af Appelsiner godt, antagelig $\frac{3}{4}$ af et godt Aar.

Kvaliteten var god, og Udskiberne opnaaede i Regelen gode Priser for sine umaadelige Konsignationer til de forenede Stater. Trods Floridas Frugtbarhed og store Produktion af Appelsiner og Citroner gjør den der avlede Frugts daarlige Holdbarhed, at den ikke kan konkurrere paa Nordstaternes Markeder med den italienske Vare.

Ved Udløbet af den italiensk-østerrigske Traktat blev denne midlertidigt fornyet paa et Aar. Antageligvis vil den ved dette Aars Udgang igjen fornyes for en Aarrække, hvilket for det træfattige Sicilien er af den største Vigtighed. For de forenede Rigers Trælasthandel paa det øvrige Italien er det ogsaa af største Interesse at denne Traktat fornyes, idet den forskaffer vor Trælast samme gunstige Toldbehandling som den mest begunstigede Nations (Østerrige).

Sicilien lider fremdeles under et tungt økonomisk Tryk og Mistilliden Mand og Mand imellem synes at voxe istedetfor at aftage. Der skal mange gode Aar til, inden disse Forholde forbedres. Under saadanne Omstændigheder kan Konsulatet, saalænge ingen Svenske eller Nordmænd er etableret paa hele Øen, ikke opmuntre til nogen større Udvikling af Varevexlingen mellem de forenede Riger og Sicilien udenfor de fra gammel Tid kjendte Artikler. Forsøg i den Retning har hidtil kun havt tunge Tab for Afskiberne i Sverige og Norge til Følge snart af en, snart af en anden uforudseet Grund.

Samhandelen mellem de forenede Riger og Sicilien var med Udtagelse af Salttrafikken fra Trapani, ikke særdeles betydelig. Ad indirekte Vei ankom fra Sverige lidt Trælast og Jern. Fra Norge indførtes ca. 1 000 000 Kilo Rundfisk, hovedsagelig alm. hollænder og samfæng, hvilket er 700 000 Kilos mindre end det foregaaende Aar. Det afhænger af Priserne i Norge til næste Saison, hvorvidt Konsumenten vil tage sig op igjen til det tidligere Qvantum. En stor Del af den til Messina indførte Stokfisk konsumeres i Calabrien.

Af Klipfisk forsøgtes indført nogle Smaapartier (55 000 Kilo), men af gammel Vane foretrakkes Klipfisken fra New Foundland. Af saadan ankom her 3—4 Ladninger paa tilsammen 600 000 Kilos.

Priserne paa Stokfisk i Detail, uden Told, stillede sig som følger: fra Lire 66 til 72 pr. 100 Kilos for alm. Holl., fra Lire 62 til 64 pr. 100 Kilos for samfæng. For norsk Klipfisk erholdt Detaillisterne: Lire 56 à 57 pr. 100 Kilos, uden Told, medens de for New-Foundlands Vare med Lethed erholdt 65 à 68 Lire.

Salthandelen var som ovenfor antydte særdeles livlig mellem de forenede Riger og Sicilien (Trapani). Til Norge udførtes fra Trapani i 68 Fartøier, mest Dampskibe, 56 000 Tons Salt eller ca. 500 000 Maaltdr. à 140 Liter imod i 1889 i 38 Fartøier 40 000 Tons. Til Sverige udførtes i 10 Fartøier, mest Seilskibe, 5 000 Tons Salt imod i Aaret 1889 i 8 Fartøier 3 500 T. Disse Cifre repræsenterer omtrent $\frac{1}{3}$ Part af hele Trapanis Produktion af Salt ifjor, hvilken ansloges til 175 000 Tons. Som Bruttofragt opseilede disse 68 norske Fartøier antagelig ca. 700 000 og de 10 svenske antagelig ca. 70 000 Lire. Fragten ansat til Lire 1.40 pr. Tønde à 140 Liter, og til Lire 1.60 pr. 140 Liter til Sverige i Gjennemsnit.

Trapani har, som det synes, grundet sit gode Salt og den billige Pris — gjennemsnitlig Lire 9 pr. Ton — fuldstændigt distanceret de spanske og portugisiske Pladse paa de nordiske Markeder.

Til Sverige og Norge udskibedes dels direkte dels indirekte et ikke ubetydeligt Quantum Svovl, Olie og Sydfrugter, hovedsageligt fra Messina.

Havnearbejder af Betydning foretoges ikke i Distriktet. Der arbejdes dog fremdeles paa Anlægget for at sikre Catanias Havn.

Sundhedstilstanden paa Sicilien var god i det hele taget. Dog eksisterer fremdeles i Provindsen Messina Kopperne. I Staden Messina selv optræder Sygdommen, dog ikke som Epidemie.

Konsulatets Kontor er i Via Garibaldi No. 31. Kontortid fra Kl. 10 til 2.

Til en Oversigt over Bevægelsen i Messina Havn hidsættes følgende Statistik:

Italienske 4 006 dr. 1 185 026 Tons, engelske 399, 377 851, norske 85, 27 232, tyske 37, 35 601, hollandske 30, 20 511, danske 26, 15 251, østerrigske 27, 13 195, græske 142, 42 682, svenske 11, 6 000, belgiske 9, 8 508, russiske 4, 2 990, spanske 2, 1 986, franske 1, 519, tyrkiske 8, 1 201, montenegrinske 1, 270, ialt 1890 4 788 dr. 1 738 823 Tons, mod 1889 4 835, 1 582 479, 1888 4 801, 1 477 242, 1887 4 644, 1 405 500.

Heri er indbefattet Fartøier, ankomne for at reparere Skade eller for at søge Ordre.

I. C. Martins.
tilf. Consul.

Genua.*Skibsfarten i 1890.*

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. Rm.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hovedsta- tionen	36	13 059	-	-	36	13 059	-	-	142 013
„ Norge til Vicekonsuls- stationerne	-	-	-	-	-	-	-	-	-
„ Sverige til Hovedsta- tionen	-	-	-	-	-	-	-	-	-
„ Sverige til Vicekon- sulsstationerne	-	-	-	-	-	-	-	-	-
„ andre Lande til Ho- vedstationen	57	49 324	1	692	58	50 016	-	-	*)692 697
„ andre Lande til Vice- konsulsstationerne	13	15 817	-	-	13	15 817	-	-	188 012
Ialt	106	78 200	1	692	107	78 892	103	77 501	1 022 752
II. Afgaaede.									
Til Norge fra Hovedsta- tionen	-	-	1	660	1	660	-	-	-
„ Norge fra Vicekon- sulsstationerne	-	-	-	-	-	-	-	-	-
„ Sverige fra Hovedsta- tionen	-	-	-	-	-	-	-	-	-
„ Sverige fra Vicekon- sulsstationerne	-	-	-	-	-	-	-	-	-
„ andre Lande fra Ho- vedstationen	6	2 331	86	57 657	92	59 988	-	-	1 800
„ andre Lande fra Vice- konsulsstationerne	-	-	14	16 509	14	16 509	-	-	-
Ialt	-	-	-	-	107	77 157	102	75 214	**)1 800

For Havari eller Ordre ankom 4 Skibe dr. 3 019 Tons.

Af svenske Skibe ankom 21 dr. 15 620 Tons.

Konsulatafgift af norske Skibe ved Hovedstationen Lire 4 874.25, ved
Vicekonsulsstationerne Lire 1 357.95. Af svenske Skibe Lire 1 342.90.

*) heraf for Maanedsfrafter anslaaet Kr. 40 000.

**) eksklusive Maanedsfrafter, der er indbefattet under No. 1.

Aarsberetning dateret 31te Marts 1891.

Genuas Havn besøgtes i 1890 af følgende Antal italienske og fremmede Fartøier af vedførte Drægtighed:

	Seilskibe.		Dampskibe.	
	Antal.	R.-Tons.	Antal.	R.-Tons.
Fra italienske Havne: italiensk Flag	3 736	242 247	1 173	749 241
Fremmed Flag	13	5 538	102	76 552
Tilsammen	3 749	247 785	1 275	825 793
Fra andre Lande: italiensk Flag .	375	144 800	326	430 646
Fremmed Flag .	151	39 950	1 487	1 704 638
Tilsammen	526	184 750	1 813	2 135 284
I det hele ankom	4 275	432 535	3 088	2 961 077

Dette Antal med anførte Tonnage fordeler sig saaledes paa de forskjellige Nationers Flag: italienske Fartøier 5 539, svenske 18, norske 95, engelske 987, franske 217, tyske 137, græske 83, hollandske 82, østerrigske 24, nordamerikanske (U. S.) 2, andre Nationers 179, tilsammen 7 363.

Fra 1880 er til Genuas Havn aarlig ankommet: 1880, 3 682 Seilskibe, 1 993 Dampskibe, tils. 5 675, 1881 3 448 Seilsk., 2 105 Dampsk., tils. 5 553, 1882 3 419 Seilsk. 2 309 Dampsk., tils. 5 728, 1883 3 272 Seilsk., 2 498 Dampsk., tils. 5 770, 1884 3 592 Seilsk., 2 358 Dampsk., tils. 5 950, 1885 3 581 Seilsk., 2 709 Dampsk., tils. 6 290, 1886 2 611 Seilsk., 2 380 Dampsk., tils. 4 991, 1887 2 976 Seilsk., 2 817 Dampsk., tils. 5 793, 1888 3 116 Seilsk., 2 773 Dampsk., tils. 5 889, 1889 4 493 Seilsk., 2 996 Dampsk., tils. 7 489, 1890 4 275 Seilsk., 3 088 Dampsk., tils. 7 363.

Den stærke Forøgelse af Dampskibsfarten paa Genua vedkommer for en stor Del Italiens egen Handelsflaade, idet Stedet i 1880 sees at have været besøgt af 901 indenlandske Dampskibe af tilsammen 605 334 R.-Tons Drægtighed og i 1890 af 1 499 med 1 179 887 Tons.

Af fremmede Dampskibe er det især de engelske, hvis Antal er forøget saa betydeligt i de sidste Aar. Medens Havnen saaledes i 1880 besøgtes af 513 engelske Dampskibe af tilsammen 469 975 Tons Drægtighed, var det i 1890 steget til 945 Dampskibe af tilsammen 979 460 Tons.

Ogsaa tyske Dampskibe ere i de senere Aar ankomne hertil i betydelig forøget Antal. I 1880 ankom der saaledes kun 40 tyske Dampskibe af 36 273 Tons Drægtighed, medens der i 1890 indklareredes 130 af 198 470 T. Genua er optaget som Anløbssted saavel for den fra Bremerhafen udgaende store Dampskibslinie paa Østasien og Australien (Norddeutscher Lloyd) som for Sloman-Linien, der underholder regelmæssig Fart paa Middelhavet med Hamburg som Udgangspunkt.

Af svenske og norske Dampskibe ankom der i 1880 alene 8 af tilsammen 4 060 Tons Drægtighed (Vice-Konsulsstationerne satte ud af Betragtning), medens Besøget af norske Dampskibe i de sidste Aar har udgjort i 1885 62 dr. 29 064 T., 1886 55 dr. 28 169 T., 1887 26 dr. 11 381 T., 1888 53 dr. 33 548 T., 1889 74 dr. 61 703 T., 1890 90 dr. 61 484 T.

Af disse Tal vil bemækes en betydelig Forøgelse saavel i Antal som i Gjennemsnitsdrægtighed, skjønt denne sidste var noget større i det foregaaende Aar.

Besøget af franske Dampskibe, der i 1880 udgjorde 479, af Drægtighed 251 207 Tons, steg indtil 1883 op til 663 Skibe af Drægtighed 513 861 T., men gik senere nedad i Antal, idet der saaledes i 1887 kun ankom 306 (af 271 557 T.) i 1888 257 (af 247 363 T.) og i 1889 174 (af 158 345 T.). I 1890 steg Antallet atter til 205 Dampskibe (af 186 314 T.). Samtidig med Nedgang i Antal i det anførte Tidsrum bemærkes dog ogsaa for de franske Dampskibes Vedkommende en Forøgelse af den gennemsnitlige Tonnage.

Besøget af Seilfartøier gik fra 1880 indtil 1886 stadigt og jævnt nedad, nemlig fra et Antal af 3 682 af 474 287 Tons Drægtighed til 2 611 af 347 216 Tons, men er nu igjen i de sidste Aar steget opover sin forrige Høide, nemlig i 1889 4 493 Skibe af 374 398 Tons og i 1890 4 275 Skibe af 432 535 Tons Drægtighed.

Af de Befragtninger, som de svenske og norske Dampskibe, der i 1890 besøgte Genua, have havt, kan fremhæves følgende:

Kulfragter fra England. Disse vare i Begyndelsen af Aaret ikke synderlig lavere end i 1889. Der var saaledes stipuleret 8 sh. 3 d, 9 sh. 3 d og endog 10 sh., men de gik i 2det Halvaar nedad til 7 sh., ja endog til 6 sh. 3 d pr. Ton. De Dampskibe, der have havt Kulfragter fra England, have i Almindelighed været store Fartøier af en Drægtighed fra 1 300 til over 1 900 R.-Tons. De fleste af disse Fartøier have været paa Udreise og have benyttet Kulfragterne fra England for herfra Genua at indtræde i anden Fragtfart (paa Sortehavet eller fjernere Farvande).

Kornfragter fra Sortehavet. Fragterne fra Azowhavnene, der i 1889 havde dreiet sig om Fr. 2.40 og 2.50 pr. Charge, gik i 1890 noget nedad, men holdt sig dog paa Fr. 2.25 og 2.10 pr. Charge. Fragterne fra Nicolajeff, Odessa, Sebastopol og Novorossisk holdt sig i 1ste Halvaar 1890 omkring Fr. 1.90 og 1.80 pr. Charge, men gik i 2det Halvaar nedad til Fr. 1.40, ja i Aarets Slutning endog til Fr. 1.25.

Fiskefragter fra Norge. De i denne Fart anbragte Dampskibe vare udelukkende mindre Fartøier, de fleste paa mellem 300 og 400 R.-T., sjelden over 500 R.-T. Saagodtsom samtlige disse Dampskibe ankom først hertil efterat have udlosset en Del af sin Ladning i spanske og portugisiske Havne og fortsatte hyppigt herfra med Restladning til andre italienske Steder. Ialmindelighed tage disse Fartøier paa Tilbageturen Saltfragt fra Middelhavet eller indtræde af og til i Maanedsfart her i Italien. Fiskefragterne fra Norge vare ofte betingede i rund Sum, men saaes ogsaa stipulerede pr. Vog, i hvilket Tilfælde de dreiede sig om følgende Beløb: Rundfisk fra Bergen Fr. 1.10 op til Fr. 1.40 pr. Vog, fra Finmarken Fr. 1.57—1.60 pr. Vog, Klipfisk fra Bergen 65—70 Centimes pr. Vog, fra Christianssund 75 C. pr. Vog, Sild fra Bergen omkring 5 Fr. pr. Tønne, Tran 5—8 Fr. pr. Tønne.

De andre Fragter have været saa spredte i forskjellig Fart, at de her udbetalte Beløb ikke er tjenligt Grundlag for Bedømmelsen af Fragtmarkedet i det hele. Der kan imidlertid nævnes følgende Fragter: Jernbaneskiner fra Sveriges Vestkyst 16 sh. pr. Ton (Dampsk.), Beg fra Liverpool 11 sh. pr. Ton (Dampsk.), Sukker fra Nordfrankrig 12 sh. 6 d, Trælast: fra Finland 84 Fr. pr. Standard (Dampsk.), fra Hernøsand 67 Fr. pr. Standard (Seilsk.), fra Ny Brunsvig 88 Fr. pr. Standard (Seilsk.), Beg fra Archangel 28 sh. pr. Ton (Seilskib).

Som i det foregaaende Aar, har der ogsaa i 1890 været engageret en del svenske og norske Fartøier i den saakaldte Maanedsfraagt mellem forskellige Havne i Middelhavet, væsentlig mellem Sicilien og Steder ved den liguriske Kyst eller Adriaterhavet. Lasten er fornemmelig Vin og Frugt samt tildels Svovl. Befragterne afholde alle Udgifter, Kul og Havneafgifter iberegne, medens Rhederierne alene levere Fartøiet i fuld Stand og betale Mandskabernes Hyre. De i Maanedsfraagt anbragte svenske og norske Dampskibe have været temmelig smaa, endog ned til 230 Reg.-Tons. Sjelden ere de over 450 Tons. Den pr. Maaned stipulerede Fraagt har varieret fra 5 500 Fr. op til 8 400 Fr.

Da Udførselen her fra Genua kun har liden Betydning i Forhold til den enorme Import, der foregaar over Stedet, er det en Selvfølge, at det altid vil vise sig vanskeligt at erholde Udfragter herfra, og i saa Henseende er der i det forløbne Aar ikke skeet nogen Forandring. De Fragter, som Seilskibe af og til erholde herfra, er i Almindelighed Stykgods eller Marmorfragter til Syd- eller Nordamerika. Det samme er Tilfældet med Distriktets Vicekonsulstationer. 4 à 5 Kilometer i Øst for Spezia er beliggende et lidet Sted ved Navn Avenza, der er Udførselsstedet for Marmor fra Bruddene ved Carrara. Dette Sted er fuldkommen aabent, og Indlastningen foregaar derfor under temmelig vanskelige Forholde. Dampskibene maa som oftest ligge med Dampen oppe for at kunne holde sig klar af Land under Paalandsveir. Til nævnte Sted kommer af og til ogsaa svenske og norske Fartøier. Saavidt vides, var der i forrige Aar en svensk Skonnert og et mindre norsk Dampskib. Hvorledes Fragterne have stillet sig, er imidlertid Generalkonsulatet ubekjendt, da der paa Stedet ikke haves nogen Vicekonsul. Besøget af vore Fartøier dersteds synes imidlertid at have været meget uregelmæssigt, og vil formentlig heller ikke have nogen Fremtid for sig paa Grund af manglende Havn.

Nogen fast Rute eller nogenlunde regelmæssig Fart paa Genua fra de forenede Riger har ikke været underholdt af noget af de hertil ankommande Dampskibe. De Planer til Igangsættelse af en saadan, der af og til have været oppe, synes ikke i det forløbne Aar at have gjort noget Fremskridt til Realisation. Da Sagen saaledes fra ifjor ikke er indtraadt i nogen ny Stilling, tillader Generalkonsulatet sig alene at henvise til, hvad desangaaende er udtalt i Aarsberetningen fra 1889.

De for Tiden i Virksomhed værende Dampskibslinier fra Nordeuropa til og over Genua ere følgende: 1. Wilson-Linie, 2 Gange maanedlig Hull—Genua—Neapel, Retur. Herværende Agenter Carr Brothers Klein, Via al Ponte Reale 2. 2. Norddeutscher Lloyd, statsunderstøttet Linie mellem Bremerhaven og Østasien samt Australien. Skibene anløbe Genua omtrent hver 20de Dag i begge Retninger. Agenter hersteds: Fratelli Leupold, Piazza S. Siro 10. 3. Sloman-Linien, 3 Gange maanedlig Hamburg—Barcelona—Genua og Kysten sydover til Sicilien. Retur. Herværende Agent Gaetono Cabella Piazza S. Siro 6. 4. Compagnie Nederland, Postlinie Amsterdam (Rotterdam)—Genua—Java—Sumatra, 1 à 2 Gange maanedlig, Agenter: Gondrand Fratelli, Calata degli Zingari. 5. Køn. Ned. Steamboot Maatschappij, 2 Gange maanedlig fra Amsterdam til Middelhavshavne, Agenter: Fratelli Leupold, Piazza S. Siro 10. 6. Forenede Dampskibsselskab, 1 Gang maanedlig Kjøbenhavn—Antwerpen—Barcelona—Genua—Livorno—Civita vecchia—Neapel—Sicilien—spanske Havne—Retur—Kjøbenhavn. Agent: F. W. Mowinkel, Piazza Pelliceria. 7. Anchor-Linie, England—Middelhavshavne, Agent Carlo Figoli, Via S. Lorenzo 3. 8. Leyland-Line, Liverpool—Middelhavshavne,

Agent: John White, Via Luccoli 14 (2 Gange maanedlig). 9. Compagnia Italo-Britannica, Royal Italian Mail Steam Navigation, 2 Gange maanedlig, Agenter: Gondrand Fratelli, Calata degli Zingari. 10. Gelatly, Hankey, Sewell e Cie, engelske Dampskibe, Antwerpen—Middelhavet, Agent: Gastaldi e Cie, Piazza Banchi 18 r.

Som herværende Befragtningsagenter kan blandt andre nævnes følgende Firmaer: Giunio Erminio, via al ponte Reale 2, Aycard e Christofanini, vico Demarini 9 r, H. Trumpy, via Fossatello 16, Leupold Fratelli, piazza S. Siro 10, John White, via Luccoli 14, Bruna Brothers, vico Conservatori del mare 9.

De Afgifter, som Skibsfarten er underkastet hersteds, ere i det Væsentlige følgende:

Havne-Afgift: a) for Dampskibe, der komme fra udenlandske Havne, 1 Lira pr. Ton for hvert Anløb; ved Abonnement 4 Lire aarlig pr. Ton. Naar denne Afgift er erlagt i en italiensk Havn, kan Skibet frit anløbe andre italienske Steder uden Erlæggelse af ny Afgift i et Tidsrum af 30 Dage.

b) Seilskibe, der komme fra Havne udenfor Middelhavet, betale: a) Fartøier under 100 Tons 50 Centimer pr. Ton, b) Fartøier over 100 Tons 80 Ctm. pr. Ton, c) Seilskibe, der komme fra Havne ved Middelhavet, betale: a) Fartøier under 100 Tons 50 Ct. pr. Ton, b) Fartøier over 100 Tons 60 Ctm. pr. Ton. Samtlige Afgifter tilfalde Staten, der er Eier af Havnen. Hverken af Fartøier eller Varer er der nogen kommunal Afgift at erlægge til Bestridelse af Udgifterne ved det lokale Havnevæsen, Bryggeanlæg o. dsl.

Lodspengene udgjør: For Fartøier, der stikke indtil 3 Meter dybt, fast Taxt 35 Lire om Dagen og 40 Lire om Natten; for dyberegaaende Fartøier dertil for hver Meter, derover 20 Lire om Dagen og 21 Lire om Natten. For Tjeneste over 12 Timer 5 Lire pr. Dag. Til den Lods, der fører Fartøiet ud af Havnen, betales Halvdelen af de ovenfor anførte, for Indløbet bestemte Taxter.

Der paahviler ikke de hertil ankommende Fartøier Lodspligt.

Ballast koster: almindelig Grusballast Lire 2.25 pr. Ton. Stenballast 3 à 4 Lire pr. Ton.

Vand koster: fra Vandbaadene 4 Lire pr. 1 000 Liter, fra Vandledningen 1 Lira pr. 1 000 Liter.

Vagthold mod Ildsvaade 3 Lire pr. Nat.

Fortøiningsudgifter vil for et Dampskib paa ca. 1 000 Reg. Tons dreise sig om 50 Lire.

Harald Asche.

Havre.

Skrivelser til Indredepartementet fra de forenede Rigers Generalkonsul i Havre af 25de Marts 1891.

Efter hvad der hidtil har været foreskrevet i fransk Lov, har Fordring paa Skadeserstatning paa Grund af Sammenstød mellem Fartøier, alene kunnet gjøres gjældende for Domstolene, saafremt vedkommende Skibsfører inden 24 Timer efter sin Ankomst til Sted, hvor saadant kan ske, har optaget Protest og ladet denne forkynde for sin Modpart. Skadeserstatningssøgsmålet har derhos maattet anhängiggjøres inden en Maaned efter Protestens Datum.

Heri er nu indført Forandring ved en Lov af 24 d. M., som fastsætter, at Paastand paa Erstatning for ved Sammenstød forvoldt Skade maa, for at kunne komme under Behandling af Domstolene, fremsættes inden Udløbet af et Aar, at regne fra den Dag, da Kollisionen fandt Sted.

Idet jeg har den Ære at afgive Indberetning herom, tillader jeg mig at vedlægge Afskrift af den heromhandlede Lov, som findes offentliggjort i Journal Officiel for idag.

Ved fransk Lov af 29de Juli 1822 er det under Straf af Konfiskation samt en Bod af 100 Francs, forbudt i Manifeste og Toldangivelser at opføre som et eneste Kolly flere Vareballer, Kasser etc., der paa en eller anden Maade maatte være indpakkede sammen.

I Strid med denne Bestemmelse, der ogsaa er indtaget i den franske Toldtarif (Observations Préliminaires No. 47), har imidlertid Skibsførere, som besøge Havre, havt for Vane i sine Manifeste at anføre som en Enhed flere forskellige Kolli, der tilfældigvis ere blevene sammenføjede, uden at nævne Antallet af dem. Denne Uregelmæssighed er ogsaa hidtil bleven toleret af det lokale Toldvæsen; men efterat den overordnede Myndighed har faaet Kundskab om Sagen, er det bleven bestemt, at Lovens Forskrift atter skal befølges.

Herom har Tolldirektøren i Havre under 18de ds. meddelt Præsidenten i det herværende Handelskammer Underretning, med Tilføiende af, at, for at Vedkommende skal faa Tid til at blive bekendt med Forandringen, skal denne først træde i Kraft den 1ste Juli d. A.

Om Foranstaaende har jeg troet ikke at burde undlade at afgive Indberetning.

Indhold: **Genua** Side 195. — **Havre** Side 200. — **Helsingfors** Side 176. — **Messina** Side 190. — **Papeete (Tahiti)** Side 188. — **Riga** Side 169.

Beretninger om Handel og Skibsfart.

Uddrag af Aarsberetninger fra de forenede Rigers Konsuler
for 1890 m. M.,

No. 9.

udgivet ved Departementet for det Indre.

1891

I Kommission hos H. Aschehoug & Co. Subskriptionspris 2 Kroner Aaret
og for Udenbysboende Porto 20 Øre.

Hamburg.

Skibsfarten 1890.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Ialt.				Brutto- fragter. £
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hovedstationen	210	109 523	8	3 147	218	112 670	-	-	841 067
” Norge til Vicekonsulsstationerne	18	5 561	1	200	19	5 761	-	-	40 538
” Sverige til Hovedstationen	5	1 687	-	-	5	1 687	-	-	16 122
” Sverige til Vicekonsulsstationerne	3	596	-	-	3	596	-	-	9 700
” andre Lande til Hovedstationen	155	75 191	34	13 533	189	88 724	-	-	1 836 683
” andre Lande til Vicekonsulsstationerne	41	16 459			41	16 459	-	-	354 588
Ialt	432	209 017	43	16 880	457	225 897	292	152 410	3 098 698
II. Afgaaede:									
Til Norge fra Hovedstationen	225	116 382	37	17 402	268	133 784	-	-	735 765
” Norge fra Vicekonsulsstationerne	2	423	15	5 089	17	5 512	-	-	2 314
” Sverige fra Hovedstationen	6	1 547	3	948	9	2 495	-	-	7 955
” Sverige fra Vicekonsulsstationerne	2	515	2	699	4	1 214	-	-	5 627
” andre Lande fra Hovedstationen	86	40 049	61	34 502	147	74 551	-	-	851 945
” andre Lande fra Vicekonsulsstationerne	4	1 258	33	12 234	37	13 492	-	-	
Ialt	325	160 174	151	70 874	476	231 048	292	153 175	1 603 606

For norsk Regning indkjøbtes 11 Skibe dr. 7 263 Tons. For at reparere eller for Ordre anløb 5 Skibe dr. 1 422 Tons.
Af svenske Skibe ankom 141 dr. 51 323 Tons.

Konsulatafgifter af norske Skibe ved Hovedstationen Kr. 8 987, ved Vicekonsulsstationerne Kr. 1 091, hvoraf tilfaldt Konsulen Kr. 545.50, af svenske Skibe ved H. Kr. 1 390.80, ved V. Kr. 288.15, hvoraf tilfaldt Konsulen Kr. 144.07. Ialt tilfaldt Konsulen Kr. 21 067.37. Expeditionsafgifter af norske Exp. Kr. 1 841, af svenske 1 109.

Aarsberetning modtaget 10 April 1891.

Til Hamburg kom i 1890 412 norske Fartøier, drægtige 203 080¹/₂ Registertons, deraf 283 Dampskibe, drægtige 148 675 Tons, medens de 129 Seilfartøiers Drægtighed var 54 405¹/₂ Tons. Af disse 412 norske Fartøier kom fra Norge 218, drægtige 112 670¹/₂ Tons, nemlig 209 Dampskibe, drægtige 111 241¹/₂ Tons, og 9 Seilfartøier. Af de fra Norge hidkomne Dampskibe gik de fleste i regelbunden Fart og indehavde næsten alle blandet Last; 4 kom ballastede. De vendte alle tilbage til Norge med Stykgods undtagen sex, af hvilket et gik til Sverige i Ballast, et til Wladiwostok med Stykgods, tre til Storbritannien, nemlig et med Stykgods og Resten ballastede, samt et til Elbhavn. Af de fra Norge ankomne Seilfartøier indehavde to Sild og Tran, et Trækasser og to Guano; fire var ballastede. Et af disse gik herfra til Tuborg med Petroleum, et til Charleston og tre til Norge, alle med Salt; desuden et til Porto Allegro, et til Lagos og et til Bahia, alle med Stykgods; et gik ballastet til Newcastle. Fra ikke norske Havne eller Farvande kom 194 Fartøier, drægtige 90 410 Tons; deraf 74 Dampskibe drægtige 37 433¹/₂ Tons. Af disse sidste kom 40 fra Storbritannien, nemlig 32 med Stenkul, to med Jern, tre med Phosphat og tre med Sild; fem fra Sverige med Sten og Stykgods, et fra Havana med Stykgods, to fra Grækenland med Korinther, et fra Oporto med Vin, et fra Odessa og et fra Ibraila med Korn, et fra Grønland med Spæk, to fra Libau med Korn, fire fra Bremen med Stykgods og to ballastede; et fra Sierra Leone, et fra New York, et fra Smyrna og to fra Vestindien, alle med Stykgods, samt et fra Danmark, syv fra Elbhavn og et fra Bremerhaven, alle i Ballast.

Af bemeldte 74 Dampskibe gik til Norge 27, til Sverige tre, et til Finland, tre til de forenede Stater, et til Lissabon og et til Colon — alle med Stykgods; til Storbritannien gik 35, hvoraf et med Sukker, to med Stykgods og Resten i Ballast. Desuden gik i Ballast et til Antwerpen, et til Wiek og et til Elbhavn.

Af de 120 fra Udlandet hidkomne norske Seilfartøier indehavde 98 Ladning, deraf vare fra de Forenede Stater 28, nemlig fire med Petroleum, et med Terpentint, sytten med Harpiks, fire med Pitch Pine, et med Oliekager og et med Bomuld; 18 kom fra Mexiko med Farvetræ og Mahogni; fra Vestindien kom 31, nemlig 30 med Farvetræ og et med Phosphat. Desuden kom et fra Bangkok med Teaktræ, et fra Peneda med Sukker, tre fra Trinidad med Asfalt, to fra Afrika med Stykgods og Olie, et fra Storbritannien med Sild, et fra Hongkong med Stykgods, syv fra Rio Grande med saltede Huder, et fra Brasilien med Mais, et fra Sydsøen med Kobra, et fra Buenos Aires med Farvetræ og et fra Pisagua med Saltpeter. I Ballast kom sytten fra Elbhavn, to fra Rotterdam, to fra Bremen og et fra Havre. Et kom i Havari fra Nedre-Elben.

Af de her nævnte 120 Skibe gik igjen herfra til de Forenede Stater 18 med Stykgods, Sukker og Salt, til Brasilien 13, til Buenos Ayres 3, til Vestindien 9, til Mexiko 3, til Guinea 1, til Canariske Øer 5, til Australien 3, til Afrika 2, alle med Stykgods; et til Damark med Petroleum, to til Sverige med Salt, to til Spanien med Sprit og et til Rostock med Petroleum. Til Norge gik fire med Salt og Cokes samt 16 i Ballast. Til fremmede Lande gik i Ballast 21; overliggende ved Aarets Slutning var 16.

Til Altona ankom fra Norge 14 Fartøier, nemlig 9 Dampskibe, deraf 7 med Sten, et med Træ og et med Is, og 5 Seilfartøier ligeledes med Is. Fra andre Lande kom derhen 17 Seilfartøier; af disse kom et fra Sverige med Træ, 5 fra Mexiko med Farvetræ, 5 fra Argentinien med Farvetræ, Huder og Mais samt 3 fra Brasilien med Farvetræ, et fra Savannah med Harpix, et fra Königsberg med Træ og et fra Vestindien med Farvetræ.

Af de fra Norge komne Fartøier vendte et derhen tilbage med Last og fire ballastede; 7 gik til Elbhavne, et til Bremen og et til England, alle i Ballast. De fra andre Lande ankomne afgik alle ligeledes i Ballast, nemlig 3 til England, 10 til Elbhavne, to til Norge, et til Sverige og et til Canada.

Til Harburg ankom ingen Dampskibe, men 20 Seilskibe; fra Norge nemlig 2 med Sild, fra Sverige 2 med Træ, fra de Forenede Stater 3 med Harpix, fra Port Medoc et med Skifer, fra Savannah 4 med Harpix, fra Frankrig et med Phosphat, et fra England med Stenkul, 2 fra Afrika med Palmenødder, 2 fra Archangel med Tjære, et fra Brasilien med Benaske og et fra Elbhavn. De to fra Norge ankomne afgik til Izehoe, begge i Ballast. Af de andre gik et til Norge med Petroleum og 8 sammestedsken i Ballast, 2 til Sverige med Cokes samt i Ballast, et til England og 4 til Elbhavn, alle i Ballast.

Til Cuxhaven ankom 12 norske Fartøier, alle paa Grund af Isvanskeligheder; deraf gik et til Itzehoe, et til Harburg, 4 til Hamburg og Resten blev overliggende ved Aarets Udgang.

Til Glückstadt kom intet norsk Fartøj.

Til Hamburg var i 1889 kommet 369 norske Fartøier, drægtige 179 278 Tons; af disse kom fra Norge 185 Dampskibe og 8 Seilskibe, medens der blandt de 176 Skibe fra andre Lande var 63 Dampskibe. Til Altona kom der 25 norske Fartøier, nemlig 5 Damp- og 2 Seilskibe fra Norge, samt fra andre Lande 2 Damp- og 16 Seilskibe. I 1888 kom til Hamburg 335 norske Fartøier, drægtige 168 583½ Tons, deraf fra Norge 161 Dampskibe og 10 Seilfartøier, og fra andre Lande 38 Dampskibe og 126 Seilfartøier.

Til Hamburg og Altona kom i 1890 fra Norge 12 Fartøier af ikke norsk eller svensk Nationalitet, nemlig 10 tyske Seilskibe samt et engelsk og et hollandsk saadant. Af disse kom syv fra Finmarken med Tran m. v., 3 med Trælast fra Drammen og de øvrige med Sild, Tørfisk og Ansjos fra Bergen og Trondhjem.

Kulturførselen til Hamburg og Altona fra Storbritannien skede i 1061 Fartøier, nemlig 626 britiske, 372 tyske, 34 norske og 14 svenske, samt 2 hollandske og 2 spanske Dampskibe og 11 tyske, danske, hollandske og engelske Seilfartøier; saaledes deltog flere svenske saavel som norske Fartøier i denne Fart end tidligere havde været Tilfældet.

For de svenske Fartøier, som besøgte Hamburg, var Fragternes Bruttobeløb for Indgaende for Skvrige til Hamburg Kr. 184 936, for Udgaende herfra til Sverige Kr. 240 532. Indgaende hertil fra andre Lande Kr. 221 298, og udgaende herfra til andre Lande Kr. 50 653.

For de norske Fartøier, som besøgte Hamburg, udgjorde Fragternes Beløb for Indgaaende fra Norge Kr. 841 067, for Udgaende herfra til Norge Kr. 735 765. Indgaaende hertil fra andre Lande Kr. 1 852 805 og Udgaende herfra til andre Lande Kr. 859 900.

Det skal dog bemærkes, at ogsaa i 1890 ligesom forhen en Del af disse Fragter er tilfaldt fremmede Redcrier, som havde engageret skandinaviske Dampskibe til Fart paa visse Router. — Det føles vedblivende som et stort Savn for vore Seilskibe, at Petroleumsfarten, som forhen beskæftigede et ikke ringe Antal af disse Fartøier, nu næsten er ophørt, idet Tankdampskibene have i det væsentlige bemægtiget sig samme, saa at i 1890 af 1 497 765 Barrels Petroleum, som bragtes hid og til Harburg, kun 243 958 kom i Seilfartøier. Og Fragten for det Lidet, som kom i saadanne, var selv i Aarets Begyndelse ret tarvelig; saaledes fra Nev York i Januar 2 sh 7½ d, og snart sank den ned til 2 sh. Derimod ere norske og svenske Skibe endnu temmelig stærkt sysselsatte i Hidførselen af Harpix fra Wilmington, Charleston, Savannah m. fl.; i Marts modtog Fartøier derfra med saadan Last 3 sh 6 d og deromkring, senere paa Sommeren 3 sh og ned til 2 sh 9 d. Temmelig megen Beskæftigelse gav ogsaa Hidførselen af Farvetræ fra Vestindien og mexikanske Havne; fra Jamaika erholdtes 36 sh 6 d, 36 og 35 sh i Mart og April, i Mai 33 à 35, i Juni 32, i December ligeledes 32; fra Haity i Marts 41 sh 3 d, i Juli 36, i September 42, i Oktober 41, i November 35; fra Laguna i Marts 40 sh, i April 37 sh 6 d, i Mai 37, i August 36, i November 35.

Paa dette Konsulatkontor udmønstredes i 1890 for svenske Fartøier 36 Svenske, en Norsk og 7 Udlændinge, medens fra samme afmønstredes ligeledes 35 Svenske og en Norsk samt 8 Udlændinge. Paa norske Skibe udmønstredes 183 Norske, 117 Svenske og 82 Udlændinge; hvorhos afmønstredes 420 Norske, 82 Svenske og 114 Udlændinge. Altsaa udmønstredes idethele 152 Svenske, 184 Norske og 89 Udlændinge. I 1889 vare disse Tal resp. 216, 236 og 122. — I Altona udmønstredes for svenske Skibe ingen, for norske 18 Norske, en svensk og 5 Fremmede.

Antallet af Svenske og Norske, som paa det herværende Seemannsamt bleve udmønstrede paa tyske Fartøier, var 703 (i 1889 629), uden at det dog vides, hvormange der tilhørte hver af disse Nationer; af Danske paa-mønstredes 586; af andre Fremmede 694, hvoriblandt 128 Chinesere og 107 Afrikanere. For britiske Skibe udmønstredes her 688 svenske og 561 norske Sømænd, for danske Skibe 27 Svenske og 12 Norske.

Rømlinge fra svenske eller norske Fartøier anmeldtes ikke.

Certifikater for Udmønstring med tyske eller andre fremmede Fartøier udstedtes af dette Konsulat for 58 Svenske og 47 Norske.

Af det norske Veritas's herboende Besigtelsesmand udførtes i 1890 113 Besigtelser, hvoraf 61 faldt paa Elbhavne, 15 paa andre tyske Havne, 26 paa hollandske, 6 paa danske og 5 paa belgiske Havne.

Den hamburgske Koffardislaade, som ved Udgangen af 1889 bestod af 545 Skibe, drægtige 478 483 Registertons, nemlig 274 Damp- og 271 Seilfartøier, drægtige resp. 317 905 og 160 578 Tons, bestod ved Udgangen af 1890 af 583 Skibe, deraf 305 Damp- og 278 Selfartøier, drægtige resp. 365 448 og 166 909, tilsammen 532 357 Reg. Tons. Medens der i Aarets Løb ved Strandinger, Salg o. s. v. var en Afgang af 22 Dampfartøier, blev der paa den anden Side gennem Nybygning erhvervet 42 saadanne (alle af Staal eller Jern) og 11 ved Kjøb. Afgangen paa Seilfartøier var 35 og Tilgangen 42; af disse nybyggedes 13 af Staal og 4 af Træ.

Ved Udgangen af 1890 havdes under Bygning for Hamburgske Rederier 17 Dampskibe med omtr. 35 700 Registertons Drægtighed, og 15 Seilskibe, drægtige omtr. 16 000 Reg. Tons.

De betydeligste Dampskibsrederier i Hamburg ere de Dampskibsselskaber, hvis Fartøier gaa i fast Rute paa andre Verdensdele, samt enkelte andre store Firmaer, hvoriblandt Rob. M. Sloman & Co. Blandt de betydeligste Seilskibsredere regnes Firmaerne F. Laeisz, som opgives at besidde 14 Staal- eller Jernskibe af Drægtighed omtr. 18 229 Tons, B. Wencke Söhne med 12 Fartøier af Drægtighed omtr. 20 468 Tons, samt ovennævnte Sloman med 11 af Drægtighed omtr. 9 811 Tons.

De Dampskibsselskaber, hvis Skibe gaa i faste Router paa oversøiske Steder, have alle i 1890 udvidet sin Virksomhed. Og nye Linjer ere indrettede, saaledes den af Rigs-kassen subventionerede Linie til Østafrika, det „tyske Dampskibsrederi's“ Sundalinie, som forbinder Hamburg med det nederlandske Indien, den af det bremiske Dampskibsselskab „Hansa“ tilveiebragte Forbindelse mellem Hamburg—Bremen og Bombay, ligesaa en Linie til Boston og Forbindelser med Ægypten og Marokko.

Det Hamburgske Rederi har idethele ikke fundet Udbyttet af sin Virksynderlig tilfredsstillende, om der end fordetmeste i den voxende Omsætning og Formerelsen af de befordrede Kvantiteter gaves nogen Erstatning for de sunkne Fragter og de forhøiede Udgifter til Kul og til Lønninger. Ogsaa trykkedes man stærkt af Konkurrencen fra de mange fragtsøgende udenlandske, især engelske Dampskibe.

Medens man saaledes i Størstedelen af Aaret navnlig var misfornøiet med Fragterne til Nordamerika, var dog Passagerbefordringen derhen lønnende. Til Brasilen var Exporten god; men Hjemfragt manglede hyppigen. Fragten til Vestkysten af Syd- og Mellemamerika, saavel som til Vestindien og Mexiko har givet ret tilfredsstillende Resultater. I Forbindelsen med Vestafrika havdes megen Konkurrence med Fremmede. Den nye Calcuttalinie havde meget knappe Ladninger ud; derimod tilbage vistnok rigelige Ladninger, men daarlig Fragt. Forbindelsen med Østasien led ogsaa under Mangel af Gods paa Udfarten, navnlig af den sædvanlige Jernfragt, og til lige manglede ofte Ladning paa Tilbagereisen, da Japans Rishøst blev saa utilstrækkelig, at den ikke engang kunde dække dette Lands eget Forbrug. I Australien geves lønnende Uldfragter; men de store derværende Massestreiker foraarsagede Omkostninger og Tidstab. Til Levanten og Middelhavet fandtes Udfarten lønnende; men paa Tilbagereisen led man under de daarlige Kornfragter fra Donau og Malmfragter fra Spanien.

Disse Bemærkninger gjælde væsentlig Dampskibene, men dog ogsaa tildels Seilfartøierne, især de større Jern- og Staalskibe, paa hvis Anskaffelse de Hamburgske Rederier have lagt særdeles Vægt.

Antallet af her overhovedet ankomne og afgaaede søgaaende Fartøier har i Aaret 1890 ligesom i de to foregaaende Aar tiltaget i en ganske overordentlig Grad. Endnu i 1887 var Antallet af saadanne her ankomne Fartøier 7 308, drægtige omtr. 3 920 200 Tons, deraf Dampskibe 4 793, drægtige omtr. 3 287 100 Tons; i 1888 var Antallet af Skibe og deres Drægtighed 7 524 og 4 355 500, deraf Dampskibene og deres Drægtighed 5 214 og 3 721 700; 1889 var disse Tal 8 079, 4 809 900, 5 772 og 4 206 400, hvorefter i 1890 Antallet af ankomne Skibe var 8 176, drægtige 5 202 825 Tons, deraf Dampskibe 5 904 af Drægtighed 4 614 887 Tons. I dette sidste Aar var saaledes Drægtigheden af her ankomne Skibe voxet fra 1889 med næsten 400 000 Tons og Dampskibstonnagen endog noget mere.

Besætningen paa ovennævnte 583 Skibe var 12 476 Mand, 802 mere end der i 1889 anvendtes til Besætning paa den daværende Hamburgske Handelsmarine. Antallet af tyske Fartøier, som mønstrede Folk her, (paa det Hamburgske Seemannsamt) var 1 525; og de saaledes Forhyredes Antal var 32 983. Af disse deserterede senere i Aarets Løb 700, deraf ikke mindre end 443 i New York; i Hamburg selv deserterede 150 efter Paa-mønstringen. Den tidligere oftere hørte Klage over at saa faa ubefarne Skibsgutter engageres, gjentog sig ogsaa i Aaret 1890, og vistnok med god Grund, idet Antallet af saadanne, som her paamønstredes, kun var 461. Rederierne synes for det meste utilbøielige til at antage ubefarne Skibsgutter, da de trods den ringe Løn og uagtet de meget ofte maa betale for sin Optagelse, dog i Forhold til den Nytte, de kunne gjøre, blive kostbarere end virkelige Matroser. Vistnok ere Vanskelighederne ogsaa tildels at søge i Ulemper forbundne med det herværende Hyrebasvæsen, og det har været foreslaaet, hvad ogsaa enkeltvis er sat iværk, at Rederierne oprette fælles Hyrebureauer for derved at modarbejde disse Misbrug. En Opfordring i denne Retning blev ogsaa nyligen besluttet af den tyske nautiske Forenings Samling i Berlin efter Forslag fra Hamburg.

Med Hensyn til Virkningen af Rigsloven af 13 Juli 1887 angaaende Ulykkforsikring af Sømænd kan bemærkes, at der i 1890 paa Seemannsamt anmeldtes 623 Tilfælde, nemlig 93 paa Seil- og 530 paa Dampfartøier; af disse sidste rammede 258 Maskinpersonalet. I 1889 anmeldtes 492 Tilfælde, hvoraf 88 paa Seil- og 404 paa Dampskibe.

Antallet af de til Altona idethele ankomne søgaaende Skibe var 902 med en Drægtighed af tilsammen 271 205 Reg. Tons, deriblandt 213 Dampskibe, drægtige 211 766 Tons. I 1889 havde Antallet været 868, drægtige 276 915 Tons, hvoriblandt 206 Dampskibe af Drægtighed 213 930 Tons.

Den her sædvanlige Matroshyre, som i 1889 var gaaet op til gennemsnitlig nær 58 Mark for Helbefarne pr. Maaned, var i 1890 gennemsnitlig 60 Mark; i 1880 havde den været 43, i 1883 $47\frac{3}{4}$ og i 1887 $44\frac{1}{3}$. For Fyrbødere og Kullempere blev, som tidligere af mig indberettet, Hyren i 1890 ved Streik drevet op til resp. 85 og 75 Mark; dog gik de herværende større Rederier kun ind derpaa med den Reservation, at de kun vare bundne til Aarets Udgang; og Striden begyndte saaledes igjen i Begyndelsen af 1891, da Folkene vilde have disse Lønninger vedblivende, medens Rederierne vel vare villige til at løane bedre end skeet var før Streiken og ligeledes, i Betragtning af Livsfornødenheders Kostbarhed her, høiere end sædvanligt i Bremen og Lübeck, men ikke saa høit som Folkene fordrerede; hvilken Nægtelse begrundedes paa Hensynet til Opretholdelsen af de Hamburgske Skibes Evne til at konkurrere med andre, og navnlig med dem, som tilhørte Nabostaterne. Arbeidsgiverne seirede.

Ogsaa i andre Henseender end Aflønningen har der været klaget over Maskinfolkenes og navnlig Kullempernes Stilling; i Forbindelse hermed gjordes opmærksom paa det uforholdsmæssig store Antal Selvmord inden denne Klasse, om end ikke mere, men snarere mindre paa Hamburgske end andre Dampskibe; i det Hamburgske Handelskammers Aarsberetning for 1890 blev Forholdet berørt. Grunden tør væsentlig være at søge i, at man hyphigen til denne svære Tjeneste har antaget svagelige og uerfarne Folk, som ikke have lært noget og som gribe hertil som et sidste Middel til at sikre sig en Existence, ogsaa ofte for derigjennem uden Udgift at komme over til andre Verdensdele.

Blandt de i regulær Fart fra Hamburg til andre Verdensdele gaaende Dampskibe have de, som tilhørte det Hamburg-amerikanske Paketaktieselskab, beholdt sin fremragende Plads; og uagtet selvfølgelig Fragternes Nedgang ogsaa var meget følelig ogsaa for dette, navnlig i Routerne fra de forenede Stater i Aarets anden Halvdel, hvortil kom Driftens Fordyrelse ved de høiere Lønninger og Kulpriser m. m., saa det sig dog istand til at udele en Dividende af 8 pCt.; for 1889 var den 11, for 1888 $8\frac{1}{2}$ pCt. Dets pragtfulde og solide for Hurtigfart indrettede Dobbeltskrueampere, hvis Antal forøgedes til tre og i indeværende Aars Foraar vil blive fire, vedbliver at vinde Publikums Gunst, og selv den amerikanske Postforvaltning har anerkjendt denne Hamburgske Linie som indtagende første Plads i Postbefordringen mellem England, som af samme berøres, og Amerika. Personbefordringen paa denne Linie er saaledes betydelig tiltaget, ligesom ogsaa Godsbefordringen paa samme saavel som paa de andre Linier: Hamburg—Baltimore, Hamburg—Filadelfia, Hamburg—Vestindien og Mexiko, saavel som Stettin—New York fandtes alle ret tilfredsstillende. Paa Linien Hamburg—New York befordredes 80 025 Passagerer (deraf fra New York 15 582) istedetfor 51 101 i 1889. Denne Linie optog saaledes en betydelig Del af Udvandingsstrømmen herfra til andre Verdensdele, hvilken idethele bestod af 99 350 Personer, det største aarlige Antal siden 1882. Vareførselen paa alle Selskabets Linier i 1890 beløb sig til 1 038 732 Kbm. mod 807 395 i 1889. Bestyrelsens Virksomhed har derhos erholdt en videre Udstrækning, ved at den ifølge Overenskomst med det Hamburg-sydamerikanske Dampskibsselskab (med 27 Skibe), den tysk-østafrikanske Linie (med 4 Skibe) og Dampskibsrederiet „Hansa“ (hvis 10 Fartøier gaar til Boston og Canada), overtog Besørgelsen ogsaa af disses Persontrafik. Selskabets Flaade vil, naar dets nu under Bygning værende Skibe ere færdige, bestaa af 45 Dampskibe af Bruttodrægtighed omtr. 140 000 Tons, for den transatlantiske Bedrift.

Ovennævnte Hamburg-sydamerikanske Dampskibsselskab gav 14 pCt. Dividende ligesom i de næstforegaaende Aar. Vistnok led det under de overhovedet synkende Fragtrater, og for det her nævnte Selskabs Vedkommende kom specielt i Betragtning, at som Følge af den store Krisis ved La-Plata, i Forbindelse med Konkurrencen med engelske i Hamburg fragt-søgende Dampskibe samt ogsaa med en ny i Bremen oprettet Linie for samme Route, meget mindre exporteredes til Argentinien end tidligere, ligesom ogsaa mange af Fartøierne bragte kun sparsomme Ladninger tilbage. Ved Aarets Slutning indtraadte dog Tendens til Forbedring; og i indeværende Aar var Fragterne for Exporten derfra, som t. Ex. endnu i December var 8 M. pr. Kubikmeter Uld, gaaet op til mer end det dobbelte. Af Uld og Huder udfører man overhovedet nu saameget som man kan for at skaffe Penge. Paa Brasilien var Forretningen allerede i 1890 saa god, at endog flere Extradampere maatte benyttes. Om Passagertrafikken til Sydamerika bemærkedes i Bestyrelsens Aarsberetning, at man kun havde havt liden Gevinst af det betydelige Opsving deri, tildels fordi den Hamburgske Lovgivning ved sine strengere Bestemmelser foranledigede Udvandrerne til hellere at søge hen til Nabohavnene, navnlig Bremen; for imidlertid saavidt muligt at forbedre sine Udsigter ogsaa for denne Forretning, havde den som oven anført nu olerladt Ledelsen af samme til Hamburg-amerikanske Paketfartselskab, og drager saaledes nu Nytte af dettes fortrinlige Organisation i bemeldte Retning.

Dampskibsselskabet „Kosmos“, hvis Fartøier gaa foruden til La Plata ogsaa til Vestkysten af Sydamerika, led ligeledes af en forstærket Konkurrence og den forendel derved foranledigede Synkning af Fragterne, saavel som ved de forøgede Driftsomkostninger; Dividenden blev dog 8 pCt.. I 1889 havde den været 12 (og tildels 6) pCt., i 1888 $8\frac{1}{2}$ pCt. De for dette Selskab ifølge Borgerkrigen i Chili opstaaede store Vanskeligheder vedrøre kun indeværende Aar, da bemeldte Revolution udbrød i sidstforløbne Januar. — Det i Hamburg i 1888 oprettede Hamburg-Pacificselskab, hvis Fartøier ligeledes ere beskæftigede paa den sydamerikanske Vestkyst, og som forøgede Antallet af sine Expeditioner derhen, gav ligeledes 8 pCt. Dividende; i 1889 10 pCt. Det besidder 11 Skibe.

Selskabet „det tyske Dampskibsrederi“, hvis Fartøier gaa igjennem Suezkanalen til det østlige Asien og i 1889 havde haft et usædvanligt heldigt Aar, saa at det gav 10 pCt. Dividende, havde i 1890 at kæmpe med meget vanskelige Konjunkturer. Som en væsentlig saadan betegnedes Rishøstens mislige Udfald i Japan; den deraf følgende Exportforringelse nødte baade herværende og Bremiske Rederier til gjennem endel af Aaret regelmæssigen at anløbe Singapore, for der at søge Ladning for Europa. Medens Hjemfragterne ifølge denne Konkurrence sank i en særdeles Grad, kom dertil Nedgangen ogsaa i udgaaende Fragter — trods de betydelige Kvantiteter som exporteredes —, saavel som i Kystfragterne. Selskabet kunde saaledes ikke for 1890 give nogen Dividende, Bedre Udsigter haves for 1891, da sidste Rishøst i Japan har været god, og Fragterne allerede ere stegne. Selskabet udfoldede, saaseses som som sædvanligt, megen Virksomhed og bestemte sig til foruden sin hidtil havte Linie („Kingsinlien“), som besidder 12 Fartøier, at oprette en ny Linie „Sundalinien“ med fire Fartøier for Fart paa Java. Denne er dog først begyndt i Januar indeværende Aar.

Det i 1888 oprettede tysk—australiske Dampskibsselskab har efter Bestyrelsens Bereining for dets første Forretningsaar 1890 været ret heldigt. Vistnok blev Dividenden kun 5 pCt.; men dette var fordi man gjorde store Afskrivninger og idethele vilde begynde paa forsigtig Maade. Den tyske Handel paa Australien er allerede saa stor, at den giver Selskabets Skibe, 7 i Tallet, lønnende Beskæftigelse; og Forbindelsen antages at ville naa betydelig yderligere Udvikling.

Ogsaa den østafrikanske af Riget subventionerede Dampskibslinie havde ret tilfredsstillende Resultater at opvise; hvorimod den „afrikanske“ (d. e. vestafrikanske, Woermanns Linie) trods den voxende Trafik var mindre heldig paa Grund blandt andet af stærk Konkurrence med andre Nationers Dampskibe, navnlig to engelske og en subventioneret fransk Linie.

Blandt andre herværende Dampskibsrederier kan nævnes Tankdampskibsselskabet, hvis Dividende blev 20 pCt. for Tidsrummet fra 15 Marts 1889 til 31 December 1890.

Den „tyske Levantelinie“ var oprettet i Hensigt at tilvinde Hamburg Forbindelser paa Levanten, hvilke før gik over ikke tyske Havne, og under Forudsætning af, at der tilveiebragtes en Tarif med direkte og moderate Fragtrater imellem preussiske og sachsiske Stationer paa den ene og levantiske Havnepladse paa den anden Side; denne Tarif indeholder nedsatte Fragtsatser paa vedkommende Jernbaner i Forbindelse med Dampskibsfragterne paa bemeldte Linie. Derved har man tilvendt den tyske Handel og Skibsfart en Trafik, som egner sig til betydelig Udvikling; ligesom derved den tyske Industri har erholdt Adgang til et forhen vanskelig tilgængeligt

Marked, f. Ex. for Sukker til Fortrængsel af det østerrigske trods dettes saameget kortere Vei til Tyrkiet.

Elbskibsfarten ovenfor Hamburg var i 1890 forsaavidt heldigere stillet end i 1889, at Vandstanden var usædvanlig høi, hvorfor Farten allerede begyndte den 10de Februar og først sluttede i Midten af December. Fartøjerne kunde saaledes fordetmeste indtage fuld Ladning; og Godsbevægelsen var idethele særdeles betydelig. Dog klagedes paa Grund af den store Konkurrence over trykkede Farter; og Høstforretningen var idethele svag; ogsaa kom mange Fartøier henimod Slutningen af Aaret i Fare paa Grund af Isen og naaede ikke sine Bestemmelsessteder.

Handel. I det Hamburgske Handelskammers Aarsberetning for 1890 udtales den Mening, at Forretningsstillingen idethele var ikke ugunstig, idet der i dette Aar ligesom i den nærmest foregaaende Tid havde vist sig et betydeligt Opaving i Stadens Søfartsforbindelser og Handelsomsætning; og denne Udvidelse i Virksomhed var efter dets Anskuelse fuldkommen sund, idet samme var den naturlige Følge af den formerede industrielle Virksomhed i Forbindelse med den økonomiske Fremvæxt i mange oversøiske Lande, saavelsom af de nys aabnede Forbindelser med Gebeter, som forhen kun i ringe Grad vare naaede af Verdenshandelen. Paa den anden Side erkjendtes, at Virksomheden her var større i Aarets første Halvdel, fremkaldt som den tildels var ved Udførelsen af de Foretagender, som allerede vare indledede i flere Retninger i det næsforegaaende, paa Spekulation og Entreprise saa frugtbare Aar. Senere fandt nogen Afsvækkelse Sted, og navnlig havde den voldsomme Krisis i Argentinien med dermed i Forbindelse staaende Vanskeligheder i England baade direkte og indirekte betydelig Indflydelse paa de herværende Forholde; ogsaa de nye Sølv-Toldlovgivninger i de forenede Stater bidrog til at trykke den herværende Stemning, uagtet de sidstnævnte for Øieblikket foranledigede Udsendelsen af usædvanlige Varemængder derhen førend de nye Tariffers Ikrafttræden. Og hertil kom den Usikkerhed og Forstyrrelse, som opstod ved de talrige Arbeiderstreiker, idet disse gjorde Afbræk i den regelmæssige Virksomhed inden Industrien og Handelen, gennemkrydsede Beregningerne vedkommende Tider og Priser for Istandbringelse og Befordring af Varerne, samt idethele øvede et Tryk, hvorimod den i enkelte Brancher opnaaede Forøgelse af Fabrikatpriserne ikke dannede tilstrækkelig Modvægt. Blandt disse Streiker rammede navnlig Baadfører-(„Ewerführer“)daglønnernes Handelen direkte og bragte samme en Tidlang i den største Forlegenhed.

Disse tilligemed andre Aarsager bevirkede, at idethele Exporten ikke voxede, men snarere gik noget tilbage i det forløbne Aar. Dette gjaldt saaledes om Manufakturforretningen, idet blandt andet Forsyningen af Norden over Hamburg befundes at være i vedvarende Aftagen. Enkelte Industrier have ogsaa overhovedet vist sig ude af Stand til at udholde Konkurrencen med England, saaledes Hattebranchen, hvilken forøvrigt ogsaa, hvad de ringere Sorter angaar, drives tilbage af Italien; andre Industrier ere tilstrækkelig beskæftigede af den indenlandske Konsum; i atter andre have de Prisforhøielser, som fremkaldtes ved de forøgede Produktionsomkostninger og tildels tillige ved Overenskomster mellem Fabrikanterne, vanskeliggjort Produkternes Udførsel. Som Exempel paa dette Sidste anføres Jerntraad og Jernrør. Derimod var her en livlig Udførsel af Sukker, og en nogenlunde Udførsel af Spiritus.

Blandt Artikler der havde været Gjenstand for livlig og voxende Import, nævnes Salpeter. Imidlertid frembragtes ved Konkurrencen imellem de

mange tildels nydannede Mineselskaber en pludselig Overproduktion, hvorved bevirkedes stor Tilbagegang i Priser og derigjennem mange Tab. Ogsaa i mange andre Gjødningsstoffer var her livlig Forretning paa Grund af det tyske Landbrugs voxende Krav. Ligeledes var Tilførselen af Kaffe i Stigende. Det samme var Tilfældet med Spindestoffe, fornemlig Uld og Jute; den første Artikel støttedes ved det nys aabnede store Hamburgske Uldkammeri, den anden ved Hidflytningen af flere betydelige Firmaer for denne Branche i Forbindelse med den her stedfundne Oprettelse af direkte Dampskibslinier til Austratien og Ostindien, saavel som ved de i Høst her indtraadte Bekvemmeligheder for Losning, Aflevering og Viderebefordring af denne Vare, da de nye rummelige Skure paa Asiakaen bleve tagne i Brug. Ogsaa Hamp og andre stærkere Trævlstoffer, for hvis Bearbejdelse der nu i Tydskland er opstaaet Fabriker, førtes hid i større Kvantiteter. Hamburg har længe været et betydeligt Marked for Kryderier, og det er lykkedes i den sidste Tid at gjøre det mere uafhængigt af London, hvor denne Forretningsgren led under de høje Speser og Arbejdervanskelighederne, medens Forretningen ogsaa naturligen droges hid paa Grund af de nu herværende gode direkte Forbindelser med oversøiske Pladse. Om Sydfrugter gjælder ligeledes, at det herværende Marked er blevet mere righoldigt, idet man nu ogsaa har sat sig i Forbindelsen med Marokko og Persien. Den direkte Tilførsel af Ris tiltog ligeledes; hvorhos Palmolie, Palmkjerner, Gummi og Elfenben hidførtes regelmæssigen fra Vestafrika. Derimod var Tobaksforretningen fordetmeste, ialfald i Aarets første Del, slæbende paa Grund af de høje Indkjøbspriser for Brasiltobak; dog viste sig stigende Interesse for endel i de senere Aar af Konsummen ret gunstig optagne Sorter, som tyrkiske samt Java og Sumatra. Af Spiritus indførtes kun lidt fra Rusland og Polen, tildels paa Grund af disse Landes mindre heldige Høst.

Omsætningen med Sverige og Norge sees at have været omtrentlig som i det næstforegaaende Aar, med Sverige lidt større og med Norge lidt mindre, forsaavidt som Saadant kan sluttet fra Hidførselen direkte. Denne Indførsel fra Sverige af de væsentligere Artikler skal ifølge hosfølgende foreløbige Opgaver fra det herværende handelsstatistiske Bureau have beløbet sig til en Værdi af omtr. $8\frac{3}{10}$ Mill. Mark. Saaledes sees Stang- og Smedejern at være indført for 1 856 000 M., Rujern for M. 143 360, Jerntraad for M. 107 130, Jernspiger og andre Jernvarer for M. 277 260, Staal og Staaltraad for M. 556 650, Trælast for M. 707 340, Trævarer M. 315 270 og Træmasse M. 118 480, Tændstikker M. 1 854 300, Sten M. 850 300 og Papir M. 453 260, Maskiner M. 112 730, Skind M. 187 190; disse Artikler tilsammen omtr. M. 7 396 000. Blandt de Artikler, hvoraf i 1890 hidførtes mer end i 1889, kan nævnes Trælast, Rujern, Staal, Staaltraad, Sten, Kalveskind, Papir og Tændstikker; hvorimod her kom mindre Stang og Smedejern samt Jerntraad, ogsaa mindre Faare- og Gjedeskind, Træmasse, Træ- og Jernvarer. Værdien af den hele Indførsel direkte i 1889 ansloges til M. 8 242 890, i 1888 til M. 7 286 320.

Indførselen fra Norge sees ifølge de nævnte Opgaver at have beløbet sig til en Værdi af omtr. $14\frac{3}{10}$ Mill. Mark. Saaledes ere Sild og andre Fiskevarer, Fiskeguano, Tran, Trælast og Træmasse, Papir, Fyrstikker, Øl, Skind, Metaller og Malme, Sten, Jernspiger, Maskiner, Jod, Jodkalium og phosforsur Kalk anførte til en Værdi af omtr. 14 079 700 Mark. Blandt de Artikler, hvoraf i 1890 hidhragtes mer end i 1889, kan anføres Sild, Ansjos, Fiskeguano, Træmasse, Papir, Fyrstikker, Kobber, Rensdyrskind, Faare- og Gjedeskind, Hvalbarder, Træ- og Jernvarer samt Sten, Blymalm,

Kobolt- og Nikkelmalm og Is; derimod mindre Trælast, Øl, Kalveskind, Stang- og Smedejern, ogsaa lidt mindre tørret saavel som fersk Fisk, og meget mindre Hummer. Den hele Indførsel i 1889 har været anslaaet til M. 14 394 940, i 1888 M. 13 300 880.

Jern. De i den senere Del af 1889 saa gunstige Konjunkturer for Jern holdt sig ikke ret længe. Ved Begyndelsen af 1890 var endnu Jern- og Staalindustrien i levende Virksomhed, og Værkerne i Tydskland vare ialmindelighed fuldt optagne med Bestillinger for flere Maaneder; Rujernproduktionen saa sig endog ude af Stand til at tilvejebringe det for Behovet inden Landet nødvendige Material. Dette forandrede sig udpaa Foraaret. Konsumen formindskedes og nogle Værker, som ikke hørte til det tyske „Walzwerkverband“, tilbød at fravige de høje Noteringer, medens der ogsaa fra andre Lande, hvor der ligeledes manglede Ordres, gjordes Underbud paa det tyske Marked. En almindelig Tilbagegang fandt Sted, saa meget mere som de mange Streiker efter Begyndelsen af Mai forsinkede Byggevirksomheden. Istedetfor M. 172 50 pr. 1 000 Kg. af Værk i Aarets Begyndelse, var Prisen saaledes i Juli sunket til M. 135, og senere kontraheredes til M. 115, alt for westfalsk Stangjern af Værk for Export. For Konsumen her gik Prisen fra M. 180 og endog 200 i Aarets Begyndelse snart ned til 160, til 150 og endog 130, ligeledes alt af Værk. Ved Aarets Slutning sporedes dog nogen Tendens til Bedring, og baade det sydtyske og det vesttyske Valtsværkforbund bestemte sig til en liden Forhøielse af Grundprisen paa Stangjern, saa at denne blev 135. Ogsaa var da vaagnet nogen Livlighed i Exportforretningen. Tillige udvidedes Afsætningsgebetet, idet den imellem vedkommende Valtsværkforbund trufne Overenskomst, ifølge hvilken tyske Værker ikke skulde gjøre Offerter til Østerrig-Ungarn eller omvendt, traadte ud af Kraft.

Ovenstaaende Bemærkninger om Prisforhold have ogsaa Gyldighed med Hensyn til Baandjern, og selvfølgeligen under Forbehold af det sædvanlige Pristillæg. Blikpriserne gik i den Grad ned, at de paastaaes ikke engang at have dækket Fabrikationsudgifterne; dette skal have været foranlediget ved at de inden denne Branche bestaaende Foreninger opløste sig, saa at Konkurrencen blev fri.

Medens ogsaa Rujernpriserne sank stærkt og mange Vanskeligheder stillede sig iveien for Produktionen, fandt dog denne i en stor Del af Aaret Sted efter en meget betydelig Maalestok. Den opgives til i det tyske Rige (og tillige indbefattet Luxemburg) at have udgjort omtr. 4 563 000 Tons; i 1889 var den omtr. 4 387 500 Tons.

Med Hensyn til det engelske, navnlig Staffordshire Jern, som tidligere hidførtes i betydelige Kvartiteter og havde stærk Indvirkning paa Prisstillingen for det tyske Jern, høres oftere den Bemærkning, at efterat denne Indførsel i de senere Aar er meget aftaget, er ligeledes dens bestemmende Indflydelse paa Priserne ophørt. Paa Rigtigheden heraf havdes i 1890 et godt Bevis i den Omstændighed, at medens en vedholdende Stigning i Tydskland fandt Sted i Slutningen af 1889 og i Begyndelsen af 1890, gik Priserne ned i England, hvorimod Noteringerne senere, da de gik tilbage paa det tyske Marked, steg i England.

Det Tryk, som i det forløbne Aar hvilede paa det tyske Jern, gjorde sig ikke synderlig gjældende her med Hensyn til det svenske. Efterat saaledes paa herværende Jernhandlers Lister i Begyndelsen af Mai for prima westfalsk Stangjern var noteret Grundpris pr. 100 Kg. 20.20 og for prima tysk Spigerjern M. 26, medens svensk Stangjern noterendes M.

24.80 og svensk Spigerjern M. 26 80, var henimod Slutningen af Juni Prisen for de nævnte tyske Jernsorter resp. M. 19 og 22, medens den for det svenske Jern forblev uforandret. Den 15de Juli noteredes bemeldte tyske Jern resp. M. 18.40 og M. 21.40, det svenske resp. 23.80 og 25.80; henimod Slutningen af September hint resp. 16.60 og 20.40, dette resp. 23.20 og 25; den 18de Oktober hint 15.60 og 20.40, dette som i September; de samme Priser opførtes den 22de December. For enkelt Stempel fordredes endog i den senere Del af Aaret indtil M. 26 20. I den efter Foranledning af det hamburgske Handelskammer her udkommende Priskurant opførtes den 3die Januar d. A. for prima westfalsk Stangjern pr. 100 Kg. M. 14.60, tysk Baandjern M. 15.80, svensk Stangjern M. 21.20.

Indførselen af svensk Stang- og Smedejern i 1890 antages at have været endel mindre end i 1889, nemlig kun 105 165 DC; derimod Rujern-indførselen meget større. Af Spiger var Indførselen omtrent som i 1889. Exporten af svensk Jern herfra var temmelig livlig. For prima Lancashire Stempel i smedet og valset Jern krævedes i Aarets Begyndelse M. 20 for 100 Kg. af Hamburg; i den senere Del af Aaret afsluttedes betydelige Kontrakter til M. 17.60 à M. 18. Mindre gode Stempler afgaves til M. 16.50 à M. 17, men ved Aarets Slutning bemærkedes nogen Stigning. Til Italien førtes herfra med de Slomanske Fartøier ifølge mig velvilligen meddelt Opgave 17 627 DC svensk Jern (deraf 3 184 til Sicilien), 547 DC Staal (deraf 168 fra Sicilien), samt 233 DC Hesteskosøm (til Genua, Livorno og Neapel); til Barcelona 2 177 DC svensk Jern, 36 DC Staal og 61 DC Hesteskosøm; til Marseille 263 DC Jern. Til Brasilien skal være gaaet betydelige Kvantiteter smedet Jern i Stænger paa 14 à 16 Fod, til Mexiko mest valset Jern, bøiet og i kortere Stænger, til Cuba begge Sorter; ligeledes til Ostindien og China valset i 6 à 7 Fod lange Stænger. Ogsaa til Afrika, saavel det østlige som vestlige, førtes herfra svensk Jern.

Fra Norge var Indførselen af Jern og Staal, som sædvanligt, ringe, dog endel større end i det næstforegaaende Aar. Ogsaa af Spiger var Indførselen noget større end i 1889, saa at den blev omtret som i 1888. Christiania Hesteskosømfabrik ved Bergedorf, som allerede i 1889 i Anledning af de stegne Priser paa det af samme benyttede svenske Jern m. v. havde forhøiet Priserne for sine Produkter med 12 pCt., ansaa sig i Foråret 1890 nødsaget til en yderligere Prisforhøjelse, og denne fandtes at kunne vedligeholdes i den senere Del af Aaret trods Nedgangen i Priserne paa Raamaterialierne, og derved fik Fabriken en passende Fortjeneste. Ogsaa den senere strænge Vinter bidrog til at holde Priserne oppe. Den befrygtede Konkurrence med den i min forrige Aarsberetning omtalte ny oprettede Fabrik i Flensburg sees ikke at have medført nogen alvorlig Ulemper for Fabriken ved Bergedorf. Denne sidste holdtes i fuld, tildels endog forceret, Drift, og var ogsaa i Begyndelsen af indeværende Aar vel forsynet med Ordres; den nød frendeles den Begunstigelse at blive tilstaaet Restitution af Indførselstolden paa det af dens Produkter, som udførtes fra Tydskland. Dens Stok af skandinaviske Arbeidere holdt sig vedblivende omtrent uforandret. Tilførselen af Jern til Altona fra Sverige og Norge skede næsten udelukkende over Hamburg.

Træ, Træmasse, Tændstikker m. m. Fra Sverige var ifølge de foreløbige statistiske Opgaver og i Overensstemmelse med det ovenfor Anførte Indførselen til Hamburg 138 515 DC (ikke indbefattet en ringe Kvantitet Stav); i 1889 havde den kun været 101 000 DC. Til Altona kom søværts kun 1 444 DC. Medens Indførselen saaledes var ganske betydelig

og Konsumenten ligesaa trods de mange Streiker, betragtes dog Aaret 1890 som i det hele taget et af de uheldigste siden lang Tid, baade for Kjøbere og Sælgere. De tyske Importører havde for en stor Del gjort sine Indkjøb allerede i 1889 under temmelig høje Priser — en Tidlang i December endog à M. 117½ for 7" og M. 112½ for 6" Granbattens pr. Standard for de bedste Mærker, idet man i Sundswall og andre svenske Havne viste stor Tilbageholdenhed; og de led saaledes ikke ringe Tab ved de senere betydelige Prisfald; dog rammede dette maaske mindre Hamburgerne og Lübeckerne end mange andre, især i Rhinegnene, fordi man her opererede med stor Forsigtighed, i Paavente af at de ugunstige Afsætningsforholde i England skulde forbedre sig, og ligeledes af Hensyn til de herværende store Lagere. Allerede i Januar, da der hverken i England eller Frankrig opkom synderlig Efterspørgsel, viste sig Tilbøielighed hos Afskiberne til at sænke sine Fordringer; og i Februar begyndte nogle af de mere ængstelige Exportører at omsende Offerter med indtil 10 M. billigere Priser pr. Standard. Meget snart derefter bleve Priserne voldsomt nedadgaaende; Importørerne vare blevne mistroiske ifølge det stedfundne Omslag, frygtede ogsaa for yderligere Baisse paa Grund af forventede store Streiker og dermed følgende Formindskelse af Træforbrug. Afsætningen blev saaledes ganske stagnerende, og denne Tilstand forbedredes ikke ved at Skibsfarten fra de baltiske Havne aabnedes usædvanlig tidligt og bragte yderligere Forsyning for Lagerne. Konsumenten blev ogsaa i Virkeligheden her i Hamburg i Sommermaanederne endel svækket ved Standsning i Byggevirksomhed, dog vistnok mindre end der havde været Grund til at befrygte; og paa andre Steder i Tydskland stillede Forholdene sig ret heldigt i denne Henseende, saa at en ganske livlig Efterspørgsel henimod Høsten begyndte, undertøttet af Lettelsen i Frugtmarkedet. Uagtet saaledes da en ikke ubetydelig Omsætning fandt Sted, opstod dog ingen Tendens til Forbedring i Priserne; man gik nemlig ud fra at Lagrene her vare ganske betydelige, samt at der ogsaa endnu fandtes anseelige Forraad i Finland og Sverige, fornemmeligen i Sverige af smale Bord 5", 4½" og 4", saavel af Gran som især Furu, ligesom man ogsaa entog, at paa Grund af den svære Regn i Foraaret og om Sommeren usædvanlig megen Last var kommen ned til de svenske Sagbrug. Derhos hørtes nogen Klage over at man fra Norden, for at formindske de af Prisfaldet resulterende Tab hyppigen sendte mindre god Last hertil, medens de prisværdigere Sorter gik ned til Antwerpen og franske Havne. Granplanker, hvilke i Begyndelsen af Aaret havde været betingede fra Sundswall og Hernøsand pr. Standard til M. 130, solgtes senere til M. 105; medens Granbattens — for en væsentlig Del fra Gefle og Søderhamn —, hvilke i Begyndelsen havde betinget M. 115 for 7", M. 110 for 6" og M. 100 for 5", gik ned til resp. M. 85, 80—75, 70—65, — Granbord indtil 5 Mark mere. I Oktober og November skal der endog være afsluttet til saa enormt lave Noteringer som 80 M. pr. 7" Granbattens for Leverance i 1891.

Med Hensyn til Granbattens og tildels ogsaa Granbord opstod adskillige Differenser, idet der paastodes, at Kvaliteten af deslige som usorterede forskibede Ladninger undertiden viste sig ringere end den burde være, idet en Fjerdedel eller mer istedetfor som sædvanlig en Sjettedel befandtes at bestaa af Qvarta, og Varen saaledes ansaaes mindre tjenlig til deraf atanfærdige høvlede Gulvbor. De svenske 3" Granplanker havde her saaledes som i det seneste Aar har været Tilfældet, at udholde skarp Konkurrence med det tyske Produkt.

Af Furubord fandt de fine Sorter fra Gefle og Söderhamn hele Aaret igjennem ret god Afsætning, om end til trykkede Priser. Usorterede Furubord betingede ved Saisonens Begyndelse fra Sundswall 7" M. 140—135 og fra Hernøssand M. 130; men solgtes senere førstnævnte resp. M. 105—100 og M. 95—90; andre Dimensioner i Proportion.

Sparrer fra Skefteå betingede 36 pf. og slutteligen 29 pf. pr. Kbf.

Indførselen fra Norge til Hamburg sees at have været endel mindre end i 1889, nemlig 83 420 DC (ikke iberegnet Stav) istedetfor 126 469; til Altona skal være kommet 1 389 DC. Forskalningsbord $3\frac{3}{4}" \times 5"$ kostede ved Aarets Begyndelse omtr. det samme som i 1889, nemlig M. $5\frac{1}{2}$ à $5\frac{1}{4}$ for 330 løbende engelske Fod, men solgtes senere for M. $4\frac{1}{2}$ til $4\frac{1}{4}$. Omsætningerne i denne Artikel naaede overhovedet langt fra ikke op til hvad de havde været i det foregaaende Aar, tildels vel fordi de kun vanskeligen kunne konkurrere med den svenske Vare; desuden vare just i denne Artikel Lagerne her i Hamburg, som er Hovedmarkedet for samme, meget betydelige, medens Konsumen var svag. For $\frac{5}{4}$ Rispebord var Behovet allerede i Aarets Begyndelse kun ringe, da Kistefabrikanterne allerede vare tilstrækkeligen forsynede med Material, og senere kom det ikke til synderlig Forretning, idet Producenterne i Fredrikshald, Fredrikstad etc. tildels heller lod sin Vare blive liggende, saalænge her kunde kjøbes svenske 6" Bord til særdeles billig Pris. I Aarets Begyndelse vare Konjunkturerne gode for norske „Kanthölzer“, da Priserne vare stegne stærkt i det sydvestlige Tydskland, og betydelige Partier bleve da solgte à 55—57 Pf. pr. Kubikfod, mest vistnok til Bremen. Senere indtraadte dog en Reaktion; Priserne gik i Sommerens Løb ned til 45 Pf., og ud paa Høsten kunde for passende Sortimentter med god Proportion $4 \times 5"$ kun opnaaes 42 à 43 Pf., medens andre Sorter bestaaende mest af 4×4 og 5×5 ikke engang kunde opnaa 40 Pf.

Usorterede Bord $11\frac{1}{12} \times 5\frac{1}{4}$ fra Christiansand etc. fundt i Januar Afsætning til M. $6\frac{1}{4}$, ud paa Høsten kun til $4\frac{7}{8}$.

Med Finland stillede Forholdene sig omtrent som med Sverige. I Forholdet til Rusland fortsattes vedblivende den Forandring, at Cronstadt i en særdeles Grad voxede op til at blive et vigtigt Exportsted især for Granbattens og Granbord, medens Efterspørgselen efter Vare fra Riga gik tilbage.

Flere til Skovhusholdningen og Træindustrien i Tydskland knyttede Interesser have været meget foruroligede af Underretningen om stedfindende Forhandlinger med Østerrig Ungarn om Nedsættelse blandt andet af Trætolde.

Indførselen af færdigt Snedkerarbeide, Døre, Vinduer, Lister og Rammer m. v. direkte fra Sverige udgjorde ifølge den foreløbige statistiske Opgave omtr. 9 829 DC, saaledes temmelig meget mindre end i 1889; medens den ubetydelige Indførsel heraf fra Norge sees at være steget noget, nemlig til 856 DC. Et Fartøi fra Drammen bragte et ikke ubetydeligt Parti Trækasser. Ogsaa til Altona kom ikke saa lidet, saaledes med Jernbanen fra Sverige og Norge 671 DC Trælister.

I Staden Hamburg med Forstaden St. Pauli opførtes 152 nye og for Beboelse bestemte Huse, deri 1 529 Vaaninger, og der nedreves 182 Huse; paa- eller ombyggede bleve 283. Vaaningernes Antal forøgedes idethele med 1 171. I Hamburg med Forstaden samt „Vororte“ og Landgebet var Forøgelsen af Vaaningernes Antal i 1890 8 632 (eller — ikke iberegnet det egentlige Landgebet — 8 581); i 1889 var den 5 404.

Forretningen hersteds i svenske og norske Træhuse fornemmeligen til Sydamerika og Afrika er i Tiltagende, idet de anbefale sig ved sin Billighed og praktiske Sammensætning. Man hører dog paastaa, at det vilde være bedre, om Fabrikanterne kehstruerede dem med $3\frac{1}{2}$ istedetfor 3 Meter høje Værelser.

Af Træmasse blev ifølge ovennævnte statistiske Opgave hidført fra Sverige 7 782 DC, saaledes ikke fuldt saa stor Kvantitet som i 1889, hvorimod fra Norge hidførtes mer end det Tredobbelte mod det næstforegaaende Aar. Konjunkturerne for denne Artikel vare idethele synkende, vistnok paa Grund af den stedfindende Overproduktion, ligesom den ogsaa i Tydskland trykkes af Konkurrencen med Produkter fra Landets egne Fabrikker, medens derhos ogsaa Udførselen herover til Nordamerika hindres blandt andet ved at man nu der selv producerer Træmasse i stor Stil. Foruden til Amerika gik herfra ogsaa endel til Frankrig og Spanien m. fl.

Papirindførselen fra Sverige saavelsom fra Norge var en god Del større end i 1889, nemlig resp. 12 369 og 21 142 DC, imod 9 488 og 15 462. Indførselen af Træuld synes ikke i den seneste Tid at være bleven forøget.

Af Fyrstikker opgives at være hidkommet i Aarets Løb fra Sverige direkte 30 150 Kasser, med Lübeckerbanen hidførtes derhos 39 938 Kasser, ogsaa for det allermeste svensk Produkt. Fra Norge kom 29 583 Kasser. I Aarene 1889, 1888 og 1887 bragtes fra Sverige søværts resp. 28 412, 25 539 og 21 365 Kasser, hvorhos der da skal være kommet med Lübeckerbanen resp. 39 084, 35 557 og 37 635 Kasser. Fra Norge hidførtes i bemeldte tre Aar resp. 13 217, 7 751 og 8 292 Kasser. Udførselen sees saaledes at have været i Stigende baade fra Sverige og især fra Norge. Fra tyske og østerrikske Pladse kom i Løbet af 1890 36 356 og fra andre fremmede Havne 1738, hvoraf paa Elben 27 779 mod i 1889 12 821. Den betydelige Merhidførsel i 1890 skal for en stor Del have bestaaet i østerrikske Salonfyrstikker, hvilke næsten udelukkende gaa til China og der fordrive de daarlige japanesiske Sikkerhedsfyrstikker. Hvad her overhovedet er indført mer end forhen af norske og svenske Stikker, forsikres for en væsentlig Del at have været Fosforstikker, som finde Indgang i Ostindien og andre britiske koloniale Markeder.

Priserne vare opgaaende indtil 20 à 30 pCt.; i denne Henseende begunstigedes man ogsaa af de høje Sølvkurser i Sommerens og Høstens Løb.

Forretningen i finere Træsorter befindes at have været mere tilfredsstillende end i 1889, i hvilket Aar de høiere Fragter og de stegne Indkjøbspriser virkede svækkende paa Omsætningen. Tilførslerne voxede, og Forbindelser sluttedes med nye Produktionslande; god Vare var Gjenstand for stærk Efterspørgsel og Priserne havde stigende Tendens. Kun klagede man over, at medens Søfragterne gik ned, forøgedes derimod de oversøiske Udgifter stadigen. For amerikansk Nøddetræ viste sig saaledes gennemsnitlig god Søgning til høje Priser baade hvad Blokke og skaaren Last angik, medens derimod ringe Vare stod saa lavt i Pris, at Hidførsel deraf ansaaes ikke at kunne lønne sig. Ogsaa af italiensk Nøddetræ hidførtes endel, ligesom ogsaa af kaukasisk. Af dette sidste bragtes dog mindre end man fandt ønskeligt, medens derhos en i Produktionslandet indført betydelig Udførselstold forøgede Tendensen til Prisforhøjelse.

Ogsaa paa Jacaranda og Mahogni — ordinært saavelsom stribet — vare Priserne stigende og Omsætningen livlig. Som noget nyt for det hervedværende Marked hidbragtes afrikansk Mahogni, hvilket fandt Bifald og

betaltes godt paa Grund af sin lige Væxt og store Bredde. Af Pyramider var Tilførselen usædvanlig stærk, men meget deraf var ringere Vare, og Priserne gik tilbage.

For Cedertræ til Cigarkister begyndte Aaret med temmelig høie Priser, hvilke senere sank endel, medens Søgningen fordetmeste vedblev at være god. Ogsaa paa Ibenholdt gik Prisen noget ned, hvorimod Pokkenholdt var fremdeles stigende og tillige hidførtes i større Kvantitet. Af tyrkisk Buxbom, navnlig fra Batum, kom flere Ladninger direkte og solgtes til høie Priser, idet Varen befandtes god og, som det forsikres, mere tilfredsstillende end den vestindiske. Af Teak var her flere direkte Tilførsler og dette Træ solgtes her uden Vanskelighed.

Af amerikanske Træsorter hidførtes foruden Nøddetræ ogsaa forskellige andre, som Poppel og Whitewood, der fandt ret god Afsætning, samt Hickory, Ask, Kirsebærtræ, Alm etc., disse dog kun i smaa Partier og uden at finde noget synderlig villigt Marked.

I Farvetræ var Forretningen ikke saa gunstig som i 1889. Vel var Importen fordetmeste ret betydelig, saaledes af Domingo og Jamaika Blaatræ ikke mindre end $23\frac{2}{10}$ Mill. Kg., medens der af Campeche Blaatræ kom $17\frac{7}{10}$ Mill. Kg.; men Afsætningen var slæbende, især i Aarets sidste Halvdel. Ogsaa udbrød der en Krisis i Blaatræhandelen, idet en i Havre sammentraadt international Forsamling af Blaatrækjøbere opstillede strenge Betingelser med Hensyn til Kvalitet m. m., som Importeurerne ikke vilde indgaa paa. Af Quebrachotræ, som i de seneste Aar er kommet mer og mer i Brug i Garverierne, var Indførselen fremdeles, især for herværende Møller, voxende og beløb sig til næsten 22 Mill. Kg.

Den norske Sildeforretning befindes at have været idetdele ret tilfredsstillende. Tilførselen var temmelig jevn, og Priserne ikke stærkt vekslede. Ved Aarets Begyndelse bestod det herværende Lager af noget over 5000 Tønder Sild (i Begyndelsen af 1889 havde det været omtrent 8000), fornemmelig K og MK, samt 480 Tønder skaaren Sild, ogsaa endel KK og KKK samt Slosild og Matjes, og dette blev hurtigen rømmet til ret lave Priser, 16 à 20 Mark for KK, 14—16 for K og 9—12 for MK; ogsaa den for Sardinfabrikationen færdigskaarne Sild blev maadelig betalt, lige ned til 15 Mark, da Forradet deraf var saa betydeligt. Den norske Matjes var ikke særdeles fin, og der opnaaedes for samme neppe mer end 25 til 35 Mark. Slosilden solgtes efterhaanden til omkring 18 à 22 Mark.

Tidligt paa Aaret hidførtes omtrent 2000 Tønder nyfanget Vaarsild og solgtes til Røgerierne for 18 à 20 Mark, tildels ogsaa billigere; men denne Vare fandtes ikke synderlig tilfredsstillende; Silden selv paastodes at være altfor løs i Rognen og Melken, og det fortaltes derhos at den ikke var vasket førend Saltningen. Noget af den hidkomne Vaarsild var ogsaa borsyret; men saadan Behandling har her saa temmeligen tabt sin Kredit, blandt andet fordi Borsyren skal have en opløsende Indflydelse paa Benene, saa at en hel Del falder af under Røgningen. Udpaa Foraaret, da Beholdningen fra 1889 var temmeligen rømmet, hidførtes adskillig Fedsild fra samme Aar, og den fandt rask Afsætning til ret gode Priser; især fremhævedes nogle Partier fra Tromsø som rige og fede; den betingede Priser indtil 30 Mark.

Den nye Fedsild begyndte at hidkomme i Juli fra Nordland og de første Forsendelser af fin Vare opnaaede 35—40 Mark. Tilførselen blev paa Grund af Fiskeriets Middelmåadighed ikke betydelig, men jevnt passelig til Behovet, og saaledes holdt Markedet sig i længere Tid godt, saa at

Gjennemsnitsprisen blev 32 à 35 for KKK, 30 à 32 for KK og 25/27 for K, samt 15/18 for MK. Disse Priser holdt sig, om end med nogen Afsvækning, lige til November, da Tilførselen voxede endel, saa Priserne for KK og K faldt til resp. M. 25 og 22/24; Afsætningen vedblev dog at være tilfredsstillende. Bedst forsynet var man idethele med Storniddels og reel Middelsild. Af den i den indre Del af Trondhjemsfjorden udpaa Høsten fangede Sild kom endel hid; den faldt smaa i Mærkerne og var tør og mager samt skal have havt mere Rogn og Melke end Ister, blev derfor udbragt til adskilligt mindre Priser end de ovenfor nævnte. Af den senhøstes mellem Langesund og den svenske Grændse i betydelig Masse fangede Slosild kom flere Partier hid; man fandt denne Vare stor og vakker og den solgtes til Priser fra 20 à 26 Mark. Uheldigvis vanskeliggjordes dens Hidførsel i December ved Isforholdene.

For skaaren Smaasild erholdtes i den senere Del af Aaret 21--27 Mark; denne Vare har efterhaanden vundet temmelig Betydning her, og Forretningen maa vistnok idethele ansees for gavnbringende, idet den nu sysselsætter ikke ubetydelige Arbeidskræfter i Norge, ligesom ogsaa i den seneste Tid i Sverige. Ogsaa for udskaaren Smaasild havdes Anvendelse og den betaltes med 11 à 13 Mark.

Ogsaa af Brisling, især letsaltet Vare, som her omlægges til Ansjos, hidførte endel og betaltes jevnt med 13—14 Mark pr. Tønde; ogsaa Elbrisling anvendtes forresten dertil. Af virkelige Ansjos var Tilførselen omtrent den sædvanlige; Varen var god og Søgningen jevn til 11 à 13 Mark pr. Halvtønde. Afsætningen deraf synes saaledes ikke at have lidt trods det betydelige Ansjosfiske i Zuydersøen. Ogsaa Appetitsilden og andre Fiskepreserver finde stadig større Omsætning trods Toldforholdene og trods det stedfundne rige franske Sardinifiske.

Hidførselen af svenske Sildesorter er vedvarende i Stigende. Allerede i Foraaret kom hid endel deraf og blev meget vel modtaget, idet den fandtes omhyggelig behandlet, var holdbar, stramt fyldt, og idethele en meget reel Artikel. Ogsaa udpaa Høsten kom Forsyninger af denne Vare paa en Tid, da den norske Fedsild her var bleven temmelig knap. Den solgtes til lønnende Priser, 26 Mark og mere, hvilke senere gik noget ned, indtil 21; den simple svenske udgydte Sild anbragtes til 13 à 15 Mark. Ogsaa fersk svensk Sild hidførtes i store Kvantum og fandt god Afsætning til fra 6 til 12 Mark pr. Kasse à 4 ☐ Fod. Hvormeget der egentlig er hidført, vil neppe kunne opgives, da den kommer ad alle Veie, vistnok fornemmeligen pr. Dampskib fra Göteborg og pr. Jernbane over Danmark og fra Østersøhavne. Den har næsten fordrevet den norske borsyrede Sild fra Røgerierne, hvilke gennem en Del af Aaret modtog den daglig fra Frederikshavn; rigtigt nok var den ikke saa rigelig sidste Vinter som i den næstforegaaende.

Efter en Opgave som tør ansees temmelig paalidelig, udgjorde Hidførselen af saltet Sild fra Norge i 1890 60 471 Tønder (ifølge den foreløbige Statistik 57 822); fra Sverige skal den have været 4 756. I 1889 var Hidførselen resp. omtr. 58 300 og 1 300. Forraadet af norsk Sild ved Udgangen af 1890 opgives til det usædvanlig ringe Kvantum 3 874 Tønder, deraf KKK 505, KK 461, K 579, M & C 380, skaaret Sild 377, Slosild 1 165, Brisling 342 og Matjes 65; Forraadet af svensk Sild opgives til 397. Allerede temmelig tidlig i Januar indeværende Aar var denne Lagerbeholdning omtrent forbrugt; noget som ikke skal have havt Sidestykke i mange Aar.

Det skotske Sildefiskeri var i 1890 særdeles betydeligt, medens det engelske var under hvad det havde været i det foregaaende Aar; Indførselen

hertil af salt Sild fra Skotland var ligeledes usædvanlig stor, og det uagtet et forholdsvis meget betydeligt Kvantum af det der Opfiskede skal være solgt i fersk Tilstand. Kvantiteten af det hidførte anslaaes nemlig til omtrent 167 500 Tønder, hvoraf 15 411 Matjes (i 1889 omtr. 136 500, i 1888 155 670); men over Kvaliteten klagedes, og maaske saameget mere som man paa Grund af de i Skotland paabudte Reforme i Reglerne for Sortering og Saltning samt Stempling havde gjort Regning paa væsentlig Forbedring i de tidligere Forholde. Disse Reforme skulle være fremkaldte ved en af den britiske Konsul i Stettin i hans Aarsberetning for 1888 fremsat Bemærkning om, at den skandinaviske og navnlig den svenske Sild syntes at være ifærd med at fordrive den skotske fra det tyske Marked, idet de svenske Leverandører havde forstaaet at tilberede sin Vare i Overensstemmelse med Konsumenternes Smag, hvad ikke var Tilfældet med de skotske Saltere. Vistnok havde de derefter afgivne nye Bestemmelser bevirket Forbedringer; men man fandt, at Forskrifterne ofte kun ufuldstændigt befulgtes, og paastod, at vedkommende Autoriteter i Skotland afviste enhver Ansvarlighed, som søgtes gjort gjældende imod dem i Anledning Stemplingen; Følgen blev, at man neppe havde mere Tillid til crownfulls end til ustemplede Vare. Det bør dog bemærkes, at de nye Regler, givne af det skotske Fishery Board, ikke ere ældre end 6te Mai 1890, og saaledes hidtil kun have havt liden Tid til at gjøre sig gjældende.

Med den hollandske Sild var man her idethele vel fornøjet; den hidførtes ogsaa i ret anseelige Masser, angiveligen 85 168 Tønder, visnok meget mindre end i 1889, men mere end i 1888 (resp. 118 343 og 69 446).

Tilførselen fra andre Lande var saaledes idethele meget betydelig og lidt større end i de nærmest foregaaende Aar (i 1889 314 503 og i 1888 286 990); ved Aarets Slutning var Beholdningen ogsaa af skotsk og hollandsk Sild meget ringe, nemlig resp. 3 715 og 1 715 Tønder. Konsumenten af udenlandsk Sild viser sig saaledes, forsaavidt som Saadant kan sees af Hamburgske Data, at have været ogsaa i 1890 meget betydelig i Tyskland, og det uagtet Poteteshøsten var temmelig mislig, medens det ellers er en Erfarings-sætning, at i de gode Potetesaar spises ogsaa den meste Sild. Grunden til at der dog fortæredes saa meget, er vel især at søge i de høje Kjød- og Fleskepriser.

De norske Sildetønder høres nu her jevnlig omtale med megen Ros, idet de haandgjorte „Bondetønder“ ere mere og mere forsvundne og i deres Sted er kommet Fade med tilstrækkelig tyk Stav og gode Baand fra Maskintøndefabrikerne i Christiansund og i andre Byer.

Resultatet af det Emdenske Fiskeriselskabs Virksomhed var i 1890, saaledes som forhen sædvanligt, ikke meget tilfredsstillende; ifølge Bestyrelsens Aarsberetning for Forretningsaaret 1889/1890 havde ethvert af dets 17 Fartøier gjort fire Reiser; og de hjembragte idethele 13 454 Tønder Sild. Den tyske Rigsregjering har som bekjendt subventioneret Entreprisen ogsaa i 1890; og da i Januar dette Aar Rigsdagen havde under Behandling Regjeringens Forslag om for det forestaaende Budgetaar at tilstaae som i den senere Tid sædvanligt 200 000 Mark til Befordring af Havfiskeriet, begjæredes Oplysning om hvorvidt dette Selskab er saa leve- og udviklingsdygtigt, at det lader sig forsvare at give det en forholdsvis ganske betydelig offentlig Understøttelse. Vedkommende Minister besvarede dette bejaende; han haabede endnu, at det med Tiden vil komme til en heldigere Virksomhed end hidtil. Grunden til, at det forhen ikke var gaaet vel, søgte han i forskjellige særegne Omstændigheder, hvoriblandt den, at Bestyrelsen ikke altid

har været duelig, samt at Konkurrencen havde været stærk og Priserne nedadgaaende. I Aaret 1883 havde Selskabet faaet 43 Mark pr. Tønde, i 1888 kun 28.15 og i 1889 endog kun 26.05. Han opgav ikke Haabet om bedre Tider, men havde dog tilkjendegivet Selskabet, at den Præmie, som det havde faaet for sidste Aar, antageligen vilde være den sidste; thi Tingen kunde ikke længere gaa saaledes at Selskabet blot holdtes oppe ved Rigssubvention. Den begjærede Sum blev bevilget.

I Elben selv foregaar ofte et meget betydeligt Fiskeri af Smaasild; saaledes blev der i Foraaret 1890 fanget en overordentlig Mængde, og det paastaaes at Aarsudbyttet var 100 000 Kubikfod, hvoraf en Trediedel blev røget eller marineret og Resten anvendt som Gjødnings. Laxefangsten i Elben synes derimod Aar for Aar at blive ringere og var navnlig i 1890 ganske ubetydelig, hvilket forøvrigt da var Tilfældet ogsaa paa de fleste andre tyske Floder, deriblandt Rhinen, maaske tildels som der paastaaes paa Grund af de Ødelæggelser, som talrige Sælhunde anrette iblandt dem.

Tilførselen af fersk Fisk fra Skandinavien synes at være i jevnt Tiltagende for Sveriges, men ikke for Norges Vedkommende. I den foreløbige Statistik er Hidførselen direkte anslaaet til 13 714 DC fra Sverige og 5 092 fra Norge (for 1889 opgaves den til resp. 8 268 og 5 885 DC). Man hører endnu jevnlig den Bemærkning, at den tyske Kolje yndes mere end den norske og især mere end den norske store Torsk, hvilken sidstes Pris til sine Tider her er gaaet ned lige til 3 Pf. pr. Pund. Koljen findes i rig Mængde nær den tyske Nordsøkyst samt fanges og hidbringes bl. a. i Fiskedampskibe, hjemmehørende i stedse voxende Antal i Hamburg, Altona og Crantz saavel som i Geestemünde. I Fiskemarkedshallen i St. Pauli solgtes i 1890 ved Auktion fersk Fisk for M. 805 659, deraf ikke tydskfanget Vare for M. 188 700.

Manglerne ved den Hamburgske Fiskemarkedshallens trange Beliggenhed paa en ubekvem og for Kulstøv stærkt udsat Plads, saavel som Klagerne over de til samme knyttede utilstrækkelige Indretninger vedbleve ogsaa i 1890, medens Altonas Bestræbelser for at trække Fiskehandelen til sig ved hensigtsmæssige Foranstaltninger viste god Fremgang, saa at endog flere af Hamburgs Fiskekjøbmænd gjøre sine Opkøb der. I Altonas Fiskemarkedshalle solgtes ved Auktion for M. 965 905 (mod M. 784 000 i 1889), deraf Fisk fra Skandinavien for M. 315 523, hvilken Vare for endel var kommen pr. Jernbane. Ifølge Opgaver fra dennes Vedkommende bragtes paa samme 1 738 Kolli af Vægt 1 726 DC, foruden 1 953 Kolli Hummer af Vægt 690 DC.

Blandt Priser, der opnaaedes paa Auktionerne, kan nævnes gennemsnitlig for Kolje i Hamburg 10 Pf., i Altona 11 pr. $\frac{1}{2}$ Kg., for Flyndre i Hamburg 10 og i Altona $9\frac{6}{10}$. I de forskjellige Maaneder afvege de selvfølgelig meget fra hverandre; saaledes var i Altona Minimum for Kolje $4\frac{2}{10}$ og Maximum $20\frac{8}{10}$, og for Flyndre Minimum 4 og Maximum 22. For Fisk fra Skandinavien var Gjennemsnitsprisen sammesteds for Kolje $13\frac{8}{10}$, høiest i Marts $20\frac{8}{10}$, lavest i Juli $4\frac{2}{10}$; for Flyndre var Gjennemsnitsprisen 12 Pf., høiest i August $23\frac{2}{10}$, lavest i December $9\frac{2}{10}$, for Lax 93 Pf., høiest i December $135\frac{6}{10}$, lavest i Juli $81\frac{3}{10}$, Kabliau $9\frac{1}{10}$ Pf., høiest i Februar $11\frac{8}{10}$, lavest i Mai $7\frac{1}{10}$, Makrel 28 Pf., høiest i August $29\frac{6}{10}$, lavest i Juni $27\frac{4}{10}$, for Sild, hvoraf solgtes 10 022 Kassar à 200 $\mathcal{M}$, betaltes pr. Kasse i Januar gennemsnitlig 5 M., i Februar $4\frac{1}{2}$, i Marts 5.05, i April 7.32, i Mai 5.17, i Juli 15.70, i August 10.51, i September 8, i Oktober 18.14, i November 9.42 og December 6.68. For Hummer fra

Skandinavien var højeste gennemsnitlige Pris pr. $\frac{1}{2}$ Kg. i April, nemlig Pf. 183.6, laveste i Marts 108.1. For Torsk fra Skandinavien varierede Prisen imellem 13.8 i Januar og 7.7 i December, for Sølax sammestedsfra imellem 13 i Juli og 18 i August.

Den tidligere omtalte her blandt Fiskehandlerne stedfundne Uvillie mod Auktionerne synes at være ophørt, og den imellem flere af dem indgaaede Forening om ikke at købe paa disse gik istykker, da ikke alle sluttede sig til den. Nu erkjendes det endog temmelig almindeligt, at Auktionerne have bidraget til at forøge Konsumen og forhøje Prisniveauet.

Hamburgs og Altonas Fiskemarkeder forsynes fornærværende temmelig regulært med Saltsøfisk af sex der og i Cranz hjemmehørende Fiskedampskibe, hvis Antal kan ventes meget snart forøget, samt af omtrent 271 andre der og i Nærheden hjemmehørende Fiskefartøier, hvoraf 187 fra Finkenwärder og 76 fra Blankenese. Antallet af Fartøier, som hjemmehørende i nordvest-tydske Havne dreve Fiskeri paa aaben Sø, ansloges i 1886 til 377, men i 1890 til 445 med en Besætning af 1716 Mand. Overalt ved Nedre-Elbe og paa den tydske Nordsøskyst gjør sig en stærk Stræben gjældende efter at fremelske Fiskeribedriften; Selskaber for at ophjælpe og støtte denne Næringsvei danne sig og Fiskedampskibe bygges paa flere Steder, i Finkenwärder virker en nyoprettet Fiskerskole. I Cuxhaven har der dannet sig et Aktieselskab for Fiskeri med Dampbedrift, angiveligen det første af den Art i Tydskland, og den derværende Fiskerihavn skal udbedres. Fiskeriudstillinger afholdtes, blandt andet i Bremen, hvor ogsaa undtagelsesvis nogle Grene af den norske Fiskeribedrift vare repræsenterede, og ligeledes var der en stor Søfiskerikonferens samt i Berlin en Generalforsamling af den tydske Fiskehandlerforening. Paa bemeldte Konferens afhandlede t. Ex. Spørgsmaalene om, hvorledes den herskende Mangel paa Mandskaber for Fiskefartøjerne i Nordsøen skulde kunne afhjælpes, om den Betydning, Helgoland som tydsk Besiddelse vil have for det tydske Fiskeri m. v. Blandt ovennævnte Fiskeriselskaber findes ogsaa et i Hamburg, dog har dettes Virksomhed i 1890 ikke ført til betydelige Resultater, idet den i væsentlig Grad var rettet paa at anbringe Støryngel i Elben, hvilket ikke lykkedes.

Det mest levende Billede af det tydske Fiskeris Opsving faar man i Geestemünde, hvor man i 1890 saa sig nødt til at oprette en ny Fiskeauktionshalle foruden den allerede forhen bestaaende; man har ogsaa der nu projekteret Tilveiebringelsen af Liggepladse af flerdobbelt Størrelse imod hvad man nu har til Disposition, og den hidtil af 18 Fiskerdampskibe bestaaende Flaade forsikres at ville med det Første faa en Tilvæxt af adskillige saadanne, hvilke nu ere bestilte og tildels under Bygning. Ogsaa der og i Bremerhaven har der været arbeidet paa at faa istand et Aktieselskab for Dampskibsfiskeri, men Planen synes at være strandet paa en afgjort Opposition fra Fiskehandlere og andre imod at de store Kapitalister bemægtige sig Fiskeribedriften.

Medens Fangsten for Geestemünde i 1890 skal have været meget lønnende, antages Saadant i meget mindre Grad at have været Tilfældet med Bedriften fra Norderney og Norddeich, hvilken foregik med 64 Fiskechalupper og hvis Udbytte kun var omtr. 6442 DC, væsentlig Kolje, istedetfor 8862 i 1889. Udpaa Høsten bleve flere af Fartøjerne slet ikke udsendte, da Mandskaberne ansaa Arbeidet altfor lidet lønnende. Fiskehavanlæggene ved Norderney og Norddeich ere tildels færdige og tagne i Brug; det antages at Arbeidet paa den tilbagestaaende Del vil i det

Væsentlige blive fuldendt til Sommeren iaar. Norder Fiskerielselskab lod med Rigsunderstøtelse forsøge Linefiskeri paa Doggerbank, men Resultatet var ringe; ogsaa dets Sildefiskeri var mindre heldigt.

Konsumen af fersk Saltsøfisk er ganske overordentlig steget i den seneste Tid, siden der fra vedkommende Autoriteters Side er bleven vist Interesse for Varens Transport ind i det Indre Landet. Den seneste Forholdsregel i denne Henseende blev truffet sidste Høst, idet de preussiske Jernbanedirektioner af Ministeren for de offentlige Arbejder bleve opfordrede til at sørge for at de Hurtigtog, der mest egnede sig for Transport af levende eller fersk Fisk, engang for alle bleve bestemte og tilkjendegivne de deri Interesserede, samt for, at en uhindret Gjennemførelse paa Tilslutnings- og Overgangstationerne sikredes, saavel som hurtig Aflevering paa Bestemmelsesstationerne. Lignende Opfordringer ere siden udgaaede til de ikke preussiske Jernbanebestyrelser, og det forsikres, at saaledes nu hurtig og punktlig Befordring kan paaregnes paa alle tyske Jernbaner. Herved har den allerede tidligere tilstaaede Begunstigelse at sende Fisk med Hurtigtogene for almindelig Godsfragt vundet væsentlig i Værdi.

Hidførselen af Klipfisk og Tørfisk fra Norge til Hamburg udgjorde ifølge den foreløbige Statistik omtr. 98 889 DC og har saaledes holdt sig paa det Nærmeste i samme Høide som i 1889, da den nemlig var 99 447 DC, hvilket var meget over det forhen Sædvanlige. Til Platastaterne blev ligesom i 1889 kun forholdsvis lidet sendt herfra, og overhovedet synes den Hamburgske Forretning i disse Artikler til oversøiske Pladse at have været forholdsvis mindre belivet. Med det sydamerikanske Dampskibsselskabs Fartøier skal der være gaaet omtr. 40 000 Kasser til La Plata, Brasilien og Vestindien. Derimod var her usædvanlig Export til Portugal og Spanien, saa at der endog er ytret Tvivl, om alle indgaaende Ordres for April og Mai ville kunne efterkommes.

Efterspørgselen for Tørfisk fra Italien forsikres at have været temmelig svag, antageligen tildels paa Grund af at Landet fra andre Sider modtog stærke Forsyninger. Ogsaa paastaaes at Italienerne nu konsumere mindre Tørfisk end tidligere og mere venne sig til Klipfisken.

De opnaaede Gjennemsnitspriser for Klipfisk vare 23 à 24 Mark for 45 Kg. Kistepakning og M. 27 for 58 Kg. Kistepakning, saaledes paa det Nærmeste de samme som i 1889, for Stokfisk derimod endel svagere, nemlig M. 50 Lofotenvare og M. 44 Finmarksvare.

Tranforretningen betegnes som idethele tilfredsstillende i det forløbne Aar. I dets Begyndelse holdt Priserne sig omtrentlig paa samme Standpunkt som i Slutningen af 1889, idet Efterretningerne fra Lofoten ikke meldte om noget betydeligere Fiske; men senerehen, da Efterretninger indtraf derfra, samt fra Nord- og Søndmøre om rigt Fiske og fed Lever, sank Noteringerne for norsk Vare ganske betydeligt. Især gjaldt dette om de blanke Sorter, og gammel Damptran kunde saaledes ud paa Aaret kun langsomt sælges til 40 à 45 Mark. Ogsaa paa den nye Damptran, der strax ved Fiskets Begyndelse offereredes billig, daledes Prisen snart fra 70 til 50 Mark, og den holdt sig senere for prima Vare omtrent paa dette Punkt, saa at der kun i de sidste Maaneder for udsøgte Partier opnaaedes nogle Mark mere, medens simplere Partier solgtes ned til 44 à 45 Mark. Raa Medicintran, saavel som anden lysblank Torsketrans, som ved Aarets Begyndelse solgtes for resp. 44 og 40 Mark og tildels mere, gik ned indtil 36 à 38 Mark. Afsætningen var dog til disse billige Priser livlig, tildels vistnok paa Grund af at Linolien, Roeolien og andre med blank Tran kon-

kurrerende Olier og Fedtsorter paa Efteraaret gik stærkt iveiret. Da begyndte ogsaa Sæbesyderierne at interessere sig for de blanke Transorter, og Markedet fik saameget mere igjen en stigende Tendens, som Newfoundland-fiskeriet blev mindre betydeligt og ligeledes Udbyttet i Finmarken viste sig kun middelmaadigt. I raa Medicintran indtraadte endog en stærk Hausse i November, og Forraadet var ved Aarets Udgang næsten udsolgt til Priser af indtil 52 Mark, medens blank Torsketran betingede 44—46 Mark, blank Seitrans 38—42 M. og brunblank 35 à 38. Sæltran var idethele knap og betingede i Størstedelen af Aaret 40 à 42 Mark. I brun Tran var Forretningen jevn og Prisen omkring 30 M., ved Aarets Udgang 30 à 32½.

Fra Japan hidførtes ikke meget Tran, idet den stegne Sølvkurs fordyrede Exporten derfra. Den største Konkurrence havde den norske blanke Tran i den spanske og portugisiske Sardintran, hvis Indførsel hertil er i stærk Stigende, uagtet den i flere Retninger ikke kan remplacere den norske Vare.

Udpaa Vinteren gik Oliepriserne ialmindelighed noget ned; den indtraadte Kulde lagde Hindringer iveien for Førselen herfra paa Elben og tillige for Tranens Bearbejdelse; nogen Slappelse opstod saaledes paa Markedet og nogle af de seneste Tilførsler af Tran bleve tagne i Oplag.

Ved Aarets Begyndelse skal det herværende Forraad have udgjort 20 500 Tønder, deraf 10 500 blank og 8 500 brun, samt ved sammes Udgang 19 000, deraf 10 600 blank eller brunblank og 7 500 brun; af Damptran havdes ved Udgangen af 1890 500 Tønder. I Aarets Løb skal være indført fra Norge 30 700 Tønder blank og brunblank Tran (deraf henved 3 000 Sæltran) samt 25 000 Tønder brun Tran, 4 700 Do. Damptran og 4 300 Do. raa Medicintran, dog deri ogsaa indbefattet nogle smaa Partier fra Kjøbenhavn og Island; fra Storbritannien og Amerika skal være kommet 3 300, fra Japan 3 700 samt fra Spanien og Portugal (Sardintran) 12 300 Tønder.

Med Spæk kom her fra Grønlandshavet kun et Dampskib.

Af Is sees at være inført til Hnmburg fra Norge lidt mere end i 1889, nemlig omtr. 9 506 DC.; til Altona kom dermed 6 Fartøier. Aktieselskabet „Eiswerke Hamburg“ inførte norsk Is for 35 000 Mark, men forsynede sig væsentligen fra her og i Nærheden værende Søer og Vandløb; den sidstforløbne Vinter har været gunstigere end Vinteren 1889—1890 for saadan Opsamling, og det har saaledes nu sine samtlige Oplagsrum vel fyldte. Det gav sine Aktionærer en Dividende af 14 pCt., for 1889 og 1888 havde denne været resp. 12½ og 7½; det forhøiede sin Aktiekapital til 600 000 Mark. Ogsaa er her dannet et nyt Aktieselskab for i Forbindelse med et Bryggeri og Hoteletablissement at oprette og drive Isværker i Marienthal ved Wandsbeck.

Af Sten sees Indførselen at have været større end i 1889 baade fra Sverige og Norge, nemlig resp. 371 363½ og 208 135 DC.; til Altona indførtes fra Sverige 72 989 og fra Norge 10 262½ DC. Her arbeides vedvarende paa istedet for Sten i nogle af de vigtigste Gadestreg at anvende andet Brolægningsmaterial, uden at man dog endnu er kommet udover Forsøgenes Standpunkt.

Skind og Huder. Efterat man i flere Aar havde klaget over Forretningen i disse Artikler som utilfredsstillende, indtraadte i 1889 en bedre Tilstand, og denne vedblev ogsaa i 1890. Priserne vare fordetmeste hverken høie eller lave; og Handlende saavel som Fabrikanter kunde saaledes operere med en vis Tillid. For Kalveskind viste sig i Aarets Begyndelse kun liden Efterspørgsel; men snart forandredes dette, rigtignok især for indenlandske

og jyske Sorters Vedkommende; men ogsaa de svenske og norske Sorter, som ligeledes i Begyndelsen kun havde lidet Søgning, solgtes senere til nogenlunde lønnende Priser. Hidførselen direkte skal have været fra Sverige 769 DC., saaledes henvend det dobbelte af hvad den havde været i 1889, og fra Norge 834, eller noget mindre end i det næstforegaaende Aar. Medens altsaa idethele Tilførselen fra disse Lande ikke var betydelig, kom derimod mange lette og billige Kalveskind fra Finland og fandt rask Afsætning; det Samme var Tilfældet med russiske Sorter, vistnok for en stor Del af underordnet Kvalitet.

For nordiske ligesom for tyske Gjedeskind blev Søgningen udpaa Aaret temmelig livlig, og Forraadene bleve rømmede. Ligeledes solgtes megen saadan russisk Vare, især til Amerika. Den gode Konjunktur for Kidskind, som havde vist sig i de to foregaaende Aar, fortsattes ikke i 1890; efterat de først hidkomne Partier vare solgte omtrent til Priserne fra 1889, indtraadte nemlig stor Flaahed, og Salg blev kun muligt til nedsatte Priser. Fornemmeligen gjaldt dette om de ringere Sorter, af hvilke man pleiede at forfærdige billige Handsker til Export især til New York. Af Faareskind var Tilførselen svag, Søgningen blev i den senere Del af Aaret god og Priserne temmelig høje. Ogsaa Lammeskind blev godt betalte, da Tilførselen fra La Plata var mindre betydelig. Af Rensdyrskind var Tilførselen større end i det næstforegaaende Aar, og adskilligt solgtes til ret gode Priser; Forraadene bleve paa det Nærmeste rømmede. — Af saltede Sælhundskind kom kun lidet; Søgningen var livlig og gode Priser bleve bevilgede.

For oversøiske Huder opretholdt Hamburg sin Stilling som et af de mest fremragende europæiske Markeder og vel endog det allerstørste. Saaledes opgives Indførselen her — anseeligere end i noget tidligere Aar — at have været omtr. 1 613 000 Styk., medens det til Antwerpen kom 1 374 000, til Havre 1 240 000 og til engelske Havne 850 000, og endda deri for Hamburgs Vedkommende ikke medregnet en betydelig Indførsel af Kips og andre ikke nøie deklarererede Huder. Priserne, som gennem det sidste Decennium have været efterhaanden stærkt synkende, stode ogsaa i 1890 ret lavt; ved Udgangen af dette Aar noteredes saaledes

for Buenos Ayres og La Plata tørre	52—64 Pfn.
- Rio Grande tørre	54—56 „
- Buenos Ayres og La Plata svære saltede Oxehuder	43—47 „
- Rio Grande do. do.	41—43 „
- Rio Janeiro do. do.	36—38 „
- vestindiske og lignende	50—62 „
- Pernambuco og lignende tørsaltede	42—53 „

Uagtet disse Prisers Lavhed klagede vedkommende Fabrikanter over en forholdsmæssig end stærkere Synken af Læderpriserne, hvilken faldt dem end mere trykkende paa Grund af de høje Priser paa de fleste Garvestofe, stegen Arbeidsløn o. s. v. Ligeledes fandt Kidlæderfabrikanterne, at Indkjøbsprisen paa deres Raavare ikke stod i det rette Forhold til Prisen paa deres Produkt.

Ved Udgangen af 1889 fandtes her paa Lager omtr. 51 000 St. oversøiske Huder, ved Udgangen af 1890 60 000.

Af Spiritus og Sprit blev her i 1889 tilført omtrent 79 000 Fade (hvoraf transiterede 6 300), i 1890 antageligen kun omtr. 75 060 (hvoraf 4 500 Speditionsvarer), hvilket viser, at den Nedgang, som havde fundet Sted siden 1886, da her kom omtr. 98 000, fremdeles fortsættes. Af oven-

nævnte 75 060 Fade kom 21 474 Fade fra andre tyske Lande; og af det Øvrige var 44 275 fra Rusland, 8 552 fra Østerrig-Ungarn, 293 fra Sverige, 441 fra Norge og 24 fra Danmark.

Vistnok vedblev den gode Konjunktur, som igjen havde aabnet sig paa Spanien ifølge den der i 1889 stedfundne Formindskelse af den i 1888 vedtagne Alkohelkonsumsskat; men i Aarets første Maaneder nød Hamburg mindre godt deraf, da man her havde vanskeligt for at konkurrere med Offerterne fra Danzig og Stettin, og dertil kom at i Foraaret og tillige endel senere Konkurrencen fra Karlshamn føltes meget generende, idet den derværende Fabrik ved sine store og til forholdsvis billige Priser opsanlede Spirituslagere saa sig istand til at undersøge Hamburgerne i Spanien. Udpaa Sommeren blev Markedet animeret ved Efterretning fra Rusland om at Udførselspræmien der reduceredes fra 5 til $4\frac{1}{2}$ Procent og at yderligere Indskrænkninger vare paalagte de derværende Brænderier, hvoraf man sluttede, at Produktionen dersteds vilde blive betydeligen formindsket; og snart derefter hørtes fra Preussen og andre tyske Egne, saavelsom fra Polen og russiske Østersøprovindser Klager over mislige Udsigter for Poteteshøsten; Lagerne her bleve saaledes snart usædvanlig knappe paa Grund af Vanskeligheden af at ferskaffe sig Raavaren; desuden gjordes i Juli og Begyndelsen af September Opkøb fra Sverige, i førstnævnte Maaned angiveligen 4 à 5 000 Tønder (raat saavelsom rektificeret Produkt) og i September 3 000, hvilke sidste skulle have udgjort Størsteparten af den her da for Revaler Regning lagrede Vare. Disse Opkøb forsikres at have været foretagne fra Kalmar just med den Tanke at fordyre Varen her, hvilken Hensigt ogsaa opnaaedes, Først senerehen, da Forraadene i Kalmar skulle være meget aftagne og da Prisstigningen overalt gjorde sig stærkt gjældende, saa man sig her istand til at gjenoptage Konkurrencen i Spanien. I Aarets sidste Maaneder udfoldede sig saaledes en lønnende Virksomhed; Exporten blev livlig og ligeledes bleve Udsigterne for den nærmeste Fremtid gode, idet man haabede, at Sverige ikke vilde kunne skaffe sig Raaproduktet fra Rusland i nogen betydelig Kvantitet, saavelsom at Preussen ikke havde synderlig Material tilovers for Export, og at derhos den vistnok truende Konkurrence fra Østerrig-Ungarn ikke vilde blive videre farlig. Til andre Lande end Spanien blev dog Udførselen herfra kun af ringe Omfang, idet der i selve Prisstigningens Voldsomhed, da Høstens Udfald i en stor Del af Centraleuropa saavel som i Irland og Amerika var bleven konstateret, medens derhos Aabningen af Produktionsterminen i Fabrikerne forsinkedes, laa en Opfordring til Indskrænkning i Konsumenten. Paa Terminmarkedet udbrød endogsaa henimod Slutningen af November en stormende Haussebevægelse, hvilken varede til ud i December. Isærdeleshed tog England lidet herfra, da dets eget Produkt kunde konkurrere med det tyske; med Bestemmelse til oversøiske Lande udgik ligeledes ikke meget herfra, ligesom overhovedet Forretningen derhen i den senere Tid efterhaanden er bleven vanskeligere paa Grund af deres Toldlovgivninger og deres egen Produktions Udvikling.

Som Reguleringspris for god raa Potetesspiritus 100 Liter à 100 % inclusive gode Jerubaandsfade noteredes i Januar høieste Pris M. $21\frac{7}{8}$ og laveste M. $21\frac{1}{2}$; og heri indtraadte ingen væsentlig Forandring før end Juni, da høieste Pris var 24 og laveste $21\frac{7}{8}$. I Juli var høieste $26\frac{1}{8}$ og laveste $24\frac{1}{8}$, i August høieste $28\frac{1}{4}$ og laveste 26; i disse to Maaneder og i September foregik en ikke ubetydelig Udførsel af Raavare herfra fornemmelig til Sverige, saaledes som ovenfor bemærket. I September blev høieste Notering 30 og mindste $28\frac{3}{8}$; i Oktober resp. $29\frac{7}{8}$ og $28\frac{5}{8}$.

Derefter sprang høieste Notering i November op til $32\frac{1}{2}$ (laveste $28\frac{1}{4}$) og i December endog til $37\frac{1}{4}$; i samme Maaned var laveste Notering $32\frac{3}{4}$.

Af svensk Punsch, som tidligere hidførtes i temmelig betydelige Kvantiteter, er i de seneste Aar kommet kun meget lidet fra Sverige, men her fabrikeres endel af Svenske her paa Stedet og synes at have fundet ret god Indgang saavel her som i andre Dele af Tydskland.

Kornhandelen var her i det sidstforløbne Aar af megen Betydning, forsaavidt angik Indførsel navnlig af Rug, hvilken ligesom Mais hidførtes i kolossale Kvantiteter især fra Rusland. Da de tidligere modtagne Meddelelser fra Rusland om at Rughøsten der i 1889 havde været knap ligesom i Tydskland viste sig at være meget overdrevne, udviklede sig i denne Forretning stor Livlighed; en Mængde Dampskibe ankom med denne Artikel fra Sydrusland og Donau, og Priserne gik ned indtil 30 M. pr. 1 000 Kg., medens man i Tydskland selv gjorde Regning paa en god Høst. Under den lange Regnperiode, hvorved den forsinkedes og Sæden tildels led Skade, medens der ogsaa hørtes Klager fra Nordamerika, opstod selvfølgelig en betydelig Prisstigning, hvilken fik end yderligere Fart, da Tærskningen mængsteds gav mindre Udbytte end man havde ventet, og kun henimod Aarets Slutning var der nogen Reaktion, saa at Prisen blev omtrent som ved Aarets Begyndelse. Ogsaa fra Nordrusland kom endel i den seneste Del af Aaret. I indenlandsk Vare var Omsætningen ikke betydelig, idet man i det Indre af Landet selv i det Væsentlige forbrugte sit Produkt, og den fremmede Vare for Konsumenten hersteds faldt billigere trods Tolden end den indenlandske.

Ogsaa paa Hveden gik Prisen i Tydskland henimod Midten af Aaret endel ned paa Grund af de høit spændte Forventninger om den forestaaende Høst; dog var der snart igjen Stigning, da Udsigterne baade i Tydskland og Nordamerika formørkedes. Fluktuationerne paa Terminbørserne indvirkede dog ikke meget paa Prisdannelsen her, og Forretningen beskæftigede sig fornemmelig med indenlandsk Vare, idet Indførselen udenfra blev ubetydelig i Sammenligning med det næstforegaaende Aar. Hvad der dog hidbragtes fra Udlandet, kom næsten udelukkende fra Amerika, navnlig fra de forenede Stater og for en liden Del fra La Plata.

En meget betydeligere Indførselsartikel end Hvede var som oven antydet Mais; af denne Artikel bleve store Masser hidførte saavel fra Nordamerika og La Plata som fra Sydrusland og Donau. Da Priserne paa samme i Foraaret stode ganske usædvanlig lavt, bleve de herværende Lagere stærkt forsynede; og dette kom vedkommende Kjøbmænd senere, da der signaliseredes mislig Høst i Nordamerika, vel tilpas, saa meget mere som de ogsaa benyttede sig af Konjunkturen paa Terminmarkedet i Berlin, hvor man en Tidlang kunde købe billigere end i New York og Chicago. Henimod Aarets Udgang bevirkede dog Prisstigning i Forbindelse med de vanskelige Transportforholde Formindskelse i Omsætningen.

I Maltbyg var Exportforretningen meget mindre end sædvanlig, idet England havde en god Høst med Hensyn baade til Kvantitet og Kvalitet, hvilket ogsaa var Tilfældet i det sydøstlige Europa saavel som i Danmark, medens Høsten i Tydskland var middelmaadig og Priserne her høie. Derimod var Indførselen af anden Byg, navnlig Foderbyg, fra Rusland meget betydelig, i Begyndelsen til vigende Priser; men under den senere almindelige Stigning af Rug- og Maispriserne kom ogsaa denne Vare i stærk Bævnelse opad, indtil den naaede samme Niveau som i Aarets Begyndelse.

Af Havre fik man ogsaa endel fra Nord-Rusland, saavel som fra Nordamerika; fra Sverige som sædvanligt meget mindre. Den tyske Høst var stor, men Kvantiteten tildels ikke tilfredsstillende.

Priserne paa tydsk Hvede noteredes pr. 1 000 Kg. netto:

	i Slutningen af 1889	i Slutningen af 1890
	M. 190—204	M. 185—202
tydsk Rug	180—191	172—188
russisk do.	125—132	125—135
Saalebyg	225—250	190—215
russisk Byg	110—120	110—120
tydsk Havre	168—182	140—155
russisk Havre	130—140	110—115
amerikansk Mais	102—106	115—116

Smør. Det herværende Smørmarked var underkastet temmelig hyppige og betydelige Omvexlinger. Ved Aarets Begyndelse noteredes M. 110; men i Begyndelsen af April kun 98, den 25 samme Maaned igjen 110 og den 9 Mai 94, senere 97, men den 6 Juni endog kun 84, den 18 Juli havde Aarets laveste Pris 82. Derpaa indtraf jevn Stigning indtil 103 den 29 August og 115 den 12 Septembr. Derpaa igjen Synken og ny Stigning indtil 118 den 14 Oktober og endog 121 den 7 November, hvorpaa igjen indtraadte nogen Nedgang, og til Slutning igjen Stigning, om ikke i Noteringen saa dog i Virkeligheden.

Af udenlandsk Smør solgtes fornemmelig finsk Vare, navnlig Sommer-smør til en Pris af 66—73 ufortoldet, og havde stigende Tendens henimod Aarets Udgang, hvorimod Forretningen i Vintersmør fandtes ikke lønnende for herværende Forretningsmænd. Ogsaa paa andre fremmede Sorter stillede sig Prisen paa Grund af Tolden for høit; dog fandt endel galizisk fin frisk Vare let Afsætning til M. 74—78 ufortoldet; ligesaa solgtes meget amerikansk Smør til M. 30—55, især i Sommermaanederne; senere var Tilførselen knappere og Priserne stigende. Fra Sverige og Norge kom ganske ubetydeligt.

Over herværende Smørnoteringer klagedes i 1890 neppe mindre end i tidligere Aar. Som Følge af endel Forhandlinger i 1888 havde Handelskammeret givet en af de forenede Smørkjøbmænd indsat Kommission, som overtog at bringe de her virkelig betalte Priser til Notering, Tilladelse til at publicere disse Noteringer som fastsatte „paa Foranledning af Handelskammeret“. Den Maade, hvorpaa dette skede, fandtes dog ikke tilfredsstillende; baade fra Handlende og Producenter indløb Besværinger derover, og Handelskammeret fandt sig derved foranlediget til at tage Tilladelsen tilbage, at regne fra 1 Januar 1891. Siden har en nyvalgt Kommission for de forenede Smørkjøbmænd paa Hamburgs Børs bekendtgjort, at den vilde bestræbe sig for at bringe til Notering de virkelig betalte Priser.

Den i min forrige Aarsberetning omtalte, af Medlemmer af det østholstenske Meieriforbund indførte Praxis at lade sælge deres Produkt ugentlig ved Auktion her, blev fortsat ogsaa igjennem Aaret 1890, og Resultatet forklæres at have været ret tilfredsstillende.

En i Altona oprettet Margarinsmørfabrik driver en meget udstrakt Forretning, og denne forsikres at være meget indbringende.

Af Øl hidførtes fra Sverige ifølge den foreløbige Statistik omtr. 670 Hkkl., næsten det dobbelte mod det næstforegaende Aar, fra Norge lidt mindre end da, nemlig 6 773 Hkkl. Den Hamburg-Altonaiske Bryggerivirksomhed havde i Driftsaaret 1889—1890 at kjæmpe med ganske usædvanlig høie Maltpriser, høiere Folkeløn saavel som andre stigende Produktions-

omkostninger, hvilke kun for en liden Del udjævnedes ved lavere Humlepriser, og Forbruget hersteds modvirkedes derhos af mislige Veirforholde. Hertil kom den overordentlige Konkurrence mellem Bryggerierne indbyrdes, idet disses Antal i den senere Tid stærkt forøgedes, ligesom ogsaa flere nye vare under Bygning. Dette har virket nedtrykkende og Holstenbrauerei nedsatte Prisen for Bordøl (Pilsener) fra 18 til 16 Mark pr. Hl. leveret frit i Hus, hvilket Exempel fulgtes af nogle af de andre Bryggerier. Ogsaa Exportøl havde en nedgaaende Tendens. Udførselen til Udlandet var dog betydelig, ligesom i tidligere Aar; i 1889 udførtes for omtrent femten Mill. Mark, deraf til Sydamerika for mere end $6\frac{6}{10}$ Mill. Kun til det østlige Asien synes Exporten at være i Aftagende, idet Bryggerivirk-somheden har udviklet sig stærkt i Japan, saa at der skal produceres baade godt og billigt Øl.

Tyttebær kom til Hamburg og Altona fra Sverige i 962 Kurve, 812 Kister og 119 Fade, fra Norge i 398 Kurve og 224 Kister.

Kaffe og Sukker. Ved Aarets Begyndelse havdes her et Forraad af 12 700 Tons Kaffe. I Aarets Løb hidførtes 106 000 Tons og afgaves 107 050, saa at her ved Aarets Slutning havdes 11 650 Tons. Indførselen fordelte sig paa de forskjellige Maaneder temmelig jevnt, saa at den for-detmeste var over 7 000 og under 10 000; kun i Marts og Juni gik den op lidt høiere end sidstnævnte Tal, nemlig til resp. 11 700 og 10 950 Tons, og kun i September sank den under det førstnævnte, var nemlig da 5 600. Som sædvanligt i de seneste Aar indførtes her mest Santos, nemlig 596 745 Sække, og af Rio kun 219 935. Misforholdet mellem de 2 Sorter var dog ikke saa stort som i 1889, da her indførtes af første Sort 648 885 og af den sidste 171 918, af Bahia hidførtes 39 465 mod 33 215 i 1889. Af Laguayra hidbragtes det usædvanlig ringe Kvantum 52 125 Sække (i 1889 98 956), men fra Centralamerika, fornemmeligen Guatemala, hvor Hamburgske Plantageselskaber — det ene af dem med en herboende Nordmand i sin Bestyrelse — besørge en omfattende Kaffedyrkning, ikke mindre end 308 187, omtrent ligesaameget som i 1889, uagtet Produktionen selv kun udgjorde omt. to Trediedele af hvad den havde været i de nævnte Aar. Af Domingo kom 70 501, af Portorico 55 927 (i 1889 resp. 58 946 og 43 929), af ostindiske Sorter 25 340 imod kun 9 130 i 1889. De afrikanske Kaffeer vække her selvfølgeligen som tildels tyske Koloniprodukter en særegen Interesse og hidføres direkte i voxende Kvantiteter fornemmeligen i det Hamburgske vestafrikanske Dampskibsselskabs Fartøier; de fore-trækkes for de fleste af de andre ringere Kaffesorter. Her indførtes deraf i 1889 24 376, men i 1890 32 339 Sække.

Den Omstændighed, at der af brasiliansk Kaffe førtes til Hamburg omtrent ligesaameget som i 1889, uagtet baade Rio og Santos havde afgivet en mindre Høst end i det næstforegaaende Aar, nemlig kun resp. 2 440 000 og 2 060 000 Sække mod 2 800 000 og 2 550 000, samt i Forbindelse dermed det Faktum, at den herværende Indførsel idethele var omtrent 4 000 Tons større end i 1889, da dog allerede Indførselen var større end nogensinde før, afgiver et for Hamburg meget tilfredsstillende Bevis paa, at det ikke alene har beholdt men ogsaa yderligere styrket sin Stilling som fremragende Marked for denne Artikel. Og dette vinder saameget mere i Vægt, naar der lægges Mærke til, at Kaffeindførselen overhovedet til Europa skal have været omtrent 11 700 Tons mindre end i det næstforegaaende Aar. Hamburgs Andel i denne hele Indførsel blev saaledes næsten 29 pCt., efter i 1889 at have været henved 27 pCt., det har trængt de

konkurrerende Markeder London og Havre videre tilbage. Derimod har Antwerpen opretholdt sin i det sidste Decennium vundne betydelige Stilling paa dette Omraade.

Priserne fluktuerede mindre i 1890 end i tidligere Aar. Man begyndte med 83 Pf. for good average Santos; og senere var Tendensen en Tidlang langsomt stigende med idethele ringe Forandringer; disse sidste bleve til dels foranledigede ved vexlende Beretninger fra Brasilien om derværende Høstudsigter saavel som ved Meddelelser om meget knap Høst i Java. I August kom mere Liv i Forretningen, og i September naaede Prisen op fra 89 til 92 Pf., for dog igjen inden Maanedens Udgang at gaa tilbage til 88½; derefter forbedredes den paanyt noget i November, for derpaa at synke ned til 80 inden Udgangen af December, i hvilken Maaned betydelige Offertter hidkom fra Brasilien.

Priserne paa Riokaffe holdt sig idethele høie i Forhold til Santoskaffeen; ligeledes betaltes vaskede Kaffeer høit og berørtes derhos kun i ringe Grad af hvad der betingedes for de uvaskde Sorter, medens forresten ogsaa de ikke i nogen væsentlig Grad vare undergivne Prisfluktuationer.

Terminmarkedet var gennemgaaende uden Livlighed; Omsætningerne paa samme beløb sig kun til lidt over 4¾ Million Sække, efterat den i 1889 havde været omtr. 9½ og i 1888 16½ Millioner. I 1890 stod en mere betydelig Del af Omsætningen end forhen i direkte Forhold til Afslutninger i effektiv Vare, og det egentlige Spekulationsspil havde tabt ganske betydeligt i Omfang. Varelikvidationskassens Bestyrelse fandt sig efter Omstændighederne foranlediget til i April at nedsætte Indskudet ved Kaffe-terminforretningerne fra 6 M. til 3 M. pr. Sæk, og et nyt Regulativ for Kaffe-terminforretningen sattes ikraft den 2den Januar indeværende Aar. Aktionærernes Dividende for 1890 blev 7 %.

Ogsaa paa Sukkermarkedet var Spekulationen i 1890 mindre virksom, og Varelikvidationskassens Bogførsler for dets Vedkommende, ifølge hvilke Omsætningen i 1888 havde været 7 148 000 og i 1889 9 117 000 Sække, opviste i 1890 kun 4 363 000. Den har forøvrigt siden 2den Marts d. A. udvidet sin Virksomhed ved foruden Raasukker ogsaa at bogføre Forretninger i granuleret og Krystal-Sukker som Gjenstand for Terminforretning. Handelen med effektiv Vare var i 1890 i vedvarende stærk Udvikling og der udtørtes under Beskyttelse af den for Sukkerindustrien saa særdeles gunstige tyske Lovgivning betydelige Masser til England og Indien samt især til de forenede Stater, hvilke sidste for Hamburgs Sukkerhandel havde en overordentlig Betydning, i den første Del af Aaret saameget mere som da Forsyningen med Kolonialsukker dersteds var utilstrækkelig. Til enkelte Tider, saaledes i Marts, da Søgningen fra Amerika var undergaaet en midlertidig Standsning, medens Tilførslerne hid paa Elben fra Østerrig just foregik i stor Maalestok, indtraadte en Baisse, som dog snart igjen veg for en bedre Stenning, idet Sukkerkonsumen ialmindelighed var steget betydeligt som Følge af de billige Priser. Disse havde i Aarets Begyndelse under Indtrykket af den foregaaende store Roehøst staaet endog under 12 M., men vare senere gaaede endel op, indtil 14 og mere; udpaa Sommeren fluktuerede Konjunkturerne paavirkede af de vexlende Høstudsigter; det smukke Septemberveir trykkede saaledes Prisen ned indtil ca. 13 Mark. Efterretningerne om den nye Tarifbill i Nordamerika, i hvilken Sukker under No. 16 hollandsk Standard erklæres toldfri, virkede kort derefter i modsat Retning, dog kun indtil man erfarede, at denne Bestemmelse ikke skulde træde ikraft førend ud paa Vaaren 1891; men til samme Tid kom

store Bestillinger fra de forenede Stater, og disse i Forbindelse med Krav fra andre Sider virkede igjen animerende; hvortil kom, at Frosten i Slutningen af Oktober vakte Frygt for Skade paa de da endnu udestaaende Roer. Denne Frygt viste sig dog ugrundet ialfald for Tydklands Vedkommende. Dets Høst anslaaes til næsten samme Kvantum som i det næstforegaaende Aar. Henimod Aarets Slutning trykkedes Markedet ogsaa af de bekendte Begivenheder inden Londons og New Yorks Børser, hvortil kom Frygten for den ny forventede tyske Rigslov om Sukkerbeskatningen, hvilken skjønnedes at ville blive mindre fordelagtig for vedkommende Industrier og for Hamburgske Handels- og Skibsfartsinteresser end de hidtil gjældende Bestemmelser.

Salpeter og Guano. Blandt de Handelsgrene, som i de seneste Aar have taget stærkt Opsving her, kan nævnes Omsætningen af Salpeter, hvilken Forretning overhovedet er bleven af stor Betydning for Tyskland blandt andet paa Grund af den stærke Udbredelse af Sukkerroedyrkningen, i hvilken Henseende det har overfløiet alle andre Lande. Det optræder saaledes nu som den betydeligste Konsument af Chilisalpeter; og Hamburg, som har havt sin rigelige Del i den i de senere Aar stærkt voxende Trafik med Gjødningmidler, er vistnok bleven den betydeligste Importhavn for samme. I 1890 hidførtes ikke mindre end 320 000 Tons, medens Tilførselen fra det vestlige Sydamerika til Europa idethele skal have udgjort 784 500 Tons. Det herværende Forraad ved Udløbet af 1890 opgives til omtrent 54 000 Tons, medens det overhovedet i Europa var omtrent 191 000 Tons. Dog forsikres Udbyttet at have været idethele ikke tilfredsstillende; voldsomme Prisfald i Aarets senere Del, foranledigede ved Efterretninger om overordentlig store Afskibninger, virkede i Forbindelse med noget stegne Fragter forstyrrende paa mange Interesser, som havde forberedt sig paa at snarere en Stigning vilde finde Sted ifølge stedfundne Striker og andre tildels ovenfor berørte Forholde i det vestlige Sydamerika og navnlig i Iquique. I den allersidste Tid ere, som bekendt, Forholdene igjen undergaaede Forandring ifølge den chilenske Borgerkrig, og Prisen er steget noget.

Det overalt stærkt voxende Forbrug af kunstige Gjødningstoffer har gjort sin animerende Indflydelse gjældende ogsaa med Hensyn til det herværende Guanomarked; saaledes have „anglo-kontinentale Guanoværker“ i Hamburg havt et Nettoudbytte af $2\frac{8}{10}$ Millioner M. i sidste Forretningsaar og give en Dividende af $12\frac{7}{8}$ %.

Af Fiskeguano skal fra Norge i 1890 være i Hamburg indført 55 645 DC imod 38 058 i det næstforegaaende Aar.

Pris paa Penge, Bankforholde. Efterat Bankforretningen i Aarets første Del havde havt en regulær og rolig Karakter, opstod der i de senere Maaneder større Bevægelighed, et kort Opsving og siden en betydelig Afsvækning, idet den paavirkedes af de voldsomme Forandringer i Sølvr priserne saavel som andre abnorme Begivenheder paa Verdensmarkedet, navnlig i England og Amerika. Ifølge den forøgede Søgning efter Penge forhøiedes Børstdiskontoen til gennemsnitlig omtr. $3\frac{3}{4}$ pCt., og Børslombardrentefoden til omtr. $4\frac{7}{8}$ pCt., resp. omtrent $1\frac{1}{8}$ og $\frac{3}{4}$ pCt. mere end i 1889, medens Rigsbankens Diskonto blev gennemsnitlig omtrent $4\frac{1}{2}$ pCt. og dens Lombardrentefod omtr. 5 à $5\frac{1}{2}$ pCt., disse Forhøielser lammede adskillige Forretninger, fremfor alt Emissionsvirksomheden, som i det næstforegaaende Aar havde været betydelig og afgivet god Gevinst, men under de forandrede Forholde i 1890 blot kunde optræde inden beskudne Grændser. De fleste Værdipapirer, selv første Klasse Stats- og Kommune-papirer, stode forholdsvis lavt og paa Børsen her som andetsteds herskede Tilbageholdenhed samt Mangel

paa Lyst til at indgaa paa nye Entrepriser. Under disse Omstændigheder kunde Bankerne ikke let uden Tab anbringe de fra det foregaaende Aar overtagne Effekter eller afvikle sine Konsortialforbindelser. Ikke destomindre har det, medens Bankforretningen idethele havde at kæmpe med mange Vanskeligheder og er bleven skildret som lidet indbringende, vist sig, at flere af de herværende Banker forstode at opnaa nogenlunde tilfredsstillende Resultater. Saaledes fandt nordtyske Bank, hvis Dividende for 1889 og 1888 havde været resp. 12 og 10 pCt., at kunne for 1890 give sine Aktionærer $8\frac{1}{2}$ pCt. Den havde nemlig, som Direktionen i sin Aarsberetning bemærkede, paa flere af sine Kontoer, navnlig paa Provisions- og Rentekontoen, opnaaet endog højere Gevinster end tidligere, hvilket opnaaedes ved den stadige Udvikling af dens Kontokurantforretning saavel som ved Pengenes større Rente-værdi i det forløbne Aar. Vistnok var dens, ligesom de andre Bankers Effekt- og Emissionsforretning forholdsvis til den tidligere Tid ikke betydelig, men paa den anden Side havde den trods Tilbagegangen af Kurserne paa de fleste Værdipapirer dog ikke lidt synderligt Tab paa de som vare i dens Besiddelse; blandt disse befandt sig ikke argentinske Papirer. Som et af de faa Foretagender, hvorpaa den tilsammen med de andre Banker og Bankierhuse havde indladt sig, nævnes Oprettelsen af den af Rigsregjeringen subventionerede tyske Østafrika-Dampskibslinie, idet den overtog en Del af Grundkapitalen, 6 Mill. Mark; denne Entreprise tegnede til at blive fordelagtig. Ogsaa den for nogle Aar siden af nordtyske Bank og Direktionen for Diskontoselskabet i Berlin oprettede brasilianske Banks Filial i Rio Janeiro havde arbejdet med Held. Den tidligere nævnte Hammonia Stearinfabrik, i hvis Oprettelse nordtyske Bank havde Del, er nu færdig og antages at ville snart komme i fuld Drift; den af det store Venezuela Jernbaneselskab, hvori Banken ligeledes har Del, foretagne Bygning af en Jernbane fra Caracas er saavidt færdig, at den stykkevis er aabnet. Den ligeledes tidligere nævnte Operation, hvorved Bankens Kapital forøgedes til 60 Mill. Mark, er nu bragt til Udførelse og derigjennem Reservefondet ved $7\frac{1}{2}$ Mill. Agio paa de nye Aktier steget til en Høide af 12 Mill. Ved Udgangen af 1889 noteredes nordtyske Banks Aktier $175\frac{1}{2}$ og $175\frac{3}{4}$, ved Udgangen af 1890 163—164.

Ogsaa Vereinsbank er ret vel fornøjet med Udbyttet af sin Virksomhed; dens Dividende blev 11 pCt. for 1889, og 1888 var den resp. $11\frac{1}{4}$ og $9\frac{1}{2}$. Ogsaa den vandt paa de højere Rentesatser og indvandt ligeledes højere Provisioner m. m., medens Gevinsterne paa Effekter, Konsortial- og lignende Forretninger udviste en mærkelig Tilbagegang ifølge den vaklende Børsstilling og de mangehaande Forstyrrelser, hvorfor Kapitalen var udsat. Medens ogsaa denne Banks Emission var under de bestaaende Forholde meget indskrænket, var dog efter Forsikring af dens Direktion ingen af de i 1890 indledede nye Forretninger af denne Art af viklet uden nogen Fordel. Vereinsbanks Aktier noteredes i Slutningen af 1890 142, i Slutningen af 1889 $138\frac{1}{2}$.

Dommers- og Diskontobank havde for 1888 givet sine Aktionærer $7\frac{1}{3}$ og for 1889 $7\frac{1}{2}$ pCt. Dividende; for 1890 blev denne kun 5 pCt.; i Direktionens Aarsberetning fremhævedes fornemmeligen de Tab, som den havde lidt ved Tilbagegangen af første Klasse tyske og skandinaviske Stats- og Kommunalpapirer, som befandt sig i dens Reservefonds og Portefeuille. Ogsaa paa andre i sig gode Effekter maatte den afskrive betydelige Beløb paa Grund af de ugunstigste Kursforholde i den sidste Del af Aaret, og Emissionsforretningens Brakkligen samt de dermed sammenhængende Transaktioners Bortfalden havde rammet den temmelig haardt. Blandt de for-

skjellige Foretagender, hvori den allerede tidligere var engageret, nævntes dog som vedblivende fordelagtig „London and Hauseatic Bank limited“, der som sædvanligt fordelte 7 pCt. Dividende; ogsaa af „Rhedereverein“ forventedes igjen en tilfredsstillende Dividende, medens „nordischer Bergungsverein“ vedblivende befandt sig i mindre heldig Stilling. Sukkerlikvidationskassen i Magdeburg, hvori Banken var interesseret, gav for sit første Driftsaar kun $2\frac{1}{4}$ pCt. Dividende. Paa den anden Side havde den Del i de fordelagtige Operationer vedkommende den nye tyske østafrikanske Dampskibslinie, hvorhos den overtog et Laan paa en Million Mark til det vestafrikanske Dampskibsselskab. Ligeledes deltog den i Oprettelsen af en Varekommissionsbank og et Sumatratobaksplantageselskab. Commerz- og Diskontobanks Aktier noteredes ved Udgangen af 1889 135, ved Ugangen af 1890 $123\frac{1}{4}$.

„Anglo-deutsche“ Banks Bestyrelse var efter Omstændighederne nogenlunde tilfreds med sin Forretningsvirksomhed i 1890; dens Dividende blev rigtignok kun 6 pCt. istedetfor 8 og $7\frac{1}{2}$ resp. for 1889 og 1888. Ifølge Udvidelsen af dens Forretninger idethele saa den sig istand til at holde sin Provisionskonto næsten paa samme Høide som i 1889, uagtet Provisionsindtægterne af større Emissionsforretninger bortfaldt, og Rentekontoen steg i Forhold til den højere Pengeværdi. Ogsaa var Gevinsten paa Vexler større, men Banken led et føleligt Tab paa Grund af Vexelforfalskninger. Flere Konsortialforretninger bleve afviklede og paa nye saadanne indlod den sig ikke. Anglo-deutsche Banks Aktier noteredes i Slutningen af 1889 $117\frac{1}{4}$ — $117\frac{1}{2}$; i Slutningen af 1890 $100\frac{1}{2}$.

Eor Wechslerbank var Aaret ikke uheldigt. Vistnok var Indtægten paa Fondskontoen noget synkende, idet ellers gode Statspapirer og Pantebreve gik ned; men paa forskjellige andre Kontoer havde Gevinst, og Resultatet var fornemmeligen paa Grund af Pengenes højere Laaneværdi idethele tilfredsstillende, saa at Dividenden blev 8 pCt. (i 1889 og 1888 resp. $8\frac{1}{4}$ og 8 pCt.). Denne Banks Aktier noteredes i Slutningen af 1889 M. 123, i Slutningen af 1890 M. 118.

Ogsaa Maklerbank var ret vel tilfreds med Udbyttet af sin Virksomhed i 1890, hvilket afgav en Dividende af $12\frac{3}{4}$ pCt. (for 1889 og 1888 resp. $14\frac{1}{2}$ og $10\frac{1}{2}$). Paa Grund af de flere stillere Maaneder var især Indtægten paa Courtage noget mindre end i 1889, og det samme var Tilfældet med Gevinsten paa Reporteringer og Renter. Denne Banks Aktier noteredes ved Udgangen af 1889 $126\frac{1}{4}$, ved Udgangen af 1890 125.

Waarenkreditanstalts Forretninger udviklede sig fordelagtigt, og den gav en Dividende af 12 pCt. mod $11\frac{1}{4}$ for 1889 og 10 for 1888.

Volksbank arbejdede ligeledes med Held, uagtet ogsaa den ifølge Bestyrelsens Aarsberetning har lidt af de i Almindelighed herskende ugunstige Forholde og de store Vanskeligheder paa Pengemarkedet. Dividenden blev kun 6 pCt., efter 9 pCt. i 1889 og 1888, men derpaa var ifølge denne Banks særegne Indretning ikke at lægge saamegen Vægt, idet den mere stræber efter at skaffe sine Medlemmer, hvis Antal i Aarets Løb betydeligen forøgedes, billige Driftsmidler end store Aarsdividender.

Den tyske Rigsbank gav en Dividende af $8\frac{81}{100}$ pCt.; i 1889 og 1888 var denne resp. 7 og $5\frac{4}{10}$ pCt. Dens Aktier noteredes ved Udgangen af 1889 135, men i Slutningen af 1890 142. Der har været udtalt Frygt for at Rigsbankens Metalfond skulde være utilstrækkeligt; og man har i Forbindelse hermed fremhævet, at den franske Banks er større. Derimod blev dog af Rigsbankspræsidenten i Rigsdagen i Januar d. A. lagt Vægt paa, at den største Del af Betalingerne i Tydskland nu gjøres gennem Giroomsæt-

ning, hvilken saaledes i 1890 har naaet en Udstrækning af 87 Milliarder hos Rigsbanken, samt at denne tillige siden 1874 har paa forskellige større Handelspladse ladet oprette Afregningskontorer, hvor Bankhusenes Fordringer udjevnes ved Kompensation, saa at blot Slutningsresultatet overføres paa Rigsbankens Girokonto. Desuden var Guldforraadets Forhold til de udgivne Banksedler i Tyskland meget mere gunstigt end i Frankrig. Ogsaa haves i den franske Bank overordentlig meget Sølv, medens dette i den tyske Rigsbank kun pleier at udgjøre lidt mere end en Trediedel af det Hele, saa at man der aldrig er nødt til at nægte Udbetaling i Guld eller kræve Præmie for saadan Udbetaling. Præsidenten udtalte derhos den Forventning, at de store Pengeudtagninger, hvorved en Diskontoforhøielse sidste Høst indtil $5\frac{1}{2}$ pCt foranledigedes, stode i Forbindelse med Indfordringerne fra den russiske Stats Side af en Del af dens Tilgodehavende i Tyskland; normale Forholde vare imidlertid snart derefter igjen indtraadte og Diskontoen gik ned $1\frac{1}{2}$ pCt.

Offentlige Foranstaltninger m. m. Blandt de betydningsfuldeste Næringslivets forskellige Grene berørende Anordninger i 1890 maa regnes den keiserlige Forordning af 25 November om at Rigsloven angaaende Invaliditets- og Aldersforsikring af 22 Juni 1889 skulde træde ikraft fra 1 Januar 1891. Bundesrath har derhos i Henhold til en det i samme Lovs § 136 given Bemyndigelse ved Anordning af 22 November bestemt særegne fra de almindelige Regler afvigende Forskrifter om Indskrænkningen af de Rederne paahvilende Bidrag for Søfolkene. Det herværende Seeberufsgenossenschaft har derhos i Henhold til en i Loven af 13 Juli 1887 om Søfolks Ulykkesforsikring § 90 given Bemyndigelse fastsat Regler til Forebyggelse af Ulykker og i Forbindelse dermed truffet Anordning om søgaaende tyske Handelsfartøiers Forpligtelse at være forsynede med Baade, Rednings- og Signalapparater, Reservedele m. v., hvilke Bestemmelser træde ikraft den 1 April indeværende Aar. Blandt disse Bestemmelser findes blandt andre en om at Fartøierne skulle være forsynede med efter Fartens Beskaffenhed idetmindste 10 eller 50 Kg. vegetabilsk eller animalsk Olie til Bølgedæmpning. Ligeledes gives deri Regler om Indladning og Stuvning af explosive og ildsfarlige Stofte.

Her skal jeg ogsaa nævne den vigtige Rigslov af 29 Juli 1890 om Oprettelsen af „Gewerbegerichte“ til Afgjørelse af Stridigheder vedkommende Arbeidsforholdet mellem Arbeidere og Arbeidsgivere, samt imellem den enkelte Arbeidsgivers Arbeidere indbyrdes, hvilke Domstoles Bistand ogsaa kan paa kaldes saaledes, at de optræde som Forligelseskommissioner og eventuelt Voldgiftsretter (Einigungsämter) i Tilfælde af Stridigheder mellem Arbeidsgivere og Arbeidere om Betingelserne for Fortsættelse eller Gjenoptagelse af Arbeidsforholde. Denne Lov bestemtes at træde ikraft tildels strax og dels fra 1 April d. A.

Ligeledes tør erindres Rigskanslerens Bekjendtgjørelse af 5 August om Politibestemmelser vedkommende Anlæg af Dampkjedler.

I Aarets Løb fortsattes her med stor Kraft Bestræbelserne for at afhjælpe de Ulemper som vare en Følge af de i Anledning af Toldtilslutningen foretagne Arbeiders Utilstrækkelighed til trods deres storartede Omfang og Gedigenhed at fyldestgøre den saa overordentlig stegne Skibsfarts og Omsætnings Behov. Saaledes dreves med Iver paa Udvidelse af Kaianlæggene med dertil hørende Lade- og Lossearrangements og navnlig paa at faa istand Skurene ved Asiakaiken og Petersenkaiken, førstnævnte ved Seilskibshavnen og de andre ved Baakenhafen; hine kunde tages i Brug sidste Høst

og de andre ere blevne det i indeværende Aar; ogsaa Skurene ved Kirchenpauerkaien paa høre Elbbred nær Jernbanebroerne haabes snart at være færdige. De her nævnte Skure ved Asiakaieen ere meget rummelige og fornemmelig bestemte for Massegoods, de ere, ligesom de der anbragte Dampkraner, befundne at opfylde sin Bestemmelse paa en meget tilfredsstillende Maade. Ligeledes bleve yderligere høist betydelige Havneanlæg i det Væsentlige allerede omtalte i min forrige Aarsberetning som projekterede, endeligen besluttede og Arbeidet derpaa begyndt. Blandt de Foretagender, hvorom Senat og Borgerskab saaledes bleve enige, bør nævnes Anlægget af en stor og dyb stedse tilgængelig Havn ved Cuxhaven i Forbindelse med den forhennævnte Forbedring af den derværende Fiskerhavn; disse Arbeider forceres, idet man anerkjender deres paatrængende Nødvendighed ikke alene med Hensyn til Nordøstersøkanalen, men ogsaa for at kunne afhjælpe mangehaande Ulemper, som allerede forlængst have gjort sig gjældende, og nogenlunde at undgaa saadanne Kalamiteter som de, hvorpaa man havde paafaldende Exempler i sidstforløbne Isvinter.

De i hin Beretning ligeledes omhandlede Vanskeligheder med Hensyn til Petroleumshavnen ere endnu ikke fjernede, da de Hamburgske Statsmagter ikke have kunnet blive enige om hvad der skal foretages for at skaffe friere Adgang til Anbringelse af Tankanlæg dersteds end hidtil havdes ifølge Kontraktforholdet til vedkommende Forpagtere. Under de bestaaende Forholde har Petroleumsimporten vedblevet i en betydelig Grad at trække sig fra Hamburg til Harburg og Weserhavne, og deri har Oprettelsen af et nyt stort Selskab for Indførsel af Petroleum til det europæiske Kontinent ikke gjort Forandring. Saaledes indførtes i 1890 til Hamburg 686 452 Barrels (deraf 442 494 i Tankdampskibe), medens der til Harburg indførtes (i Tankdampskibe) 811 313 Barrels, vistnok næsten Halvdelen deraf for Hamburgsk Regning. Indførselen til Hamburg var saaledes over 50 000 Barrels mindre end i 1889, medens til Harburg indførtes 310 000 Barrels mere end i det næstforegaaende Aar.

Ogsaa ved den Del af det Hamburgske Elbgebet, som ikke hører til Frihavnen, men er nedenfor denne og altsaa inden Toldgrænsen, har Trangen til Kaianlæg for søgaaende Skibe i det forløbne Aar gjort sig gjældende med forøget Styrke, og det blev derfor besluttet at indrette denne Strækning ved Vorsetzen og Johannishollwerk for denne Skibsfart; men herved bliver det igjen til Benyttelse af Havne- og Flodfarten, som hidtil har væsentligen benyttet samme, fornødent at tilveiebringe andre Losse- og Liggsteder, hvilket saaledes vil ske i Hammerbrook, ved Bille, ved Alsterkanalerne og ved nogle af Kanalerne eller Fleeterne i Staden selv.

Den Hamburgske Havneordning er fra alle Sider anerkjendt at være forældet og at burde afpasses efter de nu indtraadte fra Fortidens saa aldeles forskellige Forholde; der har ogsaa været arbeidet paa en ny; men Vanskelighederne have vist sig at være mange, og den er saaledes endnu ikke kommen istand. Noget Væsentligt til Forberedelsen af bedre Tilstande er dog skeet ved en stedfunden Udvidelse af Havnepolitiets Personale, hvilken Foranstaltning forøvrigt ogsaa med bydende Nødvendighed paakrævedes ifølge den overhaandtagende Mængde af Tyverier inden det vidtløftige Havneomraade.

Den 2 April udstedtes en Politianordning om at paa alle Skibe, der bruge elektrisk Lys, bør Skinnene deraf ved Skjærme afblændes saaledes, at det blot oplyser den for vedkommende Fartøis Ladning eller Losning udfordrerlige Vandflade, og ligeledes om at elektrisk Lys paa Land, hvilke tillige belyse Farvandet, skulle afblændes saaledes, at de ikke blive farlige for op- og

nedgaaende Skibe. — Den 31 December udstedte Deputationen for Handel og Skibsfart provisoriske Bestemmelser om Benyttelsen af Seilskibshavnen.

Med Hensyn til Udgifter for Vareomsætningen er foretaget den Lettelse, at Gebyrene for Benyttelse af Toldforvaltningens hydrauliske Kraner ligesom ogsaa af Frihavnslagerselskabets Kraner bleve nedsatte. Imidlertid er her vedblivende klaget stærkt over de mange Ulemper og Bekostninger, som ere en Følge af de nye Havnes Afstand fra den indre Stad og fra Jernbanestationerne, og mange Bestræbelser have været satte igang for at bevirke Formindskelse i Gebyrer. Isærdeleshed har man søgt at tilveiebringe en Moderation eller endog Ophævelse af Fragten for Masseartikler, som fra Jernbanen overgaa direkte i Fartøjerne i Seilskibshavnen eller omvendt. Ogsaa har her været Forhandlinger om Oprettelse af telefonisk Forbindelse mellem de i Havnene liggende Skibe og Landet ved Tilslutning til Stadens Telefonledning, hvilken Ide har fundet stærk Tilslutning fra vedkommende Interessere; dog har den foreløbigen maattet opgives paa Grund af fortiden uovervindelige tekniske Hindringer.

Med de mange projekterede Forbedringer inden Jernbanevæsenet gjordes ikke store Fremskridt. Med den paatænkte Centralbahnhof i Hamburg synes det endnu at have lange Udsigter saavelsom med Tilveiebringelsen af den forønskede Jernbanestation i Frihavngbetet; derimod er der bestemt Forandringer med Hensyn til Forbindelsesbanen mellem Hamburg og Altona, ialfald ved Udvidelse og Paabygning af vedkommende Stationsbygninger saavelsom ogsaa med Hensyn til Hovedstationerne i Altona og i Harburg. Forbindelsen mellem Hamburg og Berlin er bleven væsentlig befordret siden sidste Høst ved at give Hurtigtogene større Hastighed, saa at nu Afstanden, 286 Km., tilbagelægges i mindre end fire Timer. Ogsaa et i Retning herfra til Frankfurt a/M. og Kølñ samt vice versa indlagdes nye Hurtigtog: ligesom ogsaa Forbindelsen med München er forbedret, hvorimod fremdeles klagedes over Forbindelserne mod Vest mod Bremen, Belgien, Holland og England (London via Vlissingen), saavelsom med Hannover og Braunschweig, samt ligeledes over de mellem Lübeck og Hamburg gaaende saakaldte Hurtigtogs Langsomhed.

Som i sin Tid af mig indberettet blev de gjennem mange Aar stedfundne Forhandlinger om Forandring i den Hamburgske Lovgivning angaaende Losningstiden for søgaaende Skibe i Juli Maaned afsluttede ved en Lov om en Afkortning for større Skibes Vedkommende derhen, at medens Lossetiden for Seilskibe indtil 1 000 Registertons Drægtighed forblev som forhen, om Sommeren 18 og om Vinteren 21 Dage, skulde den herefter være en Dag mere for hver yderligere 100 (istedetfor før 60) Tons Drægtighed om Sommeren og for hver 75 (istedetfor før 50) om Vinteren.

Den i Juli Maaned i England antagne Lov om Dybladelinier, med dens Bestemmelse om betingelsesvis Anvendelighed ogsaa paa fremmede Fartøier i britiske Havne vakte her en levende Opmærksomhed, idet mange frygtede for at deraf vilde opstaa Ulemper for den tyske Skibsfart, ligesom man ogsaa deri fandt Opfordring til paany at diskutere det gamle Spørgsmaal, om ikke ogsaa her burde ved Lov bestemmes Anbringelsen af en saadan Linie paa Fartøjerne. I første Herseende synes dog den offentlige Mening at være bleven nogenlunde ialfald foreløbigen beroliget; og det sidste Spørgsmaal er besvaret benægtende af betydelige Autoriteter som den Hamburgske Rederforening samt det herværende Handelskammer og nu senest af en næsten enstemmig Beslutning af de tyske nautiske Foreningers Vereinstag i Berlin i Februar indeværende Aar.

Siden Helgoland er blevet Del af det tyske Rige ere de allerede tidligere hyppig fremsatte Klager over at det derværende Fyr, til Skade især for de fra Norden kommende Skibe, er for svagt og lettelig forvexles med Fiskefartøiernes Lanterner, blevne fremsatte med fornyet Styrke, og paa ovennævnte Samling i Berlin besluttedes en Henvendelse til Rigsregjeringen desangaaende, gaaende ud paa at der maa blive oprettet et stærkt lysende Fyr med farvede Blink. Ligesom denne Mangel uden Tvivl tør ventes snart afhjælpet, vil det samme antageligen blive Tilfældet med de i den seneste Tid lydende Klager over Signalvæsenet paa Nedre-Elbe, saaledes at der vil blive oprettet Signalstationer paa dertil passende Steder. Ligeledes har en Reform af Lodsvæsenet, gaaende ud paa at lette Ombordsættelse m. v. af Lodserne og tildels ogsaa paa at gjøre Benyttelsen af Lods ude i Søen billigere, i den seneste Tid været Gjenstand for Overveielser nærmest i Anledning af det opstaaede Spørgsmaal om hvorvidt der istedetfor den undergaaede Lodsgalati udenfor Cuxhaven skal anbringes et Seilfartøi eller, hvad Lodserne og som det synes, ogsaa de fleste Søfarende ønske, et Dampskib, eller endog baade et Seilskib og et Dampfartøi. Vedkommende Autoriteter ere dog ikke endnu komne til fuldstændig Enighed om hvorledes dette Anliggende hensigtsmæssigst kan ordnes.

Hamburgs siden Toldtilslutningen indtraadte meget mærkelige Fremskridt ogsaa som Industristad fortsattes med betydelig Energi i 1890. Nye Etablissementer ere opstaaede saavel i Frihavnsgebetet som udenfor samme for at nyde Fordelene af Byens heldige Beliggenhed og forholdsvis gode Forbindelser til alle Sider. Den Hamburgske Stats Folkemængde var henimod Aarets Udgang voxet til omtrent 624 200.

*

Antallet af de i dette Konsulatdistrikt med Penge eller frit Ophold og tildels med fri Hjemreise Understøttede var i Aarets Løb 80, deraf 53 Sømænd af norsk og 23 af svensk Nationalitet; de øvrige Ikkesøfarende. Understøttelsernes Beløb var idethele omtrent 4 134 Mark, deraf 2 586 til Norske og 1 548 til Svenske, hvori dog ikke indgik Udgift for Transport herfra til Norge og kun en Del af Transporten til Sverige. Af Matrikelattester eller Bevidnelser om Nationalitet udstedtes 778 for Svenske og 250 for Norske; i Aaret 1889 vare disse Tal resp. 660 og 230, i 1888 394 og 150. Af Reisepasse udstedtes 6, deraf 3 for Svenske og ligesaa mange for Norske. Til Opretholdelsen af den skandinaviske Gudstjeneste hersteds indkom paa dette Konsulatkontor i Gaver M. 783.

Indførsel af nogle Artikler fra Norge til Hamburg i Aaret 1890: Kaffe, raa 100 Kg., 39 Værdi M. 6 620, frisk Frugt Do. 121, M. 2 780, Sprit Hl. 2 555, M. 51 120, Liqueur Do. 256, M. 20 070, Øl Do. 6 773, M. 414 280, Karve 100 Kg. 304, M. 14 030, Sild saltede 57 822 Tdr., M. 1 091 340, Ansjos 100 Kg. 1 427, M. 95 460, Fisk, tilberedede Do. 1 183, M. 109 780, Fisk, tørrede Do. 98 889, M. 4 358 440, Fisk, fersk Do. 5 092, M. 297 940, Hummer Do. 174, M. 32 190, Vildt og Fugl Do. 132, M. 16 090, Planker, Bord etc. Do. 83 420, M. 385 140, Stav Do. 1 453, M. 10 160, Sand-, Granit- og Brolægningsten Do. 208 135, M. 538 330, Fuselolie Do. 80, M. 1 470, Oxalsyre Do. 226, M. 14 770, Jod og Jodkalium Do. 87, M. 244 270, Phosphors. miner. Kalk Do. 30 802, M. 348 800, Kaolin Do. 2 909½, M. 17 420, Is Do. 9 506, M. 12 500, Blymalm Do. 1 973, M. 56 650, Chrommalm Do. 2 448, M. 24 000, Guld- og Sølv malm Do. 2 076, M. 82 130, Kobolt- og Nikkel malm Do. 900, M. 127 400, Stang- og Smedejern Do. 534, M. 14 350, Staal Do. 186, M. 13 420, Kobber, raa Do. 1 074, M.

133 400, Gult Metal Do. 392, M. 31 850, Kalveskind Do. 834, M. 202 530, Faar- og Gjedeskind Do. 282, M. 64 030, Rensdyrskind Do. 256, M. 60 790, Pelsskind Do. 78, M. 101 320, Pelsværk, færdigt Do. 23, M. 29 700, Hvalfiskbarder Do. 275, M. 72 670, Fiskeguano Do. 55 645, M. 605 890, Sengefjær Do. 14, M. 26 200, Lim Do. 435, M. 35 260, Tran 61 181 Tdr., M. 2 004 720, Europæiske finere Træsorter 100 Kg. 11 049, M. 116 710, Træmasse Do. 20 902, M. 279 280, Klude Do. 1 313, M. 22 640, Kork 7 060 Mille, M. 22 200, Trævarer 100 Kg. 856, M. 31 150, Papir Do. 21 142, M. 545 840, Hulglasvarer Do. 9, M. 930, Jernspiger Do. 6 913, M. 316 450, Jernvarer Do. 500, M. 39 880, Maskiner Do. 766, M. 66 290, Fyrstikker Do. 18 830, M. 1 091 130, ialt M. 14 301 810.

Munch Ræder.

Dresden.

I Begyndelsen af 1890 vilde faa Industrielle og Financiers have troet, at det nye Aar skulde medføre saa ugunstige Forhold, som virkelig blev Tilfældet. Skjøndt i Aarets Løb Fredens Velsignelser vedblev i fuldt Maal og altsaa dette vilde været nok til at hæve Foretagelseslysten og bane nye Veie, udgjorde netop Handelens Afslappelse Hovedmærket for 1890. Efter en Periode af livlig industrielt Opsving, med den Gründervirksomheden befordrende spekulative Udnyttelses Velsignelser, fulgte et heftigt Tilbageslag, der endog undertiden antog Karakter af en Krise. I Børs- og Finantsvæsenet indsnævredes Virksomheden fra Aarets Begyndelse under de uheldige Pengeforhold, der indtræffer som Følge af tidligere Overspekulation; i Aarets Løb var der neppe nogen Tid absolut flydende Pengetilstand. Rigsbankens Diskontosats var fra 1ste Januar til 22de Februar 5 %, 6 %, til 26de September 4 %, Lombard 5 %, til 11te Oktober 5 %, Lombard 6 %, til Aarets Slutning 5½ %, Lombard 6½ %. Den sachsiske Bank (Seddelbank) sluttede sig til Rigsbanken, men var et Par Gange nødsaget til at overskride dens Diskontosats med ½ %. Privatdiskontoen var i Gjennemsnit 3.93 mod 2.77 % i 1889. Til Pengenes Fordyrelse bidrog bl. A. Forværrelsen af den tyske Betalingsbalance, Fordyrelsen af Raastoffene, saaledes f. Ex. den uhyre Merudgift for Kul, og Forholdene paa det internationale Pengemarked. Her var Ikrafttrædelsen af Sølvloven i den amerikanske Union, der gav Anledning til uhorste spekulative Overskridelser, af afgjørende Betydning, ligesaa andre amerikanske Love, især Mac Kinley Billen, der havde de skadeligste Følger for Udførselen fra de europæiske Stater og deres industrielle Virksomhed, men ikke geraadede Ophavsmændene til Held, idet den førte til en Krisis i Forretningsverdenen, der som det viser sig af de fortsatte Fallitter, endnu ikke kan betragtes som afsluttet. Verdenshuset Baring Brothers Fald i London og den argentinske Finantskrise viste hele Verden den Fare, som Fastsættelse af store Kapitaler i oversøiske Stater af tvivlsom Sikkerhed skjuler; heldigvis var den tyske Kapitals Deltagelse i de sydamerikanske Staters Laan begrændset.

Dertil kommer, der er faa Industrier, som ikke ved en eller anden Tarif-foranstaltning af sin egen eller fremmed Regjering pludselig kan krydses i sin Virksomhed og af den social-politiske Lovgivning kan tvinges til finantsielt skadelige Indretninger eller til at maatte, betyngtet med Byrder, konkurrere med gunstigere stillede Fremmede. Ligesaa maa nævnes den for alle Fabriker og Bergværker, tildels og Transportforretninger, fælles Fare for Streiker, der vel ikke for første Gang er traadt frem i 1890, men dog har gjort sig truende mærkbar og ikke har bidraget til at skabe Tiltro og Lyst til Fornyerelser og Udvidelser. Det er ikke underligt, at betænksomme Kapitalister unddrog sig fra industrielle Papirer og vendte sig til Effekter med en fast Rente.

Af de i Generalkonsulatets Distrikt værende Bankinstituter gav sächsische Bank, der profiterede af den stegne Banksats, 6 % Dividende, Dresdner Bank, der har en stor Filial i Berlin, 10 %. Dresdner Creditanstalt für Industrie & Handel (Actiekapital 4 Mill. Mark) udbragte af sin Bjergværksbesiddelse og Commanditandel i et Dresdener Bankhus i Rente 12 %. Dresdner Bankverein gav 8 %, sächsische Diskontobank 6 %, Lausitzer Bank i Zittau 7 %, Chemnitzer Bankverein $6\frac{2}{3}$ %, Vogtländische Bank i Planen (Kapital 2 Mill. Mark) 10 %, Vereinsbank i Zwickau $8\frac{1}{2}$ %, Vorschuszbank i Freiberg 9 %, Pirnaer Vereinsbank 7 %.

I Kongeriget Sachsen var 320 Sparekassens, hvori i 1890 indsattes 128 Mill. Mark og udtoges 118 Mill. Mark.

Af Bygningsselskaber er det ældste Dresdner Baugesellschaft, Kapital M. 4 596 000, der gav en Dividende af 8 %, die Bank für Grundbesitz (1 Mill. M.), $6\frac{1}{2}$ %, die Baubank für die Residenzstadt Dresden, der især har befattet sig med at gennembygge en før trang Gadedel i den indre By, (Kapital 3 Mill. M.) 5 %.

Maskinfabrikerne var i Aarets Begyndelse lønnende optaget med Ordres for 1889, skjøndt de stedse højere Priser paa Raastoffe, der naaede sit Høidepunkt i 1890, betydelig forringede det ventede Udbytte. Formedelst disse Prisforhøielser, og de over hele Tyskland til den 1ste Mai forkyndte socialistiske Opraab, der gjorde Overtagerne af nye Arbeider tilbageholdende med Bestillinger, indtraadte en betydelig Stagnation og det blev vanskeligere at faa nye Ordres. Selv det Tilbageslag i Raastoffene, der nødvendig maatte indtræde, kunde ikke bringe et stigende Behov, og 2det Kvartal bevægede sig derfor inden beskudnere Grændser. Den derpaa følgende Tid, under Indtryk af den nylig udgivne Beskyttelseslov i de forenede Stater, hvilken truede med følelig Skade for flere af Sachsens Hovedindustrier, undlod ikke at virke paa Maskinbranchen. Dog har ogsaa disse pludselig optrædende Fænomener klaret sig, og den indenlandske Industris Tiltro til egen Kraft vender efterhaanden tilbage, saa at allerede ved Aarets Slutning normalere Forhold er indtraadt, skjøndt Forretningen i Forhold til Begyndelsen af 1890 er mærkelig roligere.

Den mere eller mindre med Maskinbygning sammenhængende Kjedelbygning led under samme Symptoner som hin; men paa dette Gebet gjør aarlig Konkurrentsen sig mere gjældende, da høi Beskyttelsestold i Nabolandene, især Rusland og Østerrige, gjør Udførsel af saadanne Produkter næsten umulig.

I Jernstøberiet mærkedes næsten endnu mere den stadige Forhøielse af Priserne paa Raastof i 1ste Kvartal af Aaret, hvorved Gevinsten forringedes, da Priserne for denne Branches Produkter oftest pleie at være fastsat for længere Tid. Den desuagtet overalt gennemførte Forhøielse af Priserne for Raastøbevarer dækkede vil for en Del Reduktionen af Gevinsten, men sam-

tidig reduceredes Produktionen ved Tilbageholdenhed med nye Bestillinger. Nedgangen i Jernpriserne i 2det Kvartal samt den Fiasko, som Bjergarbejdernes Streik fordetmeste gjorde, bragte nyt Liv i Jernindustrien, og der blev større Villighed til nye Ordres. Naar desuagtet Forretningen ikke kunde hæve sig over middels, skyldtes dette især den Usikkerhed og Mistro, som man havde til de forandrede Forholds Varighed. Dette bidrog væsentlig til, at Forretningen i sidste Kvartal i 1890, som i Regelen pleier at være det stilleste, staar tilbage samme Tid i 1889. I Støbestaalfabrikationen beskrives endnu ved Midten af 1890 Forretningen som temmelig livlig, men senere svækkedes den, mindre formedelst manglende Behov end fordi der i Priserne paa Kul og Cokes, Rujern, og følgelig paa de deraf fremstillede Fabrikater indtraadte en tilbagegaaende Bevægelse, og Alle i Forventning om sammes Fortsættelse ventede saalænge som muligt med Bestillinger. Nu syner der at være en Stilstand heri. Efterspørgselen efter Støbestaalartikler er atter livligere, og da der næsten paa alle Feldter af Maskinbygning hersker livligere Virksomhed, og Jernbanerne vedblive at gjøre store Anskaffelser af Skinner, Lokomotiver etc., er det at haabe, at de sachsiske Etablissementer i denne Branche endnu længe kan holde sig i livlig Drift. De nuværende Priser er vistnok meget lavere end for henvend at Aar siden, men de kan endnu betegnes som temmelig lønnende, da der ligeoverfor Forskjellen staar Besparelse i Raastoffe. Den i Døhlen ved Dresden værende Sächsische Gussstahlfabriks (Dividende $16\frac{2}{3}\%$ 1889--90) Forbindelser med Udlandet er temmelig betydelige, skjøndt de for Ruslands Vedkommende er hemmet ved den nye forhøjede Indførselstold dersteds. Fabriken udfører derhos især til Østerrige-Ungarn, Schweiz, Italien og Danmark. Den sächsische Maschinenfabrik i Chemnitz oplyses at have være tilstrækkelig beskæftiget i Lokomotivbygning, og at Udsigterne er for at dette vil vedvare, takket være det overordentlige Opsving i Trafik- og Transportforholdene. Ligesaa er Efterspørgselen efter Dampmaskiner, Turbiner og Værktøismaskiner tilstrækkelig, ligesom Fabriken til Bygning af Ismaskiner er nok beskæftiget. Derimod er Efterspørgselen betydelig gaaet ned for Spiderimaskiner og Vævestole, og en nogenlunde lønnende Forretning er her kun mulig i enkelte Brancher. Lignende Udtalelser er modtaget for die sächsische Webstuhl-fabrik, tidligere Schönherr i Chemnitz, der for 1889—90 gav 18 % Dividende. Den især med Fabrikation af Papirmaskiner optagne Maschinenbau-Anstalt Golzern, gav for Driftsaaret Juli 1889—Juli 1890 16 % Dividende. Den har en livlig Forretning med Sverige og Norge og har især gode Forbindelser i Norrkøping, Uddevalla, Jönköping og Christiania. Die Maschinenfabrik und Eisengiesserei vorm. Seidel & Naumann i Dresden, der foruden Symaskiner ogsaa fremstiller Hjul, gav 16 % Dividende og havde i 1890 en væsentlig større Afsætning til Sverige og Norge.

Textilbranchen. De sachsische Spiderier led meget under de ugunstige Forhold i 1890. Ogsaa Kamgarsspinderierne, der ellers i denne Branche altid har havt en begunstiget Stilling, rammedes ligesaa haardt, om ikke haardere, end Spiderierne for andre Garnsorter. Det er betegnende for Bedriftens daarlige Stilling, at kun et forsvindende Antal nye Anlæg har fundet Sted. Grundene til den daarlige Forretningsgang ligger især i de nye amerikanske Toldlove, som indskrænkede Afsætningen, ligesom ogsaa Efterspørgselen i Indlandet var betydelig mindre. At Exporten af Garn er aftaget har her ikke saa stor Betydning, da Importen er aftaget mindst ligesaa meget, hvilket burde have forbedret de indenlandske Spideriers Position. En uheldig Indflydelse paa Priserne, især i Kamgarsspinderiet, havde den

store Nedgang i Uldpriserne i Aarets Løb, der i forstærket Grad virkede paa Garnpriserne. Mange Kamgarntspinderier, der behøvede Bestillinger for at kunne holde Driften gaaende, var nødt til at antage saadanne med betydeligt Tab. Aarsopgjørene for de, næsten alle med stor Kapital arbejdende Kamgarntspinderier vil bedst vise Aaret 1890 som et af de hidtil ugunstigste. Kunstuldspinderiet, der i 1889 gik forholdsvis godt, kunde, uagtet flere Forsøg i Retning af Konventioner og fælles tyske Salgskontorer, ikke standse Prisnedgangen, og allerede siden flere Maaneder er Driften, dels indskrænket, dels standset. Bomuldsspinderierne gav i Aarets første Maaneder relativt gunstigt Udbytte, men senere var ved formindsket Efterspørgsel Priserne meget trykket. Samme Billede viser Vigognespinderiet. Hamp- og Linspinderierne ere i Almindelighed tilfredsstillende beskæftiget, men Udbyttet kun ringe. Karegarntspinderierne har regelmæssige Bestillinger, men ikke lønnende Udbytte. For Jutespinderiet var Aaret tilfredsstillende, skjøndt Efterspørgselen, paa Grund af Nedgangen i flere Industrigrene, ikke var saa livlig som i 1889. Den stærke Forøgelse af Anlæggene bevirkede en forøget følelig Konkurrence. Prisindgangen ved Aarets Slutning var saa betydelig, at de mellemtyske Instituter forsøgte at istandbringe en Pris-konvention, hvilket dog endnu ikke er skeet. I Sytraadfabrikationen lykkedes det ikke at opretholde den ved Konvention i 1889 fastsatte ringe Prisforhøjelse, da en af de største Fabriker ensidig traadte tilbage fra Konventionen og derved tvang de øvrige til det samme, ligesom Englænderne, trykket af Konkurrentsen, gjorde større Koncessioner. For bedre Raagarn holdt dog Priserne sig fast, og hævdede sig endog for visse Klasser. Afsætningen led stærkt ved Tilbagegangen i andre Industrigrene, som Korsetfabrikationen, Annaberger Possement-Industri m. M. Saa meget man end maa glæde sig over, at de tyske Varer stedse rinder Fortrinet for fremmede, og at ogsaa i Udlandet det sachsiske Fabrikat hævder sin Plads ved Siden af de tidligere indførte engelske Mærker (fra Sverige kom saaledes betydelige Ordres til vor største sachsiske Fabrik i Witzschdorf), saameget maa man beklage, at de tyske Konkurrenter selv bekrieger hverandre. Klædefabrikationen var godt beskæftiget. For Gardin- og Kniplingsindustrien var Aaret 1890 ikke godt. I 1889 havde Grossisterne gjort store Bestillinger og skaffet sig store Forraad. De gode Udsigter skuffedes i 1890 og Bestillingerne indskrænkedes saaat de sachsische Gardinfabriker om Sommeren var mindre beskæftiget end nogensinde før. Priserne gik ned, og først mod Aarets Slutning blev Forretningen noget livligere. Man tror, at Fabrikerne i Aaret kun har været optaget for $\frac{3}{4}$ af hvad de har kunnet præstere.

Hattefabrikationen. Straahattefabrikationen skadedes af det ugunstige Veir i Mai og Juni og ved store Forraad fra 1889. I Damefilthatte var god Beskæftigelse, men Priserne var trykkede og Gevinsten antages ikke at være forholdsvis. Den i Hertugdømmet Altenburgs Hovedstad værende Altenburger Hutfabrik Actiengesellschaft, vorm. Max Förster, melder om rigelig Beskæftigelse, men uden lønnende Priser.

Farveri og Appretur. Stykfarveriet var af flere Grunde uheldigere stillet end i 1889. Paa Grund af en Streik i Decbr. 1889 maatte der betales Arbejderne 8—10 pCt. højere Løn, hvilken kun i enkelte Tilfælde atter kunde reduceres. Maskinkul var den største Del af Aaret ca. 20 pCt. dyrere end i 1889, ligesaa Farvevarerne som Følge af det nu yndede Ringvæsen. En hertil modsvarende Forhøjelse af Farverpriserne kunde ikke opnaaes; derimod var som altid i slette Tider, Fordringerne højere og Leverancefristerne korte. Under saadanne rolige Tider gjør man usædvanlige

Anstrængelser for at faa Bestillinger ved nye Mønstre; saadanne skaffe Farverierne meget Arbeide og Omkostninger, uden at disse i Aaret erstattedes ved større Ordres. Tricotbranchen forarsagede flere Tab ved nogle Fabrikanters Betalingsindstillinger og Akkord. Glædeligt er det, at Udlandet igjen tager større Partier i Chemnitz; ogsaa Forretningen med Skandinavien havde god Fremgang, især fordi de sachsische Fabrikanten paa det nøiagtigste efterkomme de derværende Myndigheders Fordringer paa Farvernes Uskadelighed.

Læderfabrikationen. Kidlæderfabrikationen, der før blomstrede i Sachsen, er i de sidste 4 Aar gaaet ikke lidet tilbage i Produktion og Udbytte. Aarsagerne hertil har været, at de væsentligste Afsætningslande, navnlig de forenede Stater og England, selv har optaget denne Fabrikation i højere Grad, og ved Anvendelse af gode, her næsten ukjendte Maskiner, mente at kunne konkurrere med Held. Den største Hindring herfor var at Amerika og England maatte tage en stor Del af sit Raamaterial, Kalveskind, fra Tydskland, da disse Lande ikke har nok af passende Kalveskind. Som Følge af den store Efterspørgsel paa denne Artikel steg Priserne saa højt, at Fabrikatet blev væsentlig fordyret og tilsidst ikke gav Skofabrikerne noget Udbytte for disses Konsum. De amerikanske og engelske Fabrikker anvendte derfor en Mængde Surrogater, der var opfundet i Amerika og i Udseende og Kvalitet lignede meget Kalvekid, men var betydelig billigere. Disse Surrogater, som Dongola og Rindspalt, fik stedse mere Anvendelse, og blev tilsidst Mode, hvorved Kidlæderfabrikationen led væsentlig Skade. Store Lagere ophobede sig i de sachsische Fabrikker, der ikke kunde bestemme sig til Indskrænkning af Produktionen, hvilket dog tilsidst maatte ske. Den naturlige Følge var, at Kalvekid sank betydelig i Pris og Fabrikanten led Tab. Raamatarialet kunde ikke mere holde sig paa sit høje Standpunkt, og Priserne for Kalveskind faldt med 30--40 pCt. Denne Tilbagegang varede 3 Aar, hvorunder Fabrikanten maatte forringe Produktionen og sælge sine store Forraad med Offere eller uden Nytte. Først midt i 1890 fandt et Omsving Sted. Ved den indtraadte Nedgang i Priserne for Kalveskind kunde Fabrikanten afgive sine Kidskindfabrikater billigere, saa Skofabrikanten fandt sin Regning derved, hvorhos Surrogaterne gik af Mode, da man havde fundet, at de for bedre Kvaliteter Skotøi ikke kunde erstatte Kalvekids. Paa Grund heraf stiller Resultater sig noget gunstigere for 1890, og der er Udslgt til, at denne Branche med Tiden kan komme op.

Et større Aktieselskab for Skofabrikation er i den nær Leipzig værende lille By Groitzsch; det leverer ikke lidet til Norge og Sverige og har talrige Kunder paa oversøiske Steder. Denne Fabrik meddeler, at i Begyndelsen af 1890 Priserne paa Raavarer var omtrent som i 1889. Midt i Aaret sank Priserne paa Vachelæder og Vacheaffaldslæder betydeligt, medens Priserne for Overlæder og Hestelæder, Kalvelæder etc. steg, navnlig sidst paa Aaret for Bukke- og Gjedelæder. Priserne paa Skotøi blev de samme, kun sidst i Aaret lykkedes det at faa dem lidt op. Udbyttet vilde været som i 1889, naar ikke i 1890 en Streike var udbrudt blandt Arbeiderne, der satte igjennem en Lovforhøjelse og Formindskelse af Arbeidstiden fra 12 til 11 Timer. Uagtet Indførselstolden paa Skotøi leverer Østerrige endnu betydelige Mængder, især Bal- og Fantatiesko, gult syede Herre- og Damestøvler; ogsaa Schweiz har Indpas for sit Fabrikat i Sydtyskland og ved Rhin. Den store Konkurrentse mellem Fabriken og de utallige Skoforretninger, gjør Afsætning meget vanskelig og alene mulig ved Opbydelse af alle Kræfter og Anvendelse af høje Reiseudgifter. Raavarerne kjøbes med faa Undtagelser i Tydskland. Lønningerne var for mandlige Arbeidere, fra 12--14 Aars Alder, 5½ Timers

Arbeidstid $1\frac{1}{2}$ — $2\frac{1}{2}$ M., 14—16 Aar. 10 Timer, 5—8 Mark, over 17 Aar, $10\frac{1}{2}$ Timer, 9—28 Mark, endog 36 M. ugentlig. For Kvinder fra 12—14 Aar, $5\frac{1}{2}$ Timers Arbeidstid, 1—2 M., 14—16 Aar, 10 Timer, 3—7 M., over 17, $10\frac{1}{2}$ T, 6—16 M. ugentlig. I Fabrikkerne med Maskindrift i Grotzsch anvendes ca. 900 Arbeidere, og i Husindustrien ca. 600 Skomagere.

Papirfabrikationen. Paa Grund af Overenskomsten mellem Fabrikkerne, holdt Papirmarkedet sig i 1890 noget stabilere, men for mange Sorter gik Priserne ned under 1889. Af Raamaterialierne betingede Kul, Halm og Harpix høiere Priser end i 1889, medens Filler, Cellulose og Træstof snarere gik nedad. Af Sachsens to største Papirfabriker producerede die Patentpapierfabrik i Penig 7 629 388 Kg og die Vereinigten Bautzner Papirfabriken 8 282 239 Kg. Med Hensyn til Specialiteter, meddeles om Brogetpapirfabrikationen, fra en stor Fabrik derfor i Goldbach ved Bischofswerda, at Fabriken i 1890 var godt optaget, undtagen i 3 Maaneder, da de amerikanske Bestillinger udeblev. Priserne for Masseartikler var meget trykket, men holdt sig dog stadige. I de gode Sorter, hvori dog kun 6 af ca. 50 tyske Fabriker arbeide, var Bestillinger og Priser meget gode. Exporten til Sverige og Norge, der særskilt drives af nævnte Firma i Goldbach, var i 1890 temmelig betydelig. Betydelige Resultater opvise de i Dresden værende Anlæg for Fremstilling af photographisk Papir. Saaledes har die Vereinigten Fabriken photographischer Papiere efter store Afskrivninger givet en Dividende af 22 % og Dresdner Albuminfabrik foruden Gevinstandel paa sine „Genuszscheine“ 8 %.

De i Dresden og Freiberg værende Dynamitfabriker tilhøre efter Kontrakt Dynamit Trust Company Limited i London, der pr. $\frac{1}{3}$ 1890 gav en Dividende af $8\frac{1}{2}$ %. Resultaterne for den senere Tid vides ikke, og heller ikke, hvorvidt Fabrikkerne kan faa Indgang hos de forskjellige europæiske Stater med det af dem fabrikerede røgfri Krudt. Det i Geyer i Sachsen dannede Erzgebirgische Dynamit Gesellschaft, der er udenfor Trust, men holder samme Priser, gav for 1889 et Udbytte af 7 %.

Frygten for at Glasfabrikerne i 1890 vilde forhøje sine Priser bevægede Konsumenterne til at forsørge sig rigeligt. I Begyndelsen af 1890 indtraadte et uhørt Behov. Dog gjorde Arbeidernes Fordringer og den for Hovedartiklerne i denne Branche ugunstige Sommer sig snart gjældende, idet Behovet om Sommeren ophørte og først begyndte igjen om Høsten; men man fik dog Erstatning ved en betydelig Export til Udlandet. De forøgede Produktionsudgifter modsvarede, foruden ved Prisforhøielsen for Hulglas i 1889, ved en ny saadan i 1890. De sachsiske Glasværkers Drift var regelmæssig og uforstyrret. For at opnaa dette forhøiede Fabrikkerne om Vaaren fordetmeste frivillig Lønningerne, men nedsatte dem igjen om Høsten.

Træforretningen. Herom er ikke meget godt at sige for 1890. Om Vaaren og Sommeren var Forretningen temmelig livlig, men skadedes senere ved Arbeiderbevægelserne og Flommen i September 1890. Heller ikke nu er der Udsigt til Bedring; thi netop for Træhandelen er Traktatforhandlingerne mellem Østerrige-Ungarn og Tyskland og den af de østerriigske Interessenter ønskede Ophævelse af Trælasttolden af største Vigtighed. Et stort Antal Sortimentstrævarer, smale Furu- og Granbord, angives at indføres over Lübeck til Tyskland for at sælges til Høvling, hvorhos de lübeckske Handlende med denne Vare skal have nedsat Priserne betydeligt, og paa en saadan Maade, at derved ikke alene de herværende Træhandlers, men ogsaa de svenske Leverandørers Interesser maa være bleven meget skadet.

Bryggeriindustrien. Forretningsaaret 1889/90 (for de sachsiske Bryggerier sædvanlig sluttende 1ste Oktober) var i det Hele ikke gunstigt, og indvirkedes af dyre Bygpriser, der ikke modsvarede af de lave Humlepriser, høiere Udgifter til Kul, Furage og Lønninger, samt den vaadkolde Sommer. Naar det desuagtet lykkedes de større Etablissements at udbringe gode Resultater, skyldes det især deres gode Fabrikat, der har kunnet udholde Konkurrentsen med fremmed, navnlig bayersk og bøhmisk Øl. De mindre Etablissements, hvis finansielle Stilling var daarligere, har kun havt ugunstige Resultater. Følgende Resultater foreligge for nogle af de største Bryggerier: Sisetätsbrauerei, Waldschlösschen, Dresden, Produktion 195 858 H., Kapital M. 1 440 000, Dividende 18 %, Brauerei Felsenkeller bei Dresden 116 104 H., Kapital 900 000, D. 28 %, Aktienbierbrauerei Reisewitz bei Dresden, 75 942 H., K. 750 000, D. 15 %, Planenscher Lagerkeller, 46 714 H., K. 1 050 000, D. 6 %, Aktienlagerbierbrauerei Schlosz Chemnitz 96 556 H., K. 750 000, D. 30 %. Hofbrauhans Dresden gav 10 %, Meisener Felsenkellerbrauerei 6 %. Uden Dividende var Bautzner Brauerei, Bayrische Brauhans, Bürgerliche Brauhaus, das Consolidirte Feldschlösschen, og Gambinusbrauerei i Dresden. Løbauer Bierbrauerei har endnu ikke givet Beretning, men dets Aktier er gaaet meget ned.

Maltfabrikationen var ikke heldig stillet i 1890. De høie Priser for den ikke gode Byg tilsvarede ikke af Maltpriserne, hvorhos Ølkonsumen formedelst daarlig Sommer aftog. De større Etablissements i Pieschen og Planen ved Dresden og i Pirna er henvist til det indenlandske Forbrug; de bruge mest bøhmisk Byg og kan ikke konkurrere med Fabrikkerne i Bøhmen og Mähren formedelst Indførselstolden paa Byg i Tydskland, der ikke godtgøres for Maltfabrikatet.

Presgjær- og Kornspiritusfabriken, vorm. Bramsch havde større Produktion og Afsætning end i Forretningsaaret 1888—89, men de høie Priser paa Korn formindskede Udbyttet. Dividenden var 11 %. Cichori- og Kaffeabrikkerne opgjente kun til de nødvendige Afskrivninger. Mølleindustrien gav tilfredsstillende Resultater. Om Vaaren truedes de med et Prisfald for sine lagrede Produkter formedelst store Tilførsler og Udsigter til en meget god Høst; men da disse Forhaabninger, ikke gik i Opfyldelse, udjævnedes Skaden i Løbet af Aaret og Forretningen blev normal.

En ikke ringe Industrigren for Sachsen er Fabrikationen af Chamottevarer og Ovne, hvorfor der er større Anstalter i Meissen, Cölln ved Meissen og Dresden. Produktion og Afsætning var tildels større end i 1889. Kullenes Fordyrelse blev tildels opveiet ved forbedret Indretning af Brændeovnene.

Handelen med Fiskevarer fra Norge og Sverige fik i 1890 et ikke lidet Fremstød derved, at nogle sachsiske Firmaer optog direkte Leverance uden Hamburgs Formidling. I Maanederne Januar til April indskrænkede den skandinaviske Tilførsel sig udelukkende til frisk Hyse og Torsk samt Sild i Is i Kasser. De sidste indtræffe kun i Forstveir i god Tilstand; i varmt Veir lider Kvaliteten. Fra April kommer undertiden frisk „Sander“. „Hechte“ skal, da den er for blød i Kjødet, ikke egne sig til Import. Af Lax tilførtes betydeligt i Sommertiden, men Ispakningen var ikke altid tilstrækkelig, saaat undertiden Sendinger indtraf i bedærvet Tilstand. Muligens ligger Skylden herfor i uhensigtsmæssig Stuvning ombord i Dampskibene. Om Høsten indtræffer smaa Portioner „Seesablinge“, og regelmæssig Hyse og Torsk. Hummer faaes næsten kun over Danmark, især Fredrikshavn. Levende svensk Aal kom tildels over Stettin, smaa Krebse over Lübeck. Det

bemærkes, at Torsk paa 2—8 Pund vilde være en for Sachsen passende Artikel, da den fra de tyske Østersøhavne her indførte Torsk i de sidste Aar er for smaa og derfor næsten ganske fortrænges af Hysen. Røget Fisk ankommer kun i smaa Mængder som Nødhjælp, da de tyske Røgerier ved sin Udbredelse frembyde Fordele mod de større fjernere. Derimod havde Fiskekonserver og nedlagt Ansjos større Indgang.

Bergværksdrift. Oversigten for 1890 er endnu ikke udkommet, men Udbyttet antages at have været endnu større end i 1889. Den nær Dresden liggende Hänichener Steinkohlenbauverein producerede i 1889—90 netto 1 029 000 H. à 73.7 pf. og gav i Dividende $5\frac{1}{2}\%$. Gersdorfer Steinkohlenbauverein ved Zwickau producerede 1 546 906 H., Gjennemsnitsfortjænten for de 597 Arbeidere var ca. 1 000 M.

Kommunikationsvæsen. I 1890 var under sachsisk Statsbaneforvaltning 2 660 Km. Jernbaner. Indtægten var 83 176 167 M. eller 2 843 386 M. mere end i 1889.

Skibsfarten befordredes ved rigelig Vandstand i Aaret, men Fragtpriserne var lave. Skibsfarten aabnedes i Sachsen den 10de Februar, men afbrødes fra 3—13 Marts, og sluttede 15de December. Skibsfarten senhøstes og om Vinteren lønner sig i Regelen ikke i Forhold til Farerne ved Overvintring paa Elben. Det eneste Selskab for Varebefordring, der gav et virkelig godt Resultat, var die Dampfschleppschiffahrts-Gesellschaft Vereinigter Schiffer, med 12 store Dampslæbere, hvorfor Slæbelønnen var M. 1 072 015. Dividenden var 12 pCt., Die „Kette“ gav 3 pCt., Oesterreichische Nordwest-Dampfschiffahrts-Gesellschaft 2—3 pCt., Sächsisch-Böhmische D., der væsentlig driver Persontrafik, gav i 1889—90 en Dividende af 21 pCt. og befordrede 2 340 484 Personer. Hestebanerne. Driften af den gamle Gadebane i Dresden sker ved Tramway Company of Germany, Limited, London, der ogsaa driver den Hannoverske Hestebane, og paa disse i 1890 befordrede 21 593 998 Personer, 3 252 968 Mil., med Gjennemsnitsindtægt pr. Vogn og Mil. 10.16 d, Udgift 7.39 d, Indtægt pr. Passager 1.53 d. Dividende $6\frac{3}{4}$ pCt. Det hermed konkurrerende Deutsche Strassenbahngesellschaft er først nylig begyndt.

Folketællingen 1890 udviste for Kongeriget Sachsen 3 500 513 Indvaanere, eller en Tilvæxt i 5 Aar af 10 pCt., deraf for Leipzig 293 525 og for Dresden 276 085.

Rosencrantz.

Neapel.

Skibsfarten 1890.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. Lire.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hoved- stationen	20	7 703	-	-	20	7 703	-	-	89 660
„ Norge til Vicekon- sulsstationerne . .	16	6 252	-	-	16	6 252	-	-	33 372
„ Sverige til Hoved- stationen	-	-	-	-	-	-	-	-	-
„ Sverige til Vicekon- sulsstationerne . .	-	-	-	-	-	-	-	-	-
„ andre Lande til Ho- vedstationen	12	12 771	-	-	12	12 771	-	-	259 720
„ andre Lande til Vice- konsulsstationerne	7	3 997	3	833	10	4 830	-	-	130 070
Ialt	55	30 733	3	833	58	31 556	52	28 493	512 822
II. Afgaaede.									
Til Norge fra Hoved- stationen	-	-	-	-	-	-	-	-	-
„ Norge fra Vicekon- sulsstationerne . .	-	-	-	-	-	-	-	-	-
„ Sverige fra Hoved- stationen	-	-	-	-	-	-	-	-	-
„ Sverige fra Vice- konsulsstationerne .	-	-	-	-	-	-	-	-	-
„ andre Lande fra Hovedstationen . .	-	-	32	20 474	32	20 474	-	-	-
„ andre Lande fra Vicekonsulsstationerne	5	1 579	21	9 503	26	11 082	-	-	8 350
Ialt	5	1 579	53	29 977	58	31 129	52	28 493	8 350

Af svenske Skibe ankom 6 dr. 3 233 Tons.

Erlagt Konsulatafgift af norske Skibe ved Hovedstationen L. 1 444.55, ved Vicekonsulaterne L. 653.90, hvoraf tilfaldt Konsulen L. 326.95. Af svenske Skibe ved Hovedstationen L. 324.15, ved Vicekonsulaterne L. 30.45, hvoraf tilfaldt Konsulen L. 15.20. Ialt tilfaldt Konsulen L. 2 110.85. Expeditionsafgifter af norske Exp. L. 143.10, af svenske L. 69.60.

Aarsberetning modtaget 18 April 1891.

Til Distriktet ankom i 1890 58 norske Fartøier dr. 31 556 Tons mod 38 dr. 19 086 Tons i 1889, altsaa en Forøgelse af 12 470 Tons. De opseilede Bruttofragter udgjorde indgaaende Lire 512 822 mod L. 293 990 i 1889, altsaa en Forøgelse af L. 218 832 og udgaaende L. 8 350 mod L. 24 700 i 1889, altsaa en Formindskelse af L. 16 350.

Den svenske Skibsfart tiltog i 1890 med 3 232 Tons og de opseilede Bruttofragter med L. 56 600.

Desuden ankom i 1890 til Havne, hvor Vicekonsul ikke er ansat: til Cotrone 1 Fartøj dr. 325 Tons, til Rossano 4 Fartøier dr. 1 223 Tons, til Torre Annunziata 3 Fartøier dr. 2 417 Tons.

De forenede Rigers Skibsfart paa Distriktet har i det forløbne Aar tiltaget i en betydelig Grad.

Intet Fartøj indkøbtes for norsk eller svensk Regning.

Ingen Rømning anmeldtes for Konsulatet.

Af de ankomne Fartøier bragte 36 Fisk fra Norge, 1 Fisk fra Labrador, 1 Petroleum fra de forenede Stater, 2 Bomuld fra Do., 1 Trælast fra Finland, 1 Do. fra Pensacola, 1 Do. fra Galatz, 3 Do. fra Fiume, 8 Stenkul fra England, 1 Kornvarer fra Sortehavet og 6 Stykgods; 3 ankom i Ballast.

58 Fartøier afgik i Ballast eller med Restladning; 6 erholdt Olie- og Vinladninger samt Stykgods til italienske og franske Havne.

Fragtmarkedet undergik ingen væsentlig Forandring, da de fleste Varer, som exporteres fra Distriktet, skibedes med Rutebaade. Saaledes noteredes 37/6 à 40/— for Olie til Østersøen, hvilken Rate ogsaa gjaldt i de nærmest foregaaende Aar.

Udsigterne for vore Fartøier til at erholde disse Oliefragter var tidligere ganske gode; men siden det forenede Dampskibsselskabs Baade begyndte at anløbe alle Distriktets Havne eller rettere aabne Pladse, hvorfra Olien udskibedes, konvenerer det Kjøbmændene bedre at benytte denne Linie og at sende mindre Partier efterhvert som Ordres indløber. Olieudførselen var dog ringe paa Grund af Høstens daarlige Udfald, og det er lidet sandsynligt, at Danskerne kostbare Baade har seilet med Gevinst i denne Rute, men man maa beundre deres ihærdige Bestræbelser efter at erholde alt, hvad faaes kan.

Neapels Havn er — efter Fuldførelsen af de i min sidste Aarsberetning omtalte Havnearbejder — bleven betydelig forbedret. Kulskibene anvistes tidligere Plads i den indre Havn, der i Regelen er stærkt optagen af Seilfartøier, men har nu erholdt egen, god Losseplads ved den nye Molo, hvorved hurtigere Expedition tør kunne paaregnes.

Den svenske Korvet „Freja“ besøgte i 1890 Neapel.

Til Neapel ankom i 1890 i det Hele 3 606 Skibe dr. 2 023 857 Tons. Deraf var italienske 2 936, storbritanske 336, tyske 163, franske 33, norske 32, hollandske 31, græske 26, danske 21, østerrigske 9, svenske 5, spanske 4, andre 10.

Handel. Fra Norge indførtes til Distriktet: Klipfisk, Stokfisk, nogle mindre Partier Medicintran og Øl m. m.

Fra Sverige: Trælast, Jern, Tændstikker, Eskilstuna Smedevarer samt Øl.

Klipfisk, hvoraf næsten ingen Beholdning forefandtes ved Sæsonens Begyndelse, var Gjenstand for livlig Efterspørgsel og Partierne solgtes efterhvert, som de ankom. Norsk Vare har længe været kjendt paa dette Marked, men det er dog først i de senere Aar, at den er bleven en farlig Konkurrent for Newfoundlandsfisken, og dersom man i Norge vil lægge Vind — saavel paa en omhyggelig Behandling af Fisken som paa at tilfredsstille Kjøbernes Ønske med Hensyn til Sorteringen — er der al Sandsynlighed for, at Importen af vor Klipfisk aarlig vil tiltage. Fransk Fisk (lavé) vinder ogsaa Terrain og truer med at fortrænge Labradorfisken. Kvaliteten af den fra Norge importerede Fisk var — paa faa Undtagelser nær — god. Norsk Vare betingede 68 à 70 Lire, Newfoundlandsfisken 67 à 71 Lire, lavé 60 à 62 Lire, Labrador 62 à 67 Lire; alt pr. 100 Ko., fortoldet Vare.

Stokfisk — især samfæng, almindelig Hollænder og Rødskjær — fandt ogsaa god Afsætning og Tilførselen tilfredsstillende neppe Behovet. Salgsprisen varierede fra 60—90 Lire pr. 100 Ko., fortoldet Vare.

Med norske Fartøier importeredes til Neapel: 1 616 040 Ko. Klipfisk og 581 837 Ko Stokfisk; til Bari: 556 009 Klipfisk; til Brindisi 77 217 Ko. Stokfisk; til Gallipoli: 39 400 Ko. Stokfisk; til Taranto: 123 800 Klipfisk og 50 000 Stokfisk.

Desforuden udlossedes nogle Partier i Cotroni og Rossano fra norske Fartøier, hvorhos betydelige Kvanta Stokfisk ankom til Neapel via Hamburg, Hull, Rotterdam, Genua og Livorno. Totalimporten af Klip- og Stokfisk til Neapel anslaaes til ca. 50 000 Kvintaler.

Medicintran. Norsk Fabrikat var hidindtil kun lidet kjendt her paa Pladsen, men da Kvaliteten af de i 1890 ankomne Partier tildrog sig Opmærksomhed paa Grund af Tranens udmærkede Kvalitet, tror man, at større Kvanta maa kunne omsættes — forudsat at Priserne stiller sig saaledes, at vi kan konkurrere med de allerede indførte Mærker. Konsulatet har forsøgt at interessere Læger og Apothekere for Sagen og skal senerehen have den Ære at afgive en mere detaljeret Beretning angaaende denne Artikel.

Træl原因. Fra Sverige indførtes ca. 5 500 Kubikmeter — hvedsagelig 3×9 Planker —, hvilket Kvantum aarlig synes at kunne omsættes til Marinens Værfter i Neapel og Castellammare. Nogle hundrede Standard turde derhos behøves til den nye Krigshavn i Taranto. Den mest gangbare Længde er 4 à 5 Meter. Ogsaa i det forløbne Aar foretrak man Gran for Furu. Til Byggeforetagender anvendes næsten udelukkende østerrigsk Træl原因 og Pitchpine, hvilke Sorter erholdes i mere passende Dimensioner. Totalimporten af Træl原因 anslaaes til ca. 125 500 Kubikmeter. Salgspriserne stillede sig som følger: Svensk Træl原因 (Planker) 55 à 57 Lire; østerrigsk 40 à 55 Lire; Pitchpine 49 à 70 Lire pr. Kubikmeter, fortoldet Vare.

Jern. Da det Jern, som importeres fra Sverige, ankommer ad indirekte Vej, kan Kvantiteten ikke nøiagtig opgives. De høje Priser i Sverige vanskeliggjorde ogsaa i det forløbne Aar Omsætningen, og man foretrækker fremdeles de billigere Mærker undtagen til specielle Øiemed — Forarbejdelse af Spader, Hakker m. m. —, hvortil godt Jern behøves. Noteringer: Svensk Jern 32 à 39 Lire; welsk 24 à 29 Lire; laminé 28 à 30 Lire; italiensk 22 à 26 L. pr. 100 Kilo.

Tændstikker. Konkurrencen tiltager aarlig og nye Mærker — baade inden- og udenlandske — dukker stadig op. Af svenske Sikkerhedsstikker omsattes 20 Kasser à 5 000 Æsker, der solgtes til følgende Priser: 1¼ Lire pr. 50 Æsker, 2 Lire pr. 100, 18 Lire pr. 1 000 eller 90 Lire pr. Kasse. Italienske Voxstikker betingede 2 à 2½ cent. pr. Æske en gros og 5 cent. i Detail.

Eskestunavarer — Knive, Saxe m. m. — fandt god Afsætning i smaa Partier.

Øl. Naar de anstillede Forsøg med at indføre vort Øl ikke har ledet til nogen nævneværdig Import, maa Aarsagen dertil for en stor Del tilskrives Mangel paa Interesse og Foretagsomhed hos vedkommende Exportører. Forbruget af Øl tiltager stedig. Ølet, der hovedsagelig hentes fra Tyskland, sælges paa Caféerne for 30 à 35 cent. pr. Seidel, indeholdende ca. 1/3 Liter.

Man har derhos anstillet Forsøg med st indføre Røgesild, Ansjos, færdige Døre og Vinduer, Kassebord, Hestekosøm m. m. fra de forenede Riger.

For om muligt at ophjælpe vor Export til Italien udvirkede Konsulatet i sin Tid Tilladelse til at lade udstille Prøver paa vore Exportartikler i Neapels nye, storartede Passage (Galleria Umberto I), hvor en Udstilling af italiensk Kunst og Industri blev afholdt Høsten 1890, hvorom jeg havde den Ære at afgive Indberetning, idet Konsulatet samtidig erklærede paa Forlangende at ville paatage sig det med Udstillingen forbundne Arbejde.

I Anledning deraf modtog Konsulatet Prøver paa Medicintran, Øl og Gardiner, som fik en god Plads paa Udstilligen, hvorhos Eskilstunavarer og Tændstikker udstilledes af et herværende Firma. Det glæder mig at kunne konstatere, at Omsætningen af enkelte af disse Artikler iaar er livligere end tidligere har været Tilfældet.

Da flere af vore Udstillere har anmodet Konsulatet om ogsaa at udvirke, at deres Fabrikat maa blive belønnet med Medalje, vil jeg oplyse, at Komiteen ikke anser at kunne tildele udenlandske Produkter Medaljer, dels fordi Udstillingen var beregnet paa indenlandsk Industri, dels af Hensyn til andre Nationer, som ei erholdt den forlangte Adgang til at udstille sine Varer.

Vicekonsulen i Taranto, som i det forløbne Aar indledede direkte Forretningsforbindelse med de forenede Riger, antager at — foruden Fisk og Trælast — Tjære maa kunne omsættes dersteds, hvor den nye Krigshavn har bragt mere Liv i Affærerne.

Exporten til de forenede Riger bestaar hovedsagelig af Olie, Sydfrugter og Vin. Da Italienerne nu lægger Vind paa at forbedre Vinen, vil Konsumtionen deraf i Udlandet sandsynligvis tiltage.

Distriktets Handel bærer endnu Trykket af den Krise, som har hjemløst Italien. Baade i mine Aarsberetninger og i specielle Rapporter har jeg indtrængende advaret mod Kreditgiven til Kjøbere, til hvem man ikke har nøie Kjendskab og da disse mine Formaninger ikke synes at have haft den tilsigtede Virkning, vil jeg atter anbefale vore Exportører at indhente Oplysninger om vedkommende Liebhabere inden Varerne afsendes, hvorved mange Tab vil kunne undgaaes.

Mangel paa regelmæssig Dampskibsforbindelse mellem de forenede Riger og Italien vanskeliggjør saavel Importens som Exportens Udvikling, hvorfor det vilde være ønskeligt om denne Mangel maatte kunne afhjælpes.

A. W. Schulman (svensk) etablerede i 1890 en Handske- og Skindforretning hersteds.

Sundhedstilstanden var i det Hele taget god.

Konsulatets Adresse er Largo Santa Maria la Nuova No. 12. Kontortid fra Kl. 10—4.

Wilh. Klouman.

Trinidad.

Der ankom fra fremmede Steder med Ladning 23 Skibe dr. 14 112 Tons og i Ballast 6 dr. 2 224 Tons. Af de ankomne var Dampskibe 3 dr. 2 419 Tons. Bruttofragt £ 12 365, for Dampskibene ukjendt.

Der afgik til andre Lande med Ladning 23 Seilskibe dr. 8 150 Tons (Bruttofragt £ 10 279), og 2 Dampskibe dr. 2 016 Tons (Fragt ukjendt), og i Ballast 14 Seilskibe dr. 7 312 Tons.

Erlagt Konsulatafgift £ 62.

Handelen var ikke saa god som i 1889 paa Grund af en daarlig Sukkerhøst og lave Priser i England og Amerika for vort andet Hovedprodukt Cacao. Udførselen af Sukker og Cacao er meget stor. Sukker udføres mest til de forenede Stater, mindre sælges eller sendes for Ordre til England.

Fragterne var i Aaret meget gode og mange norske Skibe var sysselsat; de bringe Kul til Sukkerfabrikerne eller Stykgods fra Europa og gaa med Sukker, Asfalt eller Kokusnødder. Cacao gaar kun i Dampskibe. I August 1890 kom et norsk Dampskib, „Victoria“ fra Bergen hid befragtet i New York for at gaa rundt Øen Trinidad, og er endnu sysselsat i denne Fart.

Indvandring. Trinidad faar alle sine Arbeidere fra Ostindien — Calcuta —, der bringes hid direkte under Tilsyn af den engelske Regjering og er meget flittige. Det tropiske Klima gjør, at europæiske Indvandrere ikke trives her, især da Europæere maa have god Føde i et saa tærende Klima som dette, og da alle gode Levnet-midler ere kostbare, kan de følgelig ikke leve vel her.

Dyrkningen gaar langsomt frem i nogle Dele af Øen; i andre er nogle Sukkerplantager forladt, da de lave Sukkerpriser har hindret Bedriftens Fortsættelse.

Christian Schoener.

St. Johns, Antigua (Læøerne).

Der ankom fra fremmede Steder med Ladning 3 norske Skibe dr. 994 Tons, hvoraf et Dampskib dr. 487 Tons. Alle afgik i Ballast til fremmede Steder. Af svenske Skibe ankom 1 dr. 247 Tons.

Udførselen fra de Vestindiske Øer vil blive mindre end det foregaaende Aar. En almindelig Tørke vil formindske Sukkerudførselen fra Antigua til ca. 12—14 000 Tons, af Sirup til 10 000 Puncherus, og omtrent det samme fra St. Kitts-Nevis. Fra Mai til Juli vil Fragter kunne faaes for Damp- og Seilskibe til de forenede Stater. I forrige Aar var der ingen nødlidende Sømænd eller andre, der behøvede Bistand, paa Øerne. Der har ikke været nogen Forandring i Told- eller Skibsafgifter. Dog er Dampskibe fri for Afgifter, hvis de føre Post gratis.

Der har ikke været Sygdomme, enten gul Feber eller Kopper, her paa Øerne.

F. Melchertson.

Indhold: **Dresden** Side 236. — **Hamburg** Side 201. — **Neapel** Side 244. — **St. Johns, Antigua (Læøerne)** Side 248. — **Trinidad** Side 248.

Beretninger om Handel og Skibsfart.

Uddrag af Aarsberetninger fra de forenede Rigers Konsuler
for 1890 m. M.,

No. 10.

udgivet ved Departementet for det Indre.

1891

I Kommission hos H. Aschehoug & Co. Subskriptionspris 2 Kroner Aaret
og for Udenbysboende Porto 20 Øre.

Melbourne.

Skibsfarten 1890.

Norske Fartøier.	Med Ladning		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter Kr.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hovedstationen	6	4 234	-	-	6	4 234	-	-	10 368
„ Norge til Vicekonsulsstationerne	-	-	-	-	-	-	-	-	-
„ Sverige til Hovedstationen	1	843	-	-	1	843	-	-	1 800
„ Sverige til Vicekonsulsstationerne	1	540	-	-	1	540	-	-	1 154
„ andre Lande til Hovedstationen	10	8 272	-	-	10	8 272	-	-	16 563
„ andre Lande til Vicekonsulsstationerne	2	864	-	-	2	864	-	-	2 300
Ialt	20	14 753	-	-	20	14 753	-	-	32 185
II. Afgaaende.									
Til Norge fra Hovedstationen	-	-	-	-	-	-	-	-	-
„ Norge fra Vicekonsulsstationerne	-	-	-	-	-	-	-	-	-
„ Sverige fra Hovedstationen	-	-	-	-	-	-	-	-	-
„ Sverige fra Vicekonsulsstationerne	-	-	-	-	-	-	-	-	-
„ andre Lande fra Hovedstationen	7	4 707	10	8 239	17	12 946	-	-	4 504
„ andre Lande fra Vicekonsulsstationerne	1	268	3	1 780	4	2 048	-	-	100
Ialt	8	4 975	13	10 019	21	14 994	-	-	4 604

For Ordre ankom 1 Skib dr. 485 Tons.

Af svenske Skibe ankom 4 dr. 3 268 Tons.

Erlagte Konsulatafgifter af norske Skibe ved Hovedstationen £ 45. 5. 3, ved Vicekonsulsstationerne £ 7. 3. 2, hvoraf tilfaldt Konsulen £ 3. 11. 7. Af svenske Skibe ved Hovedstationen £ 6. 10. 4, ved Vicekonsulsstationerne £ 2. 9. 9, hvoraf tilfaldt Konsulen £ 1. 4. 10. Ialt tilfaldt Konsulen £ 56. 12. Expeditionsafgifter af norske Exp. £ 8. 19. 8, af svenske £ 11. 8.

Aarsberetning dateret 3 Marts 1891.

Almindelig Oversigt. Som antydet i, forrige Beretning begyndte Aaret 1890 under fuldt berettigede Forhaabninger om en Periode af jevn Fremgang i økonomisk og kommerciel Henseende, og i dets første Halvdel syntes ogsaa de forskjellige Grene af Handel og Industri at tage kraftig Væxt under gunstige Vilkaar. Spekulationen havde alt begyndt at tage Fart, nye Aktieselskaber at dannes, faste Eiendomme og Mineaktier, der længe havde været upaaagtede, igjen at udbydes, og i det hele den tidligere kommercielle Tillid at vende tilbage, da der i August Maaned udbrød en Strike, hvilken efterhaanden antog saa kolossale Dimensioner og blev af saadan Varighed, at dens skadelige Virkninger vistnok ville strække sig gennem flere Aar. Den ydre Foranledning var nærmest, at Styrmandene paa de i interkolonial Fragtfart gaaende Dampskibe forlangte andre Arbeidsvilkaar samt Tillæg til sin Løn, der endog efter herværende Forhold maatte kaldes særdeles god; den udgjorde nemlig for en Førstestyrmand £ 14, Andenstyrmand £ 12 og Trediestyrmand £ 9 maanedlig. Men da samtlige i Skibsfarten interesserede Fagforeninger i længere Tid havde forberedt sig til en Styrkeprøve med Dampskibseierne og stadig optraadte mere aggressivt, idet de ei alene gjentagende fordrede højere Løn og kortere Arbeidstid, men ogsaa søgte i Realiteten at tiltvinge sig væsentlige Dele af Kontrollen over selve Skibshederibedriften, havde Dampskibenes Eiendomme under Omstændighedernes Tryk tilsidst maattet opgive al indbyrdes Uenighed og slutte sig sammen i en stærk Forening til Forsvar af fælles Interesser. At samtlige Matroser, Styrmande, Maskinister, Fyrbødere, Skibskokke, Kaiarbeidere og Stuvere over hele Australasia strikede mod Dampskibseierne, forvoldte allerede et alvorligt Afbræk i Koloniernes Handelsrørelse, men endnu værre blev Forholdet, da forskjellige andre Arbejderforeninger af Sympathi for Strikende og efter Ordre af Fagforeningernes Centralstyrelse, „The Trades Hall Council“, nedlagde Arbeidet, saaledes Gasværksarbejderne i Melbourne, der uden Varsel forlode Værkerne, Minearbejderne i Nabokoloniens Kulgruber og Faareklipperne i samtlige Australiske Kolonier — disse sidste uagtet deres mægtige Forening kort tilforn havde tiltvunget sig Betingelser, hvorunder deres Dagsfortjeneste beløb sig til mindst 15 sh. for en Arbejder af ordinær Duelighed. Disse Arbejderpartiets umotiverede Overgreb formindskede dog efterhaanden Publikums Sympathi for de Strikende og fremkaldte fra de forskjellige interesserede eller truede Arbeidsherrers Side en energisk Modstand, der efterhaanden formaaede at faa Arbeidet gjenoptaget i alle Brancher med „non union labour“. Efter etpar Maaneders Forløb døde Striken ud, men uagtet Arbejderpartiet led et afgjort Nederlag, og de fleste af dets Foreninger fik sine Strikekasser tømte, kan der dog næres en berettiget Frygt for, at Kampen snart gjenoptages. Under

den almindelige Opinions Tryk, idet alle længtes efter at se normale Tilstande snarest mulig vende tilbage, blev nemlig mod de Strikende udvist en Skaansomhed, som disse neppe vide at paaskjønne; de erkjende ei at have moralsk Uret i noget Punkt, men alene at Striken var ufornuftigt anlagt og slet ledet. De frie Arbeidere, som i Strikens Tid optog Arbeidet, have for en stor Del mere eller mindre frivilligt sluttet sig til Fagforeningerne, og Resten af dem ere med meget faa Undtagelser blevne drevne ud af sine Stillingen af de tilbagevendende Strikere. Man maa derfor vente, at det ved næste lignende Anledning vil vise sig betydelig vanskeligere at faa de Strikendes Pladse udfyldte. Kapitalister og Arbeidere staa nu som Fiender ligeoverfor hinanden, og af den Velvilje og Humanitetsfølelse, som vel tilslut er det bedste — og maaske det eneste sikre — Lægemiddel mod de sociale Onder, ser man for Tiden ei mange Ytringer. Den nuværende Tilstand bør derfor efter manges Mening snarere betragtes som en Vaabenhvile end som Fred, men det tør vel ialfald haabes, at de bittere Erfaringer, som Arbeiderpartiet har høstet, ville være tilstrækkelige til at skaffe relativ Ro for de nærmeste Aar.

Som Følge af Striken skal etpar planlagte og tildels paabegyndte Anlæg af Fabriker ved Melbourne være blevne indstillede, men i det Hele synes Tilliden nu gjenoprettet og Forretningslivet omtrent bragt tilbage i det gamle Spor.

De ved Striken foranledigede enorme Tab i Forbindelse med den Omstændighed, at Udbyttet af Uldklipningen i 1890 blev adskillig under middels, indskrænkede i høi Grad Folkets Kjøbeevne og øvede derved en uheldig Indflydelse paa Vareomsætningen. Til samme Tid led enkelte Grene af Handelen under forceret Import, men i det Hele karakteriseres Aarets Forretningsliv ved Jevnhed og Sikkerhed i alle Operationer samt Fravær af alskens hasardiøs Spekulation. Den nylig tilendebagte Hvedehøst giver et glimrende Udbytte og er mere end tilstrækkelig til at veie op mod den mindre gode Afkastning af Faarestationerne. Handelens Stilling maa i det Hele betegnes som sund og Udsigterne for det kommende Aars Forretninger gode, undtagen hvad angaar Handelen med Bygningsmaterialier, af hvilke Importen har været overdrevent stor.

I fast Eiendom gjordes kun liden Omsætning. Følgerne af "The Land Boom" spores endnu, og er der al Udsigt til, at de, som have kjøbt til Land Boom Priser, maa beholde sine Eiendomme længe endnu, forinden de kunne sælge med nogen Fordel. I Mineaktier blev atter gjort betydelige Forretninger, dog er det fornemmelig Minerne i New South Wales og Tasmania, der i det forløbne Aar have fundet Favør paa vort Marked.

Af det Staten tilhørende Landomraade solgtes i 1889 87 421 Acres, hvorved Totalsummen af det hidtil afhændede Areal steg til 22 492 312 Acres, medens 33 753 448 Acres fremdeles ere Kronens Eiendom.

Det Coalitionsministerium, som siden den 18de Februar 1886 havde styret denne Koloni, men efterhaanden ved sin Forvaltning af Finantserne og især ved sin Jernbanepolitik havde forskjertset Folkets Tillid, afløstes den 5te November sidstleden af et det liberale Parti tilhørende Ministerium, hvilket dog ikke betegner noget væsentligt Omslag hverken i Koloniens ydre eller indre Politik.

Kolonien Victorias Finantser. For Budgetaaret, som endte den 30te Juni 1890, udgjorde Statsindtægterne, exclusive Ballancen fra det foregaaende Aar, £ 8 668 962, og Udgifterne £ 9 645 383. Statsgjælden udgjorde pr. 35te Juni 1890 £ 41 377 693, hvilket svarer til £ 36. 11. 6 for

hvert Individ af Koloniens Befolkning. Uagtet dette synes at være meget høje Tal, særlig for et saa nyt Land som Victoria, er der dog blandt de australiske Kolonier kun to, nemlig Tasmania og Western Australia, der have en forholdsvis saa liden Statsgjæld, og neppe i nogen af dem har de laante Penge faaet en saa productiv Anvendelse som her, hvor af Statslaanenes Totalsum 77 % er bleven anvendt til Anlæg af Jernbaner og Telegrafanlæg, og Resten for en væsentlig Del til Irrigationsarbejder samt til Folkeoplysningens Fremme.

Pengemarkedet var ogsaa i 1890 lige til henimod Udgangen af Aaret meget stringent, navnlig vare Building Societies nødsagede til at vise stor Tilbageholdenhed, idet de led ei ubetydeligt ved den Mistillid, som fremkaldtes ved en Proces indledet mod det i forrige Aarsberetning omhandlede „Premier Permanent Building Society's“ Bestyrelse. Denne vidløftige Proces, der betegnes at have kostet omkring 900 000 Kroner, førtes for at bevise, at Selskabets Direktører, blandt hvilke fandtes adskillige af dette Samfunds hidtil høiest anseede Mænd, skulde have udsendt falske Aarsballancer, samt begunstiget hverandre ved store Laan mod utilstrækkelig Sikkerhed. Uagtet de fleste af de anklagede frikendtes, og kun to dømtes til længere Fængselsstraffe, beviste dog Processen paa en Gang Tilstedeværelsen af en høj Grad af Corruption blandt ledende Finantsmænd samt den aldeles urimelige Kostbarhed og andre væsentlige Mangler ved den her brugelige Procedure. Der er Sandsynlighed for, at det nævnte Selskabs Kunder ville blive betalte fuldt ud, men Aktionærerne faa neppe noget tilbage af sin indskudte Kapital.

Samtlige andre herværende Bulding Societies ligesom vore Bankinstituter i det hele antages at staa godt, og at have havt et tilfredsstillende Udbytte af det forløbne Aars Virksomhed. For Tiden er Pengemarkedet lettere, med Udsigt til billigere Lanevilkaar for det kommende Aar.

Renten for Deposita i Banker og Building Societies samt Vexeldiskon-toen har i 1890 omtrent været den samme som i det foregaaende Aar, dog noget lavere mod Slutningen af Aaret.

De større Bankers Salgkurs for Vexler paa London var:

	For 60 Dages Sigtvexler.	For Avista- vexler.
Fra 1ste Januar 1890 til 26de Juni	$\frac{1}{2} \frac{0}{0}$	$1\frac{1}{2} \frac{0}{0}$
„ 27de Juni 1890 til 23de September	$\frac{3}{4} \frac{0}{0}$	$1\frac{3}{4} \frac{0}{0}$
„ 24de September 1890 til 14de Oktober	$\frac{5}{8} \frac{0}{0}$	$1\frac{5}{8} \frac{0}{0}$
„ 15de Oktober 1890 til 31te December	$\frac{1}{2} \frac{0}{0}$	$1\frac{1}{2} \frac{0}{0}$

Antallet af Fallitter i 1890 var ualmindelig stort, nemlig 445, men Summen af Passiva i dem alle tilsammen androg dog ikke til mere end £ 2 028 202, hvorimod fandtes Aktiva til angivelig Værdi af £ 1 830 174. Det overveiende Antal af Fallenter udgjordes af Landspekulanter og Bygnings-entreprenører.

Post og Jernbaner. Fra 1ste Januar 1891 nedsattes Portoen for enkelt Brev til samtlige europæiske Lande fra 6 d til $2\frac{1}{2}$ d, men væsentlig paa Grund af Modstand fra Frankrigs Side saa man sig atter nødsaget at vende tilbage til den tidligere Portosats.

Victoria besad ved Begyndelsen af 1890 ialt 2 470 miles Jernbaner, hvis Anlæg har kostet £ 34 370 000. I Aarets Løb indskrænkedes Jernbanebygningen mest mulig under Tryk af den offentlige Opinion, som fordrede

fuldstændig Revision af det hele Jernbanevæsen. Det var nemlig efterhaanden blevet klart, at en Flerhed af de i senere Aar byggede Jernbaner vare tilblevne alene ved politiske Jobberier og ikke vilde vise sig lønnende. Denne Omstændighed i Forbindelse med andre Forhold bevirkede, at medens Kolonien Victorias Jernbaner i 1888—89 gave et Gjennemsnitsudbytte af 4.01 %, af den i dem nedlagte Kapital, gik dette for 1889—90 ned til 3.14 %.

Agerbrug og Fædrift. Veirliget var i 1890 gennemgaaende gunstigt for Landmandens Bedrift. Nedbøren var vistnok kun 24½ Tomme, eller 1½ Tomme lavere end den gennemsnitlige, men dette opveiedes tilfulde af, at den var usædvanlig jævnt fordelt.

Udbyttet af saavel Jordbrug som Fædrift blev ogsaa særdeles tilfredsstillende med en enkelt Undtagelse, men denne Undtagelse gjælder Faareavl, som er Landets vigtigste Næringsvei, idet Værdien af den exporterede Uld i senere Aar har udgjort i Værdi over 40 % af Koloniens hele Export. Uldklipningen i 1890 gav et Resultat, som i Kvantum omtrent var et Middelsaars, dog snarere under end over, og i Kvalitet betydelig under middelst, væsentlig fordi den var saa forurennet med forskellige Slags Plantedele, især Barrer, at en usædvanlig Mængde maatte classificeres som ringere Sorter. Denne Omstændighed i Forbindelse med Stillingen paa det Europæiske Marked bevirkede, at Omsætningen hersteds i 1890 omfattede langt mindre Kvanta og Værdier end i det foregaaende Aar, saaledes som det fremgaar af nedenstaaende Opgaver:

Solgte i Victoria.	Antal Baller.	Totalværdi.	Gjennemsnitspris pr. Balle.
I Uldsaisonen 1889	214 219	£ 3 239 194	£ 15. 2. 5
- — 1890	173 532	£ 1 993 866	£ 11. 9. 9.

Gjennemsnitsprisen var altsaa £ 3. 12. 8 mindre end i 1889, og Uldsalgets Totalsum aftog med hele £ 1 245 328. Herved maa dog bemærkes, at Eierne af Faarestationer tør antages paa Grund af de lave Priser at have holdt tilbage ei ubetydelige Kvanta for Salg i næste Saison.

Af de ovennævnte 173 532 Baller solgtes 131 062 i Melbourne og Resten i Geelong, der er det naturlige Marked for de vestlige Distrikter. Kjøbere fra Amerika tage en stedse stigende Procent af Koloniens Uld og væsentlig af de fineste Sorter; de ringere afsættes hovedsagelig til Frankrig og Tydskland, medens England tager Middelsorterne.

Meieribedriften har i Aarets Løb gjort store Fremskridt. Landmændene synes pludselig at have faaet Øinene op for, at denne Bedrift ogsaa her kan være lønnende, og at der findes Marked for Afkastningen saavel i England som i Nabokolonierne. Hidindtil var det kun et Faatal af alle de Kjør, som holdtes inden Kolonien, der nogensinde bleve mælkede, idet Kvæget opdrættedes alene til Slagt; men i de sidste Aar ere mange Meierier anlagte, og medens der for tre Aar siden høist fandtes etpar saadanne, skal der nu existere mellem 90 og 100 tidsmæssig udstyrede Meierier. Samtlige Anlæg af denne Art skulle have givet tilfredsstillende Resultat tiltrods for de ganske betydelige Tab, som „the shipping strike“ til en Tid paaførte Bedriften; i en enkelt Uge i September Maaned, da Exporten var aldeles stoppet, faldt Prisen paa lma Smør hersteds til 4 d pr. Pund, medens den samtidig i Sydney, som for en væsentlig Del faar sin Forsyning af nævnte Vare herfra, steg til 4 sh. pr. Pund. Anskaffelsen af Jernbanevogne med Afkjølingsrum antages at have bidraget meget til Udviklingen af Meieribedriften, som des-

uden har været opmuntret ved Exportpræmier. Der exporteredes i 1890 399 Tons Smør, og skal for de til London afskibede Partier være opnaaet 112 sh. à 118 sh. pr. Cwt.

Ved Begyndelsen af 1890 opgives Kreaturholdet i Kolonien Victoria til: 1 394 209 Stk. Hornkvæg, 10 882 231 Faar, 329 335 Heste og 249 673 Grise. Heste opdrættes i stor Mængde for Export til Indien og Mauritius.

Udbyttet af Hvedehøsten 1889—90 androg til 11 304 000 bushels eller omtrent et Middelsaar. Høsten 1890—91 beregnes at have givet 17 245 000 bushels, altsaa over 50 % mere end det foregaaende Aar, og er den største, som Kolonien nogensinde har havt. Det store Udbytte skriver sig hovedsagelig derfra, at Afkastningen pr. acre var usædvanlig rig, saaledes i hele Distrikter 15 à 20 bushels pr. acre, og enkeltvis op til 30 bushels, mod de vanlige $9\frac{1}{2}$ bushel, og det skyldes kun for en mindre Del den Omstændighed, at det tilsaaede Areal var noget udvidet; dette var nemlig Tilfældet kun i Koloniens nordvestlige Del, hvor betydelige Strækninger, som indtil for faa Aar siden ansaaes værdiløse — „The Mallee Country“, saa kaldet efter en Buskvæxt „Mallee“, som bedækker Landet — nu ere optagne og med Fordel dyrkede til Hvedeland eller Græsmark, tildels ved Hjælp af Kunstig Vanding. Hvedens Kvalitet var gennemgaaende god. Rust, som i de nærmest foregaaende Aar ofte har gjort stor Skade paa Avlingen, viste sig næsten slet ikke, og Græshoppesværme, som ligeledes er en her meget frygtet Landeplage, optraadte først saa sent, at de ikke kunde anrette synderlig Skade. Af det ovennævnte Kvantum Hvede beregnes 7 693 000 bushels, ved Siden af Beholdningerne fra forrige Aar, at ville medgaa til at dække Behovet inden Kolonien, hvorefter altsaa 9 652 500 bushels ville blive disponible for Export.

Omsætningen af Aarets Hvedehøst pleier at være afsluttet inden 18 Uger efter at Indhøstningen er tilendebragt, men det har allerede vist sig, at det iaar vil være umuligt for Koloniens Jernbaner med deres nuværende Materiel at bringe Høstens rige Udbytte saa hurtigt til Marked, hvilket imidlertid ikke egentlig vil være til nogen Skade, da man ikke venter at have Tonnage disponibel til at besørge Exporten hurtigere, end Jernbanerne kunne bringe Varen ind fra Landet. Med Hensyn til Oplagsrum er man iaar heldigere stillet, idet man ved Jernbanen har faaet tilbygget et nyt, specielt for Korntrafikken indrettet Pakhus, der koster £ 72 000, er 1 260 Fod langt og forsynet med 3 Jernbanespor, og bekvemt rummer 330 000 Sække Korn.

Ogsaa Havre, Byg, Mais og Foderstoffer gav et meget godt Udbytte; derimod ødelagdes Græsgangene i Koloniens nordlige Del tildels af Græshopper.

Hvedepriserne vare ved Udgangen af 1890 omkring 3 sh. 8 d pr. bushel, men ere efterhaanden gaaede ned til 3 sh. $4\frac{1}{2}$ d, hvilken lave Pris, selv med de nu gjældende høie Fragter af 35 sh. til England og omtrent lignende Beløb til Sydafrika, endnu giver Exportørerne en god Fortjeneste. En stedse stigende Mængde exporteres i Form af Mel, mest til Sydafrika og New South Wales. For bedste Hvedemel betales nu kun £ 8. 0. 0 à £ 8. 10. 0 mod £ 10. 5. 0 à £ 10. 10. 0 i Begyndelsen af 1890. For Byg noteres ca. 3 sh. og for Havre 2 sh. 9 d pr. bushel.

Frugt- og Vinavlens har i senere Aar været Gjenstand for megen Opmærksomhed og understøttes ved betydelige Præmier for Plantning. Hele 2 527 acres beplantedes i 1890 med Vin, og det samlede Areal af Koloniens Vingaarde udgjorde i Marts 1890 15 413 acres. Aareis Afkastning af saavel Frugthaver som Vingaarde var udmærket, og ansees det ei

usandsynligt, at Victoria inden lang Tid vil indtage en høi Rang blandt Verdens vinproducerende Lande. Hidindtil mangler dog tildels baade de Anlæg, navnlig gode Kjældere, som ere nødvendige for at bringe Vinen til Modenhed under de heldigste Vilkaar, og den nødvendige Erfaring hos Vin-gaardsmændene, ligesom den høie Dagløn vanskeliggjør Bedriften.

De i forrige Aarsberetning nævnte Vandledningsarbeider fortsættes med Kraft, og ere i Aarets Løb tvende større Værker af denne Art fuldførte, nemlig Opdæmning af Loddon og Goulbourne, to Bifloder til Murray, hvorved flere tusinde acres Prærieland af ringe Værdi er gjort skikket til Agerland. Der er paatænkt at oprette Skoler, hvor der skal gives gratis Undervisning i denne specielle Slags Arbeider.

I senere Tider uddeles aarlig betydelige Præmier for de bedst drevne Landsgaarde, og større Summer anvendes til Trykning og gratis Uddeling af lærerige Afhandlinger om Landbonæringens forskjellige Grene.

Bergværksdrift. Udbyttet af Victorias Guldminer var i 1890 temmelig nær det samme som i det foregaaende Aar, men det tør antages, at Driften i det hele har været noget fordelagtigere. Udvinningen af alluvialt Guld, — den egentlige Guldgravning — er i stærk Tilbagegang og vil antagelig snart udelukkende drives af Chinesere, idet hvide Arbeidere vanskelig kunne nøje sig med det tarvelige Gjennemsnitsudbytte, som den giver; men Udvinning af Guld ved Knusning og bergmandsmæssig Behandling af guldhoidig Kvarts synes at være i jevn Fremgang, og særlig har de i forrige Aarsberetning nævnte Dybboringer givet gode Resultater. I enkelte af Minerne i Sandhurst vandt man det bedste Udbytte fra Gange fundne paa et Dyb af omkring 2 000 Fod, og Victorias dybeste Grube, North Old Chum, der er 2 290 Fod dyb, gav det udmærkede Gjennemsnitsudbytte af 1 oz. 9 dwt. 16 gr. pr. udbrudt Ton Kvarts. Flere gamle Miner i eller ved Ballarat, som ansaaes udtømte, have iaar atter vist sig at kunne drives med Fordel. Fra Bendigo Minerne, hvor man fra Tid til anden har gjort overordentlig rige Fund — saaledes i 1889, da der uddreves Guld for £ 9 000 i 9 Dage — meldes, at Driften i 1890 har været jevnt heldig, og at Udsigterne ere meget lovende. Victorias Guldminer beskæftiger for Tiden 24 196 Mand, hvoraf 12 396 ved Kvartsmining og 11 800 ved alluvial digging; af disse ere 3 300 Chinesere.

De ved Streiken foranledigede høie Priser for Stenkul fra Nabokolonierne vendte atter Opmærksomheden til Victorias egne Kulleier, og en Mængde Boringer og andre Undersøgelser have lagt for Dagen, at der findes enorme Masser af Kul saavel i Gippsland, navnlig langs Floden Latrobe, som ogsaa i det hidtil lidet bebyggede Strøg omkring Cape Otway, men have tillige vist, at den overveiende Mængde af denne Kulrigdom kun hestaar af Brunkul, der alene ved Beredning til „patent fuel“ vil kunne faa større Betydning for Kolonien. Anstillede Forsøg have bevist, at man ved enkle og billige Processer kan forvandle disse Brunkul til et for Driften af Jernbaner og Fabrikker tjenligt Brændemateriale, saa der alene staar tilbage at udfinde, hvorvidt dette eller de fortrinlige Stenkul fra Nabokolonierne vil vise sig billigst at benytte. De smaa i Drift værende Kulminer ved Mirboo og Moe i Gippsland have i 1890 givet tilfredsstillende Resultater.

I Aarets Løb er fundet meget lovende Tinanvisninger ved Mount Wills og Corner Inlet, men nogen Drift er endnu ikke kommet istand. Ligesaa har man ved Yarra Glen fundet Antimonanvisninger, der antages at være drivværdige.

De rige Sølvminer i Broken Hill, New South Wales, hvilke for en væsentlig Del drives med Kapital fra Melbourne, angives i 1890 at have givet

et Udbytte af 11 000 000 oz. Sølv og 52 000 Tons Bly, af samlet Værdi ca. £ 2 700 000 eller næsten £ 1 000 000 mere end i 1889.

Skibsfarten og Fragtmarkedet. Noget over to Trediedele af den til Victorias Havne ankommende Tonnage falder paa den interkoloniale Fragtfart. Fra Havne udenfor Kolonierne ankom i 1890 ialt 491 Fartøier, drægtige 818 399 Reg. Tons, mod 541 Fartøier dr. 873 016 Reg. Tons i 1889, og 563 Fartøier, dr. 842 804 Reg. Tons i 1888.

Hvorledes en stedse stigende Andel af Fragtfarten besørges ved Dampskibe, og hvorledes Gjenenmsnitstonnagen af de Seilskibe som anvendes, hurtig forøges, fremgaar af nedenstaaende Opgaver:

Fartøier ankomne til Victoria.	1887		1888		1889		1890	
	Antal	Gjennem- snitlig Drægtighed	Antal	Gjennem- snitlig Drægtighed	Antal	Gjennem- snitlig Drægtighed	Antal	Gjennem- snitlig Drægtighed
Seilskibe	312	1 041	393	1 157	352	1 204	266	1 238
Dampskibe . . .	153	2 223	170	2 284	189	2 528	225	2 174

Af de i 1890 til Koloniens Havne indklarede Fartøier ankom:

Fra	Seilskibe		Dampskibe	
	Antal	Tons	Antal	Tons
Engelske Havne	83	132 687	123	291 861
Svenske og norske Havne	59	81 384	2	2 190
Bremen og Hamburg	13	15 977	26	56 629
Andre europæiske Havne	3	2 621	14	36 575
Puget Sound	39	37 531	1	2 179
Andre amerikanske Havne	34	40 569	2	5 590
Mauritius	27	12 739	1	2 020
Havne i Asien, Oceania og Afrika	8	5 848	56	91 999
Summa	266	329 356	225	489 043

Den Andel, som de Forenede Rigers Fartøier tage i Farten paa denne Koloni, er i senere Aar gaaet betydelig ned og aftog end yderligere i 1890, medens deres Plads væsentlig udfyldes af tyske Skibe. Endnu i 1886 var det norske Flag stærkest repræsenteret næst det engelske, men blev i 1887 overfløjet af det tyske og i det følgende Aar ogsaa af det engelske og amerikanske. I 1889 ankom der til Victoria:

76 tyske Fartøier	dr. 105 370 Reg. Tons
30 franske do.	- 65 556 —:—
41 amerikanske do.	- 45 798 —:—
37 norske do.	- 30 200 —:—
14 svenske do.	- 8 989 —:—

og i 1890 var Forholdet for de førstnævnte Nationers Vedkommende omtrent

det samme, dog steg i dette Aar de tyske Skibes Antal til 81 og deres Drægtighed til 157 179 Reg. Tons, medens der af norske Skibe, som foran anført, kun ankom 17 og af svenske kun 3.

Selv i Trælasttransporten hertil fra norske og svenske Havne, i hvilken Trade man skulde være tilbøielig til at tro, at vore Fartøier burde have noget Fortrin, ere de blevne fortrængte af fremmede. Medens der fra de nævnte Havne i 1890 kun ankom 7 norske og 2 svenske Skibe af samlet Drægtighed 6 569 Reg. Tons, ankom der fra Norge 9 og fra Sverige 12 tyske Skibe af samlet Drægtighed 27 211 Reg. Tons. Af de foranstaaende Opgaver fremgaar, at de norske og svenske Fartøiers gennemsnitlige Drægtighed kun var 730 Reg. Tons, medens de tyske Fartøiers var 1 300 Reg. Tons; det mindste af de tyske Trælastskibe var 965 Tons, medens kun et af de norske og intet af de svenske Skibe var over 900 Tons. I den Omstændighed at vore Fartøier for det meste ere for smaa til Trælastfart paa Australien, ligger vistnok for en Del Forklaringen til, at de udestænges, men dette er visselig ikke den eneste og neppe engang den hovedsagelige Forklaringsgrund.

Saa meget beklageligere er vore Skibes Fravær fra disse Kyster, som det australiske Fragtmarked i 1890 har været særdeles fordelagtigt, ja maaske kan siges at have været bedre end nogensinde tilforn; for at finde en Periode med høiere Fragtsatser maa man nemlig gaa tilbage til Tiden, da Udgifterne ogsaa vare større og Farten forbundet med mere Resiko.

Hidfragterne fra de forenede Riger vare i Begyndelsen af Aaret meget høie, nemlig £ 5. 15. 0 à £ 6. 0. 0 fra Norge og £ 6. 10. 0 fra Sverige. Efterhaanden gik de ned til £ 3. 10. 0 à £ 3. 15. 0 fra Norge og £ 4. 10. 0 fra Sverige, hvilke Fragtsatser for Tiden gjælde, og synes der at være liden Udsigt til, at de atter skulle gaa op i de nærmeste Maaneder.

Fragterne fra Puget Sound til Melbourne holdt sig gennem hele Aaret overordentlig høie, varierende mellem 65 sh og 71 sh 6 d pr. sup. feet. Førstnævnte Fragtsats gjælder fremdeles og vil antagelig holde sig for lang Tid. I Konsulatets Beretning dateret 27 April 1888 er paavist, at selv 50 sh i denne Fart kan paaregnes at give et godt Resultat; hvad derudover erholdes, vil selvfølgelig være jevngodt med saa meget større Nettoudbytte. Man formener, at særlig denne Trade turde fortjene mere Opmærksomhed fra vore Rederes Side, idet adskillige af vore Skibe passe for samme, medens Seiladsen mellem Nordamerikas Vestkyst og Australien er forbunden med forholdsvis liden Resiko og liden Slitage paa Fartøierne.

Coprahfragterne fra Stillehavssøerne holdt sig gode; der betaltes mellem £ 3. 0. 0 og £ 3. 5. 0 pr. Reg.-Tons, eller vanligst en hertil svarende rund Sum for Fartøiet. I de første to Maaneder af 1891 have disse Fragter været ca. 5 sh. høiere pr. Ton.

Af Sukkerfragter fra Java var der usædvanlig faa i Markedet, og de optoges for det meste af Dampskibe. Sukkerfragterne fra Mauritius fluktuerede voldsomt; de naaede sit Maximum 37 sh. 6 d, i Slutningen af August Maaned, men vare faa Uger efter nede i 15 sh. Det turde findes meget lønnende for et Par gode Skibe paa 500 à 700 Reg.-Tons, helst Jernskibe, regelmæssig at tage Sukker fra Mauritius til Melbourne, og for Retourreisen enten Mel herfra til Sydafrika og derfra Ballast til Mauritius, eller Heste herfra, eller ogsaa Ballast herfra til Newcastle, N. S. W., og Stenkul derfra til Mauritius.

Guanofragterne holdt sig jevnt gode. Det samme var Tilfældet med Kulfragterne fra Newcastle, N. S. W., som Fartøier herfra altid har at falde tilbage paa, naar ei anden Udfragt kan erholdes. Et norsk Skib paa

1 018 Tons erholdt gennem Mægler i London 27 sh. 6 d for „shales“ fra Sydney til Genua; senere sluttedes hersteds 32 sh. 6 d for samme Slags Last til Rotterdam.

Uldfragterne fra Melbourne til Europa med Seilskib noteredes i Januar og Februar til $\frac{3}{8}$ d pr. lb., i Marts $\frac{5}{16}$ d, i April—Juli $\frac{1}{4}$ d, i August—November $\frac{1}{2}$ d og i December $\frac{3}{8}$ d, alt for uvadsket Uld, og $\frac{1}{8}$ d højere for vadsket. Dampskibsfragterne for samme Vare holdt sig i Almindelighed $\frac{1}{4}$ d pr. lb. højere end Seilskibsfragterne; sit Maximum naaede de i September, da der betaltes $\frac{7}{8}$ d pr. lb. for uvadsket og 1 d for vadsket Uld. Et norsk Skib paa 967 Tons indtog Last af Uld og Stykgods til Hull, og et andet paa 1 074 Tons lignende Last til Antwerpen, til Fragter resp £ 1 850 og £ 1 950 en rouge. Intet norsk eller svensk Skib lastede Uld for Boston; i de foregaaende Aar pleiede de fleste Uldlaster for nævnte Havn at gaa paa norsk eller svensk Kjøb, men i 1890 optoges disse Fragter mest af amerikanske Fartøier.

Af Hvedefragter til Kanalhavn for Ordre var der i 1890 ei mange at erholde direkte herfra, men flere Fartøier forseilede til Havne i South Australia og New Zealand, hvorfra i Aarets første Maaneder betaltes 28 sh. 9 d til 30 sh. pr. Ton, i November 32 sh. 6 d og senere 35 sh. eller højere samt mindst lige meget til Havne i Syd-Afrika eller til Rio de Janeiro. Mod Slutningen af 1890 udskibedes endel Hvede af forrige Aars Avling fra Melbourne til England à 25 sh. pr. Ton, eller noget højere med smaa Jernskibe; men efterhvert som man blev mere sikker paa, at den nye Høst vilde blive rigelig, og især efter at den nye Hvede var begyndt at strømme til Markedet, steg Fragterne hurtig op til 30 sh., 32 sh. og 35 sh.; undtagelsesvis har endog højere været betalt, og Toppunktet er maaske endnu ikke naact. For Træseilskibe med god Klasse, endog om de ere gamle, kan for Tiden erholdes Hvedefragter til højeste gjældende Rater. Et norsk Jernseilskib er i disse Dage hersteds sluttet at laste Hvede fra Port Pirie, S. A., til Port Natal à 40 sh. og et 37 Aar gammelt svensk Skib paa 916 Reg-Tons at laste Talg og Uld herfra til London for £ 1 700 en rouge med fri „dumping“ og Stuvning, hvilket maa ansees for udmærkede Fragter. To store engelske og et tysk Skib sluttedes nylig hersteds at laste Hvede i South Australia til Kanalhavn f. o. à 37 sh. 6 d, medens samtidig et andet tysk Skib, som under dets Reise hertil befragtedes af Rhederiet, kun erholdt 33 sh. 9 d; to svenske Skibe, som sluttedes noget tidligere, uagtet de først nylig ere ankomne hertil, erholdt endnu meget lavere Fragter og opgives at seile for resp. 27 sh. 6 d og 27 sh. 2 d, medens de her kunde erholdt ca. 35 sh.

Ovenfor er antydnet, at vore Fartøier gjennemgaaende ere vel smaa for Australiafarten. Dette gjælder dog væsentlig kun for Reiserne fra Europa hid og direkte tilbage, ikke derimod om Fartøierne i nogen Tid sysselsættes paa de Australiske Kyster eller i Fart mellem Australien, Østafrika, Asien, Ostindien og Stillehavetsøerne; thi her finde Fartøier under 1 000 Tons langt mere Anvendelse end de større. Hidindtil synes vore Rhedere, naar de sendte sine Skibe til Australien, oftest at have næret Frygt for, at de aldrig tidlig nok kunde sikre sig en Retourfragt; men medens dette tidligere kunde have sin gode Grund, er det nu, saaledes som Forholdene i senere Aar have udviklet sig, netop hvad Rhederne i Regelen ikke burde gjøre. Thi for det første vil der for ethvert mindre Fartøi, særlig om det ankommer hertil udenfor Uld- og Hvedesæsonen, næsten stedse kunne findes fordelagtigere Anvendelse end direkte Retour til Europa, og for det andet har det nu i flere Aar vist sig, at de Fartøier, som ankomme ubefragede og sluttet her, opnaa

ulige bedre Betingelser end de, som sluttes gennem Mæglere i Europa. Man tror ikke det er nogen Overdrivelse at sige, at Fartøjerne i førstnævnte Fald gennemsnitlig have givet et 25 pCt. større Nettoudbytte, ialfald kunde der fremdrages mangfoldige Exempler paa, at Forskjellen har været endnu betydeligere. Hertil kommer, at endel af det australiske Markeds Fragter i Regelen ikke frembydes i Europa, og at andre kun tillades sluttede der, forsaavidt extra billig rate kan erholdes, samt endelig, at Courtagen i Almindelighed bliver større, naar Fragtslutningen foregaar i Europa. Heldigvis synes disse Forhold i de sidste to Aar at være blevne mere paaagtede af vore Rhederier, saaledes at et forholdsvis noget større Antal af vore Fartøier ankom ubefragede; samlige disse fandt fordelagtigt Beskjæftigelse.

I den betydelige og meget lønnende interkoloniale Fragtfart have vore Fartøier hidindtil kun taget liden Del. Et norsk Barkskip paa 769 Tons bragte Tømmer fra Hamelin Bay, W. A., til Melbourne med Fragt £ 921, et andet paa 819 Tons afgik herfra med Stykgods til Freemantle, W. A., og et tredje paa 540 Tons afgik i Ballast fra Hobart til Bluff, N. Z., at laste Planker og Bord til Melbourne og udgjorde med Fragt 3 sh. 6 d pr. 100 sup. feet £ 660. Farten paa de i tidligere Aarsberetninger nævnte Havne Clarence River og Richmond River har været livlig med end højere Fragter end i de foregaaende Aar, idet 1 sh. 4 d pr. løbende Fod har været betalt for 60 Fods Rundtømmer med 24 à 26 Tommers Diameter i Tykenden. Importen af Kauri fra Kapairia Distrikt var betydelig og Fragterne de samme, som de længe have været, nemlig 3 sh. 6 d pr. 100 sup. feet af Planker, Bord og „fitches“ samt 4 sh. 6 d for „logs“, men Forholdene have undergaaet den væsentlige Forandring, at medens Trafiken indtil for faa Aar siden foregik i smaa Fartøier, mest Galeaser og Brigger, finde nu Fartøier af indtil 1000 Tons Drægtighed, naar de kun ere grundtgaaende, Anvendelse i denne Fart og give naturligvis med samme Fragt et langt bedre Udbytte end Smaafartøjerne. Her maa antages at være et Feldt for nogle af vore Trælstdragere; nogen høi Klasse fordres ikke, men Fartøiet bør, for at bedst muligt Resultat kan opnaaes, være grundtgaaende, tiltrænge lidet Ballast, have store Porte og Luger samt helst ogsaa være forsynet med Dampwinch. Et Amerikansk Skonnertskip seilede senest i over to Aar frem og tilbage mellem Kaipara og Melbourne, et andet i over et Aar, og en tysk Skonnert gjorde flere Reiser herfra til Clarence River efter Tømmer, samtlige givende udmærket Udbytte.

Under Henvisning til, hvad der i Konsulatets Rapport af den 27de April 1888 udtaltes om Udsigterne for en regulær Seilskibslinie fra Norge eller Sverige til Melbourne, tillader man sig at tilføie, at Adgangen til direkte Fragtleilighed er af aller største Betydning for at aabne vore Produkter et Marked hersteds. Hvad vi have at frembyde er nemlig for en Del Varer, der ere meget tunge i Forhold til sammes Værdi, saaledes at det væsentlig bliver et Fragtspørgsmaal om de overhovedet kunne sælges her. Dette gjælder f. Ex. Mursten, Cement, Kridt, Jern og huggen Sten — alt sammen Varer, som det vil være fordelagtigt for et Trælstdskab at have et vist Kvantum af istedetfor Ballast, og som det følger godt kunde tage til lav Fragt Andre Varer, saasom Glas, Porcelæn, Gravmonumenter m. v. fordre en varlig Behandling, der sjelden bliver dem tildel uden ombord i skandinaviske Skibe; for saadanne Varer er det ogsaa af den Grund fordelagtigst at sendes med Trælstdskibe, at disse næsten altid losse ved Kai i selve Melbourne, medens de engelske og tyske Skibe, som bringe Stykgods, pleie at losse i Lægtene flere miles nedenfor Staden. Flere andre Varer, der

exporteres fra de forenede Riger, saasom Papir, Pap, Fyrstikker, Øl og Preserver, ere heller ikke saa værdifulde, at Fragten spiller nogen underordnet Rolle, især da Omladningen i europæiske Havne samt Ilandbringelsen her ofte medfører Udgifter, der gaa op til næsten lige meget som den nominelle Fragt. Som et yderligt Exempel kan nævnes, at der for 9 Kasser svenske Tapeter, veiende tilsammen 2056 Kg., som i 1889 afsendtes med Seilskib fra Hamburg hertil, beregnedes £ 9. 17. 3 i Fragt, medens £ 5. 19. var paaført Connossementet som Efterkrav for Forsendelsen til Hamburg, altsaa tilsammen £ 15. 16. 3 for et Parti paa kun to Tons. For et nylig ankommet Parti norsk Papir, veiende 7 Tons, gik Fragten op til omkring £ 6 pr. Ton foruden Omkostningerne ved Ilandbringelsen her. Ved Afslutning af Certepartier for Trælast fra de forenede Riger tages der nu, saavidt vides, aldrig Hensyn til Muligheden af at erholde Stykgods, og at medtage kun et eller andet mindre Parti vilde maaske heller ikke lønne sig; men naar Fartøier lagdes an for saadan Last, og naar vore Exportører først vare blevne fuldt opmærksomme paa de Fordele, som direkte Forsendelse vilde medføre, turde der kunne samles adskillige Hundrede Tons Stykgods ialfald et Par Gange aarlig. Og der kunde antagelig ingen Foranstaltning træffes, hvorved den Enkeltmand eller Forening, der vil arbeide for at skaffe Varer fra de forenede Riger Afsætning hersteds, med saa liden Opoffrelse kunde bidrage saa væsentlig til at naa dette Maal, som om nogen af vore Redere eller Trælastexportører, ved Garanti af en vis Mængde Varer til vis Fragt, kunde foranlediges til aarligen at anlægge et Par Fartøier for Stykgods til Melbourne — det uoptagne Rum at fyldes med Trælast. Af det foran anførte vil sees, at Exportørerne af Papir og lignende Varer vilde staa sig udmærket paa at betale f. Ex. £ 3. pr. Ton, en Fragt, som vilde stille sig særdeles fordelagtig for Fartøierne. Maaske turde ogsaa kunne paaregnes Transitgods fra engelske og kontinentale Havne, idet Fragten fra flere af disse ikke vilde stille sig kostbarere til Christiania eller Gøteborg end til London, Hamburg eller andre Havne, hvorfra Stykgodslaster pleie at afsendes.

Havneforhold. Under extraordinair Vandstand kom iaar et Dampskib op til Melbourne Wharf med et Dybgaaende af 22 Fod, men under almindelige Forhold tør man endnu ei gjøre Regning paa at komme op med mere end 19 eller høist 19½ Fod. Det er Hensigten at uddybe Opseilingen til 22 Fod ved middel Vandstand, og herpaa arbeides med Kraft, men mange Aar ville troligvis endnu hengaa, før man bliver færdig hermed. De større Dampskibe samt Stykgodsklipperne fra Europa losse fremdeles for det meste i Williamstown, hvorfra Varerne føres til Melbourne Wharf i Lægtene eller med Jernbane.

I Aarets Løb er færdigbygget endel Lossekaier for Trælast ved Indløbet til „New Channel“ i Yarra Floden. Stedet er forsaavidt heldigt valgt, som det omgivende Land er en hidtil aldeles ubenyttet Sandslette, hvor der er Overflod af disponibel Plads. Rigtignok ligger det ikke mindre end 4 miles fra nærmeste Del af City, men Veien didhen er aldeles flad og vil antagelig snart blive forsynet med Jernbanespor eller ialfald Tramway, hvorefter maaske hele Sagmølleindustrien lidt efter lidt vil trække sig fra City til i Nærheden af de nye Oplagstomter. Med Hensyn til selve Anlægget er allerede bleven bemærket, at Bryggerne, hvor Losningen skal foregaa, ere baade for smale og for korte for saa store Skibe, som de der i senere Aar pleie at bringe Trælast til Melbourne; de give kun bekvem Losseplads for 16 Skibe ad Gangen, hvilket kan forudses at ville inden ret længe vise sig utilstrækkeligt, dersom Trælastimporten til Melbourne, der i de sidste ti Aar skal være om-

trent syvdoblet, vedbliver at stige nogenlunde i samme Proportion som hidtil.

Trælastmarkedet. Udsigterne vare ved Begyndelsen af 1890 kun middelmaadige, og forskjellige Forhold indvirkede menligt paa Trælasthandels Gang. Eftervirkningerne af de foregaaende Aars Overspekulation og kanske endnu mere dette Aars skarpe Konflikter mellem Kapital og Arbeide, have foraarsaget Indskrænkninger i Byggevirksomheden, og da samtidig Importen forceredes, maatte heraf nødvendigvis resultere stærkt vigende Priser. Da Fragterne fra den usædvanlige Høide, som de havde naaet i det foregaaende Aar, hurtig dalede ned til henimod det halve, synes dette i mange Fald at have fristet Exportører i Hjemlandet til heller at forsøge Konsignation til Australien end at acceptere de Priser, som kunde opnaaes paa det Europæiske Marked.

Af Baltic & Scotch Floorings og Weatherboards ankom 28 673 Standards mod 24 318 i 1889. Priserne holdt sig i Begyndelsen af Aaret nogenlunde gode, men med liden Omsætning. Senerehen, under vigende Priser, tiltog Omsætningen; men da samtidig Importen forceredes saa stærkt, at Beholdningen angivelig nu skal være større end nogensinde tilforn og sandsynligvis tilstrækkelig til at dække Forbruget for over 12 Maaneder, synes der for det første ikke at være Udsigt til væsentlig Prisstigning.

Der skal i Aarets Løb være betalt for:

	Furu.	Gran
Floorings 6" $\times$ 1 $\frac{1}{8}$ "	9 sh. til 14 sh.	7 sh. 3 d til 9 sh.
6" $\times$ 7 $\frac{7}{8}$ "	6 sh. 9 d til 9 sh. 6 d	6 sh. til 7 sh.
6" $\times$ 3 $\frac{3}{4}$ "	5 sh. 6 d til 7 sh. 6 d	5 sh. 3 d til 6 sh.
6" $\times$ 1 $\frac{1}{2}$ "	4 sh. 6 d til 6 sh. 6 d	4 sh. 3 d til 6 sh.
Weatherboards	4 sh. til 6 sh.	3 sh. 11 d til 5 sh.

Af Furuplanker og Battens importeredes 13 600 Standards, og af Granplanker -- Baltic and Canadian — 2 539 200 superficial feet. Priserne angives at have været:

	Mixed.	Tertia.
for 11"	6 $\frac{1}{2}$ d til 7 d	omkrinig 6 d
- 9"	5 $\frac{1}{2}$ d til 6 d	4 $\frac{1}{2}$ d til 5 $\frac{1}{2}$ d
- 7" & 8"	4 $\frac{1}{2}$ d til 5 d	4 d til 4 $\frac{1}{2}$ d.

Aftsætningen gik slæbende og Beholdningerne vare store saavel ved Aarets Begyndelse som ved dets Slutning.

Af Oregonlast indførtes noget mere end i det foregaaende Aar, nemlig 35 043 000 sup. feet. Ogsaa iaar lykkedes det Importørerne af denne Slags Trælast at danne en „ring“, der ialfald til sine Tider formaaede at tvinge Priserne iveiret. Maximum naaedes før Streiken, da der betaltes £ 8. 10. 0 pr. 1 000 sup. feet, men Priserne vare flere Gange betydeligt lavere. Aaret 1891 aabnede med £ 6. 0. 0, hvorefter et større Parti solgtes til £ 5. 5. 0, men senere er atter £ 6. 0. 0 naaet. Beholdningerne ere for Tiden ualmindelig store, men da kun liden Tilførsel ventes, imødesees opgaaende Priser. Tiltrods for de overordentlig høie Fragter, som iaar have været betalte fra Puget Sound hertil, og tiltrods for Trælastmarkedets forøvrigt trykkede Stilliog, antages Importen af Oregonlast at have givet en tilfredsstillende Fortjeneste.

De importerede Mængder af andre amerikanske Træsorter og de for samme betingede Priser angives at have været:

	Import i sup. feet.	Pris pr. 1000 sup. feet.
Clear Pine	1 207 271	£ 15. 0. 0 à £ 17. 5. 0
Shelving	3 503 229	£ 10. 0. 0 à £ 12. 15. 0
Sugar Pine	2 228 593	£ 9. 0. 0 à £ 14. 12. 0
Californian Redwood . .	1 935 532	£ 9. 10. 0 à £ 10. 10. 0
Ceiling	221 390	£ 8. 10. 0 à £ 9. 0. 0
Yellow Pine	228 427	— —

hvilket for de to første Sorters Vedkommende udviser en Import betydelig under Gjennemsnittet af de nærmest foregaaende Aars, hvorimod Sugar Pine viser ikke liden Forøgelse

Af australisk Træ importeredes følgende Mængder: Kauri 13 011 201 sup. feet, Ceder 1 204 906 sup. feet, og forskellige Sorter Pine noget over 1 000 000 sup. feet. Fra Western Australia ankom nogle Ladninger Jarrah-tømmer, (*eucalyptus marginata*), der anvendes til Kaibygning, hvortil det egner sig fortrinlig ved sin Evne til at holde sig frisk under Vand og modstas Orm og Boremuslinger. Man skal dog have fundet, at en hidtil lidet paaagtet Træsart The Yellow Stringy Bark (ogsaa en *eucalyptus*), hvoraf der findes store Mængder inden Kolonien Victoria, i nævnte Henseende kan fuldt maale sig med Jarratømmeret.

I det Hele maa Trælastmarkedet for Tiden betegnes som overfyldt, og da endnu betydelige Mængder Trælast skulle være underveis hertil, tør det befrygtes, at end ikke den Gjenoplivelse af Byggevirksoenheden, som den gode Høst sandsynligvis medfører, vil være tilstrækkelig til at fremkalde nogen væsentlig Prisstigning i den nærmeste Fremtid.

Fisk. Afsætningen af saltet og conserveret Fisk, var i 1890 mindre livlig, væsentlig paa Grund af det usædvanlig kjølige Veir, som herskede næsten hele Sommeren igjennem. En stor Del af Publikum benytter nemlig aldrig nævnte Fødevarer, undtagen naar Varmen vanskeliggjør Forsyningen med Kjød og Fisk i fersk Tilstand. Saltet Sild var særlig lidet paaagtet, og skal her for nærværende findes betydelige Beholdninger af denne Vare, der sælges til 18 sh à 20 sh pr. Halvtønde. Ogsaa for Klipfisk og Lange var Efterspørgselen liden, uagtet Kvaliteten af de hidførte Partier var gennemgaaende god, og opnaaedes i Almindelighed ikke over 3 d à 3½ d pr. lb. mod 4 d à 4½ d i 1889. Tvende amerikanske Mærker af „boneless cod“ have nu faaet fast Fod i Markedet og vinde stedse mere Favør. Formentlig indtager denne Vare nu den fornemste Plads blandt alle de Fiskeprodukter, som importeres hertil. „Boneless cod“ er langt mindre tørret end norsk Klipfisk og kun ubetydelig presset, og betinger 4 d à 4½ d pr. lb. Man formener, at norsk Fisk tilberedt paa samme Maade vilde uden Vanskelighed kunne optage Konkurrencen med den amerikanske, og skal en her bosat norsk Agent gjentagende have gjort vore Fiskexportører opmærksom paa Sagen.

For norske og svenske Fiskepreserver er Melbourne blevet et godt Marked, væsentlig paa Grund af den Ihærdighed, hvormed Varerne her indarbejdes. Forbruget af samtlige Sorter synes at være i Tiltagende, men særlig foretrækkes Kippered Herrings og røgede Sardinier i Olie samt røget Lax i Olie. Tidligere Forsøg paa at indføre Ansjos hertil vare ofte uheldige, idet Varen ankom i mere eller mindre havareret Stand; men iaar modtoges adskillige Partier prima Vare, og ere nu flere saavel norske som svenske Mærker repræsenterede her.

Af Tran, saavel Medicintran som simple Sorter, sælges kun ubetydeligt.

Melbournes Forsyning med fersk Fisk er endnu langt fra, hvad den burde være. De i forrige Aarsberetning omtalte Jernbanevogne med Afkjølingsapparat for Transport af fersk Fisk fra Gipssland Lakes til Melbourne benyttes stadig, men Forsendelse til eller fra Melbourne paa andre Jernbanelinier er yderst vanskelig, især om Sommeren. Kunstig Is produceres kun i mindre Skala og er dyr, nu angivelig $3\frac{1}{2}$ d pr. lb. i Detail. Stadens Fiskemarked er ubekvemt og altfor lidet, men iaar er voteret en betydelig Sum for Opførelse af et nyt og tidsmæssigt Marked paa en heldigt beliggende Plads.

Fiskerbefolkningen i Victoria angives væsentlig at bestaa af Skandinaver og Italienere. Fortjenesten falder meget ujevnt, men ansættes gennemsnitlig til 8 sh pr. Dag pr. Mand. Der fiskes oftest kun med Garn og i Baadlag paa to Mand. Baaden koster ca. £ 50 og Garnene ca. £ 30.

Fiskelim er en Artikel, som burde kunne importeres hertil fra de forenede Riger; her sælges ikke ubetydeligt af denne Vare, mest af amerikansk Tilvirkning.

Fyrstikker. Priserne for Sikkerhedsfyrstikker stillede sig betydelig bedre end i de foregaaende Aar og var jevnt opadgaaende fra 1 sh $4\frac{1}{2}$ d à 1 sh 5 d i Begyndelsen af Aaret til ca. 1 sh 9 d. Under de i forrige Aarsberetning nævnte forandrede Toldsatser ere Voxfyrstikkerne ikke længer nogen særdeles farlig Konkurrent, og almindelige Svoilstikker ere allerede næsten fortrængte fra Markedet; det tør derfor anses sandsynligt, at Importen af Fyrstikker, der i senere Aar for Kolonien Victoria har andraget til en Værdi af over £ 50 000, snart vil udgjøres næsten udelukkende af Sikkerhedsfyrstikker. Og da man hersteds ikke ser synderlig paa en liden Forhøielse i Prisen, naar Varen kun er god, ville de norske og svenske Sikkerhedsfyrstikker antagelig snart igjen have fortrængt alle tyske, belgiske, hollandske og andre Efterligninger og være eneraadende paa dette Marked. Flere faste Ordres skulle i de sidste Maaneder være indsendte herfra, og turde Tiden nu være inde til helt at komme bort fra det skadelige Konsignationssystem.

Papir. Træmasse. Tapeter. Af brunt Pakpapir importeredes endel fra Norge. I Trykpapir fra Norge og Sverige burde noget kunne udrettes; Kolonien faar en ikke liden Del af sin Forsyning fra New South Wales, men Resten importeres fra forskellige europæiske Lande. For Træmasse er her godtsom intet Marked, da her kun findes to, og det ikke meget betydelige Papirmøller, hvilke have rig Tilgang paa Klude og andre Raamaterialier til billig Pris og derfor kun købe Træmasse, naar noget Parti hidkommer i Konsignation og maa sælges til omtrent hvilkensomhelst Pris.

Mursten. Med norsk Skib ankom 12 000 Stykker, fabrikerede ved Skarpnæs pr. Arendal, hvilke angivelig solgtes à 30 sh leveret paa Kai her. Hovedfordelen ved at medhave Sten hertil er forøvrigt, at man, om der skal forseiles, ved at beholde Stenen inde kan spare Indtagning af tilsvarende Kvantum Ballast. Paa de fleste Steder, hvortil man herfra pleier at gaa i Ballast, kan paaregnes mindst lige høi Pris for Stenen som i Melbourne, hvor man har udmærkede Teglværker lige i Nærheden af Staden.

Af huggen Granit fra de forenede Riger er endnu intet indført, skjönt Konsulatet flere Gange har havt Anledning til at give Oplysninger om Varen samt Exportørers Adresser.

Af dampslømet Kridt fra Malmø importeredes 200 Halvfade, der solgtes til £ 4. 5. 0 frit i Pakhus.

For mindre Partier Tjære vil her være Marked, naar Fragten stiller sig saa billig, at Varen kan sælges til høist £ 1. 12. 0 pr. Tønde.

Af norske Baade solgtes kun en.

Norsk Hesteskosøm vinder mere og mere Anerkjendelse men sælges dog endnu ikke i nogen stor Udstrækning. Ogsaa et svensk Mærke skal i den sidste Tid være repræsenteret her. Totalimporten af Hesteskosøm androg i 1889 til 1 619 Cwt.; Varen er belagt med en Told af 12 sh pr. Cwt.

Af forskellige Slags Spiger ankom ialt 61 983 Cwt., men heraf intet fra de forenede Riger.

Af smaa Cokesovne fra Eskilstuna, Söderbloms Patent, ankom endel, og ville antagelig finde god Afsætning.

Svensk Jern og Staal har endnu ikke fundet noget Marked her, men kunde sandsynligvis indarbeides. Det viste sig engang i Aarets Løb, da der ved en Fabrik tiltrængtes et Parti Staal til Forarbeidelse af Springfjedre, at saadant af passende Kvalitet ikke kunde opdrives i nogen af de australiske Stæder, men maatte man for Øiemedet indforskrive svensk Staal fra London.

Svensk og norsk Punch og Øl sælges i mindre Kvanta. For Øl kunde antagelig tiltrods for den høje Told et større Marked vindes. Tydsk Øl sælges i ikke ringe Mængde. I 1889 importeredes ialt 1 687 285 Gallons Øl, hvoraf kun en forsvindende Del fra de forenede Riger.

Et Forsøg paa Import af Tyttbær fra Norge mislykkedes, idet Varen ankom i mindre god Stand. Det ansees usandsynligt, at noget Marked her kan findes for denne Vare, især da den har at bære en temmelig høi Told.

Et Parti Skriveblæk og Aseptin skal være underveis fra Sverige.

Hansker har man forsøgt indført saavel fra Sverige som fra Norge, men de modtagne Prøver tilfredsstillende ikke Smagen og befandtes altfor kostbare. Nye Forsøg turde lønne Umagen, da her aarlig importeres for ca. £ 100 000 af denne Vare.

Ovenfor er nævnt, at en direkte Seilskibslinje vilde bidrage meget til at underlette Indarbeidelse og Afsætning hersteds af diverse Varer fra de forenede Riger.

Særskilt angaaende Forholdene i **Kolonien Tasmania**. Aaret 1890 var i økonomisk Henseende ret tilfredsstillende for alle Klasser af Befolkningen undtagen for Landmændene. Bergværksdriften florerede, og særlig gav Sølvminerne udmærket Udbytte. Driften paa Stenkul udvidedes betydeligt, og Streiken ved Kulminerne i New Sout Wales bidrog ikke lidet til at gjøre Driften ved Minerne i Tasmania lønnende. Tinminerne gav omtrent samme gode Udbytte som i det foregaaende Aar; Prisen for Aktier i disse Miner holdt sig høi og fluktuerede næsten slet ikke. Lignende var Tilfældet med Guldmineaktierne med Undtagelse af Aktierne i Minen „New Golden Gate“, hvor i Aarets sidste Halvdel nye rige Gange blev paatrufne med saadan Følge, at Aktierne, der i Marts Maaned stode i 6 sh, ved Aarskiftet vare stegne til £ 5. 10. 0, i hvilken Pris de fremdeles holde sig.

Spekulationen befatte sig især med de talrige Sølvanvisninger, som ere fundne omkring Mount Zeelan; der arbeides med Kraft paa den Jernbane, som skal aabne dette lige til ifjor folketomme Distrikt, hvor der nu udvikles en travl Virksomhed, og hvor der allerede findes flere Byer, endnu kun bestaaende af Telte og Bordhytter, samt Miner, hvor Forsøgsdrift er sat igang. I de sidste Maaneder har man fundet nye Sølvanvisninger, der skulle være mindst lige saa rige, ved Mount Dundas, otte miles fra Mount Zeelan, og flere Kompagnier, hvoraf tvende med en Aktiekapital af £ 100 000, der for en stor Del er tegnet i Victoria, have allerede dannet sig til Minernes Bearbeidelse.

Distriktets Havneplads bliver Strahan ved Nordenden af Maoquarie Harbour, hvor der allerede er bygget en lang Kai og indrettet bekvem Ankerplads, medens Byen forøvrigt kun eksisterer paa Papiret. Flere Dampskibslinier berøre allerede Strahan.

Foruden ovennævnte Jernbane til Mount Zeehan er ogsaa under Bygning tvende mindre Baner i det sydlige af Landet, medens en Forlængelse af den nordlige Stambane til Ulverstone nylig er færdigbygget. Stambanen mellem Hobart og Launceston, hvilken tidligere tilhørte et Interessantskab, blev i Aarets Løb overtaget af Staten.

Hveehøsten i 1889—90 tegnede fra først af udmærket, men Rust anrettede stor Skade paa Avlingen, og Kornpriserne vare kun middelmådige. Poteteshøsten var rigelig, men paa Grund af altfor regnfuldt Veir under Indhøstningen blev Kvaliteten yderst slet, og Tusinder af Tønder ødelagdes en Sygdom som benævnes „second growth“; i de nordlige Distrikter, hvor Potetesavlen spiller Hovedrollen, fremkaldtes herved en financel Krisis blandt Jordbrugerne, af hvilke flere bleve ruinerede. Ikke synderlig bedre var Forholdet i de Distrikter, hvor Frugtavlen er det fornemste; thi uagtet Æblehøsten var udmærket saavel med Hensyn til Kvantitet som Kvalitet, og Priserne saavel i England som Nabokolonierne tilfredsstillende, maatte den større Del af Producenterne se sine lyse Forhaabninger ødelagte ved den store shipping strike, der stoppede al Export i saa lang Tid, at store Masser Frugt raadnede før den naaede frem til Marked. Udsigterne for den nye Hvede- og Frugthøst ere heller ikke meget lovende, men Potetesagrene tegne meget godt. Uldklippingen gav et betydeligt større Udbytte end i det foregaaende Aar, og Priserne holdt sig jevnt gode.

Den store australiske „Shipping strike“ i August—Oktober Maaned paaførte vistnok ogsaa i Tasmania saavel Dampskibseierne som andre Dele af Samfundet betydelige Tab, men Tasmania led dog forholdsvis mindre end de andre Kolonier under Streiken, dels fordi det med sin talrige Flaade af smaa Seilskibe formaaede nogenlunde at vedligeholde Farten paa de andre Kolonier og tildels mellem disse indbyrdes, hvorunder usædvanlig høie Fragter kunde betinges, og dels fordi i Tasmania Streiken ikke formaaede at sprede sig videre end til de i Dampskibstrafiken direkte interesserede Fagforeninger, og selv disse savnede tildels de nødvendige Pengemidler til at holde ud i længere Tid.

Da som ovenfor og i forrige Aarsberetning omnævnt, Forholdene for Agerbruget i Tasmania gennem de sidste Par Aar have været mindre gunstige, paa samme Tid som Bergværksdriften har floreret i en overordentlig Grad, har heraf resulteret, at Jordhrugerne i Massevis sælge sine Eiendomme for at drage til Minerne, og da Kjøbernes Tal er meget begrændset, idet næsten alle Spekulanter foretrække Udsigten til hurtig Berigelse ved Spekulation i Bergværk og Aktier fremfor det langt ringere, men troligvis sikrere, Udbytte, som Kjøb af Jord vilde give, er Landeieendommenes Pris i Tasmania, hvilken aldrig har været høi, for Tiden sunket ned til et rent Minimum. Delvis opdyrkede Gaarde med Hus og Frugthave har man nu oftere seet forgjæves udbudne til £ 1 pr. acre : den samme Pris, hvortil Regjeringen sælger uryddet Mark. Da der ingen Tvivl er om, at Jordsmonnet i Almindelighed er frugtbart og de klimatiske Forhold udmærkede -- den Skade, som for meget Regn i senere Aar har gjort, vilde for en stor Del været undgaaet ved bedre Dyrkning og især Drainering — tror man særlig at turde tilraade Emigranter af Jordbrugerklassen, navnlig om de have nogen Kapital, at henvende sin Opmærksomhed paa Tasmania, Det stiller sig som ei usandsynligt,

at Landeiendommenes Værdi i denne Koloni inden en halv Mandsalder vil være flerdoblet.

Diverse Oplysninger. Besætningerne paa de norske og svenske Skibe, som i 1890 besøgte Distriktet, androg, inklusive Skibsførerne, til 320 Mand. Paa norske Skibe afmønstredes 29, paamønstredes 42 og rømte 20 Mand.

Rønningsuvæsenet, der tidligere var til stor Gene for Skibsfarten paa denne Coloni, er ved ihærdige Bestræbelser fra Autoriteternes og Privates Side, i senere Aar reduceret til et Minimum, og da Hyrerne tillige have holdt sig forholdsvis lave, nemlig i ca. £ 3. 0. 0 pr. Maaned, have vore Skibe kun været udsatte for ganske ubetydelige Tab ved Rømninger. Den i forrige Aarsberetning omtalte Foranstaltning at ansætte en af det Offentlige fast lønnet Mand, som uden Gebyr fra enten Skibsførere eller Sømænd har at være disses Mellemand ved Forhyringer, har vist sig meget heldig.

Ved Vicekonsulsstationen Launceston afmønstredes 2 norske Sømænd og rømte 2 svenske og 1 norsk; 3 norske paamønstredes. I Hobart rømte 4 svenske og paamønstredes 2 svenske og 1 af fremmed Nationalitet.

Gjennem Konsulatet hjemsendtes ved Sømandsanvisninger i Aarets Løb: til Norge £ 237. 0. 0 og til Sverige £ 64. 15. 7.

Folkemængden i Victoria angives af The Government Statist ved 1890 at have udgjort 1 147 994, hvoraf 607 773 af Mandkjøn og 540 221 af Kvindekjøn. Det tidligere meget betydelige Overskud af mandlige Individuer udjævnes hurtigt. Melbourne med Forstæder angives at have 478 000 Indbyggere.

Sundhedstilstanden i Distriktet har i det hele været god, og navnlig har Nervefeber og Diphtherit, der i de senere Aar krævede adskillige Offre, i 1890 optraadt langt mindre hyppig og været af mindre ondartet Karakter.

Fra den 1ste Juli 1889 til den 30te Juni 1890 døde i Victoria 26 norskfødte og 54 svenskfødte Individuer; af disse døde 38 i Hospital eller andre Velgjørenhedsindretninger, 8 omkom ved Ulykkeshændelser og 1 ved Selvmord. Ingen af dem efterlod sig synderlig Eiendom, og flere ikke tilstrækkeligt til at bekoste sin egen Begravelse.

Den lidet kontrollerede Maade, hvorpaa Handelen med Spirituosa drives, og Udsalgsstedernes urimeligt store Antal angives vistnok med Grund som en Hovedaarsag til, at der blandt Arbeidsklassen hersteds ingenlunde findes den Velstand, som man efter de høie Lønninger kunde være berettiget til at vente. Det Offentliges Opmærksomhed er henvendt derpaa, og „Gøteborgssystemet“ har oftere været omtalt og anbefalet i Dagspressen; men de i Drikke trafikken interesserede ere saa mægtige, at Gjennemførelsen af en hvilkensomhelst Reform paa dette Gebet vil have at overvinde en stærk Modstand. Angivelig skal i Aarets Løb være konsumeret Drikkevarer inden Victoria for ca. £ 6 000 000, altsaa for henved £ 6 pr. Individ. Det stærkt stigende Antal af grove Forbrydelser, især brutale Overfald og Røverier, har skjærpet Opmærksomheden for Sagen og givet Reformvennernes Bestræbelser ny Impuls.

Af 25 norske og svenske Undersaatter, som Konsulatet paa hjemmeverende Slægt og Venners Anmodning i Aarets Løb efterlyste, lykkedes det kun at finde 6.

Til Søfolk ombord i norske og svenske Skibe samt til i Kolonien bosatte Landsmænd ankom der under Konsulatets Adresse ca. 3 000 Breve, hvoraf 200 var utilstrækkelig betalte.

Et paa Foranledning herfra gjort Tilbud fra svensk Side om Udrustning for fælles svensk-australisk Regning af en videnskabelig Expedition til de antarktiske Farvande modtoges med megen Enthusiasme, men forskellige Forhold, især den store Streike, vanskeliggjorde Tilveiebringelsen af de

nødvendige Midler, og til Dato skal endnu ei være tegnet over £ 1 400; man haaber dog snart at kunne skaffe ogsaa de £ 3 600, som yderligere udkræves.

Den herværende skandinaviske Menighed arbejder paa Indsamling af Midler til Opførelse af egen Kirke, og er til Dato indkommet for Øiemedet £ 300.

Konsulatkontoret er i William Street No. 278 og holdes aabent hver Søgnedag fra Kl. 10 til 4½, om Lørdagene dog kun fra Kl. 10 til 2.

H. Gundersen.

Quebec.

Skibsfarten i 1890.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. £
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe. Ant. Tons.		
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hovedsta- tionen	-	-	13	12 146	13	12 146	-	-	
” Norge til Vicekonsuls- stationerne	-	-	32	18 941	32	18 941	-	-	-
” andre Lande til Ho- vedstationen	64	56 155	122	111 028	186	167 183	-	-	11 871
” andre Lande til Vice- konsulsstationerne	82	45 304	417	342 427	499	387 731	-	-	19 062
Ialt	152	101 459	584	484 542	730	486 001	28	26 377	30 933
II. Afgaaede.									
Til andre Lande fra Ho- vedstationen	198	178 248	2	1 986	200	180 234	-	-	238 670
” andre Lande fra Vice- konsulsstationerne	508	293 260	23	13 412	531	306 672	-	-	331 901
Ialt	706	471 508	25	15 398	731	486 906	28	26 377	570 571

For Havari eller Ordre anløb 24 Skibe dr. 17 223 Tons.

Af svenske Skibe ankom 21 dr. 16 194 Tons.

Erlagte Konsulatafgifter af norske Fartøier ved Hvst. § 3 065.58, ved Vicekst. § 4 985.77, hvoraf tilfaldt Konsulen § 2 492.99, af svenske Skibe ved Hvst. § 58.34, ved Vicekst. § 216.41, hvoraf tilfaldt Konsulen § 108.20, ialt tilfaldt Konsulen § 5 723.51. Expeditionsafgifter af norske Exp. § 153.15, af svenske § 3.60.

Aarsberetning dateret 6te April 1891.

Handel. Den i min Beretning for Aaret 1889 omhandlede, af et herværende Firma afgivne nye Ordre for norske Glasvarer mødte Vanskeligheder ved Effektueren og er blevet uden Resultat, hvilket vistnok hovedsagelig er at tilskrive de forhen omhandlede manglende direkte Forbindelser, men antagelig tildels ogsaa ved, paa Grund af den opstaaede nye Konkurrence, Prisnedsættelse hos tidligere Forbindelser i disse Artikler.

Den ligeledes i min forrige Beretning omhandlede Importation af norske Varer til Halifax er blevet fortsat, men indskrænker sig til en samlet Værdi af Kr. 4 620, hvoraf Taagehorn fra Hr. O. C. Hansen's Fabrik i Skudesnæs til et Beløb af Kr. 3 420, Skindtrøier etc. Kr. 750, Knivsmedarbejde Kr. 250, og Saaler af Rensdyrhaar for Kr. 200. Hertil kommer Importation af et herværende Firma af 65 Tdr. Medicintran til en Fakturaværdi af ca. Kr. 3 250, for hvilken Vare den fortiden gjældende Pris i Partier paa ei under 10 Tdr. er § 20 pr. Td. indeholdende 25 Imperial Gallons. Norske Sikkerhedsfyrstikker har fremdeles kun træg Afsætning. Uagtet Ompakning i Kollys skikkede for herværende Marked, er af de ved Afgangen af min Beretning for Aaret 1889 lagrede Kasser paa 50 Gros, kun afsat 4 Kasser, for hvilke er opnaaet en Pris af § 30 pr. 50 Gros.

Ifølge officielle Tabeller androg Importværdierne fra alle Lande under Kalenderaaret til § 107 322 126 og Exportværdierne tilsammen til § 93 986 805, der var fordelt over de forskjellige Industribrancher som følger:

Produkter af Bergværksdrift § 5 456 975, af Fiskeri 8 514 581, af Skovbrug 24 365 744, af Fædrift 26 641 756, af Agerbrug 12 915 306, Manufakturvarer 6 002 836, andre Artikler 301 711 og Transitvarer § 9 787 293.

Ifølge de for Finantsaaret 1889—90 udkomne Handelstabeller, er i dette Tidsrum importeret forskellige norske og svenske Varer, hvoraf særlig kan nævnes som importeret fra Norge: 8 444 Gallons Medicintran til Værdi § 4 917, 253 120 lbs. Jerntraad § 4 399, Skib, indkjøbt § 1 050, forskellige andre Artikler i mindre Kvantiteter § 873, Tilsammen § 11 259.

Importeret fra Sverige: 1 859 Cwt. Stangjern til Værdi af § 2 686, 19 000 Cwt. valset Jern til Fabrikation af Hesteskosøm § 5 942, 1 682 Cwt. forarbejdet Staal i Stænger etc. § 3 562, forskellige andre Artikler i mindre Kvantiteter § 1 900, tils. § 13 890.

Angivet som importeret fra Norge og Sverige: forskellige Artikler til Værdi af § 26, tils. altsaa fra begge de forenede Riger § 25 155, af hvilke Artikler er ingaaet til Forbrug af Import fra Norge, en Værdi af § 11 239, Do. fra Sverige § 7 949, medens det Overskydende ved Finantsaarets Afløb henlaa ufortoldet paa Toldpakhuse.

I Exporttabellerne repræsenteres de forenede Riger med 102 Tons Kul til Værdi § 197, 19 indkjøbte Skibe tils. drægtige 19 679 Tons § 380 386, Jern- og Staalfabrikater § 113, tils. § 380 696.

Distriktets samlede Handelsomsætning androg under Finantsaaret som følger: Import til indenlandsk Forbrug til en Værdi af § 112 765 584, Export § 96 749 149, tils. Handelsomsætning § 209 514 733. Importen oversteg saaledes Exporten med § 16 016 435.

Importen, der omfatter alle Slags Manufaktur- og Kolonialvarer, Vin, Spirituosa, Øl og Porter, Ris, Kornvarer, Sydfrugter m. m., var fordelt over de forskellige Markeder, som følger: de forenede Stater med ca. § 52.3 Mill., Storbritanien 43.4, Tyskland 3.8, Frankrig 2.6, Spansk Vestindien 1.8, Japan 1.3, Britisk Vestindien 1.2, Brasilien 0.8, alle andre Markeder 5.6, tils. ca. § 112.8 Mill.

Exporten var fordelt over de forskellige Industribrancher som følger: Produkter af Bjergværksdrift § 4 855 757, Fiskeri § 8 461 906, Skovdrift § 26 179 136, Fædrift § 25 106 995, Agerbrug 11 908 030, Manufakturur § 5 741 084, forskellige Artikler § 82 506, ansat Værdi for manglende Opgaver fra forskellige Indlandstoldstationer § 2 922 072, Penge og ædle Metaller § 2 439 782, Transitvarer § 9 051 781, tilsammen § 96 749 149, og var fordelt til de forskellige Markeder som følger: Storbritanien Mill. § 48.2, de forenede Stater Mill. § 35.2, Britisk Vestindien Mill. § 1.5, Spansk Do. Mill. § 1.2, Newfoundland Mill. § 1.0, Argentinske Republik Mill. § 0.8, Australien Mill. § 0.5, Tydskland Mill. § 0.5, Norge og Sverige Mill. § 0.4, Brasilien Mill. § 0.4, Frankrig Mill. § 0.3, alle andre Markeder Mill. § 6.5, tils. Mill. § 96.7.

I ovenstaaende Opgave indgaar Provindsen Britisk Columbia med en Værdi af § 5 763 467, hvoraf af Produkter af Bjergværksdrift med § 2 375 780, Fiskeri § 2 374 717, Skovbrug § 325 889, Fædrift § 358 396, Agerbrug § 14 877, Manufakturvarer § 165 047, andre Artikler (hvoriblandt Penge) § 148 761, tils. § 5 763 567, hvorimod særskilt Opgave over Importværdierne til denne Provinds mangler.

Til Handelsomsætningen søværts er anvendt for Indgaaende 5 215 476 Tons Skibsrøm, hvoraf optaget med indlastede Varer Tons Vægt 1 075 377, Tons Maal 232 467, tils. 1 307 844, og for Udgaende 5 112 809 Tons Skibsrøm, hvoraf optaget med indlastede Varer, Tons Vægt 2 120 570, Do. Maal 2 463 412, tils. 4 583 982, der er fordelt over Konfederationens forskellige Landsdele som følger:

	Indgaaende			Udgaende		
	Tons. Reg.	Tons		Tons Reg.	Tons	
		Vægt.	Maal.		Vægt.	Maal.
Provindsen Quebec	1 315 619	535 302	92 907	1 200 248	598 767	929 052
— New Brunswick	931 451	114 267	12 102	938 061	151 018	1 122 065
— Nova Scotia	1 676 497	562 868	31 647	1 610 950	747 755	255 772
— Prinds Edward's Ø	50 646	12 192	4 528	68 222	26 213	5 397
— Britisk Columbia	1 241 263	50 748	91 282	1 292 328	596 817	151 126
Tilsammen	5 215 476	1 075 377	232 467	5 112 809	2 120 570	2 463 412

I ovenstaaende Register Tonnager indgaar Seilskibe for Indgaaende med 1 865 788 og for Udgaaende med 1 807 360 eller henholdsvis $35\frac{3}{4}\%$ af hele Tonnage, mod $34\frac{1}{2}\%$ for Indgaaende og $35\frac{3}{4}\%$ for Udgaaende i det foregaaende Aar.

De forenede Rigers Skibe deltog med 486 653 Tons for Indgaaende og 444 507 Tons for Udgaaende, eller henholdsvis 9.1 % for Indg., og 8.7 % for Udg. af den hele Tonnage, og 26.1 % og 24.6 % af Seilskibstonnagen, og som ere fordelte over 47 Havne og Udhavne, blandt hvilke 17 er uden Repræsentation for de forenede Riger, og hvor disse har været repræsenteret med en Skibstonnage af 15 992 Tons for Indgaaende og 18 406 Tons for Udgaaende, tils. 34 398 Tons, hvoraf dog kun 22 885 Tons repræsenterer Tonnage, som ei er indgaaet i Konsulatets Skibslistes, idet det Overskydende er Tonnage for de samme Skibe saavel for ind som for ud.

Besøget af Skibe tilhørende de forenede Riger har andraget tilsammen 777, med Drægtighed 521 733 mod i Aaret 1889, 681 Skibe og 441 379 Tons, altsaa en Tilvæxt af 96 Skibe og 80 354 Tons. De under Aarets Løb dels under Indgaaende optjente og dels under Udgaaende forventede Fragtbeløb andrage for norske Skibe: Indgaaende £ 30 933, Udgaaende £ 570 571, tilsammen £ 601 504 mod i Aaret 1889 £ 653 201.

Fordelt over de forskjellige Havne stiller den norske Skibsfart paa Distriktets Konsulstationer sig som følger:

Montreal 19, 3 Rivers 4, Chicoutimi 28, St. Etienne 11, Sault au Cochon 4, Bersimis 7, Escoumains 3, River Quelle 4, Metis 5, Matan 3, St. Anne des Monts 1, Campbellton 12, Dalhousie 29, Bathurst 19, Buctouche 9, Chatam 46, Newcastle 31, Shediac 29, Richibucto 22, Baie Verte 27, Tidnish 20, St. John 35, Parrsboro 25, Northport 16, Halifax 46, Sheet Harbour 10, Ship Harbour 1, Sheerbrooke 4, Pugwash 7, Pictou 4, Yarmouth 1, St. Margarets Bay 7, Sydney 32, Glace Bay 4, St. John's 6, ved Vicekonsulstationerne 551, Hovedstationen 201, tilsammen 752 mod i Aaret 1889 642.

Medens den samlede Tonnage for begge de forenede Riger overstiger det foregaaende Aars Tonnage med 71 740 Tons, viser svenske Skibes Deltagelse i Farten en Tilbagegang af 2 170 Tons, medens den norske Skibsfart viser en Tilvæxt af 73 910 Tons. Dampskibsfarten, der som forhen udelukkende repræsenteres af norske Fartøier, viser en Tilbagegang i Tonnage af 2 528 Tons, hvilket dog blot er at søge i den Omstændighed, at et i Kulfarten mellem Sydney og Steder ved St. Lawrencefloden anvendt norsk Dampskib har aflagt 3 Reiser paa et Sted, hvor de forenede Riger ei er repræsenteret, og hvorved en norsk Tonnage af 2 979 Tons ikke indgaar i Listerne.

Paa norske Skibe afmønstredes 174, og paamønstredes 472 Mand.

I Aarets Løb er paa 4 Sømandsanvisninger hjemsendt \$ 120.80 til Norge og paa 6 Do. til Sverige \$ 192. Videre er ved Konsulatsekretæren i flere Tilfælde ydet Assistance til Hjemsendelse af Hyrebeløb i direkte Postremisse, en Forsendelsesmaade, der synes efterhaanden i større og større Udstrækning at foretrækkes af Sømændene som mere expediet.

Rømningsundet viste sig i det forløbne Aar i stærkere Grad end i noget Aar siden 1882, og stiller sig for de forløbne 5 Aar, som nedenstaaende Tabel vil udvise:

	Distriktets				Hovedstationen.				Vicekonsulstationerne.			
	Gjennemsnitlige Middelstal.			% af Besætningens Antal.	Gjennemsnitlige Middelstal.			% af Besætningens Antal.	Gjennemsnitlige Middelstal.			% af Besætningens Antal.
	Antal	pr. Skib.	pr. 1 000 Tons		Antal	pr. Skib.	pr. 1 000 Tons		Antal	pr. Skib.	pr. 1 000 Tons	
1886 . .	305	0.43	0.68	3.39	137	0.80	1.07	6.23	168	0.31	0.52	2.41
1887 . .	317	0.45	0.75	3.65	123	0.76	1.01	5.62	194	0.35	0.62	2.94
1888 . .	317	0.60	0.90	5.08	121	0.90	1.06	6.87	196	0.50	0.84	4.38
1889 . .	345	0.51	0.78	4.35	162	0.88	1.01	6.46	185	0.37	0.65	3.57
1890 . .	487	0.65	0.96	5.40	208	1.01	1.12	7.54	279	0.51	0.87	4.54

Navnlig synes Ondet i foruroligende Grad i de forløbne 5 Aar at have tiltaget ved Vicekonsulstationerne, og viste sig ved flere af disse, navnlig Chatham, St. John og Halifax i endnu stærkere Grad end ved Hovedstationen. Ved sidstnævnte fordelte Rømningsmændenes Nationalitet sig saaledes: 70 Nordmænd, 50 Englændere, 24 Svensker (hvoraf 5 fra svensk Skib), 11 Tyskere, 9 Finner, og 40 af forskellige andre Nationaliteter.

Under den forløbne Vaarsæson blev paa Foranstaltning af den hersteds netop etablerede Lokalfdeling af „Norsk Skibsførerforening“ oprettet et saakaldet „Temperance Søndamshjem for Skandinaviske Sømænd“ i Lighed med de i New York og andre Steder bestaaende Institutioner af dette Slags. Konsulen, der af nævnte Lokalforening som indbudt under Forhandlingerne blev taget paa Raad med, erklærede at være adskilligt inde paa den Tro, at en saadan Institution vilde afgive en forøget Opmuntring til Rømning, forsaavidt aaben for enhver Sømænd, hvad enten lovlig afmønstreret eller ikke, og hellere vilde virke til Skade end til Gavn, saavel for Skibsfartens Interesser i Almindelighed, som Sømændene selv, og henstillede til Forsamlingen, hvorvidt ikke Institutionens Regler burde afgive tilstrækkeligt Garanti med Indlogeren af nogen Sømænd, der ei ved Afmønstringscertifikat eller paa anden Maade kunde konstatere sig paa lovlig Maade at være fri for tidligere Forpligtelser, hvilket imidlertid ikke vandt Forsamlingens Bifald, og hvorefter jeg, paa indtrængende Begjæring af Forsamlingens Medlemmer, ihvorvel modstræbende, afgav Tilsagn om Støtte ved Indlogeren i Institutionen af Sømænd, der enten som forliste eller paa anden Maade, under Forskrifterne maatte have Krav paa Konsulatets Underhold. Da den forløbne Sæsons Erfaring hvad Rømningsondet angaar synes at afgive Tendents til Bekræftelse af den af mig udtalte Opfatning, er det antageligt at det ved Institutionens Oprettelse af mig givne Tilsagn ved kommende Sæsons Begyndelse vil blive tilbagekaldt.

Paa herværende Hospitaler har i Aarets Løb fra 69 norske Skibe indgaaende under Hovedstationen, været indlagt og paa offentlig Bekostning forpleiet 105 Sømænd henhørende til disses Besætninger, hvortil kommer 3 Sømænd fra ligesaamange Skibe, der have henlagt paa andre Steder, altsaa tilsammen fra 72 norske Skibe 106 Sømænd, og som har været forpleiede i et samlet Dagantal af 1878 Dage. Videre har ved Konsulatet været indlagt og nydt Forpleining i 94 Dage, en Sømænd henhørende til Besætningen paa det i Atlanterhavet i synkende Tilstand forladte Barkskip „Speranza“ af Laurvig, og som under Omstændighederne ikke indgik til Forpleining paa herværende offentlige Midlers Bekostning. Samtlige Sø-

mænd ere atter blevne udskrevne, dels som helbredede og dels til Hjemsendelse.

Da Konsulatet ved gjentagne Tilfælde havde forvisset sig om ved disse Hospitaler forefaldende Misbrug, ved at Sømænd ere blevne gjenliggende under paataget Sygdom, og blot for, efterat det Skib, til hvis Besætning de tilhørte var afseilet at opnaa Fordelen af de hergjældende høiere Hyrer udenat der hverken fra Lægerne eller vedkommende Hospitalsbestyrelse, blev skredet ind til Forebyggelse heraf, har Konsulatet ved Paaanke til vedkommende Regjeringsdepartement henledet Opmærksomheden herpaa, hvorefter Undersøgelser er sat i Værk, som forhaabentlig vil lede til Skridt til Forebyggelse af dette Misbrug.

Paa Distriktets Kyster og i nærliggende Farvande ere følgende Forlis indtrufne blandt norske Skibe: Barksbib „Martha“ af Christiania Skpr. Andersen totalt forlist ved Codroy Newfoundland. Barksbib „Tinten“ af Moss Skpr. Christiansen totalt forlist ved Grand Entry paa Magdalena Øerne i St. Lawrencebugten. Barksbib „Gerda“ af Drammen Skpr. Olsen totalt forlist paa Sable Øen Nova Scotia. Barksbib „Fin“ af Porsgrund Skpr. Walle totalt forlist ved Louisburg Cap Breton. Barksbib „Eva“ af Langesund Skpr. Larsen totalt forlist paa Grosse Isle, Newfoundland. Barksbib „Resolve“ af Sandefjord Skpr. Sørensen totalt forlist ved Little River Newfoundland. Brig „Unto“ af Christiania Skpr. Hansen totalt forlist ved Nouvelle, Provindsen Quebec. Barksbib „Marie“ af Christiania Skpr. Eliassen totalt forlist ved Aspey Bay, Cope Breton. Brig „Ida“ af Porsgrund Skpr. Nilsen totalt forlist ved Richihucto New Brunswick. Skonnertsbib „Mary“ af Arendal Skpr. Lønseth totalt forlist ved Tilt Cove Newfoundland. Barksbib „Borghild“ af Christiania Skpr. Christophersen totalt forlist ved Codroy, Newfoundland.

Samtlige Besætninger reddedes og ere ved de forskjellige Konsulstationer ydet forskriftmæssig Understøttelse ved Underhold og Hjemsendelse, dels Bortforhyring med andre Skibe, naar dertil har været Anledning og dels paa anden og billigste Maade.

Videre er Besætningerne paa de i Atlanterhavet forladte Skibe „Progress“ af Grimstad, „Fama“ af Langesund, „Neptun“ af Fredrikstad, „Speranza“ af Laurvig, og „Sinken“ af Laurvig blevet landsatte paa Distriktets Kyster og ved vedkommende Konsulatfunktionær ydede forskriftmæssig Understøttelse til Beklædning, Underhold og Hjemsendelse.

Endelig maa antages ved Bistand af de forenede Rigers Vicekonsul paa Prinds Edward's Ø, at være bragt til fuld Evidents, totalt Forlis i Oktober Maaned sidstleden af Barksbibet „Falka“ af Christiania, Skpr. Pande i Nærheden af North Cape paa nævnte Ø, fra hvilket Fartøi efter Afseiling fra St. Pauls Bay Provindsen Quebec den 29 September, bestemt til England, savnes enhver videre Oplysning betræffende Skibets eller dets Besætnings Skjæbne. Videre blev Barksbibet „Dovre“ af Grimstad Skpr. Mølle i Oktober sidstleden, efter i Atlanterhavet at være blevet forladt af Besætningen, ved Bjergene indbragt til St. John's Newfoundland, hvor det efter langvarige Forhandlinger med disse, slutteligen er blevet komdemneret og solgt. Af andre Søulykker der medfører større Tab, er indtruffet: 1. Barksbib „Hanna“ af Christiania Skpr. Dahl ankommet hertil med betydeligere Skade efter Støden med Is. 2. Barksbib „Norwood“ af Christiania Skpr. Løvold ligesaa. 3. Barksbib „Udsire“ af Stavanger Skpr. Mauritzen ligesaa efter Grundstøden i St. Lawrencefloden. 4. Barksbib „Frey“ af Stavanger Skpr. Hadland indkommet til St. John's Newfoundland læk.

5. Barkskip „Festina lente“ af Christiania indkommet til Halifax ligesaa.
 6. Barkskip „Hanna“ af Christiania indkommet til Pictou efter Grundstøden.
 7. Skonnert „Skjoldmøen“ af Drammen Skpr. Haagensen, grundstødt ved Richibucto, og efter Oplosning af Lasten, forseilet til Pictou for Reparation.

Det i min forrige Beretning omhandlede, efter Grundstøden i Nærheden af Mille Vache ved det nedre Løb af St. Lawrencefloden hertil indbragte Barkskip „Terpsichore“ af Sandefjord Skpr. Lorentsen, blev under Vinterens Løb repareret og ved Sæsonens Begyndelse atter sat i Fart, men som i nævnte Indberetning anført, efter en Bekostning langt overstigende Skibets Værdi i repareret Tilstand.

Betræffende Distriktets Handel og Søfart i det forløbne Kalenderaar foreligger ikke officielle Opgaver anderledes end Værdiansættelser af Export fordelt over de forskellige Industrigræne samt Totalsum af Importværdierne som ovenfor indtaget, og hvorefter den hele Handelsomsætning androg \$ 201 308 931 mod \$ 205 228 039 under Kalenderaaret 1889, og viser saaledes en Tilbagegang af ca. 4 Mill. Dollars, hvoraf ca. $1\frac{1}{4}$ Mill. falder paa Exportværdien og $3\frac{3}{4}$ Mill. paa Importen. Tilbagegangen i Exporten gjælder dog ikke Landets egen Produktion, som derimod har nydt en Fremgang af ca. $1\frac{3}{4}$ Mill. Dollars i Værdi, medens Exporten af Transitvarer derimod viser en Tilbagegang af ca. $3\frac{1}{2}$ Mill. Dollars. Sees hen til de forskellige Industrigræne, viser Fædrift en forøget Exportværdi af henved 1 Mill., Agerbrug ligesaa med ca. $1\frac{1}{3}$ Mill. og Manufakturvarer ligesaa $1\frac{1}{3}$ Mill., medens Exportværdien af Produkter af Skovbrug viser en Tilbagegang af henved 3 Mill. og Transitvarer med ca. 1 Mill.

Toldindtraderne androg under Kalenderaaret til \$ 21 724 619.90 mod under Aaret 1889 \$ 23 219 334.48, og androge ca. 20 % af den hele Importværdi.

Hvad Aarets Trælastforretning angaar, kan i Forbindelse med ovenfor paaviste Tilbagegang i Exportværdi efter et af et herværende Handelsfirma udgivet Cirkulære, der omfatter Forretningerne ved Hovedstationen, anføres, at Exporten herfra har andraget 8 012 340 Fod Tømmer og 5 051 568 Quebec Standard Planker mod 10 415 160 Fod Tømmer og 4 892 310 Quebec Standard Planker i Aaret 1889, og viser saaledes en Afgang for Tømmer af 2 402 820 Fod, hvorimod en Forøgelse for Planker af 159 258 Quebec Std. Og et Handelscirkulære omfattende den oversøiske Fart fra Provindserne New Brunswick og Nova Scotia angiver en samlet Export af henved 393 Mill. superficielle Fod, mod $461\frac{1}{2}$ Do. i Aaret 1889, og viser saaledes en Tilbagegang af ca. $78\frac{1}{2}$ Mill. Do. og som ekvivalerer ca. 40 000 St. Petersburg Std., eller ca. 100 000 Tons Skibsrum.

De for kommende Sæson overvintrende Beholdninger angives ved ovenomhandlede Cirkulære for Quebec til henved $10\frac{3}{10}$ Mill. Fod Tømmer og 1 Mill. Quebec Std. Planker mod henholdsvis $6\frac{7}{10}$ Mill. Fod Tømmer og henved 2 Mill. Quebec Std. Planker i 1889. Og som sædvanlig overligger større Beholdninger tilgjængelige for Vaarafskibning andetsteds.

For de fornemste Exportartikler stillede Priserne sig paa det herværende Marked ved Aarets Udgang, som følger: White Pine Tømmer 18—35 cent pr. Fod, Waney Do. 32—40 cent, Red Do. 16—30 cent, Eg Do. 42—49 cent, Alm Do. 35—30 cent, alt efter Kvalitet og Dimensioner m. m., og som gennemgaaende viser et meget betydeligt Prisfald fra foregaaende Aar, og for Planker

			1ste Sort.	2den Sort.	3die Sort.
			§	§	§
Pine tørre pr.	P. Std.	Hd.	. . . 115—120	75—80	38—40
— Michigan	- —	—	. . . 125—130	90—95	— —
Spruce	- —	—	. . . 40—42	35—25	21—22

hvilke Priser, om ogsaa overhovedet visende Tilbagegang, dog er i samme Grad bemærkelig.

Fragtmarkedet aabnede sig med 25 sh. pr. Load Tømmer og 60 sh. til 6:2 sh. 6 d pr. Ptb. Std. Planker, men var under Sæsonens Løb i vedvarende Tilbagegang, og blev, ved et usædvanligt stort Antal af ankomne fragtsøgende Skibe ved Sæsonens Afløb aldeles demoraliseret.

Som for Trælastexporten, saaledes gjælder ogsaa for Fiskeriernes Vedkommende, at ingen anden Oplysning foreligger eller er tilgængelig end de ovenfor indtagne Værdiopgaver for Canadas Vedkommende. Og hvad Newfoundland angaar, kun Indberetning om, at Søfangsten overhovedet var tilfredsstillende, medens Koloniens øvrige Fiskerier, saavidt kunde dømmes, kun vil have afgivet et middelmaadigt Resultat.

Ei heller foreligger endnu nogen samlet Oversigt over Aktiemarkedets Stilling under Aarets Løb, Beretninger fra de væsentligere Bankinstitutioner eller andet betræffende den finansielle Stilling inden Distriktet, som dog er at befrygte er lidet tilfredsstillende. Navnlig gjælder dette, hvad angaar de i Trælastexporten interesserede Firmaer, blandt hvilket det forlyder at flere skal have lidt store Tab, og at befinde sig i en financel trykket Tilstand. Det forlyder ogsaa at Trælastmarkedet paa Konsumptionstederne skal befinde sig i en usædvanlig trykket Tilstand, saaledes at Salg for Vaarskibning kun med den største Træghed kan foregaa, hvilket selvfølgelig influerer paa Skibsbefragtningerne, som hidtil kun skal være foregaaet i høist indskrænket Antal, og til Satser, som selv under forøvrigt heldigste Forholde, neppe kan stille Overskud i Udsigt.

Fyr-, Mærke-, Havne- og Lodsvæsen. I Aarets Løb ere følgende Forandringer af noget væsentligere Betydning for de forenede Rigers Skibsfart foregaaet:

1. 2de røde Ledfyr anbragte ved Indseilingen til Pictou N. S., synlige 3 Minutter, og, som naar holdte overet viser Seilløbet mellem Sand Spit udenfor Pictou Bar og Mendoch's Banks.

2. Fast hvidt Fyr, 72 Fod over Høivande, og synlig paa 10 Minutter, Distance over en Bue fra O. N. O. gennem Syd til S. W. $\frac{1}{2}$ W., er blevet anbragt paa Wards Pynt, Rockport ved Indseilingen til Cumberland Basin, Fundybugten.

3. Fyret paa Beaver Ø, Nova Scotia, paa $44^{\circ} 49'$ N. B., $62^{\circ} 20\frac{1}{2}'$ L. W., er forandret fra et fast hvidt, med Omdreiningstid af 2", til fast hvidt med Blus, hver 45".

4. Fyret paa Egg Øen, Nova Scotia, paa $44^{\circ} 49'$ N. B., $62^{\circ} 51\frac{1}{2}'$ L. W., forandret til at vise 3 Blus af hvidt Lys med Mellemtid af 15", og derefter Formørkelse i et Tidsrum af 30".

5. Fast hvidt Lys, anbragt paa Belloni Pynt ved Indseilingen til Bathurst, 30 Fod over Høivande og synlig paa en Afstand af 10 Minutter.

6. Red Island Fyr ved det nedre Løb af St. Lawrencefloden, er blevet forandret fra fast rødt til Blusfyr, der viser 3 hvide Blus med Mellemtid af 10" og derefter Formørkelse i en Tid af 30".

7. Damp-Taage Piben ved Etang du Nord, Grindstone Øen i St. Lawrencebugten er nedlagt.

8. Ny Lodstaxt for Pictou.

Fartøier under 80 Tons § 4 for Indgaaende, § 2 for Udgaaende, fra 80 til 140 T., § 6 og 4, fra 140 til 200 T., § 10 og 6, fra 200 til 300 T., § 12 og 8, fra 300 til 400 T., § 14 og 9, fra 400 til 500 T., § 15 og 10, fra 500 til 600 T., § 16 og 11, fra 600 til 700 T., § 17 og 12, fra 700 til 800 T., § 18 og 13, fra 800 til 900 T., § 19 og 14, fra 900 til 1 000 T., § 20 og 15, 1 000 Tons og mere $2\frac{1}{2}$ cents pr. Ton for Indgaaende og 2 cents pr. Ton for Udgaaende.

9. Ny Lodstaxt for Schediac, N. B. § 1.25 pr. Fod Dybgaaende saavel for Ind- som for Udgaaende.

10. Fyrtaarnet paa Lille St. Pierre i $46^{\circ} 47\frac{2}{3}'$ N. B., $56^{\circ} 9'$ L. W., er blevet malet i horizontale røde og sorte Belter.

11. Fyrtaarnet paa Point Rich paa den vestlige Kyst af Newfoundland er blevet ødelagt ved Ildsvaade, hvorfor indtil videre intet Fyr vil blive vist fra denne Station.

12. En Banke paa kun 13 Fods Vanddybde er blevet opdaget $1\frac{1}{2}$ Minut fra Land, vestlig af Miquelon Øen, og beliggende paa $47^{\circ} 4\frac{1}{6}'$ N. B., $56^{\circ} 25\frac{1}{4}'$ L. W.

13. Fast rødt Fyr, 47 Fod over Høivande og synligt i Afstand af 8 Minutter, er blevet anbragt paa Harbour Pynten i Gabarens Bugten paa Øen Cap Breton.

14. Fast hvidt Fyr, 46 Fod over Høivande og synligt i en Afstand af 12 Minutter, er anbragt paa den østlige Ende af Page's Ø ved Indløbet til Port La Tour i Nova Scotia.

15. Fyrtaarnet paa Cap Gaspe ved St. Lawrencebugten er blevet ødelagt ved Ildsvaade. Indtil ny opbygget vil et temporært Fyr, af samme Farve som tidligere (rødt), blive vist.

Foranlediget ved Parliaments Opløsning og Udskrivning af nye Valg har Distriktet, forsaavidt Canada angaar, i de forløbne Vintermaaneder gennemgaaet en faretruende Krise, idet Oppositionspartiet opstillede som Program Arbeiden henimod uindskrænket Reciprocitet mod de forenede Stater, hvilket dog ei har vundet Tilslutning ved Valgene.

Den i tidligere Aarsberetninger omhandlede Spænding mellem Newfoundland og Moderlandet, er fremdeles vedvarende, og har, foranlediget ved andre opstaaede Tvistigheder, vundet endnu mere i Styrke, hvilket øver en særdeles uheldig Indflydelse paa Koloniens kommercielle Forholde.

W. A. Schwartz.

Danzig.*Skibsfarten 1890.*

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter Kr.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne:									
Fra Norge til Hovedsta- tionen	3	471	1	164	4	635	-	-	3 511
” Sverige til Hoved- stationen	2	361	1	164	3	525	-	-	1 289
” andre Lande til Ho- vedstationen	29	10 081	19	4 101	48	14 185	-	-	135 877
Ialt	34	10 913	21	4 432	55	15 344	38	10 199	140 677
II. Afgaaede:									
Til Norge fra Hovedsta- tionen	14	2 725	2	1 211	16	3 936	-	-	23 093
” Sverige fra Hoved- stationen	3	391	-	-	3	391	-	-	3 351
” andre Lande fra Ho- vedstationen	33	8 495	3	2 523	36	11 108	-	-	-
Ialt	50	11 611	5	3 734	55	15 345	38	10 199	24 444

For at reparere ankom et Skib dr. 420 Tons.

Af svenske Skibe ankom 172 dr. 34 462 Tons.

Aarsberetning dateret 15 April 1891.

Medens Antallet af de svenske Skibe var ligesaa stort som Aaret iforveien, var Antallet af norske Skibe kun 55 imod 100 i Aaret 1889. Aarsagen hertil ligger vel hovedsagelig i den ringere Udførsel fra Danzig i det Hele taget.

Der ankom til Danzig i 1890, 1 881 Skibe dr. 571 191 Tons.

Deraf var: svenske 171, norske 55, danske 289, tyske 1 089, engelske 191, belgiske 1, franske 3, nederlandske 60, russiske 13.

Af ovenanførte indkomne Skibe var Dampskibe: svensk-norske 168, danske 135, tyske 627, engelske 148, belgiske 1, franske 1, nederlandske 41, russiske 3, ialt 1 124.

Danzigs Handelsflaade udgjorde foruden Bugserdampskibe og Kystfartøier i Begyndelsen af dette Aar 43 Seilskibe og 28 Dampskibe med en Totaldrægtighed af 35 146 Reg Tons.

Middelfragterne, der bleve betalte, var: London Furutræs Bjælker 10 sh. pr. Load, Sunderland Egetræs Planker 11 sh. pr. Do., Do. Chocks 6 sh. pr. Do., Hartlepool Furutræs Sleepers 7 sh. pr. Do., Kings Lynn Furutræs Bjælker 9 sh. pr. Do., Grimsby Do. 9 sh. pr. Do., Gloucester Egetræs Planker 16 sh. 6 d pr. Do., Southampton Furutræs Bjælker 10 sh. pr. Do., Newport Furutræs Sleepers 11 sh. 6 d pr. Do., Queensborough Furu-

træs Bjælker 11 sh. pr. Do., Birkenhead kort Furutømmer 10 sh. 6 d pr. Do., Rouen Egetræs Brædder fr. $31\frac{1}{2}$ + 15 % pr. 80 gl. fr. Kubf., Dieppe Do. fr. 30 + 15 % pr. Do., St. Nazaire Furutræs Bjælker fr. 29 + 15 % pr. Do., Bordeaux Do. fr. 31 + 15 % pr. Do., Do Melasse fr. 14 pr. 1 000 Kg., Dünkirchen Do. fr. 9 til 11 pr. Do., Ostende halvrunde Egetræs Sleepers 9 sh. 3 d pr. Load, Selzaete Do. Furutræs Sleepers 10 sh. pr. Load, Kjøbenhavn Furutræs Bjælker 14 pf. pr. Kbf., Aarhus Furutræs halve Sleepers 11 pf. pr. Do., Trelleborg Klid 40 pf. pr. Centner, Aarhus Klid $47\frac{1}{2}$ pf. pr. Do., Kallundborg Do. 40 pf. pr. Do., Svendborg Korn 12 Mark pr. Last à 2 500 Kgr., Malmø Korn 13 Mark pr. Last à 2 500 Kgr., Rendsborg Furutræs Tømmer 20 pf. pr. Kbf., Papenborg Do. 19 M. for 80 Kbf., Spanien Spiritus 25 sh. til 27 sh. 6 d pr. 1 000 Kgr., Kjøbenhavn, Malmø, Stockholm for Korn 12 til 16 Mark pr. Last à 2 500 Kgr., Hull Sukker 7 sh. pr. Ton, London Do. 6 sh. 6 d til 6 sh. 9 d pr. Ton, Greenock Do. 8 sh. til 10 sh. pr. Ton.

Handelen. Danzigs Indførsel er ikke betydelig og findes saavidt den har Interesse, under Indførsel fra Sverig-Norge. Udførselen bestaar af Korn, Sukker, Trælast.

Aaret 1890 var for Danzigs første Handelsbranche Kornhandelen overmaade ugunstig; thi Exporten er mere end 50 pCt. ringere end i normale Aar. Som Hovedgrund herfor maa det overmaade daarlige Resultat af Høsten i 1889 i Øst-Tydskland saavelsom i Polen anføres. I Polen blev der indhøstet saa lidet Korn, at kun de polske Møller kunde forsørge sig dermed; til Forsendelse til Danzig var næsten Intet tilovers. Det russiske Korn blev ved ugunstige Jernbanetariffer fjernet fra Danzig, og sendtes for største Del til Konkurance Havnene ved det sorte Hav, navnlig til Odessa. Høsten i Øst-Tydskland i Aaret 1890 er rigtignok bedre end i 1889, men har dog været langt under Forventningerne. Dels Nattefrosten i Blomstringstiden i Mai, dels det kolde og længe vedvarende regnfulde Veir i Juli i Høstens Tid, har foraarsaget Kjærnedannelsen megen Skade. Der er rigtignok høstet megen Halm, men man fik kun lidet Korn.

Kornexporten var i Tons à 1 000 Kg.

Aar.	Hvede.	Rug.	Byg.	Bælgfrugter.	Oliesæd.	Total.
1890	49 677	7 393	9 220	2 343	7 031	75 778
1889	111 807	12 882	20 627	8 442	8 379	162 137
1888	158 388	36 200	53 448	27 140	17 297	292 533
1887	97 766	18 723	21 113	11 927	10 965	160 492
1886	105 766	30 178	12 649	3 659	3 832	156 084

Af Raasukker blev der udført i 1 714 000 Centner i 1889 imod 1 033 000 Centner i 1889.

Priserne vare paa de vigtigste Kornsorter varierede en Del. Eterat det daarlige Resultat af Høsten var bekjendt stege de i Juli Maaned stærkt.

Priserne for Hvede vare: 1 Januar 140 Mark pr. 1 000 Kg. transito loco, 1 Februar 145 Do., 1 April 136 Do., 1 August 156 Do., 31 December 147 Do.

Priserne for Rug vare: 1 Januar 112 Mk. pr. 1 000 Kgr. transito loco, 1 Juni 97 Do., 15 Juli 112 Do., 15 August 107 Do., 1 November 118 Do., 31 December 113 Do.

Priserne for Byg var 100 til 130 Mk. pr. 1 000 Kgr., Foderærter 105 Mk. pr. Do., Kogearter 120 Do., Raps 235 Do., Hvedeklid var 3.90 Mk. indtil 5 Mk. for Centneret.

Rapskageprisen var 6 Mk. for Centneret.

Priserne paa Raasukker stode i Januar Maaned paa 11 Mk. Basis 88° R. inclusive Sæk franco Havnepladsen, de stege langsomt indtil Enden af August til 14 Mk., hvorved Lageret tømtes. Ved Enden af Aaret var Prisen igjen faldet til 12 Mk.

Trælastforretningen var i det Hele taget normal: Træexporten beløb sig i Kubikmeter til:

Aar.	Furu- bjælker.	Furutræ- sviller.	Egebyg- nings- tømmer.	Ege- sviller.	Ege- stave.	Diverse.	Total.
1890 . . .	106 436	96 601	40 043	45 785	9 848	30 808	329 521
1889 . . .	119 715	73 219	21 643	53 846	13 558	28 000	309 981

Furubjælker betaltes omtrent 20 pCt. lavere end i 1889 og kostede 1 Januar 1.20—2.00 Mk., 1 Juli 1.00—1.80 M., 31 December 0.8 M. pr. eng. Kubf.

Furutræsviller betaltes 10 pCt. lavere end i 1889 og kostede 1 Januar 1.35—2.20, 1 Juli 1.35—2.25, 31 December 1.25—2.00 for Stykket.

Den norske og svenske Handel med Danzig.

Fra Norge indførtes: Is 400 Tons, saltede Sild 15 T. (100 Tdr.) Granitsten, raa og bearbejdede 4 228 T., Tjære 54 T., ialt 4 697 Tons.

Fra Sverige blev der indført: Slemkridt 77 Tons, Feldspath 163 T., Jernerts 302 T., Ordinært Hulglas 14 T., fersk Sild 2 789 T., saltede Sild ca. 390 T., (2 604 Tdr.), Træmasse 290 T., Granitsten, raa og bearbejdede 1 163 T., Kalksten 14 088 T., Ildfast Sten 1 193 T., Zink 40 T., Chamotler 163 T., ialt 20 672 Tons.

Norsk Sild og Fedsild blev kun indført i mindre Partier fra 12 til 14 Mk. resp. 20 til 24 Mk. for Tønden.

Fersk svensk Sild blev her betalt med 5½ til 6 Mk. for Kisten ca. 300 $\mathcal{R}$. Saltede svensk Sild blev betalt med 10 til 12 Mk. for Tønden ca. 300 $\mathcal{R}$.

Kalksten indføres fra Limhamn og bliver fri i Skib i Limhamn betalt med 35½ Pf. pr. 100 kgr. eller fri her paa Pladsen 7 Mk. pr. Ton. Gotlands Kalksten kom kun i mindre Partier og betales her med 57 Mark pr. Fad lig 216 Kubikfod.

Brolægningssten af Granit betales for den ringeste Sort 5.50 Mark, for den bedste 7.50 Mk., for $\square$ Meter ca. 400 til 500 kg.

Trottoirplader af Granit betales med 9 Mk. pr. $\square$ Meter ca. 400 kg. i Vægt.

Bearbejdede Granitsten betales med 80 Mk. til 150 Mk. pr. Kbm.

En Ladning Blokis blev indført fra Norge og betales med 10½ Mk. pr. Ton fri her.

Udførselen fra Danzig til Norge: Hvede 1 440 Tons à 1 000 Kg., Rug 272 Do., Byg 312 Do., Ærter 382 Do., Raps 89 Do., Vikker 13 Do., Rug- og Hvedemel 455 Do., Kartoffelmel 88 Do., Egetræs Staver 330 Do., tomme Fade 16 Do., ialt 3 397 Tons. Angaaende Priser se ovenfor.

Udførselen fra Danzig til Sverige: Hvede 7 564 Tons à 1 000 Kg., Rug 560 Do., Raps 50 Do., Klid 6 980 Do., Byg 717 Do., Hørfrø 254 Do., Rug og Hvedemel 173 Do., Raasukker 2 663 Do., raffineret Sukker 116 Do., Oliekager 1 139 Do., Kartoffelmel 5 Do., Spiritus 422 Do., Staver 9 Do.

Furutræs Brædder 463 Do., Tagpap 66 Do., Stenkul 60 Do., Asphalt 20 Do., Ammoniak 49 Do., Saltsyre 585 Do., Benmel 299 Do., ialt 22 194 T.

Havneanlæggene ere i forrige Aar forøgede med nye Anlægspladse og Pakhuse, som er satte i Forbindelse med Byen ved en Jernbane.

Den berømte Elbinger Skibsbygger Schichau har ogsaa her anlagt et storartet Skibsbyggeri.

Til Elbing kom fra oversøiske Havne 55 Skibe med en Drægtighed af 2 700 Reg.-Tons, hvoriblandt intet svensk eller norsk Skib.

Af svensk-norsk Indførselsartikler blev kun indført direkte ad Søveien 750 Ton Kalksten.

Af sødygtige Skibe blev byggede 11 Torpedobaade og 4 Dampskibe.

A. W. Müller.
fung.

St. Thomas.

Der ankom fra fremmede Lande til Hovedstationen med Ladning 11 norske Skibe dr. 13 120 Tons og i Ballast 1 dr. 679 Tons, og til Vicekonsulsstationerne med Ladning 2 dr. 604 Tons og i Ballast 2 dr. 493 Tons, ialt 16 dr. 14 896 T., hvoraf Dampskibe 9 dr. 12 184 T.

Der afgik til fremmede Steder fra Hovedstationen med Ladning 8 Skibe dr. 7 147 T. og i Ballast 5 dr. 7 141 T. og fra Vicekonsulsstationerne med Ladning 2 dr. 493 T. og i Ballast 4 dr. 1 693 T.

For at reparere eller for Ordre anløb 51 norske Skibe dr. 24 577 T., og 19 svenske dr. 7 873 T.

Erlagts Konsulatafgifter af norske Skibe ved Hovedstationen \$ 255.41, ved Vicekonsulsstationerne \$ 33.64. Af svenske Skibe intet. Ialt tilfaldt Konsulen \$ 289.05. Expeditionsafgifter af svenske Exp \$ 26.78, af norske \$ 209.97.

Aarsberetning dateret 10 April 1891.

Den officielle Statistik angiver Indførselen til St. Thomas for Finants-aaret $3\frac{1}{3}$ 89 til $3\frac{1}{3}$ 90 til godt og vel en Million Dollars; (da Tolden imidlertid beregnes af Værdien af Importations-Gjenstandene paa sidste Afskibningsted, Fragt og Assurance fradraget, maa dette Moment jo tages i Betragtning; Tolden erlægges med 2 pCt. af Værdien af alle Varer, undtagen Kul og Gjenstande til Benyttelse ved Agerbrug, hvilke indgaa toldfri).

Af Kul indførtes i Aaret 1890 over 76 000 T. mod knapt 60 000 Tons i 1889. En stor Del af det forøgede Forbrug maa tilskrives det forøgede Antal af regelmæssige Dampskibsliniers Flaader, hvilke hovedsagelig komme hertil netop for Kul, men det maa paa den anden Side langtfra glemmes, at mange af de saakaldte „tramps“ nu finde Veien hertil for at indtage Kul, og det er indlysende, at saasnart Kulimportørerne paa de konkurrerende Pladse blive kjede af at betale for Fornøielsen af at gjøre disse Forretninger, Konkurrencen herfra vil fremtræde saa meget alvorligere; thi St. Thomas har Fordele som de andre Øer selv med alle de Millioner Daler Forbedringer der ødsles paa dem, aldrig vilde faa.

Hovedmængden af Kul kommer fra Amerika, navnlig Philadelphia og Newport News, og denne Fart synes desværre atter uddelukkende at være gaaet over i Hænderne paa de engelske Dampere; de norske Dampere, der vare employerede i denne Fart, ere ophørte hermed, ihvorvel det efter Sigende betalte dem ret godt. En Kaptein paastod endog i denne Fart at kunne give en Dividende af 25 pCt. til Aktionærerne.

Udførsel af local Produktion finder kun Sted af Bayrum, der imidlertid mere og mere vinder Hævd paa Verdensmarkederne som en behagelig Perfume.

For St. Croix Vedkommende udgjorde Toldindtraderne af indgaaende i Finantsaaret 89—90 \$ 69 868.60 (mod \$ 56 169.12 i 88—89) og af udgaaende \$ 53 632.64 (mod \$ 28 885.91 i 88—89). Værdien af Indførselen kan ikke angives, da Tolden varierer fra 5 % til 12½ %. Udførselen fra St. Croix af de vigtigste Produkter stiller sig saaledes:

	Sukker.	Molasses	Rom.
Til Danmark	1 843 213 ₧	—	46 003 gl.
- andre Lande i Europa . . .	11 028 940 —	13 gl.	60 —
- Amerika	15 867 333 —	306 930 —	36 490 —
- St. Thomas	411 113 —	696 —	41 929 —
Ialt	25 150 599 ₧	307 639 gl.	124 482 gl.

imod i 88—89 21 145 147 ₧ Sukker, 242 159 gl. Molasses og 110 377 gl. Rom.

Hovedmængden af Importen kommer fra Amerika, og den største Del af Udførselen gaar ogsaa der; at saameget gaar til Danmark (og Skandinavien via Danmark og direkte) har sin Grund i, at et stort kjøbenhavnsk Sukker-Firma er etableret der.

Aaret var særdeles heldigt for Sukkeravlen; desværre ere Udsigterne for det kommende, grundet paa en langvarig Tørke, der har hjemsøgt denne Ø, og næstsn hele Vestindien, meget daarlige, og paa adskillige Steder er Høsten totalt ødelagt.

Der paamønstredes i 1890 14 Mand og afmønstredes 8 fra norske Skibe. Ingen Rømninger fandt Sted.

Sundhedstilstanden har vedblivende været udmærket hele Aaret igjennem; de officielle Sundhedsrapporter vedlægges.

Et hovforslag, der tilsigter, at alle Skibe der komme fragtsøgende, for Ordre, Proviant eller Kul, skulle være fri for alle Afgifter, er for Tiden under Behandling og ventes snart gennemført (saadanne Skibe betale nu 1 ct. pr. R. Ton som Fyraftigt).

Angaaende Øernes almindelige Forhold henvises til tidligere Bemærkninger.

P. Aubeck.

Indhold: **Danzig** Side 276. — **Melbourne** 251. — **Quebec** 267. — **St. Thomas** 279.

Beretninger om Handel og Skibsfart.

Uddrag af Aarsberetninger fra de forenede Rigers Konsuler
for 1890 m. M.,

No. II.

udgivet ved Departementet for det Indre.

1891

I Kommission hos H. Aschehoug & Co. Subskriptionspris 2 Kroner Aaret
og for Udenbysboende Porto 20 Øre.

London,

Aarsberetning dateret 20 April 1891.

I. Handel.

Ved et Tilbageblik paa de kommercielle og finansielle Forhold inden dette Land under det Aar, nærværende Aarsberetning omfatter, viser det sig, hvorledes, til Trods for exceptionelle Vanskeligheder, der har virket trykkende paa Forretningslivet, dette dog i det Hele taget har afgivet et nogenlunde tilfredsstillende Resultat. Saaledes udøvede i Aarets Begyndelse en høi Bankrente en hemmende Indflydelse paa alle Slags Forretninger. Imidlertid indtraadte i Marts Maaned en Periode af fornyet Virksomhed baade paa Vare- og Fondsmarkederne og vedvarede lige til Midten af Juli, da mindre gunstige Forholde for en jævn Omsætning hurtigt gjorde sig gjældende og vedbleve til Aarets Slutning: Blandt disse maa først fremholdes de inden Landets Arbejderbefolkning stedfindende Opviglinger og Konflikter, Prisdald paa Fondsbørsen ifra de altfor høit opdrevne Noteringer, lignende Fluktuationer paa Varemarkederne som Følge af de nye Told- og Sølv Lovbestemmelser i Nordamerika, ugunstige Veirforholde, da Høsttiden nærmede sig, og endeligt i November Maaned en financel Krisis paa Londons Børs, foranlediget ved en altfor udstrakt Kredit til sydamerikanske Laan og Foretagender, en Krisis, som uden Tvivl vilde have fremkaldt en Panik med næsten uberegnelige Følger, om ikke med Udnyttelsen af de overordentlige Ressourcer, som dette Verdenshandels Centrum tilbyder, hurtig Hjælp var blevet ydet det Firma, som paa første Haand rammes deraf. Den Reaktion, der siden indtraf, har dog endnu ikke formaaet at bringe Priserne endog paa det bedste Værdipapirer tilbage til det tidligere Niveau. Den usædvanlig strenge Kulde, der herskede under Aarets tvende sidste Maaneder, har ogsaa tildels virket trykkende ved aftagende Arbeidsvirksomhed og deraf følgende Indskrænkning i Konsumtionen hos den talrige Klasse i Samfundet, som først fik føle Følgerne deraf.

Blandt ovenanførte skadeligt indvirkende Forhold paa Landets Handelsomsætning, bliver uden Tvivl den alt mer og mer omsiggribende Strid mellem Kapital og Arbeide den mest ødelæggende, om ikke snart en fredelig Løsning kommer istand. Den Fremgang, som Deltagerne i Dokstreiken i Aaret 1889 opnaaede, nærmest som Følge af en misforstaaet Filantropi,

har i det forløbne Aar tilskyndet Arbeidere inden flere andre Virksomhedsgrene at forsøge at tiltvinge sig Fordele paa Arbeidsgivernes og Almenhedens Bekostning. Istedetfor at de fremsatte Fordringer tidligere indskrænkede sig til højere Løn og kortere Arbeidstid, hvortil der unegtelig ofte forelaa gode Grunde, opsættes nu som første Betingelse for Arbeidets Gjenoptagelse, at enhver Arbeidssøgende, der ikke er Medlem af vedkommende Arbeidsforening — Union, — uvilkaarligen skal afvises af Arbeidsgiveren, saaledes at kun de, der ubetinget underkaster sig Ledernes Godtykke, ere berettigede til at søge sit Erhverv inden den Virksomhed, de tilhøre eller udøve. Endvidere faar ikke Arbeidsgiveren eller hans Stedfortræder bestemme Maaden for Arbeidets Udførelse eller Valget af de nødvendige mekaniske Hjælpemidler. Herved er indtraadt en Tingenes Tilstand, der fuldstændig ophæver Kontraktsfrihed samt kuldkaster den hidtil almen-gjældende Regel, at Prisen bestemmes af Tilbud og Efterspørgsel, og overflytter saaledes Retten til at bestemme Maaden hvorpaa og Tiden naar Arbeidet bliver at udføre foruden Udgifterne ved et Arbeides Fuldførelse fra Arbeidsgiveren til Arbeideren eller rettere til den eller de Opgivere, i hvis Ledebaand Arbeideren gaar. At denne den raa Mængdes Vold paa den industrielle Frihed og Selvbestemmelsesret ikke kan tolereres længe i et Land, hvor denne Frihed har naaet den højeste Udvikling, er en Selvfølge. Til at modarbejde disse Forhold er saaledes blandt andet oprettet en Forening mellem Flertallet af Landets Skibsredere, hvis bestemte Optræden mod de unionistiske Sømænds urimelige Fordringer allerede har vist gode Følger, og desuden har Regjeringen tilkjendegivet sin Hensigt ved Lovgivning at søge at rette paa Forholdene. Det er ogsaa høi Tid at saaske. De Tab — og ikke mindst for Arbeiderne —, som Streikerne have medført er det endog tilnærmelsesvis umuligt at beregne, men de udgjøre allerede nu overordentlig store Beløb, og Tilbøieligheden til ved ovenomhandlede Midler og dermed forenet Vold mod anderledes Tænkende at tiltvinge sig Forandring i virkelige eller formodede uretfærdige Forholde har allerede spredt sig fra Samfundets laveste Klasser til de i Statens Tjeneste ansatte underordnede Betjente, f. Ex. inden Post- og Telegrafvæsenet, ja endog i Armeen, hos hvem man burde kunne forudsætte fornødent Kjendskab til det utilbørlige og frugtesløse deri, og Udfaldet deraf er ogsaa saadant, at det neppe vil tilskynde til fornyede Forsøg i samme Retning. Imidlertid er stor Skade allerede forvoldt. En Granskning af Maanedsopgaverne over Landets Ind- og Udførsel, Jernbanetrafik, og andre lignende, hvoraf kan udledes Landets Produktion og Omsætning, viser tydeligen, at Storbritanniens Handel, om end ikke direkte tilbagegaaende, dog har naaet en kritisk Stilling, som lettelig kan medføre betænkelige Følger, om ikke ret snart bedre Forholde indtræde mellem Kapital og Arbeide. Hertil er det ikke alene nødvendigt, at Arbeiderne indskrænke sine Fordringer inden de Grændser, Ret og Billighed foreskrive; men ogsaa at Kapitalisten ihukommer, at Arbeideren nu forlanger større Andel i Ginsten end hidtil, og er beredt til naar det rette Øieblik er tilstede, at kjæmpe haardt for Opnaaelsen deraf. Den stridbare og aggressive Holdning som Arbeidsforeningerne for nærværende indtage, turde nok lidt efter lidt give efter, som ofte tilforn; men Proletariets Erfaring om, at Enighed og Sammenhold gjør stærk, har slaaget altfor dybe Rødder til ikke atter at gjøre sig gjældende, naar Anledning tilbyder sig.

Som ovenfor antydet viser Landets Handelsomsætning, til Trods for de omhandlede ugunstige Forholde, forsaavidt et nogenlunde tilfredsstillende

Resultat, at Ind- og Udførselsværdiens samlede Beløb er ikke ubetydeligt tiltaget i Forhold til det nærmest foregaaende Aar, saaledes som nedenstaaende Talopgaver udvise, idet:

	1890.	1889.
Indførselsværdien udgjorde	£ 420 886 000	£ 427 595 000
Udførselsværdien af britiske og irlandske Produkter	„ 263 543 000	„ 248 935 000
Tilsammen	£ 684 429 000	£ 676 530 000

altsaa en Forøgelse i 1890 af £ 7 899 000, i hvilken Forbindelse dog bør bemærkes, at medens Indførselsværdien i 1890 aftog med £ 6 709 000, eller 1.6 % i Forhold til 1889, og paa den anden Side 1890 Aars Udførselsværdi beløb sig til £ 14 608 000, eller 5.9 % mere end i 1889, bliver det virkelige Forhold noget forskelligt, dersom man tillige optager i Beregningen den under samme Tidsrum stedfindende Vexlen i Priserne. Beregnes disse efter de af Board of Trade angivne Værdier, viser det sig nemlig, at af Nedgangen i Indførselsværdien til Beløb £ 6 709 000, ikke mindre end omtrent £ 5 000 000 er en Følge af de lavere Priser, som de indførte Artikler betingede under sidstledne Aar, samtidigt med at blot £ 1 709 000 eller ca. 0.3 % var begrundet i de indførte Varers Kvantitet. Paa den anden Side erholdtes for de udførte Artikler saa meget højere Priser end i 1889, at sidstnævnte Aars Afskibninger efter lignende Beregningsgrund skulde have afgivet en Indtægt af omtrent £ 15 900 000 udover hvad der opnaaedes for samme. Da imidlertid Udførselsværdien i 1890 kun tiltog med £ 14 600 000, fremgaar heraf, at der var en Nedgang i Udførselens Kvantitet, modsvarende i Værdi Forskjellen mellem £ 15 900 000 og £ 14 600 000 eller omtrent $\frac{1}{2}$ %. Sammenregnes derfor Indførselens og Udførselens Kvantitet viser der sig en Aftagen af 0.4 %, alt i afrundede Tal.

En rigtig Forstaaelse af de anførte Opgaver faaes dog først ved en Jevnførelse med tilsvarende Opgaver under den nærmest foregaaende Fem-aarsperiode saaledes som nedenfor angivet.

Kvantiteten af Storbritanniens Handelsomsætning under hvert af disse Aar, sammenlignet med det nærmest foregaaende Aar, viser følgende procent-vise Forøgelse eller Formindskelse:

Aar:	Indførsel for indenlandsk Forbrug. %	Udførsel af indenlandske Produkter. %	Indførsel og Udførsel. %
1885	+ 3.28	÷ 3.84	÷ 0.26
1886	÷ 0.37	+ 5.33	+ 1.94
1887	+ 5.07	+ 4.80	+ 4.93
1888	+ 3.42	+ 4.64	+ 3.94
1889	+ 11.25	+ 3.71	+ 8.08
1880	÷ 0.31	÷ 0.51	÷ 0.93

Dette sidstanførte for den britiske Udenrigshandel mindre heldige Resultat finder for en uvæsentlig Del sin Forklaring deri, at en rig Høst inden Landet formindskede Nødvendigheden af at fylde Behovet af Fødeartikler fra Udlandet, endvidere deri, at der ved Aarets Begyndelse forefandtes usædvanlig store Beholdninger af de for Landets Industri nødvendige Raaprodukter, f. Ex. Bomuld, Uld, Trælast m. fl., samt at den største Nedgang i Handelsomsætningen fandt Sted i Aarets sidste Maaneder under Paavirkning

af den finansielle Krise saavel her som i Nordamerika, samt truende Foreteelser inden Arbeidsmarkedet.

Tages derimod den indenlandske Handelsomsætning i Betragtning, viser de hidindtil tilgængelige Rapporter en Forøgelse i den hidhørende Virksomhed, som fuldt opveier ovenfor anførte mindre favorable Forholde. Dette fremgaar bedst af Aarets Omsætning af Anvisninger — cheques — ved Bankernes Afregningskontor — clearing houses — inden Landets fornemste industrielle Samfund, sammenlignet med tilsvarende Omsætning i det nærmest foregaaende Aar. Denne Sammenligning stiller sig for Londons Vedkommende saaledes som nedenstaaende Tabel udviser, idet den Del af Omsætningen, der foregik paa Fondsbørsen eller i engelske Statspapirer er fradraget:

	1890. £	1889. £	Forøgelse. £
Londons Clearing House .	6 025 907 000	5 928 234 000	97 673 000
Manchesters Do. .	162 018 000	149 790 000	12 228 000
Birmingham Do. .	42 319 000	35 856 000	6 463 000
Newcastle Do. .	20 938 000	19 582 000	1 356 000

En yderligere Værdimaaler i heromhandlede Henseende er Jernbane-statistiken — forsaauidt Resultatet af 1890 Aars Trafik hidindtil er offentliggjort, — idet Bruttoindtægten af de 15 største Jernbanelinier sammenlignet med 1889 opgives saaledes:

Persontrafik og Pakkeforsendelse.		Handelsvarer.		Mineralier.	
1890. £	1889. £	1890. £	1889. £	1890. £	1889. £
26 656 700	25 811 300	18 596 000	18 091 000	13 556 000	13 028 000

Forøgelse under 1890:

£ 845 400 = 3.3 % £ 505 000 = 2.8 % £ 528 000 = 4.1 %

Denne Stigning i Fragtafgiften er saa meget mærkeligere, som Streikerne inden Kul- og Jernindustrierne i flere Uger foraarsagede et betydeligt Afbræk i Transporten af disse Produkter.

Da, som bekjendt, frivillige Bidrag til milde Stiftelser her spiller en meget betydelig Rolle og de dertil flydende Midler i væsentlig Grad afhænge af Forretningsforholdene, synes ogsaa deraf at fremgaa en mere almindelig Velstand, at saadanne Institutioner ifølge foreliggende Publikationer under Aarets Løb modtog det betydelige Beløb af næsten 5 Mill. Pund Sterling, eller omtrent 3 Shillings for hvert Individ af den hele Befolkning.

Totalbeløbet af Storbritanniens Vareomsætning i 1890 fordeler sig paa de forskellige Lande saaledes i runde Tal:

Indførsel fra: Frankrig £ 44 836 000, Tyskland £ 26 084 000, Holland £ 25 899 000, Rusland £ 23 768 000, Belgien £ 17 384 000, Spanien £ 12 513 000, Sverige £ 8 474 000, Egypten £ 8 369 000, Danmark £ 7 752 000, Tyrkiet £ 4 829 000, Norge £ 3 432 000, Italien £ 3 095 000, Portugal £ 2 946 000, Østerrige £ 1 728 000, China £ 4 865 000, Japan £ 1 025 000, West-Indien £ 185 000, Mexico £ 543 000, Syd- og Centralamerika £ 15 373 000, de forenede Stater £ 97 357 000, andre Lande £ 14 294 000, tilsammen £ 324 751 000, britiske Kolonier og Besiddelser £ 96 274 000, tilsammen £ 421 025 000.

Udførsel til: Frankrig £ 16 569 000, Tyskland £ 19 331 000, Holland £ 10 128 000, Rusland £ 5 744 000, Belgien £ 7 634 000, Spanien £ 4 998 000, Sverige £ 3 069 000, Egypten £ 3 384 000, Danmark £ 2 536 000, Tyrkiet £ 6 773 000, Norge £ 1 912 000, Italien £ 7 759 000, Portugal £ 2 158 000, Østerrige £ 1 283 000, China £ 6 612 000, Japan £ 4 083 000, West-Indien £ 2 484 000, Mexico £ 1 914 000, Syd- og Centralamerika £ 25 406 000, de forenede Stater £ 32 077 000, andre Lande £ 10 336 000, tilsammen £ 176 190 000, britiske Kolonier og Besiddelser £ 87 353 000, tilsammen £ 263 543 000.

Indførselen og Udførselen af Guld og Sølv under samme Tidsrum stillede sig saaledes:

Import fra Rusland £ 9 560, Sverige £ 11 760, Tydskland £ 866 250, Holland £ 3 120 097, Belgien £ 1 103 016, Frankrige £ 6 870 101, Portugal £ 1 730 063, Spanien £ 243 433, Gibraltar £ 34 770, Malta £ 54 506, Egypten £ 647 185, Vest Afrika £ 179 412, Britisk Sydafrika £ 1 883 923, Mexico, Sydamerika og Vestindien £ 4 394 376, Britisk Ostindien £ 475 426, China £ 315 959, Japan £ 322 264, Australien £ 2 293 809, Brasilien £ 2 544 635, De Forenede Stater £ 6 651 968, andre Lande £ 201 195, tilsammen £ 33 953 708.

Export til Rusland £ 5 930, Tydskland £ 1 738 632, Holland £ 293 648, Belgien £ 2 331, Frankrige £ 1 270 735, Portugal £ 3 501 710, Spanien £ 1 311 275, Gibraltar £ 35 952, Malta £ 95 200, Egypten £ 806 055, Vest Afrika £ 202 384, Britisk Sydafrika £ 811 200, Mexico, Sydamerika og Vestindien £ 801 312, Britisk Ostindien £ 10 805 955, China £ 452 240, Australien £ 101 657, Brasilien £ 1 204 559, De Forenede Stater £ 1 640 665, andre Lande £ 115 632, tilsammen £ 25 197 072.

Sammenregnes Totalsummerne af Ind- og Udførselen af ædle Metaller med Totalsummerne af Ind- og Udførselen af Handelsvarer af Britisk Oprindelse, erholdes følgende Resultat:

	1890.	Indførsel.	1888.	1890.	Udførsel.	1888.
	£	£	£	£	£	£
Guld og Sølv	33 953 708	27 099 019	22 004 198	25 197 072	25 121 630	22 559 571
andre Varer	421 025 000	427 122 000	386 727 000	263 343 000	248 049 000	233 842 000
Tilsammen	454 978 708	454 221 019	403 731 198	288 540 072	273 170 630	256 401 571

udvisende en ubetydelig Forøgelse i Indførsel og en ganske væsentlig Forøgelse i Udførsel. Af denne Vareomsætning falder $90\frac{1}{2}$ pCt. paa England og Wales, 8 pCt. paa Skotland og $1\frac{1}{2}$ pCt. paa Irland.

Nedenstaaende Tabel udviser, hvorledes Handelsomsætningen i 1890 fordeles mellem de forskjellige Vareartikler:

Indførsel: Levende Kvæg £ 11 216 333, toldfrie Levnetsmidler og Drikkevarer £ 136 422 110, toldbare Do. £ 26 216 864, Tobak £ 3 542 949, Metaller £ 23 710 901, Chemikalier, Farve og Garvestofte £ 8 190 389, Olier £ 6 991 653, textile Raavarer £ 85 239 289, Raavarer til andre Industrier £ 41 626 155, Manufakturvarer £ 63 218 167, diverse Varer £ 14 510 885, tilsammen £ 420 885 695.

Udførsel af britiske Produkter og Fabrikvarer. Levende Kvæg £ 870 661, Fødemidler, Drikkevarer £ 11 235 061, Raavarer £ 21 538 385, Garn, vævede Stofte £ 112 458 178, Metaller, deraf tilvirkede Varer (undt. Maskiner) £ 45 251 434, Maskiner £ 16 413 424, Beklædningsartikler £

11 285 202, Chemikalier og Droger £ 8 948 391, øvrige Udførselsartikler £ 35 541 764, tilsammen £ 263 542 500.

Nedenstaaende Tabel udviser Handelsomsætningen for hvert Individ af Befolkningen i de sidst forløbne 10 Aar, hvilken Beregning er en ikke uvigtig Faktor ved Bedømmelsen af nævnte Omsætning.

A a r.	Indførsel pr. Individ.			Udførsel af britiske Produkter pr. Individ.			Summen af Ind- og Udførsel.		
	£.	sh.	d.	£.	sh.	d.	£.	sh.	d.
1881	11.	7.	4	6.	14.	0	19.	7.	5
1882	11.	14.	1	6.	16.	10	20.	7.	10
1883	11.	19.	9	6.	14.	8	20.	11.	3
1884	10.	16.	11	6.	9.	7	19.	1.	6
1885	10.	4.	3	5.	17.	3	17.	13.	7
1886	9.	10.	4	5.	15.	8	16.	16.	8
1887	9.	15.	2	5.	19.	3	17.	6.	4
1888	10.	7.	1	6.	4.	11	18.	6.	2
1889	11.	6.	1	6.	11.	2	19.	2.	6
1890	11.	0.	2	6.	17.	10	19.	11.	9

Med Hensyn til Priserne paa de i denne Vareomsætning indbefattede Artikler, viser sig, som allerede før nævnt, det gunstige Forhold, at medens de til indenlandsk Forbrug indførte Vareartikler vare ikke ubetydeligt billigere end under det foregaaende Aar, var det modsatte Tilfældet med Hensyn til de udførte britiske Industriprodukter. Store Prisforandringer forekom vistnok inden adskillige Industrigrene f. Ex., Jern og Staal, Uld og Bomuld, væsentlig som Følge af Børsspekulationer samt tildels paa Grund af Arbeidsnedlæggelser, men i det store hele taget indskrænkede Prisforandringerne sig til de vigtigste Vareartikler inden forholdsvis snævre Grændser og med nedadgaaende Tendens i Aarets første Kvartal. En derpaa følgende langsom Stigning under andet Kvartal vedblev i større Grad i det tredje, men efterfulgtes af nedadgaaende Priser i sidste Kvartal. Værdsætter man disse Fluktuationer for de 22 vigtigste Vareartikler — saaledes som det i en Række af Aar har været fremsat i Tidsskriftet „Economist“ — erholdes nedenstaaende comparative Ziffre:

Sammenregnede Priser paa 22 af de vigtigste Vareslags: 1ste Januar 1891 2 224, 1ste Juli 1890 2 259, 1ste Januar 1890 2 236, 1ste Juli 1889 2 161, 1ste Januar 1889 2 187, 1ste Juli 1888 2 121, 1ste Januar 1888 2 230, 1ste Januar 1887 2 059, 1ste Januar 1886 2 023, 1ste Januar 1885 2 098.

Heraf fremgaar at Priserne i 1891 blot faldt $\frac{1}{2}$ pCt., hvilket, som allerede antydte, væsentligen beroede derpaa, at Indførselspriserne paa forskellige Levnetsmidler og Raavarer vare lavere end i 1889, og tages desuden i Betragtning, at Landets Exportartikler opnaaede højere Priser, bliver Resultatet, at de til indenlandsk Forbrug indførte Varer kostede i 1890 1.38 pCt. mindre end i 1889, at Landets udførte Industriprodukter betingede 6.41 pCt. højere Pris, samt at Priserne for de indførte og udførte Vareartikler tilsammen vare 1.78 pCt. højere end i det nærmest foregaaende Aar.

Denne Prisstigning paa Udførselsartiklerne giver dog ingenlunde en tilsvarende Nettoindtægt for Fabrikanterne; thi disse have i de senere Tider ikke alene været nødte til at give højere Arbejdsløn, men ogsaa højere

Priser for Kul, etc. Imidlertid fremgaar det af de foreliggende offentliggjorte Regnskaber, at Aaret 1890 i Almindelighed har afgivet et tilfredsstillende Resultat, dog med flere mærkbare Undtagelser, isærdeleshed blandt Jerntilvirkerne.

For dem af de arbejdende Klasser, som forstaa sit eget Bedste, har derimod Aaret i det hele taget været heldigt. Høi Løn, uafbrudt Anledning til Beskæftigelse og billigere Levnetsmidler har tilsammentaget givet den ordentlige Arbejder Anledning til ikke blot i høiere Grad end før at tilfredsstille Livets Krav — de være virkelige eller indbildte — men desuden ogsaa ved Besparinger at søge at sikre sig og Familie for muligens indtræffende mindre gunstige Tider. Desværre synes de foreliggende statistiske Opgaver at vise, at de forøgede Indtægter har fundet størst Anvendelse i førstnævnte Henseende og derved fortrinsvis til større Forbrug af saadanne Artikler, som vanskelig kunne henregnes til de nødvendige eller nyttige, ialfald forsaavidt de benyttes til Overmaal. Medens de i Sparekasser og Sparebanker indsatte Midler i Aarets Løb forøgedes med £ 3 214 346 — et mindre Beløb end under noget af de 4 nærmest foregaaende Aar, tiltog derimod Forbruget af stimulerende Drikkevarer og Tobak i betydelig Grad, saaledes som det fremgaar af nedenstaaende Opgave over Indførselen og Produktionen af nævnte Artikler til indenlandsk Forbrug under de 3 sidste Aar:

		1890.	1889.	1888.
The	₤	194 008 500	185 621 800	185 433 700
Kaffe	Cwt.	256 200	259 309	278 000
Tobak	₤	59 342 500	57 026 400	55 403 900
Vin	Gallons	15 018 800	14 158 900	13 500 100
Spirituosa	—	38 324 000	35 735 700	34 081 001
Øl	Fad	31 248 000	29 823 800	27 874 300

Et yderligere Bevis paa, at Samfundets laveste Klassers økonomiske Forhold var bedre, fremgaar deraf, at Antallet af de ved 1889 Aars Udgang inden England og Wales af det Offentlige understøttede Personer var 713 247 eller 2.46 %, og i 1890 kun 695,821 eller 2.37 %.

Indførselen fra Norge til Storbritannien og Irland fordeler sig — ifølge foreløbige fra Toldstyrelsen modtagne statistiske Opgaver — saaledes paa de forskellige Slags Varer:

Skovprodukter. Trævarer af alle Slags £ 1 485 604, Træmasse £ 438 829, Vildt £ 7 331, Tjære £ 110, Bark £ 5. Ialt £ 1 931 879.

Fiskeprodukter. Fisk, fersk, røget, saltet £ 363 667, Tran og Spermolie £ 160 135, Sæliskind £ 25 019, Hvalfiskeben £ 12 975, Fiskeguano £ 11 449. Ialt £ 573 245.

Is £ 248 625.

Fabrikvarer. Papir og Pap £ 81 515, Fyrstikker £ 71 043, Margarinsmør £ 45 578, Drogerier £ 21 657, Kemikalier £ 5 188, Glasvarer £ 3 694, Øl £ 3 298, Rebslagerarbejde £ 1 880, Gjødningsstoffer £ 1 484, Tryksager £ 996, Vaaben £ 245, Oljekager £ 75. Ialt £ 246 353.

Landbrugsartikler. Preserveret Melk £ 124 472, Kvæg, levende £ 35 809, Smør £ 21 955, Huder og Skind £ 16 687, Kjød af alle Slags £ 6 319, Kornvarer £ 6 037, Flæsk af alle Slags £ 877, Æg £ 727, Ost £ 430, Frugt og Bær £ 237. Ialt £ 213 554.

Bergværksprodukter. Jern, alle Slags £ 83 857, Kobbermalm, £ 6 639, Zinkmalm £ 4 349, Jernmalm £ 276, Malm, uangivet Slags £ 16 998, Svovlkis £ 17 586, Kobber £ 16 075, Phosphat £ 11 147, Metaller, uangivet Slags £ 1 213, Bly £ 500, Granit og Marmor £ 28 129. Ialt £ 186 769.

Diverse. Filler £ 16 741, Peltsværk £ 916. Tils. £ 17 657.

Kunstværker. Malerier £ 1 175.

Forskjellige Artikler £ 16 763.

Idethele beløb Indførselen fra Norge i 1890 sig til £ 3 426 020.

Skibsfart.

I Modsætning til det særdeles gunstige Resultat af Skibsrederivirksohmheden i Aaret 1889, fremviser sidstforløbne Aar en stadig Nedgang i Fragt-konjunkturerne, saaledes at nu disse stille sig ligesaa ugunstig som under de for denne Forretningsvirksomhed saa høist uheldige Aar 1883—1887. Den nedadgaaende Tendens begyndte tidligt paa Vaaren og vedblev uafbrudt under hele Aaret, medens de usædvanligt høie Kulpriser, Sømændenes Hyre og øvrige Omkostninger forblev uforandrede, og kun Fartøier, forsynede med de nyeste Forbedringer, eller som var indkjøbte for en meget billig Pris, gav noget Overskud. Grunden til dette nedslaaende Forhold er uden Tvivl først og fremst at søge i Overproduktion af Fragtskibe, især af Dampskibe, som stedse mere og mere fortrænge Seilfartøier, hvilket tydeligst fremgaar deraf, at Forøgelsen i nybygget Tonnage langt overstiger denne Forøgelse under Aarene 1881—1883, der havde saadan trykkende Indflydelse paa Fragtmarkedet i den nærmest paafølgende Fireaars-Periode. Det er ogsaa sandsynligt, at lignende Følger nu kan imødesees, og dette er saameget rimeligere, som der synes at herske en nedadgaaende Tendens inden Forretningsrørelsen i Almindelighed.

Denne nys anførte Livlighed inden Skibsbyggerierne har imidlertid i 1890 givet lige god Gevinst som i 1889. Tontallet af de i Storbritannien og Irland af Stabelen afgaaede Fartøier, som i 1889 gik op til 1 300 933 Tons, gik vistnok i 1890 ned til 1 283 333 Tons. — altsaa en Formindskelse af 17 600 Tons —, men de i disse Fartøier indsatte Maskiner havde i det seneste Aar 1 078 256 indicerede Hestekræfter, mod 934 125 i 1889. Betydningen af denne Skibsbyggerivirksomhed inden Storbritannien kan først tilfulde forstaaes ved at sammenligne den med det sammenlagte Tontal af nybyggede Fartøier inden samtlige øvrige europæiske Centralsteder for denne Industri, hvilket i 1890 kun udgjorde 119 574 Tons, altsaa neppe en tiende Part af den førstnævnte. Kun en forholdsvis ubetydelig Del af de i England nybyggede Skibe var for udenlandsk Regning, f. Ex. 13 Dampskibe, drægtig 45 317 Tons til Tyskland, 18 Skibe, dr. 19 727 til Norge, 8 Skibe dr. 12 940 til Frankrig o. s. v. Staal fortrænger fremdeles baade Jern og Træ som Bygningsmateriale, idet Staal i 1890 anvendtes til Bygning af 99 % af hele det nybyggede Tontal, og som ikke uden Interesse i nævnte Henseende tillader jeg mig at hidsette nedenstaaende fra Lloyds Register hentede Opgaver for Aaret 1890 betræffende Handelsfartøierne — af 100 Tons og derudover — Antal, Drægtighed og Bygningsmateriale i Verdens forskjellige Lande.

Dampskibe.

	Træ		Jern		Staal		Summa	
	Antal.	Brutto Tøntal.	Antal.	Brutto Tøntal.	Antal.	Brutto Tøntal.	Antal.	Brutto Tøntal.
Britiske . . .	121	20 130	4 042	4 956 300	1 411	2 758 214	5 574	7 774 644
Do. Koloniale	289	90 529	468	234 009	132	136 672	829	461 210
Argentinske .	2	272	38	13 499	16	7 475	56	21 246
Belgiske . . .	3	339	51	64 402	23	41 726	77	106 467
Brasilianske .	15	5 450	78	40 798	28	21 459	121	67 707
Chilenske . . .	-	-	24	24 917	5	6 017	29	30 934
Danske . . .	7	2 170	161	114 419	49	42 403	217	158 992
Franske . . .	8	1 247	421	619 692	97	188 659	526	809 598
For. Stater .	209	159 651	192	334 641	15	23 102	416	517 394
Græske . . .	10	1 696	65	56 845	17	25 298	92	83 839
Hollandske .	4	2 790	126	152 923	32	61 309	162	217 022
Italienske . .	3	420	180	247 713	29	52 487	212	300 625
Japanesiske .	72	28 971	80	82 357	13	27 103	165	138 431
Chinesiske . .	3	4 311	19	22 727	12	17 520	34	44 558
Mexikanske .	1	271	10	4 267	5	3 195	16	7 733
Norske . . .	90	31 853	244	156 738	61	58 078	395	246 669
Peruanske . .	-	-	2	2 188	-	-	2	2 188
Portugisiske .	1	119	33	24 488	9	20 094	43	44 701
Russiske & Finske . . .	16	3 699	172	104 112	48	48 259	206	156 070
Spanske . . .	28	11 231	321	324 668	40	78 918	389	414 817
Svenske . . .	122	26 901	261	125 284	58	29 596	471	181 181
Tyrkiske . . .	16	3 135	71	66 102	7	2 370	94	71 607
Tydske . . .	5	1 107	536	536 638	200	391 166	741	928 911
Østerrigske .	6	1 518	104	113 431	20	36 217	130	151 166
Andre Lande .	15	5 087	50	32 757	16	9 218	81	47 062
Tilsammen	1 046	402 897	7 719	8 495 920	2 343	4 086 555	11 108	12 985 372

Seilskibe.

		Netto.		Netto.		Netto.		Netto.
Britiske . . .	1 952	525 475	1 439	1 658 672	202	283 065	3 593	2 467 212
Do. Koloniale	2 008	846 161	65	46 309	2	1 570	2 075	894 040
Argentinske .	52	17 533	18	4 364	-	-	70	21 897
Belgiske . . .	4	703	3	1 742	1	1 659	8	4 104
Brasilianske .	382	79 866	3	1 493	-	-	385	81 359
Chilesiske . .	122	70 870	1	587	-	-	123	71 457
Danske . . .	564	105 370	27	15 623	-	-	591	120 993
Franske . . .	788	173 932	61	50 572	5	11 000	854	235 504
For. Stater . .	2 850	1 299 078	6	7 410	-	-	2 856	1 306 488
Græske . . .	875	223 014	3	787	-	-	879	223 801
Hollandske . .	360	141 283	22	20 479	-	-	382	161 762
Italienske . .	1 337	508 909	3	2 086	3	4 947	1 343	315 942
Japanesiske . .	122	32 238	2	885	-	-	124	33 123
Kinesiske . . .	7	1 282	-	-	-	-	7	1 282
Mexikanske . .	15	3 115	1	193	-	-	16	3 308
Norske . . .	2 956	1 321 560	13	13 033	5	3 093	2 974	1 337 686
Peruanske . . .	34	8 676	1	184	-	-	35	8 860
Portugisiske .	170	44 500	3	2 001	-	-	173	46 501
Russiske & Finske . . .	943	270 654	2	611	-	-	945	271 265
Spanske . . .	489	118 478	5	1 516	-	-	494	119 994
Svenske . . .	993	288 915	6	5 268	-	-	999	294 180
Tyrkiske . . .	813	155 170	-	-	-	-	813	158 170
Tydske . . .	916	414 366	191	184 003	28	41 831	1 135	640 400
Østerrigske . .	234	115 118	3	2 912	1	452	238	118 482
Andre Lande . .	76	26 567	1	863	1	1 036	78	28 466
Tilsammen	19 063	6 796 033	1 879	2 021 593	248	348 653	21 190	9 166 279

Om man regner Damp- og Seilskibe under et, fordeler Verdens Handelsflaade sig paa de forskjellige Lande, som nedenfor anført: britiske 12 071 dr. 11 597 106 Tons, forenede Staters 3 272, 1 823 882 T., norske 3 369, 1 584 355 T., tyske 1 876, 1 569 311 T., franske 1 380, 1 045 102 T., italienske 1 555, 816 567 T., spanske 883, 534 811 T., svenske 1 470, 475 964 T., russiske og finske 1 181, 427 335 T., hollandske 544, 378 784 T., græske 971, 307 640 T., danske 808, 280 065 T., østerrigske 368, 269 684 T., tyrkiske 907, 229 777 T., japanesiske 289, 171 554 T., brasilianske 506, 149 066 T., belgiske 85, 110 571 T., chilesiske 152, 102 391 T., portugisiske 216, 91 202 T., kinesiske 41, 45 840 T., argentinske 126, 43 142 T., peruvianske 37, 11 048 T., mexikanske 32, 11 041 T., andre Lande 159, 75 449 T., tilsammen 32 298 dr. 22 151 651 Tons.

Nedenanførte Ziffre viser Skibsfartens Omfang inden de britiske Havne i Aaret 1890: Den udenrigske Skibsfart: Indklarerede lastede britiske Skibe 21 139 232 Tons, do. do. fremmede Skibe 7 840 868, ialt 28 980 100 Tons. Udklarerede lastede britiske Skibe 25 267 018 Tons, do. do. fremmede Skibe 8 590 065 Tons, ialt 33 857 083. Tilsammen 62 837 183 Tons, mod i 1889 61 566 701 Tons og i 1887 58 741 622 Tons.

De fremmede Landes Fartøiers Drægtighed fordeler sig saaledes paa de forskjellige Nationer: Norske, Indklarerede 2 120 374, Udklarerede 1 672 958. Tyske, I. 1 255 713, U. 2 099 041. Hollandske, I. 894 317, U. 874 587. Danske, I. 668 057, U. 817 560. Svenske, I. 725 451, U. 722 518. Franske, I. 532 980, U. 738 898. Spanske, I. 596 854, U. 557 436. Belgiske, I. 366 172, U. 330 360. Russisk-Finske, I. 244 029, U. 212 592. Italienske, I. 153 656, U. 210 665. Forenede Staters, I. 140 729, U. 132 006, Græske, I. 45 401, U. 108 312. Østerrigske, I. 44 260, U. 56 654. Portugisiske, I. 45 927, U. 46 970. Andre Landes, I. 6 949, U. 9 511. Tilsammen I. 7 840 868, U. 8 590 065, ialt 16 430 933.

Ved at sammenligne disse Ziffre med de paa Side 194 i foregaaende Aars Rapport anførte, viser det sig, at det norske Skibsrum er forøget med 194 178 Tons, og det svenske med 75 868, samt at førstnævnte bibeholdt den første Plads blandt fremmede Nationers Fartøier i britiske Havne, idet det svenske rykkede op fra 6te til 5te Plads.

Kystfarten. I denne beskæftigedes i Aarets Løb; Indklarerede lastede britiske Skibe 28 489 045 Tons, do. do. fremmede Skibe 100 621 Tons, tilsammen 28 589 666 Tons. Udklarerede lastede britiske Skibe 27 296 900 Tons, do. do. fremmede Skibe 100 166, tils. 27 397 066 Tons, hvoraf fremgaar, hvor forholdsvis ubetydeligt fremmede Nationers Fartøier benyttes i denne for de sidstnævnte fuldstændigt uhindrede Varetrafik.

Handelsomsætningen i lastede Fartøier mellem Storbritanien og Norge stillede sig saaledes:

	Fra Norge. Tons.	Til Norge. Tons.	Tilsammen Tons.
Norske	883 329	576 902	1 460 231
Britiske	223 148	185 719	408 867
Danske	31 361	8 513	39 874
Svenske	11 692	10 861	22 553
Tyske	5 477	13 458	18 935
Russisk-Finske	3 038	2 615	5 653
Hollandske	1 936	2 842	4 778
Spanske	—	1 816	1 816
Franske	—	386	385
Tilsammen	1 159 981	803 112	1 963 093

Skibsfarten 1890.

Norske Fartøier.	Med Ladning.				I Ballast.				Tilsammen.		Bruttofragt i £	
	Seilskibe.		Dampskibe.		Seilskibe.		Dampskibe.		Antal.	Tons.	Seilskibe.	Dampskibe.
	Antal.	Tons.	Antal.	Tons.	Antal.	Tons.	Antal.	Tons.				
I. Ankomne:												
Fra Norge til Hovedstationen	302	109 122	93	36 134	-	-	-	-	395	145 256	58 704	24 836
” Norge til Vicekonsulsstationerne	1 620	439 921	362	179 304	58	25 345	86	49 188	2 126	692 858	238 905	55 756
” andre Lande til Hovedstationen	372	237 565	45	27 016	6	2 132	5	2 009	428	268 722	275 478	22 067
” andre Lande til Vicekonsulsstationerne	1 379	656 313	320	161 351	690	315 398	417	227 157	2 806	1 360 219	833 292	111 202
Ialt	3 673	1 442 921	820	403 805	754	342 875	508	278 354	5 755	2 467 055	1 406 380	213 861
II. Afgaaede:												
Til Norge fra Hovedstationen	8	1 669	7	2 172	361	154 993	45	15 666	421	174 500	317	675
” Norge fra Vicekonsulsstationerne	706	168 577	471	231 661	652	209 192	65	19 564	1 894	628 994	52 761	73 597
” andre Lande fra Hovedstationen	67	34 882	25	14 472	237	151 152	67	34 101	396	234 607	48 552	9 631
” andre Lande til Vicekonsulsstationerne	1 571	681 554	431	258 180	856	395 537	231	114 912	3 089	1 450 183	758 950	142 643
Ialt	2 352	886 682	934	506 485	2 106	910 874	406	184 243	5 800	2 488 284	860 580	226 546

Af svenske Skibe ankom 2 191 dr. 971 762 Tons, hvoraf Dampskibe 1 038, dr. 646 827 Tons. Samlet Bruttofragt £ 771 002.

Summarisk Opgave over den norske Skibsfart paa Londons General-konsulatdistrikt i 1890.

	Antal.	Tons.	Konsulatafgift.			Brutto-fragter.
			£	sh.	d.	£
A. Ankomne for at losse eller lade:						
1. Fra Norge med Last . . .	2 377	763 581	—	—	—	378 201
- — i Ballast . . .	144	74 533	—	—	—	—
2. Fra Sverige med Last . .	474	191 161	—	—	—	140 161
- — i Ballast . . .	2	738	—	—	—	—
3. Fra andre Lande med Last	1 642	891 084	—	—	—	1 101 879
- — — i Ballast	1 116	545 958	—	—	—	—
Tilsammen ankomne	5 755	2 467 055	—	—	—	1 620 241
Deraf Dampskibe 1 328, drægtige 682 159 Tons.						
Overliggende fra 1889 . . .	174	102 086	—	—	—	—
Indkjøbte for norsk Regning .	110	69 467	—	—	—	—
Summa	6 039	2 638 608	—	—	—	—
B. Afgaaede efter at have losset eller ladet:						
1. Til Norge med Last . . .	1 192	404 079	—	—	—	127 350
- — i Ballast . . .	1 123	399 415	—	—	—	—
2. Til Sverige med Last . . .	231	80 063	—	—	—	30 832
- — i Ballast . . .	225	101 102	—	—	—	—
3. Til andre Lande med Last .	1 863	909 025	—	—	—	928 944
- — — i Ballast .	1 166	594 600	—	—	—	—
Tilsammen afgaaede	5 800	2 488 284	8 011	19	10	1 087 126
Deraf Dampskibe 1 342, drægtige 690 728 Tons.						
Overliggende til 1891 . . .	233	146 658	—	—	—	—
Solgte til Udlandet	6	3 666	9	19	5	—
Summa	6 039	2 638 608	8 021	19	3	—
C. Fartøier, der have anløbet Distriktets Havne blot for at reparere eller erholde Ordre . .						
	536	234 207	—	—	—	—

Følgende Ziffre udvise Omfanget af Norges Skibsfart paa Londons Generalkonsulatdistrikt under Aaret 1890 sammenlignet med i 1889:

	1889.		1890.		Forøgelse.		Formindskelse.	
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.
Ankomne Fartøier:								
Med Last	4 309	1 614 508	4 493	1 845 826	184	231 318	-	-
I Ballast	1 165	584 811	1 262	621 229	97	36 418	-	-
Tilsammen	5 474	2 199 319	5 755	2 467 055	281	267 736	-	-
Afgaaede Fartøier:								
Med Last	3 237	1 307 460	3 286	1 393 167	49	85 707	-	-
I Ballast	2 360	959 074	2 514	1 095 117	154	136 043	-	-
Tilsammen	5 597	2 266 534	5 800	2 488 284	203	221 750	-	-
Skibsfartens hele Omfang	11 071	4 465 853	11 555	4 955 339	484	489 486	-	-
Bruttofragter med								
Ankomne Fartøier . .	£ 1 592 714		£ 1 620 241		£ 27 527		—	
Afgaaede Fartøier . .	„ 1 538 014		„ 1 087 126		—		£ 450 888	
Tilsammen	£ 3 130 728		£ 2 707 367		—		£ 423 361	

Skibsfarten paa London (ballastede Fartøier ikke iberegne) stillede sig som følger:

	1888.		1889.		1890.	
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.
Norske Fartøier:						
Ankomne	740	346 354	831	390 335	812	409 837
Afgaaede	103	45 458	103	46 191	107	53 195
Tilsammen	843	391 812	934	436 526	919	463 032

Ifølge Board of Trades Opgaver deltog de norske Skibe i Vareførselen mellem Storbritanien og Irland samt fremmede Lande og de britiske Kolonier med følgende Tonnage:

Ankomne fra Norge 883 329 og afgaaede til Norge 576 902 Tons, Sverige 213 139 og 102 621, Ruslands nordlige Havne 104 524 og 40 387, Do. sydlige Do. 11 946 og 2 255, Danmark 4 701 og 76 669, Tyskland 24 222 og 57 972, Holland 3 830 og 9 026, Belgien 8 980 og 2 658, Frankrige 49 402 og 27 086. Spanien 29 196 og 5 859, Portugal 2 122 og 12 123, Italien 2 381 og 52 861, Grækenland 856 og 3 993, Rumænien 2 391 og

1724, Tyrkiet 3 100 og 2 698, Egypten 5 063 og 10 154, de forenede Stater 193 972 og 26 173, Mexico, ikke britiske Besiddelser i Vestindien og Centralamerika 20 779 og 29 806, Brasilien 3 955 og 189 616, Peru 764 og 9 220, andre Lande 70 486 og 257 111, britiske Kolonier i Nordamerika 424 644 og 67 671, Ostindien, Ceylon, Singapore og Mauritius 13 471 og 14 100, Australien og New Zealand 4 104 og 1 958, Vestindien 22 101 og 21 370, andre britiske Besiddelser 15 833 og 69 907, tils. Tons 2 120 374 og 1 672 955 mod i 1889 1 964 785 og 1 634 366 og i 1888 1 726 455 og 1 453 233 Tons.

Opgave over det samlede Beløb af de i Aaret 1890 inden Londons Generalkonsulatdistrikt for Konsulatkassens Regning oppebaarne Afgifter:

Konsulatafgifter:										
A f	Ved Hoved- stationen.			Ved Vicekonsuls- stationerne.						Total- summen af hvad der tilfalder Konsulat- kassen.
				Total- summen.			Deraf til- falder Konsulat- kassen.			
	£	sh.	d	£	sh.	d	£	sh.	d	£ sh. d
Norske Fartøier . . .	1 364	1	8	1 657	17	7	4 737	15	1	6 101 16 9
Svenske Fartøier . . .	414	9	6	2 249	11	3	1 408	3	-	1 822 12 6
Tilsammen	1 778	11	2	8 907	8	10	6 145	18	1	7 924 9 3
mod i Aaret 1889	1 782	1	1	8 219	3	-	5 695	16	4	7 477 17 5
— 1888	1 625	1	7	7 212	16	5	5 010	8	-	6 635 9 7

Expeditionsafgifter:									
F o r	Ved Hoved- stationen.			Ved de lønnende Vicekonsuls- stationer.			Summa af hvad der tilfalder Konsulat- kassen.		
	£	sh.	d	£	sh.	d	£	sh.	d
Norske Expeditioner	171	8	6	225	1	10	317	4	3
Svenske Expeditioner	81	10	10	60	2	-	113	6	3
Fælles Expeditioner	1	11	6	-	-	-	1	5	3
Tilsammen	254	10	10	285	3	10	431	15	9
mod i Aaret 1889	243	1	10	256	19	2	400	-	9
— 1889	231	3	2	224	13	10	364	13	7

Antallet og Drægtigheden af de ved Generalkonsulatet i London samt derunder hørende Vicekonsulater i 1890 udklærede norske Fartøier var, ved London 817, T. 409 107, Amble 59, T. 21 596, Appledore 7, T. 1 887, Barrow 72, 35 864, Belfast 80, T. 41 693, Berwick 13, T. 2 204, Blyth 292, T. 100 925, Boston 41, T. 9 571, Bridgewater 20, 5 326, Bristol 81, T. 43 947, Cardiff 531, T. 337 283, Cork 41, T. 19 621, Cowes 4, T. 644, Dartmouth 6, T. 1 334, Douglas 11, T. 2 307, Dover 6, T. 1 528, Dublin 72, T. 38 782, Dundalk 6, T. 1 613, Exeter 13, T. 3 245, Falmouth 11, T. 5 209, Fleetwood 74, T. 39 994, Fowey 16, T. 3 670, Galway 4, T. 1 786, Gloucester 60, T. 31 124, Goole 68, T. 24 876, Grimsby 264, T. 95 298, Guernsey 3, T. 637, Hartlepool 260, T. 71 808, Harwich 11, T. 3 699, Hayle 2, T. 446, Hull 308, T. 96 859, Ipswich 24, T. 6 582, Jersey 11, T. 2 573, Limerick 24, T. 11 974, Littlehampton 9, T. 1 949, Liverpool 529, T. 287 313, Llanelly 19, T. 5 809, Londonderry 21, T. 9 755, Lowestoft 42, T. 10 357, Lynn 10, T. 3 227, Maryport 9, T. 3 405, Middelsbro 164, T. 48 292, Milford 19, T. 7 101, Newcastle 597, T. 228 167, Newhaven 24, T. 6 131, Newport 168 T. 88 079, Newry 10, T. 4 564, Penzance 12, T. 3 108, Plymouth 64, T. 19 180, Poole 40, T. 9 083, Portsmouth 26, T. 9 612, Port Talbot 1, T. 335, Ramsgate 16, T. 3 040, Rochester 35, T. 11 963, Rye 3, T. 461, Scarborough 18, T. 2 897, Seaham 35, T. 5 147, Shields 124, T. 84 619, Shoreham 24, T. 5 773, Sligo 9, T. 2 395, Southampton 49, T. 20 970, Sunderland 159, T. 50 507, Swansea 91, T. 36 840, Teignmouth 18, T. 3 030, Truro 9, T. 3 823, Waterford 14, T. 7 379, Weymouth 8, T. 2 311, Wisbeach 19, T. 8 175, Yarmouth 93, T. 18 484. Summa 5 800, T. 2 488 284.

Naar til de inden dette Distrikt indflydte £ 331. 8. 10 lægges de fra Leith Konsulatdistrikt modtagne £ 35. 10. 2, er det samlede Beløb af de i Aaret 1890 for svenske Fartøier ifølge de gjældende Bestemmelser erlagte Afgifter til Vedligholdelse af Ulrika Eleonora Kirken i London opgaaet til £ 366 19. 0, mod £ 357. 19. 2 i 1889 og £ 339. 16. 3 i 1888.

Af Førere af norske Fartøier erlagdes ved Generalkonsulatet frivillige Bidrag til den herværende norske Sømandskirke til et sammenlagt Beløb af £ 87. 4. 9½ mod £ 76. 18. 4 i 1889 og £ 67. 13. 9 i 1888.

De ligeledes frivillige, fra saavel norske som svenske Skibsførere gennem Generalkonsulatet indsamlede Bidrag til „Seamens' Hospital“ i Greenwich udgjorde tilsammen £ 58. 6. 2, mod £ 54. 5. 4 i 1889 og £ 41. 8. 11 i 1888.

I det herværende „Scandinavian Sailors' Temperance Home“ har 2 971 Personer havt Logis, hvoraf 1 518 svenske, 702 norske, 277 finske, 146 danske og 328 af anden Nationalitet. Det samlede Antal har altsaa kun lidet oversteget det ifjor, hvortil Grunden for en ikke uvæsentlig Del er at søge deri, at Hjemmet, saavidt det stod i dets Magt, har søgt at hindre Tilstrømningen fra Göteborg af unge, uerfarne Gutter — hovedsagelig for at styrke vore skandinaviske Sømænds Stilling ombord i de engelske Fartøier. Et ikke ringe Antal af de i Hjemmet optagne har man efter kort Tids Forløb fundet sig foranlediget til atter at vise bort paa Grund af daarlig Opførsel, hvilket med fuld Ret tilskrives de moderne Fagforeningers Indflydelse paa vore letledede Sømænd. Dette uagtet, og omendskjønt indtrufne Striker naturligvis har havt en uheldig Indflydelse paa Beløbet af Sømændenes optjente Hyrer, er det dog lykkedes Hjemmets nidkjære Bestyrelse deraf at kunne hjemsende ikke mindre end £ 10 298, mod £ 9 603 i det nærmest foregaaende Aar. Sikkert er det, at en ikke ubetydelig Del af disse opsparede Penge, om Sømændene havde savnet Adgang

til denne Hjemmets Mellemkomst, vilde være bleven bortødslet paa en for dem alt andet end nyttig Maade, og selv bortseet fra al den Nytte, som Hjemmet forøvrigt gjør, har det allerede herigjennem gjort sig fortjent til al Støtte og Hjælp, som det endnu maatte behøve til en fuldstændig Opnaelse af det Maal, som dets Stiftere og Styrere har sat sig.

Det herværende engelske, ligeledes vel ordnede og ledede Sømandshjem — „Sailors' Home“ — er i Aarets Løb bleven besøgt af 291 norske og 304 svenske Sømænd.

Af det herværende „Scandinavian Benevolent Society“ er til trængende Nordmænd, Svenske og Danske bleven uddelt, dels kontant til 153 Modtagere £ 248. 3. 10, dels ved Billetter til Erholdelse af Mad, Logis, Kjød, Brød og Kul £ 32. 14. 6.

De til Foreningen i Aarets Løb indkomne Bidrag beløb sig til £ 348. 11. 0, tilligemed £ 51. 1. 6 som Rente af Foreningens Kapital, som ved Aarets Udgang udgjorde £ 1410. 7. 5.

Desuden findes en anden Understøttelsesforening „Society of Friends of Foreigners in Distress“, med ganske betydelige aarlige Indkomster, hvoraf her bosatte Landsmænd ogsaa kan paaregne og erholde dels tilfældig Understøttelse, dels aarlige Pensioner.

Naar hertil kommer, at det af den norske Stat til den svenske Kirke lige siden 1826 givne aarlige Bidrag af £ 100 ligeledes først og fremst er bestemt til Understøttelse af nødlidende Nordmænd, skulde man heraf kunne slutte, at nævnte Behov var vel sørget for; og saa vilde ogsaa uden Tvivl være Tilfældet, om Fordelingen af alle disse Midler gik gennem én Haand, eller der idetmindste var Samvirken mellem de forskjellige Almissegivere, hvad der ikke er.

Paa- og Afmønstringer i 1890 fra norske Fartøier:

I London paamønstreredes 860 og afmønstreredes 1060, ved de lønnede Vicekonsulater i Cardiff 1396, 1126, i Liverpool 1718, 1471, i Newcastle 118, 212, ved Distriktets øvrige Vicekonsulsstationer 1578, 2512, ialt paamønstreret 5670, afmønstreret 6381, mod i 1889 5435, 5745, i 1888 4818, 4559.

Antallet af anmeldte Rømninger udgjorde i 1890 fra norske Fartøier: I London 88, ved Vicekonsulaterne i Cardiff 209, i Liverpool 96, i Newcastle 52, ved Distriktets øvrige Vicekonsulsstationer 231, ialt 676, mod i 1889 847, i 1888 849.

Antallet af Skibbrudne, Syge og Nødlidende, som ere blevne hjemsendte eller paa anden Maade have modtaget Understøttelse fra Generalkonsulatet eller uuder samme hørende Vicekonsulater, og for hvem Regning over de havte Udgifter er bleven indsendt til vedkommende norske eller svenske Myndighed, udgjorde i 1890: norske Undersaatter 631, svenske Do. 141, Udlændinge 26, ialt 798.

Ved Sømandsanvisninger er der i Aarets Løb bleven hjemsendt følgende Beløb til Norge: Indbetalte til Generalkonsulatet 82, £ 712. 17. 0, til Vicekonsulatet i Cardiff 32, £ 215. 1. 0, i Hull 7, £ 92. 0. 0, i Liverpool 1, £ 40. 0. 0, i Newcastle 1, £ 4. 0. 0, ialt 123, £ 1063. 18. 0, mod i 1889 141, £ 1290. 18. 0, i 1888 149, £ 1720. 15. 2.

Efterladenskaber efter afdøde norske Sømænd, hvoraf de fleste havde tjenstgjort ombord i britiske Fartøier, ere af Generalkonsulatet modtagne og oversendte til vedkommende Myndigheder med nedenstaaende Beløb: i 1888 Antal afdøde 110, £ 814. 14. 7, 1889 119, £ 766. 7. 3, 1890 124, £ 958. 3. 6, samt desuden Effekter alene efter 31 norske Sømænd.

Handels- og Søfartslovgivning.

Blandt de af Parlamentet under det forløbne Aar vedtagne Love og Forordninger betreffende Storbritanniens Søfart Handel og Næringsveie turde de nedenfor anførte høre til det vigtigste:

The Merchant Shipping Act af den 9de Juni 1890.

Generalkonsulatet har tidligere havt Anledning til nærmere at redegjøre for de i dene Forordning givne Bestemmelser med Hensyn til den obligatoriske saakaldte „Load-Line“. Forskjellig fra tidligere Lovgivning i dette Emne, gjælder Forordningen ikke alene britiske Fartøier, men er ogsaa ment at skulle anvendes paa andre Landes, saaledes ogsaa norske og svenske Skibe. Dog gjøres der heri den Modifikation, at udenlandske Fartøier gennem Order in Council kan fritages for Tilbageholdelse for ikke at have opfyldt Lovens Bud, saasnart der gennem de i Fartøiets Hjemland gjældende Forskrifter findes ligesaa betryggende Sikkerhed mod Overlastning og hensynsløs („improper“) Lastning og det i forekommende Tilfælde bevisliggøres, at disse Forskrifter af Fartøiet er blevne befulgte.

Forøvrigt har den nye Lov givet Board of Trade i sidste Instans en temmelig udstrakt Diskretionsmyndighed med Hensyn til Lovens Anvendelse i det enkelte Tilfælde, ligesom den bestemmer, at Lastningslinierne skal anbringes i Overensstemmelse med the Load Line Committee's Tabeller, hvorhos det er overdraget the Committee of Lloyds Register of British and Foreign Shipping eller anden af Board of Trade godkjendt Besigtelseskommission eller endelig en af dets egne Funktionærer, hvem dette Hverv særlig er bleven an betroet, at granske og godkjende ny eller forandret Lastningslinie samt derom at udfærdige fornøden Bevidnelse.

The Contagious Diseases Animals pleuro-pneumonia Act af den 4de Juli 1890.

The Board af Agriculture, som nu har Overopsynet med Nedslagtingen af Kvæg, der er angrebet af ondartet Lungesygdom eller mistænkt for at være smittet deraf, skal, ifølge nærværende Forordning i hvert Tilfælde lade udbetale til vedkommende Eiere af de dræbte Dyr en Skadeserstatning ud af Statsmidler, som for saadant Øiemed aarlig bevilges til et Beløb ikke overstigende £ 140 000 for Storbritannien og £ 20 000 for Irland. Viser det sig imidlertid, at disse Summer ikke er tilstrækkelige for Behovet — hvad vel sjelden turde indtræffe —, skal det manglende udfyldes gennem lokal Beskatning, ved Bidrag fra de saakaldte Local Taxation Accounts.

The Bankruptcy Act af den 18de August 1890. Det Forslag, som gav Anledning til denne Lov, forelagdes Parlamentet af en Repræsentant for The Associated Chambers of Commerce og blev varmt understøttet af Regjeringen, men stødte paa temmelig heftig Modstand fra flere Hold, hvor man antog, at de deri foreslaaede Bestemmelser vilde komme til at virke hindrende for private Overenskomster og Forretningsopgjør mellem Skyldner og Fordringshavere uden Domstolenes Mellemkomst. Den „Officialism“, hvorover man beklagede sig, er imidlertid et Grundtræk ogsaa i den endnu gjældende Konkurslov af 1883, som i det Hele har baaret meget gode Frugter, og i den Skikkelse det nye Forslag endelig vedtoges, udgjør samme alene en af Omstændighederne nødvendiggjort udvidet Tillempling af de i nævnte Lov allerede fastslaaede Principer betreffende Betydningen af offentlige Undersøgelser, Straf for hensynsløs Forretningsførelse samt Forsigtighed ved Indrømmelse af Akkord eller Konkursens Slutning. Saaledes bestemmes nu blandt andet, at om Konkursmandens Midler ikke gaar op til mindst 10 shillings for hvert pund sterling, skal i en Flerhed af nær-

mere angivne Tilfælde, hvor Uredelighed eller svingagtig Fremgangsmaade foreligger eller befrægtes, Konkursen ikke kunne sluttes for mindst 2 Aar, eller indtil vedkommende Skyldner har udbetalt til Kreditorerne det nævnte Minimumsbeløb, eller samtykker i at blive tildømt at betale, hvad der af Gjælden gjenstaar ved Konkursens Slutning.

For Akkordforslag, som forelægges Kreditorerne gennem det Offentliges Repræsentant (official receiver), kræves der som første Betingelse for dets Godkjendelse af Domstolen, at en Majoritet repræsenterende tre Fjerdedele af alle anmeldte Fordringers Beløb derom er enig; men dernæst maa Forslaget, for at kunne bifaldes, stille tilfredsstillende Sikkerhed for mindst 7 sh. 6 d pr. pund sterling for alle Fordringer, som savner saadan Sikkerhed, naar under de foreliggende Omstændigheder, i Tilfælde af Konkurs, dennes Slutning, saaledes som ovenfor antydet, alene vilde kunne tilstedes under visse Vilkaar.

En Del mindre Forandringer vedrørende Tillidsmands Rettigheder og Pligter m. m. har ligeledes fundet Plads i den nye Lov.

The Companies Winding Up Act af den 18de August 1890. Hensigten med ovennævnte Lov, der bragtes istand efter Regjeringens Initiativ, er dels at give ogsaa County Courts samt andre lokale Domstole Myndighed — udover hvad forud var indrømmet dem ved The Companies Act af 1867 — til at træffe de fornødne Forføjninger til Selskabers Afvikling og Likvidation, dels ogsaa at gjøre de Grundsætninger, som har fundet Udtryk i de ved Enkeltmands Konkurs anvendte Lovbestemmelser og administrative Procedure, saavidt ske kan anvendelige ogsaa for Selskabers Vedkommende. Til Fremme af sidstnævnte Øiemed er der givet Board of Trade Ret til at undersøge og afgive Rapport om et Selskabs indtrufne Insolvents ligesom om de nærmere Omstændigheder ved dets Dannelse og Virksomhed, hvorefter vedkommende Domstol kan indkalde til Forhør enhver af Selskabets Direktører, Promotors eller Funktionærer, hvis Handlemaade giver Anledning til Bemærkninger, og kan et saadant Forhør have til Følge, at Tiltalte umiddelbart betydes at udlevere, hvad han i rede Penge som Kommission eller paa anden Maade uretmæssigt har erhvervet sig, samt tilpligtes at godtgjøre Selskabet al Skade eller Tab, som er foraarsaget ved hans letsindige Fremfærd eller ved Gjæld, som han med Hensigt har paa-draget Selskabet, men hvorfor dette fornuftigvis ikke bør være ansvarligt. At der gennem disse Anordninger er rettet et føleligt Slag mod den hensynsløse, ruinerende Virksomhed, som længe er bleven drevet af mangt et Selskabs ledende Mænd, i Ly af den indskrænkede Ansvarlighed, og som for en stor Del har været Aarsagen til den i den senere Tid raadende trykkede Stemning paa Handelsmarkedet, tør ansees for givet. Der findes endvidere Foreskrifter med Hensyn til Omraadet for Lovens Anvendelse, Likvidatorers Pligter osv.

The Directors Liability Act af den 18de August 1890 foranledigedes ved et af et enkelt Parliamentsmedlem indbragt Forslag, som blev mødt med megen Velvilje i Underhuset, men som først efter adskillige Modifikationer vandt Overhusets Bifald. Loven danner et høist ønskværdigt Tillæg til de i de gjældende Love om Aktieselskaber givne Bestemmelser betræffende Direktørers og med dem ligestillede Personers Ansvar ligeoverfor Aktieeiere og Subskribenter, hvilke Bestemmelsers utilfredsstillende Beskaffenhed kom tydelig for Dagen ved en i højeste Instans (House of Lords) kort forud paadømt Retstvist, hvor Spørgsmaalet hovedsagelig gjaldt en Selskabsdirektørs Ansvar for af ham offentliggjorte Prospekter, indeholdende

falske Oplysninger. Nu indeholdes der i den nye Lovs Hovedbestemmelser, at enhver, som ved Udfærdigelse af Indbydelse til Aktietegning eller Prospektus er vedkommende Selskabs Direktør eller angives som saadan, skal, om usandfærdige Opgaver deri forekommer, være forpligtet til at give Erstatning for al Skade og Tab, som maatte ramme dem, der i Tillid til Prospektet og i Henhold til de deri anførte Opgaver har tegnet sig for Aktier eller Obligationer („debentures“), forsaavidt han ikke ser sig istand til at bevise, at han havde fuld Grund til at anse Opgaverne som sandfærdige; lignende Skadeserstatningspligt skal ogsaa paahvile ham, om de usande Opgaver angives at hidhøre fra eller gjenfindes i Afskrift eller Uddrag af sagkyndig Persons Rapport eller Memorandum, saafremt det ikke kan bevisliggjøres, at Opgaven virkelig udgjør en rigtig Fremstilling eller Afskrift af den Sagkyndiges Udtalelse og paa den anden Side Bevis ikke foreligger for, at Direktøren har savnet rimelig Grund til at stole paa førstnævntes Kompetence. Men Loven angaar ikke alene Selskabsdirektører, Aktieeiernes aflønnede Tjenere — de saakaldte honorary directors er sjelden forekommende Undtagelser — men hermed ligestilles overhovedet enhver Person, der har auktoriseret Udfærdigelsen af Prospektus, ligesom ogsaa den saakaldte „promotor“, den vidtrækkende, usynlige Haand, hvem det paaligger at sætte Foretagendet i Gang under andres Navn, for saa siden i Tidens Fylde at træde frem og „binde Baandet om Posen“.

Den fra adskillige Hold og særlig under Debatten i Overhuset udtalte Frygt for, at nærværende Lov muligens turde lede til, at hæderlige og formaende Forretningsmænd herefterdags vilde vige tilbage for den med en Direktørstilling i et Aktieselskab forbundne Resiko og Ansvar, og at et videre Feldt end tidligere vilde aabne sig for finansielle Eventyrere, er som det synes med Rette, bleven mødt med den Indvending, at hvor ingen Tvivl findes om Foretagendets sunde og gode Beskaffenhed vil der sikkerlig heller ikke blive Mangel paa driftige og solide Ledere, samt at desuden den almene Sikkerhed i Handel og Vandel absolut krævede skjærpede Forskrifter paa dette Punkt.

Retsspørgsmaal.

Overliggedagspenge i Anledning af Strike. Mange er de Processer, som foranledigedes ved Dokstrikerne under sidstforløbne Aar. Særlig har det ogsaa for de forenede Rigers Søfartsinteresser vigtige Spørgsmaal angaaende Skibsrederes og Ladningsmodtageres indbyrdes Ansvar for under Strike og som Følge deraf indtruffen Forsinkelse med Udlosningen af et lastet Fartøj, Gang paa Gang været undergivet Domstolenes Prøvelse. Nedenstaaende „test cases“, som frembyder adskillig Lighed, hvad de foreliggende faktiske Omstændigheder angaar, og hvoraf den ene afgjordes i Ladningsmodtagerens, den anden i Skibsrederens Favør, synes at fortjene særlig Omtale.

Et britisk Dampskib, „Fairfield“, var bleven befragtet for Indtagelse i Gefle af en Ladning Planker at leveres i London, hvorved var stipuleret, at Udlosningen dersteds skulde foregaa saa hurtigt som muligt, overensstemmende med Sædvane, samt at Lasten skulde modtages af Kjøbmanden fra Fartøjets Side paa hans Resiko og Bekostning. Udlosningen i Lægtære, som allerede var begyndt, maatte afbrydes, da Dokstriken brød ud, og kunde først fortsættes, efterat samme var overstaaet. Dampskibets Rederi sagsøgte nu Befragteren for Erlæggelse af Overliggedagspenge, som sidstnævnte vægrede sig

ved godvillig at betale. Men Retten frifandt Indstævnte og erklærede det at være Fartøiets Pligt ogsaa at sørge for Plankernes Stuvning i Lægterne; da denne ikke kunde iværksættes af den Grund, at det behagede de Stuvende, som det paalaa Fartøiet at skaffe tilveie for Øiemedet, at streike, savnedes al Ret til at klage over Befragterens (Ladningsmodtagerens) Undladelse af at opfylde sin Del af Kontrakten, Ladningens Modtagelse.

Den anden Sag angik ligeledes et britisk Dampskib, „Eva“, hvilket ifølge Certeparti havde at føre en Ladning Byg fra Feish til Bristol og udlosse samme fra Langsiden. Kontumen i sidstnævnte Havn er, at Losningen foretages af Fartøiet og Modtageren i Fællesskab, paa den Maade, at den Sidste maaler Kornet og fylder det i Sække, som derefter af Fartøiets leiede Stuvende bringes ud af Lasterummet for over Rælingen at overleveres til Modtagerens Folk. Midt under den paagaaende Losning streikede imidlertid saavel de sidstnævnte som Fartøiets Stuvende, og alt Arbeide standsede. For at holde sig skadesløs, tilbageholdt „Eva's“ Fører en Del af Ladningen som Sikkerhed, og tvang herigjennem Konsignatøren til at betale et Beløb af £ 147 som Overliggedagspenge, hvorpaa han gjorde Krav; dette havde imidlertid til Følge, at Konsignatøren sagsøgte ham med Paastand om Beløbets Tilbagebetaling med paaløbne Renter. Sagen kom i sidste Instants for The Divisional Court og faldt ud til Fordel for Fartøiet, idet Domstolen antog, at det ifølge Certepartiet var Konsignatørens ufravigelige Skyldighed, inden Liggetidens Udløb (7 Dage) at tilendebringe Udlosningen og i Mangel heraf at erlægge Overliggedagspenge, at det derimod for Certepartiets Øiemed var uvæsentligt, om Fartøiet blev sat ude af Stand til at udføre sin Andel af Losningen, og at saaledes, da Fartøiet bevislig var bleven opholdt udover den stipulerede Tid, udenat dets egen Forsømmelse eller Forseelse var Skyld deri, Kravet paa Godtgjørelse for Overliggedage var fuldt berettiget.

I begge de ovenfor anførte Retstvister var altsaa, som det synes, Losningspligten fordelt mellem Fartøi og Ladningsmodtager, og ingen Forseelse kunde lægges den ene eller anden Part til Last med Hensyn til denne Pligts Opfyldelse, hvorimod Omstændigheder, hvorover ingen af dem havde nogen-somhelst Kontrol — nemlig den indtrufne Strike og dens Følger — udelukkende var Aarsag til Forsinkelsen med Udlosningen og de deraf flydende Fordringer paa Erstatning for Overliggedage. Saadan blev ogsaa i sidstnævnte Sag, hvor Kontrakten var „absolut“ og Ladningen inden en bestemt Tid maatte modtages, tilkjendt Fartøiet, hvad ikke kunde blive Tilfældet, naar, som i den først refererede Sag, ingen Liggetid var fastsat.

Maaling af Props. Uagtet den Retstvist, hvorfor nedenfor redegjøres, er af forholdsvis mindre Interesse, turde den dog have ikke ringe Betydning som Præjudikat.

Det finske Fartøi „Pohjola“ skulde ifølge Certeparti gaa fra Helsingfors til Sørnäs for dersteds at indtage en Ladning Birkeprops for Hull mod en Fragt af 16 sh. 6 d pr. udlosset load af 50 Kubikfod efter „string measure“, og blev der senere udfærdiget Konnossement før 409 loads. Ved Udlosningen af Ladningen i Hull foretoges Maalingen efter Sædvane af Havnens Toldfunktionærer, og det viste sig da, at Propsen maalte 336 loads under, samt 370 loads over Barken. Fartøiets Fører, som havde anbefalt det dobbelte Maalingssystem, gjorde nu Fordring paa Fragt ogsaa for Forskjellen mellem de to Tal, 34 loads, til Beløb £ 40, og indstævnte Ladningsmodtageren, der bestred Fordringen, for Stedets County Court. Fra Sagsøgerens Side fremholdtes der under Rettergangen, at Certepartiets Ordslag tydelig tilkjendte Fartøiet en vis Fragt pr. load „string measure“ for hele den udlossede

Ladning Props som saadan, altsaa Barken iberegnet, samt at følgerig paa-beraabt Handelskoutume om Maaling med Udelukkelse af Barken ingenlunde kunde gjøres gjældende. Indstævnte indvendte hertil, at „Pohjola's“ Fører vistnok var den første, som fremkom med Krav paa Fragt, ogsaa for den Propsen omsluttende Bark, og at med lige stor Berettigelse lignende Krav kunde stilles f. Ex. med Hensyn til de Fade, hvori Ôlie overføres fra Amerika, eller de tunge Bastsække, hvori Frø importeres fra Rusland, medens dog i begge Tilfælde Fragten beregnes med visse Beløb henholdsvis pr. Gallon og pr. Quarter. I Overensstemmelse ikke blot med den herskende Brug, men ogsaa med den fra de ældste Tider eksisterende almindelige Koutume i Havne interesserede i Trælastimporten, undtoges Barken fra Maaling, og man havde aldrig pleiet at beregne Fragt derfor. Barken havde i Virkeligheden ingen Handelsværdi, og i det foreliggende Tilfælde udgjorde den desuden en nødvendig Betingelse for, at Propsen, som var af en vis Slags Birk, skulde kunne holde sig i sælgbar Stand og undgaa at splittes under Transporten.

De af Toldbodens Maalere, som havde havt med Fartøiets Ladning at gjøre, forklarede, at de aldrig forud havde maalt rundt Tømmer over Barken, men i dette Tilfælde var blevene anmodede om at gjøre saa, efterat den sædvanlige, nærmere beskrevne Maade at maale paa, under Barken, havde fundet Sted nogle Dage. Retten gav derefter Dom i Indstævntes Favør og paalagde „Pohjola's“ Fører at betale alle Sagens Omkostninger.

Mac Kinley's Bill.

Det var at forudse, at denne meget omtalte Bill, engang ophøiet til Lov, maatte komme til at virke temmelig hemmende paa Englands Handelsforbindelse med de Forenede Stater, som under de senere Aar har modtaget henimod $\frac{1}{8}$ af al britisk Export. Imidlertid har man fra første Stund af været omtrent enig om, at Følgerne af de nye, drastiske Tariffbestemmelser visselig mest følelig vilde ramme de Forenede Staters egne Næringsveie og Borgere, i hvilken Henseende man med god Grund har gjort gjældende, at lang Tid vil hengaa, inden den paa denne Maade beskyttede amerikanske Industri kan oparbejdes derhen, at dens Produkter bliver tilstrækkelige for det hele Lands Behov, at videre i mange Tilfælde de paaregnede Virkninger af de forhøjede Toldsatser formentlig ville neutraliseres ved Stigningen af Varepriser og Arbejdsløn, samt at visse Slags Artikler kan, netop fordi Markedet for dem er næsten uden Grændser, tilvirkes saa billig i England, at det paa ingen Maade vilde lønne sig for Amerikanerne at stænge dem ude, endnu mindre lykkes at konkurrere med dem med noget Haab om Fremgang. Alligevel kan der dog, som sagt, ikke lægges Skjul paa det Faktum, at enkelte Næringsgrene, som Uld- og Jernindustrierne, har lidt og endnu kommer til at lide under Trykket af den nye Ordning. Klagende Røster har ogsaa ladet sig høre baade fra Leeds, Bradford og Sheffield, medens en mere forhaabningsfuld Stemning synes at raade i Manchester, at dømme efter, blandt andet, Forhandlingerne ved det nylig afholdte Aarsmøde af de derværende Handelskamre, hvis Præsident forøvrigt udtalte som sin Formening, at Amerika allerede var begyndt klart at indse, hvad for et dristigt Vovespil Mac Kinley's Bill var, men at den paa samme Tid indeholdt en meget nyttig Lektion for andre Stater, som driver protektionistisk Politik. Overhovedet haaber man med

Sikkerhed paa at erholde Erstatning for, hvad man saaledes paa ét Hold har tabt, ved Aabningen af nye Varemarkeder i andre Lande, hvorfra man ogsaa venter at kunne skaffe sig tilstrækkeligt af de vigtigere Naturprodukter, som hidtil er blevene indførte fra de Forenede Stater.

Den forud nævnte Load Line Act's fornemste Formaal er, som antydet, at forebygge Skibssulykker og, i Forbindelse dermed, søge at formindske Antallet af Sømænd omkomne under Udøvelsen af sit farefulde Hverv. Allerede længe er man gaaet ud fra, at den usle Beskaffenhed af en hel Del i Trælast-traden anvendte Seilfartøier i væsentlig Udstrækning forklarer det stadige sørgeligt store Tab af Menneskeliv blandt Sømandsstanden, og denne Opfatning bestyrkes til en vis Grad af en efter Foranstaltning af Board of Trade nylig udarbejdet Redegjørelse betræffende de siden 1873 indtrufne, med Tab af Menneskeliv forbundne Forlis og Havarier af Fartøier lastede med Træ. Det fremgaar af den nævnte Redegjørelse, at Aaret 1881 i denne Henseende var det forholdsvis mest ulykessvangre, idet i Løbet af samme 45 saadanne Fartøier forulykkede og 275 Liv gik tabt, hvorimod i Aaret 1888, der var det mindst uheldige, alene 8 Fartøier gik til Grunde, hvorved 4 Mennesker omkom. Det anmærkes ogsaa, at specielt blandt de savnede Fartøier — indbefattede i Antallet af forulykkede — fandtes flere mellem 39 og lige op til 55 Aar gamle, samt mange uden Klasse, og at det ligeledes fremgik af de af vedkommende Myndigheder anstillede Undersøgelser i Anledning af de forskjellige Ulykkestilfælde, at disse ofte var blevene foraarsagede ved, at Fartøiet havde ført formegen eller daarlig surret Dækslast, som saa ved paakommende Storm sled sig løs og i høi Grad hindrede Fartøiets Manøvrering m. m. Der er neppe heller delte Meninger om, at de gjældende Lovbestemmelser om Indskrænkning i Reten til at føre Træ som Dækslast paa visse Tider af Aaret, ere fuldt berettigede, og mange ivrer endnu for deres Skjærpelse. Som en anden Foranstaltning, hvis Hensigt er at afværge Søulykker, kan nævnes de af Board of Trade med Støtte af den sidste Merchant Shipping Life Savings Appliances Act udfærdigede Forskrifter om, at enhver Livbaad skal forsynes med en gallon Olie, i et for Øiemedet godkjendt Fad, for at anvendes som bølgedæmpende Middel i haardt Veir, hvor Olien har vist sig af overordentlig Nytte og i mangfoldige Tilfælde tjent til at redde Menneskeliv.

I denne Forbindelse bør nævnes, at ved det af The Royal National Lifeboat Institution nylig afholdte Aarsmøde oplystes der, at i de 60 Aar, Foreningen nu har bestaaet, er der ved dens Foranstaltninger bleven reddet ialt 35 000 Menneskeliv, hvoraf alene i 1890 ikke mindre end 555; desuden er i sidstnævnte Aar Bistand bleven ydet ved Bjergningen af 27 Fartøier, der var sin Undergang nær. Desværre udviste Aarsregnskaberne et større Underskud end nogensinde tidligere, nemlig over £ 13 000.

Næringsveie.

I første Del af denne Aarsberetning er der bleven redegjort for de Værdibeløb — ifølge de af herværende Toldvæsen meddelte Ansættelser — hvormed norske og svenske Næringsprodukter have deltaget i de forenede Rigers Indførsel til England, og vil i denne Afdeling blive anført Opgaver over Kvan-

titet, Kvalitet, Pris m. m. af hidhørende Produkter og i samme Ordensfølge som før, nemlig efter den Pengeværdi, hvortil de forskjellige Næringsprodukter ere blevne ansatte, saaledes at der begyndes med dem, der repræsenterer de høieste Beløb for begge Lande tilsammen.

Skovprodukter.

Trævarer. Aaret 1890 har været blandt de mindst tilfredsstillende for de nordiske Træexportører. Grunden hertil er først at søge i at man har ladet ubemærket den ubestridelige Sats, at Prisen paa hvilkensomhelst Vareartikel i det store hele taget beror paa Tilbud og Efterspørgsel, en Omstændighed, som ogsaa gjør sig gjældende inden andre af vort Lands vigtigste Industrigrene, og hvad de maa dyrt undgælde for. Det bekendte Tidsskrift „The Timber Trade Journal“ har angaaende dette Forhold givet en saa overbevisende Udredelse, at man har troet at burde hidsætte et Uddrag af samme:

„Da efter 1877 Aars Udgang de officielle Opgaver over Aarets Trælasterindførsel bleve offentliggjorte, forment man hersteds at denne havde overstegit alle rimelige Grændser, idet den gik op til omtrent 800 000 Loads mere end den sædvanlige Gjennemsnitsindførsel af denne Vare, Resultatet beviste ogsaa det berettigede i denne Formening; thi Markedets Ligevægt blev forstyrret for et længere derpaa følgende Tidstrum, og mange betydelige Firmaer baade blandt Producenter og Importører, havde ikke tilstrækkelig Modstandskraft mod det Tryk, som derved foraarsagedes. Under de derefter nærmest følgende 11 Aar er der heller ikke indført nogen saa betydelig Kvantitet udover det Gjennemsnitlige, og en Oversigt over den aarlige Indførsel i de nævnte 12 Aar afgiver en saa sikker Maalestok for Markedets Fluktuationer, at den i saa Henseende godt kan sammenlignes med Barometerets Anvisninger betreffende Veirforholdene.

Kvantiteten af Trælasterindførselen i Loads: 1877 6 652 361, 1878 5 299 901, 1879 4 731 527, 1880 6 206 778, 1881 5 535 146, 1882 6 195 167, 1883 6 456 238, 1884 5 997 276, 1885 6 164 979, 1886 5 361 192, 1887 5 509 020, 1888 6 220 169, tilsammen 70 329 753.

Denne Totalsum giver en Gjennemsnitsimport af 5 860 812 Loads pr. Aar —, hvorved dog bør bemærkes, at deri indbefattes saavel 1877 Aars enormt store Indførsel samt Dronningens Jubilæums-Aar, hvis Høitideligholdelse medførte et betydeligt Forbrug af Trævirke —, og turde nævnte Gjennemsnitskvantitet antoges at angive det omtrentlige aarlige Behov af hidhørende Slags af Trævarer. I 1889 gik imidlertid Indførselen deraf op til 7 708 241 Loads eller 1 847 429 Loads udover det Gjennemsnitlige i de 12 nærmest foregaaende Aar, og var mere end dobbelt saa stort Overskud som det, der under første Aar af nævnte Periode havde saadan trykkeude Indflydelse paa de nærmest paafølgende Aar. Men som om dette ikke var nok, indførtes i Aaret 1890 ikke mindre end 7 056 688 Loads, altsaa 1 195 876 Loads udover ovenførte Gjennemsnitstal. Det saaledes i de to sidste Aar hidførte Overskud modsvarer et halvt Aars Forbrug til en Værdi af 5 à 6 Mill. Pund Sterling, anvendt til Indkjøb af en Vare, hvorfor for Nærværende intet forøget Behov synes at være tilstede.

Indførselen i 1890 stillede sig saaledes:

Hugget Virke. Fra Norge Loads 332 826, Værdi i £ 453 004, Sverige L. 340 519, V. £ 493 595, Rusland L. 316 952, V. £ 534 366, Tydskland L. 287 482, V. £ 727 352, forenede Stater L. 151 697, V. £ 615 140, Britisk Ostindien L. 46 937, V. £ 528 450, Do. Nordamerika L.

180 066, V. £ 883 461, andre Lande L. 621 895, V. £ 769 186, tilsammen L. 2 278 374, V. £ 5 004 554.

Saget eller kløvet Virke. Fra Norge Loads 408 392, Værdi £ 949 283, Sverige L. 1 562 895, V. £ 3 392 410, Rusland L. 1 202 222, V. £ 2 566 905, forenede Stater L. 308 424, V. £ 932 863, Britisk Nordamerika L. 1 185 205, V. £ 2 903 524, andre Lande L. 111 176, V. £ 347 236, tils. L. 4 778 314, V. £ 11 092 221.

Stav. Fra Norge Loads 33 712, Værdi £ 78 954, Sverige L. 24 125, V. £ 50 085, andre Lande L. 98 158, V. £ 540 204, tils. L. 155 995, V. £ 669 243.

Under samme Rubrik optager derhos Toldstyrelsen en Import fra Sverige af Snedkerarbejder til en Værdi af £ 65 705, og fra Norge til Værdi £ 3 638.

En Sammenligning med de tilsvarende Ziffre, der ere angivne i sidste Aarsberetning — Side 219 — for de nærmest foregaaende 4 Aar, giver følgende Resultat: Import i 1886 5 491 900, Værdi £ 12 135 264, 1887 5 645 582, V. £ 11 684 553, 1888 6 465 205, V. £ 14 270 596, 1889 7 878 396, V. £ 19 471 566, 1890 7 212 683, V. £ 16 766 018.

Af sidste Aars Import er der til hver af de nedennævnte Havne inden dette Distrikt bleven skibet over 50 000 Loads:

London hugget Virke 212 754, saget Virke 1 319 764, tilsammen 1 538 517, Liverpool h. 165 324, s. 513 647, tils. 678 971, Cardiff h. 436 807, s. 167 148, tils. 603 955, Hull h. 162 153, s. 385 947, tils. 548 100, Hartlepool h. 180 784, s. 190 656, tils. 371 440, Grimsby h. 76 426, s. 197 645, tils. 274 071, Newport h. 163 381, s. 37 869, tils. 201 250, Newcastle h. 76 572, s. 82 865, tils. 159 437, Gloucester h. 10 481, s. 134 241, tils. 144 722, Sunderland h. 95 011, s. 47 312, tils. 142 323, Belfast h. 20 699, s. 100 905, tils. 121 604, Swansea h. 80 359, s. 30 451, tils. 110 810, Bristol h. 9 086, s. 99 651, tils. 108 737, Fletwood h. 14 919, s. 78 133, tils. 93 052, Dublin h. 8 109, s. 77 471, tils. 85 580, Barrow h. 20 841, s. 77 471, tils. 76 176, Wisbech h. 5 761, s. 60 023, tils. 65 784, Southampton h. 5 994, s. 53 670, tils. 59 664, Yarmouth h. 3 442, s. 52 387, tils. 55 829, Plymouth h. 18 359, s. 32 176, tils. 50 535.

Ved en Sammenligning med de tilsvarende Ziffre for 1889 — se 1889 Aars Rapport Side 220 —, viser det sig, at Indførselen til London er omtrent den samme, og er dette Marked det ulige vigtigste for Trævarer. Paa de ulige Slags Trævarer fordeler Importen sig i 1890 saaledes:

Fra Norge: Planker 45 000 Stykker, Battens 372 000, Bord 4 014 000, Spirer 42 000, Ved 6 100. Fra Sverige: Planker 3 568 000 Stykker, Battens 4 649 000, Bord 9 307 000, Bjelker 8 500, Ved 40 000.

I Forbindelse med disse Opgaver meddeles følgende fra Trælastfirmaet d'Herrer Churchill & Sim's afgivne Aarsredegjørelse:

„Det er lidet tilfredsstillende at sammenligne Indførselen fra Norge med den tilsvarende for 10 Aar siden, da der hidførtes omtrent 100 000 Stk. Planker, 1 000 000 Stk. Battens, 900 000 Stk. Bord, 130 000 Stk. Spirer, og viser det sig saaledes tydeligt, at Norge ikke nu er i Besiddelse af overflødigt Skovvirke. Planker og Battens synes at indtage en meget ringe Plads i Exporten, og naar dertil kommer en stadig Aftagen i Dimensionerne, turde Formindskelsen i Stykkeantallet ingenlunde fuldstændigt angive den virkelige Nedgang i denne Export.

De svenske Trævareexportører forstaa ikke at behandle med lige Hæd et faldende som et stigende Marked, og i saa Hensende har ikke sidstledne Aars Affairer gjort Nogen Undtagelse. Sæsonen aabnedes med særdeles faste Noteringer, men det blev meget snart temmelig klart, at ingen Forretning kom istand, hvorfor et Prisfald indtraadte og vedblev indtil Priserne stod omtrent 25 % lavere end de oprindelig fastsatte. Om derimod en hurtig Reduktion havde fundet Sted strax, er der al Sandsynlighed for, at Exportørerne derved skulde have lykkedes at sikre en saa betydelig Afsætning af Aarets Produktion, at de skulde have kunnet følt sig temmelig uafhængig under den resterende Del af Aaret. Priserne vilde da antagelig have holdt sig paa et nogenlunde Niveau og Kjøberne undgaaet de meget store Tab, som tidligere Indkjøb medførte — et Forhold, som i lige Grad vilde have interesseret Exportørerne som Kjøberne. En af de mærkeligste af Markedets Eiendommeligheder er den Forøgelse, som fandt Sted i Indførselen af høvlet Last. Fra 3 200 000 Stykker i 1884 er denne Indførsel steget til 9 307 000 i det forløbne Aar, hvoraf største Delen er hidkommet til Forsælgning for Afladernes Regning. Disse usædvanligt store Afskibninger tyde paa at Tilvirkerne have haft Fordel deraf, og er denne Vare unægtelig en af dem, som ogsaa for Kjøberne har givet det bedste Resultat.

Tøm a s s e. Heraf indførtes i 1890 137 837 Tons til Værdi £ 766 841, mod i 1889 121 534 Tons til Værdi £ 688 571 og i 1888 110 040 Tons til Værdi £ 677 866, hvoraf fra Norge i 1890 97 279 Tons til Værdi £ 438 829, i 1889 89 622 Tons til Værdi £ 426 948; fra Sverige i 1890 25 620 Tons til Værdi £ 181 795, i 1889 18 049 til Værdi £ 119,375; fra øvrige Lande i 1890 14 938 Tons til Værdi £ 146 217, i 1889 13 217 Tons til Værdi £ 142 248, hvoraf altsaa fremgaar at Indførselen er tiltaget omtrent i lige Grad fra Norge og Sverige.

Da i de foreliggende statistiske Opgaver Træmasse kun opføres i én Rubrik, har man ikke Anledning til at angive, hvor stor Del falder paa hvert af de forskjellige Slags, saasom chemisk og mekanisk, tør og vaad. Ogsaa inden denne Industri er der nu Overproduktion, der har medført en stadig Nedgang i Priserne, indtil disse under det sidstforløbne Aar neppe har givet synderligt Overskud. Den Forening der i afvigte August Maaned dannedes mellem de norske og svenske Træmassefabrikanter i Hensigt at søge at afpasse Produktionen i Forhold til Behovet, siges allerede at have haft gavnlig Indflydelse baade med Hensyn til Priserne og Efterspørgselen, og da heromhandlede Raastof for Papirfabrikationen vanskelig vil kunne erstattes af noget andet billigere Materiale og Forbruget deraf stadig tiltager, synes det at ligge i Fabrikaernes egen Interesse at ordne Tilvirkningen deraf saaledes, at en lønnende Pris altid vil kunne paaregnes.

Beg. Indførselen heraf, der i 1889 udgjorde omtrent 70 000 Cwts., sker for over Halvparten fra Rusland, men i 1890 indførtes fra Sverige 2 085 Cwts. til en Værdi af £ 1 183.

Tjære. Heraf indførtes i 1890 181 141 Tønder til Værdi £ 129 821, hvoraf fra Norge 98 Tdr. til Værdi £ 110, fra Sverige 351 Tdr. til Værdi £ 412 og Resten hovedsagelig fra Rusland og de Forenede Stater.

Landbrugsprodukter.

Smør. Da de fuldstændige Indberetninger betræffende Smørmarkedet i Storbritannien og Irland, der er givet for sidstledne Aar af de i England tilsatte officielle Meieriagenter fra Norge og Sverige, turde gjøre en saa omfattende

Udredning om disse Forhold, som i foregaaende Aarsberetninger, overflødig, har jeg troet blot at burde anføre følgende:

Indførselen af Smør fra de forskjellige Produktionssteder i Forhold til de tvende næst foregaaende Aar, udgjorde:

	1890		1889		1888	
	Cwts.	£	Cwts.	£	Cwts.	£
Norge . . .	4 200	21 955	5 282	29 505	6 191	33 836
Sverige . .	224 235	1 175 722	212 141	1 141 218	205 877	1 129 119
Danmark .	824 749	4 422 257	677 491	3 743 576	604 512	3 335 084
Frankrig .	525 105	2 847 144	566 524	2 073 473	439 993	2 378 855
Holland .	156 069	792 786	151 073	767 457	155 020	784 526
Tydskland	104 450	544 271	111 027	588 660	160 915	813 198
De foren. St.	84 553	322 385	110 187	448 825	33 207	93 243
Canada .	15 155	60 739	22 634	95 167	9 173	40 797
Andre Lande	89 201	411 589	71 110	355 802	64 426	293 558
Tils.	2 027 717	10 598 848	1 927 469	10 243 728	1 669 314	8 902 193

En Granskning af disse Ziffre tydeliggjør, at Sveriges direkte Udførsel af Smør til dets største Marked er i stadigt om end langsomt Stigende. Angaaende den væselig ei ubetydelige indirekte Export over Danmark savnes de nødvendige Opgaver. Indførselen fra sidstnævnte Land indtager en mere og mere dominerende Stilling paa dette Marked, idet den i 1890 udgjør $\frac{2}{5}$ af hele den Kvantitet af dette vigtige Fødemiddel, som Storbritannien erholder fra Udlandet, til en Værdi, der langt overstiger Sveriges vigtigste Udførsels-artikel — Trælaster — og med en Million Pund Sterling Norges hele Udførsel.

Da svensk Smør her i Landet i Almindelighed gaar og gjælder som dansk eller, — om saa ikke er Tilfældet — ialfald ligestilles dermed — et Forhold, som unægtelig hidindtil har været til dets Fordel —, og de øvrige Meierivæsenet vedkommende Omstændigheder i Danmark og de Dele af Sverige, hvor denne Næringsgren drives i størst Omfang, saa temmeligen stemmer overens, har jeg troet i Korthed at burde hidsætte endel af en af den hævende danske Generalkonsul mig med sædvanlig Velvillie, tilstillet Embedsindberetning, der som grundet paa mangeaarig Sagkyndighed og i det væsentligste fuldt passende paa svenske Forholde, turde være af Interesse for vore Meierister:

„Uagtet man tør haabe, at Kulminationspunktet for Danmarks Smørudførsel endnu ikke er naaet, er der dog al Sandsynlighed for, at dette dog ikke kan være meget fjærnt, ligesom at Konkurrencen i kommende Tider vil blive endnu stærkere end hidindtil. De engelske Jordbrugere have i en Række af Aar lagt sig mere og mere efter Meierivæsenet og Gjødning af Kreaturer, en Tilbøielighed, der fremdeles gjør sig gjældende. At Meierivæsenet tildrager sig større og større Opmærksomhed, frengaar ogsaa deraf, at Antallet af Melkekjør og Kvier i det sidstforløbne Aar i Storbritannien forøgedes med 100 000 Stk. og i Irland med 40 000 Stk., og udgjør nu et større Antal end nogensinde før. At Smørimporten fra Frankrig er aftaget noget i Forhold til 1889 turde kunne ansees som en Følge af den dersteds for nærværende raadende høie Beskyttelsestold paa Kornvarer, der lokker til større Dyrkning af saadanne, hvilket dog ikke kan være andet end tilfældig. Inden de engelske Kolonier henledes Opmærksomheden mere og mere paa Meierivæsenet, efterat det har vist sig udførligt at afsende Smør i fuldgod Kvalitet endog fra de fjerneste Steder i Dampskibe forsynede med Afkølings-

rum. Saadanne Forsendelser ere ankomne fra New Zealand, hvoraf flere, trods den lange Transport, har opnaaet Priser kun 3 sh. à 4 sh. lavere end hvad samtidigt betaltes for det bedste danske Smør, og gjennemsnitligen kun 6 sh. à 8 sh. lavere end det sidstnævnte. For nærværende pleies Underhandling mellem et herværende større Rederi og Australien om at anordne Afkjølingsrum i Dampskibene og etablere regelmæssige Forsendelser af Smør derfra. Ogsaa i Kanada, som ved den seneste amerikanske Toldtarif tabte sit bedste Marked for Landbrugsprodukter, er der reist Spørgsmaal om en hyppigere og regelmæssig Forsendelse af Meieriprodukter til England, og uagtet vistnok Kvaliteten lader adskilligt tilbage at ønske, vil dette snart blive afhjulpet, eftersom derværende Styrelse har besluttet at oprette Meieriskoler inden hver Provinds og bevilget Midler til Forsendelse af fint Smør. Omendskjøndt denne Konkurrence for Tiden ikke vil faa stort at betyde, er det dog utvivlsomt, at disse omfangsrige Kolonier med deres næsten ubegrændsede Resourcer, lidt efter lidt kommer at gjøre sin Indflydelse gjældende ogsaa paa dette Omraade.

Under saadanne Forhold er det for det første af yderste Vigtighed, at den danske Jordbruger fortsætter sine Bestræbelser at vedligeholde og om muligt yderligere forøge den gode Anseelse, som hans Smørtilvirkning har naaet, og for det andet, at Exportørerne, — de være Jordbrugere eller Kjøbmænd — stræbe efter at drive Forretningerne paa en sund Basis, og ikke ved overdrevne Fordringer umuliggjøre frit ombord Forsælgninger, men søge at undvige Konsignationer, der sjelden bringe Fordel og i det Hele taget er yderst skadelig for denne Slags Forretning. Der er ingen Mangel paa paalidelige og redelige Smørkøbere, som ved store Anstrængelser og Opoffringer har skaffet sig Forbindelser inden England, til hvem de hver Uge expedere Forsendelser for Priser basserede paa Noteringerne i Kjøbenhavn. Disse Mellemhænder betaler for virkelig gode Varer de høieste for Tilfældet paa Markedet gjældende Priser, og hvor ulige bedre er det ikke for Smørproducenten, som uden at have saadanne Forbindelser savne enhver Betingelse for en heldig Afsætning i England, at kunne henvende sig til disse Opkøbere i Stedet for at sende Varen i Konsignation, hvorved Markedet trykkes til Skade saa vel for dem selv som for andre. Ved sidstanførte Fremgangsmaade modarbeider man sin egen Interesse, og gjør det umuligt for den engelske Kjøber at henvende Opmærksomheden paa dansk Smør eller idetmindste paa Kjøbenhavns Noteringer, foruden at han derved tvinges til enten at afvente Varens Ankomst, førend nogen Forretning afsluttes, eller til at tilfredsstille Behovet andetstedsfra.

I London har det danske Smør aldrig vundet saadant Indpas, at det kan siges at være en Nødvendighedsartikel. For en meget stor Del benyttes kjernefrisk usaltet Smør, som daglig hidføres fra nærliggende Steder eller fra Frankrige, og de større Kjøbmænd foretrækker dette, som i Almindelighed er billigere og giver bedre Resultat end det fineste danske, ligesom de ogsaa i Regelen kunne kontrahere for Leveringer til en længere Tid for bestemt Pris, istedetfor at være underkastet de ofte fornyede og uberegnelige Fluktuationer, som ere forbundne med Indkjøb efter Kjøbenhavns Noteringer. Desuagtet skulde dog visseligen Forbruget af dansk Smør ogsaa hersteds kunne tiltvinge sig et større Marked, om ikke de ovenfor anførte Consignationer i saa høj Grad modarbejdede ethvert Forsøg i denne Retning. Saaledes lykkedes i det forløbne Aar hersteds at afhænde adskillige Forsendelser af det fineste Smør til Priser, som modsvarede Kjøbenhavnsnoteringerne med Tillæg af Overpris og Omkostninger, men en stor Mængde i Consigna-

tion hidsendt Smør af fin til fineste Sort solgtes til langt lavere Priser, og i enkelte Tilfælde for saa lave Priser, at det vilde have lønnet sig bedre at tilbagesende Smørret til Danmark for atter at reexportere det hertil til faste Kunder. Saalænge lignende Tilfælde indtræffe er det selvfølgelig forgjæves at imødesee forøget Afsætning.

I Aaret 1890 have Klagerne over Københavnsnoteringerne været endnu mere høilydte end tilforn, og ved et Møde i Manchester nedlagde flere i denne Forretning interesserede Personer Protest mod de efter deres For-
mening altfor overdrevne Noteringer. Hvorvidt der virkelig er Grund til Besværing, er det vanskeligt for Udenforstaaende at bedømme, idet Noteringerne ikke grunde sig paa de for Tilfældet gjældende Priser paa de større Markeder, men bestemmes efter de fra de forskjellige Steder indkomne Ordres og væsentligst efter de til Exportørerne i København indkomne saadanne. Man skulde synes at de, der give Bestillingerne i sin Interesse, burde raade Bod paa det paaklagede Forhold, om de derved lide Tab, ved blot at indsende Bestillinger til limiterede Priser. Manchester med omliggende Fabrikdistrikter udgjør imidlertid et saa betydeligt Marked for vort Smør, og endog en kort Afbrydelse i Indkjøbene skulde medføre saa betydelige Tab og i saa høj Grad desorganisere hele denne Forretning at det uden Tvivl vilde være mest tjenligt fra dansk Side at imødekomme derværende Importører. Der har været fremsat Forslag om hver Uge at indhente, før Noteringerne bestemmes, telegrafisk Underretning fra paalidelige Personer paa de større Afsætningsteder om Værdien paa dansk Smør paa hvert enkelt Sted, og tage Hensyn dertil ved Prisnoteringerne, og naar saadan Fremgangsmaade vilde tilfredsstille Vedkommende og standse Klagerne, vilde samme være i høj Grad tilraadelig. Den største Uleilighed turde dog ikke saa meget ligge i selve Noteringerne, som deri at Manchester, i Lighed med London, modtager store Konsignationer af heromhandlede Artikel, hvis Salg forceres og Markedet derved trykkes, hvoraf igjen Følgen er, at Importørerne, der betale lagt højere Priser end de hvortil Varen udbydes paa Stedet, selvfølgelig derved finde sig brøstholdne. Det er vistnok ikke Tvivl underkastet, at den stadigt tiltagende Indførsel af Smør fra de forskjellige Lande og Verdensdele i Forening med forøget og forbedret Tilvirkning inden Landet, isærdeleshed inden det for Meierihusholdningen saa heldigt stillede Irland, vil medføre Overproduktion ogsaa i denne Næringsgren med deraf følgende Prisfald, men paa den anden Side viser Erfaringen, at Forbruget af denne Artikel stiger jævnt i Forhold til Befolkningens forøgede Velstand, og er saavidt Storbritannien betræffer i stadig og hurtig Stigning, og det tiltrods for at de billigere Smørsorter har faaet en stærk Konkurrent i Margarin. Det opgives at Indførselen af Smør til Forbrug i Landet udgjorde pr. Individ af Befolkningen:

1869	1886	1887.	1888.	1889.
4.25 ₧	7.17 ₧	8.14 ₧	8.16 ₧	9.08 ₧,

og er saaledes fordoblet under de seneste 20 Aar. Samtidigt er uden Tvivl ogsaa Evnen til at bedømme Smørets Smag bleven betydelig oparbejdet og som Følge deraf Fordringerne til en virkelig god Vare stegne, ledsaget af Tilbøielighed til at betale en tilsvarende Pris. Da Smør lettelig taber i Aroma ved længere Tids Opbevaring, have selvfølgelig de Produktionssteder, der ligge i Nærheden af Markederne, en ganske væsentlig Fordel, og da der gjøres alt muligt for at frembringe den allerfineste Slags Vare, samt endvidere ved hensigtsmæssige Samfærdselsmidler at forkorte Afstandene mellem Producent og

Konsument, vil fulgod Vare altid kunne paaregne Priser, der for Landmanden vil give bedre og sikrere Resultat end nogen anden Gren af Jordbruget.

Det i sidstforløbne Aars Redegjørelse omhandlede bedragerske Forhold af et i Nord England etableret Firma, der udbød indført finsk Smør som svensk eller dansk Vare i Emballager forsynede med velbekjendte Mærker for lavere Priser end de saantidig i Gøteborg og Kjøbenhavn noterede, synes vedblivende at finde Sted, om end med Iagttagelse af større Forsigtighed og paa en Maade, der yderligere vanskeliggjør Muligheden af at kunne drage Vedkommende til Ansvar for Domstolene. Der er bleven mig forevist Breve, hvori vedkommende Firma har advaret mod at indsende Ordre til Exportører i Kjøbenhavn, Gøteborg, Hamburg og andre Udførselshavne, da „The very choicest butter“ kan leveres af Firmaet til betydelig billigere Priser end de paa nævnte Steder noterede.

Fint og fineste dansk-svensk Smør har i London i 1890 betinget følgende Priser:

Januar 1—15	120 à 124 sh.	16—31	114 à 118 sh.
Februar Do.	116 à 120 sh.	16—29	120 à 124 sh.
Marts Do.	120 à 124 sh.	16—30	116 à 120 sh.
April Do.	110 à 114 sh.	16—30	116 à 120 sh.
Mai Do.	110 à 114 sh.	16—31	100 à 104 sh.
Juni	96 à 100 sh.	16—30	92 à 96 sh.
Juli Do.	96 à 100 sh.	16—31	90 à 94 sh.
August Do.	96 à 100 sh.	16—31	106 à 110 sh.
September Do.	116 à 120 sh.	16—30	112 à 116 sh.
Oktober Do.	114 à 118 sh.	16—31	124 à 130 sh.
November Do.	136 à 138 sh.	16—30	126 à 130 sh.
December Do.	126 à 130 sh.	16—31	126 à 130 sh.

Kornvarer. Indførselen til Storbritannien i 1890 af de forskjellige Slags udgjorde: Fra Sverige Hvede Cwts. 1 126, Værdi £ 423, Rusland C. 19 389 025, £ 7 481 537, Tydskland C. 1 100 846, £ 437 619, Frankrig C. 590 £ 182, Tyrkiet C. 900 258, £ 310 112, Rumænien C. 4 653 735, £ 1 815 770, Ægypten C. 425 455, £ 142 852, de forenede Stater C. 17 201 063, £ 6 894 807, Chile C. 24 000, £ 9 626, Britisk Ostindien C. 9 111 582, £ 3 461 845, Australien C. 3 057 693, £ 1 270 368, Britisk Nordamerika C. 1 128 349, £ 463 080, andre Lande C. 3 480 458, £ 1 296 395, tilsammen C. 60 474 180, £ 23 584 616.

Fra Norge: Hvedemel Cwts. 27, Værdi £ 17, Sverige C. 1 090, £ 545, Tydskland C. 894 838, £ 532 960, Frankrig C. 102 763, £ 62 778, Østerrig C. 1 369 887, £ 969 512, de forenede Stater C. 12 025 800, £ 6 734 008, Britisk Nordamerika C. 933 422, £ 523 287, andre Lande C. 445 509, £ 251 183, tilsammen C. 15 773 336, £ 9 074 290.

Fra Norge: Byg C. 5, £ 4, Sverige C. 61 772, £ 22 863, andre Lande C. 16 616 211, £ 4 962 539, tils. C. 16 677 988, £ 4 985 306.

Fra Norge: Havre C. 19 767, £ 5 982, Sverige C. 1 001 524, £ 311 768, andre Lande C. 11 705 895, £ 3 590 747, tils. 12 727 186, £ 3 908 497.

Erter. Fra Norge C. 3, £ 1, andre Lande C. 1 842 485, £ 605 098, tils. C. 1 842 488, £ 605 098.

Bønner. Fra Sverige C. 7 739, £ 2 518, andre Lande C. 3 337 179, £ 990 987, tils. C. 3 344 919, £ 993 504.

Mais. C. 43 491 979, £ 9 893 094 fra fremmede Lande.

Mel og andre Slags. Fra Norge C. 49, £ 33, Sverige C. 710, £ 284.

Ved en Sammenligning med de tilsvarende Ziffre for 1889, viser det sig, at Indførselen af Hvede og Mel er tiltaget med omtrent 3 Mill. Centner, hovedsagelig fra Rumænien og Australien, medens samme fremdeles viser en Aftagen fra Tydskland. Af Byg er indført en Mill. Centner mindre, og af Havre over $2\frac{1}{2}$ Mill., medens af Mais er indført $7\frac{1}{3}$ Mill. mere. Havre-indførselen fra Sverige er aftaget med næsten $2\frac{1}{2}$ Mill. Centner. Indkommet Anmodning om at indskrænke Omfanget af denne Indberetning forhindrer mig i at afgive en ligesaa fuldstændig Skildring af Agerbrugsforholdene som i tidligere Aarsberetninger. Man tillader sig dog at henlede Opmærksomheden paa den Nedgang i Kornavl, som har fundet Sted især inden England, uden Tvivl en Følge af at Produktionen af Ladegaardsartikler er mere lønnende end Kornavl. Nedenstaaende Tabel viser den Forandring, der er indtraadt i de sidste to Decennier i det Areal, der er anvendt til Agerdyrking og Græsgang saavel for England særskilt som for Storbritannien:

	England.		Storbritannien.	
	Pløjet Jord. acres.	Græsgang. acres.	Pløjet Jord. acres.	Græsgang. acres.
1870	13 729 000	9 680 000	18 335 000	12 073 000
1880	13 134 000	11 462 000	17 675 000	14 427 000
1890	12 172 000	12 836 000	16 751 000	16 017 000

Det ved det ovenanførte Tidsperioder inden Storbritannien oppløiede Areal anvendtes saaledes:

	Korn. acres.	Rodfrugter og Grøntsager. acres.	Kløver og Græs i Vexling acres.	Andre Slags. acres.	Brak- mark. acres.
1870 . .	9 548 000	3 587 000	4 505 000	85 000	611 000
1880 . .	8 876 000	3 477 000	4 434 000	76 000	813 000
1890 . .	8 033 000	3 298 000	4 809 000	103 000	508 000

Heraf fremgaar at blot 48 pCt. af den opdyrkede Jord anvendes til Kornavl, medens Vexelbrug af Kløver og Græsgang er tiltaget i betydelig Grad, idet der benyttes perenne Græs istedetfor annuelle og Kløver, medførende en ikke ringe Besparelse i Arbeide.

Aarets Høst angives saaledes: 73 354 484 bushels Hvede mod 73 202 773 i 1889, 73 933 801 bushels Byg mod 67 426 754 i 1889, 120 188 046 bushels Havre mod 113 441 397 i 1889, og for hver Acre erholdtes: 30.74 bushels Hvede mod 29.89 i 1889, 35.02 bushels Byg mod 31.73 i 1889, 41.40 bushels Havre mod 39.27 i 1889, altsaa en betydelig Forøgelse for de vigtigste Kornsorters Vedkommende. Betræffende Kornmarkedet har den ovenfor paa Side 74 anførte Autoritet meddelt følgende:

Under det sidstforløbne Aar fremviste dette Marked faa Momenter af nogen større Betydning. De overdrevne Spekulationer, som tidligere fandt Sted med kortere eller længere Mellemrum, og som medførte voldsomme Prisfluktuationer, have næsten ganske ophørt, og de mindre Prisforandringer, som nu indtræffer, grunder sig næsten udelukkende paa Resultaterne af Høsten i de forskjellige Lande og derpaa beroende Beregninger af tilgængelige Forraad. De stundom i Udlandet, især i de Forenede Stater, dannede Syndikater, der operere i stor Skala i et eller andet Slags Kornvare, dels for at afstedkomme højere og dels lavere Pris, fremkalder her kun liden Interesse og

efterfølges ikke af lignende Forsøg. Omsætningen indskrænkes til Tilfredsstillelse af Behovet inden det indenlandske Marked, og Indkjøbene ere i Almindelighed baserede paa det øieblikkelige Forbrug uden væsentlige Hensyn til fremtidige Muligheder. Selvfølgelig ere Kornoplagerne meget indskrænkede, og ikke sjælden hænder det, at Beholdningerne ere mindre end Forsigtighedens Fordringer burde tilsige. Man stoler paa, at en Stigning i Priserne strax vil medføre forøget Indførsel fra et eller andet Sted, og det kan ikke benægtes, at denne Betragtning under sædvanlige Forholde er velbegrundet; men derved bortsees fra Muligheden af Misvæxt paa de vigtigste Produktionssteder eller Krig med en Sømagt, som kunde være istand til, om ikke ganske at forhindre, saa dog i høi Grad at vanskeliggjøre Landets Forsyning med nødvendige Fødemidler. Priserne for Hvede vare underkastede stærkere Fluktuationer end sædvanligt, idet de steg i Midten af August Maaned paa Grund af det særdeles ugunstige Høstveir, men atter faldt til det forudgaaende Niveau, da det viste sig, at Høsten alligevel var tilfredsstillende. Uagtet Beholdningerne af udenlandsk Hvede og Mel var meget ubetydelige og under Vaaren neppe oversteg en Maanedes Forbrug, var alligevel Prisen lav ved Aarets Begyndelse — for engelsk Hvede 30 sh pr. Kvarter med nedadgaaende Tendens indtil Februar Maaned, da der kun betaltes 29 sh 5 d. Høieste Pris opnaaedes i Midten af August med 36 sh 6 d, der senere gik ned, og ved Aarets Slutning opnaaedes kun 32 sh 4 d. Aarets Gjennemsnitspris blev 31 sh 9 d.

Omsætningen af Byg, specielt det til Maltning bestemte, har været underkastet store Forandringer. Den i 1880 gennemførte Beskatningsreform, hvorved Maltafgiften udbyttedes med en Afgift for Øl, har havt en meget ugunstig Indvirkning paa herværende Afsætning af svensk og dansk Byg. Før nævnte Forandring vedtoges, var det af største Vigtighed for Maltere og Bryggere at forsyne sig med Byg af allerbedste Sort, idet Afgiften beregnedes pr. Qvarter uden Hensyn til Kvaliteten, og da Afgiften var meget høi, ansporedes Landmanden til at producere den kraftigste og bedst mulige Vare. Skaansk Byg kunde vistnok ikke tilfulde konkurrere med det fineste engelske, franske eller tyske, hvilke sidstnævnte Slags opnaaede høie Priser og kjøbtes for Brygning af „Pale Ale“, men fik dog god Afsætning til de Bryggerier, som ikke regnede det saa nøie med Kvaliteten og især til det store Porter-Bryggeri i Dublin, hvor denne Vare endog blev foretrukket for dansk Byg.

Nu er altsaa heri indtraadt en Forandring, idet Skatten nu lægges paa det producerede Øl, og omendskjøndt „Pale Ale“ Bryggerierne fremdeles kjøber det fineste Byg, sker dette dog nu i mindre Udstrækning, og de øvrige Bryggerier forsyne sig nu hovedsagelig med engelsk Vare eller med billigere Slags fra Algier, Smyrna og Sortehavslandene. Godtkjøb er Tidens Løsen, til en vis Grad ogsaa en Nødvendighed paa Grund af den høie Ølskat, og Konsumenten nøier sig med en mindre god og mindre holdbar Vare.

Som Følge af disse Forholde og troligen ogsaa under Paavirkning af den Indførselstold, som i Sverige er paalagt Byg, hvorved man forhindres fra at indføre billigere Korn og udføre Landets eget værdifuldere Slags, som Tilfældet er i Danmark og tilforn endogsaa i Frankrig, er Udførselen af Byg fra Sverige gaaet betydeligt ned. Byghøsten i Sverige gav som Følge af det ugunstige Høstveir ligesaa middelmaadig og mørkfarvet Vare som i England, og da derfor lave Priser opnaaedes, indvirkede naturligvis ogsaa dette hemmende paa Indførselen fra Sverige, som for hele Aaret kun beløb sig til 28 000 svenske Tønder. Skulde skaansk Byg igjen vinde fordelagtig Afsætning paa det engelske Marked, hvilket forøvrigt er lidet sandsynligt under de nuværende Toldforholde, vilde det være ønskeligt, at Producenterne lagde sig

efter en mere omhyggelig Sortering af Varen end før, saaledes at ikke Byg af forskjellig Farve sammenblandes. Tvende Partier af hvid og gul Farve kunne hver for sig muligens betinge forholdsvis høje Priser, men dersom de blandes sammen, formindskes Værdien maaske med flere Shillings pr. Qvarter

Desuden anmærkes ofte mod svensk Byg, at det er for haardt, at det savner, hvad man her kalder „mellowness“. Grunden hertil turde være at søge deri, at man ikke iagttager fuld Nøiagtighed med Hensyn til den for Indbjergningen heldigste Modenhedstid, eller ogsaa deri, at det træskes, før det har undergaaet behørig Svedning. Endvidere maa der anvendes stor Forsigtighed ved Træskningen, saa at Bygget ikke lider Skade, hvorved især Maltbyg taber i Værdi. Ombytning af og Omhyggelighed i Valg af Sædekorn er naturligvis ogsaa tillige af de nødvendige Betingelser til Erholdelse af en god Vare.

For svensk Byg betales ved Aarets Begyndelse paa det herværende Marked 32 sh à 35 sh pr. 448 $\mathcal{H}$, men Prisen gik senere stadig nedad indtil det ved Midtsommer indkøbtes hovedsagelig til Hønsføde for 27 sh. For den nye Høst var der ingen Efterspørgsel. Først ved Aarets Slutning kunde muligens ordinær Vare opnaa 27 sh pr. 448 $\mathcal{H}$ cif, samtidigt som nogle faa Partier af bedre Kvalitet solgtes til Irland for 30 sh pr. Kvarter og senere til 28 sh, som blev Aarets Gjennemsnitspris.

Under de første 6 Maaneder af 1890 var der næsten ingen Tilførsel af svensk Havre, som Følge af det nærmest foregaaende ugunstige Indhøstningsveir. Først efterat den nye Høst kom i Markedet, steg Tilførselen; men Totalimporten udgjorde alligevel kun 642 000 svenske Tønder — fuldt 50 % mindre end det foregaaende Aar. Grunden til de senere Aars Nedgang i Tilførselen fra Sverige ligger væsentligst deri, at Kreaturavl og Meieri-produktionen er tiltaget. Især gjælder dette for Skaanes Vedkommende, hvorfra i tidligere Tider det østlige England forsynedes med udmærket Vare, som betingede forholdsvis høje Priser. Ogsaa fra Gøteborg er Tilførselen aftaget ikke ubetydeligt, hvortil uden Tvivl Grunden ligger deri, at Indførselstolden ogsaa for dette Slags Korn umliggjør den tidligere paabegyndte Indførsel af billig russisk Havre samtidigt som modsvarende Kvantitet dyrere svensk Havre udførtes.

Tiltrods for Udeblivelse af Tilbud fra Sverige, var Prisen paa Havre hersteds ved Aarets Begyndelse flau med faldende Tendens, som Følge af en rig Høst og stor Indførsel af Mais til lavere Pris end nogensinde før. Naar Mais i samme Vægtforhold stiller sig billigere end Havre, benyttes førstnævnte Slags i stor Udstrækning til Opfødning af Heste fortrinsvis af de store Konsumenter. Saaledes har det store Omnibus-Selskab i London, der bruger 5 000 Qvarter Havre hver Uge, i de senere Aar væsentlig brugt Mais.

I Aarets første Halvdel betales for Gøteborgs-Havre 18 sh 6 d pr. 320 $\mathcal{H}$ cif, for sort svensk 20 sh à 20 sh 6 d pr. 336 $\mathcal{H}$, men med ganske ubetydelig Omsætning. Udpaa Sommeren betales 20 sh 6 d à 21 sh for sort Havre, som paa forskjellige Steder blev foeetrukket, isærdeleshed for Kapløbningsheste. Den nye Høst bragte for største Delen en god brugbar Kvalitet, idet en ringere Del antydede et mindre heldigt Indhøstningsveir og turde vanskelig egne sig til Vaar- eller Sommerskibning før den ritørres. Vægtig saakaldet Canadahavre, som tildels dyrkes i Sverige og i gunstige Aar opnaar en Vægt af 93 à 94 holl. $\mathcal{H}$, vinder hersteds meget Bifald og betales ofte meget høit, saaledes at en forøget Dyrkning deraf uden Tvivl skulde lønne sig.

Tættere Ombytning og omhyggeligere Valg af Udsæd vilde sikkerlig være gavnlig for Dyrkning af Havre i Sverige.

I de østlige Provindser har man forsøgt at anvende en finsk Sort Havre til Udsæd med -- som det synes — heldigt Resultat. Denne Sæd bør fortrinsvis tages fra Trakten rundt Wasa, hvorfra der sædvanligen leveres bedre Kvalitet end fra det sydlige Finland. For Skaane burde dog benyttes som Udsæd den bedste skotske Havre. Udsæden maa være omhyggelig rensed og fremforalt ikke være blandet med Byg. Fra forskellige Steder i Skaane sendes Havre med saadan Blanding, hvorfor ogsaa denne Vare vanskelig kan afsættes og opnaar 3 à 6 d mindre pr. Quarter end anden skaansk Vare. Ogsaa i den sorte Havre fra Østkysten forekommer undertiden saadan Indblanding, men har dets Værdi dog hidtil ikke lidt derved. Norges Udførsel af Havre har i de seneste Aar været ubetydelig, men synes iaar at skulle foregaa i større Skala, og Ladninger ere allerede afsendte baade til England og Frankrig med tilfredsstillende Resultat; dog tilraades det at sende Varen i Dampskibe, da det har vist sig, at den ikke har været tør nok til Afskibning med Seilfartøier, især under Vaaren. Prisen var 17 sh. à 17 sh. 6 d pr. 320 $\mathcal{H}$ cif.

Flæsk. Indførselen af denne Artikel, hvoraf Forbruget, der i 1869 udgjorde 2.63 $\mathcal{H}$ for hvert Individ af Befolkningen, forøgedes til 12.46 $\mathcal{H}$ pr. Individ i 1889, er i stadig Tiltagende, og beløb sig i 1890 til:

Friskt (Pork). Fra Norge Cwts 1, £ 4, Sverige C. 1 491, £ 3 272, Holland C. 25 994, £ 61 951, Belgien C. 10 888, £ 27 397, forenede Stater C. 60, £ 94, andre Lande C. 6 861, £ 17 116, tils. C. 45 295, £ 109 834.

Saltet (ikke Skinker). Fra Norge Cwts. 86, £ 145, Sverige C. 3 770, £ 4 697, forenede Stater C. 204 577, £ 282 174, andre Lande C. 46 424, £ 341 424.

Sideflæsk (Bacon). Fra Norge Cwts. 255, £ 708, Sverige C. 73 684, £ 187 962, Danmark C. 465 866, £ 1 334 096, Tydskland C. 1 390, £ 3 459, forenede Stater C. 2 934 465, £ 4 890 992, andre Lande C. 314 910, £ 560 844, tils. C. 3 790 570, £ 6 978 061.

Skinker. Fra Norge C. 10, £ 20, Sverige C. 169, £ 510, forenede Stater C. 1 094 383, £ 2 583 745, andre Lande C. 114 884, £ 284 840, tils. C. 1 209 446, £ 2 869 115.

I London betales for Sideflæsk pr. Cwts. i Shillings:

Januar 1ste og 2den Halvdél for magert 54—57, federe 51—54 og 50—54, Februar 1 og 2 H. magert 61—64 og federe 56—60, Marts 1 H. 62—67 og 59—64, Do 2 H. 60—65 og 56—61, April 1 H. 61—64 og 57—62, Do. 2 H. 62—64 og 59—62, Mai 1 H. 58—63 og 54—60, Do. 2 H. 56—59 og 53—56, Juni 1 H. 56—61 og 55—59, Do. 2 H. 61—63 og 56—61, Juli 1 H. 58—61 og 52—56, Do. 2 H. 61—67 og 56—64, August 1 H. 66—69 og 60—66, Do 2 H. 65—69 og 60—55, September 1 H. 64—67 og 59—64, Do. 2 H. 64—66 og 59—64, Oktober 1 H. 64—66 og 60—64, Do. 2 H. 60—66 og 55—63, November 1 H. 49—56 og 44—53, Do. 2 H. 47—52 og 44—59, December 1 H. 47—54 og 44—52, Do. 2 H. 53—54 og 50—52.

Som det fremgaar heraf, er Priserne i Aarets Løb gaaet ned ret betydeligt. Den store Aftagen i Indførselen af Sideflæsk med over 100 000 Cwts. fra Danmark og 250 000 -- i Forhold til 1888 — fra Tydskland samt af friskt Flæsk fra Holland, er fuldt opveiet af den forøgede Tilførsel fra Amerika, hvortil kommer, at Landets Produktion har tiltaget betydeligt.

Angaaende den i det meget benyttede Tidsskrift „The Grocer“ offentliggjorte ugentlige Prisnotering, bemærker Danmarks hersteds stationerede meget sagkyndige og energiske Meieriagent, at der, hvad angaar Sideflæsk (bacon) ikke egentlig findes nogen virkelig officiel Notering for dansk eller

kontinental Vare. Den af „The Grocer“ angivne Notering har sin Oprindelse fra et herværende stort Firma og gjælder egentlig kun for et eneste paa Markedet særdeles vel renomeret Mærke. Denne Notering synes heller ikke at nyde nogen Anerkjendelse hos Forretningsfolk inden denne Branche, idet den ingenlunde altid stemmer overens med Markedets virkelige Stilling, især naar denne viser en nedadgaaende Tendens, foraarsaget ved usædvanlig stor Tilførsel. Prisen for nævnte Mærke forbliver visseligen højere end for de fleste andre, men dette opnaaes derved, at under saadanne Omstændigheder bliver blot en mindre Del af heromhandlede Produkt forsynet med dette Mærke, og kun en saa stor Kvantitet, som afhændes til faste Kunder til den nærmest foregaaende Uges Prisnotering.

Levende Kvæg. Allerede ovenfor er det bleven antydnet, at Landets Jordbrugere finder det fordelagtigere at forøge Produktionen af Væxter tjenlige til Kreaturføde paa Kornproduktionens Bekostning, og dette Forhold i Forbindelse med en usædvanlig rig Foderhøst har medført en Forøgelse af Kvægantallet større end noget tidligere Aar, saaledes som det fremgaar af følgende Opgaver:

Inden Storbritannien og Irland forefandtes:

	den $\frac{1}{1}$ 1890. Stk.	den $\frac{31}{12}$ 1890. Stk.	Forøgelse Stk.
Heste	1 945 386	1 964 911	19 525
Kvæg	10 272 765	10 789 858	517 093
Faar	29 484 774	31 667 195	2 182 421
Svin	3 905 885	4 362 040	456 155

Ved at granske de hidhørende meget detaillerede statistiske Opgaver finder man, at kun en ubetydelig Forandring er indtraadt med Hensyn til Antallet af de alene til Agerbrugets Behov underholdte Heste, men derimod er Forøgelsen af de øvrige Slags Kvæg særdeles mærkelig, et Tegn paa, at Landmanden fremdeles og mere og mere almindelig indser, at Opfodring af Kvæg og Meieriskjøtsel afgiver den sikreste Indtægt, og at de strenge Foranstaltninger, der nu tages for at udrydde smitsomme Kreatursygdomme, allerede har begyndt at vise gode Resultater. Antallet af Melkekjør og drægtige Kvier var ved Aarets Slutning 2 538 000 og Avlsdyrenes Antal forøgedes med 100 000. Der er ogsaa en betydelig Stigning i Antallet af Kvæg under 2 Aar med tilsvarende Aftagen for de ældres Vedkommende, hvoraf sluttes, at Dyrene bliver tidligere end før færdige til Slagt.

Nedenstaaende Opgaver viser, at tiltrods for denne betydelige Forøgelse i Antallet af de inden Landet opfødte, er Indførselen af saadanne fremdeles af stor Betydning; men nogen væsentlig Udvikling af denne Indførsel ansees for lidet sandsynlig — snarere det modsatte — hvorimod Indførselen af slagtet Kvæg tiltager i stærk Grad — af Faar alene 470 000 Stykker flere end i 1889.

I 1890 indførtes levende Kvæg

Fra	Heste		Oxer & Tyre		Kjør	
	Stk.	£	Stk.	£	Stk.	£
Norge	294	3 888	24	217	66	637
Sverige . . .	17	325	7 892	100 020	1 660	18 551
Danmark . . .	2 607	17 028	21 238	245 578	32 699	357 584
Tydskland . .	12 600	136 899	—	—	—	—
Holland . . .	1 575	58 729	—	—	—	—
Belgien . . .	499	22 902	—	—	—	—

Fra	Heste		Oxer & Tyre		Kjør	
	Stk.	£	Stk.	£	Stk.	£
Frankrige . . .	783	52 495	—	—	—	—
Spanien . . .	—	—	8 071	132 450	—	—
De Forenede Stater	364	20 170	384 198	7 351 981	441	7 234
Canada . . .	225	13 225	109 610	1 739 718	10 859	152 580
Andre Lande . .	440	10 835	5 485	112 814	3 421	58 592

Tilsammen 19 404 336 496 536 518 9 682 778 49 146 595 178

Fra	Kalve		Faar og Lam		Svin	
	Stk.	£	Stk.	£	Stk.	£
Norge	2	4	23 513	30 978	—	—
Sverige	371	1 475	7 182	11 092	1 168	3 544
Danmark	22 021	79 308	139 465	203 449	1 410	5 671
Holland	33 420	143 781	119 669	319 490	362	1 205
De Forenede Stater .	7	17	3 904	7 900	1 086	4 054
Canada	840	1 683	42 640	83 656	—	—
Andre Lande . . .	264	1 323	22 085	39 747	—	—

Tilsammen 56 929 227 591 358 458 696 312 4 036 14 474

Paa den anden Side omfatter Udførselen for største Delen Avlsdyr, for hvilke der betales meget høie Priser.

I 1890 udførtes 12 922 Heste til Værdi £ 699 187, og andre ikke specificerede Dyr for £ 171 474.

For Norges og Sveriges Vedkommen er Udførselen af levende Kvæg — væsentligst bestaaende af Faar og Hornkvæg —, gaaet yderligere ned som ogsaa har været Tilfælde for Danmarks Vedkommende, og Grunden er vel hovedsageligst den, at det Kvæg, vi have at tilbyde, ikke svarer til de paa dette Marked stadigt stigende Fordringer og finder lettere Afsætning i Hjemlandene. Denne Antagelse bekræftes ogsaa ved de Priser, som vort Kvæg betinger hertillands, sammenlignet med hvad der tilføres fra Nordamerika, forsaavidt man har kunnet bestemme samme ifølge de i den foreliggende Toldstatistik angivne Værdier, hvilke om de end ikke ere nøjagtige Gjenivelser af de virkelige Salgspriser, dog give en noget saa nær paalidelig Rettesnor. Gjennemsnittspriserne i 1890 vare:

Oxer og Tyre fra Norge £ 9. 0. 0, Sverige £ 12. 13. 6, Danmark £ 11. 11. 3, Spanien £ 16. 8. 3, Kanada £ 15. 17. 5, De Forenede Stater £ 19. 2. 9.

Faar og Lam fra Norge £ 1. 6. 4, Sverige £ 1. 10. 11, Danmark £ 1. 9. 2, Holland £ 2. 13. 5, Kanada £ 1. 19. 3, De Forenede Stater £ 2. 0. 5.

Til en lønnende Udvikling af den saa lovende Udførsel af Faar fra Norge vil det være nødvendigt at forbedre den indenlandske Stamme ved Anskaffelse af Handyr fra herværende dertil tjenlige Racer, for at erholde større, fyldigere Kroppe med rigeligere og hurtigere Kjøddannelse. Af ovennævnte Ziffre fremgaar at Oxer fra Sverige betinge omtrent 30 % lavere Pris end de fra de forenede Stater, og at Forholdet maa blive saadant er en ligefrem Følge af den ensidige Retning i vor hele Kvægdrift, som hidtil paa faa Undtagelser nær først og fremst gaar ud paa Melkeproduktion, hvorfor ogsaa de til Forædling af de indenlandske Stammer af Kvæg fra Udlandet anskaffede Avlsdyr tages næsten udelukkende fra de Racer — fortrinsvis af Ayrshire —

der udvikles i samme Øiemed. En Forandring heri synes dog at være paa Vei til at gjøre sig gjældende, at dømme deraf, at der ofte indføres Short-horns-Tyre af Stammer, der er bekjendt for rig Melkeevne, og er visselig saadan Foranstaltning et Skridt fremad idetmindste inden de Dele af vort Land, hvor Sommerfodringen bestaar af andet end et mere eller mindre knapt Beite — da man derved søger at forene rig Melkeafkastning med god Kjøddannelse og Letgjødethed, Egenskaber, som Erfaring har vist ingenlunde ere uforenelige.

I Forbindelse hermed tillader jeg mig at anføre, at da jeg nu hverken har Tid eller Evne til at efterkomme de ofte indløbne Anmodninger at udvælge og indkjøbe Avlsdyr, har jeg truffet Aftale med en i Nærheden af London bosat Farmer Mr. Walter I. Henman i Caversham Reading om at bistaa mig i saa Henseende. Hr. Henman har udstrakt Erfaring i Opfodring af Kreaturer og i at bedømme saadannes Kvalitet og har allerede i lang Tid nydt stor Anseelse ved herværende Kvægudstillinger, foruden at jeg i henvend 20 Aar har havt Anledning til at forvisse mig om hans Paalidelighed. Han har desuden besøgt Sverige og gjort sig bekjendt med derværende Forholde. Hr. Henman har paataget sig at udføre lignende Anmodninger om Opkjøb mod en Godtgjørelse af 5 pCt. af Dyrenes Indkjøbspris, deri beregnet Erstatning for Reiser og andre personlige Udgifter, indtil Dyrene ere afleverede ombord i vedkommende Dampskib. Indkjøbssummerne remitteres i Almindelighed gennem Generalkonsulatet, som selvfølgelig uden nogen Godtgjørelse modtager og gransker Hr. Henmans Regnskaber og besørger fornøden Assurance og Correspondence paa det svenske Sprog. Da Indkjøbsordres indløbe i forøget Antal, er det at formode, at den Maade, hvorpaa Hr. Henman har udført Hvervet og Fremgangsmaaden forøvrigt har været tilfredsstillende for Requirerterne.

Condenseret Melk. Indførselen fra Norge viser en jevn Udvikling og har under en forholdsvis kort Tid naaet et meget betragteligt Beløb. I 1890 steg saaledes denne Indførsel til 61 244 Cwts. til en Værdi af £ 124 472 eller næsten til det Dobbelte mod 1889, som er et tydeligt Bevis paa, at Varen har vundet Anerkjendelse og heldigt udstaaet Konkurrencen fra andre Lande, især Schweiz, hvorfra denne Industri har sin Oprindelse og som har gjort betydelige Opofrelser for dens Udvikling gennem Avertissementer. Opgave over Total-Indførselen af condenseret Melk i 1890 foreligger ikke, men gik i 1889 op til 339 892 Cwts., hvorafter eksporteredes 67 825 C., altsaa forbrugte i Indlandet 272 067 C. og sandsynligvis udelukkende anvendt til Skibsproviant.

I Sverige har der flere Gange været Tale om, at forsøge at deltage i denne Industri, men saavidt bekjendt, er der hidindtil kun eksperimenteret med saakaldet steriliseret Melk, og Resultaterne have været uheldige. Ikke bedre har Udfaldet været for konserveret Fløde, indført fra Stockholm, hvoraf vistnok enkelte Krukker ved Aabningen har indeholdt udmærket saadn, altsaa Bevis paa Muligheden af Indførsel deraf, men andre Krukkes Indhold har været ubrugeligt og afskrækket Forbrugerne fra videre Befatning dermed.

Bergværksdrift. Jern og Staal. Sidstledne Aars Marked fremviste ligesaa usædvanlige Forholde som dets Resultat var nedslaaende. Sæsonen aabnedes med bedste Udsigt til en livlig Omsætning til lønnende Priser; men kort Tid efter Nyaaret indtraadte en heftig Reaktion, der varede til Juni Maaned, da Forretningerne atter tog et Opsving, der imidlertid ikke blev af synderlig Varighed, og Aaret afsluttedes under de mest eiendommelige Forhold. For at faa en rigtig Forstaaelse heraf turde det være nødvendigt

at gjenkalde i Erindringen, hvorledes vilde Spekulationer drev Priserne op for skotsk Tackjern, med indtil 15 sh. pr. Ton i mindre end 5 Ugers Tid, og vedbleve disse Spekulationer indtil 6 Januar 1890, da der betaltes 66 sh. 3 d. Ved dette Tidspunkt indtraadte paa Grund af Pengeknaphed og forhøjet Bankrente en fuldstændig Panik, og Priserne gik atter ned til deres oprindelige Niveau i Løbet af en Maanedes Tid, og den faldende Tendens vedblev indtil de laveste Satser naaede i Juni Maaned med 43 sh. 4 d. I de næste 4 Maaneder indtraadte en langsom men fortløbende Stigning, der tog hurtigere Fart i September Maaned, da man havde Anledning til at tro, at de skotske Masovne skulde nedblæses, hvilket ogsaa virkelig skede i Oktober, ved hvilken Tid skotske „Warrants“ opnaaede 54 sh. Senere gik Priserne uafbrudt ned, indtil de ved Aarets Slut stod i 46 sh. 4 d.

Uagtet de ovenomhandlede Fluktuationer have Omsætningerne af Jern og Staal med Hensyn til Kvantitet været meget tilfredsstillende. Udførselen viser rigtignok en ubetydelig Aftagen — væsentlig som Følge af aftagende Skibning til de forenede Stater og Argentina —, men det indenlandske Forbrug har mere end opveiet dette. Da til Trods for Prisfaldet Jernarbeidernes Løn forblev omtrentlig den samme og Kulpriserne vare usædvanlig høje, have Tilvirkerne havt liden Grund til Tilfredsstillelse, og for nærværende antages ikke denne Industri at afgive nogetsomhelst Udbytte.

Af Tackjern beregnes Produktionen til 8 Mill. Tons — noget mindre end i 1889 —, og Indførselen i Forhold til de 2 nærmest foregaaende Aar stillede sig saaledes:

	1890. Tons.	1889. Tons.	1888. Tons.
Jernmalm	4 469 390	4 023 620	3 552 408
Do. smedet eller valset	92 899	111 803	113 362
Staal uforarbejdet	8 144	10 870	12 058

udvisende en jævn forøget Indførsel af Raavaren med Aftagen af deraf forarbejdede Produkter.

Fra Norge og Sverige indførtes i 1890:

	Fra Norge.		Fra Sverige.	
	Tons.	Værdi £.	Tons.	Værdi £.
Jernmalm	105	276	5 534	6 019
Do. tack	337	1 264	41 199	196 489
Do. Stang	165	1 648	83 602	854 418
Do. Skrot	1 670	6 317	2 875	11 470
Staal uforarbejdet	33	145	6 053	61 932
Forarbejdet Jern	Cwts. 72 829	74 480	Cwts. 705 229	556 121

Sammenlignes disse Ziffre med de modsvarende for 1889 — se Side 222 i 1889 Aarsberetning — viser det sig, at Exporten af Staal er omtrent den samme, af forarbejdede Varer ikke ubetydeligt tiltaget, og en Formindskelse af de øvrige Slags. Sverige er fremdeles det Land, hvorfra England erholder den største og væsentligste Tilførsel af Stangjern og Staal.

Vicekonsulen i Sheffield — det fornemste Konsumptionssted i dette Land af svensk Jern og Staal —, meddeler følgende: Forretningerne hersteds har i det sidstforløbne Aar i det hele taget været livlige; Arbeidsproduktionen har været stor og Arbejdslønnen høi. Neppe kan det siges, at Arbeidsgiverne have samme Anledning til Tilfredshed, og inden mange Grene af Virksomheden har Produktionsomkostningerne, formedelst de høje Priser paa saavel

Arbejde som Kul og andre Raamaterialer, naaet en saadan Høide, at Salgspriserne for nærværende ikke staa i det rigtige Forhold til de nævnte forøgede Udgifter.

Kulgrubeeierne have dannet en Forening for at vedligeholde de høie Priser, og som Følge heraf forekommer det mærkelige Tilfælde, at Cokes til Staalsmeltning fra en i Nærheden af Sheffield beliggende Kulgrube sælges for 14 sh. ved Grubeaabningen, hvilket modsvarer en Pris af 17 sh. i Sheffield, medens Fabrikanterne paa sidstnævnte Sted maa betale den usædvanlig høie Pris af 23 sh. pr. Ton.

Discontoen i Sheffield's Prisliste for Nedhamring af Jern har været den samme som før, medens Discontoen i Priserne for Nedvalsning ere blevne reducerede fra 35 til 25 pCt. Dersom saaledes 8 sh. antages at være Gjennemsnitspris for Valsning, have Tilvirkerne af forarbejdede Jernvarer at betale 6 sh. istedetfor 4 sh. i 1889. Det er vanskeligt at sige, hvor længe denne Tingens Tilstand vil vedblive, men de unaturligt opdreve Priser virke i høi Grad hemmende paa Omsætningerne af Støbestaal, da Forbrugerne ikke vil betale en modsvarende Prisstigning. Den grovere Industri siges endnu at være vel forsynet med Beholdninger til Priser, som nærmere har fulgt med Fluktuationerne i Priserne for Raavarerne end inden Støbestaalindustrien.

Priserne paa svenske Raavarer ere gaaet ned — alene med Undtagelse af svensk Bessemer.

Tackjern, ordinært er solgt for £ 4. 15. 0, medens gode Mærker erholdt £ 5. 5. 0 à £ 5. 0. 0 og for Dannemora af garanteret Analyse £ 6. 10. 0 til £ 7. 10. 0. Den største Del af det sidstnævnte skal imidlertid have været kontraheret før Priserne gik op, og blot mindre Partier have byttet Eiene.

„Iron-Blooms“, enkeltsejede, betingede £ 6. 10. 0 til £ 7. 10. 0, dobbeltsejede omtrent 30 sh. mere.

Trækulsjern i Ringe, kostede £ 10. 0. 0 à 11. 0. 0 f. o. b. Sverige alt efter Kvalitet; simplere Kvaliteter ere imidlertid udbudte for £ 8. 10. 0 à £ 9. 0. 0. „Bundling“ og „Taug“, Jern opnaaede £ 11. 0. 0 til £ 10. 10. 0.

Staaljern til Omsmeltning betaltes i Raastænger ordinære med £ 8. 15. 0, men kan nu kjøbes for £ 7. 10. 0 à £ 8. 0. 0; godt ordinært med £ 9. 10. 0 med høiere Fordringer, og bedst med £ 11. 0. 0 til 12. 0. 0; begge sidstnævnte Slags kan dog nu kjøbes for 1 £ billigere pr. Ton.

Valset eller smedet Staaljern til Omsmeltning opnaaede: godt ordinært omkring £ 10. 10. 0, middelsgodt £ 11. 10. 0, bedst £ 12. 10. 0. Der er for Tiden store Forraad af disse Slags, hvorfor Kjøberne holde sig tilbage.

Dannemora Jern betingede Lancashire Franche Comté £ 12. 0. 0 à £ 13. 0. 0. Wallon — alt efter Mærke — £ 16. 0. 0 à £ 23. 0. 0, og Priserne have undergaaet liden Forandring.

Iron Box Ends samt valsede eller smedede Nail Rod Ends opnaaede ordinært lige op til £ 9. 0. 0 men udbydes nu til £ 7. 0. 0 à £ 7. 10. 0, bedre Mærker £ 10. 0. 0 à £ 11. 0. 0, Dannemora lige til £ 16. 0. 0.

„Nail Iron Scrap“ og „Martin Siemens Scrap“ betingede £ 6 à £ 7.

Merchant Iron solgtes efter Kvaliteten for £ 9. 10. 0 til £ 10. 10. 0 men udbydes nu billigere.

Svensk Bessemer omsættes i større og større Mængder. Priserne vare for Ingots — i Henhold til Kvalitet — fra £ 7. 10. 0 til £ 10. 2. 6.

„Billets“ som i Januar betingede £ 9. 12. 6, opnaaede i September £ 10. 2. 6 og finere Stempler £ 11. 12. 6 med 20 pCt. extra for „tempers“ over 1.10 pCt. Firkantede, runde og flade Dimensioner noteredes til 10 à 30 sh. extra i Forhold til Størrelsen. „Rods“ No. 4 og 5 stode omtrent i samme Pris som Aaret før, 20 sh. à 30 sh. over Prisen for Billets.

Simens-Martin Ingots og Billets, der ikke er saa vel kjendte paa dette Marked, solgtes for 7 sh. 6 d à 10 sh. billigere end svensk Bessemer, medens der for Siemens Martins Rods forlangtes £ 12. 0. 0 à £ 12. 10. 0 f. o. b. Sverige.

Svenske Bessemer Box Ends betaltes i Forhold til Mærket med £ 7. 10. 0 à £ 9. 5. 0 og bedste Sort med £ 10. 0. 0 i Sheffield; men disse Priser ere senere gaaet betydelig ned, og opgives der at være solgt til £ 7. 0. 0.

Svenske Bessemer Scraps gik villigt til £ 8. 10. 0 men i Oktober obtineredes blot £ 7. 10. 0.

Svensk Spegeljern betaltes med en Gjennemsnitspris af £ 8. 10. 0.

Samtlige ovenanførte Priser ere pr. Ton frit leveret i Sheffield, hvor anderledes ikke er stipuleret.

Fiskeri-Produkter.

Fisk. I Aaret 1890 ilandbragtes i England og Wales 6 100 481 Cwts. til Værdi £ 4 368 346, til Skotland 5 362 115 Cwts, til Værdi £ 1 559 612, til Irland 798 631 Cwts. til Værdi £ 362 804. Tilsammen 12 261 227 Cwts. til Værdi £ 6 290 762, hvortil kommer Østers, Hummer og andre spiselige Skjældyr til en Værdi af £ 452 939 eller ialt £ 6 743 701, imod i 1889 12 680 053 Cwts. til Værdi £ 5 999 705, altsaa steg Værdien med £ 744 000 for en Mindrefangst af 419 000 Cwts.

Af nævnte Fangst udførtes: Sild med 1 152 919 Cwts. til Værdi £ 1 287 680, andre Slags til Værdi £ 512 809, tilsammen £ 1 800 489, idet inden Landet forbrugtes til Værdi £ 4 943 212, hvortil kommer Indførselen fra fremmede Lande, der udgjorde: Fersk Sild 1 316 726 Cwts. til Værdi £ 847 417, saltet og røget do. 978 713 Cwts. til Værdi £ 1 961 229, tilsammen £ 2 808 646. Altsaa forbrugtes i det Hele £ 7 751 858, heri indbefattet Fangsten af Indsøfisk.

Af Sild fiskedes i det Hele 5 229 905 Cwts. til Værdi £ 1 282 633. Udførselen af Sild angives til 1 152 919 Cwts. Altsaa forbrugtes i Landet 4 076 986 Cwts.

Sammenlignes Værdien af den opfiskede Sild med Værdien af det exporterede Kvantum af samme Vare, viser det sig, at disse Værdier opveie hinanden, hvoraf følger, at den exporterede Vare ved Nedsaltning og anden forudgaaende Behandling erholdt en firedobbelt højere Værdi.

Af det importerede Kvantum fersk Sild kom fra Norge 185 441 Cwts. til Værdi £ 36 591, fra Sverige 408 647 Cwts. til Værdi £ 66 815. Tilsammen 594 088 Cwts. til Værdi £ 103 406. Af anden Slags fersk Fisk: fra Norge 48 399 Cwts. til Værdi £ 63 768, fra Sverige 1 848 Cwts. til Værdi £ 2 577. Tils. 50 247 Cwts. til Værdi £ 66 345. Fra andre Lande 672 391 Cwts. til Værdi £ 677 666. Tils. 1 316 726 Cwts. til Værdi £ 847 417. Af saltet eller røget Fisk: fra Norge 251 424 Cwts. til Værdi £ 259 100, fra Sverige 3 015 Cwts. til Værdi £ 3 991, fra Frankrige 66 453 Cwts. til Værdi £ 253 631, fra britisk Nordamerika 256 205 Cwts. til Værdi £ 573 243,

fra de Forenede Stater 216 577 Cwts. til Værdi £ 598 624, fra andre Lande 185 039 Cwts. til Værdi £ 272 640. Tils. 978 713 Cwts. til Værdi £ 1 961 229. Ialt 2 295 439 Cwts. til Værdi £ 2 808 646.

Af Østers og Hummer indførtes fra Norge 2 370 Cwts. til Værdi £ 4 208, fra Sverige 32 Cwts. til Værdi £ 65.

I Forhold til 1889 — se Side 214 af nævnte Aars Beretning — tiltog saaledes Exporten af fersk Fisk fra Sverige med 94 242 Cwts. til Værdi £ 13 178; medens fra Norge Kvantiteten tiltog med 19 221 Cwts, men Værdien formindskedes med £ 43 435 i Forhold til 1889.

Forhaabningerne om en livlig og lønnende Afsætning af fersk Fisk fra Norge og Sverige paa de engelske Markeder — hvorfor ogsaa specielle af Staten lønnede Agenter tilsattes — er endnu ikke realiseret i nogen større Udstrækning. Den væsentligste Grund hertil turde søges deri, at man endnu ikke har anskaffet eller kunnet tilveiebringe de for denne Trafik fuldt passende og praktiske Transportmidler. Fisk er en ikke meget holdbar Vare, og selv om Varen er nedlagt i Is er det ialfald under den varme Aarstid absolut nødvendigt at transportere den hurtigst muligt fra Fangststedet til Markedet, for at den skal kunne paaregne Afsætning til de høje Priser, som idetmindste ere gjældende i den herværende Detailhandel. Hertil kommer, at Konsignationer vanskelig kunne forbigaa de mægtige Mellemhænder, som besørge En Gros Salget, og da det ligger i disses Interesse at obtainere høiest mulige Priser, hænder det, at de, naar Tilførselen er altfor rigelig, foretrækker at lade en større Del deraf blive udskjæmt og senere konfiskeret, for at søge at forøge Konsumtionen ved at nedsætte Priserne.

Fabrikprodukter.

Papir og Pap. I 1890 indførtes:

Fra	Skriv- og Trykpapir. Cwt. Værdi £	Andet Slags Papir undt. Tapetpapir Cwt. Værdi £
Norge . . .	9 310 9 189	66 072 50 648
Sverige . .	69 407 70 355	168 035 135 400
Tydskland .	79 323 91 620	519 532 471 243
Belgien . .	66 820 96 069	127 453 190 884
Holland . .	34 893 48 827	899 982 475 522
Frankrige .	7 027 22 512	31 092 82 295
Andre Lande .	42 695 50 533	141 977 122 381
Tilsammen	309 475 389 105	1 954 143 1 528 373

Pap og Carton. Fra Norge indførtes 41 512 Cwt., Værdi £ 21 378, Sverige 37 680 Cwt., £ 18 821.

I Forhold til 1889 — Aarsberetningen Side 228 — forøgedes Indførselen fra Norge med: Tryk- og Skrivpapir 650 Cwt. til Værdi £ 987, andet Slags Do. 23 972 Cwt., £ 16 549, Pap og Carton 13 107 Cwt., £ 6 316, tilsammen 37 729 Cwt. til Værdi £ 23 850, og fra Sverige med: Tryk- og Skrivpapir 19 859 Cwt. til Værdi £ 12 695, andet Slags Do. 25 982 Cwt., £ 5 720, Pap og Carton 6 804 Cwt., £ 3 461, tilsammen 52 645 Cwt., til Værdi £ 21 876.

Det synes at være ubestrideligt, at denne Forøgelse i Udførselen fra de forenede Riger af det færdige Fabrikat istedetfor af Raamaterialet vidner om et Fremskridt paa den rette Vei, og ifølge sagkyndige Personers Udsagn, forøges stadigen Forbruget af alle Slags Papir, saa at der er liden Grund til

at frygte for Overproduktion, om end et tilfældigt Tryk paa Priserne af et eller andet Slags indtræffer af og til.

Fyrstikker. I de foreløbige Opgaver vedrørende Ind- og Udførselen, som af Board of Trade offentliggjøres umiddelbart ved hver Maanedes Udgang, savnes Rubrikken „Fyrstikker“ ligesom ogsaa adskillige andre Artikler, der nu ere af ikke ubetydelig Vigtighed, sandsynligvis derfor, at disse Artikler, da den heromhandlede Maanedsstatistik først begyndte, ansaaes for ubetydelige til at burde opregnes særskilt. I den i den sidste Halvdel af hvert Aar udkomne fuldstændige Handelsstatistik over Omsætningen under det nærmest foregaaende Aar anføres Værdien af Indførselen af Fyrstikker af forskellige Slags i 1889 til:

Fra Norge £ 74 559, Sverige £ 208 424, Danmark £ 5 323, Tyskland £ 5 099, Holland £ 5 711, Belgien £ 65 333, Italien £ 3 958, Australien £ 105, andre Lande £ 140, tilsammen £ 368 652.

Ifølge underhaanden meddelt Opgave fra herværende Toldkammer indførtes i 1890 fra Norge for £ 71 043, Sverige £ 189 661, udvisende saaledes en Aftagen for begge Lande under den ruinerende Konkurrents med den i de nærmest foregaaende Aar stedfundne Overproduktion. Førstnævnte Opgave synes imidlertid at angive, at Indførselen fra eller over Belgien er den eneste nævneværdige Konkurrent paa dette Marked, ligesom at det ikke turde stille sig umuligt, at de norske og svenske Fabrikanter skulde kunne dominere Markedet. I saa Henseender har der ogsaa delvis været gjort Forsøg i det sidstforløbne Aar med særdeles heldige Resultater.

Glasvarer. I Indførselsopgaverne skjælnes ikke mellem Flasker og andet saakaldet Smaaglas. De under den fælles Rubrik „Glassmanufactures“ indbefattede Tilvirkninger viser en stadig tiltagende Indførsel og i det sidste Aar til ikke mindre end 1 070 786 Cwt. til Værdi £ 1 277 840.

Den Andel, de forenede Riger hidindtil har havt i Indførselen af denne Vare, er vistnok mindre betydelig, men befinder sig dog for Sveriges Vedkommende i jævn Stigning som nedenstaaende Ziffre udvise:

	Fra Norge		Fra Sverige	
	Cwts.	Værdi £	Cwts.	Værdi £
1886 . . .	2 069	2 636	38 816	17 929
1887 . . .	2 666	4 074	68 824	29 732
1888 . . .	3 893	4 460	77 721	32 065
1889 . . .	5 025	5 118	84 685	22 731
1890 . . .	3 714	4 624	108 627	37 741
Deraf af Vinduesglas				
1890 . . .	43	70	873	2 617

Allerede i forrige Aarsberetning er det bleven paapeget, at Sverige har Betingelserne for at kunne optage Konkurrencen i Afsætningen af Glasvarer paa herværende saa store og betydelige Marked med de store Industrilande — Tyskland, Belgien og Frankrige, og at Muligheden for et heldigt Resultat i saa Henseende væsentlig er at tilskrive en med mere end sædvanlig Energi forenet Sagkundskab hos den Agent, som nu i flere Aar hersteds udelukkende har beskæftiget sig med denne Artikel, og med saadant Held, at hans Virksomhed ikke alene har bragt ham selv Gevinst, men ogsaa almindelig Anerkjendelse saavel af Landsmænd som de engelske Forretningsfolk, med hvilke det er lykkedes ham at komme i Forbindelse. De saaledes „Sveriges allmänna Export-förening“ i indeværende Aar besluttede at oprette hersteds et Mønsterlager

af svenske Industriprodukter for at søge større Afsætning for disse ikke alene inden dette Verdenshandelens Centrum men ogsaa til alle de langt adskilte Lande, hvis vigtigste Handelsforbindelser finde sit Udgangspunkt herfra, var det visseligen en heldig Omstændighed, at bemeldte Forening lykkedes at engagere ovennævnte Agent Civilingeniør R. Rythén som sin Repræsentant hersteds. Det var ogsaa ved hans Mellemkomst at Foreningen fik Anledning til at erholde et heldigt beliggende Lokale for dette Mønsterlager for en forholdsvis rimelig Pris. Det er selvfølgelig endnu for tidligt at kunne udtale sig om dette Foretagendes Fremgang, men da man som oven anført altsaa har sikret sig de tvende Vilkaar, hvoraf saadan Fremgang væsentligst turde bero nærmest efter vedkommende Varers Beskaffenhed og Pris, turde der være al Grund til at vente det bedste Resultat, altid forudsat at Opnaaelsen deraf ikke paaregnes for snart. Hr. Ingeniør Rythén har anvendt 6 Aar for paa dette Marked at vinde Indpas og Anerkendelse samt Efterspørgsel efter svensk Glas. Om end hans Erfaring og Personalkundskab nu vil komme det nye Foretagende tilgode og bidrage til allerede paa Forhaand at rydde afveien mangen Anstødssten, vil der alligevel uden Tvivl blive mange Vanskeligheder at overvinde, førend de svenske Industriprodukter, som Mønsterlageret skulle omfatte, vil kunne paaregne tilstrækkelig Efterspørgsel.

Udvandring.

Ifølge „Board of Trade“ Opgaver beløb Antallet af de Emigranter, som i 1890 afreiste fra engelske Havne, sig til 316 145 Personer, eller 26 496 færre end i 1889. Af disse vare 218 229 af britisk Herkomst, 94 560 fra andre Lande — nærmere Opgave om disse savnes — samt 2 356 af ukjendt Nationalitet; — 233 571 udvandrede til de Forenede Stater, 31 930 til britisk Nordamerika, 21 604 til Australien, 12 104 til Sydafrika, 16 936 til andre transatlantiske Lande.

Der foreligger ingen nærmere Oplysninger angaaende Antallet af de via England tilbagevendende Emigranter.

Man tror i Forbindelse hermed at burde advare imod en anden Emigration af vore Landsmænd, som giver de herværende norske og svenske Myndigheder meget Besvær, nemlig af unge Mænd og Kvinder, der saa at sige paa Lykke og Fromme begive sig hertil for at tjene sit Brød, og som i de fleste Tilfælde finde sine Forhaabninger skuffede. Dette gjælder i Særdeleshed saadanne, som efterat have erhvervet en mere eller mindre Skoledannelse i Hjemlandet, anse sig berettigede til uden altfor stor Vanskelighed at erholde en tilsvarende Ansættelse og Aflønning som Kontorist, Lærerinde eller anden dermed jevngod Beskæftigelse. Neppe turde der imidlertid findes noget Sted, hvor Konkurrencen om saadanne Poster er større end i London. Tjenestesøgende ankomme fra alle Verdens Lande, og i Kampen for Tilværelsen seire i Almindelighed kun de, som have været forsynlige nok at sikre sig Plads paa Forhaand eller eie Midler til at bekoste et temmeligt dyrt Ophold i de Maaneder, som sædvanlig medgaa, førend man ofte efter daglige Anstrængelser og frugtesløse Forsøg, tilsidst lykkes at erholde den mest underordnede Ansættelse, hvortil først og fremst udfordres et nogenlunde fuldstændigt Kjendskab til det herværende Sprog og de gjældende Sædvaner. For unge Kontorister vil det derfor være tilraadeligst paa Forhaand gennem sine Principaler hjemme at søge at sikre sig Ansættelse — endog uden Løn — hos eller ved disses herværende Forretningsvenner. For de unge Kvinder, der ere uddannede og ønske Ansættelse som Lærerinder, vil det maaske være

hensigtsmæssigst til en Begyndelse at tage Tjeneste som Barnepige — Nurses — og at de i saadant Øiemed gjøre sig fortrolige med de Kundskabsfordringer som hersteds stilles til dem, til hvem Børneopdragelsen anbetroes, og hvilke Fordringer i flere Henseender ere forskellige fra hvad der gjælder i Hjemlandene. Det bør desuden erindres, at de i nævnte Egenskab i de fleste Tilfælde blive anvist en langt lavere social Stilling end den, der saa berettiget anvises dem i Hjemlandene. Duelige Kokker finder derimod stedse med Lethed Ansættelser.

Aarsberetninger

er modtagne fra Vicekonsulerne i Blyth, Bradford, Cardiff, Cork, Dover, Grimsby, Hull, Limerick, Liverpool, Middlesborough, Milford, Newcastle, Portsmouth, Rochester og Sheffield, og tillader man sig af samme at hidsætte nedenstaaende:

Blyth. Da først fornylig Skibsfarten herfra har udviklet sig i den Grad, at de udenlandske Rederiers Opmærksomhed for Alvor begynder at henvendes derpaa, og dertil, saavidt mig bekjendt, dette er første Gang, at en Aarsberetning indgaar fra denne Station, har jeg troet det af Interesse at forudskikke nogle Bemærkninger vedrørende Stedet.

Blyth, beliggende omtrent i Centrum af Northumberland Kuldistrikt, med de fleste og største Kulgruber ganske nær, danner disses naturlige og bekvemteste Udskibningsplads. Havnen, der tidligere blot kunde benyttes af smaa og grundtgaende Fartøier, er i Løbet af de sidste faa Aar undergaaet storartede Forbedringer ved Tilbygning af Piere og Kulspruter samt Opmudring, saaaet nu større Dampskibe, lastende indtil 4 500 Tons og med op til 24 Fods Dybgaende stadigt besøge Pladsen. Da hertil kommer, at de samme Kul herfra — grundet paa kortere Distance fra Gruberne — koste fra 3 d til 6 d pr. Ton mindre end fra Tyne, og Skibsudgifterne er ikke lidet billigere end i Nabohavnene, samt næsten altid en ret hurtig Expedition her opnaaes, lader Stedet til mere og mere at vinde Favør baade blandt Redere og Afskibere, og Udførselen har derfor i Løbet af den senere Tid tiltaget betydeligt, med al Udsigt til yderligere Forøgelse endnu i flere Aar. Fyrkul eller Steamkul danner den eneste Udførselsartikel herfra, og medens der deraf skibedes i 1883 kun 146 264 Tons, har siden en gradvis Tilvæxt fundet Sted, saaat der ifjor opgives at være udført herfra 1 715 406 Tons, en Forøgelse i 7 Aar af 1 569 142 Tons, eller ca. 12 Gange saameget. Heraf falder paa norske Fartøier 162 383 Tons og paa svenske 87 946 T., tils. 250 329 T. eller lidt over $\frac{1}{7}$ af den hele Udførsel.

Importen hertil er kun yderst ringe, og hvorvel tiltaget noget i de senere Aar, indskrænker den sig dog endnu kun til ca. 3 500 Standards Grubelast — Pitprops og Sleepers — hvoraf med svenske Fartøier bragtes fra Sverrige 2 700 Standards, og ca. 430 Standards fra Norge og Sverige med norske Fartøier, samt ca. 600 Standards Skurlast fra Østersøen, hvoraf norske og svenske Fartøier bragte ca. 430 Standards.

Stedet mangler endnu de for en Importtrafik nødvendige Bekvemmeligheder, men da de naturlige Betingelser derfor allerede forefindes, og det ikke vilde være forbundet med store Vanskeligheder eller Omkostninger at tilveiebringe de fornødne Kaier etc., der udkræves, vil det vistnok ikke være ret længe, forinden de energiske „Blyth Harbour Commissioners“, der i saa kort Tid har foretaget saa meget for Exporten herfra, ogsaa tager Skridt til, at Importtrafikken hersteds kan komme til at trives.

Cardiff. Opgave over den norske Skibsfart paa Cardiff:

Ankomne norske Fartøier.	1890.		1889.		1888.	
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.
Fra Norge med Ladning . . .	86	33 884	87	32 611	69	27 933
„ — i Ballast . . .	16	10 573	18	14 117	18	11 990
„ Sverige med Ladning . . .	15	7 513	7	2 951	12	6 814
„ — i Ballast . . .	—	—	1	375	—	—
„ andre Lande med Ladning .	87	51 378	81	52 967	65	38 559
„ — — i Ballast . . .	330	233 318	332	237 861	328	221 039
Tilsammen	534	336 666	526	340 882	492	306 335
Deraf Dampskibe	95	69 927	59	45 802	46	33 030

Afgaaede norske Fartøier.	1890.		1889.		1888.	
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.
Til Norge med Ladning . . .	23	6 944	12	3 829	12	3 969
„ — i Ballast . . .	2	1 252	2	734	1	419
„ Sverige med Ladning . . .	11	5 226	8	3 260	1	395
„ andre Lande med Ladning .	484	308 410	521	342 851	452	286 949
„ — — i Ballast . . .	11	5 451	4	3 605	2	727
Tilsammen	531	337 283	547	354 279	468	292 459
Deraf Dampskibe	94	67 879	61	47 581	45	31 888

Af svenske Skibe ankom 81 dr. 44 402 T. i 1890.

De forenede Rigers Skibsfart paa Cardiff er i stadig jevn Stigning, idet den nemlig, hvad ankomne Fartøier angaar, udviser en Opgang af 43 Skibe, drægtige 15 288 Ton, hvortil kommer 12 Skibe, drægtige 10 802 Ton, ankomne til Barry Dock, hvis Førere ifølge Konsulatinstruktionen § 103 ikke var forpligtede til at gjøre Anmeldelse til Vicekonsulatet, da Kontor ikke aabnedes dersteds før den 4de Juni sidstleden. Ligeledes fik flere Fartøier under Jernbanestreiken i August Maaned Ordre til at afgaa til nærliggende Havne for at indtage Ladning, som de ellers vilde have modtaget her.

Den svenske Skibsfart, som i 1889 gik tilbage, er i 1890 atter gaaet op, ja har endog overskredet, hvad hidtil er bleven noteret.

Der ankom 8 norske Fartøier flere end næst foregaaende Aar, men der gjorde sig gjældende en Tilbagegang i Tonnage af 4 216 Ton. Tillægges imidlertid hertil 10 298 Ton for 11 af de ovenfor nævnte 12 Fartøier, der ankom til Barry Dock uden at erlægge Konsulatafgift, viser der sig endog en Tilvæxt, som endnu mere forøges ved de Fartøier, der under Streiken fik Ordre til at afgaa til andre Havne.

Under 1890 udklarerede 609 svenske og norske Fartøier, drægtige 380 595 Ton eller 13 Stykker og 403 Ton mere end i 1889.

De oppebaarne Konsulatafgifter udgjorde i 1890 £ 1 326. 2. 0 mod 1889 £ 1 326. 1. 9 og 1888 1 151. 15. 4. Af førstnævnte Beløb falder £ 216. 18. 10 paa de til Barry ankomne Fartøier, nemlig £ 192. 11. 5 paa 69 norske Fartøier, drægtige 55 086 Ton, og £ 24. 17. 5 paa 9 svenske Fartøier, drægtige 6 970 Ton, hvoraf alle de svenske og Halvdelen af de norske ind- og udklarerede ved Kontoret i Cardiff, hvortil Vicekonsulatet ansaa sig beføiet til at give Skibsførerne Tilladelse, da de ellers i mange Tilfælde vilde foraaarsages Ophold og Ubehageligheder; thi dels foregaar nemlig næsten alle Paamønstringer af Sømænd i Cardiff, dels har kun faa af Skibsmæglerne og ikke nogen af de fremmede Magters Konsuler, for hvem Be- mandingslisterne bliver at forelægge, Kontor i Barry.

Summen af de Afgifter, som i Følge af førnævnte § 103 i Konsulatinstruktionen ikke erlagdes af i Barry henliggende Fartøier, vilde have forøget Statskassens Indtægter med £ 37. 15. 3.

Den betydelige Tilvæxt af Dampskibe, særlig norske, som Statistiken over Skibsfarten udviser, fortjener at bemærkes.

De af norske Fartøier optjente Bruttofragter udgjorde:

	1890. £	1889. £	1888. £
Indgaaende Fragter	59 390	82 302	44 082
Udgaaende Do.	394 346	667 510	462 261
Tilsammen	453 736	749 812	506 343

et for Skibsfarten særdeles ugunstigt Resultat.

Træfragterne fra norrlandske Havne har været yderst lave: Ljusne 33 sh. 9 d, Luleå 30 sh., Torneå 30 sh. à 32 sh. 6 d, Hernösand 30 sh. à 26 sh. 3 d, Gefle 33 à 30 sh.; fra den sydlige Del af Sverige: Warberg 22 sh., Gøteborg 20 à 21 sh., og Pitprops fra Uddevalla 30 sh., 28 sh. og 24 sh.

Fragterne for Minetømmer fra Kristianiafjorden har været opgivne til 26 à 25 sh. ved Aarets Begyndelse, senere gik de ned til 24, 20, 18 og 17 sh.; for Bord fra Drammen var Fragterne ved Aarets Begyndelse 31 sh., senere nedadgaaende til 24 sh. 6 d à 24 sh. for atter ved Aarets Udgang at stige til 29 sh. Træmasse hidførtes fra Drammen ved Aarets Indgang for 12 sh., senere gik Fragterne ned til 11, 9, 8 sh. 6 d.

Endog for Udgaaende har Kulfragterne ikke kunnet give vore Skibe nogen synderlig Fortjeneste. Maranhã 19 sh. ved Aarets Begyndelse, 15 sh. ved Slutningen, Pernambuco 21 sh. og 15 sh., Para 20 sh. 6 d og 14 sh. 6 d, Rio de Janeiro 25 sh. og 19 sh. 6 d, Santos 26 sh. og 20 sh., Montevideo 23 sh. og 17 sh., Buenos Ayres 26 sh. 6 d og 19 sh. 6 d, Rosario 37 sh. og 26 sh. 6 d, St. Thomas 12 sh. og 9 sh. 6 d, Kap 22 sh. og 17 sh. 6 d, Genua (Dampskibe) 9 sh. 6 d og 6 sh. 3 d.

Paa norske Fartøier paamønstredes 1 396, afmønstredes 1 126 og rømte 209 Mand.

Da i Aarets Løb Postkontor er aabnet i Barry, kan Breve til Fartøier, liggende i Barry Dock, adresseres til Vicekonsulatets Kontor dersteds.

Til de norske Sømandskirker i Cardiff og Barry indsamledes gennem Vicekonsulatet £ 108. 0. 4.

Antallet af norske Sømænd, som i Aarets Løb blev indlagte paa det herværende Hospitalsskib „Hamadryad“ eller dersteds erholdt fri Lægehjælp og Medicin, udgjorde: Indlagte paa Hospitalet 65, Udpatienter 248. Hospitalsskibet er frit for Sømænd, henhørende til Besætning paa Fartøier, liggende i Havn, og hvis Førere ikke har vægret sig for at bidrage 2 sh pr. 100 Register Ton af Fartøiets Drægtighed til Hospitalsfondet.

Med Hensyn til de i Cardiff etablerede svenske og norske Handelshuse har under Aaret ingen anden Forandring fundet Sted end at Skibsmæglerfirmaet Tellefsen, Wills & Co. er opløst ved Hr. Wills's Udtræden. Forretningen fortsættes under Firmanavn Tellefsen & Co. af A. B. Tellefsen, som foruden sin ældste Søn John Tellefsen har optaget i Firmaet en herværende Nordmand H. G. Lorange og engelsk Undersaat W. H. Green.

Det forløbne Aar begyndte med lyse Udsigter for den lokale Hovedindustri; men ingen anede, at de nærede Forhaabninger skulde realiseres paa en saa tilfredsstillende Maade. Det antoges, at de høje Kulpriser kun var

tilfældige; men de har imidlertid under Aaret holdt sig faste fra 14 sh til 15 sh og 15 sh 6 d, ja enkelte Gange har de naaet høiere; sædvanligvis er den sidste Pris bleven betalt for dobbelt soldede Kul. Endskjøndt nye Kul-leier optages og bearbejdes i alle Retninger, har Efterspørgselen efter Walesk Kul været større end Tilbudet, hvilket viser, at de ei behøver at frygte Konkurrencen. De bliver mere og mere efterspurgt, og der befrygtes ikke nogen Reaktion. Den nu gjældende Pris vil maaske ikke kunne holde sig, naar Produkterne fra de mange store Minesænkninger inden Distriktet, der er foretagne under de blomstrende Tider, kommer paa Markedet. Hidtil har Raabet kun været Kul, mere Kul, og ved Aarets Udgang vidste ikke Kjøbmændene, hvor de skulde henvende sig for at tilfredsstille Efterspørgslen. Denne Blomstring af en enkelt Industri hemmer kanske Udviklingen af andre; thi paa nye Industrigræne tænkes da ikke. Kulmineeierne og Arbejderne er de, som har høstet Fortjenesten, medens Skibsrhederne har nøiet sig med Æren. Ilvormeget Kul der end har været færdig til Udslibning, har der altid været Tilgang af Skibsrum, og Fragterne har derfor holdt sig uendelig lave. Det bedste Bevis paa den store Fortjeneste, som har maattet indflyde i Mineeiernes Kasser, er den ved hvert Kvartals Revision i Overensstemmelse med den i Vicekonsulatets Rapport for Aar 1889 omtalte „Sliding Scale“, stedfundne Forhøielse af Arbeidslønnen. Ved sidste Revision bestemtes Arbeidslønnen til 55 % høiere end den, der gjaldt i 1879, som ligger til Grund for Beregningen. Denne „Sliding Scale“ — bevægelig Maalestok — har vist sig at være et virksomt Middel til at udjevne Uoverensstemmelser mellem Arbeidsherrer og Arbejdere og har afvendt store Tab. Ikke destomindre har Mineeierne opsagt Overenskomsten, som skulde have udløbet ved Aarets Udgang, men da fornyes. Aarsagen hertil er, at Arbejderne gjør Krav paa at blive betalt ogsaa for Smaakul Halvdelen af, hvad der betales for store Kul, hvortil de paaستاar sig kontraktmæssig berettigede, da de skal have Betaling for den virkelige Vægt af det Mineral, hvorom der er kontraheret, og de mener, at dette Mineral indbefatter saavel Smaakul som store Kul. Mineeierne bestride denne Opfatning og henfører den Kul, der falder ned under Soldingen, under Affald, som bliver at fratrække. Spørgsmaalet er i Dom, afsagt af „County Court“ i Newport, bleven afgjort i Arbeidernes Favør, og ved Appel til „The Queens Bench“ stadfæstedes denne Dom, og antageligen vil „House of Lords“ gjøre det samme. Arbejderne vil derved blive bevæbnede med et vægtigt Argument, naar Underhandlingerne kommer til at aabnes angaaende Ændring i Bestemmelserne af „The Sliding Scale“-Overenskomsten. Deres Fordring synes heller ikke at være ubillig, naar man tager i Betragtning, at Smaakullene, udgjørende omtrent 20 % af den fra Minerne opheisede Kul og hovedsageligen frembragte ved Kullenes Behandling og Optagelse, indbringer 9 sh 6 d å 10 sh f. o. b. Spørgsmaalet har atter og atter været fremme, og Arbejderne har under daarlige Tider gjentagne Gange maattet gjøre Indrømmelser. Det er nu blevet akut, da Smaakullene har erholdt høi Værdi, hvis Bestaaen er sikret ved den stadig voxende Efterspørgsel for Cokes- og Patent Fueltilvirkningen, en Industri, der her altfor meget forsømmes, medens den i Frankrige, Italien og Belgien drives i stor Skala. Arbejderne ser frem i Tiden, da de daarlige Tider vil komme igjen, da Priserne paa stor Kul vil falde, og hans Stilling vil blive uheldigere end nogensinde før, som Følge af, at en betydelig Del af de store Kul falder igjennem paa Grund af Soldets Forandring. Hertil kommer ogsaa, at den høiere Husleie og Bidrag til Kasser og Foreninger, som før ikke eksisterede, vil trykke paa hans formindskede Indtægter.

Jern- og Staalindustrien har derimod ikke faaet deltage i Distriktets almindelige Blomstring. Aaret begyndte under store Forhaabninger med høje Priser; men inden faa Uger formørkedes Udsigterne, og liden Virksomhed herskede i Løbet af første Halvaar. Under tredje Kvartal indtraf en gradvis Bedring; men fra Oktober af raadede atter Tilbagegang paa dette Felt. Jernarbeiderne, som i Løbet af Aaret ogsaa antog en „Sliding Scale“ som den lempeligste Maade til at skifte Ret og Skjel mellem Herre og Tjenere, har ikke i Lighed med sine Brødre i Kulminerne kunnet juble; thi ved den første Tillem্পning nedsattes deres Arbeidsløn $2\frac{1}{2}$ %. Deres Tid vil dog sikkerligen komme, maaske netop naar Kularbeiderne atter maa underkaste sig Forsagelser. For nærværende tør dog dette System være det mest praktiske til Udmaaling af den mellem Kapital og Arbeide stedfindende Samvirken, og ved mandig at underkaste sig de Delegeredes Afgjørelse beskytter de baade sig selv og den Del af Samfundet, hvis Velfærd beror paa den Industri, som de repræsenterer, mod ruinerende Konflikter.

Cardiff var i Løbet af Aaret Valplads for en lignende Arbeidsstrid af større Betydning. Arbeiderne ved de lokale Jernbaner henstillede længe og forgjæves til Jernbanestyrelserne at tage deres billige Fordringer under Behandling, og da deres Krav paa at faa deres Organisations Ledere anerkjendt mødtes med et „non possumus“, indstillede de den 7de August Arbeidet. Andre Hensyn end egen Værdighed eller Frygten for at danne et Præjudikat, — der ei er saa meget at frygte, da Præjudikatet er en Indrømmelse af Fordringens Billighed, — burde være bestemmende under Overveielser og Beslutninger, som angaar et Spørgsmaal af saa indgribende Følger som en Jernbanestreik i dette Distrikt, hvorved Tusende og atter Tusende af Minearbeidere, Dokarbeidere og andre, som beror paa dem, berøves deres Livsophold.

Arbeidernes Hovedfordringer var: Garanti under alle Omstændigheder for en Uges Aflønning, da de altid skal staa til Selskabsts Disposition, Nedsættelse i Arbeidstiden til 10 Timer om Dagen eller 60 Timer i Ugen, samt at Søndagsarbeide skulde betales med Halvdelen mere end de andre Dage.

Da man kjendte til de særegne Forhold, hvorunder disse Jernbaner arbeider, og den Sympathi, hvormed Almenheden efter Fordringernes Frem sættelse fulgte Arbeiderne, samt den stærke Organisation, som sammenholdt Fagforeningerne, saa skulde hverken Udtalelsen om aldrig at give efter eller Ignoreringen af Ledernes Fremstilling af Sagen have fundet Sted. Jernbanekombinationen maatte ogsaa efter nogle Dages Forløb forandre Taktik. Der optoges Underhandlinger med Arbeidernes Delegerede, og det viste sig strax, at Overenskomst var mulig. De vigtigste af Fordringerne indvilgedes, idet Arbeiderne for ei at forlænge Streiken gav efter i enkelte Punkter, og otte Dage efter undertegnedes Fredskontrakten.

Denne Strid affødte et Forslag om at danne en „Conciliation Board“, en Forligelseskommision, for hvilken Arbeidstvister skulde inddrages, med lige Repræsentation af Arbeidsgivere og Arbeidstagere. Ønsket om paa en rationel Maade at forlige ulige Interesser maatte imidlertid vige for den sædvanlige Mistro, og Forslaget faldt, da Arbeidsgiverne fordrede, at der paa Arbeidernes Side ogsaa skulde sidde Repræsentanter for det frie Arbeide. Men „The Trades Council“ vægrede sig for at se sin Voteringsstyrke gjort svagere ved Repræsentanter for uorganiseret Arbeide, hvilke ikke havde Magt til at paa- tvinge sine Vælgere de fattede Beslutninger, og Kommissionens Formaal vilde derved forfeiles.

Det utaalelige i den nuværende Situation turde dog vel med Tiden indsees, og en eller anden Foranstaltning vedtages. Imidlertid følger Streik paa

Streik, og Aaret sluttede med Udbrud af en Streik mellem Skibsredere og Sømænd. I dette Tilfælde har dog Arbeiderne gaaet noget for aggressivt tilværks. Sømændene kan ikke klage over lave Hyrer, idet disse hele Aaret har været £ 3. 10. 0 for Matroser med britiske Seilskibe; men de vægrer sig for, at gjøre Tjeneste isammen med Sømænd, der ikke tilhører deres Organisation. Da Skibsrhederne for at raade Bod paa de Tab og Ubehageligheder, der herved er forvoldt dem, igjennem deres „Shipping Federation“ søger at lægge Hindringer iveien for „The Seamens Union“, idet de for Paamønstring med deres Fartøier fordrer Underskrift paa „Federation Rules“, hvilke under den nuværende Tilstand sætter en Præmie paa det frie Arbeide paa det organiseredes Bekostning, saa har det sidste anseet sig forpligtet til at bekjempe Federationen og forsøger at blokere deres Fartøier. Da Lederne for Bevægelsen har valgt Cardiff til Hovedvalplads, begynder Distriktet at føle de Virkninger, der altid ledsager Usikkerhed i Handelsforholdene. Da Spørgsmaalet maaske er noget for abstrakt til at opflamme alle de forskjellige Fagforeninger til alvorlige Opførelser, har Bevægelsen ei erholdt almen Tilslutning, hvilket i modsat Fald vilde have de alvorligste Følger for Distriktet.

Cardiffs Import har, omend den stadig tiltager, ei vist det samme Liv som Exporten. Den synes at indtage en reserveret Holdning, ventende maaske paa den fuldstændige Aabning af Dowlais Iron and Steel Works, ved hvilket Verk nogle Ovne for Tilvirkning af Rujern nylig paablæstes, eller paa at de, der staar i Spidsen for det i min forrige Rapport omhandlede Foretagende at gjøre Severn seilbar for Fartøier af 400 Tons Drægtighed op til Worcester, skal paabegynde Arbeidet, eller ogsaa paa at Spændingen som en Følge af Kulkonjunkturerne skal lægge sig, og mere Tanke ofres paa Import, hvilken, om ei saa indbringende for Dokeierne, er af større Betydning for Distriktet. Det er ogsaa muligt, at der endnu trænges til at udvide Dokkerne.

Skibningen i Bute Dock, som i Aaret 1888 eller Aaret før Barry Docks Aabning var 9 268 802 Ton, udgjorde i 1890 eller Aaret efter dens Aabning 9 217 960 Ton, ja den skulde have overskredet den i 1888 stedfundue Skibning, dersom ei Streiken i August Maaned, samt flere Sinaastreiker i November og December havde fundet Sted.

Nævnte Skibning udgjorde: 1888 Import 1 300 748 Ton, 1890 1 425 845 T., Export 1888 7 968 054 T., 1890 7 792 115.

Dette beviser Nødvendigheden af Barry Docks Anlæg; thi den der foregaende Skibning er en Forøgelse i Distriktets Forretningsvirksomhed, som ellers ikke skulde kunne have fundet Sted i saa høi Grad. De samlede Udskibning fra Barry af Kul og Cokes androg nemlig til 3 192 700 Ton, og den tiltager stadig, eftersom Lastningsindretningerne kommer i Orden. Dette Anlæg har vist sig at være en glimrende Spekulation, idet der for Aar 1890 uddeltes en Dividende af 10 pCt, og Aktierne er i stadigt Stigende. Der tales allerede om Nødvendigheden af et nyt Dokanlæg, og siden Forslaget om Sammensmeltning af Taff Vale Railway, Bute Docks og Barry Dock og Railway Kompagnier ei gik igjennem, kan man vente, at der bliver Konkurrence om, hvilket af Dokkompagnierne skal bygge først, og at de begge bygger hver sin.

Cardiffs Import i 1890 udgjorde ifølge statistiske Opgaver fra Board og Trade: Hvede Cwts. 1 580 564, Værdi £ 609 610, Byg C 522 140, £ 137 595, Havre C. 255 192, £ 81 443, andre Sorter Sæd C. 486 747, £ 125 252, Jernmal Ton 547 252, £ 403 550, andet Jern Ton 2 644, £ 10 111, Esparto

Ton 11 411, £ 51 631, Træmasse Ton 7 939, £ 26 035, hugget Virke Loads 436 807, £ 429 052, saget Virke Loads 167 148, £ 386 687, andre Slags Varer £ 319 252, tils. 2 580 218.

Deraf fra Norge: Hugget Virke Loads 19 654, £ 27 018, saget Do. Loads 15 404, £ 36 281, Træmasse Ton 7 873, £ 25 575, andre Varer £ 234, tils. £ 89 112.

Exporten fra Cardiff stiller sig under Aaret 1890 paa følgende Maade: Kul, Cokes og Patent Fuel Ton 9 748 155, £ 6 735 058, Kobber, ikke bearbejdet T. 21 910, £ 63 083, Do. bearbejdet T. 4 645, £ 13 776, Rails T. 36 372, £ 233 107, andre Jern og Staalprodukter T. 26 926, £ 227 618, Bomuldstøjer £ 361 859, andre Varer £ 229 078, tils. 7 863 579.

Deraf til Norge: Kul T. 12 638, £ 8 950, Staalrails T. 300, £ 2 099, andre Sorter Rails T. 16, £ 114, andet Jern T. 1, £ 12, tils. £ 11 175 eller en Vareomsætning til en Værdi mellem Norge og Cardiff af £ 100 287 i 1890 mod £ 83 073 i 1889, £ 59 000 i 1888.

Hvad Værdien af hele Cardiffs Export angaar, viser der sig sammenlignet med 1889 en Forøgelse af £ 1 330 384, hvoraf £ 1 119 248 falder paa Kul, Cokes og Patent Fuel.

Der skibedes følgende Kvanta Kul og Cokes:

Aar			Til udenrigske Havne.		Til britiske Havne.	
			Kul.	Cokes.	Kul	Cokes.
Aar 1890	.	Ton	9 481 802	89 009	1 230 394	9 182
" 1889	.	-	8 996 976	69 925	1 201 288	6 339
" 1888	.	-	8 526 816	53 855	1 179 411	699
" 1887	.	-	7 516 898	58 790	1 192 807	5 751
" 1886	.	-	6 683 181	55 594	1 177 331	11 072,

en Forøgelse i Udslibningen af næsten en halv Million, som sandsynligvis vilde være bleven nærmere en Million, dersom ikke den store Jernbanestreek og andre mindre Streiker i Dokkene havde sat disse ud af Virksomhed.

Til Dampskibes Behov eller som „Bunkers“ anvendtes: 1890 1 204 424 Ton mod 1889 1 125 109 og 1888 1 086 897 Ton.

Af Patent Fuel blev der udskibet: 1890 235 104 Ton mod 1889 266 151 og 1888 200 380 Ton.

Som af ovenstaaende Oversigt fremgaar, skibedes der under Aaret 1890 den uhørte Kvantitet 12 249 915 Ton Kul, Cokes og Patent Fuel, hvortil kommer Bugserdampskibenes Forbrug.

De trykkede Forhold, hvorunder Staal- og Jernindustrien har arbejdet paa Grund af de høje Kulpriser, har formindsket Udførslen af Rails fra Cardiff, dog ikke i nogen betydelig Grad. Importen af Jernmalm er aftaget og gaaet ned til det Kvantum, der indførtes Aar 1888. Forbindelsen med de forenede Riger i denne Industrigren udviser en forøget Udførsel af 3 722 Ton Rails til Sverige, samt en Forsendelse af 300 Ton til Norge.

Jernimporten fra Sverige har altid været ubetydelig, indskrænkende sig til nogle Hundrede Ton Stangjern for Tilvirkning af Spiger, samt en Del gammelt Jern. At Forandring i denne Henseende skulde indtræde i Forbindelse med Dowlais Verkets Aabning og deraf følgende forøget Import af Jernmalm fra Sverige, er ikke sandsynligt, forsaavidt ikke spansk Lovgivning skulde forhøje Priserne paa spansk Malm i væsentlig Grad.

Der fandtes ved Aarets Begyndelse store Beholdninger af svenske Planker og Battens, og da Priserne frit ombord stadig faldt, har Importørerne sik-

kerlig lidt store Tab. Importen fra Sverige af skaaret Træløst er gaaet ned med 6 500 Loads; men der var alligevel ved Aarets Slutning betydelige Oplag. Derimod har der været god Efterspørgsel efter Guldplanker, da Byggevirkomheden har været ganske livlig og Tilførslen moderat. Af denne Aarsag udviser ogsaa Norges Export til Cardiff af saget Virke en glædelig Tilvæxt af 8 000 Loads. I Norges Export af Minetømmer har der derimod gjort sig gjældende en Tilbagegang af 3 400 Loads. Priserne har ikke holdt sig paa den Høide, der raadede i 1889, men er gaaet ned for hver Maaned, saa at den ved Aarets Begyndelse herskende Pris 35 sh. cif. pr. Load i September var kommet ned i 23 sh. 6 d. Ved Aarets Udgang var den dog atter steget til 25 sh. med usædvanlig smaa Beholdninger. Naar Hensyn tages til den livlige Grubedrift turde man maaske antage, at den ringe Efterspørgsel herfra er foranlediget ved, at Midlands Distrikt med sine lave Jernbanefragter fra Østkysten har tilfredsstillet sit Behov ad den Vei. Af Pitprops har der derimod været større Omsætning til Priser, varierende fra 15 sh. à 19 sh. pr. Ton eller ved Aarets Udgang 16 sh. Fra Sverige, Uddevalla og Gøteborg, er der bleven indført 2 200 Loads Pitprops mere end i 1889, for hvilken der under Aarets første Halvdel noteredes en Pris af 5 sh. og senere 4 sh. 6 d. cif. pr. løbende Fod.

Flere norske Dampskibe har havt Sysselsættelse med Fragt af Pitprops fra Bordeaux til Cardiff.

Under Aaret 1890 indførtes fra Norge til Ely Papirfabrik 7 873 Ton Papirmasse eller 2 590 Ton mere end under foregaaende Aar. Fra Sverige fandt derimod ingen Tilførsel Sted. Fra Sverige og Finland er der til nævnte Papirfabrik importeret til Forædling flere større Ladninger af Raaemnet, den s. k. Celluloseved. Man kan imidlertid ikke gjøre sig nogen Forhaabning om nogen større Import heraf, da der ikke findes andre Papirfabriker i Nærheden af Cardiff.

Importen af Is er aldeles ophørt, efterat Fabriker for Tilvirkning af kunstig Is er anlagte i Cardiff og Newport.

Cork. Importen til denne Havn fra Norge og Sverige i Aaret 1890 viser ingen Tilvæxt, undtagen for høvlede Guldplanker, hvorefter indførtes 65 098 Stykker mere end det nærmest foregaaende Aar, et Bevis paa, at de findes hensigtsvarende for den herværende Byggevirkomhed. Af Cabliau er derimod Importen gaaet ned med 69½ Ton, af Is med 1 625 Tons og af Sild med 3 689 Tønder. Grunden hertil er, hvad Cabliauen vedkommer, at den i de senere Aar har været af ringere Kvalitet. Kunstig Is fortrænger mere og mere den naturlige, som nu alene finder Anvendelse i Husholdningen og ved Nedisning af fersk Fisk. Forbruget af Sild inden de fattigere Klasser af Befolkningen viger stadig mere Pladsen for det billige Affald fra Svineslagterierne, saavel som for de daarligere Sorter Flæsk fra Nordamerika, Hamburg og Danmark.

Grimsby. De i min sidste Aarsberetning antydede Forudsætninger med Hensyn til Importen af Træløst ere gaaede fuldstændig i Opfyldelse. Den naaede ikke engang op i Høide med Importen i 1889, og da hertil kommer at Prisen i Aarets Løb stadig sank lavere, er betydelige Tab herved forarsagede, især da Flertallet af Importører sad inde med store Beholdninger fra foregaaende Aar. Saa er ogsaa for nærværende Tilfældet, og da Forbruget er trægt, uagtet Prisen er sunket hele 30 sh. lavere end paa det tilsvarende Tidspunkt forrige Aar, ere Udsigterne for 1891 alt andet end lovende.

Af Jern og Staal indførtes fra Sverige 14 081 Tons, omtrent 30 % mere end i 1889, væsentlig dog som Ballast.

Exporten af Kul har langt oversteg et noget foregaaende Aars, som Følge hvoraf ogsaa de nye Foranstaltninger for Kullenes Indlastning uafbrudt have været benyttede, medens Kulgrubeierne benyttede sig af den forøgede Efter-spørgsel til at holde Priserne oppe paa det Høidepunkt, som den naaede under sidstforløbne Aar, og som man maa gaa tilbaks til 1874 for at finde noget modsvarende til. „South Yorkshire Steamcoals“ have saaledes betinget lige op til 14 sh, sekunda, haarde Dampkul 12 sh 6 d ag „steam-cobles“ 11 sh, alt f. o. b.

Udsigterne for det nu paabegyndte Aar tyde paa et Prisfald, da en saa betydelig Del af Dampskibsflaaden er oplagt, og Kulforbruget er aftaget i Forhold dertil.

Den samlede Export udgjorde i 1890 679 268 Tons, mod i 1889 559 048 Tons, hvoraf til Norge 48 953 Tons, til Sverige 195 047 Tons, mod i 1889 til Norge 43 814 Tons, til Sverige 171 692; en Forøgelse til Norge af 5 139 Tons, til Sverige af 23 365 Tons.

Forbruget af Is er tiltaget betydeligt, dels som Følge af det store Antal Dampfiskesmakker, som kom til i Aarets Løb, dels ogsaa paa Grund af den daarlige Beskaffenhed af den under den milde Vinter 1889—1890 indsamlede Is, hvad der foraarsagede forøget Tilførsel. Tilvirkningen af kunstig Is giver fremdeles et tilfredsstillende Udbytte, og Produktionen er formentlig for det forløbne Aar gaaet op til omtrent 5 000 Tons; men den opnaaede Gevinst har dog ikke været stor nok til at lokke Foretagendets Aktieiere til at anordne en forøget Produktion; man har foretrukket fremdeles at overlade til Importen fra Norge at fylde den væsentligste Del af Behovet. Nævnte Import gik i 1890 op til 61 529 Tons mod 57 200 Tons i 1889. Prisen begyndte i Februar med 3 sh f. o. b, steg i Juni til 5 sh, men faldt atter i November og December til 1 sh 6 d pr. Ton. Fragten for samme begyndte med 7 sh 9 d, men faldt i Sommerens Løb ned til 6 sh 9 d pr. Ton afleveret Vare.

Inden Fiskemarkedet syntes den stadig tiltagende Anvendelse af Dampfiskesmakker at skulle fremkalde en fuldstændig Revolution. Fiskeri udgjør en af de vigtigste Næringsveie inden denne Havn, og den Fremgang, som Dampskibene paa dette Omraade hidtil har havt, har bragt dem, der ere interesserede i denne Bedrift, til at fortsætte med Bygning af lignende Dampskibe, hvoraf det hersteds indregistrerede Antal allerede udgjør 53, medens desforuden 30 andre ere under Bygning. Blandt Fiskerne raader dog den Opfatning, at Anskaffelsen af Dampsmakker nu snart har overskredet Forsigtighedens Grændse, og at de neppe vil komme til at give et saa godt Resultat som hidtil. I min sidste Redegjørelse meddeltes en fuldstændig Skildring af en saadan Smakke, og hidsættes nedenfor en Opgave over de med en 3 Maaneders Expedition forbundne Omkostninger for en til Torskefangst bestemt Dampbaad, som i 1890 gav sine Eiére et Udbytte af 20 %: Stenkul £ 261. 3. 10, Is £ 108. 17. 2, Hyrer £ 347. 4. 2, Dokafgifter £ 20. 10. 2, Dæktilbehør £ 78. 9. 4, Maskinens Vedligeholdelse £ 69. 0. 2, forskellige Reparationer £ 59. 19. 5, Proviant £ 109. 8. 1, Agn £ 50. 0. 0, Assurance 10 % pr. Aar £ 150. 0. 0, Afskrivning paa Værdien £ 125. 0. 0, tilsammen £ 1 379. 12. 4.

Af Redegjørelser for erholdt Afkastning synes at fremgaa, at „steam-trawlers“ giver det jevneste Udbytte, ligesom at Driftsomkostningerne for

disse bliver noget mindre end for Dampbaade bestemte for Torskefangst, hvorfor de førstnævnte ansees at være de mest hensigtssvarende.

I Lighed med, hvad i 1889 var Tilfældet, har blot en eneste norsk Dampsmakke — „Cornelius“ — deltaget i denne Fangst herfra, dog uden at give tilfredsstillende Udbytte. Tre norske Seilsmakker har her ilandbragt sin Fangst af Torsk og Helleflyndre fra Island.

I 1890 ilandbragtes 60 216 Tons Fisk, mod i 1889 50 618 Tons.

Da alene 16 Ladninger Makrel og slet ingen Sild indførtes fra Norge, følger heraf, at den betydelige Forøgelse af de ilandbragte Kvantiteter hovedsagelig har været beroende paa den store Dampskibstonnage, som har fundet Anvendelse inden denne Industri.

Af Hensyn til den Opmærksomhed, som Foranstaltninger til Redning af skibbrudne Sømænd i den sidste Tid har vakt i Norge, tror jeg at burde fremholde, at — forsaavidt Fiskebankerne betræffer — er Nordsøen nu i Ordets fulde Betydning oversvømmet af britiske Fiskefartøier, hvis Besætninger lægger for Dagen en høj Grad af Mod, Villighed og Duelighed ved Redning af skibbrudne Sømænd, hvorfor særlige Foranstaltninger for nævnte Øiemed inden dette Strøg af Nordsøen turde være mindre paakrævede. Nedenfor hid sættes en Opgave over de norske og svenske Fartøier, hvis Besætninger er blevne reddede og ilandbragte til Grimsby i Aaret 1890, for en væsentlig Del ved dersteds hjemmehørende Fiskere: „Martin Luther“, Drammen, Byggeaar 1859, Klasse A 2; „C. A. Littlefield“, Mandal, Byggeaar 1864, Klasse ubekjendt; „Louise“, Warberg, bygget 1864, uden Klasse; „Calla“, Sølvesborg, bygget 1853, uden Klasse; „Yelva“, Drammen, bygget 1840, Klasse A 2; „Vingul“, Fredrikshald, bygget 1861, Klasse B 1; „Scaramanga“, Fredrikstad, bygget 1859, uden Klasse; „Freden“, Sandefjord, ombygget 1875, Klasse B 1.

Samtlige disse Fartøier led Skibbrud paa Grund af Lækage, antagelig en Følge af høj Alder, og kun i et eneste Tilfælde — „Vingul“ — kunde Besætningen reddes i Fartøiets egne Baade. Saadanne Ulykker, alene forarsagede af almindelig Udsættelse for Veir og Vind, angiver tydelig, at Fartøierne har befundet sig i utilfredsstillende Stand, ikke skikkede for den Fragtfart, hvortil deres Eiendomme havde bestemt dem, samt derhos daarlig udrustede med Baade; og da lignende Ulykkestilfælde med Fartøier af denne Beskaffenhed stadig har forekommet i de 25 Aar jeg har været bosat her, er jeg fuldt overbevist om, at mangt et Tab af Liv og Eiendom, saavel som Udgifter for det Offentlige og Private, skulde kunne undgaaes, om Skibene og deres Baade blev underkastede Besigtigelse af vedkommende Kontrollører, inden det tilfaldes dem at forlade sine Hjemsteder. Maaske vilde saadanne Forlis ogsaa i nogen Grad kunne forebygges, om vedkommende Førere, saaledes som er lovbestemt for den hollandske Handelsflaade, forpligtedes til ved Ankomsten til den første Havn efter saadant Forlis, for Konsulen, foruden Afgivelse af sædvanlig Protest og Søforklaring, at besvare 30 forskjellige i en trykt Formular opstillede Spørgsmaal, meddelende Oplysninger langt udover, hvad der almindelig indtages i Søforklaringen, hvorefter Dokumentet af Konsulen indsendes til vedkommende Myndighed til saadan Forføining, hvortil Anledning maatte gives.

Jeg tillader mig endelig at hedlede Opmærksomheden paa, at om den i Udkastet til ny skandinavisk Sølov foreslaaede § 213 bliver ophøiet til Lov, turde dette komme til at skade vore skandinaviske Interesser; thi den engelske Sølov ophæver, som almindelig Regel, al Distancefragt; men derfra gjøres dog Undtagelse f. Eks. for et norsk Fartøi, som befinder sig paa Reise fra Østersøen til Frankrig med Trælaster, ifølge norsk eller fransk Certeparti. Om

et saadant Fartøi anløber engelsk Havn i Havari og kondemneres, saa at Skib og Last skilles, gjælder ifølge Admiralitetsrettens Kjendelse, at et saadant Fartøi kan fordrø Distancefragt; men denne Rettighed gaar naturligvis tabt ved nævnte Paragraf, og da lignende Tilfælde indtræffer fra Tid til anden, turde det her anførte Forhold fortjene Overveielse.

Dampskibsforbindelsen med Firmaet Wilson & Sønns Baade mellem Grimsby og Drammen er bleven indstillet, da tilstrækkeligt Fragtgods savnedes; men Routen paa Malmø fortsættes derimod og har i Aarets Løb hidbragt, foruden Fragtgods, omtrent 3 000 til Amerika bestemte Emigranter.

Hull. I min sidste Aarsberetning havde jeg Anledning til at paapege en betydelig Forøgelse af Handelsomsætningen i denne Havn, og kunde Aaret 1889 her opvise mer end almindelig gunstige Forhold.

Det samme kan derimod ikke siges om sidstafvigte Aar, i hvilket Omsætningens Udstrækning inden flere Brancher var mindre end i 1889. Importen i dens Helhed har dog naaet et Tal, som lader slutte, at en almindelig Fremgang alligevel har fundet Sted.

Summen af den Tonnage, som besøgte Hull i Aarets Løb, som ogsaa Totalbeløbet af exporteret Stenkul, viser saaledes en tilfredsstillende Stigning, hvad ogsaa er Tilfældet med flere af de vigtigere Importartikler, og Hull's Havn vinder stadig større Anseelse blandt Fragtsøgende.

Dokkompanierne har ogsaa i flere Retninger truffet Foranstaltninger til Fremme af tidsmæssige Forbedringer, og der er Grund til at tro, at „The North Eastern Railway Company“ lidt efter lidt vil komme til Forstaaelse af, at dets egen Interesse tilsiger det at opmuntre Handelen i denne Havn, istedenfor at søge den ledet bort til andre Pladse, hvor Kompaniet har sine egne Dokker. Aarsagen hertil maa vistnok delvis søges i de nye „Railway- & Canal-Traffic“-Bestemmelser, men sandsynligvis endnu mere i Hull's Forretningsmænds energiske Bestræbelser for at tilintetgjøre det hidtil raadende Jernbane- og Dok-Monopol ved Dannelsen — for faa Aar siden — af „Hull & Barnsley Railway & Dock Company“.

Importen af Pitprops kan anføres som et talende Exempel paa førstnævnte Jernbaneselskabs utilbørlige Fremgangsmaade. Gjennem betydelige Tillokkelser søgte man saaledes at formaa Importørerne af denne Vare til at lede Tilførselen til West-Riding og Midland Distrikterne fra de afsidesliggende nordlige Havne (Tyne og Tees), og for en Tid forflyttedes ogsaa denne Forretning efterhaanden mere og mere fra Hull. I de sidste Aar er dog en Forandring indtraadt heri, og Forretningen har atter faaet fast Fod her, saaledes som det vil fremgaa af Fortegnelsen over de denne Havn besøgende norske og svenske Fartøier.

I adskillige andre Henseender, f. Ex. hvad angaar Importen af Smør, har ganske sikkert den Stagnation, som Arbejderstreikerne i andre Havne foraarsagede — og da først og fremst den omfattende Dokstreike i London — havt en gavnlig Indflydelse paa Trafikken i Hull.

Tvistigheder af denne Natur ere hersteds blevne holdte indenfor temmelig snævre Grænser eller dog hurtig blevne bilagte.

Den samlede Tonnage af de Fartøier, som i 1890 besøgte denne Havn, udgjorde 3 163 241 Tons mod i 1889 3 036 502 og i 1888 2 919 320. Den Andel, som norske Fartøier har taget i denne Søfart, er i stadig Stigning og gaar for de 3 sidstforløbne Aar op til nedenanførte Procent:

1890 3.01 %, 1889 2.59 %, 1888 2.90 %.

Følgende Antal Fartøier (af alle Nationer) ankom fra Norge: I 1890 377 dr. 180 867 Tons, i 1889 352 dr. 182 410 Tons.

Den livlige Skibsfart, som saaledes har fundet Sted, har dog bragt Rederierne et langt mindre Udbytte end i 1889. Brændsel og Hyrer har holdt sig paa samme Høide som da, medens Fragterne i de fleste Tilfælde er gaaede ned, for en væsentlig Del paa Grund af en altfor stor Forøgelse i den flydende Tonage. Rederibedriften befinder sig derfor for nærværende i Stagnation og Usikkerhed, grundet paa det spændte Forhold mellem Kapital og Arbeide.

Vender vi os igjen til den herværende Import fra Norge og Sverige, kan vi med Tilfredshed iagttagte, at samme, i sin Helhed, er faldt heldig ud, endog sammenlignet med den meget betydelige Import under de tvende sidste Aar, saaledes som det fremgaar af de nedenfor anførte Ziffre. Med Hensyn til Indførselen fra Norge bør derhos tages i Betragtning, at den nye Dampskibsforbindelse mellem Christiania og Newcastle sandsynligvis har afdet en Del til sidstnævnte Havn.

De fra Norge i 1890 indførte vigtigste Artikler har været: Træ, saget 9 765 loads, Do., hugget 44 440 loads, Træmasse 19 199 Tons, Fisk 309 748 Cwts., Tran 2 859 Tons, Is 29 030 Tons, Smør 2 775 Cwts, Margarin 13 244 Cwts., Papir 17 666 Cwts., Faar 1 618 Stykker.

Videre er hertil importeret i Aarets Løb: Flæsk 431 Cwts., Øl 796 Kasser, Æg 40 Kasser, Ost 131 Cwts., Kobber 1 464 Cwts., Havre 532 Cwts., Rebslagerarbeider 212 Cwts., Kemikalier 946 Cwts., Frugt og Bær 202 Kollis, Vildt 1 439 Kollis, Glas 414 Cwts., Huder 2 708 Cwts., Haar 80 Kollis, Horn 403 Cwts., Heste 134 Stykker, Stangjern 3 552 Tons, Skrabjern 453 Tons, Kjød 1 391 Cwts., Gjødningsstof 229 Tons, Melk 75 Cwts., Bly 36 Tons, Pap 5 501 Cwts., Okser 33 Stykker, Talg 165 Cwts., Jernmalm 3 476 Cwts., Nikkelmalm 260 Cwts., Filler 2 175 Baller, Skind 337 Cwts., Uld 70 Baller, Stav 208 loads, Fyrstikker 1 012 Cwts, Gjær 50 Kurve, Droger 598 Cwts. osv.

Fra Sverige indførtes i 1890: Træ saget 160 252 loads, Do. hugget 79 353, Havre 5 250 Cwt., Byg intet, Jern og Staal 78 293 Tons, Tak- og Skrabjern 21 014 T., Træmasse 11 671 T., Smør 124 571 Cwt., Sideflæsk 9 728 Cwt., Papir 24 295 Cwt., Fisk 383 294 Cwt.

Videre indførtes i 1890 af: Ost 25 Cwt., Æg 51 Kasser, Frugt 264 Kollis; Glas 442 Cwt., Vildt 22 Kollis, Huder og Skind 1 047 Cwt., Horn 381 Cwt., Haar 648 Cwt., Pap og Karton 3 866 Cwt., Fyrstikker 302 Kasser, Malm 37 Tons, Filler 1 584 Baller, Faar 164 Stk., Okser 99 Stk., Heste 3 Stk., Bark 95 Tons, Flæsk 760 Cwt., Uld 28 Baller, Gjødningsstof 150 Tons; Grøntsager 236 Kollis, Kobber 201 Cwt., Tjære 317 Tønder osv,

Hertil skal man føie nedenstaaende Bemærkninger:

Trælast. Beholdningerne heraf fra foregaaende Aar oversteg Behovet, og som Følge af de høie Priser, der raadede under Aarets første Kvartal, indskrænkede Forbrugerne de sædvanlige Vaaropkjøb, især da et betydeligt Prisfald imødesaaes. Et Afbræk i Omsætningen fremkaldtes ligeledes i Løbet af Sommeren ved den Streike, som istandbragtes af Plankebærerne.

Desuagtet har dog Forbruget været af tilstrækkeligt Omfang til at medføre en Formindskelse af Lagrene, sammenlignet med Beholdningerne ved Udgangen af 1889, og rimeligvis kommer Markedet til at vise større Fasthed og højere Noteringer i det kommende Aar, ihvorvel denne Forretning for Øieblikket befinder sig i en meget nedtrykt Tilstand.

Totalimporten til Hull af saget Virke udgjorde i 1890 383 135 loads mod i 1889 452 650 loads, af hugget Virke 162 681 loads mod 159 863 i 1889.

Byg. Importen heraf fra Sverige, som i flere tidligere Aar er opgaaet til betydelige Beløb, er for første Gang helt og holdent udeblevet. Den store Tilførsel af engelsk Byg i Aarets første Halvdel til lav Pris, bevirkede, at Efterspørgselen efter udenlandsk Vare næsten ganske ophørte, og lignende Virkning havde senere en rig indenlandsk Høst af godt Maltbyg. De Sorter, som desuagtet fandt Afsætning, var de haarde Slags fra Sortehavslændene, Californien og Chili. Forraadene er for nærværende omtrent lige store som paa samme Tidspunktet ifjor.

Havre. Kun en eneste Ladning ankom henimod Aarets Slutning og fandt da kun træg Afsætning paa Grund af den rigelige Tilførsel af indenlandsk Vare til en Pris af 17 til 20 sh.

Smør indførtes fra Sverige i større Mængde end nogensinde tidligere. Importen fra Danmark blev i Aarets Løb næsten fordoblet, og uden Tvivl gik en hel Del svensk Vare ind herunder, om det end er umuligt at bestemme den virkelige Mængde heraf.

Margarin importeredes fra Norge i større Mængde end tidligere; men Forbruget deraf er aftaget noget, formentlig som Følge de lave Priser paa Smør, der synes at foretrækkes af Arbejderne, saasnart Prisforskjellen ikke er altfor stor.

Fisk. Neppe nogen Forretningsbranche kan fremvise en saa mærkbar Udvikling her paa Pladsen som Fiskeriindustrien i den sidste Tid, og det ikke alene hvad angaar den usædvanlige Import fra Norge og Sverige, men ogsaa i Henseende paa de indenlandske Fiskeres Virksomhed. Hvad førstnævnte betræffer, har det været glædeligt at erfare, at Resultatet i dets Helhed har været langt gunstigere for Exportørerne end under det nærmest foregaaende Aar. Prisen paa Sild har holdt sig høiere, dels fordi Fangsten i Yarmouth faldt uheldig ud og Fisket i Skotland begyndte senere end sædvanlig, dels ogsaa fordi det kolde Veirig fremkaldte forøget Efterspørgsel. Dertil kommer, at Fragtomkostningerne for denne Vare er betydelig nedsatte, saaat de regulære Dampskibe for nærværende ikke beregner mere end 1 sh. 6 d pr. Kasse.

Kvantiteten af hertil importeret Sild i Borsyre har været forholdsvis mindre, og ifølge Meddelelse fra Importørerne lader Indpakningen nu lidet tilbage at ønske, idetmindste for de større Konsignatørs Vedkommende. Paa samme Tid fremholdes, at det er af yderste Vigtighed kun at sende fuldstændig frisk Vare, idet ældre Vare ikke alene virker hæmmende paa Afsætningen i Almindelighed og nedsætter Varens Renommé, men endog medfører Fare for betydeligt Tab ved Kondemnering af saadanne Sendinger. I sidstnævnte Henseende bør det erindres, at ifølge gjældende Bestemmelser Sundhedskommissionen er berettiget til at beslaglægge og lade bortføre ethvert for Salg frembudt Levnetsmiddel, som den finder utjenligt dertil, uden Forpligtelse til at give Eieren nogen Erstatning, selv ikke for dets Værdi som Gjødningstof. I Almindelighed medfører denne Bestemmelse ikke noget Tab af væsentlig Betydning; men naar, som nylig er indtruffet, en hel Ladning kondemneres, bliver Spørgsmaalet af større Betydning. I sidstnævnte Tilfælde kom man dog til en Overenskomst paa det Grundlag, at da man endnu ikke havde faaet Tid til at bringe Fisken paa Markedet og falbyde den som Fødemiddel, erholdt Eieren Fiskens Værdi som Guano med 1 sh. 3 d pr. Kasse.

Man synes mere og mere at sende Sild med direkte Dampskibe, og adskillige smaa saadanne, saavel norske og svenske som engelske, finder nu Anvendelse i denne Fragtfart. Disse mindre Baade siges at byde flere Fordele fremfor de regelmæssige Passagerdampskibe, idet Ladningen behandles med større Varsomhed, baade ved Indlastning og Udlosning samt føres direkte til Fiskemarkederne, hvilket idetmindste for den Fisk, der er bestemt for Salg i Hull, er af væsentlig Betydning. Desforuden bliver Fiskens Udlosning fra de store Lastedampskibe ofte nok forsinket derigjennem, at andet Fragtgoods, stuvet ovenpaa samme, først maa ilandbringes, hvorved ikke sjelden indtræffer, at saadanne Konsignationer fortrænges fra Markedet af ferskere Vare, som senere er bleven hidført med direkte Dampskibe. Det er herved lykkedes at realisere højere Priser for de sidstnævnte Forsendinger, og Ladninger, hidførte med specielt for denne Transport konstruerede, hurtiggaaende Dampbaade, er blevne betalte med 1 à 2 sh. mer pr. Kasse end Sendinger med Dampskibe af mindre Hastighed. I adskillige Tilfælde synes ogsaa Ladningen at have taget Skade af Damp eller Varme fra Maskinen, hvilket heller ikke forekommer i de for Øiemedet særlig konstruerede Fartøier. Omkostningerne ved Transporten med de forskjellige Slags Dampskibe bliver omtrent de samme. De direkt gaaende befragtes i Almindelighed for en rund Sum, der som Regel giver en Fragt af 1 sh. 5 d pr. Kasse, men ogsaa op til 2 sh. for særdeles hurtiggaaende Dampskibe.

En mærkelig Forteelse inden Fiskeriindustrien i denne Havn har været det voldsomme Opsving i Bygningen af „steam-trawlers“, hvoraf under Aarets Løb 37 er blevne udførte alene i Hull, og ifølge Opgave har de Værksteder, som beskæftiger sig med denne Industri, modtaget Bestillinger, som giver dem Sysselsættelse endnu en god Tid udover. Tvivlsomt er det dog, om her ikke snart vil indtræde en Overfyldelse, naar man tager i Betragtning, at Mangel paa Fisk stadig mer gjør sig gjældende.

Vildt er fornemmelig bleven indført hertil fra Rusland, i saa stor Mængde, at Markedet er bleven overfyldt og Priserne derfor lave, sammenlignet med foregaaende Aar.

For Is var der i Sommermaanederne en livligere Efterspørgsel end den herværende Isfabrik kunde tilfredsstille, hvilket havde til Følge, at Importen deraf fra Norge noget oversteg Middelallet for de foregaaende Aar. Et nyt Selskab for Tilvirkning af Is er imidlertid nu dannet, hovedsagelig bestaaende af Forbrugere, og storartede Bygninger for dette Øiemed er under Opførelse og antages at blive færdige til Sommeren. Saasnart denne Fabrik er kommen i Gang, formodes den norske Is at ville blive lidet efterspurgt, undtagen for tilfældige Behov. Sidstnævnte Is udbydes nu paa for det hele Aar gjældende Kontrakt, til 9 sh. 6 d à 10 sh. cif. Hull. For Øieblikket — Marts —, er dog Prisen kun 7 sh. for her leveret Vare.

Fordommen mod kunstig Is synes nu, da Tilvirkningsmetoden er bleven forbedret, at være i Aftagende, og Væddestriden mellem de forskjellige Slags turde herefter udelukkende blive beroende paa den Pris, hvortil de kan frembydes.

Stenkul. Herværende Forretningsmænd har stedse ivrig bestræbt sig for at forøge denne Havns Anseelse som Udskebningsplads for Kul, hvorfor der er al Grund til at tro, at den i nævnte Henseende i den nærmeste Fremtid vil kunne opvise en betydelig Fremgang, især da rige Kullag nylig er paa-trufne ganske tæt ved Hull-Barnsley Jernbanen. Den samlede Kvantitet af i

1890 hidbragt Kul gik op til 2 196 696 Tons eller 205 728 Tons mere end i 1889. Heraf exporteredes — ikke medregnet hvad Dampskibe har indtaget til eget Forbrug — 977 172 Tons eller 6 681 Tons mere end under næst foregaaende Aar.

Heraf udførtes til Norge i 1890 39 876 Tons mod i 1889 42 710 T., og 1888 40 483.

Priserne er forblevne næsten de samme under hele Aaret.

Limerick. Is indførtes fra Norge i en Mængde af 5 990 Tons, mod 5 861 i det nærmest foregaaende Aar; men der er al Grund til at antage, at det nu paa det nærmeste vil være forbi med denne Import, efterat samtlige de større Svineslagterier har forsynet sig med Refrigeratorer, hvorefter neppe andet end tilfældige Behov vil blive fyldte gennem Import.

Liverpool. Den samlede Skibsfart paa denne Havn til og fra Udlandet i 1890 var næsten aldeles lige stor som foregaaende Aars og viser følgende Ziffre:

	Indklarerede.		Udklarerede.	
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.
1890	4 897	5 922 742	4 036	5 155 859
1889	4 909	5 930 641	4 074	5 158 795

Den norske Dampskibstrafik tiltager med hvert Aar. Kun et af disse Fartøier gaar dog i regelmæssig Fart paa Norge; de øvrige befragtes her for en eller ogsaa et mindre Antal Reiser til britiske Havne, Frankrig eller Spanien, Danmark, Sverige eller Hjemlandet. Nogle faa gjør længere Reiser.

Mængden af anvendt norsk Skibsrum er bleven forøget med 36 % for afgaaede og 32 % for ankomne Fartøier, men det samlede Beløb af ind- og udgaaende Bruttofragter er blot steget med $3\frac{1}{2}$ %, og Middelfortjenesten overhovedet pr. Ton viser sig at være 19 % mindre for ankomne og 24 % mindre for afgaaede Fartøier, sammenlignet med 1889.

Den svenske Seilskibstrafik paa Liverpool er vedblivende ubetydelig, og de svenske Dampskibe har kun udført det sædvanlige Antal Reiser med omtrent samme Fortjeneste som Aaret forud, de fleste i regulær Forbindelse med Gøteborg.

Det er hovedsagelig de norske Seilfartøier, som har fundet en saa meget større Anvendelse end nogensinde forud, om Farten end ikke er synderlig lønnende. Den forøgede Anvendelse i Trælasttransporten fra Canada har været Grunden til den stærke Tilvækst. Tontallet af norske Fartøier, som ankom fra Canada, er steget med 43 pCt. sammenlignet med 1889, og Tontallet af udgaaede med 40 pCt., paa samme Tid som den samlede Fortjeneste dog kun forøgedes med 13 pCt. (Fragterne for hidførte Ladninger), medens Fortjenesten pr. Ton gik ned med ikke mindre end 19 pCt.

Aarsagen til den livligere Anvendelse af norske Fartøier er nærmest at søge i aftagende Konkurrence med engelske Dampskibe, som har fundet Selsættelse paa andet Hold. I 1889 og Begyndelsen af 1890 skal Skiberne af kanadisk Trælast have afsluttet betydelige Kontrakter, og da det under Skibningstiden viste sig vanskeligt at placere de kontraherede Kvantiteter, sendtes mange Ladninger hid, som ikke egentlig behøvedes her, i Betragtning af de store Beholdninger fra 1889. Man haabede paa, at det særdeles

store Forbrug af Trævirke ved Bygningen af Manchester-Kanalen vilde absorbere, hvad der ikke med Fordel kunde placeres i andre Havne. Dette Haab kan heller ikke siges at have slaaet Feil, forsaavidt Kanalanlægget virkelig har absorberet store Kvantiteter; men uagtet Importen af kanadisk Virke i 1890 ikke var fuldt saa stor som i 1889, er alligevel Beholdningerne i Liverpool saa store, at der er liden Udsigt til nogen livlig Tilførsel af saadant Virke i det nu paabegyndte Aar. Norske Skibsredere har saa meget mindre Udsigt til en endog tilnærmelsesvis lige stor Anvendelse for sine Fartøier i denne Trafik under den nærmeste Fremtid, som der er al Grund til at vente, at Dampskibene igjen vil optage Konkurrancen. Allan — Dominion — og Warren-Liniernes Dampere turde igjen begynde at laste Træ for Tilbagereiserne hid, og en Mængde Dampskibe, som fører tilfældige Ladninger til Nordamerika, vil vistnok komme til, som før er skeet, heller at hente Trælaster i Canada — Distriktet end at gaa hjem i Ballast.

I Transporten af Pitchpine fra Nordamerikas Sydstater har de norske Fartøier havt endnu mindre Konkurrance med Dampskibe og har faaet Anvendelse for 46 pCt. mere Skibsrum, med en Forøgelse af de samlede Bruttofragters Beløb af 34 pCt., uagtet ogsaa her de lavere Fragtsatser har bragt Fortjenesten pr. Ton ned med 9 pCt.

Nu heder det, at Dampskibe, især saadanne, som ellers skulde vende direkte tilbage fra Vestindien eller Brasilien, atter har indfundet sig i Pitchpine-Havnene. For en Tid siden skal 11 Dampskibe og blot 4 Seilskibe samtidig have ligget under Lastning i Pensacola. Fragterne siges nu at være gaaet ned til £ 4. 10. 0 pr. Standard fra £ 6. 0. 0 à £ 6. 10. 0 i Begyndelsen af 1890.

Vor Deltagelse i Bomuldstransporten er saagodtsom ophørt; og Petroleum synes nu udelukkende at bringes hid af Dampskibe.

Farten paa Vestindien, skjøndt af forholdsvis mindre Interesse for os end Farten paa begge de forud omhandlede Steder og La Plata, udviser det bedste Resultat, med noget livligere Anvendelse og til og med en Smule større Middelfortjeneste pr. Ton for de Fartøier, som har bragt Ladninger derfra.

La Plata har sysselsat flere norske Fartøier end Aaret forud med Hidførsel af Korn og lige saa megen Tonnage som i 1889 er bleven anvendt for Transporten did af Kul og Stykgods; men de sammenlagte Bruttofragter for de udgaaende Ladninger var 37 pCt. mindre end Beløbet for 1889. For Øieblikket er der aldeles ingen Efterspørgsel efter vore Fartøier for Varetransport til La Plata.

Vor Trafik paa andre Hold har ikke forandret sig i nævneværdig Grad; men næsten overalt ser man en formindsket Fortjeneste pr. Ton.

En Del smaa Fartøier har havt voxende Anvendelse paa Marocco.

Udsigterne for indeværende Aar er ikke gode for vore Fartøier paa noget Hold paa Grund af den stigende Konkurrance med Dampskibene, de stadig faldende Fragtsatser og overhovedet den aftagende Livlighed i Varetransporten, — hvilken sidste Aarsag igjen grunder sig derpaa, at de herværende Beholdninger af de fleste Varer mere end modsvarer en jævn Konsumtion. En hel Del norske Fartøier skal i den sidste Tid være sendte rundt Cape Horn og det gode Haabs Forbjerg for at søge Anvendelse i Trælastudførselen fra Oregondistriktet og Bagindien.

I 1889 gjorde alene 84 norske Fartøier Reiser herfra til Norge; men i 1890 har 110 Fartøier, eller mere end $\frac{1}{5}$ af alle afgaaede, begivet sig

hjem, de fleste for at lægge op for Vinteren. Imidlertid turde den store Tilvækst i Antallet af Fartøier, som har bragt Pitpropslaster, til Trods for den betydelig aftagne Fortjeneste — 11 sh. pr. Ton mod 15 sh. 4 d i 1889 — være Vidnesbyrd om, at de norske Skibsredere har havt og har Øinene aabne for den Mulighed, at de engelske Dampskibsredere skulde ville sætte i Værk den af mange foreslaaede Plan at lade en ikke ubetydelig Del af den engelske Dampskibsflaade ligge uvirksom i Paavente af højere Fragter.

I ethvert Fald synes Resultatet af den norske Skibsfart paa Liverpool i 1890 at vise, at Træ-Seilfartøjerne endnu er uundværlige for Verdens Trælasttransport.

Det kan med Tilfredsstillelse nævnes, at uagtet vor Skibsfart er bleven forøget med en Trediedel, er dog Antallet af Rømninger for norske og svenske Fartøier tilsammen gaaet ned til 108 fra 123 i 1889.

Derimod maa det beklages, at Antallet af her paamønstrede Udlændinge er steget betydelig i Forhold til Skibsfarten, idet 41 % af de hersteds mønstrede Sømænd viser sig at være Udlændinge mod 31 % i 1889. Det er heller ikke opmuntrende at notere, at af det hele Antal Sømænd, som i 1890 afseilede herfra i norske og svenske Fartøier, var fuldt og vel $\frac{1}{3}$ paamønstrede her, og at kun meget faa af de paamønstrede bandt sig for længere Tid end til Tilbagekomsten til Losseplads i Europa, samt at til og med mange forbeholdt sig, mod Søfartslovens Regel, Ret til Afmønstring, saasnart Fartøiet var bleven forløst i Losningshavnen, uden at deltage i Losningsarbeidet. De engelske Sølovsbestemmelser og Mangel paa Omtanke blandt de engelske Skibsredere, har paaskyndet Udbredelsen blandt Søfolk i de større Havne af den Overbevisning, at de ingen anden Opgave har end at deltage i Skibsarbeidet under Reisen, og følgelig kun har en temporær Interesse i Fartøiets Velgaaende. Saasnart et engelsk Fartøj hersteds er bleven forløst, afmønstres alle Mand, Losningen udføres af særskilte Dokarbeidere, som erholde betydelig større Aflønning, og det altid nødvendige Tilsyn med Skrog og Rig overlades til Tørdokarbeidere eller andre dertil skikkede Personer. Følgen er bleven, at den engelske Sømænd nu som Regel er ukyndig i mange vigtige Dele af Skibsarbeidet og derhos uinteresseret for sit Fartøj, samt, paa Grund af Lediggangen i en stor Havn, hvor deres Tilgodehavende er bleven dem udbetalt, sædvanligvis henfaldne til Drik og Uordener. De oprindelig dygtige og ordentlige skandinaviske Sømænd, som har begyndt at seile ombord i engelske Fartøier eller blot at tage Hyre for Reisen, med vore eller andre Fartøier, faar snart det samme Præg som de engelske. En af Hovedgrundene til, at engelske Rederier saa ofte lader sine Seilfartøier gaa over til norsk Flag, er, at de norske i Hjemlandet paamønstrede Besætninger har vist sig at være saa meget fordelagtigere for Fartøiets Økonomi. En herboende Skibsreder, eller, som han efter Flag-ombyttet formelt er at anse, Panthaver i 10 Fartøier under norsk Flag, har erkjendt, at han ikke paa nogen Maade vilde have kunnet drive sin Skibsfart saa fordelagtig med her mønstrede Besætninger, endskjønt Udlægget for en Besætnings Hidreise fra Norge er ganske betydeligt. Han paapegede, af hvor stor Vigtighed det var, at et Fartøj erholder omhyggeligt Tilsyn i Havnen, og erklærede, at de norske Besætninger ved sit Arbejde paa Skrog og Rig i Havnene foraarsager særdeles betydelige Besparelser, middelbart saavel som umiddelbart. Han roste ogsaa de i Norge mønstrede Sømænds absolute Overlegenhed ligeoverfor dem, der tager Hyre for bestemt Reise, med Hensyn til deres Ordentlighed og Sparsommelighed. Han har for sine

Besætningers Regning at sende hjem „Træk“ til et maanedligt Beløb af £ 200 à £ 300, udgjørende indtil $\frac{4}{5}$ — som Regel Halvparten — af vedkommendes Maanedshyre.

Desværre maa det til Sammenligning nævnes, at mangt et virkelig norsk Fartøis Besætning anvender saagodtsom hele sin Aflønning i Udlandet, uden som Besætningerne paa de nævnte egentlig engelske Fartøier, at bidrage til Forøgelse af Nationalformuen.

Ulykkeligvis har vore Skibsførere ikke noget imod at vælge og mønstre sine Folk her paa Pladsen, og vistnok kun faa af dem har et saa aabent Øie for den norske Skibsfarts, sine Rederes og de bedste af sine egne Interesser, at de heller rekvirerer Sømænd hjemmefra, end søger dem hos de herværende Forhyringsagenter. Mange af dem gjør alt, hvad man kan forlange, for at faa de bedst mulige Besætninger, og mange Rederier har til Regel at sende Søfolk hjemmefra; men det store Antal som her mønstres, viser, at Tilstanden er langt fra tilfredsstillende.

Om det viste sig, at Besætninger eller Komplettering af saadanne i Regelen erholdtes hjemmefra, vilde utvivlsomt mange flere Sømænd reise hjem istedenfor at forblive her og ødelægge sin Arbeidsfortjeneste. Nu er Efterspørgselen af Sømænd størst herude og følgelig ogsaa Tilgangen.

I Skibsfartens saavel som Sømændenes Interesse burde de hjemmenværende Rederes Opmærksomhed henledes paa disse Forhold, hvor vigtigt det er at modarbejde Mønstringer for bestemt Reise og paa al mulig Maade at opmuntre Mønstringer i Hjemlandet.

Newcastle. I det forløbne Aar ankom 602 norske og 300 svenske Skibe til Newcastle, repræsenterende en samlet Tonage af henholdsvis 230 414 og 118 685 Tons. Hvad de norske Skibe angaar, var Tonnagen noget mindre end det foregaaende Aar; for de svenske Fartøiers vedkommende var der derimod en Tilvæxt af 1 568 Tons. Af de ankomne Skibe var 177 norske og 144 svenske Dampskibe. Antallet af Sømænd som bemandede disse Skibe, var 5 753 ombord paa de norske og 3 234 ombord paa de svenske Fartøier, hvoraf igjen 3 001 for med norske og 2 195 med svenske Dampskibe. Fem Dampskibe og et Seilskib indkøbtes for norsk og et Dampskib for svensk Regning. Af forliste, syge og nødlidende norske Sømænd hjemsendtes herfra 543 mod 421 i 1889. Af disse 543 sendtes 444 med det Østlandske Lloyds, og 99 med de subvenerede vestlandske Postskibe. Af disse hjemsendtes alene i November 126 og i December 86. De forliste Mandskaber tilhørte 91 Fartøier, deraf 2 Dampskibe. Den stadige Ankomst hertil af disse forliste Mandskaber, hvis Ophold og videre Forsendelse til Hjemlandet kræver Vicekonsulatets Opmærksomhed, fremkalder Reflektioner af forskjelligt Slags. Det er saaledes naturligt, at man føler sig berørt af de Farer, disse Forliste har gennemgaaet, og af de Tab, de har lidt. Det ligger vel neppe indenfor det menneskelige Magtomraade at gjøre Sømandslivet farefrit, om end det formenes, at en omsorgsfuld Lovgivning ogsaa i denne Retning vil kunne udrette meget; men for det Tab, som Forliset har foraarsaget Sømanden, vilde han kunne holdes skadesløs, ifald Effekterne var assurede, og Statskassen vilde utvivlsomt kunne spares for store Udlæg, dersom Erstatningsbeløbet kunde blive udbetalt i udenlandsk Havn; thi derved blev Sømanden paa Stedet sat istand til at søge Hyre, og Nødvendigheden af at sende ham hjem turde for en stor Del ophøre. Det maa ligeledes betvivles, om Sømandens Gavn altid opnaaes ved den Hjælp, som Søfartsloven nu hjemler ham, og om den ikke ofte giver Anled-

ning til Lediggang; thi den giver ham Ret til at fordre Hjemsendelse, selv fra de fjerneste Lande, dersom han er forlist med norsk eller svensk Fartøj, saalænge der ingen Anledning gives til at faa ham forhyret med et Skib, der gaar hjemover, og da fri Reise har noget fristende ved sig, foretrækker han som Passager at blive hjemsendt paa sit Lands Bekostning heller end at gaa i en anden Fart end den i Loven omhandlede. De undskyldende Omstændigheder, som ligger deri, at han ved Forliset har tabt sine Eiendele og derved er sat ude af Stand til at følge et Kald, vilde saaledes ophøre, saafremt han paa Stedet kunde erholde et tilfredsstillende Sømandsudstyr. De Summer som udbetales til Søfolks Hjemsendelse og nødvendige Beklædning, maa ansees at være forholdsvis betydelige, sammenlignet med andre Landes. Saaledes udbetaltes i 1889 for forliste Sømænd af den norske Statskasse Kr. 145 000, af den engelske do. Kr. 401 220, af den hollandske do. Kr. 11 298, af den belgiske do. Kr. 608.

Det vil bemærkes, under hvilke gunstige Forhold den norske Rederistand er stillet, sammenlignet med de Forpligtelser, som paahviler udenlandske Redere, hvad deres forliste Mandskabers Hjemsendelse betræffer. I Sverige, Danmark, Tyskland og saavidt vides ogsaa Holland og Rusland, maa disse Omkostninger betales af Rederne.

Vanskeligere turde det vise sig at finde en tilfredsstillende Maade, hvorpaa den foran fremholdte Understøttelsestanke kunde realiseres; thi Sagen er af et saa betydeligt Omfang, at ingen privat, men alene en offentlig, af Staten kontrolleret Forening kunde tilfredsstille alle Behov. Med de Vanskeligheder for Øie, der stiller sig mod Opnaelsen af dette Maal, har man i Sagens Anledning søgt Oplysninger, om der udenfor vort Land fandtes et Pensionsfond for Sømænd med lignende Formaal; men der findes intet, som synes at passe for norske Forhold, eller hvis Virksomhed er vidstrakt nok. Der findes to offentlige Institutioner af denne Slags, nemlig den franske „Inscription Maritime“ og det nye tyske Statsfond mod Ulykker, Invalid- og Alderdomsforsikring. Til den førstnævnte har enhver Sømand, der bliver afmønstreret fra fransk Fartøj, det være sig i Hjemmet eller i Udlandet, at erlægge 3 % af sin optjente Hyre, og fra dette Fond understøttes den forliste Sømand med Klæder og Reisepenge. Det garanterer ham ogsaa en Pension, visse Aar efterat hans Navn er indført i Udskrivningsprotokollen (som bekjendt er hver fransk Sømand udskrivningspligtig). Den tyske Rigslov bestemmer, at Rederne har at bidrage med et vist Beløb for hver Sømand i deres Emploi, af hvilket Beløb de dog er berettigede til at belaste sine Mandskaber med Halvparten. Mere tidsmæssig er maaske den private engelske Stiftelse „Skipwrecked Mariners' and Fishermen's Society“, der bestaar ved Subskriptioner fra Sømænd, men ogsaa ved Bidrag og Legater fra andre Kanter. Denne Forening blev stiftet i 1839, dens Formaal er blandt andre „at hjælpe Sømænd, Fiskere, Lodse og Baadmænd, som subskriberer til Stiftelserne, med Klæder, Baade etc., som er gaaet tabt ved Storm eller andre Ulykkestilfælde paa Søen, at understøtte deres Enker, Børn og gamle Forældre, samt ogsaa saavidt Midlerne tillade det, gamle og trængende Medlemmer, som har subskriberet til Stiftelsen“. Derhos garanterer denne Institution Sømanden mod en aarlig Subskription, Erstatningsbeløb, i Forhold til den Tid, hvori han har været Medlem, for Tab af Klæder Baade etc. Endvidere sikres Søfolk af alle Klasser, naar de er 60 Aar gamle, eller naar de ved Ulykkestilfælde paa Søen er gjort udygtige til at ernære sig i sit Kald — dog maa de have subskriberet mindst 5 Aar —

en aarlig Pension. Af det ovenstaaende vil det bemærkes, at denne Stiftelse beskytter, foruden Sømænd, ogsaa Fiskere og Lodse.

Norge har antagelig omtrent 50 000 Sømænd og et lignende Antal Fiskere, et Tal, som i Forhold til Folkemængden neppe overgaaes af noget andet Land, og en Institution, som kunde samle og omfatte disse Samfundsklassers Interesser, vilde afhjælpe et Savn og være et værdigt Udtryk for den Interesse, hvormed disse Klasser er og bør være omfattet af det norske Folk. En god Begyndelse til en saadan Institution maa derfor et Pensionsfond og en Assuranceforening for Sømænd ansees at være, og den norske Skibsfører-Forenings Indstilling desangaaende vilde, om den bifaldtes, uden Tvivl bringe Velsignelse til mange og ingen Skade. Mere end noget andet vilde den vistnok bidrage til, at Norge beholdt sine Søfolk, istedenfor at en stor Del af dem, hvad nu er Tilfældet, gaar i udenlandsk Tjeneste. Under Forudsætning af, at Bidragene til et saadant Fond, indenfor selve Sømandsstanden, som foreslaaet af Skibsfører-Foreningen, bliver 3, 2 og 1 Krone pr. Maaned, henholdsvis for Skipper, Styrmand og Matros, og at Antallet af disse Bidragsydere bliver 50 000, vil de aarlige Indkomster, ad denne Vei, altsaa beløbe sig til omtrent Kr. 65 000 eller med Fradrag af en Fjerdepart — idet det forudsættes, at ikke alle er i Fart eller at nogle af andre Grunde er ude af Stand til at betale Kontingenten — Kr. 49 000. Dog hvor hæderlig Standen end er, er det at befrygte, at den paatænkte Indstilling om Statsbidrag og om Sømændens og Rhederens tvungne Bidrag til Dannelse af et saadant Fond, vil støde paa uoverkommelige Vanskeligheder, fordi det er uforeneligt med Tidsaanden, at en Stat benytter sig af de offentlige Midler paa denne Maade, eller at den indsætter sig selv som Værge for en enkelt Samfundsklasse. Det tør derfor vise sig, at alle disse Bestræbelser med dette Formaal for Øie vil blive frugtesløse. Derimod turde et Forslag, som omgik disse sidst berørte Vanskeligheder, og til Grundlag for hvilket nærmest var lagt Selvhjælpsprincippet, møde mindre Modstand, om det blev støttet af den hele Sømandsstand.

Det turde nærmest have følgende Form: Som Erstatning for de Beløb, som aarlig udredes af den norske Statskasse for forliste Søfolk, ilægges herefter hver Skipper og Sømænd ombord paa norsk Skib, saalænge det er i Fart, henholdsvis 3 og 1 Krone pr. Maaned, for hvilke Beløb Rhederiet holdes ansvarligt, og erlægges Beløbet i den Havn, hvor Fartøiet hører hjemme, til en kongelig ansat Myndighed. Overskuddet anvendes til Bedste for Sømandsstanden paa en Maade, som senere vil blive ordnet ved Lov.

Forskjellen mellem et saadan Fond og det, der ved den norske Skibsførerforenings Indstilling tænkes oprettet, bliver altsaa den, at Sømændene betaler for sig selv, naar han er forlist; det foreløbige Udlæg kunde jo nu, som tidligere, udredes af Konsulaterne og Udlægget refunderes. Overskuddet vil alligevel beløbe sig til 3 à 400 000 Kroner om Aaret. Hertil kommer frivillige aarlige Bidrag, som maatte blive ydet af Rhederierne, indtil Institutionen var saa vidt sikret, at den kunde staa paa egne Ben. Det kan ogsaa med nogenlunde Sikkerhed antages, at, er en god Begyndelse først gjort, vil en saadan Institution i Tidens Løb ogsaa blive understøttet i en sikkerlig ikke ubetydelig Udstrækning, ved Gaver og Legater. De andre Fordele ved en saadan Ordning ligger klart i Dagen: Den frigjør det norske Budget for en betydelig Udgift og overfører den paa Skuldre, hvor den kan siges at høre hjemme; den lægger Roden til en økonomisk Sands hos en talrig Samfundsklasse, en Sands, som Sømændene af enhver Nation, og den norske ikke mindst, mangler aldeles, en Sands, hvis Maal

er at lægge tilside i Ungdommens og Manddommens Dage det, som man skal nyde godt af, naar Kræfterne svigter, eller naar Forsørgeren falder bort. Og den vil saaledes ogsaa lette de Byrder, som nu paahviler Kommunerne. At opnaa disse Goder ad privat Vei, ved frivillige Bidrag fra Sømænd selv, har vist sig at være umuligt baade i og udenfor Norge, og man behøver ikke længe at søge efter Grunden, thi det omflakkende, ustadige Liv medfører en Sorgløshed og en Lyst til det eventyrlige, som er uforenelig med alvorlig Omtanke for den Tid, der kommer efter den ungdommelige Alder.

Det fortjener maaske at tilføies, at et Statsfond for Sømænd, med nogenlunde lignende Formaal som de ovenfor berørte, eksisterede i England op til 1851, idet nemlig enhver Skipper og Sømænd ved Lov var forpligtet til at bidrage henholdsvis 2 og 1 sh. pr. Maaned. Hver Havn af nogen Betydning havde sit lokale Styre, og dette blev Institutionens Banesaar; tilsidst blev Regjeringen nødt til at overtage Forpligtelserne og lade Landet erstatte Underbalancen, der efter Sigende beløb sig til flere hundrede tusind Pund, og paa samme Tid ophævedes Institutionen. Men det gode Formaal den havde sat sig, lever stedse i Folkeminde, og endnu skal der være nogle faa tilbage, som nyder godt af sine Sparepenge i dette Fond.

Den af den norske Stat subvenerede Postlinie paa Newcastle begyndte sin Virksomhed i afvigte Juni Maaned med „Merkur“, „Norge“, „Britannia“ og „Ragnvald Jarl“. Det viste sig fra Begyndelsen, at „Britannias“ Rute var knapt anlagt, og Forsinkelser fandt Sted paa en Tid, da det helst burde være undgaet. Dette Dampskib indstillede sin Fart i Slutningen af November for at oppudses og repareres, og det antages at blive færdigt i April. I Mellemtiden overtages Ruten af „Frithjof“, et noget ældre Lastedampskib med middels Fart efter Nutidens Fordringer for et oversøisk Postdampskib. For at underholde en regelmæssig Rute mellem Bergen og Newcastle, med ugentlig Afgang fra begge Endestationer, som er Tilfældet med „Norge“ og „Frithjof“, tiltrænges kraftigt Maskineri, og selv da er det vanskeligt nok i Høst- og Vintermaanederne; thi Forhindringer ved Storm eller Taage paa denne Tid af Aaret behøver ikke at være særdeles store, forat selve Reisen frem og tilbage skal medtage 6 Dage; der levnes saaledes kun 12 Timer for Losning og Lastning ved hver Endestation og Mellemsteder, og naar et Dampskib først er kommet ud af en saa knapt anlagt Rute, er det vanskeligt at komme ind i den igjen. De mislige Følger af saadanne Forsinkelser er heller ikke udblevne. Det gjælder nemlig at give Markedet for de ad denne Linie indførte Produkter, der væsentlig har bestaaet af fersk Fisk, en saa jævn Tilførsel som muligt. Ikke sjelden har det imidlertid hændt, at en Ladning ikke har kunnet frembydes i Markedet før samtidig med den næstefter ankomne. Da nu Lørdag ikke er nogen Markedsdag, har det endog hændt, at 2 Ladninger har maattet vente over til næste Uge for da at frembydes paa Markedet sammen med den da allerede ankomne tredie Ladning. Markedet bliver paa den Maade overfyldt, og Afskiberne lider følelige Tab derved.

Ingen af de subvenerede Dampskibe kommer til Newcastle, undtagen naar de fører levende Kvæg eller Faar, der paa Grund af Quarantainen kun maa ilandbringes ved Sanatoriet paa Newcastle Quay; ellers benyttes Albert Edward Dok, der ligger 7 Mil længere ned i Floden og 1 Mil fra North Shields, til hvis Tolddistrikt denne Dok hører. Det er derfor Shields, som egentlig er den subvenerede Linies engelske Anløbssted, og ikke Newcastle. Albert Edward Dok er den mest afsidesliggende af vore tre Dokker

og saare ubekvem baade for Passagerfart og for Indførsel af Varer, der ikke taaler Ophold. Den har ligget næsten ubenyttet, siden den blev færdig for 7 Aar siden; den har hverken Jernbanestation eller Anløbssted for Færgerne, der gaar op og ned mellem Shields og Newcastle, og ethvert Parti Fisk, som ankommer, maa derfor expederes derfra i Dampplægtene.

Toldopgaverne for 1890 udviser, at Indførselen af Fisk fra Norge steg det Aar med 13 Tons, idet der i 1890 indførtes 822 Tons mod 809 i det foregaaende Aar; de udviser fremdeles, at der i 1890 indførtes hertil fra Norge 35 Stk. stort Kvæg, 38 Heste og 8 294 Faar, mod 149 Stk. stort Kvæg, 116 Heste og 20 921 Faar i 1889. Næsten hele Faaretransporten i 1890 foregik med de subvenerede Dampskibe. Indførselen af Smør fra Norge viser en Stigning fra 25 Tons i 1889 til 82 Tons i 1890, Vildt fra 60 til 221 Kasser; derfor sælges ogsaa Tiuren for Kr. 3.15 og Ryper for Kr. 1.35 for Parret. I Indførselen af Æg fra Norge er der ligeledes en Tilvækst af 139 Kasser. 19 Tons Bær indførtes fra Norge til Newcastle i 1889 og det samme Kvantum i 1890. Indførselen fra Sverige af denne Vare er derimod steget fra 324 Tons i 1889 til 520 Tons i 1890, hvoraf vistnok Størsteparten var Tyttebær.

Af Minetømmer er der fra Norge indført hertil 43 254 loads, fra Sverige 37 597; af Deals, Battens og Bord er indført fra Norge 12 869 loads, fra Sverige 37 561 loads. Indførselen fra Sverige af Kvæg var 7 108 Stk. stort Kvæg og 6 646 Faar mod henholdsvis 11 538 og 12 248 i 1889. En forholdsvis større Nedgang viser Kvægudførselen fra Danmark. Grunden hertil ligger væsentligst i de bedre Kvægpriser i Tydskland, den store Hømasse, man ifjor fik i Danmark som ogsaa i Norge og Sverige, og det i Forbindelse dermed staaende forøgede Opdræt, ligesom den betydelige Indførsel af slagtet Kvæg fra snart alle Verdens Kanter, nok ogsaa hjælper til at holde Priserne nede. Nogen Forandring til det bedre i den svenske og danske Kvægindførsel spores ikke endnu. Der er nemlig fra Sverige og Danmark i de første to Maaneder af dette Aar (1891) kun indført 3 198 Stk. stort Kvæg og 856 Faar, mod henholdsvis 14 241 og 3 288 i de tilsvarende Maaneder i 1890.

Juhlin Dannfeldt.

Indhold: **London** Side 281.

Beretninger om Handel og Skibsfart.

Uddrag af Aarsberetninger fra de forenede Rigers Konsuler
for 1890 m. M.,

No. 12.

udgivet ved Departementet for det Indre.

1891.

I Kommission hos H. Aschehoug & Co. Subskriptionspris 2 Kroner Aaret
og for Udenbysboende Porto 20 Øre.

St. Petersburg.

Skibsfarten 1890.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. R.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hovedstati- onen	3	404	-	-	3	404	-	-	1 980
„ Norge til Vicekonsuls- stationerne	19	3 506	-	-	19	3 506	-	-	25 019
„ Sverige til Hovedstati- onen	-	-	-	-	-	-	-	-	-
„ Sverige til Vicekon- sultstationerne	1	76	-	-	1	76	-	-	175
„ andre Lande til Hoved- stationen	52	22 187	1	1 609	53	23 796	-	-	344 800
„ andre Lande til Vice- konsulsstationerne . . .	62	27 284	33	13 257	95	40 541	-	-	197 600
Ialt	137	53 457	34	14 866	171	68 323	41	17 471	569 574
II. Afgaaede.									
Til Norge fra Hovedstati- onen	8	2 529	1	382	9	2 911	-	-	21 040
„ Norge fra Vicekonsuls- stationerne	-	-	4	583	4	583	-	-	-
„ Sverige fra Hovedstati- onen	7	1 684	5	2 991	12	4 675	-	-	-
„ Sverige fra Vicekon- sultstationerne	1	57	5	3 449	6	3 506	-	-	-
„ andre Lande fra Hoved- stationen	9	3 525	26	13 089	35	16 614	-	-	238475
„ andre Lande fra Vice- konsultstationerne . . .	84	32 011	21	8 024	105	40 035	-	-	-
Ialt	109	39 806	62	23 518	171	68 324	41	17 471	259 515

For at reparere eller for Ordre ankom 4 Skibe dr. 1 428 Tons.
Af svenske Skibe ankom 199 dr. 55 464 Tons.

Erlagte Afgifter af norske Skibe ved Hovedstationen R. 838.26, ved Vicekonsulsstationerne R. 1 508.09, hvoraf tilfalder Generalkonsulen R. 695.53. Af svenske Skibe ved Hovedst. R. 951.32, ved Vicekonsulsst. R. 691.45, hvoraf tilfalder Generalkonsulen R. 345.10. Ialt tilfaldt Generalkonsulen R. 2 830.21. Expeditionsafgifter af svenske Exp. ved Hovedst. R. 38.90, ved Vicekonsulsst. R. 6.60, af norske ved Hovedst. R. 16.20, ved Vicekonsulsst. R. 19.20, af fælles ved Hovedst. R. 118.13, ved Vicekonsulsst. R. 34.80.

Aarsberetning dateret 10/22 April 1890.

Den norske Skibsfart aftog mod 1889 med 151 Skibe og 35 011 Tons. Der paamønstredes paa norske Skibe 6, og afmønstredes 27 Mand.

I 1890 ankom til St. Petersburg og Kronstadt 1 089 Dampskibe paa 845 708 Tons og 366 Seilskibe paa 95 073 Tons, ialt 1 455 Skibe paa 940 781 Tons. Heraf var 594 engelske, 255 tyske, 111 norske, 144 svenske, 205 danske, 106 russiske, 38 hollandske, 2 franske, 1 spansk, 1 italiensk, 1 amerikansk.

I St. Petersburg og Kronstadt tilsammen lossede i 1881 1 904 Skibe, 1882 2 195, 1883 1 955, 1884 1 930, 1885 1 747, 1886 1 892, 1887 2 001, 1888 1 806, 1889 1 756, 1890 1 567.

Skibsafgifterne i Kronstadt er følgende: Læsteafgift, ind- og udgaaende, for Damp- og Seilskibe pr. Læst 10 Kopek, Smudsbaad, for Seilskibe 1, for Dampskibe 2 Kopek pr. do., Kogehuspenge for Damp og Seilskibe 9 Kopek pr. do., Lodsafgift for Damp- og Seilskibe fra Fyrskibet til Kronstadt, pr. Fod 60 Kopek, do. fra Kronstadt tilsøs, 60 Kopek pr. do.

Skibsafgifterne i St. Petersburg ere: Læsteafgift, ind- og udgaaende for Damp- og Seilskibe, pr. Læst 10 Kopek, Lodsafgift for do. fra Kronstadt til Fyrskibet ved St. Petersburg R. 1.20 pr. Fod. For Lodsens Tilbagesendelse til Kronstadt betale Dampskibe 1 Rubel og Seilskibe 30 Kopek ialt.

Fra Norge indførtes til St. Petersburg i 1890 med norske Skibe 2 875 Tdr. Sild, 154 Tdr. Tran, 720 Tons Feltspat, og udførtes derfra til Norge med 15 Skibe: Til Christiania 750 Tschetwert Hvede, 8 595 do. Rug, 600 Stk. Bastematter, 160 500 Kubikfod Aspetræ. Til Bergen 15 747 Tschetwert Rug, til Moss 7 950 do. do., til Arendal 6 235 do. do. og 750 Stk. Bastematter, til Fredriksværn 27 000 Kubikfod Aspetræ.

Blandt Udførselsartikler fra St. Petersburg indtager Trævarer en fremragende Plads. Saaledes udførtes i Seilfartsperioden 1890, Aspetræ ikke iberegnet, 1 161 498 Std. Dussin Planker, Bord og Battens, deraf til Storbritannien 833 018, Holland 189,046, Tydskland 86 844, Frankrige 51 340, Belgien, 1 250. Træpriserne vise en Tilbagegang mod 1889 af ca. 25 %.

Af Korn udførtes fra St. Petersburg i samme Tid 3 586 Tschetw. Ærter, 604 744 T. Hvede, 2 576 150 T. Havre, 260 063 T. Rug, 177 859 T. Boghvedegryn, 627 281 T. Linfrø.

Andre betydelige Udførselsartikler fra St. Petersburg var: Lin 863 470 Pud, Hamp 73 000 Pud, Codilla 521 800 Pud, Mineralolier 519 100 Pud, Petroleum 613 700 Pud, Talg 51 950 Pud, Smør 63 000 Pud, Margarin 28 700 Pud, Olein 39 550 Pud, Glycerin 93 400 Pud, Oliekager 1 380 176

Pud, Ben 66 250 Pud. Ægudførselen fra St. Petersburg udgjorde 58 100 Kasser, hvoraf største Delen til Tydskland og England.

Vicekonsulen i **Narva** meddeler, at Navigationen i 1890 varede fra 4/16 April til ^{25 Oktober} 6 November, i hvilken Tid ankom 101 Skibe, hvoraf 9 norske. Til Narva indførtes navnlig følgende Artikler: Bomuld, Jute, Rujern, Stenkul, Cokes, Bomolie, Tran, Sild, 12 300 Pud, Maskiner, Soda og Chlorkalk, ildfast Tegl. Der udførtes Linfrø, Lin, Bjelker, Props og Sparrer, Planker og Bord, Tøndestav.

Skibsafgifterne i Narva er pr. Læst à 2 Reg. Ton: Kronafgift 10 Kopek, Lodspenge 20 Kopek, Kirke- og Fattigpenge 3 Kopek, Bro- og Signalpenge 10 Kopek, Muddringsafgift 30 Kopek, Klareringsudgifter 25 Kopek, ialt 98 Kopek pr. Læst, og derhos 12 Rubel 50 Kopek pr. Skib i Told-expedition. Alt lige for Damp- og Seilskibe.

Vandstanden paa Barren er 14 eng. Fod, i UdHAVNEN Hungerburg 20 eng. Fod, og i Floden frem til Byen 10 eng. Fod. Redningsstationer og Redningsbaade med Raketapparater findes paa begge Sider af Indløbet til Havnen.

Til **Reval** indførtes i 1890 søværts Varer for 54 340 006 Rubel, deraf fra Norge for 202 415 R. Der udførtes derfra Varer til Værdi 20 207 377 R.

Skibsudgifterne i Reval er følgende: Deklaration indkommende og udgaaende, inclusive Stempel, pr. Skib 12 R. Læsteafgift, indkommende og udgaaende, pr. Læst, 10 Kopek, Havneafgifter 23 K., Klareringsudgifter 25 K., Pas, stemplet Papir m. M. for Skibe indtil 50 Læster 2 R., for do. fra 51—100 Læster 8 R., for do. fra 101 Læster og derover 10 R., Stellageleie for Skibe indtil 50 Læster 2 R., do. for hver overskydende Drægtighed til og med 50 Læster 1 R., do. for Dampskibe efter Forhold fra 5—15 R. Kogehuspenge for Seilskibe fra 2—5 R., do. for Dampskibe fra 5—10 R. Havnelods efter Tarif.

I de første 11 Maaneder af 1890 udgjorde den russiske Export over den europæiske Grændse, deri indbefattet den kaukasiske Sortehavsgrændse samt Finland, en Værdi af R. 642 073 000. Guld og Sølv i Mynt og Barrer udførtes i samme Periode til en Værdi af R. 17 821 000.

Importen af fremmede Varer til Rusland udgjorde i samme Tid en Værdi af 351 493 000 R., og af Guld og Sølv 21 492 000 R. Af Importen faldt paa Korn og andre Levnetsmidler R. 58 795 000, Raastoffe og Halvfabrikater R. 222 699 000, Fabrikater R. 69 067 000, Kvæg R. 932 000. Exporten oversteg Importen med ikke mindre end R. 290 580 000. Told-indtægterne tiltog mod det foregaaende Aar med R. 1 988 000.

En ny Toldtarif udarbejdedes, efter Forlydende med delvis forhøiede Satser, at gjælde fra 1 Juli d. A. gammel Stil.

Ruslands Statsindtægter i de første 11 Maaneder af 1890 var R. 837 572 000, og Statsudgifterne R. 788 421 000. Det af Finantsministeren fremlagte, og af Keiseren sanktionerede Budget for 1891 er overalt i Udlandet bleven bedømt paa det gunstigste, og de dels allerede foregaaende, dels forestaaende Konverteringer af russiske Statslaan til lavere Rentefod har i høj Grad bidraget til at forøge Tiltroen til de russiske Finantser.

Den samlede Længde af de russiske Jernbaner er 27 238 Verst. Af Jernbanerne tilhøre 14 Staten og 47 private Selskaber. Samtlige Indtægter var i 1890 275 830 800 R. eller 516 300 R. mindre end i 1889. Middel-indtægten pr. Verst var 10 339 R. brutto. Der befordredes ialt 39 764 400 Passagerer og 3 423 540 300 Pud Fragtgoods.

Blandt de mange Markeder, der aarlig holdes i det russiske Rige, indtager det i Nishnei Nowgorod uden Tvivl første Plads, formedelst den Mangfoldighed af Produkter, som der udbydes, og den betydelige Værdi, hvortil Omsætningen stiger. Tilførselen i 1890 til dette Marked, der holdes fra 15 Juli til 25 August g. S., modsvarede følgende Værdier: Russiske Varer for R. 149 863 000, asiatiske for R. 23 731 000, udenlandske for R. 7 578 000, Heste og Kvæg for R. 84 000. ialt R. 181 256 000, hvoraf solgtes for R. 174 217 000.

I 1889 arbejdede i Rusland 222 Naphtafabriker, der leverede 162 859 995 Pud Naphtaprodukter. Heraf produceredes i Baku 158 219 000 Pud, og Forbruget inden Rusland opgik til ikke mindre end 120 159 900 Pud.

Der fandtes i 1889 i Rusland 1 296 Ølbryggerier, 332 for Øl og Mjød og 219 for Mjød alene. Alle disse leverede 32 149 530 Vedro Øl og betalte i Acciseafgifter 5 368 900 Rubel.

I Rusland er kun et Kviksølvbjergværk, der er i Virksomhed siden i 1887, da Udbyttet var 3 911 Pud Kviksølv. I 1888 udvandt man 10 062 Pud, i 1889 10 202 Pud, i 1890 17 836 Pud.

Vexelkurserne paa St. Petersburgs Børs var den 31 December: London R. 85.20, 84.80, 85.15 pr. 10 £. Amsterdam R. 70.50, pr. 100 holl. fl. Berlin R. 41.75, 41.60, 41.72½ pr. 100 M., Paris R. 33.72½, 33.65, 33.72½ pr. 100 frcs. For Guld, Halvimperialer af det nye Præg, betaltes samme Dag R. 6.78--6.82, og for Sølvrubel til Papirsrubel 1 R. 07 à 1 R. 10.

Norske og svenske Handelshuse i St. Petersburg og Cronstadt:

Firma.	Indehaver.	Deltagere.	Nationalitet.	Adresse.	Specialitet.	Etablissement.
Gustaf Sterky & Søn.	G. L. Sterky	-	svensk	St. Petersburg	Bankforretning.	1805
Ludvig Nobel	Karl Nobel	-	do.	do.	mekanisk Værksted.	1862
Naphta Produktions Gesellschaft Gebrüder Nobel	Aktieselskab.	Karl Nobel	do.	do.	Petroleum-export.	1877
Nicolai C. Smith	Nicolai C. Smith.	-	norsk	St. Petersburg 13 Linie No 6	Trælastexport & Dampskibs-agentur og Expedition.	1885
C. F. Heisler	C. F. Heisler.	-	svensk	St. Petersburg 2 Linie No. 15	Agenturer.	1859
Hans And. Nicolai Olsen.	Hans And. Nicolai Olsen.	-	norsk	St. Petersburg 8 Linie No. 15.	do.	-
Emil S. Heilborn	Emil S. Heilborn.	-	svensk	St. Petersburg Konnogvardeisky Boulevard No. 11.	Træexport.	-
Hans Smith	-	Sivert N. Smith	norsk	Kronstadt.	Assuranceagent & Expeditør.	1850
Radau & Co.	-	Peter Wigius	svensk	do.	Expeditør & Agenturer.	1884

G. L. Sterky.

Havre.

*Indberetning til Indredepartementet fra de forenede Rigers
Generalkonsul i Havre af 13de Marts 1891.*

Af Overretten i Rouen er nylig bleven afsagt Dom i en i afvigte Høst af Havres Handelsdomstol i første Instans paadømt Sag mellem en norsk Skibsfører, en svensk Trælastexportør og et herværende fransk Handelshus, hvilken Proces, saavel ved de Omstændigheder, der have givet Anledning dertil, som ved sit Udfald, ikke turde være uden Interesse for vore Skibsførere og Exportører, hvorfor jeg tillader mig at meddele følgende Résumé af Sagen:

Bark „Sirius“, Kaptein Rabe, af Drammen, drægtig 278 Register Tons, befragtedes i Marts 1890 af Handelshuset Deveaux frères hersteds for at føre en fuld Ladning Trælast fra Karlskrona til Havre for nævnte Firmas Regning. Ifølge Certepartiet var der til Indlastningen tilstaaet 13 løbende Dage, Søn- og Helligdage undtagne, med Tilføiende af, at „hvis der anvendes et større Antal Dage, skal der betales Kapteinen, og det „Dag for Dag“ (payables jour par jour), 50 Centimes pr. Registerton, uden at han skal være nødsaget til at opfylde nogen retslig Formalitet i den Retning“. Endvidere indeholdt Certepartiet følgende Bestemmelse: „De nødvendige Penge for Skibets ordinære Fornødenheder, Havaritilfælde undtagne, skal forskydes Kapteinen af Befragterens Agenter, fri for Renter og Kommission, kun imod Betaling af Assurancen“.

Allerede under Indlastningen, der paabegyndtes den 1 Mai sidstleden, forefaldt der Rivninger mellem Afladeren, Hr. Axel F. Hummel i Wexiø (eller dennes Agent i Karlskrona) og Kaptein Rabe, idet Sidstnævntes Begjæring om at erholde et mindre Fragtforskuud mødtes med Forlangende om at han, til Gjengjæld, skulde forpligte sig til at tegne „rene“ Konnossementer, d. v. s. uden Forbehold af noget Slags, hvilket Rabe fandt ikke at kunne indlade sig paa, og nødsagedes han saaledes til at reise Penge til Skibsfornødenheder paa andet Hold.

Denne Uenighed tiltog, da Rabe, efter endt Indlastning, krævede Godtgjørelse for 4 Overliggedage, ca. 400 Kroner, som Følge af, at Indlastningen — formedelst Omstændigheder, som ikke kunde lægges ham eller hans Skib tillast — først den 20 Mai var bleven afsluttet. Afladeren erklærede sig nemlig uvillig til at betale mere end 150 Kroner, og dette blot under den forud opstillede Betingelse, at Rabe vilde undertegne „rene“ Konnossementer. Rabe afviste dette Forslag og paastod bestemt at faa indtage i Konnossementet Anmærkninger dels om de nævnte Overliggedage og dels om de Udgifter, som vare blevne ham forvoldte derved, at Afladeren havde nægtet ham Fragtforskuud, idet han (Rabe) haede til Hensigt at gjøre gjeldende sin Ret til Erstatning for begge Dele ved Fragtopgjøret paa Lossedet.

Da Parterne saaledes ikke kunde komme til Enighed, greb Rabe til den Udvei, paa egen Haand og uden at bringe Sagen ind for vedkommende Myndighed, at udstede Konnossementer, hvori de nysnævnte Anmærkninger forekom, og disse Konnossementer indleverede han den 21 Mai paa Afladerens Kontor og henvendte sig derefter til Toldkammeret i Karlskrona for at faa sit Fartøj udklareret, hvilket imidlertid nægtedes ham af den Grund, at Afladeren undlod at tilstille Toldkammeret de nødvendige Angivelser over Lasten.

Derimod blev Rabe den 23 Mai paa Afladerens Begjæring belagt med Arrest under Beskyldning for at have stjaalet af Lasten. Under det i Anledning heraf optagne Forhør oplystes det imidlertid, at det Hele indskrænkede sig til, at Rabe (eller hans Styrmand) uden Afladerens Tilladelse havde anvendt 7 Stykker Bord af Ladningen til Forfærdigelse af en, til den øvrige Lasts Bevaring bestemt, Pumperende. Vistnok blev da ogsaa Rabe, paa sin telegrafiske Henvendelse til den norske Statsminister i Stockholm, allerede den følgende Dag løsladt af Arresten, men da han fremdeles ikke var at bevæge til at tegne „rene“ Konnossementer, fastholdt Afladeren sin Anklage mod ham for Tyveri saavel som sin Vægning af at indlevere Toldangivelse. Den mod Rabe reiste Justitssag fik i 1ste Instans det Udfald, at han frifandtes for Beskyldningen for Tyveri, men idømtes en Bod af 10 Kroner for ulovlig Benyttelse af Andre tilhørende Gods. Vedkommende „Hofrätt“, hvortil denne Dom indankedes, frifandt derimod Rabe fuldstændig.

Hummel, som saaledes ikke ved de indtil da anvendte Midler havde kunnet formaa Rabe til at udstede Konnossementer i den forønskede Form, anlagde da endelig et civilt Søgmaal mod Rabe for at faa ham tvunget dertil; og den 30 Juni afsagde Raadstueretten Dom i Sagen, gaaende ud paa, at Rabe under løbende Mulkt havde at ombytte de af ham den 21 Mai indleverede, til Deveaux frères eller Ordre udstedte Konnossementer med nye, udstedte enten til Hummel selv eller til dennes Ordre eller til Ihændehaven, hvorimod, paa den anden Side, Rabe kjendtes berettiget til i Konnossementerne at indtage de af ham paaberaabte Anmærkninger. Først efterat denne Dom var falden, indleverede Hummel de Toldangivelser, som udkrævedes for at faa udklareret „Sirius“, der samme Dag, den 1ste Juli, afseilede til Havre.

Kjøberne af Lasten, Deveaux frères, fandt imidlertid paa sin Side, at Kjøbekontrakten var bleven misligholdt ved denne betydelige Forsinkelse i Leveringen, hvorfor de ikke vilde honorere Hummels Tratta for Kjøbesummen eller modtage Varen. Ved „Sirius“s Ankomst til Havre blev saaledes Ladningen sekvestreret, og for Handelsdomstolen paa Stedet indleddedes en tredobbelt Procees, hvorunder Hummel fordrede sin Betaling for Varen, medens Deveaux frères nedlagde Paastand paa Salgets Annulieren samt paa Skadeserstatning hos Hummel og Rabe in solidum, og Rabe, paa sin Side, krævede foruden Fragt, Erstatning for Overliggedagene saavel som for det Fartøiet paa Lasteplassen forvoldte Ophold. Handelsdomstolen tog Deveaux frères Paastand tilfølge, idet den annullerede Kjøbekontrakten og tilkjendte Firmaet 1200 frc. i Skadeserstatning hos Hummel og Rabe, 600 frc. hos hver. Afladeren dømtes derhos til at betale Rabe fuld Erstatning, ifølge Certepartiet, for de ovenomhandlede fire Overliggedage, hvorimod Rabes Fordring paa Godtgjørelse for hans Fartøis yderligere Ophold i Karlskrona underkjendtes af den Grund, at begge Parter ansaaes for at have gjensidig givet Anledning dertil.

Denne Dom indankedes for Overretten i Rouen, som imidlertid stadfæstede Handelsdomstolens Kjendelse undtagen hvad Fordelingen af Skadeserstatningsbeløbet betræffer. Overretten gik nemlig ud fra, at Hummels Undladelse af i hele 40 Dage at indlevere til Toldkammeret de for „Sirius“s Udklaring fornødne Angivelser, i Forbindelse med hans umotiverede Arrestation af Rabe og hans ligesaa ubeføiede Vægning af at lade denne faa indtage i Konnossementet Anmærkninger om Overliggedagene m. V., havde været Hovedfaktoren i det Fartøiet i Karlskrona voldte Ophold, og at Kaptein Rabe kun forsaaavidt havde været medvirkende Aarsag hertil, som han, ifølge den af Raadstueretten i Karlskrona afsagte Dom, hvilken fremlagdes under Retsforhandlingerne i Frankrige, havde nægtet at udstede Konnossementer til Afladerens Ordre.

Paa Grund heraf konkluderede Overretten med, at fire Femtedele af Skadeserstatningsbeløbet skulde udredes af Hummel og kun en Femtedel af Rabe. Efter samme Proportion ilagdes Hummel og Rabe de samlede Procesomkostninger for begge Retter.

Daniel Danielsson.

Wien.

Aarsberetning dateret 7de April 1891.

Første Halvdel af det forløbne Aar var her, som mestendels overalt, paavirket af Arbejderbevægelserne, og om der end i Begyndelsen kun var Faa, som sluttede sig til Bevægelsen, saa udviklede der sig dog efterhaanden et formeligt System i Strikerne saa at sige i alle Brancher, og var der neppe nogen Industrigren, som blev forskaanet derfor.

Størstedelen af disse Bevægelser bleve bilagte paa fredeligt Vis ved større eller mindre Tilstaaelser fra Arbeidsgivernes Side, og kun ved Grube- og Jernværksarbejdernes Striker i Bøhmen, østerrisk Schlesien og Steiermark og ved Murernes og Sporveibetjentenes Striker i Wien blev det nødvendigt at tilkalde Militær for at sikre den offentlige Ro og Orden og hindre Udskeielser. I Sammenhæng med disse Arbejderbevægelser faldt ogsaa de Manifestationer, som gik ud paa at fejre den 1ste Mai som Arbejder-Festdag. Omendskjøndt der blev vedtaget Resolutioner i denne Retning i næsten alle Lande, saa fandt en Høitideligholdelse af Dagen dog kun delvis Sted. Her i Wien foranstaltedes en samlet Udmarsch af Arbeidere i den som en yndet Forlystelsesplads bekendte Park „Prater“, og om end Wiens øvrige Befolkning imødesaa den 1ste Mai delvis med stor Ængstelse, saa fandt dog absolut ingen Optøier Sted, og Festdagen forløb i fuldstændig Orden og uden nogen- somhelst Forstyrrelser.

Den mest fremtrædende Begivenhed i det forløbne Aar var Udvidelsen af Wien eller Skabelsen af „Grosz-Wien“. Hidtil var Forholdene som følger: De 19 Bydele, som før Udvidelsen dannede Wiens Kommune, og hvis Befolkning androg til 800 000 Mennesker, vare indsluttede af en ringformig anlagt Vold med Grave. Ved de forskjellige Stadens Porte indkrævedes en Told eller Konsumskat paa de fleste Levnetsmidler og Forbrugs- gjenstande, som tilførtes Byen, hvorved disses Pris indenfor Volden for- dyredes. Omendskjøndt det altsaa var Wiens Indbyggere, som betalte denne Skat, tilfaldt dens Udbytte dog ikke Kommunen, men Staten, medens Kom- munen maatte nøie sig med at indkræve et ubetydeligt Tillæg til denne Stats- skat. En Ophævelse af Skatten kunde man dog ikke opnaa, endskjøndt den fra alle Sider blev betegnet som uretfærdig, da Finantsministeren erklærede, at han ikke kunde undvære Indtægten af den, nemlig 7—8 Mill. Gylden pr. Aar, i Statshusholdningen. For alligevel at kunne fjerne Voldene, der som et trangt Belte hemmede Wiens Udvikling og hindrede dens Forbindelse med Forstæderne, blev Konsumskattens Rayon udvidet til Forstædernes yderste Grændser, medens Afgiften for de forskjellige Livsfornødenheder blev

nedsat saameget, at Statens oven omtalte Indtægt deraf kun blev formindsket med omtrent en Mill. Gylden. Regjeringens Lovforslag blev indbragt i Rigsdagen den 21de Februar 1890 og bestemmer, at de efter Voldenes og Gravenes Borttagelse frilagte Grunde, tilsammen 227 000 Kvadratmeter, tilfalder Byen Wien som fri Eiendom mod en Godtgjørelse til Staten af 500 000 Gylden og Forpligtelse til at afgive den til Bygningen af en Ringbane nødvendige Grund gratis. Haand i Haand med Udvidelsen af Bytoldens Grændser foregik ogsaa Foreningen af Wien med dens Forstæder til en eneste Kommune med fælles Forvaltning. Forstæderne ere nemlig de Kommuner, som dannede sig udenfor Wiens Mure, i Aarenes Løb tiltog i Omfang og Folke-mængde og idag tilsammen tæller 500 000 Personer. I Løbet af Aar 1890 fandt Raadslagninger i denne Retning Sted saavel i de nedsatte forberedende Kommitteer som i de forskjellige Kommunebestyrelser, og efter disses Afslutning blev Lovforslaget forelagt den nederøsterriske Landdag. Den paa Grundlag af Forslaget vedtagne Lov, som blev offentlig kundgjort den 19de Decbr. 1890, indeholder i det Væsentlige følgende Bestemmelser: Med Rigets Hoved- og Residentsstad Wien forenes 30 hidtil selvstændige Kommuner fuldstændig og 23 saadanne delvis til en eneste fælles Bykommune. Wien indtræder i de ny indforlivede Kommuners Rettigheder og Forpligtelser og inddeles for Forvaltningens Skyld i 19 Distrikter, som tilsammen vælge 138 ubetalte Repræsentanter — her kaldet „Gemeinderäthe“ — med hver Gang sexaariig Funktionstid. Repræsentantskabet vælger Borgermesteren, hvis Valg underligger Keiserens Approbation, og som sammen med 2 Vice-Borgermestre staar i Spidsen for Byens Forvaltning. De anførte Love træder først den 1ste Januar 1892 i Kraft. Wien, eller som den nu sædvanlig — om end ei officielt — kaldes „Grosz-Wien“, omfatter for Tiden et Fladerum af 16 500 Hektarer med en Omkreds af 71 Km. og har efter Udfaldet af den d. 31te December 1890 stedfundne Folketælling et Indbyggerantal paa 1 332 604 Mennesker. Mange og store Forhaabninger knyttes til Udførselen af de foran nævnte indgribende Forandringer, til hvilke endnu Bygningen af en Ringbane skal slutte sig. Isærdeleshed venter man en Oplivelse af Bygevirksomheden og Omsætningen af Eiendomme, og vilde dette være saa meget mere at ønske, som det forløbne Aar i denne Retning bragte mange Skuffelser.

Den amerikanske Mac Kinley Bill har ogsaa givet flere af vore Industrigrene et slemt Stød, og specielt er det Perlemoder Industrien, som for Tiden lider stærkt under den.

Denne Virksomhed beskæftigede her i Wien alene 5—6 000 Personer, som ved ovennævnte Bill saa at sige bleve brødløse, og om end Wiener-Moden ved en omfattende Anvendelse af Perlemodersager bragte en foreløbig Hjælp, saa vil dette Haandværk dog først efter Aars Forløb ved forøget Udførsel til Udlandet igjen kunne hæve sig til sin gamle Høide.

De ved den amerikanske Sølv-Bill her foraarsagede store Stigninger og Fald i Kurserne indvirkede paa den ømfindtligste Vis paa Exporten, saa at Spørgsmaalet om Valutaens Ordning i Østerrige igjen er traadt stærkt i Forgrunden. Om nu ogsaa Østerriges Kreditforhold har bedret sig og fremdeles bedrer sig, Statens aarlige Opgjør ikke udviser Tab men Overskud, Kurserne paa Statspapirer ere stegne enormt og endelig den ydre Fred ikke synes truet, saa turde dog Valuta-Reguleringen lade vente længe paa sig, og det saa meget mere som samtidig Østerriges og Ungarns noget divergerende Interesser maa bringes i Overensstemmelse. Henimod Slutningen af Aaret 1890 blev Forhandlingerne mellem Tyskland og Østerrige-Ungarn angaaende en ny Told- og Handelskonvention optaget, og om der end til Dato

ikke foreligger positive Resultater for Offentligheden, saa tror man dog i Almindelighed, at de foreslaaede Overenskomster vil føre til en for begge Lande tilfredsstillende Afslutning.

Den første Indførelse af Zonetarifen for Personbefordringen her i Østerrige skeede paa de k. k. østerriske Statsbaner den 16de Juni 1890. Principet for denne Tarif er følgende: For hver tilbagelagt Kilometer erlægges for 3de Klasse en Kreuzer, for 2den Klasse to, og for 1ste Klasse tre Kreuzer. Den fri Bagage, hidtil 25 Kilo, er ophævet; for Hurtigtog forhøies Billetprisen med 50 %. Desuden beregnes Billetprisen for den tilbagelagte Strækning efter Zoner; de første 10 Zoner ere hver paa 10 Kilometer, de følgende 4 hver paa 25 Kilometer, og de senere Zoner omfatte hver 50 Kilometer uden at der dog, som f. Ex. i Ungarn, er fastsat nogen Maximumpris for Billetten. For hver Zone betales en Enhedspris uden Hensyn til om hele denne Zone er gennemreist eller ikke. Ophævelsen af den fri Bagage og Prisens Forhøielse for Benyttelsen af Hurtigtog gjør, at det kun er for 3de Klasse med de blandede Tog uden Medtagelse af Bagage, at Prisen stiller sig væsentlig billigere end hidtil. Efterhaanden vil de andre Baner ogsaa følge i de k. k. Statsbaners Fodspor med Indførelsen af Zonetarifen. Paa Grund af Zonetarifen opviser Tidsrummet fra 16de Juni til 31te Decbr. 1890 i Sammenligning med samme Tid i det foregaaende Aar en Forøgelse i Passagerantallet af 5 229 177 eller udtrykt i Procent 43.86 %. Det finansielle Resultat viste vel for Zonetarifens $6\frac{1}{2}$ maanedlige Periode kun en ubetydelig Tilvæxt i Indtægterne (for det andet Halvaar, taget alene, endog en Forringelse i Indtægterne af rundt 15 000 Gylden). Men tager man i Betragtning, at Trafiken paa Udlandet i andet Halvaar 1890 i Sammenligning med det foregaaende Aars samme Tidsrum, i hvilket Udstillingen i Paris spillede en stor Rolle, viste en Mindre-Indtægt paa omtrent 390 000 Gylden, og regner man dertil i Aaret 1890 et Tab paa Agio af omtrent 115 000 Gylden, saa viser det sig, at Kreuzer-Zonetarifen ikke har foraarsaget nogen Mindre-Indtægt, men derimod givet en forøget Indtægt af ca. 500 000 Gylden.

De østerrisk-ungarske Jernbaners Indtægter gave i 1890 et tilfredsstillende Resultat. De samlede Transportindtægter beløb sig i Aaret 1890 til 296 358 276 Gylden mod i Aaret 1889 282 166 381, altsaa en Stigning i 1890 af 13 191 895 Gylden.

Den største Indtægt havde pr. Kilometer Aussig-Teplitzer Banen med 55 328 Gylden, medens „die westl. Staatsbahnen“ kun havde 11 755. Størst Bruttoindtægt havde de østerriske Statsbaner med 48 492 074 Gylden, ligesom de jo ogsaa har den største Driftslængde, nemlig 5 039 Kilometer. Den samlede Driftslængde af de østerriske Jernbaner var den $\frac{31}{12}$ 1890 15 391 Kilometer.

Den østerrisk-ungarske Banks Totalomsætning beløb sig i Aaret 1890 til fl. 1 890 232 455. Af Sedler vare i Omløb d. $\frac{31}{12}$ 90 fl. 445 934 210, medens Bankens Metalbeholdning d. $\frac{31}{12}$ 90 repræsenterede en Værdi af fl. 244 490 368 og bestod af: Sølv fl. 165 475 910, Guld fl. 54 047 595, Vexler i Guld-Valuta fl. 24 966 862.

Rentefoden for 1890 stiller sig som følger:

	$\frac{1}{1} \cdot \frac{23}{1}$	$\frac{2}{1} \cdot \frac{13}{2}$	$\frac{1}{2} \cdot \frac{4}{9}$	$\frac{5}{9} \cdot \frac{2}{10}$	$\frac{3}{10} \cdot \frac{16}{10}$	$\frac{17}{10} \cdot \frac{31}{10}$	I Gjen- nemsnit
For Diskontering, Vexler, Effekter, Coupons, betal- bare inden 92 Dage . . .	5	$4\frac{1}{2}$	4	$4\frac{1}{2}$	5	$5\frac{1}{2}$	4.48
For Laan mod Bankens Pantebreve	$5\frac{1}{2}$	5	$4\frac{1}{2}$	5	$5\frac{1}{2}$	6	4.98
For Laan paa andre Effekter	6	$5\frac{1}{2}$	5	$5\frac{1}{2}$	6	$6\frac{1}{2}$	5.48

1890 Aars Overskud androg til fl. 8 007 043 56.

1890 Aars Høst i Østerrige. Avlingen, i tusinde Hektoliter, var af Hvede 15 529, Rug 28 388, Byg 19 137, Havre 36 733, Mais 6 719, Vin 3 613.

I Sammenligning med den gennemsnitlige Avling i de sidste 15 Aar viser 1890 et Plus for alle Kornsorter, og konstateredes et Minus kun for Vinens Vedkommende paa Grund af den mere og mere om sig gribende Phylloxera.

Jern. Eftersom der endnu ikke foreligger statistiske Opgaver, saa ere de følgende Ziffre kun at betragte som tilnærmelsesvis rigtige:

Produktionen af Rujern beløb sig i 1890 i Østerrige i runde Tal til 565 000 Tons hvidt Rujern til gennemsnitlig Værdi à 40 Gylden, 65 000 Tons graat Do. Værdi 46 Gylden, tilsammen 630 000 Tons til samlet Værdi af $25\frac{3}{5}$ Mill. Gylden.

Af salgbare Halv-Fabrikata, som Puddeljern, Ingots etc. fremstilledes 47 000 Tons, og af Færdig-Fabrikata, som Stangjern, Faconjern, Traad etc. 250 000 Tons, Skinner af Bessemer & Martin 60 000 Tons, og Tyres 6 000 Tons.

Salgsprisen stillede sig i 1890 som følger: for Halv-Fabrikata gennemsnitlig 76 Gylden pr. Ton, Stang- & Faconjern 115 130, alt efter Profil & Qualitet, Jern-Blik 155—185, Skinner 100, Tyres af Bessemer & Martin 160, Digl-Staal 230 Gylden pr. Ton.

Aar 1890 kan med Hensyn til Jernindustrien betegnes som et gunstigt, og omend Produktionen specielt i Østerrige ikke var nogen betydeligt større end de tidligere Aar, saa kan man dog kalde de opnaaede Priser gunstige trods de dyrere Kul og de stegne Arbejdspriser.

Ifølge tilnærmelsesvis Taxering produceredes i Aaret 1890 i Østerrige: circa 48 000 Tons Sulfit Cellulose, 5 000 Tons Natron Cellulose, 50 000 Tons Træmasse, 35 000 Tons Pap, brun og hvid, og blev noget over en Trediedel heraf exporteret til England, Amerika, Tydskland, Italien og Spanien o. s. v., medens Resten fandt Anvendelse i Indlandet.

Siden Vaaren er Prisen paa alle ovennævnte Produkter, der benytte Træ som Raastof, paa Grund af Overproduktion og den derved opstaaede større Konkurrence gaaet ikke uvæsentligt tilbage og vil muligens, til Trods for de fordyrede Raamaterialier, falde endnu mere, hvis det ikke lykkes at bringe Produktionen mere i Samklang med Efterspørgselen.

Østerriges Handelsbalance for 1890 stiller sig som følger: Udført blev Varer til Værdi af 762.4 Million Gylden mod i Aaret 1889 766.2 Million Gylden. Indført blev derimod Varer til en Værdi af 610.1 Million Gylden mod i 1889 589.2 Million Gylden.

Toldintægterne med Tillægsafgifter udgjorde: i Guld fl. 24 456 653, i Sølv fl. 19 343 897, i Sedler fl. 207 954, tilsammen fl. 44 098 504, hvortil

Agio fl. 3 979 012, altsaa Summa fl. 48 077 516 eller fl. 637 253 mere end i 1889.

Værdien af Omsætningen i ædle Metaller repræsenterer følgende Summer i Millioner Gylden: Indførsel af Guld 41.8, af Sølv 4.2, tils. 46.0. Udførsel af Guld 4.1, af Sølv 0.1, tils. 4.2, altsaa en større Indførsel af 41.8.

I Sommeren 1890, fra Mai til Oktober, blev der i Wien — paa den sædvanlige Udstillingsplads i Prateren — afholdt en almindelig Land- og Skovbrugsudstilling, i hvilken ogsaa Udstillere fra Norge og Sverige deltog.

Som Kommissær for Sverige fungerede den østerrigsk-ungarske Generalkonsul i Stockholm, Hr. Fränckel og som Sekretær Hr. Amanuensis C. L. Bendix fra samme By, medens Arrangementet af de fra de 8 norske Udstillere indsendte Sager blev besørget af de Herrer Hartberger og Grünwald her i Wien. Sverige havde sin egen Afdeling og havde bygget en meget rummelig Pavillon med en smuk Facade i nordisk Stil, i hvilken de 63 Udstillere fik sine Sager meget heldigt anbragte. I Baggrunden af Pavillionen havde den kongelige Jagtklub paa H. M. Kongens Foranledning med megen Smag arrangeret en Udstilling af Jagtvildt fra de nordiske Riger, og i Særdeleshed denne Samling tiltrak sig stor og stadig Opmærksomhed. Af de norske Sager, hvoraf de fleste tilhørte Gruppe XVII, Undervisnings- og Forsøgsvæsen, udmærkede sig fornemmelig Landbrugsdirektør Smits Samling af Kornsorter og Frø og blev ogsaa tildelt Hædersdiplom, og ellers erholdt de norske Udstillere 2 Sølvmedaljer, 1 Broncemedalje og 2 Hæderlig Omtale. De fleste svenske Udstillere tilhørte Grupperne IX, Land- og Skovbrugs-Maskiner og Redskaber, XVII, Undervisnings- og Forsøgsvæsen og XVI, Bygnings- og Ingeniørvæsen. De tildeltes 9 Hædersdiplomer, 3 Guld-, 21 Sølv- og 19 Bronce-medaljer samt 7 Hæderlig Omtale foruden flere Medarbejderdiplomer. Til Bedømmelse af, hvilke svenske Varer der kunne finde Afsætning hernede, har Udstillingen været af stor Betydning, og for de Gjenstande, som især vandt Publikums Bifald, nemlig Greb fra T. Carlsons Fabrik i Eskilstuna, Hults Bruks Øxer, Holmgren & Co's Sprøiter og Fabrikken „Ceres“ Rensningsmaskiner, antager jeg, at der maatte kunne skaffes et Marked i Østerrige enten ved at der oprettedes en fast Agentur i Wien eller ved driftige svenske Reisende, i Særdeleshed ogsaa for Eskilstunavarers Vedkommende. Fra den svenske Afdeling solgtes Sager til omtrent 5 000 Kroners Værdi.

Af norske Artikler, som finde Afsætning i Østerrige, kan nævnes Medicin- og Hvaltran samt Hvalskind, nedlagt Fisk, lidt Kobber fra Røros og smukke Stenarter, saasom Syenit og Labrador, der kunne benyttes til Monumenter og til Bygningsøjemed, og vil Markedet for disse Artikler vistnok kunne udvides i Tidens Løb.

Over Østerriges Import af norske og svenske Varer har der hidtil manglet nøiagtige statistiske Opgaver, men eftersom Staten nu har oprettet et statistisk Bureau, haaber jeg i min næste Aarsberetning at kunne give bestemte Data derover.

Carl Neufeldt.

Adelaide.

Skibsfarten i 1890.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. £
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hovedsta- tionen	3	2 099	-	-	3	2 099	-	-	4 867
„ Sverige til Hovedsta- tionen	3	2 032	-	-	3	2 032	-	-	4 860
„ andre Lande til Ho- vedstationen.	5	3 544	-	-	5	3 544	-	-	9 140
„ andre Lande til Vice- konsulsstationerne .	-	-	2	1 865	2	1 865	-	-	-
Ialt	11	7 675	2	1 865	13	9 540	-	-	18 867
II. Afgaaede.									
Til andre Lande fra Ho- vedstationen.	3	2 450	6	4 200	9	6 650	-	-	5 600
„ andre Lande fra Vice- konsulsstationerne .	1	830	-	-	1	830	-	-	2 015
Ialt	4	3 280	6	4 200	10	7 480	-	-	7 615

For Ordre eller i Havari ankom 5 Skibe dr. 3 775 Tons.

Af svenske Skibe ankom 4 dr. 3 003 Tons.

Aarsberetning dateret 2 Marts 1891.

De fra Norge og Sverige ankomne norske Skibes Ladninger bestod af Træløst.

Efterspørgselen efter Træløst var i Aaret meget god og Handelen livlig; dog var der et betydeligt Lager af Træløst, især Bord, usolgt ved Aarets Slutning, og Markedet vil blive overfyldt med Bord, da flere Ladninger er paa Veien, som vil reducere Priserne endnu mere end de er nu. I det Hele var Priserne i 1890 lavere end i 1889. Der noteredes for 9 × 3 Furu fra 4 $\frac{1}{4}$ til 5 $\frac{1}{4}$, Gran 3 $\frac{1}{8}$ til 3 $\frac{3}{4}$, Bord, 1 $\frac{1}{8}$, 8 sh. 5 d—10 sh, $\frac{7}{8}$, 7 sh.--8 sh. 6 d, $\frac{3}{4}$, 6 sh. 6 d—7 sh. 6 d., $\frac{1}{2}$, 4 sh.—5 sh., Weather boards 4 sh. 3 d—5 sh., alt pr. 100 løbende Fod.

Da Bygningsvirksomheden i Sydastralien er betydelig oplivet i det Sidste, tør dette bidrage til at lette Markedet, ligesom ogsaa den fra Aar til Aar voxende Broken Hill Forretning. Tilsammen burde de to Markeder kunne bidrage til at bortskaffe det meste overflødige Oplag før Ankomst af Træløst fra den nye Sæson. Værdien af Træløst ankommet fra de forenede Riger i 1890 var større end de to foregaaende Aar tilsammen, hvilket viser at Handelen er betydelig tiltaget. Flere norske og svenske Skibe har bragt Ladninger af Dragon Træ fra Puget Sound, for hvilket der er god Efterspørgsel, især i Grubedistrikterne.

Fra Tid til anden har der været indirekte Indførsel fra Norge og Sverige over England og kontinentale Havne, hvorover dog ikke nogen nøie Opgave kan gives, bestaaende af Øl, Melk, Fyrstikker, Fisk etc., og Bord fra Skotland.

Udførselen af Hvede og Mel var i 1890 ikke saa stor som man havde ventet. Man antog, at mindst 390 000 Tons vilde komme til Udførsel, men Statistiken viser, at der kun er udført 280 000. Dette tilligemed ca. 20 000 Tons i Kolonien ved Aarets Slutning udgjør et Totalbeløb af 300 000, eller 90 000 Tons mindre end anslaaet. Høsten antoges at ville give i Gjennemsnit $9\frac{3}{4}$ bushels Hvede, men Rust og Græshopper formindskede Udbyttet til $7\frac{1}{3}$ b., eller et Tab for Kolonien af ca. 1 Million £. Hele Værdien af Aarets Kornexport var £ 1 900 000, hvilket uagtet det førnævnte Tab viser ca. 1 Million £ mere end i 1889. Flere Skibe tilhørende de forenede Riger fik Sysselsættelse i Fart med Hvede til Europa og Sydafrika. Hveden vil for denne Høst blive noget lettere end i 1889, men Kornet er som Regel rundt og tykt, og Standard Vægten ansat til 64 lbs. pr. bushel eller 2 lbs. mere end 1889. Det antages at 7 bushels pr. Acre vil blive høstet paa et Areal af 1 850 000 Acres, ialt altsaa 12 950 000 bushels, hvorfra gaar til Saakorn 2 Mill. og eget Forbrug 1 815 000, ialt 3 815 000, hvorefter 9 135 000 b. eller 245 000 bliver igjen til Export. Dette, efter et Gjennemsnit af 3 sh. 8 d pr. bushel, gjør en Værdi af £ 1 674 750, eller ca. £ 225 000 mindre end forrige Høst; med Fradrag af 100 000 Tons for de australiske Kolonier, Kap etc., vil der blive igjen til Export til Europa 145 000 Tons, hvilket vil give Sysselsættelse for en stor Mængde Skibe; dog siges det, at der allerede er fragtet Skibe nok til at føre Overskuddet, saa at fragtsøgende Skibe vil have smaa Chancer for at faa Ladning. Hvedefragten til Europa varierer fra 30 sh. til 35 sh. pr. Ton efter Indladningshavnen.

Koloniens almindelige Tilstand er tilfredsstillende, og Sydaustralia synes at have kommet sig efter den Nedgang, der fandt Sted for to eller tre Aar siden. Dette skyldes selvfølgelig for en stor Del den gode Høst vi har havt, men Kolonien vilde være i en endnu mere blomstrende Tilstand, hvis ikke den skadelige Arbejderstrike var indtruffet her ved Aarets Slutning. Denne Strike varede omtrent 3 Maaneder og har sat Kolonien noget tilbage; vi begynder netop at føle dens Virkninger, som endnu i nogen Tid vil gjøre sig mærkbare.

Paa norske Skibe afmønstredes 9, paamønstredes 13 og rømte 20 Mand.

I Aarets Løb ophævedes Vicekonsulatet i Port Augusta og et nyt blev oprettet i Port Pirie.

A. v. Treuer,
fung. Konsul.

Port au Prince (Hayti).

Der ankom fra fremmede Lande til Hovedstationen med Ladning 14 norske Skibe dr. 9 644 Tons, Bruttofragt £ 4 476, og til Vicekonsulaterne med Ladning 32 Skibe dr. 27 796 Tons (Bruttofragt £ 1 630), og i Ballast 59 Skibe dr. 21 909. Ialt 105 Skibe dr. 59 349, hvoraf Dampskibe 38 dr. 34 283. Der afgik 98 Skibe dr. 56 546 Tons, hvoraf fra Hovedstationen

med Ladning 6 dr. 6 428 Tons (Bruttofragt £ 1 600) og i Ballast 5 dr. 1 931 Tons, samt fra Vicekonsulaterne med Ladning 84 dr. 44 943 Tons (Bruttofragt £ 47 164), og i Ballast 8 dr. 3 253 Tons.

Af svenske Skibe ankom 20 dr. 7 956 Tons.

Erlagte Konsulatafgifter: Af norske Skibe ved Hvst. § 95.72, ved Vicekst. § 239.95, hvoraf tilfaldt Konsulen § 119.98. Af svenske Skibe ved Vicekst. § 70.63, hvoraf tilfaldt Konsulen § 35.31. Ialt tilfaldt Konsulen § 251.01.

Aarsberetning dateret 25de Marts 1891.

Handelen var meget livlig i 1890 og Indførselen meget stor. Hele Værdien af Udførselen var § 15 Mill. Skjøndt Høsten af Kaffe ikke var saa stor som ventet, var den større end i 1889 og gav 60 Mill.; Priserne var i Aaret fra 13—21 § pr. 100 $\mathcal{H}$. Tilførselen af Logwood viser en Nedgang af ca. 5 % og kun 20 Mill. $\mathcal{H}$ blev udført. Priserne var § 18—21 pr. 2 000 $\mathcal{H}$ lavere Kvalitet og 23—29 for bedre, frit ombord. Kakao-høsten anslaaes til 4 900 000 $\mathcal{H}$ og Priserne var 6—8 § pr. 100 $\mathcal{H}$ i første Haand. Af Bomuld tilførtes lidt mere end i 1889, anslaaet til 2 400 000 $\mathcal{H}$, og Priserne § 9—10½ pr. 100 $\mathcal{H}$. Herpaa er ingen Told. Af Mahogni tilførtes lidt, kun ca. 50 000 Fod. De daarlige Veie i det Indre gjør Tilførselen umulig, og Regjeringen gjør ingen Forsøg paa at forbedre den. Priserne var for Logs § 40—145 og for Crutches § 50—205, alt efter Kvalitet pr. 1 000 superficielle Fod, 1 Tomme tykt. I Sukker er ingen Bedring siden 1889; dette Produkt er ganske forsømt, og næsten alt hvad der bruges indføres fra Europa og de forenede Stater. Der tilførtes kun ca. 400 000 $\mathcal{H}$ til Priser af 6—10 c. for meget daarlige Kvalitet. Honning og Gomme Gaiac er bragt paa Markedet i større Mængder og bedre Kvalitet iaar og især udført til Aamerika. Lignum Vitæ, Huder, Vox, Ceder etc. viser ingen Forbedring i Tilførsel, skjøndt store Kvantiteter medgaar her. I Udførsel af Huder er en liden Tilvæxt.

Indførsel. Værdien heraf anslaaes til ca. 19½ Mill. Guld § for 1890, og skjøndt Handelen var meget livlig, føles nu de daarlige Virkninger af denne for det virkelige Behov altfor store Import. Af Manufakturvarer er kommet saameget, at Indførselen antagelig vil blive meget mindre i 1891. Alle grove Varer i Bomuld og Lin kommer især fra England, heraf store Partier via de forenede Stater i Transit med Dampskibene mellem England og Amerika. Galanterivarer kommer endnu fra Frankrige, skjøndt Tyskland i de senere Aar konkurrerer i billige Imitationsvarer, saa at Sælgere af franske Varer vil komme til at nøie sig med ringere Udbytte

Fødevarer. Mel, salt Flesk, salt Kjød, salt Fisk etc. indføres fra de forenede Stater, og kun ringe Partier Fisk fra Canada. Tilførselen var ca. 10 pCt. større end i 1889. Af Ris indførtes mindre Kvantiteter da Høsten her i Landet var bedre i 1890, dog kun tilstrækkelig for Behovet i det Indre. Sæbe, Fedt og Smør viser omtrent samme Tal som i 1889. Af Trælast indførtes mere, alt fra de forenede Stater. Øl og Porter viser en Tilvæxt, og tysk Øl har atter Overvægten.

Landets finansielle Tilstand er meget bedret ved Finantsministeren A. Firmins, en meget intelligent Negers, Energi og gode Villie. Staten betaler

nu regelmæssig Renter af al fremmed og indre Gjæld, ligesom alle lokale Udgifter regelmæssig honoreres, hvilket er en stor Forbedring mod alle tidligere Regjeringer, og hvis dette vedvarer vil Finantserne snart forbedres. 5 $\text{\$}$ Noterne (ca. $\frac{1}{2}$ Million), der blev udstedt før Legitimes Regjerings Fald, er erklæret for en illegal Emission og betales endnu ikke, men der gjøres Skridt til at opnaa en mindelig Overenskomst mellem Regjeringen og Ihænderne, hvilke især er fremmede Handelsmænd. Amerikanerne søger fremdeles at faa Koncession paa en Kulhavn ved St. Nicholas, men Regjeringen vedbliver at nægte dette. En amerikansk Admiral og Flaade har været stationeret her i flere Maaneder. Af cirkulerende Papirpenge er endnu her ca. 5 Mill. $\text{\$}$; man er begyndt at inddrage noget deraf, men det gaar meget langsomt. Kursen har varieret fra 4 % i Oktober til 36 % i Februar.

Landets politiske Tilstand er god, da alle Partier synes at ønske Fred undtagen nogle Misfornøjede, som altid Tilfældet i disse Lande, der er mod Mr. Firmins økonomiske Forholdsregler; det Eneste som disse Folk synes at have at udsætte er, at den nuværende Regjering er for hæderlig for dem.

Toldindtægterne var fra Septbr. 1889 til Oktbr. 1890 $\text{\$}$ 8 600 000. Værdien af Indførselen var $\text{\$}$ 19 500 000 og af Udførselen $\text{\$}$ 15 Millioner.

Der ankom i 1890 62 amerikanske Skibe, 73 britiske, 1 dansk, 32 hollandske, 36 franske, 62 tyske, 1 haytisk, 2 italienske, 11 norske, 1 russisk og 30 spanske.

En ny Lov er udkommet 19de Septbr. 1890 om Mæglere; ligesaa er under Præsident Salomons Regjering udkommet en Lov om „Timbres Mobiles“, der nu er sat ikraft for at forøge Landets Indtægter, der før alene bestod i Told.

Kabel forbinder nu Port an Prince, Cap Hayti og Mole St. Nicholas med Europa.

Øen var i 1890 fri for smitsomme Sygdomme og Helbredstilstanden god.

Hugh Tweedy.

Havana.

Aarsberetning dateret 21de Marts 1891.

Til Havana ankom fra fremmede Steder med Ladning 12 norske Skibe dr. 5 737 Tons, og afgik med Ladning 4 dr. 1 818 T., og i Ballast 6 dr. 2 482 T. Fragt for Indgaaende $\text{\pounds}$ 225, $\text{\$}$ 19 800 og for 4 Dampskibe $\text{\pounds}$ 450 maanedlig. Af de ankomne var 3 Seilskibe dr. 1 677 Tons. Der afgik med Ladning 3 Skibe dr. 1 818 T., Fragt $\text{\$}$ 650 og i Ballast 6 dr. 2 482 T.

Til Baracoa ankom 202 Skibe dr. 94 433 T. Erlagt Konsulatafgift $\text{\$}$ 966.30. (Nærmere Opgave fra Konsulatet om denne Skibsfart mangler.)

Til Cardenas ankom i Ballast 3 Seilskibe dr. 1 302 T., Bruttofragt 10 400, og i Ballast 1 Seilskib dr. 569 T. Alle afgik med Ladning.

Til Manzanillo de Cuba ankom 16 norske Seilskibe dr. 6 261 T., alle i Ballast fra fremmede Steder. De afgik alle med Ladning til fremmede Steder.

Til Santiago de Cuba ankom med Ladning 1 Skib dr. 1 372 Tons og i Ballast 17 dr. 19 032 Tons. Af de ankomne var 3 Seilskibe dr. 971 Tons. Samtlige afgik i Ballast til fremmede Steder.

Til Guantanomo ankom 11 norske Skibe dr. 5 890 Tons, hvoraf med Ladning 2 dr. 1 329 Tons. 3 dr. 1 597 Tons var Dampskibe. 1 afgik i Ballast, de øvrige med Ladning.

Fuldkommen Ro har fremdeles fundet Sted paa Øen. Handelens Stilling er god. Den nu tilendebragte Sukkerhøst tegner til at blive noget større end i forrige Aar, ca. 675 000 Tons, og Priserne derfor er opadgaaende paa Grund af Afskaffelsen af Indførselstolden paa Sukker i de forenede Stater siden 1ste April.

Ingen direkte Indførsel fandt Sted fra de forenede Riger. Af Sukkerhøsten er Intet gaaet til Europa med Undtagelse af Spanien. Den største Export var som sædvanlig til de forenede Stater. Frugtexporten var fremdeles stor, især til Baracoa.

Meddelelserne om Tobakshøsten er forsaavidt modsigende, men den synes at ville blive ganske god i dette Aar, baade af Kvalitet og Kvantitet.

Edward J. Francke.

Lissabon.

Skibsfarten 1890.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. £
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hoved- stationen	44	13 671	-	-	44	13 671	-	-	4 881
„ Norge til Vicekon- sulsstationerne . . .	46	13 889	-	-	46	13 889	-	-	8 604
„ Sverige til Hoved- stationen	6	2 634	-	-	6	2 634	-	-	2 630
„ Sverige til Vicekon- sulsstationerne . . .	1	92	-	-	1	92	-	-	142
„ andre Lande til Ho- vedstationen	87	30 409	5	1 361	92	31 770	-	-	26 949
„ andre Lande til Vice- konsulsstationerne .	58	14 645	72	18 491	130	33 136	-	-	16 318
Ialt	242	75 340	77	19 852	319	95 192	155	55 211	59 524
II. Afgaaede.									
Til Norge fra Hoved- stationen	13	4 165	-	-	13	4 165	-	-	2 103
„ Norge fra Vicekon- sulsstationerne . . .	51	11 575	1	454	52	12 029	-	-	7 355
„ Sverige fra Hoved- stationen	-	-	-	-	-	-	-	-	-
„ Sverige fra Vice- konsulsstationerne .	14	4 130	-	-	14	4 130	-	-	2 115
„ andre Lande fra Hovedstationen . .	21	6 908	107	35 984	128	42 892	-	-	3 949
„ andre Lande fra Vicekonsulsstationerne	18	4 614	89	24 673	107	29 287	-	-	2 965
Ialt	117	31 292	197	61 111	314	92 503	153	54 656	18 487

For at reparere eller for Ordre ankom 38 Skibe dr. 17 774 Tons.

Af svenske Skibe ankom 114 dr. 46 523 Tons.

Erlagte Konsulatafgifter af norske Skibe ved Hovedstationen Reis 655 575. ved Vicekonsulsstationerne R. 594 780, hvoraf tilfaldt Konsulskassen R. 297 390, Af svenske Skibe ved H. R. 342 615, ved V. R. 249 540, hvoraf tilfaldt Konsulskassen R. 124 770. Ialt tilfaldt Konsulskassen R. 1 410 350. Expeditions-afgifter af norske Exp. R. 43 575, af svenske 7 175.

Aarsberetning dateret 6 April 1891.

Handelen var i det Hele i 1890 lidet livlig, grundet dels paa at saavel Vin- som Salthøsten i 1889 var meget under middels, dels paa de politiske Forviklinger mellem England og Portugal, der bevirkede en almindelig Utilbøielighed til Spekulation.

Indførselsværdierne til Portugal fra Sverige og Norge var i 1889 for Klipfisk Kr. 2 211 864, Trælast 2 110 892, Jern og Staal 697 720, vegetabiliske Stoffe, hvoriblandt Tjære 42 280, diverse, hvoriblandt Fyrstikker 3 780, Is 10 800, Maskiner 3 796.

Al officiel portugisisk Toldstatistik optager Norge og Sverige sammen, saa at det kun er naar den omhandler de i svenske og norske Skibe ankomne Varer, at en Forskjel gjøres.

Efterstaaende Opgave viser Indførselen af enkelte Varer i de sidste 20 Aar: Klipfisk, Kilos, 1869 1 012 200, 1888 5 154 095, 1889 6 879 969, Værdier Kr. 368 000, 1 666 484 og 2 211 864. Trælast: Bjelker, Planker og Bord, m³, 1869 614 347, 1888 51 945, 1889 72 559, Spirer 1888 635 St., 1889 340 St., Stav 1888 152 000 St. Diverse 1888 84 984 Kg., 1889 95 320 Kg. Ialt Værdi af Trælast, Kr., 1869 406 000, 1888 1 419 044, 1889 2 110 892. Jern og Staal, 1869, Kg. 3 498 000, Værdi Kr. 722 000, 1888, Kg. 4 449 401, Kr. 554 704, 1889, Kg. 5 377 454, Kr. 697 720.

Udførsel. Salt, 1869 Kil. 57 021 000, Værdi Kr. 331 600, 1888 Kil. 86 355 000, Kr. 518 644, 1889 Kil. 98 728 000, Kr. 590 776. Portvin, 1869 Dekaliter 4 710, Kr. 56 000, 1888 Dek. 35 765, Kr. 285 964, 1889 Dek. 33 389, Kr. 249 700, Andre Vine, 1888 Dek. 1 974, Kr. 3 471, 1889 Dek. 4 610, Kr. 21 124.

I 1890 er i den portugisiske Toldtarif indført en Extraafgift af 6 %, der dog ikke rammer de Varer, som er beskyttet ved gjældende Handelstraktater med fremmede Magter. Norge profiterer derfor af det i vor Traktat af 1885 indtagne Forbehold mod Forhøielse af Klipfisktolden, saalænge Traktaten varer. Det kan beregnes, at herved aarlig indspares ca. 70 000 Kr.

Aaret 1890 var meget ugunstigt for Skibsfartens Interesser paa Grund af forøgede Havneudgifter, der voteredes af Parlamentet, efterat Regjeringen havde godtgjort, at Lissabon nu besøges af et stort Antal Postdampskibe af betydelig Tonnage, der paa Veien til Afrika og Amerika kun opholde sig nogle Timer her for at hente Passagerer og Postvædske, erlæggende efter den gamle Forordning, Lasteafigifter for Bruttodrægtigheden, som om de havde lastet eller losset hele Ladningen, og at Opkrævelsen af de forskellige Tonnage-, Sanitær- og Karantæneafgifter efter det gamle System var høist uhensigtsmæssig.

De ophævede Afgifter var: 1) Tonnageafgift, 45 Reis af Bruttodrægtigheden, 2) Sanitærafgift, 15 Reis pr. Ton for Damp- og 25 for Seilskibe, af Nettodrægtigheden, 3) Karantæneafgift, 10 Reis pr. Ton af Do. pr. Dag dog ikke over 15 000 Reis for Seil- og 25 000 for Dampskibe, 4) Tillæg af 6 %

til alle disse Afgifters samlede Beløb 5) et extra Tillæg af yderligere 6 % paa ovennævnte 4 Afgifter.

De nye Afgifter bestaa af: 1) saakaldte Lastepenge (direito de carga); a) alle portugisiske og udenlandske Skibe skal erlægge denne Afgift med Reis 250 (1 Kr.) for hver Ton å 1 000 Kil. lossede Varer, dog med Undtagelse for Kul, Cokes eller Svovl, hvorfor kun erlægges Reis 100 (40 Øre) pr. Ton: b) det Minimum, som erlægges for lossede Varer, er Reis 5 000 (20 Kr.), c) Skibe, som erlægge denne Minimumsafgift for lossede Varer, er befriede for at erlægge videre Afgift for indtagen Last, d) Skibe, som ankomme i Ballast eller ikke losse nogen Del af sin medførte Ladning, erlægge en bestemt Afgift af 5 000 Reis for hvilkensomhelst Kvantitet af indtagen Last.

2) For hver landsat Passager erlægges Reis 300 (1 Kr. 20 Øre) og Reis 1 000 (4 Kr.) for hver ombordtagen Passager.

Fra denne Regel undtages Skibe, som udgaa fra Porto, der erlægge 20 % mere end nævnte Lasteafgift, hvilke 20 % er bestemt til Forbedring af Baren.

Skibe kommende fra mistænkte eller smittede Havne erlægge en Karantæneafgift af 25 % over samme Afgift, dog ikke over ialt Reis 25 000 (100 Kr.) for Damp- og Reis 15 000 (60 Kr.) for Seilskibe.

Fri for Erlæggelse af nævnte Afgifter er saavel Skibe, som ikke foretage nogen Handelsoperation, men kun anløbe Havnen for Ordre eller i Havari, eller for at indtage Kul, eller paa Lystreiser, som Skibe, der uden at have losset afgaa med Last alene bestaaende af Salt til fremmede Havne.

Den lossede Varekvantitet bestemmes efter Opgaver i vedkommende Konsulsmanifest og andre Dokumenter fra Afgangsstedet.

En Kubikmeter Trælaster ansees for at modsvare 700 Kilos.

Klipfisk. Handelen med denne Vare, den eneste af større Betydning fra Norge, er i 1890 i det Hele faldt fordelagtigt ud. Priserne har vistnok stillet sig lavere end i 1889, men Forbruget af Klipfisk, især i Porto, er i væsentlig Grad tiltaget. Hele den til Portugal i 1890 indførte Kvantitet norsk Klipfisk var ca. 9 900 000 Kilos mod 6 879 000 i 1889 og 5 450 000 i 1888. Den hovedsagelige Forøgelse falder paa Porto, hvortil i 1890 indførtes 6 907 000 Kilos norsk Fisk mod i 1889 4 760 000 Kilos. Forøgelsen i Lissabon var kun Forskjellen mellem 2 945 000 Kilos i 1890 og 2 585 000 i 1889.

Porto er afgjort et langt vigtigere Marked end Lissabon, og da man der har den Fordel at kunne afsætte en slettere Kvalitet Klipfisk end den, der kan sælges i Lissabon, fortjener Stedet uden Tvivl al Opmærksomhed fra de norske Exportørers Side. Det er fuldt paatageligt, at den Forbitrelse mod England, som nu raader i Portugal i Anledning af det afrikanske Spørgsmaal, har vist et praktisk Resultat i Forbruget af Klipfisk; thi det er et betydningsfuldt Faktum, at medens, som ovennævnt, i 1890 en betydelig Forøgelse fandt Sted i Forbruget af norsk Fisk, var Importen af newfoundlandsk Fisk kun 5 395 000 Kilos mod 9 099 000 i 1889, og i Landdistrikterne i det nordlige Portugal, hvor norsk Klipfisk aldrig før har været seet, finder den nu Afsætning og er meget afholdt. I Lissabon er Forskjellen ikke saa mærkbar, men newfoundlandsk Fisk, som længe er solgt under Navn af engelsk, kaldes nu ofte amerikansk Fisk, for at overvinde Befolkningens Fordom mod alt, der bærer et engelsk Navn.

Den overordentlige Tilvæxt i Forbruget af norsk Klipfisk i Porto i de sidste Aar kan maaske bedst fremstilles ved følgende Opgave:

Indførsel af Klipfisk til Porto:

1887	norsk Vare	2 506 000 Kilos,	engelsk Vare	7 378 000 Kilos
1888	—	3 130 000 —	—	8 079 000 —
1889	—	4 758 000 —	—	9 090 000 —
1890	—	6 907 000 —	—	5 395 000 —

De Fragter, som herfor optjentes af norske Skibe, udgjorde i 1890 Kr. 182 160 mod 108 750 i 1889. Den laveste Prisnotering i Lissabon i 1890 var for god Vare Reis 8 000 (32 Kr.) pr. Kvintal à 60 Kilos fortoldet Vare mod Reis 8 900 (35 Kr. 60 Øre) i 1889, og den høieste Notering i 1890 var Reis 9 400 (37 Kr. 60 Øre) mod Reis 9 800 (39 Kr. 20 Øre) i 1889. Middelprisen var 8 575 Reis mod 9 080 Reis i 1889. En tilsvarende Beregning kan ikke gjøres for Priserne i Porto, da paa dette Sted, hvor der indføres langt mere Fisk af slettere Sort, Priserne variere efter Kvaliteten af hvert Parti af en Ladning, medens det i Lissabon er brugeligt at bestemme en Pris for en hel Ladning, og hvis nogen Sortering af forskellige Kvaliteter siden finder Sted, gjøres den af Detailhandlerne. I Porto gjordes mod Slutningen af 1890 et Forsøg paa at grundlægge et Slags Klipfisksyndikat mellem nogle Importører, som forpligtede sig til kun at købe af visse Exportører og kun at sælge til en vis, dem imellem aftalt Pris; men dette Syndikat opløstes inden kort Tid.

Portugisisk Klipfisk, fisket af portugisiske Skibe paa Newfoundlands Banker, og tørret i Portugal, vedbliver at være stærkt efterspurgt og er, som den altid har været, især i Lissabon, en agtværdig Konkurrent for den norske Klipfisk. Den er større og ser meget bedre ud end norsk Fisk, og egner sig bedre for hurtigt Forbrug, hvorfor den sælges i stor Skala i Lissabon, men ikke saa meget paa Landet deromkring. Denne Fisk nyder fremdeles Fordelen af Frihed for den gjældende Told af 39 Reis pr. Kilo, som rammer al udenlandsk Fisk, men betaler en ringe Oktroiafgift for Indførsel til Byen af samme Beløb som for fersk Fisk.

Fra Regjeringens Side trues denne Næringsgren med et Dekret, der af politiske Grunde aldrig er sat i Kraft, hvorefter nævnte Fisk skal betale samme Told som udenlandsk tørret Fisk, og det er i Virkeligheden alene de portugisiske Skibe, der ved Dekretets Kundgjørelse allerede var optaget i denne Næringsvei, som nyder nævnte Fortrin.

Trævarer. Indførselen af Træløst fra de forenede Riger til Portugal i 1890 var heldigvis mindre end i 1889, da Tilgangen i høi Grad oversteg Efterspørgselen, hvorfor Markedet blev belemt og Prisnoteringerne paa Grund deraf var meget lavere, eller approximativt for Planker, 1a 11 500 Reis (46 Kr.), 2da 10 500 R. (42 Kr.), 3a 9 500 R. (38 Kr.), alt pr. Tylvt 16' $\times$ 9" $\times$ 3", alt i Land tildbehandlet. Bjelker 1a 11 500 Reis (46 Kr.), 2a 10 500 Reis (42 Kr.) pr. 35' = 1 Kubikmeter. I 1890 var Indførselen af høvlede Bord, Døre, Vindusrammer, specielt fra Norge, større end sædvanligt.

Af Træmasse er i 1890 Indførselen baade fra Norge og Sverige betydelig tiltaget; men da den er hidkommet i mindre Partier over Hamburg i fremmede Skibe, kan Kvantiteten ikke opgives.

Hvedehøsten i 1890 var middelmadig baade i Kvantitet og Kvalitet. Uagtet de meget forhøiede Toldsatser paa fremmed Korn vedbliver Jordbruget i Portugal at gaa ned, dels paa Grund af den tiltagende Vinavling, dels som Følge af den forøgede Udvandring til Brasilien, der bidrager til at forhøie Arbeidspriserne.

Vinhøsten i 1890 var i Kvantitet under middels, men i Kvalitet bedre end sædvanlig. Uheldigvis har Torres-Vedras-Distriktet nær Lissabon, der frembringer største Delen af de Vine, som exporteres til Bordeaux, lidt meget af Phylloxera, og Forraadene er følgelig betydelig aftaget. Paa Grund heraf er ogsaa et stort Antal norske og svenske Dampskibe, der i 1889 gjorde regulære Ture mellem Lissabon og Bordeaux, eller andre franske Havne, alle med Vinladninger, nu næsten ganske ophørt dermed.

Salt. Høsten i 1890 kom meget tidlig, var meget rigelig og af særdeles god Kvalitet. Paa Grund af aftagende Export nedgik Prisen i Setubal i Juni fra 2 000 Reis til 1 800 Reis, senere i August til 1 600 Reis og yderligere medio September til 1 400 pr. Moy, frit langs Siden af Fartøiet; denne Pris var raadende ved Aarets Slutning og turde komme til at holde sig en Tid. Oplaget i Setubal ult. 1890 kan anslaaes til 150 000 Moy, altsaa garanterende nuværende Pris, som imidlertid turde falde yderligere, hvis Skibsfarten bliver livligere. Særdeles fordelagtig for Saltpanderne har Vinteren været, men Høsten afhænger af saamange Omstændigheder, at man endnu ikke kan danne sig en Mening om dens Udfald. Paa Grund af høiere Pris i Portugal end i Middelhavet, havde Saltet i Aaret mindre Afsætning, især til Norge, hvortil fra Setubal kun udførtes ca. 24 000 Moy, hvoraf med norske Seilskibe 10 078 og med Dampskibe 10 690 Moy.

Korkehøsten i 1890 var omtrent middels, og Priserne har ogsaa været normale. Følgende Noteringer af velkjendte Mærker giver nogen Ledning for Bedømmelsen af Priserne:

A B.	S. 12—15 Linier for 100 Kilos, 100 Kroner.						
	1.	"	—	-	—	92	—
	2.	"	—	-	—	64	—
C G.	1.	"	—	-	—	92	—
	2.	"	—	-	—	64	—
V.	1.	12—16	—	-	—	92	—
	2.	"	—	-	—	64	—

Udførselen fra Portugal er tiltaget fra 12 630 000 Kilos til en Værdi af 2 724 000 Kroner i 1871 til 23 905 000 Kilos til Værdi 7 391 000 Kroner i 1889.

Porto. Det turde være af stor Vigtighed for de forenede Rigers Søfart at erfare, at der nu ca. 3 engelske Mil nord for Portos Fyr findes en fortræffelig Havn ved Leixoes, der kan anløbes paa alle Tider af Døgnet, med en særdeles vel beskyttet Ankerplads, hvor Skibe af lige til 4 000 Tons og med et Dybgaaende af 24 Fod nu kan finde sikker Benyttelse i det værste Veir, hvilket er den eneste Nødhavn, som findes mellem Lissabon og Vigo.

Fayal. Ny Havn i Horta. Denne Havn, der har en for den transatlantiske Søfart meget fordelagtig geografisk Beliggenhed, bestaar af en stor Havbugt af en Form, der usædvanlig vel passer til Nødhavn og tilbyder derhos den Fordel at være beskyttet ved de nærliggende Øer Pico og S. Jorge paa en Maade, som med Rette har erhvervet den Anseelse at være den bedste naturlige Havn paa Azorerne. Bugten ved Horta er for Tiden fuldt beskyttet ved en Bølgebryder, opført i en Længde af ca. 800 Meter, og et Snes Skibe af stor Drægtighed kan der ligge i fuld Sikkerhed. Ved Enden af Moloen er et Fyr (med fast rødt Lys) af 7 engelske Miles Lysvidde, og 400 Meter nordenfor ligger en rød Bøje forsynet med en Klokke for om Natten at varsko indkommende Skibe om, at de bør kaste Anker udenfor eller nordenfor denne Bøje, som betegner Endepunktet af den endnu ikke

færdige Havn. I Fayals Havn kan anløbende Skibe finde alt hvad der behøves til Reparation m. m.

Paa Begjæring af Lissabons Havnekaptein og paa Grund af de Vanskeligheder og Pligter, som er forenet med Skibsfarten i Portugal, tillader Generalkonsulatet sig at meddele følgende Bestemmelser i det senest offentliggjorte Havnereglement:

1. Alle Handelsskibe, der seile ind eller ud over Barren eller navigere i Havnen, bør heise sit Lands Flag. For Undladelse heraf erlægges en Mulkt af 160 Kroner.
2. Alle Handelsskibe maa fortøies med to Ankere, saafremt de ikke komme ind for Ordre eller ligge i kortere Tid end 24 Timer og paa en Plads, der ikke benyttes af andre Skibe. Hvert Anker maa være forsynet med en Flydebøie med Line. Mulkt 200 Kroner.
3. Naar et Seilfartøi er tilbørlig forankret, bør det indtage Klyverbommen, eg hvis dets Bogspryd bestaar af et eneste Stykke, bør det ogsaa indtages.
4. Skibene bør altid have sine Fortøininger klare; i modsat Fald bør de ufortøvet underrette Havnekapteinen om Forholdet, saa at de paany kan blive tilbørlig fortøiet.
5. Hvert i Havnen forankret Skib bør have et Anker ved Kranhjelken, færdigt til at lade gaa, om det behøves.
6. Intet Skib maa kjølhales eller sættes paa Land til Rengjøring eller Undersøgelse af Kjølen uden Tilladelse af Havnekapteinen. Mulkt 160 Kroner.
7. Det er forbudt paa Skibe, — forankrede eller under Seilads — at kaste ud i Floden Dele af Ballast, Aske eller andre Stoffe, som synke. Overtrædelse heraf straffes med Bøder af indtil 4 Kroner for hver registreret Ton af Skibets Drægtighed.
8. Skibe maa ikke bytte Ankerplads uden Tilladelse, uden i Tilfælde af „force majeure“, og bør have Lods ombord, naar saa sker. Mulkt 120 Kroner.
9. Skibe, som uden Lodsens Hjelp gaa tilankers, tabe al Ret til Erstatning i Tilfælde de lide Skade, men er ansvarlige for den Skade, de selv forvolde.
10. De Skibsførere, som ikke hurtigt udføre de Ordres, de erholde fra Havnekapteinen med Hensyn til deres Skibes Sikkerhed, straffes med Bøder af 120 Kroner. Forsømmelighed i strax at udføre andre af ham givne Ordres straffes med Bøder fra 20 til 60 Kroner.
11. Udenfor Tilfælde af „force majeure“ maa Skibsførere, hvis Skibe komme ind eller gaa ud over Barren uden at tage Lods, erlægge 200 Kroner i Bøder og derhos den sædvanlige Lodsafgift.
12. Alle Skibe, for Anker eller under Seilads, ere pligtige at have sin Lanterner i god Tilstand efter Reglementets Bestemmelser, for at forebygge Sammenstød. For Overtrædelse af denne Bestemmelse inden Havnen erlægges Bøder af fra 8 til 40 Kroner.

I 1890 antoges af Parlamentet følgende Lovforslag om aarligt Statsbidrag til Skibsrederierne:

Regjeringen bemyndiges til at bevilge aarlig en Understøttelse af 25 Contos de Reis (100 000 Kroner) til Fordeling blandt portugisiske Skibe i lang Søfart. Derfra undtages dog Skibe tilhørende Selskaber, der allerede har Statsbidrag. Beløbet skal aarlig fordeles pro rata efter Antallet af tilbagelagte Sømil for hvert Skib og efter Tontallet, saaat Totalbeløbet af

seilede Sømil multipliceres med Antallet Kubikmeter af Bruttodrægtigheden efter Moorsoms System. Antallet tilbagelagte Mil beregnes efter den bekjendte korteste Afstand fra Havn til Havn paa Reisen. Hvert Anløb af mellem-liggende Havne, af forskjellige Grunde (t. Ex. Havari, Kulforsyning etc.) skal bevises ved officielt Attest udstedt af portugisiske Konsuler i disse Havne.

Hvis et Skib lider Skibbrud eller kondemneres, beregnes Antallet af tilbagelagte Mil lige til det Punkt, hvor Skibbruddet eller Kondemnationen fandt Sted, og kan det ikke udfindes, skal Beregningen ske, som om Skibet var kommet frem til Destinationsstedet.

Alle Præmier er aarlige. Regnskaberne afsluttes 31te December, og Beløbene udbetales til Rederierne senest inden 3 Maaneder efter nævnte Datum.

I Krigstid er Regjeringen berettiget til at rekvirere Skibe, der har erholdt saadan aarlig Understøttelse, og Førerne er altid forpligtet til gratis at befordre portugisisk Post.

Det nævnte aarlige Subsidiebeløb 100 000 Kroner er selvfølgelig i og for sig temmelig lidet, men det maa ikke lades ud af Betragtning, at med Undtagelse af præmiebelønnede Dampskibe og Kystfartøier er den portugisiske Handelsflaade temmelig liden.

Det portugisiske Dampskibsselskab „Mala Real“ har med Regjeringen afsluttet en provisorisk Kontrakt om Opretholdelse af regelmæssige Forbindelser mellem Lissabon og de fornemste Havne paa Afrikas Østkyst.

Efter samme skal Selskabet en Gang maanedlig, mod en Subvention af 31 Contos eller 124 000 Kroner for hver Reise, afsende et Dampskib til Mozambique over Suez med Anløb af Marseille, Port Said, Aden og Zanzibar. I Forbindelse hermed skal mindre Dampskibe, udgaaende fra Mozambique, betjene de øvrige Havne paa samme Kyst. Hver anden Maaned skal det til Mozambique gaaende Dampskib ogsaa udstrække sin Reise til de portugisiske Havne paa Vestkysten af Afrika.

Distriktets Havne besøgte i 1890 af 6 219 Skibe i lang Søfart, deraf 3 830 Dampskibe. Samtlige Toldindtægter i Portugal og nærliggende Øer var 17 723 300 000 Reis eller 70 893 200 Kroner.

Ingen Forandring har fundet Sted med de i Distriktet etablerede norske og svenske Handelshuse.

Generalkonsulatets Adresse er Campo das Cebolas 43, aabent 9—3.

Helbredstilstanden var i Aaret god og ingen smitsomme epidemiske Sygdomme raadede.

Fragter i 1890. Salt fra Lissabon til Flekkefjord 1 Kr. 20 Øre pr. norsk Tønde, Helsingborg 80 Øre pr. Hektoliter, Stavanger 1 Kr. 20 Øre pr. norsk Td., Sverige (Vinga for Ordre) 75 Øre pr. Hekt., Skudesnæs 90 Øre pr. norsk Td., Stavanger 1 Kr. 10 Øre pr. do. Salt fra Setubal til Norge, Seilskib 80—90 Øre pr. 140 Liter, Dampskib, 90 Øre à 1 Kr. pr. do., Sverige, Seilsk. 80—90 Øre pr. Hekt., Danmark 1 Kr.—1 Kr. 25 Øre pr. dansk Td., preussiske Havne 10 sh. pr. Ton, Holland 7 sh.—7 sh. 6 d, Skotland 7 sh.—8 sh., Halifax 6 sh.—6 sh. 6 d pr. Ton.

Fragterne var i det Hele lave paa Grund af de daarlige Konjunkturer saavel i Sverige som i Norge, hvortil en stor Mængde Middelhavssalt indførtes.

A. Cronhjelm.

Sydney.

Aarsberetning dateret 29 Marts 1891.

Fra fremmede Lande ankom med Ladning til Hovedstationen 3 norske Skibe dr. 2 248 Tons og til Vicekonsulsstationerne 10 dr. 10 181 Tons. Der afgik med Ladning fra Hovedst. 2 dr. 1 328 T. og fra Vicekonsulsst. 8 dr. 8 763 T. Erlagt Konsulatafgift ved H. £ 4. 12. 11, ved V. £ 21. 3. 4.

Af svenske Skibe afgik fra H. 2 dr. 2 256 T. Erlagt Konsulatafgift £ 7. 17. 9.

Aaret 1890 indgik meget forhaabningsfuldt for Kolonien Ny Syd Wales. Høiere Uldpriser og Udsigter til en yderst lovende Høst gav grundet Anledning til sangvinske Forventninger om, at Forretningsvirksomheden, der i flere Aar i Træk havde lidt Afbræk ved en vedholdende Tørke og Vandmangel i det Indre, paany vilde opblomstre med Kjøbeevnens Forbedring. I Aarets første Maaneder begyndte imidlertid en Nedbør, der ved sin Ihærdighed og Styrke anrettede ligesaa meget Skade, som den tidligere Tørke. De heraf mangededs paafølgende Oversvømmelser gjorde ikke alene uberegnelig Skade paa udestaaende Høst, Vingaarde og Græsgange, men flere Byer sattes under Vand, Kommunikationerne blev afbrudt, Jernbanelinier forrykkedes, og Befolkningen sattes flere Steder i den mest kritiske Tilstand. Efterat Oversvømmelserne var ophørt og Vandmasserne gaaet tilbage, blev Udsigterne atter lysere, og Alt vilde maaske gaaet godt, hvis ikke Udbruddet af den længste Strike, der er kjendt i den over hele Verden paagaende Strid mellem Kapital og Arbeide, paany havde fordunklet Horizonen. Denne Strike begyndte midt i August af Styr mændene paa kystgaende Dampskibe, spredte sig snart over hele Kontinentet og sluttede faktisk ikke før i Begyndelsen af November, da Arbeidstagerne maatte kapitulere paa Naade og Unaade. Hele denne Tid var Forretningsvirksomheden og Kommunikationerne, om ikke ganske lammet, saa dog bragt i en Tilstand af største Usikkerhed.

At desuagtet Forretningsstillingen i det Hele baade paa Land og i By ikke medførte hel eller delvis Ruin, men Velstanden overhovedet, trods alle Vanskeligheder fremdeles er temmelig lige med det forrige Aar, medens Koloniens Finantser for Aaret viser et godt Resultat, beviser Koloniens naturlige Hjelpkilder, Folkets Foretagsomhed og Energi.

Export og Import. Handelsbalancen for 1890 viser sig fremdeles til Koloniens Kredit. Totalimporten var £ 21 360 039 og Exporten £ 21 925 342. Exporten var £ 1 328 809 mindre end i 1889, hvilken Forskjel væsentlig vedkommer Guld og Sølv. Den aftagende Guldexport kommer af Koloniens forbedrede Stilling. Uldexporten blev ogsaa ved Streiken udsat, hvoraf fulgte et formindsket Exportziffer derfor. Herimod maa dog bringes i Modregning en forøget Export i de første Maaneder af 1890 af den Uld, hvis forsinkede Klipping i 1890 umuliggjorde dens Udslibning i Kalenderaaret, og som vil vise sig i Exporten for 1891.

Den direkte Indførsel i 1890 fra Norge udgjorde: Sprængstoffer 50 000 lbs., Værdi £ 850, Øl paa Flasker 792 Gall, £ 154, Baade, 2 Stk., £ 20, nedlagt Fisk 250 lbs., £ 40, Jernmanufaktur 20 Kolly, £ 51, Rujern 300 Tons, £ 1 000, brunt Papir 634 Cwt., £ 400, Skind, 28 Kollys, £ 40, Skrive-materialier, 20 Kolly, £ 25, Brændevin 10 Gall., £ 10, forarbejdet Træ 628 899 Fod, £ 2 731, do. uforarbejdet 2 670 682 do., £ 15 520, Legetøj etc. 3 Kolly, £ 50, ialt £ 20 891.

Fra Sverige indførtes direkte: Jernmanufaktur 261 Kolly, Værdi £ 1 685, Stangjern 41 Tons, £ 747, Sten (Granit) 5 Stk., £ 20, forarbejdet Træ 925 833 F., £ 7 400, ialt £ 9 852.

Direkte Export til de forenede Riger fandt ikke Sted i 1890.

Indirekte indførtes i ikke ringe Omfang diverse skandinaviske Varer, der formedelst Omskibning i engelske eller tyske Havne indgik under disse Landes Export til Ny Syd Wales. Herfor kan selvfølgelig statistiske Oplysninger ikke gives.

Med Undtagelse af Træ har for Tiden skandinaviske Varer kun ringe Afsætning i Ny Syd Wales.

Af Jern og Staal skulde dog uden tvivl betydelige Kvantiteter kunne afsættes her. Den storartede Bjergværksdrift, der foregaar i Kolonien, har f. Ex. Anvendelse for store Kvantiteter Bor og Borestaal. Nogle mindre Konsignationer ottekantet Borestaal er kommet herud og er fundet tilfredsstillende af Kvalitet. De finere Dimensioner synes dog at have et høist begrændset Marked, hvorimod $\frac{7}{8}$ " , 1" , $1\frac{1}{8}$ " og $1\frac{1}{4}$ " er kurante. Noget af $\frac{5}{8}$ " og $\frac{3}{4}$ " samt $1\frac{3}{8}$ " og $1\frac{1}{2}$ " synes dog at burde optages i Specifikationen.

Hesteskosøm af svensk Tilvirkning er bleven indarbejdet paa Markedet, men har at kjæmpe med de for længe siden indførte og afholdte Mærker, som „Globe“ og flere.

Eskilstunavarer er flere Gange forsøgt herude, men med al Agtelse for deres Egenskaber, som af alle erkjendes, kan dog under nuværende Forhold ingen nævneværdig Afsætning deraf paaregnes, saalænge Priserne stiller sig forholdsvis saa høit over Konkurrenternes.

Støbegods og lignende Artikler har at kjæmpe med de samme Vanskeligheder — Prisdifferencer — men der er intet til Hinder for, at skandinaviske Fabrikater skulde kunne afsættes i ikke ubetydelig Grad, hvis Fabrikanterne i Hjemlandet vilde paa en praktisk Maade gjøre sine Varer kjendt, og hvis de kunde udbyde dem til de samme Priser som Konkurrenterne.

Norsk og svensk Øl (Lager- og Exportøl) har et begrændset Marked, da de stærke engelske Ølsorter er de mest efterspurgte. Lagerøl vinder dog forøget Efterspørgsel, men efter Landsts Skik udfordres der kostbare Avertissementer for at gjøre Øllet bekjendt, samt i Begyndelsen stor Liberalitet, for at kunne faa en ny Ølsort paa Market. Et engang indarbejdet Mærke har dog altid havt Haab om en stadig Efterspørgsel.

Konserver turde ogsaa have Udsigt til Afsætning hersteds. Endel norske Konserver har allerede vundet Afsætning og Anerkjendelse.

Med et Ord, skandinaviske Varer af mange Slags har Udsigt til Afsætning her i Landet, hvis de udbydes gennem passende Mellemmænd, som kjender de herværende Stillinger og Forhold, samt hvis de skandinaviske Tilvirkere og Exportører give dem nødvendig Understøttelse.

Til Ny Syd Wales indklareredes i 1890: Seilskibe, ladede 519, drægtige 352 296 Tons, i Ballast 251 dr. 228 699 T. Dampskibe, ladede 1719, dr. 1 516 687 T., i Ballast 400 dr. 315 565. Ialt 2 889 dr. 2 413 247 T.

Kolonien's Financer viser for 1890 en Indtægt af £ 9 497 439 eller £ 434 042 mere end i 1889. For Jernbanebygning og offentlige Arbejder er bevilget et Laan af 7 Mill. £. De under Arbejde værende Jernbaner berøre især de vestlige Distrikter eller de store Havnegange paa Grændsen mod Sydaustralien, som derved vil blive aabnet og stige i Værdi.

Den Modgang hvorfor Kolonien var udsat i Aarets Begyndelse, forøgede betydeligt Antallet af Konkurs, og de Summer, der repræsenteres af Fallitter,

er i Sandhed forfærdelige. Dog gik i Regelen kun mindre Firmaer og Private i smaa Omstændigheder fallit. For de større Handelshuse lykkedes det i Almindelighed at klare sig, skjøndt de maatte gennemgaa en Tid af de største Vanskeligheder.

Idethele kan man sige, at Pengemarkedet har havt en nedadgaaende Tendents, skjøndt der i Aarets Løb har været temporære Stigninger. Noteringerne for de paa vedlagte Fortegnelse opførte „Investment Stocks“ har i det Hele holdt sig ganske godt og i visse Tilfælde vist en opadgaaende Tendents.

Agerbrug og Fædrift. Aarets Høst har efter Omstændighederne været ganske tilfredsstillende. Selvfølgelig har dog de af den store Nedbør og Oversvømmelser hjemsøgte Distrikter lidt meget.

Kvæg- og Faaredriften tiltog i Aarets Løb yderligere i Omfang, skjøndt under Vanskeligheder. Det vaade Veir i Begyndelsen af Aaret, om Høsten og Vinteren forøgede vistnok Udsigterne til en rigelig Føde og Tilgang paa Vand for Kvæget og Faarehjorderne, men samtidig foraarsagede den ikke alene en Slags Klovesygdom eller Fodraadenskab hos Dyrene, men havde ogsaa en bedrøvelig Indflydelse paa Ulden, som maatte gennemgaa en extra Rensningsproces, hvorved den mistede endel af sin naturlige Finhed og Godhed. Prisen paa Uld, der i Aaret varierede, var ved Aarsskiftet til 1891 dog lavere end det foregaaende. Markedet for Talg, Huder, preservevet Kjød etc. var ganske tilfredsstillende.

Bjergværksdrift. „Broken Hill“ Sølvgrubers Produktivitet steg betydeligt i 1890. Det er dog interessant at bemærke, at samtidig med at de udbetalte Dividender er betydelig forøget i Aarets Løb, gik den nominelle Totalværdi af Aktiekapitalen ned, saa at derved Dividenden, som i den senere Tid af 1889 i det Hele modsvarede 3 %, nu staar i ca. $6\frac{1}{2}$ % paa Grund af stigende Dividende og Aktiernes Prisfald.

Flere nye Fund er skeet i Aaret og flere før mindre indbringende Gruber er oparbejdet til lovende Foretagender. Navnlig er „Sunny Corner“ Sølvgruber ved energisk Drift bragt op fra en Ubetydelighed til et af de mest lønnende Foretagender i Koloniens Bjergværksdrift.

Nye Guldfelter er aabnet, hvoraf de mærkeligste er Peak Hill og Pambula.

Kulindustrien paralyseredes ganske i en forholdsvis lang Tid af Aaret ved Strike, og Gruberne i det sydlige Distrikt stod endnu ved Aarskiftet stille. Den nærmeste Følge heraf var at Stenkulsaffærerne gik tabt for Ny Syd Wales, og mange Kunder tabtes, som maaske aldrig kan gjenvindes. Den eneste Trøst er, at de kolossale Tab, hvorfor saavel Arbeidsgivere som Arbeidstagere blev udsat, vil bevirke, at Strikerne herefter ikke blive saa talrige som hidtil.

Helbredstilstanden var i Aaret tilfredsstillende.

Newcastle. (Indberetning fra Vicekonsul Wallace). I Kuludbyttet var en alvorlig Nedgang for de 25 Gruber under Arbeide, nemlig 2 211 466 Tons til Værdi £ 1 081 957 mod i 1889 2 607 564 Tons til Værdi £ 1 288 892. Denne Nedgang er helt at tilskrive Arbeiderurolighederne, der varede i Aarets sidste Halvdel i alle Kolonier. I Tilslutning til Arbeiderforeningerne nedlagde Arbeiderne ved alle Kulgruber i Distriktet Arbeidet den 28 August, og Striken vedblev til 11 November, da Arbeidet blev gjenoptaget. Den under en Del af denne Tid ophobede Tonnage udgjorde ca. 100 500 Tons.

Priserne for bedste Sort Kul var de samme som forrige Aar, nemlig 11 sh. pr. Ton for store og 5 sh. 6 d for smaa. Denne Sats vedbliver fremdes med al Udsigt til at blive bestaaende i 1891.

Young Wallsend er den eneste Grube, som er optaget i Aaret: den begyndte Udskibningen den 27 Marts. Under Streiken optoges endel smaa Gruber, der opnaaede gode Priser for sine Kul, men ved Arbeidets Gjenoptagelse i Distriktet blev de lukket, da de ikke kunde konkurrere med de store Gruber. Arbeidet med Udvidelse af New Wallsend, Burwood Extended, South Burwood, North Stockton, Durham og Teralba Gruberne blev meget hemmet i Aarets første Del, da den stærke Regn standsede al Trafik paa Veiene og hindrede Transport af nødvendigt Materiel til Arbeidet. Nogle af dem kan dog producere Kul i 1891, og da denne er af god Kvalitet vil den let finde et Marked og betydelig forøge Aarets Export.

Af Cokes blev tilvirket 16 419 Tons, der udskibedes, Værdi £ 26 680. Denne Industri led ogsaa af Striken, men da Efterspørgselen daglig stiger, vil Produktionen blive meget større dette Aar. Prisen er nu 32 sh. 6 d pr. Ton f. o. b.

Smeltehytterne har produceret 2 690 Tons Kobber, til Værdi £ 123 060, i 1890. Mangelen paa Kul hindrede Selskaberne fra at drive med fuld Kraft, men da Efterspørgselen vedbliver at være god og Priserne er tilfredsstillende, haaber jeg at kunne melde om større Beløb i Fremtiden.

Den her i Aaret udskibede Mængde Uld er 39 759 Baller. Da Klipningen blev forsinket ved Strikernes Optræden, ventes endnu Klipningerne fra de nordlige Stationer til Udskibning. Fragterne var de samme som fra Sydney, og den sædvanlige Dødvægt er fremkommet i Form af Huder, Kobber, Talg, Antimon etc.

Vestsiden af Dyke Vharf er i Aaret udvidet 600 Fod, saa at den ialt er 7 700 Fod. Derhos indtage Statens og private Kaier paa Byens Søside et Rum af 5 150 Fod. Der er ogsaa en af Staten opført Kai med Styrterende og Kraner ved Stockton, 600 Fod lang. Sandpumpen har stadig arbeidet med Udvidelsen af Bassinet indenfor Diget, og naar dette Arbeide er færdigt, vil det betydelig forøge Bryggepladsen til Export af Kul. Tre Muddermaskiner er bleven regelmæssig anvendt til Uddybning og Forbedring af Havnen, og Skibene kan nu lade ved Digepladsene til 23 Fods Dybgaaende, ligesom Dampskibe af samme Dybgaaende kan gaa ud af Havnen i Flodtiden. Seilskibe er dog begrændset til et Dybgaaende af 22' 6". Det ventes, at Arbeiderne med at oplyse Diget med Elektricitet vil blive færdige tidlig i dette Aar, hvilket vil blive til stor Fordel for Skibe, der lade ved Kranerne om Natten.

Sporveiene er ikke blevue yderligere udvidet, skjøndt Anbud om at føre Linien gennem Byen er bleven antaget i Januar f. A. Linien er planlagt og Arbeidet vil antagelig snart begynde.

Grund i Byen og Forstæderne har opnaaet gode Priser under Aaret. I Scott Street inden en rimelig Afstand fra Søfacaden er Eiendomme nylig bleven afhændet fra £ 80 pr. Fod. Flere store Pakhuse, Hoteller etc. er aabnet i Aarets Løb, og andre er under Bygning. Staten har antaget Anbud paa Opførelse af et nyt Retslokale for £ 15 000. Kontraktørerne har gjort gode Fremskridt dermed og det ventes at ville blive færdigt og aabnet før Aarets Slutning. Kommuneraadet antog i Aaret en Kontrakt om Byens Oplysning ved Elektricitet; denne er nu bragt i Udførelse, hvorhos Lyset benyttes.

Der har været usædvanlig meget Regn, især i den første Del af Aaret, og i mange Egne blev Handelen ganske lammet af Oversvømmelser, ligesom Landmændene led store Tab. I den senere Del af Aaret var Veiret mere gunstigt og de mest skadelidte Egenes Udsigter betydelig forbedret.

Fragterne holdt sig godt i Aaret, og Ordres for Kul var rigelige, men Forretningen blev meget hemmet af Mangel paa ledigt Skibsrum for Kulfragter.

Der afgik herfra i 1890 1 133 Skibe dr. 1 102 677 Tons. Den erlagte Fyr- og Lodsafgift var £ 20 702, og Læsteafgifter af Skibe, der har ladet ved Kranen, udgjør £ 7 002. Samtlige opkrævede Toldafgifter var £ 124 782 mod i 1889 £ 132 018. Værdien af Indførselen fra fremmede og interkoloniale Havne var £ 816 694.

I Betragtning af de alvorlige Følger af Streiken paa vor Handel synes de ovennævnte Tal at vise et godt Resultat mod 1889, og uden den nævnte Omstændighed vilde vistnok baade Import og Export have vist Tilvæxt. Hvis vi bliver fri for Arbejderuroligheder er der al Grund til at vente et fordelagtigt Aar, og at Kulexporten i 1891 vil vise en betydelig Tilvæxt.

Oscar Hellström

tillf. Konsul

Marseille.

Skibsfarten 1890.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Ialt.				Brutto- fragter. fres.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
” Norge til Vicekon- sulstationerne . . .	-	-	1	495	1	495	-	-	-
” Sverige til Hoved- stationen	4	1 763	-	-	4	1 763	-	-	56 200
” Sverige til Vicekon- sulstationerne . . .	3	1 020	-	-	3	1 020	-	-	31 700
” andre Lande til Ho- vedstationen	89	55 909	5	1 913	94	57 822	-	-	1 128 750
” andre Lande til Vice- konsulsstationerne .	297	124 336	20	8 460	317	132 796	-	-	1 282 662
Ialt	393	183 028	26	10 868	419	193 896	355	164 334	3 499 312
II. Afgaaede:									
Til Norge fra Hoved- stationen	-	-	1	525	1	525	-	-	-
” Norge fra Vicekon- sulstationerne . . .	1	458	-	-	1	458	-	-	-
” Sverige fra Hoved- stationen	1	269	-	-	1	269	-	-	16 000
” Sverige fra Vicekon- sulstationerne . . .	-	-	-	-	-	-	-	-	-
” andre Lande fra Ho- stationen	48	19 003	53	43 448	101	62 451	-	-	629 440
” andre Lande fra Vice- konsulsstationerne .	281	116 769	36	15 587	317	132 356	-	-	94 700
Ialt	331	136 499	90	58 560	421	196 059	356	165 383	740 140

For at reparere eller for Ordre anløb 11 Skibe dr. 5 203 Tons.

Af svenske Skibe ankom 96 dr. 48 626 Tons.

Erlagte Konsulatafgifter af norske Skibe: ved Hovedstationen frcs. 5 192.95, ved Vicekonsulstationerne frcs. 6 368.85, hvoraf tilfaldt Konsulen frcs. 3 184.40. Af svenske Skibe ved Hovedstationen frcs. 1 532.10, ved Vicekonsulstationerne frcs. 1 912.90, hvoraf tilfaldt Konsulen frcs. 956.45. Ialt tilfaldt Konsulen frcs. 10 865.90. Expeditionsafgifter af norske Exp. frcs. 1 110.40, af svenske frcs. 320.45, af fælles frcs. 11.

Aarsberetning dateret 30 April 1891.

Den anselige Forøgelse i de forenede Rigers Skibsfart i Forhold til 1889 -- i Antal 56 % og i Drægtighed 55.6 %, skriver sig fra det temmelig store Antal Dampskibe, der i Aaret med Maanedsbefragtninger har trafikeret Distriktets Havne. Tilvæksten for 1890 var 274 Skibe (48.4 %) og 124 976 Ton (47.1 %). Et ikke ringe Antal norske Dampskibe finde fremdeles sin Regning i under Maanedsfragt at opretholde Varetransporten, især med Vine, mellem flere Middelhavshavne, hvorunder en stor Del besøge Distriktets Havne. Saaledes har 33 norske Dampskibe paa disse sine Ture losset eller ladet inden dette Distrikt, hvoraf 1 36 Gange, 1 33, 1 21, 2 17, 1 14, 1 13, 1 12, 4 11, 1 10, 9 3, 3 8, 1 7, 3 6, osv. I 1889 var det tilsvarende Antal Skibe 20.

Inden Distriktet indkøbtes for norsk Regning 4 Seilskibe dr. 282 Tons. Paa de forskellige Havne i Distriktet er den norske Skibsfart saaledes fordelt: Marseille 201, dr. 122 829 T., Cette 584, 243 693 T., P. Vendres 24, 10 268 T., Nizza 16, 6 594 T., P. de Bouc 6, 3 754, Toulon 3, 1 486 T., Cannes 2, 432 T., Agde 2, 386 T., Bastia 2, 514 T.

Den norske Skibsfart paa Hovedstationen er tiltaget mod 1889 med 27 Skibe og 22 987 Tons (15.5 og 23 %). Heraf faldt paa Dampskibe i 1890 98 Skibe dr. 74 574 Tons (48.7 og 60.7 %) mod i 1886 63 dr. 83 272 T. (29.4 og 37.5 %) og paa Seilskibe 1890, 103 dr. 48 255 T. (51.3 og 39.2 %) mod i 1886 151 dr. 63 765 T. (70.6 og 62.5 %). Disse Tal betegne en Tilvæxt for de 5 Aar for Dampskibe af i Antal 55.5 % og i Drægtighed 94.8 %, og en Aftagen for Seilskibe af i Antal 31.7 % og i Drægtighed 24.3 %.

Intet norsk Skib ankom til Hovedstationen direkte fra Norge, men fra Sverige 4 Seilskibe paa 1 763 Tons med Ladning.

Den tidligere Bemærkning om de norske Dampskibes Sysselsættelse faar væsentligst Anvendelse paa Havnen Cette, der i Aaret er besøgt af et betydeligt Antal. Af den hele Skibsfart paa denne Havn, 584 Skibe paa 243 693 T. tilfalder kun 7 dr. 3 996 T. Seilskibene, men Dampskibene 577 dr. 239 697 T. mod i 1889 362 dr. 151 706 T., og 1886 340 dr. 146 134 T. eller en Tilvæxt for 1890 af resp. i Antal 59.3 og 69.7 %, og i Drægtighed 58 og 64 %. At ikke Tilvæksten i Drægtigheden tilsvare den for Antallet kommer af, at mindre Dampskibe synes at foretrækkes.

Til Cette ankom direkte fra Norge i Ballast 1 Dampskib dr. 495 T. og afgik dertil med Ladning 1 Seilskib dr. 458 T.

Den norske Skibsfart paa Distriktets øvrige Havne er meget ujevn som afhængig af Omstændighederne. Saaledes indtager Port Vendres første Plads i 1890, Port de Bouc, hvad Drægtighed angaar, i 1889, Nizza 1888 og atter Port de Bouc 1887 og 1886. Skibsfartens Afvexling paa sidstnævnte lille Havn beror væsentlig paa Saltmarkedet. I 1890 besøgte den kun af 3 norske Skibe paa 1 877 T., der afgik med Ladning til fremmede

Steder. Da i 1889 intet norsk Skib lastede i Havnen, tør de 3 ovennævnte Skibe være et Tegn til, at den før ganske betydelige Skibsfart paany er i Opkomst, efterat det i Rapporten for 1889 omtalte Prisfald for Salt er indtraadt, hvilken Vare fra dette Sted altid har havt den bedste Anseelse.

Til Toulon ankom 2 Skibe dr. 917 Tons, og til hver af Havnene Cannes, Agde og Bastia 1 mindre Fartøi.

De for norske Fartøier i Fart paa Distriktet optjente Bruttofrakter udgjorde:

		Seilskibe.	Dampskibe.	Tilsammen.
1890	 frcs.	2 010 190	2 229 262	4 239 452
1889	 -	2 517 725	1 484 510	4 002 235
1888	 -	1 575 950	1 943 278	3 519 228
1887	 -	2 108 850	1 055 225	3 164 075
1886	 -	2 044 249	1 084 166	3 128 415

Totalbeløbet er saaledes tiltaget hvert Aar, hvilket maa ansees saa meget mere tilfredsstillende, som ikke Antal og Drægtighed har holdt Skridt med hverandre.

Skjøndt Beløbet for Seilskibe viser mindre gunstige Tal end i 1889, nemlig en Aftagen af frcs. 507 535 (20 %) har det dog holdt sig noksaa godt oppe, og overstiger betydeligt 1888, samt er kun frcs. 34 059 mindre end i 1888. Forøgelsen for Dampskibene mod 1889 udgjør frcs. 744 752 (50 %), og mod 1886 frcs. 1 145 096. Paa ankomne og afgaaede fordeler Beløbet sig saaledes: Seilskibe ank. frcs. 1 355 950, afg. frcs. 654 240, Dampskibe ank. frcs. 2 143 312, afg. frcs. 85 900.

Til Distriktet ankom intet norsk Skib med Ladning direkte fra Norge, men fra Sverige til Hovedstationen 4 med Træ og noget Jern, til Nizza, Port Vendres og Agde 4 med Træ. Til Marseille indførtes med norske Skibe væsentlig følgende Ladninger: 17 Coprah fra Parapate, Quilimane, Padang, Batavia, Celebes, Sangi og Tonga samt Marshall Øerne. 5 Logwood fra Guadeloupe, Haiti, Campeche og Laguna, 9 Sukker fra Java, Guadeloupe og Martinique, 12 Træ fra Rusland og Amerika, 1 Petroleum fra New-York, 1 Talg og Horn fra Paysandu, alt med Seilskibe. Med Dampskibe: 20 L. Hvede fra det sorte Hav, 9 Vin m. m. fra andre Middelhavshavne, 5 Korinter fra Grækenland, 1 Ris fra Rangoon, 1 Kul fra Cardiff, 1 Beg fra London, 1 Svovl fra Girgenti, 1 Bomolie fra New Orleans. Af de til Cette indkomne 5 Seilskibe medførte 2 Træ fra Kotka og Miramichi, 1 Talg fra Paysandu, 1 Tøndestav fra Boston, 1 Petroleum fra New York. De fleste Dampskibsladninger bestod af Vin; foruden disse kom 2 med Træ fra Kotka og Sulina, 2 med Svovl fra Sicilien, 1 med Mineralier fra Spanien, 1 med Korinter fra Grækenland, 1 med Bitume fra London, 1 med Kul fra Swansea og 1 med Tøndestav fra Fiume.

Til Nizza kom 2 med Træ fra St. John og Triest, 3 med Vin fra Cette, 1 med Kul fra Cardiff. Til Toulon 1 med Træ fra Bangkok, til P. Vendres 7 med Vin fra Spanien, 1 med Kul fra Newcastle, til Cannes 1 med Træ fra Onega.

Fra Distriktet afgik kun 1 norsk Skib til Norge, nemlig 1 Saltlast fra Cette, og til Sverige 1 fra Marseille med Oliekager. Som sædvanligt afgik den største Del af vore lastede Skibe med Stykgods, hvorunder indgaar betydelige Kvantiteter Teglsten af forskellige Slags. 27 norske Seilskibe gik herfra dermed til Martinique, Trinidad, New York, Port au Prince, Cuba, Campeche, Progresso, Laguna, Vera Cruz, Rio, Santos, Montevideo, B. Ayres,

Santa Fé og Delagoa Bay, 1 med Sten til Lissabon, og 2 med Oliekager til Tydskland. Med Dampskibe udførtes 9 Ladninger Stykgods til Spanien, 1 til Cherchel og 1 til Antwerpen. De fra Cette udgaaende lastede norske Dampskibe indehavde især tomme Fade, med Undtagelse af 7, som gik til italienske Havne med rails. Af de fra de øvrige Havne i Distriktet udgaaende Ladninger med norske Skibe fortjener kun at nævnes 3 L. Salt fra P. de Bouc til Santos og B. Ayres og 1 L. Mineralier fra Bastia til London.

Følgende Fragtnoteringer er opgivet fra vore Skibe: Indgaaende: Træ pr. Std. Luleå frcs. 70, Piteå 73, Skellefteå 75—85, Umeå 72, Hernösand 74, Sundswall 74—76, Hudiksvall 70, Gefle 75, Arkangel 100, Onega 87, Kotka 74, Halifax 75—80, St. Johns 85. Jern, Ton fra Sundswall 10—12, Tjære, Fad, Skellefteå 5, Kul, Ton Cardiff 11.75 (Dampsk.), Beg, Ton, Liverpool 12.50 (do.), Korn, ch., sorte Hav 1.30—2.25 (do.), Korinter, Ton, Grækenland 18—20 (do.), Petroleum Fad, New York 2.50, Sukker, Ton, Martinique 40—42.50, Guadeloupe 40—50, Java 44 (Dampsk.), Asphalt, Ton, Trinidad 25, Logwood, Ton, Guadeloupe 35, Haiti 48—65, Campeche 45, Laguna 45, Ris, Ton, Rangoon 47 (Dampsk.), Oliefrø, Ton, Parapate 40, Quilmani, 37.50—50, Padang 65, Batavia 50, Celebes 50, Sangi Ø. 80, Tonga 74—77. Talg og Horn, Ton, Paysandu 35, Vin pr. Maaned 4—8 000 frcs. (Dampsk.)

Udgaaende. Stykgods pr. Ton til Martinique 24, Trinidad 23, N. York 8, P. au Prince 46, Cuba 18, Campeche 42, Progreso 39—40, Laguna 29, Vera Cruz 38, Rio 33—45, Santos 30, Maranhao 40, Montevideo 38, B. Aires 29—29.50, Rosario 48, Paysandu 41, Santa Fé 40, Delagoa Bay 42, Mauritius 40, Lissabon 13.50—14, Oporto 15, Antwerpen 12.50. Klid, Ton, Danmark 17, Oliekager, Ton, Harburg 12.50, Stettin 15.50, danske Havne 15, Norrkøping 15.

Nedenstaaende Opgave viser de med norske Skibe til Marseille indførte Varer i 1890:

Med Seilskibe: Træ Std. 2 710, Jern Ton 240, Oliefrø Ton 9 951, Petroleum, Fade, 8 286, Sukker, Ton, 3 085, Logwood, Ton, 1 767, Oliekager, Ton 440, Talg, Ton 500, Asphalt, Ton 320.

Med Dampskibe: Korn, Ton 42 871, Sukker, Ton 2 900, Korinter, Ton 2 780, Vin og Frugter, Ton 2 210, Ris, Ton 2 100, Kul, Ton 585, Oliekager, Ton 600, Bomuldsolie Ton 550, Beg, Ton 500, Svovel, Ton 425, Uld, Ton 68, Diverse, Ton 580.

Af de Artikler, som især sysselsætte norske og svenske Skibe, synes Træ stedse mindre at interessere dem. Aar 1889 viste en Aftagen af ca. 1 300 Std., og 1890 yderligere 2 900 Std. Derhos er Kvantiteten af de med norske og svenske Skibe indførte Oliefrø ikke lidet aftaget, hvorimod der er indført et betydeligt Kvantum Korn, hvilket i flere Aar har optaget meget de større norske Dampskibe; kun af og til har svenske deltaget deri.

Udførte Varer i norske Skibe i 1890. Seilskibe: Stykgods, Ton 10 117, Tegl 6 051, Oliekager 1 036, Benmel 240. Dampskibe: Stykgods, Ton 3 353, Korn 800, Jern 800.

Med det svenske Lloyds Dampskibe udførtes til nordeuropæiske Havne navnlig Olie, Sæber, Okker, Gryn, Mandler, Kapers, Oliven, nedlagte Frugter, Gummi, Konserver, Vin, Vermouth, Absinth, Æddike, Mineralvand etc. Af saadanne Artikler udførtes i svenske Dampskibe 984 896 Kg.

Udskeibningen af Stykgods gik betydeligt ned mod 1889 paa Grund af det aftagende Antal Seilskibe, der, Oliekager undtaget, ikke har andre

Varer at faa her. En ny Artikel, Klid, har derimod i den senere Tid givet Anledning til en temmelig betydelig Export, især til Danmark. Der er i Aaret afgaaet flere Ladninger, og en stor Udførsel deraf tør være at forudse til stort Gavn for vore Seilskibe. I 1890 foregik dog ingen Udførsel deraf i norske Skibe, og i svenske 585 Tons.

Til Marseille ankom direkte fra Norge og Sverige: Træ, hugget, fra Sverige Kg. 514 000, Norge Intet (Rusland Kg. 759 000, Nordamerika Kg. 1 504 000), do., saget eller høvlet, Sverige Kg. 18 237 000, Norge Intet (1889, 78 420). Fra Rusland kom Kg. 7 189 000, Nordamerika Kg. 7 123 000. Sparrer og Stav, St. 540, forarbejdet Træ Kg. 169 287, Træmasse Kg. 2 500, ålt fra Sverige, Brændeved fra Sverige Kg. 19 000, Norge Kg. 5 000, Jern fra Sverige Kg. 1 936 162 Staal fra do. Kg. 10 651, Tjære og Beg fra Sverige Kg. 64 099, Norge Kg. 223 060, Tørfisk fra Norge Kg. 21 179 (1889, 11 809); fra England kom Kg. 12 340, Holland 41 776. Fisketran fra Norge 12 724 (1889, 626). Fra England kom Kg. 2 454, Holland 29 574, (mod 1889, 13 986 og 35 084). Messingskrab fra Sverige Kg. 11 060, Norge 11 500. Fiskekroge fra Norge Kg. 1 568, Øl og Spritvarer fra Sverige, Liter 5 622, Diverse fra Sverige Kg. 98.

Importen af Træ var ikke lidet mindre end i 1889, medens paa den anden Side Kvantiteten af Jern og Tjære er tiltaget, ligesom ogsaa af Tørfisk og Fisketran.

Træimporten vil antagelig i kommende Sæson stille sig anderledes, da betydelige Opkøb er skeet af Frygt for den foreslaaede Toldforandring paa Varen, der sandsynligvis bliver gennemført.

Fra England indførtes derhos 8 271 Kg. Klipfisk og 9 306 Kg. anden Fisk, og fra Holland 14 315 Kg. Klipfisk. Det er sandsynligt, at ialfald en Del af sidstnævnte Kvantitet er kommet fra Norge og onlastet i hollandsk Havn.

Fra Marseille udførtes direkte til Norge i 1890: Olier Kg. 121 322, Oliekager Kg. 365 000, Gryn Kg. 13 047, Okker Kg. 15 155, Vin og Likører Kg. 3 112, Sæbe Kg. 685, Gummi Kg. 2 029, Farver Kg. 399, Lakrits Kg. 3 307, Sydfrugter Kg. 578, Diverse Kg. 70.

Ved Hovedstationen paamønstredes paa norske Skibe 265 og afmønstredes 206 Mand samt rømte 29. Der er Haab om, at det høie Antal Rømninger i dette Aar vil kunne begrænses. Komitten for Oprettelse af et skandinavisk Sømandshjem har nemlig efter lange Underhandlinger med Indehaveren af et i flere Aar eksisterende godt og ordentligt engelsk Sømandshjem, kunnet direkte interessere sig i Foretagendet, der nu, understøttet af Komiteen, bestyres af en fhv. norsk Skibskaptein og dennes Hustru. Sømandshjemmet, der ligger fordelagtigt paa Quai du Port No. 38 ved den gamle Havn, er ordnet paa at optage 20—30 Søfolk paa bekvemmest og hensigtsmæssigst mulige Maade. Et net og hyggeligt Læserum med Piano og Orgel samt Skrivematerialier og Lektüre af alle Slags staar til Søfolkenees Raadighed. De Søfolk, som bo i Hjemmet, har den store Fordel, at de ved Forstanderens Omsorg næsten gratis faa nye Hyrer, hvortil ellers medgaar en ikke liden Del af Maanedshyren, om ikke den hele, som den store Mængde Hyrebaser, hvoraf der her er Overflod, forstaa at tilegne sig. Komiteen haaber derfor at Foretagendet i Hjemlandet vil vække den Interesse, som det virkelig fortjener.

Ved Konsulatets Omsorg indlagdes paa Hospital hersteds 23 Søfolk. 30 hjemsendtes over Paris, Havre og Antwerpen. Da Konsulatet har kun-

net erholde Halvbilletter til Paris, vælges fortrinsvis denne Vei. Af Hyrebeløb hjemsendtes til Norge 8 687 frcs.

Vicekonsulen i Cannes meddeler, at et svensk Handelshus Axel Berggren er etableret med Blomsterhandel som Specialitet. Eneste Indehaver Hr. Berggren.

Konsulatets Adresse er fremdeles 24 rue de la République.

Paa Foranledning tror jeg at burde advare Førerne, især af med Korn indkommende Skibe, til at lytte til Tilbud, som ofte gjøres af en vis Klasse, Handlende, om at købe de saakaldte „sopor“, som blive igjen i Lasterummet, naar Losningen er afsluttet. En Styrmand paa et større Dampskib troede ikke derved at begaa en lovstridig Handling, men blev tilligemed Kjøberen arresteret for Tyveri. Takket være indflydelsesrig Mellemkomst slap han med Bøder.

Skibsfarten paa Marseille har i det Hele været livligere i 1890 end i 1889. Havnen besøgte 8 614 indgaaende Skibe paa 4 871 209 Tons og 8 635 udgaaende paa 4 831 742 T., ialt 17 249, dr. 9 702 951 T., mod 1889, 16 945 dr. 9 396 877. Heraf var Dampskibe 11 099 dr. 8 773 871 T., og Seilskibe 6 150 dr. 929 800 T. Foruden svenske og norske deltog heri 4 amerikanske, 60 danske, 1 393 engelske, 442 græske, 118 hollandske, 1 194 italienske, 37 russiske, 918 spanske, 156 tyske, 23 tyrkiske og 222 østerrigske Skibe.

Den protektionistiske Aand, som nu raader i Frankrige, vil faa stor Indflydelse paa Marseilles Handel og Skibsfart, og skulde Toldforhøjelse blive gennemført for saadanne Varer, som Korn, Raasilke, Oliefrø, Træ, Jern, kemiske Produkter m. m., turde en alvorlig Krise være ivente, da det hovedsagelig er paa Grund af disse Artikler, at Marseilles Handel og Søfart har naaet sit nuværende Standpunkt.

Følgende Tal angive Marseilles Plads i Forhold til Frankriges Handel i det Hele:

1888: Frankrige 9 845 Mill. frcs., Marseille 1 876 Millioner (19.73 %), 1887: F. 9 181, M. 1 808 (19.69 %), 1886: F. 9 363, M. 1 858 (19.84 %), 1885: F. 8 886, M. 1 996 (22.46 %), 1884: F. 9 457, M. 1 755 (18.56 %), 1883: F. 10 449, M. 1 968 (18.83 %), 1882: F. 10 726, M. 2 023 (18.86 %), 1881: F. 10 720, M. 1 997 (18.63 %), 1880: F. 10 725, M. 1 966 (18.33 %), 1879: F. 9 849, M. 1 894 (19.23 %).

Blandt Marseilles betydeligere Industrigræne har første Plads dets Oliefabrikker, der nu trues af Tolden paa Oliefrø (graines oléagineuses). Byen har for Tiden 46 Fabriker, som anvende 3 450 Arbeidere og i 1889 brugte 325 100 000 Kg. Raastof til Værdi 88 Mill. frcs. Heraf frembragtes Olie Kg. 130 040 000, Værdi frc. 80 500 000, Oliekager Kg. 195 060 000, Værdi frcs. 22 Mill., tils. Kg. 325 100 000, Værdi frcs. 102 500 000. Exporten var Kg. 36 950 000.

I samme Klasse bør stilles Sæbeindustrien. Antallet Fabriker i Departementet er ca. 100, hvis Produktion var Kg. 105 471 757, af Værdi frcs. 46 529 657. Heraf udførtes Kg. 10 184 257.

Artikelen Korn fortjener ogsaa særlig at nævnes. Marseille var i 1889 en af Verdens større Markeder derfor. Importen var Kg. 792 034 900, hvoraf over $\frac{1}{3}$ fra Rusland. Heraf udførtes Kg. 255 227 800.

Den værdifulde Artikel Silke er ogsaa af Betydning for denne Havn. Deraf indførtes Kg. 456 200 Kokoner til en Pris af fra 9.50 til 14 pr. Kil.

Betydningen af Træimporten fremgaar af følgende Tal: Fra det adriatiske Hav indførtes ca. 8 Mill. Stav samt ca. 25 000 fra Amerika; fra

Østerrige ankom derhos 20 000 støres Bjelker og ca. 18 000 Planker, fra Østersøen ca. 100 000 Dusin Planker. Af Pitchpine indkom 8 Ladninger, og 12 fra Canada med Spruce.

Af Jernmalm indførtes fra Spanien Kg. 13 609 390, Italien 5 426 450, Algier 27 271 040, andre Lande 3 226 266, ialt Kg. 49 533 146, og af Rujern fra England Kg. 1 042 594, Spanien 120 932, andre Lande 737 104, ialt Kg. 1 900 630.

Disse Tal vil noksom vise, at Uroen inden Handelskredsene ikke er ugrundet.

P. Westrup.
kst.

Alexandria.

Af norske Skibe ankom fra Sverige med Ladning 3 dr. 2 938 Tons, og fra andre Lande med Ladning 13 dr. 14 788 Tons og i Ballast 3 dr. 2 760 Tons, ialt 19 dr. 20 486 T., alle Dampskibe. Bruttofragter: fra Sverige £ 3 960, fra andre Lande £ 17 660.

Til andre Lande afgik med Ladning 7 Dampskibe dr. 9 032 T. og i Ballast 10 dr. 10 781, ialt 17 dr. 17 813 Tons. Bruttofragt £ 6 427.

Af svenske Skibe ankom 2 dr. 3 253 Tons.

Erlagte Konsulatafgifter af norske Skibe ved Hovedstationen £ 49. 18 2, ved Vicekonsulaterne £ 12. 8. 7, hvoraf tilfaldt Generalkonsulen £ 6. 4. 3½. Af svenske Skibe ved Hovedst. £ 11. 7. 6. Ialt tilfaldt Generalkonsulen £ 67. 9. 11½.

Aarsberetning dateret 30 Marts 1891.

Dil Distriktet ankom i Aaret 19 norske Dampskibe dr. 20 486 Tons og 2 svenske dr. 3 253 Tons, ialt 21.

Mod 1889 er den norske Skibsfart anseelig tiltaget. Den udgjorde i 1889 13 Skibe dr. 14 497 T. og i 1888 kun 8 dr. 9 938 T. Intet Seilfartøi har besøgt Distriktet. Af de nævnte 21 Dampskibe ankom 18 med Ladning og 3 i Ballast, hvorimod af de 19 afgaaende, 11 nødsagedes til at gaa i Ballast. 4 af de ankommende førte Træladninger, tildels Jern, direkte fra Sverige, 2 Ris fra Indien, medens de fleste andre var ladet med Kul fra England. De afgaaende Skibes Last var især Bomuldsfrø til England; 2 førte Korn til Europa.

3 Dampskibe kom med Kul til Port Said, og afgik i Ballast. Den øvrige Skibsfart var paa Hovedstationen.

De optjente Bruttofragter i 1890 var af 13 norske Skibe ankomne til Alexandria £ 18 618 og 3 til Port Said £ 3 002 og 7 afgaaede fra Alexandria £ 6 427, ialt £ 28 047.

Fragterne var for Træ fra Sverige ca. 67 sh. pr. Std., Kul fra England i Begyndelsen af Aaret 10 à 11 sh. pr. Ton, Slutningen ca. 7 sh., Ris fra Indien ca. 35 sh. pr. Ton, Bomuldsfrø til England fra 9 sh. pr. Ton

i Begyndelsen til 14 sh. i Slutningen af Aaret, Korn til Antwerpen 2 sh. 3 d pr. Quarter.

I den samlede Skibsfart fra Egypten deltog de forenede Rigers Skibe kun for en liden Del. I de sidste 10 Aar besøgte Alexandrias Havn i Gjennemsnit af 1 100 Dampskibe og omtrent ligesaa mange Seilskibe. Antallet af de sidstnævnte, i Regelen mindre Skibe paa ca. 100 Tons, er stadig gaaet ned, medens de første i Antal er omtrent som før, men i Drægtighed er steget fra 1 008 877 Tons i 1880 til 1 418 593 T. i 1889.

Den norske Skibsfart paa Alexandria var i 1881 12 Skibe dr. 10 071 Tons, 1882 4 dr. 3 934 T., 1883 4 dr. 2 894 T., 1884 7 dr. 9 020 T., 1885 5 dr. 4 129 T., 1886 1 dr. 10 931 T., 1887 14 dr. 16 793 T., 1888 8 dr. 9 938 T., 1889 12 dr. 13 448 T., 1890 16 dr. 16 931 T.

Gjennem Suezkanalen passerede i 1890: 1) Paa Vei udad 22 norske Dampskibe paa 31 200 Tons, hvoraf 11 lastet med Petroleum fra Batum, 7 med Stenkul fra Cardiff, 1 med Salt fra Bremerhaven, 3 med Stykgods fra Hamburg, Cronstadt og Antwerpen. 2 Skibe var bestemt til Wladiwostok. 2) Paa Vei ind 18 norske Dampskibe dr. 25 507 Tons, hvoraf 11 med Ris fra Rangoon, Akyab, Bangkok og Bassein, 4 med Sukker, hvoraf 2 fra Java, 1 fra Philippinerne og 1 fra Cheribon; 3 med Diverse, navnlig Sukker og Ris. Ialt altsaa 40 norske Dampskibe, dr. 56 707 T., men ingen svenske. I Forhold til Norges Handelsflaade er dets Fragtfart paa Orienten ikke stor.

Det svenske Bjergningsdampskib, „Belos“, der har Station i Konstantinopel, og hører hjemme i Stockholm, har været sysesselsat med Bjergning af to engelske Skibe i det røde Hav i Februar og Marts.

Suezkanalen passeredes i 1890 af ialt 3 389 Skibe dr. 6 890 094 Tons. Deraf var Krigsskibe 125, Postdampskibe 651, og udelukkende Handelsskibe, tyske 221, amerikanske 2, engelske 2 186, østerrigske 17, spanske 3, franske 36, græske 3, italienske 9, japanesiske 2, hollandske 32, norske 40, tyrkiske 10, portugisiske 1, ialt 2 562, drægtige 5 049 059 Tons. Af norske Skibe passerede Kanalen i 1881 10, 1882 18, 1883 18, 1884 16, 1885 25, 1886 28, 1887 28, 1888 39, 1889 48, 1890 40, ialt 270 dr. 395 052 Tons.

Efterat elektrisk Lys er indført paa Skibene ved et Apparat, der af Selskabet udlaanes hvert Skib, tager Gjennemfarten nu kun 24 Timer, i Stedet for før 48.

Da den internationale Sundhedskommissions Finantser er daarlige, vil man paalægge Skibe, der passere Kanalen, en Sundhedsafgift. De forenede Rigers Delegerede i Kommissionen fik dog Ordre til at protestere herimod. Forslaget blev siden reduceret til, at kun Postdampskibe, som i Almindelighed er høist subveneret, skal betale en saadan Afgift, som dog endnu ikke er fastsat.

Handel. Indførsel af uforarbejdede Trævarer direkte fra Sverige var i 1890 4 589 Ptb. Std. Varerne var af alle Slags, som Gran- og Furu-planker, Battens og Bord, høvlede og pløiede Bord, mindre firhuggede Bjelker, Telegrafstolper og Baadshageskafter. Af saget Virke indførtes til Egypten kun lavere Kvaliteter og af meget vexlende Dimensioner. Nøie Opgave over de Priser, som vore Trævarer her betinge, turde saaledes være vanskelig at give. Herom maa kun bemærkes, at da Importørerne hersteds gjør sine Opkjøb for Aaret i December og Januar, og derfor i Regelen maa fuldt betale de Priser, som Exportørerne begjærede ved Begyndelsen af sidste Skibningsperiode, har de paa Grund af det store Prisfald i Sommer og Høst neppe høstet stor Gevinst i 1890.

De store Fallitter paa Londons Træmarked har ikke virket forstyrrende paa den egyptiske Træhandel.

Høvlede og pløiede Bord, saakaldte floorings, indførtes som sædvanligt ikke i større Udstrækning, kun ca. 400 Std. De nuværende lavere Priser paa Udskebningsstederne turde dog foranledige en større Anvendelse af dem her. Det Forsøg, som Afskiberne ved Donau og det adriatiske Hav forrige Aar gjorde paa at konkurrere med Sverige i denne Branche vil neppe gentages, da det af dem indførte Træ fandtes af meget daarlig Beskaffenhed.

For nogle Aar siden forsøgte den fornemste Træimportør i Egypten at indføre i Forbruget svenske Gran- og Furuplanker af andre Dimensioner end kun 9 Toms. Han forskrev en Ladning deraf paa 600 Std., men Forsøget lykkedes kun delvis. Det er jo altid vanskeligt at indføre paa et Marked noget Nyt, især paa det saa konservative egyptiske Marked. Med Tiden vil dog maaske hans Forsøg lykkes.

I 1890 indførtes ingen Trævarer fra Norge. I 1885 og de nærmest paafølgende Aar indførtes derfra mindre firhugne Bjelker for at indlede Konkurrence med Triest og Fiumes Exportører, men nu har de svenske Trælasthanlere ved sine betydelig lavere Priser udestængt de norske fra Markedet. Særlig er Gulvbord fra Norge ikke saa afholdt paa Grund af sin hvide Farve.

Totalimporten til Egypten af Bygningstømmer og andre uforarbejdede Trævarer var i sidste Femaarsperiode i egyptiske (1 eg. Pund — LE — = 25.92 frcs.): 1886 LE 319 642, 1887 389 597, 1888 315 088, 1889 288 540, 1890 354 957.

	Østerrige— Ungarn.	Rusland.	Tyrkiet.	Rumænien.	Sverige (og Norge)
1886 til en Værdi af LE	129 022	72 628	55 175	73 162	48 396
1887	99 116	68 774	46 032	16 390	39 769
1888	99 186	66 396	56 570	16 199	62 199
1889	101 735	60 957	31 434	25 728	42 886
1890	102 242	58 497	28 051	47 465	52 104

Træindførselen tiltager aarlig, saavel paa Grund af Egyptens absolute Mangel paa indenlandsk saadant, som den stedse stigende Bygningsvirksomhed under de nu mere ordnede Forhold. Alene Suez har i 1890 indført for næsten dobbelt saa meget som i 1889. Af foregaaende Tabel fremgaar, at Østerrige-Ungarns og Rumæniens Udførsel til Egypten er tiltaget (1886 var et usædvanlig godt Aar efter Skadeserstatningernes Udbetaling) og ligeledes Sveriges. Dette Tillæg vilde sikkert været større, naar ikke de høje Fragter havde været til Hinder, ligesom efter herværende Importørers Paastand de svenske Exportørers Utilbøielighed til at rette sig efter de herværende brugelige Dimensioner, som for Planker og Stokke ikke maa overstige 4 Meter i Længde, tør have havt sin Virkning.

Den fra Sverige direkte indførte Trælaster ankom til Egypten med 9 Dampskibe, hvoraf 3 norske, 1 svensk, 1 tydsk og 4 engelske. 1890 var for Trælasthanlden et normalt Forretningsaar. Forraadene turde være tilstrækkelige for Aarets Forbrug. Indeværende Aars Import fra Sverige antages at ville overstige det forrige med mindst 2 200 Std. Af sædvanligt saget Virke bliver vel Indførselen omtrent den samme, men de nuværende lave Fragter kan sætte de svenske Afskibere istand til med større Ud-

bytte at konkurrere med Triest- og Donauexportørerne i mindre Bjelker og Sparrer.

Til Anvendelse for Agerbrugsredskaber er hidtil indført Stolper alene fra Triest og Donaudistrikterne, men iaar vil man forsøge hertil fra Norden at indføre saakaldte Grubestøtter. Da Tyrkiet har forbudt Udførsel af Ungetrær, vil vistnok Sverige med Held kunne konkurrere heri paa det egyptiske Marked. For her at kunne holde Konkurrencen Stangen, særlig for saget Virke, er det nødvendigt at Trælasthanterne hjemme stille Priserne for Egypten lavere end for andre Lande. Følgen heraf vilde, navnlig under den nuværende Bygningsperiode i Egypten, blive, at af svensk og norsk Trælast vilde mere blive solgt og tillige lettere, da den uimodsagt er den mest efterspurgt. Dog er vel vore Exportører lidet villige til saadan Indrømmelse.

Af Jern og Staal indførtes til Egypten 1886 til en Værdi af L E 233 651, 1887 227 145, 1888 246 746, 1889 264 207, 1890 268 340. I Indførselen for 1889 deltog England for 62.4 %, Frankrige med Algier for 24.8 %, Belgien for 10.3 % og andre Lande for 2.5 %, deriblandt Sverige med 68 950 Kg. værdsat til 689 L E. Sidste Aar var den direkte Indførsel fra Sverige omtrent af samme Størrelse eller 690 L E. Indførselen derfra var i 1886 Kg. 57 292, 1887 51 180, 1889 68 950 til Værdi resp. L E 573, 486 og 689.

Direkte Udførsel fra Egypten til de forenede Riger har først i 1889 naaet saadan Betydning, at den nævnes i den egyptiske Toldstatistik. Den omfatter kun Cigaretter, hvoraf i 1889 udførtes til Sverige og Norge i Pakkepost 504 Kg. til Værdi 331 L E. Opgave for 1890 herom savnes. Lægges til den direkte den indirekte Udførsel over England og Belgien vilde et betydeligt større Beløb udkomme.

Englands Handel synes ganske overvældende, naar man betragter de synoptiske Toldtabeller. Dette er dog ikke Tilfældet, da meget af de europæiske Varer gaar over England i engelske Skibe og indregistreres af Toldvæsenet som engelske Varer. Tydsklands Andel var i 1880 67 % af Egyptens Import, og dog stod kun en ubetydelig Procent deraf optaget i Toldopgaverne. Schweitz har ogsaa en ikke ringe Import, men er ikke optagen i Toldbulletinerne. Heller ikke har hidtil de forenede Rigers Import været optaget deri. Derimod er Belgien, Holland og Spanien optaget, skjøndt førstnævnte Land ikke har større Indførsel end Sverige og de to sidste mindre.

Her bruges uhyre meget Fyrstikker. Næsten alle er forfalskede „svenske“ i de velkendte svenske Æsker med svensk Etikette. Blandt andet er der endog et engelsk Hus i Japan, som her afsætter store Partier af disse „svenske“ Strygestikker. Alle disse Efterligninger er daarlige, og Halvdelen af Stikkerne i en Æske due ikke, hvorimod de ægte svenske i Aimindelighed er gode. Generalkonsulatet er ikke istand til, i dette Land med abnorme Retsforhold at standse dette Misbrug. Det eneste der haves, er en Kjendelse af den blandede Domstol til Fordel for Varemærkets Beskyttelse. Men hvem skal anklage? Der er dog andre Midler til at naa Maalet. Hvis svenske Huse kan etablere Oplag af Strygestikker, saa Efterspørgsler strax kan besvares, vilde et stort Marked vindes. Med de slette nuværende Kommunikationer og Mangel paa Foretagsomhed fra Fabrikanternes Side tager den udenlandske Konkurrence mere og mere Overhaand.

Jeg tror at burde fæste Opmærksomheden paa et Foretagende, hvorfor et af vore Huse burde optræde som Konkurrent. En Del af Kairos Gader

skal belægges med Trækubber. Jeg meddeler her de officielle Bestemmelser herom, saaledes som de er modtaget fra Ministeriet for de almindelige Arbeider:

„Den nuværende Gadebrolægning skal borttages og Marken sænkes til en Dybde tilstrækkelig for Træbelægningen og Underlaget af Mørtel. Heraf fremkommende Sten tilfalde Entreprenøren; Jord og andre Levninger skal Entreprenøren paa egen Bekostning lade føre til den almindelige Hævningsplads. Den saaledes frigjorte Mark skal kraftig nedbankes. En i Vand hærdende Mørtelmasse skal udbredes i en Tykkelse af 20 Cm. til Underlag for Trækubberne. Denne Masse skal være sammensat, to Dele af haard Sten fra det „røde Bjerg“ eller Helonan, sønderdelt saa at de enkelte Stykker holder høist 5, mindst 2 cm. i Diameter, og Resten af en lige Mængde Kalk og Sand eller „Pouzzolane“.

Mørtelen skal være vel bearbejdet, Belægningsmassen skal omrøres, indtil alle Stene er blevet vel bedækket af Mørtel, og Stenene nedlægges saaledes, at denne flyder over. Stene af den oprevne Gadebrolægning maa anvendes, hvis de opfylde de nævnte Vilkaar, efterat være blevet vel rensede. Dette Underlag skal gives behørig Tid til at tørke godt, inden Trækubberne paalægges. Trækubberne skal være af svensk Furu („sapin de Suède“) og firkantede med parallelle Sider, 23 cm. i Længde og 8 cm. i Bredde. De skal stilles med Fibrerne i vertikal Stilling. Rundt om hver Kubbe skal der være et Mellemrum af 15 mm, der skal fyldes med Asfalt, fyldt hed i Aabningerne i en Høide af mindst 50 mm. fra Grunden og ovenpaa denne fin fugtet Sand. Kubberne skal stilles saaledes, at ingen fortløbende Fuger findes i Gadens Længderetning. Hele Prisen indbefattet Vedligeholdelsesomkostninger i Garantitiden er ved Vurdering bestemt til 77 Piaster (20 frcs.) pr. Kvadratmeter. Betalingen skal erlægges saaledes: Efter Arbejdernes Fuldendelse og foreløbige Modtagelse skal Regningen opgjøres efter den ovenfor angivne Pris. Efter Fradrag af en Tiendedel, der skal tjene som Garanti for Arbejdets gode Udførelse, skal Entreprenøren af det Øvrige faa udbetalt to Trediedele; den øvrige Trediedel erlægges et Aar efter den foreløbige Modtagelse og sluttelig Garantisummen helt eller delvis ved Arbejdets endelige Modtagelse, der skal finde Sted ved Slutningen af den til tre Aar fastsatte Garantitid, at regne fra den foreløbige Modtagelse.

Til en Begyndelse skal følgende Gader og Pladse belægges med Trækubber: Operapladsen, Aodingaden til Pladsen af samme Navn, Postgaden til det nye Torv, Gaden omkring Esbekijehparken, og Theaterpladsen mellem Tribunalet og Matathias Hus.

Et Forsøg er allerede gjort med Trækubber og skjønt disse ikke var svenske, men daarlige østerrigske, er det dog faldt ud til Ministeriets Tilfredshed. For at overtage Sagen burde det reflekterende Selskab hidsende en kyndig Ingeniør, der ogsaa i flere Henseender skulde kunne gavne Træexporten. Generalkonsulatet er villigt til paa privat Vei at skaffe de nødvendige Oplysninger, som ikke egne sig til en officiel Rapport. De øvrige tekniske Arbejder kan her udføres af Underentreprenøren, men det svenske Firma skulde paatage sig hele Gadebrolægningsforetagendet. Det tør maaske tilføies, at Betalingen under modsvarende Forhold er ganske sikker. Med en driftig Ingeniør er her meget at fortjene og en Vei aaben for vore Interesser i Egypten.

Landberg.

Bilbao.

Skibsfarten i 1890.

Norske Fartøier.	Med Ladning.				Med Restladning.				I Ballast.				Tilsammen.		Bruttofragt i Kroner.	
	Seilskibe.		Dampskibe.		Seilskibe.		Dampskibe.		Seilskibe.		Dampskibe.					
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Antt	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant	Tons.	Seilsk.	Dampsk.
1. Ankomne.																
Direkte fra Norge til:																
Hovedstationen	9	1 056	34	10 714	-	-	-	-	-	-	-	-	43	11 770	19 315	139 660
Vicekonsulsstationerne	22	5 690	43	14 003	-	-	-	-	-	-	-	-	65	19 693	92 975	109 482
Fra Norge via Havn inden Distriktet til:																
Hovedstationen :	-	-	-	-	-	-	10	2 761	-	-	-	-	10	2 761		31 605
Vicekonsulsstationerne	-	-	-	-	2	206	34	10 993	-	-	-	-	36	11 199	2 190	57 969
Fra Norge via udenlandsk Havn til:																
Vicekonsulsstationerne	-	-	-	-	-	-	1	382	-	-	-	-	1	382		1 270
Direkte fra Sverige til:																
Hovedstationen ,	-	-	3	2 313	-	-	-	-	-	-	-	-	3	2 313		50 590
Vicekonsulsstationerne	4	1 089	1	621	-	-	-	-	-	-	-	-	5	1 710	27 585	16 400
Direkte fra Udlandet til:																
Hovedstationen	4	2 211	3	1 799	-	-	-	-	-	-	14	7 939	21	11 949	74 594	16 935
Vicekonsulsstationerne	11	5 957	5	2 503	-	-	-	-	3	291	14	5 908	33	14 659	196 990	5 630
Fra Havne inden Distriktet til:																
Hovedstationen	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	1 654	5	1 654	-	-
Vicekonsulsstationerne	-	-	-	-	-	-	-	-	1	427	1	265	2	692	-	-
Fra spansk Havn udenfor Distriktet til:																
Vicekonsulsstationerne	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	784	1	784	-	-
	50	16 003	89	31 953	2	206	45	14 136	4	718	35	16 550	225	79 566	413 650	429 541
Indkjøbt	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	644	-	-
	50	16 003	89	31 953	2	206	45	14 136	4	718	35	16 550	227	80 210	413 650	429 541

II. Afgaaede.

Direkte til Norge fra:																	
Hovedstationen	-	-	-	-	-	-	-	-	2	555	2	469	4	1 024	-	-	-
Vicekonsulsstationerne	-	-	-	-	-	-	-	-	12	4 586	-	-	12	4 586	-	-	-
Direkte til Sverige fra:																	
Vicekonsulsstationerne	-	-	-	-	-	-	-	-	1	239	-	-	1	239	-	-	-
Til udenrigske Steder fra:																	
Hovedstationen	3	1 653	36	16 751	-	-	3	952	5	315	3	770	50	20 441	7 150	151 470	-
Vicekonsulsstationerne	5	934	20	9 005	2	309	37	11 956	18	6 903	2	836	84	29 943	3 300	67 240	-
Til Havn inden Distriktet fra:																	
Hovedstationen	-	-	-	-	2	186	21	7 017	-	-	-	-	23	7 203	-	-	-
Vicekonsulsstationerne	-	-	-	-	2	175	23	6 713	2	496	5	1 653	32	9 037	-	-	-
Til spansk Havn udenfor Distriktet fra:																	
Hovedstationen	-	-	-	-	-	-	4	1 221	-	-	-	-	4	1 221	-	-	-
Vicekonsulsstationerne	1	117	1	264	-	-	12	4 884	1	281	1	412	26	5 958	1 370	2 300	-
	9	2 704	57	26 020	6	670	100	32 743	41	13 375	13	4 140	226	79 652	11 820	221 010	-
Overliggende til Aar 1891	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	558	-	-	-
	9	2 704	57	26 020	6	607	100	32 743	41	13 375	13	4 140	227	80 210	11 820	221 010	-

2 norske Fartøier drægtige 622 Tons anløb Distriktet for at reparere og søge Ordre.

Af svenske Fartøier ankom 58 drægtige 34 580 Tons.

Konsulat- og Expeditionsafgifter. De ved Konsulatet i Aaret 1890 oppebaarne Afgifter udgjorde:

Erlagte Konsulataftifter.				Expeditionsafgifter.			
Ved Hovedstationen.	Ved Vicekonsulsstationerne.		Ialt tilfalder Konsulskassen.		Ved Hovedstationen.		
	Ialt erlagt.	Heraf tilfalder Konsulskassen.			Ialt.	Hvoraf tilf. Konsulskassen.	
Af norske Fartøier P.tas 2 421.98	3 778.46	1 889.23	4 311.21	For norske Expeditioner	516.00		412.80
Af svenske do. „ 468.50	2 272.40	1 136.20	1 604.70	For svenske do.	37.00		29.60
Tilsammen P.tas 2 890.48	6 050.86	3 025.43	5 915.91		553.00		442.40

Ialt, Konsulat- og Expeditionsafgift tilsammenlagte, tilfalder altsaa Konsulskassen Pesetas 6 358.31 eller Kr. 4 577.98. Sammenlignet med Aar 1889 udviser den Konsulatkassen tilfaldende Afgift en Forøgelse i 1890 af P.tas 1 507.44 eller Kr. 1 085.35 og sammenlignet med Aar 1888 en Forøgelse af P.tas 2 719.32 og Kr. 1 957.91.

Af foranstaaende Tabeller om den norske Skibsfart paa Distriktet fremstiller sig følgende Forhold:

Norske Fartøier ankomne med Last og i Ballast:

1889.		1890.		Forøgelse.	
Antal.	Tons.	Antal.	Tons.	Antal.	Tons.
211	69 684	225	79 566	14	9 882

Fordelingen mellem Damp- og Seilskibe stillede sig saaledes:

	1889.		1890.		Difference.	
	Antal.	Tons.	Antal.	Tons.	Antal.	Tons.
Norske Dampskibe . .	149	53 230	169	62 639	+ 20	+ 9 409
„ Seilskibe . . .	62	16 454	56	16 927	÷ 6	+ 473

Den norske Skibsfartbevægelse i 1890 fordeltes paa Distriktets Havne saaledes:

Bilbao 82 Fartøier dr. 30 447 Tons, Coruna 15 dr. 5 968 Tons, Ferrol 1 dr. 427 Tons, Gijon 14 dr. 2 942 Tons, San Sebastian 9 dr. 2 546 Tons, Pasages 28 dr. 13 000 Tons, Santander 51 dr. 15 909 Tons, Vigo 25 dr. 8 327 Tons, ialt 225 Fartøier dr. 79 566 Tons.

Den norske Skibsfart er saaledes tiltaget i Bilbao og San Sebastian og aftaget i Vigo, medens den i de øvrige Havne er omtrent stationær.

De af de norske Fartøier opseilede Bruttofragter udgjorde Aar 1890:

Indgaaende Seilskibe Kr. 413 650.00, Dampskibe Kr. 429 541.00, Udgaende Seilskibe Kr. 11 820.00, Dampskibe 221 010 00, tils. for Seilskibe Kr. 425 470.00, Dampskibe Kr. 650 551.00, ialt Seilskibe og Dampskibe Kr. 1 076 021.00.

Aar 1889 Kr. 859 695.00, en Forøgelse altsaa i 1890 af henholdsvis Kr. 216 326.00 og Kr. 65 375.00.

Til Avilés, hvor Vicekonsul ikke findes, ankom 2 norske Fartøier med samlet Drægtighed af 530 Tons og en Fragtfortjeneste af 11 400 Kroner.

De forenede Rigers Skibsfart paa Nordspanien, der Aar 1889 tog et betydeligt Skridt fremad, er i det forløbne Aar yderligere forøget. Blot 2 Aar har bragt den samlede Tonnage fremad med 66 Fartøier af ca. 40 000 Tons Drægtighed. Særskilt viser Forøgelsen sig i den svenske Skibsfart, der fra 20 Fartøier af 9 300 Tons Drægtighed i 1888 i det forløbne Aar steg med 38 Skibe og 25 000 Tons. Grunden hertil er at søge i en forøget Anvendelse af svenske Seilskibe i den direkte Trælastførsel mellem svenske Havne og Vicekonsulsstationerne samt i Vedligeholdelsen af den i tidligere Indberetninger omhandlede Vinførsel mellem Rouen og Pasages. 6 svenske Dampskibe gjorde i 1890 idethele 23 Reiser i denne Trade under s. k. „monthly charters“. Forøvrigt fremførtes til Distriktets Havne af svenske Skibe flere Ladninger svensk og tysk Sprit, Bønner fra Sicilien og Pitchpine fra Pensacola. 4 svenske Seilskibe tog Udfragter i Coruna med Minetømmer til den engelske Vestkyst; 5 Dampskibe afgik fra

Bilbao med Mineral til engelske og hollandske Havne, 2 fra Gijon med henholdsvis Kul og Æbler.

De norske Skibe anvendtes som sædvanlig nærmest i Klipfisktraden og tildels i Trælastførselen fra norske Havne. Et norsk Dampskib „Ripa“ anvendtes i direkte Fragtfart mellem Norge og Bilbao med Klipfisk og gjorde idethele i Aarets Løb 10 Reiser. Til Coruna ankom 3 norske Seilskibe med amerikansk Trælast; til Bilbao og Santander 4 petroleumlastede Skibe samt til Pasages 1 med Bomuld og 1 med Petroleumslast fra Amerika. Mellem Pasages og Rouen gjordes af 6 norske Dampskibe idethele 15 Reiser med spansk Vin, og 6 norske Dampskibe samt 1 Seilskib bragte til Pasages fra Norge idethele 1 645 Tons Træmasse. Til San Sebastian ankom 1 norsk Seilskib med 360 Tons Blokis fra Kragerø.

Fragter. Trælastfragterne fra Østersøen til Bilbao, der udover Høsten 1889 holdt sig i P.tas 64 à P.tas 65 pr. Stdr. for Dampskibe, kunde udpaa Vaaren 1890 ikke noteres høiere end P.tas 55 à P.tas 50 med Tendents til end yderligere Nedgang, hvilket ogsaa indtraf senere paa Aaret. Vaarfragterne for Seilskibe fra Norges Sydkyst stod i P.tas 42 à 40 mod P.tas 52 à 55 i 1889. For Pitchpine erholdtes fra Pensacola og Pascagoula £ 6 5 sh. à £ 6. 12 sh., fra Mobile £ 6. 10 sh.

For Petroleum fra Newyork til Bilbao betaltes 20 cs. à 21 cs. pr. Kasse.

Klipfiskfragterne udover Vaaren stode som sædvanlig i Rv. 7 pr. 54 Kgr. For Nyfiskten betaltes Rv. 8. Senhøstes og ved Aarets Slutning noteredes 7 à 6½ à 6 Rvn. pr. 54 Kgr.

Mineralfragterne holdt sig hele Aaret særdeles lave. Til Bristolkanalen noteredes 5 sh. à 4 sh. 9 d, Østkysten 7 sh., 6 sh. 6 d, 6 sh. 3 d lige ned til 5 sh. 6 d.; Boness 7 sh., 6 sh. 6 d, 6 sh. 3 d; Terneuzen 7 sh. à 6 sh. 6 d.

Skibskjøb. I Santander indkjøbtes for norsk Regning østerrigsk Barkskib „Nervion“ af 351 Reg. Tons for en Kjøbesum af P.tas 8 800 og i Lyon et spansk Dampskib „Leonor“ ligeledes for norsk Regning af 264 Reg. Tons Drægtighed for £ 2 150.

Forliste Fartøier. Norsk Galeas „Helene“ strandede i August Maaned f. A. ved Indseilingen til Laredo pr. Santana, og i November Maaned forliste svensk Dampskib „Landskrona“ paa Reise fra Bordeaux til Lissabon paa Kysten i Nærheden af Coruna. Besætningerne paa begge Skibe reddedes og hjemsendtes.

Syge og afdøde Sømænd. Paa Bilbaos Hospital forpleiedes 1 svensk og 2de norske Søfolk, hvoraf 2 afgik ved Døden, 1 svensk og 1 norsk, som begge begravedes paa herværende protestantiske Kirkegaard.

Paa- og afmønstrede Sømænd. 4 norske Sømænd og 1 spansk paamønstredes i Bilbao med norske og svenske Skibe, 6 norske Sømænd afmønstredes fra norske Skibe.

Remisse af Hyrebeløb. Af en svensk Sømand hjemsendtes gennem Konsulatet til det Kongelige Kommerce Kollegium et Beløb af 36 Kroner.

Kontortid. Konsulatkontorets Adresse er fremdeles Gran Via No. 18. Almindelig Expeditionstid fra Kl. 9½—2 Form.

Nyt Vicekonsulat. I August Maaned f. A. oprettedes et nyt Vicekonsulat i Santana, en Havn mellem Bilbao og Santandes, der oftere besøges af vore Fartøier for Nødhavn eller Ordre.

Trælasthandelen. Til Nordspaniens Havne indførtes Aar 1890 af saget Virke:

Importsted.	Fra Norge.	Fra Sverige.	Fra Finland.	Fra Nord-Amerika.	Til-sammen.
Bilbao . . .	Kbm. 2 528	46 907	4 088	4 513	58 036
Santander .	7 243	21 991	1 321	1 354	31 909
Coruna . . .	—	4 315	—	3 655	8 270
Gijon . . .	2 885	2 972	—	—	5 857
San Sebastian	—	4 090	633	557	5 280
Vigo . . .	770	480	—	—	1 250
Pasages . .	436	—	—	—	436
Ialt	Kbm. 13 862	80 755	6 042	10 379	111 038

Aar 1889 ialt Kbm. 111 823 (hvoraf til Bilbao 60 794), 1888 ialt Kbm. 95 605 (hvoraf til Bilbao 50 921), 1887 ialt Kbm. 106 436 (hvoraf til Bilbao 61 312), 1886 ialt Kbm. 118 423 (hvoraf til Bilbao 65 130), 1885 ialt Kbm. 94 446 (hvoraf til Bilbao 56 693).

Det samlede til Nordspanien importerede Kvantum Trælast afviger ifjor ikke synderlig fra det i 1889 noterede. I Fordelingen fra de forskjellige Importlande er imidlertid Forholdet forrykket, idet den svenske Last har bidraget med at Overskud af 6 000 Kbm. sammenlignet med 1889, medens de norske Tilførsler er formindsket med ikke mindre end 9 000 Kbm, der nærmest falder paa Stationen Santander, hvor Totalimporten forøvrigt er omtrent den samme som Aar 1889. Til Coruna er ifjor importeret et betydeligt større Kvantum svensk Last end tidligere. Indførselen fra Finland er stationær. Sammes haandsagede Virke har ikke videre Anvendelse i Kyststæderne, og de til Bilbao og Santander importerede Kvanta finsk Last kunne nærmest betragtes som Transitgods til Indlandet. Pitchpine-Tilførslerne fra Pensacola og Pascagoula er tiltaget i det forløbne Aar med ca. 3 000 Kbm. Det til Bilbao importerede Virke forbruges for Størstedelen paa Stedet, medens Kystprovincerne og Castilien forsynes fra Santander. Forholdet mellem de hid ifjor importerede Dimensioner Trælast var følgende:

Ca. 45 % Planker 4" $\times$ 3", ca. 5 % Battens 2½" $\times$ 2", ca. 30 % Bord 1¼" $\times$ 1", ca. 10 % Bjælker & Sparrer, ca. 10 % Pitchpine.

I Salgspriserne ifjor sporedes ingen Forandring. Afsætningen var vedholdende livlig, og der forefindes al Anledning til at antage, at Forholdet vil vedligeholde sig ogsaa indeværende Aar, naar hensees til den udstrakte Byggevirksomhed, der fremdeles er raadende paa herværende Marked.

Træmasse. Til Pasages indførtes med Dampskib direkte fra Norge idethele 1 510 Tons vaad Træmasse mod 526 Tons 1889 og til Bilbao via Antwerpen 50 Tons. En større Papirfabrik er fortiden under Bygning i Bilbaos Nærhed.

Bearbejdet Jern. Fra Stockholm hidførtes med direkte Skibe 110 Tons Stangjern og via Hamburg 9 Tons.

Sprit. Til Bilbao importeredes af svensk Sprit direkte fra Carlshamn 1 200 Hkl. Fra Løitens Brænderi og Holmens Destillation, Christiania, hidførtes henholdsvis 133 og 380 Hkl. Sprit via Antwerpen. Den tyske Spritimport til Bilbao Aar 1890 androg til 9 545 Hkl. De fortiden raadende Priser ere for 1ste sup. Svensk P.tas 56 f. o. b. og P.tas 106 fra Deposito.

Spaniens totale Vinhøst udgjorde i 1890 33½ Million Hkl. Heraf falder paa de Cantabriske Provindser 250 000 og paa Rioja Navarra Distriktet 2½ Million Hkl. Vinexporten i 1890 var den største, der nogensinde har fundet Sted. Den beløb sig idethele til ca. 9½ Million Hkl., hvoraf alene til Frankrige 8 002 502 Hkl. Hverken den franske eller italienske Export kommer op til Halvparten af nævnte Kvantitet.

Øl. Fra Frydenlunds Bryggeri i Christiania importeredes til Bilbao ialt 246 Kasser Øl = 7 766 Liter i Transit fra Antwerpen, og fra Stockholms Bier Export- & Aktie-Bolag 30 Kasser.

Klipfiskhandelen. Importen af Klipfisk Aar 1890 til Nordspaniens Havne udgjorde:

		Bilbao.	Santander.	Niza.	Coruna.	Pasages.	Tilsammen.
Norsk . . .	Kgr.	8 918 150	4 921 325	1 774 590	590 800	—	16 204 865
Fransk . .	"	290 600	10 000	—	—	3 720 250	4 020 850
Islandsk . .	"	2 781 900	—	—	—	—	1 781 900
Skotsk . .	"	453 750	236 000	—	—	—	689 750
Ialt	Kgr.	11 444 400	5 167 325	1 774 590	590 800	3 720 250	22 697 365

Aar 1889 Kgr. 22 254 714 (hvoraf norsk 14 181 840), 1888 Kgr. 20 476 590 (hvoraf norsk 12 577 364), 1887 Kgr. 22 172 353 (hvoraf norsk 13 559 980), 1886 Kgr. 22 265 824 (hvoraf norsk (12 971 799), 1885 Kgr. 22 522 624 (hvoraf norsk 14 525 814).

Forholdet mellem Totalimporten og Indførselen fra hvert Land stillede sig saaledes:

	1881.	1885.	1886.	1887.	1888.	1889.	1890.
	%	%	%	%	%	%	%
Norsk	71.36	64.50	58.26	61.15	61.42	63.72	71.49
Fransk	1.67	23.40	31.47	28.36	25.96	23.11	17.71
Islandsk	20.46	10.70	9.42	6.00	7.92	9.71	7.85
Skotsk	6.51	1.40	0.85	4.49	4.70	3.46	3.04

Bundtefisk-Forsendelserne fra Norge direkte til Spaniens Indland udgjorde:

		1885.	1886.	1887.	1888.	1889.	1890.
Via Bilbao	Kgr.	205 200	45 550	480 000	183 700	220 900	712
- Santander	"	—	598 450	1 446 000	567 622	981 200	1 109 389
Ialt	Kgr.	205 200	644 000	1 926 000	751 322	1 202 100	1 110 101

Af Rogn importeredes:

Til Bilbao 1889 855 Tdr., 1890 2 529, til Santander 1889 300 Tdr., 1890 500, til Gijon 1889 2 600 Tdr., 1890 1 265, ialt i 1889 3755 og 1890 4 294 Tdr.

Til Bilbao indførtes f. A. 180 Tønder Tran mod 142 i 1889.

Omfanget af den norske Klipfiskimport til Nordspanien var i det forløbne Aar særdeles betydeligt. Man maa gaa 10 Aar tilbage i Tiden eller til 1880 for at finde et tilsvarende Forhold saavel hvad Kvantitet som Fordeling betræffer. Nogen synderlig Indflydelse paa det samlede spanske Forbrug synes denne forøgede norske Import ikke at have havt. Konsumen hernede har holdt sig ved de gennemsnitlige 22½ Million Kgr. Og nogen Tendents til udvidet Marked synes ikke nærliggende. Den nordspanske Konsumtionsevne er overhovedet ikke modtagelig for synderlig Ud-

vikling. De Vilkaar, hvorunder den største Del af den agerdyrkende Befolkning i Castilien og Galizien lever ere af den Natur, at de ikke skal opmuntre til særlige Anstrængelser. Dertil kommer en til det yderste gaaende haardnakket Vedhængen ved en gammel nedarvet Levemaade, hvis specielle Kjendetegn er — Prisbillighed. Saalænge dette System opretholdes, kan man være saa temmelig tryk for sine Kunder. Men skal Kampen fortsættes med ulige Vaaben eller det norske Produkt stilles under uheldigere Vilkaar end dets Konkurrenters, vil Virkningerne snart vise sig i de spanske Importlister. Hidtil har vi under Ly af traktatbestemte Satser kunnet beholde Stillingen. Selv det franske Præmiesystem, der en Tid stærkt truede os, har i Længden vist sig saa lidet at svare til sit Formaal, at de franske Forsendelser paa blot 3 Aar er nedgaaet med ca. 14 pCt., efter i de 3 næstforegaaende Aar at være steget med 31½ pCt. af den samlede Import. I Løbet af indeværende Aar vil det vise sig, hvorledes de spansk-franske Traktatforholde kunne ordnes og hvorlangt man paa begge Sider strækker sig under det protektionistiske Pres, der i begge Lande og særlig i Frankrige gjør sig saa stærkt gjældende. Tilbøieligheden fra spansk Side til at tage Repressalier ligeoverfor det franske Præmie-System saavel paa Varer som Skibe vil sees under Belysning af de Fordele, der tilflyde den spanske Vinproducent af den stadig voxende Udførsel til Frankrige. Den af den spanske Traktatkommission anbefalede Udeladelse i de eventuelt afsluttendes Handels-Traktater af Mestbegunstigelses-Klausulen vil, om adopteret af Regjeringen og Cortes, foranledige Modifikationer i den Aar 1886 afsluttede anglo-spanske Konvention. De ved Kongl. Dekret af 24de December f. A. fra 1ste Januar indeværende Aar fastslaaede betydeligt forhøiede Toldsatser paa til Spanien indført Korn, levende Dyr og Kjød kommer vistnok til at influere gunstigt paa Afsætningen af Klipfisken. Tolden paa dennes i de senere Aar optraadte Konkurrent „Tasajo“ er foreslaaet forhøiet med hele P.tas 8.80 eller fra P.tas 2.80 til P.tas 11.60 pr. 100 Kgr., samtidig som Kommissionens Pluralitet har bibeholdt den, nuværende traktatbestemte Klipfisktold af P.tas 18.70. Hvorvidt denne Sats vil blive endelig fastslaaet er det overladt de fremtidige Forhandlinger at vise, — Tegn synes allerede nu i officielle Centrer at pege hen paa Tilbøieligheden til ogsaa at lade Klipfisken følge med i den opadgaaende Bevægelse af de fiskale Toldsatser.

Om Beskaffenheden og Udseendet af den ifjor til Nordspanien importerede norske Klipfisk er lidet nyt at fortælle. Vor Vare præsenterer sig fremdeles paa Markedet med umiskjendelige Tegn paa skjodesløs Behandling for Nedsaltningen og Tørringen. Indeværende Aars tildels jevne og mindre Lofotfiske kan maaske bidrage til den Forandring til det bedre, der saa høilig foruødiges. Priserne holdt sig ifjor gjennemgaaende lave, saaledes som nærmere fremgaar af Konsulatets Ugeberetninger, — Gjennemschnittet Noteringerne vare saagar under de lave Priser, der noteredes i 1886 og 87 Aarene.

Malmexporten fra Bilbao naaede Aar 1890 sin største Høide. Den udgjorde idethele 4 272 918 Tons fordelt paa følgende Lande:

Til England 2 474 171 Tons, til Skotland 566 391 Tons, til Holland 647 980 Tons (Krupp & Cockerill), til Belgien 106 525 Tons, til Frankrige 388 516 Tons, til Nord-Amerika 89 335 Tons.

Fra de nærliggende Havne Dícido, Saltacaballo y Ontono udførtes desuden, nærmest til engelske Havne, 424 026 Tons — altsaa idethele ca. 4 700 000 Tons Jernerts.

Af Rujern udførtes fra de ved Floden Nervion etablerede 3de spanske Jernværker i Aarets Løb idethele 129 772 Tons mod 17 561 i 1889.

Følgende Jernbanekompagnier besørgede Malmtransporten fra Gruberne til Floden:

Goldames 908 018 Tons, Triano 1 522 399, Franco Belga 541 014, Luchana 187 365, Landere Steel Cie. 35 782, Chavarri & Gandarias 92 223, Cie. del Morro 23 290 og Orconera 1 093 684 Tons.

Jernmalm-Markedet, der aabnedes i Begyndelsen af Aaret 1890 under særdeles gunstige Auspicier med Priser som 9 sh. 9 d à 10 sh. for Rubio superior og for Campanil indtil 12 sh. 3 d (en hidtil ukjendt Pris) samt Fragter som f. Ex. 7 sh. 2 d til Englands Østkyst og til Cardiff 6 sh. à 6 sh. 2 d, viste udover Vaaren og Sommeren en gradvis nedadgaende Tendents. Den kommercielle Krise i La Plata i Forbindelse med Strikerne blandt Jernarbejderne i Glasgow samt den stedse aftagende Produktion her-nede af de bedre Malmsorter afstedkom, at de større Kontrakter, som i Almindelighed afsluttes udover Høsten, udeblev. De forløbne Maaneder af indeværende Aar bar derfor Præget af en næsten fuldstændig Paralysation saavel i Malmbrydningen som Afskibningerne, der fremdeles vedbliver. For Nærværende afsluttes meget faa Salg til Priser betydeligt under samme Tidspunkt ifjor. Rubio 1a holdes saaledes i 8 sh. à 8 sh. 3 d og 2a i 7 sh. à 7 sh. 6 d. Fragterne noteres 4 sh. 3 d à 4 sh. 6 d til Vestkysten og 5 sh. à 5 sh. 3 d til Newcastle og Middlesbro. Fra Kulhavn (engelsk Østkyst) 4 sh. 6 d à 4 sh. pr. Ton.

Havnen. Bilbaos Havn besøgte Aar 1890 af idethele 4 363 Skibe af 1 434 623 Tons Drægtighed, deraf 3 695 Dampskibe drægtige 1 400 118 Tons og 668 Seilskibe dr. 34 505 Tons. Den engelske Tonnage udgjorde over Halvdelen af den totale Skibsfartbevægelse.

Af de af Bilbaos Havnekommission udfærdigede statistiske Opgaver over Import og Export omfattende Tidsrummet 1ste Juli 1889—90 sammenlignet med de for Aaret 1888—89 udarbejdede, fremstiller sig følgende Forhold:

		Aaret 1888—89.		Aaret 1889—90.	
		Ton.	Ialt Ton.	Ton.	Ialt Ton.
Import . .	Udlandet . .	498 236 529	580 155 433	590 464 835	684 367 270
	Kystfart . . .	81 918 904		93 902 435	
Export . .	Udlandet . .	3 749 111 287	3 879 816 670	4 228 729 453	4 354 037 921
	Kystfart . . .	130 705 383		125 308 468	
Total		4 459 972 103		5 038 405 191	
Difference.					
		Ton		Ialt Ton.	
Import . .	Udlandet . .	+	92 228 306	+	104 211 837
	Kystfart . . .	+	11 953 531		
Export . .	Udlandet . .	+	479 618 166	+	474 221 251
	Kystfart . . .	÷	5 396 915		
Total			578 433 088		

Overskuddet af 104 211 Ton i Importen, som ovenstaaende Tabel udviser, er ikke alene fremkommet ved den forøgede Kulimport, der alene udgjør 65 000 Tons med et rundt Tal, men bestaar ogsaa for endel af Forøgelse i Stykgodsimporten, der i det forløbne Aar udgjorde 39 000 Tons. Med Hensyn til de 474 211 Tons Forøgelse i Exporten bestaar disse udelukkende af Mineral, thi i Stykgodsudførselen har der været en liden Nedgang. Idethele er Forøgelsen gaaet op til den betydelige Sum af 578 433 Tons.

Hvad man hidtil har opnaaet gennem de i tidligere Aarsberetninger omhandlede storartede Havnearbejder i Floden Nervion illustreres bedst ved et Tilbageblik paa Tilstanden før den s. k. „Junta de Obras del Puerto“ konstitueredes eller Aar 1876.

Stærk Bevægelse og liden Vandstand var stedse kjendelig paa Baren, hvorefter i Forbindelse med de stadige Forandringer den Baren gennemskjærende Kanal undergik, resulterede, at endnu ved spring tide turde den ikke passeres af Fartøier med mere end 4 Meters Dybgaaende eller ca. 13 engelske Fod, og endogsaa disse vare nødte til at vente ugevis for at kunne komme ud, hvad der blandt andet ogsaa var Tiltælde fra November 1875 til Februar 1876, i hvilken Tid alle de i Floden værende Skibe maatte blive liggende, da det var umuligt at komme ud paa Grund af de Forstyrrelser, som den senere Tids Uveir havde foraarsaget paa Baren. Navigeringen hindredes desuden ved den voldsomme Svingning ved Eforrieta beliggende midt i Floden, hvor kun Skibe med liden Længde kunde passere trygt, og Svingen ved Axpe, hvor farlige Undervandsskjær fandtes.

Der fandtes sluttelig kun faa Fortøiningsbøier, hvilket havde til Følge megen Konfusion ved Ankerpladsen og Kollisioner mellem Skibene indbyrdes.

Efterat nu Arbejderne i selve Floden ere afsluttede, har man i det sidste Aar drevet paa med Grundfundamentet for de i forrige Rapport omhandlede Bølgebrydere for den ydre Havn.

Ved Kongl. Dekret af 25de Oktober 1888 tilkjendtes et fransk Konsortium Kontrakten for Konstruktionen af Moloerne, der udgjør det hovedsagelige Arbejde ved den ydre Havn, for en Pris af 20½ Million Pesetas. I Løbet af 1889 udførte Kompagniet en stor Del foreløbige Arbejder for at kunne paabegynde selve Fundamenteringen.

Den 8de Juli 1889 udkastedet den første Ladning Sten. Man har derefter fortsat med Fabrikationen af kunstige Portlandscement-Blokke paa 60, 70 og 100 Tons, der skal tjene til Fundamenteringen af den ydre Mur. Disse Blokke føres ud til Arbejdsstedet i smaa Dampskibe, forsynet med specielt Maskineri for Placeringen. Hermed har været fortsat i det forløbne Halvaar, og man antager, at det samlede Moloanlæg vil kunne blive færdigt i 10 Aar istedetfor i 12, som oprindeligt fastsat i Kontrakten.

Alfred Kirsebom.

Barcelona.

Skibsfarten 1890.

Norske Fartøier.	Med Ladning		I Ballast.		Summa.				Brutto- frakter Kr.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hovedstationen	47	15 925	-	-	47	15 925	-	-	138 500
„ Norge til Vicekonsulsstationerne	109	36 456	-	-	109	36 456	-	-	204 230
„ Sverige til Hovedstationen	2	1 853	-	-	2	1 853	-	-	49 100
„ Sverige til Vicekonsulsstationerne	10	5 003	-	-	10	5 003	-	-	118 900
„ andre Lande til Hovedstationen	50	30 617	2	1 140	52	13 757	-	-	601 000
„ andre Lande til Vicekonsulsstationerne	342	161 174	96	43 977	438	205 151	-	-	1098500
Ialt	560	251 028	98	45 117	658	296 145	597	269 856	2210280
II. Afgaaede.									
Til Norge fra Hovedstationen	2	592	-	-	2	592	-	-	250
„ Norge fra Vicekonsulsstationerne	11	4 031	4	1 613	15	5 644	-	-	49 700
„ Sverige fra Hovedstationen	-	-	-	-	-	-	-	-	-
„ Sverige fra Vicekonsulsstationerne	4	1 288	-	-	4	1 288	-	-	12 200
„ andre Lande fra Hovedstationen	17	7 632	78	38 346	95	46 028	-	-	35 000
„ andre Lande fra Vicekonsulsstationerne	364	161 606	171	76 867	535	238 482	-	-	1554400
Ialt	393	175 199	253	116 835	651	292 034	591	266 383	1651550

Af svenske Skibe aukom 230 dr. 152 411 Tons.

Erlagt Konsulatafgifter af norske Skibe ved Hovedstationen P. 3 461.70, ved Vicekonsulst. P. 14 646.25, hvoraf tilfaldt Konsulsfondet P. 7 323.12. Af svenske Skibe ved Hovedst. P. 1 042.65, ved Vicekonsulst. P. 9 701.30, hvoraf tilfaldt Konsulsfondet P. 16 678.15. Expeditionsafgifter ved Hovedst. for norske Expd. P. 416.80, for svenske 111.40, fælles 29, ialt P. 557.20, hvoraf tilkommer Konsulsfondet 80 pct. med 445.76.

Aarsberetning dateret 17 April 1891.

Af de norske Skibe ankom til Barcelona 101, Taragona 72, Valencia 201, Denia 1, Alicante 154, Torrevieja 16, Cartagena 36, Almeria 12, Malaga 34, Palma 29, Mahon 2, ialt 597 Damp- og 61 Seilskibe, mod i 1889 376 D. og 45 S., i 1888 459 D. og 45 S., i 1887 389 D. og 65 S., i 1886 355 D. og 114 S., i 1885 228 D. og 81 S. I disse Opgaver er Fartøiernes Antal

regnet som et for hver Reise, uanseet om disse Reiser foretoges af flere Skibe. Reiserne foretoges imidlertid i 1890 af 93 Dampskibe paa 47 830 Tons, i 1889 af 67 paa 32 568 T., i 1888 af 59 paa 27 371 T., i 1887 af 57 paa 26 368 T., i 1886 af 54 paa 24 828 T., i 1885 af 61 paa 27 423 Tons.

Middeldrægtigheden af de norske Dampskibe var i 1890 514 Tons, i 1889 486 T. og af Seilskibe i 1890 431 T. i 1889 440 T.

Til Barcelonas Havn kom i 1890 1 870 Dampskibe dr. 1 955 919 T. og 1 602 Seilskibe dr. 188 836 T. Heraf var 2 405 spanske, 102 norske, 16 svenske, 319 britiske, 294 italienske, 159 franske, 66 tyske. 36 danske, 34 russiske, 27 græske, 12 østerrigske, 1 hollandsk, 1 nordamerikansk.

Fra Udlandet og de spanske Besiddelser ankom i 1890 til alle Havne og de baleariske Øer med Ladning: spanske 4 953 Dampskibe dr. 4 315 291 Tons og 2 165 Seilskibe dr. 183 367 T., og fremmede D. 4 616 dr. 3 227 422 T. og S. 1 618 dr. 382 434 T., samt i Ballast, spanske D. 1 016 dr. 760 941 T., S. 659 dr. 52 124 T., og fremmede D. 3 639 dr. 3 158 763 T., S. 897, dr. 205 608 T., ialt 19 557 dr. 12 285 930 T.

Den af de norske Skibe optjente Bruttofragt i 1890 var for Dampskibe for indgaaende Kr. 1 717 380 og for udgaaende Kr. 1 556 150, og for Seilskibe for indgaaende Kr. 492 900 og for udgaaende Kr. 95 400, ialt Kr. 3 861 830, hvoraf for Dampskibe Kr. 3 273 530, mod i 1889 Kr. 2 426 100, hvoraf for Dampskibe Kr. 1 979 200.

Forøgelsen i Fragten var i 1890 Kr. 1 435 700, hvilket især kan tilskrives det større Antal Dampskibe, der udleiedes i Maanedsfrafragt, saakaldt time charter, hvorhqs Antallet af Skibe, der har besøgt Havnen i 1890, tiltog mod 1889 med 221 Dampskibe paa 97 877 Tons og 16 Seilskibe paa 7 758 Tons.

Eftersom Dampskibene har fortrængt Seilskibene, er Transport af Stykgods i disse i de sidste Aar næsten ophørt, og Fragtfarten dermed indskrænket sig for de spanske Middelhavshavne til Transport af Trævarer, Salt, Malme, Græs etc., og undtagelsesvis en Vinlast til Sydamerika. Med Møje har ogsaa her de forenede Rigers Skibe kunnet opretholde Konkurrentsen med de store britiske Dampskibe.

De i forrige Aar gjældende lave Fragter baade ved Import til og Export fra Spanien, har siden dette Aars Begyndelse ikke vist Tegn til Bedring, saa at der ved de efterhaanden stegne Seiladsudgifter i de fleste Tilfælde kun bliver liden Nettobeholdning for Rederierne.

De norske Skibes fornemste Sysselsættelse var ved Import, foruden 32 Dampskibe, dr. 13 232 Tons, der udleiedes i Maanedsfrafragt, følgende: 55 Dampskibe og 2 Seilskibe med Partier af Klipfisk fra Bergen, Christiansund og Aalesund, til Barcelona, Tarragona, Valencia, Alicante, Cartagena, Almeria og Malaga, til Fragter af Pesetas 2—2.50 pr. 54 Kg.;

2 Seilskibe med do. fra Island og 1 do fra Newfoundland;

1 Seilskib med Trævarer fra Kragerø til Pesetas 75 pr. Ptb. Std.;

3 Damp- og 9 Seilskibe med Træ fra Sverige;

8 Damp- og 7 Seilskibe med do. fra Finland og Rusland, til Fragter 75—85 Pesetas pr. Ptb. Std.

1 Damp- og 16 Seilskibe med do. fra Nord Amerika. Fragter 85—110 Pesetas pr. Std.

1 Dampskib med Træ fra Galatz, 52 sh. pr. Std.

14 do. med Hvede fra det sorte Hav til Barcelona og 5 do. med do. til Tarragona, frcs 2—2.25 pr. Charge;

1 Dampskib med Sprit fra Danzig og Stettin, 26 sh. pr. Ton;

2 Seilskibe med Huder og Talg fra Platofloden.

Ved Exporten fandt, foruden de nævnte Dampskibe, udleiet under saakaldt time charter, 13 andre Dampskibe Sysselsættelse med at transportere Vin fra de forskjellige Havne til Frankrige og Frugt til Storbritanien, til Fragter, i Almindelighed pr. Rus for Reisen;

Med Jernmalm til Philadelphia, 1 Dampskib til 11 sh. pr. Ton, og til Middlesborough 1 do. til 8 sh. 3 d; med Bly- og Jernmalm til Rotterdam 4 Dampskibe, til Antwerpen 1 do. til 8 sh. 9 d a 9 sh. 6 d pr. Ton. Alle med Jernmalm og Bly fra Cartagena. Med Spartogræs fra Almeria til skotske Havne 1 Dampskib og 1 Seilskib til 18 og 14 sh. pr. Ton; med Salt fra Torrevieja 1 Dampskib og 8 Seilskibe til Norge, 1 Dampskib og 3 Seilskibe til Sverige, 2 Seilskibe til Santos og et do. til Helsingør for Ordre; fra Malaga 1 Seilskib til Guayaquil med Vin, til 10 ø pr. Pibe, og 1 do. til Maracaibo med Stykgods til Fragt pr. Rus for Reisen.

Import. Til Havnene i Distriktet indførtes af Klipfisk i 1890 fra Norge Kg. 11 173 400 (hvoraf Kg. 350 000 islandsk Fisk), fra Frankrige 1 478 200, Newfoundland 6 743 100, Island, Færøerne, Kjøbenhavn, Skotland og Shetland 1 177 800, Tørfisk fra Norge 103 400; ialt Kg. 20 665 900.

I 1889 ankom til Distriktet sø- og landværts: Fra Norge, Klip- og Tørfisk Kg. 8 717 000, Frankrige 1 237 000, Newfoundland 7 020 000, Island etc. 1 428 000, ialt Kg. 8 456 000, hvoraf søværts Kg. 16 703 300.

I alle Spaniens Havne toldbehandlede i 1890 Kg. 47 395 054 Klip- og Tørfisk, i 1889 43 454 185, i 1888 39 755 834. De fornemste Toldkamre, hvori saadan Toldbehandling fandt Sted, var i 1889: Barcelona Kg. 5 555 744, Tarragona 1 548 079, Valencia 3 164 236, Alicante 4 990 022, Cartagena 1 389 682, Almeria 55 440, Malaga 2 416 440, Cadiz 248 125, Sevilla 1 411 134, Huelva 190 916, Bilbao 10 270 155, Santander 4 708 662, Pasajes 4 481 795, Vigo 2 038 099, Coruna 721 701, San Sebastian 27 167, Gijon 23 804, i andre Søstæder 23 006, ved Landgrænsen 283 568. Tilsammen Kg. 43 548 185.

Importen fandt Sted fra følgende Lande: Norge Kg. 23 206 628, Island og Danmark 3 267 443, Frankrige 7 619 467, Do. dets Besiddelser i N. Amerika 404 600, Storbritanien 1 685 484, Do. dets Besiddelser i N. Amerika 7 118 977, andre Lande i Transit 245 586. Tilsammen Kg. 43 548 185.

Forbruget af Klipfisk er i Tiltagende her i Landet, hvortil de lettede Kommunikationsmidler bidrage. Den norske Fisk, hvoraf Forbruget for 10 Aar siden i Middelhavsprovindserne var indskrænket til Catalonien, finder hvert Aar mere og mere Marked i de øvrige. Alle de til Distriktet ankomne Partier Klipfisk fra Norge har været rekvireret af Detaillisterne, for hvis Regning de er aflastet.

Af Tørfisk er Forbruget ringe og begrændset til Catalonien.

Den i Frankrig beredte Klipfisk, saavel den islandske som Bankfisken, hvis Kvalitet aarlig er forbedret, er en farlig Konkurrent for den norske, og opnaar samme, og i mange Tilfælde højere Pris i Detail. Detaillisterne har den Lettelse efter Behov at kunne forsyne sig dermed over Marseille og Cette med de franske Dampskibe, som to Gange ugentlig gjør regelmæssige Reiser. Fisken expederes omgivet af Halm i Baller à 40 Kg. netto.

Skjøndt den islandske Fisk har at erlægge Pesetas 4.80 pr. 100 Kg. højere Told end den fra Norge, Newfoundland, Skotland, Frankrige etc., er Forbruget deraf aarlig tiltaget i de større Byer i Catalonien, og den opnaar stadigt langt højere Pris end den norske. Derimod er Forbruget af den skotske næsten udelukkende indskrænket til Barcelona.

Til Hovedstationen og de Havne i Distriktet, hvor der er Vicekonsuler, indførtes af alle Slags ordinær Trælast i 1890: Fra Sverige: Med svenske

Skibe Kbm. 33 900, med norske do. 14 900, med andre Nationers do. 21 200. Tilsammen Kbm. 70 0000. Fra Norge: Med norske Skibe Kbm. 490, med svenske do. 1 370. Tils. Kbm. 1 860. Fra Finland og Rusland: Med norske Skibe Kbm. 22 250, med svenske do. 13 970, med andre Nationers do. 86 160. Tilsammen Kbm. 122 380. Fra Nord Amerika: Med norske Skibe Kbm. 18 290, med svenske do. 1 930, med andre Nationers do. 27 210. Tils. Kbm. 47 430. Fra andre Lande: Med norske Skibe Kbm. 1 890, med svenske do. 1 030, med andre Nationers do. 19 100. Tilsammen 22 020. — Ialt Kbm. 263 690.

I alle Spaniens Toldkamre toldbehandles i 1890 Kbm. 579 770, mod i 1889 566 300, i 1888 346 467, i 1887 Kbm. 406 171.

De fornemste Toldkammere, hvor saadan Toldbehandling faa Sted, var i 1889: Barcelona Kbm. 93 896, Taragona 14 278, Valencia 46 200, Denia 1 519, Alicante 24 603, Torrevieja 991, Cartagena 17 750, Almeria 5 292, Malaga 29 244, Palma 7 981, Mahon 606, Cadiz 31 802, Sevilla 34 971, Huelva 22 610, Algeciras 7 117, Bilbao 68 263, Santander 38 497, San Sebastian 5 454, Pasajes 2 016, Coruna 1 980, Avilés 4 235, Vigo 2 250, Ferrol 1 010, Gijon 13 875, i andre Havne 22 139, i Toldkamre ved den franske og portugisiske Grændse 67 721. Tilsammen Kbm. 566 300.

Efter de officielle Opgaver skede denne Import i 1889 fra følgende Lande: Norge Kbm. 41 521, Sverige 134 346, Finland og Rusland 167 004, Storbritanien og dets Besiddelser i Nord Amerika 17 655, N. A. forenede Stater 40 951, Frankrige 116 576, Portugal 13 552, Østerrig-Ungarn 8 643, andre Lande 21 052. Tilsammen Kbm. 566 300, hvoraf til Havne i Barcelonas Distrikt, hvor Konsuler er ansat: Saget Virke Kbm. 212 100, hugget Virke og Jernbanesviller Kbm. 30 260, samt til Havne i Distriktet, hvor der ikke er Konsuler, Kbm. 14 178, ialt i 1889 Kbm. 256 538.

Importen af Trævarer saavel til dette Distrikt som til Spanien i det Hele var i 1890 betydeligt større end i noget af de tidligere fire Aar, hvortil dog for endel bidrog den Mængde Jernbanesviller, der ankom især fra Frankrige og Italien.

Prisen paa saget Virke, som Planker, Battens og Bord, var fremdeles lav, og skjøndt Sagbrugseierne i Sverige nedsatte sine Fordringer, hvilket lettede Forretningerne og gav Anledning til en forøget Import derfra til Distriktet af ca. 16 000 Kbm., har dog de finske uflødede Planker fortrinsvis fundet Kjøbere til forholdsvis højere Noteringer.

Fra Norge var Importen fremdeles ubetydelig. Alle fra de forenede Riger ankomne Ladninger var inden Ankomsten solgt, og kun nogle faa fra Sverige kontraheredes allerede flydende.

Afslutning af Kontrakter for Vaarskibning fra Østersøen mødte Vanskeligheder fra Kjøbernes Side paa Grund af de lave Priser, de fordre i Anledning af den store Konkurrence mellem Sælgerne.

Da Skibe til Transport fra Canada kunde faaes til moderate Fragter, var Importen af Spruce betydelig større end i 1889.

Forbruget af Pitch pine er aftagende, saavel til Snedkerarbejder som til Bjelkelag, hvortil nu Jern almindeligere anvendes.

I 1890 importeredes ikke færdige Døre, Jalusier etc. til Distriktet, og er ei heller at vente nogen saadan Import i dette Aar.

Af hævlede og pløiede Bord er Importen fremdeles ubetydelig.

Af Sprit indførtes til Distriktet i 1890: Fra Sverige Hktl. 127 120, fra Tydskland Hktl. 236 250, fra andre Lande med Undtagelse af de spanske Besiddelser Hl. 8 380, tils. Hl. 371 750, mod i 1889: fra Sverige Hl. 71 400,

fra Tydskland 171 100, fra andre Lande med Undtagelse af de spanske Besiddelser Hl. 8 700, tils. Hl. 251 200.

I alle Spaniens Toldkamre toldbehandlede følgende Partier Sprit og Brændevin: Fra Sverige i 1890 Hl. 174 564, 1889 84 168, 1888 85 359, fra Tydskland i 1890 Hl. 360 010, 1889 231 925, 1888 351 366, fra Frankrige i 1890 Hl. 7 536, 1889 4 465, 1888 8 470, fra andre Lande i 1890 Hl. 13 357, 1889 19 284, 1888 13 959, tils. i 1890 Hl. 555 467, i 1889 339 812, i 1888 459 152, fra Cuba, Puerto Rico og de Philippinske Øer i 1890 Hl. 46 617, i 1889 25 425, i 1888 47 593, ialt i 1890 Hl. 602 084, i 1889 365 267, i 1888 506 745.

De fornemste Toldkamre, hvor denne Toldbehandling fandt Sted, var i 1889: Barcelona Hl. 61 792, Tarragona 70 147, Valencia 76 850, Alicante 14 666, Cartagena 8 240, Malaga 11 313, Palma 6 542, Cadiz 24 120, Sevilla 16 352, Huelva 3 634, Bilbao 12 855, Pasajes 13 882, Santander 6 413, Coruna 5 505, Gijon 1 212, Vigo 1 680, andre Toldkamre Hl. 4 639, tils. Hl. 339 812.

Afsætningen af Sprit fra Karlshamns Fabrik var i stadigt Tiltagende i forrige Aar til stigende Priser uagtet den Konkurrence, som raader mellem denne Fabrik og de tyske.

I de 3 første Maaneder af dette Aar er til Barcelona indført 2 790 Fade udenlandsk Sprit mod 3 223 i samme Tid i 1890. Kun en ringe Beholdning findes for Tiden saavel af svensk som tysk Sprit. Prisen paa Magasin holdes i Pesetas 106.99 pr. Hekt. à 40° Cartier efter de forskjellige Mærker inkl. Fadet, men Afsætningen til denne Pris er træg.

Tilvirkning af saavel Vinsprit som saakaldt „de industria“ har ikke udviklet sig her i Landet i den Grad som paaregnet, men den fuldstændigt rensede svenske og tyske vedbliver fornemmelig at anvendes til Forstærkning af de til Export til Amerika bestemte ordinære Vine.

Prisen paa Vinsprit à 35° Cartier noteres Pesetas 94.92 pr. Hktl.

Af svensk Jern og Staal indførtes til Distriktet ca. 1 200 Tons eller 200 Tons mere end i 1889. De Slags, som indførtes, var valset Stangjern og Søjern samt Plader. Af Staal ogsaa i den senere Tid i Kasser, der konkurrere fordelagtigt med det fra Triest.

Af Hesteskosøm var Importen især fra Norge og kun en ringe Del fra Sverige i den senere Tid.

Af Pap og saakaldt Læderkarton, der er begyndt at hidsendes fra Sverige, ankom ca. 120 Tons.

Importen af Træmasse var særdeles betydelig i 1890, men de opnaaede Priser var uden Tvivl tabgivende, og da Papirfabrikanterne har forsynet sig til disse lave Priser, er der liden Udsigt til Rekvisitioner fra Norge og Sverige til de nu stegne Noteringer dersteds.

Af Smeltestykker fandt ingen Import Sted i 1890.

Mindre Partier Tjære, Tran, Fiskeguano, Øl og Skind fra Norge, og af Punsch, Øl, Smør, Ost, Omslagspapir, Traadsneller etc. fra Sverige er ogsaa importeret. Det meste af disse Varer hidkom med tyske og danske Dampskibe fra Hamburg og København.

Foruden disse Varer er bl. A. indført til Spanien i 1890: Stenkul met. Tons 1 440 174, Cokes do. 276 814, Tjære, Beg og Asfalt do. 29 992, Stenolier, raa do. 55 054, Do. do. rektificerede do. 3 135, Glas i Flasker etc. do. 4 230, Rujern og Jernskrab do. 34 324, Jernrør do. 9 429, Støbegods i ordinære Artikler do. 5 547, Do. i fine Varer do. 1 225, Jernbaneskiner af Jern og Staal do. 38 273, Jern og Staal i Plader fra og med 6 m. m.

Tykkelse do. 3 780, Do. do. til 6 m. m. og i Stænger do. 19 710, Do. do. i store Stykker 7 498, Jern og Staaltraad do. 5 026, Spiger og Skruer af Jern og Staal do. 4 482, Smedede Jernrør do. 3 959, smedede finere Arbejder af Jern og Staal do. 8 223, Papir i lange Remser til Trykning do. 1 526, Papir af andre Slags do. 1 626, Karduspapir do. 1 734, Træmasse do. 6 496, Tran og Dyrefedt do. 14 146, Guano og andre Gjødningsstoffer do. 46 891, Agerbrugsmaskiner do. 909, Motorer do. 9 037, Flesk og Fedt 9 356, Smør do. 278, Ost do. 1 331, Jern- og Staalskibe 23 Stkr. (Moorsoms) Tons 17 677, Træskibe fra 51 til 300 Tons, 2 Stkr. (Moorsoms) Tons 3 572.

Værdien af de vigtigste Varer, der indførtes til Spanien 1890, var Pesetas 732 835 242; hele Importen i 1889 var P.tas 866 311 424 og i 1888 P.tas 716 085 000. Tolden var Pesetas 120 676 178, Indførsels-, transitoriske og ekstraordinære Afgifter P.tas 2 869, Exportafgifter P.tas 9 475 226, Skibsafgifter P.tas 739 868, andre Slags Afgifter, ialt P.tas 130 894 141.

Export. Den direkte Export til de forenede Riger bestod især af: Ordinær rød Vin fra Tarragona, 25 Piber til Norge og 530 til Sverige. Fra Malaga: 210 arr. hvid og rød Vin til Norge og 3 750 til Sverige; 74 200 Kg. Rosiner til Norge og 75 000 til Sverige; 6 200 Kg. Figen til Norge og 24 700 til Sverige; 860 Kg. Olivenolie til Norge, 116 600 til Sverige; 42 400 Kg. Pomerantsskaller til Sverige; 1 000 Kg. Anis til Norge og 9 500 til Sverige; 1 000 Kasser Vindruer til Sverige. Fra Denia gik til Gøteborg 210 000 Kg. Rosiner, hvoraf endel bestemt til videre Befordring til Norge. Ligesaa er fra alle Havne afsendt smaa Partier Fjær, Mandler, Apelsiner, Citroner etc. til Norge og Sverige. Derhos er med danske og finske Dampskibe aflastet med Destination til Kjøbenhavn, men for videre Befordring til Norge og Sverige, Partier af disse Produkter. Opgave over den for hver af disse Lande bestemte Andel har ikke kunnet faaes.

Fra Torreveja expederedes bestemt til Norge 6 140 met. Tons Salt og til Sverige 10 300. Endnu er ikke i Cortes behandlet det i to Aar hvilende Lovforslag om Saltværkets Salg, og vedbliver saaledes de paaklagede Uleiligheder dersteds, saavel i Henseende til Expeditionen som Kvaliteten af Saltet.

De fornemste Artikler som udførtes fra Spanien til fremmede Steder i 1890, var: Blymalm, sølvholdig met. Tons 9 849, Do., ikke sølvholdig do. 3 106, Zinkmalm 47 025, Kobbermalm 704 592, Jernmalm do. 5 648 811, Jernkis (pirita de hierro) do. 163 825, Mangan do. 5 570, Rujern 67 446, Stangjern do. 490, kasserede Jerebaneskiner do. 8 160, Kobber do. 39 116, Kviksølv do. 989, Bly, sølvholdigt i Klumper do. 81 231, Do., ikke sølvholdigt, i Klumper do. 59 094, Zink i do. og Plader do. 2 010, Lakritsrod do. 2 766, Lakrits do. 689, Salt do. 258 040, Sæbe do. 7 895, Uld do. 5 105, Korkebark, bearbejdet do. 2 370, Spartogræs, bearbejdet do. 49 339, Mandler, uskallede do. 2 605, Do. skallede do. 1 375, Oliven do. 4 904, Hasselnødder do. 5 675, Figen do. 4 429, Rosiner do. 50 815, Citroner do. 5 509, Apelsiner do. 101 472, Vindruer do. 25 325, Olivenolie do. 14 563, Vin, ordinær Hkkl. 9 196 707, Do. fin do. 280 371.

Værdien af de fornemste fra Spanien udførte Varer var i 1890 P.tas 821 790 201 mod hele Exporten i 1889 P.tas 896 855 826.

Følgende Forordninger om Handel og Søfart er udfærdiget i 1890:

Den 12te Februar, at Amyl- og Metylalkohol og andre Slags (undtagen Etylalkohol), utjenlige til Drikkevarer, skal toldbehandles efter Artikel 92 i Toldtarifen, som kemiske ikke specificerede Produkter.

Et nyt Oplag af Toldtarifen er af Finantsministeren godkjendt den 31te December 1889.

Ved Kgl. Dekret af 14de Juli 1890 fastsættes en ny definitiv Expeditionstaxt for de spanske Konsuler.

Den 23de December 1890 udfærdigedes et Kgl. Dekret, hvorved ophæves Forskrifterne om Nedsættelse af Toldafgifterne paa visse Varer og samme forhøies fra og med 1ste Januar 1891 paa Kreaturer, Kjød, Flesk, Fedt, Hvede og andet Slags Korn samt Mel deraf.

Endnu raader Usikkerhed om Udstrækningen af de protektionistiske Forholdsregler, som vil blive truffet mod Udlandet, naar de opsagte Handels-traktater ophøre at gjælde, men Regjeringen synes ikke at være stemt for ved Afslutningen af nye at binde sig ved dertil føiede Tarifer i Henseende til Toldsatser eller Forpligtelse til at indrømme Fordelen af Behandling som den mest begunstigede Magt.

I forrige Aar er Statens finansielle Stilling endnu mere forværret, og da det under Landets Tilstand er umuligt ved nye Paalæg at nivellere Budgettet, og endnu mindre at dække den uhyre Deficit, vil Regjeringen for at faa et Forskud af den spanske Bank, se sig nødt til at fremsætte for de nu samlede Cortes et Lovforslag om Ret for Banken til at forøge Seddel-udstedelsen fra 750 til 1 200 Mill. Pesetas, og, hvis dette tilstaaes, befrygtes der snart at ville følge en Tvangskurs paa Papirmynten med deraf følgende Ubehageligheder.

Jeg maa saaledes atter tilraade største Forsigtighed i at indlede Forretningsforbindelser med Spanien, hvori Værdien af de solgte Varer eller Fragtbeløbet stipuleres i Pesetas, for at undgaa upaaregnede Kurstab.

Vexelkurserne i Barcelona varierede i 1890 mellem P.tas 25.70 og 26.50 pr. £ 3 Mdr. Dato paa London samt 103 og 105 for 100 frcs., 8 Dages Sigt paa Paris, og er for Tiden 25.75 paa London og 103 paa Paris. Diskontoen $4\frac{1}{2}$ % p. a.

Fra norske Skibe rømte 5 Mand.

C. A. Dahlander.

Smyrna.

Der ankom hertil i 1890 med Ladning 5 norske Dampskibe dr. 4 519 Tons og i Ballast 1, dr. 697 T., alle fra fremmede Lande. Heraf afgik 1 dr. 1 096 Tons i Ballast, Resten med Ladning, til fremmede Lande. Brutto-fragt £ 8 450.

Af svenske Skibe ankom 2 dr. 2 072 Tons. Erlagte Konsulatafgifter ved Hovedstationen af norske Skibe Kr. 331.22, ved Vicekonsulaterne Kr. 61.50. Expeditionsafgifter for svenske Expeditioner Kr. 25.

Aarsberetning dateret 10de April 1891.

Der ankom hertil i 1890, 1 526 Skibe dr. 1 475 957 Tons, og i Ballast 82 dr. 63 830 T. Heraf var Dampskibe 1 278 dr. 1 487 821 T. Der afgik med Ladning 1 298 Skibe dr. 1 467 792, og i Ballast 308 dr. 69 458 T. I 1889 ankom 1 554 Skibe. Forskjellen kommer af daarlig Høst i det Indre formedelst stærk Tørke, samt af Koleraen; thi da hele Syriens Kyst var under Karantæne, afbrød Dampskibene sine Reiser. Paa Grund heraf anløb heller ikke noget norsk Skib Distriktets Havne paa denne Kyst; flere norske Dampskibe anløb Vourla, Ketelin, Tschesme, Samos og Scala Nova for at komplettere sine Ladninger. Paa Lilleasiens Kyst mellem Aivaly og Adramiti ladede 3 norske Seilskibe Olie og Oliven for Regning af et engelsk Hus. Førerne indfandt sig ikke paa Vicekonsulatet, da Aivaly var 1 Time fra Ladepladsen. Tre nye tyske Dampskibslinier er oprettet i Smyrna for Fart mellem Hamburg, Antwerpen og Smyrna, men den voldsomme Konkurrence mellem disse indbyrdes, har nødt to af dem til at standse, da Udgifterne ikke dækkedes; den største Del af Varer til Holland og Nordtyskland expederes fortrinsvis med hollandske Dampskibe. Frugter, Vin og Sesam til Frankrig (Nantes, Bordeaux og Havre) gaar i Regelen i norske Dampskibe, thi foruden at disse er meget vel indrettet, vil franske Kjøbmænd gjerne have at gjøre med norske Skibsførere, som har deres fulde Tillid. idet alle med deres Dampskibe afsendte Varer ankommer i god Tilstand uden Mangel. Selv Søforsikringsselskaberne give et Afslag af $\frac{1}{2}$ % for Varer expederet med disse Baade, der er begyndt at slutte Tidsbefragtninger (time charter) til £ 700—800 pr. Maaned, og jeg haaber snart at se det norske Flag komme og gaa til Europa og Lilleasien ligesaa hyppig som de franske Messageries Baade og andre.

Paa Grund af Streike i England og høie Hyrer har man benyttet vore Skibe til Transport af Ladninger fra England til Orienten og omvendt.

Indførsel og Udførsel. Den stærke Tørke, der i 1890 ødelagde næsten al Høst, og Phylloxera, der bevirkede Tab af en stor Del Vin i Provindsen, virkede naturligt paa alle Forretninger. Medens i 1889 Indførselen var frcs. 72 650 707 og Udførselen frcs. 113 470 185, var de tilsvarende Tal i 1890 frcs. 71 951 717 og 94 784 961. Denne store Forskel, henved 11 % for Ind- og Udførsel, skriver sig især fra de nævnte Grunde; uheldigvis ere vore Bønder Fatalister og mangle Energi, og skjønt derfor prægtige Floder, Hermus, Mæander etc., gennemstrømmer Landet, saa hæver ikke en Haand sig for ved Opdæmning at befordre Jordens Vanding. Indførselen af europæiske Varer er ogsaa aftaget, da paa Grund af den feilslagne Høst Landmændene manglede Penge til at købe Kolonial- og Manufakturvarer. Indførselen af svensk Jern indskrænkede sig til ca. 850 Tons, hvoraf 150 indførtes direkte til en Pris af £ 9. 10 pr. Ton og Resten til £ 10 cif. Smyrna over Liverpool.

En stor Import af Kasser til Figener, Vindruer og Oranger har fundet Sted fra de østerrigske Fabriker; de ankommer hertil skaarne, færdige til at sammenspigres. Kasserne for Appelsiner, der sendes over Smyrna til Chios og Candia, er enten af Bøg eller Gran. Kvantiteten heraf er efter Høsten fra 200 000 til 250 000 og den erlagte Pris fra 75 til 90 Centimer i Guld cif. De til mit Distrikt hørende Havne i Syrien indføre derhos 560 000 Kasser til Apelsiner, der udføres under Navn af Jaffaapelsiner, uanset om de kommer fra Tripoli, Saida, Beyrut eller Jaffa. Kassernes Størrelse og Pris er den samme.

Salgspris og Maal for Kasser for Figener, Vindruer og Apelsiner i Smyrna og Jaffa.

Figen, Kasser indeholdende 1 engelsk Pund 1200 mm. Bredde, 750 mm. Tykkelse, 350 mm. Dybde, Salgspris Para 12.40; 1½ engelsk Pund, 1500 mm. Bredde, 900 mm. Tykkelse, 275 mm. Dybde, Salgspris Para 14.40; 2 engelske Pund, 1500 mm. Bredde, 1000 mm. Tykkelse, 400 mm. Dybde, Salgspris Para 16.40; 3 engelske Pund, 1900 mm. Bredde, 1500 mm. Tykkelse, 400 mm. Dybde, Salgspris Para 20.40; 4 engelske Pund, 2000 mm. Bredde, 1100 mm. Tykkelse, 400 mm. Dybde, Salgspris Para 22.40; 4½ engelske Pund, 2300 mm. Bredde, 1700 mm. Tykkelse, 450 mm. Dybde, Salgspris Para 25.40; 5 engelske Pund, 2300 mm. Bredde, 1700 mm. Tykkelse, 400 mm. Dybde, Salgspris Para 27.40; 6 engelske Pund, 2550 mm. Bredde, 2000 mm. Tykkelse, 450 mm. Dybde, 30.40; 7 engelske Pund, 2800 mm. Bredde, 2000 mm. Tykkelse, 450 mm. Dybde, Salgspris Para 32.40; 8 engelske Pund, 3100 mm. Bredde, 2200 mm. Tykkelse, 450 mm. Dybde, Salgspris Para 35.40; 9 engelske Pund, 3100 mm. Bredde, 2250 mm. Tykkelse, 500 mm. Dybde, Salgspris Para 38.40; 10 engelske Pund, 3200 mm. Bredde, 2550 mm. Tykkelse, 500 mm. Dybde, Salgspris Para 40.40; 12 engelske Pund, 3500 mm. Bredde, 2700 mm. Tykkelse, 500 mm. Dybde, Salgspris Para 50.40; 13 engelske Pund, 3400 mm. Bredde, 2500 mm. Tykkelse, 600 mm. Dybde, Salgspris Para 60.40; 14 engelske Pund, 3450 mm. Bredde, 2700 mm. Tykkelse, 600 mm. Dybde, Salgspris Para 65.40; 15 engelske Pund, 3900 mm. Bredde, 2550 mm. Tykkelse, 600 mm. Dybde, Salgspris Para 70.40; 16 engelske Pund, 3900 mm. Bredde, 2700 mm. Tykkelse, 600 mm. Dybde, Salgspris Para 75.40; 19 engelske Pund, 4200 mm. Bredde, 3050 mm. Tykkelse, 600 mm. Dybde, Salgspris Para 80.40; 22 engelske Pund, 4400 mm. Bredde, 3300 mm. Tykkelse, 600 mm. Dybde, Salgspris Para 85.40.

Man skulde kunne sælge 1 100 000 Kasser til Figen, af Gran, i forskellige Størrelser. Salgsprisen er beregnet i Landets gjængse Mynt: 1 Piaster = 40 Paras, 1 Nap'on = 156 Piastre.

Kasser til Rosiner indeholdende 20 $\mathcal{R}$, indv. Længde 235 mm, Bredde 215 mm., Høide 115 mm., Endetykkelse 10 mm., Pris 66.40; 24 $\mathcal{R}$, indv. Længde 235 mm., Bredde 215 mm., Høide 128 mm., Tykkelse 10 mm., Pris 73.40; 28 $\mathcal{R}$, indv. Længde 365 mm., Bredde 240 mm., Høide 138 mm., Tykkelse 10 mm., Pris 91.40.

Sidetykkelse 8 mm., Tykkelse af Laag og Bund 6 mm.. Man kan med Lethed placere 200 000 Kasser indeholdende 28 $\mathcal{R}$ og 400 000 à 20 & 24 $\mathcal{R}$.

Prisen er for sammenspigrede, vel høvlede og leverede i Magasin. Udgifter i Smyrna: Spigring til Sammenføjning og Lukning 10.40, Told og diverse Omkostninger 7.40, Magasinering, Transport 3.40.

Kasser til Apelsiner. Indførselen af Kasser af Bøg eller almindelig Gran udgjør: Jaffa 350 000, Saida 120 000, Tripoli 100 000, ialt ca. 570 000, til Priser fra 95 centimer til 1 frc., at levere i Bundter franco ombord Jaffa, kontant Betaling, Længde 70—71 cm., Bredde 27—28 cm., Tykkelse 10 mm.. Bund og Laag i et eller to Stykker, Længde 70—71 cm., Bredde 36—37 cm., Tykkelse 7 mm.

Agerbrug. Provindsen Smyrna overgaar alle andre Dele af det tyrkiske Keiserdømme, baade i Udsrækning og økonomisk Betydning. Det er et væsentlig agerdyrkende Land, hvis frugtbare Jordbund og fortrinlige Klima egner sig til de fornemste Kulturer, ligesom nyttige og værdifulde

Planter dersteds voxe af sig selv. De fornemste Produkter af Vextriget er for Tiden Korn, Vindruer, Figen, Bomuld, Opium, Olivenolie, Sesam, Valmuefrø, Bønner, Hamp, Vallonea, Gummi, Lakrits. Der er Overflod af Frugter og Grønsager. Landets Hornkvæg og Heste er berømt, og der er overalt god Græsning. Angoragjederne, bredhalede Faar, Fjærkræ og Vildt udgjør en af Landets Rigdomskilder. Blandt de mest paaagtede Kornsorter er Byg, som anvendes til Fabrikation af Øl og Destillation. Kornet sælges pr. Kile (Maal à 17 garanterede Oker = Kg. 21.250 for Byg og 21 Oker = Kg. 26 for dari blanc). Byg fra Provindsen Smyrna er af forskjelligt Slags. Det bedste, der anvendes til Brygning, kommer fra Menemen og gaar til England, Norge, det nordlige Frankrige og Tydskland.

Der er nu faldt Regn næsten paa alle Steder i det Indre, hvilket har reddet Høsten, som paa nogle Steder begyndte at vække Frygt.

De af Phylloxera angrebne Vinranker er brændt og erstattet af amerikanske. De øvrige staar sig godt og lover stort Udbytte. Oliven- og Valloneatræerne tegne udmærket, og man venter en rig Høst, hvis Veiret bliver godt.

Kvægsygen er endelig ophørt efterat have gjort Skade i flere Distrikter.

Paa flere Steder hersker desværre fremdeles stor Elendighed. Fra Mouglas skrives, at Bønderne lider meget, og at det Offentlige har maattet hjælpe dem med Mel, Saakorn og Klæder. Landbankerne laaner Bønderne til 6 pCt. til Kjøb af Kvæg og Saakorn.

Rapport om de Vicekonsulater, der udgjøre Smyrnas Konsulatdistrikt.

Øen **Mytillene**, før Lesbos, er en af de største Øer i det ottomanske Archipel. Beliggende midt imellem Smyrna og Dardanellerne, i Ruten for alle Skibe, der passere Archipelet, er den næsten stedse i Forbindelse med Keiserrigets Søbyer. Øen er delt i 3 store Distrikter, Mytillene eller Castro, Holivo og Calonic. Guvernøren og Konsulerne bo i Castro, Hovedstaden for det første Distrikt. Hele Øens Befolkning er nu 160 000, 145 000 Grækere og 15 000 Tyrker; de bor i 64 Landsbyer, hvoraf de vigtigste er Castro, Holivo, Calonic, Handomado, Plumari, Erissos, Loutra og Petra. Landets Produkter er Bomuld, Uld, Sesam, Vallonea, Hvede, Byg, Vin, Frugter og især Olie, der skaber en stærkt Export. Den aarlige Høst er ca. 450 000 Qvintaler Olie, hvoraf $\frac{1}{3}$ gaar til lokalt Forbrug og Sæbefabrikation, og Resten udføres til Constantinopel, Odessa, London, Smyrna, Marseille og Triest. Indførselen er betydelig og bestaar af Kolonialvarer, russisk og tydsk Alkohol, amerikansk Rum, Bomulds- og Silkevarer, Lædervarer fra Marseille og Syra, Jern 400 Tons engelsk, 300 Tons svensk (Nail Rods) og 250 Tons belgisk til Bygning, aarlig. En betydelig Mængde Bord indføres fra Venedig og Bjelker fra Galatz. Soda fra England, og Talk. Den egyptiske Natron, som man før brugte til Sæbefabrikation, er i de senere Aar erstattet ved Soda fra England. Værdien af den aarlige Udførsel anslaaes til 30 Mill. frcs., og af Indførselen til ca. 17 Mill. frcs. Skibsfarten udgjør 700 Dampskibe paa 350 000 Tons og 3 500 Seilskibe dr. ca. 60 000 Tons. Blandt Øens Havne kan mærkes Olivios, Calloni og Longon, hvor de største Flaader kan ligge i Ly.

Aivaly. Skjønndt administrativt hørende under Broussa, tilhører dette Sted ved sin Handel og sine Kommunikationsveie Provindsen Smyrna. Byen Aivaly med 38 000 Indbyggere har en udmærket naturlig Havn hvis for-

nemste Indløb er udvidet af la Compagnie Dussaud de Smyrne. Indførsel Sukker, Kaffe, Ris, Klipfisk, Caviar, Klæde, Bomuldsmanufaktur, tyske Galanteri og Kortevarer, Jern og Træ. Udførsel: Olivenolie, Alun, hvoraf der findes store Mængder, Vox, Sæbe, skaarne Sten, Salt, Tobak, Frugter. Skibsfarten er 350 Dampskibe dr. 300 000 Tons, og 2 840 Seilskibe dr. 32 000 Tons. De fornemste Handelsforbindelser er med Smyrna, London, Constantinopel og Odessa og sker ved Dampskibslinierne Courdji, Yagia etc. Olie bestemt til England udføres især med norske eller svenske Seilskibe.

Mosco-Nissa, en Øgruppe ligeoverfor Aivaly med omtrent 18 000 Indvaanere, forsyner sig derfra med alle sine Kolonialvarer, Mel, etc. og sender sine Varer til denne Havn til Forsendelse til Smyrna og andre Steder.

Chios hører til Archipelets største Øer, og var indtil for flere Aar siden Hovedstedet for Øernes Vilayet, der nu er flyttet til Rhodos. Hele Befolkningen er ca. 80 000. Byen Chios har 30 000 Indvaanere, hvoraf 27 000 Grækere, 2 000 Tyrkere, 1 000 Katholiker. Den blev ganske ødelagt ved Jordskjælvet i 1881. Chioternes store Dygtighed i Handel, Skibsfart og Industri er blevet et Ordsprog og kjendt fra de ældste Tider. Seilskibe bygget, udrustet og bemanded i Chios, er kjendt i alle Middelhavets og det sorte Havs Havne, i Europa og Amerika. Skibsfarten er ca. 800 Dampskibe dr. 540 000 T. og 6 000 Seilskibe dr. 114 000 T. aarlig. Indførselen er 12 Mill. frcs. og bestaar af alle Slags, som Klipfisk, Røgesild, Alkohol, Drikkevarer, Lys, Stivelse, svensk Jern, Barrer og Nail Rods, norske Bord og Planker. Udførselen gaar op til frcs. 6 200 000, navnlig Apelsiner, Citroner, Figener, Vindruer, Oliven, og Mastix, et Slags aromatisk Harpiz, udvundet af et Træ, der voxer i Øens sydvestlige Del. Chios Vine har et uimodsagt Ry og er søgt til Taffelvine.

Samos Fyrstendømme er en Del af den Øgruppe, der ligger langs Lilleasiens Kyst og kaldes de orientalske Sporader. Øens Fladeindhold er 470 Kvadratkilometer og Befolkningen anslaaes til ca. 60 000, især orthodoxe Grækere.

Udførselens Værdi er anslaaet til 4 600 000, Indførselen til 3 500 000 frcs. De fornemste Udførselsprodukter er Rosiner, Muskatvin, garvede Huder, Olivenolie, Løg, Silke. Indførselen er Kolonialvarer, Bord, Lædervarer, Fabrikvarer, svensk Jern, Kobber, tomme Sække til Rosiner, tomme Tønder til Vin og Olie. Skibsfarten var i 1890 54 østerrigske, 4 norske, 25 hollandske, 24 franske, 450 engelske og 353 græske Dampskibe, dr. 250 000 Tons og 3 650 Seilskibe, dr. 33 256 Tons. Øens fornemste Byer er Vathi, Fyrstens og Konsulernes Bosted, Carlovassi og Tizani, bekjendt for Lervarer, som der arbeides af en rød, sort og hvid Okker, der findes paa Stedet. Vathi har 8 000 Indbyggere, og en god Kai, bygget paa Stenene af den gamle Molo, der beskyttede Havnen mod Havet. Samos aarlige Tribut til Tyrkerne er frcs. 47 000.

Scala-Nova eller det nye Ephesus er Søby for alle Bjergværks- og Agerbrugsbyer og Landsbyer i Anatolien, meget nær ved Aidin, Sokia, Palati (gl. Milet) og over 300 omgivende Landsbyer. Hele Distriktet Horigla med Hylassa, Patera etc. sender sin Høst over denne Havn. Man udfører direkte til England, Frankrig, Tydskland og Holland Hvede, Byg, Vindruer, Olivenolie, Sesam, Lakritsrod og Saft, Valonia, Smergel og Kastanier. Foruden de tre Dampskibsselskaber der beseile Kysten og ugentlig anløber Havnen, ladede dersteds 6 hollandske, 3 tyske, 3 norske og 10 engelske Dampskibe. Scala Nova har 15 000 Indbyggere, mest Grækere. Der udførtes 80 000 Quintaler Vallonea, der i forarbeidet Tilstand gik til London og Triest, og 250 Tons

Smergel til Norge. Indløbet til Havnen og Ankerpladsen er fuldt beskyttet mod Søndenvind. Hele Trafiken mellem Samos og Fastlandet foregaar derover.

Mersine. Søhavn og Udførselssted for Adana og Tarsus med 80 000 Indbyggere og det Indre af Caramanien. En stor Indførsel finder Sted af engelske, franske og tyske Varer; svensk Jern, ca. 800 Tons aarlig, kommer med engelske Dampskibe via Liverpool. Ca. 18 000 Tons Stenkul indføres fra Cardiff og Newport for Jernbanen Mersine—Adana og Landets Fabriker, Silke- og Bomuldsspinderier etc. Udførselen er betydelig og Forbindelsen med Frankrig, i Bomuld, Sesam, Hvede, Mais, Vox, Huder, Korn og Raastoffe, af Vigtighed. Messageries Maritimes Dampskibe ankommer hver anden Uge; de russiske har afbrudt sine Reiser paa Grund af Kolera, medens græske Dampskibe regelmæssig ankomme hver Uge. Mersine ansees som en god Havn om Vinteren, og især i November, December og Januar blæser i Almindelighed Landvind.

Alexandrette, 10 000 Indbyggere, den vigtigste Søhavn i hele Syrien, er Ud- og Indførselshavn for Aleppo, Aintab, Marash og det nordlige Syrien, med en fast Befolkning af 1285 179 Personer, ikke iberegnet de arabiske Nomader. Provindsens Sundhedstilstand i 1890 var slet; den i September udbrudte Kolera herjede Landet til Slutningen af December, og kun Alexandrette sparedes for Sygdommen. Som en naturlig Følge af Sygdommen led Forretningerne meget. Aaret tegnede sig godt, og Høsten var god, men da man forudsaa en almindelig Fremgang i Forretningerne, brød Koleraen ud, og bragte overalt Skræk i Befolkningen, samt fjernede fra Havnen alle Skibe, der vedligeholdte Handelsforbindelserne med Udenverdenen. Med Hensyn til offentlige Arbejder, tales der om Anlæg af en Jernbane mellem Alexandrette, Aleppo og Euphrat og man venter snart at faa Koncession derpaa. Paa Grund af Landets Frugtbarhed og de ikke exploiterede mineralske Rigdomme vil denne projekterede Linie blive en Velstandskilde for Befolkningen, Staten og Aktionærerne.

Beyrut er den vigtigste By paa Syriens Kyst, 115 000 Indbyggere, hvoraf $\frac{1}{3}$ Mahomedanere, Resten Kristne af forskellige Sekter og Jøder. Indførselens Værdi udgjør 55 Mill. frcs., Udførselen 45 Mill. I 1890 var Skibsfarten ca. 6 000 Seilskibe af alle Flag, drægtig 150 000 Tons og ca. 700 Dampskibe paa 500 000 Tons, saavel for Ind- som Udgaende. Der indførtes 12—15 000 Tons Kul aarlig især fra Frankrig med Seilskibe til 6—7 frcs. pr. Ton. Kun 5 000 Tons kommer fra Cardiff og Swansea til en Salgspris af sh. 34—36 pr. Ton.

Af offentlige Arbejder kan nævnes Anlæg af en Kjørevei mellem Beyrut og Damas, og som værende under Anlæg Beyruts Havn, der skal være færdig inden 18 Maaneder. Vedlagt følger Opgave over disse to Koncessioner og en Plan over Beyrut og Havnen. Bygningsmaterialier indføres fra Frankrige. Der tales ogsaa om en Jernbane om Damascus og Palmyra til Euphrat.

Jaffa med 15 000 Indbyggere, er den naturlige Havn for Jerusalem, 36 Kilometer derfra. Byen er omgivet af prægtige Haver og især bekjendt for sine Apelsin- og Citrontrær. Antallet af disse Frugter, der exporteres i Kasser til Odessa, Constantinopel og Smyrna, er 50 Millioner. Ind- og Udførsel er den samme som i Saida og Tripoli.

Man har begyndt at bygge en Jernbane forat forbinde Jaffa med Jerusalem. Det er et fransk Selskab, som har overtaget dette Arbejde; i Juni skulde Linien aabnes til Ramleh, halvveis, og man venter at fuldende den til Paaske 1892. Et amerikansk Selskab i Philadelphia leverer Lokomotiver.

Mærkelig nok, og til Tyrkernes Forbauselse, har de jødiske Rabbiner fundet en Spaadom i Nahums Kap. 2, 3—4, som de har anvendt paa Damphestens Tilsynekomst.

Saida, 10 000 Indbyggere, har en stor Import og Export. Indførselen var i 1890: Ris Kg. 810 000, Kaffe 44 000, svensk Jern 210 000, Salt 2 400 000, Indigo 2 200, Specerier for frcs. 500 000, Kobber Kg. 32 000, Petroleum for frcs. 420 000, persisk Tobak Kg. 90 000, Klæder for frcs. 200 000, Støvlelæder for frcs. 160 000, Trævarer og Bord for frcs. 200 000, Kasser til Apelsiner Kg. 120 000, Sukker Kg. 224 000, Manufacturvarer for frcs. 1 500 000. De indførte Bord kommer i Regelen fra Sverige via Alexandria i Transit. Apelsinkasserne er af norsk Gran og kommer i Bundter, tilskaarne færdige til Sammenføining, fra Fredriksstad gennem engelske Agenter.

Udførselen var i 1890: Røgtobak frcs. 260 000, Olivenolie frcs. 100 000, Kokoner frcs. 310 000, Mais frcs. 66 000, tørre Frugter frcs. 160 000, Apelsiner, Citroner og Granatebler frcs. 414 000, Hvede og Byg frcs. 310 000, Lindser, Bønner og Ærter frcs. 114 000. Samlet Udførsel frcs. 2 834 000. Skibsfarten var: indkomne 390 Skibe dr. 34 916 Tons udgaende 400 dr. 35 200 Tons.

Saida har som alle Syriens Havne følt Koleraens Virkninger. $\frac{3}{4}$ af Befolkningen flygtede, og Forbindelsen med det Indre af Landet var afskaaret af Sanitetskordoner.

Udførselen af Apelsiner og Citroner gaar især til Rusland, medens Resten gaar til Egypten og Frankrige.

Tripoli og Lattakia har 40 000 Indbyggere, hvilket Antal i Høsttiden betydelig forøges. De store franske, russiske og engelske Paketdampskibslinier anløbe her to Gange ngentlig, uberegnet de irregulære engelske, græske og belgiske Paketbaade. Indførselen er ringe og begrændser sig til Kolonialvarer, Klæde, Jern, Staal, engelske, tyske og schweitzerske Manufacturvarer, Ris, Bøffelhuder fra Egypten, fransk Læder, Isenkramvarer, Knive etc. udelukkende fra Tydskland, Bygningstømmer fra Triest, Bord til Apelsinkasser fra Norge med engelske Dampskibe via Liverpool. Udførselen bestaar af Hvede, Byg, Hirsé, Mais, Bønner, Uld, Lakritsrod, Olivenolie, Ben, Silke, Apelsiner, Citroner, Svampe etc. Tripoli er Udførselssted for de store Produktionssteder i det Indre Homs og Hama med 405 Landsbyer og 160 000 Indbyggere. Dampskibe naa kun op inden en betydelig Afstand, men smaa Øer beskytte Skibene mod Havet og Vestenvinden.

Aleppos Handel var i det Hele mere tilfredsstillende i 1890 end i 1889. Høsten var rig og stor Aktivitet herskede i alle Handelsbrancher saavel i Indførsel som Udførsel. Koleraens Optræden i September standsede Forretningerne, og Handelen led deraf; Karantæneforanstaltninger afbrød Forbindelserne med det Ydre, og Dampskibene ophørte at anløbe Havnen Alexandria, saaat Kjøbmændene længe ikke fik Varer; desuagtet gik det godt, da Detaillisterne ikke mere kunde begive sig til Beyrut paa Grund af Sanitetskordonen og for at kjøbe Varer blev nødt til at forsyne sig paa Stedet. Agerbruget og Høsten af Korn, Byg og Oliven var god og rig, uagtet Græshopper viste sig paa flere Steder i Vilayetet. Byen har 90 000 Indbyggere, hvoraf 66 000 Mahomedanere, 17 000 Kristne og 6 000 Jøder. Industrien tiltog betydelig i 1890 og de nuværende Bedrifter i Silke og Bomuld er over 12 000.

F. W. Spiegelthal.

Malta.

Af norske Skibe ankom fra Norge med Ladning 1 dr. 285 Tons og fra fremmede Steder med Ladning 83 dr. 85 978 Tons, og i Ballast 4 dr. 3 785 Tons, ialt 88 dr. 90 048 Tons, alle Dampskibe. Bruttofragt £ 1 281. 19. 3.

Med Ladning afgik 82 Skibe dr. 84 481 T. (hvoraf til Norge 9 drægtige 10 091 T.), og i Ballast til fremmede Steder 6 dr. 5 567 Tons.

Af svenske Skibe ankom 14 dr. 10 096 T.

Erlagte Konsulatafgifter af norske Skibe Kr. 129.91.

Aarsberetning dateret 25 Marts 1891.

Stedets Handel udviser ikke dette Aar den progressive Forbedring, der viste sig i det foregaaende.

Havnerørelsen viser en Aftagen mod tidligere Aar. Der ankom 3 704 Dampskibe dr. 4 500 436 Tons og 1 280 Seilskibe dr. 89 894 Tons. Deraf var engelske 2 969, italienske 1 010, tyske 116, franske 118, norske 88, græske 262, maltesiske 203, østerrigske 55, tyrkiske 79, svenske 14, belgiske 12, danske 11, russiske 12, hollandske 9, spanske 4, montenegrinske 9, tunisiske 7, samiotiske 4, albanesiske 1.

I 1889 ankom 5 630 Skibe dr. 5 298 902 T. Forskjellen mod 1890 var 646 Skibe dr. 708 572 T. Denne Nedgang vedkommer især Dampskibe og skyldes den stærke Konkurrence i Vest af Gibraltar og i Øst af Port Said. Handelskammeret afholder sig fra at angive de Grunde, der kan lede Skibs førerne til at foretrække disse to Havne, i Tillid til at Rederne snart vil overtage sig om, at det passer dem bedre at forsyne sine Skibe i Malta end i nogen anden Havn, især da Regjeringen vil indføre visse Fritagelser og Bekvemmeligheder i denne Havn.

Revision af Toldloven. Denne vigtige Sag, der er foranlediget ved Forandringer i Stedets Handelsforhold, har optaget Øens Handelskammer i flere Maaneder. Den nuværende Toldtarif, hvis fleste Bestemmelser daterer sig fra 1837, da Øen besøgte af de Kongelige Kommissærer, er efter Kammerets Mening ikke længere passende for Øens nuværende Forhold, der nu ikke længere er de samme som dengang. Nye nærliggende Havne er opstaaet i Middelhavet, der søge at drage til sig vor Havns Rørelse og tilbyde Skibene alle Fordele af de nye Opfindelser og industrielle Fremskridt, og derved alvorlig truer vor Havns Fremtid, hvilken hidtil har været det fornemste Anløbssted i Middelhavet. Bekymret over det sidste Aars kjendelige Aftagen af Dampskibe, har Kammeret ikke betænkt sig paa at fordrø af Regjeringen, at Havnen skal befries for alle Afgifter. Denne Tanke var allerede udkastet af Kommissionen i 1837, er senere studeret af Kammeret og i 1871 foreslaaet af en financier Kommission, og nu blevet en absolut og trængende Nødvendighed. Foruden Frihed for Havneafgifter har Kammeret troet at maatte foreslaa, til Opmuntring af Agerbrug og Handel, Afskaffelsen af Indførselstold paa Potetes, Bomuldsfrø og Carober, samt Nedsættelse af Tolden paa Mais og af Oplagsafgiften paa Olier og Petroleum.

Disse Nedsættelser vil foraarsage et betydeligt Tab for Statskassen. Kammeret ansaa sig forpligtet til at angive et Middel til at erstatte dette med mindst mulig Vanskelighed og uden at bebyrde Øen for meget, og foreslaar

i dette Øiemed en større Skat paa Spirituosa, især af slettere og forfalsket Sort, hvoraf der sælges meget paa Øen til Skade for Sundheden og Statskassen. Ved at fordoble Paalægget paa Spirituosa vil Staten kunne dække det ovennævnte Tab og derhos have et aarligt Overskud, som Kammeret foreslaar at anvende til elektrisk Belysning af den store Havn, Forbedring af Brygger etc. Endvidere har Kammeret foreslaaet en Afgift for Sundhedspas, til Indtægt for Børsen, som det er Skik paa andre Steder.

Indførsel og Udførsel foregik omtrent i samme Udstrækning som i tidligere Aar. Indførselen af Stenkul afhænger væsentlig af Antallet anløbende Dampskibe og udgjorde omtrent det gjennemsnitlige af de 5 foregaaende Aar. Der indførtes heraf ialt i 1890 546 409 Tons. Fragterne herfor fra England var fra 5 sh. 3 d. til 9 sh. pr. Ton. Prisen var fra £ 1. 4. 6 til £ 1. 5. 0 pr. Ton f. o. b. for Cardiff Kvalitet, de andre 2 sh. mindre pr. Ton.

Af Olivenolie indførtes i Gjennemsnit 1884—88 83 703 Caffiser, men i 1889 kun 54 292. Udførselen af Olivenolie var i 1889 kun 3 437 Caffiser, der ikke kommer op med foregaaende Aar. 1 Caffise = $4\frac{1}{2}$ imp. Gallons.

Af Korn indførtes i Gjennemsnit 1884—88 til lokalt Forbrug 116 612 Salmer, og i Transit 5 077 072 S., men 1889 henholdsvis 130 811 og 9 767 155 S. 1 Salma = 1 engelsk Quarter.

Af Mel indførtes i Gjennemsnit 1884—88 13 697 Qvintaler og i 1889 25 514 Q. 1 maltesisk Qvintal = 80 Kilogram.

Af Vin, Spirituosa og Øl indførtes i Gjennemsnit 1884—88 225 219 maltesiske Barils Vin, 23 158 B. Spirituosa og 57 495 B. Øl. 1 maltesisk Baril = $9\frac{3}{4}$ imp. eng. Gallons.

Af Petroleum indførtes i Gjennemsnit 1884—88 63 883 Kasser og i 1889 52 224, foruden betydelige Partier i Tankskib fra Batum, der fordeles til Detaillisterne i flytbare Jernbeholdere. Indførselen af Petroleum fra Amerika i Kasser er herved meget formindsket mod hvad den før var.

Udførsel. En af de første af Øens Exportartikler er Poteter. De to Høster, Sommer og Vinter, i 1890, gav omtrent 18 000 Tons, hvoraf 10 000 var udført indtil ult. December 1890, til Priser £ 2. 4. 10 til £ 4. 16. 0 pr. Ton, iberegnet Embalage.

De fra Belfast og andre Steder indførte Poteter, der især anvendes til Udsæd, var ca. 9 000 Tons, og Middelpriisen £ 4. 6. 0 til £ 9. 12. 0 pr. Ton.

Af Løg udførtes i Gjennemsnit 1884—88 37 515 Q, og i 1889 54 173 Q. Af Karve i 1889 3 277 Q. Af Apelsiner udførtes i Gjennemsnit 162 552 Dusin, i 1889 113 279 Dusin. Af Cotonin er Udførselen i Stigende og var 1889 1 402 Baller, mod i Gjennemsnit 1884—88 450 B. Handelskammeret mener, at Fremgangen i denne Industri vil kunne tjene til at opmuntre andre Industrier, der mangle paa Øen og som under en god Bestyrelse kan ventes at ville give et ligesaa godt Resultat.

James Gollcher.

Tanger.

Skibsfarten 1890.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter Kr.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne:									
Fra Sverige til Vicekon- sulsstationerne . . .	2	398	-	-	2	398	-	-	7 920
” andre Lande til Ho- vedstationen . . .	1	129	-	-	1	129	-	-	2 286
” andre Lande til Vice- konsulsstationerne .	22	2 927	46	5 648	68	8 575	-	-	51 840
Ialt	25	3 454	46	5 648	71	9 102	3	939	62 046
II. Afgaaede:									
Til andre Lande fra Ho- vedstationen . . .	-	-	1	129	1	129	-	-	-
” andre Lande til Vice- konsulsstationerne .	62	7 923	-	-	62	7 923	3	939	154 764
Ialt	62	7 923	1	129	63	8 052	3	939	154 754

Af svenske Skibe ankom 1 dr. 693 Tons.

Erlagt Konsulatafgift af norske Skibe ved Hovedstationen Kr. 8.19, ved Vicekonsulsst. Kr. 482.72, hvoraf tilfaldt Konsulskassen eller Konsulen Kr. 249.55. Af svenske ved Hovedst. Kr. 44.01. Ialt tilfaldt Konsulen eller Konsulskassen Kr. 293.56. Expeditionsafgifter af fælles Exp. Kr. 5.

Aarsberetning dateret 30 April 1891.

De forenede Rigers Skibsfart paa Distriktet var i 1890 72 Skibe drægtige 9 795 Tons, i 1889 65 dr. 9 008 T., i 1888 49 dr. 7 011 T., i 1887 15 dr. 2 249 T., i 1886 10 dr. 1 355 T., i 1885 3 dr. 667 T., i 1884 1 dr. 72 Tons.

Af de 71 norske Skibe, dr. 9 102 Tons, der ankom til Distriktet i 1890, kom til Tanger 1, Larache 6, Rabat 3, Casablanca 11, Mazagan 9, Saffi 36, Mogador 5. 2 kom fra Sverige med Planker og Jern, 23 fra andre Lande med Sukker, Stenkul, Stykgods m. M. Intet norsk Skib kom fra eller gik til Norge, 62 gik til fremmede Lande med Bønner, Mais, Ærter, Olie, Uld, Kanarifrø etc. Skonnert „Eliezer“ af Skudesnæs og Galeas „Jon Sigurdsøn“ af Haugesund forliste ved Saffi. De af norske Skibe optjente Bruttofragter var 216 810 Kroner.

Til Marokkos Havne ankom i 1890 2 336 Skibe dr. 778 403 Tons.

Opgaver over Ind- og Udførsel er høist upaalidelige. For 1889 opgives Indførselen til £ 1 793 815 og Udførselen til £ 1 593 647.

Fra Norge indførtes Intet direkte, men indirekte hidkom mindre Partier Klipfisk, Hestekosøm og Medicintran. Fra Sverige kom direkte 16 829 Stk. Planker og 1 260 Stænger Stangjern, samt indirekte ikke saa smaa Partier af samme Varer. I 1890 ligesaa mindre Kvantiteter svensk Smør, Punsch, Øl og Fyrstikker.

Direkte Udførsel til de forenede Riger fandt ei Sted.

Under den herværende tyske Ministerresidents Ambassade til Sultanen i Fez forrige Aar afssuttedes en Handelstraktat mellem Tyskland og Marokko, der nu er traadt i Kraft, og i hvilken nogle Exporttoldsatser er bleven endel nedsat, ligesom flere Artikler er optaget end i de før gjældende Traktater.

Export af Hvede og Byg har her i Landrt været et Privilegium for Sultanen. Den tyske Ministerresident opnaaede ogsaa at formaa Sultanen til at udgive en Forordning, hvorved Export af Hvede og Byg nu er tilladt for alle i en Tid af 3 Aar og paa visse Vilkaar mod en Exporttold af 15 Realer pr. Fanega for Hvede og 6 for Byg. Det vilde dog være ønskeligt, at denne Exporttold blev noget nedsat. Sultanen udfører selvfølgelig fremdeles toldfrit Hvede og Byg.

Det bør paany nævnes, at Distriktets Havne er aabne og farlige, og især om Vinteren udsat for svære Storme. Indløbet til Larache og Rabat er besværet af Sandbanker.

Høsten var i 1890 middels og Helbredstilstanden i Landet tilfredsstillende.

V. E. Cassel.

Bangkok.

Der ankom fra fremmede Steder 11 norske Skibe dr. 8 090 Tons, hvoraf med Ladning 2 dr. 2 231 Tons (Fragt £ 4 920). Der afgik med Ladning til fremmede Steder 13 dr. 10 441 Tons, Bruttofragt £ 35 960, Erlagt Konsulatafgift Kr. 662.93. Af de ankomne var 2 Dampskibe dr. 3 280 Tons.

Af svenske Skibe ankom 7 dr. 3 409 Tons.

Exporten af Ris var den største, der er noteret, nemlig Piculs 7 969 000 = Tons 474 345 mod T. 300 000 i 1880. Tons 72 800 gik til Europa og Resten til Singapore, Java, China og Japan. Priserne var i Aaret høie, især i de første 6 Maaneder, da paa Grund af daarlig Høst Japan blev en stor Kjøber. Rismøllerne var overhovedet ikke saa indbringende som de store Tilførsler skulde lade formode. Under Efterspørgselen fra Japan var der vistnok god Fortjeneste, men denne gik atter tabt, da i Juli Japan pludselig forsvandt fra Markedet. I Forbindelse hermed maa det siges, at den store Tilvæxt af nye Rismøller gjør Udsigterne alt andet end lyse, idet Konkurrencen i Kjøb af Paddy drives til det yderste, og selv om hvert Aar et større Areal Land bringes under Dyrkning, vil det tage Aar, før Produktionen stiger i Forhold til Møllernes tiltagende Antal.

Exporten af Teak har havt at kjæmpe med et efterhaanden nedad-gaaende Marked hjemme, og Forretningen i denne Artikkel var langt fra tilfredsstillende.

Importen led et stærkt Stød i April, da en Krise brød ud blandt de indfødte Kjøbmænd. Som omtalt i min sidste Beretning var det en offentlig Hemmelighed, at disse Kjøbmænd pleiede at pantsætte Varer for Halvdelen af hvad de havde betalt derfor, og naar et eller to Importhuse nægtede dem videre Kredit, rømte de eller erklærede sig fallit, hvorved Importørerne led alvorlige Tab. Senere har Forretningen hvilet paa en sundere Basis og været ganske fordelagtig.

Hele Udførselens Værdi er \$ 19 257 728 og Indførselens \$ 15 786 120.

Kursen har undergaaet heftige Bevægelser i Aaret, vekslede fra 3 sh. 2 d til 3 sh. 11 d pr. Dollar, hvilket meget hindrede Exporten, ved at gjøre alle Foretagender meget risikable.

Aaret er mærkeligt ved at Regjeringen har sanktioneret Bygning af den første Jernbane (bredt Spor) her i Landet, der skal forbinde Bangkok med Khorat. Skjøndt der er flere Ansøgere om Kontrakten for denne Jernbane, skal det være en forud afgjort Sag, at den vil blive givet til et tysk Selskab. Arbeidet skal begynde iaar og være færdigt før 31 Marts 1896, og Udgiften maa ikke overstige 2 Mill. £. Aktier paa Ticals 100 = £ 10, tilbydes Publikum til Subskription, og Regjeringen garanterer en aarlig Dividende af 5 pCt. for 10 Aar. Efter 50 Aars Forløb forbeholder Regjeringen sig at kunne overtage alle Aktier til Markedspris.

Et Selskab har faaet Koncession til Bygning af en Jernbane over den malayiske Halvø fra Singapore til Byen Kota Star eller Saiburee og derfra til Kulem i den sydlige Del af Provindsen Kedah. Denne Jernbane antages baade at ville medføre en stor Trafik fra Halvøen til Bangkok og at ville være af almindelig Interesse ved at tage Post fra Europa til Bangkok, Saigon og China i 3—4 Dages kortere Tid.

The Siam Goldfield Company i Bang Thapan opviser endnu ingen Resultater, og dets Aktier kan neppe sælges til nogen Pris. De mange andre Koncessioner paa Guld- Rubin- og Kulminer er endnu under Forberedelse, og ingen nye Selskaber er dannet.

O. Weber.

Indhold: **Adelaide** Side 356. — **Alexandria** Side 377. — **Bangkok** Side 407. — **Barcelona** Side 391. — **Bilbao** Side 382. — **Havana** Side 359. — **Havre** Side 349. — **Lissabon** Side 360. — **Malta** Side 404. — **Marseille** Side 371. — **Port au Prince (Haiti)** Side 357. — **Smyrna** Side 397. — **St. Petersburg** Side 345. — **Sydney** Side 367. — **Tanger** Side 406. — **Wien** Side 351.

Beretninger om Handel og Skibsfart.

Uddrag af Aarsberetninger fra de forenede Rigers Konsuler
for 1890 m. M.,

No. 13.

udgivet ved Departementet for det Indre.

1891.

I Kommission hos H. Aschehoug & Co. Subskriptionspris 2 Kroner Aaret
og for Udenbysboende Porto 20 Øre.

Havre.

Aarsberetning dateret 30 April 1891.

Skibsfarten paa Distriktet havde i 1890 følgende Omfang: (se Tabellen paa næste Side).

For norsk Regning erhvervedes i Aaret 1890 8 Fartøier, dr. ialt 5 304 Tons, deriblandt 1 Dampskib af 1 008 Tons Drægtighed. Paa den anden Side solgtes 2 norske Fartøier, hvis Totaldrægtighed var 530 Tons.

Siden Aaret 1886, da Generalkonsulatets Distrikt fik sin nuværende Udstrækning, har de forenede Rigers samlede Skibsfart paa Distriktet udviklet sig saaledes som efterstaaende Oversigt udviser:

	1890.		1889		1888		1887.		1886.	
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.
Norske Fartøier .	826	359 181	832	329 630	1 080	405 222	395	358 971	861	343 762
Svenske — .	351	202 345	354	194 349	388	201 835	380	191 792	332	170 653
Ialt	1 177	561 526	1 186	523 979	1 468	607 057	1 315	550 763	1 193	514 415

Hvad den norske Skibsfart betræffer, var i den heromhandlede Periode Stillingen altsaa den, at Fartøiernes Antal var mindst i Aaret 1890, medens dog den samlede Drægtighed da var større end i noget af de foregaaende Aar med Undtagelse af 1888.

For den svenske Skibsfarts Vedkommende har der været en Forøgelse i Totaldrægtigheden i Aaret 1890 i Forhold til alle de foregaaende Aar, uagtet Antallet af Fartøier var mindre end i Aarene 1889, 1888 og 1887. Og begge Landes samlede Skibsfart er i det sidstforløbne Aar gaaet tilbage i Henseende til Antallet af Fartøier, men for Tonnagens Vedkommende udviser alligevel Aaret 1890 en Tilvæxt undtagen i Sammenligning med 1888, da, som oven nævnt, den norske Skibsfart naaede sit største Omfang.

Norske Fartøier.	Med Ladning.				I Ballast.				Tilsammen.		Bruttofragt i Kr.	
	Seilskibe.		Dampskibe.		Seilskibe.		Dampskibe.		Antal.	Tons.	Seilskibe.	Dampskibe.
	Antal.	Tons.	Antal.	Tons.	Antal.	Tons.	Antal.	Tons.				
I. Ankomne:												
Fra Norge til Hovedstationen	14	4 498	27	12 366	-	-	1	329	42	17 193	43 629	120 034
” Norge til Vicekonsulsstationerne	148	40 572	61	33 435	-	-	5	2 758	214	76 765	446 972	400 480
” andre Lande til Hovedstationen	127	55 322	30	18 961	1	278	5	3 608	163	78 169	1 743 390	286 553
” andre Lande til Vicekonsulsstationerne	185	74 839	190	98 295	3	964	29	12 956	407	187 054	1 674 173	1 256 231
Ialt	474	175 231	308	163 057	4	1 242	40	19 651	826	359 181	3 908 164	2 063 298
II. Afgaaede:												
Til Norge fra Hovedstationen	-	-	23	11 121	54	21 929	4	1 561	81	34 611	-	77 650
” Norge fra Vicekonsulsstationerne	3	585	31	19 434	160	45 882	8	4 536	202	70 437	3 024	60 214
” andre Lande fra Hovedstationen	6	1 935	27	16 683	88	39 901	10	6 907	131	65 526	20 232	113 040
” andre Lande til Vicekonsulsstationerne	44	17 193	149	73 010	130	53 442	94	48 844	417	192 489	127 944	539 402
Ialt	53	19 713	230	120 248	432	161 154	116	61 848	831	362 963	151 200	790 306

Af svenske Skibe ankom 351 dr. 202 345 Tons, hvoraf Dampskibe 284, dr. 178 102 Tons.
Oppebaarne Konsulatafgifter se Side 416.

Den Stilling, som den norske Seilflaade har indtaget i den ovennævnte Periode, sammenlignet med Dampskibene, fremgaar af følgende Ziffre:

	1890.		1889.		1888.		1887.		1886.	
Seilfart. Ant.	Tons	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons	
Norske . 478	175 473	540	189 092	801	287 063	676	243 537	622	229 510	
Dampsk.										
Norske . 348	182 708	292	140 538	279	118 159	259	114 434	239	114 252	

Det Aar, hvori den norske Seilskibsfart paa Distriktet naaede sit Høidepunkt, var 1888. Siden da er den norske Seilskibstonnage aftaget med 38.5 pCt. I Stedet derfor er Dampskibstonnagen tiltaget siden Aaret 1886 i en Proportion, som udgjør ikke mindre end 59.9 pCt. Det fortjener ogsaa at bemærkes, at den norske Dampskibstrafiks Udvikling paa dette Distrikt i det sidste Aar har været saa anseelig, at den nu overstiger Seilskibflaaden under samme Flag og tillige er bleven større end den svenske Dampskibstonnage, som tidligere bestandig var betydeligere end den norske.

Følgende Opgave udviser den norske Skibsfarts Fordeling paa de vigtigere Havne i Distriktet under de sidste fem Aar, deri indbefattet overliggende og indkjøbte Fartøier:

Norske Fartøier:

	1890.		1889.		1888.		1887.		1886.	
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.
Havre	216	101 896	147	71 413	163	77 294	173	78 809	144	71 483
Bordeaux . . .	140	70 823	100	47 581	133	61 020	126	48 622	128	55 777
Calais	50	15 104	42	12 827	75	24 729	59	18 343	41	13 363
Dieppe	34	13 509	59	22 008	84	32 885	70	31 888	68	32 030
Dunkerque . . .	56	26 394	67	27 425	74	26 727	83	40 855	77	33 504
Honfleur	22	8 298	37	13 027	46	16 399	33	11 769	21	6 798
Rouen	124	66 740	155	71 547	157	65 721	118	54 043	108	52 793

Ifølge foranstaaende Ziffre har der været en Tilvæxt i den norske Skibsfart paa Hovedstationen i Aaret 1890, i Sammenligning med de tidligere Aar i nævnte Periode. En ubetinget Forøgelse har ogsaa fundet Sted i Bordeaux, hvorimod under den hele Periode en næsten uafbrudt Formindskelse har fundet Sted i Dunkerque og Dieppe. I Rouen var den norske Skibsfart i det sidstforløbne Aar vistnok noget mindre end i Aaret 1889, men, for Tonnagens Vedkommende, var den alligevel større end i de første 3 Aar af Perioden, og hvad Honfleur betræffer understiger i Aaret 1890 Resultatet alle de foregaaende Aar undtagen 1886.

Den Forøgelse, som har gjort sig gjældende i Skibsfarten paa Hovedstationen, har egentlig beroet derpaa, at flere Seilskibe i det sidste Aar have besøgt Havnen, hvorimod Dampskibsfarten har havt en forholdsvis ringe Udvikling. Den svenske Dampskibsfart indskrænker sig hovedsagelig til de regelmæssige Linier paa Stockholm og Gøteborg, af hvilke den førstnævnte, som ligeledes omfatter Rouen og Antwerpen, underholdes af fire middelstore Dampskibe, medens i den sidstanførte Linie, der ogsaa betjener Kjøbenhavn, i Regelen blot 2 mindre Dampskibe af ældre Konstruktion holdes gaaende.

Fra norsk Side underholdes med et nyt hurtiggaaende Dampskib en regelmæssig Fart paa Christiania, men forøvrigt forekommer norske Dampskibe oftere end svenske i andre Trader og tillige i Oceanfarten. De Dampskibe, som forhen bragte Korn- og Vinladninger til Havre, gaa derimod nu i Almindelighed til Rouen, hvilken Havn har berøvet Havre en stor Del af dens tidligere Trafik.

Hvad Seilskibsfarten paa Havre angaar, da er denne, saaledes som nylig anført, tiltaget noget i det sidstforløbne Aar, men dette turde mere være en Tilfældighed. Som i tidligere Aarsberetninger berørt, er nemlig vor Seilskibsflaade delvis bleven fortrængt af udenlandske Dampskibe, ikke alene i Trælasttransporten fra Østersøhavnene, men ogsaa i Bomuldsfarten fra Nordamerika. Ligesaa er nu et engelsk, med Cisterner forsynet Dampskib bleven sat i regelmæssig Fart paa Philadelphia til Transport af Petroleum, medens tidligere tvende norske Seilfartøier (med Cisterner) fandt Anvendelse i denne Fart.

Sammenholder man de forenede Rigers Skibsfart paa Havre i Aaret 1890 med Resultatet for Aaret 1878, da saavel det norske som det svenske Flag forekom talrigt her paa Havnen, befindes den norske Skibsfart at være i den mellemliggende Tid gaaet nedad med 19.8 % og den svenske med 21,9 %.

Om Søfartsforholdene under Aaret 1890 i de øvrige betydeligere Havne her i Distriktet, Bordeaux, Dunkerque og Rouen, henvises til de af vedkommende Vicekonsuler afgivne Rapporter, hvoraf Uddrag vedlægges nærværende Aarsberetning.

De Fragtbeløb, som ere blevne optjente af de norske Fartøier, som i Aaret 1890 besøgte Distriktets Havne, udgjorde:

For ankomne 8 293 698 frcs., for afgaaede 1 307 646, ialt 9 601 344 frcs.

Sammenholdt med det nærmest foregaaende Aar udviser det i Aaret 1890 opseilede Fragtbeløb en Forøgelse af 297 861 frcs. eller 3,2 %.

Over de forskellige i Aaret 1890 noterede Fragtsatser, meddeles efterstaaende almindelige Oversigt:

Trælast, pr. Petersburger Standard.

Fra Norge til Havne ved Kanalen: Seilskib 30 à 33 frcs. fra østlandsk Havn, 25 à 28 frcs. fra Havn mellem Skien og Christianssand, Dampskib 25 à 30 frcs. fra østlandsk Havn, 40 frcs. fra Trondhjem. Til Rouen: Seilskib 30 frcs. fra østlandsk Havn, Dampskib 35 fra do. Til Havne ved Atlanterhavet: Seilskib 29—35 frcs. fra østlandsk Havn (til La Rochelle), 40 frcs. fra do. (til Bayonne), Dampskib 38 frcs. fra do. (til Rochefort). Til Bordeaux: Seilskib 33 à 40 frcs. fra østlandsk Havn, Dampskib 42 fra Trondhjem. Fra Sverige til Havne ved Kanalen: Seilskib 25 à 28 frcs. fra Falkenberg til Dunkerque, 30 fra Norrkøping til do., 25 fra Gøteborg til Calais og Dieppe, 30 fra Warberg til do., 41 fra Norrkøping til Dieppe, 35 fra Vestervik til Cherbourg, 36 fra Karlskrona til Havre, 38—47 fra Havne i Norrland, Dampskib 35—45 frcs. fra do. Til Rouen: Seilskib 47 frcs. fra Havn i Norrland, Dampskib 38 à 40 fra do. (Mai—Juni), 39 à 42 fra do. (Juli—August), 50 fra do. (Piteå) November. Til Havne ved Atlanterhavet: Seilskib 36 frcs. fra Gøteborg (til La Rochelle), 40 à 45 fra Havn i Norrland, (til Rochefort), 60 fra do. (til Bayonne). Til Bordeaux: Seilskib 50 à 58 frcs. fra Havne i Norrland, Dampskib 50 à 55 fra do., 37 à 40 fra Gøteborg. Is pr. Ton: Seilskib 9½ à 12 frcs. fra Norge til Kanalhavne, 12 à 13 fra do. til Rouen, 14 fra do. til La Rochelle, 16 fra do. til Bordeaux. Træmasse pr. Ton: Dampskibe 11 à 12.50 frcs. fra Norge til Kanalhavne, 10.50 à 11 fra Norge til

Rouen, 18 frcs. (for vaad) og 30 (for tør) fra do. til Bordeaux. Jern pr. Ton: Seil- og Dampskibe 11 à 14 frcs. fra Sverige til Kanalhavne, 10 à 12 fra do. til Rouen, 12 à 15 fra Gøteborg til Bordeaux, 14 à 18 fra Stockholm til do. Havre pr. Quarter: Dampskib 1 sh. 9 d fra Sverige til Rouen (Juni), 1 sh. 4½ d fra do. til do. (Juli). Andre Trælastfragter: Seilskib 40 frcs. fra Riga til Havre, 40 à 60 fra Finland til Bordeaux, 70 frcs. fra Archangel til do., £ 5. 13. 0—£ 6. 1. 3 fra Nordamerika til do. (Pitchpine), £ 5. 7. 6—5. 15 3 fra do. til Kanalhavn (do.). Farvetræ og Mahogni pr. Ton: Seilskib 34 sh. à 51 sh. fra Amerika eller Vestindien til Havn ved Kanalen. Mais og Hvede pr. Ton: Seilskib 23 sh. fra La Plata til Havre, 22 à 27 sh. fra do. til Rouen. Petroleum og Nafta: Seilskib 2¾ à 3 centimes pr. Liter fra Nordamerika til Havre, 2 sh. 6 d pr. 40 Gallons fra do. til do., 2 sh. 3 d à 3 sh. pr. do. fra do. til Bordeaux. Sukker og Rhum pr. Ton: Seilskib 35 à 47 frcs. fra Vestindien til Havre eller Bordeaux. Bomuld pr. $\mathcal{L}$: Seilskib ¾ cent fra New Orleans til Havre.

Ifølge disse Opgaver synes Fragterne i det sidstforløbne Aar idetheletaget at have været lave, hvilket forklarer, at den stedfundne Tilvæxt i vor Skibsfarts Tonnage inden dette Distrikt, saaledes som i det Foregaaende er bleven paavist, ikke har været ledsaget af en tilsvarende Forøgelse af de opseilede Fragtbeløb. I Anledning af den stigende Indførsel af Kornvarer, som imødesees i indeværende Aar paa Grund af de ugunstige Høstudsigter, antages Fragterne for denne Vare at ville gaa noget op. Ligeledes imødesees en Forhøjelse i Trælastfragterne som Følge af den forøgede Import, som de nu foreslaaede Toldsatser for denne Artikel turde komme til at forarsage. Hvad disse sidste Fragter angaar, bemærkes, at vore Skibsførere nu mindre end før klage over den Spekulation, som visse Befragtningsagenter øve paa dette Omraade.

De i Vintraden anvendte Dampskibe have som sædvanlig været befragtede for et vist Antal Maaneder og til Priser, som have varieret noget efter Fartøierne forskellige Lasteevne m. m., hvorom nærmere Oplysninger meddeles i Aarsberetningerne fra Bordeaux og Rouen, til hvilke Havne den nævnte Transport hovedsagelig foregaar. I denne Fart blive nu vore Fartøier foretrukne fremfor alle andre fremmede Nationers, hvilket opgives at bero paa den større Omhu, hvormed vore Skibsførere behandler Ladningerne, saavelsom paa den store Tillid, de ogsaa forøvrigt have gjort sig fortjent til. Til Fart paa vestindiske Havne er desuden i Havre bleven maanedsbefragtet et større norsk Dampskib, som i det sidstledne Aar blev indkjøbt hersteds. Dette Fartøj har imidlertid nu maattet ophøre med den nævnte Fart, da dets Befragtere have indstillet sine Betalinger.

I en tidligere Aarsberetning er det bleven omtalt, hvorledes vore Skibsførere ofte i Frankrige udsættes for Vanskeligheder, naar det gjælder om at erholde Havaribidrag af Ladningsmodtagerne og Ladningsassurandørerne til Dækkelser af Omkostninger, som under Reiser ere blevne udredede til baade Ladningens og Fartøiets Bedste. Heller ikke under det sidstforløbne Aar ere saadanne Tvistigheder udeblevne, idet i flere Tilfælde Ladningseiere have vægret sig for at erlægge det efter Dispatch paa Ladningen faldende Bidrag til Nødhavnsudgifter, Buxeringspenge og andre i fælles Interesse paadragne Omkostninger. Som Grund for en saadan Vægning er dels bleven anført, at Fartøiet ved Afseilingen ikke var i sødygtig Stand, — hvorfor de under Reisen gjorde Opoffrelser ere blevne paastaaede, udelukkende at maatte falde Rederiet til Last —, og dels, at de Udgifter, for hvilke Godtgjørelse er bleven forlangt, ikke have været absolut nødvendige, eftersom Fartøiet ikke har

befundet sig i nogen virkelig Fare og i ethvert Fald burde have kunnet hjælpe sig ved egne Midler.

Naar saadanne Tvistigheder ere komne under franske Domstoles Behandling, har i Almindelighed Underretten udtalt sig til Fordel for Skibet, hvorimod Overretten som oftest har stillet sig paa Ladningsmodtagerens Side. En saadan Sag angaaende et norsk Fartøi er imidlertid nu bleven underkastet Kassationsrettens Prøvelse, og dennes Afgjørelse forventes at skulle faa saa stor Betydning, at den vil kunne paaberaabes som Præjudikat i lignende fremtidige Tilfælde.

I Forbindelse hermed maa det bemærkes, at det har vist sig, at Udfaldet af saadanne Tvistigheder meget har beroet paa vedkommende Skibsføreres eget Forhold under Reisen og paa de Foranstaltninger, som af dem ere blevne truffet, ligesom ikke mindst paa den Omhu og Nøiagtighed, hvorved deres Søforklaringer ere blevne affattede. De forenede Rigers Vicekonsul i Calais har saaledes nylig afgivet Indberetning til Generalkonsulatet om et Havaritilfælde, hvori et ikke ringe Tab antages at være bleven paaført et norsk Rederi paa Grund af Mangel paa Omtanke fra Skibsføreren Side. Vedkommende Fartøi var ankommet med Trælast fra Østersøen til Nordfrankrige efter under Reisen at have maattet, paa Grund af en opstaaet Lækage, anløbe en Nødhavn i Norge. Det oplystes, at Fartøiet var sprunget læk allerede under Indlastningen samt at Aflasteren paa Grund heraf havde fundet at burde protestere mod Fartøiets Sødygtighed, ihvorvel Lækagen strax blev opdaget og repareret, saa at Indlastningen kunde afsluttes og Fartøiet afgaa, efterat Føreren havde nedlagt Modprotest angaaende Reparationen. Efter Ankomsten til Losningsstedet (Fartøiet havde, som anført, paa Grund af ny Lækage under Reisen maattet anløbe Nødhavn) forlangte Skibsføreren, at Ladningseieren skulde deltage i Nødhavnsudgifterne; men istedetfor at indgaa paa denne Begjæring, lod Sidstnævnte optage en Besigtigelse, hvorunder det oplystes, at Fartøiet ved Afseilingen fra Lastepladsen ikke havde været i sødygtig Stand. Som Følge heraf blev Føreren nødt til at udbetale Ladningseieren et Beløb af 5 000 frcs., som Erstatning for den Skade, Ladningen havde lidt paa Grund af Lækagen, og for den ved Anløbet af Nødhavnen forvoldte Forsinkelse i Leverancen. Vicekonsulen formoder, at dette for Rederiet mindre gunstige Udfald af Sagen skulde være kunnet undgaaet, hvis Skibsføreren, inden Afseilingen fra Lastepladsen, havde skaffet sig en Sødygtighedsattest for Fartøiet, Noget, hvortil han i den opstaaede Lækage og i Aflasterens derved foranledigede Protest syntes at have havt al Opfordring, samt at Resultatet ogsaa skulde være bleven et andet, hvis Skibsføreren i sin Søforklaring paa en mere bindende Maade havde godtgjort, at Anløbet af Nødhavnen var uundgaaelig nødvendig for at redde Ladningen og Fartøiet fra Undergang. Hvad sidstnævnte Punkt betræffer, fandtes derimod i Søforklaringen væsentlig blot anført, at Fartøiet ikke kunde holdes læns, da det „trak mere Vand end sædvanlig“, hvilket Udtryk naturligvis bestyrkede Modpartens Paastand om, at Fartøiet som stadig læk ikke var sødygtigt.

Som en Eiendommelighed fortjener i denne Forbindelse at anføres, at ovennævnte lidet vel overveiede Udtryk: „at Fartøiet lækkede mere end ellers“ ofte, i lignende Tilfælde, forekommer i vore Skibsføreres Søforklaringer, selv om Fartøiet i Almindelighed har været læk under Reisen. Heller ikke hører det til Sjældenhederne at se opgivet, at Nødhavn har maattet anløbes „for at reparere Fartøiet“ selv om man har grebet til denne Udvei for at redde Fartøiet og Alt, som fandtes der ombord, fra en sikker Undergang. Og vedkommende Modpart undlader heller ikke at benytte sig af deslige

uegentlige Udtryksmaader i Søforklaringen for at fremsætte Krav paa, at det Indtrufne blot skal betragtes som partikulært Havari for Fartøiet.

Forøvrigt turde det fortjene at fremholdes, at i Tilfælde, hvor Nødhavnsudgifter ikke har kunnet erholdes godtgjorte som almindeligt Havari, Skibsføreren ikke engang har formaaet at faa erstattet Honorar, som han forskudsvis har udbetalt Ladningsassurandørernes Repræsentant i Nødhavnen, uagtet sidstnævnte alene har havt til Opgave at vaage over Ladningsassurandørernes Særinteresser under Havariet. Et saadant Honorar kan imidlertid andrage til et forholdsvis ganske anseeligt Beløb; og det synes derfor at være mindre forklarligt, at en Skibsfører indlader sig paa at gjøre saadanne Forskud uden at han selv har anmodet Ladningsassurandørernes Agent om for Fartøiets Regning at udføre noget bestemt Hverv.

Skibsfartens Omfang paa hele Frankrige i de 3 sidste Aar fremgaar af følgende Ziffre, hvilke gjælde ankommende lastede Fartøier:

	1890.		1889.		1888.	
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.
Franske Skibe	8 334	4 158 888	8 457	4 645 355	8 302	4 788 039
Fremmede —	19 319	9 298 924	18 455	8 190 494	19 874	8 749 695
Ialt	27 653	13 457 812	26 912	12 835 849	28 176	13 537 734

Der har altsaa i Aaret 1890, i Forhold til de tvende nærmest foregaaende Aar, været en Formindskelse i den franske Tonnage, men en Forøgelse i den udenlandske samt for Skibsfarten overhovedet i 1890 en Forøgelse i Sammenligning med 1889, men i Sammenligning med 1888 nogen Tilbagegang saavel i Fartøiernes Antal som Tonnagen.

Da Specialopgaverne i den franske Statistik for Aaret 1890 endnu ikke ere tilgængelige, kan der for Nærværende ikke meddeles Oplysning om de forenede Rigers Skibsfart paa hele Frankrige i hele forrige Aar. I de tre nærmest foregaaende Aar havde imidlertid denne Skibsfart følgende Omfang hvad ankommende lastede Fartøier angaar:

	1899.		1888.		1887.	
	Ant.	Tons.	Ant	Tons.	Ant.	Tons.
Norske Skibe . .	1 265	471 002	1 637	604 548	1 405	520 156
Svenske — . .	397	186 587	436	211 056	421	190 590
Ialt	1 662	657 589	2 073	815 604	1 826	710 746

I de nedennævnte tidligere Perioder udgjorde den aarlige Gjennemsnitstonnage:

	1877—1886.	1867—1876.	1857—1866.
	Ton.	Ton.	Ton
Norske Skibe	590 033	395 145	229 000
Svenske —	184 084	85 044	33 096
Ialt	774 117	480 189	262 096

Ifølge disse Opgaver var i Aaret 1889 den svenske lastede Tonnage mindre end i begge de nærmest foregaaende Aar, men dog større end Gjennemsnitstonnagen i de nysnævnte Tiaarsperioder, medens paa den anden Side den norske Tonnage, saavelsom begge Landes Skibsfart, i førstnævnte Aar ogsaa var mindre end Gjennemsnitstonnagen i Tidsrummet 1877—1886. I Forhold til Tiaaret 1857—1866 eller det, som gik umiddelbart forud for Afslutningen af Søfartstraktaten, er imidlertid i Aaret 1889 den svenske Tonnage tiltaget med 463.7 % og den norske med 105.6 %.

Tilsammen indtager det norske og svenske Flag i Frankrige den 2den Plads i Rækken af de fremmede søfarende Nationer, og kommer saaledes næst efter England, om end naturligvis i en betydelig Afstand fra denne Magt.

Med Hensyn til de paa Søfarten beroende Forretninger, som i Aaret 1890 ere blevne udførte paa Generalkonsulatet, kan Følgende meddeles:

Af Hyrebeløb hjemsendtes: for 69 norske Sømænd Kr. 11 455 60. Endvidere hjemsendtes i Aaret 1890 som kontante Efterladenskaber efter afdøde norske og svenske Sømænd ialt Kr. 990.4.

Paa norske Skibe paamønstreredes 386 og afmønstreredes 446 Mand.

De i Aaret 1890 her i Distriktet for Statens Regning oppebaarne Konsulatafgifter udgjorde: For norske Skibe fr. 20 254.60 og for svenske Skibe fr. 10 763.95, ialt fr. 31 018.55.

I Staten tilfaldende Expeditionsafgifter indkom et Beløb af fr. 1 564.15. Ialt tilfaldt der saaledes Staten i Konsulat- og Expeditionsafgifter fr. 32 582.70. I de fire Aar 1886—1889, som ere forløbne siden Generalkonsulatets Distrikt fik sit nuværende Omfang, udgjorde de Staten tilfaldende Konsulatafgifter gennemsnitlig fr. 29 570.90 pr. Aar. I Sammenligning hermed steg altsaa nævnte Afgifter i det sidstforløbne Aar med 4.8 pCt.

I denne Forbindelse turde det ogsaa kunne nævnes, at Antallet af de Tilfælde af Rømning, som i Aaret 1890 anmeldtes paa Generalkonsulatet, gik op til 10, deraf 5 fra norske og 5 fra svenske Fartøier, et i Forhold til Skibsfartens Omfang heldigvis mindre betydeligt Antal.

Generalkonsulatets Adresse er fremdeles Quai d'Orleans 59 og dets Kontor holdes aabent for Expedition fra Kl. 10—12 Fm. og 2—4 Em.

Med Hensyn til den Indførsel af Produkter fra de forenede Riger, som i Aaret 1890 fandt Sted til Distriktets Havne, meddeles følgende Opgaver, som imidlertid udelukkende angaa den direkte Vareforsendelse.

Hvad for det Første Importen af Trælast angaar, udgjorde denne i Aaret 1890: Fra Norge 25 212 P. St. og fra Sverige 171 707 P. St. Sammenholdes denne Import med Gjennemsnitsimporten i Aarene 1886—1889, sees for Sveriges Vedkommende i Aaret 1890 at være indtraadt en Formindskelse, som kan anslaaes til 10 209 P. St. svarende til 6.3 pCt. medens derimod samtidig den norske Trælastindførsel til Distriktet er bleven forøget med 4 319 P. St. eller 14.6 pCt.

Det sidstforløbne Aars samlede Trælastimport fra de forenede Riger og fra andre Lande, fordeltes paa Distriktets Havne saaledes som følgende Tabel udviser:

Fra	Havre.	Hon- fleur.	Borde- aux.	Dieppe.	Calais.	Dunker- que.	Øvrige Vicekon- sulater.	Til- sammen.
	P. Std.	P. Std.	P. Std.	P. Std.	P. Std.	P. Std.	P. Std.	P. Std.
Norge . . .	845	195	2 677	2 160	2 686	1 413	15 236	25 212
Sverige . .	11 131	24 808	13 867	25 096	22 863	14 836	59 606	171 707
Rusland . .	811	9 213	9 452	11 918	3 705	5 291	18 438	58 828
Amerika . .	1 395	408	3 268	1 848	1 398	737	2 243	11 287
Tyskland .	—	—	—	194	—	200	5 605	5 999
Ialt	14 182	34 624	29 264	41 216	30 152	22 477	101 128	273 043

Totalimporten gik saaledes op til 273 043 P. Std., hvoraf blot 74 781 P. Std. eller ca. 27 pCt., kom med norske og svenske Fartøier. Til Belysning af den Konkurrence, som ogsaa i de senere Aar det norske og svenske Flag har været udsat for i denne Fart, kan anføres, at i Aaret 1886 41 pCt. af den til Distriktet komne Trælast, indførtes i norske og svenske Fartøier.

I Forhold til den gennemsnitlige Totalindførsel af Trælast til Distriktets Havne i Tidsrummet 1886—1889, hvilken kan anslaaes til 279 536 P. Std., udviser førnævnte Totalimport i Aaret 1890 en Formindskelse af 2.3 pCt. I Sammenligning med Aaret 1889 er dog samme Indførsel stegen med 13 051 P. Std., hvilket hovedsagelig beror paa en forøget Import fra Sverige.

I den foranstaaende Tabels Opgaver over Trælastimporten til Distriktet i Aaret 1890 er indbefattet følgende Kvanta hævlede Gulvbord: Fra Norge 2336 P. Std., fra Sverige 3 611 P. Std., fra Rusland 305 P. Std., ialt 6 252 P. St. De Havne, hvortil denne Import fandt Sted, vare Dunkerque, Caen, Rochefort og Bordeaux, medens blot 2 P. Std. deraf kom over Havre.

Sammenholdes Tilførselen af denne Artikel i Aaret 1890 med Gjennemsnitsimporten i Perioden 1887—1889, udviser Resultatet i 1890 en Forøgelse i den svenske Import af 1 390 P. St. eller omtrent 63 pCt. men derimod en Formindskelse i den norske af 4 950 P. St., d. v. s. ikke mindre end 212 pCt. (Det turde dog kunne antages, at ogsaa endel af de importerede Arbeider i Træ“ har bestaaet af hævlede Bord).

Hvad den øvrige Vareindførsel til Distriktet fra de forenede Riger angaar, ere de derom erholdte Opgaver, hvilke angaa Importen i Almindelighed (commerce général) sammenfattede i nedenstaaende Tabeller:

Indførsel til Havre i Aarene 1888—1890.

Fra Norge.

	1890. Kg.	1889. Kg.	1888. Kg.
Vildt	911	—	—
Saltet Kjød	1 429	214	286
Konserveret Kjød	3 728	38	808
Saltet Smør	442	166	31
Svinefedt	—	—	380
Huder og Skind	99 228	67 243	86 638
Sild, røget, tørret eller saltet .	194	172	16
Fisk, fersk	576	—	852
Do., røget, tørret eller saltet .	969	229	285
Do., marineret eller nedlagt i Olie	4 933	—	—
Fedtstoffer af Fisk	1 019	9 037	9 890
Hvaltran	148 954	139 015	263 549
Torsketran	3 261	47 845	22 385
Hvalbarder	3 145	4 207	7 142
Havre	18 000	29 817	993 500
Ved	38 000	23 000	179 000
Træmasse	15 106 143	14 263 649	13 820 525
Is	3 666 000	3 445 000	1 988 000
Slibestene	49 020	9 859	73 044
Rujern, Stangjern og Pladejern .	4 606	5 964	7 119

	1890. Kg.	1889. Kg.	1888. Kg.
Staal	8 995	3 969	17 266
Chemikalier	21 948	87 040	116 189
Pap	609	69	459
Tapeter og andet Papir	—	6 184	20 224
Maskiner og Maskindele	1 395	2 964	1 710
Hestekosøm og Jern	1 097 212	1 162 315	1 335 451
Arbejder i Træ	10 506	8 131	14 884
	Liter.	Liter.	Liter.
Øl	117 149	33 386	22 342

Fra Sverige.

	1890. Kg.	1889. Kg.	1888. Kg.
Saltet Kjød	2 638	8 867	63 866
Huder og Skind	221 389	313 618	343 853
Havre	768 800	3 560 965	4 450 200
Beg og Tjære	—	—	504
Ved	405 000	299 000	434 400
Træmasse	3 871 100	5 937 139	3 105 894
Rujern, Stangjern og Pladejern	3 183 843	1 732 699	2 989 996
Staal	27 741	16 075	23 479
Pap	15 471	25 978	99 809
Papir	11 578	5 018	6 348
Maskiner og Maskindele	22 581	1 645	1 557
Arbejder i Træ*)	137 100	63 738	249 396
Fyrstikker	118	12	800
	Liter.	Liter.	Liter.
Øl	832	953	18

Indførsel til andre af Distriktets Havne i Aaret 1890.

Fra Norge.

	Is.	Træmasse	Sprit.	Hesteko- søm og Spiger.	Hval- og Torsketran.	Huder og Skind.
	Ton.	Kg.	Liter.	Kg.	Kg.	Kg.
Bordeaux	300	4 138 000	47 270	218 300	47 020	14 974
Boulogne s/m	2 732	241 695	—	—	—	—
Caen	320	120 000	—	—	—	—
Calais	3 426	—	—	—	—	—
Dieppe	844	—	—	—	—	—
Dunkerque	550	2 498 000	—	—	**) 961 474	—
Fécamp	560	—	—	—	—	—
La Rochelle	558	—	—	—	—	—
Rouen	838	22 711 286	—	171 444	62 888	17 485
Trouville-Deauville	1 515	—	—	—	—	—
Ialt	11 643	29 708 981	47 270	389 744	1 071 382	32 459

*) Desuden importeredes Møbler til en Vægt af 13 109 Kg.

**) Den største Del deraf er dog ankommen over Rotterdam og Hull.

Fra Sverige.

	Jern og Staal.	Havre	Træmasse	Tjære.	Huder og Skind.
	Kg.	Kr.	Kg.	Kg.	Kg.
Bordeaux	1 306 400	—	728 000	—	2 378
Boulogne s/m	413 798	—	—	—	—
Calais	292 967	—	1 543 000	—	—
Dieppe	367 793	—	—	—	—
Dunkerque	337 141	—	500 000	1 284 721	—
Fécamp	—	—	—	180 000	—
Honfleur	2 071 000	—	—	—	—
La Rochelle	51 000	—	20 000	—	—
Rochefort	*)114 535	—	—	—	—
Rouen	3 403 402	1 020 700	—	—	—
Ialt	8 358 036	1 020 700	2 791 000	1 464 721	2 378

Betræffende den nu opregnede Import bemærkes, at de til Hovedstationen komne Artikler ere for den største Del blevne indførte med de i regelmæssig Fart gaaende Dampskibe. Af Distriktets øvrige Havne have nu blot Rouen og Bordeaux saadanne Forbindelser, efterat nemlig de Dampskibe, som tidligere for Mineraltransportens Skyld gik mellem Norge og Dunkerque, for nogle Aar siden have ophørt med denne Fart.

Den norske Import til Havre, som omfatter et langt større Antal Artikler end den svenske, er i Aaret 1890, i Forhold til de to foregaaende Aar, tiltaget forsaavidt angaar Vildt, saltet og paa anden Maade konserveret Kjød, Smør, Huder og Skind, saltet Sild (hvilken for endel skal finde Anvendelse som Agn ved det franske Newfoundlandsfiske), anden konserveret Fisk (en ny Importvare er marineret Fisk), Træmasse, Is, Pap og Øl, medens en bestemt Formindskelse er indtraadt i Indførselen af Fedtstoffer af Fisk, Tran, Hvalbælder, Havre, Jern, kemiske Produkter, Papir, Maskiner og Hesteskosøm, hvorhos Importen af Svinefedt er ophørt siden Aaret 1888. Snart tiltagende, snart aftagende har Importen, i de nævnte tre Aar, været af fersk Fisk, hvoraf til og med Indførselen ophørte i 1889, Ved, Slibestene, Staal og Arbeider i Træ.

Den svenske Import til Hovedstationen er i 1890, i Forhold til Aarene 1889 og 1888, tiltaget for Artiklerne Jern og Staal, Maskiner og Maskindele, samt Papir, medens der er indtraadt Nedgang for saltet Kjød, Huder og Skind, Havre samt Pap, hvorhos Indførselen af Beg og Tjære er fuldstændig ophørt. I de samme Aar har der været en varierende Import af Ved, Træmasse, Arbeider i Træ, Øl og Tændstikker, af hvilken sidstnævnte Artikel endnu aarlig ankommer et lidet Kvantum, uagtet nu Tændstikmonopolet i Frankrige er bleven overtaget af Staten.

Med Hensyn til Indførselen til Distriktets øvrige Havne kan anføres at der for de norske Artiklers Vedkommende er indtraadt Forøgelse i Importen af Sprit, Hesteskosøm, Tran samt Huder og Skind, hvorimod Is og Træmasse er indført i formindskede Kvantiteter.

Af svenske Produkter kom i Aaret 1890 større Mængder Jern, Staal, Træmasse og Tjære end i det foregaaende Aar, medens det Modsatte var

*) Hvoraf 11 900 Kg. Hesteskosøm.

Tilfældet med Huder og Skind samt Havre, af hvilken sidste Artikel i Aaret 1889 indførtes ca. 17½ Mill. Kg.

For Øvrigt opgives at være bleven indført i Aaret 1890:

Til Bordeaux: Fra Norge 4 243 Liter Øl og 124 400 Kg. Torskerogn, fra Sverige 3 008 Liter Øl. Til Boulogne: Fra Norge 60 000 Kg. Arbeider i Træ; fra Sverige 5 000 Kg. do. Til Dunkerque: Fra Norge 2 700 Kg. Sparrer og Spirer, 11 100 Kg. Ved og 100 Liter Øl; fra Sverige 24 450 Kg. Sparrer og Spirer og 263 000 Kg. Ved. Til Rouen: Fra Norge 15 Kg. Arbeider i Træ, 2 066 Kg. Vildt og 10 846 Liter Øl; fra Sverige 24 154 Kg. Arbeider i Træ.

Det i Frankrige foreslaaede nye Toldsystem, med sine i mange Tilfælde prohibitive Indførselsafgifter, tør formodes i indeværende Aar at ville fremkalde en forøget Import af de Artikler, som i Tilfælde af at Systemet antages, særlig komme til at rammes af Toldforhøjelserne. Et andet Spørgsmaal er, hvorledes Importforholdene derefter ville komme til at stille sig.

De forenede Rigers Indførsel til dette Distrikt har, som oven paavist, naar visse Raavarer eller Halvfabrikater undtages, ikke udviklet sig synderlig under det nuværende Regime, men der er naturligvis Grund til at befrygte, at Stillingen i Tilfælde af Toldpaalæg vil blive endnu mindre gunstig for vore Interesser. I saa Fald skulde nemlig egentlig blot saadanne Produkter kunne vedblive at indføres, som Frankrige ikke under nogen Omstændighed kan undvære; men muligens skulde selv for disses Vedkommende Toldafgifterne lægge Hindringer i Veien og paalægge vore Exportører mere eller mindre følelige Opofrelser.

Over den til hele Frankrige stedfundne direkte Indførsel af de Produkter, som hovedsagelig ere Gjenstand for Export fra de forenede Riger, meddeles i det følgende en sammenlignende Oversigt, idet det bemærkes, at Mængde- og Værdiopgaverne blot omfatte de Varer, som ere indkomne for at forbruges inden Landet (commerce special). De Artikler, som ere forblevne paa Oplag eller som ere blevne sendt videre til andre Lande, ere saaledes ikke indbefattede deri. Endvidere bemærkes, at officielle Specialopgaver endnu ikke ere tilgængelige for Aaret 1890, samt at ogsaa de Totalziffre, som forekomme for sidstnævnte Aar, maa betragtes som approximative.

Af almindeligt Træ og Trævirke importeredes ialt til Frankrike:

	1890.	1889.	1888.
Bygningstømmer . .	1 081 326 Tons	1 092 807 Tons	1 252 309 Tons
Ved	61 072 "	67 415 "	72 719 "
Spaan	9 367 833 Stk.	5 824 169 Stk.	2 832 214 Stk.
Lægter	11 036 808 "	14 842 425 "	14 480 818 "
Stager	4 132 560 "	4 613 729 "	5 973 453 "
Egestav	55 595 853 "	64 946 449 "	50 060 473 "
Stav af andet Slags Træ	8 542 260 "	16 990 762 "	14 590 053 "

Efterstaaende Sammenstilling udviser Forholdet mellem de forenede Rigers og andre Landes Andel i denne Import. Ved disse Opgaver er dog at bemærke, at for visse Artiklers Vedkommende er Importen fra de forenede Riger, paa Grund af de derfra indførte Kvantas mindre Betydelighed, indbefattede i Importen fra „Andre Lande“.

Ved: Fra Sverige i 1889 2 451 Tons, i 1888 3 537 Tons, fra andre Lande 64 964 Tons, i 1888 70 182 Tons. Ialt i 1889 67 415 Tons, i 1888 72 719 Tons.

Tømmerstokke eller hugget Virke (af andre Træsarter end Eg og Valnød og med Undtagelse af Jernbanesveller): Fra Norge i 1889 2 134 T., i 1888 5 035 T., fra Sverige i 1889 18 440 T., i 1888 17 446 T., fra andre Lande i 1889 139 785 T., i 1888 164 893 T. Ialt i 1889 160 359 T., i 1888 187 374 T.

Skaaret Virke af alle Dimensioner: Fra Norge i 1889 70 079 T., i 1888 90 940 T., fra Sverige i 1889 431 097 T., i 1888 480 685 T., fra andre Lande i 1889 378 818 T., i 1888 423 996 T. Ialt i 1889 879 994 T., i 1888 995 621 T.

Master: Fra Sverige i 1888 778 Stk., fra andre Lande i 1889 81 Stk. i 1888 79 Stk. Ialt i 1889 81 Stk., i 1888 857 Stk.

Sparrer: Fra Norge i 1889 3 931 Stk., i 1888 11 802 Stk., fra Sverige i 1889 3 711 Stk., i 1888 3 756 Stk., fra andre Lande i 1889 19 189 Stk., i 1888 29 697 Stk. Ialt i 1889 26 831 Stk., i 1888 45 255 Stk.

Spirer: Fra Norge i 1889 122 Stk., i 1888 Intet, fra Sverige 1889 560 Stk., i 1888 50 Stk., fra andre Lande i 1889 5 102 Stk., i 1888 891 Stk. Ialt i 1889 5 784 Stk., i 1888 941 Stk.

Baadshageskafter: Fra Norge i 1889 1 620 Stk., i 1888 1 054 Stk. fra Sverige i 1889 80 Stk., i 1888 578 Stk., fra andre Lande i 1889 2 286 i 1888 3 214 Stk. Ialt i 1889 3 986 Stk., i 1888 4 846 Stk.

Aarer og Aareemner: Fra andre Lande i 1889 364 561 Kg., i 1888 188 437 Kg.

Spaan. Fra Norge i 1889 1 974 290 Stk., i 1888 Intet, fra andre Lande i 1889 3 849 879 Stk., i 1888 2 832 214 Stk. Ialt i 1889 5 824 169 Stk., i 1888 2 832 214 Stk.

Lægter: Fra Norge i 1889 855 000 Stk., i 1888 Intet, fra andre Lande i 1889 13 987 425 Stk., i 1888 14 480 818 Stk. Ialt i 1889 14 842 425 Stk., i 1888 14 480 818 Stk.

Stav (af andet Slags Træ end Eg): Fra Norge i 1889 8 381 756 Stk., i 1888 9 500 748 Stk., fra Sverige i 1889 920 000 Stk., i 1888 797 500 Stk., fra andre Lande i 1889 7 689 006 Stk., i 1888 4 292 705 Stk. Ialt i 1889 16 990 762 Stk., i 1888 14 590 953 Stk.

Værdien af Frankriges Indførsel af „almindeligt Træ og Trævirke“ udgjorde i Millioner Francs: I 1889 172 8, i 1888 165 6, i 1887 158 3, samt gennemsnitlig pr. Aar: 1877—1886 207.7, 1887—1886 161.0, 1857—1866 125.3.

Heraf androg Importen fra de forenede Riger til:

Fra Norge i 1889 11 560 226 fr., i 1888 13 675 053 fr., i 1887 7 451 841 fr.;

fra Sverige i 1889 38 234 875 fr., i 1888 40 110 979 fr., i 1887 40 063 332 fr.;

og gennemsnitlig pr. Aar:

Fra Norge 1877—1886 17 325 356 fr., 1867—1877 27 822 010 fr., 1857—1866 31 100 734 fr.;

fra Sverige 1877—1886 50 929 032 fr., 1867—1876 34 169 141 fr., 1857—1866 19 814 962 fr.

Importen af Træløst fra Norge var altsaa betydeligst i Tidsrummet 1857 til 1866, og var da gennemsnitlig tre Gange større end i Aaret 1889. Importen fra Sverige naaede derimod sin største Høide i Tiaaret 1877—1886, i hvilken Periode ogsaa Frankriges totale Træløstimport var størst; i Aarene 1887—1889 varierede Importen fra Sverige høist ubetydeligt.

Som før bemærket, er Trælastimporten til Havres Distrikt i Aaret 1890, sammenlignet med Gjennemsnitsimporten i de nærmest foregaaende fire Aar, gaaet noget tilbage, hvilket synes at tyde paa, at Trælasthandelen i Frankrige i Aaret ikke har arbeidet under videre gunstige Forhold. I Almindelighed synes der ogsaa over Markedet at have hvilet et Tryk, som har lammet Omsætningen. De opnaaede Priser have neppe været tilfredsstillende for Afskiberne, da, efter hvad der er blevet opgivet, Aarets Noteringer overhovedet have været endog 30 % lavere end andre Aars Gjennemsnitspriser for Furu-planker og Bord, ligesom der ogsaa har været en betydelig Nedgang i Prisen paa Granvirke.

Den væsentligste Aarsag til dette Prisfald skal have været Mangel paa Efterspørgsel efter nordisk Trælast i England, hvor Beholdningerne ligefra Aarets Begyndelse af vare tilstrækkelig store. Den Standsning i Afsætningen, som opstod heraf, virkede naturligvis tilbage paa det franske Marked, og det saa meget mere, som ligeledes Importørerne her i Landet havde velfyldte Lagere, som de havde vanskeligt ved at oprømme. Hvad der før er indtruffet under lignende Omstændigheder gjentog sig derfor ogsaa denne gang, nemlig at Sælgerne med voxende Iver udbød sine Varer, medens Kjøberne holdt sig forsigtig tilbage, For Nordfrankriges Vedkommende har man derhos hørt Klage over de belgiske Trælasthandleres skadelige Inddydelse paa det franske Marked, hvilken bestaar deri, at de stadig søger at underbyde sine franske Konkurrenter.

Det er ofte bleven fremholdt, at det eneste virksomme Middel til Forebyggelse af deslige for alle Interesserede saa skadelige Ophobninger af Varen, er en Indskrænkning i Produktionen, og da nu et Slags Overenskomst herom synes at være kommen i Stand mellem store Skoveiere i Norden, turde det være at forvente, at et bedre Resultat skal kunne opnaaes i Fremtiden. Der er forøvrigt allerede indtraadt en langt livligere Stemning paa Markedet, og anseelige Transaktioner afsluttes paa flere Hold til Priser, som betydelig overstige de under Aaret 1890 gjældende.

Hertil har utvivlsomt for endel bidraget de af den franske Regjering foreslaaede nye Toldsatser for nordisk Trælast, hvilke ere blevne yderligere forhøiede af vedkommende parlamentariske Komite. Mange antage nemlig, at disse Toldafgifter i alt Væsentligt ville blive antagne af Kamrene, og at der som Følge deraf her i Landet vil indtræde en Prisstigning, hvoraf store Fordele kan høstes af dem, som i Tide fylde sine Lagere. Der gives dog andre Importører, som stille sig mere tvivlende ligeoverfor den nye Toldpolitik og dens antagelige Virkninger. Disse holde det nemlig dels ikke for saa aldeles givet, at de foreslaaede Toldsatser til Slut komme til at antages, — i det mindste ikke med de nu foreslaaede Beløb —, og dels nære de den Overbevisning, at om Toldsatserne virkelig blive gjældende, skulle Afskiberne blive nødsagede til at nedsætte Priserne i tilsvarende Grad, saa at Indførselsforholdene altsaa paa det nærmeste skulde blive uforandrede. Under saadanne Omstændigheder synes de indtil videre at ville foretrække at indtage en afventende Holdning, hvortil de føle sig saa meget mere opfordrede, som Trælastforbruget her i Landet ikke tegner til at skulle blive synderlig livligt i den nærmeste Fremtid.

Som Grund til de foreslaaede nye Toldsatser paa Trælast har Regjeringen og vedkommende parlamentariske Comité fremholdt Nødvendigheden af at værne om den franske Skovdrift, hvilken siges at være bleven vanskjøttet som Følge af, at den i høiere Grad end andre Næringsveie har været blotstillet ligeoverfor den udenlandske Konkurrence. Ved den nu foreslaaede Toldbe-

skyttelse haaber man da at opnaa, at det franske Skovbrug, efterhaanden som det viser sig at være en lønnende Næringsvei, skal blive drevet mere methodisk, og at saaledes den hidtil mangededs forekommende Skovplyndring skal op-høre. For at naa dette Maal har man anseet det nødvendigt at belægge ikke alene hugget og skaaret, men ogsaa ganske ubearbejdet Træløst med Told-afgift. De foreslaaede Toldsatser, som i Overensstemmelse med den hele Plan for den nye Toldtarif ere blevne opførte i en „Tarif Général“, som eventuelt yderligere kan forhøies, og i en „Tarif minimum“, som i intet Tilfælde maa nedsættes, ere udelukkende beregnede efter Vægt.

Ifølge Udregninger af Fagmænd skulle disse Toldsatser — for almin-delig Furu- og Granlast — modsvare følgende Procenter af Varens Værdi i Havre, Fragten deri indbefattet:

	Tarif Général	Tarif minimum.
Master, Mastetoppe og Sparrer af hvilkensom- helst Længde og af over 60 Centimeters Om- kreds i den tykkeste Ende	15 pCt.	10 $\frac{1}{3}$ pCt.
Spirer og Baadshageskafter	11 —	6 —
Hugget og saget Virke af mere end 80 mm. Tykkelse	25 —	17 $\frac{3}{4}$ —
Saget Virke af under 80, men over 35 mm. Tykkelse	24 —	16 $\frac{1}{2}$ —
Saget Virket af 35 mm. Tykkelse og derunder	61 —	41 —

Ogsaa for andet Slags Træløst er mere og mindre betydelige Toldsatser blevne foreslaaede, idet der alene synes at være gjort en Undtagelse for Skafter af Asketræ tjenlige til Agerbrugsredskaber. Overhovedet beregnes disse Indførselsarbejder at ville i Forhold til Varens Værdi komme til at an-drage i Tarif Général til 15 à 60 pCt. og i Tarif Minimum til 9 à 43 pCt. Dertil kommer at de nævnte Toldsatser efter Komiteens Forslag skulle for-høies med 20 pCt. for Trævirke, som paa en eller anden Maade er blevet kemisk prepareret. Endvidere skal saavel almindeligt Træ og Trævirke som bearbejdet Træ ved Indførsel over et tredje Land belægges med en Tillægs-afgift (surtaxe d'entrepôt). Allerede nu eksisterer i Kraft af Loven af 7 Mai 1881 en saadan Tillægsafgift for almindeligt Træ og Trævirke, men i den endnu gjældende Handelstraktat mellem de forenede Riger og Frankrige er truffet Overenskomst om, at denne Afgift ikke skal ramme norsk og svensk Træløst, som indføres landværts over Belgien. I det nu foreliggende Tarifforslag er denne Tillægsafgift for almindeligt Træ og Trævirke bibeholdt med sit nuvæ-rende Beløb (1 Fr. pr. 100 Kg.), medens den for forædlet Træløst er sat til Fr. 1.50 pr. 100 Kg.

Som venteligt er, have ogsaa inden Frankrige kraftige Stemmer hævet sig mod denne saa pludselige Overgang til et System med Toldbeskyttelse for uforædlet Træløst, som hidtil i sin Egenskab af Raaproduct for den franske Industri er bleven anseet for at burde være fri for Indførselsafgift. Man har i denne Anledning gjort gjældende, at Skovbruget i Frankrige maa holdes ud fra Jordbruget i egentlig Forstand, eftersom Landets Skove ere fordelte mellem Staten og Kommunerne samt nogle faa større Godseiere, hvilke saaledes udelukkende skulle komme til at høste Fordelen af den fore-slaaede Told — paa den øvrige Befolknings Bekostning. De mindre Jord-brugere derimod skulde aldeles ikke faa nogen Nytte af Toldbeskyttelsen, saasom de dels i det heletaget ikke besidde nogen Skov, og dels, hvor dette er Tilfældet, ikke have mere end fornødent til sit eget Behov.

Dernæst er det bleven anført, at den franske Træløst i Kvalitet er den nordiske underlegen og uanvendelig til samme Slags Brug som denne. De Egne i Frankrige hvor Skovdriften foregaar i nogen større Udstrækning, ere Vogeserne, Iura og Pyrenæerne samt Departementerne Landes og Isère. Af disse frembringer Vogeserne og Iura den bedste Træløst, og naar Prisen paa nordisk Træløst har været høi, er der ogsaa bleven gjort Forsøg med at anvende Træløst fra hine Egne. Disse Forsøg synes imidlertid at have havt et mindre tilfredsstillende Udfald, idet den franske Træløst har vist sig at være porøs og udsat for Raaddenhed, ligesom ogsaa vanskeligere at bearbejde.

Hvad Træmaterialerne fra Pyrenæerne og Landes angaar, da turde disse visseligen kunne anvendes til Gadebrolægning, Telegrafstolper, Grubestøtter, Emballage og Tøndestaver, men for Resten ansees de paa Grund af sin Kvistrigdom og Løshed ikke at egne sig til Bygningsvirke i Almindelighed eller til Snedkerarbejder. Da saaledes den i Frankrige producerede Træløst ikke har samme Egenskaber som Nordens, mangler man efter Toldmodstandernes Mening gyldig Grund til at lægge Hindringer i Veien for sammes Import.

Endelig har man betonet, at Frankriges Produktion af Træløst under alla Omstændigheder er utilstrækkelig til Tilfredsstillelse af Landets Behov. De eneste Følger af Toldforhøielsen skulde følgelig blive en Fordyring af Varen og en Fremkaldelse af den Skovødelæggelse, som man ved Hjælp af Tolden angivelig vil forebygge. Det er nemlig klart, at Udestængningen af udenlandske Træmaterialier skulde foranledige en systematisk Plyndring af Frankriges Skove, hvilken paa sin Side skulde volde store Uleiligheder med voldsomme Temperaturforandringer, Oversvømmelser m. m. Forøvrigt faar man, siger Modstanderne af Tolden, heller ikke lade ud af Betragtning, at ogsaa Frankriges Export af forarbejdet Træ skulde lide betydelig under en Toldforhøielse, noget hvoraf Konkurrenter i England og Belgien ikke skulde undlade at drage Fordel, og det fra enkelt Hold antydede Middel herimod — at tillade Indførsel af Træmaterialier paa Oplag — skulde vise sig frugtesløst.

Hvad forøvrigt de af Toldkomiteen foreslaaede Toldsatser for Træløst angaar, da er disse i og for sig, efter endel Fagmænds Udsagn, saaledes fastsatte, at de i sin Anvendelse skulde komme til at volde Importørerne alvorlige Uleiligheder, Omkostninger og Tidsspilde, hvorfor man ogsaa af denne Grund har arbejdet for at faa dem forkastede.

Blandt de Skovprodukter, som Frankrige modtager fra Udlandet, forekommer ogsaa Beg og Tjære, hvoraf Importen, i Nettovægt, har udgjort:

Fra Sverige i 1889 812 000 Kg., i 1888 988 477, fra andre Lande i 1889 1 882 615 Kg., i 1888 2 249 404, ialt i 1889 2 694 615 Kg., i 1888 3 237 881.

Værdien af den fra Sverige importerede Beg og Tjære opgives til:

1889 56 840 frcs., 1888 69 193, 1887 84 347, samt gennemsnitlig pr. Aar: 1877—1886 130 888 frcs., 1867—1876 192 683, 1857—1866 260 545, hvoraf altsaa fremgaar, at denne Import stadig er aftaget. Den største Konkurrence beredes den svenske Vare fra Finland og Rusland; de øvrige Lande, som i Tabellerne opføres som importerende Tjære til Frankrige, nemlig England og Belgien, antages derimod blot at befordre Artikelen som Transitgods.

Fra Norge er der i Almindelighed ikke opført nogen Import af dette Produkt.

For Beg og Tjære af indenlandsk Art — erlægges efter den nugældende franske Tariff en Told af 2 frcs. pr. 100 Kg., hvilken Afgift nu foreslaaes forhøiet til 10 frcs. i „Tarif General“ og 6 frcs. i „Tarif Minimum“.

Man har nemlig — tiltrods for Importens ringe Omfang — holdt det for at være nødvendigt, yderligere at beskytte den franske Vare, hvoraf der, blandt andre Steder, i Departementet Landes produceres ganske betydelige Kvanta.

Et Produkt af Skovbruget, hvis Indførsel til Frankrige i den senere Tid har faaet større Omfaang, er Træmasse, hvoraf nemlig i de 3 sidste Aar følgende Kvanta indførtes:

1890 93 464 512 Kg., 1889 114 077 213, 1888 96 754 110.

Ifølge disse Ziffre steg Importen fra 1888—1889 med over 17 Mill. Kg. eller 17.9 %, men aftog fra 1889 til 1890 med mere end 20½ Mill. Kg. eller med omkring 18 %. Denne Nedgang skal imidlertid ikke bero paa nogen Tilbagegang i Forbruget eller paa nogen tiltagende Produktion af Artikelen her i Landet, men skal blot være begrundet deri, at i Aaret 1889 Indførselen oversteg Konsumtionen og saaledes gav et Overskud til det følgende Aar.

Den nævnte Import var saaledes fordelt:

I 1889: Fra Norge 67 253 353 Kg., fra Sverige 7 658 604, fra andre Lande 39 165 256, ialt 114 077 213 Kg. I 1888: Fra Norge 45 631 599 Kg., fra Sverige 10 995 532, fra andre Lande 40 126 979, ialt 96 754 110 Kg.

Efter den franske Statistik forekom Import af Træmasse til Frankrige først i Aaret 1878 og udgjorde da:

Fra Norge 1 507 257 Kg, fra Sverige 1 574 256, fra andre Lande 5 471 574, ialt 8 553 087 Kg.

I Begyndelsen synes saaledes Indførselen fra de forenede Riger at have været forholdsvis ubetydelig, samt noget større fra Sverige end fra Norge. Det sidstnævnte Forhold vedblev lige indtil Aaret 1880, da Indførselen fra Sverige beløb sig til 2 322 363 Kg., mod 1 953 952 Kg. fra Norge, eller henholdsvis 20 og 19 % af Frankriges Totalindførsel, 11 486 046 Kg.; men fra og med Aaret 1881 indtraadte en Forandring heri, idet Importen fra Norge tiltog i betragtelig Grad, medens Importen fra Sverige ikke udviste nogen større Fremgang. I Aaret 1889 var Stillingen den, at Indførselen af Træmasse fra Norge udgjorde omtrent 58 % af Frankriges hele Indførsel og i Værdi gik op til 12 779 258 frcs., medens den Del, som kom fra Sverige, ikke udgjorde mere end 7½ Mill. Kg. (eller omtrent 6.5 %), til en Værdi af blot ca. 1½ Mill. Frcs.

Det bør derhos erindres, at de nævnte Ziffre ikke angive Frankriges hele Træmasseimport fra de forenede Riger, idet ogsaa de Kvantiteter, som komme over Belgien og Holland, antagelig for en stor Del bestaa af norsk eller svensk Vare.

Aarsagen til, at Importen af svensk Træmasse saaledes staar saa langt tilbage for den norske, turde maaske være at søge i den Omstændighed, at den fra Norden til Frankrige udskibede Træmasse hovedsagelig bestaar af vaad og saaledes tyngre Vare, hvilken de norske Fabrikker have mindre vanskeligt for at expedere, da de ofte ere beliggende i Nærheden af en Havn, hvorimod de svenske Fabriker, hvilke i Almindelighed ere anlagte i det Indre af Landet, maa blive belastede med større Transportomkostninger og paa Grund heraf ikke kunde undgaa at blive de norske underlegne. De øvrige Lande, hvorfra Træmasse importeres til Frankrige, er fornemmelig Tyskland, Schweiz og Østerrige.

For Træmasse, hvilken Artikel nu er toldfri, havde den franske Regje-

ring foreslaaet en Indførselsafgift pr. 100 Kg. af 1 frc. 50 i Tarif Général og 1 frc. i Tarif Minimum, for saavel mekanisk som kemisk Masse. Toldkomiteen har imidlertid gjort Forandring heri og foreslaaet for mekanisk Masse 2 frcs. 50 i Tarif Général og 2 frcs. i Tarif Minimum, samt for kemisk Masse resp. 3 frcs. 50 og 3 frcs., Alt pr. 100 Kg. Virkningen af saadanne Indførselsafgifter for mekanisk Masse, hvilken er saa godt som den eneste, der er Gjenstand for Export fra de forenede Riger, turde nærmest blive ensbetydende med et fuldstændigt Indførselsforbud. Den mekaniske Masse kommer nemlig, som allerede anført, for det meste i vaad Tilstand, og med den i det sidstforløbne Aar for dette Slags Masse gjældende Gjennemsnitspris af 5 frcs. pr. 100 Kg. med 50 pCt. Vandholdighed, skulde Indførselsafgiften efter Tarif Général gaa op til 50 pCt. af Varens Værdi, medens Minimumtoldsatsen kom til at modsvare 40 pCt. For tør Træmasse skulde paa den anden Side, hvis man gaar ud fra en Gjennemsnitspris af 11 frcs. pr. 100 Kg., den foreslaaede Told udgjøre 23 pCt. og 18 pCt. af dens Værdi, resp. efter Tarif Général og Minimumstariffen. At et saadant Toldregime uvilkaarlig skulde forhindre al videre Indførsel af den vaade Træmasse, synes selvfølgeligt, men man har derhos paavist, at ogsaa en fortsat Import af den tørre Vare faktisk skulde blive umulig. Det fremholdes nemlig, at for en og samme Kvantitet af 100 Kg. den tørre Masse i Forhold til den vaade, dels stiller sig 1 frc. høiere i Pris, dels ogsaa, saaledes som Skibningen nu foregaar, betinger en forøget Fragt af 60 centimes, og dels endelig ved Forarbejdelsen giver Anledning til 1 frc. mere i Omkostninger. I Betragtning heraf kan saaledes den tørre Masse beregnes at koste omtrent 2 frcs. 60 pr. 100 Kg. (26 pCt.) mere end den vaade, og med dette Tillæg skulde for den tørre Masse de foreslaaede Toldsatser faa omtrent samme Betydning som for den vaade.

Hvis de for Træmasse foreslaaede Toldsatser antoges, skulde efter det nu anførte, Følgen blive den, at Frankrige enten selv fik helt og holdent tilvirke sin Træmasse af indenlandsk Træ — naar nemlig udenlandsk Træ paa Grund af Tolden ikke kunde indføres — eller ogsaa blive nødt til at reducere sin Papirtilvirkning og saaledes kom til at trække sig tilbage i Konkurrencen med Nabolandene. Da imidlertid den Aar om andet til Frankrige importerede Træmasse beregnes at modsvare over 80 000 Pet. Stds Træ, turde det, fornødne Raamateriale neppe kunne opdrives inden Landet, helst da det franske Træ ikke skal egne sig til Træmasse, og da, paa den anden Side, Frankrige vel ikke kan tænkes at skulle ønske at staa tilbage for Udlandet i sin Papirtilvirkning, saa antager man, at idetmindste de nu foreslaaede urimelige Toldsatser for Træmasse ville blive forkastede af Kamrene, om man end ikke vover at gjøre Regning paa, at den nuværende Toldfrihed for Varen skal kunne bibeholdes.

Mod de nævnte Toldsatser er der ogsaa fremkommet talrige Protester, ikke mindst fra Papirfabrikanternes Side. I et Fagtidsskrift er saaledes blandt andet bleven anført, at der i Frankrige skal findes 493 Papirfabriker, men blot 30 Træmassefabriker, af hvilke forøvrigt 16 vare forenede med Papirfabriker. Det skulde saaledes være til Fordel for det forsvindende lille Antal af 14 Træmassefabrikanter, at Hundreder af Papirfabriker skulde komme til at opoffres og udsættes for uberegnelige Tab. Det er ogsaa senere bleven berettet, at Toldsatserne for Træmasse, som Følge af disse Protester, af Toldkomiteen selv ere blevne betydelig nedsatte.

I sin nu offentliggjorte Specialrapport har Komiteen foreslaaet følgende Indførselsafgifter for Træmasse pr. 100 Kg.:

		Tarif général.	Tarif Minimum.
Mekanisk Masse	{	vaad frcs. 1.00	frcs. 0.75
	{	tør " 2.00	" 1.50
Kemisk	—	 " 2.50	" 2.00

Af forarbejdet Træ indførtes til Frankrige i 1890 3 438 897 Kg., i 1889 4 051 089, i 1888 4 044 528, samt af høvlede Gulvbord i 1890 21 727 168 Kg., i 1889 37 079 089, i 1888 42 626 246.

Over de forenede Rigers Deltagelse i Importen af disse Artikler haves følgende Opgaver:

Emner til Tømmermands- og Vognmagerarbejder: Fra Norge i 1888 62 325, fra andre Lande i 1889 718 739 Kg., i 1888 590 714, ialt i 1889 718 739 Kg., i 1888 653 039.

Høvlede Gulvbord: Fra Norge i 1889 18 863 600 Kg., i 1888 23 598 593, fra Sverige i 1889 3 964 812 Kg., i 1888 5 857 058, fra andre Lande i 1889 14 250 671 Kg., i 1888 13 170 595, ialt i 1889 37 079 083 Kg., i 1888 42 626 246.

Ikke specificerede Arbejder i Træ: Fra Sverige i 1889 75 709 Kg. (Netto), i 1888 138 837 (Netto), fra andre Lande i 1889 2 258 286 Kg., i 1888 1 982 590, ialt i 1889 2 333 995 Kg., i 1888 2 121 427.

Totalværdien af Arbejder i Træ, indførte fra de forenede Riger til Frankrige (Commerce spécial), har i nedennævnte Aar udgjort:

Fra Norge i 1889 2 641 304 frcs., i 1888 3 317 184, i 1887 2 701 557, fra Sverige i 1889 600 498 frcs., i 1888 904 178, i 1887 1 089 165, samt gjennemsnitlig pr. Aar i Tiaarene: Fra Norge i 1877—1886 1 891 736 frcs., i 1867—1876 25 067, fra Sverige (ikke opgivet).

Den heromhandlede Indførsel er saaledes i 1889 aftaget baade fra Norge og Sverige. Dette gjælder saavel høvlede Gulvbord fra begge Lande som specielt for Sveriges Vedkommende de saakaldte „ikke specificerede Arbejder i Træ“, hvorunder indbefattes Vinduer, Døre, Paneler og deslige. Den paa-faldende Differentse i Importen fra Norge af høvlede Gulvbord i Tiaarene 1867—1876 og 1877—1886 finder sin Forklaring deri, at denne Vare indtil Aaret 1881 toldbehandlede som almindelig skaaret Trælast, d. v. s. indgik toldfrit, medens Artikelen senere opførtes i en egen Rubrik med en Toldsats, efter Traktattarifen, af 50 centimes (for blødt Træ).

Er imidlertid under det nuværende Toldsystem Indførselen fra de forenede Riger af Arbejder i Træ gaaet tilbage, saa synes der at være al Fare for, at Importen skal komme til at ophøre fuldstændig ved den nuværende Handelstraktats Udløb, dersom de nu foreslaaede Toldafgifter komme istand.

Disse udgjøre ifølge Toldkomiteens Indstilling pr. 100 Kg.: For Emner af blødt Træ til Tømmermands- og Vognmagerarbejder, hvilke nu ere toldfrie, 3 frcs. i Tarif Général og 2 frcs. i Tarif Minimum; for Vinduer, Døre, Paneler og Snedkerarbejder, sammensatte eller ikke, ligeledes af blødt Træ 15 frcs. i Tarif Général og 2 frcs. i Tarif Minimum, medens den nugældende Toldsats kun er 7 frcs. efter Tarif Général og 5 frcs. efter Traktattarifen; samt endelig for høvlede Gulvbord af blødt Træ 4 frcs. i Tarif Général og 3 frcs. i Tarif Minimum, imod nu 1 fre. i Tarif Général og 50 centimes i Traktattarifen.

Disse Toldsatser opgives at kunne anslaaes til 35 à 60 pCt. af Varens Pris.

Som allerede antydnet, skulle inden den franske Handelsverden Meningerne være delte om de foreslaaede Toldsatsers Udsigt til at blive votede af

Kamrene forsaavidt almindeligt Træ og Trævirke betræffer, hvorimod man synes at være mindre usikker med Hensyn til Tolden paa Arbeider i Træ, ihvorvel heller ikke for disse Artiklers Vedkommende Protester mod den nu foreslaaede Toldforhøielse ere udeblevne.

Efter Forlydende ansees det nu for sandsynligt, at Toldsatserne kommer til at fastsættes til Beløb, der pr. Ptb. Standard svarer til idetmindste 10, om ikke 20 à 25 frcs. for almindelige Planker og Bord, 40 à 50 frcs. for tynde Bord samt 100 à 120 frcs. for høvlede Gulvbord. Hvad specielt den sidstnævnte Artikel saavel som andre Arbeider i Træ angaar, skal den almindelige Mening nu saagodtsom enstemmig billige Indførelsen af en Toldafgift, som kan forhindre den Konkurrence, hvorfor den indenlandske Tilvirkning nu er udsat fra Udlandets Side til Skade for den franske Arbeider. Derimod ønsker mange, at huggen og skaaren Trælast maa, i Egenskab af Raamateriale faa, saavidt muligt, uhindret Adgang til det franske Marked.

Af uberedede Huder, store og smaa, indførtes til Frankrige i de sidste tre Aar: 1890 88 909 927 Kg., 1889 83 568 203 Kg., 1888 69 342 319 Kg.

Heraf kom fra de forenede Riger: Fra Norge 1889 46 385 Kg., 1888 118 956 Kg., Sverige 1889 317 341 Kg., 1888 362 458 Kg.

Værdien, i Millioner Francs, af indførte uberedede Huder og Skind af alle Slags var: 1889 180.3, 1888 135 1, 1887 152.8, hvoraf fra de forenede Riger: Fra Norge 1889 233 345 frcs., 1888 293 878 frcs., 1887 316 899 frcs., fra Sverige 1889 406 299 frcs., 1888 438 586 frcs., 1887 656 620 frcs.

Da denne Artikel saaledes synes at være af en vis Betydning for den norske og svenske Export til Frankrig, turde det kunne kaldes et glædeligt Forhold, at hverken Regjeringen eller Toldkomitéen har foreslaet nogen Toldafgift derpaa, idet de nemlig have fundet, at den udenlandske Raavare er en nødvendig Betingelse for den franske Læderindustri. Nogen Forandring i den nu bestaaende Toldfrihed synes saaledes ikke at være at befrygte.

Denne Artikel importeres navnlig fra La Platastaterne og Brasilien.

Af Fiskeriprodukter af alle Slags indførtes til Frankrige; 1890 85 105 238 Kg., 1889 79 032 110 Kg., 1888 84 773 461 Kg.

Af de forenede Riger deltager blot Norge i denne Indførsel og i en Udstrækning, som efterstaaende Oversigt udviser:

Klipfisk: Norge 1889 11 877 Kg., 1888 Intet, det franske Fiske og andre Lande 1889 43 455 052 Kg., 1888 45 927 645 Kg., ialt 1889 43 466 929 Kg., 1888 45 927 645 Kg.

Stokfisk: Norge: 1889 138 488 Kg., 1888 105 286 Kg., andre Lande 1889 304 213 Kg., 1888 212 255 Kg., ialt 1889 442 701 Kg., 1888 317 541 Kg.

Torsk- og Makrelrogn: Norge 1889 4 316 599 Kg. (netto), 1888 4 750 990 Kg. (netto), det franske Fiske og andre Lande 1889 655 709 Kg., 1888 604 458 Kg., ialt 1889 4 972 308 Kg., 1888 5 355 448 Kg.

Hvaltran: Norge 1889 108 060 Kg. (netto), 1888 288 888 Kg. (netto), andre Lande 1889 1 135 243 Kg., 1888 916 195 Kg., ialt 1889 1 243 303 Kg., 1888 1 205 083 Kg.

Torskelevertran: Norge 1889 137 114 Kg. (netto), 1888 77 470 Kg. (netto), andre Lande 1889 2 645 667 Kg., 1888 2 384 570 Kg., ialt 1889 2 782 781 Kg., 1888 2 462 040 Kg.

Utilberedte Hvalbarder: Norge 1888 4 207 Kg. (over Havre), 1888 7 142 Kg., andre Lande 1889 40 204 Kg., 1888 69 333 Kg., ialt 1889 44 411 Kg., 1888 76 475 Kg.

Utilberedte Sælskind: Norge 1888 106 Kg., andre Lande 1889 3 950 Kg., 1888 1 382 Kg., ialt 1889 3 950 Kg., 1888 1 488 Kg.

De vigtigste af de til Frankrige fra Norge importerede Fiskeriprodukter ere, ifølge disse Ziffre, Rogn samt Hval- og Torskelevertran, af hvilken sidst-nævnte Artikel derhos en større Import foregaar indirekte (over Holland og England). Desuden sees at være bleven indført en ikke liden Kvantitet Stokfisk, ligesom ogsaa eiendommelig nok i Aaret 1889 et Parti paa næsten 12 000 Kg. Klipfisk har kunnet finde Vei til Frankrige for at konsumeres dersteds til Trods for Prohibitivtolden.

Af fersk Fisk er derimod i nævnte Aar (ifølge den franske Toldstatistik) ikke forekommet nogen Import af saavidt stor Betydning, at man har fundet at burde opføre den i Statistiken. Saadan Import fandt dog Sted tidligere, idet adskillige Dampskibs-Ladninger i Is nedlagt Lax, Makrel og Hummer m. m., kom fra det vestlige Norge til Fécamp for derfra at føres til Paris.

Værdien af de fra Norge til Frankrige indførte Fiskeriprodukter (Commerce spécial) opgives at have udgjort:

	1889.	1888.	1887.
Torske- og Makrelrogn . . .	1 510 810 fr.	2 137 946 fr.	1 908 712 fr.
Utilberedte Hvalbarder . . .	178 798 -	242 828 -	— -
Hval- og Torskelevertran . . .	147 104 -	226 157 -	291 145 -
Stokfisk	110 791 -	84 229 -	19 172 -

samt gennemsnitlig pr. Aar:

	1877—1886.	1867—1876.	1857—1866.
Torske- og Makrelrogn . . .	2 212 685 fr.	3 257 554 fr.	1 788 142 fr.
Fedtstoffer af Fisk	316 658 -	144 268 -	— -
Saltvandsfisk	277 385 -	339 451 -	134 855 -

Ifølge disse Ziffre synes Indførselen i Almindelighed ikke at have været synderlig udviklingsdygtig.

Med Hensyn til det for Fiskeriprodukter foreslaaede Toldregime kan anføres, at Toldkomiteen har foreslaaet, at baade Klipfisk og Stokfisk skal fortoldes med 60 frcs., efter Tarif Général, og 48 frcs. efter Minimumstarifen, alt pr. 100 Kg., medens Regjeringsforslaget havde bibeholdt for begge disse Artikler den nuværende Generaltarifs Sats, 48 frcs. Ifølge den endnu gjældende Traktattarif betales for Stokfisk samme Toldafgift som for anden saltet, røget eller tørret Fisk, eller 10 frcs. pr. 100 Kg., medens Klipfisk ogsaa i denne Tarif er belagt med en Afgift af 48 frcs. For Tran, hvorfor den nu gjældende Toldsats, baade efter Tarif Général og Traktattarifen, er 6 frcs. pr. 100 Kg., skal, efter det nu foreliggende Forslag, Afgiften i Tarif General forhøies til 7 frcs. For Torsk- og Makrelrogn foreslog Regjeringen at bibeholde den nuværende Toldsats, 60 centimes pr. 100 Kg.; men denne Afgift har Komitéen fundet at burde forhøie til 80 centimes i Tarif Général. Derimod skulle utilberedte Hvalbarder samt Sælskind fremdeles nyde den nuværende Toldfrihed.

Af forarbejdede Fiskeriprodukter har Import af Fiskelim fundet Sted fra Norge.

Heraf indførtes: Fra Norge 1889 7 284 Kg. (netto), 1888 7 432 Kg. (netto), andre Lande 1889 22 967 Kg., 1888 19 615 Kg., ialt 1889 30 251 Kg. (netto), 1888 27 047 Kg. (netto).

Den nuværende Told 40 frcs. pr. 100 Kg., foreslaaes bibeholdt i Minimumstarifen, men forhøiet til 50 frcs. i Tarif General.

I denne Forbindelse kan nævnes tvende andre Fabrikata, som ligeledes importeres fra Norge, nemlig Oxalsyre (acide oxalique) og Oxalsalt (Oxalate de potasse).

Heraf indførtes følgende Kvanta:

Oxalsyre (acide axalique). Norge 1889 59 242 Kg. (netto), 1888 80 523 Kg. (netto), andre Lande 1889 421 040 Kg., 1888 742 351 Kg., ialt 1889 480 282 Kg. (netto), 1888 822 874 Kg. (netto).

Oxalsalt (oxalate de potasse). Norge 1889 21 216 Kg. (netto), 1888 26 719 Kg. (netto), andre Lande 1889 59 718 Kg., 1888 58 065 Kg., ialt 1889 80 934 Kg., 1888 84 784 Kg.

Tolden for Oxalsyre har baade Regjeringen og Toldkomiteen foreslaaet nedsat fra frcs. 12.50, i Tarif General, og 10 frcs. i Traktattarifen, til 6 frcs. i Tarif General og 5 frcs. i Tarif minimum, alt pr. 100 Kg. For Oxalsalt foreslaaes derimod den nuværende Told frcs. 12.50 forhøiet til 15 frcs. pr. 100 Kg. i Tarif General, men bibeholdes i Tarif Minimum. De berørte Nedsættelser i Tolden paa Oxalsyre opgives at være blevne udvirkede af Fabrikkanter af Kemikalier i Paris, for hvem det synes at være af Betydning at kunne erholde det udenlandske Produkt til billigere Priser. Værdien af den fra Norge indførte Oxalsyre opgives at have være: 1889 50 355 frcs., 1888 76 496 frcs., 1887 53 704 frcs.

Havre er den eneste Kornsort, der forekommer paa det franske Marked som importeret fra de forenede Riger. Totalindførselen deraf fra Udlandet udgjorde i Metriske Kvintaler (à 100 Kg.): 1890 1 493 213 qm., 1889 2 046 846 qm., 1888 3 916 373 qm.

Følgende Ziffre udvise de forenede Rigers Andel i denne Import:

Norge 1888 1 883 qm., Sverige 1889 185 169 qm., 1888 778 935 qm., andre Lande 1889 1 851 677 qm., 1888 3 135 555, ialt 1889 2 046 846 qm., 1888 3 916 373 qm.

Værdien af den hele Havreimport fra Udlandet var: 1889 30 733 146 frcs., 1888 56 789 988 frcs., 1887 30 043 835 frcs.

Heraf udgjorde Importen fra de forenede Riger: Norge 1888 26 833 frcs., Sverige 1889 2 859 265 frcs., 1888 11 099 824 frcs., 1887 4 475 188 frcs.

Tidligere var Værdien af Havreindførselen fra Sverige gennemsnitlig pr. Aar. 1877—1886 8 222 961 frcs., 1867—1876 4 393 073 frcs., 1857—1866 508 294 frcs.

Det fremgaar heraf, at Havreimporten fra Sverige kun udgjør en mindre Del af Frankriges Totalindførsel af denne Artikel. Havre fra Norge er blot undtagelsesvis forekommet paa det franske Marked.

Fra Sverige kom forholdsvis meget Havre i Aaret 1888 paa Grund af den Misvæxt, som dengang indtraf i Frankrige, men forøvrigt er Importen fra Sverige i de sidste Aar gaaet tilbage. Af de ringe Kvantiteter at dømme som i Aaret 1890 ankom til Distriktets Havne, er i sidstnævnte Aar den svenske Havreexport til Frankrige sunket ned til en ren Ubetydelighed, hvortil Frankriges rige Høst vel var Grunden. Priserne faldt ogsaa fra 18 frcs. pr. 100 Kg. ved Midten af Aaret, til frcs. 14.50 i December; for et mindre Parti, som i nævnte Maaned kom fra Norge til Havre, betaltes endog blot frcs. 14.25.

Udsigterne for Importen i indeværende Aar ere ikke meget lysere. Vistnok har den i Høst saaede Havre. saaledes som Tilfældet er med Høstsæden overhovedet, lidt megen Skade i Løbet af Vinteren; men til Gjengjæld er Vaarhavrens Udseende desto mere lovende, hvorhos endel Jordbrugere har

besaaet med Havre den Jord, paa hvilken Hveden er ødelagt i sidste Vinter.

Tolden paa uformalet Havre antages ikke at ville komme til at undergaa nogen Forandring, da det foreliggende Tarifforslag bibeholder det nuværende Toldbeløb 3 frcs. pr. 100 Kg. For Havremel, som nu kan indføres toldfrit, foreslaaes derimod en Indførselsafgift af 5 frcs. pr. 100 Kg.

I denne Sammenhæng fortjener det at bemærkes, at Frø til Udsæd ikke opgives at være Gjenstand for Import til Frankrige fra Norge eller Sverige, medens følgende Kvanta deraf ankom fra andre Lande: 1889 7 318 858 Kg., til en Værdi af 8 782 629 frcs, 1888 8 492 211 Kg. til en Værdi af 9 341 432 frcs.

For denne Artikel, der nu er toldfri, foreslaaes en Toldsats af 3 frcs. pr. 100 Kg.

Heller ikke findes i Almindelighed opført nogen Import af Oliefrø fra de forenede Riger, uagtet denne Artikel, saavel som den nysnævnte, turde egne sig til Export fra vore Lande. I den franske Statistik for Aaret 1889 forekommer som indført fra Norge 458 312 Kg. Oliefrø, til en Værdi af 123 744 frcs., medens Totalværdien af Frankriges Import af denne Artikel i samme Aar androg til 155 Mill. frcs.

Af Oliefrø, hvilket hidtil har været toldfrit, foreslaaes nu Indførselsafgifter, der variere mellem 1 frc. og 4 frcs. i Tarif General, samt 75 centimes og 3 frcs. i Tarif minimum, alt pr. 100 Kg.

Af Is indførtes: Fra Norge 1889 23 361 586 Kg., 1888 10 270 642 Kg., Sverige 1888 801 000 Kg., andre Lande 1889 6 488 880 Kg., 1888 9 527 770 Kg., ialt 1889 29 850 466 Kg., 1888 20 599 412 Kg.

Af de forenede Riger er det egentlig blot Norge, som deltager i denne Import. Værdien af den fra Norge ankomne Is udgjorde: 1889 467 232 frcs., 1888 205 413 frcs., 1887 334 395 frcs. samt gennemsnitlig pr. Aar 1877—1886 406 966 frcs., 1867—1876 167 949 frcs.

Isimporten fra Norge havde saaledes i Aaret 1889 et forholdsvis stort Omfang, og den synes heller ikke at være aftaget i Aaret 1890, efter den i det Foregaaende omtalte Indførsel til Havres Konsulatdistrikt at dømme. Ogsaa denne Artikel har imidlertid Toldkomiteen fundet at burde beskatte; Komiteen har nemlig foreslaaet en Told af 60 centimes pr. 100 Kg., i Tarif général, og 40 centimes i Tarif minimum, hvorimod den nuværende Toldfrihed var bibeholdt i Regjeringsforslaget. Toldkomiteen har saaledes villet beskytte den indenlandske Tilvirkning af kunstig Is, hvilken har vanskeligt for at konkurrere med det fra Udlandet indførte Naturprodukt og navnlig med det norske. Herværende Importører have imidlertid erklæret sig misfornøjet med denne Toldsats, idet de fremholde, hvorledes den kunstige Is i mange Tilfælde ikke kan erstatte den naturlige, hvorfor den Industri, som behøver saadan Is, skulde komme til at lide, ifald den omhandlede Toldafgift voteredes.

Af gjærede Drikke og Spritvarer er endel bleven importeret fra Norge.

Saaledes indførtes: Øl fra Norge 1889 392 hl., 1888 313 hl., andre Lande 1889 223 903 hl., 1888 187 993 hl., ialt 1889 224 295 hl., 1888 188 306 hl.

Sprit af alle Slags fra Norge 1888 18 hl., andre Lande 1889 2 989 hl., 1888 5 164 hl., ialt 1889 2 989 hl., 1888 5 182 hl.

Desuden ankom til Frankrige endel forholdsvis større Kvanta af Sprit, saavel fra Norge som fra Sverige, men uden at være bestemt for Konsumtion her i Landet.

Likører. Fra Sverige 1889 1 806 l., andre Lande 1889 164 188 l., 1888 178 460 l., ialt 1889 265 994 l., 1888 178 460 l.

Betræffende de foreslaaede Indførselsafgifter for disse Artikler kan anføres, at Øltolden, som nu udgjør frcs. 7.75 pr. hl., af Toldkomiteen foreslaaes forandret til 9 frcs. i Tarif général, og 7 frcs. i Tarif minimum, pr. 100 Kg. (inklusive Karret). Den i Frankrige oppebaarne Tilvirkningsafgift paa Øl er indbefattet heri. Regjeringsforslaget havde bibeholdt Hektoliteren som Enhed for Toldberegningen, men forhøiet Afgiften til 13 frcs. i Tarif général, og 10 frcs. i Tarif minimum, den indenlandske Beskatning iberegnet.

Likørtolden, nu 40 frcs. pr. hl. i Tarif General, og 30 frcs. i Traktattarifen, foreslaar Toldkomiteen forhøiet til resp. 90 frcs. og 80 frcs., medens Regjeringen har indskrænket sig til at udtale sig for sidstnævnte Beløb i Tarif général, uden at optage Artikelen i Tarif minimum. I disse Afgifter er ikke indbefattet den indre Beskatning.

Hvad Sprit betræffer, har Toldkommiteen i Tarif général forhøiet Tolden til 80 fr. pr. Hl. af Varen, men i Tarif minimum beholdt den nuværende Generaltarifs Sats, 70 fr., hvilken ogsaa var optaget i Regjeringsforslaget, der i Almindelighed ikke har nogen Minimustarif for Spritvarer. Ogsaa for Brændevin foreslaaes de samme Toldsatser, hvilke for Brændevin paa Flasker beregnes pr. Hl. af Varen, men for Brændevin, som indføres anderledes, pr. Hl. ren Alkohol. Efter det nuværende Regime er Brændevin belagt med samme Told som Sprit i Tarif general, men med 30 fr. i Traktattarifen. I Toldsatserne paa Brændevin og Sprit er heller ikke indbefattet den indre Beskatning.

I Forbindelse hermed kan anføres, at hovedsagelig til Brug ved Spritdestillation indføres i den senere Tid Sirup, ogsaa fra Sverige.

Denne Import udgjorde: Fra Sverige 1889 2 060 782 Kg., 1888 1 361 200 Kg., fra andre Lande 1889 84 038 373 Kg., 1888 121 857 881 Kg., ialt 1889 86 099 155 Kg., 1888 123 219 081 Kg.

For udenlandsk, til Destillation bestemt, Sirup, har Toldkommiteen foreslaaet følgende Indførselsafgifter, beregnede efter 100 Kg. Netto: for Sirup af indtil 28 % Sukkerholdighed, Tarif général fr. 2 50, Tarif minimum fr. 1.60, for Sirup af over 28 og indtil 50 % Sukkerholdighed, Tarif général fr. 5, Tarif minimum fr. 3, for Sirup af over 50 % Sukkerholdighed, Tarif général fr. 8, Tarif minimum fr. 6, medens den nugældende Toldtarif har en Indførselsafgift paa dette Produkt af resp. fr. 1.40, fr. 2 50 samt fr. 5 i Tarif général og ikke optager det i Traktattarifen, hvilken Tarifiering ogsaa var bibeholdt i Regjeringsforslaget.

Det kan fortjene at omtales, at fra visse fremmede Lande importeredes til Frankrige for at anvendes ved Destillerierne vilde Bær, saasom Enebær, Blaabær m. M., men at nogen saadan Import ikke kan sees at have fundet Sted fra de forenede Riger. Saaledes indførtes i Aaret 1889: Fra Rusland 100 000 Kg. og fra Tydskland 43 268 Kg., samt i Aaret 1888 fra Rusland 51 768 Kg. og fra Tydskland 250 351 Kg.

For deslige Bær er ingen Toldafgift bleven foreslaaet, og nogen saadan erlægges heller ikke for nærværende.

Af Jern og Staal indførtes i de sidste tre Aar til Frankrige for følgende Værdier:

Rujern 1890 fr. 1 198 000, 1889 fr. 755 000, 1888 fr. 1 480 000, Smedejern 1890 fr. 3 489 000, 1889 fr. 3 293 000, 1888 fr. 4 449 000, Staal 1890 fr. 3 548 000, 1889 fr. 2 802 000, 1888 fr. 3 124 000.

Denne Indførsel bestod af følgende Kvantiteter:

	1890.	1889.	1888.
Rujern	20 648 Ton	13 025 Ton	26 911 Ton
Stangjern, Pladejern og Jerntraad	14 929 129 Kg.	15 290 912 Kg.	22 693 106 Kg.
Staal og Staalplader . .	5 664 838 —	4 631 226 —	5 247 114 —
Filspaan og Glødspaan .	3 957 006 —	3 646 087 —	3 029 523 —
Jern- og Staalskrab . .	4 261 677 —	1 417 675 —	1 177 781 —
Hammerskjel	29 203 558 —	22 532 991 —	19 425 539 —

Fra de forenede Riger indførtes, sammenlignet med andre Lande, følgende Kvantiteter Rujern, Smedejern og Staal:

Rujern fra Sverige 1889 150 Ton, fra andre Lande 1889 12 875 T., 1888 26 911 T., ialt 1889 13 025 T., 1888 26 911 T.

Smeltestykker fra Sverige 1889 42 292 Kg., 1888 8 141 Kg., fra andre Lande 1889 111 407 Kg., 1888 88 476 Kg., ialt 1889 153 699 Kg., 1888 96 617 Kg.

Stangjern (Trækulsjern) fra Norge 1888 79 969 Kg., fra Sverige 1889 6 956 603 Kg., 1888 12 744 830 Kg., fra andre Lande 1889 884 083 Kg., 1888 171 395 Kg., ialt 1889 7 840 686 Kg., 1888 12 996 194 Kg.

Stangjern (Kokesjern) fra Sverige 1889 50 Kg., 1888 0*), fra andre Lande 1889 3 762 651 Kg., 1888 4 359 165 Kg., ialt 1889 3 762 701 Kg., 1888 4 359 165 Kg.

Valset Traadjern fra Sverige 1889 47 851 Kg., 1888 32 338 Kg., fra andre Lande 1889 94 232 Kg., 1888 52 419 Kg., ialt 1889 142 083 Kg., 1888 84 757 Kg.

Baandjern fra Sverige 1888 488 493 Kg., fra andre Lande 1889 79 668 Kg., 1888 58 242 Kg., ialt 1889 79 668 Kg., 1888 546 735 Kg.

Staal i Stænger og Plader samt Baandstaal fra Sverige 1889 112 318 Kg., 1888 85 664 Kg., fra andre Lande 1889 2 630 779 Kg., 1888 2 888 054 Kg., ialt 1889 2 743 097 Kg., 1888 2 973 708 Kg.

Jernskrab fra Sverige 1888 62 545 Kg., fra andre Lande 1889 1 276 938 Kg., 1888 1 071 679 Kg., ialt 1889 1 276 938 Kg., 1888 1 134 224 Kg.

Med Undtagelse af et i Aaret 1888 indført Parti Trækulsjern er ifølge ovenstaaende Ziffre ingen Import af Jern eller Staal fra Norge bleven antegnet i Statistiken. Betræffende Indførselen fra Sverige kan anføres, at med Undtagelse af Trækuljern samt, i Aaret 1888, Baandjern, er der blot kommet mindre Kvanta i Sammenligning med hvad der er kommet fra andre Lande, navnlig England, Belgien og Tydskland.

I det Hele anslaaes Indførsels-Værdierne af Rujern, Smedejern og Staal til følgende Beløb i Millioner francs. (Commerce spécial): 1889 7.3, 1888 9.0, 1887 9.6

Og gennemsnitlig pr. Aar: 1877—1886 24.6, 1867—1876 14.9, 1857—1866 17.4.

Værdien af Indførselen fra Sverige udgjorde: 1889 1 364 208 fr., 1888 2 435 790 fr., 1887 2 113 114 fr.

Og gennemsnitlig pr. Aar: 1877—1886 3 649 486 fr., 1867—1876 1 911 855 fr., 1857—1866 326 058 fr.

*) I Commerce Général indførtes et Parti af 123 998 Kg. (for Reexport).

I Tidsrummet 1877—1886 naaede altsaa Sveriges Jern- og Staalimport til Frankrige sit største Omfang, hvad til Forbrug i Landet angivne Kvanta angaar. Medregnes derimod ogsaa Indførselen af de svenske Jern og Staalprodukter, som have været bestemte til efter Forædling at gjenudføres, hvilken Import indgaar i Commerce général, befindes Aarene 1867—1876 at opvise det høieste Tal. Den aarlige Gjennemsnitsværdi af Importen i Commerce général androg nemlig i sidstnævnte Periode til 4 855 628 fr., men faldt i Aarene 1877—1886 til 4 202 555 fr., hvilken Tilbagegang maa sættes i Forbindelse med de i Aaret 1870 i Frankrige indførte Forandringer i Bestemmelserne om „Les admissions temporaires“, som i det Følgende vil blive udførligere omtalt. I Forhold til Gjennemsnitsresultatet i de nævnte tvende Tiaarsperioder befindes atter Indførselen i Aaret 1889 at være gaaet tilbage i en Proportion, som for Commerce général kan angives til 51 % og for Commerce spécial til 62.5 %.

Det Marked, som det svenske Trækuljern paa Grund af Handelstraktaten fik i Frankrige, er saaledes efterhaanden bleven indskrænket, og den fornemste Aarsag hertil kan siges at være den, at man i den franske Industri, ved at anvende blødt Støbestaal, har fundet at kunne undvære det svenske Produkt i næsten alle de Tilfælde, hvori dette tilforn ansaaes for at være det saa godt som eneste tjenlige Materiale. For den svenske Jernexport har dette Omslag været saameget mere føleligt, som det er foregaaet hurtigt og uden nogen videre Forberedelse.

Dengang da det svenske Trækuljern først begyndte at komme ind i Frankrige, havde det at kæmpe med de tilsvarende indenlandske Produkt, som tilvirkes i Franche-Comté, Berry og Ariège. Striden var langvarig, men fik omsider det Udfald, at de franske Jernverksseiere, som ikke saa sig istand til at levere sine Produkter til den lave Pris, hvortil det svenske Jern kunde indføres, selv nødtes til at anskaffe sig fra Sverige Rujern, Smeltestykker og Raastænger som Materiale for sine Fabrikata, hvilket havde til Følge, at det svenske Jern, især i Perioden 1872—1882, blev i stor Udstrækning benyttet i Frankrige. Alene de franske Jerntraadfabrikanter opgives saaledes at have i Aaret 1878 anvendt omtrent 8 000 Tons Raastænger af visse Dimensioner, ligesom ogsaa Vognmagere samt Spiger- og Værktøifabrikanter fortrinsvis, om ei udelukkende, forsynede sig med svensk Stangjern, foruden at Jernbaneselskaberne, ja til og med den franske Stat, i sine Arbejdskontrakter foreskrev Anvendelsen af svensk Jern.

Efter Aaret 1882 er der imidlertid indtraadt en meget kjendelig Forandring i disse Forhold. Som allerede antydet, er den fornemste Aarsag hertil det uventede Opsving, som Tilvirkningen af det bløde Støbestaal (særdet i Frankrige saakaldte „Metal Thomas“) har taget; dette Produkt kan leveres med den Haardhedsgrad, som Forbruget kræver, og til saa lave Priser, at det næsten overalt fortrænger det svenske Jern, hvis Egenskaber det ogsaa til en vis Grad besidder. Til Belysning af Prisforskjellen mellem det svenske og det franske Produkt kan anføres, at medens det svenske Jern, leveret frit ombord i Stockholn, i Tidsrummet Vaaren 1889 til Vaaren 1891, ifølge meddelte Opgaver kostede for 100 Kg.: Smeltestykker fra fr. 13.50 til fr. 16.50, Raastænger fra fr. 15 til fr. 17.50, valset Jern fra fr. 17 til fr. 23, smedet Jern fra fr. 18 til fr. 22, samt mindre Stangjern i Knipper fra fr. 18 til fr. 25, kunde samme Kvantitet Thomas-metal ved Jernværkerne i Frankrige erholdes til følgende Priser:

Raastænger (blooms et billetes) 12 à 13 fr., Barrer (Lingots) 10 fr., Ringe 17 fr., Røjrjern 18 fr., mindre Stangjern i Knipper 19 fr.

Lægger man nu til Prisen for det svenske Jern, Fragt og Told, da vil det let indsees, at det svenske Produkt ikke vel har kunnet udholde en Konkurrence med det franske.

En medvirkende Aarsag til, at det svenske Jern fortrænges fra det franske Marked er ogsaa, som ovenfor berørt, at søge i de af den franske Regjering foretagne Indskrænkninger i den Exportørerne af Jernfabrikata tilstaaede Adgang til at indføre toldfrit det tilsvarende Raamateriale (*Admission temporaire*). Denne Rettighed, som tilstodes dem ved Dekret af 15 Februar 1862, var i Begyndelsen alene gjort afhængig af den Betingelse, at en det indførte Raaprodukt tilsvarende Vægt forædlet Jern inden en fastsat Tid atter udførtes fra Frenkrige eller indlagdes paa Oplag. Det importerede Kvantum behøvede saaledes ikke at være identisk med det senere hen exporterede Fabrikat; det var nok, at det i Vægt *equivalerede* samme. Fordelen ved dette Toldfrihedssystem bestod deri, at Exportører, som ikke vilde underkaste sig de i mange Tilfælde høie Omkostninger ved Raavarens Transport til deres Værksteder, kunde mod en Betaling, som varierede efter Tilbud og Efterspørgsel, men som i Almindelighed udgjorde Halvdelen af Toldafgiften, overlade Jernimportører det erholdte Certifikat om Ret til toldfri Indførsel (*acquit-à-caution*), medens Exportørerne selv forskaffede sig det fornødne Raamateriale inden Landet paa samme Tid som de dog ved Udførselen af Fabrikatet angav dette som Equivalent med det ifølge Toldseddelen indførte Raaprodukt. Herved opnaaedes, paa den ene Side, at Importøren kunde mod den for Toldseddelen erlagte Betaling (altsaa mod halv Toldafgift) importere udenlandsk Jern, medens paa den anden Side, Exportøren ved at sælge Toldseddelen erholdt et Slags Præmie for sin Exportvare.

Men den nu beskrevne Handel med Toldsedlerne og den deraf foranledigede livlige Jernimport vakte Misnøie hos de franske Jernværkseiere hvem det lykkedes, ogsaa at drive igjennem, at Forordningen om „*Admission temporaire*“ for Smedejerns Vedkommende i Aaret 1870 ændredes derhen, at Produktet, for at kunne indføres toldfrit, bevisligen maatte transporteres til det Værksted, hvor Bearbejdelsen opgaves at skulle finde Sted.

Det blev med andre Ord fastsat, at det forædlede Jern maatte være identisk med det indførte Raaprodukt, hvilket naturligvis havde til Følge, at der sattes en Grændse for Handelen med „*les acquits-à-caution*“ og at dermed den frie Stangjernsimport undertrykkedes. Efterat ved en i Aarrt 1888 udkommen Forordning en lignende Indskrænkning er gjort i den toldfrie Indførsel af raffineret Rujern, (*fonte d'affinage*), er den svenske Jernimport til Frankrige ogsaa for dette Produkts Vedkommende bleven reduceret.

Da en Tilbagegang i Brugen af „*Thomasmetal*“ i Frankrige vel ikke kan paaregnes, turde en Gjenoplivelse af den svenske Jernimport paa Grundlag deraf neppe være at forvente.

Men da svensk Jern endnu i Frankrige er efterspurgt, om ikke uundværligt, i enkelte Brancher af Industrien (det skal saaledes i Særdeleshed finde Anvendelse ved Tilvirkning af Pantserplader og Kanoner), skulde utvivlsomt meget være vundet, om det ældre Equivalentsystem paanyt kunde blive indført i Stedet for det strenge Identitetsregime, som forhindrer Forbindelserne mellem Importører og Exportører af Jernprodukter og derved yderligere vanskeliggjør Indførselen. Ligesaa skulde det være af Betydning for den svenske Jernexport, om ved den toldfri Indførsel Forskjellen mellem Trækulsjern og Kokesjern kunde blive ophævet for Toldbeholdningens Vedkommende. Nu maa man nemlig ved Ansøgning om „*Admission temporaire*“ udtrykkelig opgive, hvorvidt det Fabrikat, hvortil Raaproduktet er bestemt,

skal tilvirkes af det ene eller det andet Slags Jern, hvilken Opgaves Rigtighed ogsaa nøie kontrolleres ved Fabrikatets Udførsel. Naturligvis skulde Jernindførselen komme til at lettes, dersom nævnte Formalitet ophævedes.

Efter Forlydende er der i den senere Tid bleven stiftet Foreninger mellem franske Jernværkseiere i det Øiemed ved Hjælp af aarlige, efter hver Enkelts Produktion afpassede, Pengebidrag at danne et Fond til Uddeling af Præmier til de af Foreningens Medlemmer, som udføre Jernfabrikata. Dette Slags Belønninger skulde saaledes paa en Vis erstatte de Præmier, som tidligere kunde opnaaes ved Handelen med „Les acquits-à-caution“ ligesom saadanne Belønninger ogsaa skulde have til Hensigt at fremme Udviklingen af den franske Export af Jernarbeider.

Dersom et saadant System viser sig at være hensigtsvarende, turde det maaske ogsaa være anvendeligt i vore Lande.

Angaaende de i det nye Tarifforslag foreslaaede Toldsatser for Jern og Staal kan anføres, at disse for Rujern, efter Produktets Beskaffenhed, varierer mellem 2 Fr. og 9 Fr. pr. 100 Kg. i Tarif général, samt mellem 1 Fr. og 7 Fr. 50 i Tarif minimum, medens den nuværende Indførselsafgift for alle Slags Rujern er fastsat til 2 Fr. i Tarif général og 1 Fr. 50 i Traktattarifen. For Smeltestykker er i Forslagets begge Tarifer Slaggehalten sat til 4 pCt. eller den samme Proportion, som angives i den nuværende Traktattarif, medens den nugældende Tarif général fordrer 6 pCt. Derimod skal ifølge Forslaget Tolden forhøies i Tarif général fra 4 Fr. 50 pr. 100 Kg til 5 Fr.; i Tarif minimum er dog førstnævnte Beløb bibeholdt uforandret. For Stangjern har saavel Regjeringsforslaget som Komiteindstillingen optaget de nuværende Toldsatser; men hvad valset Jern angaar stiller det sig anderledes, idet nemlig Produktet i flere Tilfælde er bleven slaaet sammen med Staal under en fælles Toldsats, hvorved Afgiften er bleven forhøiet for Jern, men formindsket for Staal. Saaledes er Tolden for valsede Traadringe, det være sig af Jern eller Staal, i Forslaget sat til 7 Fr. 50 og 6 Fr. 50 pr. 100 Kg., medens den nuværende Told for Traadringe af Jern er 6 Fr. samt for Ringe af Staal 9 Fr. Ligeledes er Baandjern og Baandstaal i Forslaget stillet sammen under en og samme Toldsats, hvilken for Produkter af over 1 mm. Tykkelse er bestemt til 7 Fr. 50 og 6 Fr. 50 samt for mindre Dimensioner til 8 og 7 Fr., alt pr. 100 Kg. De nugældende Toldsatser ere i begge Tariffer: For Baandjern 6 Fr. og 7 Fr. 50 samt for Baandstaal fra 9 Fr. til 16 Fr. 50, alt efter Dimensionerne. Paa samme Maade er ogsaa Jern- og Staaltraad samt Jernbaneskiner af Jern og Staal bleven opstillet under fælles Toldsatser, som for den førstnævnte Artikels Vedkommende har faaet en ændret Klassifikation og, hvad Jernprodukter betræffer, er bleven ikke ubetydelig forøget. Endelig ere de nuværende Indførselsafgifter bibeholdte for Pladejern og ufortinnet Jernblik af over $\frac{6}{10}$ mm. Tykkelse, men foreslaaes forhøiede for samme Artikel af mindre Dimensioner saavel som for fortinnet Jernblik.

For Staal i Stænger foreslaaes endvidere Toldafgifterne nedsat fra 9 Fr. pr. 100 Kg. til 6 Fr. og 7 Fr. i Tarif général, samt 5 Fr. og 6 Fr. i Tarif minimum, alt efter Produkternes Beskaffenhed, hvorimod Tolden for Værktøistaal, der for nærværende ogsaa er 9 Fr., foreslaaes forhøiet til 20 Fr. i Tarif général samt 15 Fr. i Minimumstarifen. For ikke afdreiede Axler og Hjulbandager af Staal, som nu ere belagte med en Indførselstold i Tarif général af 9 Fr. samt i Traktattarifen af 6 Fr. pr. 100 Kg., foreslaaes ogsaa Toldsatsen forhøiet, nemlig til 10 Fr. i Tarif général samt 8 Fr. i Minimumstarifen. For Staalplader er Klassifikationen bleven forandret og Afgifterne dels forhøiede, dels nedsatte. For Øvrigt kan bemærkes, at ifølge Toldkom-

teens Forslag skal blødt Staal, der ikke er modtageligt for Hærdning, ligestilles med Jern.

Foruden ubearbejdet Jern og Staal indføres til Frankrige fra de forenede Riger ogsaa Knivsmedarbejder samt Værktøi og andre Arbejder i Metal, ved hvilken Import der er den Eiendommelighed, at medens Raa-varen for det Meste kommer fra Sverige, hentes det færdige Fabrikat for den langt større Dels Vedkommende fra Norge.

Den her omhandlede Import udgjorde i Commerce spécial:

Knivsmedarbejder. Fra Norge i 1889 7 Kg., i 1888 Intet, fra Sverige i 1889 Intet, i 1888 812 Kg., fra andre Lande i 1889 23 521 Kg., i 1888 21 493 Kg. Ialt i 1889 23 528 Kg., i 1888 22 305 Kg.

Angler. Fra Norge i 1889 1 660 Kg., i 1888 Intet, fra andre Lande i 1889 15 602 Kg., i 1888 14 997 Kg. Ialt i 1889 17 262 Kg., i 1888 14 997 Kg.

Ikke specificerede Maskiner. Fra Norge i 1889 Intet, i 1888 425 Kg., fra andre Lande i 1889 9 793 242 Kg., i 1888 7 743 607 Kg. Ialt i 1889 9 793 242 Kg., i 1888 7 744 032 Kg.

Ankere, Kabler og Kjættinger. Fra Norge i 1889 Intet, i 1888 1 695 Kg., fra andre Lande i 1889 379 990 Kg., i 1888 365 622 Kg. Ialt i 1889 379 990 Kg., i 1888 367 317 Kg.

Spiger, Hestekosøm, Skruer og Bolter. Fra Norge i 1889 1 321 039 Kg., i 1888 1 617 068 Kg., fra Sverige i 1889 55 867 Kg., i 1888 3 294 Kg., fra andre Lande i 1889 2 344 096 Kg., i 1888 2 226 124 Kg. Ialt i 1889 3 721 002 Kg., i 1888 3 846 486 Kg.

Værdien af de til Frankrige fra de forenede Riger indførte Metalarbejder angives til: Fra Norge i 1889 678 182 Fr., i 1888 779 593 Fr., i 1887 793 202 Fr., fra Sverige i 1889 27 930 Fr., i 1888 20 680 Fr., i 1887 49 100.

En saa betydelig Overlegenhed i den norske Import turde vanskelig kunne forklares paa en for Sverige tilfredsstillende Maade.

Med Undtagelse af Knivsmedarbejder, for hvilken Artikel den nuværende Toldsats foreslaaes bibeholdt, skulle Metalarbejder overhovedet, saavel efter Regjeringens som Toldkomiteens Forslag, belægges med forhøiede Indførselsafgifter.

Specielt gjælder dette den af disse Artikler, som er af størst Interesse for vor Export, nemlig Spiger og Hestekosøm. Ifølge den nugjældende Tarif er Tolden for samme Vare 12 Fr. pr. 100 Kg. for haandsmedet, og 8 Fr. for maskinsmedet. Efter Toldkomiteens Indstilling skal imidlertid Spigertolden, alt efter Produktets Dimensioner, være fra 10 til 20 Fr. pr. 100 Kg., i Tarif général, samt fra 6 til 15 Tr. i Tarif minimum, saavel for haandsmedet som maskinsmedet Fabrikat, medens der for Hestekosøm, hvilken Artikel er bleven opført under en særskilt Rubrik, skal erlægges den betydelige Afgift af 30 Fr. i Tarif général, og 20 Fr. i Minimumstarifen, hvilke Afgifter svarer til henholdsvis 60 og 40 pCt. af Varens Værdi.

Foruden de nu anførte Artikler have ogsaa endel andre været Gjenstand for Indførsel, i Commerce spécial, til Frankrige fra de forenede Riger. Statistiken for Aarene 1889 og 1888 har saaledes optaget ogsaa følgende Produkter:

Fra Norge: I 1889: Hø 12 604 Kg, Slibestene 29 602, Porcelænsjord 1 972 775, Pap 114 184; i 1888: Hø 48 074 Kg., Slibestene 80 450, Svovlkis 2 196 000, Kobbererts 1 816 950, Pap 26 304 Kg, Fartøier og Baade 2 844 Ton.

Fra Sverige: I 1889: Zinkmalm 933 000 Kg., Pap 34 384; i 1888: Porcelænsjord 4 608 100 Kg., Pap 135 451, Fartøier 266 Ton.

For Hø, hvilket nu er toldfrit, foreslaaes en Told pr. 100 Kg. af 75 Centimes i Tarif général og 50 Centimes i Tarif minimum. Endvidere fore-

slaaes Paptolden forhøiet fra 11 Fr. i Tarif général og 8 Fr. i Traktattarifen til respektive 15 Fr. og 12 Fr. 50. Endelig vil man forhøie Tarif généraIs Toldsats for Fartøier og Baade i brugbar Stand. De øvrige Artikler synes derimod at skulle forblive toldfri.

Værdien af Totalindførselen til Fnankrige fra de forenede Riger i Commerce spécial var:

Fra Norge: I 1889 31 127 105 fr., i 1888 32 365 483 fr., i 1887 21 441 099 fr. samt gennemsnitlig pr. Aar: 1877—1886 27 916 305 fr., 1867—1876 32 705 743 fr., 1857—1866 33 277 378 fr.

Fra Sverige: I 1889 45 471 566 fr., i 1888 57 898 402 fr., i 1887 50 042 656 fr., samt gennemsnitlig pr. Aar: 1877—1886 65 687 265 fr., 1867—1876 41 320 195 fr., 1857—1866 20 989 013 fr.

Importen fra Sverige var, ifølge disse Ziffre, størst i Tiaaret 1877—86 og er fra denne Periode til Aaret 1889 aftaget med 30.7 pCt., medens den norske Indførsel naaede sit Høidepunkt allerede i Tiaaret 1857—1866, siden hvilken Tid og indtil den i 1889 er gaaet ned med 6 pCt.

Omfanget af Frankriges Import fra de forenede Riger i Commerce général i det Tidsrum, som omfattes af Handelstraktaterne, fremgaar af følgende Oversigt:

Import til Frankrige fra Norge

(Commerce général)

Værdi i Francs:

	1889	1888	1887	Gennemsnitlig pr. Aar i Tiaarene		
				1877— 1886	1867— 1876	1857— 1866
Almindeligt Træ og Træ- virke	11 560 226	13 675 425	7 451 841	17 329 880	27 901 397	31 096 802
Rogn	1 510 804	2 137 946	1 908 712	2 173 652	3 256 939	1 789 473
Arbeider i Træ	2 614 801	3 217 238	2 701 689	1 941 298	25 118	-
Kobbererts	-	1 271 865	835 250	1 210 006	73 224	-
Is	471 048	205 413	-	407 526	167 948	-
Saltvandsfisk	124 768	-	-	298 472	442 915	220 380
Træmasse	12 803 465	9 132 958	5 672 706	-	-	-
Arbeider i Metal	663 604	788 607	802 971	-	-	-
Uberedede Huder og Skind	233 345	293 878	317 962	-	-	-
Fiskelim	218 520	222 960	-	-	-	-
Utilberedte Hvalbarder	178 798	242 828	-	-	-	-
Angler	157 358	-	-	-	-	-
Tran	151 278	229 536	287 819	323 606	156 071	-
Oliefrø	123 744	-	-	-	-	-
Oxalsyre	50 355	76 496	53 704	-	-	-
Fartøier (søgaende)	-	247 720	234 720	-	-	-
Havre	-	141 787	-	-	-	-
Hamp	-	-	180 315	-	-	-
Bygningsmaterialier	-	-	147 374	-	-	-
Brændevin, Sprit og Li- kører	-	-	132 195	-	-	-
Pap, Papir, Bøger og Gravurer	-	-	90 284	-	-	-
Andre Artikler	476 255	643 100	787 933	4 467 813	917 872	278 744
Islt	31 368 372	32 627 757	21 605 475	28 152 253	32 941 484	22 385 399

Import til Frankrige fra Sverige:

(Commerce Général)

Værdi i Francs:

	1889.	1888.	1887.	Gjennemsnitlig pr. Aar i Tiaarene		
				1877— 1886.	1867— 1876.	1857— 1866.
Almindeligt Træ og Træ- virke	33 238 735	40 126 281	40 069 636	50 966 452	34 103 660	19 884 918
Havre	2 947 888	9 483 418	6 400 682	8 235 109	4 403 466	520 159
Jern og Staal	2 371 933	2 974 961	2 633 448	4 202 555	4 855 628	2 143 515
Træmasse	1 456 534	2 205 366	784 098	-	-	-
Arbejder i Træ	595 734	904 199	1 094 882	-	-	-
Uberedede Huder og Skind	406 315	438 586	660 748	-	-	-
Porcelænsjord	-	244 229	-	-	-	-
Sirup	226 686	136 120	-	-	-	-
Beg og Tjære	-	-	-	147 809	195 057	265 434
Brændevin, Sprit og Li- kører	-	-	228 190	-	-	-
Saltet Kjød	-	-	215 771	-	-	-
Zinkmalm	159 460	-	-	-	-	-
Andre Art kler	198 424	343 450	434 153	2 803 930	679 123	134 960
Ialt	46 601 760	56 856 610	52 521 608	66 355 855	44 236 934	22 948 986

Denne Import har hverken for Norges eller Sveriges Vedkommende i nogen væsentlig Grad været forskjellig fra den, som har fundet Sted i Commerce spécial. Det bør dog anmærkes, at til Import i Commerce général regnes ogsaa de Kvant, som udtages fra Toldoplæg her i Landet til Forbrug. Saaledes forklares det, at i Aaret 1888 Indførselen fra Sverige har kunnet været større i Commerce spécial end i Commerce général.

Omfanget af den direkte Udførsel af franske Varer (Commerce spécial) til de forenede Riger fremgaar af følgende Opgave over Værdien af denne Export.

Til Norge:

1889.	1888	1887.	Gjennemsnitlig pr. Aar:		
			1877—1886.	1867—1876.	1857—1866.
frcs.	frcs.	frcs.	frcs.	frcs.	frcs.
7 261 033	4 741 701	4 359 155	8 163 796	8 061 267	3 904 195

Til Sverige:

1839	1888.	1887.	Gjennemsnitlig pr. Aar:		
			1877—1886.	1867—1876.	1857—1866.
fres.	fres.	fres.	fres.	fres.	fres.
9 344 457	7 472 692	6 650 681	7 527 968	7 992 464	2 959 154

For Sveriges Vedkommende var altsaa den franske Export i Aaret 1889 større end i noget foregaaende Aar, hvorimod Udførselen til Norge i nævnte Aar var mindre end Gjennemsnitsudførselen i Tiaarene 1877—1886 og 1867—1876.

Det er tidligere bleven omtalt, at det nu af den franske Regjering foreslaaede Toldsystem hviler paa to Tarifer, hvoraf „Le tarif général“ er beregnet paa at bringes i Anvendelse ligeoverfor Lande, som ikke indrømme Frankrige økonomiske Fordele, og hvilken Tarifs Satser ogsaa skulle kunne forhøies, naar det gjælder om at øve Repressalier imod Magter, som behandle franske Produkter særlig ugunstigt. Den anden Tarif, den saakaldte Tarif minimum, skal angive den yderste Grændse for de Toldnedsættelser, som Frankrige kan tilstaa en fremmed Stat til Vederlag for lignende Begunstigelser for franske Produkter. Det økonomiske Regime, som nu i 30 Aar har hersket i Frankrige og hvis Øiemed har været ved Hjælp af Handelstraktater at skaffe franske Produkter et betrygget Marked i Udlandet, skal altsaa ifølge det foreliggende Forslag for Fremtiden ophøre. Som Grund hertil anfører Toldkomiteen i sin Indstilling om Regjeringens Tarifforslag, at de Overenskomster som siden Aaret 1860 havde bundet Frankrige, ere fra dette Lands Side blevene afsluttede med en „forbrydersk Liberalitet“, samt at alene den Omstændighed, at Frankrige desforinden havde forskaffet sig en god Stilling — takket være den tidligere befulgte protektionistiske Toldpolitik i Forening med de franske Næringsdrivendes overlegne Duelighed -- havde kunnet forhindre, at Traktatsystemets Følger blev skjæbnesvangre for Landet. Som Bevis paa den skadelige Virkning, som Handelstraktaterne dog have havt, anføres, at Frankriges Udførsel, som i Aaret 1849 gik op til 938 Mill. fres., i Aaret 1859 var voxet til 2 Milliarder 266 Mill. fres., hvilket for de mellem-liggende 10 Aar udgjorde en Tilvæxt af 1 328 Mill. fres. eller 141 %.

I samme Tidsrum var derimod Indførselen alene steget med 916 Mill. fres. eller fra 725 Mill. fres. i Aaret 1849 til 1 640 Mill. fres. i Aaret 1859. Stillingen var altsaa den, at Frankrige i Aaret 1849 efter med sin Export at have betalt alle sine Indkjøb i Udlandet der havde en Fordring paa 214 Mill. fres., hvilken ti Aar senere, i Aaret 1859, yderligere var voxet til 626 Mill. fres.

Ganske anderledes var Stillingen ti Aar efter Traktatsystemets Indførelse eller i 1869. Frankriges Udførsel var da, fra 2 226 Mill. fres., blot naaet op til 3 075 Mill. fres. eller tiltaget med kun 809 Mill. fres., istedetfor den Tilvæxt af 1 328 Mill. fres., som udgjorde Resultatet i den Traktaterne nærmest forudgaaende Tiaarsperiode, medens i Modsætning hertil Indførselen var steget fra 1 640 Mill. fres. til 3 158 Mill. fres. eller med 1 518 Mill. fres., mod blot 916 Mill. fres. i det foregaaende Tiaar.

Som Følge heraf beherskede ikke længer Frankrige sit eget Marked og i Stedet for at have tilgode hos andre Nationer 626 Mill. fres., hvilket var

Tilfældet i Aaret 1859, var Landet kommet i Gjæld til dem for 78 Mill. frcs. Senere var Stillingen ikke bleven forandret til Frankriges Fordel; tvertom var Indførselen stadig tiltaget, medens Udførselen neppe havde voxet. Aar 1888 (Udstillingsaaret 1889 kunde ikke betragtes som et almindeligt Aar og burde derfor ikke medtages i Beregningen) var saaledes Importen steget til 4 107 Mill. frcs. medens Udførselen var standset med 3 246 Mill., hvorfor Frankriges Handelsgjæld til Udlandet da udgjorde det umaadelige Beløb af 861 Mill. frcs. Traktaterne havde saaledes ikke været til Gavn for Frankrige, og til denne Slutning kommer man ogsaa, om man i Stedet for at beregne Landets totale Vareomsætning indskrænkede sig til at se paa Udbyttet af Fabrikvarer. Inden dette Omraade var nemlig Indførselen stegen fra 62 Mill. frcs. i Aaret 1859 til 539 Mill. frcs. i Aaret 1888, d. v. s. med 477 Mill. frcs., medens Udførselen samtidig blot var tiltaget fra 1 403 Mill. frcs. til 1 637 Mill. eller med det forholdsvis mindre betydelige Beløb af 234 Mill. frcs.

Som yderligere Grunde for Frankrige til ikke at vedblive med Traktatpolitiken anføres dernæst, at de fleste andre Lande have forhøiet sine Tarifer, at de Byrder, som hvile paa den franske Befolkning, ere langt tyngere end de, som andre Nationer have at bære, samt at som Følge heraf Arbejdslønnen i Frankrige er højere end andetsteds m. m.

Betræffende den foreslaaede Minimumstarif oplyses det derhos i den berørte Indstilling, at denne Tarif for de Landes Vedkommende, som maatte indrømme Frankrige tilsvarende Fordele, enten skulde kunne ved Lov, altsaa ensidig, besluttes bragt i Anvendelse, saaledes som Tilfældet nu er med Frankriges Handelsforhold til England og Grækenland, eller ogsaa tilstaaes ved en Overenskomst om gjensidig Behandling som den mest begunstigede Nation, af samme Art, som de Konventioner, der nu bestaa mellem Frankrige og Østerrige-Ungarn, Rusland, Tyrkiet og Mexico. Dog skulde herefter saadanne Overenskomster blot indeholde den Bestemmelse, at Frankrige forpligter sig til at anvende sin laveste Tarif ligeoverfor vedkommende fremmede Land, men at denne Tarif imidlertid af Frankrige skulde kunne forandres, naar dette findes paakrævet. Visse Artikler skulde ogsaa udelukkes af Minimumstarifen, specielt Landbrugsprodukter. Desuagtet nærede man den Overbevisning, at Minimumstarifen skulde byde saa væsentlige Begunstigelser, at Udlandet beredvillig skulde købe den med tilsvarende Eftergivelser for franske Artikler.

Hvorvidt det af Regjeringen og Toldkomiteen saaledes anbefalede System kommer til at blive antaget, er et Spørgsmaal, som man har vanskeligt for at besvare, da Systemet inden Landet synes at have næsten ligesaa ivrige og indflydelsesrige Modstandere som Tilhængere. Paa de Sidstnævntes Side staa først og fremst Landmændene og Fabrikanterne, medens i Særdeleshed de større Søstæder tilhøre det modsatte Parti, og fra begge Hold er fra Tid til anden bleven fremsat de mest energiske Krav paa en Varetagelse af deres Særinteresser. Det kan saaledes nævnes, at Generalraadet i Departementet Seine Inférieure, som mest repræsenterer Jordbrugs- og Fabriksinteresserne, i et Møde i Rouen den 8de ds. med 26 Stemmer mod 7 har besluttet at udtale sig for Istandbringelse af Beskyttelsestold og mod Afsluttelse af Handelstraktater som skadelige for Landet. Derimod har Kommunalraadet i Havre den 15de dennes, ligesom ogsaa senere Handelskammeret sammesteds, enstemmig vedtaget Resolutioner om, at det foreslaaede System ubetinget bør forkastes, eftersom dets Vedtagelse skulde foranledige en fuldstændig Omstyrtning af alle økonomiske Forhold, til uberegnelig Skade for Handel og Søfart, med forhøiede Priser paa Livsformødenheder og forøgede Byrder for Arbejdsklassen m. m. Billighed synes nok ogsaa at tale for, at der ved Afgjørelsen af

de foreliggende Toldspørgsmaal tages Hensyn til saadanne Udtalelser, som de sidstnævnte, samt at man heller ikke lader ud af Betragtning den Erfaring, som er bleven vundet om Virkningerne af den for ikke længe siden indførte Maistold, hvilken oplyses at have foraarsaget Standsning af betydelige Destillationsetablissementer i Marseille og Bordeaux med flere andre Steder. Ogsaa turde den Omstændighed komme i Betragtning, at Frankrige ved en ensidig Anvendelse af en restriktiv Toldpolitik kan resikere at komme til at staa isoleret ligeoverfor en Koalition af andre europæiske Nationer, og derved udsættes for alvorlige økonomiske Forstyrrelser.

Men desuagtet er, forsaavidt som det nu er muligt at bedømme Stillingen, den protektionistiske Interesse saa overveiende inden den franske Nationalforsamling, at — med mindre der skulde indtræde et pludseligt Omslag i Opinionen — ville de Eftergivelser, som maatte kunne paaregnes i de foreslaaede Toldsatser, ikke strække sig videre end til saadanne Raamaterialier, som Frankrige ikke selv kan frembringe. Hvad derimod Fabrikvarer betræffer, forudsees det herfor foreslaaede Toldregime i Almindelighed at ville blive vedtaget, selv om — saaledes som visse Statsøkonomer forsikre — Frankriges Forretningsliv derved ikke kan undgaa inden kort Tid at komme i en betænkelig Forvirring.

Uddrag af Aarsberetning for 1890 fra de forenede Rigers Vicekonsul i **Bordeaux**.

Omfanget af de forenede Rigers Skibsfart paa Bordeaux i de sidste to Aar fremgaar af følgende Tabel:

	Aar 1890.		Aar 1889.	
	Antal.	Tons.	Antal.	Tons.
Norske Dampskibe, ankomne	91	47 160	52	25 275
” — afgaaede	89	46 301	53	25 859
Summa	180	93 461	105	51 134
” Seilskibe, ankomne	47	22 802	42	17 813
” — afgaaede	46	22 096	45	20 851
Summa	93	44 898	87	38 664
Ialt Damp- og Seilskibe	273	138 359	192	89 798
Svenske Dampskibe, ankomne	69	40 581	78	40 112
” — afgaaede	69	40 581	78	40 112
Summa	138	81 162	156	80 224
” Seilskibe, ankomne	5	1 719	8	3 353
” — afgaaede	5	1 719	9	3 754
Summa	10	3 438	17	7 107
Ialt Damp- og Seilskibe	148	84 600	173	87 331
Tilsammen svenske og norske Fartøier	421	222 959	365	177 129

Den svenske Skibsfart, som i Aaret 1889 var noget større end i det nærmest forudgaaende Aar, er altsaa i Aaret 1890 gaaet tilbage, medens den norske, hvilken i Aaret 1889 var i Aftagende, har i det sidstforløbne Aar udviklet sig betydeligt, navnlig for Dampskibsfartens Vedkommende. At drage nogen Slutning heraf for Fremtiden er imidlertid umuligt, uagtet denne Udvikling synes at have fundet Sted under fuldstændig normale Forhold: thi eventuelle Forandringer i Frankriges økonomiske Lovgivning og i de nu bestaaende Traktatforhold skulde uden Tvivl medføre høist følelige Konsekventser for hele den herværende udenlandske Skibsfart, ja muligens ligefrem sætte dennes Existence paa Spil.

Bordeaux' Handelsomsætning med Udlandet synes i det nu forløbne Aar at have havt omtrent samme Omfang som i Aaret 1889, idet Drægtigheden af de lastede Fartøier, som klarerede ved Stedets Toldkammer, udgjorde:

For ankomne Skibe i 1890 1 091 097 Tons, for afgaaede 982 600, for ankomne Skibe i 1889 1 106 433 Tons. for afgaaede 967 889, eller ialt i 1890 2 073 697 Tons og i 1889 2 074 322.

Den udenlandske Skibsfarts Andel i denne Omsætning er tiltaget noget i Aaret 1890. Af de anførte Drægtighedsziffre faldt nemlig:

Paa det franske Flag i 1890 787 700 Tons (38 %), paa udenlandsk 1 285 997 (62 %), paa det franske Flag i 1889 820 296 Tons (39½ %), paa udenlandsk 1 254 026 Tons (60½ %), eller ialt i 1890 2 073 697 Tons, i 1889 2 074 322.

I den nævnte Omsætning under udenlandsk Flag deltog:

Britiske Fartøier med 70.8 pCt., norske med 8, svenske med 5.3, spanske med 3.7, tyske med 2.9, hollandske med 2.9, danske med 1.9, russiske med 1.5, belgiske med 1.5, og andre Nationers Fartøier med 1.5 pCt.

Fra Sverige ankom i Aaret 1890 med Last:

16 svenske Dampskibe dr.	9 457 Tons, Bruttofragt fres.	199 100
1 norsk Dampskib -	1 147 " — "	35 000
2 norske Seilskibe -	775 " — "	17 700

Ialt 19 Fartøier dr. 11 379 Tons, Bruttofragt fres. 251 800

Imod 1889 22 Fartøier dr. 12 285 Tons, Bruttofragt frss. 334 000

De svenske Dampskibe ankom dels fra Stockholm via Havne i Norrland (8 Reiser), dels fra Gøteborg (8 Reiser), og deres Ladninger bestod af Jern fra Stockholm, Trælast fra Norrland, og Jern, Trælast og Træmasse fra Gøteborg. De norske Fartøier ankom fra Havne i Norrland med Trælast. Intet svensk eller norsk Fartøj er i Aaret 1890 ankommet fra Sverige i Ballast.

Fra Norge ankom med Last:

1 svensk Dampskib dr.	517 Tons, Bruttofragt fres.	12 000
16 norske — -	7 859 " — "	132 600
7 norske Seilskibe -	3 184 " — "	57 250

Ialt 24 Fartøier, dr. 11 560 Tons, Bruttofragt fres. 201 850

Imod i 1889 22 Fartøier, dr. 9 404 Tons, Bruttofragt fres. 228 450

Et af de nævnte norske Dampskibe kom fjorten Gange fra Christiania, via en eller flere Havne i det sydlige Norge, med Trælast, Træmasse, Spiger, Huder, Spiritus m. m.

De øvrige to norske Dampskibe ankom med Trælast; ligesaa fem af Seilskibene, et Seilskib ankom med Is (fra Kragerø) og et do. med Torskerogn (fra Christiansund).

Det svenske Dampskib ankom med Træmasse fra Fredrikshald.

Et norsk Dampskib ankom fra Norge i Ballast for i Bordeaux at indtræde i Maanedsbefragtning.

Fra fremmede Lande ankom med Last:

45 svenske Dampskibe, dr. 25 658 Tons, Bruttofragt fr. 428 050, 5 Do. Seilskibe, dr. 1 719 T., Br. fr. 64 550, 65 norske Dampskibe, dr. 32 853 T., Br. fr. 468 650, 38 Do. Seilskibe, dr. 18 843 T., Br. fr. 699 150, ialt 153 Fartøier, dr. 79 073 Tons, Bruttofragt fr. 1 660 400, imod i 1889 120 Fartøier, dr. 55 399 Tons, Bruttofragt fr. 1 362 500.

Af de svenske Dampskibe kom de fleste fra Lissabon (20 Reiser), Algier (13 Reiser) og endel spanske Havne (9 Reiser) med Vin samt, for Algiers Vedkommende, tillige mod Hvede og Havre.

De norske Dampskibe kom hovedsagelig dels fra Algier (14 Reiser), diverse spanske Havne (12 Reiser) og Lissabon (4 Reiser) med samme Slags Ladning som de ovenomhandlede svenske Fartøier, og dels fra Cardiff og andre storbritaniske Havne med Stenkul (32 Reiser).

Af Seilfartøierne kom 4 svenske og 16 norske fra Guadeloupe og Martinique med Rhum og Sukker; 6 norske Seilfartøier kom fra New York og Philadelphia med Petroleum og Nafta og 8 fra Nordamerika med Trælast.

I Ballast ankom 7 svenske og 8 norske Dampskibe.

Til Sverige afgik i Aaret 1890 med Last:

18 svenske Dampskibe, dr. 10 631 Tons, Bruttofragt fr. 167 650, imod 1889 20 svenske Dampskibe, dr. 11 360 Tons, Bruttofragt fr. 180 850.

De nævnte 18 Dampskibe gik til Malmø og Stockholm samt Gøteborg med Stykgods, saasom Vin, Cognac, Sardinier m. M.

Et svensk Seilskib gik til Sverige i Ballast.

Til Norge (Christiania) afgik med Last (Stykgods).

14 norske Dampskibe, dr. 6 888 Tons, Bruttofragt fr. 75 000, imod 1889 13 norske Dampskibe, dr. 6 396 T., Bruttofragt fr. 55 000, 1 norsk Dampskib og 10 Seilfartøier afgik til Norge i Ballast.

Til fremmede Lande afgik med Last:

46 svenske Dampskibe	dr. 26 886 Ts.,	Bruttofragt Fr. 340 350
2 do. Seilskibe	- 450 -	— " 5 900
65 norske Dampskibe	- 34 542 -	— " 489 650
26 do. Seilskibe	- 12 017 -	— " 102 050

Ialt 139 Fartøier dr. 73 895 Ts., Bruttofragt Fr. 937 050
imod i 1889 109 Fartøier dr. 52 425 Ts., Bruttofragt Fr. 720 100.

Størsteparten af de svenske og 28 af de norske Dampskibe gik til Lissabon, diverse spanske Havne og Algier med tomme Vinfade og endel Stykgods. Med Pitprops til Bristolkanalen afgik ikke mindre end 54 norske Fartøier, hvoraf 33 vare Dampskibe. I Ballast afgik til forskjellige Havne i Udlandet 5 svenske og 9 norske Dampskibe samt 10 svenske og 9 norske Seilfartøier.

Af de Dampskibe, som i Aaret 1890 besøgte Bordeaux, har 5 svenske og 18 norske været engagerede i Maanedsbefragtning. Gjennemsnittsfragten (Alt netto) pr. Ton og Maaned har for de svenske Fartøier været Fr. 14.1 og for de norske Fr. 17.5, medens den for de 13 norske Fartøier, som i Aaret 1889 kom til Bordeaux i Maanedsbefragtning, udgjorde Fr. 17.1. I sidstnævnte Aar ankom ingen maanedsbefragede svenske Fartøier til Bordeaux.

Totalbeløbene af de optjente Bruttofragter for de forenede Rigers Skibsfart hersteds har i de to sidstforløbne Aar altsaa været:

		Aar 1890.			Aar 1889.				
For svenske	Skibe	75 318	Ts.	1 217 600	Fr.	78 125	Ts.	1 405 950	Fr.
- norske	do.	118 108	„	2 077 050	„	68 747	„	1 474 950	„
Ialt		193 426	Ts.	3 294 650	Fr.	146 872	Ts.	2 880 900	Fr.

Heraf fremgaar, at Bruttofragtfortjenesten i Aaret 1890 udgjorde pr. lastet Ton Fr. 16.1, imod Fr. 19.06 i Aaret 1889.

I det Hele taget ere Fragterne saavel til som fra Bordeaux i det sidstforløbne Aar gaaede ned. Trælastfragterne have været, for Dampskibe: Fra den botniske Bugt 50 à 55 Fr., fra Finland 57 à 58 Fr., fra Gøteborg 37 à 40 Fr., fra Norge 42 Fr., og for Seilskibe: Fra Norge 33 à 40 Fr., fra svensk Norrland 50 à 58 Fr., fra Finland 46 à 60 Fr., fra Archangel 70 Fr., fra britisk Nordamerika 50 à 65 Fr., Alt pr. Standard. — og fra Pitchpinehavne i Nordamerika £ 5. 13. 6 à £ 6. 1. 3 pr. Ton. For Jern er bleven betalt: Fra Gøteborg 12 à 15 Fr. og fra Stockholm 14 à 18 Fr. For Træmasse: Fra Norge 18 Fr. for vaad og 30 Fr. for tør. For Spiger og Huder: Fra Christiania 20 Fr.; for Sukker og Rum: Fra Vestindien 35 à 47 Fr. — Alt pr. Ton.; for Petroleum og Nafta: Fra Newyork og Philadelphia 2 sh. 3 d à 3 sh. pr. 40 Gallons; og for Stenkul: Fra England 6.25 à 7 Fr. Pitpropsfragterne have staaet i 6 sh. à 7 sh. 6 d for Dampskibe og 5 à 7 sh. for Seilfartøier.

Betræffende Indførselen til Bordeaux i Aaret 1890 af saadanne Varer, som have særlig Interesse for de forenede Rigers Handel eller Skibsfart, turde jeg faa meddele følgende Oplysninger:

1. Jern og Staal. Indførselen af Staal udgjorde kun 104 350 Kg. (imod 214 277 Kg. i det foregaaende Aar). Deraf kom 51 400 Kg. fra Sverige (mod 173 000 Kg. i Aaret 1889), 27 000 Kg. fra Tydskland og 16 000 Kg. fra England. Ligeledes er Importen af Stangjern, som i 1889 aftog betydelig, i Aaret 1890 gaaet yderligere ned, udgjorde kun 1 505 367 Kg. (imod 1 910 000 Kg. i Aarets 1889). Som sædvanlig har den største Del af denne Indførsel fundet Sted fra Sverige, hvorfra nemlig kom 1 255 000 Kg., imod 152 000 Kg. fra England og 74 000 fra Belgien. Den nævnte Import fra Sverige indtraf fra Stockholm og Gøteborg med svenske Dampskibe.

2. Trælast. a) Af Bjælker og firhugget Virke synes Indførselen at have havt omtrent samme Omfang i begge de sidstforløbne Aar. Den androg nemlig i Aaret 1890 til 1 655 000 Kg. Egetømmer (heri iberegnet Planker af alle Dimensioner) og 7 018 000 Kg. Gran- og Furutømmer, imod respektive 1 554 000 Kg. og 7 188 000 Kg. i Aaret 1889. Denne Indførsel forgaar fornemmelig fra Tyskland.

b) Skaaren Last af Gran og Furu udviser derimod en Stigning i Importen, hvilken dog fremdeles er mindre betydelig end den var i Aarene 1886—1888. Ifølge Opgaver fra Toldvæsenet skulde i Aaret 1890 Importen

have været ca. 24 500 Ptbg. Std., imod 21 000 Ptbg. Std. i Aaret 1889; men efter private Opgaver, hvilke turde kunne ansees for at være nøiagtigere, har Importen udgjort 29 264 Ptbg. Std. i 1890 (mod 23 291 Ptbg. Std. i 1889), nemlig: Fra Sverige 13 867 Ptbg. Std., fra Norge 2 677, fra Finland 5 022, fra Russiske Østersøhavne 1 195, fra Archangel 3 235, fra britisk Nordamerika 2 141, fra Pitchpinehavne i Nordamerika 1 127. Ialt 29 264 Ptbg. Std., fordelt paa 103 Ladninger. Af dette Kvantum hidførtes ca. 9 700 Ptbg. Std. i 43 svenske og norske Fartøier.

c) Importen af høvlede Bord er i jevnt Aftagende og udgjorde i Aaret 1890 blot 896 Ptbg. Std., mod 1 475 Ptbg. Std. i Aaret 1889, 1 809 Ptbg. Std. i Aaret 1888 og 2 400 Ptbg. Std. i Aaret 1887. Denne Artikel kommer fremdeles saagodtsom udelukkende fra Norge, hvorfra i 1890 importeredes 822 Ptbg. Std. deraf 661 Ptb. Std. 1 norske Skibe.

3. Træmasse. Indførselen heraf synes i Aaret i 1890 at være aftaget med ca. 23 pCt., idet den, ifølge Toldopgaver, udgjorde 5 480 Ts., imod 7 200 Ts. i det nærmest foregaaende Aar. Som sædvanligt kom den største Del fra Norge, nemlig over 4 100 Ts. hvorefter kommer Sverige med 728 Ts. og Belgien med 577 Ts.

4. Is. Heraf ankom fra Norge 300 Ts., imod 770 Ts. i 1889.

5. Spiger. (Clous forgés). Heraf indførtes 522 Ts. (hvoraf fra Tydskland 249 Ts. og fra Norge 218 Ts.), imod 425 Ts. i 1889.

Torskerogn. Indførselen heraf gik op til 182 116 Kg. (hvoraf 124 400 Kg. fra Norge og 57 500 Kg. fra Holland), mod 144 700 Kg. i 1889. Fra de store franske Fiskerier ankom desuden ca. 338 000 Kg.

7. Stokfisk. Indførselen udgjorde 154 600 Kg., fra Holland, mod 135 009 Kg. i 1889.

8. Havre. Heraf importeredes 9 007 000 Kg. (mod 14 410 000 Kg. i 1889), hvoraf omtrent to Trediedele kom fra Nordamerikas forenede Stater og Algier.

9. Sprit. Indførselen af denne Artikel er siden 1887, da den nugældende Toldsats af 70 Fr. pr. 100 Liter traadte i Kraft, stadig aftaget og androg i 1890 til kun 223 400 Liter. Heraf importeredes 172 500 Liter fra Tydskland, og 47 270 Liter fra Norge. Fra sidstnævnte Land ankom i Aarene 1889 og 1888 henholdsvis 30 200 og 19 600 Liter.

10. Brolægningsten (Pavés de grès) indføres fremdeles fra Belgien, hvorfra kom 35 580 Kvintaler (à 50 Kg.), mod 56 250 Kvintaler i Aaret 1889.

11. Tjære. Af vegetabilsk Tjære indførtes: Fra Belgien 19 020 Kg., fra Tydskland 5 551 Kg. og fra Danmark 310 Kg., eller ialt 24 887 Kg., mod en Import i Aaret 1889 af 1 100 Kg. Af mineralisk Tjære har Importen i begge de sidste Aar udgjort $7\frac{1}{2}$ Million Kg.

12. Petroleum. Importen af raa Petroleum udgjorde 28 843 317 Kg., imod 22 019 345 Kg. i Aaret 1889. I denne Import deltog adskillige norske Fartøier.

13. Huder og Skind. Indførselen heraf udgjorde 17 606 562 Kg., imod 25 881 369 Kg. i Aaret 1889. Denne Nedgang beror paa en formindsket Import af Faareskind fra Argentina, hvorfra i 1889 kom 23.4 Mill. Kg., mod i 1890 kun 13.6 Mill. Kg., medens Exporten af Oxe- og Hestehuder er stegen fra 1.4 Mill. Kg. til 2.25 Mill. Kg. og af Kalve- og Gedeskind fra 146 000 Kg. til 173 000 Kg. Fra Sverige importeredes i Aaret 1890 2 378 Kg. Oxehuder og fra Norge 6 735 Kg. Oxehuder samt 8 240 Kg. Kalveskind.

Hval- og Torskelevertran. Der indførtes 7 177 Kg. Hvaltran og 821 209 Kg. Torskelevertran. Heraf kom fra Norge 2 807 Kg. Hvaltran og

44 215 Kg. Torskelevertran, fra England 3 961 Kg. Hvaltran, fra Holland 167 326 Kg. Torskelevertran og fra de store franske Fiskerier 585 000 Kg. do.

15. Øl. Heraf importeredes ca. 500 000 Liter, hvoraf kom fra Holland 286 000 Liter, fra England 201 500 Liter, fra Norge 4 240 Liter og fra Sverige 3 000 Liter.

Vinudførselen fra Bordeaux androg i Aaret 1890 til 104 881 700 Liter, hvoraf 96 754 875 Liter paa Fad og 8 126 825 Liter paa Flasker, imod en Totalexport i Aaret 1889 af 118 125 700 Liter, hvoraf 110 181 710 paa Fad og 7 943 990 Liter paa Flasker.

Heraf exporteredes:

	Aar 1890.	Aar 1889.
Til Sverige paa Fad . . .	487 253 Liter.	1 093 155 Liter.
- — - Flasker . . .	170 478 ”	178 844 ”
- Norge - Fad . . .	469 838 ”	355 303 ”
- — - Flasker . . .	59 755 ”	60 292 ”

Ialt til de forenede Riger . . 1 187 324 Liter. 1 687 595 Liter.

Af Druebrændevin udførtes i Aaret 1890 6 446 200 Liter (100 pCt.), hvoraf 3 995 100 Liter paa Fad og 2 451 100 Liter paa Flasker, imod en Totalexport i Aaret 1889 af 6 354 300 Liter, hvoraf 3 978 630 Liter paa Fad og 2 375 670 Liter paa Flasker.

Heraf exporteredes:

	Aar 1890.	Aar 1889.
Til Sverige paa Fad . . .	389 411 Liter.	550 810 Liter.
- — - Flasker . . .	39 623 ”	52 104 ”
- Norge - Fad . . .	237 229 ”	213 355 ”
- — - Flasker . . .	12 291 ”	6 520 ”

Ialt til de forenede Riger . 678 554 Liter. 822 789 Liter.

Ved Vicekonsulatet i Bordeaux er i Aaret 1890 bleven legaliseret 867 Oprindelsescertifikater for direkte til Sverige exporteret Brændevin.

Importen af udenlandske Vine (paa Fad) udgjorde i det sidstforløbne Aar kun 164 805 318 Liter, imod 176 404 034 Liter i Aaret 1889 og 208 449 652 Liter i Aaret 1888. Denne Indførsel, som i det Hele taget er bestemt for det herværende Exportmarked, var dog ogsaa i 1890, i Lighed med hvad der har været Tilfælde under flere foregaaende Aar, betydelig større end Exporten (Overskudsprocenten var ca. 50 i Aaret 1890, ca. 87 i Aaret 1889 og ca. 62 i Aaret 1888), — et Forhold, som uden Tvivl kommer til at vedvare, med mindre, at radikale Forandringer i den hidtil gjældende Handelspolitik skulde medføre en betydelig Indskrænkning i Exporten, thi den herværende Vinproduktion turde — selv om man tager i Betragtning de sidste Aars forbedrede Konjunkturer — endnu ikke paa lang Tid, ja maaske aldrig, kunne udvikle sig tilstrækkeligt til at fyldestgøre baade den lokale og udenlandske Konsumtions Behov for det Slags Vare, som exporteres herfra.

Ovennævnte Vintilførsel kom fra følgende Lande:

	Aar 1890.	Aar 1889.	Aar 1888.
Fra Spanien . . .	91 431 529 Liter.	67 559 548 Liter.	64 269 420 Liter
- Algier	38 525 041 ”	25 940 763 ”	26 902 317 ”
- Portugal . . .	16 419 224 ”	62 265 273 ”	84 480 379 ”
- Østerrige . .	10 866 286 ”	16 127 302 ”	17 376 142 ”
- Tyrkiet . . .	4 985 849 ”	1 616 409 ”	997 161 ”
- andre Lande	2 577 389 ”	2 894 739 ”	14 424 233 ”

Ialt 164 805 318 Liter. 176 404 034 Liter. 208 449 652 Liter.

De under Rubriken „andre Lande“ opførte Kvanta kom i Aarene 1888 og 1889 hovedsagelig fra Italien, nemlig henholdsvis 13 745 420 Liter og 14 529 940 Liter. I Aaret 1890 ophørte Tilførselen fra nævnte Land, medens der fra Grækenland importeredes 2 154 448 Liter. Foruden dette Ophør af Tilførselen fra Italien turde den Nedgang, som ifølge foranstaaende Oversigt har fundet Sted i Importen fra Portugal, være værd at lægge Mærke til. Endnu i Aaret 1888 fik det herværende Exportmarked derfra det Meste af den Vin, som udkrævedes for at erstatte den indenlandske Produktions manglende Tilgange. Denne Tilbagegang i Vinimporten fra Portugal er af særlig Betydning for de forenede Rigers Skibsfart, idet flere, navnlig svenske, Dampskibe, som siden flere Aar tilbage have været stadig sysselsatte i Traden mellem Bordeaux og Lissabon, have maattet søge sin Fragtfortjeneste paa andet Hold. I Vinimporten til Bordeaux i det Hele taget deltog i 1890 10 svenske Dampskibe, som, ifølge vedkommende Skibsføreres Opgaver, i 42 Ture bragte omtrent 19½ Mill. Liter Vin, samt 13 norske Dampskibe, som i 30 Ture bragt noget over 11 Mill. Liter. Hvad specielt Vinimporten fra Portugal (Lissabon) betræffer, kan anføres, at i 1890 gjorde svenske Dampskibe 20 Reiser og norske Dampskibe 4 Reiser i denne Trade, imod henholdsvis 48 og 7 Reiser i Aaret 1889.

Udbyttet af Vinhøsten inden Departementet Gironde var i Aaret 1890 ikke fuldt 1.6 Mill. Hektoliter, hvilket er 23 pCt. mindre end i 1889 og 33 pCt. mindre end i 1888, men omtrent modsvarer Gjennemsnitsudbyttet for Aarene 1880—89.

Der foregaar Aar om andet en ganske betydelig Export af Pitprops af Bordeaux til Havre ved Bristolkanalen. Denne Export, der i Aaret 1889, ifølge Toldopgaver, androg til 316 280 Ts., imod 271 475 Ts. i Aaret 1889, sysselsætter ogsaa et større Antal svenske og norske Fartøier, som ellers skulde maatte afgaa i Ballast. Saaledes udklareredes i 1890 55 svenske og norske Fartøier med ca. 39 000 Ts. Pitprops.

Det herværende Klipfiskmarked frembyder hovedsagelig Interesse gennem sin Konkurrence med de norske Torskefiskerier paa udenlandske Markeder, fornemmelig i Spanien, under hvilken Konkurrence Bordeaux' Exportører have en betydelig Fordel for Nordmændene i de Exportpræmier, som af den franske Stat betales dem for fransk Klipfisk, som exporteres i franske Fartøier. Beløbet af de udbetalte Præmier (16 Fr. pr. 100 Kg.) har i Aaret 1890 udgjort Fr. 1 465 645, imod i Aaret 1890 Fr. 1 567 071.

Tilførselen af Raafisk fra de store franske Fiskerier androg i Aaret 1890 til 26 840 260 Kg., mod 27 185 475 Kg. i 1889, og Klipfiskexporten til 9 197 674 Kg., mod 9 857 197 Kg. i 1889. Af det nævnte, i Aaret 1890 exporterede Kvantum, hvoraf kun 37 590 Kg. udførtes uden Præmie, gik den største Del, 5.46 Mill. Kg., til Spanien og 2.36 Mill. Kg. til Italien.

Ved Vicekonsulatet foretoges i Aaret 1890 29 Afmønstringer og 18 Paamønstringer vedkommende svenske Fartøier samt 110 Afmønstringer og 102 Paamønstringer for norske Fartøier.

Fra svenske Skibe anmeldtes 6 og fra norske 13 Tilfælde af Rømning. 5 af disse 19 Decertører bleve grebne og førte ombord i vedkommende Fartøier.

Af opsparede Hyrebeløb remitteredes i Aarets Løb til Generalkonsulatet i Havre Fr. 1 725 for svensk og Fr. 1 245 for norsk Regning.

De i Aaret 1890 for Konsulskassens Regning oppebaarne Konsulat-afgifter androg ialt til Fr. 3 109.95 for svenske og Fr. 5 084 for norske Fartøier.

De samme Kasse tilfaldende Expeditionsafgifter udgjorde Fr. 382.15 (deraf Fr. 69.35 for svenske, Fr. 242.40 for norske og Fr. 70.40 for andre Expeditioner).

Vicekonsulatet har i Aarets Løb for offentlig Regning understøttet 12 svenske Sømænd med ialt Fr. 500.55 og 19 norske Sømænd med ialt Fr. 1 072.45.

De for flere Aar siden paabegyndte Arbejder med Forbedring af Bordeaux' Havn og sammes Indløb synes i det nu forløbne Aar at være blevne drevne med liden Iver, uagtet det ikke skortede paa Penge-midler; dette vækker saa meget mere Beklagelse, som det nye og storartede Havneanlæg ved La Rochelle (La Palice) nu er bleven færdigt, hvorfor der er Grund til at befrygte, at en betydelig Del af den trans-oceanske Skibsfart, som før gik over Bordeaux, kan komme til at foretrække den nye Havn, Noget, hvortil der allerede har vist sig tydelige Tegn. En saadan Udvikling skulde utvivlsomt medføre en anseelig Indskrænkning i Bordeaux's kommer-cielle Betydning, og derfor har baade Handelskammeret og Municipalitetet, hvilke have gjort store Opoffrelser for at varetage og fremme Havnens og Stadens kommercielle Interesser, gjentagne Gange saavel hos Regjeringen som hos Folkerepræsentationen søgt at udvirke, at de Havnearbejder, som ere besluttede ved Love af 1881 og 1887, nu maa blive paaskyndede og afsluttede.

De Skibsafgifter, som hersteds opkræves i Kraft af nævnte Love, have i det nu forløbne Aar indbragt et Beløb af Fr. 817 179, imod Fr. 814 745 i Aaret 1889.

**Uddrag af Aarsberetning for 1890 fra de forenede Rigers
Vicekonsul i Rouen.**

De forenede Rigers Skibsfart paa Rouen har i 3 sidste Aar havt følgende Omfang:

	1890.	1889.	1888.
	Ant. Tons.	Ant. Tons.	Ant. Tons.
Norske Skibe	124 66 740	155 71 547	157 65 721
Svenske Do.	116 84 745	110 77 923	96 67 192

Denne Skibsfarts Fordeling mellem Damp- og Seilskibe fremgaar af nedenstaaende Oversigt:

Dampskibe.

	1890.	1889.	1888.
	Ant. Tons.	Ant. Tons.	Ant. Tons.
Norske	113 62 724	130 59 126	108 41 998
Svenske	113 83 208	104 74 861	94 65 998

Seilskibe.

	1890.	1889.	1888.
	Ant. Tons.	Ant. Tons.	Ant. Tons.
Norske	11 4 016	25 12 419	49 23 733
Svenske	3 1 537	6 3 062	2 1 194

Den Nedgang i Seilskibsfarten paa Rouen i de 3 sidste Aar, som disse Ziffre udviser, har været fælles for alle søfarende Lande. Omend visse lokale Forhold i nogen Grad kan have bidraget til denne Formindskelse, maa Aarsagen dertil dog først og fremst søges i Dampskibenes Indtrængen i Trælaster, Korn, og Petroleumstrafiken; thi den totale Skibsfart paa Rouen var i Aaret 1890 større end nogensinde tidligere med Undtagelse af Aaret 1888.

Ifølge de foranstaaende Tabeller naaede den svenske Skibsfart sin største Høide i Aaret 1890, overstigende Resultatet under Aarene 1889 og 1888 med resp. 6 Fartøier og 6 822 Tons samt 20 Fartøier og 17 553 T. Norges Skibsfart formindskedes derimod i Aaret 1890, sammenlignet med 1889, med 31 Fartøier og 4 807 Tons. Denne Formindskelse falder — for Tonsantallets Vedkommende — udelukkende paa Seilfartøier; den norske Dampskibsfart har nemlig, ligesom den svenske, været i stadig Tilvæxt, hvad Tonsantallet betræffer; under det sidstforløbne Aar var dette saaledes 3 598 Tons større end i 1889 og 20 726 Tons større end i 1888.

Fragtmarkedet. Vintransporten, som væsentlig bidrager til de forenede Rigers voxende Skibsfart paa Rouen, har i indeværende Saison været meget omfattende. Under ingen foregaaende Skibningsperiode har de forenede Rigers Flag været stærkere repræsenteret i samme. Den med tvende mindre Dampskibe under fransk Flag paabegyndte direkte Vintransport fra Spanien til Paris har ikke udviklet sig videre og kan ikke antages at komme til at volde noget Afbræk i Forbindelsen over Rouen, med mindre at det omstridte store Kanalprojekt kommer til at udføres. Paa Grund af Isforholdene i Seinefloden i sidste Vinter kunde desuden i flere Uger den nævnte direkte Forbindelse ikke opretholdes. Denne usædvanlige Afbrydelse i Flodtrafiken voldte ogsaa herværende Vintransportfirmaer meget betydelige Tab ved forøgede Transportomkostninger fra Rouen, Mangel paa Kaiplads og paa Returlast (tomme Vinfade) osv.

I Aaret 1890 have 16 norske og 19 svenske Dampskibe gjentagne Gange berøgt Rouen i Maanedsbefragtning. Denne Befragtningsmaade — med Certepartier gjeldende for 3 à 6 Maaneder — er fremdeles den, som mest anvendes i Vintraden. Maanedsfragterne have varieret meget, alt efter Fartøiernes Størrelse og Lastevne m. M. Saaledes betales for Dampskibe af 700 à 800 Reg. Tons Drægtighed fra 10 000 til 12 250 fr. og for Dampskibe af 350 à 700 Reg. Tons Drægtighed fra 5 550 til 9 500 fr.

Det hele til Rouen i Rouen i Aaret 1890 indførte Kvantum Vin udgjorde 150 831 722 Liter imod 108 560 828 Liter i Aaret 1889.

Fragtsatser. For norske og svenske Fartøier opnaaedes i Aarets Løb følgende Fragtsatser: For Trælaster fra Norge: Seilskibe, 30 fr. pr. Std. for „Rondins“, Dampskibe 35 fr. pr. Std. „Rondins“. For Træmasse fra Norge 10.50 à 11 fr. pr. Ton, for Is 12 à 13 fr. pr. Ton. For Trælaster fra Sverige: Seilskibe, 47 fr. fra Norrland, Dampskibe 38 à 40 fr. fr. i Mai og Juni fra Norrland, Do. 48 fr. i Juni fra Finland, Do. 39 à 42 fr. i Juli—August i Norrland, Do. 45 à 46 fr. i Oktober—November i Norrland, Do. 50 fr. i November fra Piteå. For Jern fra Sverige 10 à 12 fr. pr. Ton, for Havre 1 sh. 9 d i Juni, 1 sh. 4½ d i Juli, for Mais fra La Plata 22 sh. 6 d pr. Ton i Juni, 26 sh. i Oktober, Hvede fra Do. 24 sh. à 27 sh. 6 d, for Farvetræ fra Port Liberty og Kingston 36 à 45 sh.

Det bemærkes imidlertid, at der i 1890 til Rouen fra Sverige kun ankom 2 Seilskibe med Trælaster og 2 Dampskibe med Last af Havre.

Dampskibslinien Christiania—Rouen.

Den i forrige Aarsberetning omhandlede direkte Dampskibsforbindelse mellem Christiania og Rouen er i Aaret 1890 bleven underholdt af Dampskibet „Normandie“, drægtigt 738 Registertons, hvilket fra Februar Maaned af har udført 17 Reiser og havde jevn Fragtfortjeneste. Det er den særdeles store Træmasseindsørsel fra Norge, som har fremkaldt denne Linie. Under indeværende Aar er desuden tvende norske Dampskibe, af henholdsvis 549 og 376 Reg. Tons Drægtighed, blevene befragtede for et helt Aar for denne Trafik. Disse skulle gaa i følgende Rute: Christianiafjorden—Rouen, Rouen—en engelsk Havn (i Ballast), og derfra til Norge (med Stenkul).

Fragtfortjenesten. Totalbeløbet af de paa Rouen i 1890 opseilede Fragter udgjorde for norske Skibe 1 196 350 fr. og for svenske Skibe 1 257 090 fr. Disse Tal angive dog ikke det egentlig opseilede Bruttofragtbeløb; thi alle Maanedsfragter, hvilke udgjør Størstedelen af de ovenanførte Summer, ere forsaavidt beregnede netto, som Fartøiernes Kul- og Havneudgifter betales af Befragterne.

Paa- og Afmønstringer. Paa Vicekonsulatet foretoges i Aaret 1890 90 Paamønstringer og 67 Afmønstringer. Hyrerne i Rouen have været meget høje; der er saaledes i Fyrbøder- og Matroshyrer bleven betalt 80 à 100 fr. pr. Maaned. I Almindelighed ere de Søfolk, som kunne erholdes hersteds, mindre duelige.

Konsulatafgifter. Totalbeløbet af de paa Vicekonsulatet i Aaret 1890 indbetalte Konsulatafgifter udgjorde fr. 10 384.95.

Trælastimporten. Følgende Opgaver udviser Indførselen til Rouen i Aaret 1890 af uforædlet Trælaster:

	Totalimport.		Deraf under norsk Flag.	
	Saget.	Usaget.	Saget.	Usaget.
	P. Std.	P. Std.	P. Std.	P. Std.
Fra Sverige	16 160	280	6 533	—
„ Norge	195	7 564	—	5 332
„ Rusland	3 686	2 993	3 686	2 554
„ Preussen	4 038	—	4 038	—
Ialt	24 079	10 837	14 257	7 886

Den samlede Indførsel af uforædlet Træløst udgjorde saaledes i Aaret 1890 34 916 P. Std., hvoraf 22 143 kom med fremmede Nationers Fartøier. I Aaret 1889 beløb Indførselen sig til 26 193 Std., hvoraf 16 738 importeredes under udenlandsk Flag. Uagtet der saaledes har været en ikke ubetydelig Forøgelse i Træløstindførselen, var de fra Sverige indførte Kvanta omtrent lige store i begge Aar. Af de fra Norge importerede 7 759 Std. Træløst var 7 564 Std. saakaldte Rondins, d. v. s. Kub., der anvendes til Fabrikation af Træmasse. I Aaret 1889 ankom kun 3 148 Std. Rondins, og denne Tilvæxt i Importen kommer formodentlig at vedblive paa Grund af Træmasseindustriens Udvikling her i Landet.

Havreindførselen. I Aaret 1890 indførtes over Rouen kun 1 020 700 Kg. Havre fra Sverige. Hvorledes Tilførselen af denne Artikel kan variere efter Høstens Udfald, fremgaar af følgende Opgave over Indførselen til Rouen fra Sverige og Rusland i de 3 sidste Aar:

	1890. Kg.	1889. Kg.	1888. Kg.
Fra Sverige	1 020 700	13 519 200	55 001 300
„ Rusland	21 849 900	42 923 400	123 703 500

Prisen har holdt sig i ca. 15 fr. for sort svensk og 12 fr. for sort Libauer Havre, begge Dele pr. 100 Kg. cif. Indeværende Aar antages Indførselen at ville blive meget betydelig paa Grund af de lidet opmuntrende Udsigter for Høsten her i Landet. Der er ogsaa allerede ankommet adskillige Ladninger Havre. I Begyndelsen af dette Aar stod Prisen for svensk Havre i 14 fr. pr. 100 Kg. cif. Rouen, men i April Maaned har man derimod opnaaet 16 fr.

Jernindførselen. Den hele Import af svensk Rujern, Smedejern og Staal androg i Aaret 1890 til 3 403 402 Kg., imod 3 436 603 Kg. i Aaret 1889.

Træmasseindførselen. Indførselen af Træmasse fra Norge beløb sig til 22 711 286 Kg., hvilket ca. 17 309 754 Kg. mindre end i 1889, men omtrent det samme Importkvantum som i 1888. Samtidig med at Træmasseindførselen er aftaget, er Importen af Raamateriale til Tilvirkning af Træmasse tiltaget, saaledes som ovenfor, i Opgaverne over Træløstimporten, anført. Sandsynligvis vil den nu foreslaaede Toldafgift for Træmasse, om den vedtages, komme til at influere yderligere paa dette Forhold. Af den til Frankrige exporterede svenske Træmasse sendtes intet Parti over Rouen.

Foruden Træløst er i Aaret 1890 bleven importeret følgende Artikler fra Norge og Sverige:

Fra Norge: Is 837 975 Kg., Tjære 100 Kg., Træmasse 22 711 286 Kg., Torskelevertran 62 888 Kg., Arbeider i Træ 15 Kg., Hestekosøm 171 444 Kg., Vildt 2 066 Kg., Huder og Skind 17 485 Kg., Øl 10 864 Liter, Havre 100 Kg.

Fra Sverige: Arbeider i Træ 24 154 Kg., Punsch 190 Liter, Jern og Staal 3 403 402 Kg., Havre 1 020 700 Kg.

Udførselen fra Rouen til de forenede Riger har, ligesom i de foregaaende Aar, været af ringe Omfang og hovedsagelig bestaaet af Vin, Gibsten, Sand, Oljekager, Bomuldsaffald og Fjær.

Seinefloden. Seilrenden, hvis Beliggenhed er noget nærmere ved den sydlige Strandbred, løber i en næsten ret Linie, er let at navigere og har større Dybde end før. Det tidligere omtalte System for Seilledens Afmærkning er fremdeles med Held bleven anvendt, og den selvlysende Bøie ved Indløbet til Renden er atter bleven tændt. Man har foreslaaet at træffe Foranstaltninger til at muliggjøre Seilladsen ogsaa om Natten ved Hjælp af selvlysende Bøier. Dette Forslag er nu under Behandling, og man har begyndt at experimentere med forskellige Slags saadanne Bøier.

Arbeidet med Istandsættelse af Dæmningerne mellem Caudebec og Rislefloden er bleven fortsat. Til Fuldførelse heraf paa en Strækning af ca. 4 Kilometer er i Aaret 1890 bleven udgivet 800 000 fr., og i 1891 kommer et lignende Beløb til at blive anvendt. Disse Arbeider nærmer sig nu sin Afslutning.

Reparationen af de under Benævnelserne „Trous du Trait“ og „Trous Malacouis“ kjendte store Aabninger i Floddæmningerne skal paabegyndes i Aaret 1891, Omkostningerne derved anslaaes til 441 000 fr.

Arbeidet med Udbedringen af Passet ved Bardsouville er færdigt. Dybden er nu 5.50 Meter ved lav og 7 Meter ved høi Vandstand.

Dæmningsarbejderne nærmere ved Rouen, i Moulineaux og Grande Couronne, ere ligeledes afsluttede, men Opmuddringen dersteds kommer til at fortsættes i 1891, da den fastsatte Dybde antagelig vil blive opnaaet.

Rouens Havn. Petroleumsdokken er i Aarets Løb bleven færdig og tagen i Brug. Man har fortsat med saavel Arbejderne paa Trælastdokkerne, der endnu ei er aabnet, som med Grund, Planerings- og Stensætningsarbejder. Det Beløb, som i Aaret 1890 medgik til disse Arbeider, udgjorde 700 000 fr.

„La Compagnie de l'Ouest“ har paabegyndt Forlængelsen af sit Jernbanenet paa den venstre Strand til Trælast- og Petroleumsdokkerne.

Handelskammerets Kjølhalingslip, som tages i Brug i 1889, siges at have vist sig at være hensigtsmæssig, men er imidlertid bleven lidet anvendt. De af vore Skibsførere, som have været nødsagede til at foretage Reparationer, have i Almindelighed beklaget sig over Omkostningerne derved.

Fire store Jernskur til Oplag af Varer paa Kaierne, to paa hver Side af Floden, og tilsammen bedækkende et Areal af 12 000 Kvadratmeter, ere i 1890 blevne tagne i Brug.

Handelskammeret, som langs Flodens venstre Strand har ladet anbringe fem hydrauliske, paa Skinner hvilende Heisekraner, har nu begyndt at lade opstille fem saadanne ogsaa paa den høire Side, og deres Antal vil sandsynligvis fremdeles blive forøget.

Handelskammeret staar ogsaa i Begreb med at indkjøbe en betydelig Landstrækning langs med Stranden paa Flodens høire Bred for i fornødent Fald at kunne udvide Havnen yderligere.

Den totale Skibsfart paa Rouen er tiltaget i Sammenligning med det nærmest foregaaende Aar. I Aaret 1890 udgjorde nemlig Tonsantallet over 1 600 000, imod 1 350 000 i 1889 og 1 700 000 i 1888. Tidligere oversteg det ikke 1 300 000 Tons. Femaarsperioden 1886--1890 udviser, i Sammenligning med den nærmest foregaaende Femaarsperiode, en Forøgelse i Tonsantallet af 15 pCt.

Almindelige Iagttagelser. Byen Duclair har i Aaret 1890 bygget en Jernbane, som forbinder Havnen med Jernbanestationen, samt opført 2 Dampheisekraner. Duclair og Pavillydalens Fabrikanten skulle nu være komne overens om herefter at indføre over Duclair de Stenkul og den Bomuld, som de behøve. Det er derfor antageligt, at Stedets Skibsfart, som i længere Tid har været i Aftagende, atter vil tiltage. I Aaret 1880 udgjorde Tonsantallet for ind- og udgaaende Skibe 21 091. Siden den Tid er Tallet stadig sunket, 11 000 (1883), 10 000 (1884), 2 500 (1885), 676 (1886) og blot 465 Tons i Aaret 1889.

Skibsfarten paa Rouen. Mellem Nordenglands Assurancesyndikat og det herværende Handelskammer har der fundet Forhandlinger Sted, hvorunder Syndikatet arbejdede paa at faa antaget visse Bestemmelser angaaende Fartøier med Kornlast og Stuvning af saadanne Ladninger, i det Øiemed at faa Rhedere og Skibsførere fritaget for Erstatningspligt for beskadiget Last i Tilfælde hvor disse Forskrifter befølges. Handelskammeret vægrede sig imidlertid for at indgaa paa Forslaget og Underhandlingerne afbrødes. Heraf blev Følgen den, at dette mægtige Syndikat nægtede for Fremtiden at tegne Forsikring mod de Tab, som kunde opstaa i Rouen under Form af Erstatning for beskadigede Kornladninger. Denne Vægring medførte, at Klausulen „Rouen excluded“ nu indtages i de engelske Certepartier, hvilket udøver en skadelig Indflydelse paa Skibsfarten paa Rouen.

Præsidenten i „La Société de Défense des intérêts de la vallée de la Seine“ har i sin Aarsberetning søgt at vise, at engelske Interesser have lidt mere ved dette Forbud end Skibsfarten paa Rouen og at hvad de engelske Fartøier have tabt er kommet de skandinaviske og tyske tilgode. Bortset fra de fra Storbritanien ankomne Fartøier, udgjorde Antallet af de i „Grand Cabotage“ og „Long Cours“ gaaende Skibe, som i Aaret 1890 ankom til Rouen, 657, hvoraf blot 128 vare af britisk Nationalitet. Af de øvrige 529 vare 105 franske, 115 norske, 111 svenske, 91 tyske, 33 danske, 29 spanske, 21 østerrigske, 13 italienske, 4 belgiske, 4 russiske, 1 græsk, 1 portugisisk og 1 argentinsk.

Af den samme Rapport fremgaar, at til Trods for den forstyrrende Indflydelse, som den ovennævnte Vægring fra Assurandørsyndikatets Side har havt, har den britiske Skibsfart med en betydelig Kontingent bidraget til den Forøgelse, som i Aaret 1890 har fundet Sted i den totale Skibsfart paa Rouen. Havnen besøgtes nemlig i 1890 af 1 106 britiske Fartøier, dr. 528 796 Reg.-Tons, mod 830 Fartøier, dr. 401 059 Reg.-Tons i 1889. Denne Forøgelse beror væsentlig paa den store Kulimport.

Hvad specielt de forenede Rigers Skibsfart angaar, kan dog dennes Tilvæxt i Aaret 1890 ei siges at bero saa meget paa det engelske Assurandørsyndikats ovennævnte Beslutning som snarere paa en forøget Deltagelse i Vintraden.

Da Hvedeimporten til Frankrige fra Amerika og Australien iaar sandsynligvis bliver betydelig, vil antagelig vor Havn komme til at lide et ikke ringe Tab paa Grund af Klausulen „Rouen excluded“.

Forslaget om Seinens Kanalisering. Det Forslag, som er fremsat af Bouquet de la Grue og som gaar ud paa at kanalisere Seinefloden ovenfor Rouen og gjøre Paris til en Søhavn, har, som rimeligt kunde være, fremkaldt den største Misbilligelse og den skarpeste Kritik fra de Steders Myndigheder og Korporationer, som ere interesserede i Rouens Handel og Søfart. Den Strækning, som skulde kanaliseres, udgjør 180 Kilometer. Den foreslaaede Dybde er 6.20 Meter og Kanalafgiften 3 fr. pr. Ton for Opgaaende og ligesaa meget for Nedgaaende. Dertil kommer store Omkostninger ved Tidsspilde.

Sex Myndigheder inden Distriktet, som paa Anmodning af Ministeren for de offentlige Arbejder have afgivet Udtalelser om Forslaget, have ei kunnet bestride Muligheden af dets Udførelse, i teknisk Henseende, men har paa den anden Side fremholdt dets Umulighed fra et økonomisk Synspunkt betragtet. Paa Grundlag af anstillede Beregninger paavise de Uholdbarheden af Forslagsstillerens Paastand, at den ved Kanalen istandbragte direkte Transport til Paris skulde blive billigere end den nuværende over Rouen, og de paastaa, at Forslaget hviler paa urigtige Beregninger. De gjør gjældende, at, om dette Foretagende blev udført, skulde det komme til at tilintetgjøre Flod- og Kanalfarten, samt at Anbringelse af Svingebroer over Seinen ved Rouen skulde gribe forstyrrende ind i Byens Samfærdsel og Forretningsliv. Endvidere paastaa de, at større Dampskibe ikke skulde komme til at gaa til Paris, men blot mindre Fartøier med Kul og Vin; at Vanskelighederne ved selve Havneanlægget i Paris skulde blive saadanne, at noget praktisk Resultat ei skulde kunne opnaaes, at Træfikken ikke skulde blive saa stor, som i Forslaget beregnet; at dette derfor ikke skulde vise sig rentabelt, men, om det kom istand, medføre Aktionærernes Ruin; at Staten, trods alle Forsikringer om det modsatte, skulde blive nødt til at bistaa med betydelige Kapitaler samt at den eneste rigtige Fremgangsmaade for at formindske Transportomkostningerne og fremme Alles Interesser er med Kraft at arbejde paa at fuldkommengjøre Havnene i Havre, Honfleur og Rouen samt Seinens nedre Løb.

De protestere, kort sagt, enstemmig mod det foreliggende Forslag og erklære, at dette ikke skulde blive af nogen almen Nytte, men snarere tvertimod til Skade for Landet i sin Helhed.

Fortøiningsafgiften i Rouen. I flere Aar har der været Tvist om, hvorvidt Byen Rouen skulde have Ret til fremdeles at oppebære den Fortøiningsafgift af 10 Centimes pr. Ton, som fastsattes ved Forordningen af den 8de Oktober 1815. Sagen er bleven behandlet saavel af „La Cour de Cassation“ som af „Le Conseil d'Etat“. Den førstnævnte Domstol finder, at Forordningen af den 8de Oktober 1815 grunder sig paa Artikel 7 af Loven af den 11te Primaire Aar VII og derfor er bleven ophævet ved Loven af den 5te April 1884, som under Opregningen af de kommunale Indtægter ikke nævner Kaiafgifter. Paa den anden Side er „Le Conseil d'Etat“ kommet til den Konklusion, at et Kontraktsforhold laa til Grund for Forordningen af Aaret 1815 og har til Støtte herfor paaberaabt sig Loven af den 14 Floréal Aar X, hvis Art. 6, 8 og 17 synes fuldstændig at bekræfte Rigtigheden af denne Anskuelse.

Spørgsmaalet er saaledes endnu ikke afgjort, men kommer til at blive hjemvist til Cildomstolen i Rouen til fornyet Behandling. I Mellemtiden er imidlertid ingen Fortøiningsafgift bleven indkrævet, og der kan heller

ikke endnu blive Tale om Iværksættelse af Kassationsrettens Kjendelse, som forpligtede Byen Rouen til at tilbagebetale til Vedkommende de Fortøiningsafgifter, som ere blevne oppehaarne siden Loven af 5 April 1884 traadte i Kraft.

Uddrag af Aarsberetning for 1890 fra de forenede
Rigers Vicekonsul i **Dunkerque**.

Den samlede Skibsfart paa Havnen, under alle Flag, udgjorde i Aaret 1890 3 177 Fartøier, dr. 1 467 217 T. (ankommende Skibe).

Heraf kom under norsk Flag: 37 Seilskibe dr. 15 934 T. og 20 Dampskibe dr. 10 707 T., ialt 57 Skibe dr. 26 641 T., og under svensk Flag: 12 Seilskibe dr. 4 053 T. og 7 Dampskibe dr. 3 065 T., ialt 19 Skibe dr. 7 118 Tons.

I Forhold til Skibsfarten i sin Helhed indtager det norske Flag den 6te og det svenske den 9de Plads i Rækken. Blandt alle Nationers Flag er det engelske stærkest repræsenteret og forekommer endog hyppigere end det franske; efter dette, omend i Afstand, følger tyske og danske Fartøier, som i stadig voxende Antal sysselsættes i den saakaldte „Grand Cabotage“ (Store Kystfart), samt endvidere hollandske Skibe, hovedsagelig Dampskibe, som gaa i regelmæssig Fart mellem Dunkerque og Rotterdam.

Havnearbejderne ere i det sidstforløbne Aar blevne fortsatte, saant nu tre Afdelinger i „Bassin Freycinet“ ere aabnede for Trafiken, foruden den, som allerede for flere Aar tilbage indrettedes. Desuden er langs Kaierne bleven opført Vareskur. I indeværende Aar kommer ogsaa Indløbsrenden til Havnen til at blive udvidet til en Bredde af 130 Meter, medens Bredden for Nærværende kun er 70 Meter. Endvidere bygges nu en større Sluse, som vil tillade Fartøier af hvilket som helst Dybgaaende at komme ind i Havnen, hvilken for Øvrigt allerede i forrige Aar har kunnet optage Fartøier af indtil 23 Fods Dybgaaende. En i Havnen bygget Slip giver Plads for Skibe af 75 Meters Længde; men derhos skal man indrette fire Dokker, hvoraf en er bestemt for Fartøier af lige indtil 180 Meter.

I Aaret 1890 ere adskillige regelmæssige Dampskibslinier paa Dunkerque blevne istandbragte. Blandt disse kunne nævnes tvende af Selskabet „Chargeurs Réunis“ aabnede Linier til La Plata samt Australien, begge beregnede paa direkte Indførsel af Uld til Fabrikerne i Roubaix, Tourcoing, Fournies og andre Steder inden Departementet Nord, hvilke Fabriker tidligere importerede nævnte Raaprodukt fra Oplag i England over Antwerpen.

Den hele Trælastindførsel til Havnen gik i Aaret 1890 op til 22 477 Pet. Std. imod 1889 20 505.

Af førstnævnte Kvantum ankom med norske Fartøier 2 288 Pet. Std., svenske 1 208 Pet. Std. og fremmede 18 981 Pet. Std.

Af de fremmede Fartøier, som deltog i Trælasttransporten paa Dunkerque, vare de fleste engelske Dampskibe, som bragte ikke mindre end 12 661 Pet. Std. og som saaledes har bemægtiget sig den betydeligste Del af denne Trafik.

Blandt den importerede Trælast kom fra Norge Planker 359 Pet. Std., Battens 1 054 Do., Brændevad og Celluloseved 11 100 Kg, Spærre og Spirer 2 700 Do.

Sverige. Bjelker 828 Pet. Std., Planker 3 481 Do., Battens 8 000 Do., Bord 2 004 Do., Emner til Fyrstikker 124 000 Kg., Brændeved og Celluloseved 263 000 Do., Sparrer og Spirer 24 450 Do., Høvlede Bord 50 Pet. Std.

Jernimporten fra Sverige udgjorde: Rujern 254 000 Kg., Smeltestykker 24 875 Do., Stangjern 58 266 Do.

De øvrige Indførselsartikler fra de forenede Riger vare: Træmasse fra Norge 2 498 000 Kg., Sverige 500 000 Do., Is fra Norge 550 000 Do., Tjære fra Sverige 6 039 hele Tønder og 4 269 Halvtønder, Øl fra Norge 100 Liter, Hvaltran fra Do. 9 748 Kg., Torskelevertran fra Do. 11 614 Do.

Af den sidstnævnte Artikel ankom ogsaa endel indirekte over Hull og Rotterdam.

Daniel Danielsson.

Genua.

Aarsberetning for 1890 (Fortsættelse).

(Se 8de Hefte Pag. 195).

II.

Handelsbevægelsen til og fra Genua har i 1890, sammenlignet med de foregaaende Aar, stillet sig saaledes:

Indførsel og Udførsel af Varer, opgivet efter Vægt:

	1885. Tons.	1886. Tons.	1887. Tons.	1888. Tons.	1889. Tons.	1890. Tons.
Indførsel	1 817 502	1 850 682	2 074 601	2 003 342	2 209 107	2 365 173
Udførsel	112 561	141 180	115 061	61 858	73 794	113 171

Indførsel og Udførsel, opgivet efter Værdi:

	1885. Lire.	1886. Lire.	1887. Lire.	1888. Lire.	1889. Lire.	1890. Lire.
Indførsel	391 645 875	340 706 525	376 415 690	303 287 040	384 373 789	400 282 548
Udførsel	82 929 195	98 198 183	79 572 755	67 932 752	87 247 091	90 660 867

Toldindtraderne opgives i 1890 ved Genuas Toldsted at have udgjort 80 964 705 Lire for indførte Varer og 65 987 Lire for Udførsel (i 1888 henholdsvis 64 517 989 L og 62 413 L., i 1889 henholdsvis 79 876 315 L. og 41 370 L.

Den høje Plads, som Genua indtager i den internationale Handel og Samfærdsel, skaber her et Liv, der spores paa alle Omraade. Selve Genua tæller nu omtr. 193 000 Indbyggere. Paa begge Sider langs Rivieraen

saagodtsom i umiddelbar Forbindelse med Byen, ligger imidlertid en Række Stæder, hvis samlede Indbyggerantal formentlig kan anslaaes til 60 000 à 70 000. Disse Byer, hvoraf flere udvikle en ikke ringe Industri, ere i Virkeligheden at anse som Genuas Forstæder.

For at kunne tilfredsstille den stadig voxende Kommunikation og Vare-Indførsel er der i de senere Aar foretaget omfattende Arbejder ved Genuas Havn, hvilke i væsentlig Grad er muliggjorte ved Hertugen af Gallieras storartede Gave af over 20 Mill. Lire i dette Øiemed. Havnen er saaledes i de senere Aar bleven betydelig udvidet ved Anlæg af nye Moloer, ligesom Trafikken er lettet ved Anlæg af dobbelte Jernbanespor langs Kaierne samt af en Række hydranliske Kraner til Hjælp ved Losningen. Nye Magasiner og Varehaller samt Anlæg af flere Tørdokker har bragt Vare-Indførselen og Skibsfarten betydelig Fordele.

Som det vil fremgaa af nærværende Beretnings første Afsnit, er Genuas Betydning for de forenede Rigers Skibsfart i Stigende, idet vor Deltagelse i Varetransporten hertil for Tiden er under en heldig Udvikling. Hvad derimod Importen af svenske og norske Produkter angaar, holder denne sig som tidligere væsentligst til de tre Hovedartikler: Jern og Trælast fra Sverige samt Fiskeprodukter fra Norge. Den direkte Handel mellem Skandinavien og nærværende Konsulatdistrikt møder alene paa Grund af den store Afstand mange Vanskeligheder og vil, specielt saalænge der endnu mangler en direkte eller nogenlunde regelmæssig Kommunikation, ikke lettelig kunne udvikle sig til en større Betydning, idet Omladningen i dansk, tysk eller engelsk Havn medfører baade Tidsspilde og følelige Omkostninger. Hvad der udenfor de nævnte Hovedartikler indføres hersteds af svenske og norske Produkter, er derfor endnu temmelig ubetydeligt, hvorved der dog, som i tidligere Indberetninger udtalt, er forskellige Mærker paa, at en livligere Forbindelse ved driftig Benyttelse af Konjunkturerne skulde kunde oparbejdes, — alt under Forudsætning af de fornødne Kommunikationsmidlers Tilstedeværelse.

Jern og Staal. Hvor stort Kvantum af svensk Jern og Staal der er indført til Genua i 1890, lader sig ikke med fuldkommen Nøagtighed opgive, da Toldvæsenets Opgaver alene angive det Flag, hvorunder Varen er indført her paa Pladsen, og da intet Parti nyt Jern er ankommet i direkte svenske Fartøier, indgaaer Varen i de officielle Lister dels under engelsk, dels under tysk Import. Saavidt imidlertid har kunnet erfares, skulde Indførselen af svensk Jern og Staal i de sidste Aar have udgjort: 1887 ca. 1 425 000 Kg., 1888 970 000 Kg., 1889 2 100 000 Kg., 1890 1 900 000 Kg.

Fra andre Lande er der ifølge de nu tilgængelige Opgaver i 1890 indført følgende Kvanta Jern (Stangjern og i Plader) samt Staal, angivet efter det Flag, hvorunder det er kommet, eller efter den Jernbanelinie, ad hvilken det er importeret: Østerrige 9 000 Kg., Belgien 4 234 696 Kg., Frankrige 9 718 064 Kg., Tyskland 4 668 942 Kg., England 59 860 000 Kg., Holland 1 337 613 Kg., Rusland 783 305 Kg., Spanien og Portugal 9 574 308 Kg., Schweitz 11 000 Kg.

Fra de fleste af disse Lande har der ogsaa fundet en ubetydelig Import Sted af forarbejdede Jernvarer og Støbegods.

Jernpriserne ere i Løbet af forrige Aar faldne ikke ganske ubetydeligt. Grundprisen paa de forskellige Sorter Jern af almindelige Dimensioner noteres for Tiden saaledes pr. 100 Kilogram cif. Genua:

	Massiaux.	Billetes.	Barres.
Svensk	Lire 14.50	Lire 16.00	Lire 21.00—22.00
Engelsk	— 12.00	— 13.00	— 17.00— 17.50
Tydsck	— 13.00	— 14.00	— 18.00

Alt selvfølgelig med de større og mindre Modifikationer efter Plads — Usance udover de almindelige Dimensioner.

Indførselen af gamle Jernbaneskinner, der i Løbet af Aarene 1886 til 1889 var steget fra omkring 24 000 Tons op til det 3dobbelte, er i 1890 atter gaaet betydeligt nedad. Hvor stor Importen i Virkeligheden har været, er vanskeligt nøie at komme efter, da brugte Skinner i Toldvæsenets Varefortegnelser opføres sammen med andet gammelt Jern, der indgaar som Raamateriale for Støberierne, men det antages, at Indførselen neppe har været over 50 000 Tons. Fra Sverige (Gøteborg) ankom en Dampers med 1 050 Tons gamle Skinner. Af de fra England ankomne Partier er det sandsynligt, at endel ogsaa har været af svensk og norsk Oprindelse, idet denne Artikel efterhaanden har concentreret sig i London, hvis større Jernfirmaer indkjøbe brugt Materiel i de forskellige Lande ved de af Jernbanestyrelserne derover afholdte Auktioner.

Ligesom Indførselen af gamle Jernbaneskinner er gaaet tilbage, saaledes er ogsaa Priserne sunkne ganske betydeligt i det forløbne Aar. Der notes saaledes for

	Jern.	Strål.
Double headed	69 sh. 6 d	72 sh.
Ball headed, Vignolles	68 sh.	68—71 sh.
Bridge	65 sh.	69 sh.
Barlow	59—60 sh.	62 - 65 sh.

pr. Ton cif. Genua.

For at indgaa under Toldbehandling som Raamateriale maa Skinnerne være opskaarne i Smaastykker, med mindre de leveres til et Jernstøberi, som arbejder under Toldvæsenets direkte Kontrol.

De betydeligste Jernstøberier, hvortil Jernbaneskinner væsentlig er bleven indførte, ere følgende: Tassara Filippo & Figli i Voltri, Ratto Gerolamo i Prà, A. Raggio e Ratto i Sestri ponente og Tardy-Beneck i Savona.

Indførselen i Italien af Hesteskosøm fra de forenede Riger sees i 1890 fremdeles at have været i Fremgang. Der er saaledes i de sidste Aar bleven indført:

	1886. Kg.	1887. Kg.	1888. Kg.	1889. Kg.	1890. Kg.
Svensk Vare Opgave mangler		Opgave mangler	40 000	60 000	138 800
Norsk —	40 000	56 000	32 000	50 000	50 500

Konkurrencen med Tydskland, Schweiz og Østerrige er imidlertid meget stærk, og da der fra disse Lande indføres betydelige Partier til særdeles billige Priser, har Markedet i det forløbne Aar af og til været temmelig trykket. Vistnok foretrækkes det svenske og norske Fabrikat paa Grund af dets overlegne Kvalitet, men da ved større Leverancer her i Italien Prisen spiller en mere fremtrædende Rolle ligeoverfor Kvaliteten end vistnok i de fleste andre Lande, gaar desværre de skandinaviske Fabrikker Glip af

mange Ørdres, som komme de konkurrerende Lande tilgode. Da den skarpe Konkurrence bevirker, at Priserne ere meget varierende, er en almindelig Opgave derover ikke let at præstere, og har den følgerig heller ikke synderligt Værd som Maalestok. Priserne for den skandinaviske Vare har dog holdt sig betydeligt høiere end den konkurrerende Vare og vides i 1890 for de enkelte Mærker at have været oppe i Lire 113 og Lire 106.50 samt noget derover pr. 100 Kilogr. franco Kjøberens Jernbanestation. Dette er dog imidlertid Maximum, og det er vistnok at antage, at adskillige Partier har været solgte betydeligt under dette Beløb. For en væsentlig Del har Salgsprisen antagelig staaet i 100 Lire og deromkring.

Der fremkommer fra Sverige ikke sjelden til Generalkonsulatet Forespørgsler om, hvorvidt der i Italien vilde være Udsigt til at faa indarbejdet et Marked for finere Staalvarer, saasom Barberknive, Penneknive, Dolke og Kunstkniive samt muligens ogsaa for Jernovne og Kaminer. Generalkonsulatet har i Anledning af disse Forespørgsler undersøgt Forholdet ganske nøie, men er efter de gjorte Erfaringer kommen til det Resultat, at ialfald nærværende Sted ikke for Tiden kan ansees egnet til Salgssted for dette Slags Varer. Det gjælder i det hele taget over Italien, at der altid fortrinsvis spørges om at faa saa billige Sager som muligt, og at bedre og finere forarbejdede Varer er vanskeligt afsættelige i større Partier. Et Forsøg blev ifjor gjort paa at istandbringe en Forbindelse, idet et svenskt Hus fremsendte endel Prøver af finere Eskilstunavarer til et herværende af Generalkonsulatet opgivet Firma, der nyder god Anseelse paa Pladsen, og som har Forbindelser saagodt som over det hele Land. Efterat have underkastet de modtagne Prøver en indgaaende Undersøgelse udtalte Firmaets Chef sig overordentlig anerkjendende om Varens fremragende Kvalitet og Sagernes Udseende, men troede dog neppe, at det vilde være muligt at introducere dem her i Italien, der, som saa tidt anført, er de billige Artiklers Land. Exempelvis oplystes det, at Importørerne hersteds for engelske Barberknive alene betale 4 à 5 sh. pr. Dusin, medens de svenske ikke vilde kunne leveres under 10 fr. med Rabat.

Alene af dette Exempel vil det sees, hvor vanskeligt det vil være hersteds at skaffe Indgang for solidere og kostbarere Varer, naar Konsumtionen stadig er rettet paa alene at finde de billigste. Det er vistnok sandsynligt, at de herværende Kjøbere, naar de først havde lært de svenske Staalvarers udmærkede Kvalitet at kjende, vilde indse, at de trods sin høie Pris dog i Længden paa Grund af sin større Soliditet vil falde billigere, men det vilde antagelig koste ikke ringe Offre under de forhaandenværende Forholde at indføre Varen og skaffe den en fast Plads paa Markedet. Alene at finde dygtige Agenter i denne Branche her paa Stedet vilde falde svært, da de større tyske, schweizsiske og engelske Fabriker væsentlig afsætte sine Varer gennem sine egne Reisende, saaledes at der, saavidt bekjendt, blandt Plads-Agenterne findes liden Specialkjendskab til denne Handelsgren.

Hvad angaar Jernovne, vil disse formentlig være lettere afsættelige i Turin og Milano, hvor Vinteren varer længere og er koldere end hernede ved Kysten. Komfurer af brændesparende Konstruktion har været forsøgt indført hertil, men uden synderligt Held, da der til Kjøkkenbrug udelukkende anvendes Trækul paa Ildsteder af det gamle italienske System. Skjønt disse er lidet økonomiske, har de dog under den lange og hede Sommertid en ubestridelig Fordel derved, at de ikke udvikle en saa stærk straalende Varme, medens en Jernkomfur her i Sommertiden vilde gjøre Opholdet i Kjøkkenerne meget vanskeligt. Dette Hensyn i Forbindelse med de slet

konstruerede Piber og den fuldkomne Mangel paa Skorstensfeining, som vilde være nødvendig ved Brug af Stenkul, maa være de væsentligste Aarsager, der bidrage til Bibeholdelsen af et forældet og lidet økonomisk System for Indretningen af de italienske Kjøkkenildsteder.

Med et Fiskedampskib fra Bergen ankom hertil ifjor et Parti Linaer af norsk Arbeide, hvilke bleve afsatte her paa Stedet.

De større Firmaer for Jern- og Staalvarer her paa Pladsen ere: F. Sali-Bosch & Co., 4 canti di S. Francesco, Gerolamo Pistone, 14 via S. Luca, Vasallo & Ravialo, via Carlo Felice 54—56.

For Ovne: Giuseppe Grassi, via di Pré 89 r., A. M. Pattono & Co., Piazza posta vecchia. For Maskiner: A. Conziani & Co., Portici Vittorio Emanuele 28—30—32.

Trælaster. Trælastindførselen fra Sverige har i 1890 udgjort omtrent 1 000 Standard. Den største Tilgang af Trævirke var, som i de foregaaende Aar fra Nordamerika, hvorfra der er indført omtrent 45 600 Kub. meter Pitchpine. Der er i det hele indført: svensk Trælaster ca. 4 700 Cm. (1888 9 000 Cm., 1889 9 300 Cm.), østerrigsk Trælaster 4 850 Cm., (1888 6 000 Cm., 1889 5 200 Cm.), nordamerikansk 45 600 Cm., (1888 14 600 Cm., 1889 22 000 Cm.), tilsammen 55 150 Cm., (1888 29 600 Cm., 1889 36 500 Cm.)

Svenske Planker 3×8 og 3×9 Tommer er, alt efter Kvaliteten, betalt med 70 à 72 Lire pr. Kbm.

Den her magasinerede østerrigske Trælaster, der væsentlig skriver sig fra Tyrol, forefindes i forskellige Former: Bjælker, tilhugne med Øxe, 13 à 24 cm., 40—44 Lire pr. Cm., Do. sagede, 25 Cm. 48—50 Lire pr. Cm., Do. utilhugne, 10 Cm. (Top) 35—40 Lire pr. Cm., Bord, 1ste Kvalitet 1 Cm. 72—75 Lire pr. Cm., Do. $1\frac{1}{2}$ Cm. 58—60 Lire pr. Cm., Do. $2\frac{1}{2}$, 3, $3\frac{1}{2}$, 4 à 6 Cm. 55—56 Lire pr. Cm., Do. 2den Kvalitet, 1 Cm. 58—60 L. pr. Cm., Do. $1\frac{1}{2}$, 46—48 L. pr. Cm., Do. 2, $2\frac{1}{2}$, 3, $3\frac{1}{2}$ til 6 Cm. 44—47 L. pr. Cm.

Amerikansk Pitch-pine 1, $1\frac{1}{4}$, $1\frac{1}{2}$, 2 Tommer (Bord og Planker) 63—65 Lire, 3, 4, 5 Tommer 60—63 pr. Kbm.

Canadisk Trævirke (Spruce), Planker paa 3×8 og 3×9 Tommer, hvoraf der for Tiden er meget lidet paa Oplag, har været noteret med 45, 47, 48 Lire pr. Kbm.

Samtlige ovennævnte Priser ere beregnede paa Trælasten læsset paa Waggon fra Magasinerne.

Den ovennævnte østerrigske runde Last benyttes til Spærværk og Stilladser. De skaarne og tilhugne Bjælker af større Dimensioner skjæres ofte atter efter Konsumenternes Behov paa Oplagsstederne. Hertil har hidindtil alene været benyttet Haandsag, men ifjor blev der i Sampierdarena, nærmeste By paa Genuas Vestside, af De'Herr Fratelini anlagt en Dampsag med 50 Hestes Kraft. De østerrigske Bord af 1 Cm. Tykkelse anvendes væsentlig i Snedkerværkstederne og tjener til indre Udstyr i Møbler af haardt Træ (Skillevægge, Bund i Skuffer etc.). Disse Materialiers højere Pris er selvfølgelig begrundet ved det større Arbeide ved deres Tilsugning samt derved, at det samme Kubikmaal afgiver en større anvendbar Kvantitet end Bord af større Tykkelse. De øvrige østerrigske Bord af 1 og $1\frac{1}{2}$ Cm. Tykkelse anvendes væsentlig til Pakkasser.

De ovenfor omhandlede Sorter Trævirke indgaa samtlige toldfrit, medens der i de forskjellige Byer er et betale en større eller mindre Octroi (dazio comunale).

Af større Trælastforretninger kan nævnes:

Fratelli Feltrinelli (Hovedforretning i Milano med Filialer i Rom, Venedig, Desenzano, Verona, Sampierdarena (nær Genna) og Neapel samt Bozen (Tyrol),

Andrea Sanguinetti, via del Rivale 18 (Foce) i Genua,

Zanotti & Forni, via Luccoli 20, Genua,

Agenter: Oscar Goetzlof (Goetzlof & Ritter), piazza Pelliceria og Ogtrop Successori, vico dei Greci 2.

Generalkonsulatet tillader sig under Henvisning til sine Indberetninger for de to foregaaende Aar fremdeles at anbefale Forsøg i Refning af Indførsel af Bygningssnedkerarbejde, saasom færdige Døre, Vinduer, Vindueslemmer med Jalousier etc. Der bygges fremdeles meget saavel i Genua som i nærmeste Omegn, og det turde være utvivlsomt, at Indførsel af deslige Artikler af svensk og norsk Industri vilde afhjælpe et stort Savn hersteds, hvor Bygningssnedkerarbeidet endnu staar paa en lav Fod, og endnu ingen fabrikmæssig Industri i denne Branche har udviklet sig.

Ikke sjelden fremkommer der til Generalkonsulatet Forespørgsler fra Sverige angaaende Udsigterne for Import hersteds af svenske Møbler, hvorfor en Omtale af denne Sag turde være af Interesse i nærværende Indberetning. Saavidt har kunnet erfares, er Indførselen her paa Pladsen af fremmede Møbler yderst ringe. Selv af de i de fleste Lande saa almindelige Wiener-Møbler sælges der i Genua forholdsvis lidet, idet der har udviklet sig en nogenlunde tilsvarende indenlandsk Industri, fornemmelig i Chiavari, beliggende ved Kysten omtrent midt imellem Genua og Spezia. Med Hensyn til Møbelindustrien forøvrigt er det at bemærke, at de Møbler, som forarbejdes og sælges i denne Egn, enten er yderst simple og tarvelige eller ere udstyrede med rige Ornamenteringer og skulpteret Arbejde. Med de første vilde det være vanskeligt for den svenske Vare at konkurrere, da de sælges meget billigt. Hvad Kunstmøbler angaar, vilde Sagen muligens stille sig noget anderledes, men det er at antage, at Konkurrencen heller ikke paa dette Felt vilde stille sig let, da Møbelskulptur her har opnaaet en høi Grad af Udvikling og derhos er baseret paa en gennem lange Tider fremelsket Smag for specielle Mønstre. Ved forskjellige Arter af Møbler, saasom ved Udstyr af Spisesale og de her brugelige, meget store Forsale, spiller ogsaa Indlægning af forskjelligfarvede Marmorplader en betydelig Rolle, og paa dette Felt vilde skandinavisk Industri vanskelig kunne konkurrere.

Spørgsmaalet om svensk Møbelfabrikats Afsætning hertilands vilde antagelig bero paa, hvorvidt det vilde kunne lykkes en Agent at faa saadanne Møbler indført blandt Befolkningens Middelklasse. De mere Bemidlede vilde sandsynligvis neppe forlade sine tilvante Luxusmøbler, men det synes som om det maatte være særdeles ønskeligt for Middelstanden at kunne anskaffe solide og smukt udseende Møbler til rimelig Pris. Saadanne ere for Tiden meget vanskeligt at erholde, og mange ere derfor nødsagede til at udstyre sine Boliger med Møbler, hvis Kostbarhed kan overstige Vedkommendes Kjøbe-Evne, eller til at nøie sig med et Møblement, der hverken er solid eller tilfredsstillende Nutidens Smag.

Som nævnt, er der liden Import af fremmede Møbler paa Pladsen. De eneste Firmaer, der vides at tage saadanne hjem fra Udlandet, er Solei Hebert & Co., via Garibaldi og Alberto Issel, via Roma. Endel Wiener-

møbler har Tid til anden været indført af Francesco Peregallo, via Caffaro, Genua.

Træmasse. Indførselen af Træmasse i Italien er ogsaa i det sidste Aar gaaet betydelig fremad. Før 1884 var Importen yderst ringe. Den dreiede sig aarlig om nogle tusinde Kvintaler. I nævnte Aar sees imidlertid med engang Importen at være gaaet op til 6 039 300 Kg., og senere har den været en jevn Progression. Der indførtes saaledes:

	1886	1887	1888	1889	1890
	Kg.	Kg.	Kg.	Kg.	Kg.
Mekanisk . . .	7 097 400	5 310 900	4 416 546	4 715 400	8 922-100
Chemisk . . .	1 794 600	3 282 200	3 989 130	6 477 800	4 039 700

Cellulosen kommer væsentlig fra Østerrige, medens den mekaniske Træmasse for den væsentligste Del skriver sig fra Tydskland og Schweitz. Der har ogsaa været gjort Forsøg med Import af skandinavisk Træmasse, uden at det imidlertid endnu er kommet til nogen større Leverance*). En i Milano virkende Agent har dog efter den ved Papirfabrikerne i Lombardiet tiltagende Konsumtion søgt at skaffe sig Forbindelser i de forenede Riger og synes for Tiden med Iver at arbejde paa vor Vares Introduktion paa Markedet.

Priserne i Milano, hvor de største Partier af Træmasse afsættes, opgives saaledes efter de forskjellige Betegnelser af Varen: For mekanisk 16—18 Lire pr. 100 Kg., for Cellulose I Kvalitet extra Lire 41.50 pr. 100 Kg. for Cellulose I Kvalitet Lire 37—38 pr. 100 Kg., for Cellulose I Kvalitet courant Lire 34—35 pr. 100 Kg., for Cellulose II Kvalitet Lire 27—28 pr. 100 Kg., for brun (for Tilvirkning af Pakpapir) Lire 24—25 pr. 100 Kg.

Disse Priser ere for Varen leveret ved Papirfabrikerne i Nord-Italien, altsaa deri indbefattet Told, Transport, Kommission o. s. v. For Cellulose ere Priserne beregnede for Varen tør.

Fragt- og Speditionsudgifter fra Genua som Indførselshavn til Milano er af et herværende Firma opgivet til at ville dreie sig om Lire 15 à 15.40 pr. 1 000 Kg., naar der kan expederes en fuld Waggon paa 6 000 Kg., heri indbefattet alle Omkostninger ved Omladning med Undtagelse af Connossements-Stempel og Afgifter til Toldvæsenet.

Tolden paa Træmasse er 1 Lire pr. 100 Kg. (Tariffens § 182). Forat indføres under denne Toldsats maa dog Træmassen være gennemhullet eller paa anden Maade gjort utjenlig til at tjene som Karton. Ved Siden af Nødvendigheden af, af Træmassen ved sit Udseende tilkjendegiver sig som Raastof for Papirtilvirkning, er det ogsaa ønskeligt, at Varen ledsages af Oprindelsesbevis for, i hvilket Land den er fabrikeret.

De Papirfabriker, der væsentlig benytte Træmasse som Raamateriale, er for den største Del i Nord-Italien og væsentlig i Omegnen af Milano. Følgende ere de betydeligste: 1) Binda, A. & C, 2) Maffioretto Ercole e Soci, 3) van Willer & Co., 4) Molina, Paolo Andrea, 5) Tensi Fratelli, 6) Vitta Fratelli, 7) Foresti Eugenio, 8) Sonzogno Edoardo, 9) Pigna Paolo, 10) Andreoli & Co., samtlige med Kontorer i Milano, — derhos Ferrario Francesco, Maslianico (Lecco).

Som Agenter for Træmasse er opgivet: Nicola Ehnholt, via Unione 13, M. Bøtner, Corso Pa Romana 9, A. von Arthur, Piazza Cavour 7, samtlige

*) Fra Sverige kom i 1890 110 000 Kg, fra Norge 112 000 Kg.

i Milano. Som Kommissionærer i Genua for Videreforsendelse til Milano: 1) H. Trumphy, via Fossatello 16 og 2) Schenone & Thöeni, Piazza Demarini 1.

Som omtalt i forrige Aarsberetning, vil der fremdeles være Anledning til gennem nærværende Generalkonsulat at erholde udstillet svensk og norsk Træmasse i „Museo commerciale“, 16 via Santa Marta, Milano. Prøverne kunne sendes direkte til nævnte Musæum, men Opgaverne over Pris etc. (cif Genua) bør indsendes gennem Genua Generalkonsulat.

Fyrstikker. Heller ikke i 1890 har der fundet nogen Indførsel Sted af skandinaviske Fyrstikker, og Udsigterne til at indføre denne Vare paa Markedet synes fremdeles at være ringe, da den nationale Produktion af de her brugelige Voxstikker stedse gjør overordentlige Fremskridt. Fra Tid til anden har der ogsaa i Pressen været omtalt en Plan om at gjøre Produktion og Forhandling af Fyrstikker til Statsmonopol, uden at der imidlertid endnu sees at være foretaget noget afgjørende Skridt til et saadant Projekts Realisation.

Fiskevarer. Importen af saltede og tørrede Fiskevarer i Genua udgjorde i 1890:

Norsk Vare:	Kg.		Kg.	Kg.	Kg.
i norske Fartøier	3 681 979				
- fremmede do.	691 820				
Tils.	4 643 799	(1887: 3 304 084,	1888: 5 883 595,	1889: 4 748 608)	
Fransk Vare	435 188	(„ 1 587 005,	„ 526 297,	„ 419 705)	
Labrador	2 761 704	(„ 6 033 659,	„ 4 510 263,	„ 2 417 548)	
Forenede Stater (N. Amerika)	618 957	(„ 721 111,	„ 522 294,	„ 2 111 461)	
Islandsk	880 000	(„ ikke opg,	„ 1 118 000,	„ 1 023 474)	
Spansk og Portugisisk	8 716	(„ 674 914,	„ 1 468 901,	„ 517 418)	
Tils. 9 348 364	(	1888: 14 029 350,	1889: 11 238 221)		

Det i 1890 indførte Kvantum tørrede og saltede Fiskevarer er anslaaet til at have en Værdi af noget over $5\frac{1}{2}$ Mill. Lire.

Af den indførte norske Vare udgjorde i 1890:

Stokfisk . . .	2 753 352 Kg.	(1889: 3 039 198 Kg.).
Klipfisk . . .	1 890 447 „	(1889: 1 709 410 Kg.).

4 643 799 Kg. (1889: 4 748 608 Kg.).

Fiskepriserne vare i 1890 pr. 100 Kg.: Bergensvare: „Vestre“ begyndte i Juni med 90 Lire, steg derefter i Slutningen af Juli til 95 Lire, gik fra September successive nedad til 80 L., men hævede sig i Aarets Slut-atter til 85 Lire. De øvrige Fiskesorter noteredes i Løbet af Sæsonen med følgende varierende Beløb: „fine“ 85—80—70—75—70, „ordinaire“ 50 (gammel)—65(ny)—72—70—60—68—70 L. Italiener 45 L., Finmarksfisk: 65—60—78—70—65—70—60 L., Hyse 35 L. og Klipfisk: Norsk 56—55—54—52—53—55 L., Labrador 48—46—40—42 L., Islandsk 48—49—50 L., Fransk (Lavé) 52 Lire. Alle disse Priser er for Varen ufortoldet og beregnet for Salg i Partier fra 40—100 Baller. Escomte 3 pCt.

Den over Genua indførte norske Stokfisk finder foruden hersteds, i Ligurien og andre norditalienske Steder tillige Afsætning over en stor Del af det øvrige Italien. Til Venedig og Ancona ekspederes den herfra pr. Jernbane i hele Waggoner. Forøvrigt omekspederes Stokfiskbeholdnin-

gerne herfra væsentligst til Toscana (Livorno), Neapel, Calabrien, Messina og Bari. I selve Genua og Omegn konsumeres af Klipfisk væsentlig italiensk, fransk og Labrador.

Af ikke ringe Indflydelse paa Fiskekonsumtionen her i Italien var den i Vaaren 1890 herskende Influenza-Epidemi, der fra Geislighedens Side foranledigede adskillige Lettelser i de strænge Fasteregler. Som Følge af det herved indskrænkede Forbrug af Fiskevarer forefandtes der ved Importsæsonens Begyndelse i Juni Maaned paa de forskjellige Konsumtionssteder større Beholdninger end sædvanlig Tilfældet, og Bestillingerne bleve derfor i Begyndelsen gjorde i en mere indskrænket Maalestok.

Norsk Røgesild. Indførselen heraf har alene været omkring 500 Tønder, hvoraf det meste kom med fremmede Fartøier. Denne Vare har i det Hele vanskeligt for at vinde nogen større Indgang paa Markedet, væsentlig paa Grund af, at den er let udsat for Bedærvelse i den varme Aarstid. Den norske Røgesild har en Konkurrent i lignende engelsk Vare fra Yarmouth, Falmouth og Plymouth. Skjønt denne langt fra er saa god som den norske, viser den sig dog lettere afsættelig, da den er billigere. Prisen er meget varierende, fornemmelig paa Grund af, at Varen ved indtrædende Temperaturforandringer ofte maa søges solgt meget hurtigt. Prisen paa norsk Røgesild har varieret fra 20 til 30 Lire pr. Tønde (paa 40 Kg.). Dette er den store brunblanke Sild, der veier gennemsnitlig omkring 200 Gram. Henimod Aarets Slutning ankom hertil et Parti af meget ringere Kvalitet, temmelig mager, for hvilken Vare der ikke opnaaedes mere end 14 à 16 Lire pr. Tønde, undtagelsesvis 18 Lire. For den engelske Sild, der er meget mindre — den veier gennemsnitlig omtrent 100 à 110 Gram —, betales der 22 à 24 Lire (undtagelsesvis 28 Lire) pr. Tønde (paa 65—72 Kilogram).

Torskelever-Tran. Heraf indførtes der fra Norge i 1890 2 113 Tønder, hvoraf 1 475 i norske Fiskefartøier (i 1888 816 Tønder, i 1889 815 Tønder). Prisen for Torskelevertran her paa Pladsen er pr. Tønde:

- a) hvid, extra fin, i Blikbeholdere med Trækasse 94 Lire
- b) lys, i Træfustage 80 „
- c) brun, i Træfustage 77 „

franco bordo Genua., 3 pCt. Svinding, 3 Mdrs. Accept.

Hvaltran. Heraf er der ogsaa i det forløbne Aar ankommet endel mindre Partier fra Norge. Da imidlertid denne Vare ikke er indført i norske Skibe, er det ikke let at konstatere de ankomne Kvantas Størrelse. Antagelig er der importeret henimod 80 Fade. Den norske Hvaltran skal væsentlig anvendes ved Garverierne i Milano og Turin samt for endel ved Jutefabrikationen.

Konserver af Fisk og Hummer. Konsumtionen heraf i Genua er ikke ganske ringe, væsentlig paa Grund af Vanskeligheden ved her — trods Beliggenheden ved Havet — at erholde fersk Fisk. Det er væsentlig amerikansk og engelsk Vare, som gaar i Handelen hersteds. Aar om andet er der ogsaa ankommet Konserver fra Norge, hvilke have været befundne gode, men noget for kostbare.

Skind og Huder. Garverierne i Milano og Turin indkjøbe af og til Kalveskind og Lammeskind i Norge. Der ankom saaledes i forrige Aar fra Christiania over Genua 1 000 Kalveskind og 1 000 Lammeskind.

Ølindførsel. Uagtet den italienske Vins Billighed og den betydelige Told paa importerede Drikkevarer, tiltager dog med hvert Aar Ølkonsumtionen i Italien. I Aaret 1876, da den nationale Ølproduktion endnu var ganske ringe, androg den samlede Ølindførsel i det hele Land dog ikke til mere end 1 322 Hktl. Dette Forhold har imidlertid i Løbet af de sidste Aar forandret sig ganske betydeligt. Den indenlandske Produktion og Indførselen fra Udlandet har nemlig stillet sig saaledes:

	1884—85. Hktl.	1885—86. Hktl.	1886—87. Hktl.	1887—88. Hktl.	1888—89. Hktl.
Indenlandsk Produktion . .	71 175	77 313	89 071	83 484	81 370
Indført fra Udlandet . . .	144 190	167 833	145 305	174 922	187 775

Naar de italienske Ølbryggerier, der samtlige ere ganske smaa Anlæg, ikke have kunnet tage noget betydeligere Opsving, er Aarsagen dertil væsentlig at tilskrive den høje Beskatning, som denne Produktionsgren er underkastet. I Genua eller nærmeste Stæder ved Rivieraen findes ingen Bryggerier. Det nærmeste Anlæg er Bryggeriet i Busalla ved Jernbanelinien til Milano, omtrent 22 Kil. fra Genua, men dette producerer kun ganske ubetydeligt. Det italienske Øl, der er ganske let og tillige nogenlunde billigt, konsumeres væsentlig i den hede Aarstid paa de af den lavere Befolkning besøgte Osterier. Det stærkere indførte Øl er derimod meget kostbart (1 Lira pr. Flaske og 90 Centimer pr. Liter fra Fad) og betragtes i det hele som en Luxusartikel.

I selve Genua har Ølimporten i de sidste Aar stillet sig saaledes:

Fra:	1886.		1887.		1888.		1889.		1890.	
	Paa Fad	Paa Flsk	Paa Fad.	Paa Flsk	Paa Fad.	Paa Flsk.	Paa Fad.	Paa Flsk.	Paa Fad	Paa Flsk.
	Hktl.	Stk	Hktl	Stk.	Hktl.	Stk.	Hktl.	Stk.	Hktl.	Stk.
Østerrige . . .	1 189	13 433	1 427	61 830	745	35 384	1 595	65 812	992	48 665
Tydskland . .	739	19 930	910	36 906	1 797	45 239	2 042	20 805	1 001	72 527
England . . .	63	9 729	18	7 473	148	6 364	74	9 011	47	10 443
Andre Lande	42	1 389	-	3 876	13	156	-	-	306	966
Tils.	2 033	44 481	2 355	110 085	2 703	87 143	3 711	95 628	2 346	132 601

Endel mindre Partier svensk og norsk Øl har været hidsendt, væsentlig som Prøver. Varen har været befunden god, og Priserne har heller ikke mødt nogen Indvending. Det har været udtalt, at dette Øl særlig egnede sig til Import her paa Pladsen, specielt til Forsyning for de store oversøiske Dampskibslinier, som udgaa herfra og som konsumere ikke ubetydelige Kvanta Øl. Der søges hertil selvfølgelig fortrinsvis stærkt og for lang Transport præpareret Øl.

Under Henvisning til den udførligere Fremstilling af Sagen, som indeholdes i Aarsberetningerne for 1888 og 1889 skal her alene nævnes, at det svenske og norske Øl her paa Pladsen vilde kunne opnaa en Detailpris af 1 Lire pr. Flaske (eller £ 1.20, Tomflasken iberegnet). Tolden er Lire 12.60

pr. Hektoliter eller for 100 Flasker, hvortil kommer Octroi, der for Genuas Vedkommende udgjør 3 Lire pr. Hektoliter.

Norske Bryner. Der har i Løbet af de to sidste Aar over Genua været indført endel Partier af norske Brynestene, hvilken Vare synes at skulle kunne faa større Afsætning i Italien, hvis det kunde lykkes vedkommende Fabrik at finde en paa engang solid og aktiv Forbindelse her paa Pladsen.

Isimport. Da der fra Sverige og Norge ikke sjelden fremkommer Forespørgsler om, hvorledes Forholdene hersteds stille sig med Hensyn til Muligheden for Indførsel af Is, har Generalkonsulatet troet det af Interesse i nærværende Indberetning desangaaende at hidsætte endel Oplysninger, der ogsaa have været indeholdte i en særskilt Rapport:

Saavidt har kunnet erfares, har der aldrig været indført udenlandsk Is i Genua, idet Byen udelukkende forsyner sig med denne Artikel fra de høiere-liggende Steder i Ligurien samt Piemont. Efter Handelskamrets Opgave skulde den aarlige Iskonsumtion her i Byen dreie sig om $1\frac{1}{2}$ à 2 Millioner Kilogram. Denne Vare er dog af temmelig ringe Kvalitet, løs og uren, hvorhos den falbydes i ujevne og raat tilhugne Stykker. Disses Tykkelse er fra 10 til 20 Centimeter. Vægten af en Blok er sjelden over 50 Kilogram. Prisen fra Magasinerne er for større Partier 10 Centimer pr. Kilogr., i Detail 15 Centimeter pr. Kg. Konsumenterne maa dog i Almindelighed paa Udsalgsstederne betale 20 Centimer pr. Kg.

Bytolden paa Is (Octroi, dazio comunale) er 4 Centimer pr. Kg. Nogen Afgift til Statskassen i Tilfælde af Indførsel fra Udlandet er ikke opført i Toldtarifen.

Den i Genua indførte Is gaar væsentlig til Kaféer, Restauranter og Hoteller samt for endel til de herfra udgaaende Dampskibslinier. I private Huse er der forholdsvis ringe Forbrug af Is, og det er fornemmelig de her boende Fremmede, der i det hele gjør Brug deraf. Isskabe og Iskasser, der i Norden er en Nødvendighedsartikel i ethvert nogenlunde velindrettet Hus, er her en saagodtsom ukjendt Ting. En tydsk Agent forsøgte i forrige Aar at indføre Isskabe, men efter hvad der er sagt, skal han have havt liden Afsætning. Man forsyner sig her i Syden med de fornødne Levnetsmidler kun for Dagen og har sjelden større Beholdninger, hvilket ogsaa forklarer, at der ikke føles nogen Trang til Anvendelse af Is. Naar selv Victualiehandlere i det hele ikke gjør nogen større Brug deraf, er dette væsentlig, fordi de gode Kommunikationsmidler gjør det overflødigt at sidde inde med større Beholdninger, idet Tilførselen er meget regelmæssig, hvorhos de fleste Huse her ere forsynede med meget gode og kjølige Kjældere.

Hvorvidt det under disse Omstændigheder skulde være tilraadeligt at forsøge Import af skandinavisk Is her paa Pladsen, er et vanskeligt Spørgsmaal at besvare. At Konsumtionen af Is ikke kan blive synderlig stor, saalænge der hersteds alene bydes en ringe Vare til høi Pris, er selvfølgelig. Kunde der imidlertid skaffes bedre Vare og til billigere Priser, synes det rimeligt, at Publikum snart skulde opfatte Fordelen ved dette ypperlige Konserveringsmiddel, og begyndende Konsumtion skulde antages at ville medføre Forstaaelsen af, at denne tillige er økonomisk fordelagtig.

Da der i Genua ikke findes Bryggerier, vilde der dog ikke kunne paa-regnes store Kunder, og det hele Foretagende vilde til en Begyndelse bero paa en heldig Konkurrence med den nuværende Vare ligeoverfor dennes forhaandenstående Konsumenter.

Disse Omstændigheder tilsammen tagne i Betragtning, vover General-

konsulatet ikke for Tiden at tilraade noget Forsøg af Isimport hersteds. De skandinaviske Exportører maatte under enhver Omstændighed være forberedte paa ikke ringe økonomiske Offre i den første Tid. At forsøge skandinavisk Is afsat til de herværende Ishandlere vilde ikke være let, da disse, saavidt vides, for en væsentlig Del ere Eierne af de Vande i Øvre-Italien, hvorfra Isen tages, og de vilde derfor ved at indføre Is fra Norden komme i Konkurrence med sig selv.

For at kunne sælge udenlandsk Is her, maatte der saaledes have egne Magasiner, og da der, som nævnt, hviler en saa betydelig Bytold paa Varen, maatte formentlig saadanne Magasiner helst anlægges udenfor Byen til Undgaelse af den hele Octrois Erlæggelse paa éngang.

At finde dygtige Agenter her paa Pladsen for denne Vare vilde formentlig til en Begyndelse heller ikke være let, da de her virkende Agenter fuldkommen savne Kjendskab til Isaffærer, idet der for Ishandelen — saaledes som den nu foregaar — ikke benyttes Mellemmænd.

Adgang til at udstille svenske og norske Produkter. Som ovenfor leilighedsvis nævnt, har Generalkonsulatet hos Handelsmusæet i Milano erholdt Adgang til at lade svenske og norske Produkter udstille dersteds. Da Stedet har en blomstrende Industri, en stadig tiltagende Handel og en stærk Konsumtion, turde en Udstilling dersteds af vore Udførselsprodukter være af ikke ringe Nytte. Musæets Direktion har anmodet om, at de eventuelt udstillede Prøver maa være ledsagede af Prisopgaver (cif. Genua) samt for kemiske Produkters Vedkommende af Analyse. Prøverne kunne fremsendes direkte under Adresse: Museo commerciale, Via S. Marta No. 16, Milano; forinden Afsendelsen bør dog Generalkonsulatet underrettes derom, for at det fornødne kan blive iagttaget ligeoverfor Direktionen.

Udførsel fra Genua af Kraftfoderstoffer. Den i forrige Aars Indberetning omhandlede Export af Arachides-Kager, Sesamkager og Koprahkager er fremdeles i Stigende. Som forklaret, er dette et Biprodukt fra Oliefabrikerne, hvilket afgiver et særdeles kraftigt Næringsmiddel for Kvæg. Artikelen finder især Afsætning i Tydskland, Frankrige og Schweiz, men har ogsaa været forsendt til England og de skandinaviske Lande. I 1890 gik der dog til Sverige ikke mere end 500 Ton, da Fabrikerne hersteds havde saa store Bestillinger fra Tydskland, at de ikke kunde effectuere videre Ordres.

Priserne ere for Tiden:

For Arachideskager . . .	14	Lire	} pr. 100 Kg. „in balk“ f. o. b. Genua.
„ Sesamkager	12½	„	
„ Coprahkager	13	„	

Den største Leverandør er Firmaet Scerno Gismondi & Co., Via Luccoli, Genua.

En Artikel, der i den senere Tid har været særdeles hyppig efterspurgt fra de forenede Riger, er Affaldsgarn fra Bomuldsspinderierne til Anvendelse som Pudsegarn for Maskiner. Generalkonsulatet har derfor troet i nærværende Indberetning at burde oplyse, at denne Vare hersteds i Almindelighed ikke sælges direkte fra Fabrikerne, men at disse som Regel har Kontrakt om Leverance af alt sit Affaldsgarn til en Entreprenør som har gjort denne Forretning til sin Specialitet. Paa Grund af den særdeles hyppig fremkomne Efterspørgsel efter Varen, saavel fra Sverige som fra Norge, turde det formentlig være af Interesse her at opgive et Par Huse, som i denne

Branche have de mest udstrakte Forbindelser, og som ere anseede for at være de mest leverancedygtige her i Nord-Italien, nemlig:

- 1) Staub, Guyer & Spitz i Cornigliano (Ligure) og
- 2) Eugène Bühl, Milano.

Pengevæsen. Kursen paa italienske rentebærende Stats-Papirer (Rendita Italiana) var i 1890 omtrent den samme som i 1889, idet den nemlig bevægede sig mellem et Minimum af 94 og et Maximum af 98 50. Ved Aarets Slutning stod Rendita Italiana i 96. At de italienske Statspapirer i det hele have kunnet holde sig saa høit, uagtet Statens vanskelige finansielle Forholde af og til ikke have kunnet undgaa at vise sig mærkbare for Statspapirerne paa de fremmede Pengemarkeder, er et Faktum, der maa ansees som meget tilfredsstillende, og som væsentlig forklares derved, at der i selve Landet i Aarets Løb har været adskillig ledig Kapital, som har søgt Anbringelse i nævnte Fonds.

Paa den anden Side har der i 1890 vist sig en mere og mindre faldende Tendents for Aktier i forskellige Penge-Instituter, hvilket en Tid endog frembragte adskillig Bekymring i Pengeverdenen. I Aarets Slutning stillede Priserne paa denne Slags Værdipapirer sig gennemsnitlig noget bedre, men det er unegteligt, at Overspekulation, navnlig i faste Eiendomme, har frembragt saamange endnu udækkede Tab paa forskellige Hold, at Forholdene i det hele maa karakteriseres som vanskelige.

Kursen paa Guld og Vexler var i 1890 af og til oppe i 2 %, altsaa noget højere end i 1889, men Gjennemsnitskursen, der kun var 1 %, viser dog ikke et højere Tal end i det foregaaende Aar.

Bankrenten stod gennem hele det forløbne Aar i 6 %. Adgangen til Laan udenfor Bankerne var i det hele knap og Renten høi.

Her paa Pladsen indtraf i 1890 ingen finansielle Vanskeligheder af større Betydning, og Genuas Handel fik udvikle sig under nogenlunde jævne og rolige Forholde*). Byens livlige Forbindelse med Argentina og de dersteds hyppigt raadende Kriser er imidlertid selvfølgelig stadigt en Kilde til Uro for den genuesiske Handelsverden.

Sundhedstilstanden var i 1890 tilfredsstillende, og der har altid kunnet udfærdiges rene Sundhedspas. Forskellige Karantæneforanstaltninger vare i Løbet af Sommeren foreskrevne for Fartøier, der ankom fra spanske Middelhavshavne samt fra Syrien og fra Massauah. En Tid af Aaret herskede der i dette Konsulatdistrikt som paa de fleste andre Steder i Europa en Influenza-Epidemi, der dog ikke medførte nogen større Fare.

Svenske og norske Firmaer i Genua:

Arfwedson, John, Agenturforretning fornemmelig i Træ- og Jernvarer samt Fisk (Mura delle Grazie 10).

Bødtker, Axel, Import af Fiskevarer. Vinhandel en gros. Agentur. (Via Balbi 29).

Mowinkel, F. W. Agenturforretning, fornemmelig i Fiskeprodukter og Trævarer. (Piazza Pelliceria 5).

Trumpy, H. Agentur- og Speditionsforretning. (Via Fossatello 16).

Afmønstringer og Paamønstringer. Der er i 1890 afmønstret fra svenske Fartøier 2 og fra norske Fartøier 23 Mandskaber. Paamønstret paa svenske Fartøier blev 6 og paa norske Fartøier 32 Mandskaber. Der anmeldtes 4 Rønningstilfælde, samtlige fra norske Fartøier.

*) Kfr. Generalkonsulatets Indberetning af 24de April 1891.

Sammenkomster for svenske og norske Sømænd. De i Aarsberetningerne for 1888 og 1889 omhandlede Sammenkomster for svenske og norske Sømænd i Genua have været fortsatte ogsaa i 1890. Der foranstaltedes i Aarets Løb 7 Sammenkomster, der vare besøgte af 281 Sømænd. Mellem Jul og Nytaar holdtes en Julefest, hvorved uddeltes Gaver, der vare hidsendte fra Evangeliska Fosterlandsstiftelsen i Stockholm og fra Sømandsmissionen i Bergen. Sammenkomsterne have været afholdte i den skotske Sømandsmissions Lokale, som velvillig har været stillet til Generalkonsulatets Raadighed i dette Øiemed.

Generalkonsulatets Korrespondance. Indkomne Skrivelser: 1888 350, 1889 573, 1890 750 Stykker. Udgaende Expeditioner 1888 301, 1889 481, 1890 580 Stykker.

Generalkonsulatets Kontor: Corso Paganini 64.

Harald Asche.

Triest.

Skibsfarten 1890.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto-fragter.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne:									
Fra Norge til Hovedsta- tionen	5	1 942	-	-	5	1 942	-	-	57 720
” andre Lande til Ho- vedstationen	38	15 850	3	1 184	41	17 034	-	-	140 300
” andre Lande til Vice- konsulsstationerne	2	767	-	-	2	767	-	-	-
Ialt	45	18 559	3	1 184	48	19 743	47	19 111	198 020
II. Afgaaede:									
Til andre Lande fra Ho- vedstationen	38	14 281	8	4 695	46	18 976	-	-	109 500
” andre Lande fra Vice- konsulsstationerne	2	767	-	-	2	767	-	-	9 300
Ialt	40	15 048	8	4 695	48	19 743	-	-	118 800

Af svenske Skibe ankom 2 dr. 1 296 Tons.

Erlagte Konsulatafgifter af norske Fartøier ved Hovedstationen fl 710.25, ved Vicekonsulsstationerne fl 8.80, af svenske Skibe ved Hovedstationen fl 53.70.

Expeditionsafgifter af norske Exp. ved Hovedstationen fl 64.83, af svenske fl 4.06.

Aarsberetning dateret 25 Mai 1891.

De ankomne norske Fartøier hidførte fra Norge ca. 50 890 Voger Rundfisk; fra andre Lande 224 409 Kasser Apelsiner og Citroner; 14 450 tscetwert Hvede; 3 056 Tons Stenkul; 3 825 Fade Harpax; 200 Tønder Terpentint; 1 181 Baller vegetab. Græs; 200 tomme Vinfade; 2 048 Kolly diverse Varer, og 3 Dampskibe i Ballast.

De afgaaede norske Fartøier udførte herfra til andre Lande: 276 087 Stykker Bord og Planker; 73 264 Lægter; 15 164 Bjelker; 607 857 Halybord til Frugtkasser; 199 535 Testoni til Frugtkasser; 37 350 sammenbundne brugte Frugtkasser; 270 392 Stav; 7 381 diverse Træsorter; 1 623 Sække Bønner; 1 389 Kolly diverse Varer og 8 Fartøier i Ballast.

Ogsaa i 1890 har flere norske Dampskibe fundet, efter Konjunkturerne, lønnende Sysselsættelse i Maanedsbefragtning mellem Sicilien og Triest; saaledes har et Dampskib gjort i Løbet af Aaret 8 Reiser; et 5; et 4; tre 3 hver og to 2 Reiser hver.

Fragterne for Dampskibe paa omtrent 350 Reg. Tons var ca. 6 500 francs, men ved Fornylse af Kontrakter maatte disse nedsættes for flere til og med til 5 000 frcs. pr. Maaned, og dette som Følge af Konkurrencen og de lave Fragtrates.

I mine ærbødige Rapporter for nogle Aar siden, tog jeg mig den Frihed at meddele Nødvendigheden af, ved Fornylse af Handels- og Søfartstraktater mellem de forenede Riger og Østerrig-Ungarn, at det norske og svenske Flag muligens ogsaa kunde drive Kystfart; dette skulde være af stor Interesse for de norske og svenske Fartøier, hovedsagelig ved, Maanedsbefragtninger. Aar 1890 blev Bergens Dampskib „Nordlyset“ befragtet for nogle Maaneder for blandt andre Destinationer ogsaa at anvendes til Kystfarten, men kunde ikke holdes længere i Tjenesten, da det norske Flag ikke kunde udøve Kystfarten.

Fra Norge hidførtes:

direkte med 5 norske Dampskibe, Rundfisk ca. Voger	50 890
indirekte via Hull og Hamburg	— „ — 20 820
„ fra Italien	— „ — 11 340

Tilsammen Rundfisk ca. Voger 83 050

desuden indførtes fra Norge 400 Tønder Sild og 152 Tønder Tran, det Hele til Værdi af ca. Kr. 596 350, mod Aar 1889 75 295 Voger Rundfisk, 205 Tønder Sild og 203 Tønder Tran, vurderet til Kr. 505 400.

Sandsynligvis er flere Varer hidførte fra Norge indirekte, men da disse staa angivne som expederede fra Dampskibets Afgangshavn, Hull og Hamburg og ikke fra Norge, er det umulig at optages som kommende fra Norge; det samme er Tilfælde for de Varer som hidføres fra Sverige.

Til Norge udførtes herfra, via Hull og Hamburg følgende Varer: til Christiania: tørrede Frugter 11 367 Kg., Gummi 7 733, Lakrits 2 876, Bønner 1 000, Apelsinskal 536 og Insektpulver 308, tils. 23 820 Kg., til Bergen: Laurbærblade 1 574 Kg., Olivenolie 1 012, tils. 2 586. Tilsammen til Norge 26 406 Kg. af en samlet Værdi af Kr. 24 580.00, mod i 1889 44 120 Kg. vurderede til Kr. 21 735.00.

Fra Sverige hidførtes, alt via Hull, 8 796 Stk. Stangjern, vurderede til Kr. 33 000.

Til Sverige udførtes herfra, alt via Hull og Hamburg, følgende Kvantiteter Varer: Til Stockholm diverse Varer Kg. 108 770, til Gøteborg do. Kg. 122 937, til Norrkøping do. Kg. 3 075, til Malmø Kg. 2 721. Tilsammen til Sverige

Kg. 237 503, til en Værdi af Kr. 233 820, mod i 1889 Kg. 121 684 vurderet til Kr. 72 630.

Det er nu afgjort, at med Junis Udgang Triest og Fiume skal ophøre at være Frihavn; om denne Forandring skal være fordelagtigere for Handelen og Søfarten, er det umuligt at kunne forudse; Meningerne ere delte, — en Forhøjelse i Losseudgifterne bliver i alle Fald følelig for Stadens Indvaanere.

De nødvendige Magasiner, Skjul og Oplagssteder ere langt fra færdige, dog, efter sigende, mere fremskredne i Fiume end her i Triest, og her arbejdes med Iver paa Indstalleringsarbejder for at være beredt paa den betydelige Søhandelsrørelse og ikke møde store Hindringer ved Overgangsperioden.

Resultatet af den den sidste December 1890 foretagne Folketælling uddrager at Triest har, foruden Militær, 155 471 Indvaanere, mod 141 749 i Aaret 1880, altsaa 13 731 flere Indvaanere, som modsvare 9.68 pCt.

Sundhedstilstanden var i Aarets Løb saavel i Byen, som i Omegnen tilfredsstillende.

Til Triest amkom i 1890 med Last 2 562 Dampskibe dr. 1 175 502 Tons, i Ballast 1 023 do. dr. 117 157 T., med Last 3 453 Seilfartøier dr. 128 530 Tons, i Ballast 835 do. dr. 50 275 Tons. Ialt 7 873 Fartøier dr. 1 471 464 Tons, mod i Aaret 1889 8 213 Fartøier dr. 1 447 940 Tons.

Afgaaede: Med Last 3 156 Dampskibe dr. 1 165 968 Tons, i Ballast 395 do. dr. 116 681 T., med Last 3 265 Seilfartøier dr. 151 729 T., i Ballast 1 040 do. dr. 22 786. Ialt 7 856 Fartøier dr. 1 457 174 T., mod i Aaret 1889 8 192 Fartøier dr. 1 441 250 Tons.

Triests' Hovedindførsel i 1890 var: Sukker 1 086 400 Kvintaler, Kornvarer 893 828 do., Kaffe 322 660 do., tørrede Frugter 145 941 do., Ris 103 690 do., Bønner 85 520 do., Olivenolie 51 730 do., Peber og Piment 23 230 do., Kryderi 17 030 do., Kanél og Cassia lignea 9 454 do., Gummi 7 820 do., The 5 503 do., Stokfisk 16 523 do., saltet Fisk 7 231 Kolly, Sild 3 353 do., Apelsiner og Mandariner 635 672 Kasser, Citroner 331 763 do., Vin 29 379 Kolly, Spiritus og Alkohol 19 143 do., Bomuldssædolie 61 229 do., Tobak 85 562 do., Schumak 20 854 do., Vallonea 60 685 Kvintaler, Farvetræ 17 459 do., Farvestofte 1 005 do., Indaco 6 838 Kolly, Svovl 114 464 Kvint., Harpix 53 023 Kolly, Bernstein 9 296 do., Svampe 2 550 do., Bomuld 289 682 do., Hamp, Lin og Jute 34 350 do., Uld og Haar 17 377 do., Huder og Skind 1 067 732 Styk., Petroleum, Amerika 2 436 Tdr., do., Rusland 235 700 Kvint., Jern, svensk & engelsk 45 150 do., Kobber 2 545 do., Staal 14 730 Kolly, Blik 16 180 do., Tin 9 382 do., Bly 8 650 do., Rujern 627 Tons, Stenkul, engelske og andre 79 491 do., Cokes, do. 143.

Ind- og Udførselen overland opgik i 1890 til: Indførselen: 7 796 067 metr. Kvint., Udførselen: 3 927 767 met. Kv., mod i 1889: Indførselen: 7 370 511 m. Kv., Udførselen: 3 778 824 m. Kv.

J. C. Lindman.

Indhold: **Genua** Side 457. — **Havre** Side 409. — **Triest** Side 470.

Beretninger om Handel og Skibsfart.

Uddrag af Aarsberetninger fra de forenede Rigers Konsuler
for 1890 m. M.,

No. 14.

udgivet ved Departementet for det Indre.

1891.

I Kommission hos H. Aschehoug & Co. Subskriptionspris 2 Kroner Aaret
og for Udenbysboende Porto 20 Øre.

San Francisco.

Der ankom hertil fra fremmede Steder af norske Seilskibe: Til Hovedstationen med Ladning 1, dr. 2 180 Tons, Bruttofragt £ 3 000. Til Vicekonsulaterne 7, dr. dr. 6 439 Tons, tils. 8, dr. 8 619 Tons. Der afgik til fremmede Steder med Ladning: Fra Hovedstationen 1, dr. 2 180 Tons, Bruttofragt £ 5 660, og fra Vicekonsulaterne 6, dr. 5 628 Tons, Bruttofragt £ 16 023.

Af svenske Skibe ankom 3 dr. 2 775 Tons.

Aarsberetning dateret 18 April 1891.

Overensstemmende med ovenstaaende Opgave besøgte Distriktet saaledes ialt af 2 svenske og 8 norske Skibe med en Drægtighed af resp. 1 838 Tons og 8 619 Tons eller tilsammen 10 Skibe dr. 10 457 Tons. Dette viser en Tilbagegang fra 1889 af 31 Skibe repræsenterende en samlet Drægtighed af 25 682 Tons, hvoraf for Sveriges Vedkommende 15 Skibe dr. 12 631 Tons og for Norges 16 Skibe dr. 13 051 Tons. Grunden hertil maa formentlig søges deri at de Skibe, som tidligere havde været beskæftigede i Træstlastfragten og for Størstedelen ifjor vare gaaede hjem, endnu ikke har havt Tid at komme tilbage, men lover dette Aar, at en hel Del af vore Skibe igjen kommer ud her.

Fra det til Hovedstationen ankomne norske Skib rømte af den 28 Mand stærke Besætning 7 Mand og paamønstredes 8 Mand. Grunden til disse Rømninger maa, som omtalt i min sidste Rapport, søges i den lave Hyre fra Hjemmet overfor Hyrene her.

Hvedefragter herfra for Jernskibe til U. K. for Ordre var under; Januar høiest £ 1. 17. 6, lavest £ 1. 11. 3, Februar høiest £ 1. 19. 3, lavest £ 1. 15. 7, Marts høiest £ 1. 18. 0, lavest £ 1. 15. 6, April høiest £ 1. 18. 0, lavest £ 1. 14. 6, Mai høiest £ 2. 1. 3, lavest £ 1. 18. 9, Juni høiest £ 2. 1. 0, lavest 2. 0. 0, Juli høiest £ 2. 3. 9, lavest £ 1. 17. 6, August høiest £ 2. 6. 0, lavest £ 2. 0. 0, Septbr. høiest £ 2. 5. 0, lavest £ 2. 2. 6, Oktbr. høiest £ 2. 2. 6, lavest £ 2. 2. 6, Novbr. høiest £ 2. 2. 6, lavest £ 2. 1. 3, Decbr. høiest £ 2. 5. 0, lavest £ 2. 1. 3. Til direkte Havn og for Træskibe 2 sh. 6 d. mindre.

Trælastfragterne fra Puget Sound har været: Til Storbritanien 65 à 75 sh., til La Platafloden 60 à 65 sh., til Chili og Peru 50 à 60 sh., til Shanghai 60 sh. à 67 sh. 6 d, til Sydney 50 à 55 sh., til Melbourne 60 à 70 sh., til Adelaide 62 sh. 6 d à 72 sh. 6 d, til Port Pine 62 sh. 6 d à 72 sh. 6 d.

Indgaaende Fragter vare i Begyndelsen af Aaret høiere end sædvanligt, nemlig 20 sh. fra Storbritanien og 17 sh. 6 d fra Australien hertil, men ved Aarets Slutning faldt de ned til 17 sh. 6 d og 15 sh.

Skibsfarten. Nedenstaaende Opgave viser Antallet og Tonage af de ved San Francisco Toldbod i 1890 indklarede Skibe, Kystfartøier ikke medregnede: Fra Storbritanien 77 Skibe, fra Belgien 11 do., fra Tydskland 8 do., fra Italien 2, fra russisk Asien 3 do., fra britisk Columbia 258 do., fra Mexico 31 do., fra Brasilien 2 do., fra Uruguay 2 do, fra Chili 14 do., fra Central Amerika og Panama 44 do., fra Peru 2 do, fra Ecuador 2 do, fra Nova Scotia 1 do., fra China 36 do., fra Japan 12 do., fra britisk Ostindien 8 do., fra Australien 79 do., fra Sandwichsøerne 161 do., fra andre Øer i det stille Hav 31 do., Hvalfangere 44 do., Jagt & Fiskeri 13 do, udenlandske Skibe fra indenlandsk Havn 3 do., indløbet for Havari 1 do., fra amerikanske Atlanterhavs-Havne 46 do. Tilsammen 891 Skibe dr. 1 080 477 Tons.

Udklarerede: Til Storbritanien 205 Skibe, til Belgien 13 do., til Frankrige 27 do., til Tydskland 3 do., til russisk Asien 8 do., til britisk Columbia 223 do., til Mexico 38 do., til Centralamerika og Panama 47 do., til Chili 4 do., til Ecuador 5 do, til Peru 4 do., til Brasilien 7 do., til China 32, til Sandwichsøerne 125 do., til andre Øer i det stille Hav 26 do, Hvalfangere 45 do., Jagt og Fiskeri 16 do, udenlandske Skibe til udenlandske Havne 4 do., til amerikanske Atlanterhavs-Havne 12 do. Tilsammen 868 Skibe dr. 1 076 858 Tons.

Nedenstaaende viser Antal og Nationalitet af hertil ankomne og afgaaede Skibe i 1890: Amerikanske 1 084 Skibe, britiske 447, hawaiske 76, nicaraguiske 5, tyske 46, italienske 11, bolivianske 5, chilesiske 4, franske 3, hollandske 2, norske 1, ecuadorianske 1, russiske 4, danske 1, mexicanske 3, salvadorianske 1. Tilsammen 1 759 Skibe dr. 2 157 335 Tons.

At ikke flere af de forenede Kongerigers Fartøier have deltaget i Skibsfarten paa dette Sted maa tilskrives at disses Træskibe ere næsten aldeles udelukkede fra andre Fragter her end Trælastfragter, og at de endnu kun besidder meget faa af de større Staal- og Jernskibe mest passende for vore Hovedudførselsartikler bestaaende af Hvede, Mel, Fisk & Frugt i Blickasser osv. Den større Assurancepræmie, som maa betales her for andre end sidstnævnte Skibe, er Grunden til, at disse næsten udelukkende er brugte for disse værdifulde Ladninger, da vore Assurandører blot tage Staal- og Jernskibe ikke over 25 Aar gamle for $1\frac{3}{4}$ pCt. f. p. a. til U. K. og „Hardwood“ Skibe, som have 2 Aar tilovers af deres oprindelige Klasse og Kobber ikke over 2 Aar gammel eller „Softwood“ do. som have 5 Aar tilovers af deres oprindelige Klasse og Kobber ikke over 2 Aar gammel for 6 pCt. f. p. a. til U. K. For andre Skibe maa betales en betydelig høiere Præmie og med p. a. bliver Forskjellen endnu større.

I Trælastfarten fra Puget Sound derimod burde svenske og norske Skibe deltage mere. Andre Nationers Fartøier finder den noksaa lønnende, og der er ingen Grund hvorfor vore Skibe ikke skulde kunne konkurrere fordelagtigt med dem. Der gaa aarligt fra 200 til 300 Ladninger af Trælast derifra til fremmede Havne i Pacific Oceanet, La Plata Floden og Europa. Forrige Aar deltog i denne Trafik 147 amerikanske Skibe, 47 britiske, 28

chilenske, 9 norske, 6 tyske, 4 svenske og 11 af andre Nationers, ialt 252 Fartøier af fra 200 til over 2 000 Tons Reg.

Sverige og Norge har nok af passende Fartøier for denne Trafik og et Hundrede af dem fra 500 til 1 500 Tons Reg. kunde vistnok finde lønnende Beskæftigelse i den, men ingen ældre end 15 å 20 Aar burde sendes ud her. En stor Del af dem vilde altid kunne faa Kul fra Australien til San Diego, San Pedro, hertil eller til Sandwichs Øerne og Mexiko til betalbare Fragter.

Skibsbyggeriet. Mod 46 Fartøier drægtige tilsammen 8 544 Reg. Tons i 1889 byggedes i 1890 45 do. drægtige 12 063 Reg. Tons, visende en Tilbagegang af 1 i Antal, men derimod en Øgning i Tonnage af ikke mindre end 3 519 Tons. I ovennævnte er selvfølgelig ikke iberegnet U. S. Cruiser „San Francisco“ drægtig 4 080 Tons, bygget i Aarets Løb af Union Iron Works og netop i disse Dage fuldført og afleveret.

Hvalfangst. Hvalfangerne havde i det forløbne Aar ikke noget særdeles godt Udbytte. Ingen Is om Vaaren at hindre Hvalen i dens Vandring nord, var den nærmeste Aarsag til liden Fangst i Begyndelsen af Sæsonen, og da Høsten kom usædvanligt tidligt med Storme og Uveir samt tykkere Drivis end man i mange Aar kan mindes, vare Skibene forhindrede fra at sætte sine Baade ud, og maatte vende hjem med kun ringe Fangst, uagtet Hvalerne ved den Tid var talrige. Et nyt Forsøg i denne Erhvervs-gren er Overvintring ved Herschel-Øen af 2 Dampskibe hjemmehørende hersteds. Eierne af disse forventer en god Fangst af Ben i Særdeleshed, da det forventes at de store gamle Hvale kommer ud i aaben Sø i Juli eller saa snart som Isen i Nordishavet giver dem tilstrækkelig Aabning for deres Færd, men før noget Skib kan beseile Havet. Et større Antal af Skibene jagede den almindelige Hval (*Balana mysticetus*) og adskillige er allerede seilet ud i samme Hensigt, da det er rygtedes, at denne Art har formeret sig betydeligt i Løbet af det sidste Aar i det Okotske og Gule Hav, saavel som i Behringsstrædet. Prisen paa Hvalben er for Øieblikket meget høi, idet nogle mindre Partier ere solgte til 8 5 pr. Pund. Fangsten af Ben og Olie beløber sig i 1890 til ca. 14 807 Tdr. Olie og 229 402 $\mathcal{B}$ Ben.

Sælfangsten. Mod 140 000 Sælkind i 1889 fik man i 1890 kun ca. 80 000. Alaska Commercial Co., som indtil nu har havt Eneretten til at dræbe Sæl paa Sælerne i Alaska, og som efter deres Kontrakt med Regjeringen, hvert Aar havde Ret at dræbe op til 100 000 Han-Sæl, fik forrige Aar ikke sin Kontrakt fornyet, men blev Retten overdraget til „The North American Commercial Co.“, som tilbød sig for Privilegiet at betale Staten næsten dobbelt af hvad The Alaska Commercial Co. havde betalt, dog med den Forandring, at det kun skulde have Ret at dræbe 60,000 Han-Sæl. Dette Compagni fik imidlertid af Mangel paa Sæl kun 25 000 Skind f. A., og er det nærmest tilbøielig til at tro, at den Nedskydning for Fode uanseet Kjøen og Alder, som drives af de saakaldte „Poachers“, er Hovedgrunden til den betydelige Aftagen i Sælens Mængde. Priserne paa Sælkind ere for Nærværende meget høie og noteres Alaska Skind i 140 sh. og Berhringsea do. i 70 sh. Stk.

Torskefiskeriet paa Stillehavskysten har, uagtet visende en betydelig Frengang i det forløbne Aar, fremdeles en haard Konkurrent i Fisk fra Østen. Fangsten beløb sig i det forløbne Aar til 326 000 Fisk mere end i 1889 eller ialt til 1 138 000 Fisk, hvoraf fiskedes i det Okotske Hav 317 000 Fisk og ved Choumagin Øerne 821 000 do. Tils. 1 138 000 Fisk. Gjennemsnitsprisen tør sættes til 6 cents pr. $\mathcal{B}$.

Laxefisket. Der nedlagdes ialt paa den amerikanske Del af Stillehavs-kysten ca. 1 223 955 Kasser, af hvilke i Alaska 688 000. Fra Columbia Floden ca. 433 000, Sacramento Floden 35 000 og Resten fra Smaaffoder i Oregon og Washington. Foruden dette nedlagdes i britisk Columbia ca. 400 000 Kasser. Priserne holde sig lave i ca. 95 cents for Alaska og \$ 1.15 for Columbia River Vare, men uagtet dette ligger her store Kvanta usolgte.

Metaller. Naar man kaster et Tilbageblik paa Aarets Bjergværksdrift i de langs det stille Hav beliggende Stater og Territorier, stiller Resultatet sig temmelig godt og i nogle Brancher usædvanligt godt. Man minerer nu næsten over hele Landet ikke alene Guld og Sølv, men ogsaa adskillige nyttige Metaller samt forskellige Mineraler af mere eller mindre økonomisk Betydning, og denne Industri drives over en Landstrækning, Alaska iberegnet, svarende til næsten to Trediedele af de Forenede Stater.

I Minerne i Staterne og Territorierne vestenfor Missourri Floden samt i britisk Columbia blev der i 1890 udvundet Guld til en Værdi af \$ 32 156 916, Sølv til en Værdi af 62 930 831, Kobber til en Værdi af 20 569 082 og Bly til en Værdi 11 509 571. Tilsammen \$ 127 166 410.

Heraf kommer paa California \$ 11 761 114, Nevada 9 240 536, Oregon 1 036 000, Washington 279 000, Alaska 762 811, Idaho 13 824 500, Montana 34 814 955, Utah 12 259 175, Colorado 27 275 447, New Mexiko 4 658 985, Arizona 7 597 349, Dakota 3 045 560, Texas 247 423, britisk Columbia 361 555. Tilsammen \$ 127 116 410.

Hydraulisk Vaskning er bleven heldigt anvendt i de Dele af Staten, hvor den ikke ved Lov er bleven forbudt, da der paa disse Steder ikke er Interesser eller Eiendom, som kan skades ved Slagget fra Minerne.

Kviksølv. Produktionen heraf har vist Tilbagegang hvert Aar siden 1887. Den var i det Aar 33 760 Flasker, men i det forløbne kun 22 926. Priserne have varieret mellem \$ 47.50 og \$ 59.00. Værdien af den hele Produktion beløber sig til \$ 1 200 000. De stigende Priser foranledigede Import fra Europa i Juni Maaned, hvilken Omstændighed ved Aarets Slutning havde bragt Priserne ned til \$ 50.50.

Kobber. Man producerer nu aarlig i California omkring 1 200 Tons af denne Vare. Priserne har været gennemgaaende høje hele Aaret, varierende mellem 14 og 17 cent for den reneste Vare og 12—14½ c. for Kobber til Støbning.

Blik. Paa Grund af den høje Told stipuleret i den saakaldte „Mc. Kinley Bill“ paa Blikplader, hvoraf enorme Kvantiteter forbruges her til Blikdaaser for Fisk & Frugt, bliver der nu offret megen Kapital for at aabne Miner eller Leier deraf i det sydlige California og Arizona, som man tror vil vise sig at være rige og af stor Udstrækning.

Jern-Erts er der ogsaa store Leier af i Oregon og Washington, men som kun arbeides meget begrændset, da trods Tolden Produktionsomkostningerne ere for høje til at man kan konkurrere med indført Rujern.

Borax. Det sidste Aars Produktion af dette Salt paa denne Kyst beløber sig til lidt over 5 000 Tons, medens Forbruget kun er meget lidet. California forsyner ikke alene de Forenede Stater med alt hvad der bruges af Varen, med Undtagelse af et lidet Kvantum Borax-Syre, men gaar der ogsaa adskilligt deraf til Europa, og lover Udførselen dertil snart at blive betydelig større. Salgsprisen har i det forløbne Aar været for større Partier concentreret Vare 6 à 7 cent pr. Pund og for raffineret do. 7 à 8 cent.

Petroleum. Der produceres nu i California omtrent 600 000 Tdr. urenset Vare pr. Aar. Hvert Aar vokser Produktionen lidt og bærer Præget

af at have en sund Udvikling. Man leverer nu her en ganske respektabel Olie for Belysning og paastaas det, at den Vare, som sælges til Pudsning og Smurning samt til Fabrikation af Maling er uovertræffelig. Gaskompagnierne anvende en hel Del for Frembringelse af Gas, og bruges der ikke saalidet urensede Olie som Opvarmningsmiddel. Den urensede Vare sælges paa selve Produktionsstedet for \$ 1.75 pr. Tønde og den rensede leveret i San Francisco for \$ 6.40.

Hvede. Naar sidste Aars Høst ikke gav mere end \$ 18 000 000 Centals og altsaa stod tilbage for 1889 med ca. 8 Millioner Centals, saa har dette ene og alene sin Grund i formeget Regn i Begyndelsen af Aaret, hvorved en hel Del Sæd tildels var vasket bort og tildels og især i lavtliggende Egne druknet. Udførselen, der ialt beløb sig til 13 250 000 Centals værd \$ 17 600 000 mod 12 115 000 Centals værd \$ 16 641 000 i 1889, vilde upaatvivleligt blevet langt større, men i de sidste 6 Maaneder af Aaret var her, væsentligst paa Grund af Striker i Kulminerne i Australia, stor Mangel paa Skibe, idet mange af disse, som under almindelige Omstændigheder skulde have været her, og vare fragtede „to arrive“ for at laste Hvede til Europa, bleve nødsagede at ligge i Kulhavnene dernede og vente paa Last, og altsaa ikke kunde komme her inden den beregnede Tid.

Den første Hvede af Aarets Høst kom ind til San Francisco den 20de Mai, saa tidligt som aldrig tilforn, og solgtes for \$ 1.30 pr. 100 $\mathcal{B}$. Prisen steg i Juli med omtrent $2\frac{1}{2}$ cent og i August naaede den op i \$ 1.41 $\frac{1}{2}$, det høieste som blev betalt. Siden gik den ned, til den i November var \$ 1.28 $\frac{3}{4}$. Havde ikke Fragterne stadig steget, vilde Priserne holdt sig, men efterhvert som de gik op, kom Hvedeprisen ned. Af det udskibede Kvantum tog Storbritanien 11 500 000 Centals, Frankrige 950 000, Belgien 500 000, Brasilien 300 000.

Hvedemel. Mod 1 131 000 Tdr. værdsatte til \$ 4 755 000 udskibede i 1889, exporteredes fra San Francisco f. A. 1 190 262 Tdr. værd \$ 4 835 539, hvoraf China og Japan tog 461 000 Tdr. og Storbritanien 416 000 Tdr. Resten gik hovedsagelig til Central-Amerika og Øerne i det stille Hav.

Byg. Forrige Aars Høst beløb sig kun til ca. 6 Millioner Centals eller omtrent 35 % mindre end i 1889. Priserne, som i Begyndelsen af Aaret vare meget lave, nemlig kun 85 cents for „Feed“ og 95 cents for No. 1 „Brewing“ pr. Cental stege derfor hurtigt og naaede ved Aarets Slutning op til \$ 1.47 $\frac{1}{2}$ for No. 1 Feed, \$ 1.55 for No. 1 Brewing og \$ 1.57 $\frac{1}{2}$ for Chevalier. Udskibningen beløb sig paa Grund af de høie Priser kun til 350 000 Centals værd \$ 420 000 mod 833 000 Centals værd 1 Million Dollars i 1889.

Vin. Det forløbne Aar var det mest gunstige for Vinavl man paa lang Tid har havt her. Ingen Frost og et rigt Regnfald i Aarets første Maaneder forsynede Bankerne med et tæt Løvværk, der beskytter Druerne mod Solen og gav dem Tid gradvis at opnaa Modenhed. Vinhøsten anslaaes til ca. 19 $\frac{1}{2}$ Million Galloner værd ca. 4 Millioner Dollars mod 14 Millioner Galloner værd ca. 3 $\frac{1}{2}$ Million Dollars i 1889. Udskibningen af Vin og Cognac (Brandy) var større end nogensinde før og beløber sig til ialt ca. 9 741 800 Galloner Vin værd \$ 3 639 925 og 612 791 Galloner Brandy værd \$ 651 000, California-Vin og Brandy vinder Aar efter Aar mere og mere Indgang, ikke alene her i Amerika, men ogsaa i Europa, og vil, om Producenterne kun vilde holde paa deres gode Forsætter og levere uforfalsket Vare, udentvivl have en stor Fremtid for sig.

Rosiner. Heraf nedlagdes i 1890 ikke mindre end 1 215 000 Kasser à 20 $\mathcal{B}$, og pakkedes desuden i Sække ca. 8 000 000 $\mathcal{B}$ eller ialt 12 300 000

£ mere end i 1889. Den samlede Værdi af hele Rosinhøsten tør ansættes til 2 400 000 Dollars.

Fresno & Son, Bernardino Counties ere de ledende i denne Branche, og mange af vore Landsmænd ere der beskæftigede i denne Industri. At Indførselen til Amerika af Rosiner snart vil blive „a thing of the past“ kan der neppe næres nogen Tvivl om, da Kvaliteten ikke staar tilbage for den europæiske; men endnu producerer California ikke nok til at tilfredsstille Behovet.

Frugtaavl. Aldrig var Udsigterne for Californias Frugtavlere bedre end i 1890. Feilslagning af Frugtavlen i Østen foraarsagede en Efterspørgsel, som ingen almindelig Høst kunde tilfredsstille, og uagtet Priserne fremover Høsten var høie, kunde de saakaldte „Fruitcanneries“ for en lang Tid ikke skaffe tilveie hvad det graadige Østen forlangte. Mod Slutningen af Aaret aftog imidlertid Efterspørgselen noget og Priserne gik som Følge deraf ned.

Udførselen af fersk Frugt i det forløbne Aar beløb sig til 105 000 000 ₧ eller over 50 % mere end i 1889, og gik alt til de østlige og nordlige Stater. Af tørrede Frugter udførtes 66 318 000 ₧ og af hermetisk nedlagte 85 000 000 ₧. Nedenstaaende Ziffre viser Sort og Kvantitet af hvad der ialt tørredes af Frugter i 1890:

Rosiner i Kasser 24 300 000 ₧, do. i Sække 8 000 000, Druer i do. 9 000 000, franske Blommer 14 000 000, tyske & ungarske do. 500 000, Apricoser 8 000 000, Ferskener 9 150 000. Hertil kommer Æbler, Pærer, Nectarins og Figen med fra 200 000 til 600 000 ₧. Appelsinhøsten gav ca. 1 500 000 Kasser til en Værdi af 2 625 000 Dollars.

Honning. Heraf avledes i 1890 5 Millioner Pund mod ca. 2 Millioner Pund i 1889. Dette er en større Avl end man har havt siden 1884, da 9 Millioner Pund produceredes. Kvaliteten og Priserne, gjennemsnitlig 5 cents pr. Pund, vare meget gode, naar man tager Hensyn til den rige Høst. Størstedelen gik til New-York og Europa.

Humle. Heraf høstedes i mit Distrikt 87 279 Baller eller omtrent det samme som i 1889. Af dette kommer paa California 28 069 Baller, Oregon 19 210 do., Washington 40 000 do., tilsammen 87 279 Baller.

En Balle, omtrent 200 ₧. Prisen var i Begyndelsen af Sæsonen i Juli Maaned 17 à 20 cents pr. ₧, i August 20 à 30 cents, i September 30 à 35, i Oktober 32½ à 40 cents, i November 40 à 35 cents og i December 35 à 30 cents. I California blev Høsten, som først lovede at blive usædvanlig rig, formindsket ved formegen Regn. I Oregon og Washington blev Humlen plukket for tidligt og led den desuden af Herjing af Humle-Lusen (*Phorodon humuli*). Følgelig blev især Washingtons Avl foruden mindre end man havde ventet, ogsaa af daarligere Kvalitet, men Avlerne tjente alligevel store Penge paa Grund af de høie Priser.

Sukkerbeder. Dyrkningen af disse tiltager Aar for Aar, da den har vist sig fordelagtig, og anslaaes Udbyttet for 1890 til 7 000 000 ₧ Sukker mod 5 170 000 ₧ i 1889. Da der som bekendt fra 1ste April 1891 ingen Told er paa Sukker indført fra fremmede Lande, er der fra 1ste Juli 1891 at regne tilstaaet Producenterne her en Godtgjørelse fra Staten af 2 cents pr. ₧ Sukker, og vil dette formentlig i en væsentlig Grad bidrage til et stort Opsving i denne Næringsvei, saa meget mere, som vi paa denne Kyst har havt at konkurrere med frit Sukker fra Sandwichs-Øerne, uden at være bleven tilstaaet Bonus for Hjemmeproduktion.

Uld. I California blev der i det Hele i det forløbne Aar klippet 34 917 320 ₧ mod 34 008 770 i 1889. Fra Oregon modtoges 5 656 800 ₧

og fra Nevada og Arizona 1 000 000 $\text{\$}$, hvilket adderet til Produktionen af California giver 41 574 120 $\text{\$}$.

Udført blev søværts af urensset Uld 3 654 000 $\text{\$}$, pr. Jernbane do. do. 12 840 430, af vasket do. pr. Jernbane 5 282 490, tils. 21 776 920 $\text{\$}$.

Priserne paa urensset Uld varierede og betaltes efter Kvaliteten fra 9 til 23 cents pr. $\text{\$}$, medens vasket Uld solgtes fra lige ned til 35 cents for den daarligste Kvalitet op til 57 cents for fin Oregon-Uld. Udbyttet af Uldavlens i 1890 kan for Californias Vedkommende anslaaes med en rund Sum til 6 Millioner Dollars.

Trælast. Hvilke enorme Dimensioner Trælasthandelen har taget paa denne Kyst vil nærmest kunne dømmes om, naar det oplyses, at alene i mit Distrikt blev i 1890 opskaaret 3 522 370 652 Fod Trælast fordelt saaledes: I Washington 1 828 171 222 Fod, i California 864 916 430, i Oregon 829 283 000, tils. 3 522 370 652 Fod.

Dette skulde altsaa være ca. 1 500 Millioner Fod mere end i 1889, men da der før ikke, som nu er Tilfælde, var holdt nogen nøiagtig Kontrol med Produktionen, er man tilbøielig til at tro at betydeligt mere maa have været skaaret i tidligere Aar end man har faaet nogen Anelse om, og at Forskjellen saaledes ikke er saa stor, som man efter Ovenstaaende skulde antage. Udførselen af Last for hele Distriktet beløb sig til ialt 155 708 832 superficielle Fod værd ca. 2 450 000 Dollars. Regnet til en Gjennemsnitspris saa lav som $\text{\$}$ 12 pr. 1 000 superficielle Fod repræsenterede det i 1890 opsagede Kvantum Trælast en Kapital af $\text{\$}$ 42 270 000. Iberegnet i Ovenstaaende ere ogsaa endel af den saakaldte „Redwood“, hvoraf der i 1890 blev skaaret ca. 255½ Million Fod, men den største Del af denne Træsart forbrugtes her i California til Bygning af Huse. Efterspørgselen for Last var god næsten hele Aaret igjennem, men som tidligere omtalt i denne Rapport, Mangel paa Skibe hindrede Exporten, som, om dette ikke havde været Tilfælde, sikkerlig vilde have vist et ganske andet Resultat. Oprettelsen af nye Sagbrug og Udvidelser i flere af de ældre i Vinterens Løb tale for en stor Tilvirkning af Trælast i 1891.

Kul. Priserne herpaa have i det forløbne Aar været meget variable. Australiske Kul, som i Januar Maaned solgtes for $\text{\$}$ 6.75, indbragte i November $\text{\$}$ 11.50 pr. Ton. Denne usædvanlig høie Pris var ikke Frugten af Kulfirmaers forenede Anstrængelser eller Overenskomst om at holde Priserne stive, men simpelthen en naturlig Følge af at Efterspørgselen oversteg Forraadet. Striken i Wellington Miner paa „Vancouver Island“ og ligeledes en stor Strike i Australien havde den Virkning, at der engang pludselig neppe var Kul at faa.

Indførselen beløb sig til: Til San Francisco 1 081 243 Tons, til San Pedro 70 954, til San Diego 52 358, tils. 1 204 555 Tons eller omtrent 147 500 Tons mindre end i 1889.

Følgende Tabel illustrerer Priserne her i 1890:

	Australiske. \$	Engelske. \$	Skotsk Splint. \$	West Hartlep. \$
Januar	6.75	8.00	8.50	9.00
Februar	6.75	7.75	7.75	8.50
Marts	7.12	7.62	8.00	8.50
April	7.50	7.75	8.00	8.50
Mai	7.50	7.75	8.00	8.50
Juni	7.62	7.75	8.00	8.50

	Australiske.	Engelske.	Skotsk Splint.	West Hartlep.
	\$	\$	\$	\$
Juli	7.75	8.00	8.25	8.50
August	8.50	8.37	8.75	9.00
September	9.00	9.25	9.50	9.75
Oktober	10.00	10.00	10.50	11.00
November	11.50	11.25	11.50	11.75
December	11.00	10.50	10.50	11.00

Cokes. Indførselen heraf fra fremmede Lande beløb sig i 1890 til 18 300 Tons mod 21 600 Tons i 1889.

Træmasse. Indførselen af mekanisk Træmasse er omtrentlig fuldstændig ophørt, hvilket jeg allerede i forrige Aarsberetning antydede som det rimelige Resultat af det sammesteds omtalte Træsliberies Oprettelse i Oregon. Dette har nu ogsaa begyndt med Fabrikation af „Sulphite Pulp“ og leverer allerede en god Vare, men endnu ikke tilstrækkeligt til at tilfredstille Behovet. Der blev derfor fra Norge indført ca. 500 Tons til ca 3½ cents pr. $\mathcal{H}$ her leveret, men Udsigterne ere at Sliberiet vil blive udvidet, og bliver dette gjort, vil høist sandsynligt al Indførsel ophøre.

Svensk Jern. Heraf indførtes til Distriktet ialt ca. 200 Tons, hvorved imidlertid Markedet blev omtrentlig overfyldt, og have Priserne her, som i Europa, gaaet stærkt nedad med kun ringe Udsigter til Bedring i 1891. Stangjern noteredes i 3 à 3¼ cents pr. $\mathcal{H}$.

Stockholms Tjære var der stor Mangel paa her i Begyndelsen af Aaret, da paa Grund af de høie Priser i Europa intet var bleven sendt hid, og blev der betalt indtil § 10 pr. Fad her, men da Priserne i Europa dalede, tiltog Afskibningen hertil i den Grad, at vort Marked inden Udgangen af Aaret blev overfyldt, og Priserne gik som Følge heraf ned til § 6½ pr. Fad, og ere siden gaaede endnu lavere. Vi har nok Tjære her nu og undervejs for 2 Aar.

Norsk Medicintran, som i 1889 bragte en Pris af § 25 pr. Tønde, kan kun med Vanskelighed sælges for § 20. Forbruget er lidet og Konkurrentsen fra de østlige Stater stor.

Svenske Fyrstikker, Norsk Sild, Ansjois og Stokfisk sees i Markedet, men kun i ringe Kvanta.

Indførsel. Værdien af udenlandske Varer indførte til San Francisco beløb sig i 1890 til: Fra China § 5 699 638, fra Sandwichs Øerne § 12 363 450, fra Central Amerika § 3 012 517, fra Storbritanien § 4 685 320, fra Frankrige § 1 246 295, fra Japan § 7 847 974, fra Mexico § 800 061, fra Tydskland § 1 156 008, fra Syd Amerika § 515 834, fra Franske Besiddelser § 213 107, fra Australien § 1 195 047, fra Britisk Columbia § 1 570 052, fra Ostindien § 2 885 737, fra Italien § 158 271, fra Philippinerne § 957 954, fra Belgien § 725 875, fra Asiatisk Rusland § 94 652, fra Cuba § 407 306, fra alle andre Lande tilsammen § 58 727. Tilsammen § 45 594 125.

Udførselen. Værdien af Varer exporterede fra San Francisco søværts beløb sig i 1890 til: Til Storbritanien § 16 998 094, til New York etc. § 4 071 899, til Sandwichs Øerne § 4 179 311, til China § 3 128 448, til Mexico § 1 587 125, til Britisk Columbia § 861 134, til Frankrige § 2 182 322, til Belgien § 1 089 066, til Central Amerika § 1 787 528, til Australien § 1 125 016, til Ny Zealand § 186 734, til Japan § 746 531, til Selskabs- og Philippine Øerne § 525 892, til Panama § 100 647. til Syd Amerika

§ 1 042 236, til Asiatisk Rusland § 142 367, til Ostindien § 45 218, til Tydskland § 167 593, til andre Lande § 2 330. Tilsammen § 39 969 591. Her-til kommer Guld og Sølv til en Værdi af § 12 184 300. Ialt § 52 153 891.

Oregon. Vicekonsulen i Portland melder: Nogen direkte Søfartsforbindelse eksisterede ikke i det forløbne Aar mellem Sverige og Norge og Oregon, og denne Havn var ikke anløbet af noget svensk eller norsk Fartøi.

Frakterne til Cork for Ordre vare i Januar 40 à 45 sh., i Februar 37 sh. 6 d à 41 sh., i Marts 35 à 42 sh., i April 35 à 42 sh., i Mai 38 sh. 3 d à 40 sh., i Juni 36 sh. 6 d à 38 sh. 9 d., i Juli 40 sh., i August 40 sh., i September 45 sh., i Oktober 40 à 43 sh. 9 d., i November 40 à 47 sh. 6 d, i December 42 à 45 sh.

Udførselen gik op til en Værdi af § 12 000 000 og bestod fornemmelig af Hvede, Mel og Lax.

Af svenske og norske Varer har følgende været synlige i Markedet: Sild, Fyrstikker, Ansjois, Punsch og Eskilstuna Knive.

Indvandringen til Oregon i det forløbne Aar var stor -- over 80 000 Mennesker ankom hid.

Sundhedstilstanden var god og ingen smitsomme Sygdomme af nogen Betydenhed viste sig.

Washington. Denne unge Stat gaar raskt fremad og Immigrationen af Svenske og Norske dertil er stor. Over $\frac{1}{3}$ af Byerne Tacoma og Seattles Befolkning er Skandinaver. Statens vigtigste Næringsgrene er Skovdrift og Bjergværksdrift.

Alaska. Betydelige Fremskridt ere gjorte i dette Territorium, og giver det allerede en betydelig Tribut til San Franciscos Handel og fornemmelig til de Firmaer, som ere interesserede i Pels- og Fiskehandelen. Nye Guldminer, hvis Drift siges at være lønnende, ere opdagede, og Guvernøren anslaaer Udbyttet af Guldminerne for f. A. at beløbe sig til ca. 2 Mill. Dollars.

Sundhedstilstanden i mit Distrikt har været almindelig god.

Af Arvemidler hjemsendtes gennem dette Konsulat til Norge § 12 735.08.

Knud Henry Lund.

Christchurch (New Zealand).

Der ankom fra fremmede Steder 2 norske Skibe dr. 1 251 Tons, hvoraf med Laduing 1 dr. 711 Tons, begge overliggende ved Aarets Slutning.

Koloniens Udsigter gaar gradvis fremad, hvilket vilde have gjort sig endnu mere gjældende, hvis der ikke havde været Striker blandt Arbeiderne og Sømænd, der gjorde hvad de kunde for at standse Handelen og engang næsten opnaaede dette. Stedets Handel gaar nu for sig i Ro, men Tilliden er meget rystet. Der er for Tiden mange Personer uden Sysselsættelse.

F. E. Wright.

Montevideo.

Skibsfarten i 1890.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. Kr.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I Ankomne.									
Fra fremmede Steder til Hovedstationen . . .	142	123 250	-	-	142	123 250	-	-	4 251 361
„ fremmede Steder til Paysandu	13	4 546	3	1 248	16	5 794	-	-	204 300
Ialt	155	127 796	3	1 248	158	129 044	-	-	4 455 661
II. Afgaaede.									
Til Norge fra Hovedsta- tionen	-	-	3	3 002	3	3 002	-	-	-
„ fremmede Steder fra Hovedstationen . . .	22	13 176	120	107 664	142	120 840	-	-	221 395
„ fremmede Steder fra Paysandu	12	4 569	5	1 665	17	6 224	-	-	132 096
Ialt	34	17 745	128	112 321	162	130 066	-	-	353 491

For Ordre eller for at reparere m. m. anløb 32 norske Skibe dr. 12 207 Tons.

Af svenske Skibe ankom 35 dr. 13 271 Tons.

Erlagte Konsulatafgifter af norske Skibe ved Hovedstationen Kr. 7 866.19, i Paysandu Kr. 395.18, af svenske Skibe Kr. 844.54.

Aarsberetning dateret 15 April 1891.

Det norske Skonnertskeib „La Plata“ af Flekkefjord blev paaseilet af et engelsk Dampskib og sank.

Den norske Skibsfart var meget mindre end i 1889. De optjente Brutto-fragter viser en Formindskelse af Kr. 450 174 eller ca. 9 %. Dette skyldes især Kullasterne, hvilket vil fremgaa af nedenstaaende Fortegnelse over norske Fartøier ankomne til Distriktet i 1890 og deres Ladninger:

Ankomne norske Skibe til Hovedstationen med	Antal	Reg.-Tons.	Fragt pr.		Reg.-Ton.	
			1890.		1889.	
			sh.	d	sh.	d
Stenkul fra engelske Havne	67	69 959	34	10	41	7
Træ fra nordamerikanske Do. . . .	32	23 923	54	2	47	2
Jernmateriel fra engelske Do. . . .	12	12 261	29	10	39	0
Stykgods fra New York	5	3 395	51	10	60	1
— Marseille	1	667	45	7	45	3

Ankomne norske Skibe til Hovedstationen med	Antal.	Reg.-Tons.	Fragt pr. 1890. sh. d	Reg.-Ton. 1889. sh. d
Stykgods fra Hamburg	1	272	49 7	50 3
— Antwerpen	1	593	49 3	45 0
— Glasgow	1	772	39 8	—
— Burntisland	1	1 099	30 11	—
— Greenock	1	1 175	31 9	—
Salt fra Cadiz	3	1 876	38 11	33 6
— Ibiza	1	688	36 4	—
Jerba Maté fra brasilianske Havne .	9	2 406	26 6	—
Træ fra Do.	1	389	33 5	—
— fra Auckland (Distancefragt) . .	1	1 235	24 3	—
Vicekonsulatet i Paysandu:				
Stenkul fra engelske Havne	4	1 113	57 6	—
Salt fra Cadiz	1	270	49 8	—
Jernbanemateriel fra engelske Havne .	7	2 709	54 4	59 3
Afgaaede Skibe				
Huder til New York	6	3 337	17 4	18 8
— Havre	1	627	23 11	27 2
Ben og Benaske fra europæiske Havne	3	1 598	23 2	—
Mulæsler til Guadeloupe	2	1 088	11 0	—
— Mauritius	2	1 626	23 4	—
— Barbados	2	1 372	18 4	—
Vicekonsulatet i Paysandu:				
Huder etc. til europæiske Havne . .	5	1 566	39 11	—
Ben og Benaske til Do.	5	2 038	25 11	—
Talg til Do.	2	955	31 1	—

De svenske Dampskibe, der i Aaret har besøgt Havnen, drive udelukkende Kystfart paa La Plata og Bifloder.

Returfragterne for transatlantiske Skibe afveg lidet fra det foregaaende Aar paa Grund af den store Aftagen i denne Skibsfart af Mangel paa Udfragter.

Paa norske Skibe paamønstredes 211, afmønstredes 173 og rømte 58 Mand, samt indlagdes derfra paa Hospitalet 70 Mand. Maanedshyernerne var for Styrmand £ 4—5, Tømmermand £ 3 5 sh.—£ 5 5 sh., Seilmagere £ 3—£ 3 10 sh., Kok og Stuart £ 3 10 sh.—£ 4 10 sh., Matroser £ 2 10 sh.—£ 4, Letmatroser £ 1 10 sh.—£ 3, Jungmænd £ 1—£ 2.

Til Stationen ankom i 1890, 2 544 Dampskibe dr. 3 029 688 Tons og 2 307 Seilskibe dr. 523 783 T., udvisende en Formindskelse mod 1889 af 191 Dampskibe dr. 461 771 T., og 336 Seilskibe dr. 141 693 T. Skibsfarten paa hele Distriktet var 16 169 Skibe paa 5 698 768 Tons. Nedgangen i Dregtigheden af de til Stationen ankomne Dampskibe var altsaa noget over 13 %, og af Seilskibene over 21 %, hvilke Tal vise, at de forenede Rigers Flag havde Fortrinet fremfor andre Nationers, idet vor samlede Skibsfart er tiltaget, om end ubetydeligt, inden Distriktet, medens Seilfarten i det Hele er aftaget med over $\frac{1}{5}$.

Det forløbne Aar var i økonomisk Henseende for Landet et af de vanskeligste, som Republikens Befolkning har gennemgaaet. Grundene dertil var først og fremst de foregaaende to Aars Overspekulation i alle Retninger og Udviklingen af Krisen i Argentina, der bevirkede, at den inden denne Republik

især i Aktier og Landspekulationer nedlagte argentinske Kapital (antagelig 20—30 Millioner \$) snarest muligt og til hvilkensomhelst Pris maatte tilbage-trækkes, hvorved Værdien saavel af Land som især af Aktier faldt til en lav Brøkdel af Indkjøbsprisen. Nationalbanken, en privat Institution med store Privilegier af Staten, hvis Regjering ansætter en Del af dens Bestyrelse, kunde i Begyndelsen af Juli sidstleden ikke længere indløse sin cirkulerende Papirmynt (ca. 8 Mill. \$). Regjeringen frigjorde da med Kammerets Tilla-delse Nationalbanken for Forpligtelsen til i de paafølgende 6 Maaneder at indløse denne Mynt, der forsynedes med Statens Garanti, og denne Henstand er nu yderligere forlænget med et halvt Aar. Nationalbankens Aktier, som for et Par Aar siden noteredes ca. 200 %, faldt lige til 13 %, og dens Pa-pirmynt tabte lige til Halvdelen af sin nominelle Værdi. Denne er dog nu steget til ca. 90 pCt., medens Aktierne sælges til ca. 25 pCt. Republikens Fonds faldt i London fra 70 til ca. 50 pCt., og Aktierne for adskillige kun for nogle Aar siden etablerede Banker og andre Foretagender er sunket lige til 2—4 pCt. af deres nominelle Værdi.

Under saadanne Forhold maa vor Handel i det Hele lide meget. Flere Firmaer, som ikke kunde afholde sig fra Børsspil, gjorde Konkurs. Nationalbankens Emissions Udestængning fra Omsætningen fremkaldte følbar Mangel paa løbende Mynt, og Omsætningen hemmedes paa enhver Maade. Kun de vigtigste Fornødenhedsartikler fandt Aftagere, men Salgene begrænsedes til Dagens Behov, og al Spekulation ophørte. Denne Reduktion i Omsætningen fremkaldte en stærk Forminskelse i Regjeringens fornemste Indtægtskilde, Toldafgiften. For at erstatte denne forhøiedes i Begyndelsen af Oktober Im-porttolden paa alle Artikler med 5 pCt. Herfra undtoges dog alle hidtil toldfrie Varer, samt Poteter, Bøger, Tryksager, Papir til lithografiske Ar-beider, Maskiner, Typer, Blæk etc. til Trykkerier og litografiske Anstalter, Syrer, Svovl, Farvetræ, Guldsager, Guld- og Sølvuhre, Stenkul og Salt.

Derhos paalagdes følgende Exportafgifter: Uld, alle Slags \$ 1.30 pr. 100 Kg., Faareskind 0.80, Tagl 1.70, Talg, alle Slags 0.50, tørret Kjød 0.40, konserveret Kjød og Tunger 1, alt pr. 100 Kg., Aske og Ben 0.60 pr. 1 000 Kg., Guano, kunstig 0.60 pr. 1 000 Kg., salte Oxe- og Kohuder 0.25 og tørre 0.12 pr. Stykke, salte Hestehuder 0.12, og tørre 0.06 pr. Stykke, tørre Kalve-huder 1 pr. 100 Kg., Horn 2.50 pr. 1 000 Kg., Kjødextrakt 0.10 pr. Do. Uagtet disse og andre Forøgelsers i Beskatningen nedgik Indtægterne saaledes, at Regjeringen ved Aarets Slutning ikke havde kunnet dække de 4 sidste Maaneders Budget, hvilket Forhold endnu mere betyngede Handelen, da hele Administrationen i saadanne Tider lever paa den Kredit, som den ved at til-tvinge sig og som giver Anledning til følelige Tab.

Importen, der i 1889 naaede det hidtil høieste Tal med \$ 36 823 863, faldt i 1890 til \$ 32 359 552, i runde Tal fordelt saaledes: Drikkevarer \$ 4 403 000, Madvarer \$ 6 700 000, Tobak \$ 590 000, Tøier og Klæder \$ 5 300 000, Materialier for Industri, Agerbrug og Maskiner \$ 9 436 000, andre Artikler \$ 5 928 000.

Udførselsværdien, der i 1889 opgik til \$ 25 954 101, steg i 1890 til \$ 29 085 518. Hertil bidrog Kvægavlen med 26½ Million og Agerbruget med ca. 1½ Million. Prisen paa Mestizould holdt sig mellem 3 og 4 \$. Derimod gik den ned for tørre Huder fra \$ 4.40 til \$ 3.75 pr. 40 $\mathfrak{H}$ mod Slutningen af Aaret, og for Saladero Huder fra \$ 6.50 til 5.80 pr. 75 $\mathfrak{H}$. For de øvrige Artikler var Priserne næsten uforandret.

Landets ubetydelige Industri, hvis Udvikling hidtil især er hindret af Driv- og Arbeidskraftens Dyrhed, har nu faaet nye Vanskeligheder at kjæmpe

mod. Regjeringen har nemlig lagt Skat paa Fabrikation af flere Artikler, der allerede tilvirkes inden Landet i betydelig Skala. Blandt Andet er indenlandsk Sprit og Brændevin betyngtet med $\text{\$ } 0.15$ pr. Liter og $\text{\$ } 0.03$ Liter.

Den i forrige Aars Rapport omtalte Jernbane til den brasilianske Grændse ved Paysandu og Salto er nu færdig. Arbeidet paa Centralbanen skrider hurtigt frem. Den vil om kort Tid naa San Fructuoso og antagelig i Begyndelsen af næste Aar Brasiliens Grændse ved Rivera-Sta Ana. En tredje østlig Jernbane til Brasilien over Nico Verez er under Arbeide og turde inden 2 Aar fuldende Montevidéos Forbindelse med den brasilianske Provinds Rio Grande. De øvrige Baner skrider langsomt frem eller har indstillet Arbeidet af Mangel paa Midler.

Noget direkte Vareudbytte mellem de forenede Riger og denne Republik fandt ikke Sted i 1890. Klipfisk hidførtes som sædvanligt over Hamburg (1889, 443 913 Kg. og 66 587 Kg. Tørfisk), og betaltes for god Vare $\text{\$ } 12-9$ pr. Kv. Nogen anden af vore Artikler vides ikke at være tilført i Aaret eller at have fundet Afsætning i nævneværdig Kvantitet.

Indførselen af Furu fra Nordamerika er betydelig aftaget paa Grund af Indstilling af de fleste Bygningsforetagender og de uhyre Oplag af denne Vare, der fandtes ved Krisens Udbrud. Priserne var helt og holdent nominelle, da de faa hidkomne Ladninger næsten udelukkende var for Detaillisternes Regning. Hvad der med Sikkerhed kan siges er, at disse Trælastforretninger i hele Aaret var tabbringende for Importørerne.

Krisen har hindret Indvandringen, og den største Del af de i Aaret hidkomne Emigranter, som havde Midler dertil, har i Mangel af Arbeide været nødt til, dels at vende tilbage, dels at søge Arbeide andetsteds. Mod 24 117 ankomne udvandrede atter 19 852 Personer, saaat Beholdningen nedgik til 4 265 mod over 25 000 i 1889.

Stammen af Hornkvæg i Landet er i de sidste Aar aftaget ikke lidet, og vilde være gaaet endpu mere ned, hvis ikke Nabolandene forsynede Republiken med Ungkvæg til meget lave Priser. Grunden hertil er den Skik at dræbe Diekalvene for at Mødrene skal opnaa en tidligere og større Fedme og følgelig snarere slagtes og staa høiere i Pris. Man antager, at der paa denne Maade ødelægges aarlig over 100 000 Kalve, uden mindste Erstatning, thi det løse Kjød af de neppe maanedsgamle Dyr fortæres ikke af Landbefolkningen. Ved Slagterierne tilgodegjordes i 1890 642 100 Dyr mod 708 923 i 1889.

Statens Toldindtægter var i 1890 kun $\text{\$ } 9\,848\,735$ mod i 1889 10 786 602, uagtet den nævnte Forhøjelse af Tolden.

Kultilførselen, hvori de forenede Rigers Skibe deltog i en betydelig Udstrækning, reduceredes vel med ca 40 % paa Grund af den aftagende Dampskibsfart, men udgjorde ikke desto mindre 270 000 Tons, hvoraf næsten 239 000 fra Cardiff. Prisen varierede fra 11 $\text{\$ }$ til 9 $\text{\$ }$. I 1889 hidførtes 452 500 Tons engelske Stenkul.

Af Salt indførtes 23 766 Læster, hvoraf 22 466 fra Cadiz. Priserne var $\text{\$ } 0.94-1.20$ pr. fanega losset i denne Havn og $\text{\$ } 1.08-1.38$ pr. fanega losset i Uruguayflodens Havne.

Kursen paa de vigtigste europæiske Bankpladse var: London $50\frac{3}{8}-52\frac{1}{2}$, Paris 5.32—5.48, Antwerpen 5.32—5.48, Hamburg 4.30—4.42.

Konsulatet holdes aabent fra Kl. 10—3. Adressen er: Calle Reconquisto No. 166.

Sam. Blixén.

Galatz.

Aarsberetning dateret 28 Mai 1891.

Fra fremmede Steder ankom til Hovedstationen i Ballast 12 norske Dampskibe drægtige 12 550 Tons og med Ladning 2 dr. 2 136 T., samt til Vicekonsulaterne i Ballast 14 dr. 17 473 T. og med Ladning 2 dr. 2 120 Tons. Der afgik med Ladning til fremmede Steder fra Hovedstationen 14 Dampskibe dr. 14 746 T. og fra Vicekonsulaterne 16 dr. 19 593 Tons.

Af svenske Skibe ankom 1 dr. 351 Tons.

Oppebaarne Konsulatafgifter af norske Skibe ved Hovedst. frcs. 841.85, ved Vicekonsulst. frcs. 1 634.10, af svenske ved H. frcs. 31.20. Heraf ialt tilfaldt Konsulen frcs. 920 25. Expeditionsafgifter frcs. 47.20.

Forventningerne om en god Høst tilintetgjordes ved Uveir, idet Hveden kun gav en middels Høst, men af god Kvalitet, medens Rug og Byg var under middels. Mais led af Tørke om Sommeren; Høsten var middels i Wallechiet, men rig og god i Moldau. Raps gav en rig Høst, og Havren en god; dog er Dyrkningen heraf meget begrændset i Rumænien. Vin gav et lidet tilfredsstillende Resultat, paa Grund af Kulde om Høsten, samt tildels Phylloxera.

Udførselen af Korn fra Donaumundingerne var i 1890 10 599 500 Quarters mod 10 638 930 i 1889. At Forskjellen ikke var større, forklares af den stedse tiltagende Korndyrkning i Rumænien og i de bulgariske og bessarabiske Kysters Deltagelse i Udførselen fra Donau, der ogsaa stadig tiltager. Af Udførselen faldt paa Hvede 4 652 069 Q., Rug 468 504, Mais 3 573 857, Byg 1 283 632, Havre 55 357, Bønner 47 824. Hirse 19 957, Oliefrø 498 308.

Af Trælast udførtes: Af Naaletræ, Bord 4 227 239, rundt og firhugget Kubm. 192 194, af Eg 2 590 312.

Iøvrigt udførtes: Melstoffer 9 674 Tons, Vin 2 275 T., Spiritus 896 T., Salt 622 T, Kvæg 6 112 Stkr., Uld 172 T., gammelt Jern 84 T.

Den store Nedgang i Bord og Bygningstømmer kommer især af de Hindringer, som det store Sagbrug i Galatz møder, i Toldbestemmelserne for Varer kommende fra Østerrig-Unggarn. De fleste indførte Bord og anden Trælast kommer i Transit fra Østerrige.

Indførselen over Sulina var af Kul 185 611 Tons og Petroleum 17 260 T. Forøgelsen af russisk Petroleum er stor, og Rusland søger i Donaulandene at finde Afsætning for sin uhyre Produktion af Mineralolie og at oprette Depoter og Reservoarer langs Donau indtil Serbien. Indførselen til selve Rumænien var mindre, kun 2 980 Tons. Rumænien har selv en betydelig Produktion af Petroleum, der afsættes fordelagtigt inden Landet, medens Overskuddet, 18 700 Tons i 1890, udføres i raa Tilstand. Der er dannet to Selskaber til Drift paa Olien, nemlig et engelsk-rumænsk i Ploiesci med Kapital £ 400 000, og et rumænsk med Kapital £ 160 000, der driver Kilderne i Monteoru og Campina og har anlagt Raffinerier ved Bucarest.

Fra Sulina afgik i 1890 1 828 Skibe paa 1 539 445 Tons, hvoraf 1 298 Dampskibe dr. 1 450 869 T., hvilket giver en Middeldrægtighed pr. Dampskib af 1 117 T. Af norske Dampskibe ankom 26, det største hidtil naaede Tal.

En ny Uddybning i Sulinakalen er foretaget af den europæiske Donau-kommission, fra den 8de til den 18de Milliaire ovenfor Sulina. Arbeidets Varighed anslaaes til 6 Aar, hvorved der vil forsvinde 3 for Skibsfarten meget

ubekvemme Kurver, nemlig ved den 8de, 12te og 18de Miliare. Man haaber iøvrigt, at den vil frembringe en større Dybde i Flodsengen og lette Isens Forsvinden ved Isløsningen. Kommissionen har derhos bestemt, at fra dette Foraar af skal i den tætte Taagetid følgende exploderende Signaler gives ved Donaumundingerne: Et Signal hvert 10de Minut fra Sandbanken ved den sydlige Sulinadæmning, og et hvert 5te Minut fra en Bøie nylig placeret ved Mundingen St. Georges.

Fra dette Aars Foraar er en ny Form for Certepartier antaget i England for Donau og Havnene i det sorte Hav, hvorefter Fragterne for Korn ikke længere regnes enten pr. Imperial Quarter eller Ton, men efter den virkelig udlossede Vægt, og denne Beregningsmaade medfører, at den Fordel, som hidtil har fundet Sted for vægtige Kornvarer, ikke længere eksisterer, hvorimod der er en liden Fordel for meget let Korn, som f. Ex. undervægtigt Byg.

Fragterne var i 1890 meget lavere end i 1889. Der betaltes til Storbritanien fra Donau i Juni 2 sh. 4½ d, i August 4 sh. 2 d, fra Sulina i Novbr.-Decbr. 1 sh. 9 d, i August 3 sh. 9 d pr. Imperial Quarter.

Transporten af Varer og Passagerer mellem Donauhavnene er som før væsentlig i Hænderne paa det østerrigsk-ungarske Dampskibsselskab paa Donau, som udstrækker sine Reiser over hele Flodlinien til Odessa. Det har imidlertid en alvorlig Konkurrentse i Prinds Gagarins russiske Selskab, der gjør Reiser fra Odessa til Donau, og opad denne til Belgrad. Blandt de fremmede Selskaber, der trafikere Donau, har la Compagnie des messageries maritimes francaises trukket sig ganske tilbage i dette Foraar, idet dets Materiel ikke syntes at passe for vore Havne, da dets Skibe enten var for smaa eller altfor store for Donau.

Rumæniens Handel med fremmede Lande var i 1890: Indførsel 368 og Udførsel 274 Mill frcs., saaledes fordelt: England, Indførsel 102 Mill., Udførsel 140 Mill., Tydskland, I. 108, U. 16 M., Østerrige-Ungarn, I. 49, U. 17 M., Frankrige, I. 33, U. 13 M., Belgien, I. 19, U. 38 M., Schweiz, I. 22, U. 3 M., Italien, I. 4 300 000, U. 23 M., Tyrkiet, I. 13, U. 9 M., Rusland, I. 10, U. 5 M., Holland, I. 3 300 000, U. 5 M. Sverige og Norge er kun opført med ganske smaa Tal, hvilket ikke stemmer med Virkeligheden.

I Indførselen deltog Bucarest for 103 Mill., Galatz for 74 Mill., Braila for 53 Mill., Itzkani for 40 Mill. frcs.

Sammenholdt med tidligere Aar viser det sig, at Østerrig-Ungarns Indførsel til Rumænien, der i 1877 var 179 Mill. frcs., og endnu i 1885 121 Mill., er gaaet ned til 49 Mill. i 1889, medens Tydsklands Indførsel fra 41 Mill. i 1885 steg til 108 Mill. i 1889.

Det betydningsfuldeste Resultat af Toldkrigen mellem de to Lande er for Rumæniens Vedkommende det næsten totale Tab af dets Kvægdførsel. Regjeringens Forsøg paa at gjenopvække denne Udførsel ved kostbare Anlæg af Markeder, Slagterier etc. ved Landets Grændser har ikke havt den ønskede Virkning. Udførselen var nemlig af Hornkvæg i 1879 30 650 Stk., 1889 2 010, Faar 1879, 200 900, 1889, 57 330, Svin 1879, 153 600, 1889, 14 950. At dette Tab ikke har bragt en alvorlig Forstyrrelse inden de Interesseredes Omraade er et nyt Tegn paa dette frugtbare Lands næsten uudtømmelige Resserer. Der har imidlertid gjort sig gjældende nogen Opkomst i Udførselen af Kvæg i 1890.

Efter Tællingen i 1889 var der følgende Husdyr i Rumænien: Oxer og Bøfler 2 330 450, Heste 553 850, Æsler og Mulæsler 5 750, Faar og Gjeder 4 970 200, Svin 770 354.

Kornpriserne har fulgt den stærke Stigning i Udlandet og var pr. 100 Kilo i frcs. henholdsvis 31 Decbr. 1890, 15 April 1891 og 17 Mai 1891: Hvede 15.65, 22.45 og 17.40. Mais 9.70, 15.70 og 13. Byg 10.80, 13.95 og 12.50. Rug 13, 17 og 16.60.

Rumæniens Stats-Budget for 1891—1892 var: Indtægter 168 615 000 og Udgifter 167 834 000 frcs. Budgettet er balanceret uden exceptionelle Resurcer, idet der tvertimod er en Reduktion fra 5 til $2\frac{1}{2}$ pCt. i Paalægget paa Embedsmænds Lønninger. Rumæniens Statsgjæld er 935 Mill. frcs., indbefattende den i 1890 foretagne Emission af 274 Mill. til 4 pCt. Rente til Konversion af de 6 pCt. Obligationer (Jernbanelaan), hvoraf nominelt cirkulerede 231 Millioner. Konversionen fandt Sted til en Kurs af 100.74 for de 6 pCt. Obligationer mod 85.25 for de nye 4 pCt., og denne Konversion er den fordelagtigste Finantsoperation for Rumænien, da Udgiften for 6 pCt. Gjælden var 14 675 000 frcs., men for det nye Laan kun 12 555 000 frcs. aarlig. En anden Besparelse er bevirket ved Ophævelsen af Præmien paa Guld, der veiede tungt paa Budgettet. Denne Besparelse anslaaes til 8—10 Millioner frcs. aarlig.

Indførelsen af Guldmyntfod nødvendiggjorde Forandring af Nationalbankens Statuter. Loven af 3 Juli 1890 fastsætter Reserven for de cirkulerende Banksedler til 40 pCt. i Guld. Sedlerne gjælde for 100, 500 og 1 000 frcs. og de eksisterende paa 20 frcs. inddrages inden 4 Aar.

Rumæniens Nationalbanks Kapital er 12 Mill. frcs. i 24 000 Aktier. Nettoudbyttet for 1890 var 2 929 350 frcs., hvoraf udbetaltes Aktionærerne $16\frac{6}{10}$ pCt. af den nominelle Kapital. Seddelcirkulationen var 135 184 500 frcs. De i 1890 diskonterede Handelspapirer var 50 735 448 frcs., og Landbrugs-papirer 58 210 832 frcs. De forhandlede Tratter og Remisser paa Udlandet var 150 921 650 frcs. Udlaan var 59 755 370 frcs., og der indsattes 308 066 680 frcs. Diskontoen var fra 5—6 pCt. og Indlaansrenten fra $5\frac{1}{2}$ —7 pCt.

De øvrige Pengeinstituter, saasom „caisse de dépôts et de consignations“ og Hypothekbankerne har været i regelmæssig Virksomhed i Aaret. Det samme gjælder de forskellige Statsmonopoler, der er i en gunstig Stilling, saasom Saltmonopolet, som har taget et Opsving ved at erobre det serbiske Marked i Konkurrence med Østerrig-Ungarn. Regjeringen har skaffet sig et flydende Materiel til Transport af Salt til Serbien, og dette Materiel ansees som en meget beskeden Begyndelse til den fremtidige rumænske Handelsflaade paa Donau.

Solide Værdipapirer er fremdeles eftersøgt; deres Kurs er opadgaende, og var den 17 Marts d. A. for efterfølgende: 5 % uopsigelig Rente 101, do. 5 % amortissabel $99\frac{1}{4}$, do. do. 4 %, 87. Nationalbankens Aktier pr. 500 frcs., 1 450, Hypothekobligationer, 7 % $104\frac{1}{2}$, 5 %, $101\frac{1}{2}$.

Vexelkurs 17 Mai: London, 3 Mdr. Dato fr. 25.07 $\frac{1}{2}$, Paris do., 99.30.

De rumænske Jernbaner tilhører alle Staten. Flere nye Linier er under Bygning, og der paatænkes to nye Forbindelser med de østerrigske Baner. Jernbaneudbyttet indbefattende den transdanubianske Linie Czernavoda--Constanza, viser en Indtægt af ca. 42 Mill. og en Udgift af ca. 28 Mill. frcs. En betydelig Reduction i Passagerfragterne er indtraadt fra 1 Mai d. A., beregnet efter Zoner og med Begunstigelse for smaa Distancer. Priserne er nu, for 10 Km., 1ste Klasse 6 centimes, 2den $4\frac{1}{2}$ c, 3die 3 c., pr. Km. og gaar gradvis til Maximum, 1ste Klasse $7\frac{9}{10}$ c., 2den $5\frac{5}{8}$ c, 3die $3\frac{3}{4}$ c., pr. Km., med 20 pCt. Tillæg for Hurtigtog.

Rumæniens Toldpolitik. Rumæniens Konventioner og Handels-traktater med Udlandet er alle udløbet undtagen Konventionen med Tydskland, der udløber 10 Juli d A, og den med Nederlandene, der først ender 9 September 1892. Men da den sidstnævnte ikke indeholder Tarif, har den kun mindre Betydning, og Rumænien kan nu tage Skridt til en rationel Ordning af sine økonomiske Forhold til Udlandet. En ny Generaltarif er udarbejdet og vil blive behandlet i denne Session af den lovgivende Forsamling. Af disse Debatter vil fremgaa Rumæniens fremtidige Toldpolitik.

Dokkerne og Bassinerne i Braila og Galatz, der har kostet 17 Mil-lioner frcs., er nu færdige. Ethvert af disse Bassiner har en Overflade af 81 000 □ Meter og en Maximumsdybde af 5 Meter. Kaien for Dampskibene er 500 Meter lang. Det er dog tvivlsomt, om Anlæggene strax kan blive taget i Brug, da Flodvandet synes at trænge ind i Dokbygningen, hvilket det vil tage nogen Tid at rette paa.

Donaubroen mellem Fetesti og Czernavoda er i fuldt Arbejde og haabes tilendebragt i 1894.

Den sidste Høstsæd har delvis lidt af Kulde og Fugtighed i den lange Vinter. Rapsen er for en stor Del ødelagt. Hveden har især lidt paa Sletterne ved Donau. Arbejderne med Vaarsæden er forsinket og Aaret har hidtil ikke været gunstigt, da der endnu mangler nødvendigt Regn. En god Sommer og Høst kan dog forbedre Stillingen.

Paa Kreaturerne har den lange og strænge Vinter havt en uheldig Ind-flydelse, der er forværret ved det tørre og foderløse Foraar. Mange Dyr er død af Svagthed og mangelfuld Ernæring.

Sundhedstilstanden i Landet er tilfredsstillende, og der hersker ingen alvorlig Kvægsygdom.

Louis Mendl.

Honolulu.

Der ankom med Ladning fra fremmede Havne 4 norske Seilskibe dræg-tige 3 315 Tons, Bruttofragt Kr. 130 300. Disse afgik alle i Ballast til frem-mede Steder. Erlagt Konsulatafgift \$ 57.21. 3 Mand paamønstredes, 1 rømte. Intet svensk Skib ankom.

Hele Exporten af indenlandske og fremmede Varer var i 1890 \$ 14 039 941 og i 1890 \$ 13 282 729, og Importen i 1890 \$ 6 962 201 og i 1889 \$ 5 438 790. I 1890 oversteg Exporten Importen med \$ 6 320 528.

Den meste Handel foregik med de forenede Stater, eller af en Handel paa \$ 20 105 030, \$ 18 332 631 eller 91.19 pCt. De fornemste Export-artikler i 1890 var: Sukker lbs. 259 792 462, Ris lbs. 10 579 000, Bananer 97 204 Bundter, Huder 28 196 Stk., Uld 374 724 lbs., Kaffe 88 593 lbs., Sirup 74 926 Gall., Gjedeskind 8 661 Stk., Talg 33 876 lbs., Betelblade 183 Kasser, Faareskind 7 565 Stkr.

Udførselen af Sukker er fremdeles den vigtigste og overgik den i 1889 med 17 Mill. lbs., samt er den største, der her er noteret.

Følgende Artikler vise ogsaa en tiltagende Export: Ris, Uld, Huder. Kaffe, Sirup, hvorimod der er en Aftagen i Bananer, Gjedeskind og Talg. Opgaverne viser en Uoverensstemmelse mellem Kvantiteter og Værdier, der forklares ved den lavere Pris for Sukker og den høiere for Ris i 1890.

Under hawaiiisk Flag registreredes i 1890 55 Skibe paa 14 222 Tons, mod i 1889 57 paa 15 403 Tons.

Til de Hawaiiske Øer ankom i 1890 295 Skibe dr. 230 120 Tons, hvoraf 5 svenske og norske, 8 tyske, 18 engelske, 34 hawaiiiske, 227 amerikanske. Af disse gik til amerikanske Havne 232, Australien og New Zealand 14, China og Japan 19, Sydamerika 1, andre Stillehavshavne 27. 20 Hvalfangere dr. 6 100 Tons anløb Øerne.

Øernes Befolkning tiltog i 1890 ved Indvandring af 3 654 Japanesere. Derimod udvandrede af Europæere og Sydhavsøboere 171, Chinesere 913 og Portugisere 38.

Aaret var i mange Henseender fuldt af Begivenheder for de hawaiiiske Øer. Den politiske Evolution, der foregik, var af Interesse og til en vis Grad lovende. Der var betydeligt materielt Fremskridt med gode Udsigter for Fremtiden. I Aaret anlagdes 3 store Sukkerplantager, „Ewa“ og „Kakuku“ paa Oahu og „Makaweli“ paa Kauai, repræsenterende en Kapital af \$ 3 500 000.

Et Selskab holder nu paa at danne sig til Dyrkning af Kaffe og The, og en her gjort Opfindelse med en Kafferensningsmaskine ventes meget at skulle forøge Produktionen af hawaiiisk Kaffe, der ikke staar under nogen i Kvalitet.

Et Selskab er begyndt at bearbejde Guanoleierne paa Layson Øen nær denne Gruppe.

Oahu Railway and Land Company har nu ført sin Linie 18 Miles frem til „Ewa Plantation“ og paatænker videre Udvidelse.

Den under 15 Oktober modtagne Meddelelse om, at Præsident Harrison havde undertegnet en Tarifikakt, der ophæver Tolden paa Raasukker i de forenede Stater, frembragte en trykket Stemning. Under Reciprocitetstraktaten med dette Land nyder hawaiiisk Sukker ligesaa stor Beskyttelse som det amerikanske har paa det indre Marked. Frit Sukker der betyder for dette Land Ophævelsen af denne Fordel. Der er dog forskellige Meninger om, i hvilken Grad vort Sukker vil blive ufordelagtig paavirket af denne Forandring. Uden Hensyn til amerikanske Tarifer og Forandring i Reciprocitetstraktaten for vort Vedkommende har den hawaiiiske Producent Fordelen af at arbeide med de mest fuldendte Extraktionsprocesser, der kjendes i Verden, saaat Sukkerfabrikationen kan drives meget mere økonomisk, under iøvrigt lige Forhold, end da Reciprocitetstraktaten først traadte i Kraft. Derimod er det nu vanskeligt at faa billige Markarbeidere, hvilket endnu mere forøges ved de nye Plantageforetagender. Imidlertid gjør baade Regjeringen og den organiserede Forening af Plantere store Anstrængelser for at lette denne Dyrtid paa Arbeidere.

Et slaaende Bevis paa Publikums Tillid til Landets Fremtid findes i Afsetningen af faste Eiendomme. Baade Statens og private Eiendomme har ved Auktionssalg opnaaet hidtil ukjendte Priser.

Maanedlig Postforbindelse mellem San Francisco og Australien anløber fremdeles hersteds, ligesom New Zealand har fornyet Kontrakten med the Oceanic Steamship Company for et Aar. Dette Selskab holder derhos et direkte maanedligt Dampskib til og fra San Francisco. Den lovgivende Forsamling har bevilget et maanedligt Subsidium til den projekterede Dampskibslinie mellem San Francisco, Honolulu og Tahiti. En Linie fra San Diego til Hilo og denne Havn begyndte dette Aar, men er for Tiden standset.

M. W. Schmidth.

Buenos Aires.

Skibsfarten 1890.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. £
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hoved- stationen	3	1 605	-	-	3	1 605	-	-	3 205
„ Norge til Vicekon- sulsstationerne . . .	2	1 547	-	-	2	1 547	-	-	3 520
„ Sverige til Hoved- stationen	1	564	-	-	1	564	-	-	1 260
„ Sverige til Vicekon- sulsstationerne . . .	1	450	-	-	1	450	-	-	960
„ andre Lande til Ho- vedstationen	268	157 700	9	4 749	277	162 449	-	-	331 893
„ andre Lande til Vice- konsulsstationerne	155	73 679	43	19 942	198	93 621	-	-	78 316
Ialt	430	235 545	52	24 691	482	260 236			419 154
II. Afgaaede:									
Til andre Lande fra Ho- vedstationen	93	49 236	224	139 752	317	188 988	-	-	57 706
„ andre Lande fra Vice- konsulsstationerne .	111	47 003	97	49 251	208	96 254	-	-	70 852
Ialt	204	96 239	321	189 003	525	285 242	-	-	128 558

For at reparere eller for Ordre anløb 36 Skibe dr. 15 996 Tons.

Af svenske Skibe ankom 92 dr. 42 553 Tons.

Erlagte Konsulatafgifter af norske Skibe ved Hovedstationen Kr. 12 000.51, ved Vicekonsulst. Kr. 2 809.78, hvoraf tilfaldt Generalkonsulen Kr. 1 404.89. Af svenske Skibe ved Hovedst. Kr. 1 422.78, hvoraf tilfaldt Generalkonsulen Kr. 711.39. Ialt tilfaldt Generalkonsulen Kr. 15 539.59. Expeditionsafgifter af norske Exp. Kr. 2 516.25, af svenske Kr. 923.10.

Aarsberetning dateret 5 Mai 1891.

Den norske Skibsfarts Bevægelse paa den argentinske Republik i Aaret 1890 stiller sig i Sammenligning med det foregaaende Aar paa følgende Maade :

	1889.		1890.		Forøgelse.		Formindskelse.	
	Ant.	Tons	Ant.	Tons.	Ant	Tons.	Ant.	Tons.
Ankomne:								
Med Ladning . .	565	310 529	430	235 545	-	-	135	74 984
I Ballast	28	9 323	52	24 691	24	15 368	-	-
	593	319 852	482	260 236	-	-	111	59 616
Afgaaede:								
Med Ladning . .	99	37 929	204	96 239	105	58 310	-	-
I Ballast	468	264 267	321	189 003	-	-	147	75 254
	567	302 186	525	285 242	-	-	42	16 944
Den norske Skibsfarts samlede Omfang	1 160	622 038	1 007	545 478	-	-	153	76 560
Bruttofragter:								
Med ank. Skibe .	Kr.	11 177 448	Kr.	7 544 862	Kr.	-	Kr.	3 626 586
- afg. do . . .	"	519 750	"	2 314 044	"	1 794 295	"	-
Samlet Fragt	Kr.	11 691 189	Kr.	9 858 808	Kr.	-	Kr.	1 832 381

For Ordre ankom endvidere til Buenos Aires 36 norske Fartøier, drægtige 15 996 Tons.

For den norske Skibsfarts Vedkommende viser saaledes Aaret en Tilbagegang saavel i Antallet af ankomne og afgaaede Fartøier som af den seilende Tonage, nemlig en samlet Formindskelse af 153 Fartøier drægtige 76 560 Tons. I 1890 have ingen Dampskibe under norsk Flag besøgt Distriktets Havne. Med Hensyn til det opseilede Fragtudbytte viser Bruttofortjenesten i det forløbne Aar en Formindskelse af næsten 2 Millioner Kroner. Da der i 1889 imidlertid forelaa færre Oplysninger, var Fragtfortjenesten dengang i Virkeligheden større end oven anført, og Forskjellen mellem de to Aars Udbytte altsaa i Virkeligheden mere end de nævnte 2 Mill. Kroner.

De fleste norske Fartøier vare, som tidligere, anvendte i Fart med Kul fra England, Trælast fra Nordamerika, Maté (Paraguay-The) fra Brasilien eller med Stykgods og blandet Last fra de forskjelligste Steder. Der ankom nemlig med Ladning fra England 166 Fartøier dr. 100 423 Tons, fra de forenede Stater 50 dr. 33 110 Tons, fra Brasilien 22 dr. 5 385 Tons, fra Canada 6 dr. 4 048 Tons, fra Tydskland 7 dr. 3 338 Tons, fra Frankrige 5 dr. 2 441 Tons, fra Belgien 7 dr. 4 407 Tons, fra Spanien 2 dr. 1 113 Tons, fra Chili 2 dr. 816 Tons, fra Norge 3 dr. 1 605 Tons, fra Sverige 1 dr. 564 Tons, fra argentinske Havne 1 dr. 527 Tons.

De afgaaede Skibe afreiste enten i Ballast til ovennævnte Lande for at indtage Ladning eller til Vestindien for der at oppebie Ordre. De, der reiste med Ladning, vare bestemte til følgende Lande: Til England 55 dr. 30 304 Tons, til Amerika 13 dr. 7 221 Tons, til Frankrige 3 dr. 1 776 Tons, til Belgien 2 dr. 637 Tons, til Tydskland 10 dr. 6 591 Tons, til Brasilien 9 dr. 2 979 Tons, til Portugal 1 dr. 429 Tons. Disse Skibe førte dels Huder, dels Uld, Ben og Kornvarer. 2 norske Skibe („Diana“ og

„Valkyria“) tabtes i Aarets Løb inden Distriktet, 1 („Loreley“) kondemneredes og solgtes, og 1 („Esther“) afhændedes til fremmed Eier.

Rømninger. Fra norske Skibe rømte 22 Nordmænd, der havde tilgode Kr. 330, — 16 Svenske, der havde tilgode Kr. 424, og 23 Udlændinge, der havde tilgode Kr. 612, tilsammen 61 Sømænd med Kr. 1 366. Heraf vare 8 mønstrede i Norge, 52 i Udlandet. Jeg tror fremdeles at kunne berette, at Rømningen her er i aftagende, takket være de Erfaringer, Sømændene selv gjøre, — det Arbeide, der fra Sømandsmissionens Side lægges paa at fremme Standens Vel samt den Bistand, den herved erholder af lokale Kræfter, der senest ved engelske, amerikanske og nordiske Bidrag have kunnet aabne et „Sailors' Home“ i La Boca, hvor der er skaffet Sømænd et komfortabelt Hjem. der tillige tilsigter deres moralske og intellektuelle Udvikling.

Der paa mønstredes paa norske Skibe 260 Nordmænd, 75 Svenske, 137 Udlændinge, tilsammen 472.

Der af mønstredes paa norske Skibe 179 Nordmænd, 52 Svenske, 105 Udlændinge, tilsammen 336.

Hyrerne have i 1890 omtrent holdt sig paa samme Høidepunkt som under forrige Aar. For 1ste Styrmand betingedes ved Paamønstringen hersteds fra Kr. 65 og helt til Kr. 90, medens dog ca. Kr. 72 var det almindelige; for 2den Styrmand fra Kr. 50 til Kr. 63, for Steward fra Kr. 50 til Kr. 90, medens dog mellem Kr. 60 og 70 var det almindelige; for Tømmermænd Kr. 60 helt til Kr. 80; for Seilmagere fra Kr. 54 til Kr. 60; for Baadsmænd Kr. 63; for Matroser Kr. 45 helt til Kr. 63, medens dog Kr. 54 var det almindelige; for Letmatroser Kr. 28 til 45; for Youngmænd Kr. 25 til Kr. 40; for Dæksgut Kr. 15 til Kr. 30; for Maskinist Kr. 90; for Fyrbøder Kr. 30, — alt pr. Maaned.

Paa Hospital indlagdes fra norske Skibe 295 Sømænd, for det meste Nordmænd, og fra svenske Skibe 32, næsten udelukkende Svenske. Disse ere, forsaavidt de alle inden Aarets Slutning vare helbredede, dels hjulpne til ny Forhyring, dels hjemforskaffede.

Af opsparede Hyrebeløb er der i Aarets Løb hjemsendt gennem Generalkonsulatet for 28 norske Sømænd Kr. 4 614.74 (£ 254. 2. 4).

Til Sømænd, samt her i Landet bosiddende Svenske og Nordmænd ankom i Aarets Løb under Generalkonsulatets Adresse, ligesom tidligere, en betydelig Post, der kan anslaaes til ca. 20 000 Breve, hvoraf ca. 1 100 utilstrækkelig frankerede. (Porto hertil for Brev under 15 Gram er 40 Øre fra Sverige, 35 Øre fra Norge). Jeg maa her fremdeles paapege Nødvendigheden af en tydelig Adresse, af Anførsel af Skibs og Kapteins Navn, eller Adressatens borgerlige Stilling, samt Benyttelse af solide Konvoluter. Angaaende Tryksager skal det atter særlig bemærkes, at talrige Pakker have saa daarligt Omslag, at den halve eller hele Adresse er borte ved Fremkomsten, eller at Omslaget ankommer og Indholdet er borte.

Der udstedtes 30 Certificater foruden 648 Attester behøvelige for Fartøiers Ind- og Udklarering. I Generalkonsulatets Protokoller optoges 36 Søforklaringer, 165 Søprotester og Forhør, 57 Besigtelsesforretninger, hvorhos der afstempledtes 15 Journaler, foretoges 36 Legalisationer samt udfærdigedes et større Antal Afskrifter, 4 Tilsættelser af Fører, 3 Salgsforretninger og 74 Lokalpasse.

Fragtmarkedet. Aaret 1890 har for Farten til og fra La Plata opvist Fragter, der have antaget en stedse flauere Karakter.

Kornfragterne vare i Aarets første Maaneder ret gode og steg i Marts og April til 23 Francs fra Buenos Aires og helt indtil 30 sh. fra Paranafloden. idet Ratens Høide varierede eftersom Stedet laa langt op i Floden. Senere faldt de atter, og mod Aarets Slutning var omtrent ingen Kornfragter at opdrive. Dette Aars Høst er for en Del ødelagt af Græshopper. Der havde ellers vistnok allerede været Efterspørgsel efter Tonage for Kornexport mod Aarets Slutning.

Saltede Huder. Efterspørgsel efter Skibsrum for denne Vare viste sig livlig i de første Maaneder af Aaret, men som almindelig kun for smaa Skibe. Raten var op til 35 sh. fra de nedre Havne og 40 sh. à 42 sh. 6 d fra Floderne. I den sidste Del af Aaret optog Dampskibene som almindelig den hele Stok af denne Vare saavel som tørre Huder og Uld til Europa.

Til Staterne er som sædvanligt tørre Huder og Uld gaaet i Seilskibe efter en Fragt i rund Sum pr. Register Ton, der det hele Aar dreiede sig om 3 à 5 \$ (amerikanske Gulddollars).

Uld til Europa er næsten det hele Aar udelukkende bleven ført af Dampskibe.

Ben og Benaske er bleven skibet som sædvanligt med nogenlunde Regelmæssighed det hele Aar igjennem, men antagelig i mindre Kvantaa end sædvanligt. Fragterne til Europa varierede mellem 18 sh. og 23 sh. og til Staterne mellem 3 og 4 \$, hvis Lasten indtages i Buenos Aires, og forholdsvis mere fra Floderne.

Talg er ogsaa afskibet som sædvanligt især i Begyndelsen af Aaret. Raterne fra Buenos Aires vare ca. 22 sh., forholdsvis mere fra de øvrige Steder.

Lumber. Fragterne for Lumber have det hele Aaret igjennem været sparsomme, og har idethele kun liden Efterspørgsal været raadende efter Tonage. Raterne have holdt sig mellem 18 og 14 \$ pr. 1000 superficielle Fod til Buenos Aires, med forholdsvis høiere Fragt til de øvrige Steder, forsaavidt angaar Pitch Pine. For Spruce have Raterne været fra 10 til 15 \$ til Buenos Aires, alt efter Lastestedet, og til de andre Steder efter forholdvis høiere Fragt. Krisen i den argentinske Republik har især bidraget til at Virksomheden i denne Artikel har været flau, da særlig Importen og Foretagsomhed, der behøver Materialier udenfra, hænges ved de vanskelige finansielle Forholde. Disse ere ogsaa blevne følelige for

Kulfragterne, ihvorvel det paatrængende Behov for Kul har bevirket, at Indførselen ikke i samme Grad kan indskrænkes som for Lumbers Vedkommende. Der har det hele Aar været en jævn Nedgang at se i Raterne. Disse sluttede med 19 sh. 6 d à 20 sh. pr. Ton. — Ihvorvel det her vanlig siges, at 19 sh. er det laveste, hvortil et norsk Fartøj kan seile uden Tab, ere dog som foran anført, et ret stort Antal norske Skibe ankomne befragtede med Kul.

Quebracho. Udskebningen af denne er i Aarets Løb tiltaget i betydelig Grad. — I de tidligere Aar udskebdes denne Vare kun fra Empedrado og Reconquista (beliggende langt oppe i Paranafloden) i mindre, grundgaaende Skibe. I senere Tid derimod ere adskillige Dampplægtre anskaffede, der drive Trafik paa Floden, ligesom adskillige Seillægtre ogsaa gaa i Flodfart, idet de ere blevne overflødige til Dampskibenes Lastning og Losning, efterat disse ere begyndte at gaa helt ind i de nye Dokker. Dette har lettet Flodtrafikken og trykket Raterne for Lægtring ned, saaledes at mange Afskibere finde det mere lønnende først pr. Lægter at transportere Quebracho til Rosario eller Buenos Aires og derpaa at indskibe Varen i Seilskibe til

Europa. Af saadanne Grunde er i de sidste Aar en Masse Quebracho afskibet fra Rosario og Buenos Aires til en Fragt af 18 à 23 Frcs. fra Buenos Aires og 6 à 8 Frcs. mere fra Rosario. Efterspørgselen efter Tonnage har været jævn det hele Aar i denne Artikel. For i det hele at faa et rigtigt Indtryk af Fragtmarkedets ugunstige Stilling i 1890 turde det være nødvendigt at sammenholde Raterne med de i 1889 gjældende, der i forrige Aarsberetning udførligen ere angivne. Man fristes til Undren over, at ikke Skibsfarten i end højere Grad end foran paavist er kommet til at lide under de uheldige Forholde.

Certepartier. I Forbindelse med de forskellige Bemærkninger, der i Aarsberetningerne for 1888 og 1889 ere fremførte angaaende Klausuler i Certepartier turde jeg her paapege det Ønskelige i ved deres Afslutning at være opmærksom paa den her indførte nye Havneafgift og derfor om muligt at søge indført en Bestemmelse om, at Havneafgifterne i Buenos Aires løbe for Modtagerens Regning og ikke for Skibets, hvorved det vil være i Modtagerens Interesse at besørge Skibet expederet snarest muligt. — I min ærbødige Indberetning af 30 Oktober 1890 har jeg anført, at der ved Dekret af 2 September s. A. bestemtes, at alle Skibe skulde løbe ind i den nye Havn — medens Skibene hidtil ofte bleve liggende paa Rheden — for at Staten kunde begynde at oppebære de Afgifter, som deraf vilde flyde. Da der mod Dekretet reiste sig Modstand og Agitation, udstedtes der et nyt Dekret af 14 Oktober, hvorved det bestemtes, at „Buenos Aires' Havn“ ogsaa skulde omfatte Rheden, at Skibene, om saa ønskedes, kunde forblive liggende derude, men at de dog skulde betale en daglig Havneafgift af to Centavos pr. Repister Ton uanseet Ankerplads. Den tidligere Tonnageafgift for Skibe, der løbe ind i Boca, skulde fremdeles være gjældende. Der udstedtes ogsaa ved samme Anledning et nyt Havnereglement, der tilsigtede hurtigere Expedition saavel for Seil- som for Dampskibe. Kommissionærer og Agenter protesterede mod den nye Afgift og enedes paa sin Side om at afkræve Ladningsmodtagere et Beløb af \$ 2,00 pr. Ton ilandførte Varer som Godtgjørelse for forøgede Udgifter, hvad der mellem Importører atter vakte Uvillie. — Dette Spørgsmaal, der i Norden, efter forekomne Forespørgsler at dømme, har vakt Opmærksomhed, satte en Stund Gemytterne hersteds i Bevægelse. Man indhentede Udtalelser fra anseede Advokater, der forment, at Afgiften som paalagt ved Dekret og ikke ved Lov, var uretmæssig. Der har været Tale om Sammenslutning af flere Dampskibsrhederier for at se Spørgsmaalet derom afgjort ved Rettergang. Under de nuværende urolige Forholde i Argentina har man dog anseet Tidspunktet dertil ubeleiligt, idet under den raadende Beleiringstilstand selv Domstolenes Uafhængighed af Regjeringen i et Spørgsmaal, hvor denne var Part, kunde være Tvivl underkastet. Norske Skibe have indtil de allersidste Dage ingen Anledning havt til at reise Spørgsmaalet, idet den Afgift, der er paalagt Fartøier, der ligge paa Rheden, hidtil er bleven udredet af Lastemodtagerne. I den sidste Maaned er imidlertid Afgiften bleven oppebaaret hos 3 à 4 norske Skibe, der for at undgaa Tidsspilde have betalt. Mellem Dampskibsrhederierne have de tyske betalt Afgiften, de franske og italienske derimod nægtet at betale, bestemte paa at se retslig Afgjørelse og uden at Regjeringen endnu har forsøgt at tvinge dem. — Der kan saaledes være Haab om, at fremmede Rhederier, der lettere end de Forenede Rigers kunne bære store Udgifter, bevirke Spørgsmaalet om nævnte Afgift prøvet.

Skibsfarten. Ihvorvel den argentinske Statistik over Skibsfarten ikke kan betegnes som nøiagtig, hvad der kan kontrolleres ved at efterse

Zifrene for vor egen Fart, har den dog relativt megen Betydning, idet den ved sit Stof giver Midler til Bedømmelse af Skibsfartens gradvise Udvikling i disse Farvande. Det fremgaar deraf, at den fremmede Seiltonnage fra oversøiske Steder i 1878 i argentinske Havne beløb sig til 280 223 Tons, i 1888 til 1 192 852 og i 1890 til 1 288 240. Den fremmede Damp-tonnage, der ankom, var paa samme Tid i 1878: 616 419 Tons; i 1888: 3 692 925 Tons; i 1890: 5 052 715 Tons. — Nedenstaaende Tal vise Antal og Drægtighed af Skibe ankomne til de forskjellige Havne i Aaret 1890:

Bella Vista, Dampskibe 253, dr. 127 842 Tons, Bahia Blanca, Seilskibe, 44, 34 602 T., Buenos Aires, S., 4 280, 860 265, D., 2 026, 1 861 071 T., Colon, S., 82, 4 246, D., 523, 351 100 T., Campana, S., 66, 29 790, D., 107, 86 661 T., Concepcion, S., 190, 6 156, D., 311, 205, 161 T., Concordia, S., 279, 14 091, D., 642, 377 740 T., Corrientes, S., 54, 5 426, D., 276, 129 504 T., Diamante, D., 144, 91 593 T., Empedrado, D., 82, 56 843 T., Esquina, D., 205, 116 598 T., Formosa, D., 177, 95 504 T., Goya, D., 154, 79, 308 T., Gualaguay, S., 19, 3 629 T., Gualaguaychu S., 172, 9 426, D., 534, 186 842 T., La Paz, S., 4, 1 036, D., 250, 130 128 T., La Plata, S., 901, 119 170, D., 158, 74 914 T., Monte Caseros, S., 31, 415, D., 15, 1 128 T., Parana, S., 86, 13 919, D., 256, 132 816 T., Paso de los Libres, S., 26, 182 T., Pasadas, S., 32, 264 T., Rosario, S., 398, 137 631, D., 641, 605 336 T., San Nicolas, S., 33, 11 765, D., 166, 268 014 T., Santa Fé, S., 42, 10 544, D., 68, 49 052 T., Villa Constitucion, S., 19, 8 339 T., Zarate, S., 12, 4 443, D., 17, 21 554 T. Andre Hayne, S., 56, 12 901, D., 42, 4 006 Tons.

Nedenstaaende Tabel vil vise, fra hvilke Lande disse Fartøier ankom og hvorhen de afgik:

Land.	Skibe, ankomne fra				Skibe, afgaaede til			
	Seilskibe		Dampskibe		Seilskibe		Dampskibe	
	Antal	Tonnage	Antal	Tonnage	Antal	Tonnage	Antal	Tonnage
Tyskland	22	10 569	161	250 873	12	8 532	150	239 311
Afrika	-	-	-	-	2	998	-	-
Antillerne	2	1 161	-	-	296	164 221	-	-
Asien	-	-	-	-	6	4 372	-	-
Belgien	19	14 969	98	141 289	14	5 752	85	155 195
Brasilien	146	19 485	115	41 771	209	60 114	138	59 858
Canada	8	5 971	-	-	15	11 777	-	-
Chile	1	359	2	3 376	92	76 868	2	3 155
Costarica	-	-	-	-	1	650	-	-
Spanien	61	32 051	21	25 724	12	5 230	20	29 837
Forenede Stater	235	148 165	44	61 188	240	150 368	17	23 791
Frankrige	31	13 775	177	395 456	19	7 633	179	305 000
Italien	31	9 729	108	199 398	15	7 538	75	142 756
Mexico	-	-	-	-	2	685	-	-
Norge	-	-	-	-	1	551	-	-
Holland	-	-	-	-	1	202	5	9 322
Paraguay	224	22 556	1 662	923 020	194	19 312	1 650	925 768
Portugal	-	-	-	-	4	1 258	57	76 313
Storbritanien	843	474 651	548	300 155	555	284 148	404	461 489
Sverige	4	1 974	-	-	-	-	-	-
Uruguay	5 189	529 147	4 108	2 206 338	1 934	140 946	3 198	1 941 719
Fra forsk. Lande	10	3 678	3	4 127	51	27 666	53	64 102
Tilsammen	6 826	1 288 240	7 047	5 052 815	3 676	978 823	6 033	4 527 616

Af de ankomne Skibe var tyske 246, østerrigske 38, belgiske 13, brasilianske 174, danske 30, spanske 88, franske 213, hollandske 9, engelske 3 427, italienske 356, argentinske 6 584, Forenede Staters 57, norske 427, paraguayske 119, russiske 13, svenske 92, uruguayanske 1 955.

Kystfart. Ogsaa denne har været betydelig. Saavel talrige argentinske som udenlandske Fartøier have taget Del deri. Det er i min specielle Indberetning af 6te Marts 1881, om Kystfart, paapeget, at der nu er søgt at lægge de fremmede Fartøier Hindringer i Veien i denne, idet Afgiften for Bevilling er forhøiet for Skibe over 50 Tons til 10 Pesos for hver 10 Tons eller Brøkdelen af 10 Tons. Dog slippe Skibe fra oversøisk Havn, der deltage i Kystfart, men kun udføre fra en til tre Operationer, ifølge Dekret af 5 Marts 1891 med at betale ligesaamange Tolvtedele af nævnte Gebyhrer. Udføre de mere end tre Operationer betale de dog for det hele Aar Gebyhret fuldt ud. Det er derimod slaaet fast, at naar Skibe komme fra oversøisk Havn og udklareres fra en argentinsk Havn til en anden inden Republikken, betragtes dette som Fortsættelse af Reise, ikke som Kystfart; Bevilling til saadan løses da ikke, men kun naar Fartøiet udfører Last- og Losseoperationer, der kunne henregnes dertil.

Havnearbejder. Efterat 1ste Section af Buenos Aires nye Havn allerede for nogen Tid siden var bleven aabnet, er i Aarets Løb 2den Section bleven færdig, samt af 4de Section Bassin Nr. 2. — 9de Section eller Bassin nr. 3 er betydelig fremskredet, medens 5te Section staar langt tilbage. Arbejderne ere dels blevne forsinkede ved Stormene i December Maaned 1889 og i Juli 1890, dels ved Revolutionen i samme Maaned. Man har ved Bestilling af nye Maskiner søgt at kunne indhente det Forsømte og paaskynde Arbeidet. — Dettets oprindelige Kostende var anslaaet til 20 Millioner Pesos Guld (4 Mill. £). Der er ifølge fremkomne Oplysninger hidtil anvendt: For udførte Arbejder \$ 13 281 871, Renter 6 % \$ 407 501, Kommission 7½ % \$ 996 140, tilsammen \$ 14 685 512 Guld. Da de udførte Arbejder imidlertid kun repræsentere en Trediedel af de projekterede, er det allerede nu sikkert, at Havnen vil koste langt mere end beregnet, hvorfor der endog har været Tale om Arbeidets Indstilling, til bedre Tider indtræde. Bygningen af den lange Molo, der i Nord skal aflede Strømmen og beskytte den ene Indgang til Bassinerne, er endnu ikke paabegyndt, idet Planerne endnu ikke definitivt ere approberede af Regjeringen. For at lette Aflæsningen af de til Havnearbejderne nødvendige Materialier, har Concessionskompagniet (Madero & Sønner) bygget en Bro af haardt Træ, der er den længste i Argentina, nemlig 1 050 Meter. I den gamle Havn i La Boca har man fortsat med Opmudringsarbejder for at gjøre Indløbet dybere og bredere. Ved Barracas skal der ifølge Parlamentsbeslutning bygges en Bro, der vil lette Færdselen i denne Del af Havnen uden, at skade Skibsfartens Interesser. For at lette Transporten af de Produkter, hvormed denne beskæftiger sig, ere i det Indre flere Broarbejder besluttede og tildels satte i Værk.

I Rosarios Havn ere forskjellige Arbejder udførte: Kaierne Aldao, Diaz og Castellanos ere alle blevne reparerede. Der er foretaget betydelige Opfyldninger til Kaier og et Sidespor fra Jernbanelinien Central Argentina er bleven ledet ud over disse.

Concordias Havn og Bygning af Toldbod dersteds har endnu ikke kunnet paabegyndes, da nye Planer skulde udarbejdes.

Angaaende Opmaaling, Kartlægning og Mudring i Uruguayfloden havde Regjeringen i 1889 afsluttet Kontrakt med „La Dragadora Argentina“.

Arbeidet, ved hvilket flere svenske og norske Ingeniører vare ansatte, skred kun langsomt frem paa Grund af slet Overledning og Pengemangel, og Kompagniet kunde sluttelig ikke opfylde sine Forpligtelser, hvorfor Arbeidet indstilledes, efter at ca. § 100 000 vare forbrugte.

Martin Garcia. Det var allerede tidligere bestemt, at der skulde foretages Mudring ved Martin Garcia under Ledelse af Ingeniør L. Huergo. Uheldigvis blev Beslutningen ikke iværksat af pekuniære Hensyn. Ingeniørvæsenet har imidlertid varmt anbefalet Regjeringen at lade Arbeidet udføre, for ikke at se Løbet lidt efter lidt fyldes og Passagen afspærres. Det foreslaar, hvis Staten ei har Midler til nu at foretage Arbeiderne, at udbyde det hele Foretagende ved Licitation, saaledes at vedkommende Kompagni paa sin Bekostning skulde rense alle de nødvendige Løb mod at kunne paalægge de passerende Skibe en Afgift, der skulde oppebæres efter Tarifer approberede af Regjeringen. Dette Forslag fortjente at realiseres; thi Farten paa Floden er isandhed vanskelig. Provindserne langs dens Strande drive Agerbrug, men udsættes snart for ikke at faa sine Produkter frem. Der trænges store Skibe, men Passagen ved Martin Garcia (Barra del Globo) hindrer deres Fremkomst, idet Fartøier med større Dybgaaende end 14 Fod næsten daglig maatte ankre i Afvente paa højere Vand. Deved hænder det, at Skibe, der i Colastiné have lastet Hvede eller Mais, have, fordi de ikke kunde passere el Globo i Løbet af 30 Dage, maattet losse i Buenos Aires for ikke at udsætte Lasten for en længere Reise; andre ere blevne nødt til at kaste den hele Last i Søen, fordi den var kommen i Brand ved forlænget Ophold ved Barren. — Under en stærk Ebbe i Floderne Parana og Uruguay 1890 halede der saa mange Skibe sammen ved el Globo, at Farten mellem dem blev yderst farlig og deres egen Stilling fortvivlet. Assuranceelskaberne i Nordeuropa forhøiede derfor Forsikringspræmien for alle Skibe, der maatte passere Martin Garcia, en Forhøielse, der blev beregnet i Forhold til Skibets Dybgaaende. For Skibe over 18 Fod gaves ingen Forsikring mere. Muligens ville andre Selskaber vedtage lignende Forholdsregler.

Opmærkningen ved Bøier i Floden ved Martin Garcia er meget mangelfuld. Republikken Uruguay begyndte saadan for nogle Aar siden, og erholdt ordentlige Bøier fra England, hvorefter forsvarlig Opmærkning foretoges ved Martin Garcia, Canal del Inferno og i en Del af Gloden Uruguay. Siden anbragte den argentinske Republik nogle Kaste-Mærker. Senere ere Bøier blevne anbragte og endel Grunde afmærkede. Det Hele er imidlertid utilstrækkeligt og daarligt, en Karakteristik, der kan gives det hele Sømærkevæsen paa La Platafloden. Ved Martin Garcia ere Omstændighederne saa vanskelige, at Skibene ikke tør benytte Høivande om Natten for at passere. Det kan derfor indtræffe, at et Fartøj paa 18 Fods Dybgaaende, der skal passere, kan miste Høivand efter Høivand, hvis det ei lykkes det at passere om Dagen. Seilskibene ere desuden afhængige af gunstig Vind; erholde de ikke saaden, kunne de ikke passere. Man har foreslaaet at anskaffe 10 flydende Fyrbøier med en Udgift af § 30 000 Pesos Guld, hver indeholdende Gas for Brænding i 100 Dage, og at lade en Staten tilhørende Dampbaad gaa ud hvert Fjerdingaar med Beholdning af tilstrækkelig Gas for at fylde dem paany; endvidere at lade de Indtægter, der flyde af Fyrafgiften, danne et Fond for sig selv, der saavidt muligt skulde benyttes til at ophjælpe Fyrvæsen og Mærkneg.

Fyre. I 1890 har Regjeringen bestilt tre Fyre af første Klasse: paa Punta Mogates, Punta Medanos og Punta Raza del Cabo de San Antonia.

Der blev ogsaa fra Frankrige bestilt tre Fyrskibe, bestemte til Bahia Blanca, Ensenada de San Borombon og Punta Pildras.

Fyrtaarnet paa Punta Magotes nær Mar del Plata, (beliggende paa 38° 11' S. B. 57° 29' LW. Gr.) der vil være af største Betydning, bygges af et herværende Kontraktørfirma Torres Sturiza & Co. Det skal have minutvise Blink, fulgt af absolut Mørke. Det skal fra et Skibs Dæk være synbart i en Distance af 22 Sømile; fra Masterne i 28 à 30. Det ligger paa en Høide ca. 26 Meter over Havet i 250 Meters Afstand fra Bredden. Taarnet er cirkelrundt, er 20 Meter høit, 9 Meter i Gjennemsnit ved Foden og 3.50 i den øvre Del. Det er bygget af Staal paa en Sokkel af huggen Sten. Ved Taarnet er bygget en Vogterbolig samt et Oplagshus for Raketter, Redningsbøier, Krudt til en Signalkanon etc. Hele Anlægget er, undtagen mod Havet, omgivet af en 2 Meter høi Mur. Dette Fyr skal tages i Brug i Mai 1891.

Fyret paa Punta Medanos, beliggende paa 37° S. B. 56° 39 $\frac{1}{2}$ ' LW. Gr. har fast Lys ligesom det foregaaende, synligt i 22 Sømiles Afstand fra et Skibs Dæk. Det bygges paa en sandet Strand, der kun ligger 2 Meter over Havets Overflade. Dette Taarn har en trekantet Form, det bygges af Staal paa Stensokkel, er 55 Meter høit og har en Lanterne, der rager 3 Meter længere op. Det har ligeledes Bolig for Opsynsmand og Oplagshus for Olie etc. Det er ogsaa omgivet af en Mur. Det vil være færdigt i 1891.

Fyret paa Cabo Antonia er et omdreieende Fyr synligt i samme Distance som de andre. Formen er en Trekant; det er bygget ganske som Fyret paa Punta Medano, paa en sandet Strand, faa Meter over Havfladen. Det er omgivet af en Mur. Det skal være færdigt i de første Maaneder 1891. Det er beliggende paa 36° 22' S. B. 56° 47' LW. Gr.

Fyrskibet for Bahia Blanca er 33 Meter fra Stavn til Stavn, bygget af Jern med dobbelt Hud af Furutræ og Kobber. Det vil blive forsynet med tre Kjøle i Bunden for at modarbeide Slingring. Det vil blive rigget som Kutter, og vil midtskibs have et Stillads af Jern, der bærer Blusset, saa at dette er ganske uafhængigt af Riggens. Lyset skal være synligt i 15 Miles Afstand. Det skal have en Dampmaskine til Brug ved Spillet til at hive de 2 Ankere (hvert paa 2 Tons) og til Dampfløiten, der bliver at benytte i Taage. — Skibet er tænkt at skulle blive et af de bedste i sin Art. De øvrige to Fyrskibe, bestemte for Sydindløbet til La Platafloden, ere 32 Meter lange, byggede som de forrige med Træklædning men Zinkhud istedetfor Kobber. Lyset skal sees paa 14 à 15 Miles Afstand. Disse to Fyrskibe ville blive forbedrede Kopier af dem, der ligge ved Indløbet til Floden Mersey ved Liverpool. De ville være færdige i den første Halvdel af 1891. De ere byggede af „Les Forges et les Ateliers de St. Denis;“ Lanterneapparaterne af Barbier & Co. i Paris.

Af Vigtighed for Lodsvæsenet er det, at der er indsat 114 nye Lodse, der have aflagt den foreskrevne Prøve. Dampskibe, der ankomme i regelmæssig og hyppig Fart, kunne erholde hurtigere Expedition med færre Formaliteter ved at løse et saakaldet Patente de Privilegios. Et par norske Dampskibe have tidligere kunnet benytte sig af denne Adgang. Af saadanne „Patentes de Privilegios“ er der i Aarets Løb udtaget 132.

I Havnevæsenet er der foretaget betydelige Indskrænkninger, idet forskjellige af de under „Prefectura General de Puertos“ i Buenos Aires sorterende Havnekontorer i Kystbyerne ere ophævede, saaledes at de fra 65 ere reducerede til 40 og hvorved et større Antal Subprefectos etc. have

faaet Afsked. Reduktionen er skeet af økonomiske Grunde. Den har heldigvis ikke hidtil medført betydeligere Ulemper.

Handel. De økonomiske Vanskeligheder, der vare begyndte at komme tilsyne i 1889, viste sig fuldt tydelige i 1890. Under de første Maaneder var Forholdet mellem Guld og Papirmynt som 100: 230. En usund og tøilesløs Spekulation havde bemægtiget sig alle Klasser i Samfundet, de solidere Forretninger bleve satte tilside for at kunne følge den daglige Tummel paa Børsen. Ønsket at nyde en Luxus uden Grændser, Higen efter pludselig Vinding, Fjernelsen af enhver Skrupel og ethvert Hensyn, Corruption inden Administrationen og inden alle de Kredse, der tage Del i det offentlige Liv, gjorde hver sit til at fremkalde et skjæbnesvangert Resultat. I Mai Maaned var allerede Papir faldt betydeligt og stod mellem 290 og 250 med Tendents til Stigning. Folket knurrede og udtrykte sin Utilfredshed. Regjeringen, langt fra at modbevise de Rygter, der vare i Omløb om Misbrug og Bedragerier, gav disse snarere Næring ved sin næsten cyniske Sorgløshed. En Revolution i Juli Maaned blev Resultatet heraf. Lovlighedens Princip blev vistnok reddet, det oprørske Parti blev beseiret, men Revolutionens moralske Eftervirkninger ledede til Præsidentens Fald. I de følgende 3 à 4 Maaneder syntes Forandring at indtræde, ny Tillid var vakt, den nye Præsident Dr. Pellegrini saa sig omgivet af almen Sympati. Papirpengene steg i Værdi, saa at deres Forhold til Guld blev 100: 220. Uheldigvis fandt Forretningsverdenen snart, at alt var ved det gamle, at Markedet var trykket, at Penge ei vilde cirkulere, at Indkjøb fra Udlandet selv af gjængse Varer maatte indskrænkes eller indstilles. De offentlige Værdipapirer begyndte at falde i Værdi, især „Cedulas“ (Hypothekbankobligationer). Man havde det hele Aar gennem underhandlet om Afslutningen af et Statslaan i Europa. Men Forhandlingerne droge i Langdrag og bleve resultatløse. Landets Finantsminister besluttede da nye Skattepaalæg som det sikreste Middel til at fylde Statskassen. Der paalagdes en Udførselstold af 4 % paa Landets Produkter, der fastsattes en Afgift af henholdsvis 7 % og 10 % paa anonyme Selskabers og Bankers Dividender, og af 2 % paa Bankers Deposita. — Imidlertid vare Papirpengene atter faldne i Værdi, og Forholdet til Guld som 100: 350. Salg af Guld blev forbudt paa Børsen, men uden at Papirmyntens Værdi øgedes. Under saa uheldige Forholde kunde Forretninger næsten ikke gjøres, Handelshusene følte sig lammede, hver Dag kunde bringe Ruin. Imidlertid hørte man kun om faa Standsninger, gjensidig Imødekommenhed lettede Ordning af Forpligtelser, og Virkningerne af denne alvorlige Krise bleve ikke saa skjæbnesvangre som befrygtet.

Det burde her have Interesse at fremdrage nogle Zifre, der give et Billede af Landets Indførsel og Udførsel. De omfatte de tre sidste Aar, i hvilke Argentinas økonomiske Vilkaar vare saa forskjellige, og i hvilke saa pludselige Vexlinger gjorde sig gjældende:

Indførsel:	1888	1889	1890
Toldbelagte Varer	§ 105 165 887	§ 129 258 139	§ 96 613 925
Toldfrie Varer	„ 23 212 625	„ 32 241 848	„ 45 438 309
Ædelt Metal	„ 44 810 150	„ 11 749 759	„ 7 072 381

Tilsammen § 173 188 662 § 176 249 746 § 149 124 615

Udførsel:	1888	1889	1890
Toldfrie Varer §	99 974 832 §	98 926 859 §	100 350 745
Ædelt Metal „	8 734 500 „	29 431 251 „	5 266 921
Tilsammen §	108 709 332 §	118 358 110 §	105 617 666

Gjennemgaar man disse Zifre, vil man se, at Indførselen i 1890 af toldbelagte Varer er betydelig formindsket, især formedelst mindre Forbrug af Luxusvarer, ligesom ædelt Metal kun er indført i forholdsvis ringe Grad, medens Indførselen af toldfrie Varer, især bestaaende af Nødvendighedsartikler og Raastoffe for Fabrikvirksomhed og Industri, er betydelig steget.

I ovenstaaende Zifre ere angivne i Guldpesos de forskjellige Værdier, undtagen forsaavidt angaar Udførselen i 1888. Betydeligt nok anvendte og anbragte Juarez Celman's Regjering sit statistiske Materiale saaledes, at de Zifre, der angav Udførselen, opførtes i Papirpesos, ligeoverfor Indførselens Zifre, der betegnede Guldpesos. Herved skabtes en bedre Ballance, der skulde gjøre sit Indtryk paa Publikum og skjule for det, at Landet styrtede sig i Gjæld. Man har senere kunnet rette de Zifre, der angaa Aarene 1889 og 1890. Zifrene for Udførselen i 1888 maa reduceres med omtrent en Trediedel for at udtrykke den tilsvarende Værdi i Guld. — Det er tilfredsstillende at se, at Udførselen er i gradvis Stigende, hvad der viser, at Bestræbelserne for at øge Landets Opdyrkning lykkes og at en glædeligere Fremtid er sikker.

Toldindtægterne repræsentere for 1890 § 53 400 567, medens de i 1889 udgjorde §56 516 477; i 1888 § 43 134 385; og i 1887 § 44 113 357. Disse Summer ere angivne i Papirpesos. Det sees, at Toldindtægterne i 1890 ere noget mindre end i 1889. Men Forskjellen vilde været betydelig større, hvis ikke, som i min ærbødige Indberetning af 9 Juni 1890 anført, Toldafgifternes Oppebørsel var bleven ændret derhen, at Halvdelen skulde betales i Papir som tidligere, men Halvdelen i Guld efter en fastsat Kurs. Den sidste Bestemmelse medførte ved Agioen paa Guld en øget Indtægt af ca. 14 Millioner Pesos Papir; uden disse skulde Toldindtægten, oppebaaret paa samme Maade som tidligere, egentlig kun have repræsenteret ca. 40 Millioner Papirpesos. — Ændringen medførte selvfølgelig en forceret Import i Slutningen af 2det Kvartal, medens den bevirkede en Slappelse i 3die Kvartal. Som i Indberetning af 22 Oktober 1890 anført, blev senere den Skjerpelse indført, at medens tidligere Toldens Beløb kunde erlægges med Vexel paa 3 Maaneder (med Bankrente) regnet fra Varernes Expedition og Udlevering, skulde fra 18 Oktober s. A. af, kontant Betaling erlægges, forinden Varerne udleveres. En forceret Import fandt Sted henimod Aarets Slutning, da de forskjellige Handelshuse befrygtede, at Tolden vilde blive oppebaaret helt i Guld, Til denne Ændring var det dog forbeholdt 1891 at blive Vidne. For Tiden oppebæres saaledes alle Toldafgifter i Guld.

Værdierne af de vigtigste Ind- og Udførselsartikler stille sig i det forløbne Aar saaledes:

Import: Levende Dyr til Værdi Guld § 400 616, Fødevarer, 16 409 823, Drikkevarer, 12 832 404, Tobak, 2 553 888, Tilvirkninger af tekstil Industri, 23 466 062, Klæder og Konfectionsvarer, 6 528 833, Chemicalier, 3 868 450, Træ og Trævarer, 7 392 883, Papir og Tilvirkninger deraf, 3 612 096, Læder og Lædervarer, 1 701 136, Jern og Tilvirkninger deraf, 9 550 171, Materialier til offentlige Arbejder, 36 228 676, Metaller og Tilvirkninger deraf, 9 353 918,

Sten, Glasvarer og Porcelæn, 4 145 018, Kul, Cokes, Lys og Lysolier, 6 250 000, forskellige Varer, 4 835 640; tilsammen 149 124 615.

Export: Produkter af Kvægavl og Fædrift til Værdi Guld § 61 305 147, af Agerbrug, 25 540 149, af Industri, 8 876 603, af Skovdrift, 1 413 324, af Mineralriget, 667 190, af Jagt, 315 965, forskellige Produkter, 7 469 288; tilsammen 105 617 666. Her maa atter bemærkes, at Værdierne for Exporten ere angivne i Guld. De tilsvarende for Exporten i forrige Aarsberetning vare angivne i Papir. En direkte Sammenligning mellem disse og Exportzifrene for 1890 kan derfor ikke foretages, inden Zifrene for 1889 reduceres til Guld, hvorved deres Totalsum, som oven nævnt, bliver § 118 358 110 istedenfor (m§) 151 027 184. Man ser da, at Produkter af Agerbrug udvise en Forøgelse i Exporten af § 15 432 976; Produkter af Industri en Forøgelse af § 620 067; Produkter af Jagt en Forøgelse af § 223 234; medens Kvægavlen viser en formindsket Export af § 7 857 592, Produkter af Mineralriget en Formindskelse af § 959 421 og forskellige Produkter en Formindskelse af § 22 702 134. Idethele sees der at være en Formindskelse i Exporten fra 1889 af § 12 740 444. Det udførte ædle Metal er indbefattet i foranstaaende Zifre, idet det (med § 5 266 921 i myntet Guld og Sølv) er opført under „forskjellige Produkter.“ Sammenlignes det i 1889 og det i 1890 udførte ædle Metal alene, bliver Forskjellen betydelig, idet der i 1890 udførtes § 23 164 330 myntet Sølv og Guld mindre end i 1889.

Gjennemgaaes Mængden af indførte Varer, ser man, at der i 1890 er en Forøgelse af 50 % for Jernbanematerialier og af 34 % for Tobak, medens der i alle andre Varekategorier er en Formindskelse at spore, sammenlignet med 1889. Denne angives for følgende Varer med følgende Procent: Jernvarer (exclusive Jernbanemateriel) 60 %; andre Metalvarer 40 %; Træ og Trævarer 39 %; Sten, Porcelæn og Glasvarer 38 %; Læder og Lædervarer 32 %; Diverse (Fantasiartikler etc.) 23 %; Konfektionsartikler, Hatte etc. 19 %; Chemicalier 19 %; Brænde- og Lysmaterialier 18 %; Drikkevarer 16 %; Næringsmidler 11 %; Papir og Papirvarer 9 %; Textilvarer 3 %. Eller for disse Varers Vedkommende tilsammen en Formindskelse af 25 %. Medtages Banemateriel, Tobak og levende Kvæg, for hvilke der som nævnt er Forøgelse at paavise, bliver den samlede Forskel mellem Indførselen i 1890 og 1889 en Formindskelse for det første Aar af 16 % eller § 27 125 131. Ædelt Metal, der oven er indtaget under „Andre Metalvarer,“ viser en formindsket Indførsel i 1890 (Forskjellen er § 4 677 378).

I Gruppen Jern og Jernvarer (Indførsel 9.6 Mill. Pesos mod 24.7 i 1889) var Tilbagegang at mærke i Gjørdetraad, Raajern og Raastaal, Maskiner og Motorer. I Gruppen „Andre Metalvarer“ noteres Mindreindførsel i Smykker, Uhre og raa Zink (Indførsel 9.4 Mill. mod 15.6 i 1889). I Gruppen „Træ og Trævarer“ (Indførsel 7.4 Mill. mod 12.1 i 1889) falde de tre Fjerdeparter af Formindskelsen paa Furutræ, dernæst paa Møbler, Pianoer og Vogne. I Gruppen „Sten, Porcelæn og Glasvarer“ (Indførsel 4.1 Mill. mod 6.7 i 1889) var der Nedgang at mærke i Artiklerne Byggesten, Cement og Glasvarer. I Gruppen „Læder og Lædervarer“ (Indførsel 1.7 Mill. mod 2.5 i 1889) falder Formindskelsen paa garvede Huder og Skotøi. I Gruppen „Diverse Artikler“ (Indførsel 4.8 Mill. mod 6.2 i 1889) er Modeartikler og Legetøi gaaede tilbage. I Gruppen „Konfektionsvarer“ (Indførsel 6.5 Mill. mod 8.1 Mill. i 1889) ere Skjorter, Kraver og Silkevarer aftagne. Ved Chemicalier (Indførsel 3.9 Mill. mod 4.8 i 1889) ser man, at Olier, Fernisser, færdige Medikamenter og Parfumerier ere aftagne. medens Beg, Salt, Stearin

og Svovlsyre ere stegne. I Gruppen „Brænde og Lysmaterialier“ (Indførsel 6.2 mod 7.6 Mill. i 1889) sees Stenkul og Petroleum at være formindsket, medens Stearinlys og svenske Sikkerhedsfyrstikker ere tiltagne. I Gruppen „Næringsmidler“ (Indførsel 16.4 mod 18.4 Mill. i 1889) falder Formindskelsen især paa Raffinade, i nogen Grad ogsaa paa Specerier, Ost og Fiskevarer. I Gruppen „Textilvarer“ (Indførsel 3.6 Mill. mod 3.9 i 1889) ere Silkevarer, Kniplinger, Traad og Seildug aftagne.

Medens vor Fragtfart i mindre Grad beskæftiger sig med Stykgods, have de tunge Artikler, som i forrige Aarsberetning berørt, den største Betydning for den. Kul, Salt og Trælaster have et uhyre Marked ved La Platafloden. Følgende Bemærkninger derom ville have Interesse.

Kul. Efter at man paa forskellige Steder i Argentina havde søgt efter Kul, men hidtil kun forefundet forskellige Sorter Brunkul og Lignit, synes man i 1890 at have fundet virkeligt Stenkul. Der er fra Bruddet Retamita i Provindsen San Juan udtaget Kulstuffer, der gennem Naturforskeren Dr. Carl Berg ere blevne sendte til en i Krakau boende Prof. Szainocha, der har undersøgt dem og udtalt sig saa: „Fossilerne i disse Prøver ere, saavidt jeg ved, de første Planter, der utvivlsomt tilhøre Kulperioden i den argentinske Republik, og denne Opdagelse vil, foruden sin videnskabelige Betydning, have sin praktiske Værdi for den argentinske Grubedrift, da der nu er en virkelig og rationel Basis for Søgning efter virkelige Stenkul i Landet.“ Selv om rige Anbrud skulde antræffes, vil Kulindustrien dog endnu i lang Tid ikke kunne ventes at faa nogen Betydning, da Kommunikationerne ere besværlige og kostbare. Argentina er saaledes for lang Tid henvist til Udlandet. Der behøves Kul til en Mængde Anlæg og Selskaber. De vigtigste Importører til eget Brug ere: Dampskibsselskabet La Platense, Havneanlægget Puerto Madero, alle Jernbaner, Nelson & Co., Drabble Hermanos (Zarató), Liebig, Bieckerts Bryggeri, Quilmes Bryggeri, alle Gaskompagnier. Firmaer, der importere Kul for Salg fra Skibssiden, ere i Buenos Aires: Eduardo Risso & Co.; Victor Arabeheity; Francisco Chas é hijos; Bianchi y Co.; Stefano Anselmo; Wilson Sons & Co.; F. G. Cawallin é hijos; Nicolas Mihanovich; Ertjord & Bugge. — Firmaer, der have Lager og Oplagsplads, hvorfra Kulladninger udsælges i Buenos Aires, ere: John P. Boyd & Co.; Alfred Boyd; Tomas Drysdale & Co.; I. I. Drysdale & Co.; Jorge Bell é hijos; B. y J. Lanata; Roma, Duc y Co.; Aquiles Torriglia y Co. Der indførtes i det forløbne Aar til Buenos Aires og den argentinske Side af Floden:

Kul fra Cardiff, Tons, 303 689, fra Glasgow, 44 009, fra Newcastle, 21 563, fra Liverpool & Hull, 79 565, fra forskellige Steder, 2 948; Indførsel i 1890: 444 774.

Sammenligningsvis kan anføres, at Indførselen i 1888 var 349 500 Tons og i 1889 567 810 (efter en anden Opgave 636 047 Tons). — Priserne varierede i 1890 for Cardiffkul mellem $9\frac{1}{2}$ og 13 Pesos Guld, men naaede i Mai Maaned $14\frac{1}{2}$; for Glasgowkul mellem $10\frac{1}{2}$ og 12; for Newcastlekul mellem $10\frac{1}{2}$ og 13 Pesos Guld. I denne Forbindelse kan nævnes, at Indførselen til Montevideo besørges af Firmaerne A. F. Braga (Sucesion); Weisse y Evans; Wilson Sons & Co.; C. R. Horne y Co.; Carlos Gowland y Co., og at Indførselen dertil stillede sig saa:

Kul fra Cardiff, Tons, 238 753, fra Glasgow, 18 600, fra Newcastle, 7 039, fra Liverpool & Hull, 6 053, fra forskellige Steder, 444; Indførsel i 1890: 270 885 Tons.

Sammenligningsvis kan anføres, at Indførselen til Montevideo i 1888 var 298 000 Tons og i 1889 452 584 (eller efter en anden Opgave 453 600). Priserne varierede for Cardiffkul mellem $9\frac{1}{4}$ og 10 Pesos Guld uruguayisk Mynt (Cents Guld mere Værd end den argentinske), for Glasgowlkul mellem $7\frac{1}{2}$ og 14, for Newcastlekul mellem $9\frac{1}{2}$ og 14. De oven under „Forskjellige Steder“ sammenfattede Afskibningshavne vare væsentlig Newport, Swansea, Leith, Grangemonth, Greenock samt Sunderland.

Salt. Saltværkerne ved Bahia Blanca og Rio Negro ere i Opkomst, men Behovet for Salt er fremdeles, især for Slakteriernes Skyld, stort fra Udlandet. De Firmaer, der i Buenos Aires indføre Salt, ere Eduardo Risso & Co., Lüders & Co., Erfjord & Bugge, Bianchi & Co. Endvidere følgende Firmaer, der have „Saladeros“ i Magdalena: G. B. Repetto, S. Rocca & Co., i Ensenada: M. Fernandez, L. Repetto, i Tuyu: P. Luro é hijos, paa forskjellige Steder oppe i Floderne: O. A. Sampayo, I. O. O'Connor & Co., José C. Larriera, Antonia Santa Maria & Co., José Garbino, Lesca & Co., Nelson & Co., E. Tornquist & Co., Bunge & Born, G. B. Chichizola. Der ankommer Salt fra Cadiz, Ibiza (St. Ybes) Cap Verde, Cagliari og Trapani. Der indførtes i 1890 til Buenos Aires og Floden:

Til Riachuelo væsentlig Cadizsalt 8 884 Læster, til Kysten, 8 320, til Paranafloden, 10 299; tilsammen i 1890: 27 499 Læster.

Prisen varierede mellem 8 og $10\frac{1}{2}$ Reales fuertes Guld pr. Fanega ombord i Buenos Aires og mellem 10 og 12 oppe i Floden. Der indførtes i 1888 tilsammen 39 258 Læster og i 1889 51 000 Læster.

I Montevideo foretages Indførselen af Salt af Firmaerne C. Gowland & Co., Elliott Maccis & Co., Vignale; endvidere til følgende Saladeros: Ved Montevideo: H. Pineyrna, Vellozo & San Martin, Federico Cibils, Apecteguy Hermanos, Anturquin y Co., P. Denit & Co., Ramon E. Anza, E. Mouret & Co., Aguerre & Co., Castellanos & Co., O. Soriano & Co., Lesca & Co., paa den uruguayiske Kyst: Cibils, Nuevo Paysandu, Casa Blanca, San Francisco, Mercedes, Frany Bentos, Argento og Harriague. Der indførtes i 1890 til disse Steder: Montevideo Havn, væsentlig Cadizsalt 14 399 Læster, Kysten og Floderne, 8 067, endvidere tilsammen fra forskjellige Steder, 1 300; tilsammen i 1890: 23 766 Læster.

Priserne varierede mellem $7\frac{1}{2}$ Reales fuertes Guld pr. Fanega ombord, i Montevideo, og $9\frac{1}{2}$ og $11\frac{1}{2}$ oppe i Floden. Der indførtes i 1888 19 508 Læster Salt og i 1889 32 500. Fornævnte Priser gjælde Cadizsalt. De faa Partier, der indførtes fra Cap Verde, betingede 6 à $6\frac{1}{2}$, fra St. Ybes og Trapani 7 R. F. pr. Fanega.

Trælaster. Man begynder i nogen Grad at interessere sig for de indenlandske Skove og at forsøge at udnytte disse ogsaa for andre Træsorter Vedkommende end Ceder, Quebracho og Poppel. De imidlertid de fleste Træsorter ere tungt og haardt Træ, vil fremdeles Behov for let hvidt Træ udenfra være tilstede i en længere Fremtid. De Huse, der beskæftige sig med Indførsel af Trælaster og Bygningsmaterialier i Benos Aires, er følgende: Juan & José Dripdale & Co.; Tomas Dripdale & Co.; Shaw Hermanos; Shaw é Hijos; Shaw Miller; C. S. Roberts; Jorge Bell é Hijos; Teobaldt; Ernesto Piaggio; Felipe Profumo y Co.; Bates, Stokes y Co. De Havne, hvorfra Lasten tages, ere væsentlig Montreal, Brunswick, Pensacola, Quebec, Boston, Halifax, Savannah, Portland, Pascagoula samt Gefle. Der angives i Aarets Løb indført til Riachuelo 77 110 572 Fod og til Floderne 26 000 300 Fod Trælaster eller tilsammen i 1890 108 110 872 sup. Fod, mod i 1889 258 850 000 og i 1888 153 000 000. For 1889 og 1888 have Opgaverne

tidligere angivet resp. 136 750 600 og 108 112 811 superficielle Fod. Hvorledes disse Tal fordeler sig paa de forskjellige Sorter Last, er ikke hersteds bragt paa det rene, medens der derimod fra Afskibningshavnene foreligge Opgaver derom. Da det imidlertid ofte hænder, at Ladninger, bestemte til Buenos Aires og argentinske Havne, sluttelig sendes til Montevideo og omvendt, stemmer disse Opgaver ikke ganske med de her afgivne. Det turde imidlertid have Interesse her at gengive en vistnok temmelig korrekt:

Udførsel af Træ til Laplatafloden efter europæiske og amerikanske Opgaver:

Bestemmelsessted.	Aar.	Hvid Furu sup. Fod.	Pino Tea sup. Fod.	Spruce sup. Fod.	Eg og Ask sup. Fod.	Californiafuru og andre Sorter sup. Fod.
Til Buenos Aires	1888	45 709 000	54 947 000	35 351 000	1 209 000	4 611 000
	1889	77 353 000	83 528 000	49 695 000	1 510 000	1 154 000
	1890	18 475 000	33 771 000	10 736 000	907 000	580 000—975 000
Til Bahia Blanca Rosario og Floderne	1888	10 806 000	12 725 000	10 285 000	125 000	113 000
	1889	21 910 000	26 189 000	17 264 000	198 000	105 000
	1890	3 585 000	10 656 000	2 766 000	64 000	42 000

eller samlet Udførsel 1888: 175 872 000, — for 1889: 278 856 000, — for 1890: 81 959 000.

Priserne stillede sig i 1890 paa følgende Maade, pr. 100 Meter, expederet ombord, i Riachuela: Clear (No. 2) mell. 155 og 230 £ Papir, Selecto (No. 5) mell. 145 og 210, Good Sippers (No. 7) mell. 115 og 190, Ordinær mell. 93 og 148, Pino Tea mell. 115 og 155, California mell. 82 og 132, Spruce mell. 90 og 130, Østersøfuru mell. 84 og 120.

Kaster man efter disse Bemærkninger om Varer, der have Betydning for vor Fragtfart, et Blik paa enkelte Artikler, der kunde have nogen Vigtighed for vore Landes Industri, vil man forundres over hvor afhængigt Argentina endnu er i de allerfleste Retninger af Udlandet. At hidtil Fabrikvirksomheden har ligget nede, hidrører dels fra manglende Initiativ i Folkekarakteren, dels fra Vanskeligheder fra Autoriteternes Side, dels af Mangel paa Erfaring og Kapital. Nu, da det fremmede Element er blevet mægtigt nok, begynder ogsaa paa dette Felt det nationale Arbejde at gjøre Fremskridt. Trods Krisen og politisk Uro har 1890 seet forskjellige betydelige Fabrikker reise sig: La Estrella, Brænderi i San Pedro; La Argentina, Bryggeri i Quilmes; Fabrica National, for Tilvirkning af Dynamit, Svovl og Saltpetersyre i Zarate; La Cristalera, Glasværk for Vinduesglas, i Villa Catalinas; Fabrica de Laminas, Pladevalseværk, i Barracas al Norte. Forskjellige Spørgsmaal der kunde lette Industriens Opkomst, ere tagne under Drøftelse af Union industrial Argentina, hvilken Forening ogsaa har tænkt at grunde en Bank for Laan til Industridrivende og som Sparekasse for Arbeidere. Den lokale Industri staar i enkelte Artikler særdeles meget tilbage.

Stivelse. Argentina indførte hidtil ca. 800 000 Kg. om Aaret. Derpaa udviklede sig lidt efter lidt en national Tilvirkning. Den nord-amerikanske Vare, forarbejdet af Hvede, trængtes ud af Markedet. Den tyske, franske og engelske, forarbejdet af Ris, holder sig endnu, men en større Fabrik tilhørende E. Piaggio, begyndte at levere en Vare, der med Fordel konkurrerer.

Chokolade. Af denne Artikel, der maa henregnes til rene Luxusvarer, indføres fremdeles ret meget. Følgende Tal hentede fra de senere Aar ville herom give en Ide: I 1886: Indførsel Kg. 115 000, lokal Produktion Kg. 115 000; 1887: I. Kg. 120 000, I. P. Kg. 480 000; 1888: I. Kg. 173 000, I. P. Kg. 435 000; 1889: I. Kg. 210 000, I. P. Kg. 693 000; 1890: I. Kg. 140 000, I. P. Kg. 600 000.

Den lokale Produktion begynder at udvide sig jevnt, der indføres tidsmæssige Maskiner, der indføres større Omhu; da der er ringe Forbindelse med de amerikanske Lande, der frembringe Cacao, maa Raastoffet hentes fra Europa, hvorved det fordyres. Landets egen Tilvirkning af Chokolade ansættes til en Værdi af 900 000 Pesos (Papir).

Nedlagte Grøntsager. Denne Industri har endnu ei synderlig Udbredelse, om der end eksisterer Tilvirkere i enkelte Brancher. Der indførtes fra Udlandet: I 1886 Kg. 3 151 000, i 1887 Kg. 2 871 000, i 1888 Kg. 3 000 000, i 1889 Kg. 4 800 000, i 1890 Kg. 3 000 000, — eller en antagelig Værdi af ca. 700 000 Pesos Guld om Aaret. Uagtet Landet billigen frembringer en Mængde gode Grøntsager og ihvorvel Affald af den begyndende Vinavl kunde forvandles til Eddikke, ligger Hovedvanskeligheden i, at der ikke findes Glas eller Kar passende for Industrien og endnu i nogen Tid vil mangle saadanne.

Ost og Smør. Importen af denne Vare har i de sidste Aar været følgende: Af Ost: I 1886 Kg. 1 052 000 Værdi Pesos Guld 628 000, i 1887 Kg. 1 698 000, V. P. 1 074 000, i 1888 Kg. 1 580 000, V. P. 999 000, i 1889 Kg. 1 654 000, V. P. 954 000, i 1890 Kg. 1 300 000, V. P. 750 000. Af Smør: I 1886 Kg. 8 800, V. P. 4 600, i 1887 Kg. 18 000, V. P. 9 500, i 1888 Kg. 15 000, V. P. 7 700, i 1889 Kg. 17 000, V. P. 9 200, i 1890 Kg. 22 000, V. P. 12 000, eller for begge Artikler en samlet Værdi af 4 448 000 Pesos Guld eller ca. 900 000 Pesos Guld om Aaret, et betydeligt Beløb for et Land, der eier 25 Milioner Stykker Hornkvæg. Imidlertid ere nu paa enkelte Steder smaa Meierier oprettede. I den sydlige Del af Provindsen Buenos Aires tilvirkes allerede nogle for Landet eiendommelige Ostesorter: Tafi, Goya, argentinsk Cheddar samt endel bløde Oste, uden dog at Værdien af Tilvirkningen kjendes.

Kjæx. Tidligere indførtes denne Vare i større Mængde, nu er den næsten udelukkende af lokal Tilvirkning især fra Bagley's Fabrik. Værdien for de sidste 5 Aar kan ansættes til 85 000 Pesos Guld. Huntley & Palmers indføres mest.

Nedlagt Fisk. Der indførtes af denne Vare: I 1886 Kg. 1 182 410, Værdi Pesos G. 472 963, i 1887 Kg. 1 509 581, V. P. 580 145, i 1888 Kg. 1 673 764, V. P. 706 814, i 1889 Kg. 1 775 885, V. P. 740 276, i 1890 Kg. 1 250 000, V. P. 480 000 eller ialt Pesos G. 2 980 198 eller ca. 600 000 Pesos Guld om Aaret. En saa stor Indførsel er paafaldende, naar Landet selv i sine Floder og ved Kysten har en ret stor Mængde Fisk og visselig med Held kunde efterligne Industrier, der blomstre paa de franske og spanske Kyster. Der findes nogle Fabrikker for saadan Tilvirkning med Fisk hentet fra Uruguay; nogle mindre Anlæg ere ogsaa gjorte ved Bahia Blanca, men uden synderlig Betydning.

Yerba Maté. Som bekendt spiller denne Vare en stor Rolle i de lavere Klassers Økonomi i hele Sydamerika. De argentinske Skove af det Træ, hvis Blade og Kviste benyttes til den (*ilex Paraguayensis*) ere dog ødelagte, ihvorvel Misiones og Corrientes i sin Tid havde besiddet Skove deraf. Der er i de sidste 5 Aar fra Paraguay indført Kg. 35 275 329 af Værdi

Pesos Guld 4 737 382 og fra Brasilien (Paranaguá) Kg. 61 429 324, af Værdi Pesos Guld 6 606 116. Ved Transporten fra Brasilien have flere norske Skibe været beskjæftigede.

Mineralvand. Heraf indføres store Kvanta, saaledes i 1886 Dusin Fl. 21 064, Værdi Pesos G. 38 800, i 1887 D. Fl. 58 202, V. P. 98 950, i 1888 D. Fl. 69 715, V. P. 111 988, i 1889 D. Fl. 84 885, V. P. 135 267, i 1890 D. Fl. 57 943, V. P. 91 708 eller tilsammen Dusin Fl. 291 809 af Værdi P. G. 476 713 Disse Mineralvande ankommer især fra England og Tydskland og betinge Priser næsten som Bordvin. Nogle Fabriker ere blevne oprettede i Buenos Aires, Forbruget voxer imidlertid stadig.

Alkohol. Af de forskjellige Likører eg Destillater af Alkohol er der i de sidste 5 Aar bleven indført 25 000 000 Liter for ca. 15 Mill. Pesos G., hvad der viser, at Landets egne Brænderier ikke ere tilstrækkelige til at tilfredsstille Behovet. Der er nu bleven paslagt Produktionen en betydelig Afgift. Ren Alkohol indføres næsten ikke mere. Landets egne Brænderier destillerer ca. 32 000 000 Liter til Værdi 14 Mill. Papirpesos. Denne Fabrikation har udkrævet 1 800 000 Fanegas Mais, der efter en Pris af 6 Pesos pr. Fanega vilde koste 10 800 000 Pesos. Naar hertil kommer Kul, Tønder, Arbeidsløn etc. er Indtægten af denne Industri ikke saa særdeles stor. Disse 32 Mill. Liter anvendtes saaledes:

Fabrikation og Tilsætning til Vine Lit. 16 000 000, til Cana L. 4 000 000, til Likører L. 10 000 000, til anden Brug L. 2 000 000, tils. L. 32 000 000. Man beregner, at der af nævnte 10 Mill. Liter Alkohol tilvirkedes 25 Mill. Liter Likører (af 17½ à 18 Graders Styrke) til en Værdi af 15 Millioner Papirpesos.

Øl. Forbruget har idethele været i stigende. Der indførtes i de sidste 5 Aar: I 1886 Dusin Fl. 218 531, Liter 100 343, Værdi P. G. 542 640, i 1887, D. Fl. 289 997, L. 52 812, V. P. 662 701, i 1888, D. Fl. 249 701, L. 524 793, V. P. 672 006, i 1889, D. Fl. 462 245, L. 647 456, V. P. 1 187 099, i 1890, D. Fl. 284 900, L. 104 180, V. P. 681 526, Tils. D. Fl. 1 496 374, Liter 1 429 588, Værdi P. G. 3 727 972. Det sees saaledes, at der kun i 1890 er nævneværdig Nedgang. Det Øl, der indføres, er tydsk, engelsk samt norsk, det sidste dog i mindre Grad. Det tydske tilhører følgende Sorter: Mainz (nu à Pesos 48.00 pr. Kasse à $\frac{48}{1}$); Champan (nu à Pesos 30.00 pr. Kasse à $\frac{36}{1}$); Aguila (Pesos 45.00 pr. Kasse à $\frac{48}{1}$); Augustinerbrau (Pesos 40 à $\frac{48}{1}$); Mundo (Pesos 40.00 pr. Kasse à $\frac{72}{2}$). Det engelske Øl bærer blandt andre følgende Mærker: Blood Z (sælges nu til ca. P. 15.00 pr. Dusin Fl.); Bass (P. 16.00 pr. Dusin Fl.); Cuatro Caballos (P. 16.00 pr. Dusin Fl.). Som tidligere nævnt, er et stort Bryggeri i Quilmes (efter tydsk Initiativ) taget i Brug, og dette samt Bieckerts Bryggeri levere billigere, meget efterspurgt Øl. Den nationale Produktion ansættes til 40 Mill. Liter af Værdi ca. 6 Mill. Pesos Papir.

Vine. Vinindførselen giver en Idé om den Betydning Vinavlen vilde faa i Landet. Der er af almindelig rød og hvid Vin fra Spanien, Frankrig og Italien indført: I 1886 Liter 75 429 965 af Værdi Pesos G. 7 542 996, i 1887 L. 107 345 701, V. P. 10 734 570, i 1888 L. 81 966 294, V. P. 8 196 629, i 1889 L. 105 621 224, V. P. 10 562 122, i 1890 L. 81 387 060, V. P. 8 138 606. Ialt Liter 451 750 244, Værdi Pesos Guld 45 175 023. Imidlertid er det at mærke, at Værdien er meget større, da ogsaa fine Vine kommer ind paa Foustager som „alm. Vin“. Regnes derfor 25 pCt. høiere Værdi, fremkommer der for de 5 Aar en Værdi af ca. 60 Mill. Pesos Guld eller 12 Mill. om Aaret, der gaa til Europa. En større Del heraf kunde

spares ved indenlandsk Vinavl. En Hektar Vina producerer let 5000 Liter Vin hvoraf 1000 kunde regnes at gaa tilspilde under Tilvirkningen, forvandles til Edikke etc., altsaa Netto 4000 Liter. Ved Arbeide vilde man nogenlunde snart naa hen til have under Dyrkning 200 000 Hektarer, hvad der vilde kunne levere 800 Mill. Liter Vin, der vilde være nok til Landets Forbrug og give nok til Udførsel. Der beregnes, at Forbruget af Vin i Landet nu kan anslaaes til: Vinavlet i Landet selv Liter 123 000 000, indført Vin 82 000 000, fabrikeret Vin 145 000 000, tils. Liter 350 000 000.

Ved Ansættelsen af 123 000 000 Liter hensees der til, at Provindsen Mendoza ligesom Provindserne San Juan, Rioja, Catamarca, Santiago, Entre-Rios og Buenos Aires have store Terræner bestemte til Vinavl, der maaske kunne anslaaes i alt til 30 000 Hektarer (à 4 000 Liter). Denne Beregning synes dog noget høi. Ved fabrikeret Vin er der taget Hensyn til de større Fabriker i Buenos Aires og de mindre Etablissementer, der lave to à tre Piber om Dagen, af Rosiner, til billig Pris for den arbejdende Klasse. Man har paastaaet, at der i Hovedstaden fabrikeres 900 Piber saadan Vin om Dagen. Hvis man regner den avlede og den fabrikerede Vin à m. \$ 0.25 pr. Liter, udkommer for disse en Middelværdi af 67 Mill. Pesos Papir. Vil man danne sig et Begreb om, hvormeget der af stærke Drikke kommer paa hver Argentinier af en Befolkning paa ca. 4 Millioner Indvaanere, ville følgende Tal være veiledende: Cana Liter 40 000 000, pr. Indbygger Liter 10, alkoholiske Drikke L. 30 000 000, pr. I. 7½ L., Øl L. 40 000 000, pr. I. 10 L., Vine L. 350 000 000, pr. I. 87½ L. Sum: Lt. 460 000 000, pr. Indbygger 115 Liter pr. Aar, der antagelig repræsenterer følgende Værdi: Alkoholiske Drikke, indførte; Pris i Oplag 9 Mill. Pesos Papir + Toldafgift 6 Mill., tils. 15 000 000, Cana à 16 cts. pr. Liter 6 400 000, alkoholiske Drikke, indenlandske 15 000 000, importerede Vine 36 000 000, Told deraf 12 000 000, Øl 6 000 000, indenlandske Vine, naturlige og fabrikerede 67 000 000, Vine, importerede, fine 3 600 000. Tils. Pesos P. 161 000 000 eller ca. 40 Pesos Papir pr. Indbygger om Aaret.

Tøier og vævede Sager. Denne Industri ligger nede. Og dog har Landet i sin Flora mange Spindestoffe; der bortkastes aarlig blot af Linfibre Milioner Kvintaler. Hamp kunde utvivlsomt dyrkes uden megen Vanskelighed. Desuagtet indføres al Sytraad, al Hyssing, Liner og Tangværk af Værdi tilsammen ca. 3 Millioner Pesos Guld og af Saaler til Alpargatas (lette spanske Lærredssko med Bund af flettet Hampetraad) for ca. 1½ Mill. Pesos Guld. Endvidere indførtes der raa Hamp i større Mængde, i 1890 ca. 1 Mill. Kg. Regnes der i samme Aar at være indført 1½ Mill. Kg. Hampesaaler, er der saaledes blot i dette ene Aar indført 2½ Million Kg. Hamp, repræsenterende ca. 12 000 000 Dusin Alpargatas af antagelig Værdi 12 Mill. Pesos Papir. Forarbejdedes disse i Landet, vilde der forskaffes 2 000 Arbeidere Sysselsættelse. Argentina havde egentlig hidtil manglet større Væverier. I den sidste Tid ere dog nogle Anlæg blevne aabnede. I Buenos Aires findes en større Klædefabrik. I Belgrano et større Væveri, tilhørende D. Fusay, for Tilvirkning af Uldtæpper. Et andet, tilhørende Brødrene Campoamor i Puente Alsina, beskæftiger sig med Fabrikation af Tæpper og Shawls. Hvad der muligens hindrer baade den fabrikmæssige og den private Tilvirkning er, at der ikke findes Spiderier, der kunne forvandle Uld og Fibre til Traad.

For Tilvirkning af Hatte fandtes saagodtsom ingen Fabrikker. Der er nu oprettet en af Hr. Dellacchá, som lover at arbeide i stor Skala. Der

har været drevet en stor Agitation for, at Tolden paa udenlandske Hatte eller færdige Dele af saadanne skulde forhøies, hvad der ogsaa er skeet.

Af de forskellige chemiske Produkter indførte Landet for ca. 4 Mill. Pesos Guld om Aaret, hvad der dog turde være lavt ansat. Der eksisterer forskellige Anlæg inden denne Branche, saaledes et i Campana, tilhørende Devoto, Rocha & Co., en Blækfabrik i Tigre, foruden andre til Fremstilling af Lim, Linolie, Glycerin, Fernisser, Skosvælte etc.

Træ og Anvendelser deraf. Til hvad oven er sagt om Indførselen af Træ kan her føies nogle Bemærkninger. Den Sum, der for 1889 angives som Værdien af Indførselen heraf, er 12 Mill. Pesos Guld ialt, medens Tallet maaske i Virkeligheden kunde sættes noget høiere. Der opgives af Furu at være bleven indført: I 1886 Kvadratmeter 10 789 016, Værdi P. G. 4 706 537, i 1887 Kvm. 14 573 326, V. P. 6 155 658, i 1888 Kvm. 11 920 902, V. P. 5 026 836, i 1889 Kvm. 18 275 809, V. P. 7 813 897, i 1890 Kvm. 11 687 765, V. P. 4 957 420 eller i de 5 Aar tilsammen 67 202 818 Kvadratmeter af Værdi 28 660 348 Pesos Guld.

Kuffetter, Kister og Kasser. Der indførtes: I 1886 Stykker 265 466, Værdi P. G. 46 418, i 1887 St. 380 431, V. P. 60 687, i 1888 St. 184 192, V. P. 25 980, i 1889 St. 98 269, V. P. 14 752, i 1890 St. 222 821, V. P. 24 132 eller i de 5 Aar 1 107 206 Stk. til Værdi 171 969 Pesos Guld.

Arbeids- og Luxusvogne. Der angives importeret: I 1886 Stykker 277 til Værdi P. G. 47 011, i 1887 St. 277, V. P. 104 896, i 1888 St. 720, V. P. 202 636, i 1889 St. 961, V. P. 411 031, i 1890 St. 789, V. P. 312 275 eller ialt i de 5 Aar 3 024 Vogne til Værdi 1 078 149 P. G.

Møbler: Der angives af de forskellige Storter Møbler indført i 1886 for en Værdi af P. G. 651 615, i 1887 P. 952 268, i 1888 P. 1 088 225, i 1889 P. 1 385 837, i 1890 P. 1 205 920. Den indenlandske Møbelindustri har imidlertid udviklet sig meget, store Anlæg ere i Virksomhed som f. Ex. Ocampo Sackmann & Co.s Fabrik. Hvad der nu indføres, er væsentlig Luxusmøbler. Dog have svenske Pindestole og Wienermøbler havt nogen Afsætning.

Pianoforter. Der angives hentede fra Udlandet: I 1886 Stk. 1 006 til Værdi P. G. 220 040, i 1887 St. 1 885, V. P. 400 089, i 1888 St. 2 143, V. P. 467 319, i 1889 St. 2 637, V. P. 569 059, i 1890 St. 1 013, V. P. 221 893 eller i 5 Aar 8 684 Stykker til Værdi 1 878 400 Pesos Guld. Indenlandske Pianofabriker findes ikke. Der har været forsøgt Afsætning af norske Pianoforter fra Hals & Co., men de ere befundne for dyre.

Papir og Anvendelse deraf. Efter at Papirfabriken „La Argentina“ i Zaraté er kommet i Gang, er den stadig bleven forbedret og udvidet, og leverer nu et godt Produkt, der falder billigere end det indførte. Den tilvirker især almindeligt Pakpapir samt skal begynde at forarbejde Trykpapir. Nordisk Træmasse benyttes tildels som Raamateriale. Der indførtes af Skrivpapir: I 1886 Kg. 533 359, Værdi P. G. 159 722, i 1887 Kg. 597 841, V. P. 188 831, i 1888 Kg. 625 058, V. P. 192 785, i 1889 Kg. 562 107, V. P. 175 768, i 1880 Kg. 369 860, V. P. 124 109 eller i de 5 Aar Kg. 2 688 225 til Værdi 837 215 Pesos Guld.

Trykpapir. Der angives indført: I 1886 Kg. 2 663 660, Værdi P. G. 707 367, i 1887 Kg. 2 758 797, V. P. 727 287, i 1888 Kg. 3 500 145, V. P. 910 038, i 1889 Kg. 4 994 345, V. P. 1 308 456, i 1890 Kg. 4 887 198, V. P. 1 270 672 eller i de 5 Aar Kg. 18 804 145, til Værdi P. G. 4 923 820.

Pakpapir. Der indførtes: I 1886 Kg. 1 708 539, Værdi P. G. 372 325, i 1887 Kg. 2 400 739, V. P. 561 858, i 1888 Kg. 1 350 731, V. P. 278 698,

i 1889 Kg. 1 007 366, V. P. 218 497, i 1890 Kg. 751 496, V. P. 142 144 eller i de 5 Aar Kg. 7 218 871 til Værdi P. G. 1 573 532.

Spillekort. Der indkom fra Udlandet: I 1886 Gros 1 226, Værdi P. G. 18 389, i 1887 G. 2 726, V. P. 40 890, i 1888 G. 2 232, V. P. 33 480, i 1889 G. 2 507, V. P. 37 505, i 1890 G. 1 820, V. P. 27 300 eller i de 5 Aar 10 511 Gros af Værdi P. G. 157 664. Der foregaar i Landet selv desuden en ret betydelig Fabrikation.

Pap. Der angives indført: I 1886 Kg. 572 766, Værdi P. G. 91 179, i 1887 Kg. 338 615, V. P. 48 310, i 1888 Kg. 543 748, V. P. 73 438, i 1889 Kg. 918 901, V. P. 155 678, i 1890 Kg. 1 015 248, V. P. 119 447 eller i de 5 Aar Kg. 3 389 278 af Værdi Pesos Guld 488 052. Eftersom de forskellige Industrier udvikle sig, vil Landet behøve et betydeligt Kvantum Pap og Papæsker.

Huder og Skind. Det vækker Forundring, at Argentina ikke selv er en af de største Læderproducenter. Det leverer Huder i Massevis og besidder et ypperligt Garvestof i sin Quebracho. Alligevel garves der forholdsvis lidet i Landet selv. Huderne udføres til Europa, hvorfra de kjøbes tilbage til høi Pris som Læder og Skindvarer og med Tabet af en Arbeidsløn, der kunde være kommet Landet selv tilgode. Af saadanne Varer sees indførte:

Skotøi: I 1886 Dusin Par 65 862, Værdi Pesos G. 443 273, i 1887 D. P. 67 875, V. P. 428 055, i 1888 D. P. 56 168, V. P. 400 108, i 1889 D. P. 69 294, V. P. 489 421, i 1890 D. P. 53 212, V. P. 413 136 eller i de 5 Aar 312 411 Dusin Par af Værdi P. G. 2 173 993. Det indførte er finere Sorter fransk og engelsk Skotøi, idet de vanlige Sko kunne forarbejdes til rimelig Pris inden Landet selv.

Sadelmagerarbejde (Kufferter, Reisevæsker og Sadler). Der indkom fra Udlandet: I 1886 for Pesos Guld 93 165, i 1887 P. 156 141, i 1888 P. 279 671, i 1889 P. 244 107, i 1890 P. 213 793 eller i de 5 Aar tilsammen for Pesos Guld 896 877.

Garvede Huder (med og uden Haar) samt Saaler. Der ankom: I 1889 for Pesos Guld 644 528, i 1887 P. 1 019 394, i 1888 P. 974 503, i 1889 P. 1 508 742, i 1890 P. 682 416 eller i de 5 Aar for en samlet Værdi af Pesos Guld 4 829 583. Denne Værdi turde dog maaske ansættes 50 pCt. højere. Der vilde derved fremkomme en aarlig Udgift af 8 Guld 1 500 000; for at erhverve disse har Landet sendt over til Europa over 1 Million uberedte Skind af Ko eller Kvie.

Jern. Værdien af denne Vare i sine forskellige Former beløb sig i 1889 til ca. 25 Mill. Pesos Guld eller efter sin rette Værdi maaske ca. 32 Mill. Guld, hvorhos der for et ligestort Beløb indførtes Telegrafapparater og Jernbanemateriel. I 1890 kan Værdien maaske anslaaes til 20 Mill. af hver af de to Kategorier.

Staaltraad til Gjærder. Der indførtes: I 1886 Kg. 19 835 561, Værdi P. G. 1 294 832, i 1887 Kg. 35 145 425, V. P. 1 863 420, i 1888 Kg. 28 323 076, V. P. 1 515 368, i 1889 Kg. 39 414 060, V. P. 1 983 194, i 1890 Kg. 9 229 803, V. P. 511 941 eller for de 5 Aar tils. 131 947 925 Kg. af Værdi P. G. 7 168 755. Man har med rette gjort opmærksom paa, at hvis denne store Sum, hvortil endnu kommer Udlægget til Stolper etc, var bleven anvendt til Plantning af levende Hegn af Lind og Pil, vilde Landet ikke alene have sparet mange Penge, men ogsaa have erhvervet Begyndelsen til Skov.

Staaltraad, til andet Brug. Der indførtes fra Udlandet: 1886, Kg. 3 560 497, Værdi P. G. 304 563, 1887, Kg. 3 571 880, V. P. 288 101, 1888, Kg. 2 664 927, V. P. 199 655, 1889, Kg. 653 095, V. P. 38 099, 1890, Kg. 326 895, V. P. 35 078 eller for de 5 Aar tils. Kg. 10 777 294 af Værdi P. G. 865 490. Af denne Artikkel er nogen Tilvirkning begyndt; denne synes at gaa fremad.

Jernskabe. Af denne Artikkel ankom: 1886, Kg. 141 986, Værdi P. G. 35 144, 1887, Kg. 280 518, V. P. 61 624, 1888, Kg., 333 584, V. P. 73 389, 1889, Kg. 345 093, V. P. 75 923, 1890, Kg. 196 495, V. P. 43 328 eller for de 5 Aar tilsammen Kg. 1 297 676 af Værdi P. G. 289 308.

Bjælker og Søiler af Jern. Der ankom udenfra: 1886, Kg. 6 099 341, V. P. 308 311, 188, Kg. 19 862 917, V. P. 792 117, 1888, Kg. 31 813 234, V. P. 1 411 065, 1889, Kg. 26 987 292, V. P. 1 081 578, 1890, Kg. 16 534 518. V. P. 714 383 eller i de 5 Aar tilsammen Kg. 101 207 305 af Værdi P. G. 4 307 454. Næsten alle Arkitekter bruge Jern til sine Bygninger uden at man endnu har kunnet prøve dette Materiales Modstandskraft mod Ild, Rust etc.

Raat Jern. Der indførtes i de sidste Aar: 1886, Kg. 45 942 652, Værdi Pesos G. 2 689 005, 1887, Kg. 35 988 269, V. P. 1 480 599, 1888, Kg. 64 622 498, V. P. 2 620 495, 1889, Kg. 85 249 520, V. P. 2 883 358, 1890, Kg. 25 072 459, V. P. 997 052 eller for de 5 Aar tils. Kg. 256 875 393 af Værdi P. G. 10 652 209.

Af Blik sees der at foregaa en betydelig Indførsel, saaledes: 1886, Kg. 1 804 126, Værdi P. G. 180 413, 1887, Kg. 1 729 848, V. P. 155 688, 1888, Kg. 1 390 821, V. P. 111 265, 1889, Kg. 1 922 137, V. P. 151 628, 1890, Kg. 2 056 567, V. T. 164 556 eller for de 5 Aar tils. Kg. 8 903 493 af Værdi P. G. 763 550. Denne store Import finder Anvendelse til Æsker og Kasser ianledning den stigende hermetiske Nedlægning af Kjødkonserver, Fisk, Grøntsager og Frugter.

Glas. Der ankom fra Udlandet af Vinduesglas og Speilglas: 1886, Kubikmeter 467 017, Værdi P. G. 317 584, 1887, Km. 552 735, V. P. 397 178, 1888, Km. 648 433, V. P. 673 516, 1889, Km. 444 552, V. P. 371 558, 1890, Km. 485 236, V. P. 447 556 eller for de 5 Aar tilsammen Kubikmeter 2 592 973 af Værdi P. G. 2 207 392.

Glasflasker. 1886, Dusin 417 056, Værdi 142 689, 1887, D., 556 143, V., 166 840, 1888, D., 369 268, V., 109 880, 1889, D., 387 641., V., 116 289, 1890, D., 210 232, V., 62 669 eller for de 5 Aar tilsammen 1 937 340 Dusin af Værdi P. G. 593 367.

Lampeartikler, Krystal, Porcellæn. 1886, Værdi P. G., 657 047, 1887, P. G., 934 373, 1888, P. G., 1 259 075, 1889, P. G., 1 522 008, 1890, P. G., 755 082 eller for de 5 Aar tilsammen for en Værdi af P. G. 5 127 585. Der er saaledes af Glasvarer en Import af ca. 1 Mill. Pesos Guld aarlig, uagtet Landet selv har 4 (mindre) Glasværker, der dog kun formaa at tilfredsstille en ringe Del af Landets Behov.

Stentøi og Lervarer. Der indførtes fra Udlandet: 1886, Værdi P. G., 395 722, 1887, P. G., 431 523, 1888, P. G., 391 025, 1889, P. G., 436 767, 1890, P. G., 466 825 eller for de 5 Aar tilsammen for en Værdi af P. G. 2 121 862. Man skulde have antaget, at Landet selv kunde have produceret denne Artikkel, idet der langs hele Paranafloden findes prægtigt Pottemagerler. For Stentøi og Porcelæn findes en Fabrik i Cordoba. Provindserne Cordoba og Buenos Aires indeholde store Leier af Caolin. Den indenlandske Tilvirkning har imidlertid liden Betydning.

Brændematerialier. Der sees fra Udlandet indført af: Stearinlys. 1886, Kg., 436 738, Værdi P. G., 65 511, 1887, Kg., 708 401, P. G., 212 520, 1888, Kg., 589 508, P. G., 176 852, 1889, Kg., 407 510, P. G., 122 263, 1890, Kg. 629 577, P. G., 188 873 eller i de 5 Aar tilsammen, Kg., 2 771 784 af Værdi P. G. 766 019. Der gives i Argentina 5 à 6 Fabrikker for Tilvirkning af Stearinlys, hvilke dog ikke kunne tilfredsstille Efterspørgslen. Foruden færdige Lys indførtes for nogle Hundrede Tusinde Pesos Guld Stearin i Kager.

Voxfyrstikker. 1886, Kg., 20 226, Værdi Pesos Guld, 10 113, 1887, Kg., 16 579, V. P., 14 092, 1888, Kg., 1 328, V. P., 1 129, 1889, Kg., 514, V. P., 436, 1890, Kg., 1 697, V. P., 1 365 eller i de 5 Aar tilsammen, Kg., 40 254 af Værdi P. G. 27 135. Som det vil sees er Indførselen stadig aftaget, og den indenlandske Produktion kan næsten tilfredsstille Forbruget. Efterat de ældre eksisterende Fabrikker vare smeltede sammen i én fælles stor, „La Compania Nacional,“ er der oprettet 2 andre nye, der konkurrere med det nævnte Kompagni.

Hvad Sveriges og Norges Handel med Argentina angaar, tør det bemærkes, at saavel Bestræbelserne fra dette Generalkonsulats Side som fra de private Repræsentanter for nordiske Industridrivende have bevirket, at der fra den officielle argentinske Statistiks Side vises Omhu for at bringe paa det Rene, hvilke Varer, der komme fra de forenede Riger. Ihvorvel det statistiske Bureaus Direktør Dr. Latzina med altid beredvillig Forekommenhed søger at bringe fuld Klarhed i sit Materiale i saa Henseende, er der dog utvivlsomt fremdeles mange nordiske Varer, der opføres under fremmede Kategorier. Medens Indførselen i 1889 fra Sverige og Norge opgives til Pesos G. 242 395, er den i 1890 angiven til P. G. 174 399. Det er ogsaa sandsynligt, at formedelst de vanskelige Forholde hersteds en formindsket Indførsel har fundet Sted, ihvorvel Tilbagegangen dog ikke turde være fuldt saa betydelig. Medens i 1889 den argentinske Statistik ikke havde et bestemt Ziffer for Udførselen til Sverige og Norge, er den i 1890 angivet med en Værdi af Pesos Guld 61 722.

Fra Sverige er der som tidligere kommen dels Trælast, dels Stykgods; den første er kommen hovedsagelig direkte i neden angivne Kvanta, Stykgodset ogsaa indirekte, i tyske Dampskibe med Afgang fra Hamburg og Bremen. Det er imidlertid indlysende, at saadanne Omlastninger baade fordyre Varerne ved øgede Transportomkostninger og holde Exportørerne tilbage.

No.	Fartøi.	Ankommet.		Ladning.	Reisedage.	Fragt £	Modtager.
		fra	Datum				
			1890				
1	„Aurelia“	Gøteborg	Jan. 27	219 Pt. St. Trælast	57	900	S. Herrud
2	„Gustafva“	„	Marts 15	227 - - „	98	1 000	S. Herrud
3	„Harald“	„	April 7	219 - - „	100	1 090	E. A. Adde
4	„Adolf“	Gefle	April 28	188 - - „	135	900	Standt & Co.
5	„Oscar“	Gøteborg	April 29	338 - - „	86	1 400	Schlieper & Co.
6	„Excelsior“	„	Juni 2	Stykgods	87	800	E. A. Adde
7	„John“	Gefle	Oktbr. 3	194 Pt. St. Trælast	118	950	Standt & Co.
8	„Charles Tottie“	Norrköping	Novbr. 11	{ 204 - - „ 75 Tons Jern	110	1 020	E. A. Adde
9	„Hermine“	Hernösand	Decbr. 22	123 Pt. St. Trælast	122	550	E. A. Adde

Foranstaaende Zifre give en samlet Ankomst af svensk Trælast af 1 712 Pb. Std. — Trælast fra Gøtebog er endvidere ankommen til Campana til Ordre S. Herrud i Februar 1890 i norsk Skib „Haave“. Partiet udgjorde 192 Pt. Strd. (Fragt £ 1 054). Af Træmasse er nogle forholdsvis smaa Kvantaa ankomne. Stykgodset repræsenteres ved efternævnte Artikler, væsentlig udførte af Medlemmer af den svenske Exportforening, og hvorover Opgave er mig velvillig meddelt:

Træhuse og Møbler for Kr. 70 542, Agerbrugsredskaber, Kr. 78 635. Meierimaskiner, Kr. 15 010, Hesteskosøm, Kg. 55 640 for Kr. 36 964, Jern, Kg. 106 983, Kr. 20 945, Staal, Brækstænger, Slægger etc., Kg. 10 645, Kr. 3 756, Raspe, Kr. 1 190, Dreiebænke og Boremaskiner, Kr. 1 410, Gryder, Kr. 428, Knive og Saxe, Kr. 2 855, Tændstikker, Kister 171 for Kr. 9 629, Procelæn, Kr. 5 062, Cuivre poli, Kr. 1 697, Hesteko, Kg. 8 733 for Kr. 2 760, Papir, Pap og Tjære, Kr. 3 857, Persiennner, Kr. 438, Frø til Udsæd, Kr. 2 840, Finere Støbegods, Vaaben etc., Kr. 1 513, Staaltauge og Kabler, Kr. 6 174, Blæk, Kr. 432, Sprøiter og Pumper, Kr. 4 177, Ovne og Kaminer, Kr. 3 012, Diverse, Kr. 770; tilsammen Kr. 274 099.

Foruden disse Varer maa antages ogsaa at være ankomne endel Partier fra svenske Industridrivende, der ikke staa i Forbindelse med Exportforeningen, over hvilke Data imidlertid endnu ikke ere tilveiebragte. Exporten fra Argentina til Sverige omfattede, omtrent i samme Omfang som forrige Aar, Uld, tørrede og saltede Huder samt Talg. Indførselen til Argentina fra Sverige kan, iberegnet førnævnte Trælast og Træmasse, maaske auslaaes til en Værdi af Kr. 370 000.

Hvad Handelen mellem Norge og Argentina angaar, er denne, dels ved Kommunikationernes Vanskelighed, dels ved manglende Foretagsomhed og Ulyst til at løbe Resiko fra de norske Industridrivendes Side, fremdeles af forholdsvis ringe Betydning. Den til Argentina indførte Stok- og Klipfisk anføres for 1889 at have udgjort Kg. 1 251 859 til Værdi P. G. 204 456, medens der i 1890 kun sees at være ankommen Kg. 872 062 til Værdi P. G. 143 474. Saagodtsom al denne Fisk er af norsk Oprindelse, men indført indirekte over Hamburg, Genua eller andre Havne. Formindskelsen for 1890 er en Følge af den raadende Krise. Af Trælast ankom der i det forløbne Aar til Buenos Aires fra Norge (med norske Fartøier):

No.	Fartøi.	Ankomst fra	Ankomst. Datum	Ladning.	Reise-dage	Fragt £	Modtager.
1	„Concordia“	Laurvik	Marts 15	125 Pt. St. Trælast	101	620	Tornquist & Co.
2	„Bayard“	Laurvik	April 22	207 - - ”	109	985	id.
3	„Virnera“	Fredrikstad	Oktbr. 2	388 - - ”	93	1 600	Chr. Fürst.

Samtidig sees at være ankommet til La Plata:

No.	Fartøi.	Ankomst fra	Ankomst. Datum.	Ladning.	Reise-dage	Fragt \$	Modtager.
1	„Madura“	Drammen	April 10	470 Pt. St. Trælast		2 200	Nelson & Co.
2	„Eliezer“	Drammen	Mai 9	290 - - ”		1 320	Nelson & Co.

Foruden disse 1 475 Pt. St. Trælast ankom nogle mindre Partier Træmasse. Af andre norske Varer ankom endel Konserver, Safter, Akvavit og Punch, Tapeter, Spiger, Hestekosøm samt Øl, der kan ansættes til en Værdi af ca. 100 000 Pesos Papir. Medregnes Trælasten samt Klipfisk, kan den norske Indførsel til Argentina idethele anslaaes til 450 000 Pesos Papir eller ca. Kr. 500 000. Det er i Aarets Løb lykkets at afsætte hersteds en Del Kasser, og med Energi maatte det være muligt herfor at oparbejde Marked. Det samme gjælder Ankere, Tønder og Foustager af Eg, Bøg eller anden passende Træsart, idet Behovet herfor stadig stiger. Der har fra norsk Side været Forespørgsler angaaende Salg af Træhuse, men uagtet en herboende Arkitekt interesserede sig for Sagen og var villig til at give Tegninger overensstemmende med de Indfødtes Smag og Fordringer, eller at modtage færdige Huse og forevise disse, for saaledes at erholde Rekvisitioner og vække Publikums Opmærksomhed, er af vedkommende Exportører intet Forsøg gjort. Medens svenske Industridrivende have gjort Opførelser for at se sig repræsenterede paa den her i 1890 afholdte Landbrugsudstilling, hvorved hidtil ubemærkede Artikler bleve kjendte i Argentina og nok senere ville finde Kjøbere, var der fra de norske Exportører og Fabrikanter ei fremkommet et eneste Colly, der kunde vise Interesse for at aabne et fremtidigt Marked.

Toldafgiften. De for 1891 gjældende Toldbestemmelser fastsætte, at der af alle Varer, om ikke speciel Undtagelse er gjort, betales en Told af 25 % af den i „Tarifa de Avaluos“ angivne officielle Værdi, og desuden af det saaledes udkomne Toldbeløb en Tillægsafgift af 1 %. Den officielle Værdi er sædvanlig noget mindre end den vanlige Markedspris. For enkelte Varer er der fastsat særskilt Afgift, enkelte ere toldfrie. Da det turde have Interesse, skal her anføres nogle Satser, der angaa nordiske Produkter:

Varernes Art:	Officiel Værdi		Toldafgift	
	1890	1891	1890	1891
Klipfisk	£ 0.15 pr. Kg.	0.15	25 pCt.	60 pCt.
Stokfisk	- 0.15	- 0.20	25 -	60 -
Klipfisk opskaaret (indbef. Pakning)	- 0.20	- 0.25	25 -	60 -
Konserveret Fisk i Olie eller Lage	- 0.60	- 0.16	25 -	60 -
Kondenseret Melk	- 0.52	- 0.52	25 -	25 -
Smør	- 0.52	- 0.52	25 -	60 -
Ost, fra oversøisk Sted	- 0.50	- 0.50	50 -	60 -
Sardiner i Olie eller Lage	- 0.37	- 0.37	25 -	60 -
Staal i Barrer	- 0.15	- 0.15	10 -	10 -
„ i Plader	- 0.07	- 0.07	10 -	10 -
Furutræ (spruce) raa	- 0.41	- 0.41	10 -	10 -
„ bearbejdet	- 0.50	- 0.50	25 -	25 -
Pino Tea, ubearbejdet	- 0.45	- 0.45	25 -	25 -
„ „ bearbejdet	- 0.58	- 0.58	25 -	25 -
Jern og Staaltraad	- 0.50	- 0.50	indtil Nr. 13 fri	indtil Nr. 13 fri
„ - „ galvaniseret	- 0.70	- 0.70	—	—
Jern og Staaltraad (Nr. 14 og 20)	- 0.80	- 0.80	25 pCt.	25 pCt.
Tjære	- 0.50	- 0.50	25 -	25 -
Lim	- 4.00	- 4.00	25 -	25 -
Sæbe, hvid	- 0.28	- 0.28	25 -	25 -

Sæbe, gul	£ 0.12 pr. Kg.	0.12	25 pCt.	25 pCt.
„ parfumeret	- 0.40 - -	0.40	50 -	50 -
„ fin	- 2.50 - -	2.50	50 -	50 -
Krudt	- 0.40 - -	0.40	50 -	50 -
Blæk	- 0.10 - -	0.10	25 -	25 -
Papir	- 0.26 - -	0.26	10 -	10 -
Spiger	- 0.09 - -	0.09	25 -	25 -
Hesteskosøm	- 0.32 - -	0.32	25 -	25 -
Kaminer af Jern pr. Stk.	- 4.00 - -	4.00	25 -	25 -
Komfurer og Ovne	- 0.12 - -	0.12	25 -	25 -
Ploge, alm. pr. Stk.	- 3.50 - -	3.50	fri	fri
„ fine - -	- 8.00 - -	8.00	do.	do.
Harve pr. Stk.	- 15.00 - -	15.00	do.	do.
Tomme Flasker pr. 100	- 2.00 - -	2.00	25 pCt.	25 pCt.

Det kan endvidere i Korthed bemærkes, at følgende Artikler ere ansatte til følgende Procenter i Told for 1891: Møbler 60 pCt., Vogne 60, Fyrstikker af Træ 45, huggen Brosten 30, Dynamit 15, Landbrugsmaskiner, Svovlsyre 5, Kjæks § 0.15 pr. Kg., Brændevin (under 30 pCt.) paa Fade, § 0.20 pr. Liter, Cognac, Anis, Kirch etc. (under 25 pCt.) paa Fade § 0.30 pr. Liter, Brændevin paa Flasker § 0.30 pr. Fl., Cognac etc. paa Flasker § 0.35 pr. Fl., Likører, søde § 0.35 pr. Fl., Øl pr. Fl. § 0.15, Stearinlys pr. Kg. § 0.18, Pak- og Posepapir § 0.15. Toldfrie ere bl. A.: Skibe, Stenkul, tomme Tønder, Tøndestav, Daaser til Hermetik, Jernbanemateriel, Træmasse og Frø til Udsæd.

Undersøger man, hvorledes Argentinas Udførsel har stillet sig i 1890, findes følgende Resultat: Varens Art (1890): Levende Æsler, Stk. 6 793, do. Muler. 11 755, do. Heste, 29 052, do. Faar, 50 002, do. Oxer og Kjør, 150 008, Horn, Kg. 2 289 806, Talg Kg. 17 261 969, Gjedeskind, 1 462 711, smaa do., 502 863, Faareskind, uvaskede, 27 148 432, Oxehuder, tørrede Stk. 3 058 649, do. saltede, 1294 109, Hestehuder, tørrede Kg. 54 716, do. saltede, 173 161, Klover, 1 822 733, Uld, uvasket, 118 405 604, Lin, 30 720 636, Mais, 707 288 955, Hvede, 326 115 736, Kjød, konserveret, 474 009, do., frossent, 20 413 816, Kjødextrakt, 187 566, Tunger, saltede og konserveret, 741 650, Tasajo (tørret Kjød), 43 481 156, Oxekroppe, frosne, 662 860, Ben og Benaske, 38 787 647, Blod, tørret, 492 263.

De bedste Kjøbere for de Argentinske Produkter ere England, Frankrig, Italien, Tyskland, Belgien og De forenede Stater. Efter nedenstaaende Tal at dømme, udvider denne Udførsel sig jævnt, eftersom de argentinske Produkter blive mere og mere kjendte.

Varens Art.	England.	Frankrig	Italien	Tyskland.	Belgien.	Forenede Stater.
Tørrede Huder.	16 974	193 152	237 223	135 072	71 328	987 176
Saltede do	99 095	87 530	—	264 400	442 760	18 200
Baller Uld	1 973	41 259	5 023	43 803	40 804	96
Baller Faareskind.	4 882	95 164	5 405	354	29	—
Henfrosne Faar	226 288	73 554	—	—	—	—
Sække Mais	1 733 180	701 167	304 529	161 751	568 454	10 948
do. Lin	105 438	55 409	2 166	5 777	35 781	16 663
do. Hvede	304 804	83 146	10 970	5 177	316 631	—
Fade Talg	6 624	4 116	9 617	720	445	—
Ben og Benaske (Kg.)	896 539	456 285	361 175	401 140	140 060	26 500

Denne stigende Afsætning er det, der har bevirket, at Landbefolkningen ikke i høiere Grad har lidt under den raadende Krise, idet den stadig har afhændet sine Produkter med Fordel og har havt jævn Arbeidsfortjeneste. Det kan i Korthed anføres, at de argentinske „Saladeros“ øge sin Virksomhed og at nye oprettes. Et Kompagni, Highland Scott Canning Co. har i Nærheden af La Plata bygget et større Etablissement, der ledes af en Nordamerikaner, der tidligere ved Chicago har forestaaet Nedlægning af Kjød. Driften agtes foretaget i stor Skala. Samtidig med at saaledes Produktionen af forskellige Kjødkonserver udvider sig, stiger Udførselen af levende Kvæg til Europa, hvor den første Fordom mod dets Brug allerede er overvunden.

Landbrug. Ihvorvel Argentina er et ifølge Traditionen særlig Kvæg-producerende Land, vil det af tidligere Beretninger allerede have fremgaaet, hvilke overordentlige Fremskridt det har gjort henimod ordnet Landbrug i flere af sine Provindser. Hertil har dets Landbrugsakademi ikke bidraget lidet. Denne Institution blev skabt i 1872. Den har havt smaa Midler at raade over og har maattet indskrænke sig til at uddele Frø og Planter, oplyse hvilke der ere de mest lønnende og hvilke der bedst kunde passe for Argentina efter Jordbund og Klima. Det har saaledes i 1890 uddelt 11 755 Pakker Frø, ledsagede af Instruktioner om Saaning og Dyrkning. Det udgiver en „Boletin quincenal de Agricultura“, hvoraf der siden 1878 er udkommen 13 Bind. Heri søges indtaget alle nye Data, der for Landbruget kunne være af Interesse. Det har siden 1887 begyndt at holde Planteskole og derfra at udlevere Stiklinger uden Vederlag. Det sees saaledes i 1890 at have uddelt 63 463 unge Træer, deriblandt vare 17 574 Eucalyptus, 1331 Morbærtræer, 429 Eg, 7 020 Acacia, 5 820 Poppel, 176 Cypress, 658 Nøddetræer, 735 Castanietræer, 5 807 Furutræer. Denne Virksomhed har vist sig praktisk og turde blive af Betydning for et idet hele skovfattigt Land. Befolkningen begynder selv at faa Øinene op for Skovens Værd og der har været foreslaaet Foranstaltninger for at hindre dens vilkaarlige Tilintetgjørelse i de nordlige Provindser. Ligeledes er det en Følge af den voxende Interesse for Jordens Udnyttning, at Kontrollen med Statens Land bliver mere effektiv. I en til Regjeringen i November 1890 indleveret Betænkning har Chefen for det Kontor, der har Opsigt med Statens Jordstykker og de paa disse bevilgede Koncessioner givet en Oversigt over, hvad der siden 1876, da en Lov om Koloniseringsarbejder udkom, er bleven afhændet, bortgivet eller indrømmet Kolonister paa bestemte Vilkaar. Han finder at 6 252 Leguas ere gaaede ud af Statens Besiddelse uden nævneværdige Fordele, og at der kun er skabt Administrationen Vanskeligheder, uden at der paa de allerfleste Jordstykker er kommen Kolonister og uden at de allerfleste engang, som det er paabudt, ere blevne opmaalte. Der er derfor Udsigt til, at en Del af disse Koncessioner ville blive tagne tilbage. — Medens Efterretningen om, at Argentina i Paris og London vilde afhænde 24 000 Leguas, i Europa vakte en betydelig Opsigt, turde det være mindre bekjendt, at baade Forsøg blev gjort paa Afhændelsen og at dette aldeles mislykkedes, hvorefter de autoriserede Sælgere kaldtes tilbage, hvad der i Argentina selv fremkaldte almindelig Tilfredshed. — Landet ser sig saaledes fri dels fra en lidet heldig Spekulation med Jordstykker, om hvilke tilfredsstillende Oplysninger mangle, dels fra en Masseindvandring af uskikkede Elementer. Det kan saaledes haabes, at det vil blive Fremtiden forbeholdt at dele, afhænde og dyrke dette Land. Som tidligere bemærket, ere Forholdene i Argentina meget forskellige,

hvad Opdyrkning og Kvægbestand angaar, i de forskjellige Provindser. Det turde derfor paaregne Opmærksomhed her at hidsætte nogle Bemærkninger om de vigtigste af disse.

Buenos Aires. Denne Provinds befinder sig i en trykket økonomisk Stilling som saa mange af de andre. I 1890 var der i Budgettets beregnede Indtægter et Minus af 600 000 Pesos, hvad der i en mindre Administration er føleligt. Dels har Provindsen endnu stadigt store Udtællinger til La Platas Havn, dels har den gjort nnødige Opofrelser ianledning Loven om Centros Agrícolas. Denne Lov tilsigtede ved Laan til Besiddere af fast Gods, der vilde opdyrke dette, at fremme Agerbrug, men paa faa Undtagelser nær fremkaldte den kun uhyre Misbrug. Af officielle Data fremgaar det, at det Omraade, paa hvilket Hypothekbanken bevilgede Laan gennem Cédulas for en Værdi af 70 600 000 Pesos Papir. var 1 250 225 Hektarer. Af det omliggende Land blev ogsaa noget spekulationsvis bestemt til Agerbrug, og man kan maaske antage, at 1 320 000 Hektarer eller ca. 500 Leguas fratoges Fædriften til bedste for Agerbruget. Imidlertid skred Regjeringen endvidere til at expropriere 46 826 Hektarer yderligere, betalende dem med 5 Mill. Papirpesos eller ca. 103 Pesos pr. Hektar, hvad der maa ansees for en ret høi Pris. Der raadede en ivrig Kamp om at lægge Land ud til Ager, hvorved enhver Beregning sættes tilside og hvorved der dreves den vildeste Spekulation. Sluttelig begyndte Provindsregjeringen at expropriere Grund til Byterritorierne for at udvide disse og for, som det hed, at lade dem opdyrke ved Byernes Beboere, men i Virkeligheden for at hjælpe politiske Venner og muligens senere spekulere med den købte Grund. Der er ved Bevilgelse af Hypotheklaan i denne Provinds begaaet kolossale Bedragerier, Maalinger og Taxationer have vistnok fundet Sted, men Laanene ere givne maaske med det sexdobbelte Beløb af Tæxtsummerne. Det vil derfor vare længe, inden Jorden kan producere saameget, at den kan svare Renter og Afdrag af en saa enorm Pantegjæld. Heldigvis stiger Befolkningen og dermed Provindsens Produktionskraft. Uagtet de nævnte Bestræbelser er dog Buenos Aires i særlig Forstand et kvægproducerende Omraade og en af de Provindser, der have gjort mest for sin Kvægbestand. Man regner at den besidder:

Race.	Oxer og Kjør.	Heste	Faar.	Æsler og Muldyr.	Gjeder.	Svin.
Ren Race.	55 956	15 931	322 337	$\left\{ \begin{array}{l} 139 \\ 431 \end{array} \right.$	229	3 878
Blandet Race	4 519 503	575 554	34 786 036	6 624	1 137	46 836
Indfødt (simpel) Race .	4 179 868	647 305	5 852 560	5 102	2 822	125 436
Sum	8 755 327	1 238 790	40 960 933	12 296	4 188	176 150

Som det vil sees, er der imidlertid nu allerede anskaffet et betydeligt Antal Racedyr. De store Estancieiere sætte sin Stolthed i at kunne anskaffe kostbare Dyr. Der er for Enkeltes Vedkommende betalt Summer for Avlsdyr, der vilde forfærde Landmænd i beskednere Forholde i Europa. Til Gjengjæld er der opnaaet, hvad der kom tilsyne under Landbrugsudstillingen i 1890, at Argentina kan opvise Exemplarer af Kvæg og Flokke af Faar (f. Ex.

Lincoln og Rambouillet) hvortil der vanskelig findes Sidestykke i den gamle Verden. Eftersom Folkemængden stiger, er det ogsaa den naturlige Udvikling, at den mere indskrænkede Plads nødvendiggjør Racernes Forædling og en omhyggeligere Kvægavl.

Medens Folkemængden i hele Argentina stadig øges, er den især i Provindsen Buenos Aires hurtigt tiltaget. Medens Byen La Plata, der grundedes den 19 November 1882, allerede i 1883 havde 10 407 Indbyggere, i 1884 21 349, i 1885 26 327, havde den i 1890 ved den 4de Folketælling 65 610 Indbyggere. — Hele Provindsen Buenos Aires, der ved den første Folketælling i 1869 havde 317 320 (Byen Buenos Aires ikke medregnet) havde i 1881 526 521 og i 1890 762 581 Indbyggere. Heraf vare 506 678 Argentinere d. v. s. Folk fødte i Landet, ligegyldigt om Forældrene vare argentinske Borgere eller ikke, og 255 870 Udlændinge. Udlændingerne udgjordes af 175 244 Mænd og 80 626 Kvinder. Af disse Udlændinger vare: Italienere, 85 042 Mænd og 36 799 Kvinder; Spaniere, 45 608 Mænd og 20 109 Kvinder; Franskmand, 21 590 Mænd og 11 008 Kvinder; Engelskmænd, 6 201 Mænd og 3 210 Kvinder; Tydskere, 2 106 Mænd og 960 Kvinder; Schweizere, 1 850 Mænd og 833 Kvinder; Resten er fordelt med smaa Kontingenter mellem de øvrige Nationer i Europa og mellem sydamerikanske Folkeslag; derimellem ogsaa 439 Mænd og 151 Kvinder af Danske, hvad der dog er for lavt beregnet og af Svenske (antagelig Nordmænd iberegnet) 255 Mænd og 18 Kvinder.

Santa-Fé. Uagtet Aaret 1890 har været daarligt for det øvrige Argentina, har det snarere været gunstigt for den agerbrugende Del af Santa Fé, der imidlertid rigtignok ikke befattede sig med Spekulationer, men lagde al Energi paa at tilsaa et saa stort Stykke Land som muligt, og med Korn, der var lagt tilside fra tidligere Høste.

Fra Aaret 1856, i hvilket Kolonien „La Esperanza“ først blev grundet af Dr. Aron Castellanos, er Antallet af Kolonier i Santa Fé stadig steget, hvad følgende Oversigt viser. Der existerede i 1856 Antal Kolonier 1, Omraade, Hektarer 11 372, i 1865 3 Kolonier, 202 000 Hkt., i 1878 51 Kolonier, 354 000 Hkt., i 1884 90 Kol., 1 036 000 Hkt., i 1888 192 Kol., 1 800 000 Hkt., i 1889 205 Kol., 2 536 000 Hkt., i 1890 217 Kolonier, 2 710 000 Hektarer.

Det sees altsaa, at der i 1890 er bleven stiftet 12 nye Kolonier med en Overflade af 157 430 Hektarer, hvad der er et veltalende Vidnesbyrd om Koloniernes Fremgang. Det tør dog bemærkes, at hele det anførte Omraade ikke kan regnes som opdyrket i streng Forstand, idet hver Kolonist vanligen lader nogen Mark ligge som Brakmark. Paa den anden Side findes der kun statistiske Data over de Opdyrkninger, der betragtes som Kolonier, derimod ikke over opdyrkede private Marker. Det helt opdyrkede Areal i Provindsen turde derfor alligevel være betydeligt. Hvor stort det virkelig er, vides endnu ikke. Imidlertid ville de følgende Data angaaende Høstninger give nogenlunde Veiledning. Der blev ifølge officielle Oplysninger i 1889 og 1890 i Sta Fé dyrket følgende Væxter paa efternævnte Arealer: Hvede Antal Hektarer 1889 555 791, 1890 764 250, Mais 1889 56 280, 1890 65 190, Lin 1889 34 979, 1890 36 810, Havre 1889 4 451, Mani 1889 11 257, Bønner 1889 1 249, Poteter 1889 1 423, Sukkerrør 1889 5 807, Sorgho 1889 1 050, anden Udsæd 1889 8 705, ialt for disse 7 Sorter i 1890 33 942. Ialt 1890 680 992, 1891 900 192.

For enkelte Væxter mangler endnu Opgave, men de kunne ialfald ansættes, som Aaret forud, til 33 942 Hektarer. Med disse bliver Summen

for 1890 900 192 Hektarer eller 219 200 Hektarer nyopdyrket Jord, hvad der er ret betydeligt. I ovenstaaende Hektarer er ikke indbefattet, hvad der er benyttet til Plantning af Alfalfa og Frugttræer. Tager man disse med, og regnes der noget højere end ovennævnte Ziffre, der maaske er noget lave, vil man finde, at i Aarene 1887—1889 og 1890, den gennemsnitlige Forøgelse i Dyrkningen har været 18 pCt., medens der for enkelt som Hvede, hvis Dyrkning har vist sig særlig indbringende, har været lige til en Forøgelse i Areal af 40 pCt.

Dyrkning af Lin sees at være aftagen, formodentlig til Fordel for Hvede. Hvis ovenstaaende Ziffre ikke ere for høje, udgjør det dyrkede Omraade Provindsen Santa-Fé ca. 12 pCt. af dens hele Fladeindcold, og bliver den først i Rang af alle argentinske agerbrugende Provindser. I Buenos Aires er f. Ex. kun 3 pCt. af Jorden viet Agerbrug. Høsten i Santa-Fé var i 1889—90 af de forskjellige Vexter følgende: Hvede 452 147 Ton (à 1 000 Kg.), Mais 70 912, Lin 25 608, Havre 40 101, Mani 19 035, Bønner 806, Poteter 12 098, Sukkerrør 290 288, Sorgho 30 660 Tons.

Hertil kommer endvidere Alfalfa, der som Fodergræs har megen Betydning, idet det, tørret og presset i Pakker, ogsaa exporteres (bl. a. til Rio) og udførtes der af dette Produkt i 1889 fra Rosario og Villa Constitucion 14 216 Tons til en Værdi af ca. 400 000 Pesos. Uagtet en langvarig Tørke i Juli og August 1890 satte Høsten i Fare, reddedes den ved et rigeligt Regn i September og lovede godt. Uhyre Græshoppesværme gjorde dog siden betydelig Skade, om end ikke allesteds, og omend i mindre Grad paa Hveden. Man har beregnet, at Høstens Resultat skulde blive: Hvede 786 000 Hektarer à 600 Kg. — ca. 600 Mill. Kg. og Lin, af 40 000 Hø à 600 Kg. — ca. 24 Mill. Kg. — Regnes der at af de 600 Mill. Kg. Hvede 38½ Mill. gjemmes til Udsæd i 1891 og 45 Mill. medgaar til dagligt Forbrug for en Befolkning af 300 000 Indbyggere à 150 Kg. pr. Hoved, blive der tilbage til Udførsel 516½ Mill. Kg. Hvad Lin angaar, hvoraf næsten intet forbruges i Landet selv, vil omtrent alt blive udført, man kan ialfald regne 20 Mill. Kg. Den store Rigdom, Provindsen Santa-Fé besidder i sit Agerbrug, gjør at denne Provinds vil komme hurtigere ud af de økonomisk Vanskeligheder end de øvrige Provindser. Den kaldes allerede nu Republikens Kornkammer, men den turde snarst som kornproducerende faa effektiv Betydning for Verdensmarkedet.

Entre Rios. Ogsaa denne Provinds vil blive af Betydning ved sit Landbrug. Indvandringen dertil tiltager af arbejdsføre og gode Elementer. Tvivlsommere er den Immigration, der forberedes af jødiske Kapitalister i Europa, i Spidsen for hvilke staar den bekjendte Baron Hirsch; Planen er at indføre til Entre Rios, Corrientes og Vestkysten af Uruguay en halv Million Jøder, væsentlig fra Rusland, og nedsætte disse som Kolonister, med Støtte i en Kapital, der skal udgjøre ca. 100 Mill. Pesos Guld. Agerbrug i Entre Rios er efterhaanden gaaet fremad. Man vil se dette af følgende Oversigt. Der eksisterede:

	Antal Kolonier.	Samlet Overflade. Hektarer.	Heraf dyrket Overflade. Hektarer.	Høstens Værdi.
1887	39	136 210	47 148	3 850 000
1888	67	238 533	137 804	4 190 000
1889	102	472 115	180 000	19 500 000
1890	108	564 835	210 580	24 258 730

I 1890 blev der grundet 12 Kolonier yderligere, med gode økonomiske Forudsætninger for at trives, idet der i hver af dem, saaledes som i Kolonierne Balvaneda og San Salvador findes 30 Familier, der selv uden Understøttelse af Andre skaffe sig Redskaber, Dyr og Sædekorn. Medens Udbyttet i de nævnte Kolonier fra 1889 til 1890 ikke var fuldt saa stort som tidligere, ere de nu atter i rask Fremgang. Dette hidrører fra, at Provindsens økonomiske Stilling tidligere var bedre og at alle Eiere af Estancias vilde sælge noget af disse til Kolonier for saaledes at speculere. Derved steg Jordens Pris, og den blev lidt efter lidt saa høi, at der ikke fandtes Kolonister, der kunde købe. De der havde givet en høi Kjøbesum, fik ikke en tilsvarende høi Pris for sine Produkter, hvad der lidt efter lidt frembragte Krise mellem Landmændene. Da imidlertid Exportprodukterne i Europa betaltes med Guld, og den Pris Opkøberne kunde give, refererer sig til dette, ikke til Papirpengene, steg, efterhaanden som den kommercielle Krise blev skarpere, Guldets Værdi, og der betaltes det dobbelte, ja tredobbelte Beløb i Papir, af hvad der før var givet. Da Landmændene havde at afgjøre sine Forpligtelser indenlands i Papir, vandt de altsaa herpaa, saa at følgelig den ene Krise reddede dem ud af den anden. Det samme Fænomen har gjort sig gjældende i Fædriften. For 1890—91 forudser man en Høst, der skal være værd 24 Mill. Pesos.

Provindsens Dyrebestand forøgedes i de senere Aar betydeligt. Krisen bevirkede imidlertid at meget Kvæg solgtes til „Saladeros“ eller levende til Udførsel. Herved formindskedes vistnok Estancieeierens Beholdning af Dyr, men de sættes istand til at forbedre Racen. Der spores imidlertid nu Forøgelse i Mængden af Forspands- og Trækdyr. Uagtet der aabnedes 310 Km. ny Jernvei i 1890, bevirkede det voxende Agerbrug dog et nyt Indkøb af 11 964 Oxer og 33 906 Heste. Forbedringen af Rasen er et iøinefaldende Træk, især inden Faarbeholdningen, særlig fordi Faar ere lettere at exportere frosne til Europa end Kjør, dels ogsaa fordi Klimaet i Entre Rios er gunstigere for dem end andetsteds, saa at Formerelsen er større, medens dog paa samme Tid efter Krydsningen med Avlsdyr, Ulden er finere end før, og Kjødet bedre. Følgende Tabel giver en Oversigt over Provindsens Rigdom paa Kvæg: Oxer og Kjør Stkr. 3 514 544, Værdi 48 547 090, Heste St. 712 158, V. 7 325 688, Æsler og Muldyr St. 10 964, V. 383 140, Faar St. 4 664 717, V. 14 489 889, Svin St. 28 307, V. 487 735, Gjeder St. 21 159, V. 31 826. Tils. St. 8 951 849, V. 71 265 968.

Córdoba. Denne Provinds er i høi Grad bleven hjem søgt af den langvarige Krise. Langs Jernbanen Central Argentino er der anlagt en Del Kolonier, der kunne siges at være gaaede fremad. Der dyrkes Hvede paa et Omraade af ca. 80 000 Hektarer. Udbyttet pr. Hektar kan anslaaes til ca. 600 Kg. i disse Kolonier. I den hele Provinds dyrkes der Hvede paa et Omraade af 140 000 Hektarer. De nævnte Kolonier ligge særlig i Kred-sene Union, Marcos Juarez, Rio IV (cuarto), General Roca, San Justo, Rio Tercero, Abajo og Anejo Norte. I December 1889 vare disse Kolonier 50 med en Overflade af 618 200 Hektarer og en Befolkning af 10 754 Indbyggere. Deraf var dyrket 102 117 Hektarer tildels bevoxede med Vin- og Frugttræer. Kvæget udgjorde 95 554 Stykker, deraf $\frac{1}{3}$ Oxer som Arbeidsdyr. Næsten alle disse Kolonier ere kun faa Aar gamle, nogle ere anlagte af Kolonister fra Sta-Fé.

Salta. Denne Provinds, der hidtil laa nede paa Grund af manglende Kommunikationer, begynder nu at udvikle sig gennem Jernbaneanlæggene (f. Ex. Central Norte) og der nedlægges betydelige Kapitaler i Dyrkning af

Vin og Sukkerrør. Vin dyrkes i tre Distrikte, de saakaldte Valles Colchaquie samt i mindre Skala i Valle Lerma. I Departementet Cafayate er der nu 700 Hektarer beplantede med Vin, 300 med Frugttrær og 400 med forskjellige nye Plantninger. Høsten af Vin kan for 1890 anslaaes til 16 000 Hektoliter. Mosten har sædvanlig en Gjennemsnitsstyrke af 14—18°. Af Sukker høstedes der i 1890 ca. 1 800 000 Kg. og i 1891 vil dette Tal sandsynligvis fordobles paa Grund af de nye Anlæg. Saasnart mere Kapital kan reises, vil Produktionen betydelig stige. Salta har betragtelig Kvægdrift, der udføres aarlig ca. 14 000 Stykker Kvæg til Tucuman og 6 000 til Chile. Ligesaa begynder man at ofre Minedriften Opmærksomhed, især efter sølvholdige Ertser fra Distriktet Poma, Corrientes. Agerbrug og Fædrift have i Aarets Løb ikke gjort Fremskridt. Der er ikke anlagt Kolonier, og gjøres Intet derfor; der er ingen Sands for Forbedring af Kvægracerne. Der fandtes i 1890 af Kvæg: Oxer og Kjør, Stk. 2 350 088, Værdi \$ 30 541 340, Heste, 113 626, V. 3 768 419, Muldyr, 13 973, V. 251 522, Faar, 779 706, V. 1 738 644, Gjeder, 19 614, V. 39 208, Svin, 11 427, V. 79 309; tilsammen Stk. 3 488 429, Værdi \$ 36 408 442.

Mendoza. Kvægdriften i Mendoza spiller en noget mindre Rolle. Der antoges i 1890 at existere følgende Antal Stykker Kvæg: Oxer og Kjør 294 194, Heste 68 977, Muldyr 9 759, Faar og Gjeder 213 267 eller tilsammen 586 197 Stykker Kvæg. Hvad der derimod har stedse stigende Betydning for denne Provinds er Vindyrkningen. Der fandtes i Provindsen i 1890 8 122 Hektarer, beplantede med Vin, hvilke i direkte Skat til Staten betale ca. 18 Mill. Pesos. Da imidlertid andre Opgaver anføre et betydeligt større Areal, maa disse 8 122 Hektarer forstanes som store Eiendomme, viede en regelmæssig og methodisk Dyrkning. — Vindyrkningen i Mendoza lettes ved det Vandingssystem, der fra gammel Tid er indrettet dersteds og hvorved mange Eiendomme mod rimelig Pris erholde Vand.

San Luis. Dette er en i væsentlig Grad kvægavlende Provinds. I 1890 opgik Antallet af de forskjellige Slags Husdyr til 2 727 750. Imidlertid var Aaret et skjæbnsvangert. Den forfærdelige Tørke bevirkede, at der ofte døde 50 % af Kvæget, ja der var Estancieieiere, for hvem den hele Besætning døde. Af samme Grund vare Produkterne af Agerbruget faa og daarlige og Udsæden af Hvede, Mais og andre Planter tabtes. Provindsens Stilling i økonomisk Henseende er derfor mindre god.

Tucuman. Sukkeravlen har for denne Provinds den største Betydning. Den mislykkedes tildels i 1890. — I 1889 dyrkedes der Sukkerrør paa ca. 15 000 Hektarer, der høstede ca. 29 Mill. Kg. Sukker, hvilket regnet efter 3½ Pesos Papir pr. 10 Kg. for 1ste og 2den Sort Sukker repræsentere en Gevinst for Provindsen af ca. 10½ Mill. Pesos, deri ikke iberegnet Udbyttet af det Brændevin, der destilleredes af Resterne. — Da forskjellige Kapitalister saa dette Udbytte, begyndte flere at anlægge Sukkerrafnaderier og Plantager. Høsten i 1890 blev dog paa Grund af det ujævne Veir ikke saa gunstig som ventet. Der findes nu 33 Sukkerfabrikker i Provindsen. Udbyttet i 1890 naaede ikke engang det i 1889, idet det kun repræsenterede ca. 6 Mill. Pesos. Veiret var ikke varmt nok, Rørene forblev smaa, selv i December, Januar og Februar, da de ellers udvikle sig mest. Derimod lover 1891 rigt Udbytte, idet samme Antal Hektarer som i 1890 fremdeles ere viede til Sukkeravl. Fabrikkerne anvende nu dobbel Presning, hvorved der erholdes 3 à 4 % mere Sukker og Alkohol end ved den tidligere simple Presning, hvorefter Resterne bruges som Brændsel. Fabrikanterne følge med Tiden og benytte strax de nyeste Maskiner. Saaledes er i Sta. Ana af en Franskmand

Mr. Hileret strax indført det saakaldte Fusionssystem. Medens med den dobbelte Presning dog ikke opnaaes mere end 9 % Sukker, vindes der ved Fusionssystemet 11 %. — Provindsen kunde utvivlsomt dyrke det dobbelte Antal Hektarer og tilvirke det dobbelte Kvantum Sukker med hvad den allerede eier af Maskineri, men Arbeidskræfter mangle, de Indfødte ere dovne, og Udlændingene udstaa i Begyndelsen ikke Klimaet. Risavlen i Tucuman var i 1890 heldigere end Sukkerdyrkningen, da Ris ikke er saa afhængig af Veiret. Ris er bleven dyrket der fra meget langt tilbage, men har ikke udbredt sig synderlig. Indtil 1888 var der knapt mere end 300 Hektarer beplantede med Ris. Man regner, at der paa en Hektar kan avles 300 Arrobas Ris. I 1889 udbredte Dyrkningen sig raskt, især i det sydlige af Provindsen, saaledes at der var ca. 800 Hektarer under Dyrkning for Ris. Høsten slog godt til, og skulde udgjøre ca. 200 000 Arrobas. Den Ris, der leveres, er endnu ikke saa fin, som den, der kommer fra Carolinerne, dette beror paa de daarlige Skallemaskiner. Der er imidlertid nu tæt ved Jernbanen bleven opsat en nordamerikansk Mølle, der udfører dette Arbejde tilfredsstillende. Den Sort Ris, der dyrkes, er den, der maa vandes saa rigelig, at Marken næsten bliver en Sump. I en Provinds, hvor den stærke Varme allerede før har frembragt Sumpfeber, har derfor denne voxende Dyrkning fremkaldt Frygt for Feber. Der er derfor tilraadt at indføre Avl af valencianske Ris, der ikke behøver saadan Vanding.

Tobaksavlen er gaaet tilbage. Denne Tendents begyndte allerede i 1874. Dengang var der ca. 1 000 Hektarer, beplantede med Tobak, hvilke frembragte ca. 200 000 Arrobas Blade. Der regnes ca. 10 000 Planter paa hver Hektar og af disse ca. 100 à 200 Arrobas Blade. Pasning og Høstning kan udføres af Kvinder og Børn og med forholdsvis liden Udgift. Kvaliteten af de høstede Blade skal efter Forlydende være god. I 1890 er der neppe bleven høstet mere end 50 000 Arrobas. Denne Tilbagegang har udentvil sin Grund i den udvidede Sukkeravl. Denne sidste lover Vinding, er hazardøs og indbyder til Spekulation. Derfor er selv Dyrkningen af Hvede og Mais lidet udbredt i Tucuman, uagtet Klimaet og Jorden indbyder til Dyrkning deraf. Provindsen avler af disse to Væxter ikke nok til sit halve Forbrug og maa indføre Resten fra Santa Fé og Corrientes, uagtet f. Ex. Mais udgjør Landarbeidernes Hovednæring, og uagtet det er godtgjort, at baade Hvede og Mais vilde svare god Regning. Det samme kunde siges om Dyrkning af de øvrige nyttige Væxter. Hvilket Antal Hektarer, der i Tucuman er ofret Dyrkning af Hvede og Mais, er ukjendt.

Medens Garvning forøvrigt i Argentina ofres liden Opmærksomhed, beskæftiger man sig i Tucuman meget dermed. Det synes, som om Jesuiterne have indført denne Industri, idet man, da de udjoges i 1767, i deres Kloster Lules ved Tucuman fandt tilberedt Læder, Garvebark, Værktøi etc. Senere har den udbredt sig og der findes nu i Provindsen 38 Garverier, forsynede med tidsmæssige Indretninger, der garve ca. 48 000 Huder om Aaret foruden Kalveskind etc., takket være de forskellige Slags Garvebark og Garvetræ, den besidder. Tucuman er maaske en af de Provindser, der ved sin Skovdrift ville faa den største Betydning. Der findes Tusinder af store Cedre, Nødde-trær, Jacaranda og ædlere Trær, hvorefter der ved Landbrugsudstillingen i Buenos Aires i 1890 forefandtes Prøver, for hvilke Provindsen erholdt 1ste Præmie. Der existerer allerede 20 Sagbrug, der tilvirke Planker og Bord og udføre disse til Cordoba, Rosario og Buenos Aires. Mod denne Trælast er der imidlertid bleven anført, at Varen let bliver krum og brister. Der siges imidlertid, at dette ikke ligger til Træet, men kun i Tilvirkningen, idet

Træerne hugges om Vaaren, medens Sevjen endnu gaar, istedenfor om Vinteren, hvorhos Stammerne aldrig tørres, forinden de sages og udføres. Disse Træer voxe imidlertid meget langsomt. Allerede nu begynder man at klage over, at Skovene, idet de tillige benyttes til Brændeved, ere udtyndede og rykkede tilbage. Ingen gjør noget for at plante ny Skov, medens Sagbrugene tage saavel unge som gamle Trær, og der beregnes, at hver af de 8 største Sukkerfabrikker aarlig bruger 4 000 Vognlæs Ved til Brændsel, eller for at tilvirke ca. 1000 000 Arrobas Sukker afskoves ca. 16 Hektarer Skov, medens der for hver af de 15 mindre kan sættes det halve Antal. Allerede nu begynder Ved at blive saa dyr, at der fra Santiago del Estero indføres store Mængder. For at raade Bod paa dette Tab har man tilraadet at indføre og plante Eucalyptus, dels for herigjennem at udtørre febersygt Terræn, dels for at erholde en Ved, der gjennem sin Harpigholdighed har stor Varmeevne som Brændsel for Fabrikker og Jernveie, paa samme Tid som den staar sig godt mod Vand og Insekter, i sin Bark indeholder Tannin og i Bladene Essenser, der kunne destilleres.

San Juan. Da denne Provinds ligger mere afsides, er den hverken i samme Grad som Kystprovindserne bleven fanget af Spekulationen, ei heller har den lidt saa meget under Krisen. Vinavlen spiller i denne Provinds en stor Rolle. Den vinder Aar for Aar større Terræn. Der er indført franske Ranker, der give en Vin, der ei er ulig Bordeaux. Kunsten at tilvirke fine Sorter synes mere og mere at læres. Der udføres allerede betydelige Kvanta til Buenos Aires. Minedriften i Provindsen gaar fremad. Der er gjort talrige Anbrud, tildels paa Guld, Sølv og Stenkul. Gehalten i Erterne er i Regelen lav; dog vilde lette Kommunikationer endnu gjøre Driften lønnende. San Juan ligesom Mendoza udfører Kvæg til Chile. I 1890 udførtes der ca. 20 000 Stykker Kvæg derhen, hvilke afhændedes for 90 à 100 Pesos pr. Dyr. Hvede og Mais dyrkes i større og større Udstrækning og mere end til Provindsens eget Behov.

Immigration. Som i tidligere Indberetninger fremhævet, gjør den argentinske Stat store Opofrelser for Indvandringen. Foruden Centralkommissariatet i Buenos Aires fandtes der i Provindserne 26 forskellige Kontorer, der skulde bistaa samt fordele Immigranterne, hvad der medførte en aarlig Udgift af 60 000 Pesos. Det besluttedes imidlertid ved Dekret af 1ste Septbr. 1890, at de skulde ophøre som lønnede Institutioner; det henstilles til vedkommende Tilsynskommissioner af Privatmænd at vedblive at fungere uden Løn, hvad der paa en Undtagelse nær opnaaedes, ligesom der til alle Kommunebestyrelser udgik Cirkulære om efter Evne at medvirke ved at tage sig af Emmigranterne. — Som tidligere indberettet voteredes der af Kamrene i 1887 1 Mill. Pesos for Regning af 13 Immigranthoteller, hvoraf 6 skulde være af 1ste Klasse beregnede paa at optage indtil 564 Personer og 7 indtil 150. De allerfleste ere paabegyndte. De ligge i følgende Byer: Tucuman, Santa Fé, Corrientes, Cordoba, Goya, Mercedes (B. A.) Bahia Blanca, Rio Tercero, Belleville, Concepcion del Uruguay, Villa Mercedes og Rosario. De i Goya, Mercedes (B. A.) og Bahia Blanca ere færdige; de allerfleste af de andre ville være færdige i Løbet af 1891.

Ved Dekret af 24 Juli 1890 inddroges de i Udlandet oprettede Oficinas de Informacion, der skulde befordre Udvandringen til Argentina og meddele Oplysninger, og det henstilledes til Konsulerne at spille samme Rolle ved at paapege, at Argentina bød betydelige Fordele i et sundt Klima, frugtbar Jord og god Arbejdsløn. Dekretet bestemte, at Kontorerne i Paris og London skulde fungere til 31 December 1890; Kontorerne i New-York, Montpellier,

Brüssel, Genf, Cardiff, Zaragoza, Hamburg, Rotterdam og Lissabon alene til den 30 September 1890. Medens de argentinske Konsuler herefter skulde overtage Uddelingen af Cirkulærer, Karter, Bøger etc., og at meddele Oplysninger, skulde Legationerne vaage over, at de opfyldte sit Hverv. Fra disse Kontorer er der, medens de eksisterede, udgaaet en hel Del Publicationer, en af de solidere er: *La Republique Argentine physique et économique* af L. Guilaïne.

Man havde bemærket, at Bevilgning af Forskudsbilletter inden Landet selv havde større Fordele end Udstedelsen af dem i Udlandet. Der opnaaedes større Garanti for Tilbagebetaling, og der forelaa større Sikkerhed for, at der kom dygtige og arbejdsføre Emmigranter, og at vedkommende Private eller Kompagnier, der forskrev dem, vilde vælge Folk, der bedst passede for de Steder og det Klima, hvor de skulde opholde sig, medens der med det sidste System kom allehaande Emigranter uden sikkert Bosted at ty hen til og oftest uskikkede for Landet. Det bestemtes derfor ved Dekret af 24 Juli 1890, at der i Udlandet ikke mere skulde gives Forskudsbilletter, men at saadanne alene skulde tilstaaes, i Argentina, til Godseiere og Landmænd samt Kolonisationsselskaber, der maatte ønske dem. De givne Billetter maa benyttes inden sex Maaneder og de ubenyttede tilintetgjøres. Benyttede inden nævnte Frist, betales de med Gjældsbrief ved Immigranternes Ankomst, efter Fristens Udløb maa Billetterne betales kontant. Dog gives endnu 5 000 Billetter til Kontoret i Paris og 3 000 ianledning Emigranter, der skulde ankomme til Provindsen Tucuman. Ved Dekret af 19 August bestemtes, at der hellerikke inden Republikken selv skulde gives yderligere Forskudsbilletter. Dette er dog ikke bleven overholdt, og adskillige udstedtes ogsaa senere.

Det var hidtil Banco Nacional, der skulde paase og modtage Billetternes Tilbagebetaling. Dette gik godt, saalænge der kun var faa af dem. Da Antallet øgedes, beholdt Banken Gjældsbrevene i sine Kasser uden selv at indkassere; — uden at sende dem til sine Succursaler i Byer, hvor vedkommende Immigranter vare bosatte, ja uden engang at modtage de forfaldne Terminer, som Skyldnerne fremstillede sig for at betale. Generalkommissariatet for Indvandringen i Buenos Aires overtog derfor selv Indkasseringen og søgte i Provinserne denne lettet ved de der oprettede Tilsynskommissioner. Det har paa denne Maade indkasseret \$ 16 825.00; men den argentinske Stat har hidtil udgivet ca. \$ 5 180 000 til Forskudsbilletter, og skulde egentlig have dette Beløb tilbage.

For bekvemt og sikkert at kunne faa Emmigranterne landsatte, har Regjeringen sluttet en Kontrakt med Dampskibsselskabet „La Veloz“ for et Aar, saaledes, at der for hver Person over 3 Aar betales m\$ 0.55. Naar der gives Pasajes subsidiarios erholde de forskjellige Dampskibsselskaber, der paatage sig disse Emigranternes Befordring, for hver Passage 30 Pesos Guld.

Medens der i 1889 ankom 757 oversøiske Dampere med Emigranter, var disses Antal i 1890 betydelig mindre. Medens der i 1889 efter en Beretning ankom ca. 290 000 Emigranter og efter en anden 263 000, ankom der i 1890 kun 128 000 Passagerer, hvoraf 102 000 virkelige Emigranter. — Medens der i 1889 udvandrede fra Argentina 37 210 Individuer, udvandrede der i 1890 77 896. I August og September Maaned oversteg Udvandringen betydelig Indvandringen. Medens Immigranterne i 1889 kom fra 45 forskjellige Havne, ankom de i 1890 kun fra 38. De udvandrede især til Neapel, Rio de Janeiro, Vigo, Santos, Amsterdam, de Canariske Øer og Boulogne. Men mellem disse var det dog især til brasilianske Udvandringen gik. I Begyndelsen af 1890 sluttede den brasilianske Regjering forskjellige Kontrakter med

private Selskaber om at indføre Emigranter og forpligtede sig til at betale 200 Pesos Guld pr. Familie — Buenos Aires blev et helt Udvandringsbureau, især i Juni, Juli og August. Fra forskellige brasilianske Agenturer gaves der fri Reise. Adskillige Emigranter, ankomne til Argentina med Forskudsbilletter, reiste atter afsted paa denne Maade. Der blev sendt Extradampskibe og der raadede en lang Tid mellem Arbeiderne en uhyre Reisefeber. Mange bleve skuffede, den italienske Konsul advarede efter officielle Rapporter sine Landsmænd og mange vendte tilbage. Denne Udvandring fra Argentina er derfor ikke længere saa betydelig. Til Brasilien alene gik ca. 16 000. De Havne i Europa, der sendte de fleste Emigranter, vare ligesom i 1889 Genua, Håvre, Bordeaux, Marseilles, Coruna, Barcellona, Paulliac, Southampton, Neapel, Hamburg, Cadiz, Rio Janeiro, Vigo og Antwerpen. Af Immigranterne vare 48 828 Mænd, 7 525 Guttebørn, 16 884 Kvinder, 5 723 Piger. 46 429 vare ugifte, 23 556 gifte og 938 i Enkestand. 67 338 vare Katholiker og 3 386 af forskjellig Religion. Af Indvandringen repræsenterede Italienere 49.9 %, Franskmænd 22.5 %, Spaniere 17.3 %, Østerrigerne 2.5 %, Schweitzerne 1.2 %, og de øvrige 3.7 %. Af de Indvandrede kom direkte fra oversøiske Havne et Antal af 70 924. Disse tilhørte følgende Nationaliteter: Italienere 35 446, Franskmænd 15 917, Spaniere 12 234, Østerrigere 1 740, Tydskere 1 151, Engelskmænd 1 033, Schweitzere 872, Belgiere 739, Hollændere 391, Danske 324, Russere 293, Tyrker 131, Svenske (og Nordmænd) 120, Portugisere 114, Brasilianere 52, Rumæniere 29, Peruanere 4, Chilinere 2, Mexicanere 1. — Direkte til oversøiske Havne udvandrede, — af forannævnte Antal 77 896, — 58 266. Heraf repræsenterede Italienerne 76.6 %, Franskmændene 8.6 %, Spanierne 10.9 %, Østerrigerne 0.5 %, Tydskerne 0.9 %, Engelskmændene 1.2 %, og de øvrige 4.7 %. De Udvandrede tilhørte følgende Nationaliteter: Italienere 44 658, Franskmænd 4 520, Spaniere 6 390, Østerrigere 308, Tydskere 575, Engelskmænd 685, Schweitzere 70, Belgiere, 360, Hollændere 141, Danske 12, Russere 109, Argentinere 287, Tyrker 32, Svensker 20, Portugisere 37, Brasilianere 28, Rumæniere 3. Af de ankomne Immigranter kom 18 996 med Forskudsbilletter (Mænd 11 771 og Kvinder 7 225). Heraf vare 13 744 hele, 3 587 halve, 1 544 fjerdedels Billetter og 517 Gratisbilletter. Deraf udstedtes af Centralcommissariatet i Buenos Aires 1 833, af Bureauet i Paris 15 038, i Spanien 1 700, i Belgien og Holland de øvrige. I 1889 var det Antal, der ankom med Forskudsbilletter 96 447, altsaa næsten det fremdobbelte Antal. Da Forskjellen imellem oversøiske Indvandrere og Udvandrere i 1890 er 12 658, medens der af Staten er betalt for 18 996 Indvandrere, er der i Grunden tabt 6 338 Passagerer. Man har forsøgt at beregne, hvad hver Immigrant, der er forbleven i Landet, koster Staten, naar der tages Hensyn til hvad der gives ud til Immigrationsvæsenet; Resultatet skal være en Udgift af 170 Pesos pr. Individ. Disse 18 996, der kom med Forskudsbilletter, vare af følgende Nationaliteter: Franskmænd 12 169, Spaniere 4 017, Italienere 1 334, Tydskere 450, Belgiere 454, Hollændere 202, Schweitzere 139, Russere 83, Østerrigere 103, Danske 24, Engelske 10.

Det i Imigrationshotellet i Buenos Aires virkende Arbeidsbureau forskaffede ved sine Forbindelser i de forskjellige Dele af Landet 46 516 Immigranter Arbeide og Sysselsættelse.

Man har ved at sammenligne Indvandringen og Udvandringen i Argentina siden 1857 fundet, at der trods den sidste er tilført Landet et Plus af 1 279 860 nye Indbyggere (926 590 Mand og 353 270 Kvinder).

Sammenligner man den Indvandring, der har fundet Sted i Aaret 1885 til 1889 i Argentina med den i de Forenede Stater, Brasilien og Australien,

er Resultatet gunstigt for Argentina, naar Hensyn tages til Udstrækning og Folkemængde.

	Forenede Stater.	Argentina.	Brasilien.	Australien.
1885	360 252	108 722	30 135	65 485
1886	416 075	93 116	25 741	64 947
1887	538 233	120 842	54 990	65 041
1888	546 060	156 632	131 745	65 599
1889	452 122	260 909	65 161	45 776
	2 312 747	739 271	307 772	306 948

Foruden den Indvandring der finder Sted Søveien, og hvorover statistiske Data foreligge, ankomme adskillige Immigranter fra Chile over Andesbjergene og nedsætte sig i Neuquen, San Juan, og Mendoza, medens Andre ankomme fra Brasilien, Bolivia og Paraguay. Generalkonsulatet skal ogsaa ved denne Leilighed udtale hvad der anførtes i forrige Beretning, nemlig, at de økonomiske Fordele i Landet ere saadanne, at det ikke for Tiden kan tilraades Emigranter fra Norden at komme hid, idet den raadende Tilstand i Forretningerne let skaber den ubemidlede Haandværker eller Arbeider en vanskelig og trykket Existence.

Jernbanebygning. Linierne lægges i Argentina over et i Regelen jævnt og let Terræn, hvor Mile kunne passeres uden en Krumning, uden en Skjæring. Med det Haab, man har havt til Landets Fremtid, er det derfor let forklarligt, at talrige Jernbaner ere blevne anlagte. Den Kapital, der er nedlagt i saadanne, kan anslaaes til 50 Millioner £. De allerfleste af de bestaaende Linier arbeidede i 1890 med Gevinst. Da mange af dem have Statsgaranti, kan der for Regjeringen blive Spørgsmaal om betydelige Udlæg i Tilfælde af Tab. Skulde alle de garanterede arbeide med Tab, vilde Regjeringen have at udbetale 684 400 £ pr. Aar. Tab opstod dels ved uheldige Tariffer, dels ved Skade ved Regn og Uveir. To af de tidligere Jernbaner Ferrocarril Sud og F. C. Central Argentino have tjent saa godt, at de ikke længere gjør Fordring paa Garanti fra Regjeringen. Der er nu i Virksomhed ca. 8 200 Km. Jernbane, medens 9 700 ere under Bygning. Blandt disse sidste kan mærkes en Linie, der gaar ud fra Ferrocarril Central Norte og løber til Salta og Jujuy for antagelig med Tiden at fortsættes til Bolivia. Paa de allerfleste af disse Linier bruges Staalskinner. En Strækning af F. C. Central Norte, der var lagt med Jernskinner, er bleven solgt til et engelsk Kompagni for 16 Mill. Guldpesos. De Linier, der indbefattes deri, kaldes med ét Navn Ferrocarril Oeste. Paa enkelte af de bestaaende Linier var Trafiken i Aarets Løb saa stor, at Regjeringen ved Publikums Klager saa sig nødt til at tvinge de forskjellige Kompagnier til at forøge det rullende Materiel. Der blev i Aarets Løb givet en Del nye Concessioner af Regjeringen, dels med, dels uden Garanti. De daarlige Tider gjøre imidlertid, at efter al Sandsynlighed ville mange af disse ikke blive benyttede. I Aarets Løb ere talrige Concessioner erklærede forfaldne og ugyldige, da Arbeider ikke i ret Tid vare paabegyndte. Derimellem kan anføres: fra Paranafloden til Tartagal; Ituzaingo til Posadas; Villa Maria til Reconquista; Villa Mercedes til Rosario; Catamarca til Tucuman o. a. — Paa den i forrige Beretning omhandlede Ferrocarril Trasandino ere Arbeiderne nu indskrænkede paa Grund af økonomiske Vanskeligheder, hvori Concessionshaverne Clark & Co. uventet geraadede; der er dog Haab om, at de atter snart ville blive

gjenoptagne i sin forrige Udstrækning. Linien kan paa den argentinske Side befares til Uspallata.

Bankvirksomheden er for de større udenlandske Bankers Vedkommende snarere tiltaget end gaaet tilbage i Aarets Løb, trods de yderst vanskelige Forholde, hvorunder de have havt at udføre sine Operationer. Foruden de allerede bestaaende ere nogle andre oprettede, deraf et Par med stærk Kapital. De største (med hvilke nordiske Rhedere som Regel have at gjøre) bestyres med Forsigtighed og utvivlsom Dygtighed. De ville derfor selv i 1890 give tilfredsstillende Dividende. Hvad Nationalbanken angaar og Banco de la Provincia, hvilken sidste i sin Tid var den tredie i Verden med Hensyn til Omsætning, kan ei det samme siges. Grellere har det maaske ei vist sig, at de simpleste økonomiske Principer ei kunne ringeagtes. Banco National har været et Redskab til at lønne Partitjenester. Usselt bestyret var den allerede insolvent, da den for at narre Almenheden uddelte 20 pCt. Dividende. Regjeringen maatte ved et Par Leiligheder komme til Hjælp. Banken havde sin Portefølje fyldt med Obligationer fra kjendte Mænd, der imidlertid end ikke bemøiede sig med at forny dem ved Forfaldstid. Banco de la Provincia misbrugtes paa samme Vis. Der har raadet et aldrig anet Sløseri og en uhørt Personalkredit. De i Provindserne etablerede Seddelbanker ere lidt efter lidt paa samme Maade kommet i en lige vanskelig Stilling. Hertil kom, at man erfarede, at der var begaaet Misbrug af de Styrende, idet saakaldte „hemmelige Emissioner“ vare bragte i Omløb; man havde sat i Cirkulation Sedler, for hvilke enhver Basis af Metal i Kasse manglede, og man havde atter givet ud indløste Sedler, der skulde have været brændte. De officielle Bankers Stilling er derfor utilfredsstillende. Man er i 1891 bleven Vidne til, at Banco Nacional og Banco de la Provincia sættes ud af Virksomhed, idet Desposita ei kunne røres før Juli Maaned, dog saa at den argentinske Nation garanterede deres Tilbagebetaling. Der er derefter under Overveielse at skabe en enkelt stærk, seddeludstedende national Bank. Skal denne imidlertid kun bestyres af Indfødte, der beskæftige sig med Politik, ligge Anledninger til Misbrug nær. Paa den anden Side tør man ei haabe, at den kildne Nationalfølelse skulde tillade en blandet Bestyrelse, saaledes som der fra udenlandsk Side er foreslaaet.

Børsen. For Børsen har 1890 været et bevæget Aar. Ligesom tidligere have dens Medlemmer med Forkjærlighed spekuleret i ædelt Metal, hvori der er foregaaet stor Omsætning. 1890 begyndte med et Forhold mellem Guld og Papir af 100 : 230, der i Februar ændredes til 242 og i Marts til 270, for i April at naa helt til 315. Det maa her bemærkes, at medens paa europæiske Børser Kurserne i Regelen vexle gradvis, uden voldsomme Oscillationer, var det i 1890 i Buenos Aires ei ualmindeligt, at Kursen oscillerede 20 Points en og samme Dag og indtil 30 Points fra en Dag til en anden. I Mai var Forholdet 100 : 245, i Juni 268, hvorefter Rygter om Revolution bragte det til 315. Da Revolutionen brød ud den 26 Juli, blev Børsen lukket indtil den 9de August, hvorefter Forholdet blev 100 : 240, der holdt sig ogsaa i September. I Oktober ændrede det sig til 263 og yderligere til 325 i November, da Regjeringen købte store Summer Guld for at betale forfaldne Forpligtelser i Udlandet. En Tidlang blev det derefter forbudt at notere Guld paa Børsen, idet denne betragtedes som Arnested for usund Spekulation, indtil det senere atter for nogen Tid blev tilladt i 1891. Medens saaledes Guld købtes og solgtes med usvækket Iver, var Omsætningen i Aktier og andre Papirer forholdsvis ubetydelig, og indskrænkede sig til 3 à 4 Arter af disse. Flere Aktier forsvandt fra Børsen,

idet de paagjældende Selskaber maatte likvidere. De to mest eftertragtede Papirer i tidligere Tid, „Acciones del Banco National“ og „Titulos de Muelles de Catalinos“ ere efterhaanden sunkne til en ubetydelig Værdi. — Børsen er dog ikke bleven Vidne til nogen Katastrofe, uagtet sikkerlig en saadan vilde være kommen, om man havde kjendt Huset Baring Brothers' vanskelige Stilling inden Faren allerede var afværget. Dette Hus havde nemlig indført de allerfleste argentinske Papirer paa det europæiske Marked. Heller ikke Huses Murrietas vanskelige Situation hidkaldte nogen Panik, uagtet ogsaa dette væsentlig havde argentinske Forbindelser og ved Forholdene i Argentina uventet saa sig en Ruin nær, der imidlertid blev afværget.

En ny Handelslov er fra 1 Mai 1890 gjældende i Argentina. I saadan Anledning ere de derved foranledigede Forandringer bleve indførte i Børsens Reglement. Oprettelse af det paatænkte Clearinghouse, efter europæiske og amerikanske Forbilleder, er hidtil ikke bleven iværksat.

Virksomhederne ved Vicekonsulaterne have i Aarets Løb været ret betydelig. Det vil af Skibslisterne fremgaa, at Rosario kan glæde sig ved en stor Frekvents af vore Skibe, og at mange af disse ogsaa i den øvrige Del af Paranafloden finde lønnende Virksomhed. De økonomiske Forholde i Rosario have været mere trykkede end i Buenos Aires, uden at vore Rhederier dog der have lidt Tab. Stedet udvikler sig og faar stigende Betydning som Stapelplads for Udførselen. Hvad Bahia Blanca angaar, har Krisen for en Tid standset Stedets Udvikling. Vicekonsulen bemærker angaaende Forholdene i det hele: Efter den sidste Folketælling iværksat 1 Januar 1890 udgjør Distriktet Bahia Blancas Omraade 923 345 Hektarer eller ca. 9 224 Kilom. Indvaanerantallet i Distriktet opgives til 13 014 Individuer, hvoraf der kommer 7 758 paa Staden Bahia Blanca, 1 522 paa Havnen og 3 734 paa Landdistriktet.

H a n d e l. Det forløbne Aars politiske Forviklinger, Uroligheder, Fluktuationer i Kurs og almindelig Pengemangel, der have hæmmet Handel, Næringsveie og Søfart i det hele Land, have ogsaa øvet sin Indflydelse her og rokket Kredit og gjensidig Tillid i Forretningsverdenen. Dertil kommer det sidste Aars Mishøst i Distriktet. Desuagtet har Importen været betydeligere end noget foregaaende Aar, hvad der forklares af den Mængde Jernbanemateriel, der ankommer til den under Bygning værende Linie Bahia Blanca—San Luis—Mercedes, ogsaa betitlet Ferrocarril Nordoeste, og af de store Oplag af Stenkul, der ere ankomne for Sydbanens Regning. Nogen anden Indførsel fra udenrigske Steder med Undtagelse af nogle Skibsladninger Tømmer fra Nordamerika er ikke at tale om, idet alle Forretninger have indskrænket sig til at forskrive det aller Nødvendigste fra Buenos Aires. — Udførselen bestod i Aarets Løb hovedsagelig af Uld, Huder og Ben. Paa Grund af Misvæxten 1889/90 er intet Korn udført. Efterfølgende Tal ville give en Idé om Bahia Blancas Ind- og Udførsel. Indførsel: Paa Sydbanens Kai (der er den eneste Losse- og Ladeplads i Havnen) er oplosset: 47 123 Ton Jernbanemateriel, 13 423 Tons Stenkul og 22 746 Tons diverse Varer (væsentlig ankomne fra Buenos Aires). Udførsel: 26 147 Baller Uld, 12 535 Stykker Huder, 34 721 Korn, 46 Kasser Kjød, 167 Kasser Oxetunger, 2 593 Sække Benaske og 197 Piber Talg.

B a n k v æ s e n. Foruden Regjeringsbankerne, hvis Virksomhed reguleres af deres respektive Hovedstæder i Buenos Aires og La Plata, findes hersteds to Privatbanker, hvis Forretninger dog mere indskrænker sig til Inkassationer, Kjøb og Salg af Eiendomme etc. i Stedet for Diskontering af Vexler.

Skibsfart. Uagtet Søfarten dette Aar, paa Grund af den store Indførsel af Kul og Jernveismateriel, har været meget betydeligere end i det fore-

gaaende, ere blot 8 norske Fartøier og intet svensk ankommet mod 13 norske og 5 svenske i 1889. Fra udenrigske Steder ere 72 Fartøier ankomne til Bahia Blanca, samt 2, der forulykkedes ved Indløbet (1 norsk og 1 finsk). Jeg skal her til Veiledning for Kapteiner meddele de Indtryk angaaende Seilleden, som jeg i Aarets Løb har faaet for muligens at bidrage til at forebygge fremtidige Søulykker, idet der forøvrigt henvises til mine Bemærkninger i forrige Aarsberetning. Udenfor Monte Hermoso bør der iagttages Forsigtighed, da Bankerne ere farlige og forræderske, ikke alene paa Nordkysten, men i lige høi Grad paa Sydkysten. Farvandet bør følges saa, at Skibet holdes midt deri, og Kapteinerne bør være yderst opmærksomme paa Strømmen, der skal være meget stærk dersteds. Mange Fartøier ere som Følge af Strøm eller andre Aarsager komne for nær Lobos eller Toro Bank, hvor de have følt Grunden. Under Indløbet bør der stadig benyttes Lod, da der findes flytbare Banker indimod Naposta og Punta Pipa. Jeg har ved forskellige Leiligheder hørt, at Monte Hermosos Fyr er daarligt og at dets Parafinlampe ei altid er tændt, naar saa er ønskeligt, — og turde henlede Opmærksomheden ogsaa derpaa. Lods erholdes yderlig sjelden ved de ydre Bøier; mange Fartøier seile helt ind til Bøie No. 9, hvor de maa ankre og vente paa Lods for at komme over Napostabanken. Ankerpladsen ved Bøie No. 9 er meget sikker. Lodserne bo i selve Staden Bahia Blanca. Naar et Fartøi er isigte, telegraferes der fra Monte Hermoso ind til Staden, men Erfaring har vist, at man ikke kan sætte altfor stor Lid dertil, ligesom Lodserne ogsaa ofte ved Modvind (østlig) og Modstrøm have stor Vanskelighed for at begive sig ud og møde Skibene. Sydbanekompagniet eier desuden en mindre Bugserbaad (paa 25 Hestekræfter) der paa Begjæring og mod conventionel Erstatning udlaanes til Kapteiner. Enhver Kaptein bør foruden Søkarter anskaffe sig det i forrige Beretning omhandlede Cirkulære over Bahia Blancas Indløb, der affattet paa Engelsk kan erholdes i forskellige engelske Havne. Til Slutning han det oplyses, at Sydbanebolaget har anskaffet et Mudderværk for at opmudre Kanalen ved Napostabanken. Skibsdugifterne ere de samme som tidligere med Undtagelse af Ballast, der nu koster \$ 1.50 Guld pr. Ton.

Fragtnoteringer. Fragterne ind have været gennemsnitlig ca. 25 eng. sh for Stenkul (clean bill of lading) og Jernveismaterial, stod i Begyndelsen af Aaret højere, 28 à 30 sh., men ere nu lavere, ca. 22 sh. samt i Nedgaaende. Fragterne ud for Uld, Huder etc. ere derimod i Stigende, noteredes i Begyndelsen af Aaret til 30 Francs, men ere nu gaaede op til 35 Francs.

Havne- og Jernbaneanlæg. Aug. Lincks storartede Havneanlæg er med Undtagelse af forberedende Arbeider saasom Maalinger etc. endnu ikke paa-begyndt. Derimod ere Arbeiderne paa Nordbanen skredne raskt frem ligetil Aarets Slutning. Den videre Bygning af Linien er dog indtil senere indstillet og den største Del af Arbeidspersonalet afskediget. Naar Arbeidet atter skal gjenoptages er endnu ikke bestemt. Den allerede færdige Del af Linien er derimod nylig aabnet for Trafik. Strækningen er 175 Kilometer lang og har 6 Stationer, hvoraf den sidste, „Bernasconi“, ikke er langt fra Staden General Acha, hvor senere Jernbanen skal passere. Linien Bahia Blanca—Tres Arroyos, der tilhører Sydbanekompagniet, løber langs Østkysten fra Bahia Blanca forbi Tres Arroyos til Buenos Aires og vil snart blive færdig samt vil da hidføre en hel Del Uld etc til Export.

Agerbruget har havt et daarligt Aar paagrund af den mislykkede Høst. Der er ikke foretaget Anlæg af nye Kolonier. Indvandringen var ved Aarets Begyndelse ganske livlig, men er senere ganske standset. Det vil af foranstaaende

sees, at Bahia Blanca for en stor Del kan takke Nordvestbanen for, at fuldstændig Stagnation i Forretningerne ikke er indtraadt. Derimod ere Udsigterne for 1891 mørke, idet ikke alene den fornævnte Jernbanebygning er indstillet, men ogsaa paatænkte Skatter og Exporttoldafgifter, Fordyrelse af Levnetsmidler etc. utvivlsomt ville frembringe sine Virkninger“.

Sundhedstilstanden. Generalkonsulatets Distrikt har idethele været forskaanet for epidemiske Sygdomme i det forløbne Aar, ihvorvel Kopper, Tyfus og Difterit have krævet mange Ofre.

S. A. Christophersen.

Kapstaden.

Skibsfarten 1890.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. £
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hoved- stationen	2	845	-	-	2	845	-	-	1 820
„ Norge til Vicekon- sulsstationerne . . .	12	5 055	-	-	12	5 055	-	-	12 804
„ Sverige til Hoved- stationen	4	1 713	-	-	4	1 713	-	-	3 925
„ Sverige til Vicekon- sulsstationerne . . .	28	11 004	-	-	38	11 004	-	-	28 683
„ andre Lande til Ho- vedstationen	35	31 626	-	-	35	31 626	-	-	55 995
„ andre Lande til Vice- konsulsstationerne . .	48	22 308	-	-	48	22 308	-	-	57 544
Ialt	129	72 551			129	72 551			160 771
II. Afgaaede:									
Til andre Lande fra Ho- vedstationen	-	-	44	35 541	44	35 541	-	-	-
„ andre Lande fra Vice- konsulsstationerne . .	4	1 578	98	44 467	102	46 045	-	-	4 140
Ialt	4	1 578	142	80 008	146	81 586	-	-	4 140

For at reparere eller for Ordre ankom 11 Skibe dr. 3 885 Tons.

Af svenske Skibe ankom 70 dr. 28 462 Tons.

Erlagte Konsulatafgifter: Af norske Skibe ved Hovedst. £ 122. 13. 9, ved Vicek. £ 159. 9. 3. Af svenske Skibe ved Hovedst. £ 18. 14. 9, ved Vicek. £ 92. 3. 11.

Aarsberetning dateret 24 Mai 1891.

I 1889 ankom af norske Skibe 178 dr. 79 030 Tons, og i 1888 126 dr. 57 749 Tons.

Den betydelige Formindskelse i Skibsfarten i Forhold til 1889 har for største Delen sin Grund i den store Spekulationslyst i 1889 blandt Trælast-importører i Kolonien og Natal, der ogsaa havde til Følge, at Markedet overfyldtes og forholdsvis lidet Trælast indførtes i 1890. Uanseet denne tilfældige Stigning i de forenede Rigers Skibsfart i 1889 viser denne dog en jevn Fremgang, idet Forskjellen mellem 1888 og 1890 er 22 Skibe og 23 500 Tons til Fordel for 1890.

Opgaverne over Koloniens Skibsfart i det Hele vise sammenholdt med foregaaende Aar en Forøgelse i Tonnallet af Dampskibe fra 1 644 dr. 3 472 580 Tons til 1 672 dr. 3 684 926 Tons, men en Aftagen for Seilskibene fra 621 dr. 324 305 T. til 577 dr. 322 084 Tons.

Ved Hovedstationen paamønstredes 60 og afmønstredes 40 Mand. Fra norske Skibe rømte 16 Mand. Til Hjemsendelse for Søfolk og herværende Norske og Svenske har Generalkonsulatet i Aarets Løb indkjøbt Vexler for 112 355 Kroner. Af afdøde Søfolks Efterladenskaber m. M. er hjemsendt 8 639 Kroner.

Handel. Værdien af Koloniens Import i de 12 forløbne Maaneder var, fraregnet de for Regjeringen indførte Varer, £ 8 470 550 mod £ 7 942 506 i 1889. Forøgelsen er næsten 7 %. Indførselen af Specie er gaaet betydelig ned, da den i 1889 var £ 2 395 389, mod i 1890 kun £ 814 429. Værdien af de vigtigste indførte Artikler var i 1890 følgende: Apothekervarer £ 107 071, Bomuldsvare £ 696 269, Beklædningsartikler £ 568 909, Cement £ 18 939, Dynamit og Sprængstoffer £ 136 606, Galanteri- og korte Varer £ 986 259, Hvede £ 211 571, Hvedemel £ 20 199, Jernmanufakturvarer £ 572 082, Jern og Plader £ 127 719, Kolonialvarer £ 249 245, Kaffe £ 242 001, Legetøj £ 23 348, Linnedvarer £ 59 404, Lys £ 37 265, Læder og Lædervarer (ogsaa Skotøi) £ 454 321, Maskiner £ 339 261, Mais £ 4 280, Maltedrikke £ 93 303, Møbler £ 179 319, Mineralolie £ 35 113, Ost £ 55 028, Porcelæn- og Lervarer £ 57 108, Ris £ 47 604, Sukker £ 315 771, Smør £ 39 684, Spritvarer £ 135 970, Stenkul £ 164 339, Sæbe £ 53 810, The £ 49 989, Trævarer, uforædlede £ 48 927 (hvoraf fra Norge £ 21 721, fra Sverige £ 7 618), Fyrstikker £ 2 388, Uldvarer £ 366 570, Agerbrugsredskaber £ 69 412.

I Betragtning af Koloniens ringe Udvikling og Mangel paa den Stadighed i kommerciel Henseende, der udmærker de ældre europæiske Lande, er det vanskeligt at bedømme, hvorvidt Handelsforholdene er mere lovende end i 1889. Aabningen af de før næsten ukjendte Egne nordenfor Limpopo Floden og dermed følgende Behov for alle for et civiliseret Liv nødvendige Varer, samt den sidst i Aaret paagaaende Emigration til disse Egne, maa dog ansees som gode Tegn. Et Bevis paa Koloniens Fremgang i Agrikultur er den betydelig forøgede Import af Agerbrugsredskaber, der med 50 pCt. overstiger det foregaaende Aar. Dog betales endnu ca. £ 40 000 for importeret Smør, £ 35 000 for Ost og for Korn nær £ 25 000.

Træmarkedet har ikke været synderlig livligt. Som ovenfor nævnt var Oplaget af Trævarer ved Slutningen af 1889 temmelig stort. Desuagtet var Importen større i 1890 end i noget Aar før 1889.

Efterspørgselen var hele Aaret ganske god, mest for offentlige Arbejder, men har dog ikke været stor nok til at reducere det overfyldte Marked.

Den 31te Decembr 1890 laa der igjen paa Oplag i Kapstaden, Port Elisabeth og East London 651 938 Kubikfod. Totalimporten i Aaret var 1 523 317 Kubikfod uforædlede og 670 564 Kubikfod forædlede Trævarer. Middelpriiserne ved Partisalg var for 3" $\times$ 9" Furuplanker 4 d til $4\frac{3}{4}$ d pr løbende Fod, ligesaa for andre Dimensioner beregnede efter modsvarende Kubikindhold. For Gulv- og Tagbord er noteret $\frac{7}{8}$ " $\times$ 6", $1\frac{1}{4}$ d, $1\frac{1}{8}$ " $\times$ 6", $1\frac{3}{8}$ d og $\frac{1}{2}$ " $\times$ 6", $\frac{3}{4}$ til $\frac{7}{8}$ d.

Værdien af de fra Kolonien udførte Produkter udgjør £ 9 919 156, mod 9 405 959 i 1889. Forøgelsen kommer dog udelukkende fra den forøgede Export af raat Guld fra Transvaal, idet Værdien af udført Guld steg fra £ 860 494 i 1889 til £ 1 445 039 i 1890.

De fornemste Exportartiklers Værdi var i 1890: Angorahaar £ 337 239, Aloe £ 3 641, Diamanter £ 4 162 010, Elfenben £ 2 742, saltet Fisk £ 18 279, Guld, uforarbejdet £ 1 445 039, Horn £ 6 028, Huder £ 69 085, Heste £ 2 487, Kobbermalm £ 694 356, Gjedeskind £ 142 425, Faareskind £ 231 593, Korn £ 12 835, Strudsfjær £ 563 948, Uld £ 2 296 040, Vin £ 19 537, Vinsten £ 3 865.

To af Kapstadens fornemste Banker har i Aaret indstillet sine Betalinger, hvilket har medført en tilfældig Stagnation i Forretninger, dog kun af lokal Betydning, da heldigvis den jordbrugende Del af Befolkningen i det Indre af Kolonien blev aldeles uberørt deraf. Penge har i Almindelighed hele Aaret været rigelige og Laan mod god Sikkerhed let at erholde til usædvanlig lav Rente.

Fra Begyndelsen af 1891 nedsattes Postporto for Breve (enkelt Porto) til England fra 4 d til 2 d og til Skandinavien fra 6 d til 3 d. For Tryksager og Pakker er Afgiften dog den samme som før.

Jernbaner er delvis aabnet, og delvis under Arbejde til Bloemfontein (Hovedstaden i Orange Free State) fra Kimberley (Diamantfeltene) til Vryburg i britisk Bechuanaland og fra Kapstaden til Orlogshavnen Simons Town. Statsbanerne har i Nettoindtægt givet ca. 6 % af den deri nedlagte Kapital.

Det under den engelske Regjerings Beskyttelse staaende „Chartered Company“, der gjør Fordring paa største Delen af Egnene mellem Limpopo og Zambezi Floderne, har ikke gjort videre store Fremskridt til Landets Aabning paa Grund af de store Vanskeligheder, der er forbundet med Transport af Levnetsmidler, Maskiner, Redskaber etc., formedelst den store Afstand fra det yderste Endepunkt af Koloniens Jernbaner, Vryberg (ca. 775 eng. Mil fra Kapstaden). Fra dette Sted maa nemlig alt Gods sendes paa Oxevogne ca. 900 eng. Mil, inden det naar Hovedstationen, Fort Salisbury. Derhos oversvømme alle Floder i Regntiden i den Grad, at Kommunikationerne derved alvorlig hindres. I den senere Tid er dog Veien taget gennem den paa portugisisk Omraade liggende Pungwe Flod, hvorfra Varer føres paa mindre, dertil bestemte Dampskibe ca. 100 eng. Mil ind i Landet til Stationen M'Sandas Kvaal, hvorfra Afstanden til Fort Salisbury kun er 150 eng. Mil. Dog maa Varer, der gaa denne Vej, erlægge en Told til de portugisiske Myndigheder af 3 pCt. af Fakturaværdien. Ved denne Rute reduceres Transportudgifterne med næsten $\frac{2}{3}$.

Ingen epidemiske Sygdomme har forekommet i Aaret og Helbredstilstanden har i det Hele været særdeles god.

A. Ohlsson.

Guatemala (Central Amerika).

Aarsberetning dateret 15 Mai 1891.

Aaret 1890 var rigt paa Begivenheder for Republiken. Indtil Juni var Guatemala i en blomstrende Tilstand. Penge var overflødige, Forretningerne tiltog stadig og Landets almindelige Tilstand havde aldrig før været bedre.

Den 22de Juni 1890 blev den i Salvador bestaaende Regjering styrtet og Præsidenten dræbt, (den efterfølgende Regjering paastod at han var død af Hjertetilfælde), og General Carlos Ezeta udnævnt til foreløbig Præsident. Da Guatemala er Central Amerikas første Stat mente man endnu engang at burde indblande sig i Nabostaternes Politik, som altid skeet siden Republikkerne skiltes for 45 Aar siden. Guatemala har altid stræbt efter at have en af sine udvalgte Mænd ved Roret i Salvador; paa Grund heraf anerkjendte det ikke den bestaaende Tingenes Tilstand efter General Menendez' Død; denne var af Guatemala hjulpet til Præsidentværdigheden i Salvador. Til sidst erklærede Guatemala Krig, men imod den almindelige Mening. Resultatet var yderst ubeldigt for Guatemala. Ikke alene mislykkedes Øiemedet efterat der var stillet en Arme paa mindst 30 000 Mand med en Udgift af over 3 Millioner Pesos, men det mistede sin Indflydelse over Salvador, og, hvad der næsten var ligesaa slemt, det ønskede Laan paa 21 Millioner \$, kontraheret af Hr. Cottu, mislykkedes. Bankerne med hvem Laanet allerede var sluttet, trak sig tilbage, da Krigen med Salvador blev erklæret. Da Skatkammeret var tomt, maatte Penge skaffes til enhver Pris, og Regjeringen tog, uden at raadspørge nogen, det ukloge Skridt at udstede 3 Millioner Papirpenge. Fra det Øieblik disse kom paa Markedet, var Indehaverne villige til at sælge dem til en Diskonto, og Publikum havde saa liden Tillid til Papirpengene, at inden 2 Maaneder Diskontoen steg til 50 %. Denne Tilstand vilde være bleven ødelæggende, baade for Regjeringen og Indehaverne af Papirpengene, hvorfor den nu samlede Repræsentation har vedtaget, at det cirkulerende Papir skal ophøre at være lovligt Betalingsmiddel fra idag. Indehaverne skal kunne ombytte Papirpengene med Obligationer udstedt af Regjeringen til en Kurs af 80 Papirpesos for 100 Pesos i Obligationer, det vil sige, i Mai Maaned. I Juni vil Kursen være 90 % og fra 1ste Juli pari. Staten tilbyder 12 % Rente af Obligationerne, og til Betaling heraf, samt, om muligt, Indløsning af nogle af Obligationerne, vil 15 % af Tolden blive reserveret, hvorhos en Extraafgift er paalagt af 10 cents pr. Flaske Spiritus destilleret indenlands. Disse to Indtægtsposter anslaaes til ca. \$ 800 000. Hvorvidt denne Ordning vil lykkes er vanskelig at sige, men der hersker almindelig Misfornøielse, og Uroligheder kan opstaa til enhver Tid. Den politiske Fremtid er ikke meget lys, da neppe Nogen er tilfreds med Regjeringen.

Høsten i 1890 led meget af Mangel paa Arbeidere, der maatte tjene i Krigen, eller døde under den Koppepidemi, der herskede i Landet. Hertil kom det Tab, som Indehaverne af Papirpenge led, m. m. Den nuværende Situation kan alene forbedres ved en radikal Reform og store Opofrelser.

Handelen, det er Indførselen, har hidtil ikke lidt forholdsvis meget. Indførselen var \$ 7 639 833 mod i 1889 \$ 7 586 654. Skjøndt Værdierne er næsten lige, har Indførselen taget forskellige Retninger, som fremgaar af følgende Opgave: Fra England 1889, \$ 1 598 762, 1890, 1 722 671, forenede Stater 1889, \$ 1 332 398, 1890, \$ 1 207 545, Tydskland 1889, \$ 715 239, 1890, \$ 935 829, Frankrige 1889, \$ 929 580, 1890, \$ 804 561, Centralamerika,

1889, 0, 1890, \$ 785 279, Sydamerika 1889, \$ 1 207 624, 1890, \$ 521 938, Belize, Mexiko, Antillerne 1889, \$ 165 169, 1890, \$ 422 708, Spanien 1889, \$ 112 459, 1890, \$ 228 451, Schweiz 1889 \$ 85 631, 1890 \$ 91 535, China 1889 \$ 121 285, 1890 \$ 72 980, Belgien 1889 \$ 98 732, 1890 \$ 69 457, Italien 1889 \$ 20 631, 1890 \$ 55 809, Japan 1889 0, 1890 \$ 11 605.

Landets Fremskridt i de sidste 5 Aar fremgaar af følgende Opgave: Indførsel 1886 \$ 3 537 299, 1887 \$ 4 241 407, 1888 \$ 5 459 568, 1889 \$ 7 586 661, 1890 \$ 7 639 833.

Udførselen for 1890 viser \$ 14 401 534 mod i 1889 \$ 13 247 689. Der udførtes: Kaffe qq 508 599, Dyrehuder q 318, Sølv i Barrer q 40, myntet Sølv \$ 1 262 317, Huder q 8 669, Guttapercha q 1 430, Zarpaparilla q 118, Trælast Fod 187 963, Sukker q 10 524, Bananer, Bundter 287 077.

Foruden disse Artikler udførtes Kakao, Skildpaddeskaller, Bønner, etc. i mindre Skala.

Der ankom kun et norsk Skib, nemlig Bark Margaret, 345 Tons, til Livingston med 4 393 Kolli Stykgods fra Liverpool, samt et svensk Skib.

Guatemalas Skibsfart indskrænker sig til 4 Dampskibslinier, i regelmæssig, fast og hyppig Fart med Understøttelse af Staten, hvorfor det er meget vanskeligt for Seilskibe at konkurrere. Der ankommer derfor faa saadanne hertil fra Udlandet.

I 1890 besøgte Guatemalas Havne af 366 Dampskibe, hvoraf 205 amerikanske, 33 tyske, 27 engelske og 1 italiensk, men kun 54 Seilskibe, hovedsagelig i Kystfart, hvoraf 21 engelske, 20 amerikanske, 7 tyske, 3 columbiske, 1 norsk, 1 svensk og 1 mexikansk. Saavidt vides anløb kun et norsk Skib, — muligens Dampskib — centralamerikansk Havn, nemlig Managera 545 Tons, to Gange ankommet fra New York til Greytown, Nicaragua med Stykgods.

Vicekonsulen i Corinto, Nicaragua, skriver: „I 1890 passerede en stor Mængde norske Arbeidere denne Havn, og paa Forespørgsel meddelte Mange af dem, at de var engageret i New York af en Agent for Mr. Keith, en Jernbanekontraktør i Costa Rica, som gav dem Underretning om Lønning, Behandling etc. Ved Ankomsten til Costa Rica maatte de opgive Arbeidet paa Grund af slet Behandling.“

Mange af disse Folk kom til Guatemala for at faa Arbeide, hvilket det lykkedes mig at skaffe Nogle, hvorimod jeg hjalp de Fleste med at komme tilbage til de forenede Stater.

S. Ascoli.

Cagliari.

Der ankom fra Norge til Hovedstationen i Ballast et norsk Skib dr. 466 Tons. Fra andre Lande ankom til Hovedstationen med Ladning 2 Skibe dr. 1 794 Tons, og i Ballast 9 dr. 5 666 Tons. Ialt ankom 12 dr. 7 926 Tons, hvoraf Dampskibe 2 dr. 2 010 Tons. Bruttofragt Kr. 15 128.

Afgaaede norske Skibe: Til Norge fra Hovedstationen med Ladning 1 dr. 349 Tons. Til andre Lande fra Hovedstationen med Ladning 10 dr. 6 189 Tons, og i Ballast 1 dr. 1 388 Tons. Ialt 12 dr. 7 926 Tons, hvoraf Dampskibe 2 dr. 2 010 Tons.

Bruttofragt for Seilskibe Kr. 160 631, Dampskibe Kr. 13 561.

Der ankom 18 svenske Skibe dr. 8 897 Tons.

For at reparere eller for Ordre ankom 2 norske Skibe dr. 737 Tons.

Erlagte Konsulatafgifter ved Hovedstationen: Af norske Skibe Kr. 503.29, af svenske Kr. 564.94. Expeditionsafgifter af norske Expeditioner Kr. 38, af svenske Kr. 74.

Aarsberetning dateret 15de Mai 1891.

Skibsfart. De forenede Rigers Skibsfart paa Distriktet har i det forløbne Aar været større end i 1889. De norske Skibe viser en Tilvæxt af 1 Dampskib og af 2 Seilskibe. De svenske Skibe viser ligeledes en Tilvæxt af 2 Seilskibe og 4 Dampskibe.

Cagliaris Havn besøgte i forrige Aar af følgende Nationers Skibe: italienske 669 Seilskibe dr. 113 757 Tons, og 117 Dampskibe dr. 82 976 T., britiske 6 Seilskibe dr. 3 352 T., og 140 Dampskibe dr. 115 696 T., russiske 33 Seilskibe dr. 18 479 T., østerrigske 19 Seilskibe dr. 9 338 T. og 2 Dampskibe dr. 1 574 T., svenske 14 Seilskibe dr. 4 941 T. og 4 Dampskibe dr. 3 956 T., norske 10 Seilskibe dr. 5 916 T. og 2 Dampskibe dr. 2 010 T., hollandske 12 Dampskibe dr. 8 945 T., belgiske 10 Dampskibe dr. 9 006 T., græske 15 Seilskibe dr. 4 286 T. og 1 Dampskib dr. 640 T., franske 3 Seilskibe dr. 518 T. og 2 Dampskibe dr. 3 200 T., tyske 4 Seilskibe dr. 3 608 T., spanske 21 Seilskibe dr. 1 804 T., danske 2 Seilskibe dr. 909 T., ialt 796 Seilfartøier dr. 166 908 T. og 290 Dampskibe dr. 228 003 Tons.

Export til de forenede Riger indskrænkede sig til Salt.

Import af de forenede Rigers Produkter bestod af en Ladning Is af ca. 500 Tons fra Norge og en Do. Trævarer af ca. 200 Std. fra Sverige.

Nedenstaaende Oversigt viser Cagliaris Provinds Ind- og Udførsel fra og til Udlandet i Lire:

Spiritus, andre Drikkevarer og Olier Indførsel 414 099, Udførsel 155 312, Kolonialvarer, Krydderier og Tobak I. 866 873, U. 3 118, Chemikalier, Fabrikat af Talg m. m. og Parfymen I. 39 266, U. 784 054, Farver og Farvestofte I. 14 974, Hamp, Lin og andre Fabrikater deraf I. 31 909, Bomuld I. 92 685, Uld og Haar I. 101 728, U. 9 513, Silke I. 31 880, Trævarer og Halm I. 427 637, U. 1 729 320, Papir og Bøger I. 11 548, Skind I. 57 665, U. 811 811, Mineralier, Metaller og deraf tilvirkede Varer 383 490, U. 8 674 217, Stentøi, Porcellæn, Glas og Krystalarbeider I. 1 099 665, U. 8 475, Kornvarer og Mel I. 2 837 793, U. 252 833, Dyr- og Madvarer deraf I. 1 09 669, U. 625 112, Diverse Varer I. 49 596, U. 884, ialt I. 6 570 437, U. 13 055 649.

I Indførselen er der en Forøgelse mod Aar 1889 af Lire 166 853 og i Udførselen en Formindskelse af Lire 242 930.

Salthøsten var med Hensyn til Kvantiteten langt under Middel; men af god Beskaffenhed. Den ansattes til ca. 80 000 Tons. Priserne varierede mellem Lire 8 og 10 pr. Ton.

Af Salt exporteredes til Udlandet 20 614 metr. Tons med italienske Fartøier, 15 883 metr. Tons med russiske, 13 074 metr. Tons med svenske, 9 619 metr. Tons med østerrigske, 9 111 metr. Tons med norske, 2 990 metr. Tons med tyske, 1 176 metr. Tons med danske, tilsammen 72 467 metr. Tons.

De norske Fartøier udklærede væsentlig til Santos (Brasilien) medens de svenske gik til Hjemlandet og Finland.

Kornhøsten har givet et tarveligt Udbytte og beregnes ca. 500 000 Hl., Byg ca. 160 000 Hl.

Vinhøsten udfaldt heldig og gik op til ca. 700 000 Hl. Kvaliteten var derhos meget god.

Bergværker. Der har været den almindelige Virksomhed i Grube-drift. Produktionen var: Zinkmalm 99 000 Tons værd Lire 6 200 000, Blymalm 31 000 Tons, Lire 11 800 000, Sølv 1 700 Tons, Lire 2 200 000, Mangan 1 370 Tons, Lire 28 700, Antimonium 325 Tons, Lire 141 000, Brunkul 15 700 Tons, Lire 249 000, ialt 149 095 Tons til Værdi Lire 20 618 700, hvoraf den største Del udskibedes fra Carloforte og Cagliari med engelske, hollandske, belgiske og italienske Dampskibe til Antwerpen, Bordeaux og Pertusola.

Gruberne sysselsatte 10 134 Arbeidere, hvoraf 800 Kvinder.

Tunfiskfangsten har paa Grund af Stormveir været meget knap. Den indbragte Fiskemængde anslaaes til ca. 450 000 Kg. mod 993 000 i 1889.

Stenkul. Fra England hidførtes ca. 30 000 Tons mod ca. 27 000 i 1889. Ligesom i forudgaaende Aar have norske og svenske Skibe ikke havt Sysselsættelse i denne Fart.

Fragterne vare i Gjennemsnit i det forløbne Aar for Salt til Østersøen Kr. 1.10—1.20 pr. Hl., Do. Do. til Brasilien sh. 22—28 pr. Ton, Do. Malm til Antwerpen frcs. 12—14 pr. Ton, Do. Do. til Bordeaux frcs. 7—9 pr. Ton, Do. Hvede fra Sortehavet frcs 2.20—2.50 pr. Charge.

Middelkurserne i Cagliari have fluktueret mellem Lire 25.30 og Lire 25.60 for £ paa Paris à pari.

P. Pernis.

Indhold: **Buenos Aires** Side 491. — **Cagliari** Side 534. — **Christchurch (New Zealand)** Side 481 — **Galatz** Side 486. — **Guatemala (Central Amerika)** Side 533. — **Honolulu** Side 489. — **Kapstaden** Side 530. — **Montevideo** Side 482. — **San Francisco** Side 473.

Beretninger om Handel og Skibsfart.

Uddrag af Aarsberetninger fra de forenede Rigers Konsuler
for 1890 m. M.,

No. 15.

udgivet ved Departementet for det Indre.

1891.

I Kommission hos H. Aschehoug & Co. Subskriptionspris 2 Kroner Aaret
og for Udenbysboende Porto 20 Øre.

Algier.

Skibsfarten 1890.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. frcs	
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.			
							Ant.	Tons.		
I. Ankomne.										
Fra Norge til Hoved- stationen	6	2 364	-	-	6	2 364	-	-	61 800	
„ Norge til Vicekon- sulsstationerne . . .	6	2 746	-	-	6	2 746	-	-	44 500	
„ Sverige til Hoved- stationen	3	1 498	-	-	3	1 498	-	-	44 000	
„ Sverige til Vicekon- sulsstationerne . . .	16	6 502	-	-	16	6 502	-	-	207 500	
„ andre Lande til Ho- vedstationen	31	16 765	1	447	32	17 212	-	-	255 800	
„ andre Lande til Vice- konsulsstationerne . .	37	18 493	11	4 592	48	23 085	-	-	175 900	
Ialt	99	48 368	12	5 039	111	53 407	75	38 488	789 500	
II. Afgaaede:										
Til Norge fra Hovedsta- tionen	-	-	3	1 313	3	1 313	-	-	-	
„ Norge fra Vicekon- sulsstationerne . . .	-	-	2	854	2	854	-	-	-	
Til andre Lande fra Ho- vedstationen	28	13 131	9	6 163	37	19 294	-	-	71 950	
„ andre Lande fra Vice- konsulsstationerne . .	58	24 367	19	8 310	71	32 677	-	-	286 700	
Ialt	80	37 498	33	16 639	113	54 138	76	38 945	358 650	

For Havari eller Ordre ankom 4 Skibe dr. 4 185 Tons.

Af svenske Skibe ankom 50 dr. 27 483 Tons.

Erlagte Konsulatafgifter af norske Skibe ved Hovedst. frcs. 1 689.40, ved Vicek. frcs. 4 170.85; af svenske Skibe ved Hovedst. frcs. 843.80, ved Vicek. frcs. 1 466.05. Expeditioner af norske Exp. frcs. 650.70, af svenske frcs. 172.

Aarsberetning dateret 15 Juni 1891.

Til Havne, hvor ikke Vicekonsuler er ansat, ankom 5 norske Skibe dr. 2 153 Tons, hvoraf med Ladning 2 dr. 781 Tons.

I 1889 ankom 75 norske Skibe dr. 34 955 Tons. I 1889 var den norske Skibsfart den største, som hidtil havde fundet Sted paa dette Distrikt, og den er altsaa i 1890 yderligere tiltaget. Tilvæksten er ikke en Følge af større Handelsudbytte med Norge, hvilken alene viser en Tilvæxt af 1 Skib dr. 152 Tons, men beror paa det større Antal Dampskibe, der af franske Selskaber er befragtet for den øgede Export af Algiers Produkter.

Af de forskellige Stationer ankom til Algier 41 norske Skibe dr. 21 073 Tons, Oran 42 dr. 20 055 Tons, Bougie 2 dr. 735 Tons, Philippeville 8 dr. 3 511 Tons, Bone 5 dr. 1 892 Tons, La Goulette 5 dr. 2 541 Tons, Sousse 3 dr. 1 465 Tons, Sfax 4 dr. 2 134 Tons. Af norske Skibe ankom med Ladning 72 Damp- og 26 Seilskibe. 6 Dampskibe kom med Træ og diverse fra Norge, og 3 fra Rumænien og 2 fra Østerrige, ligesaa med Træ. Derhos medførte 2 Dampskibe Kul fra England, 1 Sirup fra Egypten, 1 Jernbanesviller fra Nordtyskland. De øvrige gik i Maanedsfraagt fra franske Havne. Trælast bragtes af 1 Seilfartøi fra Norge, 19 fra Sverige, 2 fra Finland og 3 fra Nordamerika. 2 Damp- og 3 Seilskibe indførte Is fra Norge.

17 Seilskibe afgik med Alfa og Garverbark til England; med Vin og Stykgods befragtedes 63 Dampskibe til Frankrige.

De indseilede Bruttofragter var for norske Skibe 1 148 100 frcs. mod i 1889 723 240.

Middelfragterne pr. Ton var i det Hele i 1890 følgende:

	Algier. frcs.	Oran. frcs.	Philippeville. frcs.	Bône. frcs.
Marseille	10	9	8—15	9
Bordeaux	14	16	15—20	15
Havre	14	18	18—23	15
Nantes	15	18	15—20	—
Gibraltar	23—26	10	10—13	—
Lissabon	25	20	15—20	19
Cardiff	13—15	18	20—25	—
London	25	24	15—20	—
Glasgow	14—20	20	15—20	14

Fragterne fra Nordsverige til Algier var om Sommeren 72—73 frcs., men faldt om Høsten til 67—68 frcs.

Paa norske Skibe afmønstredes 6 og paamønstredes 1 Mand. Ingen rømte.

Til Algier ankom af alle Flag i 1890, 4 191 Skibe dr. 2 318 840 Tons mod i 1889, 3 792 Skibe dr. 2 252 997 Tons. Det franske Flag har det højeste Tonstal, derefter det engelske og spanske, hvorefter det norske og svenske har 4de Plads.

En Forøgelse i Trafiken paa Havnen Algier finder for Tiden stadig Sted, da den begynder at benyttes som Kulstation, og det er især Skibe kommende fra det sorte Hav, som her indtage sine Kulforraad til Konkurrence for Malta og Gibraltar.

Kulprisen staar sædvanlig i 25 sh., og den eneste Afgift, som Dampskibe, der kun anløb for Kul, har at erlægge, er 5 centimes pr. Reg. Ton som Lodspenge.

Fra Norge indførtes direkte af Trævarer til Algier 3 Ladninger med 3 norske Skibe dr. 857 Tons, til Sfax 4 dr. 2 134 Tons og 1 svensk Skib dr. 351 Tons.

Direkte fra Sverige indførtes Trælast i 29 norske og svenske Skibe dr. 11 752 Tons. Hele Trælastindførselen til Algier var i 1890 efter Toldopgaverne 1 000 Kg.:

Algers Distrikt: fra Frankrige, saget Vare 1 287, firkantet 883, Sverige s. 7 632, f. 976, Norge s. 1 409, f. 15, Rusland s. 672, f. 70, Østerrig s. 607, f. 192, forenede Stater s. 3, andre Lande s. 3 277, f. 11.

Orans Distrikt: fra Frankrige s. 2 325, f. 640, Sverige s. 4 894, f. 114, Norge s. 1, Rusland s. 4 934, f. 41, Østerrige f. 713, Rumænien s. 2 374, f. 15, forenede Stater s. 400, andre Lande s. 2 274, f. 16.

Philippevilles Distrikt: fra Frankrige s. 1 570, f. 405, Sverige s. 1 238, Norge s. 1 079, Østerrig s. 1 220, Rumænien s. 684.

Bones Distrikt: fra Frankrige s. 194, f. 175, Sverige s. 3 543, Norge s. 423, Østerrige s. 1 930, f. 588, forenede Stater s. 433, andre Lande s. 23.

Fra Norge indførtes derhos til Algeriet: Is, 2 Mill. Kg., høvlede Gulvbord, 188 794 Kg., Bjelker, 123 St., Metalarbeider, 160 Kg., Øl, 67 Liter, saltet Kjød, 40 Kg., Linolie, 204 Kg., tilberedte Farvestofte, 607 Kg. Fra Sverige indførtes: Bjelker, 11 St., høvlede Gulvbord, 322 254 Kg., Likører, 33 Liter, saltet Kjød, 25 Kg.

Til Norge udførtes fra Algeriet 1 800 Kg. Kork, 1 500 Kg. crin végétal, 500 Kg. beredte Huder.

I 1890 er Forsøg gjort med Indførsel af svensk Øl til Oran og Algier. Disse var dog ikke heldige, da Priserne var for høje til Konkurrence med det indenlandske. Da Kvaliteten vinder Bifald, tør der dog være Udsigt til forøget Afsætning, hvis Transportprisen kunde nedsættes ved direkte Forsendelser.

Med Punsch er der gjort lignende Forsøg, men med lidet opmuntrende Resultat.

Isimporten fra Norge vedbliver uden dog at vinde betydeligere Afsætning, da herværende Fabrikanten af kunstig Is forbedre sine Maskiner og opbyde alle Midler for i Publikums Øine at nedsætte den naturlige Is og stemple den som usund.

De fornemste Artikler, der indførtes til Algeriet i 1890, var: Salt Kjød Kg. 941 006, Ost 2 369 671, Smør 594 335, Fisk 1 612 421, Risengryn 2 908 537, Potetes 12 415 261, Hvede 100 Kg. 217 237, Mais do. 77 358, Byg do. 103 843, Mel do. 52 488, tørrede Grønsager Kg. 5 079 442, Frugt, mest tørret, 3 433 505, Sukker 15 408 422, Kaffe 3 882 915, Tobak 1 388 520, Olivenolie 1 930 672, andre Slags Olier 4 823 134, Bygningsvirke, uarbejdet 1 000 Kg. 18 351, do. skaaret 44 933, Bygningsmaterialier Kg. 91 609 445, Stenkul 100 Kg. 1 406 206, Vin, alle Slags Liter 10 417 573, Brændevin og Sprit L. 5 110 687, Øl L. 920 803, Papir og Pap Kg. 3 909 905, Vævneder af Bomuld Kg. 8 726 685, Hamp 530 302, Uld 743 366, Silke 35 531, Metalarbeider 11 804 773.

De fornemste Artikler, der udførtes fra Algeriet, var i 1890: Heste Stk. 2 922, Faar 1 043 533, Huder, uberedte, Kg. 2 670 867, Uld Kg. 6 535 586, Fisk Kg. 3 360 958, Hvede 100 Kg. 1 432 232, Byg do. 1 835 279, Havre do.

285 647, Mel do. 26 966, Grønsager, friske Kg. 4 664 141, tørre 3 276 577, Frugt, frisk 10 635 906, tørret 8 000 072, Tobak 1 993 763, Olivenolie 1 927 760, Alfa 71 854 944, Crin végétal 19 581 969, Korkebark 10 257 532, Garverbark 14 396 671, Jernmalm, 100 Kg. 5 278 600, Kobber 15 691, Bly 149 837, Vin Liter 196 500 895, Sprit L. 920 152.

Officielle Rapporter om Algeriets Ind- og Udførsel, haves endnu kun til 1889, der viser en Import af 249 206 000 frcs. og en Export af 251 647 000 frcs. eller en Tilvæxt mod 1888 af ca. 33 og 41 Mill. frcs. I 1889 udførte Algeriet for 2 441 000 frcs. mere end det indførte, hvilket er første Gang siden det kom i fransk Besiddelse. Til denne Opblomstring bidrager især Frankrige, idet Algeriets Export dertil tiltog med ca. 36 Mill. og Importen derfra med ca. 39 Mill. frcs. Derefter kommer som de største Aftagere England, Spanien og Tunisien. De forenede Rigers Import til Algeriet var i 1889 frcs. 852 435 og i 1888 frcs. 1 295 993, og Exporten derfra hid, i 1889 frcs. 33 053 og i 1888 frcs. 3517.

Toldindtægterne viser en Forøgelse af frcs. 419 013. Indtægterne af „octroi de mer“ var i 1889 5 820 766 frcs. og i 1890 6 695 280 frcs., væsentlig dog paa Grund af Forhøielsen i Spritafgiften fra 47 til 50 frcs. pr. Hektoliter.

Af Algeriets Exportartikler har især Korn, Kork, Vin, Alfa og Garverbark større Efterspørgsel. Ogsaa fortjener at nævnes den stigende Udførsel til Sydfrankrige af fersk Fisk, der indpakket i ls altid ankommer i god Tilstand. Udførselen, Kg. 3 360 958, tiltog med Kg. 308 300.

Korktilvirkningen tiltager, og i 1890 er yderligere 14 653 Hektarer undergaaet den første nødvendige Aftagen af Barken for siden at kunne give Afkastning. Exporten af Korkebark, der i 1889 var 8 549 583 Kg., steg i 1890 til 10 257 532 Kg.

Af Garverbark var der ogsaa en større Udførsel af 1 743 450 Kg., eller ialt 14 396 671 Kg.

Vinproduktionen tiltager stadig. Der høstedes i 1886 Hl. 1 666 995, 1887 1 902 961, 1888 2 761 178, 1889 2 578 038. Forøgelsen i Udførselen af Vin vilde have været større, hvis ikke Høsten var mislykket i Dpt. Constantine. Til den delvis før eksisterende Phylloxera kom en anden Sygdom, nemlig mildew.

Olivenolie begynder ogsaa paa Grund af sin gode Kvalitet at blive en eftersøgt Exportartikel, Aarets Høst faldt rigelig ud, saa at der kunde udskibes 1 395 872 Kg. mere.

Alfaafvirkningen tiltager ved Bygning af nye Kommunikationer, der muliggjør dens Transport til Kysten. Exporten tiltog med 4 886 063 Kg., og vore Seilskibe faar næsten altid Udfragter af denne Vare.

Den eneste Vare, der viser Tendents til Mindskning i Udførselen, er Ulden. Skjøndt den jevnt tiltagende Export af levende Faar, der nu ikke klippes før Udslibningen, til en vis Grad har bidraget til det Forhold, er dog den væsentligste Grund manglende Renlighed hos den algierske Uld. Araberne befri nemlig ikke Ulden fra den Urenlighed, som findes derpaa, og for at forøge Vægten tilføie de undertiden Sand til stor Skade for Opkjøberen og den ærlige Exportør.

Havneafgifterne i de algierske Havne er følgende: Sanitetsafgift, 10 centimer pr. Registerton, Havneafgift 50 c. pr. Do., Lodsafgift 5 c. pr. Do. Dertil kommer i flere Havne en extra Havneafgift, der er bevilget af den franske Stat til Fuldførelse af Havnearbejder, og som skal ophøre, saasnart de for disse Arbejder fornødne Summer er bleven dækket. Denne

Afgift er pr. Registerton i Oran 35 centimer, i Arzew 35 c., i Mostaganem 50 c., i Philippeville 36 c., i Bone 30 c., og i Algier 15 c. For Havnen Algier er der dog en Modifikation i denne Taxt, idet Skibe, der kun indlade og udlosse ialt $\frac{3}{4}$ af Ladningen, erlægge $\frac{3}{4}$ af Afgiften; for Halvdelen erlægges halv Afgift osv.

Saadanne Afgifter er allerede for nogle Aar siden indført, men man fortsatte dermed, paa Grund af manglende Kontrol, udover de fastsatte Beløb. De for meget oppebaarne Beløb er derefter paa den franske Finantsministers Befaling deponeret i det herværende „Trésor“ for at tilbagebetales Vedkommende. Dette vil komme de Skibe tilgode, der har erlagt disse Havneafgifter i Algier fra den 3 Mai 1882 til 21 Oktober 1884 og i Oran fra 21 Mai 1884 til 10 Mai 1886.

Tilbagebetaling af disse Afgifter kan ske gennem Generalkonsulatets Bistand ved Forevisning af Originalkvittering for det erlagte Beløb, i hvilket Fald den Fuldmagt, der bør udfærdiges for Generalkonsulatet, skal udfærdiges af Skibets Rheder eller Fører. Kan derimod Originalkvitteringen ikke forevises, udfærdiges her Duplikater deraf, men isaafald kan Fuldmagten kun udstedes af Skibets Fører.

Til **Tunisien** ankom fra $\frac{13}{10}$ 1889 til $\frac{12}{10}$ 1890 6 737 Skibe paa 1 645 304 Tons med 163 937 Tons Varer, deriblandt 9 norske og svenske Skibe paa 4 392 Tons. Værdien af de indførte Varer var 48 557 534 Piaster mod i de foregaaende 12 Mdr. 51 923 233 p. Fra Frankrige indførtes for ca. 26 Mill. Piaster, derefter kom Malta og Italien. Fra de forenede Riger indførtes for 438 626 Piaster og Aaret forud for 346 491 p. Af den sidstnævnte Import bestod det Meste af Trævarer, dog er ogsaa andre Artikler begyndt at afsættes. Saaledes indberetter Vicekonsulen i Sfax, at for Aar 1 306 ($\frac{13}{10}$ 89— $\frac{12}{10}$ 90) indførtes ialt fra Norge og Sverige for 241 066 p. Varer dertil, hvoraf Trævarer for 184 096 p., Øl etc. 4 500 p., Tougværk og Hamp 15 800 p., Kalk og Cement 100 p., Drogerier 490 p., Jern 17 500 p., Olier 1 850 p., Metaller 2 290 p., Møbler 5 000 p., kemiske Produkter 3 220 p., Glasvarer 500 p., diverse Varer 5 690 p. Af disse Varer indtog Træ, Jern og Tougværk den første Plads blandt hele Landets Import, og disse kan nu tilligemed norsk Øl, ansees for at have vundet et sikkert Marked paa Pladsen; de øvrige Produkter er kun forsøgsvis indført. Mulig vil ogsaa Spiger, Hestekosøm, Papir og Fyrstikker kunne faa Indgang dersteds.

De fornemste Importartikler var: Træ, Piaster 1 636 263, Øl etc. 136 291, Korn 659 641, Stenkul 769 326, Kalk, Cement, 552 439, Kolonialvarer 4 403 981, Mel 5 391 912, Jern 657 869, Metaller 1 209 936, Snedkerarbejder 328 235, Agerbrugsmaskiner 605 571, Papir og Pap 537 988, saltet Fisk 122 412, Madvarer 1 380 251, Sæbe og Lys 421 719, Vin og Sprit 2 654 851.

Fra Tunisien udførtes især: Fisk, mest saltet, Piaster 1 049 790, Dadler 656 802, Svampe 1 107 500, Alfa og Arbejder deraf 3 645 221, Olivenolie 7 122 170, Uld 1 077 138, Dyrehuder 1 290 140, Garverbark 2 686 100, Faar 1 894 450, Hvede 15 694 400, Byg 8 384 480, Vin 393 550, Vævneder af Uld 1 127 951, andre 359 859.

Den samlede Værdi af Exporten var 50 998 704 Piaster, eller ca. 21 Mill. p. mere end det foregaaende Aar. Frankrige og Algeriet er de fornemste Aftagere med ca. 18 og 14 Mill. p. Til Sverige og Norge udførtes for 62 500 p. Varer.

Grunden til den større Export er især de Begunstigelser, Tunisien fik af Frankrige ved Lov af 19 Juli 1890, paa Grund af hvilken visse tunisiske Produkter, som Korn, Olivenolie og levende Dyr, er toldfri ved Indførsel i Frankrige, medens de andre toldbehandles som den mest begunstigede Nations. Dog foreskriver denne Lov udtrykkelig, at disse Varer skal indføres med franske Skibe, saaat andre Nationers Skibe ikke har kunnet deltage i den forøgede Fragtfart.

Den tunesiske Export til Frankrige tiltager saaledes betydelig. Hvede, Byg og Olivenolie, Landets Hovedprodukter, fandt paa Grund af sin gode Kvalitet et stort Marked i Frankrige. Ligesaa bør nævnes Vin og Svampe.

Exporten til de forenede Riger kom især fra Havnen Sfax med 58 075 p., hvoraf Byg for 35 125 p., Hvede for 7 000 p., Faareskind for 10 400 p., og Uld for 4 000 p.

Afgifterne i de tunesiske Havne bestaa af: Fyrafgift 0.15 p. pr. Registerton indtil 500 Ton, Sanitetsafgift 0.15 p. pr. Do. indtil Do., Kai-afgift 0.50 p. pr. Do. indtil Do.

Derhos erlægges i La Goulette 0.50 p. i s. k. Vandafgift for hver Mand af Besætningen indtil 16.

Generalkonsulatets Handelsmuseum har ved indsendte Prøver, Tegninger og Priskuranter etc. ofte kunnet give herværende Importører Anvisninger til Bestillinger. Materiellet er i Aaret forøget ved Sendinger fra Sverige af diverse nyt, hvoriblandt en særdeles righoldig Samling vakre Prøver fra Aktieselskabet Pyrotypia i Stockholm. Fra Norge er derimod Intet kommet.

Sundhedstilstanden i Distriktet er udmærket.

J. A. Nordstrøm.

Shanghai.

Fra udenlandske Steder ankom til Hovedstationen med Ladning 11 norske Skibe dr. 6 870 Tons og til Vicekonsulaterne med Ladning 5 dr. 2 643 Tons og i Ballast 6 dr. 3 370 Tons, ialt 22 dr. 12 884 Tons, alle Dampskibe. Alle afgik til fremmede Steder, i Regelen for Maanedsfraagt. Erlagte Konsulatafgifter ved Hovedstationen mex. \$ 101.21, ved Vicekonsulaterne \$ 145.53, hvoraf tilfaldt Generalkonsulen 72.76. Ialt tilfaldt Generalkonsulen m. \$ 173.97. Expeditionsafgifter af norske Expeditioner m. \$ 26.34, af svenske 54.06.

Ingen svenske Skibe ankom.

Aarsberetning dateret 26 Mai 1891.

Skibsfarten. Sammenlignet med forrige Aar viser de forenede Rigers Skibsfart en Minskning i Antal af 12 Fartøier og i Drægtighed 4 778 Tons, medens der i Virkeligheden er en Stigning stor 5 611 Tons, naar Korea iberegnes eller 23 272 Tons. Der er yderligere Tegn paa, at den norske Dampskibsfart vil tiltage iaar, idet nemlig fire Dampbaade er paa Veien til Wladiwostock og disse efterat den korte sibiriske Saison er over, antagelig kommer at gaa i Kystfart paa Kina. Maanedsfrafterne for de norske Dampskibe vare fra § 2 600 til § 3 000.

Antallet ind- og udklarerede Fartøier under Aaret 1890 beløb sig for alle Traktathavnene til 31 133 med en samlet Tonnage stor 24 876 459 Tons. Storbritannien indtager den første Plads med 16 087 895 — dernæst Kina med 6 110 613 — saa Tyskland med 1 343 964, medens de forenede Rigers Andel figurerer med 23 272 Tons, iberegnet Korea, hvor vi ingen Konsulater har.

Fragter fra Nagasaki til Shanghai med Kul pr. Ton udelukkende for Dampskibe: Januar 90 cents til § 1.20, Februar § 1.40 til 1.45, Marts § 1.10 til 1.25, April § 1.25 til 1.50, Mai § 1.10 til 1.30, Juni § 1.20 til 1.35, Juli § 1.20 til 1.45, August § 1.40 til 1.47, September 95 cents til § 1.15, Oktober § 1 til 1.35, November § 1.35 til § 1.55, December 90 cents til § 1.50.

Til New York via Suez var Fragterne for Stykgods med Dampskibe følgende: Januar £ 2 pr. Ton, Februar og Marts fra £ 2 til £ 2. 2. 6, April £ 1. 17., Mai £ 1. 17.—£ 2, Juni £ 2, Juli £ 2—£ 2. 5., August £ 2. 5., £ 2 2. 6—£ 1. 15., September £ 1. 15.—£ 2, Oktober § 2—£ 1. 15., November £ 2—£ 1. 15., December £ 2—£ 1. 15. For Seilskibe til New York fra £ 1. 2. 6 til £ 1. 4. pr. Ton. Til London fra £ 1. 5. til £ 1. 10. den første Halvdel af Aaret, medens fra Juli var Noteringerne £ 1. 15.

Amoy forbliver Pladsen for de væsentlige Befragtninger for Seilfartøier, og sammenlignet med foregaaende Aar viser Farten en Tilvæxt af 30 % i Antal. Uagtet denne Adgang var Efterspørgselen ofte større end Forsyningen af disponibel Tonnage og Vanskeligheden som derigjennem blev skabt ved at udfylde de mest presserende Behov, maa antages som Grunden til de fordelagtige Rater, og som Følge deraf var Udbyttet for Kystfarere i 1890 meget godt. Grunden til denne Tilvæxt kan henføres til forskellige uberegnelige Omstændigheder — man antager de uhyre Fluktuationer paa Sølvmarkedet som gjorde alle Beregninger mere eller mindre umulige, ligesaa Strikerne i Australien — en god Høst, alt har bidraget til at lægge Vægt paa Fragtmarkedet hernede.

De høieste og laveste Fragter under Aaret: for maanedlige Befragtninger $15\frac{1}{2}$ cents høiest og $7\frac{3}{4}$ lavest.

Amoy Newchwang og tilbage høiest 37 cts., lavest $23\frac{1}{2}$ cts., Newchwang til Amoy høiest 30 cts., lavest 19 cts. Chefoo til Amoy høiest $20\frac{1}{2}$ cts., lavest 15 cts. Taiwanfoo—Chefoo—Amoy høiest 30 cts. til 27 cts. Kee-lung—Amoy høiest 9 cts., lavest $8\frac{1}{4}$ cts. Taiwanfoo—Tientsin—Newchwang—Amoy høiest 47 cts., lavest $43\frac{1}{2}$. Tientsin—Amy $23\frac{1}{2}$ cts. Whampoa Tientsin 41 cts. Foochow—Tientsin høiest 25 cts., lavest 20 cts. Alle disse Noteringer er pr. Picul paa $133\frac{1}{3}$ D.

Coolie Traffiken, som udelukkende besørges af Dampskibe mellem Amoy, Singapore og Sumatra, aftog ganske betydelig — grundet paa Hindringer, som

de kinesiske Authoriteter lagde iveien for Emigranter. Gjennemsnittsfragterne var omtrent $\text{\$}$ 1 pr. Hoved mindre end ifjor. De maanedlige Fragter for hver Coolie iberegnet Mad, vare: Januar $\text{\$}$ 5, Februar $\text{\$}$ 4.25, Marts $\text{\$}$ 4, April $\text{\$}$ 3.75, Mai $\text{\$}$ 3.25, Juni $\text{\$}$ 3.25, Juli $\text{\$}$ 5, August $\text{\$}$ 4.75, September $\text{\$}$ 3, Oktober $\text{\$}$ 4.25, November $\text{\$}$ 3.25, December $\text{\$}$ 3.50. Ialt expederedes 42 496 kinesiske Emigranter fra Amoy, medens 27 969 vendte tilbage efter udløben Kontrakttid. De Themarkedet var temmelig nedtrykket, var ogsaa Antallet af Befragtninger til Amerika og London i Aftagende, blot 54 Dampbaade befragtedes mod 66 i 1889.

Newchwang er gaaet betydelig fremad. Sammenlignet med 1889 viser Skibsfarten en Tilvæxt af Seilfartøier paa 21 Skibe og 8 383 Tons og 80 Dampbaade med 67 297 Tons eller en samlet Stigning paa 75 680 Tons; der ind- og udklareredes ialt 267 822 Tons. Havnen aabnedes den 17de Marts og det sidste Skib forlod Newchwang den 30te November.

Den rige Høst foraarsagede store Skibninger til de sydlige Provindser; de væsentligste Exportartikler var Bønner, hvoraf udskibedes 374 846 027 $\text{\textasciitilde}$, Bønnekager 349 829 179, Bønne Olie, Gallons 443 790, amerik. Olie 7 013. Skindmarkedet var daarligt, da der var et stort usolgt Parti i Shanghai i Begyndelsen af Saisonen og Kjøberne vægrede at købe, medmindre Kineserne reducerede sine Priser, saa Enden blev at de kinesiske Skindhandlere sendte sine Skind direkte til Shanghai, hvilket Experiment ledede til et Tab, saa det er sandsynligt at en lignende Spekulation ikke vil gjenføres. Skindexporten beløb sig til en Værdi af $\text{\$}$ 274 621. Af vild Raasilke exporteredes 1 696 749 Piculs og af vild Silke Affald 556 072 Piculs.

1890 var et særdeles godt Aar, især for Importhandelen; under de høie Sølvpriser, hvorigjennem Pund Sterling faldt betydelig i Værdi, benyttede Kineserne Anledningen til at give store Bestillinger, saa Indførselen af Varer, hvis Værdi i 1889 beløb sig til Hk. Tels 110 884 355, steg i 1890 til T. 127 093 481, medens Exporten led et forholdsvis stort Tab, idet Værdien fra 1889, som var Hk. Tls. 96 947 832, dalede ned til T. 87 144 480 i 1890.

Toldindtraderne var 21 996 226 Hk. Tels. Den største Indførselsartikel var Opium, hvoraf der importeredes 76 636 Piculs, i Kvantitet dog blot en 600 Piculs eller knapt 1 % mere end Aaret forud, til en Værdi af 28 956 329 Hk. Tels, som udviser en formindsket Værdi paa $1\frac{1}{2}$ Mill. Tls. eller omtrent 5 % fra 1889. Disse ugunstige Omstændigheder var foraarsaget gennem Salget af kinesisk Opium, som bliver dyrket i en tiltagende stor Maalestok, baade billigt og med ringe Arbeide, og betaler en lettere Told, derfor sælges den billigere i Markedet. Af Bomuldsvarer af alle Sorter, Garn og Tøier gik den samlede Værdi op til Hk. Tls. 45 020 302.

Jern. Spigerjern (nailrod) Picls. 272 006 Værdi Hk. Tls. 537 220, Stangjern (Bariron) P. 122 585 V. T. 278 599, Jernplader P. 43 027 V. T. 126 816, Jerntraad (wire) P. 52 118 V. T. 220 181, gammelt Jern P. 501 665 V. T. 642 848, forarbejdede Jernvarer P. 53 214 V. T. 198 855, Staal P. 56 135 V. T. 241 939.

Fisk og Fiskeriprodukter, hovedsagelig fra Japan og Wladiwostock, heri ikke iberegnet Bache de mer og Søgræs, Piculs 300 089, Værdi Hk. Tls. 2 804 657, Beche de mer 42 142, Hk. Tls. 207 976, Husblas 8 163, Hk. Tls. 142 378, Søgræs 480 009, Hk. Tls. 974 730, Sæbe Hk. Tls. 193 309, Parfumerier Hk. Tls. 37 653, Petroleum, amerikansk Gall. 23 591 113, Værdi Hk. Tls. 3 262 049, russisk Do. 7 237 611 til en Værdi Hk. Tls. 830 825.

Synaaale pr. mille 2 286 748, Hk. Tls. 316 578, Fyrstikker Gross 4 146 895, Do. 1 341 291, Vin, Øl og Spirituosa Hk. Tls. 320 893, Klokke og Uhre Stykker 101 828, Hk. Tls. 210 997, Anilinfarver Hk. Tls. 889 619, Vindueglas Kasser 109 533, Hk. Tls. 260 601.

Fyrstikker. Importen fra Sverige var hovedsagelig Phosphor-fyrstikker; en detaillert Opgave er ikke at erholde — men Importen var ganske betydelig. Da Kjøbmændene benyttede sig af de gunstige Kurser for Pund Sterling at gjøre store Opkjøb, saa der er endnu et uhyre Oplag, men Markedet aldeles flaut grundet paa de japanesiske Fabrikata, som er farlige Konkurrenter. Afsætningen i Sikkerhedsfyrstikker har aftaget temmelig meget. Priserne for de forskjellige Mærker varierede fra Taels 10 helt op til Taels 17.20 pr. Kasse med 50 Gros — den sidste særlig høie Pris er forresten blot erholdbar for et eneste Mærke, det saakaldte „dog chop“ eller „Iuenhang“ som d'Hr. Edw. Schellhass & Co. sælger. Man har et eiendommeligt Bevis paa Kinesernes Behag, hvorledes et eneste Mærke som Følge af dets gode Navn i flere Aar har opnaaet de bedste Priser; det truer imidlertid med, at det bliver drevet helt ud af Markedet, da Fabrikaterne har øget paa Prisen temmelig stivt, saa at der for nærværende ingen Bestillinger gives. Derefter kommer „Leopard chop“ fra Wexiø Tændstikfabrik med en Stork paa Bagsiden som noteres fra 15—16 Taels, medens de øvrige Mærker varierer i Pris fra 10—13½ Taels, alt efter Kvaliteten og Behovet. Sammenlignet med foregaaende Aar, er Salget af svenske Fyrstikker aftaget gennem Importen af lignende Vare fra Japan, hvis Artikel, endskjøndt ringere i Kvalitet og som oftest en svag Efterligning af svenske Stikker, er betydelig billigere og er bragt paa Markedet i store Kvantiteter. Japaneserne er uærlige i deres Fremgangsmaade, og der er Intet som hindrer dem at eftergjøre udenlandske Mærker, ja til og med kinesiske Forretningsnavne, saa der er en Mulighed for at Forbruget af de udmærkede svenske Fyrstikker for Fremtiden kan indskrænke sig til en Luxus Artikel istedetfor til almindelig Forbrug. Det er derfor meget at beklage, at Fabrikaterne i Sverige forlange meget højere Priser for Varen nu end før, de ere muligens tvungne dertil af forskjellige Omstændigheder, som alene kan heledes til Hjemlandet og hvoraf det kinesiske Marked er aldeles uafhængig, men som forsaarsager en Flauehed i Affairerne. Udsigterne er derfor mørke; desuagtet kan en Reaktion ganske pludselig indtræde, som er en af det kinesiske Markeds Handels Eiendommeligheder. Der underhandlede med en svensk Ingeniør om Oprettelsen af en Fyrstikfabrik efter svensk Mønster, ligesaa er der gode Forhaabninger om at Bestillinger gives for forskjellige Arter Maskiner, som benyttes ved Fabrikationen af Fyrstikker.

Øl. Svensk og norsk Øl importeres i ubetydelige Kvantiteter, sammenlignet med den Afsætning tydsk og engelsk Øl har. Alle nye Sorter sælges à tout prix paa Auktion. Der er i Handelen to Sorter nordisk Øl, svensk fra det „Nordiska Bier Exp. Akt. Bolag“ i Stockholm, som sælges for 8 7½ pr. Kasse af 48 hele Flasker, medens Ringnæs Pilsener Øl sælges for 8 5½ pr. Kasse for 36 hele Flasker. Handlerne klager over, at Øllet ei er holdbart og at hver Kasse indeholder for mange Flasker flaut Øl, som hidrører fra Klimavexel og den lange Tid paa Lager.

Jern. Det svenske Jern er vel kjendt blandt Kineserne for sine udmærkede Egenskaber, men hidindtil har kun et Par Mærker været indarbejdet, og at faa de større Kjøbmænd at give en Bestilling paa et ukjendt Mærke er næsten en Umulighed. Paa det nuværende Stadium er det

blot 2 à 3 Jernbrug som høster Fordelen af Jernexporten til Kina. Sagen belyser sig selv, idet de store Kjøbmænd omsider har indarbejdet visse Mærker, hvorfor de igjen beregne Konsumenterne en saa høi Pris af disse kjendte Mærker, saa blot en liden Del forbruges, og Importen kan paa denne Maade aldrig naa den Høide som Landets Behov fordrer, om Anledning gaves til de mindre Kjøbmænd (som er de egentlige Kjendere og Forbrugere af Jernet) at købe smaa Kvantiteter til forholdsvis billig Pris. For at raade Bod derpaa og for at give det svenske Jern stor Afsætning i Kina, er det nødvendigt, at Fabrikkerne og Kjøbmændene holder et mindre Lager i Shanghai af forskellige Mærker, for at de kinesiske Forbrugere kan være i Tilfælde at købe 1 Picul eller 1 Ton ad Gangen, og paa den Maade gjøre Mærket bekjendt, som med Tiden vil lede til større Affairer. En saadan Fremgangsmaade skulde inden kort Tid tvinge de større Jernhandlere at give Bestillinger, samt at lade sig nøie med samme ringe Fortjeneste som de har paa Salget af engelsk og belgisk Jern, og derigjennem give det den Spredning, som Jernets gode Egenskaber fortjener. Gjennem haardt Arbeide og ikke mindre gennem betydelig Risiko har det lykkedes det herværende svensk-norsk Firma d'Hr. Schiller & Olsen under Aarets Løb at effectuere mindre Ordres paa Jern af forskellige Dimensioner til en Værdi af over tre tusinde Pund Sterling, og det er en Glæde at meddele, at de ankomne Partier Jern har faldt i Forbrugernes Smag, saa der er gode Udsigter til at denne lille Begyndelse i dette Aar vil vise et betydeligt større Resultat. Det er dog høist nødvendigt at Exportørerne hjemme bemøder sig at give en hurtig Expedition; i den Henseende staar de betydeligt tilbage for engelske og tyske Huse, og glem ikke Nødvendigheden af at oprette et lidet vel assorteret Lager af Jern i Shanghai. Kanontakjern. Af denne Vare har Mærket ÅB fremdeles Forrangen. Gjennem Omsorg fra Finspångs Brug er der tilstillet Arsenalet i Tientsin 1 Ton af deres udmærkede Kanontakjern til Prøve; det er ikke umuligt, at en mindre Bestilling vil gives derfra.

Staal anvendes mest engelsk, blot et Par mindre Ordres af den svenske Vare er udført, om Kineserne er tilfreds dermed vides endnu ikke.

Romit. Med dette Sprængstof er der foretaget mange vellykkede Forsøg baade her og i Tientsin, i Nærværelse af kinesiske Myndigheder; en indflydelsesrig Mandarin har nu taget Sagen op og forsøger ivrigt paa at erholde Monopol fra Regjeringen til at anlægge Fabrikker til at lave Stoffet her i Landet; lykkes dette, vil han købe Patentretten.

Impregneringsstof. Schiller & Olsen har arbejdet paa at oprette en Fabrik til at impregnere Tøi, Papir o. s. v., hvori Bolaget „Thetis“ i Stockholm skulde med fjerde Delen af Kapitalen blive Medeiere. Den nødvendige Kapital er fuldt tegnet; man venter paa Udfaldet af de Prøver, der blev sendt til Sverige for at impregneres, for fuldstændig at konstituere Selskabet.

Papir. Af haardt og glat Omslagspapir er der solgt en 10 Tons. Der kunde sælges betydelig af denne Sort, men der forðres ogsaa her et Lager, saa Kineserne kan forsyne sig efter Behag. Her er en meget stor Omsætning af Papir for Fyrstikfabrikerne, men besynderlig nok kan de hjemmenværende Fabriker ikke optage Konkurrencen med de tyske; det svenske Papir falder dyrere pr. Cwt. end det tyske. Forskjellen er, at de tyske Fabriker leverer flere Ark pr. Kilo end de svenske. Papiret er grønt, rødt, blaat og gult og maa være 30"×20" engelske Tommer og veie blot 5½ Kilo pr. Ris paa 480 Ark. Generalkonsulatet vedlægger et Par

Prøver af tyndt brunt for sølv et Papir, hvoraf der bruges svære Masser over hele Kina; alene i Shanghai er Omsætningen over 400 000 Kroner. Dette Papir som skal representere Penge til Guderne, (da Kineserne er et altfor praktisk Folk til at ofre og brænde noget, der har Værdi), brændes dagligen i Templerne, paa Gravene, paa Veien, over det uhyre Rige. Det er uundværlig Kultus i deres Religion, disse Gudepenge.

Damprenset Kridt. Af denne Vare solgtes 100 Tdr. til en Pris fra £ 3. 18. 6. til £ 4. 1. 0. frit leveret i Shanghai, men Forbrugerne synes at være af den Mening, at den svenske Vare ikke er stort bedre end engelsk og tysk Kridt, som er betydelig billigere. Store Kvantiteter kommer fra London, hvor Prisen er £ 1 10 sh. pr. Ton fob. Det er blot et Fragtspørgsmaal som ikke er let at arrangere, saa længe der ingen direkte Forbindelse er med Kina, bliver Omkostningerne gennem Omlastning i London eller Hamburg betydelig dyre.

Af Amykos og Toilette Sæber solgtes der flere mindre Partier; derimod finder Parfumerier ringe Afsætning, de kan ikke konkurrere med de franske og engelske i Pris af samme Kvalitet, medens de tyske og østerrigske er mindre god Vare, men ogsaa betydelig billigere; amerikansk Lavendel- og Florida Vand har en meget stor Afsætning, den er baade god og meget billig.

Konserver fra Stavanger Preserving Co. er saa vel kjendte i Markedet, at der er stadig Efterspørgsel efter deres udmærkede Varer saavel i Shanghai som i de andre Byer paa Kysten; det er nok Meningen at holde et større Lager i Shanghai.

Punsch, som først udførtes for et Par Aar siden, lader til at smage Kineserne, da Omsætningen omtrent fordobledes i et Aar — 125 Kasser 1889 og 225 Kasser i 1890; denne Drik kan vist ogsaa paaregne stor Afsætning i Fremtiden.

Brændevin synes ikke at kunde sælges. Det danske, som er billigere, foretrækkes, og det drikkes udelukkende blandt de Fremmede, saa Forbruget er meget lidet. Af Bærvine og Saft kom der et Par Konsignationer, som sælges; den fra Carl Falkman i Stockholm var udmærket og man antager at større Partier kan sælges med Tiden, naar Mærket bliver kjendt.

Vil svenske og norske Fabrikanten have et Marked for deres Varer i Kina, maa de uvilkaarlig følge samme Fremgangsmaade som de store industridrivende Nationer — Engelskmændene og Tydskerne — sende ud mindre Konsignationer, Kineserne vil se Varen, Priskuranter og Beskrivelser lader til ingen Affaire.

Den væsentlige Export fra Kina i Aaret 1890: The, sort Piculs 1 151 092, Værdi Hk. Taels. 20 579 818, Do. grøn P. 199 504, H. T. 3 700 438, Do. Affald P. 7 358, H. T. 40 959, Do. Brick P. 297 168, H. T. 2 136 720, Do. Plader P. 10 273, H. T. 205 465, Bomuld P. 298 886, H. T. 2 989 274, Fjær P. 33 466, H. T. 194 231, Fyrværkeri P. 122 706, H. T. 1 124 214, Frugter, alle Sorter H. T. 716 015, Fisk og Fiskeriprodukter H. T. 500 723, Glasvarer P. 20 138, H. T. 335 007, Græstøi P. 3 152, H. T. 390 061, Haar H. T. 302 312, Hamp P. 35 596, H. T. 162 419, Huder, Kjør og Bøfler P. 60 271, H. T. 714 951, Matter Stk. 16 403 974 H. T. 437 323, Matter til Indpakning Ruller 189 542, H. T. 683 750, Muskus P. 17, H. T. 137 265, Galæbler P. 22 165, H. T. 222 132, Olie (Træ, Nødder, The- og Linfrøolie) 49 643, H. T. 282 716, lugtende Olier (Anisette, Cassia etc.) 2 207, H. T. 225 766, Papir Pcls. 184 939, H. T. 1 350 915, Silke, raa, hvid P. 50 599, H. T. 16 756 668, Do gul P. 9 774, H. T. 1 830 899,

Do, vild P. 19 979, H. T. 2 032 408, Do. Affald P. 55 111, H. T. 3 120 401, Silketøier P. 9 857, H. T. 5 119 436, Skind H. T. 457 315, Halmfletninger H. T. 2 008 775, Sukker, brunt P. 186 813, H. T. 1 982 761, Do. hvidt P. 147 200, H. T. 567 798, Kameluld P. 98 738, H. T. 853 496, Tobak P. 93 660, H. T. 990 958,

Themarkedet var meget fluktuerende, der var god Fortjeneste paa enkelte Sorter, medens andre blev solgt med Tab. Det er imidlertid et sundt Tegn paa at Forretningen har været passable, da ingen Falliter blandt de indfødte Handlere meldtes, og Kineserne bestræber sig paa at forbedre Varen for at gjenvinde dens tabte Renommé.

Silke. De kinesiske Kjøbmænd har ikke spundet Silke paa deres Spekulationer, de har ingen synderlig Fortjeneste havt paa deres store Udlæg, som denne Forretning fordrer. Blot et Par Sorter, Kashing Grovsilke og gul Silke bragte forholdsvis høje Priser. I Slutningen af Aaret lukkede Tsén-yuan Banken sine Porte, hvilket vakte Skræk blandt Kineserne, men Besidderne af Banken, som alle er Mænd med Formue og i Stilling, kom til Fronten i det kritiske Øieblik, og overtog alt Ansvar og alle Fordringer, som var fremkaldte gennem dens daarlige Administration og de vilde Spekulationer, som dets Forretningsbestyrer havde indladt sig paa. Bankdirektøren forsvandt itide, ellers havde det gaaet ham haardt efter kinesiske Love.

Af nye Bankinstitutioner har „China, Japan & Straits Bank limited“ gjort en glimrende Forretning, idet Direktørerne var i Stand til at udbetale 16 % paa de almindelige Aktier og den uhørt store Dividende af 800 pCt. paa Grundlæggernes Aktier.

Netto-Iudtægten for Aaret beløb sig til £ 85 000, som foresloges fordelt paa følgende Maade: Dividende 16 % paa de almindelige Aktier 20 000, Do. £ 8 til hver af Grundlæggernes Aktier £ 10 000, til Reservefondet £ 55 000, ialt £ 85 000.

Dette bringer Reservekapitalen op til £ 100 000. Aarsagen til at denne nye Bank i det første Aar har kunnet vise et saa ualmindeligt godt Udbytte, ligger deri, at Banken spekulerede meget heldig med Papirer saa længe de vaklende Kurser dominerede Pengemarkedet. Et lignende Udbytte kommer den vist ikke til at uddele iaar.

Samme Skaber, (Russell & Co.) af ovennævnte Bank, har nu færdig en ny Bank „The National Bank of China“, som skal begynde sin Virksomhed i Sommer. Kapitalen, som er fuldttegnet, havde man ventet at skulde udelukkende blive kinesisk. Dette slog Feil, saa den resterende Del blev optagen her og i London. Kurserne steg som krampagtige Bevægelser fra 4 sh. $3\frac{1}{8}$ d pr. Tael, den 28de Februar til 5 sh. $3\frac{1}{8}$ d, den 5te September en Forskjel paa 23 pCt. og faldt derefter den 28de November til 4 sh. $6\frac{3}{4}$ eller 13 pCt. Det var derfor intet Under at Exportmarkedet led i Omfang.

Paa norsk Dampskib paamønstredes 3 Kinesere. 25 Pas udfærdigedes til Missionærer. Brevvexling. Antallet Skrivelser udgjorde: til Kgl. Utrikes Departementet 36, til Commerce Collegium 6, til Indre Departementet 16, til Vicekonsulerne i Distriktet, andre Landes Konsuler og til private Personer 406, ialt 464, modtagne Skrivelser ialt 406, foruden de kinesiske.

Helbredstilstanden i 1890 var i August og September meget daarlig, Choleraen tog stærk Overhaand blandt Kineserne og krævede adskillige Offre blandt Evropæerne, dog vedtoges ingen Karantæne.

Chungking i Provindsen Sezchuen, langt inde i Landet, er den nyeste Havn som er aabnet for Udlændinge, Toldboden har siden nogle

Maaneder været indstalleret der, men har ikke havt en eneste Forretning til Dato. Kineserne ser ikke med blide Øine, at denne nye Havn er gjort tilgængelig for de Fremmede, og den høieste lokale Myndighed (Taotai) har bestemt, da ved Aabningen af Havnen det udgaaende Transit Pas System blev afskaffet, istedetfor at oprette en extra Skat paa Importen og Exporten, hvorover Toldvæsenet ingen Kontrol har. Beløbet, som indkræves eller fordres, er aldeles afhængig af de underordnede lokale Embedsmænd. Denne Skat (likin) er et ømt Punkt for Chungking Kjøbmændene. Der er bogstaveligt talt Intet opnaaet gennem de nye Artikler til Chefoo Conventionen, da Retten til at befare den øvre Iangtsze Flod med Dampskibe er opgivet. Den kinesiske Regjering tillader først Udlændinge Ret til at gaa med Dampere til Chungking, efter at Kineserne har gjort Begyndelsen, og ydermere forbeholder den sig Retten at give sine egne Undersaatter det Privilegium først, som kinesiske Embedsmænd, saavidt man kjender dem, ikke vil give væk paa lange Tider. I Februar dette Aar blev de ved Hoffet i Peking akkrediterede Gesandter modtagne i høitidelig Audiens af den unge Keiser i egen Person, rigtig nok ikke i Keiserstaden, ei heller i hans Pallads, men de lod sig nøie med at blive præsenterede i en Bygning, kjendt under Navnet Tze Kung Ko, hvor den sidste Audiens fandt Sted i 1873, og hvor Sendebud fra Tribut Staterne modtages. I Begyndelsen negtede, som rimelig var, Ministerne at blive forestillede i en Sal, hvor de undertrykte Vasalstaters Envoyeer modtages, men de gav efter tilsidst, da Kineserne høitidelig lovede, at for Fremtiden skulde de modtages i Keiserpaladset i selve den keiserlige Del af Byen. Ved keiserlig Dekret af 12te Decbr. er det bestemt, at de fremmede Magters Repræsentanter aarligen skal modtages i Audiens den første Maaned i det nye Aar, og de nyankomne Ministere vil først da blive modtagne. Tsungli Jamen udfærdiger aarligen det detaillerede Program.

Carl Bock.

Rio de Janeiro.

Skibsfarten i 1890.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. Kr.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Vicekonsulsstationerne	1	300	-	-	1	300	-	-	700
„ Sverige til Hovedstationen	4	1 170	-	-	4	1 170	-	-	2 702
„ andre Lande til Hovedstationen	163	116 290	-	-	163	116 290	-	-	183 542
„ andre Lande til Vicekonsulsstationerne	358	152 379	54	18 759	412	171 138	-	-	244 810
Ialt	526	270 139	54	18 759	580	288 898	13	20 365	431 754
II. Afgaaede.									
Til andre Lande fra Hovedstationen	27	17 700	134	91 454	161	109 154	-	-	8 455
„ andre Lande fra Vicekonsulsstationerne	98	33 921	298	130 062	396	163 983	-	-	40 480
Ialt	125	51 621	432	221 516	557	273 137	13	20 365	48 935

For Reparation eller for Ordre ankom 18 Skibe dr. 7 531 Tons.

Af svenske Skibe ankom 48 dr. 31 424 Tons.

Erlagte Konsulatafgifter for norske Skibe £ 942. 0. 2, for svenske £ 105. 9. 8, ialt £ 1 047. 9. 10, hvoraf ved Hovedstationen £ 425. 10. 3 og ved Vicekonsulsstationerne £ 621. 19. 7, hvoraf Halvdelen tilfaldt Vicekonsulerne med £ 310. 19. 8.

Aarsberetning dateret 24 Juni 1891.

I Forhold til 1890 viser den norske Skibsfart en Forøgelse af 36 Skibe paa 29 834 Tons. Forøgelsen, der i de sidste Aar har været progressiv, vedkommer især Hovedstationen, hvor den norske Skibsfart tiltog i de 8 Aar 1883—90 med 80 Skibe og 86 657 Tons. Pernambuco og Bahia vise en Aftagen; i Santos var den norske Skibsfart i 1890, 114 Skibe paa 59 928 Tons, mod i 1889, 124 og i 1888, 86 Skibe. Til Santos ankom af fremmede Skibe i 1890 344 Dampskibe dr. 548 859 Tons og 258 Seilskibe dr. 121 587 Tons, deraf norske, 5 Dampskibe dr. 7 889 Tons og 109 Seilskibe dr. 52 039 Tons. Af norske Fartøier opseiledes ved Hovedstationen i Bruttofragter, for Indgaaende £ 186 244, og for Udgaende £ 8 455, ialt £ 194 609, mod i 1889 £ 221 339. For hele Distriktet var de norske Skibes Fragtfortjeneste i 1890 £ 480 689, mod i 1889 £ 522 802.

Der udfærdigedes i Aaret 30 norske Sømandsbeviser for Milreis 2 309. Skibsfarten paa Rio de Janeiro i 1890 var af indklarerede Skibe 2 449

dr. 2 456 243 T., og af udklærede 2 478 dr. 2 408 607 T. I indenrigsk Kystfart indklareredes 19 norske Skibe, og udklareredes 25. Fremmede Skibes Ret til Kystfart vil dog antagelig i dette Aar ophøre. Den nye brasilianske Konstitution forbeholder i Art 13, Kystfarten for indenlandske Skibe. Iværksættelsen af denne Bestemmelse blev dog udsat til Parlamentets næste Session, men kan forudses, hvorved vore Skibe vil miste en fordelagtig Fragtfart. I Saltfragter fra Macau og Bomuldsfragter fra Pernambuco hid, fandt vore Skibe stundom lønnende Sysselsættelse.

Fragter i Rio de Janeiro. For Seilskibe til Lissabon, Gibraltar eller Kanalen f. o. 32 sh. 6 d à 42 sh. 6 d. Do. til de forenede Stater, Nordhavne 15—30 sh., Sydhavne 20—25 sh.

Dampskibe 25—30 sh. til London, Liverpool, Antwerpen og Hamburg, 25—30 frcs. til Havre, Bordeaux, Marseille, 30 til Genua, 35—40 til Triest, 27—32 sh. for Kaffe til New York, 30—35 sh. til New Orleans eller andre Sydhavne i de forenede Stater. Saltfragter for mindre Seilskibe fra Macao hid var 400—450 Reis. Herva Matte Fragten fra Paranagua til Montevideo eller Buenos Aires $\frac{7}{8}$ real. Fragter herfra for Seilskibe er dog sjældne, de fleste afgaa i Ballast til Barbados fragtsøgende.

Handel. Trods den politiske Omvæltning i November 1889 indgik 1890 med forholdsvis gode Udsigter. Ordenens lette Gjenoprettelse efter Keiserdømmets Fald, og den Jevnhed, hvormed de nye Institutioner traadte i Kraft, gav Tillid til en fredelig Udvikling og industrielle Fremskridt paa Grund af de lovede liberalere Opmuntringer af industrielle Foretagender og større Frihed for Spekulationen. Statsfinansernes solide Stilling kort før Revolutionen bevistes ved den lykkede Konvertering af Statsgælden i London Sommeren 1889. Den finansielle Situation berørtes forsaavidt ikke af Revolutionen, Finantsverdenens Tillid syntes ikke at være rokket deraf, ligesom de europæiske Pengemarkeders Holdning ligeoverfor de brasilianske Fonds, efter den første Overraskelse over den saa uventede Revolution, snarere var fordelagtig, hvilket viste, at Opinionen i det Hele var mindre ugunstig stemt end man kunde vente sig. Statspapirerne, der nylig var konverteret i London fra $4\frac{1}{2}$ til 4 % Papir á $92\frac{1}{2}$, faldt vistnok ved Revolutionen til $72\frac{1}{2}$, men kort derefter begyndte fordelagtigere Noteringer, især i London. Papirmynten, der i Keiserdømmets sidste Dage stod over pari, noteret til 8 750 Reis pr. £ i Guld og 28 d pr. Milreis i Vexelkurs, mod al pari Kurs 8 890 for Guld og 27 d for Vexler, faldt ligesaa efter Revolutionen, da Vexelkursen paa London var $25\frac{3}{4}$, men begyndte snart at bedres, saa at 1890 begyndte med den forholdsvis høje Kurs for Guldvexler af $26\frac{1}{2}$ d pr. Milreis. Denne gode Stilling paa Pengemarkedet varede dog ikke længe. Allerede sidst i Januar veg Vexelkursen og viste siden en faldende Tendents hele Aaret, der sluttede med en Kurs af $21\frac{1}{2}$ d pr. Milreis. Denne faldende Tendents i Papirmyntens Værdi, som endnu forværredes i dette Aars første Maaneder og truer med at blive en virkelig Pengekrise, viser sig bedst af følgende Opgave over Vexelkurser i 1890.

Januar Middelkurs $24\frac{7}{8}$, Februar $24\frac{1}{8}$, Marts $22\frac{15}{16}$, April $51\frac{5}{8}$, Mai $21\frac{1}{8}$, Juni $21\frac{7}{16}$, Juli $22\frac{3}{4}$, August $22\frac{13}{16}$, September 22, Oktober $22\frac{15}{16}$, November $23\frac{1}{8}$, December $21\frac{7}{8}$.

Middelkurserne for hele Aaret har saaledes været $22\frac{5}{8}$ mod $26\frac{13}{16}$ i 1889, Pariværdien 27. I dette Aars første Del var Noteringerne i Januar 21 d, Februar 19 d, Marts $17\frac{1}{2}$ d, April 17 d og Mai $16\frac{1}{2}$ d.

Grunden til denne tiltagende Nedgang i det ugaranterede, men med

Tvangskurs belagte Cirkulationsmiddel og modsvarende Forhøielse i Vexelkursen, maa foruden i de politiske Forhold søges dels i Regjeringens finansielle Bestemmelser om Lokalbankernes Emissionsret, dels i Ophør af alle Laanetransaktioner og finansielle Operationer med Udlandet ved udenlandske industrielle Foretagender, der bevirkede fremmed Kapitals Indstrømning hid. Bestemmelserne om Bankernes Seddeludstedelse har især været vaklende og ubestemte og lidet skikket til at give fuld Tiltro til de forekommende Emissioners Stadighed. Allerede den 17de Januar stadfæstede et Regjeringsdekret Bankernes Emissionsret paa visse Vilkaar; den 31te s. M. forandrede et nyt Dekret disse Vilkaar. I Marts skede atter en Forandring ved den Banco do Brazil og Banco National givne Ret til at udgive Sedler mod Gulddeposita i Skatkammeret i Stedet for i Bankkjælderne, og tilsidst ved Dekret af December, der gav den ved Forening af disse to Banker dannede Banco da Republica des Estados Unidos do Brasil særskilt Seddeludstedelsesret for 600 Mill. Milreis, mod Gulddeposita for en Trediedel. Til at opretholde Statskassens Tilgang paa Guld benyttes Toldkamrene, ved Bestemmelsen om at 20 % og snart efter at hele Toldafgiften af Varer skal erlægges i Guld efter pari Kurs. Herved blev Prisen paa Guld stedse mere opdrevet, eftersom den af Regjeringen indkasserede Guldmynt indflød i Statskassen og unddroges Guldmarkedet, medens de nye Emissioner daglig forøgede Papirmynten i Cirkulation. Bankerne kappes om at udsende sine Emissioner i Cirkulationen, hvorved forårsagedes en stor Lethed i alle Pengetransaktioner og den vildeste Spekulationsaand. De i Aaret dannede Handels- og Industriselskaber af alle Slags, hvis Aktier frit noteredes paa Børsen og fordetmeste opdreves til fabelagtige Præmier, naaede det uhørte Beløb 1 322 Mill. Milreis nominel Kapital, efter pari over 2 776 Mill. Kroner. Med endnu mere svimlende Fart vedblev denne vilde Spekulation med Indgangen af dette Aar, da der allerede i de 3 Maanedes Januar, Februar og Marts grundedes yderligere over 800 nye Aktiebolag, hvis Aktier kom paa Børsen og bragte en yderligere nominel Aktiekapital af 560 Mill. Milreis eller 1 176 Mill. Kr. Af Kapitalen var sjelden over 20 % indbetalt, og selv dette oftest i Pantetransaktioner paa Bankerne med andre Papirer, og desuagtet opdreves Præmierne paa disse Aktier paa Børsen paa en fabelagtig Maade, mest ved konventionelle Transaktioner. At en Finants- og Pengekrise maatte følge, spaaede Alle, som med mere Ro fulgte Situationen. Mange Tegn tyde ogsaa paa, at den er indtruffet, men den er mindre skarp i sine Virkninger end andetsteds, takket være den Slaphed, hvormed saadanne Børstransaktioner her fuldføres, og Bankernes Interesse i ikke at drive Tingen paa Spidsen, hvorved de fleste saadanne Værdipapirers Salgsverdi totalt vilde forsvinde.

Landets egentlige Kredit er dog mindre berørt af disse Spekulationer, og af den derpaa følgende Pengekrise, da Statens Finantser ikke havde Del deri, og den fornemste Indtægt, Tolden, ved Guldbetalinger kunde holdes over de Rystelser, som ved Papirmyntens Depreciation kunde opstaa. Mest betyngtet deraf er Importhandelen, der ved Guldbbetalingen af Tolden faktisk paalægges en meget højere Told, og maa væge sig mod den stadig faldende Værdi i Cirkulationsmidlet. En Forbedring heri kan modsees, naar indeværende Kaffehøst kommer paa Markedet. Denne er heldigvis usædvanlig rig og anslaaes til over 8 Mill. Sække, i Markedsværdi over £ 30 Mill., der altsaa i denne Kaffesæson vil tilflyde Landet. Væsentligere tør Statsfinantserne blive berørt af de mange i den senere Tid bevilgede Koncessioner til Jernbaeanlæg m. M. med Rentegaranti af Staten, hvilke siden

Republikens Indførelse anslaaes til over 20 000 Km. Jernbaner, for det Meste belagt med en Statsgaranti af 6 pCt. Rente af Anlægskapitalen, regnet efter 30 000 Milreis pr. Km. Skulde alle disse Jernbaner koncessionsmæssig anlægges, turde Staten derfor have paataget sig en Rentegaranti, som kan opgaa til 36 Mill. Milreis aarlig. Det er dog tvivlsomt, hvormange af disse paa Spekulation antagne Koncessioner der vil blive effektueret i Tide og aabnet for Trafik, idet først da Statsbidraget kan paaregnes.

I Kontrakterne om Indførelse af Immigranter og Anlæg af Nybygger for disse er de samme kolossale Proportioner bibeholdt. Saaledes er i den sidste Del af 1889 og i 1890 tegnet saakaldte Immigrantkontrakter om Indførsel af 1 257 000 Immigranter, for hvilke Regjeringen har forpligtet sig at betale i Reiseudgifter Erstatning ved Ankomst til Rio de Janeiro efter £ 6. 10. 0 for hver Voxen og £ 3. 5. 0 for hver mindreaarig Emigrant af begge Kjøen, ialt ved disse Kontrakter en Betalingspligt paa ubestemt Tid af £ 7 141 268. Dertil kommer Kontrakter om Anlæg af Kolonier eller Immigrantnybygger. Herfor er gjort Koncessioner paa over 50 Mill. Hektarer Statsland til Anlæg af 1 400 Nybygger og Nedsættelse dersteds af ialt 1 372 000 Immigrantfamilier, eller i det Mindste 5 Mill. Personer. For hver saaledes paa opmaalt og bebygget Jord bosat Kolonistfamilie betaler Staten efter disse Kontrakter 450 Milreis. Heraf følger da en yderligere af Regjeringen paataget Forpligtelse opgaaende til et Beløb af 617 400 000 Milreis. Regnes dertil Bidrag til visse Jernbaneanlæg særlig vedkommende Immigrantkolonierne, kommer man til det uhyre Beløb 774 287 352 Milreis, der af Agerbrugsministeren opgives som udgjørende Summen af Regjeringens Forpligtelser ligeoverfor Immigrationen. Hvorledes denne Gjæld, der efter Kontrakterne kan strække sig over en Tid af 5—15 Aar, skal afgjøres paa Statsbudgettet, er umuligt at forudse. Noget Budgetforslag er endnu ikke opgjort under den nye Regjeringsform, da Anslagene i det sidste under Keiserdømmet voterede Budget fremdeles benyttes af Republikens Regning. Disse Anslag er dog overskredet paa de fleste Hovedposter, og der bliver en Deficit, som dog ikke endnu med Sikkerhed kjendes.

Konventionen med de forenede Stater. Den mellem Brasilien og dette Land nylig sluttede Toldkonvention traadte i Kraft 1 April. Paa det nuværende Standpunkt af Importen hid fra Nordamerika tør en længere Tid hengaa, før Virkningerne af disse den nordamerikanske Handel bevilgede Fordele kan blive mærkbare paa Importhandelen hersteds. Imidlertid er Meningerne delt om de Fordele, som Brasilien kan opnaa derved, og det hele Spørgsmaal vil blive optaget til Diskussion af det brasilianske Parlament i næste Session. Da derhos Konventionen kan opsiges med kun 3 Maaneders Frist, vil dens Bestaaen komme til at bero paa Udfaldet af denne Parlamentets Diskussion.

Importhandelen. Toldvæsenets sædvanlige Opgaver er iaar udeblevet, hvorfor nødtvungne Opgaver savnes. Følgende er bragt i Erfaring om Artikler af Interesse for de forenede Riger:

Trævarer. Indførselen fra Østersøen var 20 Skibsladninger paa ialt 15 979 Tylvter mod 32 paa 28 749 Tylvter i 1889. Importen fra de forenede Riger var heraf kun 17 Ladninger, paa 13 960 Tylvter, hvoraf 1 fra Norge, mod 25 897 Tylvter i 1889. Alle 20 Ladninger var direkte bestilt, og Konsignatørerne var: Chr. Hæckscher & Co. 6 395 T., C. W. Gross & Co. 4 148 T., Berla & Co. 962 T., diverse 4 474 T.

Af nordamerikansk Virke indførtes 23 085 158 løbende Fod mod 21 331 969 i 1889.

Fisk. Heraf indførtes fra Norge 47 554 Kasser, og fra Nordamerika 42 899 Bundter mod i 1889 58 559 Kasser fra Norge og 64 823 Bundter fra Canada og New Brunswick.

Exporten var i 1890 138 571 445 Milreis mod i 1889 104 611 121 Milreis. I Forøgelsen, 33 960 323 M., indgaar dog Guldexport for ikke mindre end 25 731 244 M., eller Værdien af de Guldmynter, som paa Grund af Cirkulationsmidlets synkende Værdi afsendtes fra Landet i Aaret. Forøgelsen i Exporten er saaledes ikke alene mere tilsyneladende end virkelig, men ved denne usædvanlige Guldexport betegnes snarere en forværret finansiell Situation og en befrygtet Pengekrise end en forøget Handelsrørelse. Under den høje Vexelkurs i 1889, og da fremmed Kapital en Tid søgte Placering i Landet, blev Guld frit importeret og indgik i Omsætningen efter pari Kurs. Da nu et modsat Forhold gjorde sig gjældende og Papiret faldt, reexporteredes disse Guldbeløb med samme Iver, indtil det blev stedse vanskeligere at erlægge endog Toldafgifterne i Guld, og Regjeringen maatte bestemme sig til af det ved Toldbetalingerne opsamlede Guldforraad at afstaa endel til Opkjøb af Vareaftagerne ved Toldboden i og for Toldafgifternes Erlæggelse, for at lindre et altfor stort Tryk ved Guldets Sjældenhed i Handelen.

I den nævnte Export, 138 Millioner, indgaar Kaffe for ca. 89 Mill. Naar man fra Resten, 49 Mill., drager de 25 Mill., der repræsenterer Guldexporten, viser det sig, i hvor ringe Grad andre Artikler har bidraget til Aarets Exportbevægelse.

Kaffeexporten fra Rio de Janeiro var i 1890 2 733 458 Sække, hvoraf til de forenede Stater 1 839 032, Kanalen og Nordeuropa 319 626, Middehavet 291 635, Sydamerika, Afrika, 283 165. Udførselen i 1889 var 2 910 325 Sække. Formindsnelsen vedkommer især Udførselen til nord-europæiske Havne, der aftog med 227 583 Sække.

Under de hurtigere Kommunikationers Udvikling, Telegrafens Tilgjængelighed, og Skibninger med Dampskib med bestemt Afseilings- og Ankomstdag, gjør sig stedse mere gjældende en Tendents til at Kaffebestillinger sker direkte herfra i Stedet for de før brugelige Indkjøb paa de større europæiske Kaffepladse. En Følge heraf turde blive, at Kaffebeholdningerne paa de europæiske Markeder stedse blive mindre og desto større her, da Spekulanterne afvente Bestillinger her i Stedet for at afskibe sin Vare til de større Salgsmarkeder i Europa, og at Afsætningerne vil ske mere direkte til Konsumtionsstederne.

Kaffebeholdningen paa Rios Marked var ved Aarets Begyndelse 204 060 Sække, og faldt i hele Aaret sjælden under 160 000 Sække med en maanedlig Export af 150 til 200 000 Sække. Beholdningen var ved Aarets Slutning endnu 165 753 Sække. Den nye Høst er usædvanlig rig og antages trods mulige Feilregninger paa Grund af manglende Arbeidskraft til fuldt at tilgodegjøre sig Høsten, at ville blive ca. 4 Mill. Sække i Rioegnen samt $4\frac{1}{2}$ Mill. for Sao Paulo og Minas (Santos.) Høsten repræsenterer saaledes mellem 25 og 30 Mill. £, der i Aaret vil indflyde til Landet fra Udlandet.

Kaffepriserne varierede i Aaret forholdsvis lidet, og den noterede Prisforskjel her var mere grundet i varierende Vexelkurs eller Forhold mellem Papir og Guld. Dette fremgaar tydelig ved Sammenligning af Prisopgaverne — Børsprisen i Papirmynt for ordinary first i hver Maaned og Maanedens Middelkurs for £ Vexler. De laveste og høieste Priser for 1889 var pr.

10 K ordinary first 5 650 og 6 670, og Vexelkurserne varierede samme Aar mellem $25\frac{13}{16}$ og $27\frac{3}{4}$ d pr. Milreis.

Immigrationen. I 1890 ankom af Indvandrere til Rio 85 170, og til Santos 27 866, ialt 113 053 mod 65 151 i 1889 og 131 268 i 1888. Trods de i Italien gjældende Hindringer for Udvandringen til Brasilien var den største Del af disse Udvandrere Italianere, der oversendtes af Emigrationsagenter til Marseille og der afskibedes til Rio. Resten bestod af Portugisere, Spaniere, Russere (Polakker) og Tyskere, samt nogle faa hundrede Svenske. De fleste, især Italianerne og Portugiserne, fandt Sysselsættelse som Dagarbeidere paa de større Plantager i San Paulo og Minas Geraes Staterne. Om Arbeidsvilkaarene og Lønningsvilkaarene paa disse Kaffeplantager har jeg udførligere redegjort i Rapporten for 1888. Angaaende Emigranternes Ansættelse paa de med Statsbidrag anlagte Emigrantkolonier er der fremkommet berettigede Klagemaal. Især klager man over den Maade, hvorpaa Spekulationen har udført Regjeringens Planer for saadanne Emigrantkoloniers Anlæg. Om Omfanget af de af Regjeringen til Fremme af Indvandringen og Landets Kolonisering indgaaede Kontrakter er allerede talt. Som antydet er disse Kontrakter af 2 Slags, dels til Indførelse af Immigranter fra Europa mod en af Staten betalt Erstatning for hver Emigrants Reise, dels til Anlæg af Koloninybygger paa af Staten afstaaede Domæner, hvor Indvandrerne kan nedsætte sig og faa Jordlodder til Bolig og Dyrkning mod lette Afbetalingsvilkaar. Den første Del af Programmet møder heller ingen Vanskelighed; da Entreprenøren er interesseret i at skaffe det kontraherede Antal Emigranter, og vinder en betydelig Prisforskel i deres Passage hid, faar Emigranten af hans Agenter den betingede fri Reise til Rio de Janeiro uden at paatage sig nogen Restitutionspligt eller nogen hans Frihed bindende Forpligtelse. Ankommen hid forpleies han nogle Dage paa det offentlige Emigrantherberge og befordres derefter, ligesaa gratis, til et Nybygge i det Indre af Landet. Men her opfører ogsaa det Sikre i hans Stilling. Med faa Undtagelser er de fleste planlagte Kolonier neppe i Stand til at modtage Indvandrere. Opmaalning, Oprydning, Veianlæg, Alt staar tilbage at gjøre, Kommunikationer af alle Slags mangle. Som oftest mærker ogsaa Emigranten det Haabløse i, af denne Vildmarks Dyrkning at vente sit Ophold, og forlader Kolonien for i Plantagerne at søge sit Ophold som Dagarbeider. Klagerne over dette Regjeringens Kolonisationssystem har været saa almindelige og det uhensigtsmæssige deri saa klart lagt for Dagen ved de mislykkede Forsøg ved de fleste saaledes anlagte Kolonier, at Regjeringen tilsidst har nedsat en speciel Kommission for at studere hele Indvandringen og Kolonisationsspørgsmaalet og indgive Forslag om dets Omregulering.

Helbredstilstanden. Den gule Feber rasede iaar med usædvanlig Heftighed. Især var de i Havnen liggende Skibe hjemsøgt, desværre ogsaa mange af vore Skibe; der døde saaledes 9 norske Skippere og 20 Sømænd. Det nye Feberhospital Sao Sebastiao, hvorom før er meddelt, har vist sig at have utilstrækkelig Plads for de mange af Sygdommen angrebne, og det gamle forladte Sygehus, Hospital de Marinha de Sa. Isabel, maatte atter aabnes for Patienter fra Havnen.

G. von Heidenstam.

Indhold **Algier** Side 537. — **Rio Janeiro** Side 550. — **Shanghai**
Side 542.

Beretninger om Handel og Skibsfart.

Uddrag af Aarsberetninger fra de forenede Rigers Konsuler
for 1890 m. M.,

No. 16.

udgivet ved Departementet for det Indre.

1891.

I Kommission hos H. Aschehoug & Co. Subskriptionspris 2 Kroner Aaret
og for Udenbysboende Porto 20 Øre.

Antwerpen.

Skibsfarten 1890.

Norske Fartøier.	Med Ladning		I Ballast.		Andre.		Tilsammen.		Brutto- fragter Kr.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hovedstationen	172	69 273	-	-	-	-	172	69 273	650 586
” Norge til Vicekonsulsstationerne	63	17 336	-	-	-	-	63	17 336	172 699
” Sverige til Hovedstationen	7	2 574	-	-	-	-	7	2 574	37 432
” Sverige til Vicekonsulsstationerne	14	3 673	-	-	-	-	14	3 673	53 523
” andre Lande til Hovedstationen	70	36 189	7	3 428	-	-	77	39 617	1 059 404
” andre Lande til Vicekonsulsstationerne	12	4 970	2	406	-	-	14	5 376	80 172
Kjøbt fra Udlandet	-	-	-	-	4	3 530	4	3 530	-
Overliggende fra 1889	-	-	-	-	7	4 444	7	4 444	-
Ialt	338	134 015	9	3 834	11	7 974	358	145 823	2 053 816
II. Afgaaede.									
Til Norge fra Hovedstationen	53	22 030	54	18 746	-	-	107	40 776	162 449
” Norge fra Vicekonsulsstationerne	1	233	47	12 945	-	-	48	13 178	1 296
” Sverige fra Hovedstationen	3	945	15	6 922	-	-	18	7 867	3 924
” Sverige fra Vicekonsulsstationerne	-	-	9	2 945	-	-	9	2 945	-
” andre Lande fra Hovedstationen	50	21 605	79	43 468	-	-	129	65 073	339 778
” andre Lande fra Vicekonsulsstationerne	8	1 702	25	8 357	-	-	33	10 059	18 102
Solgt til Udlandet	-	-	-	-	2	423	2	423	-
Overliggende til 1891	-	-	-	-	12	5 502	12	5 502	-
Ialt	115	46 515	229	93 333	14	5 925	358	145 823	525 549

Af de ankomne var 149 Dampskibe, dr. 67 798 Tons.

Af svenske Skibe ankom 181, dr. 86 484 Tons.

Bruttofragt 1 018 941 Kr.

Aarsberetning dateret 31 Juli 1891.

Den vistnok langsomme, men dog jævne Tilvæxt, som gennem en længere Aarrække har givet sig tilkjende i den norske Skibsfartsbevægelse paa Distriktet, har i det forløbne Aar lidt et Afbræk, saaledes som fremgaar af nedenstaaende Opgave over ankomne

	Norske Dampskibe.		Norske Seilskibe.		Tilsammen.	
1879—1883 . . .	64	27 081	337	118 095	401	145 176
1884—1888 . . .	131	55 636	275	99 647	406	155 283
1889	151	73 098	250	92 772	401	165 870
1890	149	67 798	198	70 051	347	137 849

Under forrige Aar var Underskuddet i Sammenligning med 1889 altsaa ikke mindre end 54 Fartøier repræsenterende 28 021 Tons. Størst har denne Nedgang vist sig i den ankomne Seilskibstonnage, der er forringet med ikke mindre end 22 701 Tons. At en Nedgang i denne Art Tonnage har givet sig tilkjende er dog intet Særkjende for 1890; som af ovenstaaende Opgave fremgaar er den paa Distriktet trafikerende Seilskibstonnage jævnt gaaet tilbage i det sidste Decennium, om end ikke i samme Udstrækning som under nævnte Aar. Hvad derimod i højere Grad paakalder Opmærksomhed er at ogsaa den norske Dampskibstonnage, der i tidligere Aar stærkt har udviklet sig, i 1890 viser en Tilbagegang, der opgaar til 5 300 Tons. Tilsvarende Forhold har i forrige Aar ikke fundet Sted i den svenske Skibsfartsbevægelse paa Distriktet. Der ankom nemlig med Ladning.

	Svenske Dampskibe.		Svenske Seilskibe.		Tilsammen.	
1890	139	72 279	37	11 436	176	83 715
mod 1889	116	61 545	46	12 568	162	74 113
og 1884—1888 gennem-						
snitlig aarlig . . .	123	65 055	61	17 506	184	82 561

Hverken Antallet og Tonnagen af de i 1889 til Distriktet ankomne svenske Fartøier eller Gjennemsnittet af den i det forudgaaende Femaar ankomne Tonnage naaede følgelig op til de Ziffre, som 1890 repræsenterer. I Sammenligning med 1889, et Aar, under hvilket den svenske Skibsfartsbevægelse paa Distriktet navnlig var af ringe Omfang, viser det forløbne Aar endog et Overskud af 23 Dampskibe og 10 734 Dampskibtons, medens der i den allerede ringe Seilskibstonnage giver sig en yderligere om end svag Nedgang tilkjende.

Den norske ankomne ladede Skibsfartsbevægelse paa Distriktet fordelte sig paa følgende Maade med Hensyn til Procedens og Varernes Art:

Fra	Med	Dampskibe.		Seilskibe.	
		Antal.	Tons.	Antal.	Tons.
Norge: Trælast, Is, Mineralier		117	51 661	118	34 948
Sverige: Trælast		1	427	20	5 820
England: Kul		10	3 440	—	—
Donaulandene: Korn		3	3 078	—	—
Rusland; Trælast, Lin, Stykgods		3	934	—	—
Nordamerika: Trælast, Terpentin, Harpix					
Petroleum		—	—	20	12 738
Vestindien: Farvetræ, Sukker, Mahogni		—	—	11	3 607
La Plata: Huder, Ben, Hvede		—	—	19	8 201
Ægypten: Hvede		2	1 945	—	—
Australien: Uld		—	—	2	2 080
Andre Lande: Trælast, Korn, Frugter		10	4 777	2	290
		146	66 271	196	67 744

Den ovenfor antydede Tilbagegang i den norske Skibsfartsbevægelse under 1890 i Sammenligning med 1889 strækker sig ud over det hele Fragtgebet, men rammer dog mest Farten hertil fra norske, svenske, østersø- og nordamerikanske Havne. Grunden hertil ligger i den i tidligere Rapporter paapegede Omformen af Transportmidlerne, der som en uudblivelig Følge har medført Tilbagegang i vore Fartøiers Deltagelse i Transporten af Trælaster og, for nordamerikanske Havnes Vedkommende, tillige i Transport af Petroleum. I forrige Aar bragte saaledes blot et eneste norsk Fartøj hertil sidstnævnte Artikel fra de forenede Stater, medens for nogle Aar tilbage talrige norske, særligen større, Seifartøier i denne Fart fandt en lønnende Beskæftigelse. Denne Transport er nu fuldstændigen gaaet over til de saakaldte Tankskibe, medens Trælasttransporten fra de forskjellige europæiske og amerikanske Havne mere og mere udføres af Dampskibe. Af disse savne vi imidlertid endnu et tilstrækkeligt Antal, for med nogen Styrke at kunne optage Konkurrencen paa dette Gebet, og først naar vore Redere have forskaffet sig specielt for Trælasttransporten byggede og indrettede Dampskibe, kunne vi vente atter at indtage vor tidligere fremragende Stilling i denne Fart. Da den i sin Helhed særlig ligger for os, og da vi besidde mange naturlige Betingelser for at kunne drive den med Held, er der imidlertid Grund til at antage, at en Forandring til det Bedre vil indtræde inden ret mange Aar.

Afgaaede Fartøier. Medens i 1889 45 % af den samlede svenske og norske Tonnage afgik herfra bestuvet, er dette Forholdstal i 1889 steget til 48 %. Forskjellen til Fordel for det forløbne Aar viser sig især hvad norske Dampskibe og svenske Seilskibe angaar, saaledes som fremgaar af følgende Oversigt over Forholdstallet mellem den hertil ankomne og afgaaede bestuvede Tonnage. Der afgik med Ladning.

	1890.	1889.	1888.
Svenske Dampskibe	73 %	73 %	74 %
— Seilskibe	53 %		26 %
Norske Dampskibe	45 %	41 %	40 %
— Seilskibe	22 %	24 %	26 %

Det vil bemærkes, at Forholdstallet stiller sig stadigen mere til de svenske end til de norske Fartøiers Fordel, en Omstændighed, der har sin væsentligste Forklaringsgrund deri, at den overveiende Del af den hertil ankomne svenske Tonnage er anvendt i den direkte Fart mellem Sverige og Distriktet, medtagende herfra Last til svenske Havne.

Af de øvrige ladede svenske Fartøier afgik et større Antal (20) med Klid og Jernbaneskiner til Danmark, medens et mindre Antal (5) afgik til England med Stykgods og Jern, 3 til Rusland med Phosphat, 2 til Tydskland med Tagsten og 2 til Brasilien med Jernbaneskiner.

Af de herfra i 1890 afgaaede ladede norske Fartøier vare de fleste (54) bestemte for Norge, hovedsagelig med Stykgods, medens 17 afgik med Klid, Phosphat etc. til Danmark, 13 til England med Stykgods, Asphalt, Sølvsand etc. og 9 til Sydamerika med Stykgods. Forøvrigt afgik 1 à 2 norske Fartøier herfra med Ladning til de fleste andre europæiske Lande, til Øst og Vestindien samt til Nordamerika.

Bruttofragter. Disse have fordelt sig paa følgende Maade:

Ankomne.	Svenske.	Norske.	Totalbeløb.
Dampskibe frcs.	1 060 388	1 026 105	2 086 493
Seilskibe „	414 808	1 826 292	2 241 100
Tilsammen frcs.	1 475 196	2 852 397	4 327 593

Afgaaede.		Svenske.	Norske.	Totalbeløb.
Dampskibe	frcs.	442 869	393 526	836 495
Seilskibe	„	112 265	354 226	466 491
Tilsammen	frcs.	555 134	747 752	1 303 986
				ialt frcs. 5 631 579

Sidstnævnte Beløb viser et Underskud mod 1889 af ikke mindre end fr. 1 269 519.

Dette Underskud rammer med fr. 1 120 263 de hertil ankomne norske Fartøier og med fr. 261 477 de herfra afgaaede; derimod viser i 1890 Bruttofragterne for de hertil ankomne svenske Fartøier et Overskud mod 1889 af fr. 238 132, hvilket Overskud dog reduceres ved den Nedgang af fr. 126 951, der i 1890 har givet sig tilkjende i Bruttofragterne for herfra afgaaede svenske Fartøier.

Fragtsatser. Naar Summen af Bruttofragterne i 1890 staar saameget tilbage for den tilsvarende i 1889, skriver dette sig ikke alene fra den ringere Skibsfartsbevægelse under afvigte Aar, men ogsaa og vistnok fornemmelig fra de lavere Fragtsatser, som raadede under samme. Allerede mod Slutningen af 1889 begyndte den livlige Efterspørgsel efter Skibsrum i væsentlig Grad at aftage og som Følge heraf tillige de høje Fragter, som i Aarets Løb havde været gjældende, mere og mere at reduceres. Denne nedadgaaende Bevægelse fortsattes under 1890 paa næsten alle Farvande og med saadan Styrke, at Fragtsatserne inden flere Rourter faldt ned til og enkeltvis endog under det Lavmaal som raadede i Midten af Ottiaarene. Det er en Selvfølge, at Fragterne paa belgiske Havne maatte følge med i denne Bevægelse; for dette Distrikts Vedkommende akcentueredes Faldet tillige yderligere, dels ved den Indskrænkning i Landets Omsætninger, der delvis gjorde sig gjældende mod Aarets Slutning, dels ved den i tidligere Rapporter paaviste uheldige Stilling, som Seilskibe indtage i Antwerpen med Hensyn til Skibsudgifter. I Aarets senere Halvdel trak derfor ogsaa det sidstnævnte Slags Fartøier sig mere og mere tilbage for Farten paa de belgiske Havne, og navnlig blev det mod Aarets Slutning næsten et Særsyn at se et af de forenede Rigers Seilfartøier ankomme hertil med Trælast.

I December Maaned kom Seilskibsfarten paa Antwerpen endog til en fuldkommen Stands. Denne var dog ikke betinget af nedadgaaende Fragter, men af en Naturhindring. Siden Vinteren 1880 havde Skibsfarten paa Schelde været fri for Ishindringer af nogen Betydning. Den i December indtraadte stærke Kulde havde imidlertid tilfølge, at fra 12te December af intet Seilskib længer kunde befare Floden, medens Farten for Dampskibe ogsaa maatte standse fra 31te samme Maaned. Flodens fuldstændige Afspærring fortsattes indtil den 25de Januar, da Farten atter aabnedes for Dampskibe, medens den for Seilskibe var spærret lige til den 6 Februar eller i det Hele i 56 Dage. Naar hensees til den overveiende Betydning, som Skibsfarten indtager i alle herværende Forhold, vil det kunne forstaaes, at dette lange Afbrud i alle maritime Forbindelser maatte medføre ikke blot Forstyrrelse i alle Omsætninger og væsentlige Tab for de Næringsdrivende, men tillige fremkalde almindelig Arbeidsløshed. Under Vintermaanederne raadede der derfor ogsaa blandt den arbejdende Befolkning i Antwerpen megen Nød.

Nedenstaaende Opgaver givsr en Oversigt over de Fragter, der i Aarets Løb ere blevne betalte norske og svenske Fartøier i Fart paa herværende Havne. Der erlagdes i Fragt til belgiske Havne:

Fra Christianiafjorden: For Planker og Battens pr. Std. Seilskibe frcs. 25 à 31, Dampskibe frcs. 28 à 38, Kassebord pr. Std. S. frcs. 30 à 34, D. frcs. 32, Træmasse vaad pr. Ton S. frcs. 14, D. frcs. 12½, Do. tør, pr. Ton D. frcs. 17—17½, Feldspath pr. Ton S. frcs. 11, D. frcs. 10. Det sydlige Norge: For Planker og Battens pr. Std. S. frcs. 26—34, Sild pr. Td. D. frcs. 3, Bottniske Bugt: Planker og Battens pr. Std. S. frcs. 36 à 48, D. frcs. 40 à 45, Mineral pr. Ton D. frcs. 12, finske Havne: Trælast pr. Std. S. frcs. 35 à 45, Nordamerika: Terpentint pr. Gallon S. 4 sh. 3 d à 5 sh., Trælast pr. Std. S. £ 5. 15.—£ 6, Harpix pr. Barrel S. 3 sh.—3 sh. 9 d, China Clay pr. Ton S. 5 sh. 6 d, La Plata: Saltede Huder pr. Ton S. 27—38 sh., Mais og Hvede pr. Ton S. 22 sh.—31 sh., Quebracho pr. Ton 50 sh.—90 sh., Vestindien: Logwood pr. Ton S. 31 sh. 6 d—33 sh. 6 d, Mahogni og Cedertre pr. Load S. 40 sh.—47 sh., Pacific (Pisagua): Salpeter pr. Ton S. 35 sh. Fra belgiske Havne: til Christianiafjorden: Stykgods pr. Ton D. frcs. 15, til svenske Havne: Stykgods pr. Ton D. frcs. 21, Klid pr. Ton D. frcs. 15, Fosfat pr. Ton S. 6 sh.—7 sh. 6 d, til Østersøen: Stykgods pr. Ton D. fr. 7, Fosfat pr. Ton D. frcs. 6, til Danmark: Klid pr. Ton D. frcs. 12, til Vestindien: Stykgods S. 23 sh., til Nordamerika Do. S. 4 sh.—5 sh., til Brasilien: Jernbaneskiner pr. Ton S. 27 sh.—28 sh., D. 35 sh., til La Plata: Stykgods pr. Ton S. 22 sh.—23 sh.

Det maa bemærkes, at flere af disse Fragtsatser og navnlig de, der vare betingede for Langfart, vare optagne i Certepartier, der vare blevne afsluttede i Aarets Begyndelse eller tidligere. Hvis ikke dette havde været Tilfælde, vilde vistnok Summen af de under Aarets Løb optjente Bruttofragter have stillet sig endnu uheldigere.

I det forløbne Aar er hersteds bleven indkjøbt for norsk Regning 4 Seilskibe udmaalende resp. 316, 1 399, 1 091 og 724 Reg. Tons for en Kjøbesum af resp. fr. 17 000, fr. 59 992, fr. 79 375 og fr. 56 600.

De af svenske og norske Fartøier i 1890 indbetalte Konsulatafgifter opgik ved de forskellige Stationer til:

	Svenske. Frcs.	Norske. Frcs.	Tilsammen. Frcs.
Antwerpen	4 837.70	7 844.40	12 682.10
Gand	662.55	891.30	1 543.85
Lonvain	22.05	19.80	41.85
Ostende	—	1 235.70	1 235.70
Tilsammen	5 512.30	9 991.20	15 503.50
mod i 1889	5 384.85	12 200.95	17 585.80
— - 1888	5 452.55	11 464.65	16 917.20

Af førstnævnte Beløb er fr. 14 092.80 kommen Konsulskassen tilgode mod fr. 15 702.42 i 1889 og fr. 14 672.62 i 1888.

I Expeditionsafgifter indkom et Beløb af fr. 1 479.60 mod fr. 1 639.70 i 1889 og fr. 1 650.30 i 1888.

I frivillige Bidrag til den herværende Sømandskirke blev i forrige Aar indbetalt paa Generalkonsulatet af svenske og norske Skibsførere et Beløb af fr. 722 mod fr. 856 i 1889 og fr. 671.65 i 1888.

Totalbeløbet af de til Udgangen af 1890 til Generalkonsulatet i dette Øiemed indbetalte Beløb er fr. 33 367.57.

Gjennem Generalkonsulatet oversendtes i 1890 til Hjemlandene af 19 svenske Sømænd et Beløb af fr. 3 763, eg af 31 norske Sømænd fr. 7 327.35,

tilsammen fr. 11 090.35, mod fr. 11 905.23 i 1889 og fr. 21 704.90 i 1888.

Totalbeløbet af de til Udgangen af 1890 herfra hjemsendte Hyrebeløb opgik for svenske Sømænd til fr. 213 935.86, og for norske Sømænd til fr. 162 371.57, tils. 376 307.45.

Antallet af Skibbrudne, Nødlidende og Syge, som i afvigte Aar have nydt Understøttelse af Generalkonsulatet, udgjorde:

	1890	mod i 1889	mod i 1888.
Svenske Undersaatter	44	42	30
Norske Do.	65	50	64
Udenlandske Do.	4	3	4

Til Understøttelse af Forannævnte er der under Aarets Løb af Generalkonsulatet bleven udlagt et Beløb af fr. 3 625.53.

I aarlige Pensioner er ved Generalkonsulatets Foranstaltning bleven udbetalt til vedkommende Personer: I Sverige fr. 427.50, i Norge fr. 112.50, tils. fr. 540.

Antallet af paa- og afmønstrede Sømænd udgjorde:

	Paamønstrede		Afmønstrede		Tilsammen		
	Paa svenske Skibe.	Paa norske Skibe.	Fra svenske Skibe.	Fra norske Skibe.	Svenske Skibe.	Norske Skibe.	Tilsammen.
i 1890	43	277	53	311	90	588	684
- 1889	65	365	37	388	102	753	855
- 1888	93	393	85	339	178	732	910

Der rømte i Aarets Løb:

	Svenske		Norske		Udlændinge		Tilsammen	
	Fra Svenske Skibe.	Fra Norske Skibe.	Fra Svenske Skibe.	Fra Norske Skibe.	Fra Svenske Skibe.	Fra Norske Skibe.	Fra Svenske Skibe.	Fra Norske Skibe.
1890	5	1	-	26	1	1	6	28
1889	24	6	1	18	1	5	26	29
1888	23	3	-	27	1	1	24	31
1887	11	5	3	31	2	2	16	38

Handel. Det forløbne Aar har ikke ganske svaret til de Forventninger, som den heldige Vending Forretningerne antog i 1889, gav Anledning til at nære. Uden egentlig at kunne gjælde for et ugunstigt Aar, indtraadte der dog, navnlig i dets sidste Halvdel, forskjellige Begivenheder, der indvirkede hemmende paa Udviklingen og som har vanskeliggjort Om sætningen. I denne Henseende staar i første Række den finansielle Krise, der i Høstmaanederne gjorde sig gjældende i forskjellige af de sydamerikanske Republiker og særligen i Argentina. Belgiens Forbindelser med disse Republiker have altid været meget livlige, og forskjellige sydamerikanske Staters Papirer have efterhaanden vist at skaffe sig Indpas inden alle herværende Kredse; naar Storbritanien undtages, er derfor neppe noget europæisk Land saa interesseret i disse Papirer som Belgien. Den dersteds indtraadte Krach har derfor ikke kunnet undlade at øve paa herværende Forholde en trykkende Indflydelse, og det er at antage, at denne vil tiltage i Styrke, jo længer det varer inden de sydamerikanske Forviklinger blive ordnede. Den har allerede vist sig i et Nedslag i Værdien af forskjellige andre Landes Papirer, og den har i flere Retninger lammet det herværende Varemarked. Dette har ikke kunnet ske uden at medføre betydelige

Tab paa enkelte Hænder. og navnlig har Virkningerne været fordærlige for mange af de Næringsdrivende, der have beskæftiget sig med Terminforretninger. Der raader derfor ikke længer paa det herværende Marked den samme Tillid som tidligere og Fremtiden anskues ikke i det heldigste Lys.

Hertil bidrager ogsaa forskellige andre Omstændigheder; blandt disse maa navnlig fremhæves den Bevægelse, som raader inden den arbejdende Klasse og som i Aarets Løb har bevirket talrige Strikes og Arbeidsindstillinger. Arbeidernes Fordringer gaar saavel i en social som i en politisk Retning; de fordrer ikke blot Lettelse i Arbeidstid og forøget Lønning, men ogsaa en større Deltagelse i det offentlige Liv (almindelig Stemmeret), og det er neppe at antage, at det vil lykkes for en længere Tid med Held at modsætte sig idetmindste endel af deres Fordringer.

En anden Omstændighed, der trykker paa de herværende Forretningsforhold, er den protektionistiske Bevægelse, der gjør sig gjældende i de forskjelligste Lande og som truer med at stænge Belgien ude fra sine vigtigste Forbindelser. Belgien er ved sin Beliggenhed særlig henvist til Transithandel, og denne har ogsaa i Aarens Løb antaget en meget stærk Udvikling. Denne Udvikling har imidlertid mødt en væsentlig Hindring ved det Omslag i den tyske Toldpolitik, der foregik for nogle Aar tilbage; den er end yderligere bleven vanskeliggjort ved de forenede nordamerikanske Staters Toldlovgivning og den trues nu fra fransk Side med et fuldstændigt Tilbageslag, navnlig hvis de i Frankrig fremsatte Forslag om surtaxes d'entrepôt skulde komme til Virkelighed.

Som af mere forbigaaende Natur maa, som dog bidragende Sit til Forstemning og Tryk, tillige fremhæves en mindre heldig Indhøstning i afvigte Aar og en usædvanlig Kulde under Vintermaanederne 1890—1891. Denne Kulde havde tilfølge at alle Floder og Kanaler gennem en Række af Maaneder bleve ufarbare og at Omsætningerne paa de forskjelligste Maader vanskeliggjordes. Værst stillede Forholdet sig i Staden Antwerpen, hvor næsten al Trafik maatte ophøre, og hvor derfor Nøden blandt de arbejdende Klasser steg i en betænkelig Grad.

Til trods for disse forskjellige Forhold, hvoraf flere maa antages at ville øve sin væsentligste Indflydelse paa indeværende og efterfølgende Aar, kan 1890 — som tidligere anført — ikke egentlig gjælde for et ugunstigt Aar. Saaledes har Værdien af Indførselen af Varer til Consumption med 5 5 % oversteget Indførselen i 1889, medens Udførselen af belgiske Varer naaede op til samme Værdi som i sidstnævnte usædvanligt gunstige Aar. I Toldintrader indkom der i 1890 frs. 1 232 000 mere end i det forudgaaende Aar, Jernbanerne gave et ikke ubetydeligt Overskud og Skibsfarten paa belgiske Havne viser i 1890 en Forøgelse af ankommen Tonnage i Sammenligning med 1886 af 609 057 Tons. Der ankom i 1890 7 365 Fartøier paa 5 774 672 Tons. Enkelte Industrier arbejdede endog under usædvanligt gunstige Forhold. Dette gjælder navnlig Kuludvindingen, der i de senere Aar har vist yderst ringe Fremgang, ikke blot som Følge af at de belgiske Kulminer begynde at vise Tegn til Udtømning, men ogsaa paa Grund af de større Udgifter, hvormed deres Drift er forbunden, sammenlignet med Driften i konkurrerende Lande. Til trods for hyppige Striker oversteg imidlertid i forrige Aar Kvantummet af udvundne Kul ikke ubetydeligt tidligere Aars, paa samme Tid som Priserne fra et Gjennemsnit ved Minerne i 1889 af fr. 9.45 pr. Ton i 1890 steg til gjennemsnitlig fr. 10.15 pr. Ton.

Paa lignende Maade har Zinkværkerne i 1890 kunnet give et meget betydeligt Overskud. Grunden hertil ligger imidlertid ikke blot i den lettere Adgang til Raamaterial og større Efterspørgsel efter det færdige Produkt; Overskuddet skyldes ligemeget den mellem vedkommende Værker for nogle Aar tilbage istandbragte Sammenslutning, der har bevirket en Indskræning i Produktionen og en deraf flydende Stigning i Priserne.

I Modsætning hertil har Jern- og Staalværkerne i det forløbne Aar arbeidet under uheldige Vilkaar. Væsentlig som Følge af de Kriser, der under samme har raadet i forskellige sydamerikanske Republiker har Efterspørgselen og dermed ogsaa Produktionen lidt en betydelig Indskrænkning. Produktionen af Rujern er saaledes i Sammenligning med 1889 aftaget med omtr. 50 000 Tons, og af Staal i Barrer med omtr. 15 000 Tons, paa samme Tid som Priserne saavel paa Rujern som paa halv- og helforarbejdede Jern- og Staalvarer under Aarets Løb have vist en ikke ubetydelig Tilbagegang.

Dette gjælder ogsaa delvis en anden vigtig belgisk Industrigren: Glasfabrikationerne. Grunden hertil ligger saavel i de Vanskeligheder, som den nordamerikanske Toldlovgivning lægger i Veien for Afsætning paa det vigtige Marked, de forenede Stater hidtil har frembudt, som ogsaa i de høiere Priser, der i Aarets Løb have maattet betales for flere af de ved Glasfabrikationen nødvendige chemiske Produkter, navnlig svovlsyre Salte, hvilke sidste under det Tryk, som det nystiftede mægtige Syndikat for chemiske Produkter lægger paa Produktionen og Omsætningen ere stegne i Pris med 150 til 170 %.

Under disse uheldige Forhold have derfor ogsaa mange af de dygtigste Glasarbeidere udvandret til de forenede Stater.

I min forrige Aarsberetning fremhævedes den Stigning i de forskellige industrielle Papirers Værdi, der i 1889 havde gjort sig gjældende som Følge af den i sidstnævnte Aar indtraadte Bedring i den belgiske Fabrikvirksomhed. Nedenstaaende Opgave over Priserne for enkelte af disse industrielle Værdipapirer vil nærmere anskueliggjøre ovenstaaende Fremstilling af de industrielle Forholde i 1890 i Sammenligning med de 2de forudgaaende Aar. Der betales for Aktier i

		31te December		
		1888.	1889	1890.
Kulminer	Bonne Espérance	200	477	615
	Réunis de Charleroi	168	405	542.50
	Grand Conty	248	395	932.50
	Levant du Flenn	2 180	3 780	2 850
Jern & Staalværker	Cockerell	985	1 300	1 090
	Angleur	285	620	430
	Athus	995	1 400	920
	Thy le Chateau	1 020	1 517	910
Zinkværker	Nouvelle Montagne	332	485	525
	Vieille Montagne	321	420	483

Værdien af Aktier i forannævnte Kulminer og Zinkværker vise altsaa under Løbet af de sidste tvende Aar en stadig Fremgang, medens der derimod i den under 1889 indtraadte Stigning i Værdien af Aktier i Jern- og Staalværker giver sig tilkjende en Tilbagegang, der for enkeltes Vedkommende endog understiger de lave Noteringer, som raadete i 1888.

Det hersteds etablerede Selskab for Bearbejden af Produkter af Vignæs Kobberminer i Norge har heller ikke i det forløbne Aar arbeidet med

Fremgang. I Henhold til Selskabets offentliggjorte Status udviser Virksomheden i 1890 et Underskud af fr. 475 815; lægges dette Tab til dem Selskabet har lidt under de nærmest forudgaaende Aar, opgaar det samlede Underskud til fr. 1 595 885. Disse Tab tilskrives dels det Prisfald, der har raadet i Kobber og som først standsede i de sidste Maaneder af 1890, dels den stadige Aftagen i Kobbergehalten af det fra Vignæs Gruber udvundne Mineral og dels Vanskeligheden i at finde Kjøbere af Mineraler bestemt til Udvinding af Svovl. Spørgsmaalet om Selskabets Likvidation har derfor atter været bragt paa Bane.

Som Industrien har ogsaa Handelen i det forløbne Aar foreteet vexlende Forhold. I sin Almindelighed kan den ikke betragtes som særlig ugunstig; i enkelte Artikler har Omsætningen endog været meget lovende og givet den forsigtige Handlende tilfredsstillende Resultater; paa andre Artikler har der derimod hvilet et større eller mindre Tryk, der ikke har kunnet undlade at svække det herværende Marked.

Som Varer, hvori Omsætningerne i forrige Aar har røbet særlig Fremgang, maa navnlig fremhæves Kornvarer. 1890 er dog i denne Henseende kun en Fortsættelse af en Udvikling, der er gaaet for sig gennem en længere Aarrække og som har gjort Artikelen til den vigtigste paa Antwerpens Marked. Fra omtrent 2 Mill. Hektolitres i Sextiaarene steg Indførselen til Antwerpen af Kornvarer i Syttiaarene til gennemsnitlig $8\frac{1}{2}$ Million Hektol. og i Ottiaarene til 10 Mill. I 1890 gik den op til 21 Millioner.

Det er især Donaulandene, som have forsynet Antwerpen med Hvede; efter disse Lande kom i forrige Aar i Betydning Argentina, Ostindien, det azowske og sorte Hav samt endeligen Oregon og Californien; derimod kom yderst lidet (687 000 Hekt.) fra de østlige nordamerikanske Stater.

Af Rug kom 45 % fra det azowske og sorte Hav, 28 % fra Donau og 27 % fra Nordamerika.

Donaulandene sendte 30 % af det hidkomne Byg; det azowske og sorte Hav 30 %; det nordlige Rusland 17 %.

Næsten al Havre (82 %) kom fra Rusland; 17 % indførtes fra de forenede nordamerikanske Stater.

Fra Sverige, hvorfra der i 1889 var bleven indført 5 874 Tons Havre, kom i 1890 en Ubetydelighed (324 Tons); Indførselen til Belgien fra de forenede Riger af andre Kornsorter var i forrige Aar ligeledes forsvindende.

Den større Del af de indførte Kornvarer gaar i Transit til de tilgrænsende Lande; den nyere tyske og franske Toldlovgivning truede denne Transit med en betydelig Indskrænkning, men det har lykkedes herværende Importører efterhaanden at beseire de Vanskeligheder der ere blevne lagte dem i Veien og at aabne sig nye Markeder. Under disse høre dog endnu ikke de forenede Riger, endskjøndt det store Udvalg, den lette Transport og de ofte fordelagtige Priser synes at maatte opfordre vore Importører af Kornvarer til delvis herfra at hente sin Forsyning.

Den anden større Artikel paa det herværende Marked — Kaffe — har i det forløbne Aar ikke at opvise den samme Udvikling som Kornvarer, men har dog formaaet at hævde sin tidligere Stilling. Der indførtes saaledes 670 000 Baller i 1890 mod 616 000 Baller i 1889, deraf Santos 358 000 Baller mod 285 000 i 1889. Efterat paa herværende Børs Terminsalg er bleven gjængse er imidlertid Karakteren af Omsætningerne i denne Artikel undergaaet en fuldstændig Forandring, og Kjøb og Salg afhænger mere og mere af Tilfældigheder end af virkelige Behov. Priserne

bero derfor ogsaa ofte mere end tilbørligt paa disse Tilfældigheder og Kjøbere til Forbrug ere som Følge heraf i Almindelighed yderst tilbageholdne og forsyne sig som oftest kun for Dagen.

Værdien af Santos good average har paa herværende Marked stillet sig paa følgende Maade ved Udgangen af de sidste 10 Aar.

1881.	1882.	1883.	1884.	1885.	1886.	1887.	1888.	1889.	1890.
29	22 $\frac{1}{2}$	33	26	22 $\frac{1}{2}$	36	48 $\frac{1}{2}$	45	48 $\frac{3}{4}$	47 $\frac{3}{4}$

cents pr. $\frac{1}{2}$ Kg. i Entrepôt, almindelige Pladsbetingelser.

Kaffe danner den vigtigste Udførselsartikel fra Belgien til Norge. I 1890 skibedes herfra for 2.1 Mill. fr. mod 2.3 Mill. fr. i 1889.

En anden vigtig Udførselsartikel herfra til de forenede Riger er Huder, hvoraf der i 1890 sendtes 865 Tons mod 750 i 1889 og 529 i 1888. Af de i 1890 afsendte gik 410 Tons til Norge mod 370 i 1889.

Omsætningen i Huder var i Aarets første 6 Maaneder lidet livlig og Priserne faldt med henved 10 %. Fra Juli af indtraadte et Omslag, der atter hævede Priserne med 5 à 6 %. Navnlig fandt Oxehuder 32—40 Kil. en livlig Afsætning.

Beskaffenheden af de under Aarets Løb skibede Huder har ofte været mindre tilfredsstillende. Især har man beklaget sig over Buenos Aires saltede Huder, der enten have været saltede forlidet eller med urent Salt.

Udskibningen herfra af Uld til Norge var yderst ringe; i forrige Aar gik saaledes deraf blot 8 400 Kilos; derimod danner Uld en vigtig Artikel for Export herfra til Sverige, hvilket Land i 1890 modtog heraf over Belgien 823 500 Kilos. Næsten hele dette Kvantum kom oprindeligt fra La Plata, kun en ringe Del fra Australien.

Forretningerne i denne Artikel, der i tidligere Aar spillede Hovedrollen paa det herværende Marked, have i 1890 været af relativt ringe Omfang og givet høist uheldige Resultater. Ved Aarets Begyndelse gav der sig en ikke uvæsentlig Prisstigning tilkjende som Følge af stærk Nedgang i Uldproduktionen inden La Plata Landene; omtrent samtidig indtraadte imidlertid ogsaa mindre gunstige Tider for den europæiske Uldindustri, der efterhaanden viste sig ude af Stand til at betale de høje Priser for Raamaterialet. Et Prisfald indtraadte derfor allerede ved den første af Aarets Auktioner, og de Importører, som havde betalt de højere Priser, lide ikke ubetydelige Tab. Stillingen bedredes ikke synderligt under Aarets senere Løb. Efterspørgselen efter Artikelen viste sig stadigen træg og Priserne dalende, saaledes at t. Ex. Buenos Aires god Middels Prima (Udbytte 33 %) ved Aarets Udgang betaltes med fr. 1.55—1.60 mod fr. 1.75—1.80 i 1889.

Man har i de senere Aar begyndt, særlig i Norge, at hente endel af sin Forsyning af Bomuld fra det herværende Marked. Saaledes exporteredes herfra i 1890 til Norge 465 000 Kilos mod 166 000 i 1889.

Trods de Anstrengelser, som for forskellige Hold ere blevne gjort for at hæve Antwerpen til et Hovedmarked for denne Artikel er disse Anstrengelser dog hidtil blevne uden synderligt Resultat. Hertil bidrager ikke lidet de høje Havneafgifter og Vanskelighederne ved Manipulationer af Varen under de delvis aabne Skur i Dokker og ved Kaier.

I 1890 importeredes 405 000 Baller, hvoraf den større Del kom fra Indien.

Ved Aarets Udgang betaltes der fr. 63 for middling amerikansk og fr. 52—52 $\frac{1}{2}$ for god Ooma og Dhollerah eller 10 à 12 % lavere Pris for førstnævnte og 5 à 10 % lavere Pris for sidstnævnte Vare end i Juli Md.

Ogsaa i Sukker, særlig Kandisukker, er Exporten til de forenede Riger stigende. I Henhold til belgiske Opgaver sendtes der saaledes i forrige Aar til Sverige og Norge af raffineret Sukker 642 Tons mod 538 T. i 1889 og 499 T. i 1888.

I forrige Aars første Halvdel var Produktionen af Sukker i Toppe livlig, men sank fra Juli Maanedes Indtræden som Følge af hemmende fiskale Bestemmelser, og Exporten blev mod Aarets Udgang høist ubetydelig. Derimod var af ikke ringe Omfang Omsætningen af Kandissukker under hele Aaret, udenat der dog indtraadte nogen særlig Bedring i Priserne, som holdt sig lavere end i 1889.

Indførsel til Belgien. Af de forenede Rigers Udførselsartikler har Træløst stadigen været den vigtigste for det belgiske Marked. Medens Værdien af den fra Norge og Sverige til Landets eget Forbrug indførte Træløst i 1888 opgik til 30.6 Mill. fr., var i samme Aar Værdien af den Artikel, der kommer næst efter Træløst i Betydning — Mineraler — kun 9.5 Mill. fr. Denne Træløst Import har i Ottiaarene temmelig jævnt udviklet sig; medens den i 1881 kun naaede en Værdi af 21.4 Mill., gik Værdien af Indførselen, som anført, i 1888 op til 30.6 Mill. Heri fandt dog i 1889 et Tilbageslag Sted, idet Importen i dette Aar faldt ned til 23.8 Mill. fr. De statistiske Data der kunne give Oplysning om Værdien af Importen under 1890, ere endnu ikke offentliggjorte, men det er utvivlsomt at den, om end ikke naaende op til samme Niveau som i 1888, dog kommer dette temmeligt nær. I Henhold til de forhaandenværende statistiske Data indførtes nemlig til Landets eget Forbrug fra alle Lande:

	1890.	1889.	1888.
Af saget Virke m ³	496 053	407 344	497 962
„ hugget —	64 526	63 022	64 580,
hvoraf kom fra de forenede Riger			
Af saget Virke m ³	333 825	280 026	352 841
„ hugget —	5 283	5 416	9 096

Ligesom i tidligere Aar er denne Import hovedsagelig gaaet til Antwerpen. I Henhold til Opgaver, meddelte af dette Steds Chambre de Commerce, ankom nemlig derhen i 1890 i det Hele 340 231 mètres cubes fra følgende Lande: Fra Norge m³ 80 478, Sverige 129 317, Finland 46 310, Rusland, Preussen, Østerrig 63 991, Amerika og Indien 20 135, tilsammen m³ 340 231.

Anførte Import fra de nordlige Lande fordelte sig med Hensyn til Dimensioner paa følgende Maade:

Fra	Planker.			Battens.			
	3" & 4" 10—13.	3" × 9".	3"×6 à 8".	2½"× 8 à 9".	2½" × 7".	2½"×6½"	2½" × 6" og mindre.
Norge	377	44 127	14 744	—	160 315	78 673	72 632
Sverige . . .	4 556	57 023	20 652	597	359 467	121 865	215 899
Finland . . .	1 004	5 679	15 736	10 254	250 024	67 931	76 152
Ialt	5 937	106 829	51 132	10 851	769 806	268 469	364 683
1889	7 706	106 844	35 579	4 126	572 631	249 511	206 175
1888	17 829	135 632	80 545	14 213	630 169	308 939	355 102

Fra	Bord.					Kassebord. ¹⁵ / ₁₆ m. m. Tykkelse. m ³ .
	Skaarne.				Høvlede.	
	2".	⁶ / ₄ ".	⁵ / ₄ ".	³ / ₄ " × ¹ / ₄ ".		
Norge . .	8 444	—	892	421 124	460 528	48 223
Sverige .	194 716	247 478	289 470	3 152 853	160 810	14 986
Finland .	93 886	71 958	35 252	783 960	2 517	6 990
Ialt	297 046	319 436	325 614	4 357 937	623 855	70 199
1889 . .	161 446	339 448	201 737	1 866 681	709 092	73 369
1888 . .	259 162	613 665	376 523	3 252 785	742 190	60 328

Som fremgaar af denne Opgave fortsattes i afvigte Aar den tidligere paapegede Tilbagegang i Importen af Planker, der navnlig for 3"×9" Vedkommende i tidligere Aar viste sig stærkt fremtrædende. Af Battens og navnlig af 2½"×7" var der derimod i Sammenligning med 1889 en ikke uvæsentlig forøget Import, men størst viste dog i 1890 Tilvæksten sig i skaarne Bord, fornemmelig af Dimensioner ¾"×¼".

Denne Tilvækst er dog hovedsagelig blot kommen Sverige og Finland tilgode. Naar undtages ¾"×¼" skaarne Bord viser Importen fra Norge i 1890 sammenlignet med 1889 Tilbagegang for alle Dimensioners Vedkommende.

I høvlede Bord har i 1890 Tilbagegangen fra tidligere Aar været yderligere fortsat; den viser sig navnlig af Betydning for Sveriges Vedkommende.

Den stærke Tilvækst i Importen af Kassebord, som fandt Sted i 1889, har ikke i afvigte Aar kunnet holdt sig; Tilbagegangen vil dog sees at være relativt betydelig.

I Aarsrapporten for 1889 fremhævedes den Tilvækst i Importen af Trælast til Gand, der havde fundet Sted i nævnte Aar; denne Tilvækst har i afvigte Aar ikke kunnet holde sig; fra 37 500 Pet. Std. i 1889 er Importen til Gand i 1890 nemlig gaaet ned til 33 500 Stds., en Nedgang, der væsentligst har truffet russisk, tysk og norsk Virke. De forenede Rigers Vicekonsul i Gand tilskriver denne Nedgang dels Stagnation i Byggeforetagender, dels Usikkerhed i Prisforholdene og dels et midlertidigt Afbrud i Skibsfarten som Følge af Reparationer af Kanalen mellem Gand og Schelde.

Aaret 1890 begyndte temmeligt gunstigt for Handelen med Trælast og Salg gik regelmæssigen for sig. Herværende Importører havde imidlertid ringe Tillid til Bestandigheden af de i Udkibningslandene noterede Priser og afholdt sig fra at gjøre større Indkjøb. Dels dækkede de kun sit daglige Behov, dels forsynede de sig blot med de Mærker, hvortil deres Kunder vare vante.

Da Trælastmarkedets Stilling overalt blev ugunstig, maatte vore Exportører henimod Aarets Midte bestemme sig til Nedslag i sine Priser; engang indtraadt paa denne Vei kunde man ikke længer standse, og førend Saisonsens Afslutning var Prisfaldet høist betydeligt.

Under Indtrykket heraf begyndte herværende Importører at operere livligt og betydelige Kontrakter bleve afsluttede til Priser, der stode langt under dem, som begjærtes under Vinterens Løb. De faldende Priser gjorde imidlertid paa sin Side herværende Konsumenter forsigtige i sine Indkjøb, og Omsætningen blev ikke saa livlig som Importørerne havde haabet. Ved Aarets Udgang var derfor ogsaa Beholdningerne temmelig store, og da der

fra intet Hold syntes at aabne sig Udsigter til nogen større Virksomhed i Byggeforetagender, er indeværende Aar indtraadt udenat give synderlige Forhaabninger om heldige Resultater for den herværende Trælasthandel i den nærmeste Fremtid.

De Forsøg, som tidligere ere blevne gjorte for at tilveiebringe et Nedslag i de høie Toldsatser, der gennemsnitlig betyngte Varens Værdi frit ombord med 30 %, ere ogsaa under Løbet af forrige Aar fortsatte uden dog at lede til noget Resultat. I indeværende Aar har en Delegation fra de samlede Handelskamre henvendt til Finansministeren Begjæring om fuldstændig Ophævelse af Told paa Trælast. Ministeren gav ikke Delegationen noget Haab om at denne Begjæring kunde indrømmes, men indgik derimod paa Nedsættelse af en Kommission til Undersøgelse af de Modifikationer, som kunde ansees ønskelige i Toldbehandling af Trælast, hvilken Kommission dog ikke vil kunne træde i Virksomhed før end den almindelige Omformen af den belgiske Toldtarif har fundet Sted, der vil blive en Følge af den nye franske Toldtarif.

Træmasse. Den stadige Udvikling under det sidste Decennium af de forenede Rigers Export hertil af Træmasse, er i afvigte Aar fortsat, udenat det dog i Mangel af officielle statistiske Opgaver er muligt fortiden at angive i hvilken Udstrækning.

Under Aarets Løb ankom der ringe Forsyning fra Tyskland af mekanisk Masse; derimod optraadte dette Land saameget ivrigere i Konkurrence med de forenede Riger hvad chemisk Masse angaar, af hvilken der — saaledes som herværende Importører opgiver — sendtes betydelige Kvanta af bedre Kvalitet og til lavere Priser end man kunde levere fra de forenede Riger. For ikke ganske at tabe det herværende Marked, maatte vore Exportører derfor tilsidst finde sig i at nedsætte sine Priser til samme Niveau som de tyske, og det opgives, at der er ringe Haab, at nærværende Priser med det Første atter ville hæve sig over dette Niveau.

I mekanisk og halv-chemisk Masse har ogsaa under det forløbne Aar et ikke ubetydeligt Prisfald fundet Sted. Ved Aarets Begyndelse vare Beholdningerne temmeligt store, medens Salgene vare af forholdsvis ringe Betydning. Ikke destomindre foregik der en livlig Import, som Markedet ikke kunde bære, og et Fald i Priserne blev derfor uundgaeligt.

Nedenstaaende Opgave belyser nærmere disse Forhold. Der betales:

	December 1889. Frcs.	December 1890. Frcs.
Mekanisk vaad Træmasse	11.50—11	11 --10.50
Mekanisk tør Træmasse	13 —12.50	10.75
Brun halvchemisk, vaad	14 à 12.50	11
Bleget Bisulphite	41	41 à 40
Ubleget Do.	27.75—26.75	30 —25
Bleget Soda	40 à 34.50	40 —34.50
Ubleget Do.	30.50—28.50	29 à 27
pr. 100 Kilos tør Masse cif. Antwerpen.		

Efterat der i indeværende Aar er truffet Overenskomst mellem de svenske og norske Fabrikanter om Indskrænkning i Produktionen og om Minimum af Salgspris har imidlertid Priserne for mekanisk Masse hævet sig endel, og der er Grund til at antage, at denne Stigning i Aarets Løb vil kunne fortsættes, hvis den sluttede Overenskomst strengt overholdes.

Paa den anden Side tør man neppe hengive sig til Haabet om at denne Stigning vil være af lang Varighed. De i Frankrig etablerede høie Toldsatser paa Træmasse ville vistnok bevirke, at i 1892 større Kvantaler ville blive kastede ind paa det herværende Marked end dette kan bære, og at som Følge heraf ogsaa et Prisfald bliver uundgaaeligt.

W. Christophersen.

Stettin.

Aarsberetning No. 2 dateret 15 August 1891).*

Skjøndt Aaret 1890 staar tilbage for de tidligere kan det dog ikke betegnes som daarligt, men har dog ikke opfyldt de Forventninger, man har stillet dertil. Dette ligger vel for en stor Del i de alvorlige sociale Forholde, der ved Streiker og Uroligheder øvede særdeles forstyrrende Indflydelse paa den industrielle Virksomhed. Arbejdslønnerne steg paa Grund af den store Prisstigning paa de nødvendigeste Levnetsmidler, og dette har vel ogsaa tildels virket trykkende paa Handel og Industri.

Indførselen søværts til Stettin var i 1890 1 442 970 Tons og Udførselen 617 967 Tons, mod 1889 138 409 T. og 568 268 Tons. Fra Norge indførtes 51 890 T. og udførtes dertil 20 007 T., mod i 1889 45 557 og 73 044 T. Importen fra Norge tiltog af Klid med 3 520 T., Sten med 4 705 T., Tran med 549 T. og Træmasse med 704 T., men aftog for Kalk med 439 T. og Fisk med 2 739 Tons.

Sild. Indførselen til Tydskland i 1889 var 182 973 og i 1890 190 457 Tons à 1 000 Kg., og til Stettin i samme Tid resp. 84 891 og 84 220 T.

Til Stettin indførtes af Sild:

		1890.	1889.	1888.	1887.	1886.
norsk	. . . Tdr.	131 191	161 023	130 571	186 653	123 245
svensk	. . . —	49 085	49 485	9 627	1 295	576
skotsk	. . . —	371 560	338 744	292 105	310 191	371 954
hollandsk	. . . —	6 471	9 447	11 610	5 876	21 771
Bornholms	. . . —	84	1 652	1 766	598	1 264
fransk	. . . —	—	2 210	1 137	—	—

Ialt Tdr. 558 391 562 561 446 816 504 613 518 810

Omsætningen var: af norsk Sild, 1890 134 221 Tdr., 1889 153 720, svensk 47 316 og 47 625, skotsk 396 260 og 332 808, hollandsk 5 653 og 10 089, Bornholms 1 610 og 673, fransk 1889 2 210, ialt 585 060 Tdr., mod i 1889 547 125, 1888 473 458, 1887 521 598, 1886 555 491.

Medens hele Importen til Stettin var noget mindre end i 1889, viser Afsætningen en betydelig Tilvæxt, og overstiger ikke blot 1889 med 37 935 Tdr., men endog 1886, hidtil det betydeligste Afsætningsaar, med 29 569

*) Se No. 7 pag. 150.

Tdr. Erindrer man derhos, at de opnaaede Priser i det hele var saa høie, at de maa have givet Indsaltene og Aflendere et temmelig stort Udbytte uden samtidig at virke lammende paa Konsumtionen, maa man betegne det sidste Aars Resultater som meget gunstige. Omsætningens Størrelse vidner atter om Sildehandelens fortsatte Udvikling paa dette Marked. Lige til 1861 gik Totalomsætningen aldrig over 173 000 Tdr., i 1862 oversteg den allerede 200 000 Tdr., 1869 300 000, 1881 400 000 og 1885 500 000 Tdr., I de to sidste Aar har vistnok de høie Priser paa Kjød og andre Levnetsmidler betydelig bidraget til Sildekonsumentens Tilvæxt, og det er ikke usandsynligt, at Forandring heri kan indtræffe allerede snart; men paa den anden Side berettiger Stettins usædvanligt gunstige Beliggenhed paa Grund af den direkte bekvemme Forbindelse med Konsumpladsene ved Jernbaner, Floder og Kanaler, til det Haab, at Stettins Afsætningsfelt for Sild fremdeles vil udvide sig. Til Behovets Tilvæxt tør ogsaa bidrage Bestræbelserne for mere og mere at tilfredsstille Kjøberes og Konsumenters Fordringer.

Omsætningen af norsk Sild var i 1890 betydeligt mindre end de tre foregaaende Aar, vel især paa Grund af det mindre gode Høstfedsildfiske. Omsætningen var 60 730 Tdr. gammel Fedsild, 9 646 do. Vaarsild, 63 845 do. ny Fedsild, ialt 134 221 Tdr.

Af gammel Vare afsattes de ved Aarets Begyndelse her lagrede 31 966 Tdr., og de siden importerede 28 764 Tdr., ialt 60 730 Tdr., til følgende Priser:

	Januar.	Februar.	Marts.	April.	Mai.	Juni.	Juli.	August.
KKK .	22—25	22—24	22—24	20—23	19—22	19—22	20—22	19—21
KK .	18—20	18—20	18—20	16—28	15—17½	15—17	15—17	15—17
K .	13—15	13—15	13—15	12—14	12—13½	11—13	12—13	12—13
MK .	11—12	10—12	10—12	9—10	9—10	8—9	8—9	9—10

Handelen om Vaaren efterlod meget at ønske. Forbruget aftog saavel ved den rigelige Tilførsel om Vintermaanederne af fersk svensk Sild, som ogsaa ved den overordentlig billige Pris paa de mindre Sorter skotsk Sild. Paa Grund heraf kunde Lagrene først rømmes mod Slutningen af August. Omsætningen af Vaarsild naaede i 1890 et større Omfang end siden længe tilbage. Denne Slags anvendes især som Erstatning for gammel, billig skotsk Sild, hvorpaa der forrige Høst var Mangel. For Vaarhandelen kommer den sædvanlig for sent paa Markedet. Den største Del af Importen betales med Mark 11, først mod Aarets Slutning med Mark 12—13, og for Vare behandlet paa skotsk Vis Mark 15—16.

Handelen med ny Fedsild forløb i det Hele gunstigt, om end Afsætningen ikke var saa stor som i de næst foregaaende Aar. Dette Sildefiske gav et forholdsvis daarlig Resultat, og Tilførselen i August og September staaar derfor tilbage for Indførselen Aaret før. Efterspørgselen var derfor, uagtet den mindre gode Kvalitet, til November Maanedes Udgang ret livlig, og de fleste Sendinger kunde afsættes strax efter Fremkomst. I Oktober var undertiden endog Mangel paa flere Mærker. I Oktober og November var Kvaliteten af flere Sendinger meget daarlig, hvorfor Priserne derpaa var under de gjældende Noteringer.

Priserne var pr. Tønde ufortoldet god Vare:

	August. Medio.	September. Begynd. Medio.		Oktober. Begynd. Medio.		November. Begynd. Medio.		December. Begynd. Medio.	
KKK	36	35—36	30—33	30—32	27—32	29—30	29—30	29—30	29—30
KK	34—35	32—35	30—31	29—30	27—31	29—30	29—30	28—30	28—30
K	27—30½	27—30	23—27	24—26	23—26½	22—24	22—25	21—25	21—25
MK	15—20	12—18	11—18	15—18	14—19	16—20	17½—18½	17—18½	17—18½

Den 31 December 1890 lagrede 27 721 Tdr. Fedsild og 1 215 Tdr. Vaarsild, ialt 28 936 Tdr. mod 31 966 Tdr. i 1889.

Omsætningen af svensk Sild var 33 297 Tdr. gammel og 14 019 Tdr. ny Vare. I Januar—Marts var temmelig rigelig Tilførsel af gammel svensk Sild. Da Varen for det Meste var behandlet efter skotsk Methode og pakket i Tønder af bedste Beskaffenhed, havde den god Efterspørgsel til Mk. 19—22 for Fulls og M. 17—19 for Medium Fulls. Om Sommeren veg Priserne for Fulls til M. 12—15, til hvilken Pris de i Sommer- og Høstmaanederne udbudne Partier altid hurtigt afsattes. Paa Grund af de rigelige Forraad af smaa Sorter skotsk og norsk Vare og de billige Priser derpaa forsømt Spents hele Vaaren og maatte sælges med Tab for de svenske Saltere til M. 13—10 og siden til M. 10—6.

Havfisket i Sverige gav en mindre Afkastning i de seneste Aar med Hensyn til Fuldsild. Efterspørgselen var derfor meget god, og de i Løbet af Oktober og November paa Markedet kommende Partier fandt næsten altid strax Kjøbere. Priserne viste ogsaa en i det Hele stigende Tendens. Fulls betaltes i Begyndeelsen med M. 22—24 og siden M. 25—27, samt Medium Fulls M. 19—22 og 19—24, Spents betaltes med M. 15—17. Øget Tilførsel og tidlig og streng Vinter, der hindrede Flodfarten, bragte i December en Nedgang af ca. 1 M.

Af svensk fersk Sild kom i 1889 til Stettin kun en liden Del af den første Fangst. Den største Tilførsel begyndte først mod Aarets Slutning, da imidlertid Efterspørgselen var aftaget. I 1890 var derimod stadig Tilførsel i September—November, hvorfor Afsætningen viser en Tilvæxt af 10 385 Tdr.

Ved Aarets Slutning noteredes bedste Fulls M. 25—23, Medium Fulls 22—20 og Spents M. 15—13.

For at svensk Sild fremdeles skal nyde god Efterspørgsel her paa Markedet maa den stedse behandles efter skotsk Methode og alene sendes i fuldgode Tønder.

Forøgelsen i Omsætningen 1890 kom alene den skotske Sild tilgode. Af denne omsattes: 68 189½ Tdr. Østkyst- og Yarmouthsild og Sild af Vinterfangsten 1890, 16 286 Tdr. ny Matjesild, 311 784 Tdr. ny Østkystsild.

I gammel Østkystsild var en temmelig livlig Handel fra Januar til Marts. Crownfulls betaltes først i Januar med 32—33 M., men Priserne steg mod Midten af Februar hurtigt op til 37—38 M. Herved aftog dog Efterspørgselen, og først sidst i Juni kunde Lagerne helt rømmes, efter at Noteringerne i April var gaaet ned til 32—34 M., i Mai til 30—32 M. og i Juni til 29—31 M. Som Erstatning for Crownfulls fandt foruden svensk Fulls liden Yarmouth Fuldsild god Afsætning; lige ind i Marts betaltes denne Sort med 18—22 Mark efter Størrelsen, men Prisen faldt siden efterhaanden ned til 13—14 M.

Østkyst-Crownmatties holdt sig til April Maanedes Udgang temmelig uforandret ved 15—19 M. og gik i de to følgende Maaneder tilbage til 15—16 M. Crownihlen og Crownmixed var allerede i April udsolgt til 14—15 og 15—16 M.

Af Vinterfangsten 1890 indtraf fra Stornoway og Scrabster midt i Marts en Ladning Crown og ustempled Fulls. Crownfulls fandt hastig Afsætning til M. 25, medens de ustemplede Partier kun kunde realiseres langsomt og til meget lave Priser.

Af ny Matjessild indtraf de første Smaapartier i den anden Halvdel af Mai og solgtes til saa høi Pris som 100—115 M. for sydlig og 65—70 for

Stornoway Saltning. Ved den forøgede Tilførsel i Juni gik Priserne noget ned, men Efterspørgselen forblev desuagtet saa livlig, at de ankommende Partier fordetmeste kunde afsættes direkte fra Skib. Fineste sydlig Saltning betingede i Regelen 75—95 M., god middels Vare 60—70 M., Stornoway Saltning 30—45, lige til 65 M. pr. Td. fortoldet Vare. Sidst i Juli var Handelen i det Væsentlige ophørt.

Handelen med ny Østkystsild var god, Konsumtionen uventet livlig saa at større Lagere ikke kunde trykke Markedet. Paa mindre billigere Sorter var ofte Mangel.

Følgende Opgave viser Priserne for de fornemste Sorter pr. Tønde ufortoldet Vare:

	Juli.	August.	Septbr.	Oktbr.	Novbr.	Decbr.
Crownlargefulls . . .	— —	29—32	31—32	31 —32	30 —32	31 —33
Crownfulls	— —	27—28	28—30	28 —30	29 —30	29 —33
Ustemplet Fulls . . .	27—42	22—32	24—27	25 —27	26 —29	27 —31
Crownmatfulls	— —	22—24	22—25	22½—25½	23½—26	24½—26½
Crownihlen	— —	— —	19—20	20 —22	21½—22½	21 —23½

Den 31te Decbr. 1890 udgjorde Lageret i Stettin: norsk Sild 28 936 Tdr. mod 31 966 i 1889, svensk 7 990 Tdr., 1889 5 321, skotsk 30 380, 1889 55 080, hollandsk 1 031, 1889 1 113, Bornholms 49, 1889 1 575, ialt 68 386 mod 1889 95 055. Siden 1877 har ikke Lageret i Stettin ved Aarets Slutning været saa lidet.

I de fem tyske Hovedpladse Stettin, Hamburg, Danzig, Königsberg og Memel var ved Aarets Slutning:

	1890. Tdr.	1889. Tdr.	1888. Tdr.	1887. Tdr.	1886. Tdr.	1885. Tdr.
Af alle Slags	147 950	253 264	185 170	278 632	298 497	405 239
Kun norsk Vare . . .	50 624	80 545	76 163	92 980	83 694	65 405

Tran. Importen var i 1890 2 815.7 Tons, 1889 2 343.6, 1888 2 000.1, 1887 1 926.8, 1886 2 065.6, 1885 1 761.4, 1884 1 619.8, 1883 1 293.5, 1882 1 380.2 og 1881 1 524.7 Tons.

Heraf kom fra Norge 2 029.6, fra Danmark 582.3 og fra England 116.7 Tons.

Priserne paa Tran var største Delen af Aaret temmelig faste. Dette kan især siges at være Tilfældet med brun Bergenser Levertran, der først betingede 19 M., men snart gik ned til 18 M., indtil sidst i Oktober, da man atter fik 19 M.

Lysblank og brunblank Vare kostede i Begyndelsen M. 25, hvilken Pris siden gik ned til M. 22. I Begyndelsen af Mai indtraadte en fastere Holdning, som siden varede hele Sommeren. Priserne var i September 23.50 M. for fortoldet Vare. I Oktober tog en afgjort bedre Stemning overhaand; stadige faste Beretninger og stigende Priser i Bergen virkede ogsaa her gunstigt paa Prisernes Gang, og allerede først i November kostede fortoldet lysblank Vare 26 og brunblank 25 M. I November steg Priserne yderligere 1 M. og holdt sig senere paa denne Høide, 27 og 26 M., til Aarets Slutning.

Korn. Efter Statistiken havde Tyskland i Høstaaret 1889—90 af de 4 hovedsagelige Kornsorter 16 041 082 Tons til Forføining, hvoraf den indenlandske Høst gav 13 871 382 Tons eller 86.5 %. Sidste Aar dækkedes

af 169 422 290 Tons, 14 961 750 Tons ved Landets egen Høst. Det mindre Behov 1889—90 beror delvis paa, at Poteteshøsten i 1889 gav 26.6 og 1888 kun 21.9 Mill. Tons.

De om Vaaren 1890 meget gunstige Høstudsigter indskrænkede Tilførselen af fremmed Korn til det Nødvendigste; da den nye Høst, forsinket og beskadiget, kom paa Markedet, blev den, da større Lagere ikke fandtes, strax taget stærkt i Beslag.

Poteteshøsten i 1890 var forholdsvis liden og kunde ikke anslaaes til mere end 18 Mill. Tons, Ved en saadan Høst havde Tyskland i 1882—83 at dække et Forbrug af Hvede, Rug, Byg og Havre af ca. 17 Mill. Tons i Ind- og Udlandet og maa nu under Befolkningens Tilvæxt dække et betydeligt større Behov. Høsten i Tyskland 1882 var en af de bedste i Tiaaret, men til Komplettering behøvedes desuagtet en Indførsel af $1\frac{1}{2}$ Mill. Tons af Hvede, Rug, Byg og Havre. Af disse Kornsorter indførtes til Tyskland fra 1ste August 1890 til sidst i Marts 1891 kun 1.36 Mill. Tons, og Indførselen turde derfor blive betydelig forøget, til den nye Høst kommer paa Markedet.

I 1890 indførtes til Tyskland: Hvede 540 400 Tons, Rug 620 693, Byg 707 139, Havre 187 688, Mais 561 933, tils. 2 617 853 Tons.

Stettin indførte søværts i 1890: Hvede 1 353 Tons, Rug 64 489, Byg 13 169, Havre 50 218, Mais 43 686, tils. 172 915 Tons.

Udførselen søværts fra Stettin var af Hvede i 1889 8 298 og 1890 12 220 Tons, Rug 1889 279, 1880 862, Byg 1889 12 995, 1890 7 303, ialt i 1889 21 572 og 1890 20 385 Tons.

Mel. Tysklands Meludførsel gik i Aaret meget tilbage; den udgjorde 116 191 Tons mod i 1889 145 248 T. Stettin udførte søværts kun 30 866 Tons mod 50 733 i 1889. Heraf gik til Norge 6 123 T. mod i 1889 9 525 T. Udførselen til Frankrige er næsten ganske ophørt paa Grund af Toldforholdene dersteds. Møllerne havde derhos vanskeligt for at skaffe passende Raamateriale, da Handelen med nordrussisk Korn var mindre tilfredsstillende. Prisen paa Hvedemel 00 var 12.75—13.73 M., og paa Rugmel 10.50—12.50 M. pr. 50 Kg.

Klid havde som andre Foderstoffer stadig god Afsætning. Hvedeklid kostede i Aaret 4—5 M. og Rugklid 4.75—5 M. pr. 50 Kg. Indførselen af Klid fra Norge var 5 426 Tons mod 1906 i 1889. Lagrene var ved Aarets Slutning usædvanligt smaa.

Træ. Efter Furubjelker var Efterspørgselen ved Aarets Begyndelse mindre livlig, og Priserne viste derfor en vigende Tendents. Senere indtraadte for alt Furutræ en fuldstændig Stilstand, og Salg, endog til meget lave Priser, kunde ikke ske. Pengemarkedets vanskelige Stilling og de talrige Arbeidsnedlæggelser havde i Indlandet bevirket en pludselig Standsning i Bygningsvirksomheden, og Følgen heraf var en ringere Afsætning af Bygningsvirke. Udlandet forsynedes især med skandinaviske og amerikanske Trævarer, og da Priserne herpaa var meget trykkede, kunde alene enkelte Affærer foregaa herfra. Her paa Pladsen opstod efter en længere Arbeidsindstilling en livlig Bygningsvirksomhed om Vaaren. Priserne faldt allerede om Vaaren uden nogen Overgang med 20 %, og i Udlandet efterhaanden ligesaa meget. Afsætningen var neppe $\frac{1}{3}$ af den i 1889, medens Tilførselen var temmelig betydelig. Aaret sluttede derfor med overfyldte Lagere uden nogen Udsigt til en snar Vending til det Bedre.

Af Furutræ udførtes til Udlandet for 410 700 M., hvoraf til England for 296 000 M.

Det Meste af Stettins Træexport var Egetræ, især til England, til Bygning af Jernbanevogne. Værdien af denne Export var i 1890 3 119 175 M.

Stenkul. Produktionen af Stenkul i tyske Gruber angives i 1890 til 70 Mill. og af Brunkul til 19 Mill. Tons mod 67 og $17\frac{1}{2}$ Mill. i 1889. Noteringerne vexlede i Aaret fra 83—100 pf. pr. 50 Kg. Fra Stettin udførtes ialt 17 166 Tons, hvoraf til Norge 156 T.

Feldspat. Den forøgede Import kan især tilskrives Varens bedre Kvalitet, der foranledigede herværende Kjøbmænd til at tage større Partier paa Spekulation. Formedelst formindsket Efterspørgsel fra Indlandet var imidlertid Lagrene hersteds ved Aarets Slutning usædvanligt store, hvorfor Priserne antagelig vil antage en mat Tendents. Priserne vexlede i Løbet af 1890 mellem 29—32 M. pr. Ton prima Kvalitet.

Sten. Indførselen til Stettin fra de forenede Riger tiltog i 1890 med over 19 000 Tons. Hele Importen var 98 802 Tons, hvoraf 12 519 fra Norge og 72 601 fra Sverige.

Norske og svenske Gadestenexportørers Opmærksomhed henledes paa Nødvendigheden af at Dimensionerne af Stenen, hvorefter Leverancer skal ske, nøie iagttages. Det er nemlig forekommet, at hele Ladninger er refuseret, da Sten af ikke foreskrevne Dimensioner er befundet deriblandt. Disse Ladninger har siden maattet sælges til Underpris, ja ofte til en Pris, som ikke rækker til at dække Fragt, Lagringsomkostninger og andre Udgifter. Efter nye Bestemmelser maa de Leverandører, som ønske at levere Brostensmaterial, til herværende Magistrat derom indgive Anbud ved Aarets Begyndelse, og hvis saadant antages deponere 5 % af Leverancens Værdi. Man mener at Importen, specielt af svensk Gadesten, paa Grund af Granitens udmærkede Kvalitet, ogsaa i Fremtiden vil tiltage.

Industri. Forrige Aar var meget gunstigt for Fabrikindustrien i Stettin, og de fleste Selskaber, som eier Fabriker, Møller etc., har givet en stor Uddeling. Høi Beskyttelsestold paa flere Varer er vistnok i de sidste Aar indført i flere af de Lande, som før var de fornemste Afsætningssteder; herved har Stettins Fabrikindustri lidt stor Skade, især da den under Beskyttelsestolden opblomstrende Industri i de forskjellige Lande ofte har foraarsaget stor Konkurrence. Mange af Stettins Fabriker har derfor maattet søge nye Afsætningssteder for sine Varer inden- og udenlande.

Møllerne hersteds havde i Aaret at udkjæmpe en svær Konkurrence med de mindre Møller i Provindsen, der begunstigedes meget af den udmærkede Kvalitet og store Kvantitet af Hvede- og Rughøsten 1889, samt ved Vand- og Vindforhold. Da Tysklands Møller i Aaret for en stor Del var henvist til syd-russisk Vare for sit Behov af Rug, stillede denne Raavare sig betydelig billigere for Møllerne i Vestpreusen, hvorfor Melexporten did meget aftog. Paa Grund heraf, og da Efterspørgselen i det Hele ikke var saa særdeles stor, maatte Møllerne indskrænke sin Tilvirkning, ja endog standse. De to største Møller hersteds uddelte $6\frac{3}{4}$ og 30 %.

Cementfabrikerne og de kemiske Fabriker hersteds havde i Aaret fuld Sysselsættelse; de første uddelte indtil 27 pCt., og de sidste 10—12 pCt. Det store Raffineri hersteds forarbejdede i Aaret over 30 000 Ton Raasukker og uddelte 27 pCt. Ogsaa for det store mekaniske Værksted, „Vulcan“, viste Aaret sig gunstigt, og dette Selskab uddelte 8 pCt. Blandt de i Aaret leverede Arbejder maa nævnes to store Passager- og Fragtdampskibe,

hver paa ca. 7 000 engelske Registertons, en større Isbryder, 64 Lokomotiver etc. Fakturaværdien af de i Aaret leverede Arbeider opgik til henimod 14 Mill. Mark. Værkstedets Flydedok er i 1890 benyttet af 75 Skibe.

Rederivæsen. Paa Grund af de lave Fragter i 1890 havde de fleste her hjemmehørende Damp- og Seilskibe, der ikke var sysselsat i regulære Linier, ringe Fortjeneste og seilede delvis endog med Tab. For andre var derimod Farten fordelagtigere, men den staar dog tilbage for 1889. Stettins største Rederiselskab, „Die Neue Dampfer-Kompagnie“, uddelte 4 pCt. mod 10 pCt. Aaret forud, og „Die Stettin Stockholmer Dampfschiffahrts-Gesellschaft“ (Dampskibet Schweden), 5 pCt. mod 8 pCt. i 1889. Med New York vedligeholdtes Forbindelse saavel af danske som tyske Dampskibe. Antallet af de med sidstnævnte befordrede Passager var 2 508.

Colberg. Havnen besøgte af 6 norske og 7 svenske Skibe, medførende 934 Tdr. Sild, 669 Tons Granitsten og 2 315 Tons Stenkul.

Greifswald. Der ankom 2 norske Seilskibe med Last af Granit fra Sverige og Fosfatmel fra London.

Rügenwalde. Der ankom 2 norske Skibe. Sild fra Norge indførtes ikke. Af Pitprops, der aarlig udskibes i store Kvantiteter, gik det Meste til England. Træ fandt god Afsætning indenlands. Konjunkturerne for denne Artikel er i de senere Aar forværret paa de væsentligste Afsætningssteder, men Priserne paa Raamaterialet er dog ikke nedsat. Havfisket var ikke af Betydning, hvorfor Fiskeribefolkningen havde knapt Udkomme.

Stolpmünde. Der ankom 5 norske Seilskibe.

Af de ialt ankomne 328 Skibe medbragte 121 Dampskibe Stykgods, og af Seilskibene 3 Stykgods, 29 Lær, Granit, Kalksten, 10 Korn, 9 Træmasse, 7 Tjære, 11 Kul. Der afgik 36 Skibe med Sprit, 62 med Trævarer, 63 med Ved, 13 med Egebark. Handelen med de forenede Riger var ikke stor, og bestod mest i Indførsel af Træmasse og Udførsel af Sprit. Derhos ankom et Dampskib fra Norge med Svovlkis, og et mindre Seilskib fra Höganäs med Sten.

Stralsund. Der ankom 3 norske Seilskibe. Der indførtes væsentlig Kul, Trævarer, Petroleum, Superfosfat, Linolie, Linfrø, Mais, Granit, Tyttebær fra Sverige, Slibestene, Tjære fra Do., fersk Fisk fra Do. og Danmark. Der udførtes Hvede, Havre og Træ.

Swinemünde. Der ankom 3 norske Dampskibe med Kul fra England. Indførselen bestod væsentlig af Kul, Koks, Gadesten, Sild og Kridt. Indførselen af fersk Sild fra Sverige er tiltaget betydelig, og var 1 750 Tons mere end i 1889. Der betales derfor i Januar 4 Mark, Februar 4½, Marts 6, April 12, August 21½, September 13, Oktober 19½, November 10, December 6 Mark pr. Kasse. For saltet svensk Sild betales 16 Mark pr. Tønde.

Exporten bestod af Sprit, Sukker, Mel, Papir, Zink, Filler og Cement. Som Transitgods ankom 5 200 Tons svensk Jern og 750 Tons svensk Træmasse, der afgik med danske Dampskibe til New York.

Wolgast. Der ankom 6 norske Skibe. Indførselen bestod af Svovlkis, Farvetræ, Granit, Sild, Træ og Rujern. De fleste Skibe afgik i Ballast.

Kanalen mellem Nord- og Østersøen. Denne Kanal, der skal kunne passeres af de største Skibe, vil antagelig blive færdig i 1895, og vil væsentlig blive benyttet af Dampskibe, der gaa mellem Østersøhavne og Hamburg, Bremen etc., da disse Reiser vil spare megen Tid. Skjøndt det selvfølgelig endnu er umuligt nøie at beregne den virkelige Tidsgevinst, idet nogen Tid, maaske $\frac{1}{2}$ Dag, gaar tabt ved langsommere Fart Dag og Nat, og ved Passering af Slusen, er det, naar Kanaludgifter og Lodsafgifter i Elben tages i Betragtning, sandsynligt, at Dampskibe til og fra Hull og nordligere Havne ikke vinde nogen Fordel ved at passere Kanalen, undtagen i nordvestlig Storm, da den byder større Sikkerhed. Derimod vil det antagelig vise sig, at dens Benyttelse bliver fordelagtig for alle fra London og den engelske Kanal kommende Dampskibe.

F. L. P. Ivers.

Konstantinopel.

Fra fremmede Lande ankom med Ladning 7 norske Dampskibe dr. 7 738 Tons. Der afgik til fremmede Steder med Ladning 3 Dampskibe dr. 3 533 Tons (Bruttofragt £ 1 207 og fres. 58 000) og i Ballast 4 dr. 4 259 Tons.

Af svenske Skibe ankom 2 dr. 1 580 Tons.

Erlagte Konsulatafgifter: Af norske Skibe ved Hovedstationen Kr. 375.76, ved Vicekonsulaterne Kr. 69.84, hvoraf tilfaldt Konsulen Kr. 34.92. Af svenske Skibe ved Hovst. Kr. 100.32, ved Vicekst. Kr. 50.17, hvoraf tilfaldt Konsulen Kr. 25.84. Expeditionsafgifter af norske Exp. Kr. 1 443, af svenske Kr. 383.

Aarsberetning dateret 10 August 1891.

I 1890 ankom til Constantinopel 141 norske Dampskibe fra Middelhavet dr. 168 155 Tons mod 118 dr. 128 927 Tons i 1889. Fra det sorte Hav kom 143 norske Dampskibe dr. 172 891 Tons.

Af de ankomne Dampskibe var 127 kun paa Gjennemreise gennem Bosphorus til det sorte Hav, 5, dr. 6 065 Tons kom fra England med Kul bestemt til russiske Sortehavshavne, 1 dr. 1 024 Tons med Stykgods til Galatz, 1 dr. 1 049 Tons med Bomuld til Odessa, 3 dr. 1 725 T., i Ballast for at indtage Vin i Marmorahavets Havne, 1 1 028 T., med Ris fra Rangoon til Constantinopel, 1 dr. 921 T. med Passagerer fra Alexandria 1 dr. 1 250 T. med Kul fra England til Constantinopel.

De fra Sortehavet kommende 143 Dampskibe indehavde Korn bestemt til Middelhavshavne.

Der viser sig en Forøgelse i Antallet sammenholdt med 1889, og det viser sig, at Antallet stadig stiger i Forhold til tidligere Aar. Denne Tilvæxt skriver sig navnlig fra gode Høster i Rusland, der har krævet meget Skibsrum for Korn fra russiske Havne til flere Middelhavshavne.

Skibsfarten i Constantinopel udviser 4 736 Seilskibe dr. 729 278 Tons, og 13 637 Dampskibe dr. 9 765 671 Tons. Det engelske Flag spiller her Hovedrollen.

I den sidste Tid har et tyrkisk Dampskibsselskab „Mahsoussè“, der hører direkte under Marineministeriet, udvidet sin Trafik betydeligt, og

forøget sine Skibe ved Indkjøb af store engelske Dampskibe. Den indenlandske Kystfart mellem tyrkiske Havne, der før næsten ganske dreves af fremmede Selskaber, er derfor nu overtaget af dette Selskabs Baade. Selskabet medtager Varer under saadanne Omstændigheder, at de fremmede Selskaber efterhaanden maa trække sig tilbage fra denne Fart. Anderledes er det med Farten mellem tyrkiske Havne og Udlandet; thi uagtet det tyrkiske Selskab allerede har søgt at etablere en regelmæssig Fart paa disse Ruter, har Forretningsverdenen med Grund betænkt sig paa at betro sig til det, og der har endog været Tilfælde, hvor Assuranceselskaberne har afslaaet at forsikre Varer afsendt med det tyrkiske Selskabs Skibe til Udlandet. Denne Mangel paa Tillid er fuldt begrundet, da Førelsen af Skibene er betroet til tyrkiske Førere, der for det Meste hverken har tilbørlige Kundskaber eller Erfaring for et saadant Hverv.

Handel. Af den nu udkomne Statistik for 1889, sees, at de forenede Rigers Indførsel for dette Aar er opført med 2 924 278 tyrkiske Piastre eller ca. £ 26 500, mod i 1888 2 689 722 Piastre. Fra Sverige og Norge indførtes hertil især Jern, Træ og Fyrstikker; disse Artikler komme hid under Benævnelse svenske eller norske Varer, enten fra England eller Frankrige. Saadanne Varer vilde have kunnet kommet hid direkte, og da i langt større Mængde, hvis der var direkte Kommunikation med svenske og norske Havne. Af Mangel herpaa og paa Grund af de høie Fragter paa indirekte Vei, har Handlende her ikke kunnet sætte sig i Forbindelse med svenske eller norske Producenter for større Bestillinger. Det viser sig dog, at Summen af de fra Sverige og Norge indførte Varer aarlig har Tendents til at stige. I Toldvæsenets Statistik for 1890 opføres Sverige og Norge med 4 584 044 tyrkiske Piastre eller £ 41 600, eller en Forøgelse mod 1888 af 45 %.

Paa Foranledning af Skridt taget af Tydskland og Østerrige til Oprettelse, saavel i Constantinopel som de fornemste Handelscentre i det tyrkiske Rige, af permanente Museer til Udstilling af Prøver paa sine Varer for at lette deres Udbredelse, har den tyrkiske Regjering istandbragt et Reglement for Oprettelse af et saadant Museum, under direkte Kontrol af Ministeriet for Handel og Agerbrug, for at lette Udførsel af indenlandske Produkter og Indførsel af fremmede Varer. Skjøndt denne Tanke er meget god, maa det dog befrygtes, at paa Grund af slet Administration dette nye Foretagende ikke let vil kunne lede til det ønskede Maal. Efter min Mening bør svenske og norske Fabrikanter, hellere end at henvende sig til Museet, for at gjøre sine Produkter kjendt her henvende sig til Agenter i Constantinopel og sende disse Prøver og Priskuranter. Herved vil de for det Første undgaa at erlægge Afgift og Kommission til det tyrkiske Museum, og dernæst vil saadanne Agenter, der bør udvælges blandt her bosatte Landsmænd, mere samvittighedsfuldt varetage deres Interesser. Jeg kan nævne to skandinaviske Huse, som hertil fortjener fuld anbefaling, nemlig C. J. Reppen et Co., norsk Hus etableret 1855, og Charles Lindell, svensk Handlende, som i ca. 20 Aar har drevet Forretninger her.

Finantser. Uagtet den store Ødselhed, der i alle Administrationsgrene, og især i det keiserlige Paladse, foregaar med Statens Indtægter, maa det dog bemærkes, at det tyrkiske Riges Finantser i de sidste 5—6 Aar har befundet sig i en forholdsvis bedre Tilstand. Paa Grund dels af Besparelse i flere Forvaltningsgrene, dels af Forholdsregler, taget for saavidt muligt at forsøge Statsindtægterne, udvikler det tyrkiske Finantsvæsen sig noget mere regelmæssigt. Før fik Statens Embedsmænd neppe 4 Maa-

neders Løn om Aaret, medens de nu regelmæssig kan hæve saadan i 8 Maaneder. Betalingen af Kuponerne for den konsoliderede Gjæld foregaar, som bekendt, ved Administrationen for Tyrkiets Statsgjæld. Skjøndt denne er under den tyrkiske Forvaltning, bestyres den dog af Fremmede; et Raad, hvori der er Repræsentanter for fremmede „Bondholders“ af tyrkiske Fonds, leder Bestyrelsen. Efter en Ordning, der er truffet mellem disse Bondholders og den tyrkiske Regjering, har den sidste overdraget Bestyrelsen af visse Statsindtægter (indirekte Afgifter) til det nævnte Raad, som betaler Kuponerne af de Indtægter, som indflyde heraf. Ved denne heldige Kombination betales Kuponerne meget punktlig.

Offentlige Arbejder og Industri. I de sidste to Aar synes Sultanen at have næret Ønske om at befordre Landets Fremskridt ved at aabne nye Kommunikationsmidler i det store Rige for at lette Transport og Udførsel af tyrkiske Produkter. Saaledes er det store asiatiske Jernbanenet, der saa længe har været omtvistet af fremmede Selskaber, søgende Koncession derpaa, endelig bleven overdraget et tydsk anonymt Selskab, der ledes af „Deutsche Bank“ i Berlin. Selskabet har allerede i to Aar foretaget Undersøgelser og Arbejder paa denne Linie, og for et Aars Tid siden er allerede nogle Hundrede Kilometer overgivet til Trafiken. Foruden denne Koncession paa den store asiatiske Jernbane, der udgaar fra Scutari og gennemskjærer denne rige Del af det tyrkiske Rige med Endepunkt i Angora, har et Selskab af belgiske Kapitalister faaet Koncession paa en Bane, der skal forbinde Samsoun med Sivas i Lilleasien. Naar Rigets forskellige Produktionscentre er forenet ved Jernbaner, vil alle Exportartikler lettelig kunne naa Udførselshavnene, og Handelen vil da udvikle sig i stor Maalestok. Nu er paa Grund af manglende Kommunikationer Priserne paa disse Varer saa høie, at de paa Grund heraf ofte møde en stærk Konkurrence med samme Slags Varer fra andre Lande. Blandt de vigtigste af disse Varer er Opium, Uld, Silke, tørrede Frugter, Korn, Huder og Tepper.

Sultanen, der ønsker at slaa ind paa en virkelig Fremskridtsbane, har givet mange Koncessioner til Private, saaledes til Bygning af Sporveie, Oplysning af Byer, Vandledninger, Bygning af Veie, Brygger og Havne etc.

Hvad Industri angaar maa bemærkes, at Tyrkiet, der hidtil var langt tilbage i Handelsforetagender, begynder at ville gaa ud af det tætte Mørke, hvori det hidtil har befundet sig. Der er allerede Fabriker af Klæde, Papir, Glasvarer, Fyrstikker o. s. v. Skjøndt disse Produkter endnu ikke kan maale sig med fremmede indførte, maa dog det, der nu findes, ansees som et stort Fremskridt for Landet.

I det Hele maa det siges, at, takket være den nuværende Sultans personlige Initiativ, har Tyrkiet begyndt en Periode af Fremskridt, der stadig vil fortsætte sig, hvis disse gode Dispositioner fra Suverænenens Side vedblive.

A. Timoni.

Nürnberg.

Aarsberetning dateret 1 August 1891.

Handel og Næringer i Almindelighed. Bevægelsen i Distriktet i 1890 kan i det Hele betegnes som normal. Fyrst Bismarcks Tilbagetræden har ikke i kommerciel eller politisk Henseende fremkaldt de befrygtede Rivninger, men turde endog deri betegne et Vendepunkt til det Bedre, at Tiden for den absolute Beskyttelsestoldpolitik og den Periode, hvori Stormagterne indbyrdes mod hverandre indførte nye og højere Toldpaalæg, nu kan ansees forbi. At Handelen ikke ved Aarets Slutning har stillet sig gunstigere end Tilfældet er, beror især paa den overalt indførte Beskyttelsestold, især i Amerika og Rusland, hvilket har udøvet sin skadelige Indflydelse i saa mærkbar Grad, at andre Sammenslutninger, som Varespekulationsaffærer etc. alene kan ansees som af underordnet Betydning.

Reform af Tariffvæsenet for Jernbanerne har været meget paa Tale i Bayern, paa Grund af Fremgangen med Indførelsen af Zonetarifen i Østerrige og Ungarn. Der er fra flere Kanter fremkommet Forslag hertil, hvilke navnlig gaa ud paa Nedsættelse af Kilometerprisen for alle Vognklasser, gradvise Reduktioner i Priserne fra 50—50 Kilometer ved Reiser over 50 Kilometer, Indførelse ved alle Hurtigtog af en 3die Klasse og ved Post- og Godstog af en 4de Klasse, samt endelig Nedsættelse af Afgiften for Bagage.

Bankaffærer. Ved Aarets Begyndelse faldt Kurserne for Bergværkspapirer betydeligt, og det samme indtraf med de spekulative Bankaktier, der ikke mere kunde opnaa sin forrige Høide. Rentefoden, der i Aaret holdt sig paa 4 %, steg først i Oktober til 5—5½ %, hvilket dog ikke hindrede, at Penge til disse Rentesatser fandt Afsætning til Aarets Slutning. Det i Oktober for første Gang udgivne 3 % tyske Riges Statslaan kunde ikke holde sig paa sin Emissionskurs.

Affæren i Broncefærver og Metalbrokader var i Aaret ret tilfredsstillende med Hensyn til Omsætning. Prisen for Raavarer var forholdsmæssig, og Prisforandringer indtraf kun efterhaanden. Paa Grund af Overproduktion gav dog Forretningen ikke nogen Gevinst. Ved formindskede Bestillinger vil vistnok Lønsforandringer indtræffe. Den forventede Mc Kinley Bill bevirkede en forøget Afsætning paa Amerika, der fuldt dækkede det senere Omslag.

Bladmetalindustrien tiltog meget i de tre første Kvartaler, men hemmedes enormt af Mc Kinley Billen med dens Paalæg af 100 %. I tyndvalset Metal gik Forretningerne ned med over Halvdelen, hvorfor Arbeidslønnen blev mindre, saa at endel Arbeidere maatte søge anden Sysselsættelse.

Blik-, Laker- og Metalvarefabrikationen gik i det Hele tilfredsstillende. Uagtet den indenlandske Industris Overlegenhed letter Udsælgelser, begrænses dog disse ved Beskyttelsestoldsystemet. Exporten skadedes delvis ved Kriserne i Sydamerika, og stærkt vekslede Prisforhøielser for mange vigtige Halvfabrikater, hvilke for det meste beroede paa vild Spekulation. Arbeidslønnen steg, især af den Grund, at Arbeidernes Husboldning nu kræver mere end før. Det kan være tvivlsomt, om de nuværende Indretninger, specielt med Hensyn til Sygokasserne, vil staa sin Prøve; men unegtelig virker Ulykkesforsikringen velsignelsesrigt, hvilket allerede nu viser sig, trods dens korte Bestaaen.

Blyantfabrikationen udviser en Stilstand i Omsætningen, hvad Kvantiteten angaar, uden at det derfor var muligt at sælge mærkbart bedre Vare. Dette begrundes vel især i de uheldige Forhold i de sydamerikanske Stater, hvilket ganske har afbrudt Exporten did, samt deri, at Rusland har forøget Tolden paa Blyanter med 20 %. hvorhos en videre Forøgelse af 5 % er stillet i Udsigt fra 1 April 1891, hvorved Exporten til dette Land befrygtes at ville reduceres til et Minimum. Da de forenede Stater kræve en Told af 50 cents pr. Gros og dertil 30 % af Værdien, er det absolut umuligt, did at udføre Blyanter af bedre Kvalitet. Da Middelsvaren forlængst er udelukket, er dette store opadgaaende Marked for den tyske Industri saagodtsom tabt. Mindre bekjendt er, at den amerikanske Industri i denne Artikel ikke alene ved høi Beskyttelsestold er fordelagtigere stillet end den tyske. Som bekjendt voxer Cedertræet, der alene kan anvendes for vor Blyantsfabrikation, i Nordamerikas forenede Stater, og Tydskland maa tage denne Træsart derfra. Den største amerikanske Blyantsfabrik, Eagle Pencil Company i New York, har nemlig af Leverandørerne til de tyske Fabriker erhvervet Monopol paa Salget af Cedertræ. Denne Fabriks Kjøbere indkøber ogsaa Cedertræet for dem, som leverer det til Tydskland; man udelukker simpelthen det Træ, der ansees ikke værd Export, hvorimod dets Værdi paalægges det bedre, exporttjenlige, hvorfor i Virkeligheden den amerikanske Industri faar sit Cedertræ for Intet, hvorimod den tyske bevislig maa betale Cedertræet for den amerikanske Blyantsfabrikation. Det er da ikke underligt, at Amerika kan oversvømme det europæiske Marked med Blyanter til urimeligt lave Priser; selv i Tydskland udbydes amerikanske Blyanter af Cedertræ til M. 2.50, ja i den sidste Tid endog til M. 2.35 pr. Gros. Man henviser derfor stadig til Forhøjelse af Beskyttelsestolden paa Blyanter til M. 120 pr. 100 Kg.

Affarerne i Drogner udviklede sig regelmæssigt. De chemisk-farmaceutiske Fabriker følge i enhver Henseende med sin Tid, og leverer udmærkede, rene Præparater til billige Priser, hvorfor Exporten til Udlandet stadig tiltager.

Elektroteknik. Ogsaa i denne Branche har de uheldige Konjunkturer gjort sig gjældende, skjøndt Omsætning og Virksomhed steg mod Aaret forud. Priserne for Raastof var noget billigere end i 1889, Arbeidslønnen den samme.

Elektro-dynamo-Maskiner etc. Almindelig Tilbagegang paa flere Feldter af Storindustrien og den ugunstige Stilling af flere Affærsgrene, formindskede Tilbøieligheden til at anskaffe tekniske Indretninger, der ikke er absolut nødvendige. Saaledes opsattes ogsaa Anlæg af elektrisk Belysning til et heldigere Tidspunkt. Man fandt dog Erstatning ved Anvendelse af elektrisk Belysning paa andre Omraader, saaat Forretningens Udvikling holdt Skridt med Fjoraarets. Priserne paa Raastof var væsentlig de samme, ligesaa Salgspriserne.

Tilvirkningen af Edikke og Brændevin. Fabrikationen af Edikke var i Aarets første Halvdel begunstiget af de normale Priser paa Raamateriale, men i den anden Halvdel steg Noteringerne ca. 100 %, hvori- mod Salgspriserne blev de samme, saa at det undertiden, især ved større Leverancer, hændte, at Varen leveredes til lavere Priser end Produktionsomkostningerne. Der foregik derfor Raadslagninger mellem de største Edikkefabrikanter i hele Tyskland for at afhjælpe Klagerne, og der dannedes en „Ring“ af de større Fabrikanter til Indskrænkning af Produktionen og Fixering af en noget forhøjet Minimumspris. Brændevinskonsumen er

ikke lidet aftaget siden Indførelsen af Brændevinsskatten den 1ste Oktober 1887; trods de høie Spritpriser, er Noteringerne ikke synderlig steget, saa at ogsaa her Foranstaltninger udkræves til Forhøielse af Priserne.

Handelen med Tøndetræ led under mindre Behov og trykkede Priser.

Humlehandelen. Tanken paa Humlekampagnen 1890/91 kan vel alene for faa Interesserede medføre behagelige Minder. En sælsom Række ngunstige Forhold, Misforstaaelser og Feilregninger betegner Tingenes Gang fra først til sidst med store Tab. Før Høstens Begyndelse fremholdt Producenterne forestaaende Misvæxt som Grund til ventede høie Priser. Paa Fastlandet kunde Konsumenterne rolig afvente dette, da det forløbne Aar havde tilført dem usædvanligt rige Forraad af ligesaa god som billig Vare, der, konserveret efter en ny, overalt prøvet Methode, i sin Anvendelighed kunde ligestilles med det bedste nye Produkt, og man kunde saaledes ikke regne paa, at Fastlandets Bryggerier vilde medvirke til at opfylde Producenternes Forhaabninger. I September viste sig imidlertid Tegn til en begyndende Virksomhed for Exporten i Amerika, der efterhaanden udviklede sig i tilfredsstillende Omfang. Da det imidlertid rygtedes, at Mac Kinley Billen skulde træde i Kraft allerede første Uge i Oktober med en Forhøielse af Humletolden paa 9 til 15 Doll. pr. 50 Kg., trak Exportørerne sig tilbage fra Markedet, og de til 60—100 M. over det sædvanlige opskruede Priser sank hurtigt, især da de Forhaabninger, man havde stillet til mislykket Høst i England skuffedes paa Grund af derværende store Oplag fra tidligere Aar. Producenter, der faa Uger forgjæves var tilbuddt 230—250 Mark, maatte nu sælge til 100 M. lavere Priser. Da Priserne saaledes var bragt paa det rette Punkt, indtraadte ogsaa Amerika og England foruden Kontinentet for at optage en stor Del af de kontinentale Forraad. For den kommende Høst staar saaledes antagelig ingen betydelige Rester i Veien, men det er paany godtgjort, at endog den af en middels Høst erholdte Humlekvantitet endnu væsentlig overstiger Kontinentets Behov og kun vanskelig kan exporteres.

I Peberke- og Chokoladetilvirkningen var Omsætningen stigende, men Fortjenesten aftog formedelst de høie Priser paa Raamateriale og andre ugunstige Forhold samt de aarlig voxende Skyldigheder og Paalæg.

Lysfabrikationen. Heri modsvarede 1890 ikke ganske de nærede Forventninger; Exporten til Sydamerika, der ikke er uvæsentlig, ophørte næsten ganske som Følge af det der raadende politiske Virvar, og Udførselen paa Frankrige led ogsaa Afbræk, hvilket menes at have sin Grund i at den indenlandske Vare foretrækkes. Ogsaa i Tyskland hindredes Afsetningen.

Handelen med optiske Artikler var livligere end i 1889, Noteringerne steg for de fleste Raavarer, hvorimod Salgspriserne med faa Undtagelser var de samme. Arbeidslønnen var højere end i 1889.

I Tobaksbranchen var Forretningen meget slap for Cigarer i Aarets Begyndelse, da Influenzaen meget reducerede Konsumen; tidligere sluttede Leverancer maatte udsættes 2—3 Maaneder. Sommeren bragte imidlertid Liv, hvorved Skaden blev erstattet. I Røgtobak er ingen Bedring indtraadt, idet de tidligere Aarsager endnu virkede, og denne betydelige Industrigræn frygtedes at ville gaa tilbage. Skylden herfor ligger i den overmaade høie Indførselstold paa Raavaren — Stænglerne — nemlig 350—650 %, medens fine Tobaksblade bestemt til Cigartilvirkningen kun belægges med 5—25 % Importtold.

Tinfolier udviser ingen betydelige Forandringer mod 1889.

Velocipedfabrikationen var i det hele gunstig stillet; de fleste større Fabriker havde rigelige Bestillinger ogsaa udenfor den egentlige Sæson. Toldforholdene er dog meget til Hinder for en livlig Export; saaledes koster et Velociped til Østerrige ca. 50 M. i Told, medens den tyske Importtold kun er ca. 8 M. Ligesaa er Forholdet i andre fremmede Lande, hvilket er en stor Fare for denne Industri, der har svunget sig forholdsvis saa hurtigt op, at den fuldt kan møde den engelske Konkurrence.

Maskinbygning. Det herværende „Maschinenbau-Actiengesellschaft“ havde fuld Sysselsættelse; især steg Fabrikationen af Jernbanevogne, specielt for de bayerske Statsbaner. Afsætning til Udlandet hindredes ved høi Told i Østerrige, Italien, Rusland og Spanien. For indenlandske Leverancer maatte Priserne skrues op paa Grund af de forøgede Materialomkostninger, hvorfor de belgiske Fabriker kunde udbyde nye Vogne til Underpris, og endog lykkedes at levere saadanne til de bayerske, württembergske og preussiske Baner. Tabet af disse Bestillinger skadede meget de indenlandske Fabriker.

I Værktøismaskiner var Forretningen god fra medio 1889 til September 1890, men rammedes da af en Stagnation, idet Priserne for nødvendigt Raamateriale, som Jern, Kul og Cokes med Et blev drevet op til en enorm Høide, hvortil Salgsnoteringerne ikke stod i mindste Forhold; hertil kom derhos en Lønsforhøielse af 10—15 %. Fraregnet de faa, der før har kunnet skaffe sig Raamateriale til billige Priser, er denne Branches Stilling for Tiden at betegne som temmelig ugunstig.

Vinhandelen kan ikke siges at være i en bedre Stilling. Den tyske Vinhøst var i Kvantitet god, men i Kvalitet saa utilfredsstillende, at Aargangen 1890 med faa Undtagelser maa kaldes middelmaadig. Priserne var derfor høie og faste.

Korn- og Melhandelen forløb normalt og uden betydelige Prisvexlinger. I det første Halvaar udviklede sig en livlig Handel med Ungarn og endnu mere med de nedre Donaulande, hvorfra den rigelige Tilførsel erstattede de manglende Forraad fra vor foregaaende middelmaadige Høst; derimod aftog den hurtig i det andet Halvaar, saa Handelen uagtet vor nye rigelige Høst, i Høstmaanederne led af knap Tilgang paa Vare, indtil den indenlandske Tilførsel kom rigeligere paa Markedet og gav Adgang til udenfor eget Behov at afsætte Rug og Hvede paa andre Gebeter som Thüringen, Sachsen og Württemberg. Priserne paa Hvedemel stod paa samme Punkt fra Begyndelsen af Aaret til sidst i August, da Noteringerne før og under Høsten trykkedes ned med 50--60 pf. paa Grund af overdrevne Forventninger om den nye Afkastning; den tog sig dog ikke lidet op i September og Oktober, men faldt atter af sidst paa Aaret. Byg- og Rygmel var temmelig dyrt først paa Aaret, hvilket dog ikke hindrede Export. Afsætningen af Hvedemel var ogsaa betydelig.

Ølbryggerierne i Nürnberg forbrugte i 1890 ialt 272 105 Hl. Malt mod 278 119 Hl. i 1889; beregnes paa 1 Hl. Malt 210 Liter Øl, bryggedes i Aaret ca. 572 000 Hl. Øl. Exporten deraf var 249 901 Hl.

Bernhard Lang.

Venedig.

Skibsfarten i 1890.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. Lire.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hovedsta- tionen	17	6 497	-	-	17	6 497	-	-	171 000
„ Norge til Vicekonsuls- stationerne	8	3 036	-	-	8	3 036	-	-	17 000
„ andre Lande til Ho- vedstationen	14	10 449	-	-	14	10 449	-	-	215 000
„ andre Lande til Vice- konsulsstationerne	3	3 357	-	-	3	3 357	-	-	77 000
Ialt	42	23 339	-	-	42	23 339	42	23 339	480 000
II. Afgaaede.									
Til andre Lande fra Ho- vedstationen	2	688	29	16 258	31	16 946	-	-	10 000
„ andre Lande fra Vice- konsulsstationerne	-	-	11	6 393	11	6 393	-	-	-
Ialt	2	688	40	22 641	42	23 339	42	23 339	10 000

Aarsberetning dateret 29 Juli 1891.

Den norske Skibsfart paa Distriktet er i 1890 tiltaget ganske betydelig, og det er høist glædeligt at erfare, hvorledes ogsaa ved Adriaterhavets Kyster norske Søfolk og Skibe mere og mere begynde at foretrækkes fremfor andre Nationers. Man hører kun Ros, og det fra kompetente Personer. Til Distriktet ankom 42 norske Dampskibe paa 23 339 Tons mod 22 dr. 14 013 Tons i 1889. I Maanedsfraagt mellem Sicilien og Venedig, Triest og tildels ogsaa Fiume var sysselsat 5 Dampskibe paa 3—400 Tons, nemlig Bergliot, Ino, Meta, Heimdal og N. R. Parelus med Fragtsatser mellem Lire 5—7 000 og alt frit. Ved Kontrakternes Fornyelse maatte en Nedsættelse til Lire 5 000 antages af flere Dampskibe, som før havde havt mere.

Ved Opgaven over Bruttofragterne bemærkes, at disse for de fleste i Maanedsfraagt gaaende Dampskibe ikke har kunnet sikkert opgives, hvorfor jeg senere af vedkommende Kjøbmænd og Mæglere har skaffet mig saa nøie Opgaver derom som har kunnet faaes.

Erlagte Konsulatafgifter: Af norske Skibe ved Hovedstationen Kr. 913.30, ved Vicekonsulaterne Kr. 332, hvoraf tilfaldt Konsulen Kr. 166. Af svenske Skibe Intet. Expeditionsafgifter: Af norske Expeditioner Kr. 195, af svenske Intet.

Fragtførtjenesten var for ankommende Skibe Kr. 346 000, for afgaaede ca. Kr. 7 300, ialt altsaa ca. Kr. 353 000 mod ca. Kr. 345 000 i 1889, et Resultat, som i Betragtning af den betydelige Tilvæxt i saavel Skibenes Antal som i Tonnagen (20 Skibe og 9 326 Tons mere end i 1889) ikke

kan siges at være særdeles gunstigt, og er et tydeligt Bevis paa Fragternes Nedgang i Aaret.

Den norske Skibsfart paa Distriktet var af ankomne Skibe i 1886, 26 dr. 14 001 Tons, 1887, 14 dr. 7 166 T., 1888, 24 dr. 13 745 T., 1889, 22 dr. 14 013 T., 1890, 42 dr. 23 339 T. I hele denne Periode ankom kun 2 Seilskibe og intet svensk Skib.

Indførselen af norske Fiskevarer var i 1890 betydeligt større end i 1889. Den direkte Import af Tørfisk var i 1890 ca. Kg. 2 510 200, hvoraf til Venedig Kg. 2 400 000, og til Ancona Kg. 110 200, mod ca. Kg. 1 900 000 i 1889. Ogsaa den direkte Klipfiskimport til Ancona var større, nemlig ca. Kg. 360 300 mod Kg. 244 000 i 1889. Ved Sæsonens Begyndelse gik Affærerne regelmæssigt, men hemmedes betydeligt fra December 1889 til April 1890 ved den i Italien almindeligt optrædende Influenza, hvortil kom pavelig Dispens fra Fastereglene, der yderligere indskrænkede Forbruget af Fiskevarer. Mod Sædvane blev Forbruget i Juli og August atter betydeligt, saa Priserne kunde holdes temmelig fast til i Oktober, men da de norditalienske Markeder da begyndte at blive overfyldte, og Priserne følgelig faldt til lavere Niveau end i lang Tid havde været Tilfælde, er vistnok Tab heraf opstaaet saavel for herværende Importører som for de Exportører i Finmarken, der ikke tidlig havde solgt sine Varer.

Priserne stillede sig i Begyndelsen af Sæsonen, da for det Meste udmærket Vare ankom, for la Bergen Vestre ca. Lire 95—98, for Finmarken Lire 70—80, senere i 1890 for la Bergen ca. Lire 95—98, for Finmarken L. 60—83 efter Kvalitet; senere ankom mindre gode Kvaliteter, hvorfor, delvis i beskadiget Tilstand, maatte antages Lire 55, alt pr. 100 Kg. fortoldet.

Det nuværende, for Aarstiden ikke ubetydelige, Lager, ca. Kg. 280 000, Fjorvare kommer Importørerne til Nytte ved de høje Priser, der fordres for den nye Vare, men der fordres megen Omsorg og Arbeide for i den varme Aarstid at holde fjoraarig Vare fri for Skade.

I Ancona var Priserne for Tørfisk Bergen holl. ca. Lire 70—80, for Finmarken L. 60—70, Hyser L. 40—45, Klipfisk L. 50—65 pr. 100 Kg. med 4—6 Maaneders Accept.

Indirekte via Genua, Hamburg etc. ankom til Distriktet ca. Kg. 200 000 norske Fiskevarer, og til Ancona flere Partier af lavere Kvaliteter saasom Hammerfest, Hyser, o. s. v., derhos ca. Kg. 50 000 saakaldt Brosmer, der solgtes til L. 45—50.

Af engelsk Klipfisk ankom til Ancona kun et ubetydeligt Parti, ca. 500 Baller Gaspé, solgt til ca. Lire 75—80 pr. 100 Kg. inclusive Told. Gaspé er den eneste engelske Vare, som endnu kan nogenlunde konkurrere med den norske Klipfisk i Ancona, da den ligesom denne er holdbar i den varme Aarstid, men Prisen er noget højere end den norske, hvilket især i Mellem og Syditaliens Markeder er af endnu større Betydning end i den nordlige Del af Landet.

Indførselen af Yarmouth Sild var i 1890 noget over 15 000 Tønder à ca. Kg. 70, deraf ca. 13 000 Td. til Venedig og ca. 2 000 til Ancona. Priserne varierede mellem Lire 32—35 pr. Td., men paa Grund af Influenzaen hindredes ogsaa Konsumtionen af denne Vare, saa at Priserne her Vaaren 1890 nedgik til Lire 9 pr. Td. I sidste Vintersæson, 1890—91, ankom til Venedig ca. 10 000 Tdr., og Priserne stillede sig paa ca. Lire 28—30 pr. Td.

Som nævnt i tidligere Beretninger er Forsøg gjort paa at indføre norsk røget Sild, men uden Fremgang; den engelske konvenerer her bedre saavel i Pris som Kvalitet. Af andre Artikler kan nævnes, at Torskelevertran af herværende Detailister mest tages fra Milano, saa Forbruget her er ubetydeligt, og Groshandlere i denne Artikel mangler paa Pladsen.

I Fiske- og Hummerkonserver fra Norge er der ligeledes gjort Forsøg, men Priserne var for høje for de herværende Kjøbere.

Med norsk Øl har de forenede Rigers herværende Vicekonsul gjort mindre Forsøg, men Konkurrentsen med tysk og østerrigsk Øl er, især i Pris, her meget vanskelig. Yderligere Forsøg turde muligens anstilles.

Om passende Prøver sendes, er Vicekonsulerne saavel her som i Ancona, gjerne beredt til at gjøre Forsøg med Jern- og Staalvarer fra de forenede Riger. Større herværende Firmaer for Jern- og Staalvarer er: Ivancich, A & Co., S. Zaccaria 4421, Pigazzi Pietro, S. Maria Formosa 5381, Ratti frattelli, S. Maria Formosa 5835.

I 1890 er Skibsfarten i Almindelighed noget forøget i Venedig sammenholdt med foregaaende Aar, især betræffende Tonnagen. I 1890 ankom 2 960 Skibe dr. 1 006 065 Tons mod 2 933 dr. 917 743 Tons i 1889. Af de ankomne var italienske 1 698, østerrigsk-ungarske 829, engelske 328, norske 31, tyske 28, græske 28, tyrkiske 10, montenegrinske 5, russiske 2, hollandsk 1. De fremmede Skibes Tonnage er omtrent det dobbelte af de italienske.

Om Vareomsætningen i 1890 har ingen Oplysninger kunnet erholdes fra Handelskammeret.

Den 1 Juli d. A. aabnedes den nye forstørrede „Punto franco“ til Benyttelse. Den hidtil større Fiskefirmaer bevilgede Ret til paa andre Steder end i „Punto franco“ under Toldmyndighedernes Opsyn at have saakaldte Fiduciarmagasiner med ufortoldede Varer vil fremdeles blive uforandret.

For at forøge Fiskeriindustrien ved Italiens, og især dets adriatiske Kyster, har et Aktieselskab med en Kapital af 5 Mill. Lire dannet sig under H. K. H. Hertugen af Genuas Protektorat, og med mange fremragende Mænd blant Indbyderne. Meningen er at anskaffe bedre Baade og Redskaber for Fiskeribefolkningen, samt mindre Dampskibe for at bringe Varerne hurtigere til Konsumtions- og Afsætningsstederne, samt søge at tilveiebringe en retfærdigere Fordeling af Indtægten af Fiskeriindustrien, hvorefter nu kun en ubetydelig Brøkdel tilfalder Fiskeren, men den langt overveiende Del af Prisen Opkjøberne i Kyststæderne. Som Bevis paa Fiskerindvindingens Betydning her i Landet kan nævnes, at Værdien af den ved Italiens adriatiske Kyster optagne Fisk etc. i 1889 var Lire 4 864 425. Værdien for hele Italien samme Aar var L. 13 953 505, og der sysselsattes 70 590 Fiskere med 16 580 Baade.

C. V. Lexow.

Port Louis (Mauritius).

Fra fremmede Steder ankom med Ladning 6 norske Skibe dr. 2 859 Tons og i Ballast 5 dr. 1 290 Tons, ialt 11 dr. 4 149 Tons. 3, dr. 908 Tons afgik i Ballast, Resten med Ladning, alle til fremmede Steder.

Af svenske Skibe ankom 4 dr. 1 455 Tons.

Aarsberetning dateret 31 Mai 1891.

Der ankom 11 norske Skibe, dr. 4 149 Tons, mod i 1889 3 dr. 1 146, 1888 8 dr. 3 747, 1887 13 dr. 5 133 og 1886 22 dr. 7 868 Tons.

Sidste Aar har udvist et tiltagende Antal Dampskibe paa denne Havn, medens Seilskibene gradevis udelukkes.

Udfragter herfra i 1890 var til Europa fra 20—35 sh. + 5 % pr. Ton, Amerika 20—32 sh. 6 d, Australien 14—35 sh., New Zealand 30—40 sh., Kapkolonien Damp. 32 sh. 6 d—37 sh. 6 d, Do. (Seil.) 22 sh. 6 d—25 sh., alt + 5 %, Bombay Annas 5—10 pr. bag.

Seilskibenes Erstatning med Dampskibe til indiske og sydafrikanske Havne virker til at holde Fragterne did faste og formindske Fluktuationer. Med faa Undtagelser er Fragtfarten mellem Indien, Sydafrika og Mauritius i Hænderne paa Dampskibsselskaber og antages snart at ville blive ganske monopoliseret af dem.

Sukkerexport. Hele Exporten var i de sidste 5 Aar: Af Høsten 1885/86 115 299 039 Kg., 1886/87 102 376 271 Kg., 18887/88 124 073 140 Kg., 1888/89 132 172 988 Kg., 1889/90 124 564 951 Kg. Høsten 1890/91 antages ikke at ville afvige meget fra den foregaaende. Indførelsen af Diffusionsprocessen til at uddrage Sukkersaften antages af Mange at ville indføre en ny Æra i Koloniens Sukkerfabrikation. For Tiden eksperimenteres hermed, under Statens Tilsyn og Pengebistand, kun paa en Eiendom, „Britannia“, der besiddes af the New Oriental Bank Estate Co., og Resultaterne imødesees med den dybeste Interesse. Man frygter for, at den forøgede Anvendelse af Brænde, især Kul, en væsentlig Udgiftspost, i høj Grad vil forringe den Fordel, som ellers kan ventes af Processens almindelige Anvendelse.

Udførselen bestod iøvrigt af: Rum, Liter 3 453 469, Værdi Rs. 313 326, Vanille Kg. 12 574, Værdi Rs. 232 536, Aloefibre Kg. 1 895 249, Værdi Rs. 622 252.

Medens Rum har vedligeholdt sin Plads, viser baade Aloefibre og Vanille en betydelig Nedgang, for sidstnævnte Vare ikke mindre end 50 %, mod Exporten 1889.

Ocean Telegraphforbindelse. Dette Spørgsmaal har atter været under Overvejelse af Regjeringen, og en Kommission, der er nedsat til Undersøgelse af Forslag til Øens Forbindelse med Zanzibar over Madagascar og Réunion, har udtalt sig herfor. Men da den britiske Regjering maa tilskyde et betydeligt Beløb, synes det tvivlsomt, hvorvidt Forslaget vil blive tilfaldt af de storbritaniske Myndigheder, især da en stor Del af Kabelen vil komme under en fremmed Magts Kontrol. Mauritius's stærke Længsel efter Forbindelse med den øvrige Verden synes derfor saa fjernt fra at realiseres som nogensinde.

Havneforbedringer. Nødvendigheden af at skaffe sikker Ankerplads for dybgaaende Skibe er bragt under Regjeringens Overveielse, og en Kommission overveier nu de nødvendige Forholdsregler for at tilfredsstille de Fordringer, der opstaa ved det tiltagende Antal af Skibe over 1 500 Tons, der besøger Havnen.

Handelen har været langt fra god i 1890. De gode Forhaabninger i den første Del af Aaret om noget mere end en gennemsnitlig Sukkerhøst er ikke bleven opfyldt, og foruden et mindre Udbytte, har Sukkerindustrien havt at kjæmpe med Bevægelser paa Sølvmarkedet, forarsaget ved den amerikanske Sølvbill, hvilke medførte en almindelig Nedgang i Priser i Forhold til de tidligere Aar, og en i det Hele ulønnende Handel i Sæsonen. Handelen viste i det Hele liden Aktivitet og gav kun ringe Udbytte.

For at møde en Deficit i Koloniens Budget er nye Skatter paalagt, og andre forøget.

Hamilton Stein.

Indhold: **Antwerpen** Side 557. — **Konstantinopel** Side 577. — **Nürnberg** Side 580. — **Port Louis** (Mauritius) Side 587. — **Stettin** Side 570. — **Venedig** Side 584.

Beretninger om Handel og Skibsfart.

Uddrag af Aarsberetninger fra de forenede Rigers Konsuler
for 1890 m. M.,

No. 17.

udgivet ved Departementet for det Indre.

1891.

I Kommission hos H. Aschehoug & Co. Subskriptionspris 2 Kroner Aaret
og for Udenbysboende Porto 20 Øre.

Lübeck.

(Se Hefte 4 pag. 41.)

Som Tillæg til Aarsberetningen for 1890 meddeles følgende Opgaver
over Handels- og Søfartsforholdene i Kiel:

Der ankom did i de sidste Aar følgende Antal Skibe:

Seilskibe.

	1890.		1889.		1888.	
	Ant.	Kbm.	Ant.	Kbm.	Ant.	Kbm.
Tydske . . .	1 668	126 760	1 570	124 631	1 641	117 741
Svenske . . .	239	73 939	313	103 872	234	78 559
Norske . . .	12	4 239	23	5 574	17	3 422
Danske . . .	1 040	86 711	1 354	118 518	1 927	132 751
Russiske . . .	44	33 683	50	28 787	52	28 482
Engelske . . .	9	2 738	8	2 739	7	2 530
Andre . . .	26	7 453	18	5 164	5	899
Ialt	3 038	325 523	3 336	389 285	3 883	364 384

Dampskibe:

	1890.		1889.		1888.	
	Ant.	Kbm.	Ant.	Kbm.	Ant.	Kbm.
Tydske . . .	1 334	589 164	1 359	573 176	1 441	506 774
Svenske . . .	130	85 979	86	45 663	14	7 109
Norske . . .	2	2 469	3	2 923	10	6 720
Danske . . .	750	510 179	531	440 184	493	367 535
Russiske . . .	9	3 780	27	9 612	26	12 166
Engelske . . .	69	180 575	84	206 517	91	219 219
Andre . . .	—	—	2	5 306	3	2 524
Ialt	2 294	1 373 146	2 092	1 283 381	1 778	1 722 047

Ved Aaen Swentines Udløb i Kielerbugt ligger Byen Neumühlen med egen Toldstation. Skibe paa indtil 4 M. Dybgaaende kan indløbe i Elvemundingen lige til det store Baltiske Mühlengesellschafts Møller. Til Neumühlen ankom i 1890 404 Seilskibe paa 32 020 Kbm. og 98 Dampskibe paa 117 784 Kbm. Fra Norge kom intet Skib, men dertil afgik et Seilskib paa 128 Kbm. og 16 Dampskibe paa 19 347 Kbm.

Til Kiel og Neumühlen tilsammen ankom i 1890 5 834 Skibe dr. 1 847 433 Kbm.

De til Kiel ankomne og afgaaede Skibe var ialt i 1890, 10 626 dr. 3 383 940 Kbm., 1889, 10 844 dr. 3 357 380 Kbm., 1888, 11 301 dr. 2 966 697 Kbm., og de medførte Ladninger udgjorde i 1890, 1 041 713, 1889, 1 195 635 og 1888, 981 300 Kbm. Aaret viser saaledes mod 1889 en Nedgang af 2 % i Antal og 5 % i Ladninger, men en liden Tilvæxt i Drægtighed. Seilskibene aftog med 9 % i Antal, 19 % i Drægtighed og 16 % i Ladning, medens Dampskibene tiltog med 9 % i Antal, 16 % i Drægtighed og 2 % i Ladning.

Dampskibstrafiken mellem Kiel og Danmark tiltog i 1890, Antallet Skibe med 27 %, Drægtigheden med 18 % og Mængden af Gods med 103 %. Tilvæksten grundedes især paa Ophævelsen af Svineimportforbudet. Derimod viste Seilfarten paa Danmark en Aftagen af resp. 28 %, 38 % og 30 %.

I Forbindelsen med Sverige viser 1890 en Tilbagegang af 2 % i Skibenes Antal, 13 % i Drægtighed og 36 % i Ladning. Ogsaa her aftog Seiltrafiken stærkt, medens Dampskibene viste en Tilvæxt af 29 % i Antal og 60 % i Drægtighed, hvorimod Nedgangen i Gods var 2 %. Gjennemsnitlig var de til og fra Kiel kommende Seilskibe lastet med 53.4 % af hele Drægtigheden, og Dampskibene med 25.5 %, mod i 1889 resp. 52 % og 26.8 %.

Kiels Havn var hele Aaret aaben og Søfarten ingen Dag afbrudt af Ishindring. Derimod maatte de danske Dampskibe, der om Natten opretholde Trafiken mellem Kiel og Korsør, fra 3 Januar til 16 Februar 1891 indstille sine Reiser; ligesaa afbrødes de tyske Paketskibes Ture fra 5 Januar til 2 Februar.

Den store Forretning i Kiel bestaar især i Trævarer, Stenkul, Korn og Smør.

Af Trævarer indførtes:

	1890.	1889.	1888.
Fra Sverige	56 443 Kbm.	70 291 Kbm.	62 556 Kbm.
- Norge	797 -	1 811 -	221 -
- Finland og Rusland	24 288 -	28 324 -	21 478 -
- de gamle preussiske Provindser	45 787 -	57 761 -	47 840 -
- andre Havne	3 897 -	4 344 -	3 968 -
Ialt	131 212 Kbm.	162 531 Kbm.	136 063 Kbm.

Allerede om Høsten 1889 indtraadte en mattere Tendents i Trælastmarkedet, og om Vaaren 1890 virkede Streiker blandt Bygningsarbejderne paa flere Steder ufordelagtigt ogsaa paa Omsætningen i Kiel. Naar hertil føjes højere Rentefod og Frygt for Overproduktion i Bygning, er det ikke underligt, at Importen var ca. 20 % mindre end i 1889.

Indførselen af engelske Kul var ogsaa i 1890 stigende, og udgjorde Kg. 211 833 812, mod i 1889 Kg. 201 978 259 og i 1888 Kg. 173 108 198. Af Indførselen kom 175 000 Tons fra Skotland, 35 000 fra England og 1 000 fra Wales. Ogsaa fra Transport af Kul synes Seilskibene nu at blive ganske udestængte; i Indførselen til Kiel var deres Antal i 1890 indskrænket til $\frac{4}{10}$ % mod 3 % i 1889. Kulfragterne fra Newcastle holdt sig paa omtrent £ 6 4 sh. pr. Keel, ab Firth of Forth fra £ 6. 2. 6 til £ 6 15 sh., undtagen i Juli, da de gik lige ned til £ 4 10 sh. Den Keiserlige

Marineforvaltning benytter igjen alene westphalske Kul, der paastaaes at give mere Varme, at være renligere og i det Hele billigere. Selvfølgelig vil man ogsaa i Krigstilfælde gjøre sig uafhængig af Udlandet.

Tilførselen søværts af Hvede, Byg, Rug, Havre, Ærter og Mel fra tyske og andre Havne var i 1890: Hvede Kg. 8 822 506, Rug 4 504 843, Byg 7 012 835, Havre 2 210 888, Ærter, Bønner og Vikker 2 252 491, Mel og Gryn 13 760 704.

Paa Grund af det omskiftende Veir om Sommeren var Kornpriserne høist fluktuerede, men fra Høsten af og til Aarets Slutning steg de langsomt. Indenlandsk Hvede betingede før Høsten fra 180 til 220 Rm. pr. 1 000 Kg., siden 180—190 Rm., russisk hele Aaret 190—210, til Sæd 220—240. Rug i 1ste Kvartal 170—180 M., 2det 160—170 M. Indenlandsk Vare efter Høsten 170—180 M., siden veg Priserne til 160 M. I Aarets sidste Maaneder ophørte Importen af russisk Rug næsten ganske. Sæderug betaltes med 190—210 M. Priserne paa Maltbyg var særdeles vekslede og fluktuerede mellem 160—220 M.; Foderbyg betaltes med 135—150 M. og Sædebyg med 160—170 M. Havre betingede inden Høsten 160—170 M., siden 130—140 M., til Udsæd 180—200 M. Ærter til Foder, hvoraf Importen var betydelig, varierede fra 145 til 160 M.

Ved Anlæg af nye Aktiemeierier er Tilvirkningen af finere Smør stigende, skjøndt Exporten til Udlandet viser en Tilbagegang. Det indenlandske Forbrug tiltager derimod. Efter Board of Trade indførtes fra Tydskland til Storbritanien i 1890 104 450 Cwt. à ca. 50.80 Kg., 1889 111 027 Cwt. og 1888, 160 915 Cwt. Priserne holdt sig største Delen af Aaret betydeligt høiere i Tydskland end paa det engelske Marked, og for mange Exportører turde Smørraffærerne have bragt Tab.

I de første 8 Maaneder af 1890 stillede Noteringerne sig ca. 8 Rm. lavere end i 1889, i de sidste 4 Maaneder 3 Rm. høiere. Der betaltes i Januar—April 1890, 103—110 Rm. pr. 50 Kg. netto, 1889, 98—121, Mai—August 1890, 86—98, 1889, 94—106, Sptbr.—Debr. 1890, 110—116, 1889, 106—112.

Fra Kiel udføres ogsaa til de varme Lande større Kvantiteter Smør i hermetisk tilloddede Blikdaaser, hvilken Udførsel tiltager, skjøndt Konsumenterne klage over, at det tyske Smør ligesaa lidt som det danske, i Holdbarhed kan sammenlignes med hollandsk eller fransk Vare. Forskjellen tør bero paa Tilvirkningsmaaden.

Hele den fremmede Fiskeimport til Kiel søværts var i 1890, 5 118 359 Kg. mod 4 671 802 Kg. i 1889 og 2 858 775 Kg. i 1888. Især for Fisketransportens Skyld er det svenske Dampskib „Diana“ i Fart mellem Göteborg og Kiel.

Baade Skibsværfter og Dokselskaber klager over et paa Grund af Streikebevægelser, Materialprisernes Stigning og skarp Konkurrence mindre fordelagtigt Forretningsaar. Paa „Howaltswerke“, før „Kieler Schiffswerft“ færdigbyggedes 34 Skibe med Bruttodrægtighed 10 331 Tons, hvoraf 22 Dampskibe dr. 8 627 Tons brutto og 5 227 Hestekræfter. Ved Begyndelsen af 1890 var under Bygning eller bestilt 12 Skibe paa 6 873 Tons og 4 392 Hestekræfter. Skjøndt Antallet af Arbeidere ved det Keiserlige Orlogsværft i Kiel—Ellerbek nu er forøget til 3 300, maa Marineforvaltningen fremdeles ogsaa lægge Beslag paa de private Værfters Virksomhed. Germaniaværftet leverede i Aaret 1 Panterskib, 1 Avisodampskib, 1 større Torpedobaad og 1 Mudderdampskib. Under Bygning er 1 Panterskib og 1 Krydserkorvet for den tyske Marine og 5 Torpedobaade for den tyrkiske Regering. De

private Værfter klage over Mangel paa duelige Arbeidere og synes tilbøielige til at indskrænke sin Virksomhed for at standse den stedse fortsatte Op-hidselse af socialistiske Agitatorer.

Kiels Mølleindustri, der især repræsenteres af „Baltische Mühlen-gessellschaft“ og „Kieler Mühle“ havde i Aaret at kjæmpe med knap Tilgang paa indenlandsk Hvede og de høie Rugpriser i Rusland. Førstnævnte Selskab formalede i Forretningsaaret 1890—91 47 428 Tons Hvede og 1 952 Do. Rug, mod i 1889—90 resp. 52 239 og 4 903 Tons. Dividenden var 3 % som i 1889. Kieler Mühle kunde derimod begge Aar uddele 6 %.

Importen til Kiel af levende Svin fra de danske Øer opgik i Aaret til 40 836, men turde aldrig paany komme til at faa samme Betydning som før Udfærdigelsen af Importforbudet 29 Novbr. 1887. De Danske udføre nu selv Svin og Flesk direkte til England og søge at frigjøre sig baade fra Mellemhænderne i Kiel og Exportslagterierne i Hamburg.

Af Slagtekvæg var derimod Importen fra Danmark i Aaret betydelig, da Anbudet af nordamerikansk Hornkvæg og Kjød nedtrykkede Priserne paa det engelske Marked. I Aarets største Del passerede hver Uge 5—600 St. dansk Hornkvæg gennem Kiel paa Vei til Rhintrakterne; hele Antallet opgives til 18 830 St.

Arbeidet paa Nord-Ostsee Kanalen fortsættes næsten uafbrudt, og man haaber at kunne aabne den ved den fra Først af fastsatte Tid, Sommeren 1895. Næsten hele det for Kanalbygningen nødvendige Terræn er allerede erhvervet, og Totaludgifterne for Indkjøbet beregnes at ville opgaa til 9 200 000 Mark; dog skal endnu endel afhændes i smaa Lodder. Slusebygningerne ved Brunnsbüttel udføres af Firmaet C. Behring i Hannover—Hamburg. Bygningen af de ved Holtenau nødvendige Sluser er til en Pris af Rm. 3 860 000 overladt Entreprenørerne Wittkop, Förster, Cordes og Sønderup i Königsberg. Ved Jordarbejderne, der udføres af tyske og hollandske Entreprenører, anvendes for Tiden 94 Lokomotiver, 2 756 Transportvogne, 64 Dampmuddermaskiner, 75 Bugserdampskibe og Pramme, 50 Damppumpe og andre Dampmaskiner, 1 230 Schaktmestere og Haandværkere og ca. 6 000 Arbeidere. Derhos har Kanalforvaltningen et mindre Antal Mudderdampskibe og Pramme med nødvendige Tjenestemænd og Arbeidere.

Leonard Åkerblom.

Leipzig.

Aarsberetning dateret 15 Juli 1891.

Efternævnte Aktieselskaber gav i Aaret følgende Dividender: Die allgemeine Deutsche Credit Anstalt 12 %, Leipziger Bank 6½ %, Leipziger Feuerversicherungs Anstalt pr. Aktie indbetalt med 1 800 M., 720 M., Leipziger Immobilien Gesellschaft 9 %, Leipziger Kammgarn Spinnerei 4 %, Leipziger Vereinsbier Brauerei 19 %, den herværende Communalbank für Sachsen 6 %, Leipziger Lebens Versicherungs Gesellschaft Teutonia 11 %, Leipziger Kammgarn Spinnerei Stöhr & Co. 7 %, Leipziger Wollkämmerei

12 %, Leipziger Credit & Sparbank 8 %, Leipziger Pferdebahn 7 %, Leipziger Bierbrauerei Riebeck & Co. 10 %, Leipziger Malzfabrik Sckenditz 7 %.

Rigsbankens herværende Hovedsæde havde i 1890 en samlet Omsætning af M. 3 530 865 400.

Ved Slutningen af 1890 var Industrien endnu lønnende og godt, ja tildels over Evne beskæftiget. Forstørrelser af Bygninger af alle Slags paatænkte og man haabede i det Hele at ogsaa 1890 vilde blive godt, især da Fredsudsigterne syntes gode. Allerede i Aarets første Maaneder hørtes Klager over Mangel paa Bestillinger, nedgaaende Priser for færdige Fabrikater, ved vedblivende høje Priser for de fleste Raastofte, stigende Driftsudgifter etc. Haabet om Forbedring blev forgjæves. Forskjellige Omstændigheder, som Influenzaepidemien, Udfaldet af Rigsdagsvalgene, Fyrst Bismarcks Tilbagetræden, de talrige Striker, den sociale Bevægelse, Mc Kinley Billen etc. frembragte en Usikkerhed der hindrede al Lyst til Foretagender; næsten alle Udvidelser udeblev og Hundrede eller Tusinde af de regelmæssig i Sachsen om Vaaren ankomende bøhmiske Murere og Bygearbejdere kunde ikke finde sin sædvanlige Beskæftigelse og drog hjem med uforrettet Sag. Forretningsgangen blev stedse slettere, og Produktionen maatte indskrænkes i enkelte Brancher, især i Textilindustrien. Ved Aarets Slutning var Stillingen endnu temmelig ugunstig. Allerede om Vaaren blev den mindre flydende Pengetilgang, om den end ikke viste sig ved nogen Forhøjelse af Rentefoden fra Rigsbankens Side, dog øiensynlig ved Vanskeligheden af at anbringe de sikreste Papirer, og selv det mægtige Konsortium af berlinske Pengeinstituter lykkedes det ikke ved Subskription at dække en stor Del af tyske Rigslaan, der efterhaanden maatte realiseres til tabbringende Priser for Overtagerne. Prisen paa 3 % sachs. Rente den 1 Januar 1890, 94½ %, gik 1 April ned til 92½ %, 1 Juli 92.40, 1 Oktober 88.80 og 31 Decbr. til 88.60. Leipzigerpladsen har vel overstaaet Penge- og Effektkrisen. Børsen var vistnok hele Høsten mat og Kurserne maatte vige for ethvert Tilbud, men større Fallitter indtraadte ikke. Faldet af Geraer Handels- und Creditbank i Nabobyen Gera er at beklage paa Grund af slet Styrelse og for vedkommende Sted, men iøvrigt uden videre Betydning. De store Leipziger Bankinstituter har havt et af de livligste Forretningsaar; om end Omsætningen i Papirer var meget mindre end i 1889 og Udbyttet deraf meget ringe, steg paa den anden Side Omsætningen i Kontokurantforretningen væsentlig, og Krediten blev stærkt optaget, navnlig af Industrien. Hele den Allgemeine Deutsche Creditanstalts Omsætning steg med over 100 Mill. Mark. For det samme tilfaldte Efterladenskab efter den gamle Leipziger Kramer-Innung, der er opløst, blev af Leipziger Handelskammer for den i over 50 Aar bestaaende offentlige Handelsskole bygget et værdigt Hjem, der aabnedes Høsten 1890. Den ogsaa af Udlændinge, hvoriblandt og Norske og Svenske, stærkt besøgte, berømte Skole staa under Ledelse af den som Handelspædagog højt skattede Direktør Wolfrum og et for dette Øiemed vel uddannet talrigt Lærerpersonele.

Leipzigs Boghandel har holdt sig oppe og kan glæde sig ved regelmæssig og god Afsætning. Kun Forlæggerne af dyre og illustrerede Pragt værker klage over langsomt Salg, medens det medicinske og geographiske Forlag gaar stærkt frem, det første ved den stærke Interesse, som den Kochske Opfindelse vækker blandt Fagmænd og Lægfolk, det sidste ved den voxende Deltagelse fra det store Publikum i de koloniale Bestræbelser. I 1888 talte Leipzig 155 Kommissionærer med 6 457 Kommittenter og 1889 164 med 6 775 Kommitenter. De vigtige Bibedrifter til Boghandelen var

ogsaa godt og lønnende sysselsat. Dette Aars Beretning fra de sachsiske Gewerbeinspektører udtaler om Leipzigs Distrikt:

Lervarefabrikerne var tilstrækkelig beskæftiget. Af de to i Distriktet værende Stenvarefabriker havde den ene tilstrækkelige og lønnende Bestillinger, hvorimod den anden klagede over slet Forretning. I Jernstøberier, Metal og Bronzevarefabriker, Smedevare, Jernbanefabriker, Kjeldsmedjer og lignende Bedrifter var Tilstanden ved Aarets Slutning i det Hele tilfredsstillende. Der anlagdes nyt 3 Jernstøberier, medens flere saadanne udvidede sin Bedrift. Den i Distriktet værende Pennefabrik udvidede sin Bedrift. Pianoforte Fabrikerne og de for Taster og Klaviaturer samt for Musikinstrumenter var tildels overvættede beskæftiget og udførte adskillige Udvidelser. I Maskinfabrikerne var der for det meste en tilfredsstillende Drift. Nogle især med Bygning af Dampmaskiner og Bogbindermaskiner beskæftigede Bedrifter klagede derimod i Aarets sidste Maaneder over Mangel paa Bestillinger. Anlægsudvidelser indtraf ved 8 Værksteder, hvoraf 2 for elektriske Anlæg- og Belysningsgjenstande. I den kemiske Industri var der en regelmæssig fremskridende Udvikling. Ny oprettedes en Fabrik til Beredning af Tjæreolier samt en for Bade og Salte for galvanisk Fornikling, Forkobring, Bronzering, Forsølving og Forgyltning samt Udskillig af ædle Metaller. En livlig Afsætning havde Fabrikerne af ætheriske Olier og Essenser. Det herværende Firma Schimmel & Co. lagde sig efter Indførelse af Dyrkningen af en fra Balkanlandene stammende Roseart i Omegnen af Leipzig til Udvindelse af Rosenolie, saa at nu ca. 46 Hektarer er beplantet med Roser. Udbyttet af Rosenblade var 23 000 Kg., der leverede 4.5 Kg. Rosenolie. I Textilindustrien klagedes med kun faa Undtagelser over trykket Forretning. Mangel paa Bestillinger bevirkede for de fleste Kamgarvspinderier og et Uldkjæmmeri Afskedigelse af et større Antal Arbejdere. Noget bedre stillede Forholdene sig for Bomuldsspinderierne. Mittweidaer Fabriken forøgede Antallet Sneller med 30 000, medens Lindenaue Fabriken opstillede 75 000 Sneller. Et af de største Væverier, der befatter sig med Fremstilling af Møbelstoffer, manglede Bestillinger, hvorved Stole kom i Stilstand. De øvrige Væverier, især for Uld, halvuldnede og Bomuldsvare havde, skjøndt lidet lønnende, Beskæftigelse og frygtede endnu slettere Forretning i Fremtiden. Med kun faa Undtagelser klagedes der ogsaa i Trikot- og Strømpevarebranchen, hvis Stilling betegnedes som lidet tilfredsstillende. Fabriken for trykket Plyds og Silke møbelstoffer var tilstrækkelig beskæftiget, medens i de to Trykkerier for Kattuner og Uldstoffer Bestillingerne lod tilbage at ønske. I Papirfabrikerne manglede tildels Bestillinger, saaat Forraadene ophobedes. Træsliberierne og Papirfabrikerne frembragte paa Grund af gunstigt Driftsvand saameget Træstof og Pap, at Tilbudet oversteg Efterspørgselen, Værernes Pris gik ned og besværede Afsætningen. Glacé og Chromo Papirfabrikerne tiltog med 2. I Gummivarefabrikationen klagedes ikke over Mangel paa Bestillinger. Garverierne gik væsentlig som i 1889. Bogbinderierne, Cartonnage og Portefeuillefabrikerne var tilstrækkelig beskæftiget. Stofhandskefabrikationen var i en mislig Tilstand, saaat betydelige Driftsindskrænkninger blev nødvendige. Under Modens Indflydelse er Rüsche-fabrikationen gaaet saaledes tilbage, at derved nu kun sysselsættes Sjettedelen af de tidligere Arbejdere. I Peltsværk, Bundtmager og Farvebedrifterne var tilstrækkeligt Arbejde forhaanden, men der klagedes over utilstrækkeligt, ved Konkurrencen nedtrykket Udbytte. To Bedrifter gik over til Anvendelse af Dampkraft, to forstørrede Arbeidsrummene, og et Maskindriften. De den polygraphiske Bedrift til-

hørende Anlæg var alle godt beskæftiget, og der er flere Steder indført betydelige Driftsforbedringer.

Sachsens Statsgjæld var ved Aarets Begyndelse ialt 627.88 Millioner Mark eller over 200 M. pr. Hoved af Befolkningen. Herimod staar en immobil Formue af 862.37 Millioner, fraseet Mobilar og Inventar til Værdi 108³/₄ Mill. Ved en saadan Formuesstilling kan, som Berliner Børsen Zeitung rigtig bemærker, ikke mange Stater glæde sig. De af Kongeriget Sachsen optagne Laan har næsten udelukkende tjent til produktive Øiemed, Anlæg af Jernbaner etc. Medens Staten forrenter sine Laan med 33¹/₂ %, høist 4 %, giver de med de laante Penge anskaffede Værdier et meget rigere Udbytte, altsaa et betydeligt Overskud. Alene Værdien af de i Statens Besiddelse værende Jernbaner var i Begyndelsen af 1890 533 Millioner, foruden rigelig 100 Millioner for det i Jernbanernes Besiddelse værende Material af Lokomotiver, Vogne etc. Statsbanernes Overskud for Finantsperioden 1890—91 anslaaes til 30.47 Millioner, men turde naa en endnu højere Sum. Men til Forrentning af Statsgjælden behøves kun 21.76 Mill. Mark, hvorfor altsaa Udbyttet af Statsjernbanerne alene opveier hele den sachsiske Statsgjæld og ikke alene er tilstrækkelig til at forrente den, men ogsaa til dens Afbetaling, til hvilket Øiemed der for hvert af Aarene 1890 og 1891 er afsat 9.47 Millioner. Til den sachsiske Stats immobile Besiddelser hører ogsaa Ting som Skovene, anslaaet til 198 Millioner med et Nettoudbytte af 7.34 Mill. Mark, Domæner etc. til Værdi 10¹/₂ Mill., Sten og Brunkulsværker, over 6¹/₂ Mill., de fiskalske Hytteværker, næsten 8 Mill., Meissener Porcelænsfabrik taxeret til 1¹/₂ Mill., og meget Andet. Den samlede Værdi heraf, der tjener til Statshusholdningens Drift, anslaaes til 777¹/₃ Mill. Derhos staar Grundeiendom til Værdi 10 Mill. forfatningsmæssig til Kronens fri Benyttelse, medens anden Grundeiendom til Værdi over 50 Millioner tjener til offentlig Benyttelse, navnlig almennyttige Formaal. Endelig findes ogsaa Grundeiendom til Civiltjenestens Formaal til Værdi over 25 Mill.

Efter Folketællingen 1 Decr. havde Leipzig en Befolkning af 355 484 og Kongeriget Sachsen 3 500 513 Personer. I Almindelighed gjælder som Regel, at en tæt Befolkning lader slutte paa gunstige, en tynd derimod paa ugunstige Næringsforhold. Efter sidste Tælling var det hele tyske Riges Befolkning 87 pr. □ Kilometer, Sachsens derimod 212. Medens i Riget paa 100 000 Indbyggere var 1 060 Overskudsfødsler, var der i Sachsen 1 260. Medens i det hele Riget endnu ikke fuldt 59 % af Arealet er dyrket, er Forholdstallet i Sachsen 66.4. Udbyttet pr. Hektar er ogsaa i Sachsen højere end i Gjennemsnit i Riget. Kun i Kvægdrift staar Sachsen forholdsvis tilbage. Der var saaledes pr. 1 000 Indbyggere: Heste, i Riget 73, i Sachsen 40, Hornkvæg 327 og 204, Faar 452 og 83, Svin 191 og 111. For hvert 1 000 □ Km. falder paa Sachsen 160 Km. Jernbane, men for hele Riget kun 74. Af industrielle Anlæg falder paa hver 1 000 Indbyggere: Ialt i Riget 1 623, i Sachsen 2 633, deraf Kunst- og Handelsgartneri 9 og 14, Bjergværker, Hytter, Saliner 92 og 107, Sten- og Jordarter 77 og 94, Metalarbejder 16 og 17, Jernarbejder 85 og 91, Maskiner, Instrumenter 79 og 139, kemisk Industri 16 og 14, tekstil Industri 201 og 782, Papir 22 og 61, Læder, Voxdug, Gummi 27 og 32, Træ og Skjærestofte 104 og 138, Beklædning og Rengjøring 279 og 379, Nærings- og Nydelsesmidler 164¹/₂ og 179, Bygningsvæsen 118 og 171, polygraphiske Bedrifter 15¹/₂ og 39¹/₂, kunstneriske Do. 3.4 og 7, Handel 185 og 228, Befordring udenfor Post og Jernbaner 22 og 31, Do. tilvands 17 og 9¹/₂, Banelægning etc. 69¹/₂ og 86.

Sundhedstilstanden i Staden var i det Hele i Aaret tilfredsstillende, om Høsten og Vinteren tiltog Tilfældene af Nervefeber og Influenza.

Om Fiskemarkedet i Mai Maaned dette Aar kan følgende meddeles: Søfiskenes sjeldne Billighed, foranlediget ved stærkt Tilbud, samt tilstrækkelige Forraad af Ferskvandsfisk, Hummer og Krebs bevirkede at Konsumenten gav tilfredsstillende Resultater. Rhin og Silberlax fandt livlig Afsætning. Pighvar (Steinbutt) og Tunge (Seezunge) var forholdsvis billige. I Stettiner Gjedde svarede Omsætningen ikke ganske til den rigelige Tilførsel. Hyse (Schellfisch) var billig, og solgtes i liden Vare næsten til Spotpris. Om de øvrige ringere Søfiske var ringe Spørgsmaal. Af Karper forhandlede lidet. Der var stort Begjær for Aal, især stærk Vare. Levende Gjedde var kun tilstede i smaa Mængder og solgtes til høje Priser. Foreller godt efterspurgt og glædelig Udvikling af Krebseforretningen. Noteringerne var: Frisk Rhinlax (afskaaret) pr. $\frac{1}{2}$ Kilo M. 3—3.50, Søvlax M. 1.40—1.75, Pighvar M. 1—1.40, Tunge M. 1.25—1.50, Makrel M. 0.60—0.70, Stettiner Gjedde M. 0.80—0.90, Hyse M. 0.20—0.25, stor Flyndre (Scholle) M. 0.40—0.50, Torsk (Cabliau) M. 0.30—0.40, levende Karper M. 1—1.20, levende Aal M. 1.50—1.80, levende Foreller M. 5—5.50, Gemüse Krebs pr. Skok = 60 Stkr. M. 2.80—3.20, Taffelkrebs M. 15—18, 2da M. 8—12.

Julius Wilhelm Schmidt.

Stuttgart.

Den fremadskridende Bevægelse var kun forbigaaende og den feberagtige Virksomhed i visse Brancher var fremkaldt af ekstraordinære Tilbud. Betydelige Oplag, en ubegrundet Stigning af flere Raastoffe og Nødvendighedsartikler, især Kul, var foruroligende Fakta, der forelaa for 1890. Hertil kom senere Stigning i Lønninger. Sagerne stillede sig under disse Forhold meget usikkert. Et Omslag viste sig først paa Børsen, hvor alle Værdier gik ned. Derpaa naaede Nedgangen Priserne paa Jern, Uldhandelen og Textilbranchen paa Grund af den ved Mc Kinley Billen fremkaldte Fare. Den uheldige Tendents spredte sig efterhaanden til mange interesserede Industrier. Daarlige Nyheder fra Sydamerika forøgede Bekymringerne. For at modvirke Stigningen i Lønninger, Brændsel og Raastoffe forøgede Fabrikterne Salgspriserne, hvilket under Sagernes Stilling ikke kunde bringe nogen Fordel. Det økonomiske Liv blev snart en Række Kontraster. Paa den ene Side Stigning i Pengenes Værdi og Bankernes Diskonto og paa den anden højere Priser paa Kul og stigende Løn og lavere Priser paa Fabrikater samt Anlæggenes stadige Forøgelse og endelig en overflødig Høst, der ikke strakte til at formindske Priserne paa Nødvendighedsartikler.

Bevægelsen blandt Arbejderbefolkningen i Sydtyskland, skjøndt mindre stærk end i Nordtyskland, bidrog ogsaa Sit til den slemme Situation. Streiker i nogle Værksteder rystede Tilliden, og den herskende Usikkerhed i Gemytterne ved Nærmelsen af 1ste Mai, der sagdes bestemt til en Generalstreik, lammede Handelen. Imidlertid blev Streikebevægelsen og de af Fabrikkerne dannede Priskoalitioner, standset ved den almindelige Panik i Forret-

ninger. Forholdet mellem Kapital og Arbejde blev mindre spændt. Efter Prisnedsættelsen gik Produktionen dog i Aarets Løb sin vante Gang, og blev kun begrændset i enkelte Brancher. Flere Industrier, især Fabrikation af Bomuld, Værktøi, Spindevarer etc. leverede tilstrækkelige Kvantiteter og Kvaliteter for at tilfredsstille Konsumenterne. Talrige Fabrikanter forøgede endog sine Anlæg. Saaledes blev den saa forskjelligartede Fabrikation af Værktøi og Maskiner aldeles ikke hemmet, og dette var den eneste Industri, som ikke led noget Afbræk i 1890. Summen af de Midler, der anbragtes i Aktier i disse Industrier og i mekaniske Værksteder i Tydskland, var i 1890 55 Mill. Mark, 1889 42 Mill., 1888 18 Mill. og 1887 6 Mill. Heller ikke rammede den i August stedfundne Nedgang i Bygningsforetagender andet end Spekulationsbygninger.

Landbrugets Tilstand har ogsaa forbedret sig, hvilket dog først har vist sig i de sidste Uger af Aaret ved Forøgelse af Konsumtionen. I det Hele har, i de industrielle og agerbrugende Distrikter, Salg og Betaling været tilfredsstillende for Handelsagenterne, men meget vanskeligere i Egne hvor Befolkningen er udelukkende agerbrugende. Agerbruget fæstner sig efterhaanden uagtet Frygten for oversøisk Konkurrence. Den almindelige Nedstemthed beror ikke paa et virkeligt Tab af Nationalformue, men paa Fluktuationen i Affærene i det Hele. Den aabenbart voxende Velstand hos Befolkningen og Arbejderbefolkningens Holdning lader haabe mere frugtbringende Affærer i Landets Indre. Angaaende Kartellerne (Koalitionerne) har Handelskamrene udtalt Følgende: Koalitionerne har vistnok bidraget til den excessive Spekulation i 1889 og Affærenes Nedgang i samme Aar, men man bør ikke være for stræng med Hensyn til dem; thi da Priserne i henved ti Aar har været underkastet stadige Fluktuationer, kan det ikke nægtes, at Kartellerne i flere Tilfælde har ført den overflødige Produktion og de urimelige Salg til slette Priser paa en normal Vei og standset en almindelig Forstyrrelse. Efter gjorte Erfaringer kan det siges, at enhver arbitrer Koalition om Varepriser indeholder en dobbelt Fare for det almindelige Bedste; den medfører for Kjøbmanden et hazardøst Element, en pludselig Stigning af Priser, som lammer Konsumtionen, og en vis Usikkerhed under Kartellernes Ikrafttræden, samt efter deres Ophævelse en pludselig baisse uden Overgang. I ethvert Fald maa de, som dirigerer Kartellerne, ikke være under Indflydelse af forbigaaende sig tilbydende Fordele, men klart og tydeligt se den almindelige Situation. Kartellerne kan alene have Stadighed, naar de begrænses inden nogle store ensartede og kapitalstærke Etablissementer. Uagtet Koalitionernes Udbredelse (for Tiden overstiger Antallet 100), begrænsder de livskraftige sig til Produktion af Raastofte i visse Lokalteter, Drift af Kulgruber 15, Jern- og Metalindustri 24, kemisk Produktion 22 og ceramisk Industri 19.

Nærings- og Konsumtionsstoffer. Middelpriiserne for Korn gik ned til det laveste Niveau og var i 1890 for 1 000 Kg., Hvede 220.80 M., Byg 196 M., Havre 171 M. Kornhandelen havde i det første Halvaar en Tendents til Stigning, men strax efter Høsten blev Forretningerne slæbende paa Grund af stigende Priser. Før Høsten maatte hele Sydtydskland forsyne sig fra Udlandet. Rusland, Amerika og Donaulandene, i mindre Grad Østerrige-Ungarn leverede hele Tydskland Korn. Byg faaes dog fra Østerrige-Ungarn. Uagtet overflødig Høst vedblev Haussen paa Grund af Efterretninger om daarlig Høst af Hvede og Mais i Amerika, og vedblev til Aarets Slutning. Mølleindustrien kan kun arbejde i Maanederne efter Høsten. De saakaldte Handelsmøller, hvis Stilling har forbedret sig fra 1888, begunstigedes

ved stigende Efterspørgsel, og flere Anlægs Bestræbelser for at danne en temporær Koalition til Opretholdelse af Priserne kronedes af Held. Kornpriserne var efter den overflødige Høst i 1890 højere end efter den slette Høst i 1889. Heller ikke Melpriserne paavirkedes af Forskjellen mellem disse Høster, og Indførselstolden havde ikke den frygtede Indflydelse for disse to Aar. En Forbedring af Priserne hindres ved den nordtyske og Rhinegenes Konkurrence. Mølleindustrien kræver en Nedsættelse i Transportomkostningerne, Indførselstold paa Klid og Seilbargjørelse af Würtembergs Floder.

Humle, Bryggerier, Maltfabrikation. Würtemberg og Belgien er de eneste Lande paa Kontinentet, der kun havde $\frac{1}{3}$ af den ordinære Høst og af en daarligere Kvalitet. Affærene var meget hazardøse for Dyrkerne og Kjøbere. Producenterne, der i September og Oktober afslog at sælge til Priser af 230—250 M. pr. metrisk Kvintal, maatte i Novbr. og Decbr. afstaa store Kvanta til 150—170 M. I Handelen betales først 100—145, dernæst steg Prisen midlertidig til over 200 Mark, og ved Aarets Slutning betales kun 120—160 M. Denne Tingenes daarlige Stilling bevirkedes ved at Haabet om Udførsel til England, hvis Høst havde været utilstrækkelig, ikke realiseredes, samt ved Mc Kinley Billen, der forhøjede Indførselstolden fra 8 til 15 cents pr. Pund, og endelig ved store tilbageværende Forraad i Landet.

Øl. Produktionen og Konsumtionen i Würtemberg har varieret meget. I 1886 var den 2 800 000 Hektoliter, i 1889 3 100 000. Indførselen af fremmed Øl tiltager stedse; fra 33 300 Hekt. i 1880, steg den til 84 000 i 1889. Paa Grund af slet Afkastning af Frugttræerne og høje Vinpriser i 1889, var Produktionen og Salget af Øl meget livlig i 1890. Den begunstiges ved den lave Pris paa Humle, der opveiedes ved den høje Pris paa Byg, Brænde og Folkehjælp. Konkurrencen mellem de store Aktiebryggerier skadede meget denne Industri ved en stedse overflødig Produktion. I Maltfabrikationen var Forretningerne gunstigere end i 1889.

Dyrkning af Frugttrær, Handel med Vin og mousserende Drikke. Høsten af Kjernefrugt var middels, af anden Frugt ringe. Indførsel af fremmed Frugt tiltager stedse. Middelsudbyttet i de 10 sidste Aar var ca. 6 Mill. Mark for 1 200 000 Kvintaler, og den for Konsumenterne nødvendige Kvantitet $2\frac{1}{2}$ Mill. Kvintaler. I 1890 indførtes 440 000 metr. Kvintaler, der indbragte Jernbanerne i Würtemberg en Indtægt, som vil blive aarlig, af $\frac{1}{2}$ Mill. Mark.

Vin. Med faa Undtagelser var Høsten hverken tilfredsstillende i Kvalitet eller Kvantitet. Vindyrkernes uheldige Stilling foraarsages af Vinens daarlige Kvalitet, store Tilførsler fra Pfaltz og den altfor lange Kredit, som de maa tilstaa Handlende og Restauratører. Hverken Indførselstold eller obligatoriske Deklarationer kan medføre Forandring heri. En almindelig Forening, enten til Vinens rationelle Behandling, eller dens Salg vilde formidske Mislighederne. I Foraaret 1890 kom kun gamle Vine i Handelen, hvorfor Priserne var gode, medens Vinene fra Würtemberg af 1890 forsømtes og de fra Pfaltz begunstiges til stor Skade for indenlandske Producenter.

Mousserende Vine. Affærene gaar godt, men Salget er begrændset til den indenlandske Konsumtion. Udførselen er stationær og til England begrændset ved en nylig paalagt Afgift og stærk Konkurrence med billige franske Vine. Antallet Anlæg til Fabrikation af mousserende Vine ved kunstige Processer er tiltaget i Aaret. Dette skader den Tillid, som Konsum-

menterne hidtil har havt til mousserende tyske Vine, der behandlede efter fransk Methode.

Spiritus og Brændevin. Det ventede Opsving har fundet Sted og Opgangen i Priser er vedblevet i Aaret. Spanien og de svenske Raffinerier gjorde store Bestillinger, hvorfor Priserne vedblev at have en Tendents til Stigning. Imidlertid maatte Produktionen indskrænkes formedelst slet Poteteshøst i Nordtyskland og Dyrhed paa Korn og Mais. Saaledes tiltog Priserne ved Aarets Slutning med 20 % og i December steg Spritprisen, der havde holdt sig paa 42 Mark, til 47 Mark, ikke iberegnet den Afgift af 70 Mark, der hviler paa Varen. Det Brændevin, der laves af Stenfrugter kjøbt i Thüringen og Schweitz, var efterspurgt. Indførselstolden paa Arak, Rum og Cognac lammede Affærene.

Eddike. Konsumtionen af Vineddike var den mindste i de forløbne Aar og Konkurrencen nedtrykkede Priserne. En større Nedgang var umulig paa Grund af de høie Priser paa Raastoffe (Sprit, Vin etc.), hvorfor Fabrikanterne forenede sig og forhøiede Prisen med 10 pCt., hvilket uden Vanskelighed antages af Kjøberne, og disse Priser forblev uforandrede.

Sukker og Kolonialvarer. Fluktuationerne i 1889, grundet paa yderlig Spekulation, følte endnu i Begyndelsen af 1890. Men snart fæstnede Priserne sig, og Kjøbernes Tilbøielighed blev gunstigere. Det er at bemærke, at uagtet den overflødige Produktion i 1888—89 var Lagrene saavel i Europa som i Amerika mod al Formodning mindre end i tidligere Aar, især i Tyskland, Østerrige og Frankrige. Heraf fremgaar, at den indenlandske Konsumtion er betydelig tiltaget, for Tyskland til et Beløb af 2 Mill. Kvintaler. Man venter at Produktionen for 1890—91 vil blive større end sidste Aar. Lønningerne er steget med 10 pCt. i en stor Fabrik, og Koalitioner blandt Fabrikanterne har ikke kunnet holde sig. Paa Grund af Konkurrencen var Salg af Rørsukker lidet tilfredsstillende.

Kaffe. Priserne undergik, skjøndt de var høie, ikke de foregaaende Aars Fluktuationer. Grossisterne og Detailhandlerne havde dog ikke tilstrækkeligt Udbytte, da Lagrene var tømt og Ankomsterne ubetydelige. I The har der ikke været nogen Forandring.

Rosiner og Korinter. Store Bestillinger skede i Spanien og Italien til Fabrikation af Vin og Cider.

Blommer. Endog før Høsten forhøiede Spekulationen Priserne med 100 pCt. I Chocolate og Bonbons ingen større Forandringer, stedse smaa Priser. I Cichori mangler ikke Ordres, men altfor stor Produktion holder Priserne nede. Priserne paa Raastof for Fabrikationen er høiere i Würtemberg end i andre Lande. I Tobak indført fra Sumatra og Java og udført til Amerika og Skandinavien gjordes bedre Forretningerne end i 1889; paa det tyske Marked var Salget deraf ringe. Efterat Mc Kinley Billen var traadt i Kraft steg Prisen paa Tobak, ogsaa fra Brasilien. De høie Priser paa fremmed Tobak, formindskede Cigarfabrikanternes Udbytte. Senere blev Forretningerne normale. Streikerne i Hamburg og andre Steder havde ikke Sidestykker her. I det Hele er Arbeiderlønnen i Tobakfabrikerne ikke stor, selv i Byerne, paa Grund af Landarbeiderens Konkurrence. En dygtig Arbeider tjener kun 15 Mark Ugen. Arbeiderne, anføres der i en Rapport, forsikrer sig undertiden i to eller tre Sygekasser og faar i Tilfælde flere Penge end ved sit Arbeide. Jo mere man gjør for Arbeidernes Vel, desto mere stiger deres Fordringer. Heller ikke er mange af dem taknemmelige for Alderdoms- og Invalidforsikringen.

Kemiske Produkter. Den Udvikling, som Affærerne havde faaet, vedblev ikke. Flere Konventioner til at opretholde Priserne kom ikke i Virksomhed og en Kappestrid i Tilbud for enkelte Artikler ødelagde Priserne. Indførselen fra Indien og Mellemasien undergik Spekulationens Indflydelse. Indførselstolden bliver stedse skadeligere, især for Transithandelen med Schweiz. Forretningerne i Specerier er lidt gunstigere. Handelen med Droguer og visse kemiske Produkter var meget gunstig i de Uger, da Influenzaen rasede, men faldt senere tilbage i den største Stilhed. Forøvrigt er Drogue-markedet ikke længere saa overfyldt som før. Flere Slags Natronsalte, Olier og Gummier betinger lave Priser.

Kemiske og farmaceutiske Præparater. Priserne for bedste Mærke Kinin (Jobst) var først i 1890 48 Mark, men faldt efter flere Omslag til 40 M. ved Arets Slutning. Termispekulationen i London hindrer al Forbedring af Situationen og altfor stor Produktion af flere Fabriker tilintetgjør alle Forsøg paa at tilveiebringe en Koalition for at holde reelle Priser. Tilberedninger af Alkalier, Salicyl, Coca, Karbolsyre solgtes ligesaa fordelagtigt som Aret før.

Farvevarer. I Indigo var Handelen først meget ringe uagtet Høstens udmærkede Kvalitet; men i 2det Halvaar tog den stort Opsving. Extrakt af Farvetræ maa altid konkurrere med flere fremmede Produkter af lavere Kvalitet, der beskyttes af Indførselstolden i Rusland, 36 M., Østerrige 3 fl., Frankrig 20 fr., Italien 12 fr. 50, og selv i Schweiz 7 fr., mod alene 3 M. i Tydskland. Amerika indfører under Beskyttelse af meget høi Told meget billige Blandinger.

Pigmentfarver, Tyrkiskrødt etc. Et stort Anlæg i Stuttgart udfører meget. Forretningerne var større end Aret før. De høie Priser paa Raastoffe bevirkede dog en mindre Stigning i Pris. Det samme gjælder Farver for Trykning og Lithographi. Fabrikationen af Lak og Fernis er ikke undergaaet nogen Forandring.

Fede Olier, Sæbe etc. For vegetabilske Olier har Situationen ikke været gunstig. Alle Priser var svage. Olier til teknisk Brug var efterspurgte, undtagen de saakaldte Palmeolier. De store Oliefabrikanter er for at kunne opretholde sine Fabriker reduceret til Produktion af betydelige Kvantiteter Olie af Sesam og Jordnødder bestemt til Produktion af Kunstsmør, men Salget af disse Olier generes ved den voxende Import af amerikansk Bomuldsfrøolie, der ved at opføres blandt tekniske Olier begunstiges i Toldtarifen.

Petroleum, der før udnyttedes saa meget af Spekulanter, har siden 1880 paa Grund af russisk Konkurrence en stadig faldende Tendents. Middelsværdien var i 1890 13.27 og Priserne for amerikansk Petroleum er ligesaa meget smaa. I mineralske Olier til teknisk Brug var Forretningerne stadige. I Sæbe maatte en Koalition af Fabrikanterne til for at besværges den stadige Nedgang, uagtet Stigningen i Raastoffe, da Salgspriserne ikke mere var lønnende. Handelen med Stearinlys og Parafinlys er gaaet frem i den senere Tid.

Kruidtfabriker. Aret 1890 udmærker sig ved Foreningen af Aktieselskabet Rottweil i Hamburg og Selskaberne ved Rhin og i Westphalen. Det nye Selskabs Kapital er nu 16½ Mill. Mark delt i 13750 Aktier à 1200 M. Rottweils Anlæg har faaet nye Indretninger til Fabrikation af røgfrit Krudt. Salget af det gamle Krudt, kaldet sort Krudt, var stadig tilfredsstillende. Fabrikerne i Sydtydskland til Fabrikation af Minekrudt gjorde mindre gode Forretninger end i det foregaaende Aar. Derimod var

Salget af Jagtkrudt meget stadigt, og Handelen med det saakaldte Exportkrudt optog ganske Fabrikerne for denne Vare. Flere Forviklinger paa Markederne i Asien, Australien og Amerika gjorde Affærene vanskelige. Uagtet disse Vanskeligheder tiltog endog Kvantiteten af det udførte Krudt, især til nye Markeder i Afrika. Salget af det gamle Militærkrudt var relativt ringe. Konsumtionen af Raastofte til Fabrikation af røgfrit Krudt bliver meget betydelig. De forskellige Anlæg anvendte til Lønninger 1 085 000 M., og Produktionen af de forskellige Slags Krudt var 5 856 300 Kg.

Teglværker. Brændematerialets Dyrhed lod sig føle i denne Industri i et Forhold af 50—60 pCt. Flere nye Anlæg forøgede Konkurrencen og bevirkede en Nedgang i Salgsprisen.

Kalk. Denne Industri udviser en Nedgang i Forretningen med $\frac{1}{3}$ mod 1889, og Priserne er meget lave, medens Lønninger og Brændsel stiger.

Cement. Forretningerne var omtrent som i 1889, fraseet nogle nye Anlæg. Selskabet i Stuttgart, der havde udvidet sit Anlæg, kunde producere 1 Million Kvintaler, der med Lethed solgtes. Den antages herefter med sine 600 Arbeidere at kunne producere 6 Mill. Kvintaler aarlig. Industrien for Cementartikler udvides fremdes.

Fabriken i Schamberg for Varer i Sandsten og Majolika, der udfører sine Produkter ikke alene til hele Europa, men ogsaa til Asien, Amerika og Australien, besværes af Konkurrencen. Artikler af Ler, m. M., der regnede paa tidligere Aars Afsætning, har erfaret faldende Priser og lidet stadige Salg. I Vinduesglas var ogsaa begrændset Afsætning.

Metalindustri. Efter Haussen i 1889 kom en Baisse i alle Jernvarer. Af Jernvarer for Agerbrug var Ljaer og Høgafier efterspurgt til gode Priser. Priserne paa mindre Artikler i Jern, der langsomt forandres, naaede den tidligere Høide, og Salget var tilfredsstillende. Jernindustri. Statens to Værksteders Forretninger var paa samme Høide som i 1889, men med mere tilfredsstillende Priser. De udførte til Belgien, Italien, Østerrige og Schweiz. Jernstøberierne havde stadigt Salg, men lave Priser. I Jernmøbler var Handelen tilfredsstillende, ligesaa med gode Priser for Vand- og Gasrør. For Varmeledninger var Affærene vanskelige, men derimod tilfredsstillende i Knivsmedarbejde og chirurgiske Instrumenter.

I Maskiner var stadigt Salg til gode Priser. Dette gjælder ogsaa Maskinfabriken i Esslingen, der i 1890 beskjæftigede 1 840 Arbeidere. Andre Anlæg for Landbrugsmaskiner m. M. har ogsaa gjort gunstige Forretninger. Den elektro-tekniske Fabrik og Filfabrikationen led under Konkurrencen. Videnskabelige Instrumenter var efterspurgt. Uhrmageriet med tilhørende Artikler var ikke begunstiget. I Blikkenslagerarbejde var først Opgang, og siden Nedgang i Priserne for Raastofte, hvilket gjorde Salg og Udførsel meget vanskelige, og Affærene var meget ugunstige. Derhos tiltager Fordringerne og Arbejdslønnen. Messingvarer havde stadig Afsætning formedelst militære Bestillinger. I fint Juvelerarbejde var Priserne lave paa Grund af overdreven Produktion. For Sølvvarer er Stillingen uforandret, og de er lidet efterspurgte.

Textilindustrien. For Bomuld gik Priserne meget langt ned. I Sytraad gik Forretningen godt. For Væverierne indtraf en Nedgang mod Aarets Slutning og Afsætningen var lidet fordelagtig, baade for hvide og farvede Varer. Handelen med Uld og Biforretninger undergik et uventet Prisfald formedelst for stor Produktion og uheldige Følger af Mc Kinley Billen med

Nedgang i Pris. Fabrikationen af Klæde og Buckskin er ikke forbedret. De overflødige Lagere af Uldtepper kunde ikke tømmes i 1889—90; Salg til enhver Pris. I Lin standsedes Markedets gode Tendents af Børsens Stilhed. Priserne maatte slaaes ned for at opretholde Konkurrencen, og Aaret var mindre fordelagtigt end i 1889. Man maa finde andre Markeder. For Silke var Tilstanden ikke gunstig. Posementmagerarbeide og Broderi led meget af Mc Kinley Billen. Salget af Silketøier var ringe dels paa Grund af Overproduktion, dels paa Grund af regnfuld Sommer. Katunfabrikerne havde store Ordres paa Raastoffe ved Aarets Begyndelse, hvorved Priserne paa disse gik op, saa at Salgspriserne ikke kunde opveie denne Opgang, hvorfor Afsætningen var lidet gunstig. Trikotvæveriet er gaaet meget fremad, og skjøndt Salg og Udførsel var begrændset, er Resultaterne ikke smaa. Anstalterne for Blegning og Appretur var nok optaget uagtet høiere Priser paa Raastoffe og Konkurrencen. Farvning af Bomuldsgarn er gaaet meget frem. Korsetindustrien, der før var saa blomstrende, er lammet ved Indførselstold paa Raastoffe. Under vanskeligt Salg og lave Priser dækkes neppe Tilvirkningsomkostningerne. I Lærredshandelen er ingen Forandring, Priserne lave paa Grund af Dyrhed paa Raastoffe. I Herrekonfektion var Udførselen mindre end i 1889. I Dameartikler led Forretningen meget paa Grund af talrige Likvidationer og Auktioner. De store Broderietablissementer forsyner især de store nordtyske Byer. Der var ingen Udførsel.

Læder. Forretningerne var, skjøndt vanskelige, mere gunstige end i 1889. Indførselstold i fremmede Lande gjorde Export umulig. Garverierne lider under den amerikanske Handel, der daglig gaar frem. Nye Processer for Fabrikation skader meget, og den store Industri trykker stærkt de smaa Forretninger. I Skotøifabrikationen var Udbyttet meget ringe og Salget vanskeligt. Handelen med Arbeider i Træ var først fordelagtig, senere lidet gunstig. Gulvindustrien har lidt af Stagnationen i Byggeaffærer. Møbelfabriker. Næsten alle Meddelelser konstatere en Stilstand i Forretninger. For Artikler af Horn og Ben er Stillingen bedre end i 1889. Udførselen tiltog, men Priserne faldt. Pianofabriernes Beretninger gaar ud paa, at Udbyttet er væsentlig reduceret formedelst Stigning i Pris paa alle Raastoffe. Ligesaa for Orgelfabrikationen.

Papirindustri. En Priskoalition dannede sig i 1890 for ordinære og middels Sorter, men varede kun 3 Maaneder paa Grund af for store Lagere. Priserne for andre Papirsorter har ikke forandret sig. Salget af Pap er aftaget. Boghandelen vedbliver at vise Liv i Stuttgart. Den vigtigste Branche, illustrerede Blade, var som før gunstig stillet. Udgivere og Boghandlere udførte i 1890 fra Stuttgart 3 760 000 Kg. Trykkeriernes og Bogbindernes Stilling er ikke forbedret.

Pengevæsen. Uagtet de politiske Affærsers fredelige Tilstand, har Bankerne og Kreditanstalterne ikke opnaaet en normal Fremgang i sine Forretninger. Efter den feberagtige Virksomhed i 1889 i Oprettelse og Emissioner fulgte eu Tid af Stilhed og Reaktion, der endte med en mere normal og reel Tilstand, men som dog foregik langsommere end sædvanlig og i Begyndelsen kun naaede Industripapirer i Almindelighed. Den paafølgende faldende Tendents paa Pengemarkedet varede til Aarets Slutning. Würtembergske 4 og 3 pCt. Statsobligationer, der i Januar 1890 noteredes resp. 107 og 103 pCt., faldt i Januar 1891 til 104.50 og 98.10. Emissionernes Antal var i det Hele meget begrændset i 1890.

Livorno.*Skibsfarten 1890.*

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hovedsta- tionen	5	1 830	-	-	5	1 830	-	-	Lire 15 625
” Norge til Vicekonsuls- stationerne	10	3 878	-	-	10	3 878	-	-	- 24 392
” andre Lande til Ho- vedstationen	16	14 058	-	-	16	14 058	-	-	- 64 300
” andre Lande til Vice- konsulsstationerne	2	2 725	-	-	2	2 725	-	-	£ 5 834
Ialt	33	22 501	-	-	33	24 491	32	24 387	L. 156 917 £ 5 834
II. Afgaaede.									
Til andre Lande fra Ho- vedstationen	11	6 906	9	8 828	20	15 734	-	-	£ 1 580
” andre Lande fra Vice- konsulsstationerne	8	3 145	4	3 453	12	6 603	-	-	- -
Ialt	19	10 051	13	12 286	32	22 337	31	22 183	£ 1 580

Af svenske Skibe ankom 10 dr. 6 837 Tons.

Erlagte Konsulafgifter af norske Skibe Lire 1 675.41, af svenske Lire 441.77.

Stanley (Falklands Øerne).

Der ankom 1 norsk Seilskib dr. 382 Tons, samt 14 tyske Dampskibe dr. 19 792 Tons, og af Seilskibe: engelske 19 dr. 8 933 T., amerikanske 2 dr. 213 T., tyske 3 dr. 1 908 T., danske 1 dr. 197 T., chilenske 4 dr. 728 T.

Der indførtes for følgende Værdier: færdige Klæder £ 4 824, Tøier £ 4 780, Kolonialvarer £ 14 016, Glasvarer og Stentøi £ 517, Møbler £ 1 102, korte Varer og Maskiner £ 9 615, sheep dip £ 2 777, Bygningsmateriale £ 6 718, Skibsfor nødenheder £ 2 415, Kul £ 164, Spirituosa £ 2 937, Vin £ 529, Øl £ 2 862, Tobak £ 1 705, Cigarer £ 135, Kornvarer £ 3 181, Frugter og Vegetabilier £ 379, Kvæg £ 155, Mynt £ 6 300, ialt for £ 67 182, hvoraf fra Storbritanien for £ 61 842, Tydskland for £ 870, Chili for £ 3 470.

Der udførtes Uld for £ 107 460, Talg £ 2 800, Huder £ 1 100, Faare-skind £ 2 310, Sælskin £ 730, Sæltran £ 51, Benaske £ 40, frosne Faar, 10 157 Kroppe, £ 5 075, levende Faar £ 1 273, ialt £ 115 865, næsten Alt til Storbritanien. De levende Faar udførtes delvis til Magellansstrædet, Rio Gallegos og Rio Santa Cruze i Patagonien.

J. I. Fulton.

Helsingfors.

Efter Toldstyrelsens Opgaver indførtes fra Norge til Finland i 1890:

Sild Kg. 1 301 761, Værdi Fm. 260 352, Brisling, røget Kg. 40, Fm. 46, Sei Kg. 81 902, Fm. 28 665, tørret Fisk, andre Slags Kg. 510, Fm. 357, Vin paa Flasker St. 62, Fm. 210, Handsker Kg. 1, Fm. 120, Bødkerarbejder, andre Fm. 600, Papirtapeter Kg. 13, Fm. 39, Sysilke Kg. 2, Fm. 150, Uldklædevarer Kg. 2, Fm. 54, Tran etc. Kg. 43 891, Fm. 26 334, Stenkul Kg. 628 075, Fm. 16 329, Mursten St. 30 000, Fm. 3 000, kemiske Præparater Kg. 1, Fm. 2, Krudt, grovt Kg. 2 550, Fm. 2 550, Do. fint Kg. 5 994, Fm. 14 085, Grovsmedarbejde Kg. 88, Fm. 58, andet Smedearbejde og Støbe-gods Kg. 33, Fm. 25, grovere Smede- og Støbearbejde Kg. 4, Fm. 7, Spiger, andre Kg. 97 928, Fm. 32 316, Sølvarbejde Kg. 2, Fm. 794, Lommeuhre 1, Fm. 80, Vogne 1, Fm. 560, Seilskibe af Træ 2, Fm. 107 000, Gravurer og Fotografier Fm. 5, Galvanterivarer, forgyldte Kg. 1, Fm. 20, andre Kg. 1, Fm. 10.

Der udførtes fra Finland til Norge i 1890: Agerbrugsprodukter Kg. 5 785, Fm. 9 834, Trævarer, sagede af mindst 6 Fods Længde Kbm. 156, Fm. 4 212, Tjære Hkt. 388, Fm. 5 238, Seilskibe 2, Fm. 153 000.

Indførselen var ialt Fm. 493 783, og Udførselen Fm. 172 284, mod 1889 Fm. 770 647 og 28 186. Formindskelsen i Indførselen fra Norge falder især paa Artiklerne Sild og Sei, der aftog med 395 382 og 83 845 Fm. Forøgelsen i Exporten til Norge bestaar i de to solgte Seilskibe.

M. Bjørnstjerna.

Valparaiso.

Der ankom fra fremmede Steder med Ladning til Hovedstationen 3 norske Skibe dr. 3 357 Tons (Bruttofragt £ 3 200) og til Vicekonsulsstationerne 1 dr. 1 107 Tons (Frugt £ 2 200). Der afgik i Ballast fra Hovedstationen 2 dr. 2 502 Tons og fra V. 1 dr. 1 107 Tons. Erlagt Konsulat-afgift ved H. Kr. 159 (og Expeditionsgebyrer Kr. 31.25), ved V. Kr. 70.30.

Til Iquique ankom 7 norske Seilskibe dr. 7 185 T., hvoraf i Ballast 3 dr. 2 540 T., alle fra fremmede Steder. Heraf afgik til fremmede Steder med Ladning 6 dr. 5 712 T., og i Ballast 1 dr. 1 473 T. Bruttofragt £ 12 500.

I Havari eller for Ordre ankom 5 norske Skibe dr. 4 896 Tons.

Et svensk Skib anløb Havnen uden at lade eller losse.

S. Domingo (Haiti).

Ingen norske Skibe ankom hertil i 1890.

Wellington (New Zealand).

Der ankom fra fremmede Steder 8 norske Skibe, dr. 5 260 Tons, hvoraf med Ladning 2 dr. 1 210 Tons.

Af svenske Skibe ankom 4 dr. 4 129 Tons.

Georgetown (Demerara).

Der ankom hertil fra fremmede Steder med Ladning 65 norske Skibe dr. 28 378 Tons. Der afgik til fremmede Steder 64 dr. 24 999 Tons, hvoraf i Ballast 41 dr. 18 340 Tons.

Af svenske Skibe ankom 6 dr. 2 030 Tons.

Curaçao.

Ingen norske og svenske Skibe ankom til dette Distrikt i 1890.

Colombo (Ceylon).

Der ankom fra fremmede Steder til Colombo 3 norske Dampskibe dr. 3 509 Tons med Ladning og 1 Seilskib dr. 1 127 Tons i Ballast, og til Point de Galle 8 Dampskibe dr. 13 393 Tons med Ladning. Fra Colombo afgik to, dr. 2 912 Tons med Ladning, og 2 dr. 1 724 T. i Ballast. Alle de til Point de Galle ankomne afgik med samme Ladning, til fremmede Steder.

Odessa.

Fra fremmede Steder ankom med Ladning 6 norske Skibe dr. 7 419 Tons, og i Ballast 99 dr. 123 318 T., ialt 105, dr. 130 737 T. Fragt Kr. 171 200. Alle var Dampskibe.

Der afgik til Norge med Ladning 4 Dampskibe dr. 4 758 T., og til fremmede Steder med Ladning 96 dr. 120 030 T. og i Ballast 4 dr. 4 717 T. Bruttofragter til Norge Kr. 137 900, til fremmede Steder Kr. 2 884 900.

Af svenske Skibe ankom 15 Dampskibe dr. 14 833 Tons.

Barbados.

Der ankom fra fremmede Lande med Ladning 27 norske Skibe dr. 10 052 Tons og i Ballast 283 dr. 129 108 Tons, tils. 310 dr. 139 160 T. Der afgik til fremmede Lande med Ladning 29 Skibe dr. 14 392 Tons, og i Ballast 293 dr. 125 943 Tons, ialt 322 dr. 140 335 Tons.

Af svenske Skibe ankom 53 dr. 20 303 Tons.

Bermuda.

Der ankom fra fremmed Havn til Hovedstationen 1 norsk Skib dr. 566 Tons med Ladning, hvilket afgik i Ballast til fremmed Havn. Bruttofragt £ 580. Erlagt Konsulatafgift £ 1. 19. 8.

Under Havari anløb 1 Skib dr. 1 054 Tons.

Af svenske Skibe ankom 1 dr. 814 Tons.

Pointe à Pitre (Guadeloupe).

Af norske Skibe ankom fra fremmede Steder med Ladning 30 dr. 13 406 Tons og i Ballast 9 dr. 3 674 Tons, ialt 39 dr. 17 080 Tons. Til fremmede Steder afgik med Ladning 22 dr. 7 329 T. og i Ballast 18 dr., 9 988 T., ialt 40 dr. 17 317 Tons.

Af svenske Skibe ankom 8 dr. 2 259 Tons.

Erlagte Konsulatafgifter: Af norske Skibe ved Hovedstationen frcs. 1 181.34, ved Vicekonsulsstationerne 268.45, hvoraf tilfaldt Konsulen 134.22. Af svenske ved H. fr. 62.55, ved V. fr. 112.60, hvoraf tilfaldt Konsulen fr. 56.30. Ialt tilfaldt Konsulen fr. 1 434.41. Af norske Expeditioner ved H. fr. 118.30, ved V. fr. 70, af svenske ved H. fr. 12.60, ved V. fr. 21.

Yokohama.

I Aarets Løb ankom intet norsk Skib hertil.

Madras.

I Aaret 1890 ankom hertil intet Skib under norsk eller svensk Flag.

Tripoli.

Der ankom hertil i 1890 2 norske Dampskibe, dr. 2 862 Tons i Ballast fra fremmede Lande, hvilke afgik til fremmede Havne med Ladning. Erlagt Konsulatafgift £ 5. 1. 5.

Manilla.

Der ankom fra fremmede Havne med Ladning 1 norsk Seilskib dr. 745 Tons, og et Dampskib dr. 558 Tons. Bruttofragt for sidstnævnte £ 1 450. Begge afgik i Ballast til fremmede Havne.

Intet svensk Skib ankom.

Aden.

Havnen blev i 1890 anløbet af 11 norske Dampskibe, dr. 12 666 Tons, der indtog Kul eller reparerede, uden at losse eller lade.

Belize (Br. Honduras).

Der ankom i Ballast fra fremmede Steder 42 norske Seilskibe dr. 1 944 Tons, der alle afgik med Ladning (Logwood og Mahogni) til fremmede Steder.

Leith.

Indberetning dateret 2 Oktober 1891.

Som bekendt spiller Fjærkræavlens liden eller ingen Rolle hos os i Sammenligning med, hvad den gjør i mange andre Lande, og det maa være en Opgave af stor Betydning at ophjælpe den. For at vise, hvilket stort Marked Storbritanien tilbyder for Æg, og i hvilken høi Grad vi, om vi forstode os derpaa, kunde nyttiggjøre os dette, tillader jeg mig herved til det Kgl. Departement at indsende en Oversættelse af en Redegjørelse for Storbritaniens Forbrug af Æg, som nylig gaves af et skotsk Blad.

A. Bødtker.

Oversættelse.

Ifølge den Statistik, som optages af „Board of Trade“ komme vi mere og mere i Gjæld til de fremmede med Hensyn til vor Forsyning med Fødevarer. Alene vor Regning for Æg er et i høi Grad forfærdende Dokument, og den synes at vokse, sagte, men sikkert, Aar for Aar. I 1871 indførte vi Æg til en Værdi af £ 1 263 612, i 1881 var vor Aarsregning for fremmede Æg vokset til £ 2 322 390 eller næsten fordoblet, og i 1889 steg den op til ikke mindre end £ 3 127 590, idet Antallet af Æg, der blev importeret til det forenede Kongedømme i dette Aar var 1 131 900 360 eller 30 Æg pr. Mand af Befolkningen. Fremmede Æg forekomme nu i et tre Gange saa stort Antal som i 1861—65 og i et mere end to Gange saa stort Antal som i 1866—70, da 14 Æg pr. Mand aarlig indførtes imod 30 pr. Mand i hvert af de to sidste Aar.

Til denne Branche af den britiske Proviantering bidrage Tydskland og Frankrige rigeligt og i omtrent lige Grad, dernæst komme Belgien og Danmark. Fra Rusland fik vi nærved 75 Millioner Æg sidste Aar. Holland, Portugal og Øerne i Kanalen sender os hver mellem to og tre Millioner, og mindre Quantiteter faa vi fra Spanien, Sverige, Ægypten, Marocco, Malta, Italien, Tyrkiet og Norge. Selv Australien har begyndt at sende os Æg, som mindst maa blive 6 Uger gamle, før de kunne blive udbudte paa det britiske Marked. Indtil det sidste eller de to sidste Aar har dog Quantiteten af Æg fra Australien været ubetydelig.

Æg indførtes i 1889:

Fra Tydskland 360 606 600, Frankrig 354 070 320, Belgien 219 240 840, Danmark 113 605 680, Rusland 74 764 320, Holland 2 688 720, Portugal 2 138 280, Øerne i Kanalen 2 059 440, Spanien 1 618 320, Sverige 973 080, Ægypten 51 480, Marocco 33 120, Malta 27 120, Italien 8 640, Tyrkiet 7 200, Norge 4 080, Ny Syd Wales 3 120, ialt 1 131 900 360.

Siden 1889 ere ungarske Æg blevne indførte i stor Mængde, og næst eftrr franske og italienske opnaa de den høieste Pris paa Londonermarkedet, hvor der nylig noteredes pr. 10 Dusin: Franske 5 sh. til 8 sh. 9 d, italienske 5 sh. til 8 sh., ungarske 4 sh. 9 d til 6 sh. 6 d, tyske 4 sh. 6 d til 5 sh. 3 d, og russiske 4 sh. til 4 sh. 9 d. Det bliver sagt, at disse indførte Æg naa Konsumenten til mindre Pris end britiske Æg; og af den Grund skrike enkelte iblandt os op om, at vort Lands Hønseavl vil blive ødelagt af de billige fremmede Æg. Men disse Æg indførtes, fordi vore britiske Høns ikke kunde eller ikke vilde lægge nok til at tilfredsstille

Efterspørgselen, og de solgtes billigere end britiske Æg, fordi de ikke vare saa friske og gode. Vore egne Hønseavlere bør finde en rig Trøst i det sidstnævnte Faktum.

Antallet af Æg, som bliver produceret inden de britiske Øer, kan man bare løselig gjette sig til. Man har imidlertid anslaaet Antallet af Høns i det forenede Kongedømme til at være omtrent en 25 Millioner. Trække vi herfra Hanfuglene og de 11 Millioner, som naa Markedet i Form af slagtede Høns, saa vil Resten være Liggehøns, eller blot og bart Kyllinger. Enkelte Høns ville lægge mere end 200 Æg om Aaret, medens andre ikke yde mere end Trediedelen deraf. Men hvis man antager, at hver Høne lægger 100 Æg, saa skulde der fra vore egne Hønsehuse i det mindste (regnet efter 6 Millioner Liggehøns) komme 600 Millioner Æg, med Fradrag af de 10 Millioner, hvorpaa der ruges. Denne Forsyning er, saa forunderligt som det kan synes, ikke mere end halvt saa stor som vor Import.

Vort aarlige Forbrug af Æg: Indførte 1 131 900 360, producerede i Landet 600 000 000, ialt 1 731 900 360. Vor egen Produktion af Æg er da, skjønt den i sig selv synes stor, ganske ude af Stand til at møde Efter-spørgselen, og der kan neppe være Tvivl om, at Efterspørgselen vil vedblive at stige. Thi hvis vi forudsætte, at kun 30 Millioner af vor Befolkning spise Æg, saa skaffe de nuværende Forsyninger fra vort eget Land og fra Udlandet tilsammen tagne hver enkelt kun 45 Æg om Aaret eller mindre end 1 Æg for hver pr. Uge. Dette er naturligvis langt under hvad der virkelig fortæres af dem, der have Raad til at købe Æg. Mange Familier af Middelklassen bruge adskillige Dusin om Ugen, medens Conditorer, Hoteller, Restaurationer og andre hver Dag maa konsumere fire eller fem Gange saa mange, for ikke at nævne de Masser, der benyttes i forskellige industrielle Øiemed. I et enkelt fotografisk Etablissement alene bruges der to Millioner aarlig, medens det Antal, som behøves til forskellige Processer under Kalicotrykning, Garveri og Bogbinderi, maa overgaa det Antal, der benyttes til Føde, for slet ikke at nævne forskellige andre Anvendelser af Æg i Industriens Tjeneste. Æg kunne desuden med liden Umage fra Farmerens Side blive til Høns, som i enhver Form ere en fordelagtig Vare for Sælgeren og velkommen for Kjøberen. Selv Æggeskal have Værdi, thi baade Allopath og Homöopath stemme overens i at anse dem for det rene kulsure Kalk. Naar man betragter disse Fakta, synes det næsten utroligt, at en Handelsartikel, hvis Produktion neppe trænger nogensomhelst Kapital, og som finder Afsætning i hvilkensomhelst Quantitet, saa lidet er Gjenstand for Opmærksomhed, at Produktionen i Storbritanien er ganske ude af Stand til at tilfredsstille Efterspørgselen.

Det er en fuldstændig sikker Sag, at hvis vore Farmere og Husmænd valgte at anstrænge sig, behøvede ikke en Skilling at gaa ud af Kongedømmet til Indkjøb af Æg, og at de med Fordel kunde stikke i Lommen de fulde tre Millioner Pund Sterling, som nu de tyske, franske, belgiske og danske Bønder trække ud af det britiske Folk. En meget liden Grundkapital skal til. Ja, store Hønserifarme betale sig ikke saa godt som smaa, undtagen hvor Hønsene have en stor Udstrækning af øde Mark at løbe og kradse paa. Indesluttet de paa et lidet Areal, ere de tilbøielige til at blive syge og dø eller ihvertfald til at tabe sine Egenskaber som Liggehøns. De uhyre Masser, som indføres fra Fastlandet, ere samlede af reisende Smaahandlere fra smaa Farmere og Husmænd, og det er til denne sidste Klasse Mennesker, vi maa se hen for i en nær Fremtid at kunne opnaa en Formindskelse af vor Indførsel baade af Høns og af Æg. Paa samme Tid

kunde en stor Del af vore store Landeiendomme holde mere Høns, end de gjøre, og der er meget øde Land i Kongedømmet, som med Fordel kunde nyttiggjøres til Hønsfedning og Ægproduktion.

Æg er et af de Landbrugsprodukter, efter hvilke Efterspørgselen er ubegrændset, og maaske det eneste, med Hensyn til hvilket vi kunde, hvis vi vilde, trodse fremmed Konkurrence. De ikke alene betyde Penge, men de opnaa Priser som give en Gevinst, sammenlignet med hvilken Okse- og Faarekjød kun bringe liden Vinding, og Hvede endnu mindre.

Havre.

*Indberetning fra de forenede Rigers Generalkonsul i Havre
dateret 30 Mai 1891.*

De forenede Rigers Vicekonsul i Dunkerque har meddelt Generalkonsulatet følgende Oplysninger angaaende Udfaldet af de fra nævnte Havn samt fra Boulogne og Gravelines i Aaret 1890 foretagne Torskefiskeexpeditioner:

Fra Dunkerque udrustedes i Aaret 1890 79 Fartøier for Torskefiske under Island. Disse Skibe, af hvilke de allerfleste vare Skonnerter og hvis Totaldrægtighed var 8 409 Tons, vare ialt bemandede af 1 315 Mand, imod 81 Fartøier af 8 752 T. Drægtighed og med 1 370 Mands Besætning i Aaret 1889.

Intet Tab af Fartøier eller af Menneskeliv fandt Sted under 1890 Aars Fiske; men det pekuniære Udbytte deraf maa betegnes som meget daarligt, saavel for Rederierne, hvilke ikke ved tilstrækkelig høie Priser fik Erstatning for Underskudet i Fangstkvantummet, som for Fartøiernes Besætninger, der nemlig lønnes med Andel i Fangstudbyttet. Ifølge statistiske Opgaver fra Dunkerques Toldkammer hjembragte Stedets Fiskerflaade i Aaret 1890 følgende Kvanta Fiskeprodukter:

Saltet Raafisk 3 609 000 Kg. Netto, Torskelevertran 199 300 Kg. Netto og Torskerogn 43 100 Kg. Netto.

Salgspriserne vare:

	I September 1890.	I Februar—Marts 1891.
For meget stor Fisk 130 fr. pr. Tønde (134 Kg.)	120 fr. pr. Tønde.	
- stor - 108 - - -	110 - - -	
- middels stor - 90 - - -	103 - - -	
- smaa - 75 - - -	87 - - -	
- meget smaa - 65 - - -	75 - - -	

Tranen blev solgt for 22 à 28 fr. pr. Tønde, i Udlosningsstand, og Rognen for 15 à 18 fr. pr. 130 Kg. Netto. Efter Forlydende finder Tran og Rogn fra det nu paagaende Torskefiske Kjøbere tll henholdsvis 30 à 35 fr. og 25 fr., for Leverance ved Fartøiernes Hjemkomst.

Boulogne og Gravelines, der, som bekendt, drive sit Torskefiske paa Doggerbank, have i Aaret 1890 bragt ind paa de franske Markeder 6 à 7 000 Tønder Torsk, som er bleven solgt for 90 à 95 fr. pr. Tønde, i Udlosningsstand. Fra Gravelines udrustedes angivelig i Aaret 1890 for dette Fiske 7 Skibe af ialt 845 Tons Drægtighed. Resultatet synes hverken hvad Fangstkvantummet eller Priserne betræffer at have været bedre for Boulognes og Gravelines Vedkommende end for Dunkerques.

Ifølge tidligere offentliggjorte Rapporter fra Vicekonsulerne i Fécamp

og Granville importeredes i Aaret 1890 til Frankrige med de fra disse tvende Havne udrustede Fiskefartøier følgende Kvanta Newfoundlandsfisk:

Med Fartøier fra Fécamp 7 599 000 Kg. og fra Granville 4 650 000 Kg., altsaa ialt fra Newfoundlandsfisket 12 249 000 Kg. Lægges hertil det ovenomhandlede Udbytte af Islands- og Doggerbankfisket, nemlig for Dunkerque 3 609 000 Kg., samt for Boulogne og Gravelines ca. 871 000 Kg., udkommer ialt 16 729 000 Kg., som det samlede Fangstkvantum for de vigtigste af de inden Havres Konsulatdistrikt liggende Udrustningshavne.

Over Udbyttet for hele Frankriges Vedkommende af de i Aaret 1890 drevne Torskefiskerier foreligger endnu ingen nøjagtige Opgaver. Hvad Klipfisk og anden saltet Torsk angaar, tør det imidlertid med temmelig stor Sikkerhed kunne antages, at saagodtsom hele det Kvantum heraf, som ifølge en i et fransk økonomisk Tidsskrift foreløbig meddelt Opgave er bleven indført til Frankrige i 1890, eller 43 822 150 Kg., hidrørte fra forrige Aars franske Fiskerier under Newfoundland og Island, idet den høie Indførselstold, som rammer det udenlandske Produkt, saa godt som udelukker dette fra de franske Markeder. Desuden er i Aaret 1890, ligesom tidligere, ganske betydelige Kvanta fransk Torsk bleven afskibede direkte fra Kolonien St. Pierre og Miquelon til Havne i Amerika og Vestindien; men heller ikke over Omfanget heraf haves for Nærværende fuldstændige Opgaver.

Exporten af fransk Klipfisk fra Bordeaux og La Rochelle, hvilke ere de af Distriktets Havne, hvorfra nogen nævneværdig Udførsel af denne Artikel foregaar, androg i det sidstforløbne Aar til henholdsvis 9 197 670 Kg. og 142 960 Kg., medens Udførselen fra hele Frankrige efter et foreløbigt Overslag var ca. 12 649 000 Kg.

Følgende tvende, efter den officielle franske Handelsstatistik udarbejdede Tabeller udviser, for Aarene 1887—1889, den Udstrækning, i hvilken Franskmændene have deltaget i de store Torskefiskerier ved Island og Newfoundland, og de Præmiebeløb, som i Anledning heraf ere blevene udbetalte af den franske Statskasse, samt endelig Fangstkvantaerne og dissers Anbringelse paa Markederne i Frankrige og i Udlandet:

Tabel I.

Aar.	Fartøier- Antal.	Besæt- ningernes Antal.	Udrust- nings- præmier	Exportpræmier		Import- præmier for Rogn.	De ud- betalte Præmiers Total- beløb.
				for Fisk expe- deret direkte fra Fiske- pladsene.	for Fisk expe- deret fra Frank- rige.		
			fr.	fr.	fr.	fr.	fr.
1887	923	11 284	481 980	1 239 384	2 886 705	78 612	4 688 681
1888	1 050	12 437	565 549	1 047 465	2 185 893	65 284	3 864 191
1889*) . . .	596	11 347	510 405	1 022 503	2 309 855	81 356	3 924 119

*) Foreløbige Opgaver.

Tabel II.

Aar.	Fangstens Total- kvantum.	Deraf		Export- teret fra Havne i Frank- rige.	Det totale Export- kvantum.	Det i Frank- rige konsu- merede Kvantum.
		impor- teret til Frank- rige.	exporteret direkte fra Fiskeplad- sene til de franske Ko- lonier og til Udlandet.			
	Kg.	Kg.	Kg.	Kg.	Kg.	Kg.
1887.	59 287 000	53 090 000	6 197 000	18 158 000	24 355 000	34 932 000
1888.	51 123 000	45 885 000	5 237 000	15 663 000	20 900 000	30 222 000
1889.	48 296 000	43 183 000	5 113 000	14 836 000	19 949 000	28 347 000

Af Rogn, Tran og Fiskeaffald gav de store franske Fiskerier i samme Tidsrum følgende Udbytte:

Aar.	Rogn. Kg.	Tran. Kg.	Fiskeaffald. Kg.
1887.	406 800	1 699 800	1 325 800
1888.	332 500	1 339 200	1 479 200
1889.	403 700	1 658 400	1 269 800

Som det af tidligere afgivne Indberetninger vil være det Kgl. Departement bekendt, blev det ved Lov af 31 Juli 1890 bestemt, at de siden Aaret 1851 til Ophjælp af Torskfiskerierne udgaaende Præmier skulde vedblive at erlægges endnu i 10 Aar eller indtil den 30te Juni 1901. For Aaret 1891 blev i dette Øiemed bevilget et Beløb af fr. 4 150 000, som paa Budgetforslaget for 1892 er nedsat til fr. 4 000 000.

Den nævnte Lov af 31 Juli 1890 afskaffede derimod de Præmier, som ved Præmieloven af 1851 fastsattes til Ophjælp af Hvalfangsten, hvilken Bedrift ogsaa faktisk er ophørt i Frankrige for flere Aar siden.

Betræffende det franske Sildefiske i Kanalen og Nordsøen kan anføres, at dette i Aarene 1887—1889, ifølge den franske Handelsstatistik, har havt følgende Omfang:

Aar.	Fartøiernes Antal.	Besætnin- gernes Antal.	Fangstens Total- kvantum. Kg.
1887.	598	6 689	41 916 700
1888.	617	6 848	46 464 600
1889.	574	6 240	46 165 800

For Aaret 1890 have endnu ingen Opgaver herover.

I Forbindelse med Foranstaaende tillader jeg mig at meddele, at ifølge en i „Journal officiel“ for den 25 Mai offentliggjort Rapport fra Saint Pierre og Miquelon er fra denne Koloni bleven expederet i Marts og April d. A. til Bordeaux 4 Fartøier med ialt ca. 452 000 Kg. Raafisk samt, siden Aarets Begyndelse, til Gouadeloupe 5 Ladninger Klipfisk, udgjørende ialt ca. 516 000 Kg.

Daniel Danielson.

Konstantinopel.

I Skrivelse til Udenrigsministeren af 30 Juli 1891 meddeler Hs. Maj. Lagation i Konstantinopel Følgende om et i nævnte By grundlagt Handelsmuseum:

Foretagendet er for Tiden under Dannelse og ventes at ville komme istand, naar tilstrækkelig Kapital og passende Lokale kan erholdes, hvilket beror paa Antallet Udstillere. Hidtil har kun 10 meldt sig. Museet skal stilles under Beskyttelse af det tyrkiske Handels- og Agerbrugsministerium, men ikke under dets direkte Kontrol, hvorfor det vel ikke kan siges at byde ubegrændset Tiltro. Men da Resikoen ved at sende Vareprøver under alle Omstændigheder ikke kan være saa særdeles stor, turde vore Industri-drivende ikke burde afholde sig fra at benytte denne Anledning til at gjøre sine Produkter kjendt i dette Land, hvor de hidtil saa godt som aldeles ikke forekomme i Handelen og hvor den bedste og simpleste, for ikke at sige eneste Maade at gjøre dem kjendt og faa dem afhændet er en permanent Udstilling som det omhandlede Handelsmuseum, hvis Opgave er, ved sin Bestyrelses Omsorg at indlede Handelsforbindelser og skaffe Bestillinger paa Varer som repræsenteres af de udstillede Prøver. Hvis Udstilleren ikke har egen Agent hersteds vil Salg af Bestyrelsen blive besørget med en Provision af 5 pCt., hvilket efter Legationens Mening, er altfor høit ansat. Hvis, naar Foretagendet kommer igang, Industri-drivende i Sverige og Norge skulde være tilsinds at udstille Vareprøver i dette Handelsmuseum og i saa Fald anvende særskilt Agent, har en i mange Aar her bosat af Legationen vel kjendt svensk Forretningsmand, Hr. Charles Lindell, der er fuldt fortrolig med Handelsforholdene paa Stedet, erklæret sig villig til i denne Egenskab at bistaa med Hjælp og Oplysninger.

Afgifterne for Tilladelse til at udstille i Museet skal beregnes efter vedlagte Tarif. Ogsaa disse Afgifter synes for høit beregnet. For Gruppering af de forskellige Vareprøver redegjøres i Bilag 3. Da Musæet endnu ikke har begyndt sin Virksomhed, er det umuligt med Bestemthed at ytre sig om de Udsigter til Afsætning af de forenede Rigers Produktion, som derved skulde kunne aabnes. Dog tør det fremholdes, at blandt alle tyrkiske Byer, maaske med Undtagelse af Smyrna, er Konstantinopel med Hensyn til Udførsel Middelpunktet for Handelsrørelsen mellem Tyrkiet, eller endog hele Orienten, og Europa, og at denne Bevægelse sandsynligvis vil blive betydelig udvidet efterhaanden som paabegyndte og foreslaaede Jernbaner i Lilleasien blive færdige. Men paa samme Tid bør det ogsaa paa-peges, at mange udenlandske, især østerrigske, Handelsforretninger siden længere Tid existere her, hvor de nyde Tillid og gjør store Affærer, samt at det store Flertal af Befolkningen næsten udelukkende tager Hensyn til Varernes Billighed og lidet spørger efter Kvaliteten, hvilket forklarer, hvorfor en Mængde tyske daarlige Varer i den senere Tid har faaet Afsætning her.

For Udførsel af Agerbrugsredskaber og Maskiner i Almindelighed er de nærværende Udsigter lidet gunstige, da Landbruget i næsten alle tyrkiske Provindser befinder sig paa et høist primitivt Standpunkt paa Grund af Befolkningens løse Karakter og Mistro med europæisk Civilisation samt Utilbøielighed til Nyt og Forbedringer i Almindelighed, hvorhos Industrien i det Hele er høist lidet udviklet. Men da den bedste Maade at forøge et Lands Velstand og Civilisation er forbedrede Kommunikationer, vil sandsynligvis de ovennævnte Jernbaneanlæg i denne Henseende udøve stor Ind-

flydelse paa Udviklingen af Tyrkiets rige hidtil lidet oparbejdede naturlige Hjelpekilder ligesom paa Indførselen af fremmede Varer. Toldfrihed paa Vareprøver — Tolden erlægges først efter Salget — har Bestyrelsen for Musæet endnu ikke betinget sig af Regjeringen, men vil, naar Sagen kommer igang, anholde om en saadan, der antagelig vil blive bevilget. Efter hvad der siges tænker man i Østerige og Tydskland paa, her at oprette lignende Prøvemusæer, udelukkende bestemt for østerrigske og tydske Varer. Skulde saadanne virkelig komme istand, turde det blive saagodtsom umuligt for det her omhandlede at konkurrere med dem. Østerrige har allerede indrettet saadanne i Belgrad og Saloniki.

Hvis det her paatænkte Handelsmusæum kommer istand, vil deri udstillede Vareprøver blive underkastet betydelige Afgifter, dels til Leie af Lokale, og dels af Salget, hvorefter kommer 8 pCt. ad valorem Told og endelig Fragtomkostninger; derhos vil Musæet antagelig faa stærke Konkurrenter her paa Pladsen. Derimod vil de Lande, som ikke her selv indrette saadanne permanente Udstillinger, neppe for sine Varer der kunne finde et Marked uden at benytte den her omhandlede Udstilling, hvorom den tyrkiske Generalkonsul i Stockholm er anmodet om at meddele alle Oplysninger.

Musæets Taxt for de i samme udstillede Varer er aarlig: for hver optaget Kvadratmeter 150 Piastre i Guld, for $\frac{3}{4}$ Kvadratmeter 100 Piastre, for $\frac{1}{2}$ Kvadratmeter 75 Piastre, og $\frac{1}{4}$ Kvadratmeter og derunder 50 Piastre.

Af Musæets Reglement m. M. beror et Aftryk i Indredepartementets Konsulatkontor.

Madrid.

Aarsberetning modtaget 19 Oktober 1891.

Man begynder i Spanien at berede sig paa Udvikling af den indenlandske Industri i større Udstrækning i Haab om, at den skal gaa frem under et eventuelt Beskyttelsessystem. Beretninger om nye Industri-anlæg i alle Brancher findes ofte i Aviserne. Jernindustrien er allerede saa udviklet i Nordspanien, at Importen af engelsk og belgisk Stangjern for en stor Del er ophørt. da den ikke kan holde Priserne saa lave som de indenlandske Fabriker, der i Fragt og Told spare ca. 11—12 pesetas pr. 100 Kg. Bessemerblæsning er foregaaet i Bilbao allerede i flere Aar, ligesaa Valsning af mindre Dimensioner og grovere Plader, den sidste især fra et Par i Asturien liggende Valseværker. Flere Fabriker for Værktøi, som Spader, Hammere etc., er allerede for nogle Aar siden oprettet og arbeide under gunstige Beskyttelsesforhold, idet Tolden er pesetas 19.84 pr. 100 Kg., og turde blive endnu mere forøget efter det nye Regime. I Barcelona er opstaaet en betydelig Fabrik for Jernbanemateriel. Skibsbygningsværksteder findes i Bilbao og Cadiz, hvorpaa spanske Orlogsfartøier bygges, væsentlig af indenlandske Materialier, som paabudt i Forskrifterne. Kanontilvirkningen sker ogsaa paa indenlandske Værksteder ved Truhia og i Sevilla; Materialet maa dog fremdeles tages fra Udlandet, deraf en stor

Del fra Sverige. En Mængde mindre Fabriker er derhos opstaaet over hele Landet, som det vilde være uden Interesse at opregne. Af de 1837 Kilometer Jernbaneanlæg, som jeg omtalte i Rapporten for 1888, er nu det meste afsluttet eller holder paa at afsluttes. Under Bygning er følgende Linier: Teruel til Catalogna 274 Km., Manzanares til Valencia, 170 Km., Linares til Almeria 283 Km., ialt 727 Km. Under Dannelse af Aktieselskaber er følgende Linier, hvorpaa Koncession er erholdt: Salamanca til Ariza ca. 200 Km., Santander til Madrid, 600 Km. Det mægtige nordlige Jernbaneselskab har afsluttet Undersøgelserne for Anlæg af ca. 1 000 Km. smalsporet Jernbane (1 Meter Sporvidde) Koncession herpaa skal endnu ikke være meddelt.

Efter Alt at dømme synes en livligere industriel Virksomhed at ville indtræde; et Bevis herpaa er ogsaa, dels at Stenkulimporten i de senere Aar er tiltaget med ca. 200 000 Tons aarlig, uagtet den indenlandske Stenkulsbrydning samtidig har været større end nogensinde, dels at Importen af Dampmaskiner og Motorer er fordoblet siden de nærmest foregaaende Aar, medens de indenlandske Fabriker samtidig har havt fuldt op at gjøre.

En Følge af dette Fremskridt i Kommunikationer og Industri er nødvendig et større almindeligt Opsving og større Behov, hvorved Landets naturlige Produktionsevne maa udvikles mere rationelt. Vareomsætningen maa herved blive livligere, og skjøndt der sandsynligvis ved en blivende Omregulering af Spaniens Traktater med fremmede Magter bliver en større Beskyttelse for den indenlandske Industri, turde dog Importen af Raastoffe og Arbeidsmaskiner, langt fra at aftage, snarere tiltage; thi for at tilgodegjøre sig den eventuelle Toldbeskyttelse vil den private Spekulationsaand opmuntres til fortsat Oprettelse af industrielle Anlæg, hvortil Arbeidsmaskiner og en stor Del Raamaterialier maa tages fra Udlandet. Det vilde derfor være ønskeligt, at en fornyet Traktat mellem de forenede Riger og Spanien kom istand.

Regjeringen tilsatte i 1890 en Kommission bestaaende især af større Industridrivende, til at udarbejde Forslag til ny Toldtarif. Dette Forslag blev færdigt om Høsten samme Aar, og da visse Artikler deri turde være af Interesse for de forenede Riger vil jeg her optage det fornemste af det nye Forslag til Toldtarif, sammenholdt med det gamle:

Rujern, nyt Forslag l pes. 50 c., nuværende Sats 2 pes., Støbejern pes. 6.10, nu 6.10, Jern i finere Arbeide pes. 10, nu pes. 11.60, do. forsiret med andre Metaller pes. 14, nu pes. 11.80, Rails af Jern eller Staal pes. 4.50, nu pes. 4.50, Jern og Staal i Stænger af alle Slags, ikke Pladejern, pes. 7, nu pes. 8.65, smedet Jern og Staal i Stykker mindre end 75 Kg. pes. 8, nu pes. 8.65, do. over 75 Kg. pes. 13, nu pes. 8.65, Plader grovere end 3 mm. pes. 8, nu pes. 6.70, do. under 3 mm. pes. 9.50, nu pes. 8.65, polerede Plader af 0.50 mm. Tykkelse og galvaniseret af alle Tykkelser pes. 12, nu pes. 13.85, Smedejern og Staal sammensat med Nitter eller Skruer pes. 12.50, nu pes. 11.25, Jern- og Staaltraad 0.43—10 mm. pes. 8, nu 6.55, 0.42—0.30 pes. 12, nu pes. 6.55, 0.43—10 mm. galv. pes. 9.50, nu pes. 6.55, 0.42—0.30, pes. 16, nu pes. 6.55, Jern- og Staaltraadsliner pes. 14, nu pes. 6.55, Spiger (Søm), Værktøi, Hammere, pes. 25, nu pes. 19.84, Laase, Dørlaase, Gangjern, resp. pes. 25, 30 og 20, nu 19.84, finere Knive pes. 300, nu pes. 100, ordinære do. pes. 100, nu pes. 100, Saxe pes. 225, nu pes. 225, Alt pr. 100 Kg.

Træmasse pr. 100 Kg. pes. 2, nu pes. 0.20. Sædvanlige Trævarer, Planker, Bord, Bjelker og Sparrer, rundt Tømmer og Skibsbygningstømmer,

pr. Kubm. pes. 2.75, nu pes. 2. Sædvanlige Trævarer høvlede og pløiede til Kasser og Gulve pr. Kubm. pes. 9, nu pes. 2. Sædvanlige Trævarer, bearbejdede til Snedkeri (Bygnings-) umalede, og alle Slags dreiede, umalede eller ferniserede, uden Udskjæringer eller Skulptur, høvlede Lister ferniserede eller præparerede til Forgyltning pr. 100 Kg. pes. 24, nu pes. 18.75. Finere Trævarer i Møbler og andre dreiede Gjenstande, polerede eller ferniserede eller forenede med andre finere Træsorter, Møbler af bøiet Træ og betrukne Møbler, undtagen med Silke eller Blanding deraf med Læder, saafremt de ikke er udskaaene eller skulpterede, pr. 100 Kg. pes. 50, nu pes. 33.75, andre finere Trævarer og finere Møbler forgyltde eller betrukket med Silke eller Skind, skaaret og skulpteret, pr. 100 Kg., pes. 150, nu 102.65, Landbrugsmaskiner pr. do. pes. 14, nu pes. 0.95, Motorer af alle Slags, med eller uden Dampkedler, og Dampkedler særskilt pes. 18, nu pes. 2, Lokomotiver, Lokomobiler, Sømaskiner med Dampkedler og Dampkedler særskilt pes. 28 nu pes. 2, Maskiner og Maskindele af alle Materialier pes. 20, nu pes. 8, Vendskiver for Lokomotiver, Transportvogne, Vandcisterner, Vindspil etc., pes. 13—50, nu pes. 8, Alt pr. 100 Kg., Symaskiner 15 à 20 pCt. af Værdien, nu pes. 8.

Klipfisk pr. 100 Kg. pes. 18.70, nu pes. 18.70 Sprit og Brændevin pr. Hektoliter 60 pes., nu pes. 21.10.

Kommissionen har derhos foreslaaet:

At den fornyede Toldtarif skal vare mindst 5, høist 10 Aar.

Regjeringen anbefales at slutte Traktater med fremmede Magter.

Hvis Traktater indgaaes, skal Klausulen „mest begunstiget Nation“ udelukkes. Men hvis Regjeringen skulde antage denne Klausul, skal den søge at undgaa, at den anvendes i særskilte Tilfælde for nærliggende Lande, samt derhos skjelne mellem Nation i Europa med og uden Kolonier.

Regjeringen skal bemyndiges til at tage Forholdsregler til Forsvar mod Artikler, som nyde Exportpræmier, og bør i alle Traktater stipulere en Klausul, der giver Regjeringen Ret til at paalægge en Toldforhøjelse, som ikke bør være mindre end nævnte Exportpræmier. Konsumtionsskatter bør lægges ligelig paa inden- og udenlandske Artikler, uden i Traktaterne at bestemme nogen Sum, for efter Behag at kunne variere den ene eller anden og oppebære denne Skat for de udenlandske Varer ved Rigsgrændserne.

Fra Traktaterne bør forsvinde Nødvendigheden af at opsigte dem, men denne Klausul bør erstattes med en anden, som stipulerer fuldstændig den vedtagne Tid, da Traktaten skal ophøre, om den ikke før er bleven forlænget.

A. F. Abrahamson.

Havana.

Der ankom til Baracoa i 1890 i Ballast fra Norge 4 Dampskibe dr. 1 598 Tons, og fra fremmede Steder 199 dr. 80 850 Tons. Der afgik i Ballast til fremmede Steder 10 dr. 3 711 Tons, og med Frugt til de forenede Stater 192 dr. 79 155 Tons. Erlagt Konsulatafgift 966.88.

Indhold: Aden Side 606. — Barbados 605. — Belize (Br. Honduras) 606. — Bermuda 605. — Colombo (Ceylon) 605. — Curaçao 605. — Georgetown (Demerara) 605. — Havana 615. — Havre 609. — Helsingfors 604. — Konstantinopel 612. — Leith 607. Leipzig 592. — Livorno 603. — Lübeck 589. — Madras 606. — Madrid 613. — Manilla 606. — Odessa 605. — Pointe à Pitre (Guadeloupe) 606. — S. Domingo (Haiti) 604. — Stanley (Falklands Øerne) 603. — Stuttgart 596. — Tripoli 606. — Valparaiso 604. — Wellington (New Zealand) 604. — Yokohama 606.

Beretninger om Handel og Skibsfart.

Uddrag af Aarsberetninger fra de forenede Rigers Konsuler
for 1890 m. M.,

No. 18.

udgivet ved Departementet for det Indre.

1891.

I Kommission hos H. Aschehoug & Co. Subskriptionspris 2 Kroner Aaret
og for Udenbysboende Porto 20 Øre.

Indberetning fra Stipendiatattaché, Kgl. Fuldmægtig A. Kielland,

dateret 11te Juli 1888.

Foranstaltninger, der i Belgien ere truffene for at fremme Omsætningen med Udlandet, væsentlig i Retning af konsulær Assistance, Oprettelse af Handelskamre i Udlandet, Handelsmuseer, Exportforeninger.

Fremstillingen er ledsaget af en Oversigt over tilsvarende Forføininger i andre Lande.

Efter at Europa i henved et halvt Aarhundrede med en hidtil ukjendt Udvikling af alle tekniske og kommercielle Hjælpemidler rastløst havde arbeidet sig opover til stedse større og større økonomisk Magt og til en stedse forøget Produktion, var man i Midten af Syttiaarene, efter en som Følge af den fransk-tyske Krig med dens økonomiske Stilstand forårsaget sidste feberagtig Periode, naaet op paa saa at sige et Plateau, der syntes at gjøre yderligere Anstrængelser unyttige, ialtfald inden den Sfære, hvori disse hidtil havde bevæget sig. Det var som om den civiliserede Verdens Forbrugsevne ikke mere aabnede Adgang til forøget Produktion. Trangen til udvidede Samfærdselsmidler, med det deraf følgende umaadelige Forbrug af Arbeidskraft og Kapital, var paa det Nærmeste tilfredsstillet, og den tekniske Udvikling havde medført, at en saadan Mængde af Forbrugsgjenstande vare kastede ud paa Markedet, at der ikke længere fandtes Afsætning derfor, et Forhold der ialtfald maatte forventes at ville vedvare, indtil disse Produkter ved at synke i Pris vare trængte ind i de Klassers Behov, for hvilke de hidtil havde været et ukjendt Nydelsesmiddel, og de saaledes efterhaanden havde skaffet sig en udvidet Kreds af Konsumenter.

I enkelte Lande søgte man et Hjælpemiddel mod denne Tilstand ved at ty til beskyttende Toldsatser for at bevare det indenlandske Marked for den indenlandske Produktion med Udestængelse af alt Fremmed; men den hovedsagelige Hjælp saa man, og i den Henseende var man saagodtsom overalt enig, i en Erobring af de nye, hidtil for de fleste Landes Vedkommende kun i mindre Grad paaagtede Verdensmarkeder i Sydamerika, i Orienten og Afrika.

I denne nye Vædekamp gjaldt det nu at kunne overbyde hinanden, og hvad det især gjaldt at udvikle, var Evnen til at faa afsat de hjemlige Frembringelser. Under de hidtil raadende gunstige Forholde, hvor man blot havde behøvet at producere for strax at faa afsat, hvor Kjøber var

kommen til Sælger, havde det væsentlig været den industrielle Dygtighed, som man havde lagt Vægten paa. Nu, da Sælger var nødt til at opsøge sin Kjøber, da nye, ukjendte Markeder skulde aabnes og oparbejdes, strakte denne produktive Dygtighed alene ikke længer til; ogsaa den kommercielle Side maatte der nu tages Hensyn til.

Paa samme Tid som man derfor anstrængte sig for at give den kommercielle Uddannelse en fornyet Udvikling, rettede man imidlertid ogsaa sine Bestræbelser hen paa gennem ydre Midler, navnlig ved Tilveiebringelsen af Oplysningskilder i Ind- og Udlandet, at styrke den indenlandske Industri og Handel i Kampen mod Udlandets ihærdige Konkurrence.

Hvad man til Opnaaelse heraf søgte at benytte sig af, var dels allerede tidligere fungerende Institutioner som den udenrigske Repræsentation, Diplomati og Konsulatvæsenet, hvilke man forlangte i høiere Grad end hidtil at se benyttede i Handelsens Interesse, og Handelskamrene, som opfordredes til at udfolde en mere intens Virksomhed, end hidtil havde været Tilfældet, dels nyindrettede Organer som Handelskamre i Udlandet, Handelsmuseer, Mønsterlagere hjemme og i Udlandet, Udsendelse af unge Handelsmænd m. m.

Oprettelsen af *Handelsskoler* dateres i de fleste Lande ikke meget lang Tid tilbage.

Den høiere Handelsskole i Antwerpen oprettedes saaledes ved Kgl. Res. af 29de Oktober 1852. Staten betaler $\frac{3}{4}$ af Udgifterne, Byen $\frac{1}{4}$. Undervisningen er toaariig med en aarlig Examen, med et tre-fire Maaneders forberedende Kursus, der er obligatorisk, medmindre Kandidaten har taget Examen ved Universitetet eller et Athenæum, i hvilket Tilfælde dog en Examen i Bogholderi maa aflægges. Undervisningen omfatter tre fremmede levende Sprog (Tydsk, Engelsk, Spansk eller Italiensk), Fransk, Hollandsk, kommerciel og industriel Historie og Geografi, Handelsret og Søret, almindelige Retsprinciper og Folkeret, Toldlovgivning, Statsøkonomi og Statistik, Skibsrederi, Varekundskab forberedt ved nogen Veiledning i Physik, Kemi og Naturvidenskaber og støttet paa Forevisning af Produkter fra et til Handelsinstitutet knyttet Museum, samt talrige Øvelser (15 Timer om Ugen) i „Handelskontor“. De Elever, der have Plads hos Handelsmænd i Byen, kunne fritages for „Handelskontoret“; men de maa da, naar de fremstille sig ved Aarets Examen, forelægge en Attest fra den Kjøbmand, hos hvem de arbeide. Fra Begyndelsen af foretoges Øvelserne i „Handelskontor“ paa den Maade, at Eleverne inddeltes i flere Grupper, mellem hvilke de forskjellige Handelsoperationer foregik; dette Princip blev imidlertid forladt, og nu udføre samtlige Elever paa samme Tid de samme Operationer eller Øvelser under Ledelse af Kontorets Chef eller Souschef. Hver Elev for sig tænkes at repræsentere et Handelshus; han fører al den fornødne Korrespondance og de fornødne Bøger, og naar han har paabegyndt en Operation, kan han forfølge den tilende, idet han efterhaanden i Tanken hensætter sig til ethvert af de Huse, hvor Operationen maa fortsættes. Udenfor Forelæsningerne og Øvelserne i „Handelskontor“ skrive Eleverne Stile, Opgaver osv., og under Ledelse af en eller flere Lærere gjøres der regelmæssige Besøg i kommercielle og industrielle Etablissementer, Værksteder, Magasiner osv. Skolen tæller i Regelen ca. 100 Elever, hvoraf ca. 30 Udlandinge. Den bestyres af en Kommission paa 7 Medlemmer under Borgermesterens Præsidium. Ved bestaaet Afgangsexamen meddeles der Eleverne et Diplôm som „licencié ès sciences commerciales“.

I en i Juni 1887 holdt Tale har Præsidenten for Handelskammeret i Charlerois, M. Hovine, foreslaaet, at der for at supplere Handelsinstitutet i Antwerpen, der som Følge af den Tid og Udgift det udfordrer, er utilgængeligt for de Fleste, i Athenæerne, hvor de fremmede Sprog allerede læres, og hvor der allerede er indrømmet de kommercielle Fag en vid Plads, skulde indføres Forelæsninger i Handelsagentur, hvor Eleverne i de øverste Klasser, hvis de ønskede det, kunde skaffe sig de fornødne Kundskaber til med Fordel at kunne repræsentere Industrien i Udlandet og af en Jury, sammensat af Industridrivende fra de forskellige Brancher, modtage et Diplom som Handelsagent.

Foruden det høiere Handelsinstitut i Antwerpen har Belgien forskellige industrielle og professionelle Skoler.

Ved den industrielle Skole i Lyttich varer Kursuset i 3 Aar og omfatter Tegning, Arithmetik, Geometri, deskriptiv Geometri, Physik, Kemi, „les constructions“, Sundhedslære og Statsøkonomi. Undervisningen er gratis. Ved Udgangen af hvert Aar uddeles der Præmier og ved Udgangen af det tredje Aar Diplomer. I Lyttich findes derhos en „Cercle polyglotte“, i hvilken der afholdes Forelæsninger, bl. A. i kommerciel Geografi.

Den industrielle Skole i Gent, der nu har bestaaet i over 28 Aar, uddanner Elever i mekaniske Industrier og i industriel Tegning i 4 Aar samt Elever i kemiske og textile Industrier i 3 Aar. Forelæsningerne, der gives gratis, afholdes om Aftenen og enkelte undtagelsesvis om Søndagen. De omfatte Mekanik, Kemi, Physik, Regning, industriel Økonomi, Linietegning (dessin linéaire), Maskin- og Konstruktionstegning, Ornament- og industriel Tegning, „le dessin préparatoire et de modelage“, Øvelser i Vævning og i kemiske Blandingsprocesser.

I Charlerois Distrikt er der en industriel Skole i Charleroi, der er gratis og oprettet af Kommunestyrelsen, en Industri- og Tegneskole i Jumet, ligeledes gratis og oprettet af Kommunen med Tilskud fra Staten og Provindsen, en Industri-, Handels- og Tegneskole i Châtelet, gratis og oprettet af Kommunen, Provindsen og Staten, en industriel Skole i Gosselies, gratis og oprettet af Kommunen med Tilskud fra Provindsen og Staten, samt „l'Ecole provinciale de commerce, d'industrie et des mines du Hainaut“ i Mons, oprettet af Hainauts Provindsialraad og understøttet af Staten, Provindsen og Byen.

I 1887 er der til det agronomiske Institut i Louvain knyttet en Skole i Bryggeri, indrettet som de store Bryggeriskoler i Tydskland. Undervisningen, der varer 3 Aar, omfatter saavel Theori som praktiske Øvelser.

I flere industrielle Skoler, der hidtil kun have tilsigtet den theoretiske Uddannelse, gives der nu, anfører den belgiske Tidende „Moniteur du Commerce“ for 10de Novbr. 1887, praktiske Kursuser, og de gamle Værksteder blive mere og mere replacerede af virkelig rationelle Atelier-Skoler. I Bryssel er der to professionelle Skoler for unge Piger; der er nu aabnet en Skole for dekorative Kunster; Skræddernes og Uhrmagernes Syndikater have draget Omsorg for, at unge Mennesker kunne faa en ordentlig Uddannelse i disse Fag, og Typograferne agte at følge Exemplet.

I Begyndelsen af 1886 stiftedes der i Belgien „une Société des écoles professionnelles“, som bl. A. har til Formaal at opsøge saadanne Haandværksmestere eller Syndikater af Mestere, der ville og kunne i Forbindelse med sit Værksted oprette en Læringskole. I en til den i 1885 nedsatte „Commission du Travail“ indgivet Rapport har Grev A. d'Oultremont foreslaaet, at Staten burde opmuntre det private Initiativ i Retning af at ud-

vikle den professionelle Undervisning og derfor burde træde i Forbindelse med det nævnte Selskab. Staten burde oprette et Lærerkorps for de industrielle Skoler, og disse Lærere skulde da, for at deres Kræfter fuldt ud kunde udnyttes, reise rundt til de forskjellige Skoler for at holde Forelæsninger paa bestemte Dage og i bestemte Timer. Undervisningen i hver professionel Skole burde omfatte Studiet af Tegning, anvendt efter Atelierets specielle Behov, samt derhos Fransk og Flamsk. Eleverne skulde ligeledes lære at affatte Leverancekontrakter og opsætte Fakturaer (à dresser des dévis et à libeller des factures). Disse Skoler burde underholdes af Staten, Provindserne og Kommunerne.

Af en i 1886 udkommen Publikation fremgaar det, at der i September Maaned det nævnte Aar i Belgien fandtes 35 industrielle og professionelle Skoler, 45 „atéliers d'apprentissage“, en Bergværksskole i Mons, Handelsinstitutet i Antwerpen, forskjellige offentlige professionelle Kursuser i Bryssel og „le cours de manoeuvre et d'entretien de machines à vapeur“ i Namur. „Næsten alle de industrielle og professionelle Skoler, heder det, gaa fremad; paa Udstillingen i London for Undervisning fik Regjeringen Hædersdiplom for sin kollektive Udstilling. 17 af Skolerne lode tilbage at ønske eller bød forandres for at give et bedre Resultat; de øvrige ere udmærkede eller paa god Vei“. Den samlede Udgift var i 1884 frs. 566 282, hvoraf der paa Staten faldt 38 %, paa Provindserne 16 % og paa Kommunerne med de private Gaver og forskjellige andre Ressurser 16 %.

Uagtet der saaledes fra offentlig og kommunal Side er gjort adskilligt for at udvikle den kommercielle og industrielle Undervisning, synes det dog ikke som om det opnaaede Resultat fuldt ud svarer til Anstrængelserne, ialfald hvis man skal dømme efter følgende Udtalelse i det af M. Deconinck i 1885 (?) udgivne Værk „La Belgique, sa situation économique et la concurrence des pays étrangers“:

„De belgiske Ingeniører ere ligesaa vel uddannede som deres Kollegaer i Nabolandene; men mange af Arbeidernes tekniske Uddannelse er utilstrækkelig, og navnlig mangle ofte Arbejderformændene (les contremaîtres), især de i metallurgiske Industrier theoretiske Kundskaber, og de have ikke altid den intellektuelle Overlegenhed over sine Underordnede, der er uundværlig for at kunne udøve nogen højere personlig Indflydelse. Belgien har et højere Handelsinstitut, der har tjent som Mønster for Skolerne af samme Art i Tydskland og Frankrige; men det besøges kun af et meget indskrænket Antal Elever, og som Regel er Handelschefernes Uddannelse ikke tilstrækkelig.“

Holland har tre Handelsskoler, i Amsterdam og Enschede, hvor Undervisningen varer to Aar, samt i Harlem, hvor den varer i tre Aar. Skolerne skulle kun være daarlig besøgt.

I *England* er der lidet eller intet gjort for den theoretiske kommercielle Uddannelse, hvorfor ogsaa den i 1885 til Undersøgelse af Aarsagerne til den almindelige Depression nedsatte kongelige Kommission i sin Betænkning fandt at burde udtale, at Storbritannien i Uddannelse staar tilbage for sine Konkurrenter, ikke alene for den rent tekniske Undervisnings Vedkommende, men ogsaa i Henseende til kommerciel Undervisning og især i Kjendskabet til fremmede Sprog.

I *Frankrige* findes Handelsskoler af 3 Klasser: 1) „l'Ecole commerciale“ i Paris, 2) „les Ecoles supérieures de commerce“ i Paris, Lyon, Marseille, Bordeaux, Rouen og Havre og 3) „l'Ecole des hautes études commerciales“ samt „l'Institut commercial“ i Paris.

Den lavere Handelsskole i Paris oprettedes i 1863. Undervisningen er tre- til fireaarig med et forberedende Kursus. Elevernes Antal er omtrent 500; Betalingen er frcs. 220 om Aaret. De Elever, der udgaa fra denne Skole, ere i den Grad efterspurgte, at Paris' Handelskammer har taget under Overveielse at oprette en ny lignende Skole.

Den første høiere Handelsskole oprettedes i Paris 1830 og har fra 1869 tilhørt Byens Handelskammer. Undervisningen er treaarig. Det første Aar er nærmest forberedende og kan springes over af Elever, der ere „convenablement préparés“. Der undervises i Fransk og fremmede Sprog, Handelsgeografi, almindelig Historie og Handelshistorie, Mathematik, Physik, Kemi og Naturhistorie, Handelsret, Civilret, Statsøkonomi, Regnskabsvæsen, Tegning og Ornamenttegning, Stenografi og Kalligrafi samt i Varekundskab. Elevernes Antal er ca. 120, hvoraf adskillige Udlændinge. Handelsministeriet bidrager til Institutet med 12 Fripladse à frcs. 1200. Handelsskolen i Havre aabnedes i 1871; Undervisningen er toaarig og gaar væsentlig i praktisk Retning. Antallet af Elever er blot 40. Skolen maa subventioneres af Staten og Kommunen. I 1871 aabnedes ligeledes en høiere Handelsskole i Rouen; den tællede i 1874 80 Elever, men har siden maattet lukkes; nu undervises der i en Afdeling af Byens høiere Skole i kommercielle Fag. Handelsskolen i Marseille, der oprettedes i 1872 af Byens Handlende og Industridrivende, er toaarig og skal være godt besøgt. Handelskammeret yder en Subvention af frcs. 5000; Staten tilstaar 6 Fripladse og „la Société pour la défense du commerce“ 1 Friplads à frcs. 600. I Lyon aabnedes en Handelsskole i 1872, idet Byens Handelsstand subskriberede et Beløb af frcs. 1 120 000. Saavel Staten som Kommunen og Byens Handelskammer tilstaar Subvention i Form af Fripladse. „L'Ecole supérieure de commerce et d'industrie“ i Bordeaux oprettedes i 1874. Den nyder en ringe Subvention af Staten, og Undervisningen er toaarig.

I 1881 oprettede Paris' Handelskammer „l'Ecole des hautes études commerciales“. De aarlige Udgifter gaa op til frcs. 335 000 med en Deficit af frcs. 125 000, der bæres af Handelskammeret. Dette har imidlertid opnaaet endel Fripladse paa frcs. 1000, nemlig 17 af Private, 10 af Handelsministeriet, 10 af Byen Paris, 11 af finansielle Selskaber, 2 af Departementet Seine-Inférieure, 2 af Guadeloupe og 1 af Handelskammeret i Philippeville. For at kunne optages i Institutet maa Kandidaten have fyldt det 16de Aar og aflægge en Examen, medmindre han er „bachelier“. Den aarlige Betaling for Internat er ca. frcs. 2800. Undervisningen er toaarig og omfatter Skjønsskrift, Regnskabsvæsen, Mathematik, Geografi, Varekundskab, kommercielle Analyser, de forskjellige Brancher af Retsvidenskaben i deres Forhold til Handelen, Statsøkonomi, fremmede Sprog, Handelshistorie, finansiell og toldpolitisk Lovgivning, Jernbanevæsen, Kanaler, Havnevæsen osv. Til Undervisningen er der knyttet talrige Besøg i Fabrikker, Handelsetablissementer, Dokker m. m. Elevernes Antal er ca. 120, hvoraf endel Udlændinge.

I 1885 stiftede videre en talrig Gruppe af private Forretningsmænd „l'Institut commercial“, der i et treaarigt Kursus har til særligt Formaal at uddanne for Exporthandelen.

Til Fripladse (bourses) i Handelsskolerne er der i Handelsministeriets Budget for 1888 opført et samlet Beløb af frcs. 40 000.

I alle de høiere Handelsskoler er, som anført, Elevernes Antal forholdsvis indskrænket. For at hjælpe herpaa har man foreslaaet, at der skal tillægges den kommercielle Uddannelse samme Fortrin som den akademiske, og navnlig, at der skal gives dem, der have gennemgaaet „l'Ecole des

hautes études commerciales“, Diplomer, der stille dem ved Siden af „bacheliers ès lettres et ès sciences“, og at de kunne faa Adgang til Handelsministeriet og Konsulskarrieren.

I 1876 stiftede en parisisk Rigmand, Henri Bamberger, „le Comité d'encouragement des études commerciales“, der aabnede tre offentlige Gratis-kursuser i Finantsvæsen og Statsøkonomi, i Handelshistorie og i Handelsgeografi. I 1877 ophævedes de to første Kursuser, og kun Forelæsningerne i Handelsgeografi bibeholdtes, til hvilke der knyttedes et Kursus i Handelsret. Forelæsningerne holdes to Gange om Ugen Kl. 8¹/₂ Aften. Komiteen har, for at opmuntre Tilhørerne, for hvert Kursus indstiftet Belønninger paa frs. 300, 200 og 100. Desuden faa de af Tilhørerne, der paa Begjæring underkaste sig en Examen, et Dygtighedscertifikat. Et andet Selskab, „la Société commerciale pour l'étude des langues étrangères“, stiftedes i Paris i 1880; det tællede i 1884 mere end 1000 Elever. Undervisningen gives i Aftentimerne. Endvidere er der i Paris en „Cercle des conférences commerciales“, grundet i 1884, hvor der af kompetente Mænd holdes Foredrag over alle økonomiske, industrielle, kommercielle og koloniale Spørgsmaal. Specielle Sale ere bestemte til Aftenkursuser, hvor Enhver, der har Lyst til det, kan høre Forelæsninger over den koloniale Udvikling, kommerciel Geografi, Industriens Udvikling og dens Fremskridt i de sidste 30 Aar og over Oprettelsen af Kontorer i Udlandet.

I Bordeaux findes et i 1808 grundet Selskab „Société philomatique“, der har til Opgave at udvikle den almindelige Uddannelse enten ved Udstillinger eller paa anden Maade. Omkring 1840 aabnede Selskabet for Lærlinge og unge Mennesker af begge Kjøn offentlige Kursuser, der give Veiledning i Geografi, Physik, Kemi, Arkitektur, dekorative Kunster samt i Engelsk, Tydsk og Spansk. Desuden undervises praktisk i Behandlingen af Dampmaskiner. Mere end 2000 Elever følge Undervisningen. Professorernes Antal er 34. Blandt de Foretagender, som Selskabet har iværksat, hører ogsaa den høiere Handelsskole, stiftet i 1874 af Byen Bordeaux, Handelskammeret, „le conseil général“ og det nævnte Selskab. Det har ligeledes været medvirkende til at faa istand 12 Udstillinger siden 1827. I 1866 skulde det lade afholde en international Kongres til Drøftelse af den kommercielle Undervisning og Udviklingen af den udenrigske Omsætning.

I en Række af Aar har der i Paris bestaaet en offentlig Skole „l'Ecole des langues orientales vivants“, hvor der undervises i Kinesisk, Japanesisk, Anamitisk, Malayisk, Javanesisk, Tamul og Hindostansk, Persisk, Tyrkisk, Russisk og de slaviske Dialekter, Nygræsk, Armenisk og Arabisk. Undervisningen er helt og holdent praktisk og har til Hensigt at lære Eleverne at læse, skrive og tale de anførte Sprog og at indvie dem i de Landes politiske og kommercielle Geografi, hvor vedkommende Sprog tales. Man kan heraf slutte, hvilken Fordel de unge Mennesker, der bestemme sig for den orientalske Handel, kunne drage af Undervisningen i denne Skole. Efter Grundlæggernes Tanke skulde Skolen paa en Gang tjene Politikken, Handelens og Videnskabens Interesser. Den har ydet Politikken sin Tjeneste ved at uddanne en Mængde Drogmaner og Tolke for de orientalske Lande; den har bidraget til Videnskabens Fremskridt ved betydelige Publikationer; men indtil 1887 havde den ikke havt Elever, bestemte for Handelskarrieren. I den Anledning har den franske Minister for den offentlige Undervisning i en Skrivelse til Handelsministeren af September 1887 udtalt, at der fra det næste Undervisningsaars Begyndelse skulde forsøges oprettet en kommerciel Afdeling ved Skolen. For at kunne optages i denne er ingen

Grad nødvendig; i det første Aar skulle Eleverne lære Begyndelsesgrundene i de Sprog, for hvilke de indskrive sig, sammen med de øvrige Elever i Skolen, der aspirere til Skolens Diplom. Fra Begyndelsen af det andet Aar skal den dem givne Undervisning derimod være særskilt og bestaa i Affattelse af Handelsbreve, Kontrakter, Kjendelser af Handelsdomstole samt i Forelæsninger angaaende Mynt, Maal og Vægt og agrikole og industrielle Produkter fra de forskellige Lande i Orienten. Naar Studierne ere tilendebragte, vil et særskilt Diplom kunne meddeles. Hvis dette Forsøg lykkes, siger Ministeren, at det er hans Hensigt til praktisk Brug at lade udarbejde „parleurs“, hvis Dialoger skulle efterfølges af en Række Breve og autograferede Dokumenter samt af praktiske Meddelelser af Nytte for Handlende i Orienten. Det forventes, at Handelskamrene ville lade sig det være magtpaaliggende at paapege Alt, hvad der i den Henseende vilde være af Interesse at medtage.

I en i Slutningen af 1886 i Paris udkommet Bog „L'enseignement commercial et les écoles de commerce en France et dans le monde entier“ har M. E. Leautey, „à la fois un homme de science et un praticien“, udtalt sig meget stærkt til Fordel for den grundige kommercielle Uddannelse, idet han vil, at den moderne Handelsskole bør præstere en Undervisning, der paa en Gang er almindelig, speciel, professionel og moralsk. Først vil han, at Regnskabsvæsenet skal gøres til Gjenstand for et mere indgaaende Studium, men saaledes at Undervisningen skal støttes til virkelige Regnskabsdokumenter og Bøger, saaledes som de bruges i de forskellige industrielle og kommercielle Brancher. Undervisning i kommerciel og industriel Økonomi findes ikke opstillet paa noget Program. M. E. Leautey vil, at den skal figurere i første Række blandt Undervisningsfagene. Uden at bestride Nytten af Kundskaberne i Statsøkonomi, der kan betragtes som et Slags almindelig Philosophi for den kommercielle Undervisning, vil han, at de unge Handelsmænd i Skolen skulle kunne faa nøjagtige og korrekte Forestillinger om de forskellige Grene af Handel og Industri, om den til de forskellige Foretagender nødvendige Kapital, om Raastoffe og deres Oprindelse og Egenskaber, om Afsætningsmarkeder, Arbejdsløn osv., „om den virkelige Theori angaaende Gevinst og Tab“ samt om kommerciel og industriel Organisation og Administration, og alt dette for at naa til den Kontrol gennem Regnskabsvæsenet, den nøjagtige Bestemmelse af Produktionsomkostninger og den Evne til stadig at kunne have sin Status klar, som gjør, at en Forretning kan føres paa en ordentlig Maade, og som tillader en sund Anvendelse af Krediten, en fuldstændig Udnyttelse af alle Hjælpemidler og den størst mulige Undværelse af Mellemmand. M. E. Leautey vil dernæst som noget nyt indføre Undervisning i privat Økonomi og i Stenografi. For Matematikens Vedkommende indskrænker han sig til at udvide de foreliggende Programmer, idet han blot dertil vil knytte praktisk Øvelse i de af de forskellige Assuranceselskaber benyttede Beregningsmaader. Studiet af Transportmidler, Tariffer, Jernbaner, Dokke og Havne bliver en nødvendig og praktisk Del af Undervisningen i kommerciel Geografi. Han vil tillige have indført Undervisning i den Kunst at købe og sælge, idet han ikke finder, at dygtige Handelschefer vil kunne udvikles uden et Kursus i kommerciel Taktik og Krigskunst. Dernæst taler han ivrigt for hyppige Besøg, under dygtig Ledelse, i Fabrikker og Magasiner, Museer og Udstillinger. Undervisningen skulde selvfølgelig ogsaa omfatte levende Sprog, Handelsret og Handelshistorie, Kundskaber i Naturvidenskaber, Mekanik og Tegning m. m. Endelig vil han, at Moralen skal gives en vid Plads i den

kommercielle Opdragelse. I denne Konkurrencens Tid bør den unge Handelsmand indprentes som Princip, at Hæderligheden er en Magt, og at uden Ærlighed ingen Forbindelse mellem Handelsmand og Konsument kan blive af lang Varighed.

I *Tydskland* findes der nu industrielle og kommercielle Skoler i de fleste større Byer. De ere i Regelen subventionerede af vedkommende Bys Handelsstand, og Skolepengene ere derfor lave. Det mest bekendte Handelsinstitut findes i Leipzig, oprettet i 1830, og ved Siden deraf Skolerne i Danzig, Berlin, Hamburg, Frankfurt, Bremen, Dresden, Chemnitz. Ialt er der 24 højere Handelsskoler. I Berlin er der den 2den November 1887 aabnet en Skole for levende orientalske Sprog efter Mønster af Skolen i Paris. Der skal undervises i Kinesisk, Japanesisk, Hindostansk, Arabisk, Persisk og Tyrkisk; blandt Lærerne er der to Kinesere og en Egypter. I Hamburg findes der et Selskab, efter hvis Mønster den ovennævnte „Cercle des conférences commerciales“ i Paris er dannet, og som skal tælle henimod 14 000 Medlemmer.

I 1878 fattede den tyske Professor Dr. Jaunasch, vel bekendt som statsøkonomisk og statistisk Forfatter, den Plan at grundlægge „Verein für Handelsgeographie und Förderung deutscher Interessen im Auslande“ i Berlin. Exemplet fulgtes snart af andre Byer, hvor der hurtig stiftedes lignende Selskaber, der stillede sig i intim Forbindelse med Moderselskabet i Berlin. Dette sidste kaldes nu „Centralverein“ og de øvrige „Zweigvereine“, og de virke alle i fuldstændig Harmoni. Hver „Zweigverein“ bestyres af et Raad, der staar i regelmæssig Forbindelse med „Centralvereins“ Bestyrelse, hvilken bestaar af 9 aarlig valgte Medlemmer. Den aarlige Kontingent er fastsat til 12 Mark, hvilket Beløb dog ikke indbefatter Subskriptionen paa „Centralvereins“ Pnblikationer, der allerede i 1881 udgjorde tre, „Export“, „Handelsgeographische Nachrichten für Welthandel und Volkswirtschaft“ og „Handelsgeographisches Museum“. Det vigtigste af disse Organer er „Export“, der udkommer ugentlig, er meget dygtig redigeret og indeholder en Mængde Oplysninger for Industridrivende, Meddelelser fra tyske Kjøbmænd, Ingeniører, Marineofficerer og videnskabelig uddannede Mænd i næsten hele den civiliserede Verden. Fortegnelsen over disse Korrespondenter indeholder Navnene paa nogle af de mest fremragende af de i Udlandet bosatte Tydskere, Mænd af videnskabeligt Navn, der ere varmt interesserede for sit Lands Velfærd.

At alle disse geografiske Foreninger med sine talrige Publikationer, — der skal udkomme over halvhundrede Tidender, der befatte sig med kommerciel Geografi —, og med den Interesse, de vække for fremmede Lande, maa være af overordentlig Betydning for den tyske Handelsstands Udvikling, er indlysende, og den kommercielle Uddannelse i Tyskland har ogsaa naaet et overordentlig høit Trin. Det er vistnok væsentlig denne paa samme Tid grundige og mangesidige Uddannelse, som vor Tids unge tyske Handelsmænd erholde, som har bidraget til at skaffe Tydskland den fremfor alle andre Nationer fremskudte Plads paa Verdenshandelens Omraade, som det for hver Dag mere og mere befæster.

Den belgiske Forfatter Deconinck siger i sit ovenfor citerede Værk: „Siden 1870 har Tydskland gjort store Anstrængelser for at hæve sig til Englands, Frankriges og Belgiens Høide, og det er lykkedes. De Industridrivende have forandret sit Værktøj og Indredningen i sine Fabrikker og have vidst i sine Værksteder at drage Fordel af de Tusinder af tyske Haandværkere, som under Krigen maatte vende hjem. De have sendt og

sende fremdeles sine Sønner, sine Ingeniører og sine bedste Arbejderformænd til de konkurrerende Landes Fabrikker og Værksteder for der at studere de forbedrede Fabrikationsmaader. Hundreder af professionelle Skoler og Industriskoler ere aabnede og Handelsmuseer og industrielle Museer oprettede i de forskellige Byer. Den kommercielle Undervisning er mere udviklet end noget andet Sted, og der findes talrige Handelsskoler. Den tyske Kjøbmand er proppet (bourré) med økonomisk Geografi og kjender i Regelen et eller to Sprog. Han studerer sine Konkurrenters Tilvirkningsmaader, kjender de Punkter, mod hvilke man maa rette sit Angreb, og søger at belære sig paa alle Omraader.“

„The Times“ indeholder i September 1887 en ledende Artikel angaaende de i England stadig fremkommende Klager over Invasionen af tyske Kommiser i de engelske Handelshuse. Bladet kaster Skylden herfor over paa den engelske Handelsstand selv, der for det meste ikke kan andet Sprog end Engelsk. 35 % af Citys første Huse anvende udenlandske Kommiser, næsten alle Tydskere. Disse Tydskere kunne i Regelen tre Sprog, Tydsk, Engelsk og Fransk. De komme til England efter at have endt sine kommercielle Studier og se mindre paa høi Løn end paa Adgangen til at udanne sig i Engelsk og i praktisk Handel.

Ogsaa i *Schweitz* findes der i flere Byer geografiske Selskaber, af hvilke „Geographisch-kommercielle Gesellschaft“ i St. Gallen har udsendt Undersøgelsesmissioner til Kaplandet og Kysterne af det Røde Hav. Af Handelsskoler findes en i Bern, en i Genf og en i Neuchatel; desuden har i alle Landets Skoler Undervisningen et stærkt praktisk Præg, og navnlig drives Studiet af fremmede Sprog meget omhyggeligt.

I *Østerrige* er der, navnlig siden 1870, oprettet en Række Handelsinstituter, dels højere Akademier, der subventioneres af Staten, og hvor Undervisningen varer tre Aar, dels Handelsskoler, hvoraf ogsaa nogle ere subventionerede, og hvor Undervisningen i Regelen kun varer to Aar. Ialt modtage Akademierne en Understøttelse af fl. 67 300.

Italien har flere lavere Handelsskoler samt to rigt udstyrede Instituter i Venedig og Genua; Institutet i Venedig aabnedes i 1869 med en aarlig Subvention af frs. 65 000, udredet af Staten, Provindsen, Kommunen og Handelskammeret.

Spanien har tre Handelsskoler, i Barcelona, Malaga og Palma; de skulle imidlertid være lidet fremragende.

I *Rumænien* findes 6 af Handelsministeriet og Kommunerne underholdte Skoler; Undervisningen er gratis.

Rusland har 6 Handelsskoler, nemlig 2 i Moskou, 1 i Odessa, 1 i St. Petersburg, 1 i Riga og 1 i Warschau.

I *Tyrkiet* er der nylig oprettet en Handelsskole efter fransk Mønster.

I *de Forenede Stater* meddeles den kommercielle Undervisning i „The Commercial Colleges“ og i „The Business Colleges“. De førstnævnte beskæftige sig navnlig med den theoretiske, de sidste med den praktiske Undervisning. I de højere Etablissementer af den første Kategori nærmer Programmet sig til Programmet for den højere Handelsskole i Paris. I „The Business Colleges“ er Undervisningen baseret paa praktiske Øvelser, medens Theorien her kun indtager en underordnet Plads; de bekendteste af disse Business Colleges er „The National Eastman College“ i Pougkeepsie ved Hudsonfloden samt „Spencer College“ i Washington.

I Tokio, *Japan*, er der i de sidste Aar oprettet en Handelsskole, der har gjort betydelig Fremskridt; flere af Lærerne ere Belgiere.

Det turde her være af Interesse at hidsætte følgende Udtalelse af en af vore mest bekendte og mest praktisk erfarne Konsuler angaaende Nødvendigheden af, at den kommercielle Undervisning hos os faar en større Udvikling:

„Der er neppe nogen Stilling, som fordrer mere alsidige Kundskaber, et mere alment, paa Theori og Praxis støttet Overblik over Forholdene, end en Handelsmands, navnlig naar han driver Omsætninger med Udlandet. Det maa derfor ansees for en Sag af allerstørste Vigtighed, at der paa enhver mulig Maade drages Omsorg for, at unge Mennesker, der bestemme sig for Handelen, erholde let og billig Anledning til at erhverve sig saavel grundige almene Kundskaber som navnlig nøie theoretisk og praktisk Kjendskab til Handelsdisciplinerne i sin Almindelighed. Grundig og i praktisk Retning ledet Undervisning i Skolerne, Oprettelse af rigt udstyrede Handelsinstituter i de større Stæder, Dannelsen af Aftenskoler for unge Handlende i de mindre Byer, Reiestipendier for dygtige unge Handelsmænd, Dannelsen af Handelsforeninger, hvor Fællesinteresser behandles, vil Alt være Foranstaltninger, der kunne bidrage til Opnaaelsen af dette Formaal.“

„Handelen er fremfor Alt kosmopolitisk, og Poster i de forskjellige Handelsforretninger staa aabne for den dygtige Mand, hvilken Nation han end maatte tilhøre. En Nordmand, i Besiddelse af grundige praktiske og theoretiske Handelskundskaber, kan være vis paa efter kortere eller længere Tid paa de fleste større Handelssteder at finde Ansættelse. Anledningen er derved aabnet ham til en mere selvstændig Virksomhed paa Pladsen og til Grundlæggelse af et norsk Handelshus. Det er ikke paa synderlig anden Maade, at tyske Handelshuse ere blevne dannede paa de fleste fremmede Handelssteder. Den Betydning, som disse have haft for Udviklingen af Moderlandets Handel, og den fremragende Stilling, som disse Huse indtage, er noksom bekendt.“

„Hvis unge svenske og norske Handelsmænd finde saa store Vanskeligheder ved at komme frem i Udlandet, skriver det sig hovedsagelig derfra, at de unge Mænd, som forlade Hjemlandene, i Almindelighed have lært for lidt. De Fleste have haft en tarvelig Undervisning paa en Borgerskole; i Høiden have de gennemgaaet en Middelskole; de Færreste have passeret en Handelsskole. De kunne lidt eller intet af fremmede Sprog, og til de almindelige Handelsdiscipliner have de det tarveligste Kjendskab. I Søgen efter Plads paa Kontor staa de ligeover en Mængde unge Tyskere, der tale og skrive 3 à 4 Sprog, have grundig Varekundskab, med Lethed føre Korrespondance, og som ere nøie inde i alle andre Handelsdiscipliner. At vore Landsmænd ikke kunne bestaa under denne Konkurrence, er en Selvfølge; de maa enten forlade Stedet, eller de falde tilbage til Pladse hos Skibsmæglere og Skibshandlere, og engang indtraadte i disse Brancher, naa de sjelden udover dem. Den første og væsentligste Betingelse for Fremgang er derfor efter min Formening, at de unge Mænd, som agte i Udlandet at komme ind i Handelsforretninger, forlade Hjemlandet med grundige Kundskaber i sin Almindelighed, specielt med solide saavel theoretiske som praktiske Handelskundskaber. Dette kan i de fleste Tilfælde kun naaes ved, at de unge Mænd gennemgaa en Handelsskole. Allerede i og for sig maa det ansees for yderst ønskeligt, at vor unge Handelsstand i sin Almindelighed saameget som muligt benytter sig af dette Middel til Uddannelse. Specielt anser jeg det dog for Udvidelsen af vore udenrigske Forbindelser og for Etableringen i Udlandet af nationale Handelshuse af allerstørste Vægt, at

Søgningen til vore Handelsskoler bliver saa stor og almindelig og Planen for disse Instituter saa fuldstændig gennemført som muligt. Jeg ser i vore Handelsskoler Grundlaget for vor kommercielle Udvikling i alsidig Retning.“

At unge, dygtige Handelsmænd i flere Lande paa offentlig eller privat Bekostning udsendes til Udlandet, dog i saa Tilfælde i Regelen ikke blot for deres videre kommercielle Uddannelses Skyld, vil senere blive omhandlet. At imidlertid en saadan yderligere praktisk Læretid, tilbragt i Udlandet, er af væsentlig Betydning, og særlig at anbefale, selv om den som foretaget paa egen Bekostning medfører pekuniære Offre, har altid været anerkjendt. Det tør i denne Forbindelse være af Interesse at anføre, at en bekjendt østerrigsk Vicekonsul Janiczek, der i 1885—86 medfulgte den østerrigske Korvet „Saida“ som Delegeret paa et Togt, i en til den østerrigske Handelsstand stilet Skrivelse bestemt har betonet, at det som en saagodtsom ufravigelig Regel burde fastslaaes, at den unge Industridrivende skulde tilbringe et vist Antal Læreaar i Udlandet, om ikke i selve Kolonierne, saa dog idetmindste i en stor Exporthavn som Hamburg, Liverpool eller London. Isærdeleshed vilde for Kjøbmænd, der tænke at drive Forretninger med de engelske Kolonier, et længere Ophold i England være at anbefale, da engelsk Smag, Mode og Former der udelukkende ere de herskende. Vicekonsulen havde i Melbourne seet Sønner af tyske Fabrikanter, som i deres Huses Agenturer arbeidede som Underordnede under en fremmed „manager“, uagtet det havde været deres Fædre let at stille Tusinder som Renter til deres Disposition, og som paa den Maade gennem egen Erfaring lærte Pladsen at kjende, paa samme Tid som de sparede andre, dyre Arbeidskræfter og desuden paa en vis Maade kunde holde Øie med vedkommende „manager“.

Da det begyndte at blive klart, at den i Syttiaarene indtraadte Krise ikke som de tidligere Kriser kun vilde være af forbigaende Natur, men den syntes at ville gaa over til at blive den ordinære Tilstand, vendte overalt Handelsstanden, selv i de Lande, hvor Opinionen hidtil mest havde været ugunstig mod Statens Indblanding i den private Virksomheds Sfære, sig med Anmodning om Hjælp til det Offentlige og dettes Institutioner. Navnlig begyndte man at klage over, at den udenrigske Repræsentation lidet eller intet gjorde for Handelen og Industrien; man forlangte dens Reorganisation; man oversvømmede Konsulaterne med Prospekter, Kataloger, Prislistes osv. i Forventningen om, at disse ved Konsulernes Mellekomst skulde vinde det udenlandske Klientel; man forlangte at Konsulerne skulde optræde som de enkelte Handelshuses Agenter og direkte virke til Istandbringelse af Forretninger; det udtaltes, at Diplomatiets burde anvende sin Indflydelse til at fremme Opnaaelsen af visse af Hjemlandets Industri i vedkommende Land eftertragtede Koncessioner osv., og overalt raabtes der høilydt paa, at Konsulerne ikke gjorde nok for ved hyppige og aktuelt interessante Beretninger at holde Handelsverdenen à jour med Forholdene i vedkommende Distrikt. Vi skulle derfor nu undersøge, hvorledes *Konsulatvæsenet* i de forskellige fremmede Lande er ordnet, og hvad der er bleven gjort for at imødekomme disse Forretningsverdenens Krav.

Belgiens Konsulatvæsen er indrettet paa den Maade, at der paa de vigtigste Søfarts- og Handelscentre er ansat ulønnede, men omhyggelig valgte Konsuler, hovedsagelig Belgiere bosatte paa vedkommende Steder.

Disse have at udføre de daglige Forretninger, at expedere Fartøier og skaffe den belgiske Handel detaillerede og praktiske Oplysninger, hvilke de, fordi de selv drive Forretninger, maaske bedre end Andre ere istand til at skaffe tilveie. I de vigtigere Lande, hvor det ansees hensigtsmæssigt, ansættes saa diplomatiske Agenter samt en eller flere lønnede Konsuler eller General-konsuler, der skulle føre Overopsynet med og vejlede de ulønnede Konsuler i det dem underlagte Distrikt. Deres hovedsagelige Virksomhed bestaar imidlertid i at studere vedkommende Lands almindelige og specielle Ressurser for at kunne afgive almindelige Oversigter, at stræbe hen til at gjøre belgisk Industri bekjendt og at forsvare dennes Interesser; det paaligger dem i det Øiemed at foretage Reiser i Distriktet, og da de altid maa være ubundne og fuldstændig maa kunne offre sig for sin Mission, er der ogsaa i Regelen ansat en ulønnet Konsul paa det Sted, hvor den lønnede Konsul har sin Station. Saavel han som de øvrige ulønnede Konsuler beholde altid, selv om Embedskonsulen er nærværende, for sit Distrikts Vedkommende sit Kanceli, sin Jurisdiktion og den udelukkende Udøvelse af alle de hans Embede tillagte Attributer. Naar en lønnet Konsul har været ansat saa længe paa et Sted, at det maa antages, st Belgien gjennem ham er bleven tilstrækkelig underrettet om det fremmede Land og dette om Belgien og belgiske Produkter, inddrages Konsulatet, og Konsulen forflyttes til et andet Sted, hvor han begynder den samme Oplysningsvirksomhed forfra. Den hidtilværende lønnede Konsul i Santander blev saaledes i Slutningen af 1887 overflyttet til et nyoprettet Konsulat i England, og Udenrigsministeren udtalte, da han underrettede Kamrene herom, at efter de af den forflyttede Konsul udførte Arbejder var det ved et lønnet Konsulat i Spanien tilsigtede Maal fortiden naaet, og at derfor formentlig nogen Tid vilde hengaa, inden det vilde være nødvendigt at sende nogen ny Agent til det nævnte Land.

For at kunne blive Konsul udfordres ingen særegen Kvalifikation; kun maa de lønnede Konsuler være belgiske Undersaatter. Man udnævner det Slags Personer, som man maa antage bedst ville kunne udfylde Posten og gavne Landet mest. Til Konsul i Bulgarien udnævntes saaledes, da dette Land var bleven uafhængigt, en Ingeniør af Hensyn til den Udvikling, som Anlægget af Jernbaner osv. antoges at ville faa; ligeledes har en Ingeniør været Konsul i Tunis. Handlende og Industridrivende udnævnes hyppig, og kun i de Lande, hvor Konsulerne skulle udøve Jurisdiktion, udfordres det gjerne, at Vedkommende skal være i Besiddelse af nogen Retskyndighed. A. Steinmann-Bucher udtaler i sit Værk „Die Reform des Konsulatwesens aus dem volkswirtschaftlichen Gesichtspunkte“ (Berlin 1884): „I Belgien befølges en Fremgangsmade, der er vel værd at lægge Mærke til. Den belgiske Regjering udsøger blandt Valgkonsulerne de Personer, som udmærke sig ved sine Præstationer, eller som ere i Besiddelse af en fremragende Indflydelse i sit Distrikt. Disse udnævner man med Forkjærlighed til Embedskonsuler og viger ikke tilbage for, naar disse Personer, der ofte indtage ansete kommercielle Stillinger, stille Betingelser, at paaføre Statskassen Udgift. Opgivelsen af en ofte meget indbringende Forretning har til Følge, at de, som lade sig bevæge dertil, maa gjøre Paastand paa en nogenlunde tilsvarende Aflønning. Men Belgien har gjort den Erfaring, at en saadan Betyngelse af Udenrigsdepartementets Budget betaler sig meget godt.“ Naar Belgien saaledes ikke stiller saadanne Fordringer til sine Konsulers Fordannelse, som i de fleste andre Lande er sædvanligt, maa det imidlertid erindres, at de Forholde, under hvilke det belgiske Konsulskorps er kaldet til at virke, ere meget exceptionelle. Belgien har saagodtsom ingen Han-

delsflaade, og kun et ringe Antal Belgiere ere bosatte i Udlandet (undtagen i Frankrige); en belgisk Konsul har saaledes næsten ikke nødtigt at være administrativ Embedsmand, og Hensynet til hans Forhold til Hjemlandets Handel og Industri kan følgerig være det ene afgjørende.

Ogsaa i den centrale konsulære Administration er der, for at man kan følge med i den forskelligartede Virksomhed, som Konsulerne have at udfolde, og bedømme Hensigtsmæssigheden af de forskellige Skridt, det Offentlige i den Hedseende har at foretage, ansat Funktionærer med forskelligartet Uddannelse; i Begyndelsen af 1888 arbejdede der saaledes i Udenrigsdepartementets Konsulatafdeling to Diplomater, fire „docteurs en droit“ og tre Ingeniører. En af Afdelingens Bureauchefer har nylig udarbejdet „un répertoire du Commerce et de l'Industrie de la Belgique“, en i 4 Sprøg affattet Fortegnelse over de belgiske Huse, der arbeide for Udførselen.

Førend de lønnede Konsuler begive sig ud til sin Post, gjøre de en Turné til alle Landets industrielle Distrikter, og lignende Rundreiser foretage de i Regelen ogsaa, hver Gang de ere hjemme i Ferie. En Konsul har Ret til 15 Dages Ferie hvert Aar, heri dog ikke iberegnet den Tid, Reisen frem og tilbage tager. Han har Adgang til at lægge flere Aars Fritid sammen til en længere Ferie. Ansøger Konsulen om længere Permission, fradrages en Del af hans Løn for den tilstaaede Tid. I Regelen bliver en Konsul, naar han kommer hjem, opfordret til at begive sig rundt i Landet for at konferere med vedkommende industrielle Interesserede; den hertil medgaaede Tid medregnes selvfølgelig ikke til hans Ferie, og Reiseudgifterne godtgjøres. Konsulen besøger i saa Tilfælde i Regelen samtlige Landets Provindser. Naar han skal komme, sammenkaldes Stedets Handelskammer; Konsulen holder et indledende Foredrag, hvori han fremholder vedkommende Lands Behov, og hvad der bør gjøres for at imødekomme samme, og derefter fremsætter de Tilstedeværende de Spørgsmaal, de maatte ønske at faa opklarede. Det er bleven forklaret, at denne Fremgangsmaade er meget paaskjønnet rundt i Landet, og de saaledes førte Forhandlinger skulle være af megen Interesse. De kommercielle Tidender indeholde stadig Fortegnelse over Konsuler, der ere hjemme i Ferier, tilligemed Opgave over deres Adresser, saa at de Interesserede ogsaa udenfor de nævnte Rundreiser have Anledning til personlig at konferere med dem.

Saadan personlig Nærværelse i de industrielle Centrer og saadanne mundtlige Forhandlinger med Hjemlandets Forretningskredse frembyde for Konsulerne den bedste Anledning til at gjøre sig bekendt med Industriens og Handelens Behov og til at indhente Vink og Oplysninger til Veiledning i deres Virksomhed i Udlandet. Yderligere Veiledning findes derhos i de belgiske kommercielle Tidender, der indtage Meddelelser om de forskellige Industri- og Markeders Stilling, og hvoraf en „La semaine industrielle“, der udkommer en Gang om Ugen i Lyttich, indeholder en Konsulerne tilstillet Fortegnelse over belgiske Exportprodukter og Exporthuse. Der er imidlertid ogsaa fremkommet Opfordring om, at der fra Centralstyrelsens Side skulde træffes direkte Forføining til at holde den udenlandske Repræsentation à jour med Hjemlandets Behov. I Deputerkammeret henstillede saaledes Repræsentanten fra Ostende, M. de Stuers, den 19de Januar 1888, ved at fremholde det Beklagelige i, at der ikke fandtes noget udtømmende Arbejde angaaende Belgiens kommercielle, industrielle og maritime Stilling, et Værk som vilde være meget nyttigt for de belgiske Diplomater og Konsuler, hvorvidt ikke Regjeringen gjennem Landets kommercielle Associationer kunde raadspørge vedkommende Interesserede i Distriktet om, hvilke Spørgs-

maal de ønskede opklarede af Belgiens udenrigske Repræsentanter; alle disse Spørgsmaal kunde da i Januar af Udenrigsdepartementets Handelsafdeling oversendes til Legationerne og Konsulaterne med Henstillen navnlig at have Opmærksomheden henvendt paa de kommercielle Punkter, der kunde være af særlig Interesse for Forretningsverdenen. Udenrigsministeren anførte i den Anledning, at kommercielle Associationer, Industridrivende og Privatmænd stadig henvendte sig til hans Departement for gennem dets Medvirksomhed at faa Oplysninger fra Konsulaterne angaaende de Punkter, der for dem vare af Interesse, og de udenlandske Agenter holdtes paa den Maade à jour med alle de Spørgsmaal, der interesserede den belgiske Industri. Man henvendte sig ogsaa direkte til Konsulaterne og underholdt med dem en meget fuldstændig og voluminøs Korrespondance.

Udenrigsdepartementet har forøvrigt allerede fra adskillig Tid tilbage ved gjentagende Cirkulærer foreholdt og indskjærpet Konsulaterne deres Pligter, navnlig i deres Egenskab af Forposter og Veiledere for Hjemlandets Handel og Industri.

I det første Cirkulære, der i denne Henseende er af Betydning, dateret 14de November 1855, er det paalagt Konsulaterne at afgive saavel periodiske Beretninger, nemlig Aarsberetninger samt om Udsigterne for og Resultatet af Høsten, Halvaarsberetninger i Mai og September, som leilighedsvis Indberetninger, dels paa Forlangende af Ministeriet og dels efter eget Initiativ.

Aarsberetningerne skulle hovedsagelig omhandle Handel, Skibsfart, Industri, Bjergværksdrift og Agerbrug, kommerciel og industriel Lovgivning, Handels- og Søfartstraktater og andre internationale Arrangementer, Emigration, Samferdselsmidler. Cirkulæret nævner som Punkter, der, udviklede i passende Grad efter deres indbyrdes Betydning, vilde kunne udgjøre en god Handelsberetning, en almindelig Oversigt over Stationens og Distriktets Handelsoperationer og en særlig Oversigt over, hvad der berører Omsætningen med Belgien, sammenlignet med det foregaaende Aar; en Angivelse af de belgiske Produkter, som have vundet eller tabt i Gunst paa Markedet, tilligemed en Meddelelse om, hvilke nye belgiske Produkter der vilde kunne finde en fordelagtig Anbringelse paa Markedet, og ved hvilke Midler man vilde kunne opnaa dette Resultat; saafremt en Vare fra et andet Land foretrakkes for en lignende Vare fra Belgien, en Angivelse af Aarsagerne til dette Fortrin, tilligemed en Opgave over Salgspriserne paa de vigtigste Produkter, i hvilke andre Lande konkurrere med Belgien. Saafremt det er praktisk muligt, skal Konsulen hjemsende Prøver ledsagede af detaillerede Oplysninger, saaat de kunne vise, hvad der udfordres, for at Varen skal kunne tilfredsstille Forbrugernes Smag og Mode; finder Konsulen det nødvendigt at hjemsende hele Stykker (*pièces entières*), skal han paa Forhaand indhente Bemyndigelse hertil. I Almindelighed skal en Konsul forsøge paa at skaffe Prøver uden Udgift; hvis saadanne ere uundgaelige, skal han afgive Meddelelse derom til Regjeringen, som har forbeholdt sig at afgjøre efter Omstændighederne, hvilket Beløb hver Agent til den Ende kan depensere.

Som Punkter af Interesse i en Handelsberetning nævnes videre, Meddelelse om Indpagningsmaaden og det Assortiment, der burde indeholdes i en Vareballe, for at den kan sælges uden først at aabnes og deles, Angivelse af Indkjøbspris paa Varer, der kunne tjene til Returladning, de gunstigste Tidspunkter og de almindelige Betingelser for Salg og Kjøb, den fordelagtigste Tid og Maade for Afsendelserne, de solideste og bedst renommerede Handelshuse paa Pladsen og deres almindelige Forretningsvilkaar for

de forskjellige Operationer; Fragtraterne til Antwerpen, Ostende, Hansestæderne og de vigtigste Havne i Holland, Frankrige, England og Italien, Kursforholde, Assurance- og Kommissionsbetingelser paa de forskjellige Steder m. m. Ligesaa anbefales fiktive Beregninger over Kjøb og Salg, da saadanne strax give en Oversigt over Resultatet af en Operation.

For Industriens Vedkommende foreskrives det Konsulerne navnlig at have sin Opmærksomhed rettet paa, hvilke Industrigræne gaa fremad, hvilke Aarsagerne ere til denne Fremgang, samt hvilke Markeder de forsyne. Han skal henlede Opmærksomheden paa enhver ny Opdagelse og Publikation og skal ligeledes meddele, hvilke professionelle Undervisningsanstalter der findes i Distriktet og disses Indflydelse paa den almindelige Udvikling.

Konsulen skal gennemgaa de i Aarets Løb vedtagne Forandringer i Toldtariffer og Reglementer samt deres Indvirkninger i kommerciel, industriel og finansiell Henseende, og han skal i Tilfælde henlede Opmærksomheden paa deres Indflydelse paa Salgspriser og Dagløn.

Aarsberetningerne skulle endvidere omhandle de vigtigste Resultater af den gjældende Lovgivning med Hensyn til Handelskamre, Tribunaler og Børser, Svendekontrakter, „conseils de prud'hommes“, Spare- og Sygekasser o. s. v. For de Landes Vedkommende, til hvilke der foregaar Indvandring, skal Konsulen meddele Oplysning om, hvilke Dele af Distriktet mest søges af Immigranter, hvilke Slags Immigranter, Landmænd, Haandværkere eller Arbeidere, der have mest Udsigt til at bane sig en Vei, hvorvidt der i Landet findes Selskaber for Opmuntring af Indvandring og om disses større eller mindre Uinteressethed og Upartiskhed; ligesaa skal enhver ny Forordning, der har Hensyn til Emigrationen, strax indsendes.

Til Slutning foreskrives det, at Aarsberetningen skal indeholde Meddelelse om de i Aarets Løb aabnede eller projekterede Jernbaner, Veie og Kanaler, ledsagede af Udtalelser om de foreliggende eller forudseede Resultater af samme i Henseende til Handel etc.

I de leilighedsvis Beretninger skulle Konsulerne navnlig holde Hjemlandet à jour med Forandringer i gjældende Tariffer og Reglementer og de indtraadte eller sandsynlige Følger af disse for Landets inden- og udenrigske Handel, med Forandringer i Bestemmelser angaaende Skibsfart og Skibsafgifter, Fyr- og Havnevesen osv., samt med Distriktets Sundhedstilstand.

I Cirkulæret af 29de September 1877 indskjærpes Konsulernes Forpligtelse til at besvare Henvendelser fra Private angaaende kommercielle Oplysninger (om vedkommende fremmede Markeds Stilling, Maaden hvorpaa man der kan indlede Forretningsforbindelser, hvilke Produkter der bør didsendes og lignende Underretninger). Det er kun, naar Henvendelsen gjælder officielle Akter eller Reklamationer, at den maa gaa gennem Udenrigsdepartementet. Ogsaa naar Henvendelsen gjælder en Oplysning, som det er umuligt at tilveiebringe, bør den besvares, for at Publikum ikke skal faa det Indtryk, at Konsulen er efterladende.

I Cirkulæret af 17de Marts 1878 opfordrer Udenrigsministeren Konsulerne til i sine Aarsberetninger nøie at følge den i Cirkulæret af 14de November 1855 fastsatte Inddeling, da Læsningen af Beretningerne vil falde lettere og være nyttigere ved en saadan methodisk Gruppering af de forskjellige Slags Meddelelser. Da Beretningerne ere bestemte til at veilede de Handlende og Industridrivende, bør Konsulerne i samme tale Forretningssproget og ikke noksom beflitte sig paa at give praktiske Vink.

I Cirkulæret af 15de Januar 1879 tilstiller Udenrigsministeren endel Konsuler, som han har bestemt at skulle gjøre Rundreiser i vedkommende

Lande for at undersøge de industrielle og kommercielle Forholde, Instruktioner, i hvilke bl. A. foreskrives, at Konsulen nøie skal sætte sig ind i, hvilke af Landets Industrier der føre en af Forholdene begunstiget Tilværelse og saaledes ere saa at sige nationale, og hvilke der blot existere som Følge af kunstig Beskyttelse. Konsulen skal angive vedkommende Raastoffes Natur og Oprindelse, deres Kvalitet, Pris og Bearbejdelse. Han skal opregne de vigtigste Fabriker og Værksteder tilligemed Værdien af deres Virksomhed, deres Værktøi og Arbeidsstok. Endvidere skal han skaffe sig Oplysning om den Handel, hvortil Landets Industrier give Anledning, de indenlandske Markeders Betydning, Udførselen til Udlandet af indenlandske Fabrikata, Udsigterne til at udvide Markederne i Landet, Samfærdselsveie, Emballagemethoder m. m.

Cirkulære af 20de August 1879 opfordrer Konsulerne til at indsende Specialrapporter angaaende Høsten, hvis Nytte er bleven godtgjort ved talrige Henvendelser til Udenrigsdepartementet, og

i Cirkulære af 20de December 1884 udtaler Udenrigsministeren, at det er ham bekendt, at Private ofte tilstille Konsulerne Prøver med Anmodning om at uddele dem blandt de forskellige betydeligere Firmaer paa Stedet. Dette Slags Tjenester ligge vistnok strengt taget udenfor Grændserne af de udenrigske Agenter foreskrevne Funktioner; men da det er af Betydning for Belgien, at dets forskellige Artikler blive bekendte og paaskjønnede i Udlandet, kan Ministeren ikke andet end være taknemlig, naar Konsulerne ville paatage sig saadanne Tjenester. Imidlertid maa det ikke medføre nogen Udgift for det Offentlige, og Prøverne maa derfor af Vedkommende sendes lige til det Sted, hvor Konsulen har sin Station, og alle Udgifter være bestridte.

Alle de Konsulerne givne Instruktioner og Forskrifter saavelsom alle de deres Virksomhed vedkommende Love og Anordninger ere samlede i et voluminøst Værk i to Bind „Réglements Consulaires“, hvis tredie Udgave er udkommet i 1887.

Konsulerne, især i fjerne Lande, sendes hyppig ud paa Undersøgelsesreiser i og udenfor deres Distrikt; under saadanne Reiser have de da i Regelen ogsaa at indsamle Prøver til Handelsmuseet i Bryssel. For at bestride Udgifterne ved saadanne Reiser opføres der paa Udenrigsministeriets Budget aarlig et Beløb af frs. 20 000—25 000, hvorhos gennem en Aarrække det af Udenrigsdepartementets Bevilgning opsparede Beløb med Kamrenes Samtykke er bleven overført paa den følgende Termin for at anvendes hertil.

Der forekommer i Kamrene hyppig Forestillinger til Regjeringen om at bevirke den eller den Konsul udsendt paa Undersøgelsesreiser, ligesom Kamrene i det Hele taget stadig følge Udviklingen af den udenrigske Representation med megen Interesse.

Som det af det Foregaaende vil sees, er der givet de belgiske Konsuler temmelig detaillerede Forskrifter for Affattelsen af deres Aarsberetninger. Saadanne afgives af saavel ulønnede som lønnede Konsuler. Fra først af sendte man Konsulatberetningerne til forskellige Handelskamre, og naar de vare komne tilbage til Udenrigsdepartementet, holdtes de saa til Publikums Disposition. Dette viste sig imidlertid aldeles utilstrækkeligt; de mest Interesserede vare uvidende om Beretningernes Tilværelse, og ingen brød sig om at uleilige sig for at gjøre sig bekendt dermed. Man lod dem derfor indtage i den officielle Tidende „Le Moniteur“; dette havde nogen Virkning, men langt fra tilstrækkelig, da Moniteuren næsten ikke læses af

Andre end Personer i offentlig Stilling. Ved Kgl. Forordning af 13de November 1855 blev det saa endelig fastsat, at Konsulatberetningerne foruden at offentliggjøres i „Le Moniteur“ paa samme Tid skulde udgives i en speciel Samling „Recueil Consulaire“, paa hvilken Industridrivende og Handelende kunde abonnere til billig Pris. Denne dobbelte Publikation havde til Hensigt at give de af de udenrigske Agenter meddelte kommercielle Oplysninger den størst mulige Udbredelse, og Indtagelsen i Moniteuren skulde derfor kun vedvare, saalænge som „Recueil Consulaire“ ikke var tilstrækkelig udbredt; den ophørte i Juli 1875.

Naar Aarsberetningerne indkomme til Udenrigsdepartementet, blive de i dettes Konsulatafdeling gennemgaaede, og vedkommende Konsulat tilstilles en Kritik med Angivelse af, hvad der mangler i hans Beretning, og hvad der kunde have været forkortet. Denne Kritik, der synes at maatte udfordre betydelig alsidig Kundskab, udføres fortiden af en forhenværende Ministerresident, der er ansat i Konsulatafdelingen, og hvem Redaktionen af „Recueil Consulaire“ er overdraget. Det synes som om der føres en skarp Kontrol med Konsulernes Virksomhed. Naar Beretningerne saaledes ere gennemgaaede, offentliggjøres de, i Regelen in extenso, i den nævnte „Recueil“, der udkommer i mindre Hefter, som indeholde flere eller færre Beretninger, og denne Offentliggjørelse vedvarer hele Aaret. Disse Aarsberetninger meddele meget lidet Statistik, da denne indsendes særskilt og offentliggjøres i et eget Hefte, der indeholder Schemaer over de vigtigste Verdensmarkeders kommercielle Stilling og Omsætning tillands og tilsøs (Cirkulære af 25de Mai 1880). Derimod indeholde de foruden praktiske Vink og Oplysninger for Forretningsverdenen tillige Navne paa Handelshuse og Opgave over disses Omsætningsværdier. „Konsulerne stille sig i Almindelighed paa sit Lands Handels og Industris Standpunkt og gjøre sig selv det Spørgsmaal, ved hvilke Fremgangsmaader og hvilke Midler der ville kunne tilveiebringes større Afsætningsmarkeder“. Der findes Indberetninger fra Legationer, Generalkonsuler, Konsuler og tillige fra enkelte Vicekonsuler. Beretningerne ere af meget forskjellig Længde, fra 1 til 80—90 trykte Sider; de offentliggjøres med vedkommende Indsenders Underskrift, da det antages at være et Middel til at anspore Konsulatfunktionærernes Iver og Aarvaagenhed, at de vide, at deres Arbejder forelægges Publikum direkte med deres Underskrift. Der mangler de hensigtsmæssige Indholdsangivelser i Margen; derimod ere i de fleste Indberetninger de enkelte Afsnit indledede med Indholdsangivelser i Kursiv. I Cirkulære af 31te Oktober 1877 tilkjendegav Udenrigsministeren Konsulerne, at han for at give de i „Recueil Consulaire“ indeholdte Meddelelser større Udbredelse samt tillige for at gjøre Konsulskorpset mere gjældende (le mettre plus en relief) og dets Tjenester mere paaskønnede, vilde tilstille de vigtigste kommercielle Tiden-der de efterhvert udkommende Hefter af den nævnte „Recueil“. Naar derfor et Hefte udkommer, tilstiller Departementet de vigtigste kommercielle og industrielle Tiden-der til Indtagelse en kort Redegjørelse for Hefkets Indhold. Flere Hefter udgjøre et Bind, der ledsages af en alfabetisk Fortegnelse over de Stationer, fra hvilke de i samme indeholdte Beretninger ere afgivne, samt af et alfabetisk Register over de behandlede Spørgsmaal og Artikler. I Bind LVII (1887) finder man saaledes bl. a.:

Alcool: Athènes, 49. Craïova, 131, 134. Manilla, 97. Réval, 456, 458. Chemins de fer: Algésiras, 144. Beyrouth, 37 osv.

Exportation: Adrianople, 30. Athènes, 50 osv.

Fret: Hambourg, 312. Kustendjé, 412 osv.

Paa Bindets Omslag findes trykt følgende Promemoria, der kortelig angiver Publikationens Indhold og Formaals:

„Den belgiske Regjering, der stadig har sin Opmærksomhed henvendt paa Midler til at udvide de kommercielle Forbindelser mellem Belgien og Udlandet, har foreskrevet Konsulskorpset at meddele vore Handlende og Industriadrivende Oplysninger om de Ressurser, som de forskjellige fremmede Markeder frembyde for deres Virksomhed. Periodiske Rapporter, der indeholde de indsamlede Underretninger, indløbe regelmæssig til Udenrigsdepartementet, som realiserer den ovenangivne Plan ved at overgive dem til Offentligheden. Det er anbefalet Konsulerne saavel som de i særlig Mission udsendte Agenter at give deres Meddelelser en helt igjennem praktisk Karakter. Man vil derfor i disse Meddelelser finde alle ønskelige Oplysninger med Hensyn til de paa de forskjellige Markeder særlig efterspurgte Artiklers Art og Pris, Opgaver over Skibsfarten i de forskjellige Havne, Betragtninger over Industriens, Agerbrugets og Bjergvæsenets Stilling i hvert enkelt Land. Disse Rapporter indeholde ogsaa Studier over den toldpolitiske og kommercielle Situation i sin Almindelighed og over de internationale Konventioner. De behandlede Anlægget af Jernbaner, projekterede eller under Bygning, i Henseende til Leverancen af Materialet, det paa hvert Sted brugelige System for Mynt, Maal og Vægt, kortsagt alle de Gjenstande, hvorpaa det synes nyttigt at henlede vore Producenters og Handelsmænds Opmærksomhed for at sætte dem istand til at knytte solide og varige Forbindelser med Udlandet. Konsulerne antyde de mulige Operationer; de angive disses Elementer og Grundlag; men dermed ophører ogsaa deres officielle Hverv. Det tilkommer Fabrikkerne og deres udenrigske Repræsentanters industrielle Initiativ at drage Fordel af de saaledes givne Vink og at indrette de til Export bestemte Artikler efter de Typer, der ere blevne dem angivne.“

„Le Recueil Consulaire“, hvis Formaals og Publikationsmaade saaledes kortelig er angivet, er en uundværlig Veileder for Alle, der ønske at udvide sine udenrigske Forbindelser og saaledes at bidrage til Belgiens materielle Fremgang.“

„Le Recueil Consulaire“ udkommer i ugentlige Hefter og udgjør aarlig to eller flere Bind, hvert paa omtrent 500 Sider. Subskriptionsprisen pr. Bind er i Belgien frs. 2.40, i Udlandet (Postforeningen) frs. 3.50.“

Værkets Udgivelse er overdraget en privat Person, og den eneste pekuniære Støtte, Udenrigsdepartementet yder, er, at det abonnerer paa 700 Exemplarer til Fordeling blandt Konsuler og indenlandske Autoriteter og Korporationer. Værket skal være meget udbredt og nyde almindelig Tilslutning.

Ogsaa enkelte af de leilighedsvis indsendte Beretninger indtages i „Recueil Consulaire“, især naar de indeholde Besvarelser af en af Departementet til flere Konsuler om den samme Gjenstand stillet Henvendelse. I Regelen indtages derimod saadanne leilighedsvis Beretninger, forsaavidt de ere af aktuel Interesse for Forretningsverdenen, i den nedenfor omhandlede „Bulletin du Musée Commercial“.

Allerede en i 1874 i Frankrige nedsat Kommission, der havde at undersøge den hensigtsmæssigste Maade for Udgivelsen af de officielle Dokumenter, foreslog den belgiske „Recueil Consulaire“ som Mønster, og i sit ovennævnte Værk om Konsulatvæsenets Reform udtaler Steinmann-Bucher: „I Østerrige, Frankrige, Italien, Schweiz og Tydskland bliver stadig de belgiske Institutioner fremstillede som Mønster. Og i Virkeligheden udmærke de belgiske

Konsulatberetninger sig ved betydelig Grundighed, Tilforladelighed og Aktualitet. I ingen andre Konsulatberetninger indeholdes saa mange brugbare Meddelelser som i disse, og i intet Land blive de saa rationelt udnyttede. Kun de nordamerikanske Beretninger kunne taale en Sammenligning. Begge disse Landes Konsulers hele Virksomhed har at koncentrere sig paa Studiet af de industrielle Produkter fra Konkurrancelandene, paa at finde nye Afsætningskanaler og paa at udforske Distriktets økonomiske Stilling. Ved hver Leilighed have de at afgive Indberetninger og desuden at indsende Aarsberetninger, der levere et værdifuldt Materiale for Studiet af vedkommende Lands Økonomi. Man maa have fordybet sig i disse Arbejder for i fuldt Maal at kunne skatte deres Værd.“

Medens saaledes Belgiens konsulære Oplysningsmekanisme i Udlandet gennemgaaende er Gjenstand for en anerkjendende Opmærksomhed, synes den indenlandske Forretningsverden ikke ganske tilfredsstillet. „La semaine industrielle“ for 12te Mai 1887 indeholder saaledes følgende Artikel: „Regjeringen ønsker, med Rette eller Urette, ikke at se en direkte Forbindelse etableret mellem de udenrigske Agenter og Pressen. Det skulde derfor være dens Pligt selv paa en virkelig effektiv Maade at sørge for Offentliggjørelsen af de den belgiske Handel af disse Agenter givne Vink. Uden at diskutere Interessen og Fortjenesten ved „Recueil Consulaire“ og „Bulletin du Musée Commercial“ maa man kunne udtale, at disse officielle Organer langt fra svare til alle Handelens Fordringer, der har nødtigt øieblikkelig at erholde visse Oplysninger, eller engang til de berettigede Forventninger hos Konsulerne, hvis Raad, naar de sent offentliggøres i lidet udbredte Organer, ikke frembringe de forønskede Resultater. Selv i „Le Moniteur“ indrykkes ikke disse Oplysninger hurtig nok. Vi formene, at det vilde være bedre at betjene sig af den ikke-officielle Presse, hvilken Regjeringen strax og direkte skulde tilstille de for Handelen og Industrien interessante Meddelelser uden at undlade at nævne den Konsuls Navn, som har indsendt Beretningen. I mindre end 24 Timer efter dens Modtagelse i Bryssel vilde da en interessant Indberetning kunne findes indtaget i alle Dagspressens Organer.“

Medens, som det vil sees, den her gjengivne Anke udelukkende er rettet mod Centralstyrelsen, fremkom der tidligere ikke saa sjelden Udtryk for Misnøje med Konsulerne selv. I de senere Aar har imidlertid Udenrigsdepartementet ladet sig det være magtpaaliggende navnlig gennem Avisartikler at aabne Almenhedens Øine for de af Konsulerne ydede Tjenester, og denne tidligere — i Regelen vel uden nogen særlig Begrundelse — nærede Mangel paa Velvillie har nu givet Plads for større og vistnok mere begrundet Sympathi. Det synes ogsaa, som om de belgiske Konsuler paa alle Maader bestræbe sig for at være sit Hjemlands Handel og Industri til Nytte.

I 1883 sees saaledes Konsulen i New Orleans at have foreslaaet, at der ved Konsulatet oprettedes et Mønsterlager af belgiske Industriprodukter. Han erklærede sig rede til at sørge for, at Lageret skulde blive besøgt af Kjøbmændene paa Stedet og til at meddele Vedkommende Oplysninger om de indløbne Prøver og deres Udstillere.

I 1887 har den belgiske Generalkonsul i de Forenede Stater efter en i Belgien foretagen Rundreise udfærdiget en Fortegnelse over belgiske Firmaer, Handlende, Fabrikanten, Agenter etc., der ønskede at beskæftige sig med Export til de Forenede Stater, hvilken Liste havde til Hensigt at gjøre den belgiske Industri og belgiske Firmaer kjendt i sidstnævnte Land. Listen blev tilstillet den belgiske Udenrigsminister, af hvem den blev omsendt til

de forskellige Provindsers Guvernører, for at Handlende og Fabrikanter kunde gjøre sig bekendt dermed og faa indført ønskelige Forandringer i samme.

„Moniteur du Commerce“ for 13de Mai 1887 meddeler, at den belgiske Konsul i Konstantinopel har sat sig i Forbindelse med de tyrkiske Industridrivende, Handlende og Agerdyrkere. Han har henledet deres Opmærksomhed paa de belgiske Handelsmuseer og har lovet at skaffe dem Fortegnelse over belgiske Exporthuse samt disses Kataloger og Priskuranter, Prøvealbumer osv. For at realisere denne Plan har han opfordret dem til i Konsulatet at nedlægge Prøver paa sine Produkter, for at de kunne sendes til Handelsmuseerne, og han har henvendt sig til de belgiske Handelskamre og Associationer for at faa dem til at tilstille ham de nødvendige Tryksager og Prøvesorter.

Efter Alt, hvad der er gjort for at udvikle den konsulære Virksomhed, og efter den Aand, der synes at besjæle Belgiens udenrigske Repræsentanter, vil man formentlig være berettiget til at antage, at Belgien kan være tilfreds med sit, efter dets Behov afpassede Konsulatvæsen. Steinnmann-Bucher siger ogsaa: „Maaske kan man kun nævne en Stat, Belgien, der har bragt sit Konsulatvæsen i det rigtige Forhold til den indenlandske Værdifrembringelse (Wertherzeugung).“

I en i „L'Economiste Français“ for 9de September 1882 indtaget Artikel angaaende Konsulatvæsenet findes ogsaa følgende for de belgiske Konsuler smigrende Passage: „Hvor mange Gange have ikke alvorlige franske Kjøbmænd betroet os, at de have henvendt sig til vore (de franske) Konsuler for at faa vigtige Oplysninger, og at de, naar de ikke have faaet Svar derpaa, have vendt sig til den belgiske Konsul, der har ladet sig det være magtpaaliggende saa hurtig som muligt at meddele den begjærte Oplysning.“

I den allersidste Tid er der imidlertid atter fremkommet Fordringer om Reorganisation af Konsulskorpset; der fordres ansat flere lønnede Konsuler, og disse skulde foruden at fremlægge Diplom som Docteur en droit tillige godtgjøre at have gjort Tjeneste mindst to Aar i et industrielt Etablissement og ligesaa længe i et første Rangs Handelshus.

Den 1ste Januar 1888 havde Belgien 25 lønnede Konsulater og Generalkonsulater, hvoraf 7 i Europa, 4 i Amerika, 1 i Australien, 6 i Afrika og 7 i Asien. Aflønningen varierer mellem 18 000 og 25 000 Francs; Kontorbidrag ansees uforholdent. De ere pensionsberettigede. De ulønnede Konsuler oppebære ingen anden Godtgjørelse end de sjelden faldende Afgifter. Hvert Aar skal der imidlertid ifølge Dekret af 25de Februar 1857 til Kongen afgives Indberetning om de Konsuler, der have vist Nidkærhed og Dygtighed, og naar en Konsul har gjort Tjeneste et halvt Snes Aar, modtager han i Regelen en honorær Belønning.

Medens der, som ovenfor anført, i Belgien ingen særlige Kvalifikationer udfordres for at kunne blive Konsul, er det ved Kgl. Forordninger af 1ste August 1858 og 30te Juli 1867 for Diplomatiets Vedkommende bestemt, at Attachéerne for at avancere til Legationssekretærer maa forelægge Diplom som „candidat en philosophie et lettres“ eller godtgjøre, at de i Belgien have opnaaet Grad af Civilingeniør eller Officer i en bestemt Vaabenart, samt derhos for en kongelig Kommission paa 7 Medlemmer aflægge en Examen, der omfatter følgende Fag:

- 1) Moderne politisk Historie samt de vigtigste Traktaters Historie.
- 2) Statsøkonomi og Statistik.
- 3) Tydsk eller Engelsk efter Kandidatens Valg.

- 4) Folkeret.
- 5) Belgisk og fremmed offentlig Ret.
- 6) Elementer af Civillovbogen, navnlig Personret og Arveret.
- 7) Diplomatisk Stil, Depecher, Rapporter osv.
- 8) Belgiens og de vigtigste europæiske og amerikanske Staters Handelslovgivning, Tariffer, Handelspolitik og Traktater, Kolonialsystem, de samme Landes Omsætning med Udlandet og sine Kolonier, Transit, Handelsflaade; nærmere Detailler angaaende Belgiens Forbindelser og Omsætninger med de vigtigste Markeder; de forskellige belgiske Industrigrenes Stilling.
- 9) Belgiens Konsulatvæsen; Konsulaternes Organisation, Attributioner og Jurisdiktion; Forholdet mellem Legationerne og Konsulaterne.

Ved Debatten i Deputeretkammeret angaaende Udenrigsbudgettet for 1888 erklærede Udenrigsministeren, at han, efter at have indhentet en Udtalelse i Sagen fra den diplomatiske Examenskommission, havde besluttet at henvælge de i Kgl. Forordning af 1858 under No. 8 og 9 omhandlede Fag til en Examen, som de, der vilde avancere fra Sekretær af 2den Klasse til Sekretær af 1ste Klasse, skulde have at aflægge. Foruden de under nævnte Nummere omhandlede Fag skulde denne Examen, der blev at aflægge for en Kommission paa 5 Medlemmer, omfatte en Rapport over statsøkonomiske, industrielle og kommercielle Spørgsmaal. Da der forløber tre Aar fra Udnævnelsen til Sekretær af 2den Klasse til Udnævnelsen til Sekretær af 1ste Klasse, vilde Kandidaterne saaledes have tre Aar til dette kommercielle Studium, og for at give de unge Diplomater Anledning til at komplettere dette og forberede sig til Examen, var det Ministerens Agt at paalægge dem i nogen Tid at gjøre Tjeneste i Udenrigsdepartementets Afdeling for Handels- og Konsulatsager, hvilken Tjeneste vilde føre med sig Exkursioner under en dygtig Persons Ledelse til Landets vigtigste Industricentrer.

Ved Kgl. Forordning af 14de Februar 1888 er denne den diplomatiske Examenes Indstilling i to Afdelinger bleven fastslaaet.

Holland har hidtil næsten udelukkende havt ulønnede Konsuler. En til Undersøgelse af dets Konsulatvæsen nedsat Komite har nu i Slutningen af 1887 udtalt, at der bør oprettes et Antal lønnede Konsulater og har foreslaaet 24 saadanne, hovedsagelig i fremmede Verdensdele.

I 1885 nedsattes der i *England* en kongelig Kommission for at undersøge Aarsagerne til den almindelige Depression i Forretningslivet og Midlerne til at bøde paa samme. Ogsaa Spørgsmaalet om, hvad der kunde udrettes for at gjøre den udenrigske Repræsentation mere frugtbringende for Hjemlandets Handel og Industri, indgik under det Kommissionen overdragne Hverv, og denne henvendte sig derfor til Fagmænd og Interesserede med Anmodning om at afgive Erklæringer i Sagen, hvorhos der fremkom Udtalelser saavel fra Parlamentsmedlemmer som i Pressen.

De for Kommissionen fremsatte Forslag i Henseende til den udenrigske Repræsentation kunne sammenfattes under følgende Punkter:

1. Udgivelsen af en ugentlig Handelstidende, noget i Lighed med den franske „*Moniteur Officiel du Commerce*“, der skulde indeholde Meddelelser om Forandringer i Toldtarifferne, om Bevægelsen paa de fremmede Markeder, fremmed Handelsret, Bestemmelser vedkommende Havnevæsenet osv.
2. Oprettelsen i London af et Bureau, lig det franske „*Bureau de Commerce*“, hvor Publikum kunde gjøre sig bekjendt med, undersøge og kopiere Tariffer, Cirkulærer, Handelsnyheder osv.

3. At der ved de vigtigste Konsulater skulde aabnes Prøve- og Mønsterlagere, hvor de forskjellige Grene af den britiske Industri kunde være repræsenterede. Udgifterne herved skulde dækkes ved Afgifter, der blev at fastsætte ved Regjeringsbeslutning.
4. At der skulde indrettes Handelsmuseer og Udstillinger af Fabrikata paa velvalgte industrielle Centrer, og at flydende Museer eller Udstillinger skulde udsendes til forskjellige Havne med Prøver paa britiske Artikler.
5. At indtraadte eller projekterede Forandringer i fremmede Tariffer skulde bekjendtgjøres hurtigere end hidtil.
6. At det britiske Diplomati og Konsulskorps af al Magt skulde anstrænge sig for at sikre britiske Undersaatter en ligesaa gunstig Stilling som andre Fremmede ved Ansøgninger om Koncessioner eller andre kommercielle Foretagender.
7. At Indberetning om saadanne Foretagender skulde hjemsendes af vedkommende Repræsentanter.
8. At Konsulerne skulde vælges blandt Mænd, der besad kommercielle Kvalifikationer og tekniske Kundskaber.
9. At Konsulernes Navne og deres Adresser i Udlandet samt deres Kontortid skulde offentliggjøres.
10. At Handelsrapporter skulde publiceres med bestemt fastsatte Mellemrum, og at de skulde indeholde flere Detailler angaaende Arbeidsløn, Arbeidstid, Leveomkostninger osv.
11. At Kopier af disse Rapporter strax skulde tilstilles Landets Handelstidender. At Rapporterne skulde ledsages af Prøver paa Fabrikata og Agerbrugsprodukter.
12. At Forandringer i Toldtariffernes Klassifikation af Varerne skulde indberettes, ligesaa Handelstribunalernes Kjendelser.
13. At der skulde ansættes kommercielle Attachéer ved Legationerne.
14. At Konsulerne skulde bistaa ved Indfordringen af Gjældsposter og anbefale paalidelige Jurister og „accountants“.
15. At Konsulerne skulde indgive Beretning om, hvilke Midler andre Nationer benytte sig af for at fremme sin Handel.
16. At Marineofficerer skulde afgive Handelsrapporter.
17. At Konsulerne, naar de vare hjemme i Ferier, skulde besøge Handelscentre og erhverve sig teknisk Kyndighed.
18. At de skulde besvare Forespørgsler angaaende fremmede Handelshuses Soliditet, og om hvor langt man med Tryghed kunde give disse Kredit.
19. At der skulde ansættes Handelskommissar (eller Chancelierer) ved alle Konsulater.
20. At en Afdeling skulde organiseres i Udenrigsdepartementet, der særlig havde at sørge for en hurtig Indsamling, Offentliggjørelse og Udbredelse af Oplysninger, der vare af Vigtighed for Handel og Industri.
21. At Udenrigsdepartementet skulde udsende Bekjendtgjørelser, Handelstidender m. m. til Konsulerne, for at disse kunde uddele dem eller holde dem til Eftersyn.
22. At ethvert Konsulat skulde holde en Fortegnelse over de Personer, der maatte være villige til at optræde som Agenter i Udlandet for britiske Forretningsmænd.
23. At Konsulerne skulde optræde som officielle Sagsøgere i Tilfælde af Overtrædelse af Varemærke- eller Patentrettigheder osv.

24. At indfødte Agenter mere end hidtil maatte blive anvendte af Kjøbmændene i Kina og andetsteds.
25. At den kommercielle Afdeling af Udenrigsdepartementet skulde assisteres af en Raadsforsamling, sammensat af Repræsentanter for Handelskamrene, at den skulde assimileres med en beslægtet Afdeling i Departementet for Kolonierne og Indien (that it should be assimilated with a kindred department of the colonial office and India office).
26. At Konsulerne skulde stilles i direkte Forbindelse med Handelskamrene.
27. At Konsulerne skulde se at komme i nærmere personlig Berøring med Distriktets Forretningsverden, og
28. At det skulde tillades Konsulerne for offentlig Regning at forskaaffe sig saadanne statistiske Underretninger, som de ikke paa anden Maade maatte kunne erholde, eller ialfald ikke før end til en for sen Dato.

Det engelske „Board of Trade“ oplyste paa Foranledning, at det var ifærd med at udgive en Handelstidende, der ikke alene vilde komme til at indeholde Meddelelser om Forandringer i Toldtariffer og almindelig Handelslovgivning, men ogsaa vilde behandle Forretningslivet i Ind- og Udlandet. Den vilde forhaabentlig senere kunne udkomme hver Uge, men skulde begynde som maanedlig. The Board var af den Mening, at det allerede eksisterende „Patent office library“ burde indrettes saaledes, at Publikum der kunde gjøre sig bekendt med Tariffer og „Blaaetøger“; men denne Sag tiltrængte længere Overveielse. Handelsmuseer burde bekostes af Handelsassociationerne, men bistaas af de udenrigske Repræsentanter for saavidt angik Tilviebringelsen af Udstillingsmateriale; saadanne Museers Nytte var utvivlsom. The Board antog videre, at det vilde være ugjærligt for Konsulerne at forene Opsynet med Mønsterudstillingen med deres øvrige Pligter; det fandt ikke, at de udenrigske Repræsentanter burde befatte sig med at afgive Oplysninger om fremmede Huses Soliditet, og endelig frygtede det for, at en direkte Kommunikation mellem Konsulerne og Handelskamrene ofte kunde medføre alvorlige Forviklinger for Udenrigsdepartementet og for „The Board of Trade“ selv.

I Anledning af de fremkomne Fordringer udbad Udenrigsdepartementet sig Udtalelser fra de diplomatiske og de vigtigere konsulære Agenter, hvilke saagodtsom enstemmig erklærede den største Del af de fremsatte Forslag, forsaavidt de angik de udenrigske Repræsentanters Optræden, for udførlige eller uhensigtsmæssige. Der anførtes i det Væsentlige, at officiel Mellemkomst fra Konsulers eller Diplomaters Side, for at skaffe sine Landsmænd Andel i offentlige Arbejder, udfordrer den største Forsigtighed for ikke at sætte vedkommende Konsul i en falsk Stilling, saameget mere som Opnaaelsen heraf i halvciviliserede Lande, hvor der nærmest er Spørgsmaal om saadan Bistand, som oftest sker rentud gennem Bestikkelser, hvormed selvfølgelig en Konsul ikke kan befatte sig. Ved derhos fortrinsvis at anbefale et enkelt af Landets Firmaer, vilde Konsulen kunne komme til at optræde til Skade for andre samtidige Konkurrenter fra Hjemlandet, ligesom han derved maatte paatage sig en Garanti for Vedkommendes Paalidelighed og i Tilfælde af, at denne skulde briste, derved nødvendigvis maatte komme til at svække sin Stilling. Dette sidste Hensyn kunde overhovedet ikke lades af Sigte, hvor der var Spørgsmaal om Konsulens officielle Mellemkomst for at opbølge og støtte et privat Handelsforetagende i Udlandet. Naar der forlangtes, at Konsulerne skulde hjælpe sine Landsmænd med at faa indrevet deres Fordringer i Udlandet, var det et Spørgsmaal, om en saadan Forretning egentlig passede med en Konsuls Stilling eller med Rimelighed

burde paalægges ham. Derimod yde Konsulerne de Handlende stadig og beredvillig al saadan Bistand og Oplysning, som er forenlig med deres Stilling, saavel i Handelssager som om Landets Lovgivning og andre Forholde, ligesom de daglig i særskilte Tilfælde gjøre sine Landsmænd værdifulde Tjenester i private Anliggender, saavel ved Raad og Bistand som paa anden Maade, navnlig ved Mellemkomst hos Lokalautoriteterne, ved at anbefale paalidelige Sagførere og ved at optræde som Voldgiftsmænd i opkomne Stridigheder. Da imidlertid selv de kyndigste Konsuler ikke kunne have den samme Indsigt i den enkelte Handelsbranche som de Handlende selv, kan ingen Bistand fra Konsulerne opveie Mangel paa privat Initiativ, Foretagsomhed og individuelle Anstrængelser. I denne Henseende gjøres der udtrykkelig opmærksom paa Nødvendigheden af, at Vedkommende selv skaffer sig de nødvendige Oplysninger og Forbindelser ved Hjælp af kyndige og med Landets Sprog kjendte Handelsreisende. Det er langt mere ved disse Midler end ved konsulære Mellemkomst, at Tydskland og andre Lande i de senere Aar saa stærkt har udvidet sine Handelsforbindelser med Udlandet, og medens tyske Handelsreisende vise sig overalt i fremmede Byer, ere engelske en Sjældenhed. Den Handelsreisende er særlig kyndig i det af ham repræsenterede Firmas Forretning; han kan bedømme, hvad Markedet særlig fordrer, og hvilke af hans Principals Produkter bedst passe derfor, eller hvorledes de kunne indrettes efter Behovet; han kan ogsaa bedst faa Oplysning om Kundernes Stilling og derved undgaa daarlige Forretninger. Uanseet en Konsuls Handelskundskab vilde det være umuligt for ham at kjende Detaillerne af enhver Forretningsgren eller at have Rede paa alle Forandringer eller Forbedringer. Han kan give Rapporter om Handelen i Almindelighed; men den Reisende maa bearbejde Markedet og lære, hvad hans specielle Forretning fordrer. Angaaende Oversendelsen af Prøver bemærkes, at dette vilde medføre ikke ringe Udgifter for det Offentlige, ogsaa derved, at der hertil maatte udkræves en særlig sagkyndig Bistand, der ofte ikke er let tilgængelig.

Med Hensyn til den Veiledning, som Konsulerne kunne give de Handlende, vil den hovedsagelig være af almindelig Natur, saasom om almindelige eller gennemsnitlige Priser, statistiske og alle Oplysninger af Interesse for Redere, deriblandt om hvorvidt andre Nationers Skibe foretrækkes, væsentlige Forandringer i den udenlandske Handel, navnlig saadanne, der kunne berøre den engelske Fragtfart, Forandringer i lokale Love angaaende Handel, Faktorier eller industrielle Anlæg, samt den Indflydelse paa den engelske Handel, der i Distriktet fremtvinges af Forandringer i Tolden, eller Klassifikationer af Artikler i Tariffen, særlig hvis de stride mod engelske Interesser. Skjønt disse Konsulatberetninger ikke kunne indeholde væsentlig specielle Oplysninger, ville de dog kunne være af stor Betydning og Vigtighed. Ved Fordringen paa forøget Virksomhed maatte man, anføres der videre, ikke glemme, at de britiske Konsuler i Regelen have langt mere løbende Arbejde end deres Kollegaer. Deres Forretninger ere mangfoldige; de maa være sprogkyndige, Bogholdere, forstaa Søaffærer, være lidt Statsøkonomer og lidt Diplomater. De bringes daglig i personlig Berørelse med alle Klasser, fra høie Embedsmænd til Søfolk og Arbeidere; de maa afgjøre Tvistigheder af alle Slags mellem sine Landsmænd og Landets Indvaanere, vedligeholde Disciplinen paa Skibe i Tider, hvor den har lettest for at slappes, vedligeholde god Forstaaelse mellem sine Landsmænd og de lokale Autoriteter, give Raad i alle Slags Retsspørgsmaal, være Bisiddere og Voldgiftsmænd og fungere som Dommere i første Instants ved mistænkelige

Forlis eller Forbrydelser paa Skibe samt med Personer hjemme og i Ulandet vedligeholde en uendelig Korrespondence, der i større eller mindre Grad dreier sig om Handelsanliggender. Ved Siden heraf kommer saa den daglige vidtløftige Expedition af Skibene og andet Rutinearbeide.

Under 17de Juli 1886 udfærdigedes der af Udenrigsdepartementet et Memorandum, hvori gjengives et Sammendrag af de Resultater, hvortil den foreliggende Diskussion havde ført angaaende en Konsuls Pligter m. m.

Hds Majestæts Repræsentanter og Konsuler, anføres der, bør til enhver Tid være rede til mundtlig eller skriftlig at give de britiske Undersaatter, som maatte anmode derom, den nøiagtigst mulige Oplysning om Forretninernes Gang i deres Distrikter, om de foreliggende Afsætningsfelter, projekterede Foretagender, nye Industrier, nyaabnede Kommunikationslinier og (naar de kunne føle sig istand dertil) om fremmede Handelshuses Respektabilitet. Selvfølgelig kunne de alene udtale sig efter bedste Skjøn og Overbevisning (to the best of their knowledge, information and belief). De kunne ikke forventes at skulle paadrage sig Udgifter eller forsømme sine øvrige Pligter for at skaffe Privatfolk Oplysninger, og hvis de i det Hele indlade sig paa at udtale sig om de Firmaer, hvorom de ere blevne spurgt, maa det ske med største Varsomhed, og de maa give den, der har begjært Oplysningen, at forstaa, at de ingensomhelst Garanti yde. De maa være forberedte paa at introducere britiske Undersaatter, der ere forsynede med tilstrækkelige Anbefalinger, til Privatmænd, Firmaer eller Embedsmænd i Distriktet. Ogsaa her er der megen Diskretion at iagttage i Henseende til den Udstrækning, i hvilken de bør anbefale en britisk Kjøbmand eller hans Agent til en Fremmed. I enkelte Tilfælde ville de blot kunne konstatere, at Vedkommende er britisk Undersaat, der har medbragt Anbefalingsbrev fra efter Omstændighederne en respektabel Person eller Udenrigsministeriet; kun yderst sjelden vil det kunne ansees for ønskeligt, at de skulde stille sig ansvarlig for Nogen, der ikke reiser i offentlig Mission. De kunne gjerne anbefale britiske Undersaatter i legitim Forretning retskyndig og regnskabskyndig Bistand og ligesaa give Raad efter bedste Skjøn i Retsager. Konsulerne kunne ikke forventes at skulle indkassere Gjæld; men de kunne undertiden være til Hjælp med at forebygge Pengetab for Handlende. De kunne bistaa Skibe, der uforsætlig have overtraadt Told- eller Karantænelove, ved enten at søge opnaaet Fritagelser for trykkende Formaliteter eller Eftergivelse af ilagte Bøder, naar Overtræderen ikke har været i ond Tro. Saadanne Tjenester ydes hver Dag og saa selvfølgelig, at Handelsverdenen hjemme neppe aner, hvor vigtige de ere, og hvor meget de optage af en Konsuls Tid i større Havne. Derimod vilde det neppe være stemmende med en Konsuls Stilling at paalægge ham regelmæssig Uddeling af britiske Handelscirculærer eller Opsyn med et Udstillingslokale for britiske Varer; han vilde derved blive et Slags Handelsagent, en Stilling der et lidet forenlig med hans Egenskab af officiel Repræsentant, og det vilde derhos, bortset fra det betydelige Arbeide en saadan Virksomhed vilde udfordre, være vanskeligt for ham med lige Iver at befordre de forskjellige Firmaers Interesser. De fleste af de kommercielle Autoriteter, hvis Mening var bleven indhentet i Sagen, var ogsaa enige heri. At bistaa britiske Undersaatter med at erholde Kontrakter og Koncessioner fra fremmede Regjeringer er en meget vanskelig Sag, og der bør i saa Henseende gaaes frem med den allerstørste Diskretion.

De Ting, hvorom en Konsul vil have Opfordring til at give Indberet-

ninger, ere mangfoldige, saasom om Arbeidet, Arbeidsløn og Tid, Arbeideres Stilling, Arbeidsforeninger, Streiker, kooperative Foreninger; om Fabrikvæsen, Opfindelser, nye Industrigrænes Udvikling, Overflytning af Kapital fra en Industri til en anden, nye Forbedringer i Agerbruget; om Handelens Bevægelser, tiltagende eller aftagende Efterspørgsel efter visse Slags Varer, Forandringer i et Folks Smag eller Livsvaner, der berøre Efterspørgselen efter Indførsels-artikler; om Lovgivning, Forandring i Toldforordninger, Tariffer, Karantænelove og Love vedkommende Handel og Industri; om Finantser, Bankvæsen, Mynt, offentlige Laan og Skattevæsen; om Kommunikations- og Transportmidler, Jernbaner, Dampskibslinier, Fragtsatser, Retninger hvor Trafikken begynder at gaa; om Lovenes Administration, Afgjørelser af vigtige Handels-spørgsmaal, Bestemmelser om Retssportler, Forandringer i Handelsproceduren; om vigtige Foretagender, Anlæg af offentlige Arbeider, Bjergværker, Tilstaaelse af Bevillinger til Drift af Gruber og Skove eller lignende; om teknisk og industriel Undervisning og Statens Medvirkning dertil; om Udstillinger, Kongresser, Konferencer og andre Anledninger, hvor Forretningsmænd træffes eller Varer udstilles; al Slags Statistik angaaende Handel, Skibsfart og Industri; om britiske Kjøbmænd og Huse, der drive Forretninger i Distriktet, og om deres Forretnings Art.

Selvfølgelig er der ikke Tale om, at en Konsul skulde kunne give Rapporter om alle disse Ting stadig eller paa en Gang. Det Ovennævnte anførtes alene som Punkter af særlig Interesse, hvorom han fra Tid til anden vilde have Opfordring til at udtale sig.

Hjemsendelse af Prøver eller Specimina af det Lands Produkter, hvor Konsulerne ere ansatte, fordrer speciel Varekundskab og vilde desuden medføre ikke ringe Udgifter, hvortil kom, at der i England ikke er oprettet Handelsmuseer, hvor saadanne Varer med Nytte kunde udstilles. Sagen for-tjente imidlertid Overveielse.

Hvad enten Rapporter om de ovennævnte Gjenstande ledsages af Prøver eller ikke, vilde de, hvis de ere fuldstændige og korrekte, være nyttige for engelske Handlende. Kan man imidlertid, anføres der videre, gjøre Regning paa saadanne Meddelelser fra Legationssekretærer og Konsuler, der sjelden have praktisk Handelskundskab og endnu sjældnere specielt Kjendskab til nogen særskilt Forretning? Naar hensees til saavel Handelens som Viden-skabens stadig tiltagende specielle Karakter, er det klart, at selv den mest intelligente Persons lagttagelser, naar han ikke er Specialist, ikke kan give Forretningsmanden al den forønskede Oplysning. Ingen Fabrikant af vævede Varer vilde bestemme sin Produktion eller Udskibning efter en Rapport fra en Diplomat eller Konsul, som aldrig havde fabrikeret eller handlet med vævede Varer. Selv om han havde „gjort“ i Bomuld eller Uld, vilde han ikke havt med Jernvarer at gjøre og omvendt. Derhos udfører enhver af de store Industrigræne allerede nu dette Arbeide selv, da der i enhver er nogle ledende Firmaer, som udstede Cirkulærer og Rapporter om den udenrigske Handel i denne særskilte Branche; deri findes netop den forlangte specielle Underretning.

Hvis de Handlende i Hjemlandet mente, at de behøve yderligere Data for sin Exportforretning, end hvad disse private Cirkulærer give, maatte enten den diplomatiske og konsulære Tjeneste forøges med et stort Antal Handels-specialister, Folk, som, hvis de ikke selv ere forulykkede Handelsmænd, alene kunne faaes ved Tilbud om høi Løn, eller ogsaa maatte Handelsstanden selv sørge for at opnaa, hvad den ønsker, gennem et bedre System af Agenter, udsendte enten af Private eller Handelskorporationer. Det sidste syntes det

simpleste, og det fortjente at bemærkes, at nogle af de Konsuler, som havde svaret paa Udenrigsdepartementets Henvendelse, tilskrev det Overtag, som nogle af de fremmede Nationer, navnlig Tydskerne, i den senere Tid have faaet over den britiske Handelsstand, deres mere udstrakte Anvendelse af Handelsreisende og disses større Dygtighed saavel i sproglig Henseende som ellers. Det var ogsaa bleven bemærket, at engelske Huse, tydeligvis paa Grund af Vanskeligheden ved blandt deres Landsmænd at finde Personer, der var fortrolige med fremmede Sprog, sædvanligvis benyttede Fremmede som Handelsreisende. Efter nogen Tids Tjeneste etablere disse Reisende sig for egen Regning, og de Forbindelser, der vare blevene knyttede med Repræsentanterne for engelske Huse, gaa over paa fremmede Hænder; ikke at tale om, at selv naar han gjør Tjeneste for et engelsk Firma, er en Fremmed ved given Leilighed mere tilbøielig til at yde sine Landmænd end en Englænder sin Bistand.

Det vilde ikke lade sig gjøre at finde Personer, der kunde udfylde alle de politiske og sociale, literære og kommercielle Pligter, som man vilde paalægge en Konsul, og skulde man være i det heldige Tilfælde at kunne finde en saadan Mand, vilde han mangle den fornødne Tid, optaget som denne er ved den Uendelighed af løbende Expeditioner, som den enorme Skibsfart medfører. For hans Rapports Vedkommende kan man ikke forlange mere end, at en Konsul skal forstaa det Lands Love, hvor han er ansat, dets sociale System, dets kommercielle og industrielle Institutioner, og at han omhyggelig benytter den bedste ham tilgængelige, skrevne eller mundtlige Kilde til Underretning. Hans Rapporter ville da kunne blive nyttige for Kjøbmanden eller Fabrikanten hjemme, maaske ikke nærmest i dennes Egenskab som Handlende i et særskilt Slags Varer, men som en Handelsmand, der ønsker at kjende Udsigterne for den engelske Handel i Almindelighed i et givet Distrikt. I at søge saadanne Oplysninger vilde Konsulen kunne finde Veiledning og Opmuntring i de Meddelelser han fik hjemmefra, saasom ved Anmodninger om leilighedsvise Rapporter angaaende særskilte Gjenstande, byggede paa Henvendelser fra vedkommende merkantile Autoriteter i Hjemlandet. En Konsul havde træffende bemærket, at Mange finde det lettere at indgive en Rapport paa Basis af Spørgsmaal, fremsatte af en kompetent Person, end selv at udarbejde en fuldstændig original Beretning.

De Forenede Staters Udenrigsdepartement pleiede hyppig at forlange en Rapport om den samme Industrigren fra flere af de udenrigske Repræsentanter, og paa denne Maade fik det samlet et Bind af megen Interesse for vedkommende Industri. De amerikanske Konsuler have imidlertid meget mindre at gjøre end de britiske og ere hyppig Mænd med praktisk kommerciel Erfaring, der for et Tidsrum af 4 Aar tages ud af sin Forretningsstilling for ved en ny Præsidents Tiltrædelse at vende tilbage til samme.

Med Hensyn til, hvilken Del af Handelsindberetningerne burde paaligge Gesandtskaberne og hvilken Del Konsulaterne, da burde de førstnævnte have at afgive Beretninger om et Lands Handel, Industri og økonomiske Stilling i sin Almindelighed. Et Lands Statistik offentliggøres i Regelen i Hovedstaden, og det vilde derfor være rent Tidsspilde at paalægge en Konsul at gjentage, hvad der langt lettere kan meddeles fra Hovedkvarteret. Forandringer i Love, Toldtariffer og Karantænebestemmelser publiceres ligeledes i Regelen først i Hovedstaden, og det er derfor fra den diplomatiske Agent, at man burde vente Indberetninger herom. Hvis han tiltrænger Oplysning fra nogensomhelst Havn, kan han forinden indhente den fra vedkommende Konsul. Naar den Sag, hvorom Indberetning skal gjøres, vedkommer et Di-

strikt, hvor ingen Konsul er stationeret, har Legationen lettere for at behandle samme end en Konsul, der maaske har Vanskelighed for at forlade sin Station, og for hvem der sandsynligvis tilbyder sig mindre Anledning til at indhente Underretning end i Hovedstaden. Paa den anden Side befinder Konsulen sig paa Importstedet; han ser, hvilke Varer der ind- og udføres, og har bedre Anledning til at gjøre sig en Mening om mangen en Handelsaffære end en Legationssekretær, der er nødt til at opfylde en Hovedstads sociale Pligter. Det er derfor Konsulen, som vil have at meddele ikke alene den lokale Statistik for vedkommende Havn og Distrikt, men ogsaa Iagttagelser angaaende Importen og den Retning, i hvilken denne har Tendents til at udvikle sig, de Grunde hvorfor fremmede Lande i en eller anden Henseende med Held konkurrere med England, og Virkningerne af Forandringer i Toldtarifferne, saavel paa Forholdet indbyrdes mellem de forskjellige til Distriktet exporterende Lande som mellem Storbritannien og vedkommende indenlandske Producenter. Virkningen af nye Transportlinier tilsøs og tillands er ogsaa en Sag, hvorom en Konsul er mere istand til at afgive Beretning end de diplomatiske Agenter i en Hovedstad.

Hidtil havde hver lønnet Konsulatfunktionær havt at indsende en aarlig Rapport over vedkommende Lands eller Distrikts Handel, Industri og Søfart samt hver Legationssekretær en aarlig Rapport over Landets Finantsvæsen, der gjengiver den officielle Statistiks Opgaver, Analysen af de foreslaaede Budgetter og af Regnskaberne for de forløbne Finantsaar. Særlige Beretninger angaaende specielle Forholde forlangtes undertiden, hyppigere fra Legationerne end fra Konsulaterne, og saadanne leilighedsvis Indberetninger afgaves ogsaa uden Opfordring, hyppigere fra Legationerne end fra Konsulaterne, snart i Form af korte Depecher, snart som en almindelig Rapport. Nogen skarp Grændse mellem, hvad der paaligger Legationerne og Konsulaterne i Henseende til denne Afgivelse af Indberetninger, forelaa der ikke, og det vilde derfor være af Interesse, at en saadan Grændse blev optrukket ved næste Revision af vedkommende Instruktioner.

De saa at sige løbende Meddelelser kom ofte for sent til at være af praktisk Nytte, da, som anført, hidtil de allerfleste Meddelelser var gaaet gennem de aarlige Rapporter. Dette vilde nu blive rettet paa og Konsulaterne herefter kunne indsende med al mulig Hurtighed al den Oplysning, som for Øieblikket var af kommerciel Betydning, efter Ønske i en kort Skrivelse eller som en Rapport. De aarlige Rapporter vare hidtil indkomne uregelmæssig og ligeledes for sent til at være af tilstrækkelig Nytte. Dette havde væsentlig sin Grund i, at der maatte ventes paa, at den aarlige Statistik udkom, hvilket i mange Lande ikke skete før 6 eller 8 Maaneder efter Aarets Begyndelse. At søge disse Oplysninger ad privat Vei vilde i Regelen tage formegen Tid, tildels ogsaa foranledige Udgifter. Der havde dog ogsaa været Tilfælde, hvor Forsinkelser havde fundet Sted med Indsendelsen af Rapporterne, og der vilde derfor i denne Henseende herefter blive øvet en strængere Kontrol. Det havde været foreslaaet, at der skulde forlanges kvartalsvis istedetfor aarlige Indberetninger; dette syntes dog at være at paalægge de allerede med Arbeide stærkt belæssede Konsuler for stor en Byrde, og dette vilde ogsaa blive mindre nødvendigt, hvis den fattede Plan om en hyppig Indsendelse og Publikation af leilighedsvis Indberetninger blev realiseret. En Konsul havde foreslaaet, at medens nu alle Konsuler have at afgive Rapport for hvert Aar indtil den 31te December, burde de inddeles i fire Klasser og hver Klasse paalægges i et givet Kvartal at afgive Indberetning om de sidst forløbne tolv Maaneder.

Med Hensyn til Offentliggjørelsen af Rapporterne maatte der skjælnes mellem saadanne, hvis Betydning beror paa, at de komme paa Dagen og meddele de seneste af de Fakta, hvormed en Handelsmand har at gjøre, og saadanne, hvis Nytte bestaar i, at de give en komplet og begrundet Oversigt over alle de Spørgsmaal vedkommende Data, hvoraf Slutninger og Forudsigelser med Sikkerhed kunne drages.

Det første Slags Meddelelser bør publiceres hurtig, saa at Vedkommende strax kan faa Kundskab derom. Flere Metoder vare blevne foreslaaede, saasom Offentliggjørelse i Form af korte Dokumenter eller Meddelelser, der gennem Udenrigsministeriet skulde tilstilles Landets Handelstidender, og, naar de vare af almindelig Interesse, tillige de sædvanlige Aviser. At holde en Samling af Meddelelser, givne i denne Form, vilde dog falde tungvindt, ligesom Fagbladene ikke læses af det store Publikum. Derimod kunde der være Spørgsmaal om, som i andre Lande, at have en officiel Tidende særskilt for udenlandske kommercielle Nyheder, der vilde være tilgængelig for alle Klasser af Exportører og tillige nyttig for Konsulerne selv, der saaledes kunde erfare, hvad der meddeltes fra andre Lande. De vilde derved ikke blot opmuntres til hurtig Fremsendelse af Meddelelser, men ogsaa faa Vink om nye Retninger at søge Oplysninger i, nye Fakta at meddele Handelsverdenen. Oplysninger om Udstillinger og Kongresser kunde ogsaa gives gennem en saadan Tidende.

Den anden Klasse af kommercielle Oplysninger indkomme i Form af Rapporter, vidtløftigere Meddelelser om et Lands eller Distrikts Industri og Handel, ledsaget af statistiske Tabeller. De almindelige Aarsrapporter publiceres aarlig, men Rapporter om særskilte Gjenstande i en egen Udgave, der udkom leilighedsvis. Alle disse Rapporter indeholde meget værdifulde Ting, og der foresloges nu flere Forholdsregler for at gjøre dem lettere tilgængelige, saasom at de skulde publiceres hurtigere end hidtil og ordnet saameget som muligt efter Landene, samt forsynes med et Register for hvert enkelt Aar og for en længere Aarrække, samt endelig at alt overflødigt skulde bortskjæres, da Rapporterne indtog et uhyre Volum. Jo dygtigere Konsulerne blev, og jo mere de opmuntredes til at interessere sig for Handelsaffærer, desto bedre vilde deres Rapporter blive. At udarbejde en aarlig Rapport er ofte et ensformigt og kjedeligt Arbejde, ligesom Konsulen ofte ikke ved, hvilke Punkter der mest ønskes Oplysning om. Heri kan han faa Veiledning ved Vink og Underretning fra sit Departement hjemme, der paa sin Side ogsaa gjerne erholder saadan fra kompetente Autoriteter. Det havde vist sig, at de engelske Konsultrapporter i den Form, hvori de udgaves, ikke fandt Læsere, hvilket for en Del kunde bero paa, at deres Format og Udstyr ikke var tiltrækkende. Det vilde muligens være hensigtsmæssigt at overlade dem til en privat Forlægger, der kunde arbejde for deres Salg, hvilket det Offentlige ikke kunde. Udsigten til en større Læsekreds vilde virke paa dem, der skrev Rapporterne, og som nu med Grund klagede over, at det er lidet opmuntrende at skrive, da dette ikke bringer Forfatteren nogen Anseelse eller Fordel og bliver for lidet kjendt til at sættes Pris paa af Handelsverdenen.

Efter dernæst i sit Memorandum at have udtalt sig om de fremkomne Forslag om Oprettelsen af Handelsmuseer og Udsendelsen af kommercielle Attachéer, til hvilket Spørgsmaal der nedenfor vil vendes tilbage, og efter at have erklæret, at den væsentligste Faktor til Forbedring af Forretningslivets trykkede Stilling maatte søges hos det private Initiativ, en langt grundigere saavel teknisk som kommerciel Fordannelse, mere Energi og mindre Fordringer, slutter Departementet med at udtale, at det Offentlige vil lade sig det være magtpaaliggende saa langt som muligt at udnytte de til dets Raa-

dighed staaende Kræfter. Der burde gives Konsulerne Adgang til at erhverve sig Duelighed i Handelsanliggender ved at udvide sin Kundskab til Handelslovgivningen og Handelsmetoder eller ved at besøge de vigtigste Punkter for engelsk Fabrikdrift. Departementet vil opmuntre sine Diplomater og Konsuler til forøget Virksomhed i at tilvejebringe Oplysninger og bistaa Englændere, der søge at gjøre Forretninger i Udlandet. Indberetninger af aktuel Interesse maa ske oftere, Aarsrapporterne afgives mere regelmæssig, og man maa søge at faa de indkomne Beretninger hurtigere offentliggjorte, ligesom de indkomne Meddelelser af aktuel Interesse bør søges offentliggjorte i en særlig Tidende. Prøver af fremmede Fabrikata og Produkter bør hjemsendes. To eller tre kompetente Personer bør maaske udsendes for at afgive Indberetninger om kommercielle og industrielle Spørgsmaal af umiddelbar Interesse. Cirkulærer bør tilstilles Diplomaterne og Konsulerne for at foreholde dem de dem paahvilende Forpligtelser og den Vægt, der vil blive tillagt de Tjenester, de kunne yde den britiske Handel, ligesom for at forsikre dem om, at Udenrigsdepartementet vil gjøre alt Sit til, for at det af dem ydede Materiale paa den virksomste Maade kan komme vedkommende Interesserede tilgode, og at Departementet vil stræbe hen til at blive et stedse mere og mere fuldkomment Forbindelsesled mellem dem og Hjemlandets Forretningsverden.

Som Resultat af de førte Forhandlinger tilstillede Udenrigsdepartementet under 31te Juli 1886 Handelskamrene og forskellige kommercielle Associationer en Rundskrivelse, der indeholdt følgende Udtalelse angaaende de forskellige til Departementet fremkomne Forslag:

1. Det fremgik, at „The Board of Trade“ havde til Hensigt at udgive en periodisk Tidende; forat denne kunde gjøre den fulde Tjeneste, antog imidlertid Departementet, at den burde indeholde Meddelelser af Interesse ikke alene for den udenrigske Handel men ogsaa for Handelen med Kolonierne og Indien.
2. Med Hensyn til Oprettelsen af et Bureau, hvor Publikum kunde gjøre sig bekendt med Tariffer osv., da var det tvivlsomt, hvorvidt dette paa-laa Regjeringen, eller om det ikke snarere maatte antages at henhøre under Forretningsverdenens eget Initiativ. Spørgsmaalet havde imidlertid Departementets varmeste Sympathi.
3. Forslaget om Indrettelse af Prøvelagere ved Konsulaterne udfordrede en meget omhyggelig Overveielse; det vilde nemlig ikke alene i betydelig Grad forøge Konsulernes Arbeide, men tillige virke til at stille dem lige med Handelsagenter, en Stilling der er uforenlig med deres officielle Pligter. Konsulerne vilde derfor kunne give Raad og Veiledning ved Indredningen af saadanne Prøvelagere; men disses Vedligeholdelse og Bestyrelse saavel hjemme som i Udlandet syntes snarest at burde paa-hvile Forretningsverdenen, der gennem Handelskamre eller andre sag-kyndige Korporationer bedst vilde være istand til at drage Omsorg for dem.
4. Med Hensyn til Oprettelsen af Handelsmuseer da passede de nys frem-satte Bemærkninger i vel saa høi Grad herpaa. Man havde fundet, at Omkostningerne ved saadanne Museer eller Udstillinger burde bæres af dem, til hvis Fordel de oprettedes; men Rigets udenrigske Repræsen-tanter vilde blive paalagte at gjøre, hvad der stod i deres Magt for at skaffe Materiale til Udstillingerne.
5. Det paa-laa allerede Konsulerne at indberette Forandringer i Tarifferne; med Hensyn til Offentliggjørelsen af alene projekterede Forandringer, da var det selvfølgeligt, at man maatte være yderst varsom.

6. Det var allerede foreskrevet Diplomatiets og Konsulskorpset at varetage britiske Undersaatters Tarv i Konkurrencen med Fremmede; men dette maatte altid ske med megen Konduite.
7. Der var ligeledes meddelt Instrux om at afgive Indberetning om Entrepriser i Udlandet.
8. Forslaget om, at der til Konsuler skulde udvælges Mænd med kommercielle Kvalifikationer og teknisk Kundskab, fortjente lang og omhyggelig Overveielse; det maatte imidlertid erindres, at en Konsuls Pligter og Kvalifikationer ere baade talrige og forskelligartede, og at deres Befatning med kommercielle Sager kun udgjør en Del af deres Embedsfunktioner.
9. Oplysning angaaende Konsulernes Navne, Adresser og Kontortid fandtes i Udenrigsdepartementets Fortegnelser og de officielle Kalendere; Konsulernes Opmærksomhed skulde imidlertid blive henledet paa det ønskelige i, at saadanne Oplysninger offentliggjordes.
10. Handelsrapporterne vilde for Fremtiden blive publicerede særskilt, saasnart de indløb, og Alt vilde blive gjort for at erholde dem saa hurtigt som muligt. Saasnart de udkom, vilde de blive sendte til Handelskamre og de ledende Aviser.
11. I de sidste Aar var der i de officielle Rapporter bleven lagt stadig større og større Vægt paa Detailler angaaende Industrien og de arbejdende Klassers Kaar, og dette Hensyn vilde heller ikke for Fremtiden blive formindsket.
12. Der var allerede tilstillet mange af Konsulerne Instruktioner om at hjemsende Prøver af saadanne Artikler, der vare mest efterspurgte paa Stedet.
13. Der var allerede tidligere indløbet Meddelelser om Forandringer i Toldtariffernes Klassifikation og om Handelstribunalernes Kjendelser; men Konsulernes Opmærksomhed skulde paa ny blive henledet paa dette Punkt.
14. Forslaget om Ansættelse af kommercielle Attachéer ved Legationerne havde været Gjenstand for Debat i Underhuset. Dets Antagelse vilde medføre betydelige Udgifter, og saalænge ikke vægtigere Grunde kunde anføres til Fordel derfor, end hidtil havde været Tilfældet, kunde Departementet ikke udtale sig for samme.
15. Konsulerne bistod hyppig, saavidt deres Stilling tillod det, ved Inddrivelsen af Gjældsposter og ved Anbefaling af retskyndig og regnskabskyndig Assistance; men da deres Støtte meget let kunde blive begjæret for ubeføiede og tvivlsomme Sager, kunde ingen almindelig Instruktion desangaaende gives. Deres Indblanding i Retsstridigheder udkrævede desuden tydelig nok særdeles megen Konduite.
16. Konsulerne havde allerede længe indberettet, hvilke Midler andre Lande benyttede for at fremme sin Handel, og de vilde utvivlsomt vedblive dermed.
17. Der var allerede i flere Tilfælde taget Hensyn til Ønsket om, at Konsulerne, naar de var hjemme i Ferie, skulde besøge britiske Industri-centrer og saaledes erhverve sig teknisk Kundskab. Man maatte imidlertid erindre, at en Konsuls Ferie er hans Hviletid, og det kunde derfor ikke med Rimelighed forlanges, at han skulde offre den til saadant Arbeide. Dersom dette blev obligatorisk, vilde der snart opstaa Spørgsmaal om Forlængelse af Konsulernes Ferier og om en dermed i Forbindelse staaende betydelig Forøgelse i Udgifterne; Departementet var derfor endnu ikke paa det Rene med, hvorvidt det vilde være klogt at fastsætte et saadant Paabud.

18. Departementet saa megen Vanskelighed i en praktisk Gjennemførelse af Forslaget om, at Konsulerne skulde afgive Meddelelser om fremmede Handelshuses Soliditet, og det af Grunde, der vilde være indlysende for enhver Forretningsmand. En saadan Fremgangsmaade vil give Anledning til alskens Misforstaaelser og Klager, ja maaske til Søgemaal, og egnede sig kun lidet til at gøres til Gjenstand for nogen almindelig Instruktion (of any general direction).
19. En egen Afdeling af Udenrigsdepartementet havde allerede at sørge for Indsamlingen og Publikationen af kommercielle Oplysninger, og med det Arrangement, der nu vilde blive truffet til en hurtig Offentliggjørelse af de indkommende Rapporter, i Forbindelse med den Tidende, der vilde blive udgivet af „The Board of Trade“, vilde Ønsket om en hurtigere Udbredelse af kommercielle Meddelelser forhaabentlig blive tilfredsstillet.
20. Det kunde efter Departementets Mening vanskelig paalægges Konsulerne at optræde som offentlige Sagsøgere ved Overtrædelser af Varemærkerettigheder osv., da dertil udkrævedes ikke alene en Jurist, men en Jurist, der er særlig hjemme i dette Slags Sager. En Konsul vilde derfor ikke kunne forventes at udføre et saadant Hverv hverken til sin egen eller til vedkommende Interesseredes Tilfredshed.
21. Departementets kommercielle Afdeling havde stadig befulgt den Regel at raadspørge Handelskamre og Handelsforeninger i Sager, hvor disses Mening kunde være af Værdi og til Nytte, og det vilde ikke bidrage til at fremme Friheden og Letheden i disse Relationer, at man oprettede endnu en officiel Institution, saadan som den foreslaaede raadgivende Forsamling af Repræsentanter fra Handelskamrene.
22. Det vilde blive altfor byrdefuldt for Konsulerne, hvis de skulde sættes i direkte Forbindelse med Handelskamrene; de vilde ikke kunne opretholde to eller flere Serier af Korrespondance. Forespørgseler til Konsulerne foregik stadig gennem Udenrigsdepartementet, som man ansaa sig berettiget til at antage, til Vedkommendes almindelige Tilfredshed.
23. Forslaget om, at Konsulerne skulde søge at træde i nærmere personlig Berøring med Distriktets Forretningsverden, var altfor vagt til at kunne gøres til Gjenstand for særlige Instruktioner. Departementet havde imidlertid al Grund til at tro, at det var et almindeligt Ønske hos Konsulerne at staa i nær og venskabelig Forbindelse med de britiske Forretningsmænd, blandt hvilke de levede. Dette havde ogsaa længe været Aanden i de dem tilstillede Instruktioner.
24. Det var ikke muligt at opstille nogen almindelig Regel i Henseende til Konsulernes Adgang til mod Betaling at forskaffe sig tidlige statistiske Meddelelser; men hvert enkelt Tilfælde vilde som hidtil blive gjort til Gjenstand for Overveielse. I nogle Tilfælde vilde Tilladelse med Lethed tilstaaes; men det var indlysende, at hvis der blev aabnet Konsulerne fuld Frihed til at købe statistiske Værker paa offentlig Bekostning, vilde deraf blive Følgen en meget betydelig aarlig Udgift, der vilde være særdeles vanskelig at kontrollere.

Under 31te Juli 1886 tilstillede Udenrigsministeriet videre Legationerne og Konsulaterne Cirkulærer, hvori deres Opmærksomhed henleddes paa de førte Forhandlinger, og de opfordredes til virksomt at bidrage til den britiske Handels Fremme; særlig nævnes de i Departementets netop gjen-givne Cirkulære omhandlede Punkter 3, 5, 7, 9, 11, 13, 16 og 23. De anmodes om hyppig at indsende Indberetninger angaaende Spørgsmaal af umiddelbar Interesse for Forretningsverdenen. Med Hensyn til Hjemsendelsen af

Prøver siges det, at saadan bør finde Sted, naar nogen direkte Fordel deraf kan forventes; men det maa selvfølgelig haves for Øie, at ingen betragtelig Udgift i den Anledning afholdes uden efter indhentet Tilladelse fra Departementet.

Den 21de December 1886 afgav den nævnte Kgl. Kommission af 1885 sin Betænkning, i hvilken den bl. A. udtaler:

„Forslag have været fremsatte angaaende den Assistance, som vore Diplomater og Konsuler burde yde Handelen, navnlig ved at indsende Oplysninger om udenlandske Markeders Behov og ved at besvare Forespørgseler fra Handlende og Andre desangaaende.“

„Vi anerkjender med Tilfredshed de Anstrængelser, som nylig ere blevne gjorte for at gjøre de af disse Funktionærer ydede Tjenester mere effektive; men vi nære stor Tvivl om, hvorvidt deres Embedspligter med Held kunne udvides i den oven omhandlede Retning. Det er af stor Betydning, naar man henser til deres Stilling og Pligter i Udlandet, at de hverken direkte eller indirekte indblandes i Handelsoperationer, og vi frygte for, at der vilde opstaa Uleilighed, saafremt de paa nogensomhelst Maade fik Karakteren af Agenter for Handelshuse. Hvad almindelig Oplysning de maatte kunne erholde angaaende det Distrikts Handel, hvor de ere ansatte, og som maa antages at kunne være til almindelig Nytte hjemme, skulde naturligvis indbettes og strax offentliggjøres, og derfor er allerede sørget i deres Aarsberetninger; men vi maa fraraade enhver Forandring i deres Stilling, som maatte bringe dem i nærmere Forbindelse med de enkelte Firmaer. Heller ikke antage vi, at det vilde være ønskeligt for dem at tage en mere aktiv Del i at poussere private Foretagender, satte igang af britiske Handelsmænd i Udlandet, idet vi formene, at dette vilde bidrage til at forringe Landets Anseelse og de Tjenester, vedkommende Repræsentanter ellers vilde være istand til at yde.“

„Med Hensyn til Indberetningerne selv ere vi i Tvivl om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at forlange en Aarsberetning af hvert Konsulat. Efter vor Mening burde Konsulen instrueres om at indsende enhver Meddelelse, som han finder af Interesse, strax han havde modtaget den, og Indberetningen skulde saa øieblikkelig, efterat den var indløbet, publiceres her hjemme. En stor Del af den Statistik og de Tabeller, som nu forekomme i Beretningerne, vilde formentlig uden Skade kunne udelades og Indberetningerne indskrænkes til Gjenstande af mere umiddelbar og praktisk Interesse. Det maa ogsaa antages, at Beretningerne vilde blive af mere praktisk Værdi, saafremt de, der ere interesserede i, at de indsendes, vilde meddele Udenrigsdepartementet, hvilke særlige Spørgsmaal de skulde omhandle.“

Denne Udtalelse viser, at Kommissionen ikke har været meget begejstret for den udenrigske Repræsentations Indblanding i Handelsaffærer, og at denne Anskuelse i vistnok ikke ringe Grad deles af det engelske Publikum, turde synes at fremgaa af en Parlamentsdebat, der fandt Sted i Begyndelsen af 1886. Et Medlem af Underhuset foreslog, at det skulde paalægges Diplomatiets mere effektivt at bidrage til Udviklingen af den britiske Handel. Dette Forslag forstodes saaledes, at Diplomatiets vilde kunne gjøre store Tjenester ved at være Konsulerne behjælpeligt med at afgive statistiske Op-gaver og med at give Regjeringen alle nødvendige Oplysninger angaaende de Afsætningsfelter, som de udenlandske Markeder kunne give den engelske Handel. En anden Taler bekvæmpede i den Anledning Statens Indblanding i industrielle og kommercielle Anliggender gennem Diplomatiets og selv gennem Konsulerne, idet han mente, at Handelen og Industrien kunde undvære

den officielle Beskyttelse, og at de burde undvære den, da det ellers vilde være forbi med det private Initiativ og dets glimrende Resultater. Regjeringen lovede, at „The Foreign Office“ mere skulde beskæftige sig med Landets kommercielle Interesser, men opfordrede Huset til at forkaste det fremsatte Forslag, hvilket ogsaa skete.

Tidligere udkom, saavidt har kunnet bringes i Erfaring, de britiske Konsulers Aarsberetninger i større Hefter, hvert indbefattende Beretningerne fra et Land eller fra flere geografisk sammenliggende Lande. Fra 1886 er man begyndt at offentliggjøre hver Beretning for sig i et lidet Hefte, der sælges til en Pris af 1 eller 2 d, sjelden 3 eller 4 d. Udgivelsen foregaar fremdeles paa offentlig Bekostning. Da det for de fleste Beretningers Vedkommende ikke koster saa meget at trykke og udgive dem som den Pris, for hvilken Hefterne sælges, og disse Beretninger kjøbes i stor Udstrækning, skal Udgivelsen være meget lønnende. Formelt skulle Beretningerne først forelægges for Parlamentet, forinden de offentliggøres. Dette foregaar dog ikke; men i Regelen stilles de ikke til Publikums Disposition, forinden Parlamentet er traadt sammen. Maaske skyldes det denne Omstændighed, at t. Ex. Aarsberetningen for 1886 fra Generalkonsulen i Antwerpen, der blev afgivet i Marts 1887, først publiceredes i August s. A.

Aarsberetningerne, der meddele meget lidet Statistik, indeholde, foruden de almindelige Oversigter for vedkommende Aar m. m., praktiske Meddelelser og Vink og navnlig Betragtninger angaaende Forholdsregler at tage for at styrke og udvikle de britiske Handelsforbindelser. Til Veiledning ved Læsningen er der i Margen vedføjet Indholdsangivelser. Beretningerne offentliggøres under vedkommende Konsuls Navn. Paa Heftets sidste Side findes en Fortegnelse over de offentliggjorte Beretninger med tilføjet Pris.

Medens Aarsberetningerne samt andre Beretninger fra Konsulerne, afgivne efter speciel Opfordring, udgives i en Serie, indeholder en anden Serie Beretninger fra Legationssekretærer og Andre, fra Konsuler angaaende Reiser udenfor deres Distrikt osv. De i den første Serie indeholdte Meddelelser ere stedse kommercielle, hvorimod Indholdet af den anden Serie kan være af det forskjelligste Slags.

Den ovenfor omhandlede, af „The Board of Trade“ udgivne Tidende indeholder Oplysninger af forskjellig Art, Tariffer m. m. Der indtages ogsaa nogle Sider private Bekjendtgørelser, hvilket har medført, at Udgivelsen er overordentlig lønnende.

Frankrige. Ved Dekret af 10de Juli 1880 er der for franske Undersaatter, der have bestemt sig for den diplomatiske eller konsulære Karriere, indført en Konkurrenceexamen, der afholdes i Udenrigsdepartementet, og som er tilgængelig for Kandidater mellem 20 og 30 Aar, der ere i Besiddelse af sin borgerlige Ære og Rettigheder, og som ere „licenciés en droit ou en sciences“ eller have et Diplom fra „l'Ecole des sciences politiques“, eller som udgaa fra „les Ecoles Normale, Polytechnique, Centrale, des Mines, Forestière, Saint-Cyr“, eller som ere aktive Officerer i Armeen eller Flaaden. Examenfagene ere Frankriges og fremmede Landes Konstitution, Administration og Retspleie, elementære Principer for offentlig og privat Folkeret, Handels- og Søret, Traktaternes Historie fra 1648 til 1878, politisk og kommerciel Geografi, elementær Statsøkonomi, Tydsk eller Engelsk. Efter heldig at have bestaaet denne Examen, der deler sig i en foreløbig skriftlig og en endelig skriftlig og mundtlig Afdeling, har Kandidaten Valget mellem den diplomatiske og den konsulære Karriere. Bestemmer han sig for Diplomatiets, maa han i tre Aar arbeide som ulønnet Attaché i Udenrigsdepartementets

politiske Afdeling, i modsat Fald ved Direktoratet for Handels- og Konsulatvæsen. Ved Udløbet af de tre Aar finder en „examen de classement“ Sted. De diplomatiske Kandidater examineres i Tydsk og Engelsk samt i Diplomatiets Historie, de konsulære Kandidater i Engelsk og efter Valg i Spansk eller Tydsk samt i Handelsgeografi og Frankriges og andre Landes Toldlovgivning. Efter Udfaldet af denne sidste Examen blive Kandidaterne klassificerede, og er da især afgjørende den Flid og Dygtighed, de have udvist i Udenrigsdepartementet, Antallet af de Sprog, de ere mægtige foruden de ovennævnte, samt de Diplomer, foruden Diplomet som „licencié en droit“, hvorefter de ere i Besiddelse. Den, som ikke bestaar denne Examen, bliver et Aar efter endnu engang tilstedt til Prøve. De, der have bestaaet den, blive udnævnte til lønnede Attachéer ved de respektive Direktorieters indre Tjeneste, til Gesandtskabssekretærer af 3die Klasse eller til „consuls suppléants“, medens den tidligere eksisterende Institution „élèves consuls“ er ophævet ved det nævnte Dekret. Lønnen for de saaledes udnævnte Kandidater er frcs. 5000, der undtagesesvis kan forhøies, naar det godtgjøres, at Livet i vedkommende Residentsstad er særlig kostbart.

Et Dekret af 31te Marts 1882 bestemmer videre, at ingen Funktionær i det diplomatiske eller konsulære Korps kan befordres til en højere Post, førend han kan godtgjøre at have gjort tre Aars Tjeneste i den Grad, han indehar. En „consul suppléant“ kan saaledes først efter tre Aar avancere til Konsul af 2den Klasse.

Ved Cirkulærer af 12te November 1840, 13de Februar og 31te Juli 1841 ere Konsulerne i Lande udenfor Europa blevne opfordrede til, mod Godtgjørelse af deres Udlæg, at tilstille Udenrigsdepartementet Prøver af fremmede Produkter, der kunne give franske Fabrikanter Adgang til at studere ikke alene Fabrikationsmaaden men ogsaa Tegningerne og Kulørerne i de vævede Sager, der rivalisere med deres Tilvirkninger, saavel som deres Sammenlægning, Udmaalning, Indpakning osv.

Konsulerne have ogsaa at indsende Rapporter af Interesse for Forretningsverdenen. Om disse Rapporter anfører den britiske kommercielle Attaché i Paris, Mr. Crowe, i Skrivelse til den derværende britiske Gesandt af 17de Marts 1885, at de i Begyndelsen indsendtes hver fjortende Dag men senere blot 1 Gang om Maanedene, og at de lignede Markedsbulletiner; „de ere utvivlsomt af megen Nytte for Publikum, men Forretningsverdenen faar sandsynligvis de samme Meddelelser langt tidligere ad privat Vei.“

Konsulerne ere videre af Udenrigsdepartementet bemyndigede og opmuntrede til at besvare Henvendelser, der komme direkte fra franske Handels-huse; men Meddelelser af denne Art maa ikke antage en saa regelmæssig Karakter, at Konsulen praktisk talt vilde blive et Firmas eller en enkelt Persons sædvanlige og stadige Raadgiver.

Som Følge af Klager fremkomne fra den franske Handelsstand og Handelskamrene gjenkaldte den daværende Udenrigsminister M. Challe-mel-Lacour i Cirkulære af 15de Marts 1883 i Konsulernes Erindring deres Forpligtelser i Henseende til at holde Hjemlandet à jour med Forretningens Gang i deres Distrikt. „De Arbeider“, hedder det i Cirkulæret, „der ere bestemte til at indtages i „le Bulletin Consulaire“, kunne omfatte statsøkonomiske Spørgsmaal, der have en aktuel Interesse, Studier angaaende de forskellige Produktionsgrene i vedkommende fremmede Lande, angaaende Aarsagerne til den Konkurrence, som de franske Produkter der møde, de fremmede Konsumenters Smag og lokale Sædvaner, som det kan være nyttigt for vore Expeditører at kjende, og angaaende Midler til at udvide vor

Afsætning og forbedre vore Omsætningsvilkaar. De skulle, med et Ord, omfatte Resultaterne af alle de Undersøgelser, som direkte eller indirekte kunne kaste Lys over den økonomiske, industrielle, kommercielle og agrikole Situation i de Egne, med hvilke vi underholde eller ere kaldede til at underholde Handelsforbindelser af nogen Betydning.“

I Anledning af dette Cirkulære indeholder „L'Economiste Français“ for 31te Mai 1884 en Artikel fra Bladets bekendte Korrespondent Arthur Raffalovich, hvori denne fremsætter det Spørgsmaal, hvorvidt en Konsul med den Fordannelse, han har modtaget forinden sin Indtrædelse i Konsulat-tjenesten og under sit korte Ophold i Udenrigsdepartementet, kan være istand til at opfylde de af Udenrigsministeren i Cirkulæret opstillede Fordringer. Han besvarer dette sit Spørgsmaal benægtende. „Man forlanger af Konsulerne mere, end de kunne give; ja man kunde endog sige, at der forlanges det Umulige af dem. For at kunne skaffe den franske Handelsstand de Oplysninger, som den paastaar at have Krav paa, vil det være nødvendigt for en Konsul at have meget udstrakte praktiske Kundskaber, at være à jour med Industrien, med de forskjellige Fabrikationsmaader og med Varernes Produktionsomkostninger, at være inde i Bankvæsenet og grundig at have studeret Finantsvidenskaben. Og selv om han er i Besiddelse af alle disse Egenskaber, hvorledes skal han da bære sig ad for at forskafe sig de Underretninger, som han har at indsende? Tror man maaske, at de Industridrivende og Handelsstanden vil aabne sit Hjerte for ham og sætte ham istand til at komme deres Konkurrenter tilhjælp? Han har til eneste Oplysningskilde de Samtaler, han kan faa, Læsningen af Aviser og Handelskamrenes Beretninger. Man forlanger, at han skal kontrollere Pressens Meddelelser og i Nødsfald komme dem i Forkjøbet. Det er absolut umuligt.“ Korrespondenten fortsætter videre: „Dersom man vil, at Konsulerne skulle yde virkelige Tjenester, maa man give dem en praktisk Uddannelse, paalægge dem en Læretid ved et Handelskammer, lade dem foretage Studiereiser i Indlandet og give dem Anledning til at undersøge den indenlandske Industri i de store Produktionscentre.“

I „L'Economiste Français“ for 5te Juli s. A. kommer M. Raffalovich paany tilbage til Spørgsmaalet om Konsulernes Evne til at give Oplysninger og anfører i den Forbindelse Følgende: „Vi have tidligere udviklet, hvor vanskeligt det for en Konsul er at faa nøjagtige Oplysninger af fremmede Kjøbmænd, og hvilken Møje han har med at kontrollere den virkelige Værdi af de indhentede Opgaver. Et Hverv, der er næsten umuligt at opfylde for en Statsfunktionær, er at meddele Oplysninger angaaende fremmede Handels-huses Soliditet og Hæderlighed, at anbefale Agenter. Konsulerne ere bestormede med Anmodninger af denne Art, man tilskrifer dem fra alle Kanter af Frankrige for at faa Opgave over hæderlige og aktive Repræsentanter. Konsulerne svare saagodt, de kunne; nogle søge at finde passende Personer; andre afslaa høfligt Henvendelsen. De, der ere saa heldige at finde den begjærte Agent, og som meddele Underretninger angaaende Handelshuses Kredit, gjøre dette uden nogen Garanti fra sin Side. Denne Reservation har sit Værd mellem Handelsmænd; men dersom Agenten viser sig at være daarlig eller Meddelelsen unøjagtig, vil man da ikke give Konsulen Skylden, vil da ikke endel af det moralske Ansvar falde paa ham?“

I „L'Economiste Français“ for 11te Oktober 1879 findes ligeledes indtaget en Artikel, hvori en forhenværende Legationssekretær, H. Harmand, protesterer mod, navnlig for Orientens og de mindre civiliseredes Landes Vedkommende, at man gjør Konsulen til en kommerciel Agent. Konsulen

er i Udlandet Beskytteren af sine Landemænds Personer og Interesser; han er administrativ Embedsmand og maa ofte optræde som Dommer i Tvistigheder, i hvilke hans Landsmænds Formuer ere indviklede. For en stor Mængde Posters Vedkommende er han en diplomatisk Agent og nyder den Diplomatiets tilstaaede Immunitet. Det er nødvendigt, at hans sociale Stilling, hans personlige Fortjeneste tillader ham at forhandle paa lige Fod med det Lands Autoriteter, hvor han er ansat. Naar han maa intervenere til Fordel for en af sine Landsmænd, bør de af ham foretagne Skridt tillægges særdeles stor Vægt. At ville gjøre Konsulen til en Handelsagent, et Slags Mægler, det er at lade ham tabe sin Rang, at fratage ham hans Indflydelse, at fornedre ham til en Orientens „mercanti“. I de Reklamationer, han vilde have at tilstille de Myndigheder, hos hvilke han er akkrediteret, vilde disse være i sin Ret, naar de undersøgte, hvorvidt de af ham foretagne Skridt vare uinteresserede.

Angaaende hvilke Krav der med Billighed bør kunne stilles til en Konsul, udtaler den bekendte Statsøkonom Paul Leroi-Beaulieu sig i „L'Economiste Français“ for 9de September 1882 paa følgende Maade: „De, som ville, at Konsulerne skulle være Handelsmænd, tage Feil; dette kan være godt nok for Vicekonsulerne; men Manglerne ved dette System ere evidente for Konsulernes eget Vedkommende; disse maa være Embedsmænd, og det er ikke heldigt, at de ere interesserede i Forretninger for sit personlige Vedkommende, idet de ofte maa fungere som Dommere, og deres Upartiskhed i saa Tilfælde undertiden kunde komme til at stilles paa en altfor haard Prøve.“

„Konsulerne bør først og fremst være Landets udenrigske Handels Repræsentanter og Forsvarere; de bør ikke glemme, at denne Varetagelse af deres Lands Handelsinteresser udgjør den væsentligste Side af deres Mission. De bør interessere sig for dette Hverv. Man bør ganske vist ikke gjøre Konsulen til et Slags kollektiv Handelsreisende, „un placier“; men han bør have sin Opmærksomhed henvendt paa Alt, hvad der kan berøre hans Lands Handelsforbindelser med det Land, hvor han er akkrediteret. Naar han opdager, at Afsætningen af Hjemlandets Varer aftager, bør han efterforske og angive Grunden dertil. Hans Rapporter bør ikke udelukkende være statistiske Opgaver; man maa i dem kunne gjenfinde Resultaterne af personlige Undersøgelser og Reflexioner, og Konsulatadministrationen og Udenrigsdepartementet bør lægge megen Vægt paa, at Konsulerne paa en heldig Maade skille sig fra dette Hverv.“

Statistik og Meddelelser vedkommende Handelen udgives regelmæssig af flere af de franske Ministerier, men hovedsagelig af Handels- og Finantsministerierne. Under Finantsministeriet henhører Udgivelsen af et maanedligt Værk „Documents Statistiques sur le Commerce de la France“ og af den ligeledes maanedlige „Bulletin de Statistique Comparée“. Det første Værk er helt og holdent helliget Frankriges Handel, hvis Værdier det indregistrerer med maanedlige Mellemrum, med Angivelse særskilt af Importen og Exporten i samme Periode for hvert af de sidste tre Aar samt af de Lande, med hvilke den væsentligste Omsætning har fundet Sted. Derhos indeholde disse maanedlige Hefter Værdierne af alle de i de sidst forløbne ti Aar ind- og udførte Artikler, Mængden af Varer under Toldsegl, Produktionen, Importen og Exporten af Sukker, Opgaver over Skibsfarten m. m. Disse Publikationer ere uafhængige af de større aarlige Værker „Statistique du Commerce Français“ og „Statistique de la Navigation Française“. „Le Bulletin de Statistique Comparée“, der, som anført, ogsaa udkommer maa-

nedlig, indeholder alle Love og Bestemmelser vedkommende Finants- og Toldvæsenet, Opgaver over Toldindtægter m. m. samt forskellige statistiske Meddelelser fra Udlandet.

Handelsministeriet forbereder til Offentliggjørelse saadanne store Værker som den aarlig udkommende „Statistique de la France“. Det udgiver derhos „Annales du Commerce Extérieur“ og „Bulletin Consulaire“, der ere maanedlige, samt de ugentlige Publikationer „Le Moniteur Officiel du Commerce“ og „Bulletin Officiel de la Propriété Industrielle et Commerciale“.

„Les Annales du Commerce Extérieur“, der, som anført, udkomme maanedlig, til en Abonnementspris af frcs. 15 om Aaret eller 25 Centimes pr. Ark, modtage sit Stof fra tre forskellige Ministerier. Under Afsnittet Handelslovgivning finder man Handels-, Søfarts- og Mynttraktater og Konventioner samt Dekreter og Cirkulærer fra Departementet for Told- og Skattevæsen. Fremmede Tariffer udfylde en Række Blade, adskilte fra det Øvrige, og en tredje Række Blade er anvendt til kommercielle Nyheder. Medens det første af disse Afsnit giver lidet Arbejde, volder det andet Handelsministeriet meget Besvær, da Tarifferne oversættes paa Fransk med de fremmede Satser og Maal overførte til de tilsvarende franske. Det tredje Afsnit udfordrer omhyggeligt Arbejde og Kontrol.

Tidligere offentliggjordes ogsaa Konsulernes Aarsberetninger i disse Annaler; men efter Forslag fra en i 1874 til Undersøgelse af den hensigtsmæssigste Maade for Udgivelsen af de officielle Dokumenter nedsat Kommission begyndte de i 1877 at udgives i „Bulletin Consulaire“, der nærmest synes indrettet efter Mønster af den belgiske „Recueil Consulaire“. Den udkommer i maanedlige Hefter á frcs. 1.25 eller frcs. 12 om Aaret; men Salget deraf skal være temmelig indskrænket. Den omhandlede Kommission anførte i Forbindelse med sit Forslag, at den havde den Tro, at naar der sørgedes for en mere tilfredsstillende Offentliggjørelse af de indløbne Beretninger, vilde Konsulaterne komme til at yde den franske Handel større Tjenester og deres Virksomhed blive mere paaskjønnet. Konsulerne vilde tillægge et Hverv, der blev mindre utaknemligt, og som vilde blive stillet i fuldt Lys, mere Vægt. Deres Ry for Dygtighed og Aktivitet vilde naturligvis afhænge af Værdien og Nøiagtigheden af disse Rapporter, der vilde udkomme undertegnede med deres Navn. De vilde desuden blive veiledede og instruerede ved de Observationer, som de ikke vilde undgaa at modtage i Anledning af disse Dokumenter. Naar Konsulatrapporterne indkomme til Udenrigsdepartementet, sendes de til Handelsministeriet for at trykkes, og Korrektoren sendes med Anmærkninger tilbage til Udenrigsdepartementet for endelig at approberes forinden Udgivelsen. Til Udgivelsen af „Annales du Commerce Extérieur“ opføres der paa Handelsministeriets Budget et aarligt Beløb af frcs. 17 000 og til Udgivelsen af „Bulletin Consulaire“ frcs. 9 000.

„Le Moniteur Officiel du Commerce“ er en Tidende med en Bureauchef i Handelsministeriet som Udgiver og tre underordnede Funktionærer som Medudgivere. Den udkommer hver Uge med 24 tættrykte Sider til en Pris af 50 Centimes pr. Nummer eller frcs. 25 om Aaret. Den udgives i Afdelingen for udenrigsk Handel og indeholder officielle Dokumenter, Udnævnelser, Parlamentsberetninger, Dokumenter vedkommende Handel og Omsætning samt Toldcirkulærer. I et eget Afsnit følger saa fremmed Handelslovgivning, Told- og Karantænebestemmelser. Derefter kommer i nøie overholdte Afdelinger Meddelelser angaaende de franske Handelskamre i Udlandet, Uddrag af maanedlige eller kvartalsvise Konsulatberetninger, inde-

holdende Detailler angaaende fremmede Markeder, Uddrag af fremmede Konsulers Rapporter, forskellige Nyheder hentede fra kommercielle Publikationer, Opgaver over Forretningsbevægelsen i de franske Kolonier, Udstillinger, Jernbanetaxter, Bekjendtgørelser for Søfarende, Postmeddelelser, Bekjendtgørelser om offentlige Leverancer og om disses Licitation. Tidenden modtager ogsaa Avertissementer. Den har ca. 500 Abonnenter; hvorvidt den lønner sig som finansielt Foretagende, er imidlertid tvivlsomt. Der gjøres Uddrag, „Avis Commerciaux“, som i ca. 1000 Exemplarer tilstilles Handelskamre, Præfekter, Aviser, osv.

Knyttet til „Moniteur Officiel du Commerce“, men redigeret i Afdelingen for den indenrigske Handel, er „Le Bulletin Officiel de la Propriété Industrielle et Commerciale“, et Ugeblad paa 16 Sider à 50 Centimes pr. Nummer; Abonnenter paa baade „Moniteur Officiel du Commerce“ og den nævnte Bulletin kunne faa dem begge for frs. 41.25 pr. Aar. Denne Bulletin indeholder Uddrag af Patentlove i Frankrige og Udlandet, Meddelelser om Retssager, Bestemmelser og Lovgivning vedkommende Patenter og Varemærker. Men dens Spalter ere for det meste opfyldte af Beskrivelser af Patenter og Tillæg til saadanne og af Oplysninger om nye Varemærker, idet alle Ugens Nyheder paa dette Felt gjengives regelmæssig og alfabetisk i hvert Nummer.

Forat komplettere den gennem disse forskellige Publikationer virkende Oplysningsmekanisme er der ved Dekret af 28de April 1884 under Handelsministeriets Afdeling for udenrigsk Handel oprettet et „bureau de renseignements commerciaux“, som træder i Korrespondance med dem, der ønske Oplysninger. Det er ogsaa daglig i visse Timer aabent for Personer, der komme for at gjøre sig bekjendt med de sidst indkomne Beretninger fra Frankriges udenrigske Repræsentanter. De modtagne Oplysninger opslaaes i Bureauet til Afbenyttelse for Pressen osv. Da det nævnte Dekret blev meddelt Rigets Handelskamre og „chambres consultatives des arts et manufactures“, bleve disse opfordrede til at forsyne Ministeren med alle de Oplysninger, der kunde være tjenlige for Handelen og Industrien, idet Hensigten med Oprettelsen af Bureauet var at søge centraliseret alle de Handel, Industri og Skibsfart vedrørende Dokumenter, som Ministeren ad forskjellig Vei maatte komme i Besiddelse af.

Som en Institution, der ligeledes skulde have til Formaal ved sine Raad og givne Oplysninger at vejlede i Spørgsmaal vedkommende Frankriges Forhold til Udlandet, kan her nævnes „Le Conseil Supérieur du Commerce et de l'Industrie“. Reorganiseret i 1882 tæller dette Raad 48 Medlemmer, fordelt i en Handelsafdeling og en industriel Afdeling. Stillet under Handelsministerens Præsidium, tæller det blandt sine Medlemmer ikke alene Senatorer og Deputerede, men ogsaa Præsidenterne for de vigtigste Handelskamre samt Mænd, der ere bekjendte som de mest bevandrede i kommercielle, industrielle og finansielle Sager. Raadet kan opfordres til at afgive Udtalelser om Lovforslag vedkommende Toldtarifferne og deres Anvendelse, angaaende Forslag til Handels- og Søfartstraktater, angaaende Handelslovgivningen og Kolonisationsspørgsmaal m. m.; men det synes som om man endnu ikke har gjort Brug af dets Bistand.

Tydskland. Den senere til tydsks Rigslov ophøjede Lov om Konsulatvæsenet af 8de November 1867 fastsætter, at til lønnet Konsul (Berufskonsul) kan kun en Undersaat af Forbundet (Bundesanhøriger) udnævnes, som 1) har bestaaet den for den juridiske Løbebane i de enkelte Forbundsstater udkrævede første Prøve og desuden i mindst 3 Aar har været beskjæftiget i

den indre Tjeneste eller Advokaturen og i mindst 2 Aar i Forbundets eller en Forbundsstats Konsulattjeneste eller 2) har bestaaet den særlige Examen, som vilde blive indført for Aspiranter til Konsulskarrieren.

Angaaende denne Examen er der under 28de Februar 1873 af Rigs-kantsleren udfærdiget nærmere Bestemmelser, der fastsatte:

At Indmeldelsen til Prøve skal ledsages af et udførlig, paa Tydsk og Fransk eller Engelsk affattet, egenhændig skrevet „curriculum vitæ“. Prøven er skriftlig og mundtlig. Den skriftlige Examen, der først aflægges, omfatter Sprog, foruden Tydsk efter Kandidatens Valg Fransk, Engelsk, Spansk eller Italiensk; Konsulatvæsen, Udviklingen af dette i sin Almindelighed og af det tyske Konsulatvæsen i Særdeleshed, med vedkommende Love og Instruktioner, de tyske Konsulers Rettigheder og Pligter; Historiens almindelige Grundtræk, navnlig Tydsklands; af Geografi og Statistik, Jordens Hovedlande og Folk, de enkelte Landes Regjeringsform, deres Befolkning, Produkter, Handel, Industri, finansielle Stilling, Kolonier; den ved de tyske Konsulater til Anvendelse kommende Civil- og Straffeprocess, nøie Kjendskab til den tyske Handels-, Vexelret og Søret; Stats- og Folkeret, navnlig den internationale Søret, det tyske Riges Forfatning, Tydsklands vigtigste Produkter, Udlændinges Stilling til den Stat, hvor de have sit Ophold; Nationaløkonomi, denne Videnskabs Udvikling siden Adam Smith, Hovedskoler, det tyske Toldvæsen, Kolonialsystem; Handelsvidenskab, særlig Varekunds-kab, den tyske Handels og Industris Export- og Importlande, Verdenshandelens vigtigste Samfærdselsveie. Der er to skriftlige Prøvearbejder, et for den praktiske konsulære Virksomheds Gebet, det andet af videnskabelig Natur; det sidstnævnte affattes paa Tydsk, det førstnævnte paa Fransk eller Engelsk. Hvert Arbejde maa i Regelen afgives inden en Frist af 6 Uger, ledsaget af en edelig Forsikring om, at det er affattet uden fremmed Hjælp. Arbejderne gennemgaaes af en Kommission, der afgjør, hvorvidt Kandidaten skal tilstedes til den mundtlige Prøve. Er kun et af Arbejderne befundet tilfredsstillende, kunne nye forelægges; tilfreds-stille heller ikke disse, bliver mundtlig Prøve ikke tilstaaet. Denne sidste aflægges dels paa Tydsk, dels efter Kandidatens Valg paa et af de ovenfor nævnte fire fremmede Sprog. Den, som to Gange ikke har bestaaet den mundtlige Examen, kan ikke mere tilstedes til Prøve. Den mundtlige Prøve kan undlades, naar det efter Kandidatens Uddannelse i Forbindelse med Resultatet af den skriftlige Prøve er udenfor al Tvivl, at han er skikket for Konsulattjenesten.

Uagtet der saaledes er indført en speciel Examen for Kandidater til Konsulatposterne, synes det dog ikke, som om denne nye Adgang til Karrieren har medført nogen synderlig Forandring i den tidligere herskende Regel kun at udnævne Jurister til Konsuler. Steinmann-Bucher beklager sig, efter i sit ovenfor nævnte Værk „Die Reform des Konsulatwesens“ at have gjengivet ovenstaaende Reglement, over, at det juridiske Element spiller en altfor overveiende Rolle, og over, at man næsten udelukkende besætter Konsulaterne med Jurister. „Konsulposterne“, siger han, „ere af en overordentlig forskjellig Natur; der er enkelte, saaledes som de fleste Konsulater i Orienten saavelsom paa endel Handelspladse med stærk tydsk Samfærdsel, der ubetinget udkræve Jurister; men der gives ogsaa dem, hvor de juridiske Funktioner i væsentlig Grad eller fuldstændig ere stillede i Baggrunden, medens Postens økonomiske (volkswirtschaftliche) Betydning fordrer, at den besættes med en Funktionær, der er fuldt hjemme paa den theoretiske og praktiske Økonomis Gebet. Teknikere, være sig Ingeniører

eller „Gewerbeteknikere“, skulde heller ikke være nægtede Adgang til at berige Konsulattjenesten.“ Han anfører videre, at Reglementet af 28de Februar 1873 burde forandres derhen, at den Indmeldelse, der maa gjøres til Udenrigsdepartementet af den, der vil underkaste sig Konsulatprøven, burde være ledsaget af en Attest for, at Ansøgeren i mindst to Aar havde arbejdet i det tyske Riges eller en af Forbundsstaternes Handelsministerium, Udenrigsdepartementet eller statistiske Bureau, ved en „volkswirthschaftlich“ betydelig Provindsialadministration, ved et fremragende Konsulat eller i et Handelskammers Kontor. Ansøgeren skulde derhos afgive en indgaaende Beretning angaaende denne sin forudgaaende Tjeneste. Ved den skriftlige og mundtlige Prøve burde der tillægges de statsøkonomiske Themata en større Vægt end hidtil, særlig ved Siden af Statsøkonomiens Historie og Theori, praktisk Handelspolitik og enkelte Toldspørgsmaal, Industri- og Agrarpolitik, Industriens Historie og Udvikling, dens Fordeling i de forskellige Lande, navnlig Tydskland, Samfærdselsspørgsmaal, Myntforholde, Arbejdsspørgsmaal osv. Ved Prøven skulde navnlig praktisk statistiske eller økonomiske Øvelser, saaledes som Handelskamrenes Virksomhed fører det med sig, ligesaa lidt udelades som Løsningen af Opgaver fra den praktiske konsulære Virksomheds Gebet; thi paa denne Øvelse og Dygtighed i at behandle Spørgsmaal fra Forretningslivet eller den aktuelle økonomiske Bevægelse kommer jo hos Konsulerne Alt an. Til Slutning udtaler Forfatteren, idet han stærkt tager til Orde for, at man med Omhu bør vaage over, at Konsulatkarrieren ikke holdes aaben for Andre end dertil særlig skikkede og uddannede Mænd, at det konsulære Uddannelsesvæsen først da vilde have opnaaet en vis Afslutning, naar der blev oprettet en egen Konsulærskole. I denne Lærestalt skulde der undervises i de europæiske og de vigtigste asiatiske Sprog, Konsulativæsen, Handelshistorie, Handelsgeografi, Statistik, Jurisprudens, Stats- og Folkeret, Statsøkonomi, Handelsvidenskab, kortsagt alle Discipliner, i hvilke den konsulære Kandidat maa være hjemme, maaske under særlig Hensyntagen til Tjenestens forskellige Krav i Orienten, Europa og de amerikanske Lande. Institutet, hvortil Lærere og Fagmænd skulde tilkaldes som Lærere, burde staa i Forbindelse med et Handelsmuseum, et handelsgeografisk Institut og med et Bibliothek, i hvilket der skulde forefindes Beretninger fra Handelskamre og Konsuler, statsøkonomisk og statistisk Literatur, fremragende Fagblade, Petitioner og Henvendelser fra industrielle Kredse m. m. Det vilde være utvivlsomt, at et fleraarigt Ophold ved en saadan Anstalt, forbundet med regelmæssige Examineringer, maatte være et fortrinligt Middel til at uddanne en dygtig Consul.

„Centralverband deutscher Industrielle“ nedsatte under 7de Mai 1883 en Kommission til Undersøgelse af, hvad der burde gjøres for at reformere det tyske Konsulativæsen, hvilken Kommission paa en i Stuttgart den 15de og 16de September s. A. afholdt Forsamling af Delegerede fremlagde følgende, af Forsamlingen i sin Almindelighed vedtagne Forslag til en Resolution:

1. Valgkonsuler bør i størst mulig Udstrækning remplaceres af Embedskonsuler (Berufskonsulen); idetmindste bør saadanne snarest muligt som Regel ansættes paa Udlandets Hovedimportpladse, og saavidt gjørligt som Centralinstants i ethvert Land af kommerciel Betydning.
2. Til Embedskonsuler bør kun udnævnes saadanne Kandidater, der have opnaaet de fornødne Kvalifikationer gennem en systematisk Fordannelse, og som have aflagt en Prøve, ved hvilken der tages tilbørligt Hensyn til Consulstjenestens forøgede Opgaver. Fordannelsen maa for-

uden at omfatte det „kameralistiske Studium“ nødvendigvis ogsaa for en Del være praktisk, og bør det i saa Henseende foreskrives, at Kandidaten skal have været beskjæftiget idetmindste et Aar ved et større kommercielt eller industrielt Foretagende og desuden i mindst 1 Aar have gjort Tjeneste i et Handelskammer eller i en større Forretningskorporations Kontor, hvorhos han skal afgive en udførlig Beretning angaaende disse forskjellige Stadier af sin Forberedelse. Undtagelsesvis kunne ogsaa saadanne Kandidater tilstedes til Konsulatexamen, der ikke have gennemgaaet de som Regel foreskrevne Studier og praktiske Læreaar, men som ved praktisk Berørelse i fremtrædende Grad har vundet Kjendskab til fremmede Lande og Folk.

3. Til gjensidig Belærelse for den konsulære Repræsentation i Udlandet paa den ene Side og vedkommende Interesserede paa den anden Side er det nyttigt:

- a) at der i „Reichsamt des Innern“ eller i Udenrigsministeriet gjøres Uddrag af samtlige Beretninger fra tyske Handels- og Industriamre og fra de mere betydelige Forretningskorporationer, forsaavidt de indeholde Udtalelser og Oplysninger vedkommende den tyske Export og Import, og at disse Uddrag tilstilles de tyske Konsuler i Udlandet;
- b) at Konsulerne paa sin Side aarlig afgive en udførlig, i de belgiske og amerikanske Konsulatberetningers Aand holdt almindelig Beretning om det dem underlagte Konsulatdistrikts økonomiske Betydning, dets Stilling i Henseende til Import og Export, dets kommercielle Lovgivning osv., og foruden om vigtigere Begivenheder af kommerciel Interesse stedse ufortøvet indberette om saadanne offentlige Licitationer og Leverancer, ved hvilke en Konkurrence fra tysk Side ikke synes udelukket. Disse Meddelelser maa indeholde nøiagtige Detailler angaaende vedkommende tilføjede Betingelser;
- c) at de for Forretningskredse interessante Aarsberetninger fra Konsulerne udgives hurtigst muligt efterat de ere indløbne, mindst en Gang om Maaneden, og i Aftryk gjøres tilgjængelige for samtlige tyske Handels- og Industriamre saavel som for de mere betydelige Forretningskorporationer.

Resolutionen udtaler sig derefter for Oprettelsen af et Handelsmuseum og for Udsendelse af kommercielle Attachéer, til hvilke Punkter der nedenfor vil blive vendt tilbage.

Ogsaa „Kongress deutscher Kunstgewerbevereine“, der afholdtes i München den 5te September 1883, henstillede til Regjeringen at hæve den tyske Kunstindustris Export ved at reformere Konsulatvæsenet og at sørge for en værdig Repræsentation paa udenlandske Udstillinger.

Af det ovenfor Anførte synes det at fremgaa, at der inden Tydslands Forretningskredse ikke hersker megen Tilfredshed med Principerne for Ordningen af den konsulære Repræsentation. Dels ankes der over, at der er for faa Embedskonsuler (i 1884 var af Rigets 652 Konsulatfunktionærer blot 73 consules missi), og dels over, at der ved Posternes Besættelse tages for meget Hensyn til Konsulernes Stilling som administrative og juridiske Funktionærer og forlidet til deres Virksomhed som Handelens og Industriens Forposter. Saavidt har kunnet bringes i Erfaring, er der i de sidste Aar oprettet ikke faa lønnede Konsulater, hvorimod det vistnok er tvivlsomt, om de fremkomne Besværinger have haft nogen Virkning med Hensyn til det ved Posternes Besættelse befulgte Princip. I de senere Aar lader imidlertid Udenrigs-

ministeriet Konsulerne, for at de forinden sin Embedstiltrædelse kunne forskaffe sig nogen praktisk Kundskab, besøge Tydsklands vigtigste Industriadistrikter og medgiver dem Anbefalingsbreve til de Personer, der bedst er istand til at meddele dem Oplysninger. Disse Reiser give Konsulen Adgang til paa Stedet at sætte sig ind i de Forbindelser, der finde Sted mellem det Land, hvor han skal have sin Virksomhed, og den tydske Industri og Handel, og han er saaledes ved Ankomsten til sin Station i Besiddelse af Oplysninger og Kundskaber, der sætte ham istand til nogenlunde hurtigt at sætte sig ind i de nye Forholde.

I Regelen vise ogsaa de tydske Konsuler, tiltrods for sin rent embedsmæssige Uddannelse, sig som meget praktiske og meget energiske for at være Hjemlandets Forretningsinteresser til Nytte. De afgive Indberetninger, der, foruden at de fra Formens Side og i Henseende til Nøiagtighed selv i Udlandet citeres som Mønster, indeholder en Mængde Meddelelser af direkte praktisk Interesse. For at kunne give de fuldstændigst mulige Vink og Oplysninger skal det være almindeligt, at Konsulen ikke alene henvender sig til de tydske Handelshuse i Landet med Anmodning om alleslags Meddelelser, men at i Lande, hvor den tydske Industri endnu kæmper for at vinde Fodfæste, lignende Henvendelse foregaar til alle Handelshuse af Betydning. En belgisk Tidende indeholdt i September 1887 en Oversættelse af et saadant Cirkulære fra en tydsk Consul, som det turde være af Interesse at gjengive. Konsulen spørger om, hvilke tydske Artikler Huset fortrinsvis tager, og hvilke franske og engelske Artikler det foretrækker for de tydske og af hvilken Grund; om der er noget at bemærke ved vedkommende tydske Handelshuses Forretningsførelse, ved Emballagen, Jernbanetaxterne, Detaillerne ved Varernes Levering etc.; om hvorvidt i Husets Branche Indførselen af tydske Artikler tiltager eller aftager; om Huset havde andre Bemærkninger at gjøre, Raad at give eller Ønsker at fremsætte med Hensyn til den tydske Fabrikation. Paa denne Maade kommer ikke alene den tydske Handelsstand til Kundskab om de fremmede Markeders Ønsker og Besværinger; men det maa ogsaa paa vedkommende udenlandske Klientel gjøre et heldigt Indtryk, at Tydsklands Repræsentant saaledes gjør sig Umage for, at Mangler kunne blive rettede og fremsatte Ønsker imødekomne.

Det er paalagt Konsulerne at hjemsende leilighedsvisse Rapporter, indeholdende saa nøiagtige Oplysninger som muligt om Handelen og Industrien i deres Distrikt, samt i betimelig Tid at henlede Opmærksomheden paa enhver Anledning for den tydske Handel til at udvide sig. Rapporterne tilstilles Udenrigsdepartementet, hvor de gennemgaaes, og hvorfra de sendes til „Reichsamt des Innern“ for helt eller delvis at indtages i „Handelsarchiv“, der udkommer i maanedlige Hefter. Det synes ogsaa, som om interessante Meddelelser oversendes Handelskamrene.

Det skal være Konsulerne forbudt at optræde som Agenter for Exportfirmaer.

Schweitz's Konsulatvæsen fik sin oprindelige Ordning ved Reglement af 1ste Mai 1851, der senere er bleven noget udvidet ved Reglement af 26de Mai 1875.

Som Følge af den for Afsætningen i Udlandet af Landets Industriprodukter i Slutningen af Syttiaarene stedse forøgede Vanskelighed henvendte i 1880 „Schweizerischer Handels- und Industriverein“ og „Ostschweizerische geographisch-kommercielle Gesellschaft in St. Gallen“ sig til Forbundsraadet med Anmodning om en Reform af Landets Konsulatvæsen.

Konsulerne skulde navnlig paalægges at indkomme med hyppige Indberetninger om Alt, hvad der kunde interessere Landets Industri og Export, samt at indsende Prøver af særlig efterspurgte Produkter, hvorhos Centralstyrelsen skulde tilstille Konsulerne saavidt fuldstændige Beretninger om de schweitzerske Industrier, at de kunde være istand til ikke alene at give Oplysninger om enhver af Landets Industrigrenes Stilling, men ogsaa have Kjendskab til de fornødne Detailler. Forbundsraadet sammenkaldte i Anledning heraf en Konference, som den 26de Januar traadte sammen i Bern, og hvor der mødte Repræsentanter for „Schweizerischer Verein für Handel und Industrie“, „Société géographique de Genève“, „Geographische Gesellschaft in Bern“, „Geographisch-kommercielle Gesellschaft in St. Gallen“ og „Société internationale des industries du Jura“. Resultatet af denne Konference var kun en Rundskrivelse til Konsulaterne fra Forbundsraadet af 6te Januar 1882 samt en Bestemmelse om, at Konsulatberetningerne, der tidligere vare blevne publicerede i Supplementshefter til Forbundsbladet, nu umiddelbart efter deres Modtagelse skulde gjøres tilgængelige for Forretningskredse gennem det nyoprettede „Eidgenössische Handelsblatt“. Denne sidste Foranstaltning traadte i Kraft fra Begyndelsen 1883.

Den vakte Bevægelse lagde sig imidlertid ikke hermed, og i Juni 1883 fremsattes der i Forbundsforsamlingen følgende, til Beslutning ophøjede Forslag: „Forbundsraadet opfordres til at undersøge og afgive Beretning om, hvorvidt ikke Schweiz's økonomiske og kommercielle Repræsentation i Udlandet tiltrængte en Fuldstændiggjørelse“. Denne Opfordring bevægede Forbundsraadet til gennem Konsulaterne at lade foretage en omfattende Undersøgelse angaaende, hvad der af andre Nationer var bleven forsøgt i denne Retning, navnlig i Henseende til Oprettelsen af Handelskamre i Udlandet, af Exportmønsterlagere, af Oplysningsbureauer ved Konsulaterne osv. Ogsaa de vigtigste indenlandske, i Spørgsmaalet interesserede Kredses Erklæringer bleve indhentede, hvilke Erklæringer imidlertid ikke viste sig afgjort gunstige for det Offentliges Indskriden, idet der meget mere gjorde sig en Modstrømning mod en saadan gjældende. I sin til Forbundsforsamlingen den 29de Mai 1884 afgivne Indberetning angaaende de schweitzerske Interessers Repræsentation i Udlandet indstillede Forbundsraadet, at denne Repræsentations videre Udvikling skulde overlades til det private Initiativ, og at der, naar der i Udlandet opstod Institutioner som Handelskamre, Handelsagenturer, Mønsterlagere, Oplysningsbureauer o. dsl., der gjorde sig til Opgave paa en almenyttig Maade at befordre Hjemlandets Handel og Industri, og som maatte ansøge om finantsiel eller anden Understøttelse fra Forbundets Side, disse Ansøgninger da maatte blive undergivne Forbundets Prøvelse og Understøttelse ydet, saafremt denne maatte vise sig nyttig og nødvendig. Disse Grundsætninger bleve af Forbundsforsamlingen under 18de December 1884 ophøjede til Beslutning. I Juni 1886 fremkom der atter Forslag om, at det skulde undersøges, hvorvidt ikke Schweiz burde forlade det hidtil befulgte System, kun at have Valgkonsuler, for at gaa over til at udsende Embedskonsuler. Der synes imidlertid mod dette Systemskitte at have reist sig megen Modstand, væsentlig af Hensyn til de dermed forbundne forøgede Udgifter, og saavidt har kunnet bringes i Erfaring, er nogen Forandring i det tidligere bestaaende Forhold hidtil ikke bleven indført.

Ved Høiskolen i Bern er der et „Seminar für Volkswirtschaftslehre und Konsularwesen“, i hvis „Sektion für Konsularwesen“ der holdes Forelæsninger over Konsularorganisation og Konsularadministration, over

Handels- og Toldpolitik, økonomisk Geografi, Statistik m. m., og hvor Eleverne udarbejde Afhandlinger over handelspolitiske Themata og Udkast til Konsularkonventioner og Handelstraktater samt Konsulatberetninger. De have derhos Adgang til at høre Forelæsninger over Statsøkonomi, Folkeret og Statsret, Handels- og Obligationsret, levende Sprog, Geografi m. m.

Hvorvidt dette Institut, der som Vilkaar for Optagelse ikke synes at kræve af sine Elever nogen særskilt Kvalifikation, har vist sig praktisk heldig, er vistnok endnu for tidligt at afgjøre.

Østerrige-Ungarn. Istedetfor det tidligere ved det keiserlige „Internuntiat“ i Konstantinopel bestaaende Institut „der Sprachknaben“ blev i 1754 et Akademi for østerlandske Sprog oprettet i Wien. Der optoges i mere end 100 Aar blot Frielever, først 6, fra 1812 8, fra 1850, da Konsulatelev-Institutionen oprettedes, og det bestemtes, at tre Poster som Konsulatelever skulde forbeholdes de akademiske Lærlinge, 10, hvilket Tal i 1861 af økonomiske Hensyn igjen nedsattes til 8. Fra 1869 indtoges ogsaa betalende Elever, hvis Tal i det andet Semester 1881 udgjorde 51. Ved Keiserligt Dekret af 15de December 1871 forandredes Fripladsene (die Stiftsplätze) til Stipendier, der i Regelen uddeles ved Skoleaarets Udgang til de dygtigste Elever, særlig da de ubemidlede; i ganske særlige Tilfælde finder ogsaa en foreløbig Uddeling af Stipendier Sted til ganske ubemidlede Kandidater, dog med udtrykkeligt Forbehold af, at Stipendiet kan forlanges tilbagebetalt, saafremt Kandidaten ikke skulde vise sig i alle Henseender værdig dertil. Naar en Stipendiat er færdig fra Akademiet, vedbliver han, indtil han udnævnes til Konsulatelev, at oppebære Stipendiet og har da frit Ophold og Underholdning i Akademiet. Ansøgninger om Optagelse maa tilstilles Udenrigsdepartementet, under hvis Konsul Institutet staar. Undervisningen udstrækker sig over et Tidsrum af 5 Aar og er af meget omfattende Art. Den retsvidenskabelige Uddannelse er navnlig meget vidtstrakt; det forlanges, at Eleverne skulle besidde Kundskaber i Civilret, Handelsret, Vexelret, Proces, Kriminalret og Kriminalproces og det saavel i østerrigsk som ungarsk, diplomatisk Historie, Folkeret, Konsulatvæsen, Statsøkonomi, Finantsvidenskab, Statistik, Love vedkommende den indre østerrigske Administration, Tyrkiets Historie og administrative Ret. Kjendskab til Handelsartikler samt de særlige Love vedkommende Handelen indskjærpes ogsaa. Der undervises i militær Geografi og Taktik, i Ridning og Svømning. Af fremmede Sprog maa læres Tyrkisk, Vulgær-Arabisk, Persisk, Ungarsk, Fransk, Italiensk, Engelsk, Russisk, Nygræsk, Serbisk samt derhos fra 1876 fakultativt Japanesisk, i hvilket Sprog der meddeles Undervisning af et Medlem af det japanesiske Gesandtskab. For at kunne optages i Akademiet udfordres der at være østerrigsk eller ungarsk Borger, fuldstændigt Kjendskab til Tydsk og Fransk og nogenlunde Kjendskab til idetmindste et af de Sprog, som tales i Monarkiet, samt derhos et Modenhedsbevis fra et af Rigets Gymnasier. Kandidaterne maa underkaste sig en mundtlig Optagelsesprøve i Verdenshistorie fra den westphalske Fred til Pariserkongressen i 1856, skrive en tydsk Stil samt en Oversættelse fra Fransk til Tydsk og omvendt. Udenrigsdepartementet afgjør gennem en Delegeret, en af dets vigtigste Funktionærer, hvilke Kandidater skulde antages. Under Opholdet i Akademiet ere Eleverne undergivne en meget streng Disciplin og maa ved Udgangen af hvert Semester underkaste sig en af en Kommission afholdt, som det synes, indgaaende Examen. De, der forlade Akademiet som Stipendiat, have Fortrinnet til Pladsene som Kon-

sulatelever og vedblive, som anført, at oppebære Stipendiet, indtil de faa en saadan Post eller en anden Stilling i Stats tjenesten, medens de, der ikke have kunnet opnaa noget saadant Stipendium, maa vente paa Udnævnelse til en af Konsulatelevposterne, indtil det tjenstlige Behov udkræver det, og indtil Stipendiaterne ere anbragte. Næsten alle Rigets lønnede Konsuler udgaa nu fra dette Akademi.

Ved ministeriel Forordning af December 1885 er det paalagt Konsulateleverne, for at opnaa praktisk Fordannelse og nærmere Undervisning i de hjemlige Produktions- og Handelsforholde at gjøre Tjeneste ved saadanne Handelskamre, hvis Distrikter paa en fremragende Maade deltage i den internationale Handel.

De østerrigsk-ungarske Konsuler have at afgive Aarsberetninger; disse offentliggjøres, efterhvert som de indløbe, af Udenrigsdepartementet paa offentlig Bekostning i Brochurer, flere Beretninger i hvert Hefte. Enkelte Konsuler paalægges at afgive kvartalsvise eller endog maanedlige Beretninger, hvilke offentliggjøres i et Ugeblad, „Austria“, der udgives under Handelsministeriets Auspicier med en offentlig Understøttelse. „Austria“ indtager ogsaa, naar det ansees for hensigtsmæssigt, Uddrag af Aarsberetningerne og offentliggjør Meddelelser angaaende fremmede Toldtariffer, Søfartslovgivning m. m. Af Handelstidender, der ligeledes gjengive Uddrag af Konsulatberetningerne, kunne nævnes „Die volkswirtschaftliche Wochenschrift“ og „Die Kammer“ med et Supplement benævnt „Der Konsul“. Det er ikke Konsulerne tilladt at optræde som Agenter; men de have at besvare Henvendelser angaaende fremmede Firmaers Soliditet eller angaaende Efterspørgselen paa fremmede Markeder. Fra enkelte Nabolande indsende de ogsaa regelmæssige Beretninger angaaende Betalingsindstillinger og Fallitter. Tidligere afgav ogsaa Legationssekretærerne Beretninger; men i de sidste Aar ere de ophørt dermed.

For yderligere at nyttiggjøre de Forretningslivet af Konsulaterne gennem deres Indberetninger og Meddelelser ydede Tjenester udarbejdede Wiens Handels- og Industri-kammer, den nederøsterrigske Industriforening, den østerrigsk-ungarske Exportforening og det orientalske Museum i Wien i 1884 (?) et Udkast til Oprettelsen af et „Informationsbureau für Export und Import“ med Sæde i Wien, hvilket Bureau efter sine Statuter skulde have at skaffe Oplysninger angaaende Firmaer i Rusland, Donaulandene, Orienten, Spanien, Portugal og oversøiske Lande, angaaende hvorvidt østerrigske Artikler kunde exporteres derhen og Artikler derfra importeres til Østerrige, om Transportlinier, Fragtsatser osv.; at skaffe Meddelelser om Fallitter i Donaulandene og Orienten Udbredelse; at gennemgaa de Bureauet fra Handelsministeriet eller Andre tilstillede Konsulatberetninger om Handels-, Industri- og Samfærdselsforholde og at faa dem hurtigst mulig publicerede samt at tilstille Konsulerne Data angaaende den indenlandske Industri og Produktion.

Efter aarelange Overveielser resulterede imidlertid denne Plan om et Oplysningsbureau blot i, at der ansattes en Sekretær til ved Wiens Handelskammer med den Opgave at give Anslag paa udenlandske Jurister, at indhente Oplysninger angaaende Firmaer i Rusland, Donaulandene, Orienten, Spanien, Portugal og oversøiske Lande og at sørge for Udbredelsen af Meddelelser om Fallitter fra Donaulandene og Orienten.

Angaaende de *italienske* Konsulatberetninger anfører den ovenfor omtalte franske Kommission af 1874, at de have mere statsøkonomisk end almindelig Interesse; de publiceres i maanedlige Hefter, og Uddrag med-

deles i ugentlige Bulletiner, der udgives af Handelsministeriet. Det er forbudt Konsulaterne at optræde som Agenter for Exportører.

De Forenede Stater have følgende konsulære Repræsentanter:

1. En „Agent og Generalkonsul“ i Cairo. Generalkonsuler i Berlin, Calcutta, Frankfurt a. M., Halifax, Havana, Konstantinopel, Kunagawa, London, Melbourne, Mexiko, Montreal, Paris, Rio de Janeiro, Rom, Shanghai, St. Petersburg og Wien. De have at føre Opsynet over Konsulerne og Konsularagenterne i Distriktet. De maa ikke drive Handel. Generalkonsulerne i Berlin, Frankfurt, London, Paris, Rom, Wien og St. Petersburg kunne efter Fuldmagt fra Udenrigsdepartementet foretage Inspektionsreiser i Distriktet, dog blot en Gang om Aaret. De øvrige Generalkonsuler er det ligeledes tilladt at foretage saadanne Reiser, naar Omstændighederne udkræve det, og Departementets Samtykke er indhentet. Udgifterne blive dem godtgjorte.
2. Konsuler af to Klasser. Den første Klasse, der tæller 125 Medlemmer, er lønnet med \$ 1500 til \$ 6000 og maa ikke drive Handel. Den anden Klasse, hvilken det er tilladt at drive Handel, bestaar af 20 Konsuler, der oppebære en Gage af \$ 1000, samt af 89, der ingen fast Gage oppebære, men som godtgjøres ved Expeditionsafgifter indtil et Beløb af \$ 2500.
3. Handelsagenter, der have alle en Generalkonsuls og Konsuls Rettigheder og Pligter med Undtagelse af Overopsigtsretten. Tidligere sendtes Handelsagenterne kun til Lande, hvis Regjering ikke var anerkjendt af de Forenede Stater, og hvor man vilde have en paalidelig Agent uden at søge ham anerkjendt af den derværende Regjering. Efter Kongresakten af 18de Oktober 1856, der organiserede Konsulat tjenesten, var dette Handelsagenternes Karakter. Senere ere Handelsagenter ogsaa udsendte til andre Lande, og i saa Fald ansøger man om deres Anekjendelse. De ere enten fast lønnede og maa da ikke drive Forretninger, eller blive godtgjorte ved Gebyrer. Der er 44 saadanne Agenter, hvilke ere en for de Forenede Staters Konsulatvæsen eiendommelig Institution.
4. Vice-Generalkonsuler, Vice-Konsuler og Vice-Handelsagenter, der kun i vedkommende virkelige Funktionærers Fravær eller Tjenesteledighed indtage deres Plads.
5. Deputerede Generalkonsuler, Konsuler og Handelsagenter, der ere vedkommende Repræsentanter underordnede, højere Assistenten; som oftest ere de de samme som de under No. 4 nævnte Funktionærer.
6. Konsularagenter, der svare til andre Landes Vicekonsuler. Til Konsularagenter skal fortrinsvis udnævnes amerikanske Borgere. Saasnart de have tiltraadt sin Post, maa de indsende sin Underskrift og Aftryk af sit Embedssægl til Udenrigsdepartementet. De godtgjøres ved Gebyrer, dog ikke over \$ 1000, hvorhos de for Kontorudgifter og Porto kunne indgive en passende Regning. Da de fungere under Konsulens Ansvar, bliver det anbefalet denne at træffe en Overenskomst med dem om deres Indtægter, saa at de faldende Gebyrer blive fordelte efter et bestemt Forhold. Denne Aftale har som oftest tilfølge, at Agenten modtager en fast Aflønning af Konsulen.
7. Konsulatsekretærer, der efter en foregaaende Prøve blive ansatte af Præsidenten. Der er ialt 13 saadanne Sekretærer, og de kunne kun afskediges efter en Kongressen forelagt, skriftlig Motivering. De maa være over 18 Aar gamle og være amerikanske Borgere. Prøven aflægges

for en Kommission, der har at afgive Meddelelse til Udenrigsministeren om, hvorvidt Aspiranten er befundet tilstrækkelig dygtig. Disse Sekretærer kunne efter Udenrigsministerens Forgodtbefindende anvises Plads ved forskellige Konsulater, i hvilket Tilfælde de ere Konsulen og hans Stedfortræder underordnede. Disse Sekretærer ere de eneste Konsulatfunktionærer, for hvilke der i de Forenede Stater er foreskrevet nogen Prøve. De ere bestemte til senere at blive Konsuler eller Generalkonsuler, og Regjeringen har for Øie, at de gives Fortrinet ved Udnævnelsen af stedfortrædende og „deputerede“ Konsuler. De oppebære en fast Gage af \$ 1000 og efter fem Aars Tjeneste af \$ 1200. Blive de udnævnte til Vice- eller Deputeretkonsuler, have de Ret til at oppebære de disse Embedsmænd tillagte Aflønninger.

8. Tolke.

9. Marschaller ved Konsulatretter, 4 i Kina og 1 i Japan, 1 i Siam og 1 i Tyrkiet. De oppebære en Gage af \$ 1000 og skulle fortrinnsvis være amerikanske Borgere.

10. Konsulatskrivere. Ved enkelte af de vigtigere Konsulater aflønner det Offentlige Skrivere; ellers tilstaaes ingen Godtgjørelse for saadan Assistance. Ogsaa til saadanne Skrivere tages helst amerikanske Borgere.

Med denne Mængde Konsulatfunktionærer under Generalkonsulerne som Overledere, siger Steinmann-Bucher, fra hvem den ovenfor fremstillede Redegjørelse er hentet, er den hele Verden omspændt med et saa tæt Net, at Alt kun indsamles, der hvorsomhelst og paa nogensomhelst Maade maatte være af Interesse for den amerikanske Industri. I Tydskland t. Ex. er der saaledes 2 Generalkonsuler, 19 Konsuler, 4 Handelsagenter og 16 Konsularagenter, ialt 41 Funktionærer, foruden Stedfortrædere og „Deputerede“. Det er især Handels- og Industridistrikterne, hvor Repræsentationen er stærkest, saaledes i Rhinprovindsen 6 med 5 „Stedfortrædere“, hvilke sidste ogsaa ere meget nyttige for den amerikanske Handel.

„Hvis man“, anfører Steinmann-Bucher videre, „til disse Fordele, et stort Antal Funktionærer paa omhyggelig valgte Pladse, de fleste egentlige eller ialtfald quasi „consuls de carrière“, havde kunnet føie en højere Grad af Fordannelse og en Aflæggelse af Prøve paa theoretisk og praktisk Duelighed — hvad der imidlertid efter de amerikanske Institutioner ikke har kunnet forlanges, vilde denne de Forenede Staters konsulære Repræsentation have havt en uskatteleg Magt“.

Statssekretæren for de udenrigske Anliggender er forpligtet til hvert Aar at forelægge Kongressen

- a) en Sammenstilling af alle de ved Overenskomster, Told paa Ind- eller Udførsel eller andre Forføjninger foranledigede Forandringer og Modifikationer i andre Landes Handelssystemer, forsaavidt de maatte være Udenrigsdepartementet meddelt, samt af alle Handelsefterretninger, der have været indeholdte i andre Regjeringers officielle Publikationer;
- b) en Oversigtsfremstilling af alle for Almenheden værdifulde Meddelelser fra Legationer og Konsulaterne.

Disse Fremstillinger maa ikke forvexles med Udgivelsen af Konsulaterbetretninger. Statssekretærens Arbejder ere alene bestemte for Kongressen og ere derfor blot en sammentrængt om ogsaa udtømmende Sammenstilling af de nævnte Meddelelser. Kongressen skal derved sættes istand til uden altfor meget Besvær at orientere sig med Hensyn til de internationale Handelsforholde og til at udvikle en tilsvarende lovgivende Virksomhed.

For at sætte Statssekretæren istand til at udarbejde sin Fremstilling ere Konsulerne forpligtede til hvert Aar at oversende den dem foresatte Generalkonsul en Beretning, der, stilet til Udenrigsdepartementet, skal indeholde alle statistiske Data vedkommende Handelen og Skibsfarten i deres Distrikt samt forøvrigt alle mulige Meddelelser angaaende Handel, Industri og Landhus-holdning. De skulle udfærdiges in duplo, det ene Exemplar blot skrevet paa en Side i Folioformat, saaat det kan anvendes til Trykning af Konsulatheretningerne. De statistiske Meddelelser maa støtte sig til vedkommende Lands officielle Statistik, saafremt det ikke gjælder den af Konsulen selv førte amerikanske Indførselsstatistik (alle Varer, der skulle udføres til de Forenede Stater, maa for Værdiangivelsens Skyld forsynes med et af en amerikansk Konsulatfunktionær udfærdiget Certifikat, og Konsulen sættes derved istand til at føre en fuldstændig statistisk Fortegnelse over Udførselen fra hans Distrikt til de Forenede Stater), og maa, hvor det er muligt, afsluttes med Kalender-aaret, ellers med vedkommende Lands Finantsaar. Beretningerne skulle afgives med den størst mulige Hurtighed, iethvertfald inden sex Maaneder efter Udgangen af det Aar, som de omhandle. Hver Generalkonsul har aarlig at afgive til Statssekretæren en omfattende Beretning in duplo angaaende vedkommende Lands Landbrug, Industri, Bergvæsen, Fiskerier, Forstvæsen, Handel (med Opgaver over Beløbet af den inden- og udenrigske Handel, Antal og Drægtighed af ind- og udgaaende Skibe, Ind- og Udførselens Kvantitet og Værdi, Toldindtægter, Handelen med de Forenede Stater i Særdeleshed), Statsindtægter med Fremstilling af disses forskellige Arter, samt indeholdende almindelige Meddelelser, der have Hensyn til Handelskonventioner, Befolkningsstatistik, Arbejdsløn, Eiendommeligheder i Forretningslivet, Sædvaner osv., og som ere skikkede til at befordre den amerikanske Handel og den almindelige Viden. Generalkonsulen vedlægger ved sin Beretning de til ham indløbne Rapporter fra de underordnede Konsuler saavel som „Meddelelser angaaende de sidstnævnte“. De Konsulerne for Afgivelsen af deres Indberetninger tilstillede Instruktioner ere i Aarenes Løb blevne saaledes udarbejdede i alle Enkeltheder, at de neppe lade Nogetsomhelst, der er Gjenstand for kommerciel Samfærdsel, uberørt, og Følgen heraf er ogsaa, at Konsulernes Beretninger aldrig mangle praktiske Vink og altid have en mere forretningsmæssig Karakter end Beretningerne fra de fleste af deres Kolegaer.

Konsulerne kunne imidlertid ikke indskrænke sig til blot at afgive Aarsberetninger, men have ogsaa at indsende en Rapport hvert Kvartal. Disse Kvartalsberetninger have det Formaal fortløbende og med korte Mellemrum at orientere den amerikanske Industri angaaende de paa de forskellige Handelspladse gjængse og hyppig omvexlende Afsætningsbetingelser, Diskontosatser, Betalingsterminer, Kommissions- og Mæglergebyrer, Kommune- og Havneafgifter og lignende Forholde. Konsulerne have derved ikke at indskrænke sig til det Sted, hvor de residere, men skulle ogsaa medtage i Betragtningen de nærliggende Stæder og Handelspladse og meddele paalidelige Oplysninger angaaende de derværende Samfærdseisforholde og om Transportomkostningerne fra det Indre af Landet til Havnepladsene. Disse kvartalsvise Indberetninger beskæftige sig saaledes hovedsagelig med egentlige Handelsunderretninger, saaat Handelsstanden af dem kan faa erfare Alt, hvad den maa vide for med Fordel at kunne deltage i den internationale Konkurrence.

Det fordres endvidere, at Konsulerne skulle afgive Specialberetninger om enkelte Spørgsmaal. Saa ofte de træffe paa Noget, der kan befordre den amerikanske Handel, det være sig nye Industrier, Opfindelser, Forandringer i Produktionsmetoden eller paa Lovgivningens Omraade og deslige, skulle de

derom afgive en særlig Indberetning til Udenrigsdepartementet. Saadanne Indberetninger skulle indsendes mindst 1 Gang om Maaneden. Vistnok falder dette for mange Konsuler paa mindre Pladse særdeles vanskeligt; men Udenrigsdepartementet er saa overbevist om, at en samvittighedsfuld Konsul aldrig behøver at mangle Stof for en Specialindberetning, at det i 1880 har udgivet skjærpede Forskrifter derom og har stillet i Udsigt, at det vil betragte disse Rapporter som en Maalestok for hver enkelt Konsuls Duelighed.

Medens der tidligere oftere, navnlig af Handelskamrene, lydelig klagedes over, at Offentliggjørelsen af Konsulatberetningerne lod tilbage at ønske, udkomme disse nu efter Kongresakt af 16 Juni 1880 i maanedlige Hefter. Denne officielle Publikation spiller imidlertid blot en underordnet Rolle. Langt vigtigere er Konsulernes Stilling til Pressen. „Vistnok er det dem ikke tilladt at afgive sine Beretninger til Pressen uden Udenrigsdepartementets Samtykke, og heller ikke kunne Konsulerne uden Departementets Vidende tilstille Pressen nogen Artikel angaaende kommercielle Spørgsmaal; men disse Forskrifter have kun til Hensigt at kontrollere Konsulernes Arbejder, og det er ikke Meningen at forholde Publiciteten Konsulernes Virksomhed. Departementet indvilger meget mere paa den mest forekommende Maade i, at der underholdes Forbindelse mellem Konsulskorpset og Pressen; dog er paa den ene Side Departementets Kontrol forbeholdt, og paa den anden Side skulle de officielle Publikationer ikke derved lide Skade eller blive unyttiggjorte“. Der findes i de Forenede Stater en Række Exporttidsskrifter, saasom „Export“, „Exportjournal“ etc., der stadig indeholde en Mængde Meddelelser fra Konsulatberetningerne og da særlig Specialberetninger angaaende enkelte Spørgsmaal. Forat sætte Konsulerne istand til at skaffe sig virkelig værdifuldt og autentisk Materiale for sine Indberetninger er det dem tilladt at belaste det Offentlige med de dermed nødvendige forbundne Udgifter. Generalkonsulerne bevilges hertil et aarlig Beløb af \$ 200, medens yderligere Udgifter blot kunne afholdes med Departementets Samtykke, og den tilstaaede Sum retter sig i saa Tilfælde efter Betydningen af de Meddelelser, man ønsker at erhverve.

Som det af ovenstaaende Fremstilling vil sees, har der i de fleste Lande i den senere Tid afgjort gjort sig en Tendents gjældende til at ombytte de tidligere almindelig benyttede Handelskonsuler med Embedsmænd, der kunne offre sin konsulære Gjerning hele sin Tid og alle sine Kræfter. Med Hensyn til de Forudsætninger, der fordres af disse Embedsmænd, have derimod Kravene været forskellige efter de forskellige Landes indre og ydre Forholde. Medens saaledes Belgien, der saagodt som ingen Skibsfart og kun en yderst ubetydelig Emigration har at opvise, har kunnet bortse fra Konsulernes Egenskab af judicielle og administrative Funktionærer og lægge den hele Tyngde paa deres Stilling som Forretningsverdenens Veiledere og Medhjælpere, og der i England og endmere i de Forenede Stater, som Følge af disse Landes indre Forholde med deres Mangel paa en fast organiseret Embedsstand, heller ikke lettelig kunde blive Spørgsmaal om særlige Kvalifikationer for Tilstedelsen til den konsulære Karriere, har der i de store kontinentale Stater stadig været stillet strenge Fordringer til de lønnede Konsulers embedsmæssige Uddannelse. Kandidaterne maatte være i Besiddelse af de til Opnaaelse af Landets indre Embeder nødvendige Forudsætninger eller have gennemgaaet en særlig for den konsulære Løbebane fastsat Forberedelse.

I samtlige europæiske Lande, med Undtagelse af Belgien og maaske Schweiz, havde tidligere stedse Hensynet til de Konsulerne paahvilende Pligter som administrative og judicielle Embedsmænd været det overveiende, og da derfor Kravet om, at deres hovedsagelige Funktion nu skulde være at varetage Forretningsverdenens Interesser, i det sidste Decennium fra alle Hold begyndte at lyde stærkere og stærkere, blev det for at sætte de udenrigske Repræsentanter istand til ialtfald nogenlunde at imødekomme disse Krav, nødvendigt at søge deres Uddannelse saavidt muligt udvidet i praktisk Retning og at give dem Anledning til at skaffe sig ialtfald nogen saglig Kundskab. For at opnaa dette er i forskellige Lande tildels de Examinere, som de konsulære Agenter have at aflægge, givet en betydelig udvidet kommerciel og statsøkonomisk Karakter, dels er det bleven paalagt Kandidaterne at gjøre Tjeneste ved kommercielle Institutioner og at foretage Studiereiser til de industrielle Centrere. Det Maal, der særlig tilsigtedes, var at sætte Konsulerne istand til at kunne give nyttige, paa personlig Iagttagelse og Bedømmelse støttede Indberetninger og Oplysninger; thi over de mangelfulde Indberetninger var det væsentlig, at Klagerne havde lydt, og i Henseende til Konsulernes Pligt til at vejlede Hjemlandets Forretningsverden og at holde den ajour med Forretningslivets Gang i vedkommende fremmede Lande var man overalt i Principet enig. Med Hensyn til Udstrækningen af denne Veiledning har man derimod i de forskellige Lande været meget uenig, og de Konsulerne i saa Henseende givne Instruktioner varierede derfor fra blot at foreskrive Afgivelsen af almindelige Oversigter til at paabyde Indsendelse af saadanne detaillerede Oplysninger som angaaende Handelshuses Soliditet. Videre end til saaledes at paalægge Konsulerne at være Forretningsverdenens Forposter har man derimod ikke villet gaa, og naar det har været forlangt, at de udenrigske Repræsentanter skulde optræde som Agenter for Hjemlandets Handelsfirmaer for at indlede og poussere private Forretningsforbindelser, har man overalt modsat sig saadanne Fordringer; i enkelte Lande er saadan Optræden endog udtrykkelig bleven Konsulerne forbudt.

For at bøde paa den Mangel, som nødvendigvis altid vil hefte ved Konsulernes Evne til at imødekomme Handelsstandens Krav, dels som Følge af, at de som Regel ikke ville kunne overskue Markedets Stilling udenfor Konsulatdistriktets Grændser, dels fordi de altid i større eller mindre Grad vilde komme til at mangle de fornødne specielle og tekniske Kundskaber, er der i flere Lande opstaaet den Tanke at give dem til Assistance eller stille dem ved Siden eller ogsaa at ansætte ved Legationerne særlig uddannede kommercielle Attachéer, hvis Opgave det skulde være dels at afgive samlede Oversigter over Forretningslivets Gang og Udvikling i det hele Land, dels udelukkende at være beskæftiget med nøie at følge enhver Udvikling paa det kommercielle og industrielle Omraade, som det kunde være af Interesse at meddele Hjemlandets Forretningsverden. Man antog ogsaa, at en saadan Fagmand i mange Tilfælde vilde kunne erholde Oplysninger og komme efter Handelshemmeligheder, som det vilde være vanskeligt for en Konsul paa Grund af hans officielle Stilling at faa Meddelelse om. Den nye Attaché, anførtes det, vilde ogsaa passende kunne overtage Ledelsen af det Prøvelager, hvis Oprettelse ved Konsulaterne gennemgaaende udgjorde en af Handelsverdenens Fordringer, og hvis Mulighed og Hensigtsmæssighed ligesaa regelmæssig fra offentlig Side blev bestridt.

I *Sverige* fremsattes der, som bekendt, i 1886 Kgl. Proposition om en Bevilgning for 1887 af 20 000 Kroner til Ansættelse af kommercielle Attachéer; Forslaget, der vedtoges i 1ste Kammer, men afsloges i 2det

Kammer, faldt ved fornyet Afstemning med tilsammen 180 mod 126 Stemmer.

Som tidligere anført, udgjorde Ansættelse af kommercielle Attachèer ved Legationerne et af de Forslag, der i *England* fremkom for den ovenfor omhandlede, i 1885 nedsatte Kommission til Undersøgelse af Aarsagerne til den almindelige Depression og Midlerne til at afhjælpe samme, Principet var ikke ganske ukendt i *England*, da dette Land gennem en Aarrække ved Legationen i Paris har havt ansat som kommerciel Sekretær en tidligere Konsul, Mr. Joseph Crowe, der som tilbunds hjemme i alle kommercielle Spørgsmaal gaar tilhaande ved Afsluttelsen af Handelstraktater og ved Løsningen af alleslags økonomiske og toldpolitiske Spørgsmaal. Hr. Crowe har ved et Besøg, jeg har havt Anledning til at aflægge ham i Paris, forklaret, at hans væsentligste Beskæftigelse bestod i at besvare Forespørgseler fra det britiske Udenrigsdepartement angaaende de forskjelligste Forholde, om tvivlsomme Retsspørgsmaal, om franske kommercielle Bestemmelser osv.; han remplacerede derfor nærmest den juridiske og tekniske Assistance, som Legationen ellers nødvendigvis maatte have tyet til. Han viste mig sin Korrespondance for de første fire Maaneder af 1888, hvilken udgjorde en hel stor Pakke. Derimod forklarede han, at han afviste enhver privat Henvendelse og overhovedet ikke havde at optræde som Forretningsverdens Veileder og Hjælper i Detaillerne.

Paa den af Udenrigsdepartementet, i Anledning af de fremkomne Forslag, til de udenrigske Repræsentanter stillede Henvendelse blev der svaret, at en kommerciel Attaché alene kunde tænkes at gjøre den tilsigtede Nytte i den specielle Branche, hvori han var særlig uddannet, idet t. Ex. Spørgsmaalet om Produktionsomkostninger, der er det, der mest interesserer de indenlandske Fabrikanter, alene kan besvares af den, der kjender det Tekniske ved vedkommende Forretning. Der vilde derimod ikke være nogen særlig Fordel ved at ansætte Mænd med en mere overfladisk Kundskab eller Oversigt over forskjellige Brancher. At ansætte reisende kommercielle Attachèer, hver i sin særskilte Handelsbranche, vilde medføre altfor store Udgifter til, at det kunde blive praktisk. De maatte lønnes godt og det vilde være vanskeligt at erholde Personer med den særlige Dygtighed, der maatte ønskes, da saadanne i Regelen vilde finde mere lønnende Beskæftigelse i praktisk Forretning.

I sit tidligere omhandlede Memorandum af 17 Juli 1886 udtalte Udenrigsdepartementet angaaende Forslaget om at ansætte kommercielle Attachèer ved Legationerne, at Betænelighederne derved dels vare de dermed forbundne store Udgifter, dels at en saadan Attaché maaske ikke vilde finde tilstrækkeligt Arbejde eller muligens ikke vilde yde engelske Fabrikmestere og Handlende større Nytte, end de nu kunne opnaa gennem Pressen og private Meddelelser. Hans Nærværelse vilde være en Undskyldning for de øvrige Funktionærer til at forsømme Handelssager; han vilde have liden Befordring, og det vilde kun ved høi Løn lykkes at sikkre duelige Mænd for en Post saa langt udenfor den regelmæssige Vei. Det vilde kun lønne sig at have en Person med betydelige Handelskundskaber, Erfaring og Indsigt, og saadanne Personer vilde vistnok foretrække private Forretninger for de tilbudte Udsigter. Hermed var det dog ikke sagt, at den Ide, der laa til Grund for Forslaget om Ansættelse af kommercielle Attachèer, skulde være ufrugtbar. I *England* kunde man lære meget af Udlandet, ikke alene med Hensyn til den Methode, hvorpaa dets Handel og Industri drives, men ogsaa med Hensyn til dets Lovgivning, det store Folks Stilling, de forskjellige

Maader hvorpaa de store sociale og Undervisningsproblemer, der møde i alle moderne Stater, behandles. Der vilde være tilstrækkelig Beskæftigelse for to eller tre Mænd af særlig Dygtighed med at reise fra Sted til Sted for at give Oplysninger om Gjenstande vedkommende, hvad man kunde kalde Omraadet for økonomiske og sociale Fremskridt. En kunde finde Beskæftigelse i Amerika, hvor de forskelligartede Love og den stadige Udvikling af nye Industrigrene aabner en næsten endeløs Mark for instruktive Undersøgelser, to andre paa Europas Fastland, med hvis fleste Stater England har hyppige Forhandlinger om kommercielle Spørgsmaal, der gjøre Kjendskab til deres Handelsforholde vigtigt. Uagtet Handel og Industri selvfølgelig vilde tilbyde de hyppigste Anledninger til Indberetninger, kunde man opstille en hel Del Spørgsmaal, paa hvilke disse omreisende Agenter vilde kunne henvende sin Opmærksomhed. Som saadanne Spørgsmaal kunde anføres: Statens Virksomhed for at udvikle Agerbrug, Skovvæsen, Handel og Fiskerier, Bankvæsen, tekniske Skoler og Institutioner, Handelsbolag og Love desangaaende, Streiker og deraf opstaaede Forstyrrelser, Fattigforsørgelsen, Ydelsen af Forpleining i Hospitalerne, sanitære Autoriteter og Bestemmelser, Arbeideres Kooperation, Foretagender grundede paa Delagtighed i Gevinsten, Fattiges Boliger og de kommunale Myndigheders Optræden i saa Henseende, Arbeidsherrers Ansvarlighed for Ulykker, der ramme deres Arbeidere, Handelsdomstole, Voldgiftssystemet i Handelssager, Patentlovgivning og Opmuntringer ligeoverfor Opfindere, den literære Eiendomsret, Konkurslovgivningen, Toldtariffers og Præmiers Indflydelse paa Produktionen, de forskellige Skoler der gjøre sig gjældende i Opfatningen af finansielle og tariffmæssige Spørgsmaal, legal Beskyttelse af Hjemstedet (legal protection to homesteads), Regler for Leie af Hus i Byerne, Love angaaende Korporationer og Kompanier, indskrænket Ansvarlighed for Aktiehavere (Deleiere, shareholders), Love angaaende Salget af Spirituosa, Regulering ved Lov eller Kontrol fra offentlige Myndigheders Side af offentlige Foretagender (t. Ex. Vand, Gas, elektrisk Belysning) og de økonomiske Virkninger deraf, Reglerne for fast Eiendoms Afhændelse og Registrering, Lovbestemmelser vedkommende Jernbaner, Jernbaners Drift for Statens Regning, Kommunalstyrelsen paa Landet og i By, Forholdet til geistlige Stiftelser, Methoderne ved Valget af Kandidater til offentlige Hverv, nye Industrigrene opstaaede i fremmede Lande. Det vilde være let, tilføies der, at opstille mange andre Spørgsmaal, navnlig hvis saadanne vedkommende den rene Videnskab kunde medtages; de ovenfor fremsatte vare af den Art, at de kunde behandles fra sin sociale og økonomiske Side uden nogen speciel indgaaende Kundskab fra Undersøgereis Side.

I sit Cirkulære til Handelskamrene af 31te Juli 1886 udtalte Ministeriet, som tidligere anført, at det ikke kunde tiltræde det fremkomne Forslag om Ansættelse af kommercielle Attachéer, og saavidt kan erfares, er heller intet Skridt foretaget for Udsendelse af de i dets ovenomhandlede Memorandum berørte reisende Agenter.

I 1884 nedsattes der i *Frankrige* en Kommission til Undersøgelse af, hvilke Reformer burde gennemføres inden Konsulatvæsenet; i den Tale, hvormed Udenrigsministeren aabnede denne Kommission, udtalte han bl. A.: „Hvad hverken Privatkorrespondance eller Konsulernes Beretninger formaa tilfredsstillende at meddele, er det samlede Billede af et Lands kommercielle og industrielle Stilling. Det er ikke nok at vide, hvad der foregaar i hvert enkelt Konsulsdistrikt, naar disse lokale Iagttagelser ikke blive bragte i Sammenhæng. Deraf er opstaaet den Tanke at betro en kommerciel Attaché

denne Opgave. Han skulde have at indsamle Meddelelser angaaende der almindelige Situation, at angive de Omstændigheder, som gaa foran for en Krise, eller som kunde kalde en ny Industrigren tillive; han skulde have at udforske Forandringerne i Fabrikationsmetoderne, Prøverne og Smager og alle saadanne Omstændigheder, som kunde medføre en ny Konkurrence eller en Forandring i Markedet.“

„L'Economiste Français“ for 5te Juli s. A. indeholdt derefter en af Arthur Raffalovich undertegnet Artikel, hvori anførtes, at Tydsklands Industridrivende og Handlende havde forlangt, at der skulde udnævnes en Sekretær ved Legationerne, hvem det specielt skulde være overdraget at samle økonomiske og kommercielle Oplysninger, og i det Øieblik at Regjeringerne vare tilbøjelige til aktivt at skride ind for at skaffe sit Land virkelig nyttige Underretninger, maatte det antages, at dette vilde være en udmærket Forholdsregel. Den kommercielle Sekretær skulde paalægges at afgive en Generalrapport, hvad hidtil havde manglet i de officielle Publikationer; til denne skulde han benytte sig af de Opgaver, han personlig kunde samle, de Oplysninger, som det franske Handelskammer i Landet, hvis noget saadant fandtes, vilde have at tilstille ham, og de Meddelelser, han kunde finde i Konsulernes Indberetninger. Det vilde være nødvendigt, at Konsulerne i Landet oversendte ham en Gjenpart af sine Indberetninger, dels for at holde ham à jour, og dels for at han kunde indgive sine motiverede Bemærkninger til Udenrigsministeren. Som bosat i Udlandet vilde han kunne kontrollere Værdien af mange Oplysninger bedre, end dette vilde kunne gjøres i Hjemlandet. Hver Konsul har kun et indskrænket Distrikt og kan derfor vanskelig indlade sig paa almindelige Betragtninger uden at gribe ind i sin Nabos Funktioner. For at gjøre dette Oplysningsmaskineri mere virksomt vilde det være hensigtsmæssigt at efterligne Tydsklands Exempel, der i Paris og de Forenede Stater have knyttet en Ingeniør til Legationen for at følge Fremskridtene i Videnskaben, saaledes som den er anvendt paa Industriens Omraade. Indberetningerne fra disse Attachéer offentliggjøres ikke; men de stilles til Publikums Disposition i bestemte Timer i et ministerielt Bibliothek. Vilde det ikke være fordelagtigt, siger Raffalovich, at vælge nogle unge Ingeniører, der udgaa fra de store tekniske Skoler, og i to eller tre Aar ansætte dem ved en Legation i de Lande, hvor Industrien er meget fremskreden. De vilde sikkert blive istand til at holde sig à jour; man vilde vistnok ikke vise dem Fabrikationshemmelighederne; men ellers vilde de utvivlsomt finde en forekommende Modtagelse i de store Fabrikker. Man vilde maaske paa den Maade have fundet et Middel til at udfylde Hullerne i Informationsmekanismen, Huller der ere en Følge af Mangelen paa specielle tekniske Kundskaber hos Medlemmerne af Konsulskorpset.

Nogen kommerciel eller teknisk kyndig Attaché er imidlertid ikke bleven udsendt.

Tydskland. I den ovenfor omhandlede, af „Centralverband deutscher Industrieller“ vedtagne Resolution var et af Punkterne følgende:

„Ved de vigtigere Gesandtskaber i Udlandet bør der attacheres kommercielt, tekniske og statsøkonomisk uddannede Kræfter som Sekretærer, der skulde have til Opgave nøie at studere vedkommende Lands industrielle og kommercielle Forholde i sin Helhed, den udenlandske Tekniks Frembringelser og det Standpunkt, hvorpaa den befinder sig, Samfærdselsvæsenet etc., og derved mindst hvert Halvaar at afgive en Beretning, der skulde

gjøres tilgængelig for Handels- og Industrikanter og de mere betydelige Forretningskorporationer.“

Ogsaa den tyske „Handelstag“ har stillet sig gunstigt til Spørgsmaalet om Udsendelse af kommercielle Attachéer.

Steinmann-Bucher udtaler, at det ikke er tilstrækkeligt, at de af Konsulerne givne Oplysninger ere saa fuldstændige som muligt; de ere lokale Oplysninger. Det er ufravigelig nødvendigt at have en Hovedoversigt ved Siden af disse isolerede Meddelelser, og en saadan Oversigt kan ikke leveres uden i Landets Hovedstad. Den øverste Ledelse af den udenrigske Oplysningsmekanisme skulde derfor overdrages til vedkommende Gesandtskab, og for at muliggjøre dette skulde der adjungeres samme en med behørig Fagdannelse udrustet høiere Konsulatfunktionær som Legationsraad eller Legationssekretær med et særskilt Bureau, der skulde have at lede Konsulttjenesten. Konsulerne skulde afgive sine Beretninger om de økonomiske Forholde i deres Distrikt til Gesandtskabet, hvor vedkommende Legationssekretær skulde granske og sammenholde Beretningerne og navnlig udarbejde en almindelig Rapport over Landets statsøkonomiske, handelspolitiske, industrielle, haandværksmæssige og agrikole Stilling og Udvikling. At udforske enhver Bevægelse i Produktionsbetingelserne, Tekniken, Samfærdselsvæsenet osv. skulde være det med Legationen forbundne Bureaus Sag, hvorfor det ogsaa skulde gives som Medarbejdere teknisk uddannede og kyndige Fagmænd.

I Forbindelse hermed anfører Steinmann-Bucher Følgende: „Det Maskineri, der sættes i Gang af et Lands økonomiske Kræfter, er saa kompliceret, at der maa en uafbrudt Opmærksomhed til for at kunne afgive en rigtig og værdifuld Dom derom. Det maa for ethvert Land være af den høieste Interesse at kjende den Aand, der gjør sig gjældende i dets Nabolandes statsøkonomiske Anskuelser. Ikke blot den Retning, som den handelspolitiske Opfatning har Tendents til at tage, og som man blot paa Stedet kan lære nøie at kjende, men Fremskridt og Tilbagegang i den industrielle, haandværksmæssige og agrikole Organisation, Forandring i Produktionen og Konsumtionen, den finansielle Stilling, Rets- og Samfærdselsforholde og navnlig Udviklingen af de økonomiske Grundprinciper i de omliggende Lande maa staa ethvert Land fuldkommen klart, hvis det ikke i økonomisk Henseende vil se sig overfløiet af dem. Dette forudsætter Alt, at Gesandtskaberne ere udstyrede med de fornødne sagkyndige Kræfter, da man ikke kan forvente, at Gesandtskaberne selv udelukkende skulle antage sig disse Interesser. Det er derfor nødvendigt at styrke disse Embeders Ydelsesdygtighed i statsøkonomisk Retning ved at ansætte ved samme fagmæssig høit uddannede Mænd, der have at befølge en ganske bestemt, omhyggelig udarbejdet Række Forskrifter. En saadan Fagmand, ansat ved de vigtigste Legationer i en Stilling sem Legationssekretær, vilde, naar man var forsigtig ved Valget af vedkommende Person, kunne yde store Tjenester. Paa denne Maade kunde der leveres Arbejder af uskatterligt Værd.“

Saavidt har kunnet erfares, har den eneste Følge af denne Bevægelse været, at der er bleven ansat „Bautechniker“ ved de tyske Gesandtskaber i Paris, London, Rom, St. Petersburg og Washington.

Professor Dr. August Oncken, Direktør for „Das Seminar für Volkswirtschaftslehre und Konsularwesen“ ved Høiskolen i Bern har i en af ham, i Anledning af det ovenfor nævnte, i *Schweitz* fremsatte Forslag om, at Landet skulde begynde at ansætte lønnede Konsuler, i Oktober 1886 udgivet Afhandling bl. A. ogsaa udtalt sig angaaende Udsendelsen

af Handelsattachéer. Ved Spørgsmaalet om, hvorvidt Schweitz burde forlade det hidtil befulgte Princip blot at have Valgkonsuler for at gaa over til Udsendelsen af Embedskonsuler, udtaler Dr. Oncken, at man i de fleste Tilfælde med Held vilde kunne beholde Handelskonsuler, naar man stillede dem en Handelsattaché ved Siden. Han anfører i den Forbindelse videre, at der til de Lande, hvor Handelskonsuler vanskelig kunne ansættes, og hvor Schweitz derfor har ladet sig repræsentere ved en venskabelig Magts Konsul, med stor Fordel kunde sendes en saadan Handelsattaché, der, da han ingen Repræsentation vilde have at varetage og ingen Jurisdiktion havde at udøve, i endnu højere Grad end en virkelig Konsul vilde være istand til at offre sig for Hjemlandets Exportinteresser, og da han heller ikke, som en Konsul, vilde være bundet til nogen Station ved sine embedsmæssige Pligter, vilde han stadig kunne bereise vedkommende Land. Det maatte antages, at en Gage af frcs. 8000 aarlig foruden Reiseudgifter vilde være tilstrækkelig. Nordamerika regner 8 1000 for en Konsulatsekretær, der vistnok indtager en subaltern Stilling, og i Tydskland varierer Gagen fra 4000 til 7500 Mark. En Handelsattaché vilde ogsaa frembyde den Fordel, at han fra Tid til anden kunde kaldes hjem, for at han mundtlig kunde udveksle Ideer med de Industridrivende, holde Foredrag og paa den anden Side selv personlig skaffe sig Underretning om de af ham repræsenterede Produktionsgrenes Tilstand og Ydelsesevne.

Med Hensyn til det vanskelige Moment at meddele Oplysninger om Handelshuses Soliditet, siger Dr. Oncken, at en Handelsattaché langt bedre vil kunne meddele saadanne end en Konsul. Han har intet andet at gjøre end at undersøge Afsætningsforholdene, ikke blot i Henseende til Omfang men ogsaa til Soliditet, og det vil derfor paa hans kommercielle Vagtpost antagelig være ham let enten selv at give vedkommende Oplysninger eller forskaaffe sig disse hos Andre. Og selv en eller anden Indiskretion skulde ikke kunne skade ham, den Ikkehandlende, eller Konsulatet som saadant. „Handelsattachéen har med vaagent Øie at følge den økonomiske og den Handelen forøvrigt vedkommende Lovgivning i det Land, hvor han er ansat; han maa have et Overblik over Landets Kulturstandpunkt og statsøkonomiske Stilling for at kunne bedømme, i hvilken Retning dets Forbrug og Produktion i Fremtiden vil bevæge sig; han maa endvidere ikke alene kunne overskue sit Hjemlands, men ogsaa de fremmede Konkurrencelands Produktionsevne. Han har at tilveiebringe det til Forhandlingerne om Handelstraktater nødvendige Materiale og at afgive Erklæringer desangaaende. Hertil kommer da de regelmæssige specielle Oplysninger, som han saameget desto lettere vil kunne skaffe sig, jo mere Autoritet han ved sin overlegne Dannelse besidder ligeoverfor de paa Stedet Bosatte. En saadan Attaché maa derfor være i Besiddelse af en grundig Uddannelse, og en almindelig Handelskommis vil langt fra kunne vise sig istand til at udfylde en saadan Stilling.“ Attachéen skulde have gennemgaaet en Høiskole og have passeret en Afgangsexamen; han burde dernæst, for at faa nogen praktisk Øvelse, for nogen Tid anbringes i den offentlige Administration samt i forskellige industrielle Etablissementer for der i det Enkelte at erhverve sig Kjendskab til sit Lands Produktionsliv og dets Behov.

Medens, saavidt vides, i *Østerrige* ingen Bevægelse har gjort sig gjældende for Udsendelse af kommercielle Attachéer, sees i *Italien* Regjeringen til dette Øiemed at have forlangt en Bevilgning af 40 000 Lire, i hvilket Forlangende Repræsentationen dog ikke har villet indvilge.

Det vil af denne Fremstilling sees, at Ideen om Ansættelse af kommercielle Attachéer ved Legationerne eller Konsulaterne ikke rigtig har villet vinde Indpas, uagtet der saavel fra praktisk som videnskabeligt Hold er fremført adskillige Grunde til Fordel derfor. De væsentlige Indvendinger have været Hensynet til de ikke ubetydelige Udgifter, som et saadant Forsøg uundgaelig vilde medføre, de store Fordringer, der nødvendigvis maatte stilles til disse Funktionærer, saafremt de nogenlunde skulde kunne svare til Forventningerne, og den Vanskelighed man som Følge heraf vilde have for at finde Kandidater, samt endelig Tvivlen om, hvorvidt disse Attachéer virkelig vilde kunne udrette Noget der, hvor Konsulatkorpset havde vist sig utilstrækkeligt, saameget mere som det maatte antages, at de i deres officielle Stilling vilde komme til at møde samme Vanskeligheder som en Konsul, naar det gjaldt at indhente Oplysninger og at virke for at fremme Hjemlandets Handelsinteresser.

Handelskamre. I de fleste i industriel og kommerciel Henseende fremskredne Lande havde der fra gammel Tid af existeret saakaldte Handelskamre, sammensatte af Delegerede fra vedkommende Bys kommercielle og industri-drivende Kredse. Disse Kamres Opgave har været, foruden at fatte Beslutninger og træffe Forføjninger i det lokale Forretningslivs Interesse, at give Regjeringen, de lovgivende Forsamlinger og de forskjellige Myndigheder Oplysninger om Handelens og Industriens Stilling i Landet og særlig i deres eget Distrikt, at give Raad, at udtale Ønsker angaaende Spørgsmaal af almindelig eller lokal Interesse, som denne Næringsveienes Stilling fremkalder, og at indtage disse Ønsker i aarlige, offentlige Indberetninger.

Det var naturligt, at man, da Spørgsmaalet om at tilveiebringe Institutioner, som i Udlandet kunde bidrage til at styrke Hjemlandets Afsætning, og som navnlig ved Oplysninger og Meddelelser skulde vejlede Hjemlandets Industri og Handel, kom paa Dagsordenen, optog den Tanke i Udlandet at organisere lignende Associationer som disse Handelskamre, der for Udviklingen af den indenlandske Handel og Industri havde vist sig af saa særdeles stor Betydning. Det har navnlig været i England, Frankrige og Italien og i den sidste Tid ogsaa i Spanien, at denne Ide er kommen til Gjennembrud.

Belgien. Efter at der allerede gennem lang Tid havde bestaaet Handelskamre i Belgien, bleve de ophævede i 1791; de bleve imidlertid gjenoprettede i 1802 og reorganiserede i 1815 og 1841. Disse officielle Handelskamre, hvis Antal udgjorde 23, og af hvis Udgifter Staten, Provinsen og Kommunen hver bar en Trediel, ophævedes ved Lov af 11te Juni 1875, der vilde overlade Omsorgen for Handelens og Industriens Interesser til det private Initiativ. Istedetfor disse officielle Kamre har der senere dannet sig en Række frie Handelskamre, industrielle Kamre, Syndikater osv., hvis Antal i 1886 var 59. Disse „chambres libres“ publicere næsten alle aarlige Beretninger angaaende Handelens og Industriens Fremskridt i Distriktet, periodiske Bulletiner og ofte Brochurer eller Monografier af virkelig Interesse. Disse Dokumenter opbevares, ligesom de af de gamle Handelskamre offentliggjorte, i Udenrigsdepartementets „bureau des tarifs et de la statistique“, med hvilket Bureau der underholdes en Bytteforbindelse, som har vist sig at være til megen Nytte. Siden

1878 blive disse Handelskamrenes Beretninger sammenheftede og tilsendte Konsulerne.

Tidligere bestod der i Belgien et høiere kommercielt og industrielt Raad. Nu har „le Cercle des Anciens Etudiants de l'Institut supérieur de commerce d'Anvers“ (en Forening der i 1887 tællede 240 Medlemmer, og som udgiver aarlige Rapporter) foreslaaet, at dette Raad bliver gjenoprettet for at tilveiebringe en mere direkte Forbindelse mellem den officielle Verden og Delegerede fra Handelen og Industrien, saaledes at Statsfunktionærerne kunne holdes mere à jour med Landets materielle Interesser. Raadet foreslaaes for to Trediedele eller tre Fjerdedele at skulle bestaa af Delegerede fra den kommercielle Verden og for en Trediedel eller en Fjerdedel af høie Funktionærer fra Finants- og Udenrigsdepartementerne samt fra Departementet for Jernbanevæsen, Post, Telegraf og Agerbrug. En Kommission er bleven nedsat for at studere Spørgsmaalet.

Noget belgisk Handelskammer er ikke bleven oprettet i Udlandet, hovedsagelig formentlig af den Grund, at der saagodtsom intetsteds findes det til en saadan Institution nødvendige Antal belgiske Forretningsmænd.

England. I Storbritannien og dets Kolonier findes der Handelskamre i de fleste vigtigere Byer. Disse Kamre, der vistnok alle ere uden officiel Karakter, udvikle en betydelig Virksomhed, naar det gjælder Udvidelsen af den udenrigske Handel. Ved flere Udstillinger have saaledes enkelte Handelskamre tilveiebragt Kollektivsamlinger af de af vedkommende Byer repræsenterede Særindustrier, og der foreligger ogsaa Tilfælde, hvor flere Handelskamre have slaaet sig sammen for at bestride Udgifterne ved Udsendelsen af Undersøgelsesmissioner. Som Exempel kan saaledes anføres, at fortiden tvende Englændere, Mr. Colquhoun og Mr. Hallett, med Understøttelse af flere af de vigtigste Handelskamre, foretage en Reise i Indokina for at undersøge Forholdene for den britiske Afsætning; som Følge af de af disse Herrer afgivne Rapporter ville Handelskamrene hos Regjeringen gjøre de fornødne Skridt for at paaskynde Anlægget af en Jernbane fra Birma til Kina, og de ere bestemte paa at gjøre enhver mulig Anstrængelse for at bringe dette for den britiske Industri, navnlig i dens Konkurrence med den franske, saa vigtige Foretagende til Udførelse saa hurtig som muligt.

I 1873 stiftedes et britisk Handelskammer i Paris. Dette, der var den første Institution i sit Slags, og som er den Model, der stadig haves for Øie, naar Spørgsmaalet om Handelskamre i Udlandet behandles, har ved sine Statuter sat sig til Opgave at søge at træffe alle saadanne Forføjninger, der have til Formaal at udvikle og beskytte de i Frankrige og navnlig de i Paris boende Englænderes Handelsinteresser. Foruden derfor i sin Almindelighed at virke for Udbredelsen af de i England herskende frihandleriske Anskuelser og saaledes at tjene som Agitationsmiddel for de cobdenske Ideer, — hvorfor der ogsaa ved dets første Aarsberetninger regelmæssig tilføiedes trykt som Motto: „free trade, peace, goodwill among nations“ — har det ogsaa særlig den Opgave at meddele sine Medlemmer Oplysninger angaaende Handelshuse i Frankrige og England, der ikke tilhøre Kammeret, dog uden nogen Garanti, ligesom det gennem sin Direktion overtager Voldgiftsafgjørelser i kommercielle Tvistigheder.

Som Medlemmer kunne optages britiske Undersaatter eller britiske Kjøbmænd og Selskaber, der ere repræsenterede ved akkrediterede Agenter. De, som ønske at optages, maa anbefales af to af Medlemmerne, hvorefter

Optagelsen foregaar i en Direktionsforsamling. I den sidste Uge af Januar eller den første Uge af Februar afholdes en Generalforsamling, der for 2 Aar vælger 8 Direktører, hvem Kammerets Forretningsførelse paahviler. De fratrædende Direktører danne et assisterende Raad, der dog ikke har Stemme. Direktionen vælger af sin Midte en Præsident, en Vicepræsident, en Skatmester og en „Korrespondent“. Ingen Præsident kan beklæde sin Stilling mere end to Aar i Rad, men kan derpaa gjen vælges efter et Aars Forløb. I Aarsforsamlingen har „Korrespondenten“ at forelæse sin Aarsberetning og Skatmesteren at fremlægge sit Aarsregnskab. I Juli Maaned afholdes et Halvaarsmøde. Medlemmerne kunne bivaare Direktionsforsamlingerne, men uden Stemme. For Forhandlingerne og Beretningerne er det engelske Sprog foreskrevet. Da Kammerets Formaal udelukkende er kommercielt, ere politiske Spørgsmaal fuldstændig udelukkede fra dets Forhandlinger.

Kammerets Aarsberetninger, der offentliggøres, indeholde Oplysninger om Forretningsførelsen, Budgettet, de vigtigere Aktstykker af Korrespondancen samt Fortegnelse over Medlemmerne og deres Forretningsbranche. Antallet af Medlemmerne var i 1874 51, i 1883 107, i 1888 ca. 145. Udgifterne, der i 1878 udgjorde frcs. 5926, vare i 1882 stegne til frcs. 10 308. Den aarlige Kontingent er frcs. 100.

I 1884 begyndte Kammeret at udgive en kommerciel Revue: „Anglo French Mercantile Review, organ of the Britannic Chamber of Commerce, Paris“; den udkommer hver tredie Maaned i 8vo paa 64 Sider og koster 60 Centimes pr. Nummer.

Kammeret har sit eget Bureau paa Boulevard des Italiens med Bibliothek og Telephon; udenbys Medlemmer, der besøge Paris, kunne lade sine Breve adressere til Bureauet, og hvad der er det vigtigste, der findes en permanent Sekretær. Man har lige fra Begyndelsen af lagt særlig Vægt paa, at denne Sekretær nød Anseelse inden de to Landes forretningsmæssige og statsøkonomiske Kredse, og har derfor søgt at vinde fremragende Fagmænd for denne Post. Fra 1873—1881 beklædtes den af Mr. K. B. Murray, en meget anset Mand, der senere er bleven Sekretær i det nyoprettede Handelskammer i London.

Medens de andre Landes og navnlig Frankriges Handelskamre i Udland ere virkelige Handelskamre med officiel Karakter, er dette britiske Kammer i Paris blot en frivillig Forening uden noget embedsmæssigt Præg, ganske i Overensstemmelse med den med de frihandleriske Grundsætninger stedse forbundne Forkjærlighed for „self-government“. Det er det private Initiativ, der har skaffet de i Udlandet bosatte Landsmænd et Organ, medens man i de øvrige Lande har forlangt, at Hjemlandet ad Lovgivningens Vej skal tilvejebringe saadanne Organer og stille dem paa lige Fod med de indenlandske Kamre.

Det er især med Handelstraktaten mellem Frankrige og England, at det britiske Handelskammer i Paris har beskæftiget sig. I 1880 sendte det to af sine Direktører i Deputation til Sir Charles Dilke for at fremføre for denne alle de engelske Importørers Ankeposter mod det franske Toldvæsen. I 1881 overværede en af de engelske Forhandlere ved Traktatens Afsluttelse, Mr. M. Kennedy, en af Kammerets Generalforsamlinger og modtog Forestillinger fra en hel Række engelske Kjøbmænd og Repræsentanter for engelske Industrier, og han anmodede derhos om, at der maatte blive ham tilstillet indgaaende skriftlige Promemoriaer angaaende de forskjellige Handelsbrancher; han modtog 27 saadanne Beretninger. Senere blev Kam-

merets Sekretær, Mr. Murray, sendt til London for der nøie at følge Forhandlingerne og for at stille sig til Underhandlernes Disposition med sine Raad. Selv om disse Underhandlinger mellem England og Frankrige ikke førte til noget tilfredsstillende Resultat, kan det britiske Handelskammer ikke desto mindre gjøre Krav paa det Skudsmaal, at det har ydet de britiske Interesser uvurderlige Tjenester ved at meddele Oplysninger om den franske Toldpraxis, de i Frankriges handelspolitiske Kredse herskende Anskuelser og vexlende Stemninger, de Midler hvorved disse kunde nyttiggjøres til Gunst for England m. m. Handelskammeret har endvidere udøvet en betydelig Indflydelse paa Lettelsen af Samfærdselen mellem de to Riger. Navnlig har det stedse sin Opmærksomhed henvendt paa Toldforholdene og paa Uregelmæssigheder fra det franske Toldvæsens Side. Det har udvirket Nedsættelse i Telegramtaxterne og staar stadig i Relation med Poststyrelsen, og det nøier sig i saa Henseende ikke med skriftlige Forestillinger, men har sendt Deputationer til de øverste Postmyndigheder i England og til den franske Finantsminister. I Beretningerne for 1875—1877 findes Meddelelser angaaende disse Forhandlinger, der vise, hvor høit anskrevet denne Forening er paa høieste Steder paa begge Sider af Kanalen.

Hvad der imidlertid er det mest eiendommelige ved denne af de britiske Handelsinteresser i Frankrige organiserede Institution er den Propaganda, der paa dens Møder i Paris, altsaa paa fremmed Jordbund, bliver gjort for „free trade“.

Det er selvforstaaeligt, at et britisk Handelskammer sværger til „free trade“, og i Paris har det Anledning til at være denne Frihandelens Sag særlig nyttig ved idetmindste en Gang om Aaret at lade Frankriges ledende Handelspolitikere faa Adgang til at høre Udtalelser af de mest fremragende Frihandelsmænd og saaledes at paavirkes til Gunst for de britiske Grundsatninger. Ingen Leilighed er mere skikket til saadanne Demonstrationer end Kammerets Generalforsamlinger eller Banketter hvert Aars Januar eller Februar, til hvilke fremragende Franskmand blive indbudne, og hvor der efter officielle Skaaler for Dronningen af England og den franske Republiks Præsident holdes Taler af engelske og franske Frihandelsmænd. Disse Forsamlinger følges med den største Interesse af den engelske og franske Presse, og de vigtigste Blade lade dem overvære af sine Referenter. Der er næsten altid tilstede Gæster, som i et af de to Lande spille en politisk eller kommerciel Rolle, og som sympathisere med Kammerets Bestræbelser. Snart er det franske Deputerede eller Handelskammerpræsidenter, snart Formændene for tekniske eller industrielle Fagforeninger, snart høie Embedsmænd, som bære Forsamlingen med sin Nærværelse, og man kan derfor vel sige, at Englænderne i Paris have en Interesserepræsentation, der neppe kan tænkes mere indflydelsesrig.

Dette Handelskammer i Paris er det eneste britiske udenlandske Handelskammer. Denne Mangel opveies imidlertid tildels ved, at der, som anført, findes Handelskamre i de fleste større Byer i de talrige Kolonier, hvorhos hver Koloni har en Generalagent i London, der paa Henvendelse tilstiller dem, der maatte ønske det, alle mulige Oplysninger om vedkommende Koloni. Disse Agenter ere, forsaavidt de repræsenterer de autonome Kolonier, ikke underordnede noget Ministerium og underholdes udelukkende af vedkommende Koloni; de ere et Slags Chargés d’Affaires for denne. De øvrige Kolonier underholde sekundære Agenter, hvis Hverv ere omtrent de samme som de uafhængige Agenter, men som sortere under den britiske Administration.

Frankrige. I 1607 indstiftedes der i Frankrige et Handelsraad, sammensat af flere af Parlamentets Dignitærer og af Medlemmer af „la Chambre des Comptes“ og af „la Cour des Aides“. Ved Kgl. Dekret af 30te August 1701 bleve Handelskamre oprettede i Paris, Lyon, Rouen og Toulouse, derpaa i Montpellier i 1704, i Bordeaux 1705, i Lille 1714 og saaledes videre. Ministeriet Turgot beskyttede disse Kamre paa alle Maader. De ophævedes i 1791 og reorganiseredes 12 Aar senere. For Nærværende ere de franske Handelskamre ordnede ved Lov af 3die September 1851. De tælle fra 9—21 Medlemmer, valgte for 6 Aar, saaledes at en Trediedel fornyes hvert andet Aar. Præfekterne og Souspræfekterne ere paa Embedsvegne Medlemmer af Handelskamrene og indtage Forsædet i de Forsamlinger, de overvære. Præfekten præsiderer ved Valgene og bestemmer, hvor disse skulle afholdes; han har desuden i Valganliggender i et vist Omfang den afgjørende Stemme. Kammerets Budget maa forelægges for Præfekten, der indsender det til Approbation af Handelsministeren, ledsaget af sine personlige Bemærkninger. Forøvrigt staa Handelskamrene i direkte Forbindelse med Regjeringen.

I 1870 henvendte nogle Handlende i London og Paris sig til den franske Handelsminister for at faa oprettet et internationalt Handelskammer, der skulde samles i Kongres en eller flere Gange om Aaret. Denne Henvendelse forblev imidlertid uden Resultat. Det samme var ogsaa Tilfældet med et i 1874 i Frankrige fremkommet Forslag om, at der skulde oprettes et „Chambre Générale du Commerce et d'Exportation“.

Da det britiske Handelskammer i Paris var bleven oprettet, og det begyndte at vise sig, af hvilken Betydning dette Kammer vilde være for Omsætningen mellem de to Riger, begyndte der ogsaa i Frankrige at hæve sig Røster for Fordelen ved, at Landet kunde skaffe sig lignende Organer i Udlandet. Allerede under 15de Juni 1874 tilstillede „l'Association du libre-échange de Bordeaux“ Udenrigsministeren en Skrivelse, hvori den udtalte sig for Oprettelsen af Handelskamre i Udlandet. Disses Medlemmer burde vælges blandt de ved deres personlige Fortjenester og Betydenheden af deres Forretninger mest fremragende af de paa vedkommende Sted bosatte Franskmænd. Organisationen burde omtrent være lig de indenlandske Handelskamres; deres konsultative Attributer skulde være de samme og skulde udøves under Konsulens selvskrevne Præsidium som i Frankrige under Præfektens.

„L'Economiste Français“ for 29de Mai 1875 udtaler, at Dannelsen af franske Handelskamre i Udlandet, hvor den var mulig, ikke kunde være andet end fordelagtig for de franske Interesser. Præsidiat burde ipso jure tilfalde Konsulerne; dette vilde være et Middel til at stille indenfor Konsulernes Rækkevidde en stadig Kilde til Oplysninger, og det vilde vække en mere levende Interesse hos dem for Handelens Udvikling.

I en til den statsøkonomiske Forening i Lyon i 1877 indgivet Studie anfører M. Coint-Bavarot, at efter hans Formening en af de hensigtsmæssigste Foranstaltninger til at opretholde Frankriges kommercielle Rang vilde være at oprette franske Handelskamre i alle de udenlandske Byer, hvor Betydenheden af den franske Handel og Antallet af Franskmænd vilde tillade det, ja endog paa Steder af anden Rang, der kunne ventes at ville have nogen Fremtid.

M. Coint-Bavarot anfører i denne Forbindelse: „Jeg kan ikke indse Vanskeligheden ved at oprette saadanne Institutioner. Intet synes mig lettere end at opgjøre en Liste over de noget fremragende Franskmænd,

som have boet en vis given Tid paa Stedet, og som have en uadadelig Fortid; disse skulde saa opfordres til sig indbyrdes at vælge Medlemmerne af disse Kamre i et Antal, der stod i Forhold til Koloniens Betydning. Kamrene kunde da indstiftes enten fuldstændig frie som i England eller som halvt officielle, der havde den mindst mulige Tilknytning til Administrationen for ikke at støde det udenlandske Publikums Følelser. Men i ethvert Tilfælde burde de, af formelle Hensyn og i gjensidig Interesse, udøve sine Funktioner under Konsulens eller Vicekonsulens honorære eller effektive Præsidium. Naar den Kamrene tildelte Opgave saaledes var bestemt begrændset, og deres Overveielser udelukkende angik kommercielle Spørgsmaal, i hvilken Henseende vilde de da være stridende mod Folketretten eller istand til at forstyrre de udenlandske Forbindelser? De, som skulde være Medlemmer deraf, erhverve jo derved ingen personlig Immunitet og vedblive at lyde under det Lands Love, hvor de bo, og de skulde i deres egen Værdigheds Interesse lære at respektere disse end mere.“

„Hvis vi nu betragte disse Kamre i Paris og i Udøvelsen af deres naturlige Funktioner, ville vi faa at se, at de, regelmæssig raadspurgte, vilde kunne meddele Konsulerne særdeles nyttige Oplysninger. De vilde kunne lære dem at kjende hver enkelt Handelsbranches Behov og Maaden at bringe vore Varer frem paa Markedet til Konkurrence med de fremmede Varer; de vilde studere Spørgsmaalene vedkommende Fragt, Søassurance, Karantæne etc.; kortsagt, de vilde vedblivende spille en aktiv Rolle, godt skikket til at vække Iveren for de kommercielle Interesser hos de politiske Agenter og lette disse sidste det dem paalagte Hverv at tilstille Ministeren Rapporter og virkelig værdifulde Meddelelser angaaende Distriktets økonomiske Stilling.“

Idet det saaledes er ubestrideligt, at der er materielle Fordele forbundet med Oprettelsen af saadanne Handelskamre, mener M. Coint-Bavarot, at de moralske Fordele, som vilde flyde deraf for de i Udlandet bosatte Handelsmænd, ikke vilde være mindre betydelige eller mindre afgjørende. Spredte rundt i fjerne Steder, ofte uden indbyrdes Sammenknytning, lide disse i Udlandet Bosatte under sin Afsondrethed og ofte under Mangelen paa virksom Beskyttelse. Egenskaben af Udlænding udelukker fra enhver Deltagelse i det borgerlige eller politiske Liv og begrænder Horisonten selv for den intelligenteste og hæderligste Handelsmand, og denne kommer under disse altfor indskrænkede Livsvilkaar derfor let til at lade sig stadig mere og mere optage af udelukkende materielle Beskjæftigelser. Det vilde derfor vel ikke kunne være muligt at miskjende Betydningen af den Afveksling i disse Mænds Interesser, der vilde opstaa ved Udsigten til at kunne deltage i Valgfunktionerne eller til selv at kunne blive valgt til Medlem af Handelskammeret. Selv deres private Opførsel vilde sikkerlig vinde derved, og deres Maade at gjøre Forretninger paa vilde ofte blive mere korrekt. De engere Baand, der vilde opstaa mellem dem, og de hyppigere Forbindelser, de vilde faa med Konsulerne, hvilke igjen paa sin Side vilde kunne give Vink og nyttige Raad, syntes i betydelig Grad at burde kunne tjene til at give den udenrigske Handel en Holdning og Værdighed, som vilde komme det hele Land tilgode. Maaske vilde ogsaa Oprettelsen af saadanne Handelskamre bidrage til at overvinde den Franskmandene iboende Ulyst til at expatriere sig, og maaske, siger M. Coint-Bavarot, vilde mange, navnlig yngre Mænd med Dannelsen, en sat Karakter og nogen Formue betænke sig mindre paa at drage ud og grundlægge franske Handelshuse i Egne, hvor nu kun Ensomheden og Glemselen venter dem.

I Begyndelsen af 1878 stiftedes efter Initiativ af den franske Konsul i New-Orleans et „Chambre syndicale consultative du commerce français“ i nævnte By.

Kammerets under 16de Januar 1878 udfærdigede Statuter fastsatte, at det skal bestaa af de Franskmænd, som maatte have underskrevet Statuterne inden den 1ste April 1879, eller som senere maatte blive optagne, at det skal samles en Gang om Aaret i Januar, men at der skulde udnævnes et Bureau paa 15 Medlemmer, der skal samles maanedlig, og som har Myndighed til at træffe alle de Forføininger, som maatte være nødvendige, ligesom dets Præsident kan besvare alle presserende Henvendelser eller opnævne Komiteer til disse Undersøgelser. Kontingenten er frivillig.

Artikel I siger, at Kammeret har til Formaal at studere alle Spørgsmaal, der have Hensyn til de franske Handelsinteresser i New-Orleans og til Udviklingen af Forbindelserne mellem denne Havn og Frankrige, ved Petitioner eller Promemoriaer at støtte alle Planer i denne Henseende saasom Handelstraktater, Oprettelsen af Dampskibslinier etc., at yde Frankriges Regjering, Handelskamre og Handelsstand alle de Oplysninger, som de maatte forlange, og at sætte sig i Forbindelse med Hjemlandets Handelskamre for at erholde de Oplysninger, der maatte være nyttige for de franske Handelsmænd paa Stedet.

I sit Nummer for 8de Juni 1878 udtaler „L'Economiste Français“ ved at redegjøre for det nævnte Handelskammers Program, at Kammeret var i fuld Virksomhed og havde til Præsident en Kommissionskøbmand. Det var at ønske, siger Bladet, at det i New-Orleans givne Exempel maatte blive fulgt, og at lignende Kamre kunde blive oprettede paa alle de Steder i Udlandet, hvor der maatte være et tilstrækkeligt Antal Franskmænd. Saa-danne Institutioner vilde uden Tvivl yde Handelen de største Tjenester, og paa en Tid, i hvilken man med saa megen Grund beskjæftiger sig med den udenrigske Handel, kunde man ikke andet end være tilfreds med det af den franske Handelsstand i New-Orleans tagne Initiativ.

I sit Nummer for 12te Februar 1881 kommer den nævnte Tidende atter tilbage til Handelskammeret i New-Orleans og udtaler sig dernæst om Handelskammeret i Lima. Den anfører:

„Vi have flere Gange fremholdt Nyttens af franske Handelskamre i Udlandet. Disse Kamre ere i vore Øine en virksom Faktor for Udviklingen af vor udenrigske Handel; de danne for de af vore Landsmænd, der ere bosatte i fjerne og navnlig i de nye Lande, et Sammenknytningspunkt, en Sikkerhedsgaranti, et Slags national Repræsentation organiseret for at forsvare Koloniens Interesser, der saa nøie ere knyttede til Moderlandets. Ulykkeligvis ere disse Handelskamre endnu meget lidet talrige. Der er et i New-Orleans, som har ydet og fremdeles daglig yder ubestridelige Tjenester. Det maa medgives, at det virker under særlig gunstige Forholde, i et af de Forenede Staters vigtigste Handelscentrer, i et Land, der tidligere har været fransk, og som for en stor Del har bevaret vore Traditioner, vort Sprog og vore Sæder. Et andet Handelskammer er for tre Aar siden oprettet i Perus Hovedstad Lima. Her var Stillingen vidt forskjellig fra New-Orleans. Peru er, som de fleste sydamerikanske Stater, underkastet hyppige Uroligheder, og desuden har Landet i de sidste to Aar lidt under en blodig Krig og lider nu under en fremmed Invasion. Til trods for alle disse uheldige Omstændigheder har det franske Handelskammer modig fortsat sit Værk, og vi have liggende for os den af dets Præsident, M. Combanaire, udarbejdede Rapport over dets Virksomhed i Aaret 1879—1880.

Kammeret synes at have sat sig til Opgave 1) at samle alle de Oplysninger, der kunne være til Nytte for de i Landet bosatte franske Handelsmænd, navnlig vedkommende Kurserne og Værdien paa Guld og Sølv, 2) at optræde som raadgivende Kammer, 3) at fungere som Voldgiftsret i Handelsstridigheder, 4) at gjøre sig til Organ for Landsmænds Reklamationer ligeoverfor den peruvianske Regjering eller Søfarts- og Jernbaneselskaber etc. i Landet, 5) at udfinde Midler til at sikre den franske Handel i Peru, 6) at søge at opmuntre til Dannelse af andre Handelskamre af alle Nationaliteter og at sætte sig i Forbindelse med samme for Oprettelsen af et kommercielt Handelsraad i Peru og af et Bankinstitut, bestemt til at centralisere alle Slags Forretningspapirer paa Europa. Dette sidste Foretagende var paa vei til at realiseres, da Krigens Udbrud nødvendiggjorde dets Udsættelse paa ubestemt Tid.“

Som det vil sees, stiftedes Handelskammeret i Lima i 1878. I 1882 oprettedes et lignende Kammer i Montevideo. Dets Statuter fastsætte bl. a., at det skal bestaa af 9 Medlemmer, valgte for tre Aar af og blandt aktive eller forhenværende franske Handelsmænd eller Industridrivende paa Stedet, at den franske Generalkonsul og Chargé d'Affaires skal være Ærespræsident, at det skal samles mindst en Gang om Maaneden og have sit Sæde og Arkiv i den franske Legation. Artikel 13 fastsætter som Kammerets Formaal 1) at samle alle Oplysninger af Interesse for den franske Handel for at holde dem til franske Handelsmænds og Handelskamres Disposition, 2) at give Raad og Oplysninger, hver Gang Nogen henvender sig til det, 3) at danne et Forligs- og Voldgiftstribunal for kommercielle Tvistigheder, 4) at tage Initiativet ligeoverfor de lokale Autoriteter, Jernbane- og Dampskibsselskaber etc. i alle Spørgsmaal vedkommende Told-Tariffortolkning, Transport m. m., 5) at efterforske og studere Midlerne til at udvikle den franske Handel i Uruguay og at forsvare dens Rettigheder og Interesser, 6) ved hver Afgang af „Messageries Maritimes“s Paketbaade at offentliggjøre en finantsiel, kommerciel og maritim Bulletin, bestemt til gennem Oplysninger, hentede fra de bedste Kilder, at udbrede Kjendskab til den franske Handels Stilling i Uruguay og til Landets Indtægtskilder. Artikel 14 bestemmer, at Kammeret skal søge at opnaa Bemyndigelse til at korrespondere direkte med Handelsministeriet, og at det skal sætte sig i Forbindelse med Handelskamre og Syndikater paa alle franske Handelspladse. Kammerets Udgifter til Kontorhold og til Underholdning af et Bibliothek skal dækkes ved en aarlig Kontingent.

I 1883 nedsatte den industrielle og kommercielle Afdeling af „La société nationale française“ i London, et Selskab, der ivrig beskæftiger sig med kommercielle Spørgsmaal vedkommende Samfærdnelsen mellem Frankrige og Storbritannien, og som offentliggjør sine Artikler i Bulletiner, en Kommission paa 12 Medlemmer for at diskutere Spørgsmaalet om Oprettelsen af et fransk Handelskammer i London. Denne Kommission afgav i Begyndelsen af 1884 følgende Beslutning: 1) Handelskammeret skal udelukkende være fransk og skal være et af af den franske Regjering oprettet og anerkjendt officielt Kammer; 2) det skal være i Besiddelse af alle de de franske Handelskamre tillagte Egenskaber og Rettigheder; 3) alle franske Handelsmænd i de forenede Kongeriger kunne blive Medlemmer deraf, saafremt de opfyldte Valgbetingelserne; 4) den franske Generalkonsul i London skal ligeoverfor det franske Handelskammer i London indtage samme Stilling som den, der i Frankrige tilkommer Præfekterne; 5) Kammeret bliver fuldstændig uafhængigt af „La société nationale française“. Denne

sidste Bestemmelse har Hensyn til Forholdet til patriotiske Foreninger, Veldædighedsselskaber og lignende Foreninger.

Allerede samme Aar, 1884, sees Handelskammeret at have begyndt sin Virksomhed, idet „L'Economiste Français“ for 5te Juli 1884 indeholder en Korrespondance fra Arthur Raffalovich, hvori denne meddeler, at Præsidenten for det nævnte Kammer, M. Sabatier, havde udtalt, at han havde havt en stor Vanskelighed at overvinde for at faa de i London bosatte Landsmænd til at bistaa ved et Værk, der var bestemt til Nytte mere for Fædrelandet end for deres personlige Interesser. M. Raffalovich tilføjer i den Anledning: „Ja det er i Sandhed en alvorlig Vanskelighed at faa Almeninteressen til at seire over Egoismen, ligesom det ogsaa er vanskeligt at faa samlet de første Subskriptioner. Heldigvis gaar Foretagendet af sig selv, naar det først engang er bragt igang.“

Ogsaa i sit Nummer for 27de Februar 1886 hentyder den nævnte Tidende til, at de i Udlandet bosatte Handlende, ved at sætte sig i Spidsen for Oprettelse af Handelskamre, give et stort Bevis paa Patriotisme. Mange af dem ere Producenter og Importører af franske Artikler, og ved at virke til Oprettelsen af et saadant Kammer, der nærmest har til Hensigt at fremme Exporten, skaffe de sig Konkurrenter paa Stedet, og der er saaledes Strid mellem deres personlige Interesser og deres Patriotisme.

M. Raffalovich ser Handelskamrenes største Betydning i deres Evne til at supplere de af Konsulerne meddelte Oplysninger. Handelskammerets Sekretær vilde nemlig have at besvare Henvendelser af enhver Art, som Moderlandets Handlende vilde føle sig opfordrede til at stille, og navnlig langt bedre end en officiel Funktionær være istand til at give Oplysninger om Handelshuses Soliditet og til at anbefale Agenter.

I 1883 foreslog Handelsminister Herisson for Republikens Præsident at udnævne en Kommission for at undersøge Spørgsmaalet om Oprettelsen af Handelskamre i Udlandet. I det i den Anledning under 14de Mai s. A. afgivne Foredrag udtalte Ministeren bl. A., at saadanne Kamre vilde forene og styrke alle de Kræfter, hvorover Frankriges kommercielle Verden disponerede i Udlandet, i Kampen mod den fremmede Konkurrence. Handelsstanden ventede meget af de Oplysninger, der vilde komme dem ihænde fra disse udenlandske Kamre, og den betragtede en saadan Forening af Mænd, der under Udøvelsen af sine forskellige Livsvirksomheder have opnaaet det fuldstændigste Kjendskab til vedkommende Markeder, som den sikreste og rigeste Oplysningskilde.

Konsulernes Betænkning blev indhentet i Sagen, og da denne lød gunstig besluttedes det, at man skulde søge at oprette Handelskamre „i alle de Centrere, hvor der fandtes en fransk Koloni skikket til at skabe og underholde et saadant Kammer“, og i andre Egne at begunstige Dannelsen af konsultative Handelskomiteer.

Fortiden findes der franske Handelskamre i London og Liverpool, et fælles for Haag, Rotterdam og Amsterdam med Sæde i Amsterdam, i Bryssel og Charleroi, i Barcelona og Valencia, i Lissabon, Milano, Galatz, Konstantinopel, Athen—Piræus, New-Orleans, Montreal, Mexiko, Caracas, Rio de Janeiro, Buenos Aires, Rosario, Montevideo, Lima, Valparaiso, Alexandria og Port Said samt „Comités consultatifs commerciaux français“ i Port Louis, Havana og Shanghai.

Naar et Kammer har konstitueret sig, maa det for officielt at anerkjendes indsende sine Statuter til det franske Handelsministerium, og naar det saaledes er bleven anerkjendt, tilstaaes det en Subvention. Paa Mini-

steriets Budget opføres der til udenlandske Handelskamre samt til Handelsmuseerne (deraf til de sidatnævnte ca. frcs. 10 000), et Beløb, der i 1884 udgjorde frcs. 25 000, i 1885 30 000, i 1886 30 000, i 1887 50 000, i 1888 30 000 og for 1889 40 000. Kamrene faa fra frcs. 500 til 4 000 hver. I Regelen faa de mellem frcs. 1000 og 2000; kun Kammeret i Milano, der har bistaaet ved Forhandlingerne om Afsluttelsen af den fransk-italienske Handelstraktat, har faaet frcs. 4000. Den Kredit, der er aabnet Kamrene, er saaledes ikke betydelig, og det skal være næsten umuligt for dem at opfylde sit Program af Mangel paa passende Fonds. Sekretæren ved det franske Handelskammer i Bryssel har i den Anledning skrevet om den større Udvikling, der kunde gives den nye Institution. Han insisterer paa en mere aktiv Medvirkning fra Konsulernes og Centralstyrelsens Side, paa offentlige Tilskud i Forbindelse med Bidrag fra de Handlende, hvilke burde fastsættes større for dem, der residere hjemme, og mindre for dem, der ere bosatte ude.

Uagtet de fleste Konsuler havde udtalt sig derimod, synes det, som om disse Handelskamre ere stillede under Konsulernes Kontrol, idet disse, ialtfald for de fleste Kamres Vedkommende, ere deres honorære Præsidenter. Efter hvad der er bleven forklaret i det franske Handelsministerium, er der kun yderst sjelden indtraadt Vanskeligheder mellem vedkommende Konsul og Handelskammeret, og Ministeriet har i saa Tilfælde let kunnet bilægge Striden. Kamrene korrespondere direkte med Handelsministeriet.

I Marts 1885 tilstillede Handelsministeren Præsidenterne for de franske Handelskamre i Udlandet et Cirkulære, hvori han insisterer paa Nytten af at udvikle Forbinden mellem Handelskamrene og hans Departement. Til den Ende burde Kamrene hver Maaned tilstille Handelsministeriet en Beretning, indeholdende Oplysninger om de udenlandske Markeder, den mere eller mindre livlige Efterspørgsel efter franske Artikler, den Konkurrence de møde, de Eftergjørrelser og Forfalskninger, for hvilke de ere udsatte, vedkommende Lands kommercielle Lovgivning og Forandringer i samme, projekterede eller gennemførte Modifikationer i Toldtarifferne, Usanserne paa Markedet, kortsagt Alt, hvad der maatte være hensigtsmæssigt at bringe til den franske Handelsstands Kundskab. Til Gjengjæld skulde Ministeren holde til Kamrenes Disposition alle de Dokumenter, hvoraf han maatte være i Besiddelse, angaaende det franske Markeds og den franske Industris Stilling.

Det synes som om den af de udenlandske franske Handelskamre udfoldede Virksomhed er meget tilfredsstillende. I „L'Economiste Français“ for 14de April 1885 indeholdes saaledes følgende for dem særdeles anerkjendende Artikel:

„I de sidste Maaneder have disse nye Institutioner taget en Udvikling, som er værd at notere; thi vore Landsmænd ville snart hos dem kunne finde en Støtte, der er nødvendig for at ophjælpe Udførselshandelen. De franske Handelskamre i Udlandet bør samle og med de Handlende og kommercielle Institutioner i Moderlandet udveksle alle de Oplysninger, der kunne tjene til at udvikle Frankriges Omsætning med de Lande, hvor de ere etablerede. I de Meddelelser, som de ved Konsulernes Mellekomst tilstille Handelsministeriet og Udenrigsministeriet, antyde de Forbedringer, som det kunde være heldigt at indføre i den kommercielle Lovgivning og i Organisationen af de offentlige Administrationsgrene, der interessere Industrien, saasom Havnearbeider, Transport tilvands og med Jernbane, Post og Telegraf etc. De søge at støtte de af Handelskamrene i Frankrige og andre Asso-

ciationer gjorde Forsøg paa at skaffe unge Franskmænd Ansættelse i Udlandet. De opmuntre Oprettelsen af Skoler og Foreninger, der have til Formaal at udbrede Kundskaberne i Fransk. De give Indberetning om og Beskrivelse af de forskellige Fremgangsmaader ved Kjøb og Salg, som anvendes af de fremmede Kjøbmænd, saavelsom om de Bedragerier, der kunne begaaes til Skade for vor Handel. De tilbyde endelig sin Tjeneste til Forlig og Voldgift mellem Franskmænd i Handelsanliggender. Man kunde nævne flere Kamre, der gennem de konsulære Agenter eller direkte til vore kommercielle Institutioner have indsendt Rapporter, der indeholde værdifulde Vink. Alle have ladet sig det være magtpaaliggende nøiagtig at svare paa de Forespørgseler, som franske Handelsmænd have fremsat om Afsætningen af et eller andet Produkt.“

„Disse Institutioner tillade endvidere de i Udlandet bosatte Franskmænd at komme sammen for at diskutere og forsvare sine fælles Interesser. I Mexiko har man saaledes t. Ex. nylig seet Regjeringen give efter for det franske Handelskammers Reklamationer og forandre flere for Industrien skadelige Love. Det er derfor tilladt at haabe, at Udbredelsen af franske Handelskamre i Udlandet udøve en særdeles gavnlig Indflydelse paa Udviklingen af de Forbindelser, der allerede finde Sted, eller som ville komme til at knyttes mellem den franske Handelsstand og dens udenlandske Klienter.

Saavidt har kunnet bringes i Erfaring, er det af andre Lande alene Østerrige-Ungarn og Italien og i den allersidste Tid Spanien, som have Handelskamre i Udlandet.

Østerrige har kun et udenlandsk Handelskammer, nemlig i Alexandria.

Italien har 8 saadanne Kamre, i Alexandria, Konstantinopel, Tunis, Paris, Buenos Aires, Rosario, Mondevideo og San Francisco. Til disse Kamre bevilges der af offentlige Midler et Beløb, der med Tillæg af det af de indenlandske Handelskamre ydede Bidrag udgjør 50 000 Lire, og som fordeles i Tilskud, der variere fra Aar til andet efter Behovet. I en af Direktøren for den italienske Nationalbank, Kommandør Grillo, efter Opdrag fra Handelsministeren i 1885 afgiven Indstilling angaaende Oprettelsen af en italiensk Kolonialbank, udtales der bl. A., at de udenlandske Handelskamre bør forferes, eller at der bør oprettes konsultative Handelskomiteer ved Konsulaterne, og at der bør anvises dem en passende Bevilgning, for at de kunne sættes istand til at fremme Dannelsen af Museer og Prøvesamlinger. De udenlandske Handelskamre burde ordnes saaledes, at de, paa samme Tid, som de erholde den største Autonomi, det er muligt at tilstaa understøttede Institutioner, dog altid forblive indenfor Regjeringens Kontrolsfære og have at henvende sig til Handelsministeriet angaaende alle de Drøftelser og Forslag, der berøre den almindelige Interesse; de skulde til bestemte Tider og saa ofte, Omstændighederne fordre det, til Ministeriet afgive Indberetning om den Kolonis Interesser og Behov, som de repræsentere, og om Begivenheder af Betydning for Kolonien eller Italien.

Efterat der ved Kgl. Dekret af 9de April 1886 er oprettet Handelskamre i de fleste spanske Handelsstæder, er der ogsaa af *Spanien* bleven indrettet saadanne Kamre i flere af Europas og Amerikas betydeligste Handelscentre. Saavidt har kunnet erfares, staa de under vedkommende Konsuls Kontrol.

Tydskland. I Tydskland findes der Handelskamre og „Gewerbekamre“ i de fleste noget betydeligere Byer; de afgive trykte, som oftest temmelig voluminøse Aarsberetninger. Enkelte af disse Kamre have ogsaa udsendt Delegerede for at virke for den udenrigske Afsætning; saaledes have de sachsiske Handelskamre sendt en fælles Agent til de australiske Udstillinger, og i 1882 udrustede Handelskammeret i Bonn en kommerciel Undersøgelsesreise til Sydamerika.

Alle Handelskamrene sende Delegerede til den saakaldte „deutscher Handelstag“, der samles i aarlige Kongresser, men som har en permanent Komite i Berlin. Før 1861 var der i Tydskland 2 „Handelstage“, en i Preussen og en i Baden. Dette sidstnævnte Land tog Initiativet til en Fællesforening; 96 Handelskamre erklærede sig villige til at lade sig repræsentere, og den første „deutscher Handelstag“ traadte sammen i Heidelberg den 13de Mai 1861.

Statuternes § 1 lyder: „Den almindelige tydske „Handelstag“ erklærer sig for at være og konstituerer sig som Organ for den samlede tydske Handel og Industri og foresætter sig at fremkomme med Udtalelser angaaende de paa Dagsordenen staaende, store kommercielle Spørgsmaal i periodiske Forsamlinger, sammensatte af Delegerede fra Handelen og Industrien.“

Ved den 9de Kongres udtalte Præsidenten: „Det er ikke vore Beslutninger eller Afgjørelser, der tynde i Vægtskaalen, men de Fakta og de foreliggende Resultater, som vi kunne fremsføre, og det er Vægten af disse Fakta og Fornuftgrunde, der give Handelsdagens Vota deres Værd.“ Ved den 8de Kongres har et fremragende Medlem udtalt: „I mine Øine er Handelsdagen et neutralt Terræn, paa hvilket de modsatte Anskuelser kunne mødes for at diskuteres med Autoritet og Sagkyndighed for Almenhedens Øine, saaledes at Regjeringen og de lovgivende Forsamlinger kunne komme til Kundskab om de Argumenter, der kunne gjøres gjældende fra de forskjellige Sider.“

Noget udenlandsk tydsk Handelskammer er der, saavidt har kunnet bringes i Erfaring, endnu ikke oprettet. Nogen Erstatning herfor yde de tidligere omhandlede Korrespondenter og Agenter for de geografiske Selskaber, og i nogle oversøiske Stæder, navnlig i Kina og Japan, skal der existere uafhængige Komiteer, dannede af europæiske Kjøbmænd, der have til Opgave at drage Omsorg for de fælles Handelsinteresser, i hvilke Komiteer Tydskerne i Regelen ere talrigt repræsenterede.

I sit ovenfor omhandlede Værk om Konsulatvæsenets Reform har Steinmann-Bucher ogsaa behandlet Spørgsmaalet om Oprettelsen af Handelskamre i Udlandet.

Det maa ansees utvivlsomt, anfører han, at disse Kamre, der befinde sig midt i et fremmed Gebet, og hvis Medlemmer daglig ved sine Forretninger og sine umiddelbare Erfaringer have Anledning til at komme til Kundskab om Alt, selv de mindste Smaating af, hvad der forefalder paa det industrielle, kommercielle og legislative Omraade i vedkommende Land, ere særdeles skikkede til at indsamle Oplysninger, nødvendige for Hjemlandets Exportbehov. Navnlig naar det gjælder Afsluttelsen af Handels-traktater, maa Oplysninger om de handelspolitiske Strømninger i Almindelighed, om Ønsker og Betænkeligheder i Forretningskredse i vedkommende Land m. m. være af ganske særdeles Værd, da derved lettelig de Midler kan styrkes, ved hvilke Hjemlandet søger at opretholde sine Traktatbetingelser.

Forfatteren fremsætter dernæst det Spørgsmaal, hvilken Form vilde være den heldigste for saadanne udenlandske Handelskamre. De engelske Institutioner, anfører han, ere frie Foreninger uden nogen lovmæssig Beskyttelse fra Hjemlandets Side, uden nogen anden Rettighed ligeoverfor de hjemlige Myndigheder end den, som disse af fri Villie ville indrømme dem. De franske Handelskamre i Udlandet ere iklædte en streng Form og ere undergivne Konsulens Præsidium, medens de forøvrigt fungere uafhængig af denne. De italienske Kamre ere ikke officielle Organer, men frie Foreninger under Konsulernes Patronat; de skulle træde i livlig og umiddelbar Forbindelse med Regjeringen, Konsulerne og de indenlandske Handelskamre. Dette sit Spørgsmaal besvarer han derhen, at den hele Institution endnu kun befinder sig paa et Forsøgsstadium, og at man sluttelig maa komme derhen, at der lovmæssig foreskrives for saadanne udenlandske Kamre de samme Rettigheder og Pligter som for de indenlandske. Kun maa der tilveiebringes Garanti for, at de nye Institutioner i Virkeligheden ville befordre Konsulattjenesten og virke sammen med denne, og at ingen Kollision mellem dem bliver mulig. De maa være en Fuldstændiggjørelse af Konsulatet, et Slags fagmæssigt Raad, som ikke i noget Tilfælde kan komme til at konkurrere dermed. En saadan Garanti vilde kunne bydes, naar ikke alene Ledelsen af Valgforsamlingerne og Præsidiet i Kammerets Møder var indrømmet Konsulen, men ogsaa Opsigten over Forretningsførelsen, saaledes at alle fra Kammeret udgaende Aktstykker skulde forelægges Konsulen til Gjennemseyn og inden en bestemt Grændse til Godkjendelse. Raadet skulde have at indskrænke sig til at afgive Udtalelser, Meddelelser og Indberetninger om statsøkonomiske (volkswirtschaftliche) Spørgsmaal og holde sig borte fra Alt, hvad der udgjør Konsulaternes folkeretlige Side. Uden en saadan Anordning vilde Handelskamre i Udlandet kunne være farlige og det i en dobbelt Henseende, idet de kunde skade Konsulattjenesten ved at udvikle sig til en Konkurrenceinstitution ved Siden af samme og tillige sætte den Stats Interesser paa Spil, gennem hvis Lovgivning de vare kaldte tillive.

Saafermt man ikke vilde indgaa paa at gennemføre en saadan Overopsigt fra de konsulære Myndigheders Side, burde Dannelsen af Handelskamre være overladt til det private Initiativ, saaledes som skeet i England. At tilveiebringe de fornødne Pengemidler for saadanne frivillige Foreninger vilde ikke medføre Vanskelighed, idet Omkostningerne enten kunde bestrides af Aarsbidragene eller fordeles mellem Foreningens Medlemmer. For de officielle Handelskamre vilde Udgifterne formentlig maatte udredes ved en Beskatning, idet man isaafald kunde gjøre Valgrettigheden afhængig af Skattens Erlæggelse og i sin Almindelighed fastsætte, at Behovet for Opretelsen af et Handelskammer kunde ansees for godtgjort for alle de Konsulatdistrikters Vedkommende, hvor der maatte fremstille sig et tilstrækkeligt Antal Handelsmænd til at betale Udgifterne ved et saadant Kammer.

Steinmann-Bucher bemærker forøvrigt, efter at have omtalt Oprettelsen af de franske Handelskamre paa forskellige Steder i Udlandet, at denne Organisation fra den franske Handelsstands Side vil, selv blot seet fra et Nødværgestandpunkt, tvinge de andre Nationers Handelsstand til at gaa frem paa samme Maade, nemlig at samle sig i Interesserepræsentationer, og ingen Nation vil kunne holde sig tilbage, medmindre den vil se sig trængt ud af sin Stilling paa de udenlandske Handelspladse.

Handelsmuseer.

Ideen til Handelsmuseerne er hentet fra de store Udstillinger. Disse have, som bekendt, til væsentligt Formaal at fremvise hvert Lands industrielle Produkter, Naturprodukter og Raastoffe og derved at belære Publikum om vedkommende Lands saavel industrielle Produktionsevne som dets Resurser og deraf følgende Konsumtionsevne. Dette af Udstillingerne saaledes givne Kursus i kommerciel Geografi har det ved Oprettelsen af Handelsmuseerne været Hensigten ligesom at gjøre permanent og saaledes at nyttiggjøre Principet for et Land, selv om dette ikke kan tillade sig den Luxus at have en Verdensudstilling.

Professor F. H. von Neumann-Spallert siger i en Artikel angaaende Oprettelse af Handelsmuseer (Wien 1886): „Et Handelsmuseum skal gjenne sine Samlinger og sit Bureau stadig gaa de Industridrivende og Handlende tilhaande med alle praktiske, tekniske, kommercielle Oplysninger, der ere nødvendige, for at de kunne skaffe sig paalidelige Kundskaber om de hjemlige Produkters Afsætningsevne, om Betingelserne og Midlerne for Export saavelsom om de Kilder, hvorfra de bedst kunne forskafe sig Raastoffe og fremmede Produkter. Man venter dernæst af et Handelsmuseum, at det stedse holder sine Mønstersamlinger af vedkommende Export- og Importgjenstande komplette, at det er istand til paa en omfattende og praktisk Maade at meddele nødvendige Vink angaaende Emballage, Appretur, Forsendelsesmaade osv., at det er i Besiddelse af autentiske Oplysninger angaaende de økonomiske og tekniske Detailler ved Transporten, altsaa angaaende Valget af Samfærdselslinierne, Expeditionsmaader, Fragttariffer, Toldsatser og andre Omkostninger, og endelig at det anviser (bezeichnet) Handelshuse og Firmaer og forskafter anbefalinger og Referencer for at muliggjøre den middelstore og mindre Industridrivende og Handlende Deltagelsen i Verdenshandelen.“

Handelsmuseet har saaledes det almindelig praktiske Maal, fornemmelig at tjene den mindre Forretningsverden, der ikke som Storkjøbmanden kan holde egne Korrespondenter i Udlandet.

I sit Værk „Die Ausstellungen und unsere Exportindustrie“ definerer Dr. jur. F. C. Huber, Sekretær ved Handelskammeret i Stuttgart, et Handelsmuseum paa følgende Maade (Stuttgart 1886):

„Det er en handelsgeografisk, for Importhandelens og Exportindustriens praktiske Belærelse indrettet Samling af Mønstere, der ved stadig at holdes à jour med alle nye Frembringelser og gennem fortløbende Forbindelse med Konsulaterne og de specielt derfor ansatte Korrespondenter tjener til og er skikket til at orientere vedkommende Interesserede angaaende vigtigere Afsætningsgebeters Behov og Fordringer og angaaende de paa de betydeligere Handelspladse gangbare Artikler, deres Pris, Emballage, Appretur og Leverancebetingelser.“

Under 4de Februar 1886 anfører den statsøkonomiske Forfatter Zeitenberger:

„Museet skal ved righoldige, mangesidige, stadig fornyede Udstillinger af Varemønstre og ved at meddele kommercielle, paa autentiske Data byggede Oplysninger om Fragter, Speditionsomkostninger etc. befæste og udvide den allerede eksisterende Export, aabne nye Afsætningskanaler og saaledes i sin Udvikling og Udrustning danne et Centralpunkt for alle de Exporten vedkommende Faktorer. Om ogsaa Kraften og Evnen til at exportere afhænger af tusinde Omstændigheder og Betingelser, i hvilke alle vistnok et Handelsmuseum ikke er istand til virksomt at gribe ind, saa udgjør dog Studiet af og Kjendskabet til fremmede Landes Behov og den

derpaa baserede, nøgterne og rigtige Kalkule saavel som Meddelelsen af nye, paa Lokalkundskab beroende Underretninger en saa høivigtig Faktor i den udenrigske Handel, at Institutets høie statsøkonomiske Betydning allerede heraf klarlig fremgaar.“

Som bekjendt, har der paa Verdensudstillingernes Omraade ligefra Begyndelsen af hersket Strid om, hvorvidt Udstillingen af Gjenstandene vilde være hensigtsmæssigst efter Produktionsgrupper, altsaa paa Varelagrenes Vis, eller efter hele økonomiske Omraader, altsaa geografisk. Efter megen foregaaende Vaklen gjorde man paa Pariserudstillingen i 1867 det Forsøg at imødekomme begge Fordringer, idet Udstillingsgjenstandene søgtes ordnede saaledes, at man ved at følge en Radius fra Periferien til Midtpunktet af det i en Cirkel byggede Udstillingspalads kunde faa et Overblik over alle de af en Nation udstillede Produkter, medens man ved at gaa Kredsen rundt kunde gjøre sig bekjendt med de ligeartede Produkter fra alle Lande. Saa tiltalende Ideen var, gjorde dog faktisk kun Grupperingen efter Varekategorier sig gjældende, og det geografiske Moment blev ganske skudt i Baggrunden. Den derpaa følgende Verdensudstilling i Wien lagde Tyngdepunktet over paa den anden Side. Ved at gennemvandre den retvinklede Hovedbygning fra den ene Ende til den anden gjorde den Besøgende ligesom en Reise rundt Jordkloden; hver Nation viste sig i sin samlede Produktion, ikke blot delvis. Hverken den ene eller den anden Methode var fuldstændig tilfredsstillende, og ved de senere afholdte Verdensudstillinger har man ikke befulgt noget Princip.

Det samme Hensyn, Grupperingen efter Produkternes Art eller efter deres Oprindelsessted, have gjort sig gjældende ved Indrettelsen af Handelsmuseerne. Det førstnævnte Princip har navnlig været det afgjørende ved Handelsmuseet i Bryssel. Her ere, som det senere vil blive paavist, de for Verdenshandelen vigtigste Raastoffe fra fremmede Lande og Hel- og Halvfabrikata, forsaavidt de udgjøre Exportartikler til disse Lande, udstillede efter Særgrupper. Det geografiske Moment kommer blot frem i de vedføjede Notiser, og den, som vil skaffe sig Underretning om den samlede Export til et Land, maa søge Oplysninger særskilt ved hver enkelt Varegruppe. Det modsatte System er befulgt ved det andet af de bekjendteste Handelsmuseer, Museet i Wien. Sin Oprindelse, Wienerudstillingen i 1873, tro, har det ordnet sine Samlinger geografisk. Alle de til et fremmed Land fra andre Nationer exporterede Varer ere samlede til et Hele. Beskueren vinder strax et Overblik over, hvad vedkommende Marked overhovedet modtager, og paa hvilket Slags Gjenstande han saaledes i det Hele har at rette sin Opmærksomhed, naar han vil knytte Handelsforbindelser med et bestemt Land; Museets Oplysningsbureau gaar ham saa videre tilhaande for Detaillernes Vedkommende.

Begge Systemer have sine Fortrin; det af Brysselmuseet befulgte henvender sig mere til Fabrikanten, der hurtigt vil have et Overblik over, hvor paa Verdensmarkedet han kan finde Afsætning for sit specielle Fabrikat; Wienersystemet er derimod mere tjenligt for Handelsmanden, hvem det er ligegyldigt med hvilke Artikler han gjør sin Forretning, og som vil vide, hvad der overhovedet er gangbart i et bestemt Land.

Men ogsaa for Fabrikanten, anfører den tidligere nævnte Bernerprofessor Dr. Oncken, fra hvem nærværende Oversigt er hentet, turde den geografiske Grupperingsmethode da være af særlig Nytte, naar den kommercielle Samling fra Tid til anden opstilledes i samme Rum som den ethnografiske og

kunstindustrielle. Beskueren har da saavel en Oversigt over de Varer, som de europæiske Folk udføre til et fremmed Land, som ogsaa et Billede af vedkommende Lands Forbrug og Smag i det Hele taget. Den kommercielle Samling anviser ham kun, i hvilke Artikler han paa vedkommende Sted kan konkurrere med andre europæiske Exportører, og der er Fare for, at hans Vare, naar den fremkommer, allerede er forældet. Retter han derimod sin Produktion paa Artikler, der endnu ikke ere Gjenstand for Verdenshandelen, men fremdeles kun tilvirkes af vedkommende indenlandske Produktion, saa har han et Skridt forud for sine europæiske Konkurrenter.

Saafermt den kommercielle Samling indrammedes som en Underafdeling i den ethnografisk-kunstindustrielle, vilde Beskueren saaledes paa en Gang have for sine Øine de i et Land tilvirkede og de samme fra Udlandet tilførte Varer.

Efter vor Formening, fortsætter Dr. Oncken, lader denne Forening af Brysseler- og Wienermetoden sig udføre paa en langt heldigere Maade end den ved Pariserudstillingen i 1867 forsøgte. „Man forener med Principet for den permanente Samling Principet for den temporære Gruppering og vælger for den permanente Udstilling Wiensystemet og for den temporære det i Bryssel anvendte System. Man vilde da have en varig ethnografisk-kommerciel Samling, der paa den ene Side vilde være geografisk inddelt og paa den anden Side indeholdt Vareudstillinger, der periodisk vekslede, og som efterhvert berørte alle vigtigere Produktionsgrene. I Forbindelse med de sidstnævnte Udstillinger kunde der saa foranstattes særlige Undersøgelser angaaende derhen hørende handelspolitiske Spørgsmaal, for hvilke de Personer, der i Udlandet repræsenterede vedkommende Interesser, vilde have at indsende de nyeste Prøver og afgive sine Udtalelser. Foredrag af indenlandske eller fra Udlandet indkaldte Fagmænd, af Konsuler eller Handelsattachéer kunde forbindes dermed. Handelsmuseets Oplysningsbureau vilde da ogsaa særlig have at træffe sine Forberedelser med Henblik paa vedkommende Udstillingsgruppe. Paa den Maade vilde Handelsmuseet ikke blot staa i nøie Vexelvirkning med det praktiske Exportbehov; men Samlingerne vilde ogsaa fra Tid til anden blive underkastede en Revision, blive fuldstændiggjorte med nye Produkter og befriede for forældede Ting. Selv den bedste Administration ruste, naar ikke selve Systemet har sørget for en vedblivende Fornyelse. Specialgrupperne vilde ogsaa undertiden kunne henlægges til saadanne Steder, hvor vedkommende Produktionsgren havde sit Hovedsæde. Isaaftald maatte dog Rækkefølgen for disse Landsudstillinger nøie være foreskrevet og af Centraladministrationen blive gennemført efter en fast Plan.“

Der er to Slags kommercielle Museer:

- 1) De egentlige Handelsmuseer, der blot indeholde Prøver paa Raastoffe, der kunne indføres fra fremmede Lande, eller paa Fabrikata, der af konkurrerende Lande udføres til de fremmede Markeder, tilvirkede i Museets eget Land. Der meddeles saaledes blot Oplysninger om de Produkters Art, Pris etc., der leveres af fremmede Konkurrenter, men Intet om de indenlandske Producenters Priser osv.
- 2) Udstillinger af vedkommende Lands egne Frembringelser, bestemt til at orientere udenlandske Kjøbere angaaende Landets Industrigrene og dets Produkter. Disse Udstillinger, der snart kaldes Handelsmuseer som i Antwerpen, snart Exportmønsterlagere som i Tydskland, ere i Regelen tillige Agenturer, der formidle Salg for vedkommende Udstillere.

For at supplere de af de egentlige Handelsmuseer ydede Tjenester og gjøre Hjemlandets Produkter kjendt i Udlandet og for at raade Bod paa den ved Ideen for Exportmønsterlagerne heftende Mangel, at i trykkede Tider Kjøberne i Regelen ikke gjøre sig den Uleilighed at opsøge Sælgerne, har man i forskellige Lande forsøgt dels at udsende flydende Udstillinger, dels at oprette Prøvelagere i Udlandet med eller uden Forbindelse med vedkommende Konsulater.

Vi skulle nu gaa over til at undersøge, hvad der i de forskellige Lande er gjort for paa denne Maade at komme den udenrigske Omsætning til Hjælp.

Belgien. Ved Cirkulære af 14de November 1855 var det bleven de belgiske Konsuler paalagt fra Tid til anden at hjemsende Prøver paa Artikler, producerede eller særlig efterspurgt i deres Distrikt. Disse Prøver stilledes til Publikums Afbenyttelse i Udenrigsdepartementets Konsulat-afdeling eller tilstilledes de Associationer, som de mest interesserede, og hvor hvert Medlem kunde undersøge dem i Ro, hvorpaa den største Del sendtes til Antwerpen for at indlemmes i Handelsskolens Samlinger.

Disse Forsendelser gav, tiltrods for sin Ufuldstændighed, de Industri-drivende Anledning til at gjøre sig bekjendt med Forbrugernes Behov og Smag, ialtfald for enkelte Produkters Vedkommende; men da denne Fremgangsmåde i Længden kun utilfredsstillende fyldestgjorde Handelens For-dringer, besluttede Regjeringen, i Overbevisningen om, at Belgiens Succes paa de udenlandske Markeder for en væsentlig Del afhænger af, at disse kjendes af Landets Fabrikanten, at benytte sig af den ved den nationale Udstilling i Bryssel i 1880 frembudte Leilighed til at forsøge paa i en speciel Kollektivudstilling at centralisere alle de Import- og Exportprodukter, hvis nærmere Undersøgelse kunde være til størst Veiledning for Belgiens Handel og Industri. Dette Specialmuseum, der sammensattes af Artikler, som endel af de betydeligste belgiske Konsulater efter særlig Opfordring havde samlet og hjemsendt, gjorde under den nævnte Udstilling særdeles megen Lykke, og opmuntret herved saavel som ved den inden- og udenlandske Presses Udtalelser samt ved Henvendelser fra de belgiske Handelskamre, besluttede Regjeringen at grunde et permanent Museum.

I Begyndelsen af 1881 fremsatte den daværende Premierminister M. Frère-Orban, der tillige fungerede som Udenrigsminister, for de belgiske Kamre et Forslag om Bevilgning af et Beløb af frcs. 315 937.58 til Indkjøb og Indredning af en Bygning i Bryssel til Installering af et Handelsmuseum. Det nævnte Beløb var tænkt at skulle disponeres paa følgende Maade:

Kjøb af Bygningen (en monumental treetages Bygning, der erhvervedes af et Konkursbo)	frcs. 129 727.58
Indretningsomkostninger	” 112 000.00
Udstyr	” 70 000.00
Arbeidsløn	” 4 210.00

frcs. 315 937.58.

Hertil kom en Panteforskrivning til Byen Bryssel for et aarligt Beløb af frcs. 10 620 i 61 Aar, i Forslaget anført som „tilsvarende den 1ste Mai 1881 et Beløb af frcs. 241 192“.

Det fremsatte Forslag vedtoges i begge Kamre, og under 20de April 1881 sanktioneredes deres Beslutning.

Museet skulde sortere under Udenrigsdepartementets Konsulat- og Handelsafdeling, og til dets Vedligeholdelse opføres senere stadig et Beløb af frs. 25 000 aarlig paa Udenrigsministeriets Budget.

Af dette Beløb udredes imidlertid ikke Lønninger, Kontorhold, Rengjøring, Oplysning og Opvarmning, der udredes af det til Udenrigsdepartementet bevilgede Beløb, ligesom Bygningens Vedligeholdelse paahviler „l'Administration des batiments civils“. Museet bestyres af en Bureauchef (Løn frs. 4000—5000), assisteret af en „Commis de 2me Classe“ (frs. 2650—3200), en i vævede Sager kyndig Mand („un expert en tissus assimilé au grade de 2me commis“) (frs. 2650—3200), en „étalagiste assimilé au grade de 3me commis“ (frs. 2100—2650), „un indicateur ayant le grade d'expéditionnaire“ og to „expéditionnaires“ (hver frs. 1400—2100).

Den nuværende Bestyrer (Bureauchef) er Ingeniør; „l'expert en tissus“ har været beskæftiget i 12 Aar i Uldfabrikker i Verviers og har senere i Gent studeret Lin-, Bomulds- og Silkeindustrien; „l'étalagiste“ har gennemgaaet Handelsinstituttet i Antwerpen og har saaledes særlige kemiske Kundskaber.

Af de nævnte frs. 25 000 gaar omtrent frs. 12 000 til Indkjøb og Forsendelse af Prøver og Resten til Indkjøb af Bøger og tekniske Værker, til Avisabonnement, til Inventariets Fornyelse osv. I Regelen benyttes dog ikke den hele Bevilgning. Forældede Prøver sælges for Statskassens Regning.

Museet er beliggende i Rue des Augustins, midt i Bryssels Forretningsstrøg. Da Bygningen ikke havde været opført med dens nuværende Bestemmelse for Øie, er Lyset i nederste Etage temmelig mangelfuldt, hvorimod de øvrige to Etager og navnlig 2den Etage, hvor de interessanteste Samlinger, Prøverne af vævede Sager, befinder sig, ere meget godt oplyste.

I en af Udenrigsdepartementet i 1882 udgivet Brochure angaaende Museet anføres der, at dettes Formaal er at forsyne de belgiske Industri-drivende og Handlende med Oplysninger angaaende Forretningernes Gang i Udlandet og paa samme Tid at lette dem Handelsoperationer med fremmede Konsumenter og Producenter. Museet bør paa en vis Maade paa Handelsvidenskabens Omraade indtage den samme Plads, som de mineralogiske, geologiske, anatomiske Samlinger m. V. indtage paa Naturvidenskabernes; det bør tilveiebringe Midlerne til praktisk at studere Forretningslivet; det bør give Producenten Vaaben ihænde mod Konkurrencen og det ikke blot ved at vise ham de paa de forskellige Steder i Verden foretrukne Fabrikater, men ogsaa ved at lære ham, under hvilke Betingelser et saadant Fabrikat kan finde Afsætning; det bør med et Ord saameget som muligt gardere Fabrikanten mod slette Slag, hvilke som oftest hidrøre fra mangelfuldt Kjendskab til Forbrugernes Behov og Smag.

For i saa høi Grad som muligt at kunne virke hen mod det saaledes opstillede Formaal, er der i Museet indrettet:

- 1) Prøvesamlinger,
- 2) et Oplysningsbureau,
- 3) et Bibliothek,
- 4) et Arkiv,
- 5) udkommer der en ugentlig Tidende „Bulletin du Musée Commercial“,
- 6) er der til Museet henlagt to under Ministeriet for de offentlige Arbejder sorterende Kontorer, der meddele Oplysninger om Licitationer og Transporttaxter.

1. Museets Prøvesamlinger ere af tre Slags:

- a) Prøver paa Exportartikler, der vise de Artiklers Natur og Kvalitet, der fortrinsvis kjøbes i de forskjellige Dele af Verden. Naar den belgiske Fabrikant studerer denne Samling af Produkter fra de konkurrerende Lande, sættes han istand til at bedømme, hvorvidt han vil kunne producere lignende Artikler til ligesaa lav Pris, og han vil nøie kunne gjøre sig bekendt med Konsumenternes Behov og Smag.
- b) Prøver paa Artikler, som Belgien maa indføre enten til direkte Forbrug eller som Raastoffe for sin Industri. Vedkommende Interesserede vil her kunne lære, hvor han paa bedste og billigste Maade vil kunne forskaffe sig det Produkt, han tiltrænger.
- c) Prøver paa Indpakning og Appretur, Materiale og Midler til at forebygge, at Varerne ødelægges under Transport, Fremgangsmaader, der anvendes i konkurrerende Lande for at give Varerne det forønskede Udseende.

Prøverne ere inddelte i 44 Hovedgrupper, der atter inddeles i Klasser, der indeholde Nummerne paa de enkelte Prøvesorter.

De 44 Hovedgrupper ere følgende:

1. Ubearbejdede Produkter af Plante- og Dyreriget (inddelt i 8 Afdelinger med 38 Klasser).
2. Produkter fra Miner og Stenbrud (2 Afd. med 27 Klasser).
3. Uforarbejdede Metaller (2 Afd. med 13 Klasser).
4. Kemiske Produkter (1 Afd. med 28 Klasser).
5. Glasindustrielle Produkter (4 Afd. med 11 Klasser).
6. Ceramique (4 Afd. med 13 Klasser).
7. Metaltrækkerarbejde (1 Afd. med 7 Klasser).
8. Varme- og Belysningsapparater, Ventilation (5 Afd. med 20 Klasser).
9. Knivsmedarbejder (1 Afd. med 6 Klasser).
10. Instrumenter for Chirurgi og Precision (1 Afd. med 5 Klasser).
11. Telegraf- og Telefonapparater (1 Afd. med 3 Klasser).
12. Redskaber og Værktøi (1 Afd. med 6 Klasser).
13. Haandvaaben og Ammunition (2 Afd. med 4 Klasser).
14. Musikalske Instrumenter (1 Afd. med 7 Klasser).
15. Legetøi (1 Klasse).
16. Uhrmagerarbejder (1 Afd. med 5 Klasser).
17. Guldsmedarbejder, „fonte d'art“ og hamrede Metalarbejder (métaux repoussés) (1 Afd. med 3 Klasser).
18. Smykker og Juvelerarbejder (2 Afd. med 10 Klasser).
19. Møbler, Teppar, Tapeter, Matter osv. (1 Afd. med 5 Klasser).
20. Tapetser- og Dekoratorarbejder (1 Afd. med 5 Klasser).
21. Arbejder i Marmor (1 Afd. med 3 Klasser).
22. Vognfabrikant- og Hjulmagerarbejder (2 Afd. med 10 Klasser).
23. Arbejder i Marokkin (maroquinerie) Kunstdreierarbejder, Børstenbinderarbejder og Kamme, Kurvmagerarbejder (4 Afd. med 9 Klasser).
24. Indpakning-, Reise- og Leireffekter (1 Afd. med 10 Klasser).
25. Spundne og vævede Sager (8 Afd. med 20 Klasser).
26. Beklædningsgjenstande (habillement des deux sexes) (7 Afd. med 21 Klasser).
27. Strømpe- og Linnedvarer, Handsker, Paraplyer, Vifter osv. (objets accessoires de vêtement) (3 Af. med 17 Klasser).
28. Kniplinger, Tyl, Broderier og Possementmagerarbejder (3 Afd. med 8 Klasser).

29. Papir og Arbejder deraf, Pap (1 Afd. med 5 Klasser).
30. Kontorrekvisita, Rekvisita for Maleri og Tegning m. m. (1 Afd. med 3 Klasser).
31. Læder og Skind (3 Afd. med 9 Klasser).
32. Sadelmagerarbejder (1 Afd. med 5 Klasser).
33. Spiselige Frøsorter og Olier (1 Afd. med 2 Klasser).
34. Konserver (deriblandt ogsaa tørret og saltet Fisk) (1 Afd. med 6 Kl.).
35. Mel og deraf tilvirkede Produkter og Stoffe (1 Afd. med 8 Klasser).
36. Kryderier og „stimulants“, Sukker og syltede Sager (2 Afd. med 6 Klasser).
37. Gjærede Drikkevarer (1 Afd. med 4 Klasser).
38. Kemiske Fremgangsmaader for Blegning og Appretur (3 Afd. med 7 Klasser).
39. Husgeraad, Bødkerarbejder (ustensiles de ménage, boissellerie et ouvrages du sabottier) (1 Afd. med 3 Klasser).
40. Klokker, Ringeapparater m. m. (1 Afd. med 3 Klasser).
41. Grovere og finere Smedearbejder (boulonnerie, serrurerie), Blikkenslagerarbejder (1 Afd. med 3 Klasser).
42. Artikler af Kautschuk og Guttaperka (1 Klasse).
43. Tobak, Cigarer, Cigaretter (1 Afd. med 3 Klasser).
44. Filler, Affald benyttet i Industriens Tjeneste, til Kreaturfoder og som Gjødning (1 Afd. med 3 Klasser).

Som det vil sees af ovenstaaende Gjengivelse og som allerede tidligere paapeget, er man ved Inddelingen i Hovedgrupper udelukkende gaaet frem efter vedkommende Produkters Natur uden Hensyn til deres Oprindelsessted eller til de Konsulater, af hvilke de ere blevne indsendte. Inden de enkelte Klasser ere derimod Prøverne ordnede efter de Konsulater, fra hvilke de ere indkomne, og samme Slags Prøver kunne saaledes findes udstillede flere Gange. Et engelsk Bomuldstøj t. Ex., der sælges baade paa Java og i Kina, vil saaledes i vedkommende Klasse først forekomme under „Belgiens Generalkonsulat i Batavia“ for senere atter at gjenfindes under „Belgiens Generalkonsulat i Shanghai“.

Hver Prøve er paaheftet en Etikette. I Begyndelsen forsynede man denne blot med Angivelse af Gruppe, Klasse og Nummer, da man frygtede for, at Publikum, naar yderligere Oplysninger vedføjedes, ikke skulde benytte sig af Katalogen og saaledes gaa glip af de i denne indtagne, mere udtømmende Oplysninger. Senere er imidlertid dette System forladt, og der anføres paa Etiketten forskellige Detailler af Interesse, og efter hvad der blev forklaret i Museet, har man ikke havt Grund til at beklage sig over Resultatet.

Det turde være af Interesse at gjengive endel af de Prøverne vedføjede Etiketter:

Envoi du Consul Général de Belgique aux Iles Canaries.
Groupe VI, Classe 121, No. d'Ordre 95.

Envoi du Consul Général de Belgique au Vénézuéla.
Groupe I, Classe 32, No. d'Ordre B.
Peau de boeuf, Voir catalogue special pour le Vénézuéla.

Envoi du Consul Général de Belgique au Canada.
Groupe XXV, Classe 251, No. d'Ordre 2877.
Shirting. Fabrication indigène. Largeur et prix: voir catalogue.

Envoi du Consul de Belgique à Athènes du 20—12—85.

Groupe XXVII, Classe 312, No. d'Ordre 66.

Tissus de coton pour ameublement, Provenance Angleterre.

Largeur m. 0,69. Prix de fabrique 0 fr. 55 c. le mètre, escompte 6 p. c.

Cote Occidentale d'Afrique.

Groupe XXV, Classe 251, No. d'Ordre 1871.

Indienne (fast colours). Provenance Angleterre.

Long. 10 m. 97, Larg. m. 0,73⁵, Poids 723 grammes, Prix de vente à Sierra Leone: 4 fr. 69 c. la pièce.

Envoi du Consul Général de Belgique au Canada du 24—3—84.

Groupe XXXI, Classe 326, No. d'Ordre 16.

Cuir verni noir, préparé à Québec. Prix 8 fr. 94 c. le m², franco à bord à Québec, emballage non compris.

Envoi du Viceconsul de Belgique à Smyrne du 4—6—87.

Groupe XXV, Classe 250, No. d'Ordre 420.

Filé rouge No. 20, indiquant le mode d'emballage usité (viser den benyttede Indpakning).

Envoi du Consul Général de Belgique à Manille du 31—3—84.

Groupe I, Classe I, No. d'Ordre 228.

Fibres brutes de „Pina“ (ananas) servant à la confection d'objets analogues à ceux classés groupe XXVII, Classe 300, No. 286—288.

Envoi du Consul Général de Belgique à Beyrouth du 23—3—86.

Groupe I, Classe I, No. d'Ordre 261.

Chanvre de Damas. Prix à la date de l'envoi: 0 fr. 43 c. à 0 fr. 50 c. le kilogr. suivant qualité.

Envoi du Consul Général de Belgique au Canada.

Groupe I, Classe 14, No. d'Ordre 340.

Pin jaune 1re qualité. Provenance Québec. Prix en Février 1884 franco à bord à Québec 75 fr. 51 c. le m³.

Envoi du Consul Général de Belgique au Canada du 10—7—84.

Groupe I, Classe 14, No. d'Ordre 411.

Chêne blanc 1re qualité. Epaisseur m. 0,25, Largeur m. 0,25. Prix de vente en gros: 1 fr. 02 c. le mètre courant franco à bord à Montréal.

Envoi du Consul Général de Belgique en Australie du 3—2—87.

Groupe XXV, Classe 252, No. d'Ordre 55.

Fil dit „White brown“ No. 60—3 bouts. Provenance Ecosse. Prix de fabrique 16 fr. 65 c. le kilogr., Rabais 10 p. c., escompte 2½ p. c. pour paiement comptant.

Paa mange af Prøverne findes vedføjet Fabrikmærket. Prøverne indsendes af de belgiske Konsuler dels i Henhold til en dem ved Cirkulære af 8 November 1882 given almindelig Bemyndigelse og dels efter særskilt Anmodning fra Udenrigsdepartementet. Af og til beordres ogsaa, som tidligere paaaget, en Konsul af Udenrigsdepartementet til at foretage en Studiereise udenfor sit Distrikt, fra hvilken han da i Regelen hjemsender Prøver.

Prøverne bestaa dels i større eller mindre Stykker af vedkommende Stof, dels af Specimina af Fabrikater. I Museet findes en smagfuldt ordnet

og udstillet Samling af svenske Sæd- og Frøsorter, ligesom der ogsaa findes en meget righoldig Udstilling af canadisk Træløst. Den overveiende Del af Samlingerne bestaar i Prøver af Exportprodukter, væsentlig da textile Sager; men der forefindes tillige en ikke ringe Udstilling af forskellige, navnlig exotiske Raaprodukter.

I det ovennævnte Cirkulære af 8de November 1882 har Udenrigsministeren, ved at meddele Konsulerne, at der er aabnet dem en vis Maximumskredit til Indkjøb af Prøver, udtalt, at en Konsul i Almindelighed ikke bør indsende Prøver af andre Artikler end saadanne, som produceres, eller som kunne produceres i Belgien, eller af saadanne af Landets Artikler, som det maatte synes muligt at udføre til Belgien. For at tilsvare det af Regjeringen tilsigtede Maal maa hver Prøve være forsynet med Angivelse af Oprindelsesstedet og det ikke alene Opgave over den Provinds eller Distrikt, hvor Varen er produceret, men saafremt det er muligt, tillige over Navnet paa Fabrikanten, Producenten eller de Exporthuse, til hvilke de belgiske Handlende kunde henvende sig. Angivelsen af Salgsprisen en gros paa en bestemt Dato er af en saa afgjørende Betydning, at Prøver, hvis Pris ikke kjendes, kun undtagelsesvis ville blive optagne i Museet. Da Handelskoutumer, Maal og Vægt ere væsentlig forskellige i de forskellige Lande, er det nødvendigt hver Gang at tilføie med fulde Bogstaver det Maal og den Vægt, hvortil den angivne Salgspris har Hensyn. For de Produkter, der indføres til vedkommende Land, er det hensigtsmæssigt at tilføie en Opgave over Toldsatser, Udgifter ved Transport, Udlosning o. desl., hvilke Huse der modtage udenlandske Varer i Konsignation, Aarsagerne hvorfor enkelte Artikler foretrækkes, en mere eller mindre approximativ Angivelse af Værdien af det aarlige Forbrug og i Tilfælde hvor stor Del af dette, der forsynes gennem den indenlandske Tilvirkning. For de Produkter, der udføres fra Landet, bør Angivelse tilføies om deres Pris, Oprindelse, Udførselstold og Udgifter af ethvert Slags, den aarlige Produktion, den til Udførsel afgivne Del af samme, de vigtigste Afsætningsfelter, og saafremt Artiklen er lidet kjendt i Belgien, dens Anvendelser.

Konsulerne anmodes endvidere om saavidt muligt at gruppere sine Prøveforsendelser overensstemmende med den for Museet fastsatte Inddeling og om stadig at holde Ministeren à jour med de Forandringer, der maatte indtræde med Hensyn til de ved Prøvernes Indsendelse meddelte Oplysninger. Det overlades Konsulerne tillige, naar de finde det paakrævet, at erstatte de indsendte Prøver med nye, mere tidsmæssige.

Naar de indkomme til Museet, blive Prøverne klassificerede, hvilket i de fleste Tilfælde, t. Ex. naar det skal afgjøres, hvorvidt og paa hvilken Maade et Tøi er sammensat af forskellige Stoffe, udkræver teknisk Kyndighed. Af Hensyn hertil er det, at man ved Valget af Museets Funktionærer har havt for Øie, at hver af dem har erhvervet en speciel Uddannelse, noget der ogsaa særdeles hyppig tiltrænges ved Besvarelsen af de fra Industridrivende indløbende detaljerede Forespørgseler. Samtidig med Klassificeringen overføres de opgivne fremmede Maal-, Vægt- og Prisangivelser efter et opgjort Schema til Meter, Kilogram og Francs.

En Bekjendtgørelse i Museet tilkjendegiver, at Besøgende ved at henvende sig til Administrationen kunne erholde Dubletter af saadanne Prøver, der ere af Interesse for dem, og hvoraf Museet besidder flere Exemplarer, og naar det er muligt, og Vedkommende tydelig godtgjør Interessen derved, udleveres ogsaa Smaastykker af Prøverne. Saagodt som samtlige Prøver ere

udstillede i lukkede Glasskabe, og naar Nogen ønsker nærmere at undersøge en Prøvesort, maa han henvende sig til Museets Funktionærer.

Naar det er muligt, sender Museets Administration af egen Drift til Handelskammeret i Gent, Belgiens vigtigste textile Industriby, Dubletter eller Stykker af de indkomne Textilprøver, ligesom der ogsaa til Lyttich fra Tid til anden, naar derom fremsættes Anmodning, afsendes Partier af Prøver til temporær Udstilling, væsentlig da Prøver af Interesse for Metalindustrien. Administrationen i Bryssel underretter i saa Tilfælde Bestyrelsen af Handelsmuseet i Lyttich om, at den begjærte Prøvesamling vil ankomme til den og den Dato for at være tilbage i Bryssel til en anden ligeledes fastsat Dato, og der træffes derpaa i Lyttich af Vedkommende gennem Annoncer osv. Forføining til, at denne temporære Udstilling kan blive saa bekjendt og nyttiggjort som muligt.

De Prøverne vedføjede Etiketter indeholde, som ovenfor paavist, et Ordensnummer. Dette svarer til et Nummer i Museets Katalog, af hvilken Exemplarer ere udlagte til Publikums Afbenyttelse.

Naar en ny Katalog skal udarbejdes, gennemgaaes fra først til sidst alle Museets Dokumenter for at samle Alt, hvad der forefindes af Oplysninger vedkommende hvert enkelt Handelsprodukt, Alt hvad der i Tidens Løb maatte være indkommet fra Konsuler, uddraget af inden- og udenlandske tekniske Værker og Tidender osv. Forefindes der herunder i Museets Arkiv Oplysninger angaaende interessante kommercielle og industrielle Spørgsmaal, uden at disse kunne henføres til nogen udstillet Prøve, indtages ogsaa de under Overskrift „renseignements“ i Katalogen, knyttede til vedkommende Konsulat under den Klasse, de nærmest vedrøre.

Som det vil sees af det ovenfor gjengivne Cirkulære af 8de November 1882, maa de Skrivelser, med hvilke Konsulerne ledsage sine Prøveforsendelser, saafremt de affattes overensstemmende med den givne Forskrift, kunne afgive en Mængde Stof af Interesse, og Katalogen er ogsaa i Virkeligheden en fuldstændig, praktisk kommerciel Haandbog, der vistnok, selv uafhængig af Museet, maa kunne være de Handlende og Industriadrivende til særdeles megen Nytte. Tage vi t. Ex. Katalogen vedkommende Gruppe I, Klasse 14 — Trævarer til Bygning, Snedker- og Hjulmagerarbejde osv. — finde vi:

„Forsendelse fra Konsulatet i Crajova (Rumænien) af 2den Oktober 1882. No. 206. Egekubber og Planker“. Under dette Nummer indeholdes en indgaaende Redegjørelse for Træproduktionen i Rumænien, Priser, Salgsmaader, den hensigtsmæssigste Maade at gjøre Forretninger paa osv., hvorhos der henvises til den i Museets Læsesal anbragte „Courrier financier de Bucharest“ for 1885 No. 14, 15, 24, 26, 30—36, hvor der findes en Række Artikler angaaende Forstvæsenets Stilling i Rumænien.

„Forsendelse fra Konsulen i Jassi af 6te November 1882. No. 207—210. Egeblokke fra Stolniceniskoven, nær Pascani, Station paa Jernbanen fra Lemberg til Jassi. De ved Prøverne repræsenterede Dimensioner og Kvaliteter ere kurante og kunne betragtes som Typer. De, der maatte ønske at erholde nærmere Oplysninger angaaende Priser, Salgskonditioner osv., kunne henvende sig til Skovens Eiere, D'Herrer Hutter Lursen & Cie., Jassi.“

Derefter følger en Fortegnelse over Forsendelser fra de belgiske Konsulater paa de Canariske Øer (11 Nummere), i Australien (73 Nummere), i Algier (6 Nummere), i New-Orleans (7 Nummere), i Canada af 18de Marts 1884 (38 Nummere), i Shanghai (32 Nummere), i Canada af 10de Juli 1884 (11 Nummere), i Capstaden (11 Nummere) og i Lucca (16 Nummere), der

i 34 tættrykte Sider, tilligemed Angivelse af Forholdet mellem vedkommende fremmede og den belgiske Mynt, Maal og Vægt, indeholder ofte meget indgaaende Oplysninger angaaende Træsorthernes Kvalitet, deres Dimensioner og Priser, almindelige Udtalelser om deres Anvendelse, Produktion m. m. samt tildels Angivelse af Import- og Exporthuse.

Katalogen henviser hyppig for yderligere vidtløftigere Oplysningers Vedkommende til tekniske og finansielle Tidender saavel som til specielle, i Bibliotheket indlemmede Afhandlinger og Værker samt ogsaa ofte til nærmere opgivne Nummere af „Bulletin du Musée Commercial“.

Den i Katalogen opførte Nummerfølge er ikke fortløbende for samtlige udstillede Prøver, men gjælder kun Prøverne inden hver enkelt Klasse, hvilket letter Oversigten og desuden gjør det muligt at tilføre de enkelte Klasser nye Prøver og Nummere uden at forstyrre den hele Nummerering. At for enkelte Klassers Vedkommende Nummerne ikke begynde fra No. 1 af, kommer af, at de tidligere Nummere have været optagne af Prøver, der ere fjernede som forældede.

Der udarbejdes fortiden en fuldstændig, ny Katalog i fire Bind, hvoraf de tre ere udkomne (hvert Bind à frs 4, alle fire Bind frs 14). Til hvert Bind er der heftet et (til Lettelse ved Afbenyttelsen paa kulørt Papir trykt) Register, der indeholder en alfabetisk Fortegnelse over saavel de omhandlede Produkter som Steder. Man finder t. Ex. i Registeret til 1ste Bind:

Australie: Bois d'ébenistérie, 207. — Bois de construction, 174. — Cigares, 421. — Macaroni, 312 osv.
Avoine: Canada, 65. — Ibraila, 72. — Koenigsberg, 67. — Kustendjé, 71 osv.

Malt: Rio de Janeiro, 318. — Australie, 319.

Maquereau conservé: Canada, 307.

Da den til Afbenyttelse for Museets Direktion bestemte Katalog, for at kunne sætte Vedkommende istand til paa en tilfredsstillende Maade at besvare de indløbne Henvendelser, nødvendigvis maa være ajour, indbindes den med rene Blade, paa hvilke der efterhaanden paaklistres Udklip af de Nummere af „Bulletin du Musée Commercial“, der omhandle de efterhvert indkomne Prøver og Oplysninger.

Med Hensyn til denne nye Katalog kan til Slutning anføres, at der paa sidste Side af hvert Bind er tilføjet følgende Notifikation:

„Blandt de Oplysninger, der ere skikkede til at vejlede de Handelsmænd og Industridrivende, der ønske at skabe Forbindelse i Udlandet, udgjør Angivelsen af Handelshuse, der beskæftige sig med Forretninger i de forskjellige Artikler, et af de vigtigste Elementer. Vi anse det for overflødig at insistere paa dette Slags Oplysningers overordentlig delikate Natur. Ihvorvel vore Konsuler beflicte sig paa kun at nævne de Huse, der nyde god Anseelse, er det selvforstaaeligt, at den Ting, at vi offentliggjøre Navnene paa visse Firmaer i vor Katalog, paa ingen Maade kan paadrage os eller vedkommende Agent nogensomhelst Ansvarlighed. Det maa derfor haves for Øie, at det ved at citere det eller det Firma ikke har været vor Hensigt at anbefale det eller meddele det noget Certifikat for Hæderlighed; vi have kun villet give et veiledende Vink. Det bliver vedkommende Interesseredes egen Sag i hvert enkelt Tilfælde at indhente de fornødne Oplysninger angaaende de Huse, med hvilke han vil træde i Forbindelse. For enkelte Markeders Vedkommende have vi efter vedkommende Konsuls Anmodning afholdt os fra, selv med den ovenfor fremhævede Reservation, at meddele Adresserne paa de Huse, der ansees for respektable og solvente. Disse Adresser ville mundtlig og kon-

fidentielt kunne meddeles dem, der maatte henvende sig med Anmodning derom til Musée Commercial“.

Katalogens Udgivelse er efter Licitation overtaget af en Bogtrykker som privat Entreprise; der tilstaaes dog en liden Subvention.

2. Naar en Besøgende ikke finder tilstrækkelig fuldstændige Oplysninger i Prøverne selv eller i Katalogen, kan han henvende sig til Museets Oplysningsbureau, der har at gaa ham tilhaande med alle de Meddelelser, som det er istand til at skaffe af Museets Bibliothek og Arkiv. Findes de forønskede Oplysninger heller ikke her, henvender Bureauet sig paa Anmodning gennem Udenrigsdepartementet til vedkommende Konsul, der saavidt mulig tilveiebringer den forønskede Underretning, i Tilfælde ledsaget af Prøvesorter. Den modtagne Oplysning meddeles Vedkommende, medens Prøverne indlemmes i Museets Samling. For imidlertid ikke at begunstige nogen Enkeltmand, indrykkes der samtidig i „Bulletin du Musée Commercial“ en Notits om, at Prøverne med tilhørende Oplysninger ere tilgængelige i Handelsmuseet, saaat enhver Interesseret kan studere Spørgsmaalet. Bureauet meddeler endvidere Opgaver over Licitationer i Udlandet med vedkommende Konditioner, Overslag, Planer og Prøver.

3. Museets Bibliothek bestaar af tekniske Afhandlinger, der have Hensyn til de vigtigste Industrier, Lexika i industriel Teknologi, Handelsalmanakker og Adressebøger fra Verdens vigtigste Byer, Kataloger fra kunstindustrielle og kommercielle Museer i Udlandet samt endvidere inden- og udenlandske Tidender, der særlig behandle industrielle og kommercielle Spørgsmaal og navnlig saadanne, der indeholder Meddelelser om Licitationer. Konsulerne ere i Cirkulære fra Udenrigsministeren af 10de Mai 1885 opfordrede til stadig at have sin Opmærksomhed henvendt paa Udgivelsen af Publikationer som de anførte for at kunne forsyne Museet med Exemplarer deraf. I Cirkulære af 12te December 1883 har Udenrigsdepartementet endvidere anmodet Konsulerne om, efterat have gennemgaaet samme, regelmæssig at tilstille Museet Exemplarer af saadanne Handelsberetninger, som store Handelshuse i deres Distrikt maatte udfærdige for sine Korrespondenter. Disse Beretninger vilde, siges der i Cirkulæret, for Handelsmuseet være en værdifuld Komplettering af dets Samlinger, idet de vilde sætte Publikum istand til at gjøre sig bekendt med Prisfluktuationer, Beholdningernes Størrelse og andre Forholde vedkommende de udstillede Artikler. De vilde tillige sætte Udenrigsdepartementet istand til i „Bulletin du Musée Commercial“ at offentliggjøre en periodisk Oversigt over de udenlandske Markeder.

I Cirkulære af 7de Januar 1884 anmodes endelig Konsulerne om at indsende et Exemplar af saadanne illustrerede Kataloger, Priskuranter osv., som fra konkurrerende Lande udsendes til Distriktet. En komplet Samling af disse kommercielle Dokumenter vilde sætte vedkommende belgiske Interesserede istand til at kontrollere de Fremgangsmaader, der anvendes af deres Konkurrenter for at vinde Klienter rundt i den hele Verden; den vilde gjøre dem bekendt med Salgspriser, med de Kjøberne tilstaaede specielle Fordele, den paa hvert Marked indrømmede Kredit.

I Bibliotheket findes endvidere en fuldstændig Samling af „Recueil Consulaire“ samt af Beretninger fra de belgiske Handelskamre. Regjeringen har opfordret Handelskamrene til at afgive saavidt muligt indgaaende Beretninger — Aarsberetninger eller Specialberetninger — for derved at erholde et fortløbende, klart Billede af hver enkelt af Belgiens Industrigrene.

4. Museets Arkiv findes angivet i en „Indicateur“. Ingen Korrespondance kan foregaa direkte med Museet, man maa passere gennem Udenrigs-

departementets Konsulatafdeling. De Museet tilstillede Dokumenter samles, forsaavidt de angaa de udstillede Prøvesorter, i mindre Pakker („fardes“), der svare til vedkommende „Klasse“, hvis Nummer de gives; samtlige de Pakker, der svare til Klasserne i en „Gruppe“, udgjøre „un dossier“, der gives Gruppens Nummer. Disse Dokumenter er det saaledes, som danne Grundlaget for Katalogen. Dokumenter, som derimod ikke vedkomme Prøver, samles i Pakker for hvert Konsulat, og paa samme Tid som der, naar det ansees hensigtsmæssigt, indtages kortere Uddrag af dem i Katalogen, staa de til Publikums Afbenyttelse. Endelig samles Dokumenter vedkommende offentlig Licitationer i særskilte Pakker for hvert Land.

5. „Le Bulletin du Musée Commercial“ udkommer engang om Ugen og indeholder væsentlig Meddelelser om de til Museet nyankomne Prøver og Oplysninger. Den indeholder desuden aktuelle, praktiske Vink for Handel og Industri, meddelte af de udenrigske Agenter eller hentede fra fremmede Fagblade eller særlige Publikationer, samt Meddelelser om belgiske og udenlandske Licitationer. Som Tillæg meddeler den de internationale Toldtariffer.

Ingen almindelig Oversigt over Konkursen i Belgien eller Udlandet offentliggøres af Museet; men de belgiske Konsuler give, naar de anmodes derom, Oplysninger om Kreditforholdene i deres Distrikt, selvfølgelig dog uden nogen Garanti.

Tidenden redigeres i Udenrigsdepartementets Konsulatafdeling; naar undtages, at Departementet har abonneret paa et større Antal Exemplarer, oppebærer Udgifterne, der har overtaget Entreprisen ved Licitation, ingen Subvention eller Godtgjørelse af det Offentlige. Hans Udgifter søges dækkede ved Abonnement, Detailsalg og Betaling for private Bekjendtgørelser, og Foretagendet siges at skulle lønne sig. Prisen paa hvert Nummer er 50 Centimes; frcs. 12 aarlig i Belgien, i Udlandet frcs. 18. Hver Aargang ledsages af et alfabetisk Sagregister.

6. Af de to til Museet henlagte Kontorer, der sortere under Ministeriet for de offentlige Arbejder, meddeler det ene alle mulige Oplysninger om den belgiske Stats Licitationer, og man finder der de Planer, Konditioner, Modeller og Typer, som Anbyderne have at befølge. Bekjendtgørelser om saadanne Licitationer (saavel som om Licitationer i Udlandet) indrykkes, som anført, i „Bulletin du Musée Commercial“ samt i ledende kommercielle Tidender.

Det andet Kontor meddeler Opgave over inden- og udenlandske Transporttaxter tillands og tilvands.

Museet er aabent alle Hverdage fra Kl. 9½—4. Adgangen er gratis.

I første Etage findes et Læseværelse. Her findes i Boghylder en hel Del Haandbøger, Handelsalmanakker osv.; tekniske Journaler ere udlagte, Bekjendtgørelser paa Fransk og Flamsk angaaende Licitationer opslaaede, hvorhos der i Glasskabe er udlagt Prøver paa Artikler, der ere udbudte til Licitation. Her er der ogsaa Adgang til nærmere at studere Planer osv. fra Kontoret for Meddelelse af Oplysninger om belgiske Licitationer.

Med Hensyn til Besøget i Museet har Direktøren forklaret, at det i Aaret 1884 gjennemsnitlig daglig besøgtes af 55 Personer, i 1885 gjennemsnitlig af 50, i 1886 56, i 1887 57. Hvormange af disse, der kom for at bese Prøver og indhente Oplysninger om saadanne, eller som blot kom for at undersøge Licitationsbetingelserne osv., har ikke kunnet konstateres; imidlertid er der i 2den Etage, hvor der blot findes Prøver samt Direktørens Kontor, gjennemsnitlig kommet 18—20 Personer daglig.

Erfaringen har vist, at det med Handelsmuseet tilsigtede Maal er fuldstændig naaet; de Tjenester, man kan vente af det, ere udelukkende begrændsede ved den større eller mindre Iver, som Handelsstanden viser i at benytte sig af de Oplysninger, der ere stillede til dens Disposition. Det System, som er benyttet, har den store Fordel i videste Udstrækning at tage Hensyn til de Ønsker, der fremkomme fra de Interesserede selv. Enhver Besøgende, der ikke kan finde de Prøver eller de Oplysninger, hvorfor han har Brug, kan, som paa vist, altid ved en simpel Henvendelse faa dem i Løbet af en rimelig Tid. Henvendelsen maa dog naturligvis være af tilstrækkelig Almeninteresse og vedkomme Noget, der henhører under Museets Ressort. Det fremgaar heraf, at saafremt der er Huller i de af de udenrigske Agenter, efter deres eget Initiativ eller efter modtagne Instruktioner, tilveiebragte Oplysninger, disse Huller snart fyldes takket være de Besøgende selv. „Vedkommende Fagmænds Erfaring tages saaledes direkte til Indtægt for med Hensyn til hver Handelsartikel at tilveiebringe et samlet Hele af Oplysninger, hvis Detailler ingen Specialist vilde kunne tilegne sig uden efter et grundigt Studium“.

I Forbindelse med Handelsmuseet i Bryssel tør her omhandles en Institution, der paa en heldig Maade har suppleret de Handelsverdenen af Museet ydede Tjenester, nemlig det ved det belgiske Udenrigsministerium oprettede „bureau des tarifs et de la statistique“.

Ved Cirkulærer af 6te Mai og 4de Juli 1879 bemyndigede Udenrigsministeren Konsulerne til at lade vedkommende Lands Toldtariffer oversætte paa Fransk. Et Exemplar skulde indsendes til Departementet og et beholdes ved Konsulatet; paa dette sidste Exemplar skulde enhver tilkommende Forandring tilføies som Bemærkning i Margen og Kopi af denne Bemærkning indsendes til Departementet, af hvilket den ordlydende skulde vedføjies paa det der beroende Exemplar. Paa denne Maade vilde saavel Departementet som Konsulen til enhver Tid og uden Feil kunne meddele begjærte Oplysninger om vedkommende Lands Toldtarif. I Cirkulære af 26de November 1880 foreskrev Ministeren videre, at Konsulerne hvert Halvaar skulde indsende Meddelelse om, hvorvidt der i samme var vedtaget nogen Forandring i den gjældende Toldlovgivning. Denne Forholdsregel, hvis Øiemed var at fjerne enhver Tvivl angaaende Gyldigheden af de foreliggende Tariffer, skulde imidlertid ikke ophæve Konsulernes Forpligtelse til øieblikkelig at indberette enhver vedtaget Forandring.

Disse i Udlandet foretagne Oversættelser af Toldtarifferne lod ofte meget tilbage at ønske i Henseende til Nøiagtighed og faldt derhos meget kostbare, og dette dobbelte Hensyn førte til, at der i 1883 ved Udenrigsdepartementet oprettedes et Kontor, bestaaende af sagkyndige Mænd, der havde til Opgave at oversætte og gennem „le Moniteur Belge“ (der dengang havde ca. 4000 Abonnenter) at offentliggjøre Toldtarifferne.

Den ved Kgl. Dekret af 10 Juni 1883 udfærdigede Instrux fastsætter paa følgende Maade de „le bureau des tarifs et de la statistique“ tillagte Forretninger:

a. vedkommende Toldtarifferne:

- 1) at samle og holde i Orden (dépôt et tenue en ordre) de belgiske Toldbestemmelser,
- 2) at samle, oversætte og holde ajour de udenlandske Toldtariffer,
- 3) at samle Opgaver over Skibsafgifter i Belgien og Udlandet,
- 4) at offentliggjøre de udenlandske Tariffer og de Forandringer, de undergaa,

- 5) at meddele Uddrag deraf til vedkommende Interesserede;
- b. vedkommende Handelsstatistiken:
 - 1) Indsamling af belgiske og fremmede statistiske Dokumenter vedkommende Handel, Industri og Skibsfart,
 - 2) Undersøgelser og Arbejder af ethvert Slags angaaende Handelsstatistiken,
 - 3) Oplysninger at indhente (renseignements à recueillir) i Udlandet;
- c. vedkommende Handelskamre:
 - Indsamling af Rapporter fra
 - 1) de gamle Handelskamre,
 - 2) de Associationer, der have remplaceret disse Kamre.

Offentliggjørelsen af den belgiske Toldtarif paaligger Toldstyrelsen, der sorterer under Finantsministeriet, og den vedkommer saaledes ikke det nævnte Bureau, der imidlertid vaager over, at saavel Centralstyrelsen som Belgiens diplomatiske og konsulære Agenter holdes ajour med de gjældende belgiske Toldbestemmelser. Hver ny Udgave af „le tableau des droits d'entrée“ sendes derfor disse Agenter, ligesom enhver Modifikation i samme gjøres til Gjenstand for et dem tilstillet Cirkulære.

Bureauet har samlet over 150 fremmede Tariffer. Et stort Antal af disse ere oversatte og offentliggjorte som Tillæg til „Moniteur Belge“ under Titelen „Collection des tarifs douaniers publiés par le Ministère des Affaires Etrangères de Belgique“. Paa Bagsiden af Titelbladet for hver Tarif er opregnet de oversatte og publicerede Tariffer ligesom ogsaa de, der endnu ikke have kunnet oversættes, eller som ere undergaaede væsentlige Forandringer efter deres Offentliggjørelse i Belgien. Delvise Forandringer i de forskellige Tariffer indrykkes saa hurtig som mulig i den officielle Tidende, og den Dato, paa hvilken disse Forandringer saaledes have været indtagne i „le Moniteur“, indføres i Fortegnelsen over Tarifferne under den hvert Dokument vedkommende Rubrik. Den første Dato, der forekommer i en Rubrik, er den, paa hvilken Tariffen i sin Helhed har været offentliggjort som Tillæg til „le Moniteur“; de følgende ere Datoerne for Offentliggjørelsen af Tillæggene til Tarifferne i selve den nævnte officielle Tidende. De af Bureauet oversatte og publicerede Tariffer saavel som Tillæggene til samme sendes gratis til de af Landets Handelskamre og offentlige Administrationer, som yttre Ønske om at komme i Besiddelse deraf, og Redaktionen (la régie) for „Moniteur Belge“ holder derhos til Interesseredes Disposition særskilte Aftryk af hvert offentliggjort Dokument. Da Moniteuren udkommer daglig, kan Bureauet lade vedkommende Toldefterretninger offentliggjøre med den fornødne Hurtighed.

Bureauet bør efter den Tanke, der har ligget til Grund for dets Oprettelse, være et Underretningsbureau, tilgængeligt for Alle, der nære nogen Tvivl om, hvorledes Toldvæsenet i et fremmed Land vil fortolke Toldtariffen ligeoverfor deres Produkter. Det paaligger saaledes Bureauets Funktionærer ikke alene at oversætte og offentliggjøre alle Landes Tariffer, men endvidere at forklare samme i Tilfælde af skriftlige eller mundtlige Henvendelser til Bureauet, at give Uddrag af Tarifferne og at komplettere dem om nødvendigt ved de diplomatiske og konsulære Agenteres Mellekomst. Dette er ogsaa, hvad Bureauet stadig har gjort siden dets Oprettelse, og Tusinder af Oplysninger ere aarlig gennem det blevne meddelte angaaende udenrigske Toldspørgsmaal. Disse Meddelelser gives gratis og vel at forstaa uden nogen Ansvarlighed fra Udenrigsministerens Side. Hvis Bureauet ikke er istand til at tilveiebringe den forlangte Oplysning, opfordrer det Vedkommende til selv at henvende sig til den Toldbod, hvor Indførselen til vedkommende Land af deres Produkter vil foregaa.

Giver en i Udlandet foretagen Toldbehandling en belgisk Undersaat Anledning til Reklamation, undersøges ogsaa denne i Bureauet, og dets Udtalelse lægges da, ledsaget af vedkommende Fagministeriums Erklæring, til Grund ved Afgjørelsen af, hvorvidt Reklamationen bør gjøres til Gjenstand for diplomatisk Henvendelse.

Som Bureauets Navn antyder, har det tillige at samle statistiske Oplysninger fra de forskellige Lande, og takket være de regelmæssige Forsendelser fra de belgiske Diplomater og Konsuler er Bureauets Bibliothek allerede nu af særdeles stor Betydning og indeholder Dokumenter fra de fleste civiliserede Lande. En stor Del af de gennem „Moniteur Belge“ offentliggjorte Tariffer ere ledsagede af en fra disse Dokumenter hentet statistisk Oversigt, og Idealet vilde være ikke at offentliggjøre nogen Tarif, der ikke var ledsaget af et statistisk Arbejde, og ikke at indregistrere noget statistisk Dokument uden at publicere et summarisk Uddrag deraf i den officielle Tidende.

Bureauet staar i Bytteforbindelse med Landets Handelskamre og kommercielle Assosiationer og modtager Beretningerne fra de vigtigste fremmede Handelskamre. Alle disse Dokumenter opbevares omhyggelig og danne i Forbindelse med Toldtarifferne, den kommercielle Statistik og Beretningerne fra de gamle Handelskamre et Bibliothek af ubestridelig Betydning.

I Slutningen af 1886 eller Begyndelsen af 1887 lod den belgiske Regjering udgaa en Indbydelse til alle fremmede Regjeringer om at deltage i Oprettelsen af et internationalt Bureau med Sæde i Bryssel til Oversættelse og Offentliggjørelse af Toldtarifferne. 72 Regjeringer skulle have modtaget Indbydelsen. I Marts Maaned d. A. er der i Bryssel bleven afholdt en Konference, under hvilken der blev udfærdiget et Forslag, der efter at være gransket og ratificeret af vedkommende Regjeringer paany skal behandles paa en Konference indeværende Aars Høst. Forslagets § 1 gaar ud paa, at der mellem Belgien og alle de Lande, der slutte sig til Konventionen, indgaaes en „Union internationale“ for Offentliggjørelse af Toldtarifferne. Foreningens Formaal er paa fælles Bekostning og saa hurtig som mulig at offentliggjøre (de publier et de faire connaitre) de forskellige Staters Toldtariffer med de Modifikationer, som de efterhaanden maatte undergaa. Det internationale Bureau skal undersøge, hvorvidt der er Adgang til at faa alle Tariffer førte tilbage til en uforanderlig Sammenlignelsestype for Mynt og Maal (s'il y a lieu de ramener tous les tarifs à un type de comparaison invariable pour les mesures et les monnaies). De følgende Artikler angaa Oprettelsen i Bryssel af et Bureau, som i 5 Sprog, Fransk, Engelsk, Tydsk, Italiensk og Spansk, skal udgive en „Bulletin international de Douanes“. Bureauets Korrespondance skal foregaa paa Fransk. Dets aarlige Budget anslaaes til frs. 110 000—125 000. Hver Regjering skal meddele, i hvilket af de antagne Sprog den ønsker sine Exemplarer af Bulletinen; den kan tage nogle Exemplarer i et, andre i et andet Sprog. Abonnement kan ikke tegnes af andre end de Regjeringer eller Lande, der ere Medlemmer af Foreningen. Overenskomsten indgaaes for syv Aar og skal videre forlænges hver Gang for syv Aar, medmindre den opsiges 12 Maaneder iforveien.*)

I Lyttich, der er Centret for en høit udviklet Industri, navnlig i Metalvarer, besluttede Kommunalraadet den 2den Februar 1886 at oprette et Handelsmuseum. Byen afgiver de nødvendige Lokaler og sørger for Vedlige-

*) Den foreslaaede Overenskomst synes nu i 1891 at være indgaaet.

holdelse, Rengjøring og Opvarmning. Omkostningerne ved Installationen vare forholdsvis smaa, da Museet fik i Foræring en hel Del Prøver fra Antwerpener-udstillingen i 1885. Den Betjent, der er overdraget Klassificeringen og Tilsynet af Samlingerne, er Kontorchef i Handelskammeret, saa at to Trediedele af hans Aflønning udredes af dette.

Den til Organisation af Museet nedsatte Kommission lod trykke 17 000 Annoncer paa Fransk, Engelsk og Spansk for at bringe dets Oprettelse til oversøiske Importørers Kundskab. Den væsentligste Følge af denne Publikation var en Mængde Anmodninger om Prøver paa belgiske Produkter, hvilke Anmodninger indførtes i en med alfabetisk Register og Sagregister forsynet Protokol, der blev udlagt i Museets Oplysningsbureau, for at komme til vedkommende Interesseredes Kundskab. Udenrigsministeren overtog 1500 Exemplarer af Annoncen for at sende den til Belgiens udenrigske Agenter med Paalæg om gennem Pressen at give den den størst mulige Offentlighed.

Museets Formaal er at bringe til Stedets Publikums Kundskab de i oversøiske Lande efterspurgte Industriprodukter samt de af fremmede Lande frembudte Raastoffe; dets Samlinger ere hovedsagelig baserede paa den Interesse, en Handelsmand har i at træde i Forbindelse med Museets Besøgende, og som bringer ham til at sende det Prøver af de Produkter, han ønsker at købe. Desuden har det gennem fremmede Landes Konsuler faaet sig værdifulde Samlinger tilstillet. Som tidligere anført, faar Museet efter Anmodning udlaant af Museet i Bryssel til temporær Udstilling saadanne Prøvesamlinger, der maa antages at være af særlig Interesse for Distriktet. Disse Udstillinger blive meget stærkt besøgte saavel af industrielle Chefer som Arbeidere, der stadig fremkomme med en Mængde Spørgsmaal om de saaledes udstillede Industriprodukter, og denne midlertidige Udsendelse af en Del af det centrale Handelsmuseum maa derfor ansees for at være særdeles hensigtsmæssig.

Museet faar sig fra de forskellige belgiske Ministerier tilstillet de dem vedkommende statistiske Publikationer, ligesom det ogsaa faar nøiagtige Meddelelser om offentlige Licitationer. Disse Dokumenter, hvis Ankomst meddeles i den i Lyttich udkommende ugentlige Tidende „La semaine industrielle“, nedlægges i Museets Oplysningsbureau og benyttes flittig. Alle fremmede Regjeringer ere ligeledes anmodede om at sende Museet sin Statistik, Bekjendtgørelser om Licitationer m. m., og flere af dem skulle have efterkommet Anmodningen. De i Lyttich ansatte Konsulatfunktionærer have henledet sine Regjeringers Opmærksomhed paa Museets Oprettelse og dets Formaal, og som Følge deraf have i flere Lande de officielle og kommercielle Tidender indeholdt Notitser derom.

Efter Udstillingen i Antwerpen i 1885 fattede nogle Medlemmer af det geografiske Selskab i Antwerpen den Plan at samle endel af de tilbageblevne Prøver for at danne en permanent Udstilling, der nærmest skulde have til Formaal at gjøre de talrige Fremmede, der besøge Byen, bekjendt med, hvad Landet producerer. Byens kommunale Administration har ladet Samlingen indstallere i en for Verdensudstillingen opført Pavillon, lønner Funktionærerne og afholder alle Udgifter. Museet omfatter en større Del belgiske Industriprodukter, en Mængde Prøver paa fremmede, navnlig exotiske, Naturprodukter, udstillede i Glaskrukker, endel fremmede Fabrikata samt en liden ethnografisk Samling. Som oftest findes Fabrikantens Navn angivet, men derimod sjelden Prisangivelse m. m. En Katalog agtes udarbejdet, og enkelte Priskuranter og illustrerede Kataloger findes udlagte. Museet er fuldstændiggjort ved et Oplysningsbureau, hvor der gratis meddeles Oplysninger angaaende Indpakning, Transportomkostninger, Toldtariffer etc. Plads til Udstilling gives enhver

Industridrivende, som andrager derom; for skjøre Gjenstande ere Glasskabe stillede til Udstillernes Disposition, medens de, der ønske egne Montre, bære de dermed forbundne Omkostninger. Noget Salg foregaar ikke direkte fra Lokalet, ligesaa lidt som Bureauet paatager sig at optage Ordre for Udstillerne. Besøget i Museet, der er gratis aabent alle Hverdage fra Kl. 10—2, synes ikke at være betydeligt, maaske af den Grund, at det er meget afsides beliggende, langt fra Forretningskvarteret.

Som tidligere anført, have flere af de belgiske Konsuler ivrig bestræbt sig for at gjøre de belgiske Handelsmuseer bekendte i Udlandet og for at bevæge udenlandske Handelshuse til at tilstille dem Prøver paa de Produkter, der særlig kunde vente Afsætning i Distriktet. „La semaine industrielle“ for 22de December 1887 meddeler ogsaa, at der i Trapezunt er aabnet et Handelsmuseum under den belgiske Konsuls Auspicier.

Ligesom den belgiske Regjering har stillet sig særdeles gunstig og støttende ligeoverfor de i Landet afholdte Udstillinger, den nationale i Bryssel 1880 og de internationale i Antwerpen 1885 og i Bryssel 1888 (af hvilke den i Antwerpen, efter hvad der af Eksekutivkomiteen i dens Opraab udtaltes, havde til Hovedhensigt paa den bekvemmeste Maade at gjøre Udlandet bekendt med Havnens gunstige Beliggenhed og maritime Udstyr og derved at mangfoldiggjøre og udvide Byens Handelsforbindelser), saaledes har den stadig været meget ivrig for at støtte og opmuntre sine Landsmænds Deltagelse i de fremmede Udstillinger, som det synes til stor Fordel for den udenrigske Handel, ligesom den ogsaa stadig opfordrer til at benytte de udenlandske Handelsmuseer for at gjøre belgiske Produkter bekendte. Navnlig har den belgiske Export høstet stor Fordel af de australiske Udstillinger, der aabnede den helt nye Afsætningsfelter. Medens i 1880 Belgiens Udførsel til Australien ikke naaede 10 Millioner, gik den i 1883 op til 20 Millioner og i 1884, det sidste Aar for hvilket der foreligger statistiske Opgaver, til 56 Millioner, og Australiens Udførsel til Belgien skal være voxet i en endnu betydeligere Grad.

Holland. Henimod Slutningen af 1883 dannedes der i Amsterdam et anonymt Selskab under Navn „Nederlandsch Handelsmuseum“. Dette Museum, der saaledes skyldes det private Initativ og er et kommercielt Foretagende, indeholder Samlinger af Export- og Importprodukter, et Oplysningsbureau og et Bibliothek. Den aarlige Kontingent for Medlemmer i Europa og de Forenede Stater er hfl. 10, i andre Lande hfl. 25.

Samlingerne tilveiebringes af Producenter og Industridrivende, der, saafremt de ere Medlemmer, betale en aarlig Afgift af hfl. 10 for den første optagne Kvadratmeter og hfl. 5 for hver følgende saadan, men som, saafremt de ikke ere Medlemmer, betale hfl. 25 pr. m². Den, som udstiller Prøver, har Adgang til gratis at udlægge i Oplysningsbureauet Priskuranter, Kataloger, Cirkulærer m. m. Ere de ikke Udstillere, betale Medlemmer for saadan Udlæggelse i Bureauet en aarlig Afgift af hfl. 3, Ikke-Medlemmer hfl. 6. For Opslag af en Adresse i Bureauet betales aarlig respektive hfl. 2,50 og 5, for Udlæggelse af Prospekter og Bekjendtgjørelser om Salg og Licitationer aarlig respektive hfl. 4 og 10, for Udlæggelse af Bekjendtgjørelser osv. vedkommende Assuranceselskaber respektive hfl. 2 og 5. Udstillerne ere forpligtede til at meddele Direktionen alle Oplysninger, der kunne tjene til at lette Salget af deres Produkter, medens Direktionen paa sin Side er forpligtet til at betjene sig af disse Oplysninger med den yderste Diskretion og kun i dens Interesse, der har meddelt dem. Oplysningsbureauet meddeler Oplysninger om de udstillede Produkter og deres Producenter, om Raastoffe og deres

Produktionssted, om de Artikler der foretrækkes paa de forskjellige Verdensmarkeder, om Priserne i Produktions- og Konsumtionslandet, Ind- og Udførselstoldsatser, Transportmidler, Appretur og Emballage, Sædvaner og Koutumer paa de forskjellige Markeder. Disse Oplysninger hentes fra de af Udstillerne afgivne Meddelelser, fra Indberetninger fra Konsuler og Museets Korrespondenter samt fra Rapporter fra Museets Udsendinge. Bureauet overtager derhos at oversende Bestillinger paa de udstillede Artikler, at give Oplysninger angaaende Personer eller Huse, med hvilke Museet staar i Forbindelse, at repræsentere Medlemmer og Udstillere paa inden- og udenlandske Udstillinger, at søge at aabne nye Afsætningsfelter for Medlemmer og Udstillere.

For hver Forretning, som Museet bringer istand, har vedkommende Udstiller at erlægge en paa Forhaand aftalt Kommission, og denne er det, som er tænkt at skulle udgjøre Etablissementets væsentligste Indtægt.

Bibliotheket skal indeholde de nyeste Publikationer i Henseende til Handel og Industri, kommercielle og industrielle Aarsberetninger, geografiske Karter, Kataloger fra andre kommercielle og industrielle Museer, tekniske Tidender og Revuer, Jernbanetariffer m. m.

Museets Katalog indeholder kun en alfabetisk, paa Hollandsk, Fransk, Tydsk og Engelsk affattet, summarisk Opregning af de udstillede Produkters Arter og vedkommende Udstillere.

Adgangen til Museet er kun gratis for Medlemmerne.

Efter hvad der er bleven meddelt, skal Foretagendet kun lønne sig daarligt.

I Amsterdam har der endvidere i et af de sidste Aar dannet sig et Selskab „Société centrale des Industriels Néerlandais“, som har til Opgave at udvikle den nederlandske Industri og at repræsentere Landets Udstillere paa de forskjellige Udstillinger i Holland og Udlandet. For at naa dette Maal har Selskabet opgjort sig følgende Plan: 1) det yder sine Medlemmer sin moralske Støtte og giver dem Oplysninger om de forskjellige Industrier; 2) det repræsenterer Industriens Interesser ligeoverfor Regjeringen, de provindsielle og kommunale Autoriteter; 3) det sætter sig i direkte Forbindelse med Komiteerne for de inden- og udenlandske Udstillinger og ligeledes med den nederlandske Regjering i Tilfælde, hvor dens Støtte er nødvendig; 4) det øver Kontrol med Uddelingen af Udstillingsplads og med Arrangementet og Udstyret af den hollandske Afdeling paa Udstillingerne, vaager over Transporten og paatager sig Assurancen af Gjenstandene, deres Magasinering osv.; 5) det lader Jurymedlemmernes Rapporter offentliggjøre; 6) det lader de nederlandske Udstillere officielt repræsentere ved Selskabets Komité, hvis Kontorer ere stillede til Medlemmernes Disposition.

England. Medens der, som bekendt, neppe hengaar noget Aar, uden at der i Storbritannien eller dets Kolonier affholdes en større national eller international Udstilling, var det neppe før end i 1885, at Ideen om paa en varig Maade at nyttiggjøre Principet for Udstillingerne gennem Oprettelsen af Handelsmuseer naaede til England. I det nævnte Aar begyndte imidlertid saavel „The Economist“ som „Manchester Guardian“ og andre Blade at udtale sig for Nødvendigheden af, at der blev oprettet saadanne Museer, og som tidligere anført, var et af de for den i det nævnte Aar nedsatte engelske Kommission fremsatte Forslag til Foranstaltninger for at opbølge den udenrigske Omsætning, at der ved de vigtigste Konsulater skulde indrettes Prøve- og Mønsterlagere, at der skulde oprettes Handelsmuseer og

Udstillinger af Fabrikata paa velvalgte industrielle Centrre, og at flydende Museer eller Udstillinger skulde udsendes til forskjellige Havne med Prøver paa britiske Artikler.

I sit ovenfor omhandlede Memorandum af 17de Juli 1886 udtalte Udenrigsministeriet, at disse Spørgsmaal vare blevne drøftede, men at den britiske Handelsverden ikke var enig med Hensyn til deres Løsning. Mange Autoriteter antog, at Handelsmuseer vilde være af Nytte, men at de burde anbringes, ikke i Hovedstaden, men i saadanne industrielle Centrre som Manchester, Leeds, Sheffield, Birmingham, Nottingham, Glasgow og Dundee. Andre vare derimod af den Mening, at Hovedmuseet burde oprettes i London, fra hvilket de lokale Museer kunde faa til Laan eller Gave de Artikler, som mest interesserede deres Industri. Nogle havde anført, at Samlinger af Prøver paa fremmede Produkter vistnok vilde hjælpe til at vise Forbrugernes Smag og Ønsker i Retning af Tegning og Farve paa de fremmede Markeder, men at det vilde være ikke lidet vanskeligt at tilveiebringe engelske Nyprodukter, da de Industridrivende nødig lade sine Prøver komme til Konkurrenters Kundskab. Heller ikke var det klart, hvorvidt Staten burde bære Udgifterne ved saadanne Museer; disse syntes snarere at egne sig til at oprettes og underholdes af Handelskammeret i en stor By eller af en Association af saadanne Kamre, uagtet vistnok Konsulerne utvivlsomt burde opmuntres eller opfordres til at forskafe Materialet ved at sende hjem Mønstre og Prøver paa Produkter, der passede for en saadan Samling.

I sin ligeledes tidligere gjengivne Skrivelse til Handelskamrene af 31te Juli 1886 udtalte derpaa Udenrigsdepartementet, at Konsulerne vilde kunne give Raad og Veiledning ved Indretningen af Prøvelagere i Udlandet; men disses Vedligeholdelse og Bestyrelse syntes snarest at burde paahvile Forretningsverdenen, der gennem Handelskamre eller andre sagkyndige Korporationer bedst vilde være istand til at drage Omsorg for dem. Med Hensyn til Oprettelsen af Handelsmuseer, da passede disse Bemærkninger i vel saa høi Grad derpaa. Man havde fundet, at Omkostningerne ved saadanne Museer eller Udstillinger burde bæres af dem, til hvis Fordel de oprettedes; men Rigets udenrigske Repræsentanter vilde blive paalagte at gjøre, hvad der stod i deres Magt, for at skaffe Materiale til Udstillingerne.

Medens det ikke vides, at noget Handelsmuseum endnu er bleven oprettet i England, maaske med Undtagelse af et Textilmuseum ved Yorkskire-College i Leeds, er der bleven tilstillet Konsulerne paa fjernere Steder Instruktioner om at forsøge at tilveiebringe Prøver paa idetmindste nogle af de Artikler, der ere mest efterspurgt i Distriktet. Disse Prøver skulde, naar de fremkomme, tilstilles de vigtigste Handelskamre for at udstilles, saaledes at interesserede Handlende og Industridrivende kunne gjøre sig bekendt dermed.

Det synes, som om der allerede i 1883 er gjort et Forsøg i England med Udsendelse af en flydende Udstilling, idet i Juli Maaned det nævnte Aar endel Fabrikherrer leiede et Dampskib paa 2600 Tons, med hvilket under en Tur rundt Jorden Londons, Birminghams, Manchesters og andre Industricentrers Specialiteter skulde fremholdes for den fremmede Kjøber og deene derved spares en Reise til England. Hvorvidt dette Forsøg førte til noget tilfredsstillende Resultat, har ikke kunnet bringes i Erfaring; det er imidlertid ikke bleven gjentaget.

Det turde her være af Interesse at hidsætte endel britiske Konsulers Udtalelser angaaende saadanne flydende Udstillinger og om Oprettelse af Prøvelagere i Udlandet.

Generalkonsulen i Havre siger i sin Aarsberetning for 1885: „Blandt forskellige Forholdsregler for at udvikle den udenrigske Handel har jeg bemærket den at omsende flydende Udstillinger til forskellige Havne. Dette vilde vistnok være til nogen Nytte paa fjerne Steder; men Fordelene derved vilde, frygter jeg, hverken være fuldstændige eller varige. Jeg kan ikke andet end være af den Mening, at det vilde være bedre paa visse velvalgte Centrer i Udlandet at have faste Udstillinger eller Depoter af Prøver og Markeder af britiske Industriprodukter etc., hvor Folk selv, uden nogen Udgift, kunde se, hvad vi havde at byde. Udgifterne derved burde udredes af et Fond, til hvilket Medlemmerne af en i dette Øiemed dannet Forening skulde yde Bidrag. Det Vigtigste ved et saadant Foretagende vilde være at paase, at de Personer, der skulde have at passe disse Udstillinger, vare fuldstændig kompetente til at meddele Forklaringer om de forskellige Detailler osv. ved Gjenstandene, samt at ved Angivelsen af Prisen den virkelige Salgspris og vedkommende Toldsats angaves særskilt.“

I sin Aarsberetning for 1886 fastholder Generalkonsulen sin det foregaaende Aar udtalte Anskuelse, at Prøvelagere i Udlandet vare at foretrække for Udstillinger ombord i Fartøier, der vare bestemte til at besøge forskellige Havne, paa samme Tid som det maatte medgives, at denne sidste Fremgangsmaade kunde være til nogen Nytte paa fjerne Steder eller i Havne, der ikke vare af tilstrækkelig Betydning til at modtage faste Udstillinger. Intet var imidlertid blevet gjort i denne Henseende.

Konsulen i Santos siger i sin Aarsberetning for 1886: „Af alle de Forslag, der ere fremkomne for at udvikle den britiske Handel, vilde maaske intet være af mere praktisk og virksom Natur end Oprettelsen af kommercielle og industrielle Museer eller Agenturer paa visse fordelagtig beliggende Steder i Udlandet. Disse Agenturer maatte være betjente af mindst to Personer, der vare hjemme i de vigtigste britiske Industrigrene, og som maatte have en rig kommerciel Erfaring. Den ene skulde bestyre Agenturet paa Stedet og den anden bereise Distriktet og vedligeholde en stadig, kommerciel Propaganda. I denne Konkurrencens Tid maa Handelen være aktiv og aggressiv. Paa denne Maade vilde Forretningsmænd paa Stedet erholde mere udstrakt Kjendskab til britiske Produkter, blive stillede i stadig Berøring med Fabrikanten i Hjemlandet og ledede til at indtræde i mere intim og direkte Handelsforbindelse med Storbritannien.“

Konsulen i Malaga foreslaar i en Skrivelse til Udenrigsdepartementet af 21de April 1886, at der paa de vigtigste Handelspladse i Udlandet skulde oprettes Prøvelagere ved Konsulaterne. Der burde i samme findes Prøver af alle de vigtigste Frembringelse, og hvor disse vare for voluminøse, burde de erstattes af Planer, Modeller, Tegninger og Fotografier. En af Konsulen ansat Betjent skulde holde Katalogen i Orden og til passende Tid være tilstede for at meddele Oplysninger angaaende Priser og de sandsynlige Udgifter ved Transport osv. og tillige for at sætte dem, der vilde købe, i Forbindelse med vedkommende Producenter. Udgifterne ved Betjenten, Transport af Prøverne etc. og, hvor det var nødvendigt, Leien af et eget Hus behøvede ikke at være store, og der vilde formodentlig i de allerfleste Tilfælde ingen Told være at betale. Udgifterne burde forøvrigt bæres af Handelskamrene, der igjen kunde tilvejebringe de nødvendige Beløb ved Subskription eller ved en Afgift paa vedkommende Udstillere. Handelskamrene skulde tillige være dem, der afgjorde, af hvilke Produkter det vilde være af Interesse at faa udsendt Prøver.

Generalkonsulen i Shanghai udtaler sig stærkt for Indrettelsen af Prøvemagasiner, hvis Bestyrelse kunde overdrages de udenrigske Handelskamre, saaledes at vedkommende Lands Indbyggere uafsladelig kunde gjøre sig bekendt med, hvad der fabrikeredes i England. Disse Magasiner burde saa kompletteres ved Museer i England af Gjenstande, der ere kurante i Kina, for at Fabrikanten paa sin Side kunde studere, hvad der vilde være hensigtsmæssigt at didsende.

Det synes, som om disse gjentagne Udtalelser fra de britiske Konsuler nu have bevæget Regjeringen til at anstille et Forsøg med et saadant Prøvelager. „The Times“ meddeler nemlig i Begyndelsen af April d. A., at den britiske Regjering har besluttet ved Konsulatet i Hamburg at indrette et Prøvelager af Fabrikata fra de forskellige britiske Industrigrene. Lageret skal betjenes af Kommiser, der tale flere Sprog.

I Melbourne skal der efter Udstillingen i 1882 i Udstillingsbygningen være indrettet en Samling af Landets Agerbrugs- og Mineprodukter for at vise Udlændinge og Indvandrere Landets Ressurser. Der er ogsaa indrettet et „internationalt Industrimuseum“, hvor australiske og fremmede Industri-drivende kunne have permanente Lagere af sine Produkter.

Frankrige. Under 11te September 1883 tilstillede den franske Handelsminister Landets Handelskamre et Cirkulære, hvori de anmodedes om at udtale sig angaaende Spørgsmaalet om Oprettelsen af Handelsmuseer. Ministeren bemærkede i sit Cirkulære, at det forekom ham, at Ideen, hvis den virkelig befandtes gavnlig, for at blive rigtig frugtbringende, burde bringes til almindelig Gjennemførelse. Et eneste Museum, indrettet i Paris, vilde ikke være tilgængeligt for mere end et lidet Antal Handlende og Industri-drivende, og det burde dog, paa Grund af de udstillede Gjenstandes Forskelligartethed, henvende sig til Alle. Paa samme Tid som Udførelsen vilde være forbundet med store Vanskeligheder og betydelige Udgifter, der ikke stod i Forhold til Resultatet, vilde deraf tillige fremgaa en beklagelig Ulighed i Behandlingen. Saafremt Nyttens ved disse Etablissementer blev anerkjendt, vilde det nemlig være ret og billigt, at alle de Centrer, hvor man drev Omsætning og Fabrikvirksomhed, blev udstyret dermed. Saadanne lokale Museer, der hovedsagelig betjente særskilte Brancher af Handel og Industri, vilde derhos langt lettere kunne blive forsynet med alle de Prøver og Aktstykker, der vare nødvendige for paa en udtømmende og gavnlig Maade at belære vedkommende Interesserede. Foruden ubearbejdede og bearbejdede Raastofte, anfører Ministeren videre, burde disse Museer indeholde Beskrivelser, Afbildninger og endog saameget som mulig Prøver paa færdige Fabrikata, der kunne sætte Arbejdere og Fabrikherrer istand til at gjøre sig bekendt med de Redskaber og den Fabrikationsmaade, der benyttes af udenlandske Konkurrenter for de Industriens Vedkommende, der vare de fremherskende i vedkommende Distrikt. Museernes Bestyrelse, forekom det ham, burde rimeligst og hensigtsmæssigst overdrages til Handelskamrene, hvilke det var betroet at bestyre de i Handelens Interesser oprettede Etablissementer som „les magasins de sauvetage“, Entrepôter osv. Deres Medlemmer, der direkte havde Kjendskab til Forretningslivets Bevægelse, vilde kunne sammensætte Samlingerne paa den Maade, der mest stemmede overens med vedkommende Distrikts kommercielle Interesser, og det vilde være dem, som med størst Kompetence vilde kunne vaage over Samlingernes Fornyelse. Det var overflødigt at tilføje, at Regjeringen ikke af den Grund

vilde undlade at interessere sig for disse Foretagender, og at dens Medvirkning ikke skulde udeblive, hver Gang den blev paakaldt.

Som Svar paa dette Cirkulære indløb der fra 35 af Frankriges 40 Handelskamre Udtalelser til Gunst for Oprettelsen af Provindsmuseer; kun tre Kamre voterede for et Centralmuseum, og to modsatte sig Oprettelsen af ethvert Museum. Sagen overgaves derpaa til Behandling af en ved Dekret af 12te November 1883 nedsat Kommission, der under 15de Marts 1884 afgav følgende Betænkning:

„I Henseende til Princip have vi fulgt de af Handelskamrene paa Foranledning af det ministerielle Cirkulære af 11te September 1883 næsten enstemmig afgivne Udtalelser, og Resultatet af vore Overveielser har været følgende:

1. Det vilde være af Interesse at oprette Handelsmuseer i de store kommercielle og industrielle Centrér. Med Hensyn til de udstillede Gjenstande bør disse Museer indrettes efter de Distrikter, i hvilke de oprettes.
2. Karakteren af Handelsmuseum bør tilkjendes ethvert Etablissement af denne Art, der grundlægges af eller paa anden Maade patroniseres af et Handelskammer.
3. Udgifterne ved Museerne bør som Princip bæres af de lokale Institutioner (Handelskamre, industrielle Selskaber, syndikale Kamre etc.) og af de Byer, der maatte eie dem, eller som maatte bidrage til deres Grundlæggelse. I den Hensigt burde Handelskamrene paa Anmodning kunne bemyndiges til efter Omstændighederne at afholde de fornødne Udgifter af deres specielle Budgetter (sur leurs budgets spéciaux) eller at opføre dem paa deres ordinære Budget blandt Udgifter til Bibliotheker, videnskabelige Undersøgelser og lignende. Da Staten imidlertid ikke kan holde sig aldeles borte fra en Sag, der vil være af en saa betydelig Interesse for Handelsstandens, Industriens og Arbeidernes Oplysning og Belærelse, vilde der være Grund til paa Handelsministeriets Budget at opføre et Beløb, der kunde anvendes til disse Museer. Vi antage dog, at Statens finansielle Intervention ikke burde være obligatorisk, men blot antage Formen af en aarlig Subvention, der var Gjenstand for Fornylse. Subventionen skulde ogsaa betinges af, at vedkommende Handelskamre, Kommuner eller lokale Institutioner paa Forhaand forpligtede sig til Deltagelse i Udgifternes Bestridelse.
4. Museernes Bestyrelser skulde ligesaa lidt som de offentlige Autoriteter eller de Personer, der forskaffe Prøverne, kunne gøres ansvarlige ligeoverfor Publikum for de gennem Museerne tilveiebragte Oplysninger.“

Kommissionen ledsagede sin Betænkning med følgende Udkast, som den bad tilstillet vedkommende Handelskamre:

„Udkast til Organisation af Handelsmuseer.

(Dette Udkast er som blot og bart Forslag stilet til de Handelskamre, der skulde ville paatage sig eller bidrage til Oprettelsen af et Handelsmuseum. De ville efter deres Indtægter eller efter Distriktets Behov kunne forandre eller udvide de foreslaaede Dispositioner, efter som de selv finde for godt).

I. Handelsmuseets Formaal.

Handelsmuseet bør være en Udstilling af fremmede Raastoffe og Fabrikata, der særlig interessere vedkommende Distrikt, og saafremt Handelskamrene finde det nyttigt, tillige af Distriktets Produkter. Et saadant Museum vil være af den aller største Interesse for den tekniske Undervisning og for Import- og Exporthandelen, og det Maal, man sætter sig ved at søge at udbrede saadanne Institutioner, er at gjøre Handelsstanden bekendt med de Raastoffe, som den kan indføre til Frankrige, samt Arbejderne og de Industrivende med de i Udlandet anvendte Fabrikationsmetoder og endelig, og det er det væsentligste Punkt, at give vor Exporthandel Oplysning om de udenlandske Produkter, der ere mest efterspurgte paa de forskellige Verdensmarkeder. Disse Museer ville lette vore Industridrivende Efterligningen eller Forbedringen af de i Udlandet tilvirkede Produkter og sætte vore Landsmænd istand til at kæmpe mod den udenlandske Konkurrence ved at lære dem Konsumenternes Smag og Behov at kjende.

II. Museets Beliggenhed.

Et Etablissement af denne Art bør installeres i et Lokale, der saavidt muligt er beliggende midt i Forretningsstrøget, t. Ex. nær Børsen eller Handelskammeret. Det kan ogsaa med Fordel henlægges i Nærheden af de kommercielle og industrielle Skoler.

III. Administration.

Museerne skulle bestyres af Handelskamrene overensstemmende med det af disse udtalte Ønske. Da imidlertid Initiativet til lignende Institutioner i nogle Byer er taget af de kommunale Myndigheder eller industrielle Selskaber, skal Karakteren af Handelsmuseum tilkjendes ethvert Etablissement af denne Art, hvilket et Handelskammer yder sin Medvirkning.

IV. Museernes Forsyning og Udstyr.

Der skal gaaes frem paa følgende Maade for at skaffe Museerne den fornødne Forsyning:

1. de Handelsministeriet gratis tilstillede Prøver skulle paa samme Vilkaar uddeles af dette til Handelsmuseerne alt efter de Distrikters Behov, hvor Museerne ere beliggende;
2. de Prøver, angaaende hvis Erhvervelse Museerne maatte henvende sig til Handelsministeriet, skulle paa deres Bekostning bringes tilveie gennem Frankriges konsulære Agenter i Udlandet. Handelsministeren skal til Museerne meddele de Oplysninger, han maatte modtage, angaaende Arten og Valget af de Prøver, som det kunde være af Interesse at forskaffe;
3. Museerne kunne desuden udstille Prøver, som de erholde ad anden Vei end de ovenfor anførte, t. Ex. fra udenlandske Kommissionærer, Handelsmænd eller Industridrivende.

V. Indre Dispositioner og Klassificering.

1. De i Handelsmuseerne udstillede Produkter skulle inddeles i følgende fire store Kategorier:
 - a) Importprodukter, der skulle omfatte de fra Udlandet kommende Raastoffe, der med Fordel kunne kjøbes af vore Kjøbmænd, og som endog i visse Til-

fælde ved at anvendes kunne nedsætte Produktionsomkostningerne ved et fabrikeret Produkt eller fremkalde en ny Industri;

- b) Exportprodukter, der skulle omfatte Produkter, fabrikerede i Udlandet og indførte paa Markeder, hvor vore skulde kunne optage Konkurrencen med dem;
- c) Emballage og Appretur, der vedkommer det Udstyr, der bør gives Varer, bestemte til de forskellige Markeder;
- d) lokale Produkter, der skulle omfatte Distriktets naturlige og industrielle Produkter.

Prøverne tør saavidt muligt udstilles ordnede efter Produkter og ordnede geografisk (par ordre de produits et par ordre géographique). Den geografiske Ordning skal have Hensyn til Oprindelseslandet for de importerede Produkters Vedkommende og til Salgsmarkederne for Exportprodukterne, Emballage og Appretur og de lokale Produkter. Man bør ved Hjælp af en saadan Klassifikation søge at frembringe et Slags Schema, som sætter den Besøgende istand til med Lethed at finde de Artikler, der maatte interessere ham.

2. Passende Plads bør reserveres for Opslaget af Bekjendtgørelser angaaende Licitationer af store offentlige Arbejder i Udlandet.

VI. Etiketter paa Prøver, Register. Offentliggjørelse.

Hver Prøve bør være forsynet med en Etikette, der angiver det udstillede Produkts Natur og Oprindelse.

Etiketterne bør paategnes et særskilt Ordensnummer, der har Hensyn til den Datum, da Prøven er indlemmet i vedkommende Gruppe (un numéro d'ordre particulier afférent à la date d'entrée des objets dans la catégorie par nature de produits à laquelle ils appartiennent), og desuden et almindeligt Ordensnummer (un numéro d'ordre général), der henviser til et Sagregister med løse Nummermærker (un répertoire à fiches mobiles), der bør anbringes i Lokalet til Afbenyttelse for de Besøgende. De i dette Register indførte Oplysninger (les fiches de ce répertoire) bør saa udtømmende som mulig, foruden vedkommende Produkts Natur og Oprindelse, tillige indeholde Angivelse af dets Salgsmarked, Fabrikationsmaade, de Stoffe hvoraf det bestaar, dets Dimensioner, Salgspris, Produktionsomkostninger og de vedkommende Transportbetingelser. I Tilfælde bør de ogsaa angive Nummeret paa et andet Blad (une autre fiche) i Registeret, indeholdende Oplysninger om Emballage og Appretur, og hvor den Besøgende vil kunne skaffe sig Underretning om, hvilket Udstyr der bør gives Exportprodukter. Endvidere vil det i enkelte Tilfælde være af Interesse at tilføje en Angivelse, der vil lette Gjenfindelsen af vedkommende Breve fra Handelsministeriet, de Konsuler eller Korrespondenter, der have indsendt Prøverne, eller ogsaa vedkommende Nummer af „Moniteur Officiel du Commerce“ eller af ethvert andet kommercielt Organ, der indeholder Oplysninger angaaende de udstillede Produkter. Sagregistret (le répertoire par fiches) bør stadig holdes ajour.

Bekjendtgørelser i „Moniteur Officiel du Commerce“, i den lokale Presse eller opslaaede paa Børsen eller i andre offentlige Lokaler og paa Museets Dør ville indeholde Meddelelse om nye, udstillede Prøver. Disse Bekjendtgørelser bør paa samme Tid indeholde Angivelse af, hvilken Klasse Gjenstandene tilhøre.

VII. Besøg i Museerne. Meddelelser til Publikum. Udlevering af Prøver.

1. Adgangen til Museet skal være fuldstændig gratis.
2. Oplysninger skulle i saa vid Udstrækning som mulig meddeles af den Funktionær, hvem Gjenstandenes Tilsyn og Klasseficering er betroet. Museernes Bestyrelse skulle ligesaa lidt som de Administrationsgrene eller Personer, der maatte have forskaffet Prøverne, kunne gjøres ansvarlige for de gennem Museerne meddelte Oplysninger.
3. Naar de Museerne tilstillede Prøver ere af en dertil tilstrækkelig Størrelse, kan Stykker deraf uddeles til Personer, der maatte andrage derom. Herfor kan imidlertid fastsættes en Godtgjørelse, hvis Størrelse bliver at bestemme af Museets Bestyrelse. De Publikum udleverede Prøver skulle saavidt mulig ledsages af en Notits, der indeholder Oplysning om Produktets Oprindelse, dets Salgsmarked, Fabrikationsmaade, de Stoffe hvoraf det bestaar, dets Dimensioner, Produktionsomkostninger og Transportvilkaar.

Prøver af Gjenstande, der ere gaaede af Brug (*démorlés*), bør bevares til Dannelsen af et „retrospektivt“ Museum, og Museernes Bestyrelse bør i det Øiemed stadig beholde tilbage et Specimen eller et Stykke af de Prøver, der uddeles til Publikum.

VIII. Bibliothek. Specielle Arkiver.

1. Ved Siden af Prøvesamlingerne, der danne „la bibliothèque des choses“, bør der findes et Bibliothek af Bøger og Publikationer. Det vil være hensigtsmæssigt, om Handelsmuseet i et af sine Lokaler samler de for Handel og Industri interessante tekniske Værker. „Le Moniteur Officiel du Commerce“, vil blive Museerne tilstillet fra Ministeren, og deres Bestyrelser ville i samme finde Indberetninger fra franske og fremmede Konsuler, der meddele lidet kjendte Detailoplysninger angaaende den udenlandske Industri, og som vil sætte dem istand til paa en hensigtsmæssig Maade at afgive sine Bestillinger af Prøver. Handelsstanden vil desuden i disse Bibliotheker kunne finde 1) Opgaver over Toldtariffer i de fremmede Lande, med hvilke Museets Distrikt driver Om sætning, 2) Schemaer over Afgifter i de vigtigste fremmede Havne, hvorhen Distriktet afsender sine Varer, 3) Jernbanetaxter i Frankrige og Udlandet, kortsagt alle Slags Dokumenter, der kunne være af Interesse for Handel og Industri.

Det i Handelsministeriet fungerende Oplysningsbureau, der vil være Museernes naturlige Korrespondent, vil paatage sig at forsyne de Handelskamre, der ikke maatte være i Besiddelse deraf, med disse Dokumenter.

Det kunde være til adskillig Fordel, om de Handelskamre, professionelle Skoler, industrielle Selskaber, der allerede besidde Elementer til industrielle og kommercielle Bibliotheker, vilde indlemme disse i de vordende Bibliotheker i Handelsmuseerne.

2. De Funktionærer, der skulle have Befatning med disse Museer, bør med den største Omhu sørge for Klassificeringen af de Breve, der ledsage Forsendelsen af Prøver. Denne Korrespondance, hvorom der ovenfor er talt, vil danne Grundlaget for Museets specielle Arkiv. Man vil der angaaende Benyttelsen eller Fabrikationen af de udstillede Produkter kunne finde Oplysninger, som det vilde være vanskeligt paa en udtømmende Maade at indtage paa vedkommende Blad i Sagregisteret (*sur une fiche du répertoire*) eller i en Katalog“.

Dette Kommissionens Forslag er mere eller mindre fuldstændigt bleven sat iværk af flere af Handelskamrene.

Handelsministeren erklærede sig villig til i Henhold til Kommissionens Betænkning paa sit Budget at optage en Sum af frs. 50 000 til Subvention af Distriktsmuseer, hvilken Sum imidlertid senere er bleven formindsket, saa at der nu kun bevilges et aarligt Beløb af frs. 10 000.

Der er saaledes ikke i Frankrige grundet noget Centralmuseum, hvorimod mindre Handelsmuseer ere aabnede i flere Byer som Elboeuf, Lille, Rouen, St. Quentin, Havre, Bordeaux, Lyon. Den tidligere omtalte engelske Attaché i Paris, Mr. Crowe, har besøgt de fleste Museer i Nordfrankrige; han udtaler sig imidlertid meget skeptisk om den Nytte, de se ud til at gjøre, og i Handelsministeriet er det bleven forklaret, at flere af Museerne allerede vare traadte ud af Virksomhed.

I 1887 har Handelskammeret i Paris stærkt udtalt sig for Nødvendigheden af, at der i Paris oprettes et centralt Handelsmuseum, hvorfra der saa vil kunne udsendes partielle Udstillinger til de Distrikter, de mest interessere.

I sin Indstilling angaaende Handelsministeriets Budget for 1888 udtaler ogsaa vedkommende parlamentariske Komites „Rapporteur“, at det til Handelsmuseer opførte Beløb nærmest burde søges anvendt til i Paris at underholde et Slags Centralmuseum, der skulde have at modtage de fra Konsulerne indsendte Prøver og at fordele disse mellem de Handelsmuseer, for hvilke de kunde være af Interesse.

Under 8 Januar 1882 bestemte „Le Conseil Colonial“, at der skulde oprettes et Handelsmuseum i Saigon, Cochinkina; det dertil bestemte Lokale blev først færdigt i Juli 1884. Der er derpaa paa Foranledning af et af Understatssekretæren for Kolonierne udfærdiget Cirkulære bleven sendt en Mængde Prøver af alle Sorter fra forskellige franske Handelskamre, ligesom der ogsaa er samlet Prøver paa indførte og konkurrerende udenlandske Produkter, ialt til et Antal af ca. 4000. Pr. Post og med Statens Transportskibe er der bleven sendt en Mængde Prøver af forskellige af de vigtigste af Koloniens Exportprodukter til 16 af Frankrigs Handelskamre, som havde anholdt om at faa sig Prøver tilsendt. Der underholdes en regelmæssig Korrespondance mellem disse Handelskamre og Museet, og der er bleven udfærdiget en fuldstændig Fortegnelse over det franske Indokinas animalske, vegetabiliske og mineralske Produkter.

Der findes ogsaa i Paris et Museum af Produkter fra Frankriges Kolonier.

Det synes ikke, som om der er forsøgt oprettet Prøvelagere ved de franske Konsulater. Derimod meddeler den engelske „Board of Trade Journal“ i Oktober 1886, at et Syndikat af tyve franske industrielle Firmaer havde indrettet Udstillinger af sine Produkter i Bahia, Para og Pernambuco.

Den Tanke at udruste flydende Udstillinger er kommen til Udførelse i Frankrige. Et Antal Handelsmænd fik i 1886 af Regjeringen overladt et Transportskib; der skulde indrettes en Udstilling, og Fartøiet skulde desuden for Salg medføre et vist Kvantum af de saaledes udstillede Varer; det skulde medføre Prøver af Maskiner, og der skulde indrettes en „Bar“ for Prøvelsen af de medtagne Vinsorter og Konditorsager. 60—80 Handelsbetjente skulde medfølge for at paapasse og sælge Varerne. Fartøiet skulde have en Besætning af 60 Mand, og det skulde oplyses ved Elektricitet. Udstillingen skulde være færdig til den 1ste September det nævnte Aar.

I Bordeaux blev der Høsten 1887 forberedt en lignende Entreprise med et Dampskib, tilhørende Bordeaux's Dampskibsselskab. Paa Mellemdækket, der skulde oplyses ved Elektricitet, skulde der findes 1000 Kvadratmeter Glasskabe og udstillede Gjenstande. Skibet skulde besøge Antillerne og Sydamerikas Kyst fra Colon til Trinidad. I de 21 Stationer, det havde at besøge, skulde det være gratis tilgængeligt for Besøgende, og hvor Fartøiet ikke kunde lægge til, skulde en Dampbarkasse besøge Ombordbringelsen. Halvdelen af Pladsen forbeholdtes Paris og de industrielle Centrér, den anden Halvdel Bordeaux for dets Vine, Likører og Konserver. Der skulde medbringes Varer til Salg og indrettes en „Bar“.

I Frankrige skal der i flere Kystbyer findes Fiskerimuseer, og rundt i Kantonerne er der 45, i Regelen i en industriel og en agrikol Sektion inddelte Museer. I den industrielle Sektion findes Modeller af de Maskiner, der ere mest ibrug enten ved Landets almindelige Industrigræne eller i den for Kantonen specielle Industri. Man ser ligeledes Modeller af Bygninger, private Boliger eller Fabrikker. Agerbrugssektionen er i Almindelighed den betydeligste. Den omfatter Prøver af Husdyr med Angivelse af de Racer, hvis direkte Opdrætning er mest hensigtsmæssig, eller hvis Krydsning med de lokale Racer kan give de bedste Resultater. Man finder der Typer af Frugttrær, af Foderplanter, af Sæd og Rodfrugter, der mest dyrkes i Egnen, eller hvis Dyrkning kunde foretages med Udsigt til Held, Angivelse af de bedste Gødningstoffer og blandt dem de, der bedst passe for Distriktets Jordbund. Samlinger af Sager vedkommende Forstvæsenet, Træplantning og Fiskeri udgjøre ligeledes en betydelig Del af disse Museer, hvis Organisation skal være saa fuldkommen som muligt. Endelig findes der agrikole Karter over Kantonen. Disse Museer danne et Element til Kappestrid for Agerbrugerne og de Industridrivende.

Italien. I Løbet af 1885 er der under den italienske Regjerings Kontrol og Beskyttelse bleven oprettet Handelsmuseer i Turin og Milano; de indeholde Prøver paa Produkter, der ere efterspurgte paa fremmede Markeder.

Vaaren 1887 opfordrede den italienske Handelsminister Landets Handelsmænd og Industridrivende til enten direkte eller gennem Handelsmuseerne i Turin og Milano at tilstille ham Prøver paa deres Artikler, hvilke ved Ministeriets Foranstaltning og paa dets Bekostning skulde sendes til de italienske Handelskamre i Udlandet for at danne permanente Udstillinger af nationale Produkter. Mere end 40 Huse efterkom Opfordringen, og de indkomne Prøver tilstilledes Handelskammeret i Buenos Aires, hvor det første Forsøg med saadanne Udstillinger skulde finde Sted.

Det af det italienske Handelskammer i Buenos Aires ordnede Museum af italienske Produkter aabnedes Høsten 1887. Prøverne ere i et Antal af ca. 4000 fordelte i 5 Sale, en for vævede Sager og Kortevarer, en for Fødemidler, Vin og Likører, en for Kemikalier og Medicinalprodukter, „les matières extractives“ og Arbejder i Træ, en for Metal-, Papir- og Børstebinderarbejder m. m. og den sidste for Bygningsmaterialier. Handelskammeret har ladet udarbejde en Katalog, som indeholder en nøjagtig Beskrivelse af alle Prøverne med det Huses Navn og Adresse, hvorfra de komme, Priserne i italienske og argentinske Penge, Betingelserne for Salg og Diskonto og det Sted, hvor Produkterne blive leverede.

Det skal være den italienske Regjerings Hensigt at faa iværksat flere lignende Forsendelser.

I Begyndelsen af 1887 opfordrede et Exporthus i Genua til Dannelse af en flydende Udstilling, der foruden Prøver tillige skulde medføre Varer til Salg. Hver Udstiller skulde af Huset holdes nøie underrettet om Alt, hvad der angik hans Interesser. Fartøiet skulde besøge 40 atlantiske Havne i Syd- og Centralamerika. I 1887 havde Forslaget vundet Tilslutning af 24 Handelskamre; hvorvidt imidlertid Planen kom til Udførelse, har ikke kunnet erfares.

Portugal. I Portugal er der ved Kgl. Dekret af 24de December 1883 oprettet to Museer, et i Lissabon og et i Oporto. Hvert Museum er inddeelt i en industriel og en kommerciel Afdeling, der igjen indbefatter to Underafdelinger, en national og en fremmed. Forinden den forelagde Cortes Forslag til Museernes Oprettelse, havde den portugisiske Regjering nøie ladet undersøge Brysselmuseets Program, dets Organisation, de Udgifter, det medfører, etc. Da Museernes Indredning henimod Slutningen af 1885 var færdig, lod Regjeringen gennem de portugisiske Legationer forskellige fremmede Regjeringer anmode om at bidrage til at faa istand vedkommende fremmede Udstillingssektioner.

Spanien. I Spanien er intet Handelsmuseum bleven oprettet. Derimod holder man fortiden paa med at organisere en flydende Udstilling, der skal besøge en Række sydamerikanske Havne. Bilbaos Kommunebestyrelse har bevilget et Beløb af 1000 Pesetas til Aflønning af en Funktionær, der skal medfølge Udstillingen for Provindsens Vedkommende.

Noget egentligt Handelsmuseum findes ikke i *Schweitz*, hvorimod „Ostschweizerische geographisch kommercielle Gesellschaft“ i St. Gallen skal have grundlagt en Samling af Produkter fra oversøiske Lande.

Østerrige-Ungarn. Af Verdensudstillingen i Wien i 1873 udgik det derværende „orientalske Museum“. Den for Udstillingen organiserede „Komite for Orienten og Østasien“ ansaa nemlig ikke sin Mission for endt ved dette Foretagendes Afslutning, men fattede den Plan at fastholde de Impulser, som vare blevne det østerrigske Forretningsliv tildel ved Orientens overordentlige Deltagelse, gennem et paa Varighed bestemt Mønsteruddrag af vedkommende Udstillingsgrupper og at søge at udvide dem ved Hjælp af et literært Organ. Ved Siden af Samlinger af Prøver paa Varer, passende for Afsætning til Orienten, blev der ogsaa indrettet en ethnografisk og kunstindustriel Samling. Museet modtog en aarlig Subvention og udgav et Tidsskrift „Oesterreichische Monatsschrift für den Orient“. I Begyndelsen af 1886 besluttede Museets Direktionsraad at opgive Indskrænkningen til den nærmere og fjernere Orient og at udvide Institutet til et almindeligt Handelsmuseum i Lighed med det i Bryssel. I en under Erkehertug Karl Ludvigs Forsæde med Assistance af de mest fremragende Repræsentanter for den østerrigske Forretningsverden den 25de og 26de Februar 1886 afholdt Forsamling blev denne Udvidelse af Programmet enstemmig godkendt og et nyt Tidsskrift „Das Handelsmuseum“ besluttet udgivet. Udkast til Statuter blev derefter antaget i et Diskussionsmøde den 19 Marts 1886.

I Museets Samlinger spiller paa Grund af de orientalske Landes Betydning for Østerrige-Ungarns Handel selvfølgelig Hensynet til Orienten fremdeles den væsentligste Rolle; man finder der Prøver, som vise, hvad der vil kunne exporteres derhen, og hvorledes disse Exportprodukter bør være fabrikerede og udstyrede.

Museet har et Bibliothek og en Samling af geografiske Karter. Der afholdes periodiske Konferencer, i hvilke man beskæftiger sig med kommercielle Spørgsmaal. Til Museet er knyttet et Oplysningsbureau, og, som anført, udgiver det en Tidende „Das Handelsmuseum“, ligesom det ogsaa synes, som om det ældre Organ „Oesterreichische Monatsschrift für den Orient“ fremdeles er bibeholdt. „Das Handelsmuseum“ indeholder ledende Artikler, der berøre alle Statsøkonomiens Gebeter, kommercielle Oversigter og handelsgeografiske Meddelelser. I et Bilag „Kommercielle Berichte“ blive de vigtigere af de til Udenrigsdepartementet indløbende Konsulatberetninger strax efter Modtagelsen overgivne til Offentligheden.

Til Museets Vedligeholdelse bidrager Statskassen, idet der paa Handelsministeriets Budget opføres en Bevilgning til Museet af fl. 20 000, Industrieforeningen, Agerbrugsselskabet, Forstelskabet, Buda-Pest's Handelskammer, de Handlendes og Industridrivendes Forening, de forskjellige Handelsassociationer, „Buda-Pest Lloyd“, den ungarske Handelsklub, Handelsakademiet. Af Direktionens Medlemmer udnævnes 6 af Handelsministeriet og 2 af hver af de anførte Foreninger og Institutioner. Den vælger selv sin Præsident og Vicepræsident, hvilket Valg maa approberes af Handelsministeriet, der ogsaa har at udnævne den administrerende Direktør.

Under Museets Auspicier er der til Østasien bleven udsendt en Mission, hvilken det var overdraget paa Stedet at studere det vordende Klientels Behov og Smag. Den var forsynet med Prøver paa de til Udførsel bestemte Produkter og besøgte Indien, Kina og Japan. Da Resultatet af Missionen var gunstigt, dannedes der i Østerrige-Ungarn et østerrigsk-asiatisk Kompani for at fremme Udførselen til Østasien.

Allerede i Begyndelsen af Syttiaarene havde de østerrigske Konsuler i Saloniki og Rustschuck indrettet Exportmønsterlagere til Befordring af sit Lands Exporthandel, og i 1881 og 1882 arrangeredes lignende Udstillinger i Rio de Janeiro og Shanghai.

I 1882 oprettede en Forretningsmand i Messina efter Opfordring af den derværende østerrigske Konsul en permanent Prøveudstilling af østerrigske Industriprodukter og nød heri Understøttelse af Handelskamrene og Handelsministeriet. I 1883 indrettede Handelsministeriet hos den østerrigske Konsul i Zanzibar, Indehaveren af et renommeret Handelsfirma, et Mønsterlager, til hvilket Prøverne frit bleve overførte med et Krigsfartøi.

I 1884 fremkom der fra en Østerriger, Kaltenegger, den Plan, da Orientalerne sjelden bekvemme sig til et Besøg i Occidenten, at udsende en svømmende Industrihal, der skulde kaste Anker i Piræus, Smyrna, Konstantinopel, Alexandria, Aden, Bombay etc., og til den Ende at befragte en Lloydssdamper. Denne Plan kom dog ikke til Udførelse.

I 1886 lod derimod Regjeringen en for sin Dygtighed og Intelligents bekendt ung Konsul medfølge et Krigsskib, der besøgte australiske og østasiatiske Havne, for at han kunde undersøge, hvorvidt der i disse Egne vilde være Marked for østerrigske Produkter.

„Det Kgl. Selskab“ i Buda-Pest skal have foresat sig at oprette et Handelsmuseum dersteds. Det har sikkert sig Regjeringens Bistand, og Subskriptionslister ere udsendte.

Forinden der gaaes over til Behandlingen af de kommercielle Museer i Tydskland, hvor Ideen væsentlig er bleven udviklet i en anden Retning end i de hidtil omhandlede Lande, vil her kortelig blive gengivet, hvad det har været muligt at erfare om hidhørende Foranstaltninger i uden-europæiske Lande.

I *de Forenede Stater* er der, saavidt har kunnet erfares, ikke indrettet noget Handelsmuseum. Det skal imidlertid være sædvanligt, at Konsulerne hjemsende Prøver af Fabrikata og Produkter, der ere af Interesse for Landets Handel og Industri; men hvorledes disse Prøver udstilles eller bringes til Interesseredes Kundskab rundt i det umaadelige Land, derom har ingen Oplysning kunnet erholdes.

Den 1ste November 1886 aabnedes der i Rom, under den italienske Regjerings og den amerikanske Generalkonsuls Beskyttelse, et permanent Mønsterlager af amerikanske Produkter; som det synes, er denne Fremgangsmaade imidlertid ikke almindelig.

Et i New-York af „The Armstrong & Knauer Publishing Co.“ udgivet Værk „The Manufacturers of the United States for Foreign and Domestic Trade“ har til Hensigt at give Industridrivende, Handlende og Kommissionærer alle ønskelige Oplysninger angaaende de Artikler, der fabrikeres i *de Forenede Stater*. Bogen er affattet i to Dele; den første opregner alfabetisk alle de i Landet fabrikerede Artikler og vedkommende Fabrikanters Adresse; den anden indeholder en Liste over alle Fabrikanter i *de Forenede Stater*. Den store Lykke, som denne Adressebog har gjort ikke alene i Nord- og Sydamerika og i Kolonierne, men ogsaa i Europas industrielle og kommercielle Kredse, har bestemt Udgiverne til at indrette den næste Udgave saaledes, at den ogsaa kan være til Nytte for de Handlende i den øvrige Verden, der ikke forstaa Engelsk. Udgaven af 1888 er gennemseet og forklaret ved Anmærkninger paa Engelsk, Fransk, Tydsk og Spansk, og for at lette dens Benyttelse er der tilføjet tre Indholdsfortegnelser, paa Engelsk-Fransk, Engelsk-Tydsk og Engelsk-Spansk. Udgaven bliver desuden forøget med en ny Del under Titel: „Fabrikanter, Exportører, Importører og Kommissionærer i Europa“, ordnede efter vedkommende Land med Angivelse af dettes Regjeringsform, Befolkning og Størrelse, Produktion, Beløb af Udførsel og Indførsel, ind- og udførte Artikler samt med Annonser fra de vigtigste Fabrikanter, Importører, Exportører og Kommissionærer.

Den argentinske Republik har i flere af Europas vigtigste Stæder oprettet officielle Oplysningsbureauer. De have kun bestaaet i 1—2 Aar, men skulle allerede have givet udmærkede Resultater for Udviklingen af Landets Handelsomsætninger. Der skal være 14 saadanne Bureauer. Alle disse Agenturer, siger den argentinske Minister i Bryssel i sin Aarsberetning for 1886, danne et udbredt og mægtigt Net for Propaganda, der er ifærd med at gjøre den argentinske Republik til det mest kjendte og navnlig det i Europa mest akkrediterede amerikanske Land næstefter *de Forenede Stater*. Disse Bureauer ere i Europa stillede under Kontrol af en Generalinspektør, bosat i Paris. Denne vaager over, at Direktørerne nøie opfylde de dem paalagte Forpligtelser, og giver dem de fornødne Instruktioner. Der er givet alle Landets diplomatiske og konsulære Agenter Ordre til at befordre Systemets Fremgang ved deres kraftige Bistand i alle Sager, hvor Republikens Interesser ere engagerede. En permanent Udstilling, indeholdende Prøver paa alle argentinske Produkter, vil snart aabnes ved hvert Bureau; man vil desuden der finde Samlinger af Love og Dekreter, Karter, Planer og specielle Værker, der behandle Landets fysiske, historiske og industrielle Forholde. Bureauerne have allerede faaet sig tilstillet mere end 8000 Bind offentlige og private Skrifter, der give en Ide om Landet fra alle Synspunkter. Industridrivende og Handlende yde Staten en virksom Støtte i dens Foretagende. Mængden af Anmodninger om Oplysninger og af de personlige Konsultationer skal være saa stor, at det har været nødvendigt

at forstærke disse Bureauer, der saaledes synes at yde sit Land virkelige Tjenester.

Den *japanesiske* Regjering har til Handelsskolen i Tokio knyttet et Handelsmuseum for derigjennem at bringe til Importørernes Kundskab de af Udlandets Produkter, der kunne være af Interesse for Japans Import.

Ogsaa *Koreas* Regjering skal have interesseret sig stærkt for en projekteret Oprettelse i Seoul af et Mønsterlager af Maskiner, Agerbrugs- og Bjergværksredskaber m. m.

Tydskland. Allerede i 1880 fremstillede Professor R. von Kaufmann den Interesse, det vilde have for Tydskland at oprette et Handelsmuseum. Denne Ide, der modtoges med Sympathi i Regjeringskredsene, banede sig hurtig Vei, og „Centralverband deutscher Industrieller“, „Deutscher Handelstag“ og „Corporation der Berliner Kaufmannschaft“ tog sig for at bringe den til Udførelse. Det blev overdraget Hr. F. Stumpf, Generalsekretær ved Handelskammeret i Osnabrück, at samle de nødvendige Oplysninger, og han begav sig til Bryssel for at studere det derværende Museum i alle dets Detailler. Efter sin Tilbagekomst udviklede Hr. Stumpf i et privat Møde paa Berlins Børs den 24de November 1883 i et længere Foredrag Grundene for at oprette et Handelsmuseum i Lighed med det i Bryssel. Resultatet af den derpaa følgende livlige Diskussion fandt sit Udtryk i følgende Udtalelse: „Oprettelsen af et keiserligt Handelsmuseum (Reichshandelsmuseum) i Berlin med en eller flere Filialer, bestemt til at meddele den tydske Industri og Handel Oplysninger om de fremmede Markeders Behov og Resurser, er af den væsentligste Nytte i økonomisk Henseende og af største Betydning“. Man opnævnte desuden en Undersøgelseskomite, hvis Medlemmer valgtes blandt Tydslands mest fremragende Finantsmænd, Industridrivende og Statsøkonomer. De Delegerede fra Handelskammeret i Frankfurt a. M. have gjort gjældende, at Frankfurt som Centrum for en Befolkning paa 16 Millioner maa ansees som selvskrevet til Sæde for det nævnte Museum, hvor Fabrikkerne fra Bayern, Würtemberg, Baden, Elsass og Rhinegnene vilde komme for at hente Ideer og Oplysninger. Det synes ogsaa, som om Stuttgart paa sin Side anstrenger sig for at opnaa, at Filialen oprettes der, og i Leipzig har det handelsgeografiske Selskab henvendt sig til Kommuniststyrelsen med en indstændig Anmodning om at gjøre alle de nødvendige Skridt, for at et Museum kan blive oprettet i Byen; det gjør i den Anledning gjældende Industriens store Betydning i Sachsen og Thüringen.

Den 26de November 1884 afholdtes der atter en Forsamling paa Berlins Børs for paany at undersøge Spørgsmaalet. Det blev overdraget Komiteen at henvende sig til Regjeringen for at opnaa gratis Disposition over en offentlig Bygning og gratis Forsendelse af Prøver gennem de tydske Konsuler. Under disse Betingelser ansloges Vedligeholdelsesomkostningerne til 30 000 Mark aarlig, hvilken Sum burde tilveiebringes ved en offentlig Subskription inden de interesserede Kredse og i Tilfælde kompletteres ved en Statssubvention. Etablissementet skulde saaledes have Karakteren af en af det private Initiativ udgaet Institution, der understøttedes og beskyttedes af Staten. Det synes imidlertid, som om man senere Intet har hørt fra den nævnte Komite, og at Spørgsmaalet om Oprettelsen af et Rigshandelsmuseum ikke er kommet sin Løsning nærmere.

Uagtet der saaledes ikke endnu forefindes noget officielt Udstillings-lokale, hjemsende dog flere af de tydske Konsuler, navnlig i Østasien, fra

Tid til anden Prøvesamlinger, hvilke sendes rundt til de forskjellige tyske Industricentrer.

Det burde i denne Forbindelse meddeles, at der i 1887 under Regjeringens Auspicier er offentliggjort en „Adress-Buch deutscher Exportfirmen“, samt at der i Berlin nylig er udkommen en paa Tydsk, Fransk og Engelsk affattet, kort, men fuldstændig Oversigt over Berlins Exportindustri med Angivelse af de vigtigste Huse og deres Specialiteter.

Et Handelsmuseum i egentlig Forstand, saaledes som det er indrettet i Bryssel, Wien, Frankrige, Italien osv., har til Formaal at bringe Indlandets Producenter i direkte Forbindelse med de fremmede Importører og saaledes at sætte dem istand til at gaa de indenlandske Mellemmand forbi. Medens man i Regelen er enig i, at den udenlandske Mellemmand ikke vil kunne undværes, har man mod den indenlandske navnlig at udsætte, at han, foruden at hans Medvirkning nødvendigvis maa fordyre Varen, holder Fabrikanten i et for denne særdeles uheldigt Afhængighedsforhold. I sin egen Interesse skaffer han ham kun utilstrækkelige Oplysninger og holder ham uvidende om de Afsætningsfelter, han har kunnet erhverve. Han tvinger Fabrikanten til at indrette sin Produktion efter hans Angivelser, og naar Kontraktstiden er udløbet, tiltvinger han sig saa fordelagtigere Vilkaar ved at true med at forlade Fabrikanten, der nu har indrettet sin Tilvirkning for et bestemt Klientel, hvis Opholdssted han ikke engang kjender.

Det stik modsatte Princip, nemlig just at tjene som Mellemmand mellem den indenlandske Fabrikant og Udlandets Klientel, ligger til Grund for den i Tydskland almindelige Klasse kommercielle Udstillinger, de saakaldte Exportmønsterlagere.

Et Exportmønsterlager er paa en Gang en permanent Udstilling og et Agentur. Det bestaar af en Samling aflet overskuelig grupperede Mønsterprøver, Modeller eller Tegninger af exporttjenlige indenlandske Fabrikata, der som Grundlag for Formidlingen af Engrosbestillinger giver de til Landet kommende udenlandske Indkjøbere Anledning til uden Tidsspilde at lære at kjende de exportdygtige Firmaer og de til Export skikkede Artikler, at skaffe sig Underretning om Udstillingsgjenstandenes Kvalitet og Pris samt om Fabrikanternes Ydelsesevne, Betalingsvilkaar etc. Disse Samlinger have fremfor de almindelige Udstillinger den Fordel, at medens paa de sidste de udstillede Gjenstande i Almindelighed ere Resultatet af ekstraordinære Anstrængelser, meget ofte et Unicum, ere de i et Mønsterlager deponerede Gjenstande i Regelen Gjennemsnitsvarer, som Udstilleren har paa Lager, eller som han hurtig kan levere i forønsket Antal og Kvalitet. Som Følge af dens rent forretningsmæssige Karakter er, idetmindste i de fleste af disse Instituter, Udstillingen ikke aaben for Almenheden, men kun tilgjængelig for den, der, som i enhver anden Forretning, legitimerer sig som købelysten og købedygtig Kunde; kun ham blive Prøverne foreviste.

Dr. jur. F. C. Huber, Sekretær ved Handelskammeret i Stuttgart, siger i sit tidligere nævnte Værk, „Die Ausstellungen und unsere Exportindustrie“: „I et Handelsmuseums Offentlighed og dets Mangel paa „Erwerbtendenz“ bestaar den væsentligste Forskjel mellem samme og et Exportmønsterlager. Ogsaa det førstnævnte er bygget paa en Samling af Prøver, nemlig paa de i de udenrigske Afsætningsgebeter gangbare Varer; men dets Hovedformaal er Udstillingen selv, ikke at repræsentere Udstillerne. Det forfølger udelukkende eller hovedsagelig det theoretiske Formaal at belære, at oplyse den indenlandske Industri om, hvad der bliver produceret af andre Nationaliteter,

og at gjøre opmærksom paa nye Artiklers Evne til at afsættes. Det orienterer den Industridrivende angaaende det udenrigske Behov, Exportmønsterlageret derimod den udenlandske Kjøber angaaende den indenlandske Industris Ydelsesevne; det ene paahviler Staten som Opgave, det andet de interesserede Fabrikanter. Handelsmuseet stiller paa en uegennyttig Maade sine Samlinger til almindelig Afbenyttelse og er henvist til fremmed Understøttelse. Exportmønsterlageret har Erhvervelse og Forretningsgevinst til Grundlag og udelukkende Formaal; det maa, naar det styres rigtig, kunne staa paa egne Ben. Dækker det ikke selv sine Forvaltningsudgifter, er dette et Bevis mod dets Levedygtighed eller mod dets Bestyrelsesmaade“.

„Et Exportmønsterlager har at skaffe de udenlandske Kjøbere et let og bekvemt Overblik over vedkommende Lands enkelte Specialiteter, at formidle Forbindelse mellem Producent og Indkjøber, at spare Kunderne den tidsspildende Nødvendighed at opsøge de Artikler, der ere af Interesse for dem, hos de enkelte Fabrikanter og at lette dem den personlige Orientering og navnlig den direkte Afsluttelse af Forretninger paa Stedet“.

De af Exportmønsterlagerne formidlede Bestillinger udføres direkte af Fabrikanten. Endnu have ikke de hidtil grundede Etablissementer indladt sig paa at gjøre Forretninger for egen Regning, men indskrænke sig til at føre Kjøber og Sælger sammen og overtager ingen Delkredere for de afsluttede Kontrakter.

Efter sine Statuter afslutte Exportmønsterlagerne kun kontante Handeler; gaar Kjøberen ind herpaa, nøier Selskabet sig imidlertid ikke med den blotte Formidling af Bestillingen, men kontrollerer og expederer Forsendelserne og overtager idetmindste en moralsk Garanti for Leverancens Overensstemmelse med vedkommende Prøve. Saafremt Kjøberen ikke vil indgaa paa nogen kontant Forretning, og Exportmønsterlageret saaledes ikke kan modtage nogen Bestilling fra ham, hænder det, at han sætter sig i direkte Forbindelse med vedkommende Fabrikant, og dette er den betænkelige Side ved disse Lagere, da det ikke er deres Hensigt at gjøre Mellemmænd overflødige, men de tvertimod, som anført, ere fremgaaede af den Grundtanke, at Mellemmænd ere gavnlige og uundværlige i Exporthandelen, da den direkte Handel, naar den ikke finder Sted under særlig gunstige Forholde og ledes af særlig kyndige Mænd, saa let fører til Tab og Skuffelse.

„Indenfor Rammen for et Exportmønsterlagers Virksomhed falder forøvrigt ikke blot Formidling af Bestillinger, men ogsaa Meddelelse af Oplysninger, Advarsel mod Svindlerfirmaer, Foranstaltning af Kollektivudstillinger, Opmuntring til Dannelsen af Exportselskaber og til Udsendelse af Kollektivreisende, betimelige Meddelelser om større Foretagender i Udlandet, i hvilke Landets Industri kan tage Del, Paavisning af forretningsdygtige Firmaer i Udlandet, der ere at anbefale til Indgaaelse af Forretningsforbindelser, saavel som af paalidelige, erfarne Kommissions- og Exportfirmaer, der give Forskud paa de udførte Værelser, eller som exportere for egen Regning, samt endelig Kontrol af oversøiske Firmaers Soliditet“.

De enkelte Medlemmer løbe ingen Risiko, da Selskabet intet solidarisk Interessentskab er, og de kun have at erlægge et Aarsbidrag eller Leie af det optagne Rum. For det erlagte Bidrag har hvert Medlem Ret til at nyde godt af alle de af Selskabet truffne Foranstaltninger, navnlig til gratis at optages i Katalogen og til at udstille sine Fabrikata, Modeller, Adresser osv. Lagerets faste Udgifter, der bestaa i Lønninger og Husleie, blive dækkede ved et Kommissionsgebyr, som efter Agentursædvane hæves af enhver Forretning, samt ved Medlemmernes Aarsbidrag. Man bør nødig tage sin

Tilflugt til Betaling for det af Udstillerne optagne Rum, da dette har tilføje, at der for meget spares paa Prøver; det viser sig ogsaa i Regelen, at Kommissionsgebyrerne, naar Lageret har bestaaet i nogen Tid, afgive tilstrækkeligt til Bestridelse af de væsentligste Udgifter.

Til at opnaa det tilsigtede Maal at aabne og formidle lønnende Af sætning for Udstillerne tjene følgende Midler: Uddeling af Kataloger og Medlemsfortegnelser, Bekjendtgørelser, Ansættelse i Udlandet af Agenter og Samling og Udstilling af de for Export særlig skikkede Tilvirkninger. En i flere Sprog og Tusinder af Exemplarer udgiven og Konsulerne og udenlandske Firmaer gratis tilstillet Katalog er en Reklame saavel for Institutet som for de enkelte Medlemmer. Den giver den Fjerntboende et omtrentligt Billede af, hvilke industrielle Brancher og Specialiteter, han ved et eventuelt Besøg vil finde repræsenterede. For det enkelte Medlem er det iethvertfald fordelagtigt, at Hundreder af fremmede Pladse og oversøiske Kjøbmænd blive gjorte opmærksom paa hans Produktions- og Exportevne, og at hans Navn og Produkter blive kjendte i alle Verdensdele. I Virkeligheden har det ogsaa vist sig, at den blotte Indtagelse i et saadant Exportmønsterlagers Katalog har skaffet Firmaer nye Forbindelser. Opsynet over de udstillede Gjenstande, Formidlingen af Salg og den umiddelbare Afsluttelse af Forretninger overdrages en Direktør, der ved Tantiemer er interesseret i Foretagendets Trivsel. Den belgiske Tidende „La semaine industrielle“ siger i sit Nummer for 7de April 1887 ved at omtale disse Exportmønsterlagere, at de vistnok paa en vis Maade træde istedetfor Kommissionshuse ved Indledelsen af nye Forretninger, men at det er klart, at den videre Udvikling af den indledede Forbindelse vil gaa over til den egentlige Handelsstand, og at Specialisterne ville bemægtige sig Forsyningen af vedkommende Vare. Handelsstanden havde derfor ingen Grund til at se skjævt til disse Institutioner.

Det heldige Udfald af Udstillingen i München i 1876 ledede til den Tanke at oprette permanente kunstindustrielle Museer, og saadanne aabnedes ogsaa snart i de fleste af Tydsklands betydeligere Byer. Disse „Gewerbemuseen“ havde det dobbelte Formaal at tjene til Belærelse for den indenlandske Industri og til Afsætningssted for tilvirkede Produkter. Udenfor nogle faa, af Turiststrømmen stærkt besøgte Steder, viste det sig imidlertid snart, at det kjøbende Publikum var for lidet til at sikre disse permanente Udstillinger tilstrækkelig Adgang til, at det lønnede sig for Producenterne at forsyne dem med stadig nye Udstillingsgjenstande; de tabte derfor Almenhedens Interesse og kunde saaledes hverken opfylde sit Maal at tjene til Belærelse eller yde Tjeneste som Salgssteder. For at raade Bod paa denne Mangel paa Klientel oprettede Dresdens Kunstindustriforening i 1883 i Hamburg en permanent, sachsisk Exportudstilling og tog samtidig under Overveielse at udsende Handelsreisende, gennem hvilke ogsaa mindre Forretninger kunde opnaa den Fordel at staa i direkte Forbindelse med udenlandske Kunder. Paa de tyske Kunstindustriforeningers tvende Konferencer i September 1883 og Marts 1884 fremkom der Forslag om, at Medlemmer af tyske Industriforeninger skulde slaa sig sammen for at oprette Mønsterlagere i Udlandet. Dette Forslag vandt ikke Bifald, hvorimod der paa den sidstnævnte Konference (i Frankfurt) besluttedes at oprette indenlandske Udsalgssteder paa alle kunstindustrielle Hovedpladse, hvilke foruden at befatte sig med Detailudsalg hovedsagelig skulde tjene Exporten og byde besøgende Udlændinge et kunstnerisk arrangeret Mønsterdepot saavelsom Tydsklands kunstindustrielle Firmaer et stadigt Koncentrationspunkt. Hvor-

vidt disse Haller have større Udsigt til Held end de tidligere Gewerbe-museer, ansees imidlertid af tyske Fagmænd for meget tvivlsomt.

Efter Industriudstillingen i Stuttgart i 1881 grundede en Forening af württembergske Kjøbmænd og Industridrivende i nævnte By, under Navn af „Export-Musterlager“, en permanent Udstilling af indenlandske Produkter. Selskabets Medlemmer, der ere eneberettigede til at udstille, betale en aarlig Kontingent af 25 Mark og erlægge derhos en særskilt Godtgjørelse, naar de ved sine Udstillingsgjenstande optage et ualmindelig stort Rum. Naar en Forretning afsluttes, beregner Lageret sig hos vedkommende Udstiller en liden Kommission. Samlingerne, der fra først af vare udstillede i to Sale, omfatte nu fem saadanne af et samlet Fladeindhold af over 400 m², hvortil kommer Kontorlokalerne. For at forhindre Konkurrenter fra at til-egne sig Fabrikationshemmeligheder tilstedes kun fremmede Kjøbere Adgang, og Udstillingsskabene ere derhos forsynede med Gardiner, der kunne drages tilside, naar vedkommende Gjenstand skal undersøges. Hvorvidt disse Forholdsregler i Virkeligheden ere effektive, synes dog at maatte være tvivlsomt. Selskabet udgiver en Katalog paa Tydsk, Engelsk, Fransk og Spansk, hvis første Oplag paa 5000 Exemplarer allerede efter Udløbet af det første Aar var sluppet op. Ved hvert Firms Navn vedføies detailleret Beskrivelse over saavel Karakteren som Udstrækningen af dets Virksomhed. Lageret antages aarlig at have trukket ca. 200 fremmede Kjøbere til Byen, hvilke ellers neppe havde tænkt paa at besøge denne. Der formidledes i 1883 760 og i 1884 913 Bestillinger, fordelte paa respektive 219 og 214 Medlemmer. I 1883 havde Selskabet 30 Agenter i Byer i Europa, Amerika og Asien.

Lageret har ikke alene været til Nytte for de mindre Fabrikanter, der uden dets Mellemkomst ikke havde seet sig istand til at komme i Forbindelse med de udenrigske Kjøbere; det har ogsaa i betydelig Grad forøget de store Firmaers Forretninger og viser saaledes, at det ogsaa for disse, der ere mægtige nok til at holde sine Reisende og Agenter, kan være af Interesse at se sig repræsenteret ved et saadant Lager. Navnlig for de fra Handelscentrerne fjernliggende Værksteder, hvis afsides Beliggenhed er til Hinder for en livlig Forbindelse med de i Regelen hurtig gennemreisende Indkjøbere, er Lageret til stor Fordel, idet det saa at sige træder istedetfor en i Stuttgart etableret Filial. Det bedste Bevis for Medlemmernes Tilfredshed ligger i den Omstændighed, at Grundlæggerne ikke have gjort den ved lignende Foreninger sædvanlige Erfaring, at Flertallet af Medlemmerne efter nogle Aar igjen udtræder. Tvertimod ere ikke alene de oprindelige Medlemmer blevene staaende; men forskellige Fabrikanter, der i Begyndelsen forholdt sig afventende, have efterhaanden indmeldt sig, saa at Lageret nu repræsenterer næsten den samlede württembergske Exportindustri. Det tællede i 1886 415 Medlemmer. Institutet staar nu fuldstændig paa egne Ben; det har grundet florerende Filialer i Hamburg og Piræus og havde i 1886 endnu ikke opbrugt et det af Overskuddet af Udstillingen i Stuttgart tilstaaet Bidrag af 10 000 Mark. Det har godtgjort, at et Exportmønsterlager paa rette Sted og under rationel Ledelse er levedygtigt, ja rentabelt.

Der er senere indrettet lignende Etablissementer i flere af Tydsklands større Byer saasom Berlin (under Dr. Jaunaschs Ledelse), München, Nürnberg, Dresden, Karlsruhe, Frankfurt a. M. Exportmønsterlageret i sidstnævnte By oprettedes i Mai 1885 med en Aktiekapital af 40 000 Mark, men begyndte først sin Virksomhed i 1886. Et rummeligt Hus blev leiet

og indrettet til Udstilling af de mest forskellige Sorter Varer. Omkostningerne herved samt ved Administrationen i det første Aar udgjorde 16 000 Mark, hvoraf den største Del blev betalt ved Leieafgift af Udstillerne (der ikke synes at betale nogen Aarskontingent) samt ved Provision af effektuerede Salg. Ligesom det er bestemt, at der kun skal kræves en billig Afgift for Lokalet, saaledes er det ogsaa fastsat, at saafremt Indtægten maatte overstige 5 Procent af den indskudte Kapital, skal Overskuddet anvendes udelukkende i Etablissementets Interesse. Der er omtrent 300 Medlemmer, hvoraf omtrent en Trediedel ere i Frankfurt bosiddende Producenter, medens Resten hører hjemme i den nærmeste Omegn; det gennemsnitlige, daglige Besøg, har været 12, hvoraf en stor Del kommer fra Amerika, Australien og Orienten. Resultatet skal have været meget tilfredsstillende.

Disse Exportmønsterlagere have fundet Efterlignere i Udlandet. Foruden at det tidligere omhandlede Handelsmuseum i Amsterdam vistnok hovedsagelig er et Exportmønsterlager, kan her anføres, at der i 1886 i Genua agtedes oprettet et Exportmuseum navnlig for Exporten til Spanien og Sydamerika, og i 1887 har den rumænske Premierminister foreslaaet en Bevilgning af frcs. 1200 000 til Oprettelse af en permanent Udstilling af Landets Agerbrugs- og Industriprodukter i Bukarest. Museets Formaal anføres at skulle være at meddele den rumænske Industri og Handel Oplysninger om de fremmede Markeders Behov og Resurser og den fremmede Kjøber om Landets Produkter. Oplysningerne skulde meddeles gratis; Udstillerne skulde erlægge en Afgift og de, der havde faaet Bestillinger, betale en Kommission.

Som tidligere anført, stiftedes i 1878 i Berlin „Centralverein für Handelsgeographie und Förderung deutscher Interessen im Auslande“. Denne Forening, der tæller flere tusinde Medlemmer, har helliget sig til Studiet af Spørgsmaal vedkommende Udførsel, Emigration og Kolonialpolitik. „Foreningen anser det som sin Pligt, hedder det i Statutterne, at lette og underholde livlige Forbindelser mellem Moderlandet og de Tydskere, der ere bosatte i Udlandet, samt at samle Oplysninger angaaende de materielle og sociale Resurser i de Egne, hvor Tydskere ere etablerede, og at skaffe disse Oplysninger Udbredelse“. „Med Støtte af disse saaledes erhvervede Kundskaber bestræber Foreningen sig for at lede Emigrationen hen til saadanne Lande, hvor det er fordelagtigt for Tydskere at nedsætte sig, og hvor deres nationale Følelse kan holde sig. Foreningen haaber ved Grundlæggelsen af Handels- og Søfartsstationer at kunne komme til at oprette tyske Skoler“. I Henseende til Udviklingen af Exporthandelen har Foreningens Virksomhed vist sig meget nyttig. Man har gjort sig det klart, at det fremfor Alt var nødvendigt at kjende de fjerne Markeder, hvorhen man vilde sende de tyske Varer, de dersteds herskende Sæder og Skikke og de allerede etablerede Forbindelser. Foreningen maatte derfor nødvendigvis angaaende disse Markeder indhente paalidelige Oplysninger og gjøre disse tilgængelige for Almenheden. Den har, som tidligere meddelt, til sin Disposition flere Organer, navnlig Ugeskriftet „Export“ med Korrespondenter rundt i den hele Verden, hvis Meddelelser udmærke sig ved sin praktiske Karakter.

Ikke tilfreds hermed oprettede Foreningen „deutsches Exportbureau“, der traadte i Virksomhed Vaaren 1882. Der samles alle de modtagne Meddelelser, og derfra gives Publikum de forlangte Oplysninger. Exportbureauet kom hurtig til at tjene som Mellemlid mellem de indenlandske Producenter og Klienter, der komme fra Udlandet. Det i Bureauet beskæftigede Per-

sonale var i 1882 12 og Korrespondancen meget udstrakt; man modtog 60—70 Breve om Dagen. De Mænd, der have staaet i Spidsen for Institutionen, ere aktive og virksomme og udøve en vis Indflydelse. Det er efter deres Anmodninger, at den tyske Regjering har interesseret sig for Udstillingerne i Sydney og Melbourne.

De Lande, med hvilke „Centralverein“ underholder de regelmæssigste Forbindelser, er Brasilien, Mexiko og Australien. I 1881 organiserede den i Porto Allegrei Brasilien en Udstilling af tyske Produkter, hvis Installering kostede 50 000 Mark, men som blev ødelagt ved en Ildebrand; i Berlin har den to Gange ladet afholde Udstillinger af brasilianske og mexikanske Produkter.

I Marts 1884 overgik Exportbureauet til et anonymt Selskab under Navn af „Deutsche Exportbank“ med en Kapital af 250 000 Mark, under Ledelse af Dr. Jaunasch, Sjælen i „Centralverein“. Denne Bank har til Formaal at drive Kommissionshandel for Varer og at give Oplysninger angaaende Banker og Handelshuse, Varer og Raastoffe; den har Ret til at etablere Agenturer i Udlandet. Abonnementet paa Oplysninger koster 50 Mark om Aaret; for Ikkeabbonnenter betales hver Oplysning med 3 Mark. Banken har endelig indrettet et Mønsterlager af de til Export mest skikkede tyske Produkter. For Forretninger, der maatte formidles gennem dette Lager, oppebærer Banken en Kommission.

Det synes som, om „Centralverein“ sidens dens Oprettelse har bidraget til at organisere en Række „kollektive Reiser“, hvoraf flere til Verdens fjerneste og mindst kjendte Egne. Saadanne kollektive Reiser foretages af Handelsreisende, hvem det er overdraget at repræsentere et Distrikt eller det hele Lands Interesser. Naar paa denne Maade flere Huse, der tilhøre forskellige Specialiteter eller Industrigræne, slaa sig sammen for paa fælles Bekostning at udsende Agenter, forsynede med Prøver, er det indlysende, at derved en betydelig Besparelse opnaaes for de enkelte Deltagere, og Huse, der ikke ere istand til alene at bære Udgifterne ved en Agent, faa paa den Maade Anledning til at præsentere sine Produkter for de udenlandske Konsumenter.

I Begyndelsen af 1886 udrustede „Centralverein“ i Forening med „Deutsche Exportbank“ en Dampskibsexpedition for at afgaa til nordafrikanske, levantinske og sydeuropæiske Havne med en Udstilling af tyske Produkter. Det synes som om ialt 9 Fartøier skulde udrustes. I det i den Anledning offentliggjorte Program anføres der bl. A.: „Aabenbart ligger den Tanke nær gennem større Expeditioner at lade oversøiske Markeder besøge med rigere Mønstersamlinger, end en eller flere Reisende kunde føre med sig. Ligesom de enkelte Reisende ville ogsaa disse Expeditioner medføre Nyheder; men derhos have de den utvivlsomme Fordel ved Medtagelse af større Varemængder strax at kunne træde i Forretningsforbindelse; derved sættes de i Tilfælde uden Tidsspilde at kunne skaffe en Vare Indpas og sikre den et Marked. Vi anse derfor Medtagelsen af større Varemængder for en meget vigtig og væsentlig Opgave for Expeditionen. En større Handelsexpedition med eget Skib er endvidere istand til at opsøge saadanne Pladse, hvorhen den enkelte Reisende aldrig vil kunne begive sig, fordi Forbindelsen med samme er yderst besværlig, navnlig naar talrige Mønstre skulle medtransporteres“. Der skulde knyttes Forbindelser med gode, tyske Huse paa vedkommende Pladse, og hvor ingen tysk Undersaat var etableret under forønskede Vilkaar, skulde en af Expeditionens Medlemmer efterlades. Man havde paa Forhaand sikkert sig Assistance af fremragende Handelsmænd

paa vedkommende Steder, der skulde støtte Expeditionen. Udgifterne ved Deltagelsen udgjorde 250 Mark pr. Kubikmeter Rum.

Det synes ikke, som om Expeditionen førte til det forventede Resultat, og saavidt har kunnet erfares, er noget nyt Forsøg ikke bleven anstillet.*)

Den 1ste Januar 1886 lod „Deutsche Exportbank“ efter Tilskyndelse af Exportmønsterlageret i Berlin foreløbig for 3 Aar aabne et permanent Exportmønsterlager af tyske Fabrikata i Lissabon. Denne Havn blev valgt for at give de talrige fra Central- og Sydamerika saavel som fra Vest- og Sydafrika kommende Indkjøbere, forinden de reise videre til Frankrige og England, Leilighed til at tage i Øiesyn tyske Prøver og Maskiner og at afgive Ordre. Budgettet for en stadig Udstilling blev, under Forudsætning af at en Grundflade paa 500 Kvadratmeter blev leiet, anslaaet til et Beløb af 17 500 Mark, fordelt paa følgende Maade: 1) aarlig Leie for 500 m² Grundflade, Rengjøring, Skatter og lokale Afgifter i Lissabon 6000 Mark, 2) fast Løn for Agenturets Bestyrer 3000 Mark og for en teknisk kyndig Assistent 1800 Mark, 3) Reiseudgifter 4000 Mark, 4) Kontorudgifter, Porto, Telegraf, Bekjendtgjørelser osv. 2000 Mark, 5) uforudseede Udgifter 700 Mark. Udstillerne erlægge aarlig for 1 Kvadratmeters Rumflade 100 Mark, for 2 m² 75 Mark for hver, for 3 m² 60 Mark for hver, osv. Lageret overtager de Udgifter, der maatte overstige Indtægterne ved Udleining af Plads, samt øvrig Risiko saavel som Ansaret for de betroede Gjenstande og for sine Funktionærers Handlinger. Til Gjengjæld betaler hver Udstiller Exportbanken efter Salgsbeløbets Modtagelse en Provision af Fakturabeløbet for alle de gennem Agenturet for ham formidlede Forretninger med Forpligtelse til ogsaa at betale den samme Provision for alle de senere Bestillinger, som indløbe inden tre Aar. Konkurrerende Firmaer kunne blot tilstedes Adgang til at udstille, forsaavidt de allerede tidligere deltagende, interesserede Firmaer tillade det.

Dr. Huber anfører angaaende saadanne Udstillinger i Udlandet: „Permanente Mønsterudstillinger, som leveringsdygtige Fabrikanter oprette paa vigtige oversøiske Pladse for at formidle Ordres til de noterede Originalpriser, gjøre det for Indkjøberne muligt uden Tab af Tid og med Lethed at udfinde, hvad der er det hensigtsmæssigste og bedste, men yde desuden ogsaa Udstillerne den Fordel, at de gjøre Navnet paa vedkommende Industriadrikt og dets Fabrikata vel kjendt i Udlandet og i forholdsvis kort Tid aabne de udstillede Varer et sikkert Marked“.

De forskellige tyske Konsulater have henledet Opmærksomheden paa Nødvendigheden af, at Tydskland, for at kunne konkurrere med England og Amerika, opretter saadanne Mønsterlagere, og Tydskere, der staa i Spidsen for oversøiske Forretninger, ere næsten alle enige i, at det, for at tyske Fabrikata kunne erhverve den dem tilkommende Plads, er uundgaaelig nødvendigt, at der oprettes Agenturer med permanente Mønsterlagere af markedsdygtige Varer og Artikler saavel som permanente Udstillinger af agrikole og industrielle Maskiner og Værktøi i Forbindelse med Lagere og Reserverstykker og om muligt med et Reparationsværksted.

Heller ikke Norge og Sverige er uden Erfaring med Hensyn til udenrigske Prøvelageres heldige Indflydelse paa Exporten. Den svenske og

*) De nærmere Omstændigheder ved denne Expedition findes indtagne i en Rapport angaaende det franske Handelsministeriums Budget for 1888, Side 310 ff.

norske Generalkonsul i Algier har, som bekjendt, for endel Aar tilbage oprettet et Lager af norske og svenske Produkter ved Generalkonsulatet, og den stadige Forøgelse af Exporten navnlig af forædlede Trævarer, der i de senere Aar har fundet Sted fra de forenede Riger til Algier, synes efter Generalkonsulens Udtalelser for en væsentlig Del at maatte tilskrives den Adgang, der gennem Lageret ere aabnet vore Exportører til at fremvise sine Produkter for vedkommende Konsumenter, og den forøgede Anledning Generalkonsulen gennem de udstillede Produkter har til at give de Interesserede i Hjemlandene nyttige, praktiske Vink og Forskrifter med Hensyn til nødvendige Forandringer i Varernes Tilvirkning, Udstyr osv.

Den belgiske Konsul i Tanger anfører i sin Aarsberetning for 1886, at Svenskerne i Morokko have en Prøveudstilling, hvor der er forenet Gjenstande af forskjellig Sort, og at dette Foretagende synes at have havt en vis Succes, idet ikke alene Alt, hvad der var nedbragt, var afhændet, men ogsaa Bestillinger ere afgivne.

Det synes imidlertid klart, at man ved Oprettelsen af saadanne Prøvelagere i Udlandet maa gaa meget forsigtig tilværks og navnlig paa Forhaand nøie studere vedkommende Land for at kunne opgjøre sig en begrundet Formening om, hvilket Slags Varer der kan være Udsigt til at faa afsat.

Som anført, udgjør kontant Betaling et af Principerne i Exportmønstrelageres Statuter. Det er heraf en uundgaelig Følge, at mange Forretninger, der vilde være blevne afsluttede, saafremt Kredit var tilstaaet, ikke komme istand, eller hvad der kan være endnu uheldigere, vedkommende Kunde, der gennem Lagerets Katalog eller i dets Prøvesamling har erholdt Fabrikantens Adresse, henvender sig direkte til denne og faar ham til at indgaa Forretninger, der ofte vise sig at være yderst risikable. Dr. Huber mener derfor, at det Rigtige vilde være, at Exportlageret selv paatog sig at tilstaa Kredit og saaledes sparede Fabrikanten for denne Risiko, eller med andre Ord, at det blev drevet mere som et almindeligt Handelsfirma med Operationer for egen Regning. Til denne Overtagelse af Kreditrisikoen udfordres der imidlertid en betydelig Kapital, og for at opnaa denne, anser Dr. Huber det som det mest nærliggende, at Lageret traadte i Forbindelse med en Kommissionsbank. Denne maatte da uden Undtagelse faa overtage de af Exportlageret foreslaaede Forretningstransaktioner som Diskonto af direkte Tratter, Inkassationer og Forskud paa Konsignationer osv., medens den paa den anden Side maatte være forpligtet til til enhver Tid og indtil en Bankkapitalen tilsvarende, rationel Høide at tilfredsstille de af Exportmønstrelageret fremsatte Forlangender om Kredit.

Det egentlig forønskede Maal ved disse Exportmønstrelagere skulde imidlertid efter Dr. Hubers Mening være, at de virkede hen til Dannelsen af indenlandske Exportkommissionshuse. Ved en Udstilling bliver Fabrikantens Idekreds og Forstaaelse udvidet, hans Selvtillid og Foretagelseslyst ansporet. Ingen anden Leilighed forener bedre de spredt omliggende Firmaer, og intetsteds lade de sig lettere bevæge til at slutte sig sammen for at fremme sine Exportinteresser.

Dr. Huber udtaler i denne Forbindelse: „Vistnok erholder den allerede med Udlandet i Handelsforbindelse staaende Kjøbmand eller Fabrikant i Handelsberetningerne fra sine Korrespondenter eller Mæglere for de enkelte Hovedartiklers Vedkommende et langt mere omfattende Materiale, end en Enquête foretaget af et enkelt Handelskammer eller endog af den tyske Handelsdag vilde formaa at levere. Men den fra alle Sider tilstræbte Udvikling af den tyske Udførselshandel vil alene kunne opnaaes ved, at man

søger at opmuntre og understøtte de Fabrikanter, der enten slet ikke eller blot paa en utilfredsstillende Maade staa i Handelsforbindelse med Udlandet. Skal vor Udførsel tiltage, maa vi henvende os til Husindustridrivende (Hausindustriellen) og Smaafabrikanterne, der overhovedet aldrig erfare, hvorhen deres Varer gaa, for hvem det er ligesaa vanskeligt som risikabelt ved egen Erfaring at lære at kjende det udenlandske Behov, at opspore nye Afsætningsartikler og Afsætningsfelter, at knytte nye Handelsforbindelser, at gjøre de fremmede Konsumenter bekendte med den indenlandske Fabrikation og Produktionsdygtighed og at expedere større Vareforsendelser, naar Afsætningen ikke er nogenlunde sikker. Til alt dette er den mindre Fabrikant af exporttjenlige Artikler mindre skikket eller kaldet, og derfor holder jeg Exportkommissionshuset for en Krykke, som den med Rette bortkaster, der kan være den foruden, men som netop vore for Exporten arbejdende Fabrikanter allermindst kunne undvære. Skal der skaffes Luft for vor Overproduktion, saa maa Kommissionshuse i større Udstrækning end hidtil skaffe den Afsætning ogsaa til Lande, hvis Behov for de enkelte Artikler ikke er betydeligt. Naar selv større Huse ville gjøre et Forsøg i denne Retning, viser deres telegrafiske Forbindelser sig utilstrækkelige. Her have ogsaa de større Etablissementer Behov for den betænksomme og paalidelige Mellemand, der paa det nye Felt indarbejder sig som Pioner for den tyske Forretningsverden, og som kan gjøre sig bekendt ikke blot med de oversøiske Fordringer t. Ex. med Hensyn til Betalingsforholde og Tilstaaelse af de brugelige Faciliteter, men ogsaa med den billigste Vei for Varernes Forsendelse, Indkjøb og Salg“.

„Saadanne Exportkommissionshuse ville staa som stadige Kunder for Fabrikanten, der altid vil kunne forvisse sig om deres Solvents; de overtage den kommercielle Side af Forretningen og forenkle saaledes Fabrikantens Arbejde ved udelukkende at overlade ham det Tekniske; de spare ham vidtløftige Korrespondancer og befri ham fra den Risiko at have med slette Kunder at gjøre. Fabrikanten behøver ikke at bekymre sig om Kreditindrømnelser, om Indpakning og Forsendelse osv.; han kan stedse regne paa kort Betalingsfrist og kommer saaledes lettere til de til Bedriften nødvendige Penge. Han vil derved kunne producere billigt, og navnlig vil den mindre Fabrikant, da hans Driftskapital ikke er bundet for Maaneder, være istand til en videre Udvikling af sin Produktion. Det er navnlig denne Adskillelse mellem den kommercielle og tekniske Side af Produktionen, der har bragt den amerikanske Industri til i saa kort Tid at kunne undvære og overfløje sine tidligere Lærere. I Amerika afleverer Fabrikanten sine Varer til Kommissionæren og modtager saa enten ved Ugens Udgang eller inden tredive Dage sine Penge“.

„En saadan Exportkommissionær vil langt bedre end en Fabrikant være istand til nøie at sætte sig ind i, hvad der i Udlandet fordres i Henseende til alle de Biomstændigheder ved Leverancen, saasom Indpakning osv., der spille en saa betydelig Rolle, hvor Konkurrencen er skarp. Han vil hurtigere og med mere Held end en udenlandsk Korrespondent kunne bevæge Fabrikanten til at indrette sin Produktion efter den vexlende Smags og Modes Fordringer, og et saadant Exportkommissionshus vil i Regelen i langt større Udstrækning end den enkelte Fabrikant have Midler til at udsende Reisende, fra hvem det stadig erholder uvurderlige Vink og Meddelelser, gennem hvem Mønstre og Tegninger uddeles, og gennem hvem Kunder erhverves over den hele Verden“.

Ligeoverfor dem, der ville indvende, at alle Mellemmænd mellem Producent og Konsument kun tjene til at fordyre Varen, og at Etableringen af saadanne Exportkommissionshuse saaledes ikke med Rette kunde betragtes som et Fremskridt, anfører Dr. Huber, at der for det første aldrig kan være Tale om en direkte Afsætning for de mindre Fabrikanters Vedkommende, der blot leilighedsvis have Anledning til Export, og selv ved Expeditioner fra de store Fabrikanter er der saa mange Betingelser at opfylde, at saadanne direkte Transaktioner kun sjelden lede til det forønskede, gunstige Resultat. For at en direkte Omsætning skal kunne foregaa uden Fare, udfordres der, anfører Doktoren, Hurtighed og Regelmæssighed i Kommunikationerne, fastslaaede Speditionstaxter, nøie Bekjendtskab mellem Afsender og Modtager, et ubetinget paalideligt Retsvæsen, det fuldstændigste Kjendskab til Leverings- evne paa den ene og til Behov paa den anden Side, fastslaaede Usancer for Kredit og Betaling. „Disse absolut nødvendige Forudsætninger indtræffe imidlertid ikke i Exporthandelen“.

Oprettelsen af Exportkommissionshuse vilde endelig mægtig bidrage til at samle alt til den enkelte Industrigren Henhørende paa et Sted og saaledes tilveiebringe en Centralisation, der danner en af de væsentligste Betingelser for Udviklingen af en fyldig, national Industri, en Centralisation der finder Sted i Bradford og Manchester for Garn og Tøier af Bomuld, i Dundee for Jutevarer, i Belfast for Linvarer, i Verviers og Leipzig for Klæde, i Chemnitz for Møbelstoffer, i Lyon for Silkevarer, i Solingen og Birmingham for Jernvarer, i Nottingham for Kniplinger, osv.

Som Exempel paa en Kommissionsforretning i stor Stil kan her nævnes det hamburgske Selskab „Transatlantische Gesellschaft, vormals Herm. Petersen & Co.“. Mod Slutningen af 1884 overlod et Handelshus i Hamburg, Herm. Petersen & Co., med Filialer i Pernambuco, Bahia, Rio de Janeiro, Buenos Aires, Valparaíso og San Jago, sine Forretninger til et Aktieselskab, der stiftedes under det ovenfor gjengivne Firma. Aktiekapitalen er 2 Millioner Mark fordelt paa 200 Aktier à 5000 Mark. Kun for Indehaveren af en saadan Aktie overtager Selskabet at gjøre Forretninger. Selskabets Formaal er i Udlandet at repræsentere tyske Fabrikanter, at formidle Salg af tyske Fabrikata og kommissionsvis at effektuere Ordre for oversøiske Produkter gennem Filialer eller Agenturer saavel som at drive den dermed forbundne Bankvirksomhed, navnlig ved Diskontering af de af Fabrikanterne til Udjevning af de gennem Selskabet afsluttede Forretninger afgivne Vexler. Den Risiko, som Selskabet har at bære, er Overtagelsen af Delkredere for de oversøiske Kunder; Faren derved er imidlertid afsvækket ved, at de oversøiske Kunder maa afgive Akcept for Beløbet af de leverede Varer og derved ere nødtte til at skaffe Dækning til en bestemt Dag for at opretholde sin Kredit. Desuden er der truffet den Foranstaltning, at Forstanderne for de oversøiske Filialer have at deltage for en Trediedel, eller, naar de ere flere sammen paa et Sted, for en Halvdel i Delkredereansvaret, og at deres Andel af den optjente Delkredereprovision bliver holdt tilbage af Selskabet, indtil der er samlet et passende Kautionsfond. Desuden er der i Statutterne forudset Dannelsen af et Delkrederefond af 200 000 Mark ved Tilskrivning af alle de af Selskabet fortjente Delkredereprovisioner. Selskabet har aarlig havt en Omsætning af over 4 Millioner Mark. Det har indrettet et Mønsterlager for samtlige deltagende Fabrikanters Produkter, for hvis Udstilling ingen Afgift erlægges. Fabrikanterne have stædse at sende Prøver af sine nyeste Tilvirkninger til de forskellige Filialer og have at bære Udgifterne ved Transport og Assurance,

hvorimod Selskabet har at sørge for, at Prøverne bevares, og at Salg effektueres i rette Tid.

Medens det af Dr. Huber i hans Skrift tilstræbte Maal, som paapeget, er at faa dannet indenlandske Exportkommissionshuse, er der fra andre Hold fremkommet Opfordringer til at aabne nationale Kommissionshuse i Udlandet. Det turde være af Interesse her at hidsætte endel af Pressens hidrørende Udtalelser.

I Anledning af en af det italienske Handelskammer i Paris i dets Organ offentliggjort Notits om, at der i Paris findes 1200 Exportører, hvis Navne, Adresser, væsentligste Artikler og Operationsfelter Handelskammeret skal indsamle og gennem Handelskamrene i Italien bringe til Producenternes Kundskab, for at disse kunne sætte sig i Forbindelse med vedkommende Huse, udtaler den i Paris udkommende „Gazette géographique“ i Mai 1887, at det bedste Middel til at forhindre den som Følge af denne Publikation sandsynlige Forøgelse i Konkurrencen vilde være at etablere franske Depoter og Agenturer i de vigtigste europæiske Centrere, hvor Forsyningen foregaar for Exporthandelen, saaledes t. Ex. i Barcelona for Cuba og Philippinerne, i Genua for Sydamerika, i Wien for Levanten, i Hamburg for Asien, Afrika, Amerika og Nordeuropa, i Rotterdam og Amsterdam for de nederlandske Kolonier, i London for den hele Verden. Den nyere Tids skarpe Konkurrence har i alle disse Stæder frembragt en Mængde Exporthuse, der lidt efter lidt berøve de franske Exportører deres Klienter, og som ved sine Bestillinger udvikle stadig nye Industrier. Vanskelighederne ved at finde paalidelige Agenter i disse europæiske Stæder vilde ikke være særdeles store, da man med Lethed selv kan begive sig til Stedet og indhente alle nødvendige Oplysninger om vedkommende Person. Prøver kunne let didsendes og hyppig fornyes; Salgene foregaa i Regelen paa kort Termin; Kjøbernes Kredit kan temmelig let kontrolleres, og Kurser etc. lægge ingen videre Vanskeligheder iveien for Betalingen. Bladet er derfor af den Mening, at Risikoen er forholdsvis ringe og Udsigterne til Gevinst betydelige. Det tilføier imidlertid, at der i et Syndikat for Erhvervelsen af en saadan Agent i Udlandet ikke maa medtages Huse, der paa Grund af sine Produktionsomkostninger ikke ere istand til at konkurrere under saadanne Betingelser som de øvrige. Saadanne Huse ville nemlig ikke lade vente længe paa at beklage sig over, at der gjøres for faa Forretninger for deres Regning; de ville derfor nedslaa Modet hos sine Associerede og Agenten, hvem de bringe til at spille sin Tid, paa samme Tid som de bidrage til at formindske Tilliden til ham hos hans Klientel.

I „Le Moniteur du Commerce Belge“ for 4de Marts 1887 er indtaget følgende Betragtning: „Hvad vi behøve, er store belgiske Basarer paa de fjerne Markeder. Dette Foretagende er imidlertid ikke saa ligefremt, som man skulde tænke sig. Der er ikke alene Spørgsmaal om Kapital og Initiativ. Der er andre vigtige Betingelser at opfylde. I de fjerne Lande, hvor Heldet ikke saa direkte som i Europa afhænger af Ryet for Hæderlighed, maa man som Regel ikke regne paa en blandt de indfødte Handelsmænd valgt Korrespondents Respektabilitet. Der er af og til hæderlige Undtagelser; men som Regel maa man selv være paa Stedet og vaage over sine Forretninger, og selv det er ikke altid tilstrækkeligt. I de fjerne Lande behandles de Fremmede som værdigt Bytte for Udnyttelse og Bedrageri paa alle Maader. De afslutte ingen Handel uden paa de mest byrdefulde Betingelser; Leien stiger for dem til det Dobbelte; Intet beholder sin Pris. Derfor maa man ogsaa søge at undgaa at nedsætte sig i de fjerne Landes Byer som Fremmed. Man

maa skaffe sig til Associé en Indfødt og give ham en saa stor Interesse i Forretningen, at han for Alvor tager sig af den. Det vil da være ham, som forhandler med sine Landsmænd, og det vil være gennem ham, at Etablissementet opnaar Markedets normale Betingelser. Huset faar fra det Øieblik af i de Indfødtes Øine, saa at sige Borgerret. Der er hos de indfødte Handlende mangfoldige unge, begavede og aktive Kommiser, der vilde være lykkelige ved at finde en Leilighed til at hæve sig fra sin underordnede Stilling, og som under den europæiske Associés Kontrol til Fuldkommenhed vilde kunne udfylde den omhandlede Stilling. Sluttelig maa der i Hjemlandet være En, der har at skaffe Basaren de forskjellige Varer paa de fordelagtigste Vilkaar, altsaa En der ikke er Kommissionær men Interesseret. Det følger heraf, at en Organisation af en Basar i Udlandet, for at kunne være og være til national Nytte, udfordrer tre Interessenter, en Associé i Hjemlandet, en udsendt Associé paa det Sted, hvor Basaren er, og en indfødt Associé. I Basaren burde findes alle mulige Produkter fra Hjemlandet, da det med et saa stort Apparat ikke kan nytte at aabne et lidet Udsalgssted for en enkelt Artikel. Alt bør findes forenet“.

Den sanme Tidende siger i sit Nummer for 16de September 1887, at det ikke længere er tilstrækkeligt at sende Prospekter, Kataloger og Prøver. Man maa komme Forbrugeren indøde og enten benytte Mellemmænd, sende Varer i Konsignation eller endnu bedre til Udlandet sende Repræsentanter for sit Hus og oprette Depoter under deres Ledelse. „Uheldigvis ere de udenlandske Agenter ofte farlige for dem, der benytte dem; det hænder desværre noksaa ofte, at Varen ikke før er kommen dem ihænde, før den forsvinder, og dette er da til rent Tab for Afsenderen, da saadanne Personer aldrig have Hus eller Hjem. For at udvikle Omsætningerne med et Land maa vedkommende Producenter udsende Kommissionærer, der ere aktive, forstandige og istand til at gjøre Varen fordelagtig bekendt, og selv dette er ikke tilstrækkeligt, efter hvad de konsulære Agenter oplyse. Man maa oprette Depoter, der anbetroes Huset afhængige Mænd, som ere direkte interesserede i Salget.“

Den belgiske Tidende „La semaine industrielle“ for 18de August 1887 indeholder følgende Artikel:

„Det er mangen Gang fremholdt i dette Blads Spalter, at de belgiske Producenter i Henseende til Udførselshandel, saalangt fra at burde søge at fjerne Mellemmænd, vilde have Interesse i af al Magt at begunstige Opretelsen i Belgien af Handelshuse, der drev Forretninger for egen Regning med Kjøberne i oversøiske Lande. Sammenslutningen af et vist Antal Industridrivende af hver sin Specialitet for at udsende Agenter, der ydede specielle Garantier for Dygtighed og Hæderlighed, har undertiden kunnet give gode Resultater. Visse Industrigrene har det gennem Kommissionærer eller Reisende lykkedes i Udlandet at erhverve et solid Klientel. Men i Almindelighed besidder Industrien hverken de Mænd eller Kapitaler, der ere nødvendige for med Held at kunne operere direkte paa de fjerne Lande. Denne Sort Operationer udfordre særlige Evner, et grundigt Studium af Destinationsmarkedets mangehaande Behov, et udstrakt Kjendskab til Produktionslandets Ressurcer, en stadig aktiv Opmærksomhed samt endelig og fornemmelig mange Penge og endnu mere Kredit. Intet af alt dette findes hos vore Industridrivende. Optagne af de tekniske Arbeider, have de hverken Tid eller Anledning til at følge de fjerne Handelsoperationer. Deres Agenter ere, hvis de sælge mod Kommission, tilbøielige til at være hasardøse, og hvis de have fast Aflønning, uden Initiativ, og i begge Tilfælde ville disse Agenter

have opfyldt Alt, hvad de have at gjøre, ved samvittighedsfuldt at søge at opnaa, at Kjøberne give de Varer, hvis Salg er dem betroet, Fortrinet. Paa denne Maade vil intet industrielt Fremskridt til Imødekommelse af Forbrugernes Smag og Behov, intet kommercielt Initiativ til Gavn for Landet kunne paaregnes hos Agenten i Erhvervelsen af nye Forretninger, der ikke nøie indgaar i hans Mandants snevre Specialitet. Og selv uden at gaa udenfor sin Specialitet vil Agenten sjelden være i Besiddelse af tilstrækkelig Handlefrihed til, uden først at henvende sig til sit Hus, at kunne afslutte Forretninger af virkelig Betydning, saadanne Forretninger der afsluttes i Øieblikket, under haard Kamp med virksomme Konkurrenter. Det er derfor nødvendigt, at Sælgeren, istedetfor at repræsentere en Trediemand, under Forhandlingen med det fjerne Klientel handler for egen Regning, selv paatager sig den hele Risiko ved sine Klienters Soliditet og Hæderlighed. Under saadanne Omstændigheder vil han kun sælge efter fuldt Overlæg; men han vil heller ikke lade nogen sikker og indbringende Forretning gaa sig forbi. For at arbejde med Held behøver han blot at kjende Pladsen tilbunds og at indgyde Kjøberne absolut Tillid til en punktlig og loyal Levering af de solgte Varer“.

„Man kan gjøre meget udstrakte Forretninger med en meget beskeden Installation i Udlandet, og det er ikke nødvendigt at føre betydelige Kapitaler ud af Europa. Det udfordres blot, at der i Hjemlandet forefindes et solid etableret Hus, af hvilket Repræsentanten i Udlandet er en Associé, der er solidarisk ansvarlig, og som er uopløselig knyttet til Husets Fremgang ved sine Interesser eller endnu bedre ved et nært Slægtskabs Baand. Dette Hus, der befinder sig i, arbejder, køber og betaler i Belgien, vil ikke have vanskeligt for af Producenterne at skaffe sig en Vare, saadan som den forlanges, fabrikeret, indpakket og expederet under dets nøiagtige Kontrol, til Priser og under Betalingsvilkaar, der ere uopnaaelige for hvilkensomhelst Kjøber i Udlandet. Sikkert paa at faa afhæntet sine Varer, kan det paatage sig den absolute Ansvarlighed for Indkjøbene og Betalingerne i Europa. Det vil ikke indskrænke sig til gennem sin Korrespondent at frembyde Varer, saadanne som den gjængse Fabrikation leverer dem; men det vil paatvinge Produktionen de af det fjerntboende Klientel forlangte Modeller og Udstyr, og ved at yde Fabrikanten fuldstændig Sikkerhed vil det forpligte ham til at indrømme saadan Betalingsshenstand, der er en rimelig Følge af, at Kjøberne bo saa langt borte“.

„Man vil indvende, at et saadant Hus, som det vi omtale, paa Forhaand maatte være i Besiddelse af et fuldstændigt Kjendskab til alle de Artikler, der kunne finde Anbringelse paa det fjerne Marked, hvor det etablerer en af sine Folk. Dette er ikke Tilfældet. Erfaringen viser tvertimod, at naar t. Ex. en Vaabenfabrikant har været saa heldig at faa en habil Korrespondent paa en oversøisk Plads, navnlig i Orienten, ender han med at sende ham alle mulige andre Ting, og Intet er til Hinder for, at et Hus, der har bestemt sig til at dele sig for at erobre et nyt Marked, kan begynde med at sende udelukkende sine egne Fabrikater. Det vil ikke vare længe, forinden det fra sin Korrespondent modtager Prøver og Forespørgseler om Priser paa rent forskellige Artikler, og det vil lettelig kunne overtøye sig om den Interesse, det har i at besvare dem. De Filialer, som enkelte Huse i Lyttich have i Sydamerika, ere dannede paa denne Maade og have havt Held med sig. Paa den anden Side have enkelte af de Huse, der i Belgien befatte sig med Exportkommission, fra Begyndelsen af været Produktionshuse, der fabrikerede Vaaben, vævede Sager, Glas m., og som først have begyndt at befatte sig med andre Ting, efter at de paa oversøiske Pladse havde faaet Korrespondenter,

der efterhaanden udvidede sine Ordre til Varer, der laa udenfor vedkommende Huses Produktion“.

I Tilslutning til det her Anførte turde hidsættes følgende Udtalelse af en af vore mest bekendte Konsuler: „Det er vistnok almindelig erkjendt, at den heldigste Forening af det med Export af et Lands Produkter forbundne Arbeide er en saadan, som tillader paa den ene Side Producenten udelukkende at beskæftige sig med sin Produktion og paa den anden Side Konsumenten at erholde en Vare, der uden at være betynget med unødige Bekostninger ganske svarer til hans Fordringer eller Behov. For fuldt ud at opnaa dette Maal ere Mellemmænd nødvendige, paa Produktionsstedet Forretningsmænd, der overtage det Kommercielle ved Forsendelsen, og fra hvem Producenten modtager sine Instruktioner betræffende Varens Art, Form etc., paa Bestemmelsesstedet Agenter for disse Forretningsmænd, der modtage og fordele Varen, optage Ordre og give sit Hus nøiagtige og kyndige Meddelelser om Markedets Stilling, Fordringer og Smag.

En Anvisning om, hvorledes de udenlandske Agenturer bør indrettes, giver Organisationen af de engelsk-australiske Exporthuse. Centralsædet for disse befinder sig fordetmeste i London, og Filialer arbeide i de fleste af Kolonierne. Londonerhuset, der har Adgang til Kapital mod en ringe Rente, er istand til gjennem sine Opkøbere i London og Agenter paa Kontinentet at gjøre sine Indkjøb i store Partier mod kontant Betaling og derfor ogsaa paa fordelagtige Betingelser, og efter Behov fordeler det saa disse Varer blandt de forskjellige Filialer, der paa visse Centralpunkter som t. Ex. Melbourne, Sydney, Adelaide osv. have kolossale Magasiner, hvor der findes Afdelinger for Møblement, Husgeraad, Beklædning, Galanterivarer, Musik, Legetøi m. m. Centralhuset kjender som Følge af aarelang Forbindelse saa nogenlunde Filialernes Behov og oversende visse Varepartier uden detailleret Bestilling; det er meget let i Henseende til Mønstre og Form at træffe det Rette; thi den engelske Smag hersker i Kolonierne, og det er disse store Etablissementer, der angive Tonen. Paa sin Side have disse Filialer en fast og betydelig Kreds af Kunder blandt Butiksholderne i det Indre af Landet. Mange af disse ere Folk uden Kapital, der have nedsat sig i Minedistrikterne osv., og hvem Grossisten har aabnet en bestemt Kredit for Indretningen af en Butik, hvilken Kredit sikkert vil Pantsettelse af den hele Varebeholdning. Disse Butikker ere Miniaturbilleder af Magasinerne i Hovedstæderne, og takket være dem finde engelske Varer Vei til de mest afsidesliggende Kroge af Kolonierne, paa samme Tid som disse Butiksholdere næsten samtlige ere saa afhængige af vedkommende Grossist, at de udelukkende maa gjøre sine Indkjøb hos denne.

En lignende Organisation finder Sted med Hensyn til de øvrige Kolonier, og næsten overalt i oversøiske Lande have de store engelske Banker og Firmaer fra gammel Tid af saa vidtforgrene Forbindelser, at saagodtsom alle oversøiske Huse have været afhængige af dem, og ingen Forretning af Betydning har turdet indgaaes uden deres Medvirkning. Denne Organisation har, da ogsaa de øvrige Lande vilde begynde at udvide sine udenrigske Handelsomsætninger, været en af de væsentligste Hindringer mod, at de kunde vinde afgjort Indpas paa de fremmede Markeder, og i de fleste større Lande har derfor Bestræbelsen været rettet mod at bryde dette Monopol og at skaffe Forretningsverdenen i de oversøiske Lande Kredit andetsteds end hos de engelske Bankierer. Dette har været forsøgt ordnet gennem Oprettelse af koloniale Banker. At udvikle, hvad der i saa Henseende er foretaget i de forskellige Lande, turde imidlertid kunne forbigaaes i nærværende Under-

søgelse, saameget mere som der til Indredepartementet er indkommet en af Direktøren for den italienske Nationalbank i 1885 affattet Afhandling angaaende de koloniale Banker (et Uddrag i Oversættelse er udarbejdet af cand. jur. Bolstad). Her skal kun bemærkes, at Belgien ikke har nogen Bank i Udlandet; tvertimod er det ved Lov af 1850 Landets Nationalbank forbudt at interessere sig for Oprettelsen af udenrigske „Comptoirs financiers“. I Kammeret har nu imidlertid Opmærksomheden været henledet paa Nødvendigheden af, at der oprettes saadanne Banker som det vigtigste Middel til at kalde belgisk Kapital til Foretagsomhed i Udlandet.

Af Exportkommissionshuse findes meget faa i Belgien; i Verviers, hvor der har bestaaet nogle, ere de i Tilbagegang; kun i Charleroi skal der være et blomstrende Exporthus for Vindusglas, Jern osv. Af belgiske Huse i Udlandet skal der være nogle af Betydning i Australien.

I nær Forbindelse med Spørgsmaalet om Oprettelsen af Exportkommissionshuse staar Organisationen af Exportforeninger og af udenrigske og koloniale Handelsselskaber samt Udsendelsen af unge Handelsmænd til Udlandet.

Belgien. I 1846 forelagde den belgiske Minister Dechamps for Kamrene Planen til Statutterne for en belgisk Exportforening med en Kapital af 15 Millioner Francs. Foreningens Varighed var fastsat til 12 Aar, og Regjeringen garanterede Aktionærerne 5 pCt. Formaalet for Foreningen var at begunstige Udviklingen af Handel, Agerbrug og Industri ved at skaffe dem fordelagtig Af sætning. Foreningen skulde for egen Regning exportere de belgiske Produkter og paa de vigtigste Pladse, med hvilke den traadte i Forbindelse, aabne Handelskontorer. Den skulde, saameget som muligt, fordele sine Bestillinger mellem et stort Antal Industridrivende og til sin Udførsel fortrinsvis benytte belgiske Fartøier. Direktørerne skulde tilholdes at yde de Handlende og Fabrikanter, der bleve anbefalede af Regjeringens Kommissær, alle de Oplysninger, hvortil de vare istand. Paa den Tid, da dette Forslag blev forelagt Kammeret, befandt den flamske Industri sig imidlertid midt oppe i en Krise, og Regjeringen havde forlangt betydelige Bevilgninger for at komme den tilhjælp; Oprettelsen af Exportforeningen blev derfor udsat, og senere lagde Begivenhederne i 1848 og andre Omstændigheder Hindringer iveien for Planens Realisation.

I denne Forbindelse bør formentlig ikke Congoassociationen undlades at nævnes, da den vistnok maa kunne siges stiftet ligesaameget med et kommercielt som civilisatorisk Maal for Øie.

Den 25 November 1878 dannedes der i Bryssel under Kong Leopold II's Auspicier et Selskab „Le comité d'études du Haut-Congo“. Det havde sat sig til Maal at udvide de geografiske Kundskaber til Centralafrika, at sætte dette Indland i Forbindelse med Havet gennem hurtige og sikre Kommunikationsmidler, særlig ved at benytte den af Stanley nylig opdagede Congoflods Vandveie, at gjøre disse Egenes økonomiske Ressurcer til Gjenstand for nærmere Undersøgelse i Henseende saavel til Import fra som Export til Europa, at stræbe hen til fuldstændig at faa ophævet Slavehandelen og med den Slaveriet og at begunstige Udbredelsen blandt disse primitive Folkeslag af den moderne Civilisations Ideer, Sæder og Fremskridt. Selskabet var internationalt og bestod af belgiske, engelske, franske og hollandske Kapitalister og Philantroper; det konstitueredes med en Kapital af fres. 1 Million.

Ved sin Tilbagekomst til Europa i Begyndelsen af 1879 traadte Stanley i Selskabets Tjeneste. Han afreiste kort efter igjen til Afrika udrustet af

Selskabet, og efter noget over to Aars Forløb vare flere Stationer blevne anlagte, Forbindelser sluttede med de indfødte Stammer og Dampskibe satte i Gang paa øvre Congo. Den af Selskabet subskriberede Kapital var imidlertid forlængst medgaaet, og det var Kong Leopold alene, som udredede de fornødne Midler.

„Le comité d'études“ havde imidlertid forstaaet, at det for at sikre det paabegyndte Værk var nødvendigt at give det en definitiv Basis ved politisk at ordne disse for Civilisationen og Verdenshandelen aabnede Egne, og den Ide opstod at skabe en umaadelig, uafhængig Stat i det Indre af Afrika. De med de indfødte Høvdinger i det Øiemed førte Forhandlinger ledede til et heldigt Resultat, og i Februar 1885 var „l'Etat indépendant du Congo“ bleven anerkjendt af samtlige fremmede Magter og Kong Leopold med de belgiske Kamres Samtykke af det internationale Selskab udnævnt til den nye Stats Suveræn.

Det nyaabnede Terræn udgjør ca. 2200 000 Kvadratkilometer. For at oplyse det belgiske Publikum om dets Import- og Exportevne organiserede Handelsmuseet i Bryssel paa Antwerpenerudstillingen i 1885 en særlig Kollektivudstilling af Produkter, der vare skikkede til at udføres derhen; „La Société Royale de Géographie d'Anvers“ udstillede en videnskabelig og ethnografisk Samling, tilveiebragt gennem Congoassociationens Agenter, og Udstillingens Sekretær, M. A. Geelhand, har i en Rapport udviklet Detaillerne vedkommende Distriktets Export- og Importprodukter. Af Fortegnelsen over de ved Udstillingen uddelte Præmier fremgaar det ogsaa, at den belgiske Industri har sin Opmærksomhed stærkt rettet paa det saaledes nyaabnede Afsætningsfelt. Hvorvidt dette storartede Foretagende i finantsiel og kommerciel Henseende vil føre til noget gunstigt Resultat, er endnu for tidligt at afgjøre. Paa Grund af Klimatets overordentlige Farlighed for Europæerne, navnlig i det temmelig brede Kystdistrikt, maa det dog ansees for meget tvivlsomt, og advarende og ildespaaende Røster have ikke undladt at hæve sig fra den belgiske Presse.

I 1883 udgav en Uldmægler i Antwerpen M. Emile de Harven, under „La Société Royale de Géographie“s Auspicer et Skrift betitlet „La Nouvelle Zeeland, Histoire, Géologie, Climat, Gouvernement, Institutions, Agriculture etc.“, der gjorde megen Opsigt og blev gjort til Gjenstand for indgaaende Behandling i den belgiske og udenlandske Presse. M. de Harven blev opfordret til at holde Foredrag i Belgiens vigtigste industrielle og kommercielle Centrer over det af ham beskrevne Land og gjorde megen Lykke. Som Følge af de talrig fremkomne Beviser paa Interesse for Udviklingen af Belgiens Forbindelse med de australiske Kolonier sluttede Antwerpens vigtigste Handels-huse sig sammen i en Komite og tilveiebragte de nødvendige Midler til at udruste M. de Harven til en Undersøgelsesreise til Ny-Zeland. „La Société Commerciale, Industrielle et Maritime“ i Antwerpen tog Foretagendet under sin Beskyttelse og tilstillede de forskjellige Handelskamre et Cirkulære for at faa dem til at slutte sig til Sagen. Den belgiske Regjering, der ligeledes interesserede sig for Foretagendet, udvirkede hos den britiske Regjering en Anbefalingsskrivelse for M. de Harven til Koloniens Regjering og Autoriteter. M. de Harven afreiste til Ny-Zeland, hvorhen han ankom i November 1884, og hvor han væsentlig havde at studere Muligheden af at oprette Handelsforbindelser mellem Belgien og Kolonien og af at grundlægge Kontorer eller andre Etablissement. Han hjemsendte talrige Dokumenter og Prøver, der senere dannede en særskilt Afdeling af Antwerpenerudstillingen. Efter omtrent et Aars Fravær vendte M. de Harven tilbage til Belgien og afgav en indgaaende

Rapport om de af ham foretagne Undersøgelser. Uagtet det maa ansees for utvivlsomt, at den Delegerede, der nyder megen Anseelse som en saavel theoretisk som praktisk dygtig Mand, har gjort Alt, hvad der stod i hans Magt for at tilveiebringe et heldigt Resultat af sin Reise, have de kommercielle Følger af denne Mission hidtil ikke været af nogen nævneværdig Betydning. Den hele Handel i Ny-Zeland er nemlig, som tidligere paapeget for samtlige britiske Koloniers Vedkommende, monopoliseret af endel store Filialer af Londonerhuse, der paa det kraftigste forhindre, at Forretninger indgaaes andetsteds end over London, og nogen Udsigt til at udvikle Handelsforbindelser mellem Belgien og Kolonien antages først at kunne være mulig, naar der etableres belgiske Huse eller Filialer paa Øerne, støttede af en Kolonialbank. Selv da vilde vistnok det gamle Monopol være vanskeligt at bryde.

Sverige. Som bekjendt, er der Vaaren 1887 i Sverige dannet en Exportforening, der har til Formaal at forøge Afsætningen af svenske Produkter ved at samle de fuldstændigste Oplysninger angaaende de heldigste Markeder, Priser, Kreditforholde, Fragter osv. For at naa dette Maal vil Foreningen i de flest mulige Centrer i Udlandet ansætte Agenter, der have tilstrækkeligt Kjendskab til det Sted, hvor de skulle virke. Det skal forøvrigt, saavidt har kunnet erfares, paaligge disse Udsendinge ikke alene at give Oplysninger, men ogsaa at træde i Forbindelse med de svenske Producenter og at indlede Forretningsforbindelser for dem. De skulle modtage Deposita af Varer og organisere Udstillinger af svenske Produkter. Endelig skulle de ved Konsulernes Hjælp samle og hjemsende Prøver og Modeller af de i Udlandet mest efterspurgte Artikler, der forarbejdes eller kunne forarbejdes i Sverige; disse Modeller og Prøver skulle samles i Stockholm i et centralt Exportdepôt.

Holland. Med Hensyn til det gamle hollandske „Ostindiske Kompani“ samt til det efter Kong Wilhelm den 1stes Initiativ i 1824 stiftede „Nederlandske Handelsselskab“ tillader jeg mig at henvise til Direktøren for den italienske Nationalbank, Kommandør Grillos ovenfor nævnte Rapport. Ved Siden af det sidstnævnte Selskab, der fremdeles er i Virksomhed, oprettedes der i 1883 i Amsterdam et „Selskab for Befordring af Handelsforbindelserne mellem Holland og Sydafrika“ (Maatschappij tot bevordering der Handelsbetrekkingen tusschen Nederland en Zuid-Afrika). Ifølge dets Statuter har hvert Medlem engang for alle at erlægge et Beløb af hfl. 100 til Bestridelse af Udgifterne ved Udsendelsen af Kollektivreisende eller Agenter samt at forpligte sig til ikke gennem Andre eller gennem egne Repræsentanter at sælge sine Varer i Sydafrika til billigere Priser end Selskabets. Dette repræsenterer for de samme Artikler — Specialiteter eller hele Brancher — stedse blot et Firma, der udvælges af Direktionen blandt de forskjellige Ansøgere, og som optages som Medlem paa de anførte Betingelser. Alle Forretninger søges afsluttede paa Grundlag af Mønstre, Tegninger og Prislistes, og Salgene i Afrika foregaa kontant ved Udleverelsen af Konnossementet eller Modtagelsen af Varerne. Selskabet er ansvarligt for promte Udbetaling af de af dets Kollektivreisende eller Agenter oppebaarne Betalingsbeløb. Derfor og for sine øvrige Tjenester stiller det vedkommende Medlem en Provision af høist 5 pCt. af Fakturabeløbet i Regning. Til Felt for sin Virksomhed har Selskabet i første Linie udseet Transvaal, dernæst Oranjestaten og Kapkolonien osv., og allerede strax

efter dets Grundlæggelse udsendtes en Repræsentant med Mønstre fra ca. 60 Medlemmer.

England. Om hvad der i England er foretaget i Henseende til Dannelsen af Exportforeninger og Selskaber for udenrigsk Handel, har jeg ikke kunnet erholde anden Oplysning end, hvad der i Kommandør Grillos Rapport indeholdes angaaende det ostindiske Kompani. I de senere Aar skal der derhos være dannet et, af den britiske Regjering støttet Selskab for Kolonisation og Handel paa Borneo. Saavidt har kunnet erfares, skal det endvidere i England være ikke usædvanligt, at flere mindre Etablissementer slaa sig sammen for at kunne være leveringsdygtige for de store koloniale Markeder, hvor blot Forretninger kan gøres en gros.

Frankrige. Angaaende Frankriges ældre Handelsselskaber indeholder Kommandør Grillos Rapport en længere Udvikling. I den nyere Tid synes saadanne Selskaber ikke at være dannede; det eneste Exempel, hvorom har kunnet erholdes Oplysning, er et nylig i Paris dannet Syndikat til Beskyttelse og Udbredelse af franske Industriprodukter. Det har foresat sig at sende franske Fabrikata til alle Egne af Verden og, om det maatte være nødvendigt, paa vedkommende Steder at ansætte Agenter. Syndikatet har fastsat fire Ruter: Nordamerika, Sydamerika, Australien samt Afrika og Vestasien. De franske Fabrikanter ville for frcs. 200 aarlig kunne sende Prøver paa to af disse Linier og for frcs. 300 paa alle fire, saa at Adresser, Priskuranter og Prøver for alle de deltagende Huse kunne spredes til alle større Handelspladse.

Schweitz. For Schweitz's Vedkommende kan anføres, at de forskellige, tidligere nævnte, handelsgeografiske Selskaber vise megen Nidkærhed for Udviklingen af den udenrigske Omsætning. Omtrent midt i Syttiaarene grundede en Kjøbmand fra Zofingen med en Kommanditkapital af frcs. 200 000 et nyt florerende, schweitzersk Importselskab i Kapstaden, og han bevægede tillige et Konsortium af 23 Handelsfirmaer til med en à fond perdu indbetalt Kapital af frcs. 20 000 at engagere ham til en Undersøgelsesreise til Melbourne—Sydney. Disse Firmaer modtog allerede samme Aar faste Bestillinger og Forsøgsordre paa de af dem i Prøver udsendte Varer, og nu er Oprettelsen af et schweitzersk Importselskab i Sydney sikkert.

Østerrige-Ungarn. I 1871 stiftedes en „Oesterreichisch-Ungarischer Exportverein“. Statuternes Artikel I siger, at Associationens Hensigt er uden selv at drive Handel at byde det østerrigsk-ungarske Monarkis Agerbrugere, Handelsmænd og Fabrikanter en Støtte i Retning af at tilveiebringe fælles Exportforetagender. I den Hensigt stræber Selskabet fremfor Alt efter at danne Grupper af Associerede blandt sine Medlemmer for at komme de Producenter og Handlende tilhjælp, der ikke ere i Besiddelse af tilstrækkelige Midler til en Exportforretning, og at lette Exportforetagender ved Kooperation af Flere. Det indhenter Oplysninger, der interessere den nationale Export, tjener som Mellemed ligeoverfor Konsulerne og samler Prøver. Det skal ogsaa have dannet en Samling af Prøver af østerrigiske Produkter. Selskabet har sit Sæde i Wien og har Ret til at oprette Filialer i Riget og til at udnævne Korrespondenter i Udlandet. Kontingenten er fl. 15 om Aaret. Det har hovedsagelig sin Virksomhed rettet paa de indi-

ske Lande, Persien og Sydafrika og skal have opnaaet meget tilfredsstillende Resultater.

I 1878 henvendte en østerrigsk Agent, M. Broch, der i otte Aar havde været bosat paa Java, sig til Exportforeningen med den Plan at optræde som Agent for østerrigske Firmaer i det stærkt opblomstrende Soerabaya. Denne Plan vandt fuldstændigt Bifald. Paa Opfordring af Exportforeningen blev der af de mest fremragende Industridrivende samlet en Prøveforsendelse til en Værdi af fl. 35 000. Afsætningen gik saa hurtig og til saa stor Tilfredshed for alle Interesserede, at Hr. Broch, da han atter kom tilbage til Europa, blev modtaget med aabne Arme. En ny Forsendelse til en Værdi af fl. 150 000 bragtes istand. Frembydelsen af en saadan Mængde østerrigske Fabrikata frembragte paa Java en ren sensationel Virkning. Kinesere og Malayer strømmede til for at købe, og den største Del af Varelageret var allerede afhændet, da Resten ødelagdes ved en Ildebrand. Neppe færdig med Assuranceafviklingen begyndte man imidlertid at ruste sig til ny Export ved paa Grundlag af den store Mønstersamling, der var medbragt fra Java, at producere saadanne Fabrikata, der svarede til Smagen og Behovet hos Befolkningen paa Java og de omliggende Øer, og nu tilvirkes der i Østerriges største industrielle Etablissementer Varer efter javanesiske Smag.

Tydskland. I Würtemberg oprettedes der i 1848 et Centralraad for Handel og Industri, sammensat af Statsfunktionærer og Repræsentanter for de næringsdrivende Klasser, hvilket ved en oplyst og liberal Politik i høj Grad har bidraget til at indføre Storindustrien i et Land, hvor den ikke eksisterede, til at forskaffe Fabrikaterne de tidsmæssige Maskiner, af hvilke deres Konkurrenter betjente sig, og til at udvikle et System for professionel og manuel Opdragelse, der har hævet Landet til første Række inden den tydske Industri.

En württembergsk Exportforening stiftedes i 1853, hvis Formaal var at skaffe Landets Produkter Afsætning i Udlandet. Det var et anonymt Aktieselskab, i hvilket Staten, med Ret til Kontrol og Revision, var interesseret for fl. 30 000. Privatmænd tegnede fl. 114 000 i Aktier paa fl. 250, saa at Selskabet begyndte med en samlet Artiekapital af fl. 144 000.

Det var vistnok en beskednen Begyndelse; men Selskabet synes at have bidraget til at gjøre Würtembergs Industri kjendt i Udlandet og til at knytte Forretningsforbindelser. Paa Udstillingen i Paris og London i 1855 og 1862 repræsenterede det de württembergiske Udstillere. Hvad det finansielle Udbytte angaar, saa uddeltes der kun Dividende de tre første Aar og da blot 4 pCt. Henimod 1860 paatog Selskabet sig en Leverance af Skotøi til Armeen, der havde et meget uheldigt Udfald, og som ogsaa sikkerlig laa udenfor dets Virksomhedskreds. Det opløstes i 1868—70, og Aktionærerne fordelte mellem sig fl. 86 000, der resterende af den oprindelige Kapital.

Af nyere tydske Selskaber kan foruden det tidligere omhandlede „Centralverein für Handelsgeographie und Förderung deutscher Interessen im Auslande“ med sine talrige Filialer nævnes „Deutscher Handelsverein“, et Aktieselskab der i 1881 stiftedes i Berlin til Udvikling af den tydske Export af en Hr. Löknis, der tilligemed nogle Personer fra Rhinprovindsen havde foretaget en Undersøgelsesreise i Orienten; „Deutscher Kolonialverein“, stiftet i Frankfurt a. M. i 1882 og overflyttet til Berlin i 1885; denne Forening tællede i 1887 14 000 Medlemmer af alle Livsstillinger og

har Afdelinger i flere af Tydscklands Byer; Kontingenten andrager til ca. 100 000 Mark; Foreningen har grundet Selskabet „Hermann“, der har været beskæftiget med Kolonisation af Distriktet San Feliciano i Provindsen Rio Grande do Sul i Brasilien, og som desforuden havde sendt et af sine Medlemmer for at undersøge Centrene for Immigration i Brasilien. „Hermann“ har en Kapital af 1 Million Mark. „Kolonialverein“ har endvidere grundet Selskabet „Witu“ i Zanzibar med en Kapital af 50 000 Mark. Et andet Selskab „Deutsche Ost-Afrikanische Gesellschaft“ har i Afrika erhvervet vidtstrakte Besiddelser. I 1883 er der i Berlin grundet en Exportforening, paa hvis Program det skal være optaget inden Foreningen at danne Exportgrupper for at udsende Reisende paa vedkommende Gruppes Bekostning.

Dr. Huber udtaler i sit tidligere flere Gange omhandlede Værk „Die Ausstellungen und unsere Exportindustrie“, at man allerede længe som et Middel til at hæve Exporten har anerkjendt den systematistiske Udsendelse af unge Handelsmænd til fjerne Lande, med hvilke den hjemlige Industri ønsker at opnaa eller udvide Handelsforbindelser, saaledes som den i Aartier har været sædvanlig i engelske og schweitzerske, i Hamburgs og Bremens Exportforretninger. Saadanne Udsendelser vilde, saafremt de fandt Sted i nogen stor Udstrækning, ikke blot være tjenlige for Studiet af Verdenshandelen, men vilde ogsaa virke hen til at udbrede Exportmønstrelagere i Ind- og Udlandet; de vilde gjøre det muligt, at de Udsendte nedsatte sig i Udlandet for egen Regning og grundede Kommissionshuse, Faktorier og Filialer. En amerikaniseret Würtemberger skrev allerede i 1850 til „Würtemberger Tageblatt“: „Schweitzerkjøbmænd have gennem sine yngre Sønner eller dygtige Kommiser og af og til ogsaa ved Kjøbmænd, for hvem det hjemme er gaaet ud, dannet Kommanditærforretninger i Amerika og have derved for sin Forretning og den indenlandske Industri aabnet de fordelagtigste Afsætningsfelter; New York har hele Gader af saadanne, i Forretningernes Trivsel interesserede Agenter, der ere ligesaa fortlørlige med Hjemlandets Forretningsforholde og Industrigrene som med den paa Pladsen herskende Smag. Denne Handelspolitik har paa en prisværdig Maade skaffet nye Handelsforbindelser og kan ikke noksom anbefales.“

Dr. Huber citerer dernæst en Skrivelse fra den tidligere nævnte, af den østerrigske Regjering udsendte Konsul Janiczek, hvori denne udtaler, at efter hans Mening et stort Antal unge, stræbsomme Folk, med den rette Fagdannelse og med Sprogkundskab, i væsentlig Grad vilde kunne forbedre sin Stilling ved at søge Beskæftigelse i Udlandet. Dog ere ikke overalt Chancerne herfor lige store. Medens Folk, der kunne disponere over en ikke altfor ringe Kapital, stedse ville kunne forsøge sin Lykke i Australien, egne de mere tropiske Kolonier sig bedre til kommerciel Karriere for Ube-midlede. Det aldeles ikke overalt usunde, men dog fordetmeste i Aarenes Løb anstrængende Klimat fører det nemlig med Nødvendighed med sig, at Cheferne for de koloniale Huse fra Tid til anden begive sig til Europa og senere for godt trække sig tilbage dertil. De pleie derfor at optage de af sine Betjente, der ved sine kommercielle Egenskaber have vidst at gjøre sig uundværlige i Forretningen, til Associéer med en større eller mindre Andel. Medens den ældre Kompagnon senere overtager Ledelsen af det europæiske Hus, leder den yngre Etablissementet i Kolonien og afløser tilslut ganske den ældre Associé, naar denne ønsker at trække sig tilbage, hvorpaa han paa sin Side selv tager en Kompagnon. Paa denne Maade er den hele eller delvise Besiddelse af mange koloniale Huse gaaet fra den

ene Haand til den anden, og særlig ere mange oprindelige hollandske og engelske Huse gaaet over paa schweitzerske og tyske Kjøbmænds Hænder.

Udsendelsen af unge Mennesker med Stipendier, fortsætter Dr. Huber videre, har til Hensigt at bevæge den unge Handelsstand til tidlig at begive sig ud til oversøiske Lande og at uddanne sig for Exportforretningerne. Udsendingerne have at studere Handelsforholde, Usancer og Kreditsystemer i de oversøiske Lande, med hvilke Handelsforbindelser skulle knyttes, underholdes eller udvides, særlig med Hensyn til den fremmede Konkurrence, at indsende periodiske Beretninger og at foranledige Udsendelse af Prøver. Saafermt de samtidig kunne forberede sin egen Etablering og Oprettelsen af Kommissionshuse, Faktorier og Filialer, vil dette være saa meget ønskeligere.

Ved Kgl. Dekret af 19de Februar 1862 blev der i *Belgien* indstiftet „bourses de voyage en faveur de jeunes Belges se rendant à l'Etranger pour compléter leur éducation professionnelle“. I Begyndelsen blev der paa Udenrigsbudgettet aarlig anvist hertil et Beløb af frs. 25 000, der senere forøgedes til 30 000, og i de 10—12 sidste Aar er Beløbet bleven ansat til frs. 45 000 om Aaret. Medens i Begyndelsen Faa benyttede sig af disse Stipendier, ere disse nu saa søgte, at de aarlig bevilgede fr. 45 000 ikke paa langt nær strække til. Stipendiet fastsættes i Regelen til frs. 6000 aarlig og fornyes sædvanlig for tre Aar. Det tilstaaes kun for Ophold i oversøiske Lande, dog ikke for Reiser i de Forenede Stater.

Hensigten med Stipendierne er at give unge Belgiere Anledning til i Udlandet at fuldstændiggjøre sin kommercielle Opdragelse. Det Formaal, man søger at opnaa, er mere at udvikle de enkelte Individuer end at benytte deres Ophold i Udlandet til direkte at fremme bestemte Handelsanliggender. I Erkjendelsen af Nyttens eller rettere Nødvendigheden for et Lands Udvikling af nationale Handelsetablissementer i fremmede Lande, er det dog navnlig deres Etablering i Udlandet, som ønskes. Uagtet dette Formaal kun delvis er naaet, da mange af Stipendiaterne have manglet de nødvendige Midler til at begynde egne Forretninger, betragtes de udlagte Penge som vel anvendte, da de unge Mænd, om de end senere vende tilbage til Hjemlandet, antages at medbringe dertil et Fond af Erfaringer, der senere vil komme Landet tilgode. Man giver Stipendiaterne temmelig frie Hænder. De kunne under sin Stipendietid opholde sig paa et enkelt Sted inden det dem anviste Land, eller de kunne benytte Tiden til Reiser, og de kunne tage Ansættelse ved et Handelshus enten som Volontører eller som Lønnede. De henvises ikke til nogen bestemt Branche, og endnu mindre ansættes de ved noget Konsulat.

Man aabnede tidligere Stipendiaternes Udsigt til at blive udnævnte til Elèves-Consuls og til derved at indtræde i Konsulatkarrieren. Denne Ordning er nu aldeles forladt; dels har man frygtet for, at de unge Mænd, istedetfor i Udlandet at beskæftige sig med Studiet af egentlige Handelsanliggender, blot skulde have Konsulatgjøremaal for Øie; dels har man, da Antallet af lønnede belgiske Konsulsposter er ringe, næret Frygt for at give Stipendiaterne Forhaabninger, som ikke senere kunde realiseres.

Garantien for en heldig Anvendelse af det meddelte Stipendium søges dels i Valget af de Personer, til hvem det gives, dels i visse Kauteler, efterat det er tilstaaet. Ved ovennævnte Kgl. Dekret oprettedes en speciel Jury, for hvem Ansøgere om Handelsstipendierne havde at aflægge en

Duelighedsprøve i Handelsvidenskaber; fra denne Prøve vare dog de Kandidater undtagne, der havde bestaaet Afgangsexamen ved Antwerpens Handelsinstitut, og siden 1872 er den specielle Jury smeltet sammen med det nævnte Instituts Examenskommission. Det er derfor ogsaa i den senere Tid saagodtsom uden Exempel, at Stipendier ere blevne tilstaaede Andre end dem, der have gennemgaaet Handelsinstitutet. Melder nogen Kandidat sig, der ikke er udgaaet fra dette, maa han aflægge en Examen, der svarer til Institutets Afgangsexamen. Ansøgeren maa, for at kunne gjøre sig Haab om at blive taget i Betragtning, efter aflagt Examen for egen Regning have opholdt sig nogen Tid ved et Handelskontor eller en Fabrik i Europa til Opnaaelse af nogen praktisk Erfaring.

Ansøgeren har Adgang til at opgive de Lande, som han ønsker at besøge; men Valget approberes af Udenrigsministeren, der tillige kan henvise Stipendiaterne til saadanne Lande, hvor Opholdet ansees for at være af størst Nytte. I de senere Aar ere derfor Stipendierne ogsaa, som anført, kun bevilgede til Ophold i udeneuropæiske Lande.

De indkomne Ansøgninger, der maa ledsages af en Fødselsattest, af en Gjenpart af Handelsinstitutets Diplom, en Erklæring om at Militærlovgivningens Fordringer ere opfyldte samt en Attest om hæderlig Vandel fra de lokale Autoriteter, sendes af Udenrigsministeren til Erklæring af den omhandlede Examenskommission i Antwerpen, der ligeledes, tildels paa Basis af de indkomne Rapporter, har at udtale sig om Andragender om Fornyelse.

Ankommen til sit Bestemmelsessted, har Stipendiaten aarlig at indsende til Udenrigsministeriet en Rapport angaaende de kommercielle og industrielle Forholde i det Land, hvor han opholder sig, uden at dog noget særskilt Thema forelægges ham til Behandling. Denne Rapport ledsages af et Certifikat fra den belgiske Konsul om, at Stipendiaten har opholdt sig i det Land, hvorfra Rapporten afgives, og at han har anvendt sin Tid til kommercielle Studier. Af disse Rapporter afhænger det for en væsentlig Del, hvorvidt Stipendiet vil blive fornyet.

Blandt Almenheden hører man kun Udtalelser til Fordel for Stipendierne, om at de have baaret Frugt. Ved Hjælp af dem have dygtige unge Handelsmænd kunnet opholde sig i Udlandet og der erhverve sig Forbindelser og vinde sig et Fodfæste, som senere direkte og indirekte er kommet den belgiske Handel og Industri tilgode. Skjönt Belgiere i Almindelighed ikke gjerne søge til Udlandet, skal der nu findes etableret rundt om i udeneuropæiske Lande tidligere Stipendiater, som staa i livlig Forbindelse med Hjemlandet, og som have aabnet nye Afsætningsfelter for dets Produkter. Andre have etableret sig i Belgien og fortsætte der de Forbindelser, som de i Udlandet have knyttet. Enkelte af Antwerpens betydeligste Handelsmænd ere tidligere Stipendiater; en er nu udnævnt til Congostatens „Administrateur des affaires intérieures“, og en er Direktør for Handelsinstitutet og Handelsmuseet i Tokio.

Ved at udtale sig om disse belgiske Stipendier har den tidligere paa flere Steder citerede svenske og norske Konsul anført Følgende: „Hvis man gaar ud fra, at man ved at attachere en ung Mand til et Konsulat giver ham en let Adgang til at sætte sig ind i det fremmede Lands Handelsforholde, tager man Feil. Paa et Konsulat er der ringe Anledning til at blive kjendt med Andet end det Ydre, Overfladiske eller rent Theoretiske af Handelsforretninger; man maa udenom dette søge de specielle Oplysninger, der særlig interessere Forretningsverdenen, og det afhænger af de forskjelligste Forholde, hvorvidt de ere opnaaelige. Ere Forholdene mindre

udviklede, holde Vedkommende saadanne Oplysninger skinsygt tilbage, netop for en Person, som er knyttet til et Konsulat. Det er kun ved selv at være midt oppe i Bevægelsen, ved selv at deltage i den og ved at have Adgang til daglige Jagttagelser og daglige Meningsudvekslinger, at man grundig og paa en for sig og Andre nyttig Maade lærer et Steds Handelsforholde at kjende. Og det er derfor, man vistnok i Belgien handler rigtig ved at give Stipendiaterne frie Hænder til paa det fremmede Sted at ordne sig, som de bedst vide og kunne. Hvad der særlig synes anbefalelsesværdigt i den belgiske Organisation, er Stipendiernes Tilknytning til Landets Handelsinstitut, og det vilde vistnok være af stor Interesse, om samme Ordning blev truffet hos os. Vi trænge til kundskabsrige, vel udviklede Handelsmænd, som — hvad enten de ere bosatte hjemme eller i Udlandet — have lært at have et aabent Blik for vore Næringskilders Udvikling. Vi kunne blot faa dem ved at give den opvoxende Slægt den bedst mulige theoretiske og praktiske Undervisning; altsaa ved at lede saa Mange som muligt hen til vor Handelsskole. Udsigten til efter fuldendte Studier at kunne erholde et offentligt Stipendium vil bringe Mange til at vælge Handelsbanen og til at gjenneemgaa Handelsskolen.“

I sit Nummer for 22de September 1887 opfordrer „La semaine industrielle“ i en ledende Artikel indstændig de belgiske Industridrivende og Handelsmænd til at slutte sig sammen for at oprette „bourses“ til Udsendelse af unge Handelsmænd for at studere de fremmede Markeder og der knytte Forbindelser. Disse „bourses“ skulde supplere de af Udenrigsdepartementet uddelte Stipendier, der, som anført, nu paa langt nær ikke ere tilstrækkelige, og som ikke tillade at sende Stipendiater til saa mange udenrigske Steder, som ønskeligt kunde være. Bladet foreslaar til den Ende Dannelsen af et „Société belge d'études commerciales“.

Frankrige. I 1884 stiftedes i Paris af Byens Handelskammer med Bistand af Staten, de øvrige Handelskamre, „des conseils généraux“, syndikale Kamre og en Mængde Forretningsmænd „La Société d'Encouragement pour le Commerce Français d'Exportation“. Selskabets Formaal er at lette Ansættelsen eller Etableringen i Udlandet eller de franske Kolonier af unge Franskmand, der befindes værdige til dets Beskyttelse, og som godtgjøre at være i Besiddelse af kommercielle og industrielle Kundskaber, og paa denne Maade at sikre den nationale Produktion nye Afsætningsfelter. Selskabet medgiver Vedkommende Anbefalingsskrivelser samt betaler Overreisen og giver i enkelte Tilfælde nogen Hjælp for den første Tid. Allerede Sommeren 1886 havde det til 76 Personer ydet Understøttelse til et Beløb af frs. 75 000; 38 Personer vare i samme Tid dragne ud med Selskabets moralske Støtte. Ved at omtale dette Selskab bemærker „L'Economiste Français“ i sit Nummer for 28de August 1886: „De unge Mænd, der paa denne Maade ere blevne sendte ud, have allerede ved sin Korrespondance, der er fuld af interessante Detailler, godtgjort det Berettigede i de Offre, Selskabet har paalagt sig, og den Tillid, det har til dette System for at beskytte vor udenrigske Handel. Deres Ankomst til de forskjellige Steder i Verden har ansporet Iveren hos vore Konsuler og Landsmænd, der have stillet sig til Selskabets Disposition med sin værdifulde Bistand. Fortiden er England, Cochinkina, Tonkin, Japan, Congo, Senegal, Brasilien, Argentina, Uruguay, Chili, Australien og Philippinerne Gjenstand for disse unge Mænds Studier. Om nogle Aar vil disse Mænd danne vor Udenrigshandels Fortrop og ville da kunne yde store Tjenester og indgyde de Interesser, som de ville have at repræsentere i Udlandet, fuld Tillid.“

I Bordeaux er der af det handelsgeografiske Selskab indstiftet lignende „bourses de voyage“, der skulle tilstaaes unge Mænd, der med Udmærkelse have gennemgaaet en Handelsskole, og som ønske praktisk videre at uddanne sine Kundskaber i Udlandet og saaledes blive den franske Export til Nytte.

Af det franske Handelsministeriums Budget for 1888 sees det, at der i Frankrige ogsaa af det Offentlige tilstaaes Stipendier til Ophold i Udlandet. Der var for 1887 til dette Øiemed opført et Beløb af frcs. 108 000. Vedkommende parlamentariske Komite oplyser, at i 1885 kun frcs. 7250 var uddelt og i 1886 Intet; i 1887 var Efterspørgselen efter disse Stipendier meget ringe. De tilstaaes for tre Aar og ere frcs. 1500 til 3000 store. Komiteen foreslaar for 1888 opført et Beløb af frcs. 40 000 eller høist 60 000. Om hvorvidt disse Stipendier, der indgaa under Artikelen „Enseignement commercial et industriel“, ere at stille ved Siden af de belgiske, eller om de ikke snarere svare til vore Haandværksstipendier, hvilket efter deres forholdsvis lave Beløb synes det sandsynligste, har jeg ikke kunnet erholde Oplysning.

Af et nylig fra den franske Minister for den offentlige Undervisning til Præfekterne udsendt Cirkulære fremgaar det, at Ministeriet i nogle Aar har udsendt til Udlandet unge Mennesker, der udgaa fra „les écoles primaires supérieures“, for at kunne uddanne sig i levende Sprog. Disse Forsøg synes at have ført til et gunstigt Resultat.

Der har i Ministeriet i 6 Aar bestaaet en „comité de patronage des boursiers à l'étranger“.

Det synes endvidere, som om et vist Antal Municipaliteter have efterlynet det af enkelte større Byer givne Exempel at uddele „bourses de voyage“. I 1887 har „le Conseil général du département de Saone-et-Loire“ bevilget en Sum til at underholde i Tydskland en ung „boursier“, som bestemmer sig for Industrien. Ministeriet opfordrer de øvrige Departementer til at følge Exemplet.

Kommandør Grillos Rapport indeholder Forslag om, at der ogsaa i *Italien* indstiftes Reisestipendier for de dygtigste Elever af Handelsskolerne.

I *Østerrige* skal det være almindeligt, at Forretningsmænd sende sine Sønner rundt paa en Tur til forskellige udenlandske Havne for at studere det derværende Forretningsliv samt Stedets Behov og Produktion; ligesaa skal den østerrigske Exportforening have bekostet flere Studiereiser til orientalske Lande.

Da navnlig de internationale Udstillinger ere meget skikkede til Besøg af saadanne Udsendinge, udfærdigede den nederøsterrigske „Gewerbeverein“ i Anledning af Udstillingen i Calcutta i 1884 et Opraab til unge Handelsmænd om at benytte samme til en Reise i Orienten i deres Forretnings Interesse; Lloydsselskabet erklærede sig rede til at tilstaa de gunstigst mulige Transportbetingelser, og vedkommende Konsuler anmodedes om Bistand og Raad.

I Mai 1885 henledede den østerrigske Handelsminister Handelskammerens Opmærksomhed paa, at de ved Udsendelsen af unge Handelsmænd til fjerne Lande kunde virksomt bidrage til at ophjælpe Exporten. Muligvis som Følge af den saaledes givne Impuls lod Exportforeningen i Februar 1886 udfærdige en Bekjendtgørelse om, at det var lykkedes den gennem den østerrigske Konsuls Intervention at udvirke, at et fremragende Hus i

Yokohama var gaaet ind paa paa yderst gunstige Betingelser at engagere en af Foreningen udsendt ung Kjøbmand, der maatte paatage sig den Forpligtelse at virke som Agent for østerrigiske Industridrivende og udelukkende at offere sig for Udbredelsen af østerrigsk-ungarske Produkter i Japan. Omkostningerne ved Overfarten, ca. fl. 600, vilde blive betalte af Exportforeningen. Ansøgeren maatte være østerrigsk eller ungarsk Borger, have fyldt 24 Aar, besidde grundigt Kjendskab til Exportforretningen, være det engelske Sprog fuldstændig mægtig og forpligte sig til at forblive i Yokohama mindst tre Aar; i modsat Fald blev Reiseudgifterne at tilbagebetale.

Tydskland. I Tydskland skal „Centralverein“ allerede i 1886 have udsendt over 130 Kollektivreisende, Agenter, Teknikere osv. I 1872 dannedes der i Stettin en Forening til Udvikling af de oversøiske Handelsforbindelser, hvilken Forening udsender unge Handelsmænd med Anbefalinger og Reise-stipendier, indtil 1500 Mark aarlig. En lignende Forening dannedes 1882 i Kiel. Det synes som om unge Tydskere, der udgaa fra de høiere Handelsskoler, og som for længere Tid drage ud til udeneuropæiske Lande, ere fritagne for Krigstjeneste.

Det turde her være af Interesse at tilknytte endel Udtalelser angaaende Aarsagerne til det umaadelige Opsving, som Tydslands udenrigske Handel i den senere Tid har taget, og som synes at skulle hæve det til første Rang paa Verdenshandelens Omraade.

Den bekendte franske Statsøkonom M. de Molinari siger i et i „L'Economiste Français“ for 29de Mai 1886 indtaget Brev fra Panama og Antillerne: „Jeg er, efter hvad jeg under min Reise har havt Anledning til at se, tilbøielig til at tro, at den tydske Udenrigshandels Fremskridt i endnu høiere Grad skyldes Landets Handelsstand end dets Industridrivende. Man finder overalt tydske Handelsfirmaer og Bankierhuse, og paa mange Steder t. Ex. i Panama, ere de fuldstændig dominerende. Kommiserne ere tydske selv i de amerikanske, engelske, spanske og franske Huse. Hvad andet er at vente? De ere arbeidsomme og nøiagtige; de kunne flere Sprog, og den tydske Militærlovgivning tilstaar dem alle mulige Indrømmelser, der ere nødvendige for at drage ud og fuldende sine Læreaar i Udlandet. De ende med at etablere sig for egen Regning, og det er paa den Maade, at Verdenshandelen lidt efter lidt gaar over i tydske Hænder“.

De engelske Konsuler undlade ikke ved enhver Leilighed at henlede sine Landsmænds Opmærksomhed paa den Fare, som truer den britiske Handel fra Tydskerne Konkurrence.

Konsulen i Santos anfører saaledes i sin Aarsberetning for 1886: „Det har været Sædvane foragtelig at omtale tydske Varer som „billige og daarlige“; men dette Epithet har ikke været istand til at ødelægge den tydske Industri. Tydslands Handel udvider sig i betydelig Grad og begynder at modtages gunstigt overalt. Det var Philadelphia-Udstillingen, som først aabnede de tydske Industridrivendes Øine for det Faktum, at deres Produkter vare betydelig underlegne og fortjente den anførte Benævnelse, og senere have de ikke sparet nogen Anstrængelse for at forbedre sin Tilvirkning, og det er lykkedes dem for de fleste af deres Produkters Vedkommende. Bortset fra den lave Pris, til hvilken Tydskerne tilvirke og forsende sine Varer, ligger en stor Del af Hemmeligheden ved Tydskerne Held deri, at de helt igjennem ere udviklede Handelsmænd. De tydske Kjøbmænd i Udlandet ere intelligente, haardt arbejdende Mænd, der i Almindelighed have en meget god Opdragelse og behagelige sociale Egenskaber, med vide, for-

domsfrie Anskuelser og med den uvurderlige Gave at kunne gjøre sig yndede af det Folk, blandt hvilket de leve og virke. Hos saadanne Mænd finder den tyske Industridrivende en solid Støtte og den bedste Hjælp til Udviklingen af sin Omsætning. Det tyske Handels- og Industrisamfund danner en sammenhængende Masse fra Tydskland og til Verdens fjerneste Egne, og de arbeide til gjensidig Fordel ligesom en uhyre Maskine“.

Konsulen i Nizza tilskriver den tyske Industridrivendes Held hans ubetvingelige Initiativ og Energi, hans talrige Handelsreisendes lingvistiske Egenskaber, hans Evne til at opspore og udforske Kjøberens Behov og hans Villighed til at indrette sine Produkter efter Efterspørgselsens Natur samt hans Beredvillighed til at imødekomme Forlangender om Kredit.

Den britiske Minister i Kontantinopel siger i en Skrivelse til Udenrigsministeren af 1ste Mai 1886, at han under sit Ophold i Laplata, Brasilien og de Forenede Stater havde faaet det bestemte Indtryk, at de engelske Forretningsmænd udestængtes fra Markedet af Tydskerne; disses Overlegenhed skrev sig imidlertid ikke fra Beskyttelse fra deres Myndigheders Side, men fra deres egen selvhjulpne og uafhængige Energi, den større Økonomi i Indretningen af deres Etablissementer og saavel Chefers som Underordnedes vedholdende, anstrængte Arbeide.

Den britiske Minister i Mexiko siger i en Skrivelse af 22 April 1886, at Resultatet af lang Erfaring er, at han ikke anser den gennemsnitlige engelske Forretningsmand istand til at rivalisere med den driftige og arbeidsomme Tydsker. Englænderen er tilbøielig til at more sig, medens Tydskeren ikke under sig nogen Frihed, saalænge hans Fremtid ikke er sikkert.

Om de tyske Handelsreisende udtaler en britisk Konsul, at de ere arbeidsomme, intelligente Mænd, der tale idetmindste et Sprog foruden deres eget, og som synes at offre Tid og Energi paa deres Mandants Forretning. De have en liden pekuniær Interesse i Salget af sine Varer og gjøre følgelig de yderste Anstrængelser for at fremme Afsætningen. De nyde sine Mandanters Tillid, og disse følge de af dem givne Vink.

I sit Nummer for 16 September 1887 bemærker den belgiske „Moniteur du Commerce“, ved at omtale den overordentlige Udvikling af Tydsklands Handel i Holland, at denne maa tilskrives to Aarsager, først Varernes billige Pris, eg dernæst de Midler, som anvendes for at skaffe Marked. De Industridrivende, siger Bladet, sende til Nederlandene Kommiser, der overalt frembyde sine Varer. Disse Kommiser, der altid ere Tydskere, trænge frem til de mindste og mest afsidesliggende Kommuner; de nøie sig ikke med der at opnaa Bestillinger, men søge at skaffe sig Repræsentanter og betænke sig ikke paa i en eller flere Byer at danne Depoter, hvis Ledelse de overtage, og som blive Centret for Husets Handelsforbindelser. De besøge uophørlig sine Klienter og bestræbe sig ved alle Midler for at forøge deres Antal. Producenterne holde sig paa sin Side Forbrugernes Smag nøie efterrettelige og indrette sine Varer derefter; de forstaa i rette Tid at nedsætte sine Priser; de ere meget omhyggelige med Indpakningen og rette sig i saa Henseende efter Kjøbernes Vaner og Eordringer. Endelig tilstaa de 6—12 Maaneders Kredit, af og til 18, Noget den hollandske Kjøber sætter megen Pris paa.

Ogsaa den tidligere omtalte engelske Kommission af 1885 udtaler, at medens den engelske Industri har ubestridelige Fordele fremfor den tyske i Henseende til Værktøi, have Tydskerne Overtaget ved sit nøiagtigere Kjendskab til Verdensmarkedet, sin Beredvillighed til at indrette sin Produktion efter den lokale Smag og de lokale Behov, sin udprægede Villie til at tage

Fodfæste overalt, hvor det er muligt, og sin Haardnakkethed i at holde fast, hvor Fodfæste engang er vundet.

Som det vil sees, er man fra alle Hold enig i at tilskrive Tydskernes Fremgang deres fortrinlige kommercielle Uddannelse, deres Nøisomhed og Arbeidsomhed samt den Bøielighed, hvormed de forstaa strax at indrette sin Produktion og sine Salgsbetingelser efter sit Klientels Fordringer.

I Forbindelse med nærværende Undersøgelse af Spørgsmaalet om Udsendelsen af unge Handelsmænd og Etableringen af nationale Handelshuse i Udlandet turde det være af Interesse at hidsætte følgende Udtalelse af den tidligere nævnte svenske og norske Konsul angaaende de Forholde, der i Regelen møde de af vore Landsmænd, der drage ud for at søge Virksomhed i Udlandet.

Konsulen anfører, at man vil finde, at der gives yderst faa Nordmænd eller Svensker etablerede i Udlandet, og at der af disse Faa kun er et ringe Antal, som drive egentlige Handelsforretninger. De Fleste ere Skibsmæglere, Skibshandlere eller have Udsalg af Klæder; endel ere Agenter, og det er næsten et Særsyn, om man træffer Nogen, som befinder sig under heldige Vilkaar eller indtager en mere fremragende Stilling. Grunden til dette mindre gunstige Forhold maa væsentlig tilskrives tre Omstændigheder, Mangel paa Kundskab og Dygtighed hos de unge Mennesker, som forlade Hjemmet, Mangel paa pekuniær eller anden Støtte under det første Ophold i Udlandet samt Mangel paa Tilslutning hjemmefra under Forsøg paa at etablere eller drive Forretning med Hjemlandet.

Efter at have udviklet, hvor vanskeligt de unge Skandinaver paa Grund af mangelfuld kommerciel Uddannelse have for at konkurrere til Kontorposter med de unge Tydskere, anfører Konsulen videre: „Naar de unge Nordmænd og Svensker — hvad ofte hænder — paa Maafaa reise til en oversøisk Havn, staar i de færreste Tilfælde en Plads dem strax aaben; de maa vente i længere eller kortere Tid, jo længere jo mere indskrænket Omfanget er af deres Kundskaber. De Færreste have Midler, der tilstede et saadant Ophold; de maa enten forlade Pladsen eller antage hvilkensomhelst Stilling, der tilbyder sig og det lykkes kun yderst Faa ved Udfoldelse af særlig Energi at overvinde disse første Vanskeligheder. Jeg har havt Anledning til i denne Henseende at gjøre de forskjelligste Iagttagelser; jeg har fulgt unge Kontorister, der have vovet sig ud. Allerede i de første Dage efter deres Ankomst ere deres Illusioner svundne; de have kæmpet imod en Stund; men snart have de maattet give tabt, og de have været glade ved at kunne faa en Hyre ombord i et eller andet Fartøi, som kunde bringe dem nærmere til Hjemmet. Der er neppe nogen Tvivl om, at enkelte af disse besad Egenskaber, som vilde kunne have bragt dem fremad, hvis i den første Tid en Støtte kunde være bleven dem ydet. Kræfter gaa derved tabt, som kunde være blevne anvendte i vore Næringsveies Interesse, og det er derfor, at jeg anser det saa ønskeligt, at man hjemme interesserer sig noget for unge Handelsmænd, der give Forhaabninger, og som agte i Udlandet og navnlig paa oversøiske Pladse at berede sig en Fremtid. Opoffelserne behøve ikke at være store, og det synes at burde være i vor Handelsstands egen Interesse at knytte til sig dygtige Mænd, af hvem den i Tidens Løb kunde høste Fordel. Det er ogsaa derfor, at jeg betragter Handelsstipendier efter belgisk Mønster som saa nyttig anvendte Udlæg; de tjene til at bringe unge Mænd udover den første, vanskelige Tid og til

at befæste deres Stilling, indtil deres indvundne Erfaringer kunne gjøre dem uafhængige.

Denne Statshjælp kan dog efter sin Natur kun komme et indskrænket Antal unge Mænd tilgode; det er den private Medvirken og de private Interesser, som her bør spille den væsentligste Rolle. Den private Medvirken i egen velforstaaet Interesse bør imidlertid strække sig videre end blot til en Støtte under det første Ophold i Udlandet; den bør vise sig i en større Villighed fra vore Landsmænds Side til at knytte sine Landsmænd i Udlandet til sig, til at benytte sig af deres Assistance i sine Forretninger og til paa anden Maade at lette deres Arbeide og deres Fremgang. En saadan Samvirken mellem Landsmænd hjemme og i Udlandet hører endnu til Sjældenhederne; det synes næsten, som om Egenskaben af en i Udlandet bosiddende Landsmand er tilstrækkelig for vore Foretningsmænd til at fjerne Tillid, og at derfor denne Landsmand snart opgiver Tanken om Hjemmet og blot søger sine Forbindelser andetsteds, er en Selvfølge. Paa denne Maade er gode Kræfter gaaede tabt for os og for vor kommercielle Udvikling“.

Emigration. Allerede de tidligere behandlede Forholde, at Handelsmænd drage ud for at etablere nationale Handelshuse i Udlandet, og at unge Mennesker for kortere eller længere Tid søge Beskæftigelse i Udlandet, henhøre under Begrebet Emigration; men bortset fra denne, ligefrem af kommercielle Hensyn foretagne, i de fleste Tilfælde formentlig midlertidige Udvandring, indgaar det ogsaa under nærværende Studie at undersøge, hvad der i de forskellige Lande er gjort for Emigrationen i sin Almindelighed.

Emigrationen maa maaske i flere Tilfælde ansees for en mindre heldig Foreteelse; undertiden kan den dog blive til en Velsignelse ikke blot for de enkelte Individuer, men ogsaa for Emigranternes Hjemland. Til hvilken Kategori end en Emigrant hører, bringer han stedse med sig sine Sæder og Sædvaner og sine Erindringer fra Fædrelandet. Idet han træder ind i det amerikanske eller australiske Liv med dets vide Horisonter, udvikler han sine Behov; men saafremt man fra Hjemlandet har sørget for ikke at tabe ham af Syne og at underholde Forbindelser med de Udvandrede, og saafremt disse ere etablerede under saadanne Forholde, at de ikke strax absorberes af vedkommende fremmede Befolkning, men ere istand til at beholde sine nationale Følelser og Eiendommeligheder, gaa disse Behov i den Retning, hans tidligere Sædvaner angive. Hans Arbeide og forøgede Velstand vender saaledes tilbage til Fædrelandet i Form af forøget Forbrug af dettes Produkter. Man har havt talende Beviser herpaa. I Italien er det ukjendte Ord Export bleven til Virkelighed og en Kilde til national Rigdom, efter at Tusinder af Lombarder og Neapolitanere ere udvandrede. Navnlig er Laplata, der nu er Sædet for en blomstrende italiensk Koloni, bleven en Guldgrube for Italien, og de livligste Dampskibsforbindelser underholdes mellem de to Lande.

I 1852—1860 var der saavidt nogle faa Franskmand i Buenos Aires. Udførselen af Bordeauxvin til hele Laplatas Bassin gik i 1855 neppe op til 500 „barriques“ om Aaret. I 1860 blev Aabningen af en Dampskibslinie mellem Bordeaux og Buenos Aires Begyndelsen til en Emigration til Laplata, der tiltog betydelig henimod 1866. I 1872 var den franske Koloni i Provindsen Buenos Aires 50 000 Personer, og Udførselen af Bordeauxvine til Argentina naaede da i en Maaned 28 000 „barriques“ og gik aldrig ned under 15—18 000.

Den lille men aktive belgiske Koloni i Buenos Aires skal mægtig have bidraget til at udvikle Omsætningen med Belgien, Udførsel af Jern, Glasvarer, Lys m. m. Indførsel til Belgien af Uld, Huder, Horn, Læder.

Schweitz har det lykkedes at skaffe sig en ikke ubetydelig Udførsel gennem de talrige i Udlandet ansatte schweitzerske Guvernanter. Statens Skoler opfostre nemlig en Mængde unge, ubemidlede Piger og give dem senere en Understøttelse for at se sig om efter Pladse i fremmede Lande; de faa ogsaa nogen Hjælp for det Tilfælde, at de maatte ønske at vende hjem igjen. Disse unge Kvinder, der saaledes paa en vis Maade kunne stilles i Klasse med andre Landes Stipendiater, og af hvilke flere blive gifte i Udlandet, kjende særdeles vel til, hvilke Artikler Schweiz exporterer, og Landet har gennem deres Anbefalinger faaet en meget betydelig Afsætning.

Leroi-Beaulieu siger i sit Værk „La Colonisation chez les peuples modernes“: „Utvivlsomt gives der Situationer og Omstændigheder, i hvilke Staten, saafremt det sker med Klogskab og Skjønsomhed, paa en nyttig Maade kan træde til for at opmuntre og lette Emigrationen, og sandt at sige, er der næsten ingen anden Maade, hvorpaa et livskraftigt, industrielt Land med en overflødig Befolkning kan udvide i Udlandet sin Handel og Indflydelse, andetsteds end paa sit altfor snevre Territorium finde nye Rigdomskilder og grunde Kolonier. „L'Economiste Français“, der i sit Nummer af 20 Juli 1878 gjengiver denne Udtalelse, bemærker imidlertid hertil, at dette ikke er en Regel, som kan anvendes paa alle Folk og til alle Tider; det er snarere rigtigt, bemærker Bladet, som Almensats at sige med M. de Molinari, „at Regjeringerne ikke er mere skikkede til at lede og subventionere Udvandringen end hvilkensomhelst andet agrikolt, kommercielt eller industrielt Foretagende“.

Saavidt har kunnet erfares, har heller ikke i noget Land det Offentlige direkte skredet ind for at befordre Emigrationen. De eneste Undtagelser fra denne Regel, hvorom jeg har havt Anledning til at komme til Kundskab, er et af den franske „Administration des Colonies“ arrangeret Selskab af 150 Emigranter, der den 15 Marts d. A. skulde afgaa fra Bordeaux til Ny-Caledonien og Tahiti paa et af Staten befragtet Dampskib, samt et i England i Slutningen af 1887 fremsat og, som det synes, af Regjeringen antaget Forslag om paa offentlig Bekostning at overføre en større Del af de skotske „Crofters“ til Britisk Columbia. Have saaledes Regjeringerne som Regel ikke fundet at burde skride ind til Befordring af Emigrationen, har man saagodt-som overalt givet Lovbestemmelser til Sikkrelse af Emigranternes Liv og Helbred under Overfarten, hvilke det imidlertid ikke hører hid at undersøge, og i flere Lande er der tillige truffet Forføining til, at Udvandreren paa Forhaand kan indhente Oplysninger om det Land, hvorhen han vil begive sig, og de Forholdsregler, han vil have at iagttage for der at have Udsigt til Held.

Allerede tidlig modtog de *belgiske* Konsuler i de Lande, hvorhen Emigrationens Strøm bevæger sig, Instruktioner om i sine Indberetninger at omhandle Spørgsmaal, der kunde være af Interesse for Imigranterne, saasom hvilke Distrikter i Landet der vare mest skikkede for Immigration, hvilket Slags Indvandrere bedst vilde kunne slaa sig igjennem osv. Senere er der givet temmelig strenge Bestemmelser for Befordringen af Emigranter, og i Antwerpen er der opnævnt flere Kommissærer, der have at vaage over disse Forskrifters Overholdelse, hvorhos Regjeringen sammesteds har udnævnt en Kommissær med Adjoint, der særlig har at befatte sig med Emigrantvæsenet, at søge at forbedre Emigranternes Vilkaar under Overfarten, at bistaa ved

deres Modtagelse paa Jernbanestationen og at yde dem al mulig Assistance og Beskyttelse.

Fra Udenrigsdepartementet, hvor der imidlertid var oprettet et Bureau, der havde til Opgave at tilvejebringe Oplysninger af Interesse for Emigranter, tilstilledes der under 27 December 1884 Konsulerne i de Lande, som syntes at kunne frembyde Chancer for en Kolonisation, et Schema til Udfyldelse for at benyttes ved Udstillingen i Antwertpen. Dette Schema indeholdt følgende Rubrikker:

„Bestemmelsessted.

Klimat, Befolkning, de i Landet allerede bosatte Kolonisters Nationaliteter. Lovgivning vedkommende Udlændinge og navnlig Fordele, tilstaaede Immigranter af Regjeringen eller de lokale Myndigheder.

Hvilken Livsstilling bør Immigranterne fortrinsvis tilhøre?

Hvilken er approximativt den Kapital i rede Penge eller andre Gjenstande, med hvilken Immigranterne bør være udrustede?	$\left\{ \begin{array}{l} \text{a, for Haandværkere,} \\ \text{b, for Landmænd,} \\ \text{c, for liberale Professioner,} \\ \text{Handelsmænd, Betjente osv.} \end{array} \right.$
---	--

Forholdsregler at træffe ved Ankomsten. Agenturer eller Funktionærer, til hvilke man bør henvende sig. anbefalinger med Hensyn til den første Bosættelse.

Dagløn, Lønninger, Emolumenter etc.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{a, Bruttobeløbet,} \\ \text{b, Sammenlignet med, hvad det koster at leve.} \end{array} \right.$
-------------------------------------	---

De sandsynlige Fremtidsudsigter for en Kolonisation, om mulig ledsaget af oplysende Meddelelser. Almindelige Bemærkninger“.

Efter Modtagelsen af Besvarelserne paa dette Cirkulære har Bureauet ladet udarbejde Oversigtstableauer over vedkommende Lande og udgiver ogsaa fuldstændige Brochurer over enkelte af dem.

Dette Bureau skal nu overflyttes til Handelsmuseet, og en af Udenrigsdepartementets Funktionærer skal særlig have i Opdrag at modtage de Besøgende og at tilstille de Belgiere, der maatte ønske at udvandre, de ovennævnte Tryksager, der ere affattede paa Fransk og Flamsk, samt at give alle ønskelige mundtlige Forklaringer. Der er videre truffet Forføjning til, at der i Bureauet findes samlet Prøver paa Effekter, Klæder, Værktøi osv., brugelige i de forskellige Kolonisationslande, med Angivelse af Priser og de Lokalteter, hvor man paa fordelagtigste Maade kan forskaffe sig samme. Der vil ogsaa findes Prøver af disse fjerne Landes Naturprodukter. Denne Udstilling, som efterhaanden vil kunne kompletteres overensstemmende med de af vedkommende Interesserede selv fremsatte Ønsker, vil sætte Emigranten istand til paa Forhaand at gjøre sig bekendt med den Egn, til hvilken han agter at begive sig.

Efter at man har henvendt sig til de forskellige Provindsers Guvernører for at faa at vide deres Mening om den hensigtsmæssigste Maade, hvorpaa der rundt i Landet kunde indrettes lignende Bureauer, der skulde staa i Forbindelse med Centralstyrelsen, er det bleven bestemt, at hver Provinds's Hovedstad skal have et saadant Bureau. Hver Guvernør skal fra Udenrigsdepartementet faa et vist Antal af de ovennævnte Oversigtstableauer og Brochurer, som han paa bedste Maade skal sørge for at bringe til Almenhedens Kundskab i Distriktet.

Ved Handelsmuseet i Lyttich skal der være udlagt en Protokol, i hvilken der indtages Anmodninger om Agenturer fra Huse i Udlandet, og hvor tillige

Personer, der ønske at udvandre enten som Kolonister eller for at drive Handel, kunne indskrive sig, og saaledes Erhvervelsen af Agenter i Udlandet kan lettes de Industridrivende. En lignende Protokol er udlagt ved „le Syndicat de la Bourse des métaux et charbons de Bruxelles“. Udvandringen fra Belgien er forøvrigt yderst ubetydelig; af 24 650 Emigranter, der i 1886 afgik fra Antwerpen, var kun 2048 Belgiere.

England. I London er der organiseret et Emigrationsbureau, der sorterer under Ministeriet for Kolonierne. Det har til Formaal at samle alle Oplysninger, der kunne interessere dem, som have til Hensigt at emigrere, og at holde disse Oplysninger til Vedkommendes Disposition. Bureauet er yderst nøgternt i sin Optræden og bestræber sig ingenlunde for at farve sine Meddelelser. Det offentliggjør omtrent hver Maaned et Cirkulære, der indeholder en Mængde Detailler angaaende de Kolonier, til hvilke man kan emigrere, om Prisen for Overreisen, om det Udstyr man bør føre med, om Befolkningen, Klimatet, den økonomiske Organisation, Priserne paa Livsfornødenheder osv.; disse Cirkulærer uddeles gratis. Bureauet offentliggjør derhos for den saa at sige nominelle Pris af 1 d en liden, mere detailleret Brochure angaaende hver enkelt Koloni, hvilke Brochurer ledsages af meget gode Karter.

Som tidligere anført, staa ogsaa Koloniernes Generalagenter i London til Tjeneste med alle ønskelige Oplysninger.

Frankrige. Det eneste, der i denne Henseende synes at være gjort i Frankrige, er, at der i „Cercle des Conférences Commerciales“ i Paris findes udlagt en Protokol, hvori saavel Medlemmer som Andre kunne indføre Anmodninger om Ansættelse i Frankrige, Kolonierne og Udlandet. Den indeholder et Schema, hvorefter Ansøgeren har at give alle mulige Oplysninger angaaende sin borgerlige Stilling (état civil), sine Kundskaber, kommercielle Antecedenter og specielle Færdigheder samt endelig om sin legemlige Konstitution, hvilket sidste er af væsentlig Betydning for dem, der bede om Ansættelse i Udland, saa at de ikke sendes til et Land, hvis Klimat de ikke taale. Et Boghandlerfirma i Paris lader derhos udarbejde en Række kommercielle Karter, ledsagede af detaillerede Oplysninger om vedkommende Lande, der synes at maatte kunne være til adskillig Nytte for Emigranter.

Tydskland. Som tidligere nævnt, har „Deutscher Centralverein für Handelsgeographie und Förderung deutscher Interessen im Auslande“ sine Bestræbelser rettet paa at lede Emigrationen hen til saadanne Lande, hvor det er fordelagtigt for Tydskerne at nedsætte sig, og hvor den nationale Følelse kan holde sig. Den ligeledes tidligere omhandlede „Deutscher Kolonialverein“ har i Frankfurt a. M. oprettet et Oplysningsbureau, som gratis har at give Enhver, der ønsker at emigrere, alle de Oplysninger, der kunne være ham nyttige ved hans Afreise og hans Ankomst til det fremmede Land. Ved Siden af disse Foreninger har der i flere Aar bestaaet et Selskab, „St. Raphaelverein zum Schutze katolischer deutscher Auswanderer“, der har vist sig meget nyttigt ved at yde Emigranter Bistand og Understøttelse i alle Lande.

Ville vi nu efter den foregaaende Udvikling kortelig gjengive, hvad der i de forskjellige Lande er gjort for at udvikle den udenrigske Omsætning, finde vi, at Belgien, Frankrige og Tydskland maa antages at have de bedste Handelsinstituter, og at der gives dygtige Elver Anledning til videre Uddannelse, i Belgien ved Statsstipendier, i Frankrige og Tydskland ved privat Understøttelse. Medens der næsten overalt i de senere Aar er gjort adskilligt for at imødekomme de fremsatte Krav om, at Konsulskorpset mere skal antage sig Handelens Interesser, har dog i de fleste Lande, tildels begrundet i Hensynet til den betydelige Skibsfart, det hidtil næsten uindskrænket gjældende Hensyn til Konsulernes administrative Virksomhed fremdeles holdt sig i første Række ved Spørgsmaalet om deres Kvalifikationrr, og kun Belgien, og formentlig ogsaa tildels Schweiz og de Forenede Stater, har paa Grund af Forholdenes Natur ved Ansættelsen af sine Konsuler seet sig istand til udelukkende at lægge Vægten paa deres Egenskab af Repræsentanter for Landets Handelsinteresser. Det er navnlig de belgiske og amerikanske Konsulers Indberetninger, som skulle udmærke sig ved sin praktiske Karakter.

Med Hensyn til Publikationen af Indberetningerne synes den i Belgien og maaske end mere den i England befulgte Fremgangsmaade at være den hensigtsmæssigste. Den fra forskjellige Hold opstaaede Tanke at styrke de diplomatiske og konsulære Agenters Evne til at være Hjemlandets Forretningsverden til Nytte ved at adjungere dem særlig kyndige, kommercielle og tekniske Attachéer har kun for Tydsklands Vedkommende fundet Anvendelse, og det i særdeles ringe Udstrækning, og Ideen maa formentlig i sin Almindelighed ansees for næsten opgivet.

Frankrige, Italien, Spanien og Østerrige have officielle Handelskamre i Udlandet, der antages at være til væsentlig Støtte for de udenrigske Handelsinteresser; Englænderne derimod have efter privat Initiativ dannet et Selskab „Det britiske Handelskammer i Paris“, der imidlertid synes at overgaa de andre Landes officielle Handelskamre i Virksomhed, og som ogsaa har tjent disse Kamre til Mønster.

Medens der i Wien og navnlig i Bryssel findes udmærkede, af det Offentlige eller under dettes Kontrol ledede Handelsmuseer, der formentlig maatte kunne yde Forretningsverdenen uvurderlige Tjenester, og disse Museer synes at være efterlignede i Italien og Portugal, har man i Frankrige foretrukket at oprette en Række lokale Museer. Disse synes imidlertid ikke at svare til sin Hensigt, og det er maaske ikke urigtigt heraf at slutte, at der, for at disse Institutioner skulle lykkes, maa herske en fuldstændig Enhed saavel i Ledelsen af Museet selv som af de Agenter, til hvem det er overdraget at tilveiebringe dets Samlinger. I Tydskland er Udviklingen gaaet i en anden Retning, idet man der istedetfor at oprette Handelsmuseer, som have at belære Hjemlandets Fabrikant om Udlandets Behov, har valgt at danne Exportmønsterlagere, der vise den udenlandske Kjøber, hvad Landet formaar at præstere. Saavel til Handelsmuseerne som Exportmønsterlagernes er der i Regelen knyttet kommercielle Oplysningsbureauer, der paa en virksom Maade supplere de af Etablissementet ydede Tjenester. Derimod synes de saakaldte flydende Udstillinger ikke at have ført til noget tilfredsstillende Resultat.

I forskjellige Lande, men navnlig i Tydskland, spille de handelsgeografiske og lignende Selskaber med sine talrige og indholdsrige Publikationer en betydelig Rolle og bidrage i væsentlig Grad til at meddele almindelige og detaljerede Oplysninger om Udlandet og til at vække Almenhedens Interesse for samme. I Tydskland og ligeledes Østerrige er det ogsaa, at Export-

foreninger og Selskaber for Kolonisation synes at have arbeidet med mest Held.

Det er en saagodtsom undtagelsesfri Regel, at Regjeringerne have anseet det for liggende udenfor deres Omraade direkte at tilskynde til Emigration; derimod er der i flere Lande, navnlig Belgien, England og Tydskland, truffet Forføjning til paa Forhaand at gjøre Emigranterne bekendte med Forholdene i de Lande, hvorhen de ville begive sig.

Idet det endelig i denne Forbindelse tør gjenkaldes i Erindringen, at der, for at fremme den udeurigske Omsætning, i flere Lande er skredet til direkte Pengebidrag, idet saaledes Frankrige har sine Skibsbygnings-, Skibsfarts- og Fiskeexportpræmier, Italien Skibsfartspræmier, Tydskland Dampskibssubvention og flere Lande Sukkerexportpræmier m. m., kan det nævnes, at den belgiske Regjering, da Landet saagodtsom ingen Handelsflaade har, tilstaar forskjellige fremmede Dampskibslinier, paa Brasilien-Laplata, paa New-York (Red Star Line), Østasien (Norddeutsche Lloyd), ganske betydelige Subventioner, at den for at udvikle den udenrigske Omsætning har nedsat Jernbanetarifferne og forøget Hurtigheden og Antallet af Tog fra de industrielle Centrer til Gent og Antwerpen, samt endelig, at der er anvendt det umaadelige Beløb af ca. frcs. 150 Millioner for at hæve Antwerpen til den bedst udstyrede Havn paa Kontinentet.

Saafermt det maatte være tilladt at udtale, hvad der hos os kunde være Opfordring til at efterligne blandt disse forskjellige, i Udlandet trufne Forføjninger for at udvikle den udenrigske Omsætning, turde det bemærkes, at hvad der i første Række maa ansees som paakrævet er, at man stadig har sin Opmærksomhed henvendt paa at hæve den kommercielle og teknisk-industrielle Undervisning til den størst mulige Høide. Skal vor Forretningsverden kunne haabe med Held at optage Konkurrencen med Udlandet, maa den nødvendigvis møde frem udrustet med samme Vaaben som sine Modstandere, og at blandt disse Vaaben kommercielle Kundskaber indtage en fremtrædende Plads, turde formentlig tydelig nok fremgaa af, hvad der i nærværende Fremstilling er anført om den tydske Handelsstand. Da det efter vore Forholde vel neppe vil være at forvente, at der, ialtfald i nogen nævneværdig Grad, ved privat Ydelse vil kunne oprettes Reises stipendier for unge Handelsmænd, saaledes som i Frankrige og Tydskland, turde det maaske for vor Handels Ophjælp være til mere Fordel, om de nu til kommercielle og andre Stipendier bevilgede Beløb, efter belgisk Mønster, bleve anvendte til at udsende unge Mennesker, navnlig saadanne der med Udmærkelse havde gennemgaaet Handelsgymnasiet. Som paapeget, er Tanken om de kommercielle Attacheer saagodtsom overalt opgivet, medens den belgiske Institution nu i en lang Række af Aar har virket til fuldstændig Tilfredshed. Vi vilde derved have Udsigt til at faa unge, dygtige Handelsmænd etablerede i Udlandet eller ialtfald se dem, berigede med Erfaringer, vende tilbage fra sit udenlandske Ophold, under hvilket de ville have haft Anledning til at lægge Grundlaget til senere værdifulde Forretningsforbindelser.

Hvorvidt vort Konsulskorps med Virkning vilde kunne paalægges mere virksomt at antage sig Forretningsverdenens Interesser, er i mange Tilfælde vistnok tvivlsomt. At den talrige Stok af Udlændinge, der, som oftest uden ringeste Kjendskab til vore Forholde, fungere som ulønnede Konsuler, i saa Henseende ville eller kunne optræde med nogen virkelig nyttig Aktivitet, er neppe at forvente; det Høieste man formentlig kan forlange, er, at de med Beredvillighed og Uegennytte besvare de Henvendelser, der maatte gjøres dem, og de i de større Søfartscentrer ansatte lønnede Konsuler ere i Rgelen

saa optagne af sine administrative Gjøremaal, at der kun levnes dem liden Anledning til at studere Forholdene i Distriktet tilstrækkelig grundigt til, at de mere indgaaende end hidtil kunne vejlede Hjemlandets Interesserede angaaende Forretningslivets Gang. Efter hvad der har været Anledning til at se, har forøvrigt vor Forretningsverden i temmelig vid Udstrækning lært at benytte sig af Konsulaterne til Fremme af sine Interesser. Der er vel neppe noget større Konsulat, som ikke stadig modtager Forespørgseler om Handelsforholde paa Pladsen, om Firmaer, om Afsætningsforholde og Priser, Anmodninger om Bistand til Ordningen af Forretninger osv., og Vedkommende have vistnok sjelden Aarsag til at beklage sig over Konsulernes Mangel paa Villie til at gaa dem tilhaande.

At Oprettelsen af Handelskamre i Udlandet vilde være til Ophjælp og Støtte for Udenrigshandelen, maa efter den Erfaring, der fra forskellige Lande haves om saadanne Kamre, ansees for givet. Hvorvidt der imidlertid i Udlandet, maaske med Undtagelse af nogle yderst faa Steder, gives et tilstrækkeligt Antal norske Forretningsmænd med Midler og Dannelse nok til at ville paatage sig et saadant Offer, er vistnok meget tvivlsomt. I Regelen er nemlig et saadant Handelskammer mere til Nytte for Hjemlandet end for dets udenrigske Medlemmer, og selv om disse ikke vilde have at udrede de nødvendigtvis faldende, om end ikke betydelige Udgifter, skulde der derfor en ikke ringe Del Uinteressethed og Patriotisme til for at indgaa paa det Besvær og den Risiko for Indtrængen paa Markedet af nye Konkurrenter, som Oprettelsen af et Handelskammer paa Stedet vilde medføre.

Handelsmuseet, saaledes som det er indrettet i Bryssel, har godtgjort sin Hensigtsmæssighed. Et Museum i Christiania vilde imidlertid med vore saa betydelige Distancer vanskelig være tilgængeligt for mere end et lidet Antal Producenter og saaledes formentlig neppe retfærdiggjøre de med et saadant Etablissement nødvendigvis forbundne Udgifter. Det er vel ogsaa et Spørgsmaal, om vor Industri endnu er saa udviklet, at den vilde kunne høste nogen virkelig Nytte af et saadant Museum, hvilket vistnok især er af Betydning, hvor det gjælder for en stærk Konkurrent at komme efter den andens Finesser og Specialiteter. Hvad derimod synes at kunne være praktisk er, om der i Christiania blev indrettet en Samling af Prøver af Interesse for vor ene store Udførselsartikel Trælasten, hvor vedkommende Producenter, der væsentlig ere samlede paa Østlandet, kunde gjøre sig bekendt med de Dimensioner, Udstyr, Specialiteter osv., der forlanges paa de fjerne Markeder, og hvis strikte Iagttagelse vore Konsuler ikke noksom bestræbe sig for at indskjærpe. En lignende Samling for vore Fiskeprodukters Vedkommende, hvor man kunde studere vore Konkurrenters Tilvirknings- og Indpakningsmetoder, kunde saa oprettes i en af Vestlandets Byer. Hvad imidlertid lettest synes at kunne indrettes, vilde være et i Forbindelse med den konsulære Centraladministration sat Oplysningsbureau. Dette, der formentlig neppe vilde medføre nogen betydelig Udgift, burde have at samle alle de fra Konsulernes Indberetninger og andre Kilder overkommelige Meddelelser, af Interesse for Handel og Industri m. m., og gennem et dertil egnet Organ bringe disse til Almenhedens Kundskab. Gennem dette Bureau vilde Konsulernes Besvarelser af Privatmænds Henvendelser have at gaa; ved dets Mellemkomst vilde Oplysninger om Forholde paa udenlandske Markeder kunne indhentes, og i det kunde de af Konsulerne leilighedsvis eller paa Forlangende indsendte Prøver opbevares og holdes til Eftersyn. Et saadant Bureau vilde ogsaa kunne samle Oplysninger af Interesse for Emigranter.

Ved disse Forføjninger, Udviklingen af den kommercielle Undervisning med mulig efterfølgende Uddannelse i Udlandet, Ordningen af Konsulatvæsenet i kommerciel Retning samt Oprettelsen af Handelskamre i Udlandet og af Handelsmuseer med et Oplysningsbureau, er det det Offentlige, som har at tage Initiativet, saafremt det dertil finder Opfordring. Exportmønsterlagere, der muligvis nu, da Norge aarlig besøges af et stedse tiltagende Antal fremmede Turister, vilde kunne være til nogen Fordel for vor Tilvirkning, Exportforeninger og Selskaber for udenlandsk Handel ere derimod helt og holdent private Foretagender paa samme Maade som Etableringen af inden- og udenlandske Exportkommissionhuse, Udsendelse af Handelsreisende osv.

Kunne de af det Offentlige organiserede Institutioner tjene som Middel til at støtte og forøge Udbyttet af den Enkeltes Virksomhed, er der dog Intet, som kan erstatte Mangelen paa privat Foretagsomhed og Energi. Intetsteds er dette maaske tydeligere godtgjort end i Belgien. Udstyret med en efter sin Plan fortrinlig Handelsskole, forsynet med et Konsulatvæsen, der overalt i Udlandet opstilles som Mønster paa praktisk Aktivitet, veiledet af et typisk Handelsmuseum og med en Regjering og en Nationalrepræsentation, der altid viser den største Beredvillighed til at efterkomme ethvert rimeligt Krav, har Landet ikke formaaet at udvikle sin udenrigske Omsætning. Tvertimod er denne i de sidste Aar gaaet tilbage, og Klager og Fordringer om fornyet Indskriden fra Statens Side i Retning af Reorganisation af Konsulatvæsenet, Skibsfartspræmier m. m. lyde med fornyet Styrke. Hvad et Lands-Handelsstand derfor aldrig maa tabe af Minde er, at den først og fremst maa stole paa sig selv, erhverve Kundskaber og benytte de Midler til Erhvervelse af Klientel, som ligge i anstrængt personlig Virksomhed, støttet fornemmelig ved Udsendelse af habile Repræsentanter.

„For det heldige Udfald af alle Exportbestræbelser, bemærker Dr. Huber, er og bliver de Industridrivendes og Handelsstandens selvstændige Initiativ og egne Ydelsesdygtighed den ledende og afgjørende Faktor. Statsforvaltningen kan ved sine Forholdsregler og gennem sine Organer fremme eller hindre disse Bestræbelser; Lovgivningen kan fjerne Hindringer eller virke forstyrrende paa Udviklingen; men selv den bedste Administration og den formaalstjenligste Lovgivning udretter paa dette Gebet Intet af Varighed, medmindre de interesserede industrielle og kommercielle Kredse ved sin Virksomhed omhyggelig forberede Jordbunden for denne Aktion og med Udholdenhed og Energi træde til for stadig at holde oppe denne Gren af det økonomiske Liv.“

I sit Værk „Die Funktion der Konsulate für den Handel“ siger den østerrigske Forfatter J. Auspitzer: „For at kunne gaa af med Seiren er endnu stadig en Handelsmands individuelle og direkte Virksomhed det vigtigste Moment, og det er især til at udbrede og styrke denne individuelle Aktivitet man maa stræbe hen.“

Juli 1888.

Beretninger om Handel og Skibsfart.

Uddrag af Aarsberetninger fra de forenede Rigers Konsuler
for 1890 m. M.,

No. 19.

udgivet ved Departementet for det Indre.

1891.

I Kommission hos H. Aschehoug & Co. Subskriptionspris 2 Kroner Aaret
og for Udenbysboende Porto 20 Øre.

Archangel.

Aarsberetning dateret 1 November 1891. 2den Afdeling.

(Se No. 3, Pag. 25).

Konsulatdistriktet besøgte afvigte Aar af:

Norske Fartøier.	Med Ladning.				I Ballast.				Tilsammen.		Bruttofragt Kroner.	
	Seilskibe.		Dampskibe.		Seilskibe.		Dampskibe.		Tilsammen.		Seil- skibe. Damp- skibe	
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.				
I. Ankomne:												
fra Norge til Archangel	-	-	-	-	30	7 530	2	2 192	32	9 722	-	
Onega, Soroka, Kem og Mesen	-	-	-	-	9	2 154	-	-	9	2 154	-	
andre Lande til Archangel	5	1 071	-	-	12	3 743	-	-	17	4 814	4 250	
Onega, Soroka, Kem og Mesen	-	-	-	-	12	4 495	-	-	12	4 495	-	
Ialt	5	1 071	-	-	63	17 922	2	2 192	70	21 185	4 250	
II. Afgaaede:												
til Norge fra Archangel	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
Onega, Soroka, Kem og Mesen	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
andre Lande fra Archangel	48	12 670	2	2 192	-	-	-	-	50	14 862	316 900	37 30
Onega, Soroka, Kem og Mesen	20	6 277	-	-	-	-	-	-	20	6 277	118 700	
Ialt	68	18 947	2	2 192	-	-	-	-	70	21 139	435 600	37 30

Af svenske Skibe ankom til Distriktet 7 drægtige 2097 Tons, hvoraf 1 med Ladning, drægtigt 347. Samtlige afgik til Udlandet med Last.

For det hele Distrikt var den optjente Bruttofragt:

1890. Indgaaende for 5 norske Fartøier Kr. 4250, Udgaende for 70 do. Kr. 472 900, Indgaaende for 1 svensk Fartøi Kr. 1400, Udgaende for 1 do. Kr. 49 100.

1889. Ind- og Udgaande 75 norske Fartøier Kr. 476 250, do. do. 6 svenske Fartøier Kr. 55 100.
 1888. Ind- og Udgaande 129 norske Fartøier Kr. 792 514, do. do. 13 svenske do. Kr. 92 400.
 1887. Do. do. 112 norske do. Kr. 585 100, do. do. 14 svenske do. Kr. 57 300.
 1886. Do. do. 134 norske do. Kr. 676 843, Ind- og Udgaande 16 svenske Fartøier Kr. 82 209.

Optjent Bruttofragt pr. Ton for det hele Distrikt var:

1890 af 5 norske Fartøier for Indgaande Kr. 3,97, af 70 do. do. for Udgaande Kr. 22,38, af 1 svensk do. for Indgaande Kr. 4,03, af 7 do. for Udgaande Kr. 23.42.

Optjent Bruttofragt pr. Ton for Archangel var:

1890 af 50 norske Fartøier Kr. 23,84, af 4 svenske do. Kr. 22,59. 1889 af 54 norske Fartøier Kr. 28,29, af 6 svenske do. 19,68. 1888 af 101 norske Fartøier Kr. 23,44, af 10 svenske do. Kr. 16,70. 1887 af 83 norske Fartøier Kr. 18,98, af 11 svenske do. Kr. 16,86. 1886 af 79 norske Fartøier Kr. 18,22, af 10 svenske do. Kr. 15,74.

Fra Archangel afgik i 1890 til Udlandet udenfor Finmarken 238 Fartøier, dr. Tons 108 081, hvoraf 122 Dampskibe, drægtige 79 676 Tons.

I Aaret 1889 afgik fra Archangelsk 283 Fartøier, dr. 141 491 Tons, hvoraf 170 Dampskibe, dr. 113,655 Tons.

Fra Onega afgik i Aaret 1890 31 Fartøier, dr. 13 904 Tons, 1889 39 Fartøier, dr. 23,879 Tons, fra Soroka afgik i Aaret 1890 13 Fartøier, dr. 9497 Tons, 1889 10 Fartøier, dr. 9150 Tons, fra Kem afgik i Aaret 1890 13 Fartøier, dr. 7344 Tons, 1889 7 Fartøier, dr. 5024 Tons, fra

Summarisk Oversigt over de til Konsulatdistriktet de sidste

	1886.						1887.					
	Damp.		Seil.		Summa.		Damp.		Seil.		Summa.	
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.
Russiske	-	-	28	8 662	28	8 662	1	716	48	14 897	49	15 613
Svenske	3	1 752	11	3 494	14	5 246	1	246	14	3 617	15	3 863
Norske	-	-	122	36 901	122	36 901	1	584	108	30 967	109	31 551
Brittiske	80	51 898	11	2 592	91	54 490	93	54 442	7	1 448	100	60 890
Tydske	22	13 344	54	17 188	76	30 532	24	15 158	40	10 866	64	26 024
Danske	7	3 586	19	3 690	26	7 276	9	5 237	34	6 336	43	11 573
Hollandske	-	-	1	458	1	458	-	-	4	2 820	4	2 820
Franske	-	-	1	242	1	242	-	-	-	-	-	-
Ialt	112	70 580	247	73 227	359	143 807	129	81 383	255	70 951	384	152 334

Mesen afgik i Aaret 1890 18 Fartøier, dr. 10 616 Tons, 1889 22 Fartøier, dr. 11 180 Tons.

Fra disse fire Steder, tagne underet, afgik i Aaret 1890 37 Dampskibe, dr. 29 589 Tons, og 38 Seilskibe, dr. 11 772 Tons. I Aaret 1889 56 Dampskibe, dr. 42 195 Tons og 22 Seilskibe, dr. 7038 Tons.

Specificeret Oversigt over de til Konsulatdistriktet i 1890 ankomne Skibe, russiske Kystfartøier fra Finmarken ikke medregnede.
(Toldkammernes Opgaver).

	Archangel		Onega		Soroka		Kem		Mesen.	
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.
Russiske	15	3 804	1	275	1	434	-	-	-	-
Svenske	3	744	2	596	1	434	1	290	2	631
Norske	49	14 536	15	4 212	1	225	5	2 186	2	572
Danske	43	13 026	-	-	-	-	-	-	-	-
Brittiske	74	50 099	9	7 692	8	7 608	7	4 868	10	7 602
Tydske	51	25 014	3	468	2	796	-	-	2	1 158
Hollandske	3	858	1	661	-	-	-	-	1	398
Franske	-	-	-	-	-	-	-	-	1	252

Ialt til Archangel Dampskibe 122, 79 676 T., Seilskibe 11, 28 406 T., Onega D. 10, 8353 T., Seilskibe 21, 5551 T., Soroka D. 8, 7608 T., S. 5, 1889 T., Kem D. 7, 4868 T., S. 6, 2476 T., Mesen D. 12, 8760 T., S. 6, 1856 Tons.

fem Aar ankomne Skibe. (Toldkammernes Opgaver).

1888.						1889.						1890.					
Damp.		Seil.		Summa.		Damp.		Seil.		Summa.		Damp.		Seil.		Summa.	
Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.
10	4 496	24	6 796	34	11 292	2	407	10	3 107	12	3 514	2	224	15	4 289	17	4 513
6	3 484	5	1 543	11	5 027	2	1 180	4	1 210	6	2 390	-	-	9	2 693	9	2 693
-	-	124	35 612	124	35 612	3	435	66	17 110	69	17 545	2	2 192	70	19 539	72	21 731
121	80 574	12	3 380	133	83 954	145	103 028	15	4 095	159	107 123	102	76 350	6	1 519	108	77 869
26	15 958	48	14 710	74	30 668	55	36 650	19	5 546	74	42 196	37	21 080	21	6 356	58	27 436
12	7 943	30	6 593	42	14 536	14	8 812	20	3 487	34	12 299	13	7 600	30	5 426	43	13 026
2	1 680	2	782	4	2 462	5	4 659	1	319	6	4 978	1	661	4	1 256	4	1 917
1	158	-	-	1	158	1	679	-	-	1	679	-	-	1	252	1	252
178	114 293	245	69 416	423	183 709	226	155 850	135	34 874	361	190 724	157	108 107	156	41 335	312	149 442

Til Archangel ankom i 1890: Fra Rusland 7 Skibe, dr. 2707 Tons, fra Norge 99, 43 299 T., Danmark 13, 2588 T., Storbritannien 100, 52 401 T., Tydskland 7, 2570 T., Frankrig 8. 2750 T., Holland 2, 652 T., Belgien 1, 789 T., Spanien 1, 325 Tons. Ialt Seilskibe 117, 29 020 T., Dampskibe 121, 79 061 T. Af Dampskibene ankom fra Rusland 4, 2145 T., Norge 48, 29 928 T., Storbritannien 65, 44 153 T., Tydskland 2, 1530 T., Frankrig 1, 516 T., Belgien 1, 789 T.

Import. Fra norsk Finmarken indførtes i russiske Kystfartøier:

I. Til Archangel i 285 Fartøier, dr. 16 122 Tons, hvoraf 7 Dampskibe. Saltet og tørret Fisk 805 036 Pud, Værdi SRbl. 433 089, Sild 30 991, V. 23 426, Mel og Gryn 164, V. 155, Salt 2751, V. 582, Stenkul 1860, V. 180, Slibe- og Møllestene 1952, V. 1863, Mursten og Ildfaststen 8344, V. 215, Maskiner og Værktøi 680, V. 6547, Huder og Vildtskind 545, V. 8367, Kolonialvarer, Kaffe og Vine 377, V. 10 858, 2 Fartøier under 100 Tons, V. 705, Diverse andre Varer, V. 1579, tilsammen SRbl. 487 566.

II. Til Onega, Suma, Soroka, Kem og Mesen indførtes i 29 Fartøier, dr. 1272 Tons: Saltet og tørret Fisk og Sild 49 861 Pud, Værdi SRbl. 29 015, Salt 252, V. 60, Tran 1 797, V. 770, Huder og Vildtskind 94, V. 270, Diverse andre Varer, V. 37, tilsammen SRbl. 30 152.

Samlet Import fra norsk Finmarken SRbl. 517 718.

Fra andre udenrigske Steder, hovedsagelig fra England indførtes:

I. Til Archangel: Mais 71 517 Pud, Værdi SRbl. 72 000, Salt 174 301, V. 24 524, Kul og Cokes 290 432, V. 28 603, Forskjellige Metaller 544, V. 1456, Maskiner og Metalarbeider 5068, V. 45 305, Haandværk og Fabrikarbeider 613, V. 5971, Mursten, Cement og Ler 11 107, V. 1730, Olje og Malervarer, V. 4033, Vine, Brændevin og Øl, V. 26 104, Kaffe og andre Kolonialvarer 1310, V. 13 202, Fartøier, V. 50 000, Diverse andre Varer, V. 752, tilsammen SRbl. 273 780.

II. Til Onega og Soroka: Diverse Varer samt et forlist Fartøi, Værdi SRbl. 2590.

Import fra Udlandet udenfor norsk Finmarken SRbl. 276 370.

Distriktets samlede Import i 1890 SRbl. 794 088, do. i 1889 SRbl. 880 455, hvoraf fra norsk Finmarken SRbl. 691 343.

Export. Til norsk Finmarken udførtes i russiske Kystfartøier:

I. Fra Archangel i 243 Fartøier, dr. 13 536 Tons, hvoraf i 7 Dampskibe: Rugmel og Grynvarer 408 000 Pud, Værdi SRbl. 430 174, Hvede og Havre 1015, V. 918, Smør 759, V. 6330, Kjød og Flæsk 5 885, V. 17 522, Tougværk 915, V. 7259, Hø 819, V. 255, Tjære 2398, V. 1377, Birkenæver 8847, V. 3630, Saltet Fisk 1260, V. 910, Træmaterialier 121 750, V. 16 267, Poteter 3231, V. 963, Grønsager, Sæbe, Lys og diverse Varer, V. 2236, tilsammen SRbl. 489 277.

II. Fra Onega, Suma, Soroka, Kem og Mesen i 50 Fartøier, drægtige 2979 Tons: Rugmel og Havregryn 11 635 Pud, Værdi SRbl. 11 579, Smør 157, V. 1159, Kjød 362, V. 876, Poteter 1175, 252, Træmaterialier, V. 13 988, Tjære, Hø og diverse Varer, V. 593, tilsammen SRbl. 28 457.

Samlet Export til norsk Finmarken SRbl. 517 734.

Til andre udenrigske Steder:

I. Fra Archangel: Lin 96 299 Pud, Værdi SRbl. 385 154, Tow og Codilla 117 624, V. 348 329, Linsæd 344 499, V. 415 177, Oljekager 17 068, V. 8534, Havre 1624 051, 813 619, Mel og Gryn 29 693, V. 30 290, Huder og Skind 8382, V. 99 622, Kjød 2012, V. 14 100, Svinebust 225, V. 13 500, Fjær 619, V. 9048, Tran 16 006, V. 29 151, Tjære 1291 042, V. 442 032,

Terpentin 10 181, V. 6931, Matter 13 637, V. 29 858, Trælast 36 650 Standard, V. 1656 181, Smør, Poteter og diverse Varer, V. 2458, tilsammen SRbl. 4303 958.

II. Fra Onega: Trælast 6589 Standard, Værdi SRbl. 213 624. III. Fra Soroka: Trælast 4748, V. 268 630. IV. Fra Kem: Trælast 3672, V. 126 411. V. Fra Mesen: Trælast 5308, V. 248 348, tilsammen SRbl. 857 013.

Samlet Export til udenrigske Steder udenfor Finmarken SRbl. 5160 971.

Distriktets samlede Export i 1890 SRbl. 5 678 705, do. i 1889 7299 830, hvoraf til norsk Finmarken 545 039.

Værdien af det samlede Distrikts Export i de fem sidste Aar fremgaar af nedenstaaende Tabel.

	1886.	1887.	1888.	1889.	1890.
Archangels Export til Udlandet	4 174 882	4 744 944	5 634 377	5 601 064	4 303 958
Onega, Soroka, Kem og Mesens Export til Udlandet	878 235	816 212	836 871	1 153 727	857 013
Distriktets samlede Export (Finmarken undtagen)	5 053 117	5 561 156	6 471 248	6 754 791	5 160 971
Distriktets Export til Finmarken	543 297	537 851	485 882	545 039	517 734
Distriktets samlede Export	5 595 514	6 009 007	6 957 120	7 299 830	5 678 705

Efterstaaende Tabel udviser Distriktets samlede Trælastexport de sidste fem Aar.

	Archangel	Onega.	Soroka.	Kem.	Mesen.	Tilsammen.
1886	40 075	7 747	9 317	-	3 184	60 323
1887	45 952	7 646	5 927	-	3 640	63 165
1888	52 396	8 107	4 828	-	5 408	70 739
1889	54 531	11 987	4 845	2 480	5 335	79 128
1890	36 650	6 559	4 748	3 672	5 308	56 967

Archangels Export i 1890, fordelt efter de importerende Lande. (Tabellen baseret paa Kjøbmændenes Exportlister).

Til	Linsæd.	Havre.	Flaks.	Tow og Codilla.	Tran.	Fjør.	Terpentin.	Linkager.	Rosin (Confolium)	Tjære.	Beg.	Tunger.	Skind.	Matter.	Trælast.
	Tschetwerts.				P u d.					Tønder		Dussin.	Stykker.		Std.
England	32 999	159 408	41 858	115 030	-	117	2 033	7 618	130	104 205	6 486	2 441	2 250	104 690	26 862
Frankrige	-	18 781	30 168	5 705	-	-	-	-	-	2 894	1 700	-	-	1 000	4 315
Spanien	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	137
Belgien	-	69 849	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	360	1 433
Holland	8 056	17 303	-	-	-	-	3 956	9 450	-	5 190	3 574	8	-	17 500	2 668
Tydskland	-	8 800	-	-	5 327	576	580	-	-	1 005	4 240	5	4 394	-	1 235
Italien	-	-	-	-	-	-	-	-	-	77	2 650	-	-	-	-
Amerika	-	-	32 707	3 152	-	-	-	-	-	25	-	10	-	5 500	-
Total	41 055	273 141	104 733	123 887	5 327	693	6 569	17 068	130	113 446	18 650	2 464	6 644	129 050	36 650

Nedenstaaende Tabel giver en Oversigt over Samhandelen mellem norsk
Finmarken og Konsulatdistriktet de sidste fem Aar.

Import. Aar.	Fartøier.		Forskjellige Fiskevarer.		Samlet Im- port. Værdi.
	Antal.	Tons.	Pud.	SRbl.	
1886.	300	19 114	869 938	726 600	804 364
1887.	284	18 275	842 125	634 962	791 204
1888.	284	18 611	952 750	734 259	759 610
1889.	292	14 411	809 826	664 281	691 353
1890.	314	17 394	845 688	485 530	517 718

Export. Aar.	Fartøier.		Forskjellige Kornvarer.		Samlet Ex- port. Værdi.
	Antal.	Tons.	Pud.	SRbl.	
1886.	279	17 795	447 376	452 540	552 297
1887.	270	16 824	539 290	460 356	537 851
1888.	267	18 129	535 994	405 246	485 885
1889.	289	14 365	547 003	488 603	545 039
1890.	293	16 514	419 635	441 753	517 734

Som det heraf vil sees, var Distriktets Export af Kornvarer i 1890 mindre end i de fire forudgaaende Aar, og 127 000 Pud mindre end i 1889. Ikke desto mindre var det importerede Kvantum Fiskevarer 35 000 Pud større end det foregaaende Aar. Dette forklares antagelig ved, at et ikke ringe Kvantum af den fra Norge indførte Fisk er bleven fisket af den russiske Almue i norsk Farvand, og af denne bragt ombord paa de russiske Fartøier, i hvilket Tilfælde den overveiende Del af Varen formentlig er blevet erhvervet paa anden Maade end ved Tuskning mod Mel. Der angives ogsaa ifjor at være ført tilbage til Archangel et ikke ganske ringe Kvantum af de til Norge medbragte Kornvarer.

Er denne Formodning rigtig, saa skulde altsaa Fjoraarets Import af Fiskevarer, uagtet den efter Statistiken, som oven angivet, udviser et Overskud, sammenlignet med 1889, sandsynligvis i Virkeligheden representere et mindre Kvantum, naar man til norsk Fisk kun henregner den Vare, der er opfisket af norske Fiskere.

Fiskepriserne i Archangelsk vare ved Sommerens Indtræden meget lave, SRb. 0,75 — 1,00 per Pud Torsk, men steg derpaa successivt, indtil der i Begyndelsen af Juli Maaned noteredes SRb. 1,00 — 1,25 per Pud. Efter derpaa atter at være sunket til SRb. 0,80 — 1,00, fæstede Priserne sig ved Markedets Begyndelse til SRb. 1,10 — 1,15 per Pud stor Torsk, hvilke Priser dog, som angivet i Aarsrapportens første Afdeling, stadig vare i Synkende i Løbet af det for Pomorerne særdeles ugunstige Høstmarked.

Ifølge Opgaver fra Archangels Toldkammer skal i 1890 være indført hertil fra Murman forskellige Fiskevarer til en Værdi af SRb. 135 549, hvoraf Saltfisk 151 703 Pud og Tørfisk 4659 Pud. De øvrige Fiskevarer bestod af Laks, Sild og Torsketræn.

Til Østersøhavnene opgives Udførselen fra Murman at have været ialt 137 155 Pud. Saaledes har den samlede Fangst paa Murman i 1890 udgjort omtrent 295 000 Pud.

Fra Hvidehavet angives Tilførselen til Archangelsk af forskellige Fiskevarer at have udgjort 151 407 Pud, hvoraf 13 692 Pud Laks, Resten hovedsagelig Sild.

Ligeledes angives hidført til Archangel fra Novaja Zemlja ialt 5593 Pud, nemlig 1650 Pud Laks, 3250 Pud Spæk, 493 Pud Vildtskind og Huder samt 200 Pud saltet Fisk.

Under Skibsfartstiden foretoges ved Generalkonsulatet 19 Paamønstringer og 8 Afmønstringer. Noget Rønningstilfælde blev ikke anmeldt.

De erlagte Konsulatafgifter udgjorde: For Svenske Skibe SRb. 31,21, for Norske SRb. 441,02, tilsammen SRb. 472 23. Expeditionsafgifterne udgjorde: For Svenske Expeditioner SRb. 19,36, for Norske do. SRb. 62,08, for Fælles do. SRb. 2,24, tilsammen SRb. 83,68.

C. Falsen.

Larnaca (Cypern).

Aarsberetning dateret 30 September 1891.

Jeg tillader mig at vedlægge Aftryk af „Cyprus Gazette“, udvisende Øens Import og Export i de 12 Maaneder, sluttende 31 Marts d. A., hvortil jeg skal føie nogle Bemærkninger om Cyperns fornemste Produkter, deres gennemsnitlige frit ombord Priser i samme Tid m. M.

Hvede. Formedelst større Produktion i Aarets første Del var Udførselen £ 38 640 større end i de foregaaende 12 Maaneder. De største Skibninger gik til Italien. Gennemsnitspris 30 Piastre pr. Konstantinopel Kileh.

Byg. Af ovennævnte Grund oversteg Udførselen af Byg i Værdi de foregaaende 12 Maaneder med £ 13 335. Den gik især til Spanien og England. Pris 14 Piastre pr. Kileh.

Johannesbrød. Udførselen omtrent som forrige Aar, især til Spanien og England. Prisen 148 Piastre pr. Aleppo Cantar.

Bomuld. Udbyttet var større og Exporten tiltog i Værdi med £ 5360, især til Grækenland, Frankrig og Østerrige. Pris 10½ Piastre pr. Oke.

Vin. Udførselen af Commanderia tiltog med £ 6000 især til Frankrige og Tyrkiet. Pris 3¼ Piastre pr. Oke, inkl. Fad.

Silkekokoner. Tilvæxt i Udførselen ca. £ 1760. Pris 59 Piastre pr. Oke. Gik som sædvanlig til Frankrige.

Svampfiskeri. Der er en Nedgang i Værdien af £ 11 208, hvilket vistnok maa vække Opmærksomhed, og tilskrives, at færre Fiskerbaade besøgte Kysten end forrige Aar.

Af offentlige Arbejder er ingen større foretagne i Aaret.

Kommunikationerne har i nogle Maaneder været uregelmæssige og langsomme paa Grund af Restriktioner og Forholdsregler af Regjeringen, grundet paa Koleraens Udbredelse i flere nærliggende Egne. Stedet anløbes endnu uregelmæssig af Messageries Maritimes Dampskibe.

Fragter var for Seilskib til England: For Byg 20—24 sh., Johannesbrød 24—26 sh., Umbra 13—14 sh. pr. Ton à 20 Cwt; til Middelhavet: Byg frcs. 16—17, Hvede frcs. 14—15, Johannesbrød frcs. 18—19, Vikker frcs. 14—15 pr. 1000 Kg., + 5 frcs Tillæg for Spanien pr. 1000 Kg.

1 Pund Sterling = Piastre 182, et 20 Franksstykke = Piastre 144, 1 Tyrkisk Lira = Piastre 164.

Kurser. London 3 M. Dato. Disc. $1\frac{1}{4}$ pCt., Frankrig do. $1\frac{3}{4}$ pCt., Italien $2\frac{1}{2}$ pCt., Østerrige $1\frac{1}{2}$ pCt.

Maal og Vægt 78 Oker = 100 Kg. 78 do. (flydende Varer) = 100 franske Liter. 1 Kileh Hvede = 26 Kg., do. Byg 19 Kg., do. Vikker 28 Kg, 1 Aleppo Cantar = 230 Kg.

Handel mellem Øen og Norge og Sverige eksisterer endnu ikke, skjønt gode Forretninger kunde gøres i nogle Artikler, som Træløst, cyprisk Terra Umbra, Salt, Vine og norsk Tørfisk.

Udsigterne for de kommende 12 Maaneder indtil Marts 1892 er gode. Vi har en stor Høst af Johannesbrød og meget gode Priser. Korn og Vin er i Overflod og Priserne lønnende. Ogsaa Indførselen udviser Fremgang. Helbredstilstanden har i det Hele været god.

Genf.

Aarsberetning dateret 29 Oktober 1891.

Aaret 1890 var i det Hele gunstigt for Schweiz. Indførselens Værdi var ca. 46 Mill. og Udførselen ca. 141 Mill. større end i 1889. Udførselen af Uhre og Uhrværker, Guldsmedarbejde og Spilledaaser var betydelig, og de i denne Henseende formedelst Mc. Kinley Billen nærede Bekymringer har endnu ikke stadfæstet sig. De Byer, som har Selskaber til Fremme af deres Vel, har seet sine Bestræbelser lønnet med Held ved den uagtet de daarlige Tider forøgede Konflux af Fremmede.

Vinhøsten var forholdsvis betydelig, men Kvaliteten lod meget tilbage at ønske i det romanske Schweiz.

Specielt i Genf var den kommercielle og industrielle Virksomheds Udvikling i 1890 bevirket af Nyttiggjørelsen af Rhones Drivkraft og et stedse større Net af Sporveje og smalsporede Jernbaner.

Jeg har indsendt til Udenrigsdepartementet to Exemplarer af en illustreret Fører i Genf, udgivet af „l'Association du Commerce et des intérêts de Genève“. Hensigten hermed var at fremstille en Type for lignende Selskaber, der maatte findes i de forenede Riger, da Erfaringen her har vist

Nytten af lignende Publikationer, hvis Udbredelse har bevirket en Tilvæxt af fremmede Reisende. Hvert Land har selvfølgelig en Reisebog til Brug for Fremmede, men disse er i Regelen kun affattet paa en praktisk Maade, medens Hensynet til behagelig Underholdning kun spiller en sekundær Rolle. Derimod har dette Selskab henvendt sig til en talentfuld Artist, der har forstaaet at fremstille de forskjellige Prospekter paa en meget mere tiltalende Maade, end det havde kunnet ske ved almindelige fotografiske Gjengivelser. Man vil derfor henlede Opmærksomheden paa Betydningen af, at saadanne Værkers Udstyr ikke overlades til en uerfaren Udgifter.

Prisen for det nævnte Bind er 1 frc.

I Forbindelse hermed tror man at burde henlede Opmærksomheden paa, at der overalt er et stort Antal Samlere af tørrede Planter, og i visse Lande er der Personer, som skaffe sig en vis Indtægt ved med Omhu at samle Herbarier fra Landets Flora og sælge dem til Fremmede. Hvis denne Industri findes i Norge, burde maaske Personer, som vil udføre dette Produkt, henvende sig til Konsulerne eller sætte sig i Forbindelse med Korrespondenter i Sø- eller Reisebyer.

Schweitz's Ind- og Udførsel i 1890. Produkter af Dyr, Fedtstoffer etc. Kvintaler, Indførsel 581 296, Udførsel 270 672, kemiske Produkter, I. 430 997, U. 75 915, Farver, I. 90 495, U. 27 610, Glasvarer, I. 69 468, U. 1067, Trævarer, I. 2513 695, U. 113 566, Landbrug-produkter, I. 32 6952, U. 39 874, Læder, I. 33 366, U. 9444, Maskiner, I. 150 299, U. 192 398, Uhre, Stk., I. 338 581, U. 5097 796, Bly, Kvintaler, I. 31 214, U. 2976, Jern, I. 1596 994, U. 80 052, Kobber, I. 31 488, U. 6745 Nikkel, I. 1437, U. 286, Zink, I. 16 768, U. 1425, ædle Metaller, I. 1289, U. 203, Spisevarer I. 6865 727, U. 1049 351, gjærede Drikke, Hl. I. 1071 312, U. 24 261, Olie, Kvintaler, I. 128 885, U. 4513, Papir, I. 55 859, U. 117 561, Bomuld, I. 393 181, U. 206 156, Lin, Hamp, I. 63 654, U. 5792, Silke, I. 47 344, U. 57 512, Uld, I. 90 197, U. 27 965, Lervarer, I. 468 510, U. 79 659.

C. F. de Geer.

Lima (Peru).

Til Callao ankom 3 norske Seilskibe, dr. 2732 Tons, med Ladning fra fremmede Steder, hvilke afgik i Ballast til fremmede Steder. Fragt £ 6400. Erlagt Konsulatsgift Kr. 173,50.

Indhold: **Archangel**, 2den Afdeling Side 753. — **Larnaca** (Cypern) Side 760. — **Lima** (Peru) Side 762.

